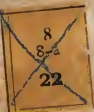

一、二、三、四、五、六、七、八、九、十、十一、十二、十三、十四、十五、十六、十七、十八、十九、二十、二十一、二十二、二十三、二十四、二十五、二十六、二十七、二十八、二十九、三十、三十一、三十二、三十三、三十四、三十五、三十六、三十七、三十八、三十九、四十、四十一、四十二、四十三、四十四、四十五、四十六、四十七、四十八、四十九、五十、五十一、五十二、五十三、五十四、五十五、五十六、五十七、五十八、五十九、六十、六十一、六十二、六十三、六十四、六十五、六十六、六十七、六十八、六十九、七十、七十一、七十二、七十三、七十四、七十五、七十六、七十七、七十八、七十九、八十、八十一、八十二、八十三、八十四、八十五、八十六、八十七、八十八、八十九、九十、九十一、九十二、九十三、九十四、九十五、九十六、九十七、九十八、九十九、一百。

Ex Bibliotheca
majori Coll. Rom.
Societ. Jesu

8, 8, 2, 2.2

~~8-13-1~~

17-7-20.
$$\begin{array}{r} 16 \\ 8 \\ \hline 11 \end{array}$$

~~16-9-13~~

M

In hoc volumine continentur
L. Plinii Caecilii Secūdi epi-
stolarū libri nouē. Eiusdē Plī-
nii libellus eplāz ad Traia-
nū cū rescriptis eiusdē pri-
cipis Eiusdem panagyri-
cus Caesari dictus cū
enarrationibus Jo-
annis Mariae
Catanaei.

Interpretandi munus apud veteres utile: pbatumque nunc difficillimum: & necessarium eruditore: nemo dubitat: cum multa ex historiis: & priscorum moribus intercederint: dieendarumque causarum ritus: & habendi senatus: denique fere omnia nunc imitata: quae difficultate ab authoribus colligi possunt. Ad haec tot iter depravationes: quas bonae litterae passae: scriptorum nullum magis solutae offo-
nis hominum calamitas inuasit: quae difficilior animaduertitur: & tollitur. nam carminis munda metri ratione fa-
cilis depræhenditur: & restituitur. a proterva uero: & dictio: & tota clausulae saepius deciderunt: quas si inte-
grum reficere: nisi alicuius fidei exemplaris testimonium subueniat: nec ipsi quaeperere: si ad nos redirent: cõse-
querentur. Nos autem peculiares quaedam in hoc opere difficultates circumscribere. nam primum elaborandum fuit: ut
multa cum ipse uetusta exemplaria cõferremus: quibus Plinius Caelium supra ceteros scriptores depraua-
tum ex Hippolyto: si fieri posset: Virbium faceremus. tot errores: & i latini & graeci curadi fuerunt. plura la-
supra de legibus discutienda ueniebant iam abrogata: & defuncta: quae uix a prudenter discernerentur. nec
ille mediocriter scrupulus nos offendebar. Neruae Traianique Caesares: res: quae saepius explicatae occurre-
bant: iam fere cõclamatae: nam cõpedita: quae super sunt: non singula: sed summa illustrari: uix denotata: praeterea
stilis pressior: & emundior lectio multa per se excogitata relinquitur: frequenter acuti sensus enodandi
sunt. Quare factum crediderimus: ut superius nemo hoc opus quibus maxime desiderari attigerit: praeteritum cum
notum ab alio praecupatis auctoribus marginibus expoliatis reliquit: Scyllas. & Gorgonas nobis domandas. nauigarum il-
li per aperta pelagi: nos scopulis: & fretis commiserunt. Itaque nonnulli paruo labore illustrati sunt. sit. n. pla-
runt: ut multorum nomina ipsa temporum felicitas: & occasio a tenebris educat. at quosdam maximam meri-
torum laudem fortunae malignitas opprimat: ingentesque uigilias minima comites gloria. Neque tamen iccirco ma-
gnū aliqd fecisse credimus: sed cum Plinianas epistolas adolecentes admodum legeremus: mirumque in modum
eae uenustate ac lepore caperemur. postmodum utilitate publica ducti existimauimus operam nostram
non perdituros: si ab omnibus pulchritudinem desperatam: uberrimos tamen fructus subacti reddidit: primi aggre-
deremur: & emendando: & interpretando: non ut plerique a praecceptoribus suis: quae exceperunt: uel doctis-
simis elaborata surripuerunt: ea sibi uendicantes per suis publicant: sed haec qualiacunque sunt: studio no-
stro lucubratum sublatum innumeris erroribus praeter uitam: aut alterum quos sine fide ueteris exem-
plaris uelle reponere: fuit. Et temeritate: non emendare: & restituros uis ubique enumerauissemus: legentibus fasti-
diū: nobisque iactantiae nota contraxissemus. in quibusdam uero uisum mihi non sine suspitione mendae quae
per sentes: & inculta aratro traheret: quae ita excoluimus: ut suspensa manu stilum duceremus. neque anno-
tationes quaedam hinc inde tantum deceptimus reliqua dissimulantes: sed uberrime singula uidemus arti-
gisse: aut saltem tentauimus. multis. n. non paucis consulebarum: ut conciti alii tantumdem laboris: uel
inertiae in Plinio conculcerit: nihil postea lectorem desideraturum. quod impossibile sit omnibus satisficere. nam si
bi doctiores uidebuntur: non interdum tantum nimios arguent: alii fortasse in quibusdam parcos fuisse dicent: &
si non desperamus alios detentura. sunt. n. quaedam in nostris non uulgaria: multa mediocria: plura notis-
sima: quae singula stilo humili ac sermone primo refertur cõsulto studiuimus: nam qui eloqui in cõmentari-
is quaerunt: hi mihi uidentur in alieno foro litigare. cum saepius utendum uerbis de medio petitis: & ea da-
ta lex interpreti sit: ne indigeat interprete. Quod si in hac prius in accessu provincia aliquod minus do-
mitum: quod ut eruditi iudicauerint: occurret: ipsi opem ferant. quicquid. n. ad utilitatem omnium in super publicabi-
tur: modo non fiat detrahendi studio: id nos plurimum iuuabit: neque. n. ii sumus: qui oia sciamus: neque
aliis bonum: quo nos ceteros iudicamus: et si alius insurgat: quia uiderit a nobis primum aspera cõplana-
ta: maneat restituta: uberiora in Plinium cõmentarios transcripserimus. agat quomodo lubet & qualibet appe-
die legentium utilitati cõsulat. admodum tamen studiosi in quo huius operis lectio praecerit: id nobis in
primis debendum. Praeterea addidimus res: ac uerborum electio: idcirco: ut quod plerumque sit eadem annotatio
pluribus locis satisficeret: & quasi digito monstraret. ad haec fortasse quidam laboribus nostris requiritur: sibi
& librorum numero: & caput auctorum: quos per commo nro citamus: representari. alii tale modum improbabunt:
tamen neque ad ornatum locum monstraremus: saepius uero cõtenti auctorem tamen nominasse. quod si cu-
riosius aliquis ulteriora requirit: inquirendo experiat: an cum fide testes produxerim. Et tamen in hac nostra dili-
gentia non deerit inuidia longas: & intensas uigilias ut antequam uiderint rabido morsu feriat: carpant: si-
ue in obitu ergandi ingenio: siue dum sic putant se alicuius nominis apud ineratitos esse: ut confuere-
qui uti primas litteras egressi statim sapienter arrogantes: & tumidi nihil praeter caninam rabie secum ferentes
quod praestare nequeunt: male dicendo depræhendunt: hos tamen facile continemus. non. n. ab ingratis grana
requirenda est: & male dictum legimus a bono cocto primo statim limine repellendum. Est aliud hominum
genus: qui cum possint studia sua proferre: nec faciant finisieritate conciti summa i alienis scriptis inge-

mios: si unū aliqd minus bñ dictū depræhendunt: oīa dānant aucupio tali fāmā sibi aucupantes. hi ut
 aliqd reprimant pp eorū iam apud multos autoritatē: cōfugiēdū dūm? ad præfidiū amplitudinis tue:
 qui non minus eloquentiā: q̃ illitiz Præfes oēs bene litteratos: quq; maximus in hac urbe numerus:
 sano iudicio in sententiā tuā dūcturus es. ostende modo te uelle. non deerunt quod uelis cupiant. tū
 ligeris: coloris frequenariis: nec imerito. nā aliquid in studiis præstantes tuus: fous: ornat: ut tibi te spi
 ritū & sanguinē: patriāq; recipiant bonæ litteræ. adhuc cū pari fere itinere tu: & Plinius ad summa uir
 tutes: & dignitates peruenientes iure dicandæ tibi fuerunt elucubratiōes nāc: nā iuris senator optius.
 tū iurifonsultus subtilis: & orator eloquens: ille summus dicendi artifex: nec uiris ciuils inficius. huma
 nus: liberalis: iucundus uterq; nemini nisi malis iustus uterq; grauilis: magis rege iudex: & moderator uterq;
 q̃. ille amicis gratuitū patrociniū: tu plerūq; uel inimicis opē tuā p̃stisti: & quos fortunæ turbo pcul
 ferat: releuasti. publica. n. priuatis antepōnis. ille rebus honestæ partis honestissime: usus ē: tu uirtute tua
 cōparatas pari prudētia dispensas: & quæ meruisti benemeritis erogas. uterq; sub felicissimis regibus p
 bonas artes ad summa puectus. illū Traiani felicitas clariorē reddidit: te Gallog; Regū benignitas ad
 amplissimos magistratus exulit: & sub felicissimo Rege Carolo sublarā dignitatē tuā Ludouico se
 liciorē i maius auxit. ille a pessimo Domitiano ichoatos honores sub Traiano optio p̃fecit post cōsulatū
 Bithyniæ: & Ponti Præfes: tu puinciæ Narbonensis: & Insubiæ summa cū integritate summā cuiusq;
 ordis hofus rōnē seruas: hoc illo maior. q̃ diuersissimas terras uelocissimi syderis mof tu regis. ille p̃xias
 & cōiunctas administrat. Proinde aliis affectata uirtus: tibi ingenta. ita cæteris ignoscis tanq̃ ipse quoti
 die peccata peccatis abstinens: tanquā nemini ignoscas. nō castigas erratēs: q̃ emēdas. abest superbia: spe
 ritas: in quoq; loco humanitas: comitas emiet. male. n. ueneratio errore acquirit. si adsumt auidia: dulci
 simi: & honestissimi sermones explicant. nā seueritatē iucunditate miscere: summāq; grauitati tū comi
 tatis adiungere: nō minus difficile: q̃ laudabile est: ut qui ex admiratione ingeniū tuū diligere te cepit: q̃
 euenire cōtra solet: magis te admiret: postquā penitus is p̃exit. Plinius doctos uenerabat. tu undiq; conq;
 ris: & suentos stipendios publicis: sacerdotijs honestissimis: de tuo munerarīs: eruditōq; cōspēctū libe
 rissimū frueris. fets. n. esse uerā felicitatē p̃petuo cū sapientibus uerari: qd tu pinacissimū seruas. nā per
 actis rebus maximis cū amplissimis senatoribus: qd reliquū daf̃ ocii inter tot occupationes: aut disputā
 tes de disciplinis auscultas: aut ipse cū audiētū admiratione disers. nā oēsq; i aliqua litteraq; facultate
 excellunt: admittis humanissimū. Sed & scriptorū ueteres nō minori studio reparas: & a mortalitate tue
 ris: cū tibi maximā librorū suppellectilē cōparas. errau scio. nō. n. tibi t̃m: sed studiosis: qbus exēplarium
 tuorū spectat: in multis fidei copiā facit. Imprimis tū ueluti geniū plinianas ep̃las ueneraris: ita morū si
 multitudine ferente: quæ generis eius sunt: ut nisi ab acutissimo ingenio ut a tuo p̃bat: & itelligi possint:
 q̃a hui⁹ authoris dictio sit elaborata: p̃pensā: recta: nō effluens. nō redundans: uerū plena: eloquens: in
 tuo genere copiosa: & si multū ei tēporē. niuria nocuerit: magis articorū salē: & romanā grauitatē: q̃ ab
 ita latitudine efflens: necq; ad laconicā breuitatē cōcidēs. nā sicut. M. Tullio i ep̃lis copiat: pataq; dicē
 di facultas elucet: ita Plinio exculca: pensitata: amputata: utq; illius reliqua diuini eius ingeniū opa maxi
 mā familiaribus ep̃lis cōmendationē adferunt: sic Plinio tū rege: tū uerboq; & splendor: & dignitas fa
 ciunt: ut quæ nō extant eius scripta summo cū desiderio requiramus: quæ cū deponete constitueris: iteq;
 refumes. tot illecebris lectōrē tenet: & afficit: ut cupidū ultra legēdū rerū nouitate faciat: nolētēq;
 aculeis trahat: & ducat. nec breuitate officiat: sed magis lectōrē capiat. M. Tullio subinde facietas comi
 tas: ut iā legere paratū plerūq; nimia copia deterreat. ille quē sensum itendit: explicat optiē: & nouit
 te sniagae rerū acumine nō opprimit lassum: sed repara. pungit. n. tāquā thia ficus: neq; aliqd absq; fa
 le cōdit: qd q̃ i eo nō spernēdū: in hoc opere talia cōplex⁹: quæ nostris tēporibus & curæ. i illo plus ciuils: naturæ. hui⁹ nō de
 miti: nihil adici potest. quāquā p̃positū nostrū sit alterū laudandi: nō accusandi alterū. Cæcilianus st.
 lus floridus: iucundus: uenustus: grauis: castigatus: tēporibus suis p̃prios: uerbis p̃cior: rebus plenior. Oēs
 sane numeros i familiaribus ep̃lis absoluit: quas septicii hortatu recognitis i nouē libros distinxit. Sido
 nius Apollinaris tradidit disciplinā: maturitatēq; i ip̃is cōmendans: opus sane cōpositū: & abstersum: in
 quo misrice affectus exprimit. amat. (ip̃ius. n. uerbis utar) ut q̃ uerissime: dolet ut q̃ impatientissime: lau
 datur: q̃ benignissime: iudit ut q̃ facetissime: oīa deniq; tanquam singula absoluit. Habes hic Clarissime
 Præfes de publicis: & priuatis rebus: multa de principatu: nec minora de republica: frequentiora de mun
 nificentiā: & ad beneuēdū cōducētia. Quæ quomō studeas: immortalitatē uirtutibus cōsequaris: hic
 unus facis tibi faciet. exornat uirtutes: infestat uitia nō uerbis turpibus: sed turpia honeste repræhēdēs:
 quā mira i describendis locis felicitas: in cōmendando humanitas: in explicando facilitas: deniq; nihil i
 illis est non ad exemplum pertinens. Sed dices quid mihi cū tā longa præfatiōe: uerū ita difficultas ope
 ris: & inuidorum malignitas: tuæq; uirtutes: Plinii stiles castigatissim⁹ postulat: ut quibus multa di
 xerimus: longe tamen plura dicenda supersint. Mediolani cal. Decembris. M. D. V.

Scriptorū illustrium duo in urbe saecula iprimis felicissima fuere: Augusti. f. & Vespasianorū fratrum: cū inter alios duo Plinii florere: e gbus iunior: quo die: & anno nat' sit adhuc quæritur: sub Nerone non ambigis. patria Nouocomēsis. L. Cæcilio patri: & historici Plinii ex for-
tore genitus: a quo per adoptionē familiæ eius insertus: auunculi bonorum: & studioꝝ alio scribendi genere successit. præceptor habuit Fabium Quintilianum: & Niceam sacerdotem. in Syria tribunus militū Euphratē philosophum audiuit. ubertate Liuiana plerūq; capiebat. græca in latium nostra in græciā transferens studium suū adolescens intendebat. puer admodum comœdiam græcam cōposuit: elegos: & heroicos aliquando pangens. suos etiam hendecasyllabos: quoꝝ libellū cmiha: græcis probari gloria: f. nonnunquā. n. uersiculos parum seueros: ipse tñ itegerrimus uita. luit non sine sum-
moꝝ uiroꝝ exēplo. unde uicesimo ætatis anno dicere in foro cepit: & in senatu plures grauissimas cau-
sas egit. Prætor ludos dedit uix Domitiani callidam immantræ declinans: cū omne uirtutē ex cindere co-
naret. Cæsaris Quæsturā: Tribunatū pl. Præfecturā ætarii. Aemiliæ uix: & aluē Tybetis curā: Augusta-
rū: Consulātū summa fama & pari integritate administrans. In Tribunatu militū: & Quæstura Cælestri-
um Tyronem collegam: in consulatu: & præfectura Cornurū Tetrullū sortitus. aŝgurali dignitate Iulio
Frontino successit. Ponti: & Bithyniæ ad statū ordinandū missus. pconsulari potestate non minorē pru-
dentia: gloriā: q̄ moderationis: & diligētiæ secū rettulit. Traiano gratissim⁹: & summa cū authoritate: a
quo amicis suis honores sæpius impetrauit: sibi uero quot opauerat unquā. In sigillo quadriga utebaf.
diuitias: quas patrimonius: & honestis hæreditatibus largas cōparauerat: libetaliter dispensauit. nā & nu-
trix eius: & Quintilianus præceptor: ac interdū q̄ plurimū munificentia Plinii sunt experti. in municipio
suo bibliothecā dedicauit: & annuos sumptus in alimenta ingenuoꝝ politicus erogauit: tertioꝝ salarū
ptem: publico pceptori obtulit. Romanū: & Firmū censū equestri iuuit. Caniniū ad bonas artes reuoca-
uit. in agendis causis abstinuit nō modo passionē: dono: munere: ueꝝ etia xenius. Laurētiū rus: & alter-
rum in Thulcis: quibus mite afficiebat epistolis celebrauit. de multis autē: quas iuxta Latīū possedit uis-
las: dilexit imprimis: quā fere in plano condita Comœdiā: & quā Tragediā uocat: quia in edito tira. Ro-
mæ habitauit i Exgliis. uxores duas habuit: posterioꝝe noīe Calphurniā Calphurni: & Pōpēiæ Celeber-
rie filiā: cū qua iucūdisime quāuis sine prole uixit: & etus studioꝝ ministrā quidā testant. Ex doctissimis
amicorū referā Virginiū Rufum: Vestriciū Spurinnā: Siliū italicū: Pōpēiū Saturniniū: Valeriū Martialē:
Cor. Tacitū: Suetoniū: Tranquillū: Voconium Romanum: Antoninū: Matn alē etiā uiarico sedentē
prosecutus: Tacitū ur rectorem: & magistrum suspiciens: Tranquillum cōubernalem suum fouens: &
ornans. fuit illi cum Aristone: Corcelio: Frontino: Neratio: Arriano iuricōsultis amicicia summa. In re
libertorum prædictos habuit Zosimum: & Encolpum. gloriæ appetens: & immortalitatis summus au-
cupator quod reliquum temporis dabatur a rebus ciuilibus: & domesticis: id totū studiū spartiens: quo-
ruꝝ uariis generibus nulli satis confusus experiebatur. nam præter iudiciales: quibus Demosthenem imi-
tabatur: demonstratiuas scripsit orationes: historias incertum. hunc potissimum crediderim Fabium p
ista demonstrasse. sunt hodie summa: quibus illustratur forum ingenia. nanq; & consumati iam patroni
ueteres æmulantur: & cos iuuenum ad optima tendentium imitatur: ac sequitur industria. Nullum emē
dandi genus omittebat: ac primum quæ scripserat secum ipse pertraŝabat: deinde duobus: aut tribus
legebat: mox aliis tradebat annotandā: not aŝq; eorum: si dubitabat: cum uno tursus: aut altero penita-
bat: nouissime pluribus recitabat.

IOANNIS MARIAE CATANAEI COMMENTARII IN EPISTOLAS LIBRI PRIMI C. PLINII CAECILII SECVNDI NOVOCOMENSIS.

Requēter primū p̄fari libet iſcibendū ex ueteribus marmore titulis. C. Plinius Caecilii Scds: ad hoc Traj. & Dione i Augusto tradēte lege cautū fuiſſe: ut adoptat⁹ adoptat⁹ appella tione ſumeret. i. nomē familiāq: ſua etiā retenta: unde Octauian⁹ a Iulio adoptatus. C. Iulius Caeſar Octavian⁹ eſt appellatus: & P. Cornelius Africanus Scipio Aemilian⁹. L. Paul⁹ filius & Afriean⁹

C. PLINII CAECILII SECVNDI EPIST.

LIBER PRIMVS.

C. Plinius. Septicio. S.

Requēter hortatus es: ut epiſtolas: ſi quas paulo accuratius ſcripſiſſem: colligerē: publica remq: collegi: non ſeruato temporis ordine: neq: enim hitoriā am componebam: ſed ut quēq: in manus uenerat. Superet ut nec te cōſiliū: nec me pōniteat obſequiū. ita enim fiet: ut eas: quē adhuc negleſcē iacent: requirā: & ſi quas addidero: nō ſupprimā.

C. Plinius. Arriano. S.

Via tardiorē aduentum tuum proſpicio librum: quē prioribus epiſtolis pmiſeram: exhibeo: hūc rogo ex cōſuetudine tua: & legas: & emēdes: eo magis: q. nihil unquā perēq: codē

uenerat. caſu & forte. notandū in manus uenire nō ſolum ſignificare inuentionē: uēq: etiā recognitionē: ſicut dicitur in mentem uenire: non recordationis cauſa tantū: ſed recognitionis conſiderationiſq. Cōſiliū tui. quo me ad epiſtolas publicandas incitaſti. Obſequiū: ut tibi morē gererē. ſenſus ē: reſta igit ut uterq: hoc op⁹ cōprobet: & placeat lectoribus. Ita. ſi placuerit icitator regere: q. ſunt i obſcuro: & deinde quas ſcripſero i uoluntē redigā. Addidero. cōpoſuero. Nō ſupprimā. nō eſtineat op⁹ me ſed publicē.

Via tardiorē. hic me ſere cōfundit diuerſas exēplariū: nā Adriaō alia: alia rurs⁹ Arrio: plura Arriaō ſcripta fidē faciū: ſ; Arriaō oīno cōtenderi Arriaō iquā Maturio Altinati egiſſe: cui⁹ familiaritate & iudicio in litteris Scds utebaſ eodē libro tertio mentionē ad Maximū faciē: fuiſ & Arrian⁹ philoſophus ex Nicomedia Romę clar⁹ Adriaō & M. & Antonio iperantib⁹ nouus Xenophon cognomēto: & Arriani iuriſconſulti mēto ſit ab Vlpiano: ut alios aliis tēpib⁹ Arria nos uigētes omittā. nā & labolen⁹ de iure ſiſci ſcribit Arrianū Seueꝛ. p̄c̄dū arriani: cū ei⁹ tacite rogar⁹ fuerat nō capiēti fidei cōmiſſū reddere: bona publicata erāt: p̄nūciaſſe nihil omīus ius deferēdi ex cōſtitutionē diui Traiani hīc eū: cōi fidei cōmiſſū erat relictū. p̄or ē: uideri ſcripta Arrio Arrioſio: ad quē alibi Antonini iquā Pii aucto maternoq: Neruū miſeratus: q. ipare coepiſſet hō ſcūs & bis cōſiliū ſemel cū Mario Celſo aucto. hō Sp̄tia. & Tacitū. mittit libros ſuos p. Accia Viriola emēdado: rogar ut iſtēdat limā & iudiciū cōſilio ei⁹ i edicōe uſur⁹. Aduerū i urbē. libꝛ. adicōnē p. Accia Viriola: quā reſtaſ ſcripſiſſe ad imitacionē Demo. p. Cteſiphōte. Priorib⁹ epiſtis q. ſunt i hoc uolumine: nā al⁹ libet ē de quo non ſcribit.

Ex cōſuetudine tua. diligēter. Perēq: p̄ter. Caeſar Libro ſeptio p̄q: e regione caſtroꝝ caſtra ponebat. uidet tñ ſup̄ſū aut perēq: aut eodē ſtilo: idē. n. ſignant. q. p. ſtilo legū Zeloniō recte iudicā: & ſi græci dicant māor ac interdū n̄re: qbus Aufonius & Seneca. i. puerbiis: ubi et uerbū zelari uſurpauit: mihi fortaiſſe uolumus iſterptari zelū p. nimia decoris affectatione ut obſeruaſ apd Cyprianū & a grāmaticis dē cacoſelia nimia decoris affectatio corrupta. ſiſta. ſtilo. dicēdi ḡnē. ſtilus ferrū acutū: quo pugillaribus

erit p. consilioribus: & domesticis: qbus erat Trāquillus: & liberti nō illiterati: Itelligit: sic libro prio Columella uillio muliere cōtubernale ex Celsi snia assignauit. Errori nro. snie cōtubernaliū. ubiqz modestū suū prætēdit: inuens posse iudicio decepti se & suos. Albū calculū adieceris. approbaberis: al senferis. dignū editione iudicaueris. Sidorius in eplis. ego tñ huiusmodi cōsilio albū calculū minie appo nā. i. n. cōprobabo. mos erat p. albū calculū fuisse agari. Agathias libro. i. i. e. p. i. g. r. a. t. a. t. o. a. i. e. u. i. o. n. i. s. p. h. i. s. t. o. r. i. a. s. e. t. a. s. a. l. b. u. m. c. a. l. c. u. l. u. m. s. u. s. c. e. p. i. m. u. s. d. i. d. i. c. i. t. Theodoti & uxoris innocentia cōprobata: & absolutos a crimine: per nigrū autē condemnare. Ouidius

Calcul⁹
albus

modo tu fortasse errori nro albū calculū adieceris: est. n. i. aliquid plane edendū: atqz utinā hoc potissimū qd paratū ē. Audis desidia uotū: edendū autē ex pluribus causis: maxie q. libelli quos emissimus: dicunt in manibus esse: quāuis iā gratiam nouitatis exuerint: nisi tñ auribus nostris biblio polē blandiunt: sed sane blandiant: dū per hoc mendacium nobis studia nostra cōmendat.

C. Plinius. Caninio Rufo. S.

Vid agit Comū tuā meaqz delitias: qd suburbanū amēnissimū: qd illa portic⁹ uerna sps qd Platanon opacissimū: qd

Edere.

neqz legant tanquā noui: placēt. u. qualiācūqz sint noua scripta. Blādiunt aurib⁹. adolant. falsa referūt. Studia nostra cōmendat. & per hoc incitent me ad potiora publicanda.

Vid agit Comū. Caniniū Rufū municipē suū hortat: ut se monumētis itaqz a mortalitate uideat omīssa rege uulgatū cura. Fuit. n. studiosus: carminū pferit: qbus bellū Dacicū Traiani scribere orsus ē. Comū. p. t. a. n. i. a. o. l. i. m. e. d. i. o. c. r. e. o. p. p. i. d. u. m. c. a. t. e. g. e. Pōpetius Strabo Pōpeti magnū p. colonos ab icubentibus Rhēnis uastaro restituit: cui. Cn. Scipio tria milia hoīū: iūp. adiecit. postmodū Iulius Cēsār quicqz iūglinōe mīlia ad habitādū. deduxit: qbus quicqz illūstrissimū fuerit grēcū: hos ē ciuitate donatos i habitatoz. numero descripsit: haud tñ ibide domiciliū habuere: s3 oppi do nomē reliquit: & Nouū Comū appellatēs Nouocomēses oppidanos uocauere. nobilitat Comūz Plī. referente aq ad tēpaturā ferri. iterpres Applanī decept⁹ ē ubi tradit Cēsārē Nouū Comū cōdidicē cū græce scribat. u. a. t. o. n. i. s. i. a. c. o. l. o. n. i. a. deduxisse. Tuā meaqz delitias. utriqz uisū: magna oblectamēta pstant. Quid. repetē agit. Suburbanū. rus iuxta urbē Comū. Verna. aprica: testatē: & hyeme: ubi sit ppetuū uer. Platanus opacissima. legē etia platano opacissimū. nā platano locus est: platanis cōsuetus cuius accusatiū platanona Mar. p. tulit libro tertio: & Sidorius octauo: est aut forma græca: sicut daphnō laureū a latīs dictū. platanus arbor ē umbræ gratia tñ expetita: & adeo posita honoris icreuit: ut mero iūso enutrire: nā pter Plīniū testimoniū accedit Mar. authoritas de platano Cordubensī talia scribentis. Crecuit & effuso letior umbra mero. cōmendatio arboris nō alia maior: q solē æstate arceret hyeme admitteret: eū tradit Cicerō i suo oratore disputasse cōmode Sæuolā cū Crasso: & reliquis in platanone: quē sane Tacitus libro undecio suarū historiā signauit: dū inquit ne opacitas arborū uapore ignis minueret. Euripus. ut diē æstus redderet leniorem aquam derinabant per uarias semitas suē tem: nū aut huiusmodi obliqui: & receptoci: qui fluunt: & resuunt euripi appellantur: de quorū instabilitate extant apud Suidā græca prouerbia quale illud εὐριπὸς ὁ ὑπὲρ πῶδ. homo euripus. aduersus homines facile se mutates: & instabiles: & illa ad idὲ τυχὴν εὐριπὸς οὐκ ἔστι. ἀπὸ τοιαύτης ὑπὸ πῶδ. i. fortūa euripi: & finia euripus. esse aquaz ductus euripos satis constat Seneca testimonio libro quarto decimo eplāz referentis qui euripos subito aquarū impetu implet aut siccit. Lampridius in Heliogaballo fert i euripos uino plenis nauales circenses embuisse. Plinius Cēsār dictator in elephatorū munere euripis arenā circumdedit: ne ut prius: eū populi uexatibē eruptionē temptarent: abhorret. n. aquam id genus belluæ. ex quibus apparet non satis uerū illorum sententiā: q riuulos p. prata defuentes si paulo murmuratiores essent: euripos: alios maiusculos nilos appellari: nā. M. Tullius libro primo de legibus idiferentē posuit ductus inquit: aquarū quos isti nilos euriposqz uocat quis cū uiderit non irrisit. sed magis ridicula illorū opinio qui euripum uitē malleolus circumquaqz ductis i formā latius esse crediderunt: neque assentire dissentientibus euripos manu factos p. fossas & cuneolos dictos a similitudine Chalcidici freti septies in diē reciprocantis authoribus Iustino & Suida a quo euripus fretū locus aquosus iter duas terras boetie & attice interpretat Lilius tamē non septies diē sicut fama fert temporibus statutus reuolucrat euripus sed temere in modū uenti nunc huc nūc illuc uerso mari uelut mente pspicitur deuiat.

Canini⁹ Pliny
municip⁹

Comum

Platanus

Daphno

Euripus

torrens rapit: & Pausanias libro fodo testatur Euripum circumfluere i circuito regionis Platanistæ: quæ quia multis platanis cõstita: inde traxit appellationē: & libro sexto Mitlenā iquit dupliciter euripi diut dūt. appellati euripi tæpærõpim: & a latitudine p cõtrariū: q̃ n̄ sint latifz angustī sic scriptū repies apd magnū etymologicū. Viridis. refert ad herbas: quæz alluæ. Gêmeus. ad splendore aquæ: & calculorū. Subiectus. densissimū: nā uilla iuxta lacū surgebat. Seruēs usibus tuis. lacus. Ianius. Gestatio. locus: quo gestabant sanitatis: uel uoluptatis grā. idē ad Gallū: gestatio buxo: aut rore marionibi deficit butus: am bitus: de qua locutus satyra septia Iuue.

Gestatio

Balneæ sexcentis: & pluris porticus: in qua Gestetur domo quoties pluit: & quarta. Quid refert igitur quāris iumenta fatiget Porticibz? quāta nemoq̃ uelēf i umbra: & Paulus gestationē confici ex arboribus asserit. sed p ipsa succollatione interdum usurpat. nām Celsus inquit lenis i nauti i lacu gestatio est: nehemētior in alto: uel lectica: aut scammor: acrior uehiculo. Mol lis & tñ solida. ut lectica sensim lata. Bal neū. legis i multis codicibz balineū: sicut apd alios: q̃ n̄ abhorret a tōnerū græ. & a uirū uocet: de cuius uerbi deriuatōe Suidā: & magnū etymologicū legemur: uero i monumētis antiquoq̃ balineū poti⁹ q̃ balneū annotauit frequēter. poetæ tñ balnea & n̄ balinea usurparūt. balneas ue ro. P. Victor sæpi⁹: iterdū Plini. historic⁹: & torificōsulti Varro tradit balneas publicas significare: at neutro priuata. Plurius sol iplet: ac circuit. i qd Seneca sic in eplis inuehit. at nūc balnearia uocant balneasi qua nō ita apta sunt: ut totius diei solē fenestris amplissimis recipiant: nisi & lumen siml: & colorem: nisi ex folio agros: ac maria pspiciat. Tri clinia. tricliniū neminē adeo seruidū puto q̃ nesciat locū eē cõsuetū. dictū auctore Seruio a tribus lectis stratis: quod eē uocaboli interpretatio ostēdit: & Varro in re rustica tricliniū sterni cõnandi eā dixit: sicut Apuleius comestatoribz inq̃retū. id Porphyrius latine cœnaculū sentit. lectos eius pares: & altitudines: & materia: & figura Varro feli solitas affueuerat triclinaria æstiuā ad frigus onētis: hierna ad solē occi dentē cõstitū pcepta quo nō dissentit Vitruuius: nisi i quārū ad septētrionē: p̄terea uerna: & autūnalia ad orientē uerget mandat: rōnesq̃ in sup̄ explicat talis positus: & triclinioque: quæ cõclauia uis cœnatoria dici possunt: quanta latitudo fuerit: bis tanta longitudo sicut altitudo dimiduo latitudinis: & longitu dinis fieri debet. Popularia multoq̃: & coia multis. uñ qdā græcoz popularia appellarūt populi cõ gregationē: iterdū populare populo gratū sicut apud eundē: ac plerōsq̃ sæpius. popularis ē: & eius dē po puli nitr: & cõditionis: aliqñ amicus: & popularitas in oīs rei cõsōrtiū sumit: quæ secundū pluriarchū in opere politicoz: tōne ofonesq̃ populo persuadet. Diurna. in quibus quiescere solemus interdiu: nā no cturna proprie dicuntur dormitoria. Partitur. sortiuntur. In secunda tamē lectiōne patiuntur fuit.

Balneū

Tricliniū

Pplaris

Pplariatq̃

Felix

Beatus

Beare

Bona

Euripus uiridis: & gêmeus: qd subiectus & seru i ens lacus: qd illa mollis: & tñ solida gestatio: qd balineū illud: quod sol plurimus implet & circu it: quid triclinia illa popularia: qd illa paucosq̃ quid cubacula diurna nocturnaq̃ possident tes & p uices priunt? An ut solebas intentione rei fa miliaris obeūda: crebris excursiōibus auocarī? Si possideret felix: beatusq̃ es: si mius: un⁹ ex mul tis: Q uī tu (t̄ps ē. n.) humiles & sordidas curas aliis madas: & ip̄e te i alto isto: p̄gūiq̃ secessu stu diis asseris: hoc sit negociū tuū: hoc ocīū: h labor hæc reges: i his uigilia: i his etiā sōnus reponat: effinge aliqd: & excude: quod sit p̄petuo tuū. nā

& torificōsulti Varro tradit balneas publicas significare: at neutro priuata. Plurius sol iplet: ac circuit. i qd Seneca sic in eplis inuehit. at nūc balnearia uocant balneasi qua nō ita apta sunt: ut totius diei solē fenestris amplissimis recipiant: nisi & lumen siml: & colorem: nisi ex folio agros: ac maria pspiciat. Tri clinia. tricliniū neminē adeo seruidū puto q̃ nesciat locū eē cõsuetū. dictū auctore Seruio a tribus lectis stratis: quod eē uocaboli interpretatio ostēdit: & Varro in re rustica tricliniū sterni cõnandi eā dixit: sicut Apuleius comestatoribz inq̃retū. id Porphyrius latine cœnaculū sentit. lectos eius pares: & altitudines: & materia: & figura Varro feli solitas affueuerat triclinaria æstiuā ad frigus onētis: hierna ad solē occi dentē cõstitū pcepta quo nō dissentit Vitruuius: nisi i quārū ad septētrionē: p̄terea uerna: & autūnalia ad orientē uerget mandat: rōnesq̃ in sup̄ explicat talis positus: & triclinioque: quæ cõclauia uis cœnatoria dici possunt: quanta latitudo fuerit: bis tanta longitudo sicut altitudo dimiduo latitudinis: & longitu dinis fieri debet. Popularia multoq̃: & coia multis. uñ qdā græcoz popularia appellarūt populi cõ gregationē: iterdū populare populo gratū sicut apud eundē: ac plerōsq̃ sæpius. popularis ē: & eius dē po puli nitr: & cõditionis: aliqñ amicus: & popularitas in oīs rei cõsōrtiū sumit: quæ secundū pluriarchū in opere politicoz: tōne ofonesq̃ populo persuadet. Diurna. in quibus quiescere solemus interdiu: nā no cturna proprie dicuntur dormitoria. Partitur. sortiuntur. In secunda tamē lectiōne patiuntur fuit.

Auocaris. distrahis. remoueris ab hmōi cõmodis. Obueundæ. cutandæ. componendæ. Si possideret. si occuparis tot uoluptatibus: & isto pinguissimō ocio. Felix beatus es. felix qui recipit a fortuna felici tatē: aliquando tamen ut apud Vigilii ponitur pro eo qui dat: beatum uero esse scribit Seneca: quem nulla res minorem facit: & sūmā tenet: ne ulli quidem nisi sibi innixus est: nam ille beatus uidet: cui & bona suppetunt: & quemadmodū carere uultis debeat callet: felicem minus esse: q̃ beatū Apuleius indi cat felix inquit: & certius beatus: nnde seruauit ordinē Scēdus. quæ libro tertio mutatū postponēs mi nus. beatū & felicē Siliū dicens. Plante felicitatē quinq̃ partitē diffinit: & beate Vipianus interpretat pro deesse: inde bona quod proficit. Si minus. si non te possident. Vnus ex multis. plebeius es: & uulgaris. hic dicendū mos apud græcos uisitatissimus cum uolunt ostendere aliquem nulla uirtute eminere inquit dutoctōtivistatōaioσ hic est ex multis. Tēpus est. nā p̄uenisti ad ætatē studij aptā. Humi les cordas. admittatōne rei familiaris cõuenientē uulgaribus: neē n. excellēti genij uigje hūilia delectat: & sordida. magnæ rege spiritus ad se uocat: & extollit: & p̄ter dicta Senecæ Mamertius p cõsulat. nō pōt quicquā abiectū & humile cogitare: q̃ scit de se semp̄ se loquendum. Sordidas. deformes. auaras. Aliis. dispensatoribus tuis. siue hominibus auaris: & p̄sentia tñ cogitantibus. Asseris. libera. uēdicas: qd etiā in aliquibus exemplaribus offendit. Negociū. in hoc infusa. Hoc ocium hoc oblectares: nam intentione studij sūma corpus: & aium fatigamus: remissa fouemus. est aut cõtrariū exortatio. Som nus reponat. studendo formū expectes. Effinge: & excude. illud ad inuentiōē: & cõpositionē: hoc ad emēdationē refert. Perpetuo tuū. sp̄ circumferat sub tuo noie: sere similibz eundē hortat libro tertio.

ic & Multis

Bst

nos certe studiis pferamos: & q̄tenus nobis denegat diu uiuere: reliquamus aliqd: quo nos utrisse tesse-
mur. Reliq̄ rege tuarū bona fortūe. Hoc opus litterarū. Semel cepit. merito laudatū fuerit: un̄ apd

Athenarum legimus hanc hēo q̄cumq; didici: & studui adhuc q̄ p̄ba senti: reliq̄ quis cū uolu-
pate oīa p̄terire. Scio quē aiūz. noui te stimulis n̄ egere. Vt tibi ip̄e sis tātū. ut aliqd op̄ edas
qd a te p̄bet: nā si id laudabile credideris ceteri tuā sniam sequent. tātū facit iudiciū Caniniū.
Vantū copiarū. Laudata prius rerū copia i uillis Pōpeiz. Celerrima soc̄? fuz: & seruog: di-
ligētia. inuitat illā ad sua p̄dia. In Ocriculano. p̄dio. Ocriculā populū: n̄ Plinio cre-
dimus: in Gallia togata: Strabo refert ad uia Flaminā Ariminū uersus. at Diōsyliū
ingr ocricula ciuitas Tyrhenog: cur̄ ge-
tule Ocriculanus tradēte Stephano. Nar-
niēsi. p̄dio tuo ē at Narnia Ocriculo uici-
na ciuitas Sānitū: p̄ quā Nar amnis labit: uñ ēt Narnia diō a cū antea Noquintū uo-
caret: colonia a Tito Flaminio aduersus
Vmbros eo missa auctores sunt. L. Iuui-
Strabo: Plin⁹: & Stephāus: ut omīnā Mar-
tialē libro septio: & Claudianū i laudibus
Honoriū asserētes Narniā i edito cōditā: &
i Narniēsi agro siccitate lūuū fieri: hibre at
puluerē libro. xxxi. p̄didit Plinius qd ad-
miratū suis i feruit. M. C. Carfulō. Car-
fulani quos Strabo Carfulos nominat po-
puli sunt: & ipsi parū a Narnia distātes. at
Colūella libro. iiii. Carfulanū scribit: &
ita i q̄busdā Sedi codicib⁹ legisse memini.
Nā & ouid⁹ fastog. iiii. Carfulos opidū
fuisse testat quā uia ab urbe impelignis
itur. agrosq; inibi frumto fertiles oīueto
stertit. Carfulanarū quoz; uulpi fabellā
recitat. Perulino tun. fūdo. Perusia iuxta
Clusū chuitas: illustrata augustū obidōe
aduers⁹. L. Antonii. M. Antonī fratrē. Sus-
ficit. subaudi pbare. Tuis. eplis ad pbādū
hoc. Nō me hercule hac uerba usq; hoc
tū differūt: fuerūt i principio illius breui-
& uetētis eplā Secūdu quoz; sensus. amo magis tua q̄ mea. ē aut traductio: q̄ facit ut cū idē uerbū
pius ponat: nō mō nō offendat animū auditoris: sed ēt ofonē cōcinnorē reddat. Tui. serui domestici. Ex
cipiūt: diuerētē hospitānt. Idē. q̄ serui mei diligētius te suscipiēt: q̄ tui. Nīa. p̄dia. Ac nos tuis rebus
p̄sumim⁹. idēst domesti. Mei. serui. Exolefcit. paulatī recedit. Mitiū nā si cētē crudeles magis gliscē
ret i sēda lectōe uicio fuit. Nouitatib⁹ cū nouus hospes accedit. Per alios aicos dñi q̄b⁹ studēt gratifi-
carit: p̄ eos studiū suū apd dños cōmēdes. Quā p̄ ipsos. q̄ p̄ dños solertes ip̄is se mōltrādo. ul̄ legas q̄ p̄
se ipsos. c̄seruos. ut sit sensus cupiūt magis apud dños ab aliis laudari q̄ ipsos facere laudatā a dominis.
Idisti ne. mores subdolos & malos. M. Reguli cauidici Vocōio p̄ epistolā oñdū. is. n. post ma-
los p̄cipēs: quoz; rēponib⁹ usus fuerat: cepit timere ne Secūdu q̄ uñ i causis agēdis laxerāt:
irātū hēret: q̄re ambibat illius amicos: ut se recōciliaret: n. cū timebat oīz timidiūm⁹:
cū audebat audacissim⁹: Voconius aut Roman⁹ equestri familia ex ceteriore Hispania: fla-
mē Dialis: & Secūdo cōtubernalis: ac ofonū castigatō fuit: mira i sermo: ip̄s q̄ uultu suauitate: adhuc
fidelis: & iucūdus: cauidicus eruditus: cuius epistolā musae dictae uidebant: sub Adriano iterit: & tu
mulo ei⁹: dū uelut aicū: & poetā ip̄erator uenerat: ita scrip̄it scdm Apuleiū. Lasciuus uersu mēte pu-
dicus erat. fuit & Voc. Saxar: ad quē diuos f̄res rescrip̄isse testat Vlpī. cōtinet hac eplā duas exortatōes
notarōes: & fermocinationē. M. Reguli: captator testamētog: auit paup; ad maxias opes p̄ fla-
gitia p̄ccellerat: hui⁹ loquētū: & temeritate saepe mordet Secūdu: nā iterdū i hac eplā scena occurrit:
quem Martialis more suo blandiendū tāq̄ summū cauidicū carminibus inferuit. Domitiani mortē. de
q̄ alibi cōmodi⁹ dicef. fuit at Regul⁹ Domitiū acceptus. ga. malus. Nō minora flagitia. maxia scele-
ta. flagitiū more militari dē res flagitatorē: hoc ē increpatōe digna. nā flagitatio ad strepitū refertur: ubi
flagellū & flagitare p̄sonate intelligimus: auctor Donatus. Tectiora. secūdu imperatog: ingeniū: sub

Pōpeia:
Celerria
Ocricula

Narnia.

Negniū

Carfulā

Perusia.

Voconio
Romius

Regul⁹.

Flagitiū

Rusticus Nerone in propatulo peccabat: sub domitiano malitiā dissimulabat. Rustici Aruleni periculum fouerat. adiunxit Rustici accusationē Regulū sub Domitiano: qđ philosophare: & Thraseā laudaret: uirūq; sanctū dixisset: neq; in ipm mō auctorē: sed in libros quoq; ei⁹ scruitū est. delegato triuiris ministerio: ut monumēta clariſsimoz ingenioz in foro uerent. hæc sumpta ex Dione graco & Tacito: apud quē insuper scribit Arulnū sub Nerone tribunū pl. cupidine laudis flagrantē obtrulisse se intercessore senatus: cōsulito: qđ fieret cōtra Thraseā: nisi ei⁹ igētes spūs Thrasea cohuiſſet: ne uana: & reo nō pſutura: iter-

efflori exitioſa icipet: hūc iā interfectū ad se cū ense accedentē uidit p quierē Domitianus paulo anq; trucidaret referēte Dione. Stoięq; ſimili, fallum imitatorē ſtoicæ ſectæ. Virelliana cicatrice ſtigmoſū, notatū cicatrice ex uulne q; tumultu Vitelliani acceperat. uictor nāq; Vitellius (ut ſcribit Tacitus) legatos p cōcordia: & pace ſuadenda ad duces Veſpaſiani miſit: ſed uaria legatōz ſors fuit: nā q; Penſilo Cerea li occurrentē extremū diſcrimē adiere uoluerat: p̄tore Arulēo Rustico: auxit ſoldiā ſup legatū: pratorisq; nomē: p̄pria dignatio uiri. Eloquētiā. ironice. nā erat uir miles dicendi imperitus. Herēniū Senectio nē. hic i Bethyca nat⁹. & ibi Quaſtor ac ſcribente Metio Caro interſcitur a Domitiano: q; nullū magiſtratū poſt Quaſtura longo tēpore medio petiſſet: q; Heluidi Prisci uitaz cōpoſuiſſet acceptis a Fannia uxore cōmētariis. nos inq; Tacitus inoētū ſanguine Senectio pſudit. Meti⁹ Caro. cui uidebat Regulū exprobat necē Senectiois: quē reū impietatis ſciſſe teſtaſ libro ſeptimo Secūdus: & ſumū delatorem ſub Domitiano fuiſſe cōſtat luena. & Martialis reſtimonio. Quid tibi cū meis mortuiſ. ſuit mos antiq; ſecūdū Ariſtophanem grāmaticū nō accuſare defunctos. hoc ēt nos monet Home. libro ſeptimo Iliadis dicēs nullū ēē odiū eū hoibus q̄ta fūciſ:

Herēni⁹
Senectio.

Metius
Carus

iracebar. Rustici Arulēi periculū fouerat. exulauerat morte: adeo ut librum recitaret: publica retq; in quo rusticū infectat: atq; ēt Stoicoz. Si miā appellat: adiicit Vitelliana cicatrice ſtigmoſum. Agnoſcis eloquētiā Regulū: lacerat Herēniū Senectiōnē tā itēperatē quidē: ut dixerit ei Metius Carus: Quid tibi cū meis mortuiſ. Nūqđ ego Craſſo aut Camerino moleſtus fui: quos ille ſub Nerōe accuſauerat. Hęc me Regulū doleſter tuliſſe credebat: iōq; ēt cū recitaret librum: nō adhibuerat. Præterea remiſcebat q; capitali meiſm apd cētūuiros laceſſiſſet. Adera Arrioiū la Timois uxori rogatu Aruleni rustici: Regulū contra: uidebatur nos in parte cauſe ſententia Metiū Modeſti optimi uiri: Is tum in exilio erat a Domitiano relegatus. Ecce ibi regulus: q; ro inq; Secūdes: quid de modeſto ſentias? Vides quod periculum ſi reſpondiſſem bene: quod flagitium ſi male: non poſſum dicere aliud tūc mihi quā deos ad fuiſſe. Reſpondebo inquam quid ſentiam: ſi de hoc Centumuiū iudicaturi ſunt. Rurus ille: q;ro quid de Modeſto ſentias? Iterum ego: ſolebant teſtes in reos: non in damnatos interro-

unde puerbiū οὐχ οὐτος φάει μνηστὴρ καὶ Δορὴν impiū defunctis cōſultariis ſuper quo libro octauo a Secūdo allegato plura explicabimus meis at dicitur q; delatiōe ſua oppreſſerat. Senectio. Craſſo. Piſonis ſre Regulo accuſante interfecto a Nerone. Camerino. Scribonio Camerino. utriuſq; ſit mētio apud Tacitū: Ille. Regulus. Hęc ſcripta in Rusticū. Nō adhibuerat. non ſuitauerat me. Capitaliter. eū periculo uitæ. Centumuiros. apud quos Secundus plurimū excelluit: ſolet. narenā ſuā appellare. in cauſis cētumuiſ lib⁹ uſu capionū: gētilitatū: agnationū: alluſionū: ne xoz: mancipioz: parietū: luminū: fluminū: ſtillicidioz: teſtamentoz: ruptoz: aut ratoz: cæterarūq; reꝝ: innumeraſiū cauſe uerſabāt: añ Secūdū & Tacitū cētūuiſ cauſe: audeo ſplendore alioz iudiciorū obruebant: ut neq; Cice. neq; Caſar: nō deniq; ullius magni oratoris liber apud cētūuiros dictus legal exceptis omnibus Aſini p heredi⁹ Liburnæ: omittimus qñ primū inſtitute: & iudiciū numerū alio loco oportum. Arrioniæ Timonis. neq; uxoris Arrioniæ mentione: neq; Timonis mariti apud ullū ſcriptorūq; fuerint illa rēpitate mihi occurrūt: prius. n. fuerat Timon. ugnomēto ὀνομασθένος & alius Timon philoſoph⁹ philoſophi pſeſſus.

Arrioni⁹
Timon

Rogatu. p̄cibus. Rustici Aruleni. anteq; damnaret. Regulū cōtra. nitebatur aduerſum me: & cōtra rias partes tuebat. Nitebatur. argumēta iaciebatur. In pte cā. in ea pte cōtrouerſiæ ſup q; iā lata fuerat ſinia Modeſto. Veſtiū Modeſti. Modeſtū p̄fectū Aegypti tradit Suidas: & Martialis Modeſti acumē circa diſſicilia poetarū cōmēdat: Veſtiū declamatoris meminit luenaſis. & Iulii Modeſtiū recēſet Gelius. Ibi. In hoc loco deſenſiois: cū inſiſtere ſentētiæ Modeſti. Quod piculū. imminēbat mihi: unde libro quarto cōqueriſ piclaturū fuiſſe ſua eloquētia. Si nō diſſe bñ. ſi diſſeſſem me bene ſentire de Modeſto exule: uerū ſi male rōdiſſem: magnā infamiā mihi imiſiſſem: ut quī dānare: cuius ſiniam cōprobare. Tū. dum rīdeo. Quid ſentiā. de Modeſto. Ille. Regulus. Solebat. apud iuſtos iudices: ut rācie oſideret p̄cibus Domitiani ſolere teſtes ēt in damnatos inuiſte produci. In reos. aduerſus eos: q; in iudiciū

citant. uerū Modest⁹ nō reus amplius ē: sed dānatus: ergo frustra sup hoc me īterrogas. M. Tul. de orato re reos īngt appello nō eos mōq; arguunt: sed oēs: quoz de re disceptat: Iulian⁹ reus ē: q; sicce aliqd cōas: actor q; desiderat ne qd fiat: q; diffinitio sane apd oratores nō seruaf. Pronūciatū. iudicatū: nā p. nunciare ī dñtq; hñt ius cognoscēdi. Vlpian⁹ de re: signationibus pñciatū: & statutū idē dici pōt. pñficiue. n. & pñciatū: & statutū solum dicere: q; ius hñt dicēdi uel cognoscēdi. alias. M. Tull⁹ pñciatū uocat axioma. interdū pñciatū absolute p dicere: idē pñciatio oratori cōueniens. Cōti

gari. Tercio ille: non iā qd de Modesto: sed qd de pietate Modesti sentias quero. q; ris inquā qd sen tiā. at ego ne interrogar quidē fas puto de quo pronūciatū est. cōticuit. me laus: & gratulatio secuta ē. q; nec famā meā aliquo rñso utili fortas se inhonesto tñ laetā nec me laqis tā insidiosē īterrogationis iuduerā. Nūc ergo cōscientia ex territis apprehendit Cæciliū Celerē: mox Fabi um iustū rogat: ut me sibi reconciliēt. nec cōten tus puenit ad Spurinā: huic suppliciter (ut ē: cū timet abiectissimus) rogo iquit mē Videas Plī. dōi: sed plane mane. neq. n. diutius sollicitudinē ferre possum: & quoquo mō efficias: ne mihi ira scaē. Euigilauerā: nūciat ait Spurina uenio ad te: imo ego ad te: Coimus in porticū Liuiæ: cum alter ad alterē tenderemus: exponit Regulī man data: addit pces suas: ut decebat optimū uirū p dissimillimo: parce iquienf. cui ego: dispicies ipe quid Renūciandū regulo putes: te decipi a me non oportet: expecto Mauricum. nondum enim ab exilio uenerat. Ideo nihil alterutram in partē respōdere tibi possum: facturus quicquid ille de creuerit: Illum enī esse huius consilii ducem: me comitē decet. Paucos post dies ipse me regius cōuenit in prætoris officio: illuc psequutus secretū petit: ait tere se ne aio meo pœnitent hæreret: qd

burra: & uia sacra: ubi domus. C. Cæsarī erat: cōstruxit Augustus tradēte Dione demolita. Oui. Pollio nis liberti crudelissimi simul: & diuissimi domo sibi testamēto relēdā: qui nomen Liuiā uxoris inscri pti hinc Ouidius in Fastis. Disce tamen ueniens ætas. ubi Liuiā nunc est Porticus: immanēf tēda fuere dōs. authores sunt Plī. senior: Trāq. Vidor. & Oui. in amoribus. Alter ad alterum tenderemus. conue nissimus una obuiā. Exponit. Narrat Spurina. Suas. suo noīe honestas. Virū. Spurinā. Dissimil limo. pessimo Regulo. ego rñdi. Dispicias. cognosces. sic libro iiii. idē: & Iustiniū urunt. Seruī. & Do natus dispicere dicūt ē disquirere cōsilū. Renūciandū. remittendū: uel recusandū: nā renūciatio: ut refert Asconius: dī eius rei q; in placito uenerat recusatio: & aliter declaratio: qualis cōsūlū renūciatio: tñ īngt Spurina ex renūciatione cōsūlū uoluptatis: quantū prius ex destinatiōe capiebat. Te decipi a me non oportet. tibi consiliū meū detegā simpliciter tecū agā. Mauriciū. Iuniū Mauriciū Rustici Anuleni fratē: uirū grauē: & constantē: qui Neruæ Catullū Messalinū facinorūf senatorem q; foueret: exproba uit. apud Tacitū: & Secundū scriptū indifferenter offendi Maricū: & Mauricum: Martialis Mauricorū æquitatem laudat. Ab exilio. In quod fuerat actus a Domitiano. Alterutram ī partē. an remittitram magis irascat. Ille. Mauricus. Huius consilii. super ueniā concedenda. uel secus. Comitē. sequi illi⁹ fecerant. In prætoris officio. In prætorio: ubi prætōr officium suum exerceat: uel apud prætorem quo conuenerat officii causa. Secretum petit. querit mecum secreto colloqui: quo dicendi genere Sue

Reus

Pronun ciare.

Cæcilius Celer.

Iustus Fabius.

Vestric⁹ Spurina.

Liuiæ porticus.

Ouidi loc. Dispicet Renūciat

Iuni⁹ Mauri⁹

Secretū petere.

- Satrius Rufus.** tonius interdum utitur. Penitus hereret, ualde in eū irasceret. Satrio Rufo, aduocato, quē libro octa-uo commemorat pro publico Certo quēdam dixisse in senatu ambigua: & aquis publicis præfectum testatur Iulius Frontinus, æmulatio contentio ex equo in eloquentia. Non contentus eloquentia nostri sæculi, summæ facultatis orator, ironice dictum scribunt panter Catonem non fuisse contentū eloquentia suæ ætatis. I. superasse omnes oratores sui temporis: erant autem sæculo Plinii oratores in eloquentia minores, q̄ ante: q̄ Tacitus lucubratiſſime diſſerit de causis corruptæ eloquentiæ: Maligne dictum iniquo animo prolatum ē Satrium.
- Honorificum.** Honorificum, honore dignum q̄ est Ciceronis æmulus, Martialis in eundem sensum. Si quid honorificum pagina nostra sonat. Enim at sic Terentius enim non sinam: pro at non sinam. & diomedes inquit enim esse interiectionem cum intēti-us aliquid demonstramus ex quibus aparet non semper reddere causam. Non optima quæq̄ proponere. secutus est iudicium præceptoris sui Quintiliani præcipientis in institutionibus optimos authores imprimis imitandos: prius tamen hoc scripserat Seneca: & ante eum, M. Tullius de oratore libro secundo: quæ inquit maxime excellunt imitanda sunt. Palleat semper, sic libro sexto de eodem timebatur: pallebat: nam pallor ē malorum morum index, rubor bonorum. Hæsitabundus, cunctabundus, ambiguus quid responderet. Egregiam, similis ironia apud Virgilium Egregiam uero laudē: & spolia ampla refert. Causam excusationem. Bipedum nequissimus, utrorum pessimus: facti modeste locutus est Modestus: at, M. Tullius pro domo sua asperius hoc mimiſtro inquit omnium non bipedum solus: sed etiam quadrupedū nequissimo tempore perdidisti. Libera integra, ἀνὰ τὴν ἀλὰ τὴν οὐ ineluctabilem. Factiosus factionū: & discordiarum fautor: factio enim pro diuisione ciuium in malum legitur apud Liuium: & Tacitum. Curatur a multis, idem ad Clamorem conuenitur ad Regulum mira celebritate: cursant: frequentant. Martialis Cinctum togatis post: & I. de Saufellum Quanta reduci Regulus sollet turba. Fortius sensus est interdum timore maiora obsequia præstant: q̄ amore. Fieri, euenire. Vt hæc concussa labantur, ut Reguli fortuna: si oppugnabitur: ruat. Nam gratia. Sententia exornatio. Infida, incerta: instabilis. Quam ipsi, mali sunt infidi. Eruditus, edoctus: est autem eruditio multarum rerum exulta cognitio: & quāquam de litteris sæpius dicatur: ut Tranquillus in Caligula: ex disciplinis liberalibus minimum eruditio: eloquentia plurimum attendi: tamen aliquando etiam de rebus aliis. Tentandi aduersus Regulum. Ratio constabit, erit legitima causa: constat enim ratio: quando æqua & legitima reddi potest: quod dicendi genus frequenter inuenies apud Secundum.
- C. Plinius, Tacito, S.**

Ratio const.

Idebis. Tacitū scriptorē grauissimū: sibiq; arctissima familiaritate cōiūctū monet i syluis cæplo suo posse: & studere: & uenari cōmode: uege ab hac opōne multū recessit Quintilian⁹: q; li. decio penitus tale studēdū gen⁹ iprobat: & rōnibus cōfutat: cui snie Tacitus accedēs eplāma respiciēsq; in hoc uolumine extat: nō posse simul Dianæ & Mineruæ opēta dare. Licet cōcedo. Quē nosti. torū studis deditū: & uenationi ineptū. Ipse inquis. cū admiratiōe pnuiciādū ē. Ipse: inquit Plin. uenatus sum. Inertia mea. ocio literario. In pximo. iuxta me. in eundē sensum libro octauo scribit. uenor aliquādo: sed nō sine pugillaribus: ut quis nihil cōperim: nōnihil referā. Venabulū. tērum. adueniādū in quod illud Mart. disticon. Excipiet apros: expectabūtq; lēdēs: Intrabūt urfos: sit mō firma manus. Lancea. hispanicū uerbū ē referēte Gellio: longius telūgraci uocant 207 X. m. Solus. ferre⁹: quo scribebat antiquitas in pugillaribus: & apud Tranquillū legimus Domitianū muscas stilo praxato cōfigere solitum. Pugillares. tabulæ de ligno: siue alia materia ceratæ: dicti a pugno uident⁹: q; eo cōtineri possent: de q; bus Mart. secta nisi i tenues essemus ligna tabellās: Essemus libyci nobile dētis on⁹: sed Gellii uerba quomō fierent clarius exprimunt. Asdrubal inquit epistolā scriptā super rebus arcanis hoc modo abscondidit. pugillaria noua nōdum ē cæra istita accepit: litteras in lignū incidit: postea tabulas uti solitū est cæra colluit. Plini⁹ ex auctoritate Homeri asserit pugillarum usum fuisse ante troiana tpa ex pcedentibus ergo colligit dici pugillares & pugillaria numero pluri. Meditabar enotabāq; secutus est ordinē. nā cogitata scribimus. Vacuas. praeda. Cæras. tabulas cæratas. iam. præterea: Tacit⁹ iam opes tot uictoris quæsitæ: & statim. iā aqua priuatoque licentia itercepta. ipse in oratiōe panagryica. iam quis adeo dissolutus. Datur: seruatur inuestigando: Proinde. quare. Linius libro primo belli punici: proinde omittit Sagunti mentionem facere. Panarium. panis receptaculum sicut granarium grami. Lagunculam. uas uinarium. diminutiuum a lagena: quæ tumorem in medio extendit secundum Iuuenalem: graci 207 b. v. uocant per tria genera disdiscere: sicut Athenæus in suis cœnis notat plurimorum testimonio. Dianam. uenationis deam. Mineruam. disciplinā. rum præsidem.

Venabulum

Lancea

Pugillares

Iam

Proinde

Laguncula

Octau⁹ Rufin

Bethyca

Idebis: & licet rideas: ego ille quē nosti apros tris: & qdē pulcherrios capi: ipserings: iperū tū ut oīno ab inertia mea & quiete discedere ad retia sedebā: erat i pximo: nō uēabulū aut lāc ea: sed stilus & pugillares: me ditabar aliqua: enotabāq; ut si māus uacuas: ple nas tñ cæras repōrtare. Nō ē quod contēnas hoc studēdū genus. mi⁹ est: ut aīus agitatiōe: motuq; corpis excite⁹: iā undiq; syluæ & solitudo: ipmq; illud silentiū: qd uenationi dāf magna cogitatio nis icitamēta sunt: pinde cū uenabere licebit aucthore me: ut panariū & lagunculam: sic ēt pugillares: feras: experieris nō Dianam magis montibus: quam Mineruam inerrare. Vale.

C: Plinius Octauio Rufo. S.

Ide in quo me fastigio collocaris: cum idem mihi potestatis: idemq; regni dederis: quod Homerus Ioui optimo maxio 207 A. τὸ πον μέν δ' ἀνὴρ πᾶσι θεῶν ἀνέμωσιν. Nā ego: quoque simili natu ac renutu respondere uoto tuo possum. Etenim sicut fas est mihi: præsertim te exigente: excusare Bethycis contra unū

magryica. iam quis adeo dissolutus. Datur: seruatur inuestigando: Proinde. quare. Linius libro primo belli punici: proinde omittit Sagunti mentionem facere. Panarium. panis receptaculum sicut granarium grami. Lagunculam. uas uinarium. diminutiuum a lagena: quæ tumorem in medio extendit secundum Iuuenalem: graci 207 b. v. uocant per tria genera disdiscere: sicut Athenæus in suis cœnis notat plurimorum testimonio. Dianam. uenationis deam. Mineruam. disciplinā. rum præsidem.

Ide in quo. Roganti Octauio ut uellet adesse Gallo cōtra Bethycos: pollicet saltē ab aduocatione Bethycorū desistat: quos ēt cum suo periculo saepe iuuisset: & in fine petit sibi fieri cōpiam carminum: quæ Octauius componebat: extat enim epistola libro. ii. qua conat Octauius uersus publicari. Fastigio. altitudine maiestate. 207 A. τὸ πον μέν δ' ἀνὴρ πᾶσι θεῶν ἀνέμωσιν. Iam autem alterum quidem pater dedit. alterum uero renuit. carmen ex sextodecimo Iliados: ubi Achilles precatur Iouem ut Patroclus pugnaturus a naubus pugnam remoueret: & ad se incolumis rediret: cui prius Iuppiter concessit: ut rediret incolumis non dedit. sic inquit Secundus: ego tanquam Homericus Iuppiter alterum q; petis: ut desistam ab aduocatione pro bethycis tibi concedam: q; uero exigit: ut Gallo adsum: renuam. hoc carmen imitatus est Virgilius libro undecimo. Auduit: & uoti Phœbus succedere partem. Mente dedit: partem uolucres dispersit in auras: & Stratonicus citharedus in rem suam aliter usus est: nam inuitatus olim audire canentem citharedum: postquā finiuit inquit 207 A. τὸ πον μέν δ' ἀνὴρ πᾶσι θεῶν ἀνέμωσιν hoc est male quidem pulsare dedit: bene autem cantare renuit. Athenæus author. Nuru. assensum: dum promitto non agere aduersus Gallum. Renutu. dum nolo adesse Gallo contra Bethycos. Excusare. honestis rationib⁹ non suscipere. Bethycis. hispanis a flumine Bethy desistente a monte Castaeno: qui naturam occēni erga fluxum: refluxumque imitatur: lege plura apud Philostratum. est autem Bethyca pars hispaniæ.

nec. Fidei nostræ. nō cōuenit mīhiq̃ solo fide cōstāter tueri. Prouinciā Bethycā. Tot officiis. nō semel. n. p. Bethycis egit. ut aduersum Cæciliū Clāssiciū in qua cū magnos labores passus est. ut aduersum Bebū Massimibī fere periclitat⁹ est. Tēperamētū. modestiā. Studio. amorī. Iudicio. rectā rōnē. In pñtia pñtia: & ipræfentiariū auctores indistrecte utunt⁹. Vlpianus fere sp̃ ipræfentiariū: alii iterdū in pñtis: & ap̃sens: cōtēderim ipræfentiariū legi debere cōiūctim. Probaturus: cū ille ardor tuus subfederit: nā prius quæ pbabamur: postq̃ refrigit ipetus aliqñ iprobamus remota aī passione. Idus octobris. quintumde-

In pñtia

Aquilus
GallusVsq̃
quaq̃

Cariotæ

clmū octobris diē. Aquilo Gallo. Aquil⁹ Gallū fuisse ipræfensulū testantur Scēbo- la: & Florētīn⁹. ἡ δὲ ἡμετέριος ἱερὸς ὄψον στίβον ἀποδοῖ. dixit & ceruleis super ciliis annoit Saturnius. uersus ex prio lilia. dos: & libro decimo septio eiusdē repetit⁹: dū ostendit Iouē annuissē. Vsq̃uequaq̃. semp. idē libro septimo usquequaq̃ narra bi⁹ quæ cōcordia uixerimus: & columella: sed neq̃ eodē modo: neq̃ iisdē sp̃ibus u. quequaq̃ fieri placet. Tuis agē nō pate ris: nō facis mīhi copiam tuorū uersus: nā alibi tanquam nīmīū patiētiē uel poti⁹ du rum Octāuiū increpat: qui tam insignes li brostā diu retineret: nec ederet. Hac sola mercede. tuorū carminū. Corrupti. flecti in malū. iocaf cū amico. Adfirm. agā pro Gallo. Cariotas. palmæ fructus. scribit Plī. tua tēpestāte celebratis fuisse in cibo: cū succo uberrimæ sint: ex qb⁹ p̃cipua ui- na oriēti iniqua capiti: uis ē p̃mo nomē est a capite: uerū nobilitas in Hierocūte lu deæ: sunt & succo pingui laçentes: quodā q̃ uini sapore in melle p̃dulci. Diodorus i interiore Syria fieri Cariotas aliis excellen tiores: tum dulcedinetum magnitudinet ac humore testat⁹: his maiores multo Ara bia fert ac Babyloniquaq̃ magnitudo ē sex digitor⁹: colore sunt quædā subæreo: nonnullæ p̃uiceo: aliæ porphyreo aspectu amoenæ: & suauis gustu deaurari solitas: & Calendis Ianuariis mitti tradit Martia lis: apud quē legi⁹ fuisse pauperis munus: cui sentētiæ cōuenit illogē lectio certamē nōdū habere: uerum si sublatō nōdū: ut in multis codicibus scriptū offendit: uidet⁹ Se cūdus auunculi opinio nī pp̃inis accēdere.

Ficis. iter quas Martialis chiam extol

lit: quæ merum & salem sapit. Boletis. quanti fecerit boletos antiquitas idē notat indistinctis asserēs facilius donare romanos aurum: & argentum: q̃ boletos: & satyricus luenalis boletos lautissimum ci borum regi⁹: & domino apponi pulsat. Plī. boletos suillosoq̃ gulæ nouissima irritamenta uocat.

Pōpeius
Saturni-
nus

Eroportune. Mittit Pompeio Saturnino singulari doctrina uiro orationem: quam habuerat apud municipes suos dedicaturus ibidem bibliothecam: & annuus sumptus in alimenta inge norum filioq̃ pollicitus: excusat q̃ in ea maiores suos: & se quoq̃ laudet: tātū deniq̃ Pom peio defert: ut de editione pro illius arbitrio sit facturus. fuit autem Pōpeius Saturninus acer cauidicus siue ex tpe siue meditata proferret: tū p̃sa: tum uersū clarus in orationibus & historia mirabi lis: alterius Saturnini historici meminit Trāqu. Saturninū pominat Lucianus: ubi de morte Severiani agit. & Qu. Saturninum iurisconsultum Pomponius citat. ille igitur Pompeius Saturninus moriens Se- cundum reliquit heredem. Addidisti calcaria. translatio ab equo. Liam paratum ad id magis incitasti.

Laboris. emendandi. Exigendi. petendi a te: ut limam adhiberes. Eo opera tua in corrigendis meis libellis: quam tu ultro mīhi obtulisti. Ab homine desidioso. semper de se parce loquitur extenuan- do facultatem suam & desidē appellando. Rursus. iam enim Saturninus eam orationem legerat.

hoiē aduocationē: ita nec fidei n̄æ: nec cōstan tiæ: quā diligis cōuenit a desse cōtra puinciā: quā tot officiis: tot laboribus: tot ēt piculis meis ali- qñ deuinxerit. Tenebo ergo hoc tēpamētū: ut ex duobus: quorū alterutq̃ petis: eligā id potius: in quo nō solū studio tuo: uerū etiā iudicio satisfaciā. Neq̃. n. tātope mīhi cōsiderādū ē: qd uir optus in pñtia uelisi: qd sp̃is pbatūrus: me circa idus Octobris sp̃o Kōæ tutus: eadēq̃ hæc præsentē Aquilio gallo cōfirmatus: cui tñ iā nūc licet sp̃o deas de anio meo. ἡ δὲ ἡμετέριος ἱερὸς ὄψον στίβον ἀποδοῖ. Cur enim nō usquequaq̃ hōiericis uersū bus agā tecū? q̃tenus tu me tuis agē nō pateris: quorū tanta cupiditate ardeo: ut uideat hæc sola mercede posse corrūpi: ut uel cōtra Bethycos ad sim. pene præterii quod ininime prætereūdū fu it: accepiſſe me cariotas optimas: quæ nunc cum ficis: & boletis certamen habent.

C. Plinius Pompeio Saturnino. S.

PEroportune mīhi reddidit tuæ sunt l̄æ q̃ bus flagitabas: ut tibi aliquid ex scriptis meis mitterem: cum ego idipsum desti- nassem. Addidisti ergo calcaria. Iponte currenti: pariterq̃ & tibi ueniam recusandi laboris: & mī hi exigēdi uerecundiā sustulisti. nam nec me timi de uti decet eo qd oblatū est: nec te grauari: qd depoposcisti. Nō ē tñ qd ab hoiē desidioso aliqd noui opis expectes. petitur⁹ sū. n. ut rursus uaces

Sermonioratōis: an ideo sermonē appellauit: qā secundū Porphyriōnē ad p̄sentes dicit: an qd oratio illa esset remissa: & finitima quotidiana locutionis: nā p̄ter, M. Tulli testimoniu Seneca tradit sermonē eē orōne uoce demissa: & tenui figura platā: accedit authoritas Fabii seribētis parū admodū sermonē ab oratōe diuerse: & interdū eē idē ostēdit: Seruius inq̄t sermo ē cōserto oratōis: & cōsultat: o duorū: uel plunū a serēdo dictus, Antisthenes apd Diogenē primus ita diffinit. sermo ē q̄ quid sit: aut fuerit: exprimit. Municipēs, nouo comētes, sunt aut municipes ciues romani: i opp dis municipaliū⁹ suo iure:

Sermo.

Municipes

sermoni: quē apd municipes meos habui bibliotheceā dedicaturus. Memini qdē te iā qdā adnotasse: sed gñaliter ideo nūc rogo: ut n̄ tñ uniuersu ei⁹ attendas: Verū etiā p̄riculas: q̄ soles lima psequaris, erit. n. & post emendationē libere nobis, uel publicare: uel cōtinere. Quinimo fortasse hāc ipsam cūctationē i alterutrā suam emendatōis rō deducet: ut ad idignū editōis: dū sepius retractat: iueniet: aut dignū: dū id ipsum experiet: efficiet. q̄q̄ huius cūctatōis meae causa n̄ tā i scriptis: q̄ i ipso materiae genere cōsistit. Est. n. paulo gloriosius & elatius, onerabit hoc modestiam nostrā ē si stilus ipse p̄stius demissusq̄ fuerit: p̄pterea q̄ cogimur: cū de munificētia parētū nostrorū: tu de nrā disputare. anceps hic & lubricus locus ē: ēt cū illi necessitas lenocinet, & n. si alienae quoq̄ laudes parū eq̄s auribus accipi solēt: q̄ difficile ē obtinere: ne molesta uideat̄ orō de se: aut de suis differētis. Nā cū ipsi honestati: tū aliāquāto magis glorię ei⁹ p̄dicant: quid emus: atq̄ ea demū recte facta minis detorq̄mus & carpinus: q̄ i obscuritate & silētio reponunt. Quia ex cā saepe ipse mecū: nobis ne tñ quicqd ē illud cōposuisse: an & aliis debeamus ut nobis: admodum illud quoq̄: qd pleraq̄q̄ sunt agēdē rei necessaria: eadē pacta: nec utilitate parē: nec grām rerinēt: ac ne lōgius exēpla repetam: qd utili⁹ fuit: q̄ munificētię rōne ēt illo p̄sequi. Per h. n. assequabatur: primū: ut honestis cogitationib⁹ imoraretur.

Dedicat.

Bibliothecas dicant.

Anceps.

Etiam. Lenocina.

rentum. maiorū: qui uis fuerant liberalitate erga patrā Comum: ex quibus appareret non solū Cæcilium fuisse Comensem: sed etiam maiores suos inde oriundos: Anceps locus, periculosus tractatus & argumentatio: anceps. n. pro mortifero & periculo proximo Plinius senior usurpat: uoluptas inquit tāta accipitis cibi: & Laniusq̄a reuocaret: aut ut retinere eos anceps erat: & Virg ferum anceps: quod grammatici interpretantur utriusq̄ acutum. Lubricus, qui facile ad malum flecti potest. Etia, quauis: a libi interdū cōsentientis aduerbiū: q̄q̄ p̄ adhuc: & p̄terea, Lenocinetur, blandiat, transferat uerbū a lenonib⁹: quo p̄ceptor ei⁹ Quintilianus usus p̄terit. Alienae, quae de aliis dicunt. Aegs aumbus, benigne. Accipi, audiri, admitti. De se, de sua laude. Nā cū ipsi honestati, uidemus honestis uitis: sed p̄cipue eorū glorię: & laudis: quae uero bene gesta latēre: a nullo p̄dicant: minus reprehendimus. Tū, maxime, Me cū tractau, cōsiderau, Tātum cōposuisse nobis, cōtinere apd me: & mei q̄a scripsisse, Quiq̄ ē illud, siue bona: siue mala sit oratio. Aliis: alioq̄ cā cōposuisse: & ideo emittre. Agendae rei, necessaria, dum rē agimus necessaria sunt: sicut commēdare liberalitatem suam: & maiorum, Parem, necessitati, Gratia commendationem. Stilo, scriptis. Honestis cogitationibus, munificentiae laudibus: quae est

Liberalitas. tribuere merentibus amore: & studio honestatis: ut patriz ppings: affinitibus: amicis: pauperibus. **Tractus.** placet magis: ut legal' tractu: q' tractatu: nā pter fidē exēplariū ipse ad Capitonē de orōne scribēs iquit illa tractu placet: & M. Tullius de oratore tractū uerborū i Antonio laudat. Tacitus tractū belli p mo-
Largitio ra & pducit: & libro quinto decimo piter usurpat duratē scribit tractu: & lōgitudine mortis. **Comitē** subsecutricē. **Largitio.** liberalitatis. iproprie usus: nā largitio ē nimia: & immoderata pecuniarū pfusio: & alii sic usurpant. Ex his scriptis. Cōtēndē pecuniā. sperndē avaritiā. Ad custodiā eius. ad cōseruandā pecuniā. Restrinxerit natu-
Auaritia ra pecuniā: auidi sumus a natura de **natura** ritia sic locutus ē Seneca i epistolis admiratōne parētēs auri: atq; argenti fecerūt
is. & teneris infusa cupiditas alius sedicere uirq; nobiscū: deinde totus populus i aliis discors: i hoc cōuenit: hoc fuscipiūt: hoc suis oprant. Cōibz uinculis. naturali utio. Nō impetu. nō icōsideratē: nec sine rōne. Ludos. pfectaculā: etant. n. ludog; uaria genera. Gladiatores: quos i fune-
Gladiatores ribus illustrium dati populo notū: & post cenā iterdū referētē Arhenzō: qui ex auctoritate Hermippi asserit Mātinēiēs inuenisse gladiatores Deme a offēdente i ur be primū Brurū i honorē patris defuncti: sed Valerius i foro boario primū munus dedisse testat. cur exhiberēt oportuni dicef in panagyrice orōne: Annuos sumptus ut ex reditu agri: quem aitori publico emācipauerat: & ipolito uehicali conduxerat pueri pauperes ingenui alerēt: & educerēt. meminit huius rei Larius libro septio ad Caniniū. audit adhuc Comitē extare uehigiū liberalitatis pliniaze.
Porro. Porro. pterea: ut apud Terentiū in Ecyra. alis affirmātis aduerbiū: signat ēt min' interdū postea: q; nq; tēporis aduerbiū: alis ex pectiua: nōnunq; pcul: alias hortātis. commodē exempla fumes a Terentio: & Virgi. Oculog; uoluptates: quaz per oculos percipiuntur. Cōmendatione. laudari oratione. Incitari. intendi. augeri. Reprimi. sedari. Educationis. alēdi alienos filios. Exq; lūis. elaboratis. egregiis. Prosequi. cōmendant. Utillimū munus.
Perinde educationē ignuorū. Non pinde populare. nō multū uel aq;ue populo gratū: nā pinde multū signat. Trāq; qre aduētus ei' nō pinde gratus fuit.
Inducere Cōitate ofonis. benigno sermōe. Inducere. istituere p suadere p iudicationē: q; secū dū rhetores est oīo rebus non dubitis captans assensionē eius rei: quaz instituta est. Enitendum habere. mus opus esset. eniti. Parentibus dabatur. q; i laudem maiorum meorum disertabam: & nobis prapa raretur. qui eramus apud posteros: gloriam ex hoc munere consecutori. Paucorum. meorū. Ceteri. municipes spectarent. intuerentur. Imiterentur. incitarentur ad imitandum exemplo nostro. legitur etiam mirarentur. Tunc. cum diximus orationem. Priuatē iactantiā. nostrā laudi. Aliorum. municipum idēst uereor si emisero hunc sermonem: ideo uideat fecisse ut me laudarem: non ut Nouo. comenēs hortaret ad simile. Quanto maiore animo. esse indicium excellentioris animi contentos esse sua conscientia pro benefactis: q; laude: unde Mar. Tullius in Thusculanis. quin etiam inquit mihi laudabilia uidentur omnia: quaz sine uendicatione & sine populo teste fuerit: non quod fugiendum sit: omnia enim benefacta in luce se collocari uolunt: sed tamen nullum uirtutis theatrum: uirtutis conscientia maius est. unde Secundus Aristonem comendans. ornāt hēc inquit magnitudo animi: quaz nihil ad ostentationē: oīa ad cōsciam refert. recteq; facti nō ex populi sermōe mercedē sed ex facto petit.

Sequitur se comitari beneficia. nā & si (idē refert Cicero) nihil in se hēat gloria cur expetatur: tamē uirtutē itaq̃ umbrā sequit̃. Appetitur affectari. Nec igitur est minus pulchrum: nec id est minus gloriosum: q̃ gloriā meruit: & dignus est laude: & uis eā nō sit cōsecutus. Prædicare uulgare. Fecisse. bñ fecisse famæ cā secus laudat Traianū in panegyrica oratione: nō id dixit uicisse uidearis: ut triūphares. sed triūphare: q̃a uiceris. Referre. narrare. Vanescit. nō credit. mēdax exiliat. Rē. factū p se laude dignū: ut p bere alii mēta i gēntis. destrueret. demoliri: cū ueritate notat. iactationē. q̃ nimis applausit sibi auctor. Incessit. infamat. iuchunt. Silēda. turpia. Factū ip̃i culpā. Nō fileas. fed iactes & pleris. Decurio. senator. i mōi p̃p̃i: q̃b idē erat decurio: q̃ Romæ senator: q̃ i senatu: & cōsiliis municipalib⁹ interesse poterat: si hūisset cētū cētū mihī nūmū: & decuriones qdā dictos aut ex eo: q̃ in initio coloniz cū duceret: decia p̃s eo: q̃ deducit rē: cō fili publici g̃ia p̃scribi solita tñ p̃ porto decurio ordo i militia: & q̃ suā q̃q̃ curiā tue bas decurionē appellatū Dionysius assent. decuriones quinquales Apuleius usurpat p sacerdotib⁹. Idis in quinquēniū ceteris p̃se dis. fuisse at Comū municipiū p̃ter Caciū testimoniū cōfirmat Arrius: mēoria. Populo. corā p̃p̃o ut in foro. Curia. senatu. Acclamationē. laudē cū assensu. q̃ uirtutes historici frequenter usurpant: & ip̃e in oratione panegyrica: iterdū tñ p̃ cōsilio accipit: ut apud Lapidū: & Tranquillū. reclamationes aut cōtrariæ sūt acclamationibus: nā reclamare est ingēti uoce reprobare: at acclamare assentiri: cū clamor p̃bare. Eadē illa assentationē: & plausū. Cui cōsulebas i curiā uilitate h fecim⁹. Discre uer. excludit. Ambitiosus. imoderate laudis cupiditate. est at ambitio cū ad publicos honores: & magistratus turpis: atq̃ in honestis artibus: & bladiiciis: cibis: largitione: cōtēdimus: at secūdū Dionysius. inaniē gloriā sequēs imaginem decoris: & desiderii exitialiū uoluptatū: Claudianus cecinit abitōem eē avaritiæ nutriticē fœdit simā: quæ uelutib⁹: foribusq̃ potētū excubaret: & p̃cis cōmercia pascit honore: pulsa simul. Eos. extraneos. Exemplum. imitantum contineam. Authoritas. fama:

Decurio
nes.Acclama
tioRecla
mare

Ambitio

Authori
tas
Minuti⁹
FundanusToga ui
riliTestamē
tum.

reponat. seq. n. gloria nō appeti debet: nec si casu aliquo nō sequat: igitur q̃ gloriā meruit minus pulchrū ē. ii uero q̃ bñ facta sua uerbis adornat: nō ideo p̃dicare: q̃a fecerint: sed ut p̃dicaret fecisse credēt. Sic q̃ magnificū referre alio fuisse: ip̃o q̃ gesserit recēscere uanescit. hoies. n. cū rē destrueret nō possit iactationē eius cessat: ita si silēda feceris factū ip̃m: Si laudāda nō fileas: ip̃e culparis. Me uero peculiaris quædā i pedit rō: & n. hūc ip̃i sermonē nō apud populū: sed apud Decuriones hūi: nec i p̃p̃ulo: sed in curiā. Vereor ego ne si satis cōgruēs: cū in dicēdo assentationē uulgi: acclamationēq̃ defugerim: Nunc eadē sectari: cū q̃ plebē ipsam: cui cōsulebas: limine curiæ parieribusq̃ disreuerim: ne quā in sp̃em ambitiosū sciderē: nūc eos ēt ad quos ex munere nō nihil p̃tinet p̃ter exēplū: uelut obuia assentariōe cōgrere: hēs cūctatiōis meæ causas: obsequar tñ cōsilio tuo: cuius mihi autoritas pro ratione sufficit.

C. Plinius Minutio Fundano. S.

Irum est q̃ singulis diebus i urbe rō: aut constet aut constare uideatur. Pluribus cunctisq̃ non constet: nam si quem inter roges: hodie quid ægisti. respondeat officio togæ uirilis interfui: sponitalia: aut nuptias frequētaui: ille me ad signādū restatū: ille i aduocatio

rationem. Obuia. manifesta. Cunctationis. moræ cur & fides ex uirtute quæstia.

Irum est. Minutiū Fundanū hortat ad secessum & studiū: cum in urbe occupati sint hoies rebus inanibus. ruri nihil audiant: q̃ audisse p̃niteat. Minutius Fundanus: cui alibi i proximū annū cōsularū augurat eruditus: & sapiēs fuit: ut qui se ab ineunte ætate altioribus studiis delectaret: duab⁹ natis alterā uix puertatē ingressam amisit: p̃cosul Aficæ ex Adriani receptio monit⁹: ne sine obiectu criminū Christiānos cōdēnaret: auctores sunt Eusebius: & Orosius. Cōstet rō: aliā qua rō adduci possit trāfacti diei nō ignaue. Aut cōstare. correctio. Nō cōstet. nulla ēt falso adduci ratio possit: cur sint occupati in urbe. Quē aliq̃. Officio togæ uirilis. p̃ælitū officii meū duz amicus togā uirile sumeret: quæ auctore iuriscōsulto ad septimū decimū annū sumebat: quā atq̃ militare ap pellauit antiquas: legimus tñ apud Tranquillū sexto decimo ætatis anno sumpsisse Augustū togā uirile. argumētū. s. trāseundi a pueris in uirgē: cū tñ Dion Aristipolus fere in eundē sensum Martialis ad Potirū cōquerēt ut uix uno anno librum emitteret: scribit. Sponsalia. pacta ante nuptias: & sponso nuptiaz futura: q̃a spondo dicta. Signidū testamētū. tria testamentorū g̃ia Gellius nixus. Leli felicius auctoritate tradit. sed postq̃ in unū ius ciuile: & p̃ronū iūgi cōstitutū est: septe telib⁹ adhibitis: & subscriptionē te suū signacula testamētis sunt ipsa: ea edicō prorsus: sicut subscriptiones ex sacris cōstōnibus nō. n. olim

ur nunc publici notarii stipulabant: sed dominus uel alii eorum nomine tabulas scribebant: quas a septem testibus subscriptas lino uinculo claudiebant notatas testium sigillo. restamentum copiosius ex testatoris membris scripturis arbitratibus rephendit Gellius arguens esse simplex uerbum. In cõsilij togatus ut cognoscere et iudicare: uel ur fibi cõiure, Ianua, nullam moram. Multo magis uidetur supradicta talia officia. Secesseris, uacu^s eris a curis uiridis. Frigidus, frustilij. Lauretinorumque laures et appellari posse libro frequenter idcirco totum graphice defendit. Corpori uacu, cuo corp⁹. Fulguris admittimus, tuc, n. aus maxie idcirco: et ures fusa generis, si uultis dolo, conuenire. Si.

niftris maledictis: iniquis. Inqtor. rage. mē
 tu uerbum apud antiquos. quo tamen Cy-
 prianus frequenter utitur. O redā. alii le-
 gunt o regiam idēti felicem. quā reges pu-
 rant felices. Ocium. studium litterarum
 Negocio. opē. uoluntate est autē museum
 musag. loc⁹: q̄lis bibliotheca. nā Athenae
 us testat Ptolemēi Philadelphi bibliothē-
 cā uocatā musei: & Strabo in descripiōe
 Alexandrie p̄s inq̄t regiae ē museū: q̄
 ambulat⁹ h̄z & exedra: & maximā domū in-
 q̄ conaculū ē eozq̄ museo participat ho-
 minū circa discipulas uersatū: hic cōuer-
 sōes pecūias hēt: & facerdotiū museo p̄-
 stitit oli a regib⁹ deide a Cae. cōstitutū: & al-
 tege ueteri museo alitruū p̄s Clau. noie
 e⁹ historiarū cā tradit Suetō. s̄bituū q̄
 quot ānis in altero Cyre. libri: altero Car-
 chedoniaco dieb⁹ statuit uelut in auditō-
 riō recitatē cōtē a singulis p̄ uices. ad ha-
 scribit Athenae. museū grācie: urbē Athe-
 nāz fuisse magis ad disciplinā dōctrināq̄
 q̄ ad edificia refectiq̄: q̄ Pausanias l. ii.
 refertat Demetriū Antigōi filiū mūro cin-
 ctū Athe. urbē museū appellat⁹: q̄ erat li-
 tra ātq̄uū ambitū: regio arcis: ubi diei
 Museū cecinisse: & i f̄ ne dūte mortuū ibi
 instructū mōitūto sepulū. Plī. scior mu-
 sea iquir in edificiis uocant dependentia

nem: ille in consilium togauit: hæc quo die fece-
ris necessaria: eadē si quotidie fecisse te reputes:
inania uidetur: multo magis cū feceris tūc. n. su-
bit recordatio: quot dies q̄ frigidis rebus abstupe-
ris: qd̄ euenit mihi postq̄ i Laurétino meo: aut le-
go aliqd̄: aut scribo: aut et corpi uacuo: cui? fulcu-
ris aius sustinet: nihil audio: qd̄ audis: nihil di-
co: qd̄ dixisse poeniteat. Nemo apd me quēq̄ fini-
stris sermonibus carpit: neminē ipse rep̄hēdo: nisi
unū me: cū paꝛ cōmode scribo: nulla spe: nullo ti-
more follicitor: nullius rūoribus ingetor: mecū
tm̄: & cū libellis loquor: O rectā sincerāq̄ uitā:
o dulce ociū honestūq̄: atq̄ pene oī negotio pul-
chrius. o m̄a. o lit̄ uer̄: secretūq̄: uerū: idē q̄ m̄a
ta iuenitis: q̄ m̄ta dictatis. p̄inde tu quoq̄ strepi-
tū iustū: ianēq̄ discursū: & m̄tū leposū labores: ut
primū fuerit occasio: & linḡ: teq̄ studiū uel ocio
trade. Satiū ē. n. ut Attilius n̄ etuditissime simi-
& facetissime dixit: ociofūm eē: quā nihil agete.

C. Plinius Atrio Clementi. S.

¶ qñ: urbs nra libalib⁹ studiis flouit: nūc
maxie floret. mltā clarāq; exempla sunt:

Proinde
Attilius
Crescens
Facetū

ad imaginem specus arte reddendam. Invenitis, datis faculratem iucnendi. Dictatis, suggeritis, sensus est multa per vos excogito & repono. Proinde quare, alibi præterea, istum urbanum. Ocio, quieti, Attilius noster, plures extinxit Attilius eo tempore lego. Plinius duos nominat: Spartianus totidem: Tacitus tres: dubitari forsitan posset quem Secundus monstrasset: nisi ad præfixu scribens diceret, nostri Attilius Crescentis facietas: iniquis multis neceffitudinem cum illo arctam restatur. Facetissime, facetu nō tantum circa ridicula opinor consistit: neq; enim diceret Horatius facetum Virgilio genus natura concessum: hanc magis exultare cuiusdam elegantie appellationem puto: deop in epistolis, M. Tullius hæc Bruti verba refert: ne ulli sint pedes faceti: ac deliciis ingredienti mollius: & quidā facetu dictū arbitrantur: q̄ facit verbis q̄ vult, M. Cicero depecto oratore dicat acioris Igenii eē vult: facetu maioris artis: hnt aut facetie in narrando ul maximā. Ocioſū esse, q̄scere, uacare ab officiis. Quā nihil agere, q̄ multis rebus inanibus implicari in eundem sensum Marti. Attaloni. Et nō est q̄ agas Attalei semper agere, ut, quando, Prætoris dicitur, q̄ agas.

Dicax

**Atrijus
Clamens**

Libales
disciplinLibales
disciplin

S quando. Duo tunc in hac epistola. Secundus Euphraté philosophum laudare a do-
ctrina & humanitate: & Atrio Clamenti persuadere: ut quamprimum ad urbem veniat: sed
Euphratis preceptis expellendum tradat. est insuper nescio quod tertium: ubi conqueritur
non licere sibi occupatissimo circa quaestum aratri eadem facere. Clementis pene in-
numeros ex diversis authoribus colligo floruisse Secundi temporibus: sed hunc Atrium Clementem:
ad quem alibi scripsit ex testimonio Mart. opinor fuisse patavinum: quo uxor eius Atellina Sabina
pro docta epigrammate celebratur. Quado uero tempore. Liberalibus studiis. scitiis & disciplinis:
que uocant liberales: q. hoie libero dignae sunt. caetero Seneca sola philosophia sentit esse liberales disci-
plinas: q. libere facit boiem: hoc ē sapientē. sublimē forte magnanimum: caetera pusillae: q. puerilia ēē. Vipi. ti-
tulo de uariis & extraordinariis cognitionib. liberales artes appellat rhetorica: gramatica: geometria: me-
dici. iuris peritia. Nūc. sub Traiano. cū studia prope extincta resoueretur. Clara. uirorum clarior.

Vñ. ex plū unius nri doctissimū: q̄lis Euphrates ēq̄ stoicā sectā p̄fessus Vespasianū ab ip̄erio deter-
 rere cōatus ē: sub quo vsq̄ ad Adrianū uixit cōparatis maximis diuinis cōtra p̄fessionē suā: nā ut omi-
 tamus Apolloniū ryanū multis illū immodicū mercatorē: & arrogatē icrepātē: Philosophatū tradit cōpa-
 rati sibi diuinisq̄ fontibz. ita inter feneratorē mēfas nūcupabat caupē: q̄liuarius: fenerator: publican⁹
 numularius ad oia uenalia ē cōuerteret: foribus potētiorē: magis affixus: q̄ ianitores: uolūtaria morte ex-
 cessit e uita, ueniā dederat ei Adrian⁹ citra ignominia: & isamitū ut cicutā seneclute: & morbo igratescē
 te bibere posset. hoc refert Dion. Milita

Euphrates

Philo.

suffecerit nobis unū: Euphrates Philosophus:
 hūc ego i Syria: cū adolefcētulus militare peni-
 tus & domi isperi: amariq̄ ab eo laboraui: & si nō
 erat laborādū: Est enim obuius: & expositus: ple-
 nusq̄ humanitate: quā p̄cipit: atq̄ utinā sic spem
 ipse: quā tūc ille de me cōcēpit: impleuerim: Vt il-
 le mltū uirtutibus suis addidit. At ego nūc illas
 magis miror quo magis intelligo: quāq̄ ne nūc
 qdē facis: Vt n. de pictore: sculptore: fictore: ni-
 si artifex iudicare: ita nisi sit sapiēs nō pōt p̄spice-
 re sapiētē: quātū tñ dat mihi i Euphrate cernerē:
 multa sic eminet: & elucet: ut mediocriter quoq̄
 doctos aduertat: & addiciat. Disputat subtiliter:
 grauiternate: ac frequenter: et platonica illā
 sublimitatē: & latitudinē effigit: Sermo ē copio-
 s⁹: & uari⁹: dulcis ip̄rimis: & q̄ repugnātes quoq̄
 ducati: & spellat. Ad h̄ p̄ceritas corpis: decorā fa-

Syria.

Humanitas.

aliēnū potat. bonū aut suū ideo maxime: q̄ alicui bonū est: amat: & prater hanc: quae recitant a Seneca.
 Plato humanitatē triplicē inducit: aliam quippe per salutationem fieri: ut cū forte obuiū quēlibet hu-
 mane quis salutat: & dextrā porrigens comiter excipit: alia: cū in casus uarios: terminasq̄ iactato q̄ opē
 clementer impendit: tertiā quā coenat: & conuiuiū iter se hoies celebrāt. aut igit salutationis officio. aut
 operat: aut auxilio: aut cōuiuio: frequētēq̄ cōgressū cōstare humanitatē. at Gellius humanitatē nō cē putat
 amorē erga hoies: quē q̄ ἡμετέριον ἡμετέριον uocant: & si significet dexteritatē quandā beniuolentiāq̄
 erga oēs hoies p̄misuam: sed humanitatē: quā iidem graeci πρὸς ἅπαντας uocāt: nos eruditionē: institutio
 nemq̄ i bonas artes dicimus: quas q̄ sinceriter cupiūt. appetūtq̄: si sunt uel maxime humanissimi. Præ-
 cipit. docet: philosophorū. n. dogmata dicunt. Atq̄ utinā: sensus est. Euphrates tūc de me bene spera-
 bat: sed referre hoc loco Appellen pictorē p̄fecta opera p̄ponere solitū transcuntibus: atq̄ post ipsam ta-
 bulā latentē iudiciū uulgi experiri: ferūtq̄ a futuro notatū q̄ icrepidus pauciores ansas una itus sciscit
 eodē pollero die supbe emendationē prilline annotationis cauillante circa crum: indignatū Appellē de
 nūc assensē supra crepidā sutor iudicaret. qd & ipsuz i puerbiū uenit: quo aduonemur ne supra nostrā
 artē iudicemus: & conuenit cū Cæcilio ne. iudicemus rem: quā nō nouimus. Sculptore marmatorio
 statuario: & q̄ pocula facit. avar. a uolūa Fictore. q̄ & figul⁹ dicit ex creta: & argilla uasa cōponēs Multa.
 laudāda. Aduertat. admonet allicit: se cognoscēda p̄sent et mediocri doctrina uiris. Afficiat. dele-
 ctat. Platonica sublimitatē & altitudinē. de q̄ sic loquitur Fabius. q̄s dubitet Platonē cē p̄cipuū siue acu-
 mine disserēdū siue eloquēdū facultate diuina quadē: & Homerica: multū. n. supra p̄sam ofonē: quā pe-
 destre graeci uocant: surgit: ut mihi nō hominis ingenio: sed delphico uideat oraculo illudus: diuinū
 appellat Columella: & Diogenes platonice ofonis geminū stilū: sed utrunq̄ summū tradit. Subtiliter.
 refert ad argumenta. Grauitat. ad sententias. Ornate. ad eloquiū. Latitudinē. ubertatē amplā faci-
 diā. refert ad notā: nā qdā aut fuisse exercitū apd Aristonē palæstrita: quo Platonē p̄ egregio cor-
 poris hitu cognominatū cū prius Aristodē ex aui noie uocatus ēēt. sunt qui ob oratōis ubertatē: & mi-
 rā latitudinē sic appellatū putēt: siue q̄ ampla fuerit frōte: ut Neāthes auctore Laertio scribit. Effingit.
 exprimit. representat. Varius. de rebus diuersis. sic n. declinat fastidiū. Dulcis. lenis. mitis. Repugnā-
 tes. uitio laborātes. dissimilētes. Ducat. persuadeat: attrahat. Ad hanc praterea accedit. illi. post ai bona

Fictor.

Platonica oratio.

Plato qua re

Seuer-
tas
Sancti-
monia
Sancti-
tudo
Sanctū

enumerat etiā corporis & fortunæ. Demissus planus: q̄ est indicium facilis ingenii secundum philoso-
phos. Ingens & cana barba Apollonius Tyaneus i epistolis: quas scripsit aduersus Euphratē inquit ba-
colus erat tibi tunc & barba cana & ingens. præter hæc nihil. Fortuita fortunæ bona: quæ stoici negli-
gunt: putantq̄ ueram felicitatem in sola uirtute consistere. Acquirunt alitruar. Tristitia & seueritas
uicinæ sunt res: sed hæc datur laude: illa uitio. Suerum appellant grāmatici a sequenda ueritate. Re-
uereans ita Euphraten uenerabris: ut non timeas illi occurrere. Vitæ sanctitas integer uitæ: seclensq̄
purus sanctitas & sanctimonia pariter la-
tine dicuntur: nam & illo Fabius & hoc
M. Cice, usus ē uerbo. sancta sanctitudo uo-
cabulum Apuleianū nescio quid maioris
dignitatis est. sanctum iterum q̄ sacrum
& religiosum: interdum incorruptum. cui
sententiæ uidetur accedere Martianus pri-
mo. ff. sanctum iquit est q̄ ab iniuria ho-
mīum defensum est atq̄ manum: dictū
autem a sagnie quadam herba: quam le-
gati romanorū ferre solebant: ne quis eos
uiolaret & Vipianus. sancta proprie dici-
mus: quæ nec sacra nec pphana sunt: san-
ctio enim quadam confirmata: ut leges
sanctæ sunt sanctiōe quadam subnixæ
& enim sanctiōe quadam subnixum est: id
sanctum est: & si deo nō sit consecratum.
& Donatus sanctum dixit esse quod ē om-
ni obseruatione inuiolatum. Par comi-
tas. summa facilitas. Inscatur uitia nō
homines. taxat uitia nō uitiosos: parit. n.
nomini malorum: id quam sententiam scri-
psit de suis libellis ad numatū Martialis
Hunc seruare modū nostri nouere libelli
Parcere personis: dicere de uitiis. Nec ca-
stigare minis & uerbis. Emendat. corrigit uerbis blandis. Sequaris. necesse sequaris. modus dicendi
gratior & compendiosior. Pendens. suspensus. expectans etiam postquam dixerit. persuaderi ultimus di-
cendo progredi & amplius satisfaceret: tantā erat orationis suauitas i eo. Id. præterea. Liberi tres. sunt
illi tres filii. liberi pro filius secundum Caium semper proferunt numero plurium: liberorum appellatio
ne etiam foeminae intelliguntur auctores sunt iuriconsulti: & sequentia indicant: cum post liberos tres
subdiderit duos mares & foeminam: quinimo referente Calistrato nepotes & pronepotes cæterique qui
ex his descendunt: continentur: hos enim omnes liberorum appellatione lex. xii. tabularū cōprehendit.

Liberi

Institut-
iōnes
Pæpetus
Iulianus

Duo mares. subaudi & tertiam foeminam. Instituit. docet. format hinc institutiones priæ iduotiones
ad bonos mores & disciplinas: ut Fabii & Iulianiani. Socr. Euphratis. Pompeius Iulianus. extant. i. ff.
frequentissime responsa Iuliani iuriconsulti celeberrimi. Cætera uita. qui in cætera uita sua uir cla-
rus exiit: sed in hac re præcipue: q̄ cum esset inter syros autoritate & opibus princeps elegit sibi gene-
rum Euphraten non dignitate: sed sapientia illustrem Prouincie Syriæ. Altissimas conditiones. diui-
tias. nobilitatem. honores quibus Iulianus excelebat: an q̄ magis placet: cum essent multi & natalibus &
opibus ac cæteris fortunæ bonis præstantes: qui nuptias filiz peterent. Plura. scribam. Viros. Euphra-
te. Frui. propter occupationes publicas. An plura dicam. Magis angar. magis cruciet cum sapius
illius quo non frui licet: mentionem faciam. Distringor. occupor. Officio. præfectura ætarii: in qua
collegam habuit Cornutum Tertullum. Ut maxio sic molestissimo. eadem repetit in fine orationis pa-
nagynicæ. nondum inquit biennium compleueramus i officio laboriosissimo & maximo. p̄fecti ætarii: in qua
ante hos. Quæstores: Prætores: Tribuni. (sic. n. inuenio mutata nomia p̄fecti ætarii) pecunias quoquo-
modo expensas & acceptas in tabulas publicas reponebant nā inter cætera legans sumptū dabant: & q̄
ad remp. spectare uidebant: distrahebant. Pro tribunali i suggestu. tribunal est ubi iudex sedet populo
ius dicturus. p. tabularis ex crescentibus Plinius senior unū. Fabius notat eos q̄ tribunale q̄ tribunal mal-
lunt dicere. Libellos: quos uulgo supplicationes appellamus: quare supplices & quetulos iterdū Mart.
uocat. Sed s. p. accusationibus alibi posuit: & Vipianus pro denunciatione fere i idē cōcurrente Apuleio:
qui tñ i asino suo p. forma p̄conii usus ē. Fabius etiā fieri libellos breui annotatione mētoriz cā testat: at
libella fabroze & agri diuifoge ē instrumentū. Subnoto: sub scribo: cōfirmo. Tabulas i qbus rōnes æta-
ri reponebant: q̄q̄ legeri apud Capitolinū p̄fectos ætarii tabulas publicas habuisse: qbus nota ingenuo

Præfecti
ætarii
Tribūal

Libella
Tabulæ
publicæ

tum puerosq; referebant: ut si forte aliquis causam liberalē diceret: testationes inde pduceret:q; Antoninus philosophus etiā per provincias instituit. Illitteratissimas litteras. inornatas: totenses: uulgares: si-
lo infimo: quibus utuntur rationarii in nobis: quē locū minus feliciter Sado-nius conatus est mutuari. Il-
teratissimis inquit litteris uacat. uideamus si placet nō iportune: an oēs tūc latine loquerent: & qd sit la-
tine loqui: sane nihil aliud est: quā uti lingua latia: & romana: nā Cicero inquit nō iā præclare est scire
latine: quā turpe nescire: neq; tā id mihi oratoris boni: quā cuius romani propriū uideat: & Pollionē legi-
mus iussile filios loqui latie: adeo: ut græ-
cæ uel inflicite: uel raro loquerentur: Lulius
librō priō ab urbe cōdita. magna pars
Fidenatū: ut qui coloni additi romani es-
sent: latine sciebant. & a uarrone Fabioq;
ubi de analogia disputat: querit: an aliqd
sit latine loqui: aliud grāmaticæ: nullaz. n.
loquendi legem: sed obseruationē quidaz

Latine loq

plurias: sed illitteratissimas litteras. soleo nonnun-
quā (Nā id ipsum qūq; cōtingit) de his occupatio-
nibus apd Euphratē queri. ille me cōsolat. affir-
mat: et ēc hāc philosophiæ: & qdē pulcherrimam
præ: agere negociū publicū: cognoscere: iudicā:

uolueret: ut ipsam analogiam nulla res alia fecerit: quā consuetudo. quare Virruuius se excusat: si quid
contra grāmaticā locutus sit: quasi latine scripserit: & non grāmaticæ: utitur enim interdū uerbis: q;
grāmaticus non admittit. quāuis interdum latine loqui sumat. p eleganti sermone uti: hinc lue-
nalis dixerat cū sit turpe magis nostris nescire latine: & Seneca epistologaz. y. nunc uulgo breuiariū dici-
tur: olim: cū latine loqueretur: summariū uocabat. ex uerbis. M. Tullii colligit grāmaticā paulo ante
suum sæculum in urbem inuectam. cū sit inquit quædam certa uox romani generis: uerbisq; propriā: in
qua nihil offendi nihil animaduerti possit. nihil sonare: aut olere peregrinū: hanc sequimur: neq; solum
rurlicam asperitatem: sed etiā peregrinā insolentiam fugere dicamus. egredimur cum audio focurū me
am Laelliam: facilius enim mulieres incorruptam antiquitatē conseruant: q; multosq; sermonum expe-
tes ea tenent semper: quæ didicerunt prima: sed etiā sic audio: ut Plautum uisui: aut Neuū uidear audi-
re. sono ipso uocis ita recto: & simplici est: ut nihil ostentationis: aut imitationis asserre uideatur: ex quo
fit locutus eius parē iudicio: sic maiores: & sunt præcepta latine loquēdi: quæ puerilis doctrina tradit: &
subtilior cognitio: ac ratio litterarū alit: aut consuetudo sermonis quotidiani: ac domesticū libri confir-
mant: & lectio ueterū oratorum. Cæsar quidem solum: & quasi fundamentū oratoris: uides elocutionē
emendatā: & latinā: cuius penes quos laus adhuc fuit: nō fuit rōnis aut scientiæ: sed quasi bonæ cōsuetu-
dinis mitto. C. Laeliū. P. Scipionem ætatis illius ista fuit laus tanquam innocentie latine loquendi: nec
omniū trīnam illogē æquales Celiū: & Pacuuium male locutos uidemus: sed oēs tā fere: qui nec extra
urbē hanc uixerant: nec eos aliqua barbaries indomestica infuscauerat recte loquebāt: sed hāc certe rē
deteriorē uictas fecit: & Romæ: & in græcia: confluxerunt. n. Athenas: & in hanc urbē multū inquina-
te loquentes ex diuersis locis: quo magis expurgandus est sermo: & adhibenda q; absterfa ratio: quæ mu-
tari non possit: nec uictuū prauissima consuetudinis regula. T. Flaminium qui cū. Qu. Metello consul
fuit pueri uidimus: existimabāt bene latine: sed litteras nesciebat. Cæsar autem rationē adhibens cōsue-
tudinē uictosam: & corruptā purā: & incorrupta consuetudine emendat. declarat ergo latie loqui nihil
aliud fuisse: q; uti uerbis romanis propriis: & incorruptis: etiā non adhibita grāmaticæ ratione: &
fuisse tempus: quo omnes ro. sine ulla regula latine loqui poterant: & asueuerant: postea in urbem con-
fluentibus aduenis: & priscojæ lingua perturbata paulatim deflexisse ad uernaculam nostrā. q; qui tunc
erant ingenio acutissimi cementes: de grāmatica: & latinitate certas regulas tradidere: nam & Tranquil-
us in libello de grāmaticis edisserit sero grāmaticā in urbē Romā inuectā. f. inter secundū & tertiū bellū
punicū: & uulgares sermones fuisse meminit: ac Ph. latine græcos edocēs: cōqueriturq; lue. linguaz
peregrinā in urbem introductā: & Apuleius in limine suæ metamorphoseos asserit se linguā latinā didi-
cisse nullo præeunte magistro: ueq; labore erūnali: q; si oēs tūc latine locuti fuissent: quid opus erat sum-
mo cum labore per se litteras discere: cum in urbe uersaret. uerum: quia tunc nō consuetudine: ut pri⁹
sed grāmaticæ præceptis litteras discabant ro. dixit erūnali labore. neq; tamen id admodum mi-
rabile: si Apuleius per se litteras latinas didicisset: cum nostra tempestate Benedictus Iouius Comi natus p
se græca didicerit. q; aut Marcus Tullius secūdo Tusculanarum refert suas orationes iudicio multitu-
dinis approbatas: popularē. n. faculat esse: & effectū eloquentiæ: non illos crediderim oēs dicendi uim
sensumq; percepisse: sed alios aliqua: quosdā pauca admodū: ut nunc assolet in concionibus p fide: ple-
rosq; in super nihil intelligentes laudasse supra ceteros. Quandoq; raro. Hic. meis. Hanc partē. nego-
cia publica tractare: quæ moralis philosophiā dicit: pertinet ea ad ciuiles actiones: qua utuntur qui temp.
administrant. nā illā sapientes in trīs partes diuiserunt: moralē: naturalē: rationalē. Epicurus in canonici-
s: physici: ethici: alii in physici: ethici: dialectici. Plato primus tripartitā philosophiā copulauit: ubiq; l-
uicē necessarias ptes: neq; pugnare inter se trīnās: sed ē mutuis adiuuare au nihilis ondit. hæc sumpta ab
Apuleio: Agere negociū publicū. tractare res ad utilitatē publicā spectātes. Cognoscere. audire discēptā
tes examinare. Promere. discernere: explicare. declarare. Ipsi philosophi. In usū hīc. agere: qd mai⁹ ē q; do-

Philoso-
phæ ptes

cete. Non persuadet hoc unū, ut credam melius esse ius dicere: q̄ illam audire: tanto desiderio teneor fruendi illo viro. Cui uacat, est octū, qui uacuis est a negotiis publicis. Proxime q̄rimū. Ob hoc, ut audias Euphratē. Maturius, celerius q̄ decreueras. Limandum, emendandū a uitis per philosophiæ præcepta. Vt multi, solent inuidere alioq̄ bonis. Multi aut̄ mali more græcoq̄. In uideo bonū, elegatū: q̄ iuideo bono. Sēfuz, tritulationē cognitionē cū delectatiōe. Super, licere: ul' poti' abūdare tradere gellio.

Lim nullas. Conqueris familiariter de Fabio Iusto: q̄ tā diu nihil scriberet. Olim, iā pridez, At hoc ipsum scribe, æmulor?

Et M. Cui ad Atticū inq̄uim' hī & si nihil erit: qd scribas: tñ idipsum scribas uell: te nihil hūisse: q̄ scriberes. Priores, ueteres: quos ex te testimonio. M. Tu, licet cognoscere solitos i' eplis sponere. Si uales bñ est: ego quidē ualeo: q̄nimo Seneca libro eplaz sedo i' q̄, mos antiq̄s fuit usq̄ ad meā ætatē seruāt' pri mis eplaz uerbis aduicere. Si uales bene est: ego ualeo. Hoc, ut significes te bñ ualere. Maximū, plurimi facio scit' tuā bonā ualitudine. Serio, grauitur, uere, seriū. n. triste & sine risu dixit antiq̄as, extat Afraniū authoritas apud Noniū. nō ego te noui, triste seruū seriū, sed iuniores etiā hoc uisunt: q̄lis Capitolinus testens Antoni nū philosophū uirū seriū: & graue. Serio: etiā substantiuū i' frequētī usu. Fabius: aut aliq̄d iocis seriū quocq̄ esset admixtum. & Curtius itaq̄ res in seriū uersa est: at feri' comparatiuū a sero diuersæ significatio, nis est. Nescire, non admoneri.

Acturā. Corceliū Rufi uoluntariū obitū pp̄ longā: & inuoluntariā pedū ægritudine infirmū amīci Calestriū delecti: feci: nō maxie affligi testat: q̄ amiserit uitaz suæ testem: rectiorē: & magistrū, fuerunt i' dē tēpibz Tyrones tres: Calestrius Tyro: ad quē alibi Cæcilius: q̄ et meminīs Iunū Tyronis: tertius Aponius Tyro. Feci iacturā, passum sum damnum q̄ amisi Corcelium meaz uitæ moderatorem. Si iactura, dubitat an

hoc uerbū iactura cōueniat tātæ calāritati: pide ac si aliqd uerbū p̄grat: quo signanti' atrocitatē malī onde ret. Corce. Rufus. Corceliū egē ro, Atelle genitū suomer furculo castaneā i' seruisse i' neapol. agro scri. Plū, auidēs: q̄ ab ipso nomē iter laudatas accepit, fuit Corce. R. u. iuris cōspēdātissim' a Cr. cū admiratiōe dilect' a quo i' p̄tēdis honorib' suffragator: & testis assūpt'. i' ichonādis deductori gerēdis cōsiliari' nū Plū. ut a Corce, faceret: post ei' obitū Corce, fororē: & filia sp̄ nūc' ē. dū Corce, uiuener fuit sūma anth. apd Ner. ipatorē: moris at sub Tra. sp̄tē, uolūtaria mor. decessit. Exulcerat, exaspar, auget reouat. Feci dū mortē Auiti deflet apd Marcel, qd iqt ul' maxie dolorē meū exacerbat. Scpi' utius testimonio Cæ. ut on dāus q̄ sibi illis ubiq̄ sit, Vip. ex. authoritate Neratū rñdit: q̄ māius sibi i' tulerit tædio uitæ lugeri solent: nequaq̄ q̄ mala cōscia. Quæ n̄ ex natura: nec fatalis ul' uolūt trib' Mianā cōtineri uitā: natura: potē: tūta. natura: c. &. xx. ānos cōcēlū cē: fato, lxxx. for. oēs alios casus ut sūt ruia: lēcia: naufragia: uenēcia: uolūtaria: mor. uñ Vir. de Didōe dixit. Nā q̄ nec fato: merita nec mor. pribat: S̄ misera añ die: subitōq̄ ac, cēsa furore. M. Tu, i' philū. mīta mīhi imminere uidebāt p̄ter naturā: p̄terq̄ farū. Vt cūq̄. quocūq̄. aliq̄ rō. ne. Apule. li. vi. certe calculo cūctoz: utcūq̄ mors ei fuerat destlata. Finiūf. iterēdē. Necessitate, fato: quo mortales ægritudine: & morbo iterēdē citra, lxxx. ānd nō leni' mō ueloci' sōd' fatuq̄ refert Se. ius suū p̄. agē: nec ulla cōmoueri pōt' n̄ miseri. flecti. n̄ ḡra: seruāt cursū irremocabile: igitā, & destlata sūnt: quē. ad. dū rapidoz aq̄ torrētū i' se n̄ recutrit: nec morat qdē: q̄ priorē supueniēs p̄cipitat: sic ordinē fati æterna series regit: cui' h̄ priā lex ē stat decreto. qd. n. itelligis fatū: sexusio necessitate rege oīuz: actionū. q̄q̄ nulla us rīpat. Quos accersita mors aufert. q̄ māius sibi i' sferit: & sp̄tē moriūf. Potuissē i' uoluisse i' p̄i. Sūma nō it. eplā p̄. x. q̄rit Se. mors occupāda sit: an expectāda: & demū plū' cludit poti' ēē occupāda

pmere & exercere iusticiā. Quazq̄ ipsi doceāt i' usu h̄fē: mīhi tñ hoc unū n̄ p̄uadet: sati' ēē ista facere: q̄ cū illo dies totos audiendo discendoq̄ cōsumere. Quo magis te: cui uacat: hortor: cū iur bē p̄xē ueneris (uicias ob hoc aut̄ maturius) illi te colēdū limādūq̄ p̄mittas. Neg. n. ego: ut m̄lri iuideo aliis bonū: quo ipse caſeo: sed cōtra sensū. quēdā: uoluptatēq̄ p̄cipio: si ēā q̄ mīhi denegāt: amicis uideo supelle. C. Plinius Iusto. S.

Lim mīhi nullas eplās mittis. nihil ē i' q̄d scribā. at hoc ipsū scribe: nihil ēē qd scribas: ul' solū illud uñ priores incipere solebāt: Si uales bñ ēē: ego ualeo. h̄ mīhi sufficit. Est. n. maximū. Ludere me putas, serio peto. fac scia qd agas: qd sine sollicitudinē sūma nescire non possū. Vale. C. Plinius Calestriū Tyroni. S.

Acturā grauissimā feci: si iactura dicēda est tanti uiri amissio. Decessit Corcelius rufus: & quidē sp̄tē: qd dolorē meū exulcerat. Est. n. luctuosiūssimū genus mortis: quē n̄ ex natura: nec fatalis uidet. Nam utcūq̄ in illis: qui morbo finiunt: magnū ex ipsa necessitate solatiū est. In his uero quos accersita mors aufert: hic i' sanabilis dolor ē: quod credunt potuissē diu uiuere. Corceliū qdē sūmma ratio q̄ sapientibus

Serium

Tyro

Corceli' Rufus

Vtconq̄ fatum

p. necessitate, loco sati. Hoc cōsiliū sponte moriēdi. Optimā cōscientiā laudat Corceliū a bonis ai: & q ab his descēdunt: ut a famā: & auctoritate, deide a bonis fortunā. Filiā Corceliā hispallā. Vxorē.

Hispallā. Nepotē, filiū Corceliæ Hispullæ bonæ idolis. Sorores, quæq; altera Corcelia Fusco erat matrimonio cōiuncta. Pignora, cognationes: i quē sensum bis i ofone panagryica usurpat, hoc uocabulo latius usus q ad alios pter unū Tacitū iuenerit: hic, n. lib. xvi. historiæ: inq; ne i cætera pignora scruet nō solū filiā: & gene: & alios cognatos itelligēs: iō pignora appellata: qā sunt amoris hypotheca:

Pignus.

p. necessitate est: ad hoc cōsiliū cōpulit: q̄q plurias uiuendi cau: as habentē: optimā famā: optimā cōscia: maximā auctoritatē: pterea tiliā: uxorē: nepotē: sorores: interq; tot pignora ueros amicos, sed tā longa: tā iniqua ualitudine cōflicta: baf: ut hæc tanta p̄cia uiuēdi: mortis rationibus uinceret. Tertiū & .xxx. anno (ut ipsum audiebam) pedū dolore correpus est: patrius hic illi. Nā plarūq; morbi quoq; p successiones quasdā: ut alia tradunt, hūc abstinentia: sanctitate: quoad uiridis ætas uicit: & fregit, nouissime cū senectute igrauescentē uiribus ai sustinebat. Cū quidē i credibiles cruciatus: & idignissima tormenta pateref, iā, n. dolor nō pedibus solū: ut prius i fidebat: sed oīa mēbra puagabaf: ueni ad eū Domitiani tēporibus in suburbano iacentē: serui e cubiculo recesserunt: habebat, n. hoc moris quoties intrasset fidelior amicus, quietiā uxor qua nquā oīs secreti capacissima digrediebat, circumtulit oculos: & cur inq; me putas hos tantos dolores tādū sustinere: ut scilicet isti latroni: uel uno die superfim, dedisses huic animo par corpus: fecisset quod optabat, affuit tamen deus uoto: cuius ille compos: ut iam securus: liberq; moriturus: multa illa uitā: sed minora retinacula abruptit, increuerat ualitudo: quā tēperantiā mitigare tērauit: pseueratē cōstantia fugit, iā dies alter: tertius quartus: abstinebat cibo. Misit ad me uxor eius Hispulla cōem amicū, C. Geminū cū tristissimō nuncio destinasse Corceliū mori: nec aut suis

mitianū indicasse dicimus se auare: & crudeliter in principatu gerentē. optabat igit Corcelius tādū uiuere donec intentū Domitiani uideret sic postea libenter moriturus. Dedisset, more suo subtraxit sicq; etiā Martialis i tertio fecit. Audieris: dices esse Maronis opus: p i audieris: & alii iuniores sensus ē hī ita corpore sicut alo ualuissef superuixisset Domitiano: q optabat: & deus p̄stitit: nā libro octauo ad Quædratū: ubi de ultione Heluidi tractat: uero uerius ostendit Corceliū superfuisset Domitiano: ut omittit per quæ alibi signat nō solū uixisse sub iperatore Neruā: se ēt honores gessisse. Cuius iē cōpos, q uotū cōfcreuit: nā uoti cōporē diebus eūq; qd ingendit obtinuit. Securus, relicta rep. melioribus auspiciis. Liber, sub Traiāo optio p̄cipiēq; libertatē p Neruā reductū: melius: & maius augebat. Illa milita retinacula, cognatiōes: aicos: bonā cōscia: & reliq; Retinacula, q retinere potuisset Corceliū i uitā: q; mōra q rōnes q cōtra occurrebat, Abruptit, itercidit, neglexit. Valitudo, podagra. Cōstācia fugit: n̄ potuit ulterri pati quā cōtra niteret. Quartus, erat quo, Hispulla, Hispollæ mēim lue, & Cæciliū amica fuisse lego, Geminū, ad quē plures extat Cæciliū eplā. Papini, i sup ad legē lulii de adulteris restituit Adriānū.

Hispolla.

Génius
Iulius At
ricus

rescripisse. C. Rosiano Géminio: Cōem. meū & Corceli. Inprimū. in ppiquū xdiū. Ab Hispulla no
mine Hispullæ. Iulius Atticus. cuius eloquētiā: & graci facundiā cū familia laudat Martialis libro. vii.
Attice facundie renouas: qui noia gentis: Nec finis ingentē cōtineulle domū. Te pia cecropiæ comitatur
turba mineruz. Te secreta quiesce: sophos ois amat. Atticū eximie cōenasse tetigit Iouenalis. Iulius Atti
cus tēpesti at Columellæ laudē meruit: q. de una specie culturæ primētis ad uices singulārē librū edidit.

Induruisse. oīno mori decreuisse. Admouēti. porrigēti. *NEWMANNA* uixi cū labore. sustinui. pteritū tre
gulare a uerbo *NEWMANNA*. laboro. alia exē.
plaria hnt *NEWMANNA*. decreui. *f. mōi* *NEWMANNA*
volupivā. Desideri. expectatiōis Corce
li absentis & amissi. Robustissimis sano
corpore uigētibus. nullo morbo cōcussis.

Euasit. morte: quæ malore finis est. oia
abscidit: & deuorat: mors: adeo extra oē
malū est: ut sit extra oēm malore metum.
author Seneca. Florēte rep. sub Traiaō.

Hoc scio. repetitio. Imbecillū. incōstan
tē. mius fortē aduersus calamitates. Meo
noīe. mea cā. In summa. q. Mar. ad sum
mā oīum dixit. hoc dicēdi genere utimur:

In summa

cū aliqd cōcludimus. Recitū. nup. mor
tuo Corcelio. C. Caluissio: cuius in mēoriis
marmoris sit mētio: fuit in Scēdo archi
fima similitudine cōtūctus: uñ hīc: & ali
bi suū cōturbemalē appellat. ualidissime
et amauit Caluissū Nepotē. C. Caluissio ar
cha ppinguitate cōplectentē: erat. n. filius
fororis. Caluissianæ actionis lriti cōsulit
meminere. Negligentius. ociosius: minori
cura. Proinde. q. n. noua. iustitiae. i. cōgnita.

Caluissio

Agnū. Laudat sua tpa: q. in
genia lōge pferēbant: sed audi
toz. ignauā notabiliter taxat.
se uero alserit oīum recitatiōi
bus adfuisse: inde tardius: q. decreuerat in
urbe restitisse. Sossius Senectioni alr. ab He
renio Senectione: ad eū scripsit Plutarchus
Dionis uitā: q. q. p. Sossio mēdolle legatur
Socio. Prouētū. copiā. Nullus fere dies
fuit. accedit Cæcilianæ sniæ Martialis eo
carmine. Audis toto saepe poeta die: & lu
uenalis longa recitatione colūnas ruptas
exaggeraris. Proferunt. extēdunt. Ostē
tant frequenter recitando. Coitru. con
uenis. Pæriq. auditoz. Stationibus. i. lo
cis publicis: in quæ post negotia solent ci
ues cōuenire cōfabulandi: uel potius desi
dēdi grā. dicta statio: q. ibi ad tps stat: de
qua locutus Iuue. oēs cōiūctus: thermæ: stationes. itē locus. i. quo naues stant ad tps: & ubi milites ad tu
telā stant: siue castrorū: uel oppidorū: iterdū p. custodiantur apud Tranquillū abducta statione militū. ali
q. p. statū: & cōditione Sed: i. panegyrica ofone: nō te læta: & p. p. statiois huius: sed aspera: & durat
ad capefendā cā cōpulerūt. Vlp. titulo de Fluminibus cū Seruio grāmatico cōuenit: statio: nē inq. dicitur
a stando: locus demōstrat: ubi q. naues tutæ stare possunt. Subide. frequēter. in qua significatiō p. ter
ipsum alibi Columella interdū utit: stabula boū subide emundanda: & equas subide respicientes
scribendo. Martialis pariter: ut libro prio Interponis aquā subide Rufe. & quarto. Quid me Thai sene
z subide dicit. Tranqui. in Iulio Cæsare. subide se obseruandū admonens: quin etiā Linius prædictis an
tior: n. subide auro principū animi conciliens. Intrauerit. auditoriū. Præfationē. est præfatio: q.
ante opus præponitur cōsiliū scriptoris: & summam totius operis breuibz explicans: nec est pars ope
ris: ut quidam existimant: cum dicatur omnino opus esse perfectum sine præfatione: ideo inuenitæ sedm

Statio

Subinde

Præfatio

aut filia: p. cibis inflecti: solū superesse me: a quo
reucari posset ad uitā. Cucurni: perueneram in
primū: cū mihi ab eadē Hispulla Iulius Atticus
nunciat nihil iā ne me qdē spectaturū: tā obliuina
te magis ac magis iduruisse. dixerat sane medico
admouēti cibū *NEWMANNA*. Quæ uox quantum ad
mirationis i. animo meo: tantū desiderii reliquit.
Cogito quo amico: quo uiro cāreā. Impleuit q.
dem annū. vii. & .lx. quæ ætas etiā robustissimis
satis longa est. Scio euasit perpetuā ualitudine.
Scio decessit superstitibus suis: florente republi
ca: quæ illi oibus carior erat. Et hoc scio: ego tñ
tanquā iuuēis: & firmissimi mortē doleo. doleo
autē: licet me ibecillū putes: meo noīe. amisi enī
uitæ meæ testem. rectorē. magistrū. In summa dī
cā: qd recentī dolore contubernali meo caluissio
dixi. Vereor ne negligētibus uiuā: pinde adhibe
solatia mihi: n. hæc: Senex erat: i. firmus erat. hæc
.n. noui: sed noua aliqua: sed magna: q. audierim
nunq. legeri nunq. nā quæ audiui: quæ legi spōte
succurrunt: sed tanto dolore superant. Vale.

C. Plinius Sossio Senectioni. S.

Agnū prouentū Poetarū annus hic attu
lit. Toto mense. Aprili nullus fere dies
quo nō recitaret aliquis. I. uat me qd ui
gēt studia. pferūt se ingenia hoīum: & ostētant.
tā & si ad audiendū pigre coit: pæriq. i. stationi
bus sedēt: tpsq. audiēdis fabulis cōterūt: ac sub
inde sibi nunciari iubent: an iā recitator intrauc
rit: an dixerit præfationem: an ex magna parte

Caium iurifconsultū p̄fationes: q̄ libentius nos ad lectiōē p̄positae materiae p̄ducant: & cū illuc ueneri mus: eius euidentiorē p̄stant intellēctū. Euoluerit. recitauerit. Tunc. post dimidiū op̄is recitationē. Ve niunt. ad audiendū. Permanēt. usq; ad finē recitationis. Dissimulanter. cū aliqua strophā: & falsa ex cufatione: furti. lectore nō uidentē. Alii simpliciter. quidā palā discedunt: sine ullo p̄textu p̄fectionis.

Memoria pentū. tribus nostrorū parentū: paulo supra ætate nostrā. Claudiū Cæsareū: Trisquilus assensisse fuisse p̄tinaciter liberalibus studiis deditū: ac multa scripsisse: & græcē: & latine. In palatio. uoca

Palatiū

euoluerit lib̄s: tunc demū: ac tūc quoq; lente cū ctanterq; ueniunt: nec tñ permanent: sed ante finē recedunt. Alii dissimulanter: & furti. Alii simpliciter: & libere: Ac mehercule memoria parentū Claudiū Cæsareū ferunt cū in palatio spaciare tur: audissetq; clamorē: causam requisisse: Cūque dictū esset recitare Nonianū: subitum recitanti: inopinatumq; uenisse. nunc ociosissimus quisque multo ante rogatus & idētidē admonitus: aut nō uenit: aut si uenit querit se diē: quia non perdidit: p̄didisse. Sed tanto magis laudandi: p̄bādiq; sunt: quos a scribendī: recitādīq; studio hæc auditorū uel desidia: uel supbia nō retardat. equidē p̄pe nemini defui. erat sane plarīq; amici. Neq; n. est fere quisquā q̄ studia: ut nō siml & nos amet. His ex causis lōgius q̄ destinauerā t̄ps i urbe cōsumpsi: possū iā repetere secellū: & scribere aliqd qd nō recitē: ne uidear: quorū recitationibus ad sui n̄ auditor fuisse: sed creditor: nā ut i ceteris rebus: ita i audiēdi offō pit grā: si reposcā. Vale.

C. Plinius Iunio Maurico. S.

PEtis ut fratris tui filiē. p̄spiciā maritum: qd merito mihi potissimū iniūgis. Scis .n. quantopere summū illū uirū suspexerim dilexerīq;: quibus ille adolēscētiā meā exhortatōibus fouerit. Quibus & laudibus: ut laudādus uideret effecerit. Nihil ē qd ē: qd a te mādari mihi: aut maius: aut gratius: nihil qd hō est us a me suscipi possit: q̄ ut eligam iuuenē: ex quo nasci nepotes Arulēo Rustico deceat: Qui qdē diu q̄rendus fuisset: nisi patus: & quasi p̄uis eēt

interpretabā se perdere diē: dum illum audiendo transmittunt: uerum Secundus: dum ociosū nugatur. clamat scriptura. quē non perdidit. Defui nemini. audiui oēs. Qui amet studia. qui sit eruditus. Simul. cū studiis. idē oēs fere docti me amant. est alia lectio ad idē fere. qui non nos amet: ut studia non simulet: scilicet modo sit uere studiosus: neq; simulet doctriā: & per hæc monstrari possēt Regulus. Repetere secellum. sededere in uillam. Creditor. ne audiendi mutuum ab illis repetere uidear. In audiēdi officio. q̄ faciem si mea recitāgm.

PEtis. Maurico suadet: ut filiam fratris despondeat Acciliano iuueni formoso: & honestissimorūq; parentum splendore: commendat: & honores gestisse: opibusque abundare: præter uirtutes: adfirmat. Prospiciam. deligam. Fratris tui. Aruleni Rustici. Summū. Arulē. nō ob uirtutes: & doctriā præclare. Quibus laudibus. dū me laudat: nam magnū laudari a ludato uiro. Videret. crederet. Laudandus. laude dignus. nepotes filios filix. Decet. decēs fir & deoq;

Munitio. Munitius Acilianus. hunc Cor. Munitiu Acilianu appellatur; & ornametu regionis suae: seu dignitate: seu moribus: matru splēdide: & facultatibus abundantem libris scriptis Secūdu. A uobis, Maurici; & Arnoldo. Brixia. ciuitas in agro Cenomanogē sitatur Plii; & Ptolemeus scribunt: A Gallis lustino auctore cōditā: quā gētis Cenomanogē caput fuisse Lilius asserit. Nostra. trāspadana. sicut Veronēses alibi suos appellant. Veretudū. cōfiniturē a uittis. Frugalitatis. abstinentiē a cibis superfluis: nāq; remotis ab urbē munitis: seuq; adhuc: quā antio moris scdū Tacitū retinebat Itali. fuerūt. n. (ut omnia latinos) aucto-

Munti⁹
Macrip⁹

timiditas: tolerantia: & tenuis: uicis: pa-
trius: erit: & idigena: q̃ luuacalis fasyra q̃ta
decima pluribus laudat. Rufficitatis,
simplicitatis, iustitiz Munitus. Macrin⁹
fuit: ad q̃ Pertius scripsit. Macrin⁹ uir⁹
p̃tioni reſert. Pli. libro uindico capite de
ſanguine ſtatuto tēpore paſſus ſanguinis
proſuſu per os. Principes, authoritate,
ſcientia, diutius nō ſolui: qui rerū domin⁹
eſt princip⁹ appellat: ſed qui in ciuitate p̃-
ſtat authoritate: proſtitit dignitate. opib⁹
alibi enim dixit acutus. princip⁹ uiros ad
liberos ſuſcipiendos: & de Quidam illa lo-
quens ſuebat eſſuſus: q̃ principi ſocietas
cōueniebat. Si ū præterea inter princip⁹
ciuitatis: fine potētia: fine inuidia fuiſſe
teſtaſ. Lilius p̃dita multitudie a prin-
cipibus. & Frontinus aquarū p̃ſeſcturā p̃
principes uiros ſolūtū inſtituit ſcripſit. &
Trāqu. princip⁹ ciuitatis uiginti ſibi de-
legit Tiberius: p̃ primo ſæpe uſurpatur
Plinius ſenior: princip⁹ claſſe depugnauit
Mīnos. Macrobius. q̃ gradus princip⁹ ha-
bebat. & Virg. Cū princip⁹: mediog̃ Gyas
in eunite uiſor. nam princip⁹ ſecund⁹

Egru di.
pilas.

Peperit eis primū coepit: ac pro loco ēut principes i acie. Equestris ordinis q̄ dignitas inter patres: & plebs fuit: Scuerus ipeator coſuevit equeſtris ordinē appellare ſenatorū feminariū: iudicandi uis aliqua habuit: ſunt equites iudices appellati: deinde auctoritas nois uenit ſeditōnū euentū ſubſtrine circa publicanos, lege Roſcia ſuis ſedendi i quartodeciſmo gradu theatri hēbant: & q̄ gerendū annulo: ſua uirtute tenuerūt illuſtres ab hiſtoricis appellati, olim ſextēti numero fuit. Nihil altius, nullā maiore dignitate. Allectus a diuo Veſpaſiano, q̄ ampliuſſimos ordines caude uaria exauſtos & ueteri negligētia cōſimilatos reuocauit: ſuntque p̄ſens uocati ſenatus: Gironēti idem uocati: & honeſtiſſimo uocati legatos.

Pietori®

potenciali allecto. Allectus, i loci ignioris electus. Pratorius, q ius gelladi proria onameta hnt. p-
torius et diebaq; ptra gellat sicut qstionis. Quastura. Querit, uacatione a reb' publicis. No-
stra ambicioni, dignitatis: quas nos ambitio solemus. Prætulit, elegit, amplexus est. E municipio pa-
taui, nata Patavi: q olim iter eius regibus urbis excelebat. nã i eo celi sunt quæti equestris ordinis
ritatig; anis ceteri u uigini militi milia emilisse cõstat: uero ciuitas ipa: u uirgo pbatore: & artu bõta-
tura flouente: magnitudo: aliæ reges i urbe mittebat: uero pãnoq; u uelimitro: oisaria merca-
tura declarat. Mores, feruor: cupi pudicia p trãitu Mar. cõmenda: eo uerulico is patauia i: & Petu
Thraex Patauit gẽitu uru feruẽr: & graue fuisse scripit Tacit'. Seueritatis exẽplu, fẽssima: quã aliæ
seque i feceritate, exẽplu ẽq; seqũmur: aut uitem? ẽ. nã ipa res: quã imitatur: aut si fors ita tulerit: euita-
m'. Põpet' autor, f; de hoc albi cõmodi'. P. Acili', abiguit an pf Aciliu Glabrioris: quẽ collegi i cõsula
tu Traiano Domitio ierfecit auctore Dione: q cũ fers pugna:ret uero p iuiss; robur: nã i albo
leonẽ cõfectat: in ipse Acili' Glabrior: uotauit lue, fatyia grã. Proxim' eiuẽdẽ pperabat Acilius
xui cũ iuene idigno: quẽ mors tã fæua maneret. Et dñi gladiu i sefinitu. qũ itẽpites alter fẽtiã,
iũdẽ et tpius Aciliu Rufu cõfũt designau Scds rectari: q Aciliu Glabriu sub Antonino: & Seuro I.
patonib' mĩcinit Viprius. Singulari: cui simlis nō reperiat. Domo, cognomẽ Acilian'. In tua. oia ti
bi placet. Aciliano, cõmenda a bonis ai: corpis: & fortunæ Acilianu. Vigoris, robusti spiritus. Curtu
us libro nono uigor quog; cõstat ex spiritu: nō desituerat uultu. Indultrix, diligẽtis curæ. Vere-
cundia, modestia. Honẽstissimẽ percutit, cũ sumo honore pagit. Percurrat, at aratẽ admittatur. Re-
misit necessitatẽ ambiẽdi, absoluit te a cura ambiẽdi tribu' & aicos p se cũ multis hominib' fundit' fi-

Exēplū
Acilius
Glabrio.
Iur.
locut.

Victor.

Liberalis liberto hoīe digna: qualē decet īgenū. Senatorius decor, aspectus uenustus: q̄lis cōuenit le-
natori. Quæ bona corporis. Hoc pulchritudo, Nescio, dubitat an laudem Acilianū a copia regē. Am-
plas facultates, satis cōstat habuisse saltē quadrigenta sextertia: qm̄ erat eques: sed si diligēsus cōsidera-
mus Plinii scripta lōge plura dicēs Macrinū possedisse. Vos, q̄ nō censū ī marito: sed uirtutes respici-
tis. Genes ipropterea dicit: nō. n. Maurico: sed Aruleno: erat Acilianus: ueq; q̄ Mauricus
natū fratris loco filius habuit: iō ēd Aruleno socer; Mauricū appellat. Publicos mores, consueuissē oēs

liberalis: mltō sanguis: multo rubor suffusa: ē ī-
genua totius corporis pulchritudo: & qdā Senato-
rius decor, q̄ ego nequaquā arbitror negligēda. De
hoc, n. hoc castitati puellæ: q̄si p̄miū dari, nescio
an adiciā eē patri eius amplas facultates, nā cū
imaginor uos: qbus quērius genēs: silendū de fa-
cultatibus puto: q̄ publicos mores: atq; ēt leges
ciuitatis iteuer: quē uel īprimis cēsus hoīum īpe-
ctādos arbitrant: ne id qdē p̄tereundū uidet: &
sane de posteris: & his plibus cogitātī: hic quoq;
ī cōditionibus deligēdis ponēdus ē calcs: tu for-
tasse putas me īdulsisse amorī meo: supraq; ista q̄
res patiē extulisse: at ego si de mea spōdeo futus;
ut oīa lōge āpliora q̄ a me p̄dicant iuenias. Dili-
go qdē adolescentē ardētissime sicut meret. Sed
hoc īplū amātis ē nō onerare eū laudibus. Vale.

C. Plinius Septicio Claro. S.

 Eus tu: p̄mittis ad cornā: nec uenis. Dr-
ius: ad allē īpēdiū reddes: nec id modicū
Paratē erat lactucę singulę: cochleę ter-

Ducenarii
iudices

rio plurimū p̄tē ī electiōe, uel legatī ī deligēdis cōditōibus. De posteris, nepotibus. Et his plibus: & ab
nepotibus: ac nepotibus, t. respectu dēscendētiū: uñ p̄cipit Vlpianus maxie necessariū eē dotas, s. femi-
nas ad sobolē p̄creādā: replendāq; liberis ciuitatē. Indulsisse amorī meo, scripsisse de iuene: quē amor:
plura q̄ essent. Supra extulisse, auxisse p̄ ampliatiōē, ista, bona. Rex, ueritas, epistola: quæ nudas
res tñ narrare consuevit. Fide mea, integra: & incorrupta ut consuevit. Amantis est, officiū amici est
amem modiciter commendare.

 Eus, Septicius Clarus p̄miserat se uenturū ad cornā: fidemq; fefellerat: Secundus itaq; enume-
rat paratos cibos: eūq; in ius dāni dati uocat. Heus, significatiōe hēt ad intentionē: consi-
deratiōēq; reuocātus. Dicit ius, uel subtrahit ē si more suo: uel interrogatiue p̄nuiciandū, sen-
sus est si ius reddid dāni dati: cauē, n. lege: ut dāni dati sit actio. Ad allē īpēdiū reddes, ī fo-
lidū resitutes īpensam cornæ, assem, n. p̄ uniuersa hæreditatis summa usuprāt iurē cōsulit: sicut hie p̄ to-
ta cōiuii expēsa uel ad allex minimā quāq; p̄culā, nā assem p̄ minio p̄cio poni auctō ē Catul, scribēs
Rumoresq; senū seueriorę oēs unius æstimemus assis & Virg. in Priapeis. Non assis faciunt, īpēdiūq;
secundum Varronē significat pecuniā: quæ in fœnore sorti accedit: hoc est usurā ipsam q̄ inter se iung-
gat utrumq; fiatq; quali compēdiū: dicit nō minus latine īpensum a pendendo, Apuleius īpēdiū p̄ eni
eū usus est. Lactucæ singulæ, unicuiq; cōiuius una fuit lactuca apposita: q̄ principio cibi parat: nō tñ
ex cōsuetudine nostratē resimonia Martialis ad excitandū stomachū: sicut apud antiquos eodē res-
tētē ī fine cœnæ ad sedandā ebrietatē: ē. n. frigida, q̄ ēt Athenæus testat assēs lactucā ī principio cœnæ
nequaquā apponi solitā: quā a lacte distā nemo ambigit. Cochleæ, hæc tanq; uilia spreuit Mar, hoc disti-
co. Dū pinguis mihi turs erit: lactucæ ualebit. Et cochleas nē habere: p̄dere nolo famē, ab Hesiodo q̄ p̄to
tū c̄ dicit: q̄ secū domū portet. Hāmōntus ωπαρωχαλω idēst circūdo: uel a conuertendo ehoche-
am dictā deducit id aut id animalis: q̄ uulgo limaeha appellat, quod si quis mihi parum fidei adhibet,
legat Pliniū hæc scribentē, cochleæ inquit aquatiles & terrestres se domiciliis exarunt: biāq; ceu cornua
protendentes: contrahentēsq; oculis earent: ideoq; corniculis prætentant iter, eas saginari docet Cato:
& cum secutus Plinius: generæque multa uterq; recenset. Oua bina, sorbilia: hæc dabantur in cœnæ

Heus

Impēdiū

Impensū
Lactuca

Cochleæ

Oua

Alica

procemio Horatio in sermonibus dicente si collibisset ab ovo Vsq; ad mala citaret, similiter oua huius nalis Perico pollicetur. Nauctatitas scribente Athenæo tradit in conuiuiis apponi solita bina oua: quæ in secunda mensa dantificat leporem: & turdum cum mellitis apud eundem legitur. Alica cū mulso, præstantissima fiebat Alica in Italia præcipue in parte Campaniæ: si Theophrasto credimus ex quodam genere ordeï syluestribus: sed eodem panis optimus fit: unde quidam apud homerum $\pi\epsilon\tau\alpha\sigma\pi\alpha\upsilon$ interpretatur zeam: ex qua alica conficiebatur: feretem, tondebatur auctore Plinio granū eius in pila ligneæ: & excussis inde tunicis, isdem at mamentis nudata medulla concidebatur. $\tau\tau\alpha$ alicæ genera numerat, minimū: secundariū: grandissimū: quod apherema appellat, dicta alica ab alendo ut Pompeius refert, mulso uino eluebat: q; Martialis tetigit dicens, Nos alicā: mulsum poterit tibi mittere diues: Si tibi noluerit mittere diues: eme, illud adam genus placet: æ ex melle: oleo & alica confieri Nabatallum nomine, authores sunt Fe. & Athenæus. Et niue: qua in potu: & ferculis testigerandis ē uia antiquitas, erat. n. Romæ officinæ niuis reponendæ: cuius sapore palcis: qbus custodiebat iniquabat, in quā luxuria distico Mar. inuehit. Nō potare niue: sed aquā potare rigentē. De niue cōmentā est Igeniosa quā, fed plurius Senc. li. quarto naturalium quæstionū: & Pl. senior libro decionono. cā Macro, ex autoritate Arist. scribit esse corporibus noxiā: non omittā Athenæū tradere uinū ex niue reddi frigidissimū: & antiqua gratiā eam bibulissat: magno æstu ab Alexandro seruati. Computabis, numerabis inter impensam cœnæ. Perit, liquefit resolutur in aquā posita in cibis. Oliuæ, quæ inchoant & claudunt cœnā, aucthor Mart. Bethicæ, hispaniæ a flumine Bethi hispaniæ, pars Bethicæ maris prospiciat ad occidentem Atlanticū: ad meridiem nostrum, cōmendatas fuisse olim bethicas oliuas præter Plinii testimoniū. Martialis libro duodecimo tradit amarū scilicet Bethin a pallade ultimo epigrammatis: cui initium, Bethis oliuifera crinē redimite corona. hodie etiā maiores ab Hispania mittuntur oliuæ: aptiores esui: sed oleo secundū Columellam inutiores, quare non admitto legentes oliuæ: Betacæ, ut duo ciborum genera intelligant, legitur etiam beta loco bethicæ: quod est olus satis obonū. Cucurbitæ sunt: & hæ non minus gratæ: & salubres in cibo: præcipue prius causis: & quo lōgiore tenuiores: q; eo gratiores: & ob id salubriores referente Plinio: quæ pendendo creuete, Bulbi, eorū tadix optimat: etiā cruda esui, triaq; bulborū genera quidā faciunt: Pl. plura: libenter enī utor eius testimonio in confirmandis: & declarandis fili scriptis, incitant multum Venerem teste Martiale, Alia, fercula, Mille, innumera, Non minus q; priora, Comœdum, comœdiæ auctorem: nam comicus auctor est operis, sic odoauo ad Fuscū: post cœnam inquit comœdus: aut lyristes: & ad Genitorem cū lector: aut lyristes: aut comœdus inductus est: nā solebant in conuiuiu romani audire poemata: qd Petius notabiliter taxat: ne tam sæpe Martialis nostra paginā impleat, Lyristes autem qui lyra scit: instrumētum ab antiquis receptum: licet tibiæ reiectū, q; etiā Athenæus cōprobat ex testimonio Nicolatri: & multis ostēdit Gellius libro, xviij, ubi explicat post edulia: & pocula adolescentes uoce canētes: & psallentes: q; postq; introducti sunt, Anacreonis uersus: & sapphicæ: & elegos: & amatorias quædam dulcia cecinerūt: & Suidas asserit musicā iterū: postq; symposia introiit, Quæ liberalitas est, Omnes, lectores: cantores, citharedos, Nescio quem, ignobilem uirum: & contemnendū, Ostrea: horū uariatia primus in Lucrino illustrat Sergius orata auaricia: non luxuriae causa, crescent luna crescent: deiciente uero minuunt, unde Lucr. ait, Luna alit ostrea: multa eorum genera tradit Athenæus: nasci in paludibus: fluminibus: mari: optima marina: ubi fluuius exortat: ac græcorū antiquos ostrea trā dixisse: satis constat in numero unius scemini generis: at i plurali neutri esse, celebreria sunt in lacu baiano ex distico Martialis: & circens testimonio Horatii, Vuluulas, uulua ex papillis portæ: quæ lege censoria interdicta fuisse meminit Pl. erat aut eiechia quæ fiebat enecto ptu: & ante tēpus eiechio: melior sane q; edito: hæc porcatia dicebat: unde Hipparchus apud Athenæū uulua pulcher aspectus eiechicæ: sed pulchrior eodē referente uulua primipara eiechicā: qd etiam Martialis sensisse uidet, Te fortasse magis capiet de uirgine porca: Me materna graui de sue uulua caput, inde Horatio ampla uulua placuit, græci $\mu\epsilon\tau\alpha\tau\epsilon\pi\eta$ uocant suauissimā quippe catenē: quā cōdiri aceto: & fure secundū Lyncem Athenæo scribēte dicimus: ubi etiam legitur nō omnes antiquos apposuisse i principio cœnæ uulua: neq; aliud qd eorū q; tpe illius apponebant, Echinos, optimiq; iusta Miscnū ca piebant, Horatio auctore: fuisse eorū usum in cibis Martialis asserit, Ille licet digitos testudine pungat acuta: Cortice depositi mollis echinus erit, sunt his spinæ p pedibus: includunt, n. echinato calice, est & aliud genus, q; echinometra appellat: cui spinæ longissimæ: calices minimi: fed plura de eorum generibus Arist. libro quarto de animalibus: & Athenæus i suis libris, echinū quidā dictū putat $\omega\pi\alpha\tau\epsilon\sigma\sigma\upsilon\upsilon$ ex $\iota\omega\upsilon\alpha$ contrahendo seipsum in rotunditatē: nā in ulciscendo ingruentē aduersariū restrictus spinarū

Subitalum

Nix

Oliuæ
bethicæCucurbitæ
Bulbus

Lyristes

Ostrea

Vulua

Echinus

circumferentiam obliquit ueluti monumentū. aut q̄ habeat carnes spinis cōtēctas: uel per contrariū: q̄ nō possit tāgi pp̄ spinas. enī ueto echinus apud Athenarū pro genere placētē sumitur auctoritate Lyncei fami: & pro uentre bouis apud Suidā. Hammonius uentrē tantū significare scriptū: apud quem lege plura de Echini significatiā. Gaditana. canrica. gesticulatioēs: qbus puellae gaditanae plurimū praestabant: uñ Martiali libro. v. ubi Toranio conuiuiū parat: pollice nō se introduchū: illas. Nec de gadi bus improbis puellae Vibrabunt sine sine priuientes Lasciuos docili tremore lumbos: & in difficultis mēdāns puellae gaditanae titillationes: & mox. Tā tremulum crissat: tam blādam prurit: ut ipsū Masturbatore redderet Hyppolitū. ac alibi iterdū panter & lūne. Scilicet expectas. ut gaditana canoro inci piat prurire choro. est. n. pulchra exaggeratio ad finē clausula seruata neq̄ me p̄terit passim legi echinos gaditāos: utpote q̄ apud Gades Hispaniae p̄cipui nascerēt. Nō dico q̄s. poto latēre inuere uelle sibi pari coenā a Spartico: cū iā dixerit ad athenū pendū reddes. Dure. iurbane. Inuidisti. sensus est male fecisti utruq̄: tanta laetitia priuaueris: q̄ fūci esset: si uenisses. Apparatus. Lautius. sumptuosius. Nulq̄ hilarius. iocūdus coenā potes: q̄ apud me. Te alius excusaueris. cū expert⁹ fueris: q̄ suaue sit coenā apud me: nisi ab aliis inuitatus causam aliquā inuenieris: ut coenare possis apud nos: cōcedo: ut sp̄ cōm asseras

Gaditana
puella

gaditana maluisti: dabis poenas: nō dico q̄s. dure fecisti. Inuidisti nescio an tibi certe mihi: s; tibi. Q uātū nos luli sem⁹: risi sem⁹: studiū sem⁹: potes apparatus coenare apud mltos: nulq̄ hilari: simplici⁹: scautius: infūma expire: nisi postea te aliis potius excusaueris: mihi semper excusa.

C. Minius. Euritio. S.

A Mabā Pōpeium Saturninū (hunc dico nostrū) laudabamq̄ eius ingenium: etiā anteq̄ scirē: q̄ uariū: q̄ flexibile: q̄ multiplex eēt: nunc uero totū me tenet: hēt: possidetq̄: audiui quasdam causas agentem acriter & ardentē: nec minus polite & orate: siue medicata: siue subita p̄ferret. Adfūt a cutē: crebreq̄ inie: grauis & decora

mihi quare non ueneris: perinde ac si diceret: cum captus fueris urbanitate meae coenae: facile omnibus aliis repulsam dabis: ut sis mecū: q̄ nisi feceris: uolo semper admittere tuam excusationem. Mihi. apud me. sic Ouidius de Tristibus Excusum ne te semper amice mihi.

A Mabā. Euritiū Clare hortat legere Pompei Saturnini scripta: cuius acutē in causis agendis: & splēdore in historiis more suo. i. amicissime cōmēdat. uerū lepore admirat: & ep̄as uxoris eius uetustate redolētēs excusulat. Euritius: siue Euratius. sic. n. apud uarios auctores scriptum inuenio: uir sanctus: antiquus: disertus: patronus: & constans: morū: litterarumq̄ uetere studiosissimus praefectus urbis gessit: bis consul fuit: sub altero eius consulatu natus Severus: qui po stea ip̄etatus: ambiguit: an is fuerit: q̄ multo post tēpore interfecit idem Severus ob crudelitatem: cum tñ uideri uellet clemētissimus: an eius filius: sicut haud dubie cōstat ipsū fuisse: ad quē Iulianus libro .i. ff. refert diuō Antoninū scriptis q̄q̄ ibi pro Euritio Claro corrupte legatur Euripio Claro: ut i illis libris multa priscoe nomina sunt inuersa. haec collecta ex Spartiano: Gellio: & ip̄o Secūdo. Nūm. sic in septimo ad priscū nrm appellat: ex qbus adducor alios fuisse Pōpeios Saturninos iisdē tēpib⁹. Voluisti Saturninū urbis p̄fectū: q̄ nonagesimū excesserat annū oīum: quos i cōsulatu sniam rogauerat: sup̄stnē: noiat Plī. senior. Variū cognitioē: & facultate diuersae discipline. Flexibile. facile ad alia trāsīt. Mltiplex. fertile. multaeq̄ rege capax. possidet. q̄ maius est: q̄ tenet: & hēt. Causas agentē. fuit. n. causidic⁹ sū mus. Acriter. cō acrimoniam: & uehementiā: q̄ potissimū cōuenit iudicialibus causis. ardentē. cū calore: & iei tatiōe corpus. ut solet fieri in cōtēctōe. Polite. eloquēter. Meditata p̄ferret. ex tpe ageret. Aptus. Cōueniē tes materiae: legis ē acutē. Crebraq̄ sniae. snia uarie apud oratores accipit: cū. ex scripto: & snia na scis cōtrouersia: ubi uidet scriptoris uolūtas cōscripto dissentire: de qua sane nō loq̄ Caeli⁹: sicut nec de qua Fabius. snia est decretū quoddā: atq̄ p̄ceptū qd de reo. i. de iudicio quāri potest. sunt: & snia trās latius: quas proprie snias dicimus: q̄ nihil habent cū ipsa cōtrouersia implicitum: sed satis apte alio trās ferunt: si Seneca credimus: tāq̄ de fortuna: de crudelitate: de saeculo. de deliciis dicuntur. hoc gen⁹ sentē tiae Porcius Latro supplectilē uocabat. & M. T. sentētia inquit est oratio sumpta de uita: quae aut qd sit. aut qd esse oporteat in uita breuiter ostendit hoc modo. liber is est existimandus: qui nulli turpitudi ni feruit: idē de p̄fecto oratore. nihil est aliqd pulchre & oratorie dicere: nisi optimis sentētiis. uerbisq̄ lectissimis dicere: & nec snia ulla est: quae fructū oratori ferat. nisi apte expolita: atq̄ absolute: has igitur Secūdo intellexit. sed cū dicit crebra: a p̄ceptis Ciceronis discessit: qui in rhetorici iubet snias interponi ratorum rei actores: nō uiuendi p̄ceptores uideāt esse. Grauis. plena nō fluxa. nō uulgaris: cōparatur hoc maxie p̄ accusatiōis. Decora. splēdida. apta rebus grauib⁹: est. n. componētū quomō pronuntiā dū: nā cōpositione uelut amentis quibādam: neruis ut intēdi: & concitari sentētiaē uidentur: ideo cru ditissimū cuiq̄ persuasum est ualere eā quā plurimū nō ad delectationē modo: sed et ad motū aiorum

Euritius
Clarus

Sniae

Cōstructio. cōpositio: ordo uerborum: nā sunt uerba uerbis q̄si coagmentāda. Sonātia uerba: & antiq̄. i ora
tore debet eē uerba p̄pria: sonātia: antiqua: nō isolētia: nō fordida: nō audaci: trāslata: nō poetica hētia
sumpta: nō inaudita. Antiqua. latina: nō pegrina neq; tñ obsoleta uetustate. i uerbis itruēda ē elocutio:
in rebus inuētiōis utraq; collocatio. Flumine. magis placet fulmine ex antiquo codice. ad hęc paulo
post Periclé laudat oratōrē: q; fulguraret: tonaret: totiq; grācia cōsolueret q̄q; nō icōueniret leges su
men. i. copia p̄p̄ sequētia. Si retrāctēs. si supuacua ampurēt: si meditata p̄ferāt. Sēries qd̄ ego. eris eius
centennia: cuius sum ego de orationibus Sa.

Historia. turnini. Aemulus. par i dicendo. a. i. qua
rius sine uitio. In historia. scribēda. Ma
gis. q̄ i orōnibus. Breuitate. historia Vi
ctorino p̄cipiēte breuis esse debet: qd̄ qd̄
Tacit⁹ obseruauit: nisi electis: & ad exēplū
p̄tinetia tradēs. Luce. ut sit apta: sit ar lu
cida: si causas ob q̄s mirabilia: p̄terq; opi
nionē publicā opa p̄fecta sunt: explicueri
mus. Suauitate. q̄ sit i uerbis liberiorib⁹:
& remotioribus figuris narrādū tādū uita
bim⁹. suauitate magis q̄ dulcedine cōmen
dat Macrobi⁹. nā oē qd̄ dulce ē cito faciat
nec diuturnā dēfideriū. si fidē tenere: sed
in locū facietat⁹ succedere horrore. uinū
cū infantia eē dulce cū pubertate suauit⁹
Homē⁹ mel dulce: & uinū suauē uocat.
hāc igitur suauitatē p̄nere ad historiciū
cōfirmat. M. Tullius Xenophōtis ore mu
fas eē locutas exultāis. Splēdore elegātia: & Fabius i Libio iucunditatē: & cādore p̄bat. Narrādū sub
limitate p̄stantia. elatū. n. abunde p̄tinitū: ac audaces sentētiās miramur i Tacito: sicut bellicū canorē in

Concio. Thucydide auctore Ciccone: Cōcionibus: qbus utuntur historici. cōcio aut idē significat: q apud gr̄cos
α το ο locus ē in qd̄ populus cōuenit ad audiendū. ipsa multitudinis cōgregatio: & orō. illius ingē est
in cōcionibus par orōnibus. P̄fessor. demissior: stridior: ut possit locus. Circūscriptor. breuior. Ad
ductior. cōpendiosior: non enim latius euagatur: neq; digressionibus gaudet. Catullus meus. scio in ali
quibus exemplarib⁹ nō legi meus. sed sane legas: & dicamus meū uocasse: q̄ eius hendecasyllabo cape
retur: an sicut paulo ante Enrixi fusi appellauit tanq̄ i regiōe trāspadana i q̄ Comēfic Catullū suū: q̄ pa
triā Veronā hēat. in eo laudat maxie suauis litterarū appellatio: fuit. n. poetarū mundissimus: & elegan
tissimus: plurimū leporis: & ḡrā scribēdo adeptus. Caluus. C. Licinius Caluus: q i adolefcētia excessit
eruditior Cūdo: tū ē accurat⁹ quoddā dieēdi: & exq̄sitius attulit genus: q̄q; sciētē elegātēq; tracta
barnimū tñ inq̄ritēs i se: atq; ipse sese obseruās: metūscq; ne uitiosum colligeret: ēt uerū sanguinē de
p̄t̄ atq; eius ofo nubia religione attenuata doctis: & attēte audiētibus erat illustrius multitudinē autē
& a fortiori nata eloquētia ē deuorabat: & p̄ter Ciceronis uerba Tacitus de Caluo loquēs qd̄ opus in
quit esset oratoris intellexit: sed ingeniū: & uires ei defuerūt: i dicendo nimis altitatus: &. M. Tullio i ept
stolis uisus ē tenuis: & exanguis: cū quo tradit eū Seneca habuisse iniquissimā litē de p̄cipuata eloquē
tiā: quare Fabius memorat inuenisse q Caluū p̄ferēt oib⁹ oratōnib⁹: & q cōtra crederēt: sed sanctā: &
breuē orōnē: & castigatā in eo fuisse: & frequētē uehementē: imitatorēq; atticorū. compositionē eius in
actionibus ad exēplū Demosthenis rigētē: nihil in illa placidū: nihil lenē: oia excitata: & fluctuātia: usq;
eo uolentius accusator: & cōcitratus fuit: ut i media actiōe eius surgeret Vatinius reus: & exclamaret: ro
go uos iudices: nunqd̄ si iste differtus ē: iō me damnari oportet: uisā i quiete uenerea spōte naturae erū
penna usq; i morbi gēus lamine plumbeis cohibuisse tradit: uisq; corpis studiorū labore cultodisse.

Caluus. author Plī. iussit epigramata multi testant: p̄ter unū: & uiginti orōnū libros. Trāquillus i Cēsare notif
simos uersus emisisse. Bithinia gēgq; & p̄dicator Cēsaris unq̄ habuit: & p̄dianus scripsisse hēdecasyll
labū elegāntissime i Cūnū notissimū aleatorē: & Quid⁹ illis uerbis⁹. Par fuit exigui simi: q̄ licētia Cal
ui: Detexit uarias i sua furta modis: ipse p̄terea Secundus libro quito: & Catullus Calui facietas: & locos
catuine p̄sequit. Quintiā amicā ex testimonio Propertii adamaui. memini ēt legisse Bibaculū pro
Caluo i quibusdā codicibus: qd̄ scimus lamborū acerbū poetā fuisse. Leporis: ḡrā: uenustatis. Ama
ritudinis. notādo uitia: & infelices cūis scribēdo. Inserit illis. uarias suos uersiculos distinctiōne multa
rū rerū. Data opa. spōte: ex iudiciū: nō casu: & natura cogēte. Molliusculos. amabiliore. Leuiuscu
los. ludit de re ludica: & inanius sit sc̄sus quosdā uersus facit lasciuiores: nōnullos minoris succi: alios
aspiores: sicut Catullus: & Calu⁹ suos libellos uariarū: q̄ iniam uē Martialis hoc distico cōprobasse. Sūt
bōa: sūt qd̄ mediocria: sunt mala plura Quā legis: hīc aliter nō sit Auite liber. Duriusculos quosdā.

uerfus facit. Quasi Catullus. ad imitationē Catullique Pl. i pſanide naturalis hiftoriae aſſerit cōpoſuiſſe uerſus duruſculosq; natura carnis patereſ in prio hēdecaſyllabi pede iambo uſus. ille. n. iqt pmutatis prioribus ſyllabis duruſculū ſe fecit: q; uolebat exiſtimari a Verānis ſuis. & Fabuſis uerū Terēnan⁹ te itat labū & trochæū in prio hēdecaſyllabi pede recte poni uel q; i Catullo nō ſp carnē bñ fuit: nū tñ hic Secūdū rephēdūt qd duruſculos uerſus noter illū ſcripſiſſe: cōtēdūtq; molles eēq; nos nō negamus ſubide: pſertim in reb⁹. itēdū rñ & Luerbis. Vxoris. ſuz. Metro ſolutū. ſi redigā in pſam: & legib⁹

Catullus
durior

quaſi Catullus aut: Caluus. Legit mihi nup epiſtolat: q; uxoris eē dicebat. Plautū: uel Terē. me tro ſolutū legi credidi: q; ſiue uxoris ſunt: ut affir māt: ſiue ipſius: ut negat: pariglia dignus: q; aut il la cōponat: aut uxore: quā uirginē accepit tā do ctā: politaq; reddiderit. Eſt ergo mecū p diē totū eūdē aq; ſcribā: eūdē cū ſcripi: eūdē eē cū remit totū nū tāq; eūdē lego: qd te quoq; ut facias: & hor tor: & moneo. neq; n. debet opibus eius obefſe: qd uiuit: at ſi iter eoſ: quos nūq uidimus: floruiſ ſet: nō ſolū libros eius: uerū etiā imagines reqre rem⁹: eiūſdē nūc honor pñtū: & grā quaſi faciet a te lāgueſcit. At hoc prauū malignūq; nō admira ri hominē admiratione digniſſimūq; uidere: alloqui: audire: complecti: nec laudare tantum: uerum etiā amare contingit. Vale:

C. Plinius Ticio. S.

Eſt adhuc curā hoib⁹ fides: & offm̄. Sū: q; deſuctor: quoq; amicos agāt. Titini⁹

ex arte inter ſuas: & ſuorum coluiſſe. Præſentis. uiuentis. Languēſcit. decreſcit. uelit.

Eſt adhuc. Vana exemplaria diuerſimode ad quem ſcripta eſt epiſtola oſtendunt: quædā lectia. nō alia Riciano: nonnulla Cithiano: aliqua Titiano. magis approbo Titiano: miſam: cuius nominis crebra ſit mentio ab hiſtoricis: qui res illorum tempore. monumētis mandarunt: ut omittā Tacitū: & Tranquillū Lucianus: & ſpartianus Titiani meminere. nō Atiliū Titianum: ut cōſciū tyrannidis Adrianus: & argui paſſus eſt: & pſcribit: quem olim pſedum: & turorē ſuū: cum po tētiam eius ferre non poſſet: miſus eſt obruncare: ſed truocatus inuidia quattuor cōſulariū occiſorum a ſe: coactū ſucceſſorē petere magiſtratu priuauit: ſis poſtea ſub Antonio Pio ſenatu puniē tyrannidis af ſectate reus cōdicit. ad eundē libro octauo ſcribit Cæcilius: hic uero cōmēdat. Titinnū Capitōnē: q; cō ſenſu ipatoris. L. Syllano ſtatua poſuerit: & clarorū uiroz imagines domi habeat. Titinnū Capirōis bis factā memoriā apud Pl. inuenies: & Laſtantiū rerum diuinage tradit Titinnū Capitōnē ſcripſiſſe ſpe. ctaculorum libros: Lucii Capitōnē hiſtoricū Suidas refert. Fides & officium. ex ſide procedit officiū: dictum auctore donato quaſi efficiū ab efficiendo. eo q; quaeritur: quid efficere in eo unum queq; cōue. nia pro conditione perſonarum: dicimus. n. ſeruum officiū ſuum facere: quādo bene ſeruit domino: & officiū oratoris eſt dicere apoſſite ad perſuaſionē. de officiū ordinē libro quinto cap. xiii. Gell⁹ multa diſerit: & Seneca de beneficiis non ſatis probare uidetur illorum ſenentia: qui ita diſtingunt: q; dam beneficia eſſe: quædam officia quædam miniſteria: beneficium eſſe: q; alienus det. alienus autē eſt: qui potuit ſine reprehentione cedere: officiū eſſe fili. uxoris: & earum perſonarum: quas neceſſitudo ſuſcitāt: & ferre opem iubet: miniſterium eſſe ſerui: quem conditio ſua eo loco poſuit: ut nihil eoq; que præſent impuget ſuperiori. Aſconius officiū ad uirtutem pertinere memorat: q; ſane conuenit huic lo. co. Seneca aliquando utitur officio pro magiſtratu. ſexageſimos inquit annus ab officio me dimittet: hinc Apuleius officialem deditur pro eoq; magiſtratum gereret uel potius p ſictore: & Treuelli⁹ Pol. li. palatina officia: ac Lapidius in aſio habuit oibus officiis genus uellum proprium dare: dixerūt ea ſignificatiōe: quā nūc uulgo utimur: nū Apuleius modo officia ſeralia: modo inferalia dicit: quæ iſerit: ac mortui ſunt. Agant amicos deſunctorum. ſc agant amicos in deſunctorū ideſt ſeruent amicitiam etiā in mortuorū. in re non diſpari laudatur Mellior: q; Bleſum amicū etiā poſt uitam coleret.

Politus

Imagines
ſcripto x

Titianus

Titinn⁹
Capito.

Officiū
Bñficiū

Syllanus Imperatore Traiano: scripsit. n. suas ep̄las sub eo Cæcilius q̄q̄ iterū de rebus Domitiani loquitur: sed tāq̄ de p̄teritis. L. Syllani. duos. L. Syllanos uiros claros tradit̄ historici: alterū insignē triūphalibus ornamen- tis: & gladiatorii muneris magnificētia uulgo acceptū: & Octauie sponsum Claudius stimulat Agrip- pina abdicare p̄tura an quartū calendis Ianuariis: moriq̄ initio anni die nuptiarū Agrippinæ cogit: alterū eximia nobilitate: disciplinæ. C. Cassii: apud quē educat̄ erat: ad om̄ claritudinē sublati Nero senatu mouit: ac municipio Apuliz: cui nomen est Bariū: clausū Cæturio iussu ip̄atoris tāq̄ in pugna: q̄q̄ inermē obnitētē cōfecit. hūc igit̄ pot̄ i. l. lēgo: cui potuit cū Titinio Capite fuisse amicitia. In hoc. in amicis defūctis ex ornādīs. Alioq̄ honorib⁹. cōferendo ho- nores in alios. neq̄. n. minus decorū est de re magistratus: q̄ gerere. Est in usu Cap- itoni. cōsuevit. Capito. Vbi pōt̄ q̄uis loco publico tyrānicidagz statuas ponere nō li- cet. eas tñ in priuato. hoc ē domi. ubi pōt̄. hēt q̄a difficulter iueniebant. nā. C. illa rō mōdoq̄ fax statuas uiroq̄ illustriū ab Aug. in Martiū capū collatas ita subuerit: atq̄ disiecit: ut rest. tui salus titulus non ualue- rint: & legimus Cassiū dānatū: q̄ Cassiū ef- figiē domi habere. Brutogz. sc̄to mltos Brutos fuisse: s; hic p̄cipue itelligi. L. Bru- tū: q̄ Tarquinis expulsi libertatē romāis asseruit: itē. L. Brutū plebenū: cuius cōsilio populus tribunos pl. a p̄ribus impetrauit. itē. D. & M. Brutos inter principes cōiura- toz i. necē Cæsaris dictatores. Cassioz. nobis occurrit agmen Cassioz: tūz rebus bellicistis doctrina: & iurisscientia p̄stan- tiū: sed hoc loco tyrānoz interfēdores au- diendos imprimis opinor. qualis. C. Cassi⁹ Iulii Cæsaris: & Cassius Cherea Caligulæ interfēdores: de quibus locut⁹ est Iuena. satyra q̄nta Brutogz & Cassiū natalibus: le- gimus apud Tranqui. quendā historici ultimos romanoz appellasse Brutū: & Cassiū: & Athenienses de ereuissē statuas zreas Bruto: & Cassio tanq̄ libertatis p̄pugnatoribus iuxta Harmodium: & Aristogiro- na. latenter aut̄ indicat Secundus Capitonē fuisse libertatis amatōrē: qui hos coleret: citat Ioue. Thraseā: & Heluidiū. Catonū. Censorini: & Vticēsis. fuerunt & alii plures: sed obscuriores Catones: quos Gelli- us lib. duodecimo sigillatim enumerat. Egregius carminibus. Capitonē poetā citat Athenæus: sed Ale- xandrinū fuisse meminit. Redditus. uel cōpositū p̄ simplici usurpauit. uel testatur: euz olim statua ei fuisset data: sed postea disticha. Prospexit cauit. cōsuluit. Suez. ut per hoc & ipse Capito esset immor- talis. Statuā in foro populi rō. hēt. prius effigies hoium non solebāt exprimi: nisi aliqua illustri cāz mē- bris ip̄oz similitudine expressa: excepta deinde res a toto orbe terraz humanissima ambitione & iā so- ri ornāmētū statuz esse coeperunt: prorogantq̄ memoria hoium & honores legi: & basibus istis: mox soz: & in domibus priuatis factū: atq̄ in atriis. honos clientū instituit sic colere parentes.

Cassii

C. Plinius Suetonio Tranquillo. S. Cribis te perterritum somnio: uereri- ne quid aduersi in actione patiaris: ro- gas ut dilationem petā: & paucos dies: Certe proximū excusē. difficile est: sed expenat̄ nā t̄p̄ τὸν ἀπὲν δὲ τοῦ ἐστὶν refert tamē

Stratus
poni.Suetoni⁹
Traqui.

Cribis. Deteritū Tranquillū: ne quā acturus erat in senatu cām: diceret: exemplo sui monet agendū: op̄ si ueref: fāle polliceſ op̄a suā: ut in aliud t̄p̄s trāferat. Suetonius Traquillus scri- ptor historiz emendatissimus: & candidissimus sub Adriāo ep̄istolaz magister fuit: uir Secū- di iudicio p̄bissimus: honestissimus: eruditissimus: quoz ob mox elegantiam: & studia incōtu- bernium suum assumpit: & ardentē dilexit. cui: cum pagz felix in prole esset ius triūm natorum ab im- peratore Traiano impetrauit. in summa sicut Tacitum Secundus Traquillum Secundum suscepit: & magistro usus est. In actione in causa quā acturus es. Dilationem aliud tempus agendi. Certe. haud dubie. saltem. Proximum. crastinum. Excusē. honesta causa impetrem. Difficile est. obinere dila- tionem. nā t̄p̄ τὸν ἀπὲν δὲ τοῦ ἐστὶν. I. quamuis enim hoc somnium ex loue sit. ita enim scripserat Trā- quillus Secundo. est autem ex principio Iliados ubi Achilles instundū Palladis condonem habet apud græcos. nam quæ uera sunt fomina: fieri ab loue creduntur: quod testatur Seruius libro sexto Aenei- dos idem carmen homericum allegans: & Macrobius. οὐρανὸν. somnium interpretatur: q̄ tegit figu- ris: & uelut ambagibus non nisi interpretatione intelligendam significationem rer: quæ demonstratur:

enitas species quinq. Euctura, uera somnia. Mei, q. olim mihi occurrit ne f. agerē: & tamen xgi prospere: sequentia melius declarabant. Quod times, q. somno deterris. Egregiā, cū uictoria: & laude. Iulii Pastoris i. cōpse: q. Iulii Pastoris testat Seneca. C. Cæsare filii eius occidisse: apud quem ē t. mentio Pastoris declamatoris. crediderim Cæciliū sensisse Pastore: ad quem libro nono scripsit Martia. Socrus mea. Pompeia Celerina. Quiescēti. dormiēti. Adolefētulus adhuc. nū uendeuissimo. a. t. is anno dicere in foro cepit. In gēdiplici iudicio. in centuriatū iudicio alibi. hic locus declarat. a. t.

Pastor

Centum
viri

euentura soles: an cōtraria somniare. mihi repu-
tanti somnium meum: istud: quod times tu: egre-
giam actionem portendere uidetur. Sufceperam
causam Iulii Pistoris: cum mihi quiescenti uis
est locus mea aduoluta genibus: ne agerem: ob-
secrare: & erā cūstris adolescentulus adduci: et
iam in quadruplici iudicio: eram contra poten-
tissimos ciuitatis: atque etiā Cæsaris amicos:
quæ singula mihi excutere mentem post tam tri-
ste somnium poterant: agi tamen a Tiberio
illud: ut ostendat apertis a uerbis: ut patet p̄d̄o. Nā
mihi patria: siq̄d carius patria: fides uidebatur.
prospere cessit: atque ideo illa actio mihi aures
hominum: illa sanquam famā patefecit. proin-
de dispice: an tu quoque sub hoc exemplo som-
nium istud in bonum uertas: aut si tutius putas
illud cautiſsimi cuiusq̄ præceptum: quod dubites
ne feceris: id ipsūm rescribe: aliquam ego Stro-
pham inueniam: agamque causam tuam: ut ip-
sam age te tu: cum uoles: possis. Est enim sane
alia ratio tuā: alia mea fuit. Nam iudiciū cen-
tumuirale differri nullo modo: istud egre qui-
dem: sed tamen potest.

C. Plinius Romano Firmo municipi. S.

utere animum ab actione. ἄντιστάμεθ'· confiderans: reputans. Illud, carmen. εἰς τοιοῦτος ἀντι-
 στάς ἀνάντι est περίπλοκος, unum aurium optimum pugnare pro patria, fentētia simplex: quā
 Aphonius in suis praeexercitationibus recitat: & M. Tullius ad Atticum citat Lucianus. Home, αἰβισί
 Athenæus Metagenis comici recognoscit: tantum mutata ultima dictione ab Vlpiano interloquutore
 pro commodo suo. αἰς ὁτιοῦτος ἀπὸ τῶς ἀνάντι ἐστὶν ἄντι πρὸς. non dissimile homerici illud
 ex libro, ἢ. ἱλιάδος. ἐν δὲ ἐξείσῃ ἐκ ἀμυνομένων ὑπὲρ πατρίος τεύχεων. ἢ. ἢ indecē pugnatī pro
 patria mori. q. in suis carminibus ita transulit Horatius. Dulce: & decorum est pro patria mori. Nā
 mihi patria, ordo: & sensus est: nam siquē: siquē dederam Iulio Paffori: uidebatur mihi esse patria
 ut eam caram haberem tanquam patriam: siquē tantum mihi carius est patria: perinde ac si diceret.
 nihil amo supra patriam. Prospere cessit, regi feliciter, habuit bonum euentum actio mea. Ideo.
 q. tantum mihi ausus: & bene. Aures: fauorem, gratiam, laudem. initium. Proinde. quare.
 Diffice, disquire, cognosce. Somnium istud, tuum. Hoc, meo. Veritas, interpretis, expe-
 riaris secus quam appareat. Illud praeceptum cuiusque cautissimū, quod sequitur: uidelicet. ne
 feceris quod dubites. Idipsum. in quo dubitas. Stropham. excusationem dolosam ἀπολογία
 στροφῆς. a uerbo uerto, hac dictione usq. interdum Martialis, iam Strophā talis abest: & libro tertio.
 nihil stropharum est: & Prudentius, impune tantas furcifer strophas. Agam, disponam: ita ac
 commodabo, ut tu possis agere ipsam: cum uoles. Alia, diuersa. Differri, in aliud tempus protra-
 hi. Illud, tuum. Aegre, cum labore differri potest.

Stroph1.

Firmos.

Vniceps. Firmo municipi pro liberalitate sua dono promittit trecentum sextertia ad explendum censum equestre. Municeps meus. ex eodem municipio Como. Firmum sub Antonino imperatore memorat fuisse Modestinus. alios insuper Firmos recitant Tacitus: & Secundus. Cōdiscipulus. una in schola. ab eodē præceptore institutus. durant. n. a. teneris annis amicicie ad senectutē usq; firmissimæ: religiosa quadā necessitate imbutæ: neq; n. sanctius sacris iisdē q; ista diis initiari. Ineunte. tenella. Cōtubernalis. cōuictor sub eodē testō. Auunculo. C. Plinio Secūdo hi-

Vniceps tu meus: & cōdiscipulus: & ab ineunte ætate cōtubernalis: pater tuus & matri: & auunculo meo: mihi etiā q; tū ætatis diuersitas passa est: familiaris. Magnæ: & graues causæ: cur suscipere: augere dignitatem tuā debeam. Esse autē tibi centum milium censum satis indicat: quod apud nos decurio es: igit ut te nō decurione solū: uerum etiā equite romano perfruemur: offero tibi ad iplendas equitis facultates .ccc. milia nūmū: te memorē huius mūeris amicicie nostræ diuturnitas pōdet. Ego ne illud quid ē admonere: quod admonere debere: nisi scirem sponte facturum te: ut dignitate a me data q; modestissime utare. nam sollicitius custodiendus est honor: in quo etiā beneficiū amici tuendum est. Vale. C. Plinius. Tacito. S.

Requēs mihi disputatio ē cū quodā docto hoīne & pito: cui nihil æque i causis agēdis: ut breuitas placet: quā ego custodiendā ē cōfiteor: si cā pmitrat: alioq; puaricato ē

Equites
faculta-
tes q; tæ
& origo
Horatii
locus.

Suspere. defendere. Censum. æstimationem. opes. Centum milium. nummū: nā tanti erant mille nūmi quanti unum sextertium: ergo centum milia nummū: erāt centum sextertia. Decurio. senator in municipio. Nos. nouocomenses: facultates decurionū fuerant olim centum milium nummū. Equestres facultates. cēsum equitum romanorum: qui quadringentis sex tertiis: uel quadringentis milibus nummū (nam idem idest) constabat. unde sublimit illum locum Horatius in epistolis excutit. Si quadringentis sex. septem milia defunt: Est alius tibi: sunt mores: & lingua fidesq; Plebs eris. cuius census si quadringentis sex sextertiis: septem milia nummū .i. septem sextertia decurrunt: uidelicet unum sextertium: uel mille nummū q; tantundē est si deerit tibi de quadringentis: eris plebeius: quis habeas cetera. equitis. ad idem Iusit martialis libro quinto Ingenium studiumq; tibi: moreq; genusq; Sunt equitis (fateor): cetera plebs habes. fuisse autē equestris census hanc causam scriptū reliquit Plinius cū. C. Sulpitius Galba uenale famā apud principē Tiberium popinaze poenis aucuparetur: occupatus q; in his esset: questus in senatu insulsores eius culpæ defendi annulis: hac de causa cōstitutū: ne cui ius esset: nisi cui ingenuo ipsi: patri: auoc; patrem sextertia quadringenta census fuissent: & lege iulia theatri i quar tuordecim ordinibus sedendi. postea gregatim ad appeti cōceptū: passimq; ad ornāmēta ea etiā seruitute liberati transilierunt: ita dū separaret ordo ab ingenuis: cōmunicatus est cū seruitiis. Diuturnitas amicicie nostræ. uetus in nos: & ppetua amicicia promittit te fore memorē meæ liberalitatis. A me data. quā per me cōsecutus es. Sollicitus. diligentius. Beneficiū amici. etiā respectu amici cuius bñficiū tu beneficii te modeste gesseris in eorū eloqui periret: si uidelicet in arrogantiæ: & indignum contulisset.

Tacitus

Requēs. Cor. Tacitus eloquensissimus: & grauissimus rex. scriptor tātæ fuit apud posteros a thoratistis: Tacitus: qui postea iperauit: eundē parentē suū diceret: & i oibus bibliothecis collocari: ac ne exemplo raritate interiret: librū per singulos annos decies transcribi a uicorum principibus iussit: sed ne solerti quidē ista diligentia potuit oīno periculo occurrere: nā q; extat (proh dolor) mancum: inuertum: neq; caput: neq; pedes habens: ut uix Cornelii maiestātē depræhendas. hūc puto Quintilianū per hanc intellexisse. superest inquit adhuc: & exornat ætatis nostræ gloriā uir sæculoz memorat dignus: qui olim nominabī: nunc intelligitur: hēt amatores: nec imitatores: ut libertas: q; cicumcis: quæ duxisset: ei nocuerit: sed elatū abunde spiritū: & audaces sententias de præhendas: etiā in his: quæ momentis nisi tñ mallinus de Plinio historico dicta. consulto ergo Tacitū per epistolam: an magis probet dicendi genus amplum: copiosum: in quo profectō uis magna est: an breuius: & circumscriptius: q; placere cuidā ex disputatione narrat: sibi uero nequaq; e si autē epistola longissima: & magnæ frugis: hoc. n. in se hñt Secundi litteræ: ut lōgiore sint fructuosiores: breuiore: gratiosiores. Acque. tā. Permittat. erigat. Præuariatōiē ab officiū sui pscriptioe deflectio: atq; aberratio: siue malini: siue imprudentia: uñ Marcellus iquit præuariatē est uera crimina abcondere: nā puaricato rē cū seminus: q; colludit cum reo: & trālatiue munere accusandi. defungitur: q; proprias probationes

Fabii lo-
cus.

Præuari-
catio
Præuari-
cari

disimulare: falsas excusationes admitteret. Vlpianus p̄uaricator est q̄si uaricator: qui diuersa adiuuat partem p̄dita causa sua causam aduersariis donat: & ex parte actoris in ptem rei concedit. Labeo a uaria concertatione tractū ait: nā q̄ p̄uaricatur ex utraq̄ parte consilii: quinimo ex aduersa. alii a p̄tergrediendo p̄uaricatores dictos. Fabius asserit in uniuersum nunq̄ oratoris esse p̄uaricari. qui p̄uaricationes fecisse: qui uel ob accusandum: negotium uel cui facienda pecunia accepisse iudicatus erit: ius accusandi non habet. Transire. omittre. Corsum. leuiter. Inculcanda. ingerenda: cui sentētia Fa-

transire dicenda: p̄uaricatio est cursim etiam breuiter attingere: quæ sunt inculcanda: insignenda: repetēda. nam pleriq̄ lōgiore tractu uis quædam & pondus accedit. Vtq̄ corpi ferrū: sic orō aio non ictu magis: q̄ mora sp̄miē. Hic ille me cū authoritatibus agit: ac mihi ex græcis orōnes Lysie ostēdat: ex nostris Gracchorū: Catōisq̄: quoru sane plurimæ sunt circūcisæ: & breues. Ego Lysie demosthenem: Aeschinē: Periclem mul-

bus accedit Repetere dicens: & diu inculcare utiq̄ esse quod cōsequemur: si interpretatione utemur: nā per hāc necesse est aium auditoris cōmoueri: cū grauitas prioris dicti renouat interpretatione uerborū. Insignenda. memoriæ: & aio iudicū cōmittēda: quod sit per cōmorationē maxie in loco firmissimo: quo tota cū cōtinetur. Immo randū diutius præcipit. M. T. & eodē sæpius redeundum: idq̄ boni oratoris ualde proprium: neq̄ eam exoratiōē cē tanq̄ mēbrum: sed ueluti sanguinē p̄fusū per totū corpus orōnis. Repetēda. quod fiet cōmōdissime per cōduplicatiōē: quæ

uehemētē auditorē cōmouet: & uulnus maius efficit uerbo: ut rege reintegratio quasi aliquod telū sepius perueniat in eandē ptem corporis. Pondus. authoritas. pressura. Tractu. spacio. mora. Ferrū. telū ex ferro. Imprimit. insignit. intromittit. Hic. hoc loco cū rōnibus conuincit. Ille. uir doctus. Aurhoritatibus. testimonio uetere oratorū. Græcis. scriptoribus. Orōnes Lysie. Lysias orator Syracusan⁹ Ce- phali filius: Tisæ: & Nicia auditor sostrati reo orōnem obtulit: quæ se defenderet. Subtilis sane orō: atq̄ elegas: & quo nihilq̄ oratori satis sit dicere: quæ res. maxima in eo est grā simplicis: atq̄ inasfectati coloris: fides sūma: scribere aliis nō ipse dicebat: si ex eius orōne uerbuq̄ aliq̄ demas: mutes uel: atq̄ id cōmōdissime facias: id sentētia trā detraxeris: & p̄ter Suidæ Diogenis: Fabii: & Gellii testimoniū: M. T. de optimo gr̄e oratorū tenuem notat Lysiam: quæ & priuata: & paruæ rege causas scripsit: inde tenuior esse uidet: & de p̄fecto oratore tenuitatem in eo rephēdit: q̄ nihil in solēs: aut ineptum dicens: pbat: q̄q̄ in aliis libi fuit Lysias q̄dem in causis forensibus nō uersarus: sed egregie subtilis scriptor: atq̄ elegas: quem ita p̄pe audeas oratorē p̄fectū dicere. Nostris. latinis oratoribus. Gracchus. C. & Tiberii fratres. tri. plape q̄tum dicendo uterq̄ ualeret Plutarchus in uitis eorundem ostendit: p̄cipuus sui r̄tis orator fuit. C. Gracchus Catone sene plenior: & uberior secundū Tacitū: & Fabiū. Catonis cōsonni: quē quis nō contentū eloquentia sui ipis: & romanū Demosthenē dictū Cicero tamen non putat imitandū: nā omnis generis orationes: & pro se multas: & pro aliis: & in alios reliquit: non solum accusandum. sed et dicendo fatigans inimicos. Illæ sæpe meminit Gellius q̄tum autem præstiterit ingenio circa res gerendas: si quis scire intendit: legat præter eundē Gellium. M. Tullium de oratore libro tertio: Lulium in bello macedonico: & Plutarchum cum Nepote. Oppono monstro maiorem: & copiosiorē. Demosthenem. lysia in dicendo: de quo. M. Cicero de claris oratoribus. plæ quidem perfectus: & in quo nihil ad modum desit Demosthenē facile dixerim: nihil acute inueniri potuit in eis causis quas scripsit: nihil subdole: nihil uersute: q̄d ille nō uidetur: nihil subtiliter dicendi: nihil p̄sentim: nihil enucleat: & quo fieri possit aliqd limatius: nihil cōtra grāde: nihil incitātū. nihil ornatū: uel uerbo: grauitate: uel snarum: quo quicq̄ esset elarius: & Fabius decem simul Athenis oratores magnos ætas una tulit: quoq̄ longe princeps Demosthenes: ac pene lex orandi fuit: tanta uis in eorū densa omniata: quāda nectis iteta sunt: trā nihil ociosum. is dicendi modus: ut ne quid desit in eo: nec quid redundet inuenias: magis ex parte Ciceronē fecit: Fabio credimus: in inuentione facilis: eloquendo densus: concludit astricte: pugnat acuminē: curat in eo summa: ut nihil detrahi possit: q̄q̄ libro duodecimo dicat: quod si mihi des concilium iudicium sapientū per q̄ multa recidam ex orationibus non Ciceronis modo: sed etiam eius: qui est strictior multo: Demosthenis. Aeschinē. de quo idem Fabius Demosthene plenior Aeschines: & magis fustus: & grādiari similis: quo minus strictus: carnis tamen plus habens: laceratū minus. in summa inter atticos oratores palmā Demostheni: primum uero locum Aeschini tribuerim: uterq̄ ex orationibus suis notis. Periclem. scio quosdā legere Hyperidem: nam utriq̄ summi fuerunt oratores: fortasse qui p̄ Periclem Hyperidem repositū ducti sunt testiois lib. duodecimo scribētis: Periclis eloquentie nulla ad nos monumenta uenisse: & nō multo post tradit: nihil posteritatis mās fuisse: mox lris reliquisse Periclem. hic quo me uertā cū. M. T. libro secundo de oratore prodiderit antiquissimos fere esse: quoq̄ scripta cōstitit Periclem: & Alcibiadem: & de claris oratoribus ante Periclem: quando periclem neminem man-

Lysias

Gracchi
oratores
Catonis
eloq̄ntiaDemo-
sthenis
uisAesch-
inesPericlis
scripta

Afinii
Pollionis elo-
quētia.

Cæsar
eloquen-
tia.

Cæli
eloquē-
tia

Signum
Eludere

Lubricū

Titulus

dasse monomētis ofonem:& eius quædā scripta circūferri: sed non nostrum inter duo latinæ lingue lu-
mina iudicium interponere. Periculis fulmen mox ostendimus. Pollionē. C. Afinius Pollio Trallianus phi-
losophus:& orator summa diligentia usus: adeo: ut quibuscūq; ēt nimia uideat:& consilii:& animi nitōr:
& iucunditate Ciceroni proximis: cui & æmulus:& infensus fuit: ofonibus suis multum urbanitatis:&
antiquorū poetarū inseruit. at Sene. eius cōpositionē tāq; salebrosā:& exiliētē notat:& ubi mīme expectes
relicūra: apud quē oīa cadāt exceptis paucissimis: n. n. inquit fortis est oīo eius: quīs elata sit: non est uio

tolq; p̄terea gracchis:& Ca. Pollionē: Cæ. Cæ.&
iprimis. M. T. oppono: cuius ofo op̄ia fert eē:
q; maxia & mehercule ut aliq; bonē rcs: ita bonus
liber qsq; melior ē: quo maior. Vides ut statuas
signa: picturas: hoīum deniq; multorumq; aia-
liū formas: arborum etiam si modo sint decoræ:
nihil magis: q̄ amplirudo cōm mendat: Idem ora-
tionibus euenit: quieriam uolūminibus ipsis au-
thoritate quandam:& pulchritudinē adiciē
magnitudo. Hæc ille: multa q; alia: quæ a me in
eandem sententiam solent dici: ut est in disputan-
do incomprehensibilis:& lubricus: ita eludit: ut
cōtēdat hos ipsos: quorum ofonibus nitat: pau-
ciora dixisse: q̄ ediderint: ego cōtra puto. Testes
sunt multa: multorum orationes:& Ciceronis p
Murena:& pro Varenō: in quibus breuis:& nu-
da quasi subscriptio quorundam criminum so-
lis titulis indicatur. Ex his apparet: illum per
multa dixisse: cum ederet omīssisse. Idē p Cluētio

foriarum primo commendatam pluribus: quam ut deceat in commentarios conferre: satis habemus le-
ctorem admonuisse. Quæ maxima: qualis est pro Cluentio:& pro domo sua apud pontifices. Alie
bonæ res. sunt meliores: quo sunt maiores. Signa. opera sculptilia:& ad alicuius animalis efficiētiæ for-
mata: a signo diminutiuum fit sigillum. in commune signum est: per quod aliqua res significatur.
Ille. aduersarius. Eludit hæc. frustratur: ludendo euitat. Tacitus Parthos una ciuitas tam diu eluse-
rat:& alibi eludi parthos tractu belli poterat. Lubricus. subterfugiens stratis prioribus argumen-
tis ad alia. ausum: & tropham ex aduersarii uerbis colligens. lubricum secundum grammaticos dici-
tur: q; labitur dum teneri creditur: piscis serpens. Contendat. ceret. asserat. Hosippos. Demosthe-
nem: & reliquos. Dixisse. dum agerent causas: nam illud proprie est dicere. Ediderint: publicae-
runt: emiserint: scilicet multa poltea addiderint:& in maius aucta uulgauerint scripta sua. Quintilia-
nus libro. xii. multis tradit non semper oratorem scribere: quæ dixit: cum plerūq; tempora breuita-
te impediunt:& multum ex eo: q; oportuit dici reciderit: huiusmodi enim casus efficiunt: or aliquando
dicatur aliter: q; scribitur: cum dicere quomodo scribendum est: non licet: quæ si non interueniant: sem-
per ager orator: ut scribit: illi melius. scribat. Multorum. oratorum. Murena. L. Morenam accusauit
Cato crimine ambitus: Cicero defendit absoluit consul creatus est. extat pro Murena oratio: sicut pro
Varenō: cuius sæpe fit mentio apud Fabium: intercidit. Subscriptio. denunciatio: notatio. super quo
uero plura libro quinto. Nuda. nullis argumentis: nullis signis fulta. Titulis. inscriptionibus breui-
bus. officium scriptoris inquit secundus exilitio: ut titulum suum legat. Martialis Addita p titulos sua
noīa rebus habebis. est. n. titulus index cuiusq; operis: unde in statuis:& in picturis titulum dicimus lras
quæ uel artificis uel eius: cuius statua: siue imago est: nomē demonstrat: sicut apud Plin. legitur Appio
Claudio: qui cōsul cum Seruilio fuit placuisse in excello titulos honorum legi:& Lioīis insignes imagi-
num titulos scribat. sed tituli milites appellati: quasi tituli q; patriam tuent: uñ & Titi prænomē ortum
titoli ēt debito: nomina dicuntur: præsertim in his debitis: quibus debitorum noīa scripta sunt. Per
multa. plura. Dixisse. dum ageret causas. Ederet. emendaret: limaret: ut emitteret. Omīssisse. permul-
ta. Cluentio. Aulus Cluentius Habitus Larinas per multos annos inuidia flagrauit: q; per eius pecuniā
Opianicus innocens condemnatus esset: cumq; ideo:& aliis criminibus impie matris impulsu accusare

tur a Cicerone longissima oratione pectus est. At uerba sunt ex fine eiusdem orationis: meū laborē: q̄ totam hanc causam uetere instituto solus peroraturus: mē oppugnat, nā ueteri instituto poterat orator dicere quot horis libuisset, author Tacitus ante. Gn. Pompeiū consulē neminē intra paucissimas horas porare coa. & liberas compendinationes fuisse: & modū dicendi sibi quēq; sumptisse: & numerum neq; dieg neq; patronorum cautum: unde testatur Secundus Tullium totam actionē pro Cluentio agisse sine auxilio alterius patroni. Perorasse totam causam dixisse. Cornelio. L. Cornelio Balbo. hūc ciuitate romana

ait se totā causam uetere instituto solū porasse. Et p. C. Cornelio q̄ triduo egisse: ne dubitare possimus: q̄ p̄ plures dies: ut necesse erat: latius dixerit: postea recisa ac repurgata in unū librū grandē q̄dē: unū tñ coartasse. At aliud ē actio bona: aliud orō. scio nōnullis ita uideri. Sed (ego forsītā fallor) pluasum habeo posse fieri: ut sit actio bona: q̄ n̄ sit bona orō: nō posse autē: si bonā actionē eē: q̄ sit bona oratio. Est. n. orō actionis exemplar: & q̄ si apx. τὸ πρῶτον. Ideo i optia quaq; mille figurat extepales iueniunt: his ē: quas tñ editas simus: ut i Verrē: artificē quē nā recte admones: polycletū eē dicebāt. Sequi ergo: ut actio sit absolutissima: q̄ maxima orationis similitudinē exp̄ssit: si mō iustum: & debitū tempus accipiat: quod si negetur: nullā oratoris: maxima iudicis culpa ē. Ad sunt huic opinionī meā leges: quā longissima tē

alias res: unde apud Senecā Seneclā cognominatus est Grandio: q̄ rebus grandioribus uteretur: & Cato grandire dixit fruges: pro in maius crescere. At aliud est: proponit: quā posset obici: ut ea consuēt. sensus igitur: quibusdā uideri actionem bonam aliud esse q̄ orationem: Fabius libro. xii. testatur: bene dicere: & bene scribere idem esse: neq; aliud esse orationem scriptam: q̄ monumentum. actionis habita: est autem actio quasi sermo corporis ex motu eius: & gestu consistens: quo magis menti congruēs esse debet. hęc. M. Tullius: uerum iurisconsultus Celsus: nihil aliud inquit est actio: q̄ ius quod sibi debeat in iudicio persequendi: & Vlpianus de actionibus duo earum genera facit. Ita uideri. aliud esse actionē: aliud orationē bonā: Fabius uult actionē bonā: candē debere eē bonā orationē: q̄ si cōingat male agere: omnino bene scribendū esse: unde caute dixit Secundus: bonā actionem: facilius enim ex bona actione: fiet bona oratio: q̄ ex mala. Bona actio. respectu auditorum: & tēporis: nā illa bona est actio: quā persuadet: etiā si non sit tera: & culta: quā sane debent esse in oratione: pōt ergo fieri: ut sit bona actio: & non bona oratio. Non posse non esse bonā actionē. omnino necesse esse illam fuisse bonam actiōnem: quā sit bona oratio. Et quasi archetypū. primitiuū: & primam formā retinens: sic interpretat Suidas: & Martialis ugas archetypas dixit mā authoris scriptas: sic luuenalis archetypus Cicerō: primas Cicerōis statuas: & imagines. Optima: oratione. Mille. innumeras. Figuras. dicendi modos lustratos non uulgares. Extemporales. non p̄meditatas. His orationibus. Tantum editas. non actas: fed solū publicatas. Ut in Verrē. Verrinagē genus est admirabile: quas Cic. agisse contra Sedi opinionē testat Alconius: sunt aut libri i Verrē emissi: q̄ p̄ tot i Siciliā totā insulā expoliasset. Artificē quē nā. uerba sunt ex sexto Verrinagē. p̄terea inq̄t erat: aetna duo signa: nō maxia: ueg: eximia uetustate: uirgial hilita atq; uesitū: q̄ manibus sublati sacra q̄dā more Atheniensiu uirginū reposita i capitib⁹ sustinebat. ca nophorē ip̄e uocabant: s; eaz artificē: quē nā recte admones: Polycletū eē dicebāt. cur? sensus: s; quis eas uirgias fabricauerat: tantū q̄ p̄ hęc. M. Tullii aduersari⁹ interrogat: recte igit q̄t hoc loco me admo nes: dicebat Poly. ille optius statuar⁹ effigiat⁹: ul ea referat ad Cic. interrogat pragmaticū. ul a quo didicerat cām q̄ nā eēt artifex. & cū audiuiſſet eē polycletū. subiūxit. recte admōēs. illis ē plerūq; sunt nuda crās: q̄ illa illa nolite expectare: dū ego hoc crim̄ ostiāt agā Tersichilo Tidaritū patērā abſultit: a Thrasē itē Tidaritū patellā Nymphodoro Agrigētiō tumbulū. Seq̄. cōcludit. Actio. illa. Exp̄ssit. rep̄itauit. Similitudinē orationis. typū: & formā didici abſolutā. iustū: & debitū: ex lege: & re. cōueniēs cīc. nā authorē Quiti. cāz frequēt breuitate ip̄is ip̄edunt: tūc nulla actoris: s; iudicis culpa. Adſunt. fa

Liber
Grande

Grandis

Actio

Archety
pon

Orare in
tra tps

uēt. Leges, cōsuetudine ueterū iudiciorū nemo fēra paucissimas horas porare cogebar: & liberæ cōperē-
dinationes erāt: modū dicendi sibi quisq; fūnebat: & numer⁹: neq; dīge: neq; patronoq; cauebat: pri-
mus huius libertatē cōsul Gn. Pōpeius altrinxir: posuitq; ueluti fienos eloquētīæ & ternas horas ad di-
cendum dedit: Cæcilius accusatori sex horas: reo uero nouem ex lege datas: ita tamen: ut omnia in fo-
ro: omnia i legibus sola apd prætores gererent: unde Mar. Cæcilianum irridet: qui contra legem maius
temporis spaciū impetrauerat: eū esse ad dicēdū ineptus. Alconius testē uiginti dies legitimis ac-
cusationi: & totidem defensori ad respon-
dendū concessos. hinc alibi sua tōpora Se-
cundus uellit: an nos iquir sapientiores
maioribus nostris. nos legibus ipsis iustio
res: quæ tot horas: tot diecorū cōperen-
dationes largiuntur: quibus postea mor⁹
Antoninus ipator oratoribus pmitit quā-
rū aq; actioni pmissit: & iudicia lon-
gius protraxit. Copiā. dicendi uberratē:
quā rē per exornationē: quæ interpretatō
dictur: declarauit: diligentiā. f. ostendēs
oratori per longum temporis spaciū cō-
cessam. Angustissim. minoris probatio-
nis: & unius tantū: uel pauciorum criminū
cito transigendorum. Breuitas. dicendi.

Vfus ma-
gister

Vfus magister. sic lib. sexto. q. tamē mul-
ti ante eum dixerant: imprimis. M. Tullius:
usum esse dicendi magistrum frequenter
præcepit: & oīum magistrorum præcepta
superare: hinc pro Cor. Balbo. assiduos in-
quit usus uni rei deditus: & ingeniū: & ar-
tem sepe uincit: est enī ratio loquēdi: &
regula sermonis: at omnium etiā rerū
magistrum usum esse scribit Cæsar in cō-
mentariis: quod latius explicuit Columella:
qd. f. iter usum & artē iteris: scriptorū
dicens monumēta magis illustrare: q̄ facere
artificem: usum: & experientiā dominari
in artibus: neq; esse ullam disciplinam: in qua non peccando discas: nam ubi quid perperam administra-
tum cessit improspere: uisitat quod se fecerit: illuminatq; rectam uiam docentis magistrū. Frequen-
ter regi. plures causas dixi. iudicauī. iudex fui. In consilio fui. assumptus fui iudex extra ordinem pro
cōsultatione rei dubiæ: nam in consilio esse dicitur aliquis: cum super re ambigua consulit. M. Tullius:
ut haberet in consilio: & fratrem: & i panagyrico Constantini: quisquis illius auctor: qui tibi in consilio
erant: hærebant. Apuleius in consilio iudices esse dixit: q̄ potestatem iudicii haberent: & principem dicit
mus bonos in cōsilio habere: q̄ ē decernere ex cōsilio bonorū: neq; me præterit Quintilianū scribere iu-
diciū a consilio parū distre. q̄ illud ostendentibus rebus adhibeat: hoc latentibus: & aut omnino non-
dum repertis: aut dubiis: & iudiciū frequēntissime certū esse: consiliū uero rationē quandā alie repetitā:
& plerūq; plura perpendentē: & comparantē: habentemq; in se: & inuentionē: & iudicationē. Aliud
alios mouet. una res mouet alium: alia alium. Vatia sunt hominis iudicia. nā sicut ingeniorum pluri-
maz sunt formæ: sic iudiciorum secundum Quintilianum. Variæ uoluntates. imitatio Persiana: Velle
suum cuiq; est: nec uoto uiuitor uno: & Terentius in Phormione. uerum ita est: quot homines: tot sentē-
tiæ. suis cuiq; moēs. Diuersum sentiunt. diuersam habent sententia m ab aliis authoribus. Idem. firmi-
le alitis: sed diuersis affectibus. Suae inuentioni. q̄ præuidit: & excogitauit: anteq̄ orator diceret: id tā-
quā uersilium seruat. Fortissimum. certissimū. irreprehensibile. Alios ab actore. Teneat. credant.

In Consi-
lio esse

Iudiciū
Consiliū

Agnoscant. tanquā suum inuentum. Adellemus. causam ageremus. Quæ sunt in causa. quæ perti-
nent ad causam dicendam. Iugulum. firmissimum argumentū: causæ constitutionem: nam iugulum i
homine maxime lethalis: inde per translationē iugulatu liperis dixit i Venē. M. Cicero & Terentiū Da-
uius iugulasti hominem uerbis. Hūc pmo. urgeo: & i summa totius causæ pīlo nō euagado. Premittit. istat:
ubi eraret eē cardine rei: sed sæpe fallit i eligēdo. R. hdi. Regulo. Fieri. euidere. Genu. ps leuior cāz: pīlat
i translatione cū tā pīmisit iugulū. Iugulū. firmissimū argumentū minuēdo suā facultatē Reguli sub-
sannat arrogantiā. Oīa. oēs ptes cāz. wvτd αλίσωννι vō. f. oēm lapidē moueo: huius puerbi mltū mēnē.
nīcarchus in epigrammate wvτd αλίσωννι Basilis ad monachos wvτd αλίσωννι τὰ πρὸς

[illegible]

Arbeits-

i culcra agri nō uīneas tīm:uerūctiā arbuſta:nec
arbuſta tīm:uerūctiā cāpos curo & exerceo:utq;
in iſtis cāpis nō faciāt ſiliginē ſolā: ſed hordeū:
fabāq; & cætera legumia ſero: ſic i actōe plurima
quāſi latius ſcemia ſargo: ut quæ puenierit col
ligā: neq; n. minus imperſpicuā: incerta: fallacia
ſunt iudiciū ingenta: quā tempeſtati: terrarūq;
Nec me pterit ſūmū oratorē Perī. ſic a Comico
Eupolide laudari πρὸς τὸ τοῦ ποιητοῦ ὑμνεῖν
τοῦ ὁμοειδοῦς οὐκ ὡς ἐκείνου ἀλλὰ μόνον τῶν ῥη
τορῶν τοῦ πρὸν ἀτελεῖσθαι τοῦ ἀπὸ ἀνεμοῖς. Ve
rū huic ipī picli: nec illa πικρὰ: nec illd ἐκκεῖλε bre
uitate: uſ uelocitate: uſ utraq; differūt. n.) ſine
facultate ſumma cōtigiſſet. Nā delectare: pſuadere

Arbutus

Suligo

filio exceptit:& tragos. Sæmina. argumenta. Prouenerint. prouenit:& mellis bonâ reddiderit. fuerint. Imperpiciua. incognita. dubia. Incerta fallacia. incerta ad cognoscendum an fallant: nam magis disuñctim legatur. incerta fallacia. Ingenia tempestatum. naturæ: temporum qualitates bonæ: si uis malæ: nam tempestas uocabulum mediū est. Summū oratorum Periclem. de cuius dicēdi copia sic ac cepimus: cum contra uoluntatem Atheniensium loqueretur pro salute patriæ: fuerius tamen idipsum: q̃ ille contra populares homines diceret: populare omnibus:& iucundum uideretur: cuius in labris ueteres comiciam cum illi maledicerent: q̃ tum Athenis fieri licebat: leporem habitasse dixerunt: tã tamq̃ in eo uim fuisset in eorum mentibus: qui audissent quasi aculeos quosdam reliqueret. præstitit igitur Pericles doctrinæ cõsilio: eloquentia: per quadraginta annos: quibus in patriâ:& urbanis eodẽ rē pore:& bellicis rebus præfuit: q̃ Anaxagoræ phisici auditor fuit hæc sumpta ex M. Tul. & Valerio Maximo. de illo tamen longe plura Thucydides:& Plot. quem asserunt eo eloquentiam cognominatū olympium meminist sequenti uerborum fuidas: sed breuius τοιαῦτα εἶπε περὶ κλεισθέδη τοῖς χιλιετίου ἀνδρῶς. i. talis ἄρ' quædã subsidebat suadela labris uiri. πρὸς τοῦτο περὶ αὐτοῦ ὑπὸνδὲν τοιοῦτο χιλιετίου οὗτος ἐκλήθη: μὲν οὖν τὸν ρητορῶν τὸν ἑνὸν κατέλεξε. τοιοῦτον ἀνὸν οὗτοιοις ἰδὲst adhuc suadela quædã subsidebat labris: adeo demulcebat:& solus rhetorū aculei reliquebat auditoribus: quæ uerba Eupolidis ueteris comœdiæ scriptoris læpe Cicero trãsistit ad nos: ut de claris oratoribus de Pericle scripsit Eupolis cum delectatione etiam aculeos relinquebat in animis eorum: a quibus esset auditis:& Fabius libro decimo: quod de Pericle ueteris testimonium est in Platone trãsferri potest iustissime in labris eius sedisse quandam persuadendi demulcæ: in enim interpretatur. περὶ αὐτοῦ quæ sane ab antiquis colebatur: nam tradit Pausanias Thebis in templo Venus fuisse eius dæ: imaginem opus Praxiteles:& templum Pithus sine statua. Herodotus libro. viii. testatur apud Andros diuinitatem Themistoclem duas deas suadela: & necessitatem: Suidas asserit nihil aliud esse Pithus templū: ὁ ὀράσιον. M. Tullius cum libro tertio de oratore leporem περὶ αὐτοῦ appellasse de claris oratoribus idẽ suadela uocauit: cuius effectorum dicit esse oratore: quæ suadam suadam dixit Ennius: eius aut̃ Cethegum medullam fuisse uult ut quædam in Periclis labris sedisset: huius hæc medulla romanū oratorẽ fuisse dixerit: alii Flexianum:& dicendi præsidem. Horatius etiam poetica mellam uocauit: & Cebetes in sãlo inquit fedit sua uisus moribus:& formosa indole mulier: quæ poculum manu tenet: suada uocatur mortales oēs seducens. Syracusiu quendam Apollonius Pironeu appellabat oratione sua persuadere cõstet: de quo Philostratus libro septimo. ἐκλήξε, demulcebat. Differunt enim breuitas:& orationis uelocitas. nam breuitas est dicere citra causam: uelocitas etiã copiose: sed nimis festinâre: & sine mora: ac tractu. Hermogenes diuinit uelocitatẽ eẽ cõpositionis accelerationẽ: quæ uiuas:& mobilis oratio uide tur. Facultate. facili potest late dicendi. Delectare. quod includit in se floridum dicendi genus: est uero proemii proprium: quæ etiam in aliis orationis partibus opportune fiat. Persuadere. persuademus

Pericles

Pithe

μελα λιτωος περιου πολυμοσ. I. pauca quidem: sed ualde acriter: quia nō multiloquus erat. de quo Cicero Menelaū dulcē illum quidem refert Homerus: sed pauca dicentem. breuitas autem laus est interdū in aliqua parte dicendū uniuersa eloquentia laudē non habet. omisit Secundus tertium dicē. di genus ab eodē poeta sub oratione Nestoris designatū. καυεινος ανωρουσ ειπυσ πολιον ατοριπας τουκαι αποταουσιν μελιτος τανιων πρεν αυδης. suauiloquus surrexit acer Pylorū cōcionator: Cuius etiam a lingua melle dulcior fluebat uox. q. ēt asserit Cicero: & Plutarchus pleraq;

η αυρα μεγαλα μελα λιστος. si tamē detur electio illam plenam orationem similem niuibus hi bernis: id est crebream: & assiduam: & largam: potestremo diuinam: & caelestem uolo. at est gratior multis actio breuis: est quidē: sed inertibus: quorū delitias desidiāq; quali iudiciū respicere ridiculum ē. Nam si hōis consilio habeas: nō solum satius ē breuiter dicere: sed oīno nō dicere. Hæc ē adhuc sententia mea: quā mutabo: si dissenseris tu: sed plane: cur dissentias: explices rogo. quīs enī credere authoritatē debeā tuā: rectius tamē arbitror: in tanta re: rōneq; authoritatē superari. Pro fide si nō errare uideor: idipsum q̄ uoles breui epistola: sed tamē scribe: cōfirmabis. n. iudiciū meū: si errare: longissimā para. Non corrumpe te: qui tibi: si mihi accederes breuis epistola: necessitatē: si dissentes: longissime imposui.

C. Plinius Paterno. S.

Tanīmī tui iudicio: sic oculorum plurimum tribuo: non quia multum tibi placeas: sed quia tantum: quantum ego sapīs. Quamquam hoc quoque multum est. omīs his iocis credo decentes esse seruos: qui sunt empti mihi ex consilio tuo. Superest ut frugi sint:

lectio si errauero. placet superior. Longissimam para. multa argumenta: & rationes quibus nostra con futes. Non corrumpe te. imponēdo necessitatē longioris epistolæ: si dissentes: & breues litteras appro bandis: si mecum sentires. solent. n. plerumq; uel nimium occupati amico sententiam facile concedere: nē si secus sentierint: cogantur animum intendere refellendo.

T. Cōmendat seruos iudicio Paterni emptos eē decoros: superē ut sint frugi. & Paterno: uel Materno scriptā epistolā in uariis exemplaribus notauit. Paternū pfectū pratoris i. cōmodo trucidatū legimus: Dion Maternū militē scribit. utriusq; meminit Martialis: nā lib. x. munitipē suū testā dicēs: iuris & æquæ cultor sanctissime legū Veridico latū: q̄ tegis ore forū: Municipi Mīne tuo: uteriq; sodali Calliacū mādās si qd ad oceanū. & xli. ditissimū ōndit fuisse Paternū. Nūmī cō tibi sint: opesq; tantæ: Quantas ciuis hēt Paternæ rarus. Dion refert Domitianū occidisse Paternū declamatorē: q̄ contra tyrannos declamasset: & de re militari scripsisse Paternū tradit Martia nus luniscōsultus: ac lulium Maternū nominat Vlpianus. Animi iudicio: uel litterarū: uel prudentiæ. libro quarto sup suis hendecasyllabis iudiciū eius requirit. Non. ideo hæc scribo. Tibi placeat. effe raris surgere tibi soleāt i uertice cristæ ex laudatōe. Martialis. Ne tibi regali placeas Cleoparra sepul chro: & Fabius pariter. Multū ē. sapere quantū ego. iocaf cū amico Secūdus: uñ postea omīssis iocis se no loquif. Decentes. formosos. decoros. Mihi ad usum meum. mea causa. Frugi. fructuosū. utiles. ne cessariū in quibus sit aliquid: quo fruamur. unde etiam deductum frugalitatis uocabulum putat Quin tilianus: quod fruges humano generi sint necessariæ. author est Marcus Tullius frugi hominem signifi care nō solum utilem: sed moderatum: & temperantem: & parcum. quod Cognomē in L. Pisone maxi me laudatū fuit: quanq̄ idem pro de iotaro frugalitatis uerbo laudari rege non solum dicat: & frugi

Paternus.
Maternus

Frugi.

hominem non multum habere laudis in rege. frugi secundum grammaticos aptotum est a prima sui positione non cadens. Venalibus. seruis uenū expositis. Aunibus. dum loquunt. potest alluisse ad Aesopum deformem: qui ob scemmata emptus: magisquam ceteri formosissimi conseruit. Oculis. quibus tantum intueretur pulchritudinem.

In R eddit causas Catilio suo tam diutinae in urbe morae: q Titus Ariston: cuius peritū iuris ita laudat: ut admittetur: uitā probat: ut supra philosophica extollat: graui ualitudine preme-

Catilius.
Seuerus.

batur: q si deus (sic medici spō. debā) meliora annuisset. Ita tim laurentinū suum ad oclum literarū petitarū: scribit. Catilius Seuerus a Traiano consul: iterum ab Adriano creatus: de. in Syriæ præpositus: mox præfectus urbis sub eodē cū Antonini pii adoptionē factā doluisset re prodita: q sibi imperium præpararet: accepto successore dignitate priuatus est: prius tñ grauius ab imparatore obiurgatus: fuit aut Catilius maternus p. auus Antonini philosophi: qui postea ipe rauit: & si sciam apud Spartianū Catiliū scribit: & paulo post Atriliū ac Iurifconsultus florentinus: & cum secutus Iustinian⁹ in institutionibus prodiderit Statilio Seuerio diuum Adrianum rescriptissē. Hæreo. maneo inuitus. Attonitus. stupidus: & mentis inops: nam attonitus proprie is dicitur: cui casus uicini fulminis: & sonitus tonitruum dant stupore. Pertinax. nihil mihi persequens. continua. Titi Aristonis: cuius officia grata: & iocunda erāt Secundo: Aristonē iurifconsultū fuisse Traiani temporibus: & eius consilio imperatorem usum testatur Papinianus: & Vlpia.

Attōitus

Titus
Aristo.

placens illius mentionem facit fuit: & Saluius Aristor: quem Iuliano rescriptissē Iulianus titulo de legatis refert. Nihil est illo grauius. modus dicendi elegantissimus: pro nemo est illo uiro prudentior: & citius cum spectio: ac uenerabilior: unde leues contemnendos: & uanos dicimus. Sanctius. motum integritate. Doctius. multiplici scientia. Litteræ ipsæ. omnis res litteraria. Vno homine. perinde ac si dicere omnes bonæ artes periclitantur ægrotante Aristone: qui si interierit: uidentur mihi cum illo mortuæ. Iuris publici: & priuati: quod Iustinianus ita diffiniuit: publicum ius est: quod ad statum rei romanæ spectat: priuatum: q. ad singulorum utilitatem. Caius iurifconsultus aliter describit: publicum esse: q. ratio naturalis inter omnes gentes constituit: id apud omnes peræque custodiri: uocariq. ius gentiū: quasi quo iure omnes gentes utuntur. q. quicq. populus sibi constituit: id ipse proprium ciuitatis esse: uocariq. ius ciuile: quasi ius proprium ipsius ciuitatis. Iurisperitiam Vlpianus iquit esse diuinarum atque humanarum rerum noticiam. de cuius partitione latius habes primo. ff. & apud philosophos. Rerum. quarum obseruationem. quadruplicem esse tradunt. an magis historiarum: cum passim pro historiis res ponantur. Exemplorum. quorum usus: si cum materia iungatur plurimum potest. Antiquitatis. sicutitatis antiquæ rerum: & uerborum ueterum gnarus. Nihil est. nulla disciplina est. hic mihi uidetur Cæcilius dum laudat Aristonem demonstrare illum summum oratorem: quem Crassus apud Mar. Tullium querit omni laude cumulatū: qui naturas: & hominum mores sciat: & historias antiquitates: reip. administrat: rationem: denique ipsum ius ciuile cognoscit. Theaurus. arca: custos rerum reconditarum. Abditum. incognitum non uulgare. Authoritas. fides ex fama questita. Presumptio. contatio. diligens mora: & emuncta. Apuleius pressiorem cautelam pro uigilantiore: & diligentiore dixit: sic pressiores cogitationes id est intentiores: & pressum pro apprimere: nec Quintilianus pressum: ac limatum dicendi genus improbat. uideo etiam pressum pro attenuato usurpari. Secundus libro septimo pressus fermo: & purus ex epistolis petitur. Decora. non nimia: nec fine gratia. Hæsitat. moratur antequam respondeat: non quod ei rationes desint: sed multitudine earum & diuersitate. dum illas diligenter expendit. Ab origine a principio a causis: & primis motibus: q. philosophorum proprium ē: unde fit ut nō decipias. Discernit. pnt: nā ex diuisione res illustrant. Expendit. ad amussim diligenter exat. Ad hæc. pterea: post doctrinā mores Aristonis cōmēdat. Parcus. ablinēs: tēpatus. Cultu. uestitu

Ius publi
cū & pri
uatum.

Presūm

qd de uenali⁹ melius auribus: q oculis iudicat: C. Plinius Catilio Seuerus. S.

In iam in urbe hæreo: & quidē attonitus: pturbat me longa: & ptnax ualitudō. T. Aristonis: quē singulariter: & miror: & diligo. nihil ē. n. illo grauius: sanctius: doctius: ut mihi non unus hō: sed litteræ ipsæ: oēsque bonæ artes in uno homine summū periculū adire uideantur. q peritus ille: & priuati iuris: & publici: quantū rez: quantū exēploz: quantū antiquitatis tenet: nihil ē qd discere uelis: q ille docere nō possit. Mihi certe quoties aliqd abditū quero ille thesaurus est: nā quāta sermonibus eius fides: quāta authoritas: quā p̄sa: & decora cunctatio? Quid est qd non statī sciāt: & tñ plerūq. hæsitat: dubitat diuersitate rōnū: quas acriter: magnocq. iudicio ab origie: causisq. primis repetit: discernit: expēdit: Ad h̄ q. peus i uictu: q modic⁹ i festu. Soleo ip̄ cubiculū eius: ip̄mq. lectū: ut imaginē q

Priscae frugalitatis, magnae parsimoniae, fuerunt, n. antiqui parcissimi. Magnitudo, fortitudo: nam Seneca autumat magnanimitatem: & fortitudinem idem esse: nihilq; aliud in rebus humanis magnum: nisi animum magna deficientem. diogenes magnanimitatem circumscribit esse scientiamque habitum facit excelliorum omnibus: quae cōtingere possunt aequaliter bonorum: ac malorum. Ad conscientiam in qua voluerunt ueram tranquillitatem consistere, non in ostentatione. Aristoteli igitur cum quid beneficum a se fuisset: ex conscientia sola: nō ex populari aura praemium petebat, quib⁹ uirtutibus sui tem-

Magnanimitas;

poris philosophos longe antebat. Ex facto, bene gesta, Praeferunt, simulant, praetextunt. Studium sapientiae philosophiam. Habitu corporis, barba: & pallio: Athenensium pariter bono: nō: & pluribus decimo insectatur simulantes philosophum baculis: & intonsis barbis. Non facile comparabis, quia multo superior illis est, is, n. qui studet secundum Cicero- nem: omnium rerum diuinarum: atq; humanarum uim: naturā: causasq; nosse: & oēm būi uēdi rōnem tenere: & persequi nomie philosophi appellatur: q̄to magis quā illa optime norit: & persequit? Gymnasia, scholae, exercitationes. Suidas academiā: lyceū: cynosarges tria atticae gymnasia fuisse tradit: in quibus non solum corporis uires: sed etiā animi exercebant: unde: & quandam dialecticā partem: quae in exercitacōe cōstabat gymnasiū dixere: & gymnosophistas in doru: philosophos ad respondendum acuter: & promptē exercitos. hic faciunt illa Cicero's uerba ex secūdo oratoris, saeculis multis ante gymnasia inuenta sunt: q̄ in his philosophi garrire coeperunt: & hoc ipso tempore teneant: tamen eorum auditores discum audire: q̄ philosophum mallunt, qui simul ac increpuit: in media oratione de maximis rebus: & grauissimis disputantē philosophum omnes unctionis causa relinquunt: ex quibus apparet gymnasia in usu fuisse: & corpori: & ingenio exercendo. Porticus, stoicos designat: quorum princeps Zeno orationem formabat ad porticu pocillē: quae & pefiana dīa dicebatur: igitur discipuli confluēbant: atque ideo stoici uocati: quod graece στωά latine porticus appelleretur. Aliorum, audi-

Philosophus q̄.

Gymnasia

Stoici.

Aduocatus.

torum. Toga, officio. Aduocatione, patrocinio aduocatos accipere debemus omnino omnes: qui causis agendis quoquoq; studio operantur. Consilio, respondendo: consilia etiam nunc ualio respondunt prouidentur dicuntur. duo tēgit: quae iuris peritus facit: agere: & consulere. Istorum, philosophorum. Etiam primo loco, qui principatum inter philosophos obtinent. Opertus, pannis intertusus: facilius sudorem exprimat. Transmittat, praetereat, insuperabilis, insaniabilis. Sponte, praetendendo mortem. Difficilis, dura: & pertinax. Maneret, uiueret, duraret. Dandum precibus axoris, ratio qua uitam protraheret nisi medici desperassent: respectu uxoris: & filiae: & amicorum. Dandum, concedendum hoc sic ad Hispanum scribit: demus hoc tuis: demus optimi adolescentis honestissimis precibus. Inanes, frustra sperando eum posse conualescere. Arduum, difficile inuento in uno alio, laudabile cum uirtus circa difficultatē consistat. Impetu, furore, Multis, uulgaribus, gladiatoris: & seruos saepe uisum mortem constanter appetere inquit Seneca: & belluas in ferrum irruere. Expendere, rationes examinare. Consilium uitae, uiuendi deliberationem. Ponere, omittere. Secunda, bonam ualitudinem: Deus sine cuius nutu: & consilio nostrae spes irritae. Leurentinum, rus cuius

loci: & sitis amoenitate captus plurimum oblectabatur ocio litterarum. Pugillares, tabellas: in quib⁹ scribitur. Studiosum ocium, quia potest esse alteri rei ocium: ut ignavia. Assideti, corā Aristone aegrotanti. Vacat, cum sim occupatus circa remedia ualitudinis. Anxio, absenti: sed cum dolore: & cura. Quid timeas: mortem Aristonis. Optem, sanitatem. Destinem, studium in fecessu, ista obrinent uice epilogi. Lætiotibus, non tristis: sicut mea: sed læta continentibus. Confusioni, perturbationi. dolori. Nihil quereris, nihil querulum: & triste in illis scriptis.

Pōpeius
Falco

Onsulis, Pōpeius Falco: ad quē dixim Adrianū epistolā de causibus infecti testamēti Vlpian⁹ scripsisse tradit sub Pertinace cōsul libere iperatore pūgub: sed nec minus acriter: q̄ prudēter ab ipatore remor⁹ est: cui postea Falco iperare uolēs parauit infidias: de quo cōquest⁹ ē i senatu ipatore. Falcō tñ pepcit: & a senatu ipunitatē ei⁹ petit: deniq; Falco in reb⁹ suis securus uixit: & hærede filio perit: quibus multi Falco nē necesse dixerint iperū sibi parari: huic igit⁹ cōsulētī an i tribunatu placās ageret: ridet Secundus: sed dū tribunatū ageret ab aduocatione abstinuisset: causā: q̄q⁹ motus fuerint enumerat. Te decere, legis etiā debere. In tribunatu cās agere, dū geris tribunatū defendere reos ofone. Paul⁹ ter tio, ff. q̄ magistratū inuitus est idone⁹ defensor nō intelligit. Quid ēē tribunatū, tribunat⁹ dignitas plebeia a L. Junio Bruto instituta: cuius dignitatis officium erat lætis plebeis cōtra potiores auxilio esse: q̄q⁹ hi plebē rogassent: id ratū ēēt. i. sūma ius tribunitiæ prātis magis ad ipediendū: q̄ ad agendū introductū. Vmbrā, magistratū. Inanē, sine potestate: tanq̄ circulū ad tabernā. Sine honore, nā etiā quidam tradunt tribunatum pl. non esse magistratum: nnde creati dīctiores ceteri magistratu abibant: præter tribunos, satis tamen constat fuisse summam potestatem post dictatorem: qui si abfuisset: in urbe primam: ac fere solam. Sacrosanctam, uenerabilem tanq̄ rem diuinam: & deo consecratam: cuius contrarium prophanum. M. Tullius pro Cor. Balbo sacrosanctum esse nihil potest: nisi q̄ populus plebs uē sanxisset: & sanctiones sacrandæ sunt: aut genere ipso: aut obtestationes: & cōsecratione legis: aut poenæ: cum caput eius: qui cōtra fecit consecratur. nā creati tribuni primi hanc legem tulerunt: Tribunal inuitum tanquam unum e multis nemo cogito agere: neq; uerbetare: neq; aliter: ut uerberet imperato: neq; occidit: neq; occidi iubeto. si quis autem prohibitorum huj⁹ aliquid fecerit impius: execrabilisq; esto: bonaq; eius publicapro ad sacra Cereris: & qui aliquem hanc agentium occiderit cædis expiatus esto: ac ne fiat potestas deinceps populo abrogandi hanc legem: sed in omne tēpus reliquum immobilis permaneat. Sit statutum omnes iurare nobis per sacra: hac be lege ipso: & eoq; posterio usuros esse perpetuo: preceq; adiecta sit iuramentum stabilientibus legem ipsam deos esse ppositos caelestes: geniosq; & manes: transgredientibus uero numina aduersa fieri: itaq; maxime polutioni obnoxii: ex hisq; constitutus romanis mos: sacrosancta esse tribunorum corpora. In ordinem cogi, impeditur: interturbari: negligi inter uiles & abiectos: auctore prisciano nūcari quod ex prædictis apparet non licuisse, nullus enim alius magistratus compescere: aut prohibere tribunalum poterat: unde apud Livium Fulvius consul tribunis inquit: uidetis ne uos in ordinem coactos esse: & rem ad seditionem spectare: & Tranquiliū scribit Vespasianum altercationibus insolentissimis ab Helaidio pene in ordinem reductum, erat enim imperator potestate tribunitia. A nullo, alio quam a tribuno: nam ceteros collegas unum aliquod uolentes unus tantum tribunorum impedire potest: thinc Secundus deccat, id est decoru: si dixit nō liceat. A se, sua sponte submittere se imperio alterius. Errauerim fortasse, corrigi dictū: ne uideatur iactantia erimen incurrere. Aliquid, alicuius potestatis: & honoris. Tanquam exempli gratia: ac si fuisset tribunus: cum uere fuisset hoc prætextu uerborum declinat arrogantiam. Alisurgere, honorem præstare: aperire caput. Stare, pedibus stanē agere: sic enim dicebant: qui consuetudinem etiā apud græcos fuisse ostendit Homerus in Iliade. Clepſydra, uase: quo desinen-

Tribuna
tus pl.

Sacrosan
ctum

In ordi
nē cogi

Clepſy.

laurentinum meum: hoc est libellos: & pugillares: studiosumq; ocium repetam: nūc enim nihil legere: nihil scribere: aut assideti uacat: aut anxio libet. Habes quid timeam: quid optem: quid etiam in posterū destinem. tu quid egeris: qd agas: quid uelis agere inuicē nobis: sed lætiotibus epistolis scribere: it confusione mēæ non mediocriter solatium: si tu nihil quereris. Vale.

C. Plinius Pompeio Falconi. S.

Onsulis an existimem te i tribunatu causas agere decere: plurimum refert: quid esse tribunalum putēs: inanem umbram: & sine honore nomē: an potestatem sacrosanctā: & quam in ordinem cogi: ut a nullo: ita ne a se qdem deccat. Ipse cum tribunus essem: errauerim fortasse: qui me aliqd putauis: sed tanq̄ essem: abstinui cās agēdis: primū qd deforme arbitrabar: cui assurgere: cui loco cedere oēs oportere: hūc oibus sedētibus stare: & qui iubere posset ta cere quēcūq;: huic silentium clepsydra indici: & quem

te guttatim aqua: sicut nunc poluere: horarum spacia designabatur: uel etiam quæque temporis momenta. Apuleius libro tertio sui asini: rursum præconis amplo citatus accusator: quid senior exurgit & ad dicendi spaciū uasculo quodam inuicem coli graciliter fistulato: hac per hoc guttatim defluo infusa aqua populū sic adhorat: & tertio epistolarū Seneca: Clepsydra nō extremū siliciū exhaustit: sed quod aū defluxit Suidas scribit Clepsydra eē uas angustissimū ore circa fondū: ad qd iudiciis aqua plenū positi dicebāt oratores: sicut inuit Aeschines i Ctesiphōi: quā cōsuetudinē imitari postea romani:

sterfari nescas cēt: hūc et cōiitia audire: & si iulta pateret: inerte: si ulcisceretur isolētē uideri. erat hic quoq; æst? si aū oculos forte me appellasset: uel ille cui adessem: uel ille cōtra quē intercederē: an auxiliū ferre: an quiescere: si leremq; & quasi eiorato magiftratu priuatū ipse me faceret? His rōnibus morus mālū me tribunū oibus exhibere: q̄ paucis aduocatū. S; tu: ite; dicā: plurimū sceret: qd esse tribunū putes: quā psonā tibi spōnas: q̄ sapienti uiro ita aptāda ē: ut pferat. Vale.

C. Plinius Bebū Hispano. S.

Trangllus cōubernalis meus ult emere agellū: quē uēditare aicus tuus dīrogo cures quāti æquum est emat: ita .n. dele ctabit emisse: nā mala ēptio sp igrata: eo maxie: q̄ exprobare stultitiā dño uidet: in hoc agello: si

hydraulicū instrumentū u' des esse clepsydra: unde ferunt Platonem paruam quandam instrumenti excogitationē excogitasse: dū nocturnū horologiū fingit simile hydraulico: referens clepsydra admodū capacem. satis constat clepsydram deductā πρὸ τοῦ νεῖπτος τοῦ νεῖπτος .i. a subducendo aquā. In- terfari. loquentem interdire: impedire. Coniitia. ab aduersariis iurgia: qualia nostri temporis i foro strepunt. Inulta. impunita. Inertem. nimium patientem: qui non exerceat suā potestatem: Vlsceret. detrudendo coniūctantē in carcerē: uel ab aduocatione repellendo. Insolentem. arrogantem. Aelstus. sollicitudo. Inuit oculos. coram. Appellasset. prouocasset. auxilium me orasset. appelladi ius q̄ sit fer quens: quāq; necessarii: qui nesciat nemo est: quippe q̄ iniquitatem iudicantium: uel imperitiam corri- gat. lege iurifconsultum. ff. xli. titulo de appellationibus: est aut̄ auctore Aferonio appellatio minoris ad potiores prouocatio: significat etiam appellare blanda oratione alterius pudiciam attentare secundū Vipianum. Cui adessem. pro quo agerem: cuius causam tuerer. Ille. Aduersarius me appellasset. In- tercederem. occurrerem. obstarē. intercedere est prohibere: cuius extremum ius erat apud tribunos pl.

Auxilium ferrem. perinde ac si diceret utri eorum tulissem: aduocati partes excessissem: si silui- sem uidebar me tribunatu priuare. Eiurato. deposito. abrogato. eiurare Pompeio referente significat id: quod desideratur non posse præstare: quare Secundus dixit eiuratum tribunatum: ut qui in eo deda- tus esset: non posse præstare honeste: quod iure debuisset. Priuatum. sine potestate. Omnibus po. ro. exercendo ius tribunatū: & opem dando pressis. Paucis. ad usum paucorum aduocare. Personam tibi imponas. qualiter a: & mores dignitati tuæ cōpetentes. sic. M. Tullius pro Sylla: deniq; inquit istā personā uehementē: & acrē: quā mihi tunc tēpus: & resp. imposuit: iam uoluntas: & natura detrahit: Quidius. Cū tibi contigat formā lunōis adire: Fac scis psonā quā tuare memor. inq; significationem ipse alibi: & Fabius usurpant. neq; ignoro accipi interdū personā pro scenico habitu: uel hūstione a per sonando dictam: & pro corpore: ut sapiens apud iurifcōsultos: & quale illud Traiani in epistolis: quid in persona statuum sit. Præferatur. magis probetur.

Trangllus. Hispanū rogatur p Trangllū suo agellū iusto p̄cio cōparet: ne sit poenitētiæ loc⁹. Bebū Macer Hispan⁹ postmod⁹ cōsul designatus: sub Adriāo p̄fectus urbis fuit. i q̄busdā exēplis scriptū ē Vipiano. nā Vipianū Messallam legimus tribunū legionis: cui præerat Aponius Saturninus: uig; egregiū: & qui solus ad id bellū arres bonas attulisset: aliqui sub Vespasiano pietatis eloquentiæq; famam adeptus: nondū ætate senatoria. p̄ fratre Aquillio imperatorem ausus deprecari: cuius lauretum Martialis carminibus memorat. Venditare. cupere uendere: & quæ- rere præsumtorē. Mala. pluris. Domino. emptori. Stultitiam. ignorantiam: qui pluris emisset: quod

nā: & M. Tullī⁹ Autū ad Clepsydra uocat. accipit: interdū p istrumento altronomico horas metiēte: & p iudicio græcis autho- ribus hæc asserētib; Pausanias insup in uertice Ithoniæ arcis Mellēniū fontem clepsydra oriri tradit. inditū: & meretrici cognomētū noie prius Metiche: postq̄ ad clepsydra cōcubuit tota aqua deflueret. inde Euboli poema Clepsydra appellatū. Athenæus author: & apud Suidā sup uer- bo clepsydra qdā puerbia explicant. fuit se illā p horologio ēt ad alios usus sequē- tes scriptores idicāt. Vegetī⁹ libro tertio. quia impossibile uidebat p totā noctē uigi- lantes singulos i speculis manere ideo in quattuor partes ad clepsydra sunt diuisæ uigiliæ. Censorinus. P. Cornelī⁹ Nasica ēt for ex aqua fecit horarium: q̄ & ipsum ex cōsuetudine noctēdi a sole horas solariū coeptum uocant: Vitruuius testat horolo- giore ex aqua cōpōnēte. Cræzibū primū explicuisse: & libro septimo. Athenæ⁹ igit

Appellat

Eiurare.

Persona.

Bebū

Nacer

Hispan⁹

Vipian⁹

minoris esset. Arriserit placuerit: honestum fuerit. Stomachum appetentiam. Sollicitant, instigant, augent. Vicinitas urbis, cenfet Columella in propinquo agrum mercati: quo frequenter dominus ueniat: & frequentius: q̄ sit uenturus denunciet: sub hoc enim metu cum familia uillicus erit in officio.

Opportunitas uiz. multum confert agris iter commodum: primum: quod est maximum: ipsa praesentia domini qui libentius commeaturs sitis uexationem uia non reformidet: deinde ad uehenda: & ex portanda utensilia: quae res frugibus conditis auget precium: & minuit impensas rerum inuecturarum: quae

mo arriserit p̄ciū. Trāquil li mei stomachū multa sollicitat: uicinias urbis opportunitas uis me diocritas uillae: modus ruris: q̄ aduocet magis: q̄ distingat. Scholasticis porro studiosis: ut hic ē: sufficit abunde tñ soli: ut releuare caput: reficere oculos: reptare p̄ limitē: unamq; semitā terere: omnesq; uiculas suas nōle: & numerare arbusculas possint. Hae tibi expofui quo magis scires q̄tum etiā ille mihi: ego tibi debitor sum: si praedolom istud: quod commendatur iis dotibus: tam salubriter emerit: ut poenitentē locum non relinquat. Vale.

Aduocat

C. PLI. CAECILII SECVNDI EPISTO. LIBER SECVNDVS.

C.P. Vocōio Ro.S.

Ost aliquot ānos insigne: atq; mēorabile. P.R. oculis spectaculū exhibuit publicū funus Virginii Ruffi maximi & clarissimi ciuis: & p̄de felicis. xxx. ānis gē suae supuixit. legit scripta

Limites
duo
Cardo.
Semitā

limites. Per limitem. limites i agris duo maximi sunt cardo: & decumanus. limites decumanus est: qui agrum ab exortu aequinoctiali ad occasum aequinoctialē secat: cardo autē a meridie ad septentrionē. reliqui limites angustiores sunt: distantes inter se paribus intervallis. semita est arcta: & quasi dimidia uia. Arbusculas. Columella de oliuis paruis loquens arbusculas dixit. Salubriter. iusto precio. Ut non relinquat locum poenitentiae. ut semper emptio placeat: nā si non relinquit locum poenitentiae: quē nullius rei poenitet.

IOANNIS MARIAE CATANAEI ENARRATIONES IN EPISTOLIS SECVNDI LIBRI C. PLINII CAECILII.

Funus
publicū.

Ost. Vocōio Romanū admonet Virginio ruffo publice factū funus honestissimū: utrumq; summū: & amicissimū pari laude celebrat: & quis senem: nū ut iuuenē desier. Spectaculū. rem spectandā. Publicū funus. q̄ uiri isignes: & memorabiles strenue p̄ patria pugnādo occubissē: aut ut reip. operā suā prompte nauassent: publice funerabant: ita dā consuetudine a Brutici: qui a collega Valerio publice tumulatus ē. erat autem publicū funus sicut Plutarchus in uita Publicolae ostendit: cum quis propter suā in tempu. beneficia publicis sumptibus sepeliebatur. comitabatur praeterea consules: tribuni: ac senatores: deniq; omnis magistratus usq; in forum ubi uir aliquis laudatissimus orationem pro laudibus defuncti habebat: deinde ad locum sepulturae profectis omnibus quidam incensum faciem accipiens quam maxime alte poterat efferebat: re testans licere quidem: sed honorari parēdum: funus auctore. M. Tullio fiebat imaginibus: exequiis: pompa: laudatione: cantu: ludis: lamentationibus: rogo: sic Tranquillus. L. Vitellium Auli Vitellii imperatoris patrem publico funerare: a senatu honoratum asserit. Maximi: ac clarissimi. rebus gestis. Perinde. pariter. Felicis: dum Caesaris: quibus suspēctus erat euasit. Superuixit gloriae suae. post uictoriā adeptā contra Vindl.

cem: ut it in sup triginta annis Virgilius. Rufus equeſtri familia ignoto pte: cū oēs a Nerone ad Galbā deficerent ipſe in Gallia germanicum ducēs exercitum p ſeſe agebat: præerat. n. potētiffimis legioni⁹: cum ueniffet Beſontionad oppidum eſt depredatus: q ſe nō recepiſſet: Vindice ad auxiliū urbis occur-
 rente: & non pcal caſtra metante miſſis ultro citroq quibufdam: tadem ſoli inter ſe duces collocuti cō-
 tra Nerone coniurauerunt: deinde Vindice urbem cum exercitu occupare querente: Ruſi milites hoſtiū aduentū edocuit: ac opinantes aduerſus ſe exercitum duci ſine pcepto præfecti Vindicianos inopinatos:

Virgini
 geſta.

de ſe carmina: legit hiflorias: & poſteritati ſuę in-
 terfuit: perfunctus eſt tertio conſulatu: ut ſum-
 mum faſtigium priuati hominis ipleret: cū pri-
 cis noluiſſet. Cæſares qbus ſuſpectus: atq; et iui-
 ſus uirtutibus fuerat: eualiſit: reliq; incolumē op-
 timum: atq; amiciffimū tāq ad huncpiſum hono-
 rem publici funeris reſeruatus: annum tertium:
 & octogefimum exceſſit in altiffima tranquillita-
 te: pari ueneratiōe. uſus eſt firma ualitudine: niſi
 q ſolebat ei manus tremere citra dolorem tamē:

& inordinatos adorti omnes interficiunt:
 quibus Vindex conſternatus ſibi mortem
 conſciuit: multi poſtea militū cadaueri il-
 lius inſultantes conati ſunt in ſe gloriam
 facti tranſſerre. Ruſus occuſum uehemē-
 ter deſcendit: & imperium quīs ſæpius illi-
 tibus militibus ſuſcipere noluit: cum ſaci-
 le illud conſequi potuiſſet: ſtrenuus. n. uir
 erat: & robur magnū: & præpū habebat:
 militeq; Neronis imagines demoliebāt:
 ipſum Cæſarē: & auguſtū appellantes: ue-
 rū poſtq renuebat militū unus in uexillo:
 ut imperaret: ſcripti: quod ille pſtinaciter
 repudiavit uix tumultuantes ſedans: pſua-
 denſq; ſore in ſenatus: & populi ro. pote-

ſtate dare imperium cuiuſq; uoluiffent. omnino magnificus: utpote non appetens principatū: p quo
 alii omnia ſubeunt pericula: mox tradito exercitu in poteſtatem Galbæ ab eo non debito ſuſceptus ho-
 nore inuidia Titi Iunii neſcientis uix: illū miti ingenio a bellis: & malis quoſcuq; duces alios occupan-
 tibus: in ſecuram uitam: & ſeneſcām pacis: ac quietis plenā ſe ſubducere. hæc ſumpta ex Tacito, Dione:
 & Plutarcho. Legit hiflorias. quas ſcripſerunt. Cluius Ruſus: Plinius ſenior: Cor. Tacitus. Poſterita-
 ti ſuę interſuit. uidit iſaq; monumenta p quæ uicturus erat apud poſteros: & pter aliorum ſcripta ipſe
 inſuper Virgilius reliq; rhetorice libros: meminerunt Tacitus: & Quintilianus. qui libro tertio inſtitu-
 tionum p hæc aperte oſtēdit opus ſuum emiſſiſſe ſub Traiano: accuratius inquit Gallioſe ſcripſit Celfus:
 & Lenas: & ætatis noſtræ Virgilius: & Plinius: Tuſtilius. ſunt: & hodie clari euſdem operis authores: ex
 quibus apparet: cum hæc ſcribere: ſiue potius ederet: iam Virgiliū e uita migrāſſe: cum autem traia-
 no imperante conceſſiſſe: præter huius epistolæ teſtimonium: etiam illa ex panagyrico uerba ſignificat:
 erat in ſenatu ter conſul: ſicut ibidem enarrabimus: Virgiliū manifeſte designant. hic dicit aliquiſi
 Fabii inſtitutiones contendit Traiano imperante emiſſas: cur in quibufdam pſationibus Domitianum
 commendat: ea ſane ſuit ſcriptoris conſtantia: & magna ſub Traiano libertas: ut quæ uiuō ſcripſerat:
 mortuo non detraheret: & licebat ſub optimo principe impune ſcribere: Quare crediderim Domitiō
 impante miſas: ac ſere omnia: quæ i inſtitutionibus continent cōpoſita: & quædā et publicata: uel eo ſci-
 to: ut ipſe teſtaſ: poſtea diu limata ſub Traiano emiſſa. Perfunctus eſt tertio conſulatu. primū cōſulatū
 geſiſit cum Memmio Regulo. atq; cum Pompeio Vopifco referente Tacito: tertium cū Nerua impa-
 toſ: author Iulius Frontinus de aquæ ductibus: & Dion inquit: Nerua Virgiliū ſæpius impatorem no
 minatum non timuit in conſulatu ſuo collegam aſſerere. in cuius mortui tumulto hoc epitaphium inci-
 ſum eſt. Hic ſitus eſt Ruſus pulſo: qui Vindice quondam impium aſſeruit non ſibiſed patriæ. non ideo
 intellige Virgiliū mortuum ſub Nerua: ſed ut in tranſitu tam memorabile facinus tangeret: hoc addi-
 diſſe Dionem: quod tñ apud eum metro non cōſtat. Perfunctus. explens: quia quartum: cui a Traiano
 fuerat deſtinatus: non potuit gereſ obitu intercedere. Summum faſtigium. tot conſulatus: & in ſena-
 tu cēt ter conſul: cū Traian⁹ ipator tertium conſulatum: ut nimū reuſabaz. Priuati non principis: ſi
 in panagyrica ofone priuati dicit reſpectu principis: & Tacitus in eundem ſenſum uſurpauit: quib⁹
 appet: nō tantū priuati dicit: qui ſine magiſtratu eſt. Cū principis. faſtigium implere noluiſſet delatum
 ei a milite impium conueniebat: ſed dubium fuiſſe an p Galba impare uoluiffet: impem ratus: ſi accepit
 ſenſurum: ſi reuſaſſet. hæc Tacitus p commodo ſuo. Cæſares eualiſit. Neroni: Galbæ: Othoni: Vitellio
 Domitiano ſupatit: & eoſq; immanitatem uitauit: nam pēpue opes erant bonis artibus inoffenſa tot
 principum malicia: & in coniuratione Piſoniana ſcribit Tacitus Virgiliū Ruſum claritudine nomi-
 nis in exilium expulſum: quod ſtudia iuuentū eloquētia foueret. Optimum. Traianum cognomen
 to optimū: quo maxime gloriabatur tradente Dione: & Secūdus in oratione panagyrica hoc cognomē
 tum pluribus extollit. Reſeruatus. conuenit cum Plutarcho: quem diximus ſcripſiſſe. Virgiliū in-
 uidia Iunii ad meliorem uitam reſeruatum: nam ſub peſſimo principe nunquam talem honorē fuiſſet
 conſecutus. Altiffima tranquillitate. ſummo ocio: & quiete. Pari. maxima. Firma. ppetua. Manus
 tremere. Celfus tremorē manū inter grā paralyſis: uſuſq; curationē ponit. Citra dolorē. ſine poena: &

Quinti-
 lian
 inſtitu-
 tiones.

Virgini
 cōſulat⁹

Priuatus

tortura. Aditus.prælium.principium. Longior.longioris temporis. Laudabilis.ex causa laudabili contractus fuit. Vocem præpararet.orationem componere uellet panegyricam. Cōsultato, quartus cui fuerat designatus a Traiano. Et sentit& statim ipso pōdere.tria ponit seniu Rufi.& q pedib⁹ stare:ac magnitudinē libri:quibus ofīdat in maius luxatā illius coxam. Consequit. dispatum colligit. Læue, inhostratum:& ideo lubricum:uel læue:poliū. Pauimentum.solum stratum. Fallente. irubante:labente:instabili. Coxamq; fregit. ad quod uidef luuenalis satyra decima respexisse:mala senectutis emumerans:ubi inquit:hic coxa debilis. Collocata.coniuncta: in locum suum mposita.

Reluctante ætate,quia difficilis senes in fracturis curant. Cour.coiuit:conglutinata est. Exequiæ.indifferenter p funere:q; funus maiora complectas:sicut alio loco dicemus. Principi. Traiano: sub quo tatus uir honoratus est. Foro : & rostris. in quib⁹ laudatus est.nam romani omnes claros uiros(author Dionysius) siue q illi bellorum: ducatum acceperint:siue ciuiliū negotiorum magistratus:& sua prudentia consilia:actionesq; pulchras ediderint:neq; tantum bello morientes: sed & cæteros qualicunq; functos uitæ sine laudari in foro instituerunt: sumptu initio a Publicola:qui bruti corpus ibi proponēs ornatum decenter in lectulo aduocata populi concione pro rostris funebrem orationem habuit.nec me præterit rostra pro magistratibus sumi:q; in his concionarentur:& Cornelium Seuerū dum laudat Ciceronem:pro eloquentia posuisse. Rostra inquit Lilius ex nauibus Antium:neq; qbus suggestum in foro extructum adornari placuit:rostraq; id templum appellari: ad Comitium prope iūcta curiæ: sed postea loco mota:& M. Tullius in Vatinius produxerit iudicem in rostris.illo inquam inaugurato templo.rostra in regione octaua iuxta forum locat Victor:quem locum ad statuas clarissimum fuisse docet Cicero pro Desotaro : hinc luuenalis: cum forum nominauit:statim subdit triumphales statuas. Tranquillus bina rostra fuisse indicat. Augustum laudatum pro rostris ueteribus referendo: & Mar. Tullius in legibus inquit honoratorum uirorum laudes in concione memoranto : easque ad cantus: ad tibicinem prosequuntur. Supremus calculus. maximum suffragium: legitur etiam cumulus idest copia. Laudator. eloquentissimus. fuit enim in Tacito grauis:& eloquens oratio: cuius scripta:quo magis leguntur: eo plus ponderis & admirationis cum multiplici copia habere creduntur. dicam quod sentio:nemo historicorum magis diligentem lectorem tenet : & alit : modo robur:& uim dicendi:non leuia tantum confectetur. Plenus annis.fenex admodum sepultus est in Alifensiu uilla. Quos recusauit.immo maiorem meruit gloriam:q; principatum: quem uirtutibus meruerat: recusauerat:laudabilis enim honores mereri:& non gerere:q; im meritis suscipere. Querendus.optandum uir uiueret. Exemplar uitæ prioris.tanquam unus ex antiquis romanis:qui nobis esset imitandus. Mihi.desiderandus est. Publice.boni publici causa. Priuate.respectu meo. Eadem utriq; regio.insubria.sumus ex municipiis.que sunt in eadem regione:& cū Ptolemæus in Insubria quatuor tantū municipia ponat.Nouariam: Titinum:Mediolanum:Nouū Comagnum:addendo municipia finitima:& contermina necesse est Virginium Mediolanensem:aris .n. constat Secundum fuisse Nouocomensem.neq; ullum prædictorū oppidorūq; Mediolanum Como contemnum:& addiderit agros possessionesq; coniunctas.gaude igitur Italicarum præstantissima ciuitas rāto ciue repto:non indigna tā clarissimi uiri alumna:nec ille tā florentissimā pſiam sibi reſtitutam dedigne. utraq; autē fuisse municipia:testimonio Secundi:& Taciti:& antiquarū memoriarum uero uerius confirmat. Relictus.testamento a patre. Affectum.amorem. Sic.tanta beniuolentia. Candidatum.petentem honores:mos erat magistratum petiturus:ut absq; interiore tunica in comitiū cādda opti ueste descenderent:siue:ut eo habitu ad opſicidū humiliores accederent:siue innocentiam suam p album indicantes colorem:siue:ut qui citat.ices haberēt manifeste signa fortitudinis apuerent.nec

aditus tantum mortis duri⁹: longiorq; sed hic ipse laudabilis. Nam cum uocē præpararet acturus in consulatu principi gratias: liber:quem forte acceperat grandiorē:& senio:& stanti ipso pōdere elapsus est: hūc dum consequitur:colligit:q; per læue:& lubricum pauimentum fallēte uestigio cecidit:coxamque fregit:quæ parum apte collocata reluctantē ætate male coit. Huius uiri exequiæ magnū ornamētū principi:magnū saculo:magnū etiā foro:& rostris attulerunt. Laudatus ē acos. Cornelio Tacito.nā hic supremus felicitati eius calculus accessit laudator eloquentissimus:& ille quidē plenus annis obiit : plenus honoribus:illis ēt:quos recusauit:nobis tñ quæ rēdus:ac desiderādus est:ut exēplar uitæ prioris mihi uero præcipue:qui illū nō solū publice:q; tū admīrabar:tñ priuate diligebāt primū q. utriq; eadem regio:municipia finitima:agri etiā:possessionesq; cōiunctæ.Præterea q. ille mihi tutor relictus affectū parentis exhibuit:sic cādidatū me

Rostra

Virginium
Medi.

Candidatus

solum magistratos pettores dicebantur candidati: sed et aliae regum: nam Tranquil. In Vespasiano dispensationis candidatum dixit petentem dispensationem: candidati item Caesaris appellati: qui principis epistolae in senatu legebant: & milites principales candidatos testatur Vegetius privilegium muniri. Suffragio. auxilio. voce. Sic tanto studio. Ex secessibus occurrit. tunc si abesse: nec amplius se huiusmodi officiis implicaret: tunc cum praesentaret me petere magistratus statim properabat in urbem: mihi adesset.

Officium renunciallet. modus dicendi elegantissimus renuncio studio: pro non amplius studio: & a fructu: a quo renuncio. i. cessatio. Illo die. calendis Ianuariis lege Quidium i. Fastis: & Cor. Tacitus quindecimrale factotium scribit principio anni solenne ius. iurandum solitum iurare: & nuncupationibus uotorum adesse: & Secundus libro quarto Frontini: cui in augurato successit: testatur se per multos annos ante obitum sui inter sacerdotes nominasse: tunc in locum suum cooptaret. Me. dignum suo sacerdotio. Notissima. qua interit. Quinquemuiros. erant quinquemuires. magistratus extraordinarii: primo creati sunt de legibus imperio consulari scribendis. deinde agris diuidendis: quibus aliquando trium uiros praeponebant: tertio de moribus: tribusque faciendis: nonnunquam minoribus sumptibus imperatorum liberalitate cum ciuitas grauari uideretur. Minuendis publicis sumptibus. ut suppellectilem & nuntios reip. sumptus detraxerent. Iudicio senatus. senatus consulto: & electione: cui Traianus multum tribuit. Consulares. q. consulatum gesserant. consulares etiam hoc minas dicimus consularium uxores: addit Satorninus matres: quod nusquam relatum est: neque reperiuntur auctoribus. Vlp. ut senatores alii erant: nam omnes consulares senatores erant: si omnes senatores consulares: hoc apte colligitur ex lib. secundo belli punici sedit apud Livium. Huius aetatis. iuuenem admodum. Excusaretur. apud senatum q. se ualidine excusarem ne inter quinquemuiros eligeretur. Tibi mandarem. te tutorem relinquerem: uel hoc munus excusandi iungerem. Immatutam. ante tempus respectu desiderii Secundi: nam si respexeris ad tertium: & oculo gestum annum erat matura. In sinu tuo: apud te. Mortalitas. corpus: q. solum morti obnoxium erat. conditio moriendi: nam uita duplex est: una cum anima coniuncta corpori est: altera cum apud posteros memoria nominis uiuit rebus praeclare gestis. Viuit. Martialis in obitu Salonini. Viuit qua uoluit uiuere parte magis. Viuit. fama illius erit immortalis. Ab oculis recessit. remota inuidia. raro enim ante cineres gloria uenit. Multa alia. praeter Virgini interitum. Video. uidere uideo. imaginor. Vanis. falsis. Recentibus. actibus paulo ante cum illo habitis. Gloria. laude: qui cum possit impetare id recusat.

Quique
uiui

Consula
res

C. Plinius Valerius Paulinus. S. Rascor: nec liquet mihi an debeam: sed ira Rascor. Scisq. sit amor iniquus iterum: potes

scisq. sit amor iniquus iterum: potes iungerem. Immatutam. ante tempus respectu desiderii Secundi: nam si respexeris ad tertium: & oculo gestum annum erat matura. In sinu tuo: apud te. Mortalitas. corpus: q. solum morti obnoxium erat. conditio moriendi: nam uita duplex est: una cum anima coniuncta corpori est: altera cum apud posteros memoria nominis uiuit rebus praeclare gestis. Viuit. Martialis in obitu Salonini. Viuit qua uoluit uiuere parte magis. Viuit. fama illius erit immortalis. Ab oculis recessit. remota inuidia. raro enim ante cineres gloria uenit. Multa alia. praeter Virgini interitum. Video. uidere uideo. imaginor. Vanis. falsis. Recentibus. actibus paulo ante cum illo habitis. Gloria. laude: qui cum possit impetare id recusat.

Rascor. Paulinus monet: ut aliquid scribat: cum tamen nihil ab urbe litterarum misisset Valerius Paulinus circuectas Galliae Narbonensis ciuitates Vitelliana tepestare i. uerba Vespasiani: cuius afortunatus alicui erat: adegit: cunctisq. oibus: qui exauthorati a Vitellio belli spem sumebant. Fortuulicem coloniam: claustraq. maris praedio tuebat: eo grauior author: q. Paulino praefatus. Paulinus: & bonus apud praetorios: quorum quodam tribuno fuerat: ipsius pagani fauore municipii: & futurae potentiae speculare praesentibus annis: plures sunt ad eum epistolae: moriens ius libertatis suae. Secundo reliquit: Paulinus tribunum bello iudaico Iosephum: & atque praefectum Alexandriae: resert. Martialis pedum praenitit: i. Paulino admiratur: & Paulinus a Severo imp. interfecit legimus. Nec liquet mihi. nullam adhuc certam rationem habeo an debeam iactari. Iniquus. qui iniuste cogat iactari. Impotens. ad comprimendos affectus iniquos

Valerius
Paulinus

πικρὰ ἀποστ. pro minima quare irascibilis, quare parva causatur. Causa, qua irascor: q. nihil scribere
 re, non minus, æque. Litteræ nullæ, uenîunt mittuntur. Exorare placare. Plurimas; litteras. Non
 sum audireus, non admittam tales exactiones: quales si diceres: non eram Romæ: uel negotiis occupa-
 batur. Enim, certe. Nec dii finant, nec uelint. Illud, ut aiferas hanc causam moræ a scribendo. Vt,
 si diceres eram infirmior. Vtruncq. studere: & desiderare. Ocio, quiete: difficile enim lucubramus in tur-
 bulenti& animi perturbatione.

Uxus

Magna duos inuenio fuisse Ife-
os pifantiffimos rhethores athe-
nienfem unuz Demofthenis pi-
ceptoruz Philoftratus tradit:
altege Alfyriu declamatoruz: quē Suidas u-
fiffe fub Adnāoz: & plurima fcripiffie re-
fert Lollilian ephefi declamatoris magiftra:
& luenaalfius dicendi torrefem ueneraf
per tranfitū. unde prouerbium illud Tan-
tali ortos uindemiari tranfite originē Phi-
loftratus: & Suidas enarrant: quē prius intē-
peranter uiuere: mox ad modēfium con-
uerfus interrogare: quis nā pifciū: & autē
optimus efiēt: explicata Ifci fūmma
facultate: & eloquētia hortatur Nepotem
intē cum adunum ueniat: quē uiua uox ma-
gis afficiat. Licinius Nepos diu orbus fu-
cepta filia captatores floratus dometum
habuit apud facelluz Floraz ad ueteres Fi-
celias athenae Martialein prætura fūma
ufus cōfiant: & feueritate. fuit: & Calu-
fius Nepos Cæcilii cōtribermalis: Nepotez
Adrian^o loco hoftis habuit: & Nepotis pi-
floris meminit luenaalfius. Præcefferat. aie-
aduentum eius in urbem. Maior. maior

Nepos

Facultas

Extre

Aticus
Scipio

Controversia

Thesis

nil mallemus legere paratū: q̄ in uulgatis codicibus scriptū offēdes. Itaq̄ quas dā cōtrouersias pōne-
bat auditorib⁹: ut quā uellet tractari eligeret: plerūq̄ nullas pōnebat sed quācūq̄ dixissent auditores ex
ipso uis differebat. Exurgit, stātes, n. dicebat. Amici, palio q̄a grācē: nā si roman⁹ toga: cū⁹ formā
oratore Quinilian⁹ optime desebat, alii codices hñt. Iā ergo loco amici: f. si iā exone stati. Oīa,
succurrūt necessaria dicenti. Pariter, cedet momēto. Ad manū in prōpō. Recōditi, xpi admirabile.

Occurant, fluūt, fugerunt, uberāt. Verba, utrūq; tenigit ex qbus ofo cōficiť ex uerbis:& reb⁹: i reb⁹

exurgit: amicitur: iam ergo icipit statim omnia
ac pene pariter ad manū: sensus recoditi: occur-
sant uerba: sed qualia: quæ sita & exculata: multa
lectio i fubitis: multa scriptio elucet: prociat
apte: narrat aperte: pugnat acriter: colligit for-
titer: ornate excellere: postremo docet: delectat: ad
ficit: qd maxie dubitet: crebra ΕΥΜΕΛΕΣ ΤΑ ΚΑΙ ΥΠΟ
ΔΑΤΑ crebri syllogismi circumscripti: & effecti:
quod stilo quocq; alicui magnū est: incredibilis

intuenda inueniunt in uerbis elocutio: utrif
q; collocatio: uerba: aut singula: aut con
iuncta sunt in singulis intuitus est ut sint
latina: pspicua: ornata: & ad id qd efficere
uoluerunt accommodata in cõsuetis: ut eme
data, ut collocata: ut figurata. Quæritur.
electa. Exculta. emedatata: ut alteru ad sin
gula: alteru ad cõiuncta referat. Multa
lectio i subitis. cū dicit Isæus ex Iproisio
apparet multa legis: cõparat. n. factas
exterpitalis ex multa ledatione: & longo stilo
ca ad fidei uelud libro. i. de oratore. M. T.
q. scribitur cõsuetudine ad dicendū uenit

hac affert facultatem et subito si dicatur illa q̄ dñr familia scriptorū eē uideat. Multa scriptio, multū scripsisse nulla. n. res tm̄ ad dicēdū p̄ficiat quāto scriptio. author Cice. de claris oratorib⁹. multa lectio refert ad res hoc ad uerba nō p̄cipitas in uerbis p̄cipis hōr proprietatē cognuit itaq̄ delectū nō ex m̄

na leđice. Na šilo diurto pipicaturae uerboꝝ. Proemia apte sumit poemū subiecta rei cōgruunt. n. principiū ē accomodatū causae; et materiz infitutiū Hermogenes inq̃t difficillimū ē inuenire poe
miū cūz cōueniētiꝝ: quo reperto cōmode facilius cetera tractāci aliz ofonis ptes ab illo depēdēt. Nar
rat apte narratio debet ē lucida: breuius infimilis erit apta: si fuerit exposita ppris uerbis: et signifi-

b^a. diffinīdīa reb^a. p^ronīs: tūbus locis: causis: ip̄sa ē p̄ punctatōe in hoc accommodata. Pagnat acriter dī
ua argumētis cōprobāt: & aduerfariū ptes coqut. ibi n^o f^r: & acrimēdia dicētis tota effundit. Colligit
cōcludit. ut in poratiōe ubi ualidiffima p̄res q^d ofonē sp̄as colligim⁹. an magis nō t̄ poratiōne intel
ligit: q̄ uniuersufus fyllogifmⁱ uel enthymematis cōclufione cum colligere fit ex duobus pluribus p

nudiatus concludere. Inde per huius. Memoria colligitur inquit Stoicus. Quat excele.oro et magnifica.
 & excelsa est. hoc prinet ad uniuersam ofonē: de elocatione intelligitur qd. uest pres funt exornata.
 Docet. qd. pprimē est narrationis: & argumētationis. Delectat. qd. est proemii ppiūm. sicut afficere p-
 otatis. qd. p oēs orationes pres pcpit Fabius mouēdō affectu: maxie tū in ingrellu & fine. Afficit. mo-
 tu. sūe fidē facit. Maxie dubites ut credas fieri poē extorrali ore. vnuquodq. exera. fronsent.

sylogismi.enthymema latine cōmētum interpretatur:rhetoricus est sylogismus:ab alijs pars de sylo
gismo:ita a diuo Thoma sylogismus detruncatus,pcedens ex p̄gnoscitur:et,n sylogismus est oforin q̄
q̄busda positis: cōcessis p ea necesse est aliud euenire:utro fuit imperfectus:hoc est ex duobus assu
ptis alteri dedis.enthymema dicitur:ut ois homo est animal:ergo hō ē substātia.Arist. inquit enthymema

esse syllogismum ex probabilibus & signis: Fabius concurrit fere cum Thoma. syllogismus: scribitur
conclusionem. rationem & propositionem: & per omnes partes efficit: quod propoluit: ethymica soluz
intenta contentum intelligit habet. n. rationem & propositionem: non habet conclusionem: etiam si imper
fecus syllogismus: ut bonum est virtus. qua nemo male uti potest. syllogismus talis. solum bonum utir.

tus: ita idem bonum trahitque nemo male un potest: bonum est ergo iustum. Hermogenes in rhetori-
cis: enthymemata rotunda: & per copulationem prolata acronimice maiore exultatione afferuntur: &
uidef luuenalis respexisse: cum satyra sexta inquit curtus sermone rotato torqueat enthymema: & for-
tasse de epethymemate intellexit id quod Hermogenes testaf esse puenientf enthymamati aliud exogita-
tum enthymemate quo maxime uerborum breuitas laudat: accedit Quintilianus auctoritas dicentis: &

illud esse decorum cōprehis tribus digitis; quo nunc græci plurimū utuntur; utraq; manu quoties en
thymemata sua gestu uelut corrotundat; celum manus leuior p̄mittit; & assensat; citatior hortat; interi
londat; ^{voluntatē} & intellectus, excogitationes. Syllogismi, prædicti addā syllogismum esse. Instrumen
tum ad manifestandum aliquam rem obscura manifestis; & cognitis; de quo; & enthymemate lege lati

apud Fabium:& Hermogenem libro tertio rhotoricorum. Circumscripti breues:& quidam aequabili circumscriptione distincti,nā secundum Philostratum breuibz interpretabatur Iſaeus:& uniuersos argumē tum paucis colligebat. Eſſetq; elaborati:& arte perfecti. Stilo meditatione.rpe.cirscriptio.cura diligētia. Incredibilis,admira:ta:exempla taze memoriae Plilibro septimo:& Iulius Solinus:& Seneca tra-

git le in hac portu; ut nitarum ad dium lumeret; sed in mirum vix perderet; quae tunc trietauros
est rerum oim; & nifi cultos inuentis; cogitatis; uerbis; & rebus adhibeatur; itelligimus etiā si fuerint

Procedimi
una
Narra
tio

Enthymema,
Syllogismus

lucerna,
locus

Syllogif
TMAE - 2

Memoria

præclarissimam oratore perituras Suidas sic diffinit. memoria est obferuatio eorum quæ didicisti. M. Tullius uero memoria est firma animi repositio: & uerborum dispositionis perceptio. Repetit alius. multa recitat extempore: quæ iam dixerat. Seneca duo nullia nominum recitata: quo ordine erant dicta: referebat: & ab istis: qui ad audiendum præceptorem conuenerat: singulos uersus ad singulos datos: cum plures quæ ducenti efficerent: ab ultimo incipiens usque ad primum recitabat. & in habitu. Exercitatione. cōfuetudo & exercitatio facilitatē maxie parat: cura. n. memoria sit naturæ munus: maximam tamē efficit exercitatio: & labor: multa ediscere: multa cogitare: si fieri potest: quotidie. pōtissimū est: nihil æque augetur cura: uel negligentia iterat. Nihil aliud. q̄ studere: & se exercere. Sexagesimū. alia scriptura septuagesimū. Scholasticus. declamator: solum in fictis causis: & ociosis uersatus. nō in ueris litibus. Nos. cauidici. Foro. forensi eloquētia tuendis ciuibus: & in ipsa arēa.

Terminur. distrabimur. ætatem consumimus. Multū malitiæ addiscimus. timus subdoli: & uersuti. Quāuis nolamus. ne cessario. & inuito. Auditoriū: & pro ipsius auditoribus: & loco: in quem audiri cōueniunt frequēter usurpaf. Ficta cā. ubi declamationes: & fictæ conouerſe tractant. Inermis. sincera. Felix. recipiens felicitatem: & prosperū succellum. Dulcissimū. f. declamare est iucundissimum iuuenibus: & præsertim dicere classem. Saæus: ferreusq. durus. inexorabilis. rusticus. qui negligas tanti uiri cognitionē. Proinde. quare. Si nō. uis i urbē uenire. Ob alia. aliis causis instantibus. Nosq. ipsos. respectu nro. Hunc. isæum. Gaditanū. bethicū uisq. gades. nuxta Bethicā. hoc latius tractat. Diuus Hieronymus in præfatione biblicæ legis inquit i ueterum historis quosdam iustitiae punctiones: nouos ad iustitiam maria transiisse: ut quos ex libris nouerant: coram quoq. uiderent. ad Titū Liliū laetio eloquentiæ fonte manat: de ultimis Hispaniæ Galliarūq. finibus: quosdā uenisse nobiles inuicem: & quos ad cōtēplationē sui Roma non traxerat: unus hominis fama perduxit. habuit illa ætas inauditum omnibus sæculis celebrandumq. miraculum. ut urbem tñam ingressi aliud extra urbem quærent. Ab ultimo terrarum orbe. a Gadibus ultra quas est mare oceanum. & in legas. rude. illiteratum. uiri idiota est: & rudis. Turpe. indecorum. Tanti. ut uenias. Cognitionem. eruditionem. Nulla est iucundior: cum ceteræ uoluptates sint momentaneæ: hæc pene diuina: unde interrogatus Ze non Criticus quomodo quis felicem uitam duceret: respondit si cum mortuis immoraretur: aperte significat: si libris: & eruditioni studuisset. Hic. ruri. Quos. authores. Non minus difertos. ita eloquentes: qualis est isai sermo. Ut uulgo dicit. ut iam in proverbium receptum est. Mplto magis tua uox afficit. magis mouetur audiendosq. legendos. quod celebrat a Seneca Fabius his uerbis rettulit licet sat s exēploge ad imitandum ex lectōne suppeditet: tamen illa (ut dicitur) uox alit plenius: præcipueq. præceptoris. Acriora. absolutiora. uehementiora. Altius sedent. memoria diutius mādantur. Pronunciatio. Valerius Max. eloquentiæ ornamenta in pronuntiatione apta: & conuenienti motu corporis consistunt: & reliqua in quem sensum. M. Tullius de perfectio oratore carent inquit libri spiritu illo propter quem maiora eadem illa cum agunt: q̄ cum legunt: uideri solent. pronuntiat a uoce nomen accipit: cui i toto genere dicendi Demosthenes palma dedit: eidē secundum: ac tertium locum: donec ab eo quæri desineret: ut ei uideri posset non præcipuum: sed solā iudicasse. Vultus. qui maxime dominat in actioe: hoc supplices: hoc minaces: hoc bladi: hoc tristes: hoc hilares: hoc eredi: hoc submissi sumus: hoc pēdet hoies: hoc intuentur: hoc spectant: etiam ante q̄ dicamus: hoc quosdā amamus: hoc odum: hoc pluri.

memoria. repetit alius: quæ dixit extempore: ne uerbo quidem labitur: ad tantā & in studio: & exercitatione peruenit: Nā diebus: & noctibus nihil aliud agit: nihil audit: nihil loquitur: anū. .lx. excessit: & adhuc scholasticus tñ est: quo genere hominū: nil aut sincerius: aut simplicius: aut melius. Nos. n. qui in foro: uersisq. litibus terminur: multū maliciæ (quis nolumus) addiscimus. Schola: & auditoriū ut ficta cā: ita res inermis: innoxia: nec minus felix: senibus p̄serti: Nā qd f senectute felicius: q̄ quod dulcissimū ē in iuuetate. Quare ego isæū nō disertissimū tñ: uerū etiā: beatissimū iudico: quæ tu nisi cognoscere cōcupiscis faxeus: fereusq. es: p̄inde si non ob alia: nolq. ipsos: ac certe ut hūc audias: uci. Nūq. ne legisti Gaditanū quē dā Titū Liliū nosse gliaq. cōmotū ad uisēdū cū ab ultimo terrarū orbe uenisse: statimq. ut uiderat: abiisse. & illiteratū: iners: ac pene etiā turpe est: nō putare tantī cognitionē: qua nulla ē iucundior: nulla pulchrior: nulla deniq. hūanior. Dices habeo hic quos legam nō miūs difertos: etiam: sed legendi semper occasio est: audiendi non semper: p̄terea multo magis: ut uulgo dicitur: uiua uox afficit. nam licet acriora sint q̄ legas: altius tñ i aīo sedet: quæ p̄nuntiatio: uultus

Lilius
laus.

Viva
uox

Pronū
ciatio

Vultus

ma intelligimus: hic est scpe pro omnibus uerbis. **Habitus**, corporis qualitas, a. M. Tullio ita describitur, corporis habitus est commoditas aliqua non natura data: sed studiosi & industria parata. & **Fabius** libro undecimo: pluraque multa de eo dixerit. Gestus, motus corporis: qui debet esse magis ad sensus q̄ ad uerba ac commodatus: nam flexus ille: & (ut sic dixerim) motus dat actum quandam ad id: quod factum est. Illud Aeschinis, dictum: cuius **Fabius**: & **Plinius** meminere. Aeschines atheniensis orator: cū accusationē: qua fuerat usus Rhodi legisset: legit & defensionē Demosthenis: ob quā in illud depulsus fuerat exilium: mirantibusq̄ Rhodiis tū magis maturatos fuisse dixit: si ipsum uagantem audiuissem: in calamitate telis ingens factus inimici, hanc rem. M. Tullius libro tertio de oratore clarius effecutus. mihi melius etiam ab Aeschine illud dictū uideri solet: qui cum per ignominiam iudicii cessisset Athenis: & se Rhodum contulisset: rogatus a Rhodiis legisset fertur orationem illam egregiam: quam in Ctesiphonem contra Demosthenem dixerat: qua perfecta petrum est ab eo postredie: ut legeret illam etiam: quæ erat contra a Demosthene pro Ctesiphonte edita: quā cum suauissima: & maxima uoce legisset: admirantibus omnibus quāto inquit magis admiraremini si ipsū audiuissetis. **Valerius Maximus**, cum eadē de Aeschine narrasset cap. de p̄nunciatione: tantus ait orator: & modo tam infestis aduersariis sic inimici uim ardoremq̄ suspexit: ut scriptorum eius parum idoneum lectorē effēdicaret: exptus accerrimū uigorē oculorū: terribile uultus p̄odus: acēmodatū

Habitus**Gestus****Aeschines**
de Demosthene.

habitus: gestus etiam dicentis adfigit: nisi uero falsum putamus illud Aeschinis: qui cum legisset Rhodiis orationem Demosthenis: admirantibus cunctis adiecisse fertur τῆς αἰσῶ τοῦ ἡρώου ἀντιθέτης. Et erat Aeschines: si Demostheni credimus: ἀμειψοφώντα τοῦ, fatebatur tamen longe melius eadem illa p̄nunciationē ipsum: qui pepererat: quæ oīa huc tendunt: ut audias sc̄um: uel ideo tantum: ut audieris. Vale.

C. Plinius Caluina .S.

SI pluribus pater tuus: uel unī cuiuslibet alius: q̄ mihi debuisset: fuisset forsasse dubitandū an adires hæreditatē etiā uiro graue. cū uero ego duct⁹ affinitatis officio dimissis oīb⁹: q̄ n̄ dico molestiores: s; diligētiore erat

singulis uerbis sonum uocis: efficacissimos corporis motus. ergo & si operi illius nihil adici potest: tñ in Demosthene magna pars Demosthenis abest: quæ intelligitur: potius quam auditur. hæc omnia breuiter uidetur Cæcilius expressisse. τῆς αἰσῶ τοῦ ἡρώου ἀντιθέτης, quid autem si ipsam belluam audiuissetis. scilicet quid dixissetis. idem Aeschines in Ctesiphontem appellat Demosthenem belluam operat⁹. citi dicens existimo mentionem huius belluæ facere. ἀμειψοφώντα τοῦ, splēdissimæ & clarissimæ uocis siue, μεταλωφοντά τοῦ idest maximæ uocis male quiddā codices habēt ἀμειψοφώντα τοῦ idest minimæ uocis. nam præter q̄ prædictis: & sequentibus non conueniat: Aeschines in eadem oratione testatur solum Demosthenem comparare uocis suæ suauitatē sirenū cantilenæ: & Demosthenes in oratione pro Corona scribit Aeschinē fuisse splēdissime uocalem etiā dum puer in sacris caneret: qui postquā in uiros euasit splendore uocis tragœdus factus multas tragœdias recitauit: & ibidē ἀμειψοφώντα τοῦ appellat: sicut alibi εὐφώνον & μεταλωφόνον, præsertim de transgressa legatione magnitudine uocis eius pluribus cōmemorans. Ipsum: qui pepererat. Demosthenē authorem. Vel ideo tantum: ut audieris. iccirco hic scripsi: & omnia in illo expressi: ut per ea cognoscas sc̄i ingenii: & eloquentiā tanquam si eum audiuisset.

Aeschines
uox.

SI pluribus. per soluto ære alieno: quo premebatur Caluina pater eo mortuo Cæcilius hortatur filium ut adeat hæreditatem: quam grāde debitum recipere timebat. Caluinas tres fuisse lego luniam Caluinam originem ab Augusto trahentem: quæ Vespasiano superuixit: aliam meretricem: tertiam Caluinatē quem scribit luuenalis parentem: quamquam & Caluiliæ epistolam missam legimus: quæ maritum habuit Annium Verum prætura functum: ex quo filium suscepit. M. Antonium nomine uirum in omni uita philosophantem: qui imperator creatus ut tæ sanctitate omnes principes superauit. Si pluribus. sensus est: si pater tuus debitor fuisset multorum: uel saltem alterius unius poruisset forsasse dubitare hæreditatem suscipere difficilem aditu uiro propter æris alieni magnitudinem: ne dum forgiat⁹: ut tu es. Adires hæreditatem. necessariis hæredibus permittit prætor uolentibus se abstinere ab hæreditate: ut potius parentum quam ipsorum bonā similiter a creditoribus possideantur. Caluina igitur patris necessaria hæres uerebatur hæreditatem parentis recipere præssam multo ære alieno. Affinitatis officio. ut innuere. C. Caluiliū parentem Do miticæ Caluiliæ Cæcilio arctā p̄pinq̄uitate cōiunctū. Affinitatis officio. quo tenemur p̄fios subleuare: magis quam externos. Dimissis omnibus. per solutis omnib⁹ creditoribus: quibus pater tuus debebat

Caluina
Caluilla.

Creditor solus extiterim. summam totius crediti in me transulerim. Eo. patre tuo. Centum milia nummum. id est centum sextertia sunt enim munificentissimus in suos Cæcilius. Præter eam summam. contuli tibi centum milia nummum præter eam summam nummorum: quos pater tuus promissit tibi i dotem quasi de meo nam omnia illius bona erant mihi obligata: nec quicquid iusto me poterat distrahere. De meo. de rebus iure mihi spectantibus. Facilitatis. liberalitatis. Pignus. argumentum. testimonium. Famam defuncti. debes quamprimum adite hæreditatē paternā hoc pacto tutaberis famā: & pudorem patris tui mortui: sin minus declarares omnia sua dissipasse: q̄ summam dedecore: & infamiam illum circumveniret. Verbis. sanibus: & speciosis. Acceptū fieri iubeo. remitto: & condono tibi omne debitum: q̄ pater tuus mecum contraxerat. Honerosa. immensa nimia. Modica. mediocres. Dignitas. senatoria. Sumptuosa. quæ magnos sumptus expetat. Conditionem. agellorum. steriliū admodum: quales possedit iuxta Larium: nam i Thufcis soli ubertatem commendat. Incertior. qualitate temporum: alibi conqueritur Thufcos suos grandine excusos: in transpadana regione summam abundantiam: sed parem utilitatem. Sed quod cessat. sensus est quando redditus: & annona fuerit minor: q̄ ut nostra dignitas possit tunc vivemus parce: & temperate. Ex qua. ex usu frugali. Ex fonte. ex petemini copia. Decurrit. diffunditur i amicos. Inarescat. extinguatur nimium largiendo: & pauperes fiamus. Inarescat. perit in translatione: cum præmiisset fontem. In te. liberalitatis meæ effusa in te. Ratio constabit. in promptu erit causa: q̄ tibi assinis q̄ famam parentis tui protegerim. Modum excesserit. donaverim plura q̄ deberem.

Actorem. In dedicatione bibliothecæ in patria sua orationem habuit de laudibus suorum: & soli natalis apud municipes: partem corrigendam Luperco destinat: quem rogatur superflua amputet: concedat tamen aliquas digressiones præsertim in descriptione locorum. Mutius Luperus legat⁹ legionis adversus Ciuilem inclytos fama: & potior. Luperum refert Martialis librum suum sæpe exegisse: sed dispari euentu a Cæcilio: nam ille semper negauerat: hic pollicitus mittit. Actorem. orationem: q̄ regi apud municipes meos. Perpolitur. elimatur: emendatur. Absolutiora. cor

Lupcus

Intentio

Amplificatio

creditor solus extiterim: Cūq̄ ego uiuente eo nobenti tibi in dotē centū milia cōculeri: præter eā summam: quā pater tuus quasi de meo dixit: erat enim soluēda de meo: magnum habes facilitatis meæ pignus: cuius fiducia debes famam defuncti: & pudorēq̄ suscipere: Ad quod te ne uerbis magis: q̄ rebus hortor: quicquid mihi pater tuus debuit: acceptū tibi fieri iubeo. Nec est qd̄ ueraris: ne sit mihi honerosa ista donatio. Sunt quidē nobis oīno modicæ facultates: dignitas sumptuosa: redditus ppter conditionē agellorū: nescio minor: an incertior. Sed qd̄ cessat ex redditu: frugalitate supplet: ex q̄ uelut ex fonte liberalitas nra decurrit: quæ tñ ita tēperanda est: ne nimia profusione inarescat: sed temperanda in aliis: in te uero facile rō cōstabit: etiā si modū excesserit.

C. Plinius Luperco. S.

Actorem frequēter: & a te efflagitam: & a me semper promissam exhibui tibi: nō dum tamē totam: adhuc enim pars eius perpolitur: interim q̄ absolutiora mihi uidebantur nō fuit alienum iudicio tuo traditum iri: his tu Rogo intentionem scribentis accommodes. nihil enim adhuc inter manus habui: cui maiore sollicitudinem præstare deberē. nā i cæteris actionibus existimationi hominū diligentia tantum: & fides nostra: i hac etiā pietas subiiciet. Inde & liber creuit: dum ornare patriam: & amplificare gaudemus: pariterq̄ & defensionī eius deseruiamus: & gloriæ. Tu tñ hæc ipa: quātū rō exegerit

recliora. Non fuit alienū. placuit imprimis: ut tu ea iudicares. Traditum iri. demandari. Intentionem. mentem animum. phantasiā. intentio est animaduersio & diligentia: qua animus ad quod intenditur i dirigitur. alias est ex qua status principium habet: quæ depulsiōne conficitur. de hac non intelligit cum laudatiuum genus nullum habeat statūq̄. Scribetis. mei. Accommodes. induas. sumas. Inter manus. non solum per hoc significatur inuictio: sed etiam recognitio. Fides nostra. ueritas subicitur. Pietas. amor in patriam: & maiores. Subiicietur. pro argumento: & subiecto erit. Liber. oratio: sic in prioribus librum dixit orationem Ciceronis pro Corne. Balbo. Amplificare. uti amplificatione: quæ potissimum quattuor constat. incremento: comparatione: ratiocinatione: congerie. Defensionem. in q̄bus crimina bat: & uitupabat. Gloriæ. ut a cōditionibus: ab opportunitate situs: a rebus gestis

Austeri-
tas
Frontē re-
mittere

Reseca. amputa: dele supflua. Delitias. ignauis. Respicio. confidero. sapientius. n. oportet scribere. secū-
dum leſtorū opinionē. Commendationē. laudē. Petendā. querendā. Austeritatem. ſeueritatē. aſperita-
tem: græcū uocabulū: cuius contrariū eſt ſuaue. Diuerſum. non tam ſauitātē q̄ loentia: hilaritatemq̄
intellige. Frontem remittas. in læticiam reſoluas. rugas diſſoluas: nam ſeueriores ſunt fronte contra-
ctiores: & caperiores. hinc Martialis in ſeueros Triſte ſupercilium: duricq̄ ſeuera Catonis Frons. Ado-
leſcentiū aurbus. lætioribus uiris: quales ſunt adoleſcentes. tenerunt. n. ſuauioribus. Refrigerat. repu-
gnet. obſtet. Deſcriptiones locorū. agro

reſeca: quoties. n. ad falſitiū legentiū: delitiasq̄
reſpicio: intelligo nobis commendationē ex ipſa
mediocritate libri petendā: idem tñ qui a te hāc
auſteritatē exigo: cogor idē: qd diuerſum eſt: po-
ſtulare: ut i pleriq̄ fronte remittas. Sūt. n. quē-
dā adoleſcentiū aurbus dāda: p̄ſerti ſi materia nō
refraget. Nā deſcriptiones locorū: q̄ i hoc libro
frequētiores erunt: nō hiſtorice tm̄: ſed ppe po-
etice proſequi fas eſt. Quod tñ ſiquis exiterit:
qui putet nos latius ſecule: q̄ orationis facultas
exigat: huius (ut ita dixerim) triſtitia reliquę
ptes actionis exorare debebunt. Adnixa certe ſu-
mus: ut quanlibet diuerſa genera leſtorū per plu-
res dicēdi ſpecies teneremus. Ac ſicut ueremur:
ne quibuſdā pars aliqua ſecundū ſuā cuiuſq̄ na-
turā nō p̄bet: ita uidemur poſſe cōſicere: ut uni-
uerſitatē oibus uarietas ipſa cōmendet. Nā & in
ratione cōiuioz: q̄ ſuis a pleriq̄ cibis ſinguli tē
peremus: totā tñ cōnā laudare oēs ſolemus: nec
ea: quā ſtomachus noſter recuſat: adimunt gra-
tia illis: quibus capis. Atq̄ hæc ego ſic accipi uo-
lo: nō tanquā aſſecutū me eſſe credā: ſed tanquam
adſequi laboraueri: fortalle non fruſtra: ſi mō tu
curā tuā admoueris: inter iſtis: mox iis: quā ſe-
quent. dices te nō poſſe ſatis diligenrer id facerē:
niſi prius totā actionē cognoueris: ſateor: in p̄ſi-
tia tñ: & iſta tibi familiā ora ſient: & quādā ex
his talia erūt: ut p ptes emendari poſſint. Etenim
ſi auuſum ſtatua: caput: aut membrū aliqd inſpi-
ceres: non tu quidē ex illo poſſes congruentiam
æqualitatemq̄ deprehendere: poſſes tamen iu-
dicare: an id ipſum ſatis elegans eſſet: nec a lia ex
cauſa principia libroz circūferunt: quā quia exi-
ſtimatur pars aliqua: & ſine ceteris eſſe perfectā.
Longius me p̄uexit dulcedo quādā tecū loquē-
dī: ſed iam ſine faciāne modum: quē etiā oratio-
nī adhibendum puto: in ep̄ſtola excēdam.

C. Plinius Auito. S.

Conſenſu ſeculorum. tangit chorographū.
am. Hiſtorice. uere. q̄ adeo probat: ut li-
bro ſeptimo dicat ſæpe in oratione quo-
que non hiſtoricæ modo: ſed prope poeti-
cæ deſcriptionis neceſſitas incidit. Poeti-
cæ. fabuloſe more poetarum. Proſequi.
tractare. Facultas. norma. ſunt exempla-
ria: in quibus ſeueritas eſt: q̄ fortalle non
inconueniens. Latius ſecule. pluribus cō-
plexos. Triſtitia. nimia ſeueritatē. Exora-
re. mitigare. Quolibet diuerſa: legitur
etiā quanlibet diuerſa idē multum di-
ſtantia. Leſtorum: quorum alii ſeueri:
dā triſtes: nonnulli iucundi: interdū atres
alias delicati. ſenſus eſt: cuj uariæ ſint ho-
minum ſpecies: ſic & dicendi: ſtudiū
aſpergere totam orationem dicendi uari-
etate: ut unusquiſque pro ingenio ſuo ha-
beret aliquam partem: quā oblectaretur.
genera: & ſpecies indiſcerneret accipit. Pars
aliqua. ſi ſeuera improbabitur iucundis: ſi
iucunda ſeueris. Naturam. immitem: ul'
nitem. Ve uarietas. ut ex una parte: quæ
placuerit alicui ſecundum proprium inge-
nium: omnes poſſint uniuerſam orationē
approbare. In ratione cōiuioz. inſtru-
endis: & appandis cōſultis ex lege. Qui
bus capitur. quibus cibis ſtomachus dele-
ctatur. Hæc. mea dicta. Accipit. intelligi.
Aſſecutum. uarietatem orationis cōmo-
de diſtinxit. Aſſequi. perficere. Fortale
ſe non fruſtra. ſubaudi elaboratū idē ab
ſolutū: quod intenderam. Curam. emenda-
tionem. Ioterim iſtis. admouebis tuam li-
mam parti: quaz miſi. Mox iis. quę ſequē-
tur idē ei parti quam poſtea deſtinabos
iam enim prædixi: actionis partem ex-
hibere: quædam apud ſe continere i aliud
tēpus. id. emendare. Iſta. quæ miſimus.

Talia erunt. talem habebunt conditio-
nem. Per partes. ſecurum: ſine ſequenti-
bus. Auuſum. exemplum: detruncatum. ſta-
tuis tamen ſolebant p arbitrio capita de-
mere: & reponere: quibus aliam: atque ali-
am effigiem addebant. Ioterim. auctor.
Tranquillus. Congruentiam. proportio-
nem: an cum reliquis membris cōueni-
ret. Elegans. formoſum. Circūferunt.
ante opus editū: & abſolutū publicant. &

legenda permittuntur. Orationi. ne ſit nimia diſſuſa. In ep̄ſtola. quæ minus: q̄ oſo: debet euagari.

Auitus

ongum. Admonet Auitum ut simul fugiat: & nimiam lauticiam: & sordem commemorando cenam cuiusdam qui alia altis posuerat: quam inæqualitatem Martialis more suo: & luenalis satyricæ notant. Scio Auitum Antoninum procuratorem Cæsaris in Cilicia iisdem: qui bus secundum temporibus floruisse: & diuum Antoninum Marmò Auito pratori rescriptis fecit Auitum Stertinium monumentis a Martiale celebratum: ut omitam Lollianum Auitum utrum consulari: cuius Capitolinus: & Apuleius meminere: sed apt Iulio Auito: aut Iunio scriptam fuisse hæc epistolam crediderim: nisi Iunio Auiti ædilitatis candidati obitum libro nono amarissime deflet: ut Iulii libro quinto ubi sui amantissimum: & summa fuisse consecuturum asserit: si maturuissent ei⁹ uirtutes. fuit & sub Nerò Iulius Auitus germanicus copis præfectus: iſq; apud Tacitum parum diligenter legant Dubium Auitum.

Tacito
cus

Altius a principio: a causis. Nec refert narrare. Homo ego Plinius. Minime familiaris non solitus foris cenare: uel illi amico domesticus. Lauro splendidez copiose uiuentem. Diligentem parum nam diligentia iudicio Mar. Tullii ex libro secundo de oratore uirtutes reliquæ continentur. Ut mihi uidebatur. Sordidū auarum. Sumptuosum magna impendētem: & plura q̄ credebatur. Paucis carioribus conuiuiis. Optima legitur etiam optima fere ad idem egregios scilicet cibos.

Descri
bere

Minuta, minimi. an forsan respexit ad pisciculos: quod luuenalis damnat non secus in Varrone. Cæteris minorib⁹ amicis. Lagunculis. diminutium a lagena: super quo uerbo in præcedentibus. Descripserat. diuiserat donauerat Marcus Tullius pro Milione. cum me latronem ac siccarum abiecti homines: & perdiri describebant. at Iulius Cæsar uir rātus pistorum alium panem quem sibi conuiuiis subicientem compediibus uinxit facinus haud dissimile rebus suis: gestis. erat enim quidam diuites sibi: pauperes amicis: atrociter hoc luuenale insectante: & Plinius senior frugalitatem Catonis redeuntis ab Hispania cum triumpho laudans: non aliud inquit uinum bibit: q̄ remiges: in tantum dissimilis istis: qui etiam conuiuis alia quam sibi metipsis ministrant: aut procedente cœna subiciunt. Recusandi. nisi uoluissent esse abstemii. Aliud. uinum apponebat. Nobis maioribus amicis. Aliud. mediocre. Aliud. peius. explicat illi tria uini genera primum optimum sibi: & dignioribus miscbat: secundum minoribus: ut clientibus: q̄ Martialis non sine summa indignatione sæpius mordet: tertium idest uillissimum libertis.

Conui
dor

Gradatim differenter. non aque omnes diligit. Qui conuiua. Animaduertit. has uini notas. Eadē eiusdem generis cibos. Notam infamiam. ut per uini species amici cognoscantur quoro sint loco apud me. Scio etiam notam uini esse. Etiam pariter. Ne libertos. ex æquas: sic conuiſor. Secundum interrogaui: est enim epistola instar dialogi. Conuiſorem. conuiſorem appellamus familiarem conuiuium: qui quotidie nobiscum uiuat. Horatius nunc quia sum tibi Mecenas conuiſor. Tranquillus fuit Tiberius nihilo lenior in conuiſores græculos. Etiam sic affirmantis aduerbium. Ille. conuiua subiungit. Magna. precio alere tuos libertos eisdem: quibus dominum cibis. Minime. non constat magna.

Indoles

Qui. quomodo. Idem. optimum. Quod ego. bibo. quod tu reris me bibere. Quod liberti. bibunt mediocre scilicet uinum. Si gula temperes: si parce uiuas. Honorosum. sumptuosum. Quo quibus cibis. Pluribus domesticis. amicis. Illa gula. Ordinem temperantiam. frugalitatem. Quali. quia translatiue dictum. tam enarrauimus quid sit in ordinem redigere. Aliena contumelia. notando gradus amicorum per cibos. Quotus hæc. ad quem finem hæc scripsimus. nisi ut te monerem exemplo. Indolis. spei. ætate indoles uirtutis iudicium in puero: uel adolescente Valerius de indole: attinguam

ongū est altius repetere: nec refert quā admodū acciderit: ut homo minime familiaris cenare apud quēdā: ut sibi uidebatur laut⁹: & diligenter: ut mihi sordidum siml: & sumptuosum. Nā sibi: & paucis optia quædā: cæteris uilia: & minuta ponebat. Vinū etiā puulis lagunculis i tria gñā descripserat: nō ut potestas eligēdis: sed ne ius eēt reculandū: & aliū sibi: & nobis: aliū mioribus amicis: nā gradatim amicos habet aliud suis: nrisq; libertis. Aiaduertit: q̄ mihi p̄ximus recūbebat: & an probare interrogauit: negauit. tu ergo iquit quā cōsuetudinē sequeris? Respōdi eadem omnibus pono: ad cenam enim nō ad notā inuito: cunctisq; rebus ex æquo: quos toro: & mensa æquaui. etiā ne libertos: etiā conuictores enim tūc: non libertos puto: & ille magno tibi constat: minime. qui fieri potest: q̄a scilicet liberti mei non idem: quod ego bibunt: sed idem ego: quod liberti: & mehercule: si gula temperes: non est honorosum: quo uitaris communicare cum pluribus. illa ergo reprimēda: illa quasi i ordinē redigēda: ē si sumptibus p̄cas: q̄bus aliāto rectius tua cōtinentia: q̄ aliena cōtumelia cōsulas. Quorsus hæc? ne tibi optie idolis iuuēti

inquit nunc quasi cunabula quædam: & clementia uirtutis: animiq; procedente tempore ad summū gloriæ cumulum peruenitur: & tam uirtū q; uirtutis signum esse ostendit Lilius cōnumeratis Annibalis uitutibus: & uirtus inquit cum hac indole uirtutū: ac utiq; triennio sub Afrubale imperatore meruit. Immenſa luxuria, dum ſibi gulofiſſimi ſunt. Specie, ſub prætextu. Frugalitatis, dū aliis ſunt auari. Tibi imponat, te decipiat. luuenalis: facile eſt barbaro imponere regi: a quo impoſitor: iſdeſ deceptor emendanda dictio apud iuriſconſultos: cū paſſim legatur impoſitores: pro impoſitores: & ita peruerſe a quibuſdā interpreteſ. Sub exēplo, per alio rum facit. Luxuria: & ſordiū, p̄dgalitatis: & auaricia: ſic luuenalis in ſimiles in ueſt: ſed quiſ feret iſtaſ Luxuriæ ſordes. Nouā ſocietate inaudite: & inuſitatā cōſuetudinē diuerſarum rerum: cum dicaſ duo cōtraria ſi poſſe ſimil ſtare i eodē ſubiecto. Diſcreta, ſingula. Turpiſſima, magnaſ infamiæ. Turpius iungunt, longe manuſ dedec' ſi ſint in uno aliquo connexa, aduerte comparatiū habere maiorē ſignificantiam ſuo ſuperlatiue, ſic in paſſyrica oratione meliorem optimo genuit.

Impone, re.

quorundam immenſa luxuria ſpecie frugalitatis imponat. Conuenit autem amori in te meo quies tale aliquid inciderit ſub exemplo præmonere: quid debeas fugere. Igit' memeto nihil magis eē uitandū: quā iſtam luxuriæ: & ſordiū nouā ſocietatem quæ quum ſint turpiſſima diſcreta ac ſeparata: turpius iunguntur.

C. Plinius Macrino. S.

Eri a ſenatu Veſtricio Spurinaꝝ princeps auctore triūphaliſ ſtatua decreta: n̄ ita ut m̄iſis: q; nunq; i acie ſteterūt: nunq; caſtra uiderūt: mūq; deniq; tubaꝝ ſonū: niſi i ſpectaculiſ audierūt. Veꝝ: ut illiſ q; decus iſtud ſuſdor: & ſanguine: & factiſ aſſequebant'. Nā Spurinna Bruſceꝝ regē ui: & armiſ iduxit i regnū: oſtēta: toꝝ bello ferociſſimā gentē: qd ē pulcherrimum uictoriæ gēuſ: terrore p̄domuit. Et h̄ qdē uirtutiſ p̄miū: illd ſolaciū doloriſ accepit: qd filio eiꝝ Coccio: quē am: ſed abſenſ: hituſ ē honor ſtatuaꝝ. Raꝝ: id i iuuenē: ſed p̄ hoc quoq; merebaſ: cuiꝝ

Eri. impatori Spurinaꝝ rebus p̄clare geſtiſ ſtatua triūphaliſ decreuit: & filio eiꝝ Coccio deſūcto i ſolatiū p̄iſ Macrinū monet. Hēi. ſcribit ēi hēre antiquo moreꝝ quo luuenaliſ uirtutiſ. imo ſunt eiꝝ ſæculi moſ. nā Martialiſ dicit. Cur hēre qd dede ras. hodie puer hiſle negaſt'. & Fabiꝝ hēri apud Terentiū tāq; antiquū recognoſcit. & ſuiſ rēponbiſ hēre ſcribi oſidit. A ſenatu. ſenatuſ cōſulto. Auctore principe. ita uolente Traiano. Triumphaliſ ſtatua. in habitu triūphanſiſ. lege Ph. libro. xxxiii. capite quarto de honore ſtatuaꝝ. Veſtricio Spurinaꝝ. q; Othomani exercitꝝ dux ad

Cōparatiū magiſ ſuplatiuo.

Veſtricio Spurina.

occupandas Padi ripaſ p̄miſiſ. Placētiā coloniā aduerſuſ Cecinnaꝝ ſtrenue: & prudenter tutatuſ ē: nā in domitū militē: & belli ignaꝝ: neq; ſperio parare uolentē iſtra moenia cōtinuiſſimo tñ ſuſcipiſ diſcrimine ne a ſuiſ perderetur ſed ipſe uolenteſ moenibꝝ eduxit: deinde noctiſ interuentuꝝ Cecinna ueni re nunciaretur timenteſ introduxit: ſtrenueq; coloniā tunc maxime florentem tutatuſ eſt: ibi relicto modico præſidio: Macro cū cohortibꝝ ſubuenit: uir ſanctiſſimuſ q; ex longa ſenectute nihil præter ſolam prudentiam habebat: utraq; lingua doctiſſimuſ: & in ordine uitæ diſpoſituſ. Decreta. conſtituta. nam decreta principū: & ſenatuſ conſtitutioneſ dicuntur. Ut multiſ. quibꝝ paſſim in foro pro libidiniſ principū ſtatua dabatur: in qd luuenaliſ ſatyricum fulmen torquet ſatyrā prima non ſine ſumma indignatione. In acie. in pugna. Ut illiſ. uiriſ ſtatuaꝝ decernuntur. Decuſ iſtud honorem triūphaliſ ſtatuaꝝ. Factiſ. præclare geſtiſ. ſumpto initio ab Athenienſibꝝ: qui primi Harmodio: & Ariſtologi: nū tyrānicidſ ſtatuaſ poſuere. Bruſcerum. pro Bruſcerorū: ſunt autē Bruſci Germaniæ Populi ſecū. dum Claudiuſm ſyluaꝝ Ercyniæ accolaꝝ: qui quondam uicinaruſ conſenſu nationū ſuper ſexaginta milia ceciderunt: deinde cum nouoſ motuſ in Germaniā aduerſuſ Romanuſ nomen excitauit: & alii quando ſuperioreſ facti mortua regina Velleda nomine imperium ſub Domitiano reſuſcitauit: poſtea eorum regem: qui ad romanuſ conſugerat Veſtricioſ Spurinna Traiani iuſſu i regnum introduxit ſine ſanguine: & cade: ſed terrore ſolo domitiſ Bruſteriſ: quos pariter ſub Nerone a bello metu deterritiſ per Iulium Autum tradit Tacituſ: & procedente tempore a Conſtantino Conſtantini ad interitiōnem uſque deletiſ in laudibꝝ eiꝝ ſæpē legitur. Vi: & armiſ. dum metuunt copiaſ romanoꝝ armatuſ. Oſtentato bello. tanquam omnino eſſet acie cum Bruſteriſ decertaturuſ. Terrore. ſine cade. Pulcherrimuſ uictoriæ gēuſ. ſine ſanguine: & pugna hoſtem ſuperare: ii autem mercedē tur ouationem minorem triūpho. Hoc. ſtatua triūphalem accepit in præmiū rei benegeſtaꝝ. Doloriſ. quē interituſ filiſ conceperat. Abſenſ. in expeditione contra Bruſteroſ. Habituſ eiſ honor ſtatuaꝝ. donatuſ ē Coccioſ ſtatua honoris gratia. Rarū id i iuuenē. raro accidit: ut ſtatua ponat

Bruſteriſ.

iuueni in foro. Vulneri, dolori. Fomento, medela, solatio. Coccius, cuius mater Coccia: & autus mater nus Cocceianus. Specimen indolis, indicium futuræ uirtutis. Breuis, quia raptus est i flore ætatis. Hac immortalitate, hoc honore diu mansuro. Proferri, ulterius celebrari. Ut senex, si diutius uixisset: Producare, æquare. Illos, uiros illustres: qui ob uirtutes statum i foro meruerunt. Exemplo, imitationi cæterorum iuuenum. Prospectum, cautum. Bonas artes, bonos mores. Acuent: inde Augustus in publicis decorus opera a cuiusq; ducis manentibus titulis restituit: & statuas omnium triumphali effigie in utraq; fori sui porticu dedicauit.

Acuent, incitabunt. Digni sunt his præmiis modo tales honores mereantur: & laetenter Traianum laudat: sub quo meritis honores decernerentur. Principes, proceres, summates. Liberos suscipiendos, ad uxorem ducendam: multi enim sub malo principe cælibem uitam mallebant: cum uiderent in perniciem sui plerumque filios tolli: quosdam auaritia detinebat orbis tatis munera aucupantes: nam lex illa de maritandis ordinibus iam exoleuerat: quæ locupletes ad tollendos liberos ingentia præmia: & pares poenæ cohortabantur. Publice, respectu utilitatis publicæ. Priuatim, causa ipsius Coccii. Effigiem Icona formatam ad exemplar Coccii. Subinde, frequenter in quem sensum Lilius: Columellam: Martialem: plerumque ufos annotauimus: sed imprimis Tranquillum.

Præterituxta. Commeari, spaciari euz aliquo. Domi positæ, in atrio super tabulino qui locus erat atrio proximus: auctore Festo. Celeberrimo loco, urbis id est in foro. Species: & uultus, nam auctore Plinio solebant effigiem exprimere: & imaginem uiuentis quantum per artem poterant reddere. Refertur, repræsentatur.

S Tudes, Si quando poterit occupationibus urbanis dissolui permittit Caninio uenturum ad Larium: ubi: & studere: & piscari: uenarique commode liceat. Simul, eodem die. Larium nostrum, Larium lacum ad Comum patriam nostram: ex quo Abduus fluuius exit. Polybius tamen historicus referente Strabone contra omnium opinionem scriptum reliquit Larium longitudine fere stadiorum trecentum: latitudine triginta amne eicere Ticinum: Verbanum uero abduam quod quidam page diligentes tanquam menda esset interpretis: siue Strabonis corrigunt: non antiora respicientes: ubi Strabo Polybius dicit

hoc asserere: quæque usque ad finem libri quarti referuntur: ex eius sententia dici: & alibi sæpius Strabonem sentire Larium emittere Abduam: non Ticinum. Applanus tamen: nisi menda est: scribit libro primo bellorum ciuilium flumen Larium ad Læternum defluere. Altissimus, maxime idoneus. Secellus, locus remotus a rebus urbanis: & secedere est ab urbe rus proficisci ocia causa. Assatim, largiter. Sugerunt, subministrant. Aliquid, unum horum. Inuideo: quia uis: bonum non deest inuidia: pferitq; aduersus amicū. Angor, afficior molestia. Licere, eadēq; tibi licet. Aegri, desiderat uinum: balnea: aquas. Fontes, quibus haustus æstu febribus mitiget. Hos arduissimos laqueos, urbanas curas ista altissimas, Soluere.

grauissimo uulnere magno aliquo fomēto medēdum fuit. Præterea Coccius ipse tam clare specimen indolis dederat: ut uita eius breuis: & angusta debuerit: ac uelut immortalitate pferri. Nā tanta ei sanctitas: grauitas: autoritas ctiā: ut posset senes illos puocare uirtutes: quibus nunc honore adæquatus ē. Quo qdē honore (quantū ego interpretor) non modo defuncti memorix: dolori prius uerū etiā exēplo p̄spectū est. Acuent ad bonas artes iuuentutē: adolecētibus quoq; (ut digni sint modo) tanta p̄mia cōstitutā: acuent principes uiros ad liberos suscipiendos: & gaudia ex fustibus: & amissis tam gloriōsa solatia. His ex causis statua Coccii publice lator: nec priuatim mihi. amari cōsumatissimū iuuenē tā ardentē: q̄ nunc ipatiēter requiro. Erit ergo p̄gratū mihi hāc effigiem eius subinde intueri: subinde respicere: sub hac cōsistere: p̄ter hāc cōmeare: etenim li defunctorum imagines domi positæ dolorē nostrū leuāt: quanto magis hæ: quibus in celeberrimo loco nō modo species: & uultus illorū: sed honor & gloria refertur.

C. Plinius Caninio Rufo. S.

S Tudes: an piscaris: an uenaris: an simul omnia: possunt, n. oia simul fieri ad larium nostrum, nam lacus piscem: feras siluæ: quibus lacus cingitur: studia altissimus iste secessus affatim suggerunt: sed siue omnia simul: siue aliqd facias: nō possum dicere inuideo, angortū: nō & mihi licere: quæ sic cōcupisco: ut ægri uinū: balnea: fontes, nunq̄ ne hos arduissimos laqueos: si solue negat: abruptā: nunq̄ puto, nā ueteri

Subinde

Larius

Strabonis
locus

perficere.abfoluere conueniēter. Abrumpā.faltem reliquam imperfectos. Noua accrefcunt.alia co-
aceruant. Peragunt.abfoluunt. Nexibus.annulis. Cathenis.ficut cathenis annuli cōnexi efficiunt i
mar^{is}.& Mar.cathēatos labores appellat multiplices:& cōiunctos l.i.i.Expectat curaeq;.cathēa
tig labores. Agmē.cumulus. Extrēdis.aufcē. i feda lēctiōne ē oīdis. i. exurgit:apparet.
Nxium. Apollinari.Euritiū commendat: ut i penione tribunatus adiuuet:exponens quot in
illius beneficia contulerit:quibus uirtutibus:& parentū laudibus ornet. Claudiū Apollinarē

Apollin
aris

bus negociis noua accrefcunt: nec tamen priora
peraguntur: tot nexibus: tot quali cathenis ma-
ius in dies occupationum agmen extenditur.

C. Plinius Apollinari. S:

ANxium me:& inquietū habet petītō Sex
ti Euritii theiaftici cura: & quam p
me sollicitudinē nō adī: quasi pro me
altero patior. & alioquin meus pudor: mea exi-
stimatio: mea dignitas in diferimē adducit. Ego
Sexto latumclauum a Caesare nostro: Ego qua-
sturam impetraui: meo suffragio peruenit ad ius
tribunatum petendi: quem nisi obtinet in sena-
tu: uereor ne decepsse Caesarem uidear. Proin-
de adnitendum mihi: ut talem eum iudicent om-

ritas est in periculo. Latumclauum. dignitatem senatoriā erat enim latifclauus uelut senator: ut do-
cet Spartianus:& Tranquillus in Augusto referens liberis senatorum: quo celerius resp. a sūceretē prot
nus uirilem togam latumclauum induere: & curiae interesse permisisse: & Claudium latumclauū: quā
uinitio affirmalet non lēcturam se senatore nisi ciuem romanum: ob nepotem etiam libertini fili
tribuisse. & idem author in Augusto latitacioris senatores appellat: ac fumentū Augusto uirilem togam
tunicam latifclauū refutam ex utraq; parte ad pedes eius decidisse: quo signo ostendebatur senatum fu-
turum ei dicto parentis: ut omittam Caesarem dictatorem usq; fuisse latoclauo ad manus fimbriator:
& praecinctum molliore cinctura. Lampridius in Seuero non latumclauum: sed latitaciam uocat: dicit
illum praefectis praetorii suis senatoriam addidisse dignitatem: ut uiri clarissimi & essent: & dicerent:
quod antea: uel raro fuerat: uel omnino non fuerat: eo usq; ut si quis imperatorum successorem praefec-
cti praetorii dare uellet: latitaciam eidem per libertum submitteret. Vopiscus clauatam uellit: & La-
pridius auro inperfectam appellant: erat autem clauus aureus purpurae infixus quam tunicam latifclauū
modum gauispe texti suis temporibus inceptam tradit Pl. senior: & Fabius inquit lumen elauus pur-
purae loco infertus affert. Vlpianus de auro: & argento legato. clauī auri: & purpurae pars sunt uestimē
torum. Pomponius elauos uestimentis confutos tamen ueste legata contineri. accessionis uice cedunt:
quae sunt in iate uestimentis picturae: clauigū qui uestibus infuntur. Caesare nostro. Traiano: quo usq;
familiarissime. Impetraui. cum non esset Euritius ciuis romanus senatoriam dignitatem: a quaesturā
ab imperatore impetraui: an quia ante tempus gerendorum honorum: quamuis eius esset: nam inquit
Vlpianus de minoribus annis. xxy. ad munerat: siue honores creandis iusta aetas seruanda est: nec ante tē
pus legitimum nisi ab imperatore ad magistratus creati poterant. Quaesturam. quae dignitas erat ho-
norum initium: unde quia alibi latius. Suffragio. auxilio: fauore. Ius. non enim omnibus licebat petere
magistratus: unde tradit Tacitus Veientonem accusatum: q; ab eo uendita fuissent munera principis: &
adipiscendorum honorum ius: nam & si fuisset iure municipali: quo tantum munus honorari cū po-
pulo romano particeps erat: tamen auctore Gellio id ius iam obliuiscitur: & per innoticiam innotatū
manebat. Tribunatus. plebis intelligit pro quo consequendo Clodius plebecum se fecit: cum non lice-
ret nobilioribus eam dignitatem petere. quē modum potuit seruasse Euritus. sequētia faciunt ut cre-
dam fuisse tribunatum plebis: magis quam legionum: quamquam Tranquillus tradat Augustum statim
post uirilem togam liberis senatorum latumclauum indulsisse: & curiae interesse permisisse: militiamq;
auspiciantibus non tribunatum modo legionum: sed etiam praefecturas aliarum dedisse. In senatu: cui
creandorum magistratuum potestatem concesserat Caesar. Decepisse. si reiciatur tanquam indignus:
& Traiano dignum omni dignitate persuaserim. Talem. dignum. Omnes. quibus datum est ius crean-

Alioqui

Latus
Clauus

Euritus dorum tribunorum. Incitaret, accēderet. Studium, diligentiam. Adiutum, adiuuari. Iuuenem, Euritium. Et quidem, dignissimum. tota domo, affinis eius omnibus. Euritius Clarus, quem scribit Gellius fuisse præfectum urbis: morumque literarumque ueterum studiosissimum. Sanctus, ad mores perfectissimos & uitæ integritatem. Antiquus, tñ ad uitæ seueritatem: q̄ ad cognitionem rege antiquarum.

Disertus, ad eloquentiam refert. Pari, summa. Verecundia, modestia, magis, n. in studiis timorē q̄ fiducia hoies decet. C. Septimius: Septimium Clage: cuius consilio ep̄as publicauit. Certati, sedulo. Acquisit. maxie. In uno, Euritio: si meo auxilio tribunatū adipiscer. Stationes, ubi confident ciues in ocio: & fibulandi causa. Precibus, ad preces usque descendendo.

Muneris officii. Tanti, quanti ego puto idest maximi. Vicem, beneficium par.

Si non repoces, non rogatus. Diligeris, a possibili nititur persuadere. Ostende, a facili, nam ut solum cognoscat hoc tibi placere statim multi suffragatores occurrent. Quod uelis, creari Euritium Tribunalum.

Nominem, Octauium admiral posse tandiu continere uersus suos: hortaturq̄ ad editionem sic Martialis Faustiniq̄ libro. i. Nominem: uera lectio non hominem: ut Laurentium Vllam: & alios uideo legē.

Durum

Durum, asperum: nimium seuerum. Iurbanum: pariter Vlpianus titulo de furtis: & idem in panagyrico: Papinianus etiā p̄ inhumano: sicut, Mar. Tullius de perfecto oratore pro agresti. Libros, metro constantes. Teneas, coh. beas apud te. Quo usq̄, perinde ac si diceret semper ne. Inuidebis, per inuidiam auferes. Laudem, quam publicatione illorum consequeris.

Voluptatem, ex lectione: & tua laude. Per ora, in publicum, in celebrationem. Virg. uolitare per ora, in eundem sensum dixit. Iisdem spaciis, per imperiū romanum: nam latinitatem conati sunt romanorum præsei una cum imperio diffunde. re, testatur Valerius maximus libro secundo: capite de institutis. Magna expectatio, multum desiderantur. Frustrari, deludere. Enotuere, in noticiam: & publicū uenerunt. Clausura, scrinium. Refrugerunt, exierunt. In corpus, i. opus integrū.

Erro

Errones, uagabundi serui. & fugitiui: sic enim interpretat Vlpianus Titulo de seruis fugitiuiis: quoniam Atrianus de re militari uelit erroneis crimen in seruo leuius eē q̄ fugitiui, inde Labeo puillū fugitiuū errorem appellatur ex diuerso fugitiuiq̄ magnum errorem: in summa erro est: qui non equidem fugit: sed frequenter sine cā uagatur: & temporibus in res nugatorias cōsumptis seruis domū redit, hinc Columella erronē. Apum ducē, censet detractis alis uelut quadam compede domi retinendum. P. Nigidius Stellas erraticas auctore Gellio erroneas appellabat: quas Apule, erroneas: & uagas uocat. Cuius dicant, q̄ sibi illos uendicet. Aſtere, liberaſe rēuere. Monumento, laque. Cætera, bona, caduca, cito iteritura. Viderit

nes: qualē eē princeps mihi credidit. Quæ causa si studium meum non incitaret: adiutū tamen cuperem iuuenem probissimū, grauissimum: eruditissimū: omni deniq̄ laude dignissimum: & quidē eū tota domo. Nam pater eius Euritius Clarus uir sanctus: antiquus: disertus: atq̄ i agendis causis exercitatus: quas summa fide: pari cōstantia: nec uerecundia minore defendit. Habet auunculū, C. Septimium: quo nihil uerius: nihil simplicius: nihil cādiū: nihil fidelius noui. omnes me certatim: & tñ æqualiter amant: omnibus nunc ego i uno referre gratiam possum. Itaq̄ præhenso amigros: supplico: ambio domos: stationesque circūeo: quantūq̄ uel auctoritate: uel gratia uileam: precibus exporreo: quoq̄ obsecro: ut aliquam muneris mei partem luscipere tanti putes: reddam uicem si repoces: reddam: & si non repoces: diligeris: coleris: frequentaris: ostende modo uelle te: nec deerunt: qui quod uelis: cupiant.

C. Plinius Octauio. S.

Nominem te patientem: uel potius dux: ac pene crudelem: qui tam insignes liberos: tandiu teneas: quoulsq̄: & tibi: & nobis inuidebis: tibi maximā laudem: nobis uoluptatem. Sine per ora hominū ferantur: iisdēq̄ quibus lingua romana spaciis peruagant: magna etiam longaq̄ expectatio est: quam frustrari adhuc: & disserre non debes. Enotuere quidam tui uersus: & inuito te clausura refrugerunt: hos nisi retrahis in corpus: quandoq̄: ut erroneis aliquē: cuius dicantur: iuenient. Habe ante oculos mortalitatem: a qua aſserere te hoc uno monumento potes: Nam cætera fragilia: & caduca nō minus: q̄ ipsi homines occidunt: desinuntq̄: dices: ut soles: amici nſei uiderit: opto equidem amicos tibi

Asina

providentur: edent post me. Intentionis, diligentie. Dispicere, confidera. Pape providiū. imprudens. *Dispicere*
 Quod publicationē tuę librorū. Interim, postea discernit rem: quæ ad narrationem superiorem per-
 tinet. Vt uoles, facito ut lubet. Recita, recitare ē librorū: uel suū: uel alienū repetere. Cicero pro Cluētio,
 tris: & ipse excitauit recitatores cū singulis libellis. Præsumo, quibusdā signis intelligi ante tempus.

Imagino, in aium: & phantasiā induco. ac per imaginē intucor, concursus, auditorij. Clamor, laudan-
 tiū. Silētiū, intērio, stupor. Dico, cīs ago. Acre, uigilans. Fructu, gaudio. Fraudare, priuare. Stu-
 dia, tuas lucubrations. Quæ, moda. In

tentia, nimia cunctatio solet non modo pl-
 gritiae: sed timiditati ascribi: & ipsa emen-
 datio finē habet auctore Quintilianō: apud
 quem plura lege libro decimo: capite de
 emendatione.

tam fideles: tam eruditos: tam laboriosos: ut tñ
 cure: iten rionisq; suscipere: & possint: & uelint: sed
 dispice ne sit parū puidum spare ex aliis: qd tibi
 ipse nō præsles: & de editioe quidē iterim: ut uo-
 les: recita saltē: quo magis libeat emittere: utq; tā
 dem picipias gaudiū: quod ego olim p te nō teme-
 re præsumo. Imaginor. n. q cōkursus: quæ admi-
 ratio te: q clamor: quod euā silētiū maneat: quo
 ego cū dico: uel recito: nō minus q clamore dele-
 ctor. Sit modo silētiū acre: & intētiū: & cupidū
 ulteriora audiēdis: hoc fructu tāto: tā pato desine
 studia tua infinita ista cūctatioe fraudare: quæ cū
 modum excedit: uerendum est ne inertia: & desi-
 dia: uel etiam timiditatis nomen accipiat.

Solet, Marius Priscus Africæ p-
 consul a prouincialibus cum su-
 is ministris accusatus repetun-
 darum agere Secundo damna-
 tus est, hoc senatusconsultum laudat: ac
 luuenalis carpit. Illo senatorio. Quiescis,
 octi. Secesseris, ab administratione rerū
 publicarum: & urbe abieris. Insidet, re-
 manet. Maiestatis publicæ, senatus di-
 gnitatis: & amplitudinis: q maioribus in-
 sunt: unde loci maiestatem ascribitur po-
 tæ: & Imperatoribus rerum scriptores: de
 qua Valerius, est: & illa quasi priuata cen-
 sura maiestas, clorum uirorū: sine tribu-
 naliū fastigio sine apparitorū ministerio:
 potens in amplitudine sua obtinenda, gra-
 to enim & iueundo introitu animis homi-
 num illabitur admirationis prætexta uela
 tasquam recte quis dicet lōgū: & beato
 honorē esse sine honore: dicta auctore Fe-
 sto a magnitudine: hinc Curtius homini-
 bus barbaris in corporum maiestate uene-
 rationē eē dixit. Famofum, clarū: cogit-
 tū uocabulū mediū: quo Apuleius cū lau-
 de utitur: secus alii. Personæ, Marii Pri-
 sci. Claritate, quia consularis: & sepe uir
 epulonū fuit. Exēpti, quo ceteri: qui p-
 futuri sunt prouinciis deterrebunt a rapi-
 nis: ne & ipsi pariter damnentur. Rei, cau-
 sæ, habent ista locum procerum: sicut seqn-
 tia narrationis. Accusantibus asis, Ma-

Insidet
 Maiestas

Famofū

Iudices

*Prouin-
 cie
 forma*

C. Plinius Arriano. S.

Solet esse gaudio tibi: siquid actum est in
 senatu dignum ordine illo: quāuis enim
 qui eris amore secesseris: insidet tamē animo tuo
 maiestatis publicæ cura. Accipe ergo quod per
 hos dies actū est psonę claritate famofum: seueri-
 tate exēpli salubre: rei magnitudie æternū. Ma-
 rius Priscus accusantibus Afris: qbus pconsule
 præfuit: omiſſa defensione iudices petit Ego: &
 Cor. Tacitus adesse puicialeb⁹ iulli existiaui⁹
 fidei nostræ cōuēire: notū senatui facere: excessis
 se priscū imanitate: sequitū cūa: qbus dari iudices

rium Priscum ex Bethica proconsulem Africæ una ciuitas publicæ: multiq; priuatiū rerum peregerunt:
 hæc Secundus libro tertio. Proconsule, præfuit, proconsulatu suo rexit Africam. Omisſa defenſio-
 ne, non enim poterat dicere hanc causam non constare: neq; factum negare: neque non esse quod obſice-
 batur: neque ut recte factum defendi poterat: quare contentus erat Priscus: ut reliquis cæteris criminib⁹:
 de repetundis tantum iudicare: ne dum se defendere conatur in senatu atrociora detegerentur: & iu-
 dices facilius q senatores putabat posse corrumpere. Iudices petit, postulat ut sibi darentur iudices.
 primum iudicia in manu equitum fuerunt: deinde per Syllam ad senatum traducta: postea lege Aurelia
 ad equites: senatores: tribunos ærarios: Iulius Cæsar ad duo genera iudicū redegit: qstis ordinis: & se-
 natorij, tribunos ærarios: quod erat tertij substituit. Iulli a senatu, solitos dari patronos publicæ præter
 Secundū ostendit. M. T. pro Murena. Adesse, opem ferre. Prouincialibus, Afris, fuit enim Africa post de-
 letam Carthaginem redacta in formam prouinciæ: scilicet sublati regibus: & aliorum principatu paruit
 romanis legibus: & iudicibus: tribus in super impositis, quod ne Paulum Oroſium: & Tacitum citent⁹:
 Cæsar libro septimo belli gallici docet: nam cōmutatis legibus illaz gentium securibus fiebat subiecta
 prouicia: & a proconsulibus regebatur iure romano. Excellisse crimina, maiora patrasse scelera q ut iu-
 dicibus ordinatis excutienda. Immanitate, crudelitate. Dari iudices, desiderari eis: quos iudicii causa

- delegisset senatus libro.vi.vidē testatur accusasse Marium Priscū: qui lege repetundarū damnatus. uteba-
tur clementiā legis: cuius fœueritatē imanitate criminum exccsserat. Condemnādos. in exilium deru-
dendo. ut equitem romanū unum. Interficiendos: ut septem eius amicos: & alterum equitem ro. Res-
pondit. mihi: & Tacito pro Mario. Fronto Catiū. Frontones multos fuisse legonam Frontonis cum
Tito amicitia coniuncti bis meminit Iosephus: & Tacitus Iulio Frontonis in rebus Orthonis: & Licinij
Frontonē monstrat Vipianus fuisse sub Imp. Antonino. Frōtōnē cōsulem sub Nerua Dionem quem Mar.
& bello: & pace clarū predicat. fuit igitur
Cornelius Fronto Catius orator. populi
mus romanæ eloquentiæ nō secundum:
sed alterum decus: q̄ illi Macrobius sic.
cū dicēdi genus ascribat. Antonini philo-
sophi præceptor: Dion testatur in Adria-
no plurimum floruisse: & primas in agen-
dis causis partes habuisse: cuius Cæcilius
alibi: & Iuue. in prima satyrtarum mentio-
nē faciunt. neq; ignoro Vipianum de pœ-
nis tradē Iulio Frōtōni rescriptissē Adria-
num Catiarum cognomina uetustissima
testantur scriptores: & sepulchrotum anti-
qua epitaphia: quæ nō Veronæ interdū:
sed inter Insubres frequentius annotaui-
mus: hodieq; Nouariæ amplissima familia parili cognomēto durat. Deprecatusq; est. usus ē deprecatio
ne: sicut locus poscebat. Fabio. n. referēte lib. vii. in senatu: & apud principē: & ubicunq; iuris clemētia ē:
hēt locū deprecatione: in qua plurimū ualeat p ipso qm̄ reus est hæc tria: antea dā uitā: si innocēs fuisse bñ-
meritis: si spes in futūre innocentē uicturis: & i aliquo usu futuri. p̄terea si uel aliis scōmodis: uel p̄nti pe-
riculo: uel poenitentia uideat̄ satis poenarū dedisse. extra nobilitas: dignitas: p̄pinq̄uitas: amici. M. T. rñ li-
bro. ii. de oratore deprecationem opinatur infimum obtinere locum: sed nonnunquā utilem esse. Re-
petundarū legem. lata repetundarū lex primum a L. Plione tribuno pl. alii a Manlio Acilio Glabione.
demum a Iulio Cæsare lex iusta repetundarū: appellata: quæ pertinet ad eas pecunias: quas quis in magi-
stratu: potestate: curatione: legatione: uel quo alio officio: munere. ministerio uel publico accepit: uel cū ex
cohorte cuius coqs. est: uel quo magis: aut minus quid ex suo officio fecerit. hæc scēdum Marcellum: &
Venuleium. alii breuius circūscribere dicentes legem repetundarum latam esse contra eos: qui in magi-
stratu pecunias uel uiu. uel fraude abfultissent. Gratianus: & Val. Imp. repetundarū damnatum quadruplū
eius quod accepit persoluere iubēt. ergo. Ultra legē. ultra quadruplum ex lege cōstitutum q̄q; Marcel-
lus. ff. xliiii. dicat nō fuisse certam poenā damnatis repetundarum cōstitutam. sed puniri: uel exilio: uel
ēd durius pro ut admisisent. quid enim si ob hominem necādum pecuniā acceperint: uel licet nō acce-
perint: calore. tñ inducū interfecerint: uel innocentem: uel quem punire non debuerant: capite plecti de-
bent: uel in insulā deportari. Ide exorta illa Iuuenalis indignatio: q̄ homicidā nō necassent: uel deportas-
sent: non ob pecuniā priuati uiri in aerariū relatā: ut quidam opinātur. Mouendarum lachrymarum
peritissimus. sciens auditors: & iudices ad misericordiam commouere. Vento. turbine: impetus: copia
uehemēte. Impleuit uela. amplificauit orationem. persistat in translatione sumpta a uento. tonat autē ista
oratio opportune. Cōtentio. lis. altercatio. orta est inter patronos: an magis senatores diuersi sentien-
tes. Cognitionem senatus. ius inquirendorum criminum per senatum cognoscere enim est disquirere
& examinare crimina: unde Virg. de Minoe tanq̄ de iudice dixit. uitafq; & crimina discit: & Iouena. iam
cognitione peracta. Lege. repetundarū: quia senatus secundum eam censuratur: uel muldaretur. an ma-
gis lege quæ eantem erat ne bis de eadem re agere liceret. quare qui fauebant Mario dicebant senatum
iam decreuisse ut repetundarū tātum damnetur: neq; posse iam peracta cognitione amplius retractare:
secus alii sentiebāt libere prius esse cognoscere quicquid uelissent: nā sicut princeps nō subiacet legi-
bus: ita nec senatus illius uices sustinet. Solutam. legibus nō obnoxiam. Admisisset. peccasset. Tantū
uindicandum: parem poenā decernendam. Nouissime. postremo. Iulius Ferox. Feroci scripsisse Procu-
lum meminit iuriscōsultus Paulus. Iulium Ferocem clarissimum uirum: & plurimæ autoritatis testā-
tur Traiani litteræ. hūc Scēdus alibi doctissimū memorat: & Tiberis curatorem antiquū in lapide titu-
lus adhuc extās. Ex autoritate Impe. Cæsi. Diui Neruæ Traiā Aug. Germanici. pont. Max. Trib. pot. v.
Cos. iiii. pp. Ti. Iulij? Ferox curatōr aluci: & nippæ Tiberis: & cloacæ urbis terminauit nippam. R. R. ad
prox. eip. p. xlii. ff. ii. s. Consul designatus. qui proximis cal. martis creati fuerant consules sequentibus
cal. Ianuariis cōsulatum insibāt: quos etiam prius initum legamus: ut apud Liliūm cal. martis: qui aëro
postea creabatur in sequentem annū designati dicebātur auctore Flauio Vopisco: postremo adeo cre-
uit ambitio sub impatoribus: ut uno anno tradat Lampridius sub Commodō fuisse uiginti q̄nq; cōsu-

les designatos. cum igitur res aliqua relata fuerat ad senatum: consules qui præsidebant primū designatos consules super ea sententiam rogabant: ac deinceps ceteros senatores. Rectus. ad iustitiam referatur. Sanctus. ad uitæ integritatem. Iudices dandos. qui de repetundis iudicarent. Interim. dum euocantur consules: interim idest statim dandos iudices: ut Terentius in Ecyra. interim miris modis odisse coepit Sostратam. Euocandos. introducendos in senatum. Innocentium. eorum immeritorum. Poenas. supplicia. Vendidisse. Marium subaudi. Preualuit. superior fuit: & potior. Sola frequens. ab omnibus comprobata. Misericordia. M.

Interim

Lachryma exa
rescit

rectus: & sanctus Mario quidem iudices interim censuit dandos: euocandos aurem: quibus diceretur innocentium poenas uendidisses. Quæ sententia non præualuit modo: sed omnino post tantas dissensiones fuit sola frequens: ad notatumque experimentis: quod fauor & misericordia acres: & uehementes primò impetus habent: paulatim consilio: & ratione quasi restincta confidunt. Vnde euenit: ut quod multi clamore permixto tuerentur: nemo tacentibus cæteris dicere uelit: patet scit enim cum separaris a turba contemplatio rerum: quæ turba teguntur. Venerunt qui adesse erant iusti: Vitellius Honoratus: & Flauius Honoratus: ex quibus Honoratus. ccc. milibus exilium equitis Romani: septemque amicorum eius ultimam poenam: Martianus unius equitis. R. o. D. cc. milibus plura supplicia arguebatur emisset: erat enim fustibus caesus: damnatus in metallum: stragulus in carcere: Sed Honoratum cognitioni seatus mors opportuna subtraxit. Martianus

Vitellius
Honoratus

Martia.

Pio refert Vlpianus: ut omittam Icelium libertum cognomento Martianum: ac uirum eruditissimum Martianum Capellam. satis constat ex testimonio Calistrati. si. quarto Martianum sub Traiano fuisse accusatum. Trecentis milibus nummum: uidelicet trecentis sextertis. Arguebatur. conuincerebatur. probabatur. Ultimam poenam. necem. Plura. quæ statim sequuntur. Fustibus. nodosis stipitibus: & uirgis. In metallum. qui ad effodienda metalla damnati erant cum dieno: & uque in labore perscuerarent continua defatigatione moriebantur: cum nulla eis ab opere daretur requies: aut laboris intermissio: sed uerbis coacti raro diu uiuerent. robustiori quidam corpore & animi uigore plurimum temporis in illa uersabantur calamitate: quibus tamen ob miseræ magnitudinem mors erat uita optabilior. hæc sumpta ex Diodoro. inter eos autem qui in metallum: & qui in opus metalli damnantur differentia est tantum in uinculis secundum iurisconsultum: quod qui in metallum dantur grauioribus uinculis premuntur: qui in opus metalli leuioribus. præfecto plane urbis specialiter competere ius in metallum dandi: & exempla diui Seueri: & Antonini ad Fabium Cissonem exprimentem tradente Vlpiano: quo auctore. si. primo: qui uniuersas provincias regant ius gladii habent: & in metallum dandi eis potestas permixta est. metalli quidem supplicium tam ad personas liberales: & ad ferules pertinet conditiones. sed ueterani: & eorum liberi nec in metallum damnantur: nec in opus publicum: uel ad bestias: nec fustibus cedunt. eadem fere Vlpianus titulo de decurionibus: & eorum filiis. prima Semiramis captiuos isti supplicio destinauit: quod nouit Suidas in dictione Semiramidis: id quod etiam uidetur intellexisse in Superbus. Strangularus. suffocatus laqueo. quæ omnia patrauerat contra legem Iuliam de repetundis: qua præcipitur: ne quis ob hominem in uincula publica coniciendum: uinciendi uinciri: uel subendum: uel in uinculis dimittendum: ne uel quis ob hominem condemnandum: ab solvendum: ne uel ob litem æstimandam: iudicium uel capitis faciendum pecunie aliquid accipiat.

In Metallum dandi

Opportuna. in tempore: nam morte declinauit dedecus: & supplicia: quæ subiisset: si uiuisset: & damnatus nemo uideri possit. anteq̃ de eo forte iudicium redditum: & pronunciatum esset neque cuiusque mortui boni: anteq̃ de eo Romæ pronunciatum sit: publicata sunt: eaq̃ bona hæredes possidere debent. unde

Matianus titulo de bonis eorum: qui ante sententiam mortem sibi coſultauerint: inquit: qui rei criminis non poſtulat manus ſibi intulerunt bona eorum ſiſco nō uendicentur: non enim facti ſcelus obnoxii: ſed conſcientie metum in teo ueluti conſeſſo teneri placuit. ergo aut poſtulat: eē debent: aut in ſcelere depræhenſi: ut ſi ſe interſcērent bona eorum conſiſcērent. opportune igitur mortuus ē Honoratus: an tequā poſtularetur. nam bona eius ad hæredes pertinebant. Cognitioni ſenatus. ut patres diſcuterent: & examinaſſent eius crimina. Inductus. in romilius in ſenatum. Tutius Cerealis. Cereales multos citat illa tempora fuiſſe notat: Minum Ce-

Cerealis

reakem: & lunium filium ſub Adriano. ad Vellum Cerealem alibi Secundus: ſicut Martialis ad lulium Cerealem libro. xi. q. bellum giganteū heroico ſcripſit. Turulii Cerealis: & Petilius Tact⁹ cum Iosepho & Dione meminere. Suidas inſuper Primum Cerealem citat. Conſularis. qui cōſulatū geſſerat. Iure ſenatorio. ius ſenatori erat: ſi Gel. libro quarto credim⁹: ut ſentētiā rogatus: ante quicquid uellet: & quoad uellet de alia re diceret. Inuidioſiorem. maiori inuidiæ obnoxium Priſcum. Commune crimen. Mari uenditis plura ſupplicia equitis romani: & Martiani ementis. Dilui. tolli. falſum argui. Vtroq. Mario: & Martiano. In proximum ſenatum. uſq. in eum diē: quo primum ſenatores in curiam conuenirent. non enim omni quoq. diē ſenatus habebatur: ut eſt uidere apud Mar. Tullium Auguſtiſſimus. maiestatis plenus. uenerandus. Pauſanias Auguſtus idem ē: q. uenerandus. Dion Octauum Auguſti cognomen recepit tanquam maius aliquod ſupra mortales: omnia enim neneranda: & ſacra auguſta romani appellant. q. Iulicētius Tranquillus exequitur Octauum dicens ex Munacii Planci ſententia accepiſſe cognomen Auguſti: q. loca religioſa in quibus auguratur quid conſecraretur auguſta dicātur ab auctur: uel ab auum geſtu: geſtu uel ſicut etiam Ennius docet ſcribens: Auguſto augurio poſtquam inelyta condita Roma eſt. ab illo igitur ſecundum Dionem omnes deinceps imperatores Auguſti cognomentum ſibi uendicauerunt: quo ſignificatur omnium rerum poteſtas. quare Secundus nō iniuria præſente imperatore auguſtiſſimum conſpectum dixit.

Auguſtus

Principes præſidebat. Traiano ceteros ſenatores præſtat: & princeps ſenatus erat. quia conſul: nam cōſulū alter uniuerſo ſenatui præerat: habebatq. poteſtatem rogandarum ſententiarum. eum principē ſenatus a romanis. τὸν πρῶτον αὐτὸν ὡς ὁ γράβας appellatum quidam prodidere. ſecundum præſidis nomē Martiano. ſi. primo atteſtante generale eſſe eo quod: & proconſules: & legati Caſaris: & omnes prouincias regentes licet ſenatores ſunt: præſides appellantur. Ad hæc. præterea. Ianuarius. quo ſolebant conſulatum inire auctore Ouidio in Faſtis. Cum cætera. aliorum uirorum frequentia. Senatorum frequentia. qui in principio anni plures quā alius temporibus ſolent interſſe ſenatu: rum celebritate conſulū inuentum magiſtratū: tum rebus rutilis exoluti. Cauſæ amplitudo. reſpectu accuſatorum: & reorum: ac criminum. Expectatio. deſiderium. Fama. diuulgatio cauſæ. Inſitum. natum ac proprium. Inſtituta. tunc temporis inſoluta raro inquit alibi Secundus incedebat cauſæ: uel perſonarum claritate: uel negotii magnitudine inſignis. Exciuerat. ſuſcitauerat. conuocauerat. Omnes ſenatores. reſpiciunt enim hæc frequentiam patrum. Imaginare. reputa. Sollicitudo Mar. Tullius de oratore teſtatur eum optime dicere: qui maxime dicendi difficultate uariſque euentus orationis: expectationemq. hominum pertimeſcat. Nobis. aduocatis. nam cauſa una a pluribus defendebat: q. introductum temporibus Ciceroſis uidetur: qui libro de claris oratoribus hanc conſuetudinem multis præbendit. raro tamen ſupra quatuor utebantur patris: poſt bella ciuilia ante legētiſſimum uſque ad duodenos eſt prouentum: deinde quor ſenatu placuiſſent. Super. de. Cætu. ſenatorum conuentu. priſcis temporibus tercentum ſenatores fuiſſe legimus Mar. Tulli⁹ quadringentos: & decem cōnumerat in ea oratione: quā in ſenatu pro redditu ſuo dixit. Tranquillus impertante Auguſto ſupra mille per gratiam: & præmium allecſos ſcribit: quos tamen idem princeps ad modum priſtinum: & ſplendorem redegit duabus lectionibus. Caſare. Traiano. Non ſemel. multoties. Niſquam. apud

Præſes

Patroni
quot.
ſenatorum
quot.

nullos iudices. Præmoueabant, antequam inciperem perturbabant. Obseruabatur, considerabatur legitur etiam obuerſabatur ſcilicet occurſabar mihi. Cauſæ difficultas, non circa crimina quæ ſatis æguebantur, ſed propter Prifici dignitatem. Illa, frequentiam ſenatorum: & præſentiam Cæſaris: & reliqua. Stabat, occurrebat Prificus in animo quod fuiſſet conſul: & ſeptemuir epulonum: & rurſum mihi uidebatur omni honore priuatus, hoc ſolet euenire in metu: ſic ad Fundanum de ſe ipſo, me conſularem inquit eſſe non ſentio: ruiſus mihi uideor.

Epulones

audiri benignius ſoleo: tunc me tamen: ut noua omnia nouo metu præmoueabant. Obseruabatur præter illa: quæ ſupra dixi: cauſæ difficultas. Stabat modo conſularis: modo, vii. uir epulonum: iam neutrū. Erat ergo per quam honorofum ac culare damnatum: quem ut premebat atrocitas criminis: ita quaſi peractæ damnatiōis miſeratio tuebatur: utcunque tamen animum: cogitationemque collegi: ceppi dicere non minore audientium aſſenſu: quam ſollicitudine mea. Dixi horis pene quinq; nam, xx. clephydris: quas ſpacioſiſimas acceperam: ſunt additæ quattuor: adeo illa ipſa: quæ dura: & aduerſa dicturo uidebantur: ſecunda dicenti fuerunt: Cæſar quidem tantum mihi ſtudiū: tātā curā etiā (nimium, n. ē dicere ſollicitudinem) ꝑſtitit: ut libertū meū poſt me ſtāte ſæpius admoneret: uoci lateriꝑ cōſulere: cū me

ut etiam illud ludorum epulare ſacrificium facerent: inſtituti, poſtea auſus eſt numerus: & ſeptem creati cepti: hinc Lucanus, ſeptemuirꝑ epulis ſeſtus: & lue, quis ſercula ſeptē ſecreto cœnauit auus: erāt autē epulones ſummæ authoritatis: flammbus: auguribus: quindecimuiris pares: & cuius pater ſecundꝑ Gellium ſeptemuir epulonum fuiſſet: eam excuſationem merebatur: ne i cōſortium Veſtæ legere. plura lege apud Macro. & recentiores. Iam neutrum, iam priuatus utroꝑ magiſtratu. Damnatum, repetundarum: ann quod omiſſa deſenſione ſuo ſe iudicio obnoxium criminibus reddiderat. Atrocitas, immitas, nō enim ſolum lege repetundarꝑ: ſed etiam Cornelia de ſiccariis tenebatur: quæ cauetur cōtra eos qui cū in magiſtratu eſſent eorꝑ quid fecerint aduerſum hois necemꝑ legibus permiſſum non ſit, legis Corneliæ de ſiccariis: & ueneficis poena eſt in iſulū deportatio: & omnium bonorum ademptio: niſi ho neſtiore loco poſiti fuerint ut poenam ſuſtineant: ſicut mox interdictū Mario urbe: Italiæꝑ. Peractæ damnationis, ſignate locutus addendo quaſi: nā: & ſi iudices petierāt: nōdum tamen pronunciarēt de eo. Vtꝑꝑ, aliquantulū difficultatē inter tot perturbationes. Collegi aium, uires ceppi ad agendū. Aſſenſu, fauore. Sollicitudine: quæ neſcio quomō magis oratorem decet. Viginti clephydris ſunt additæ: quattuor clephydra poterat diſtingui: per quodcunꝑ tēporis ſpaciū libuſſet: unde legimꝑ apꝑ Philoſtratum in Adriano declaratore fuiſſe clephydrum diſpoſitam ad menſurā centum uerſuum, hic ſane quꝑꝑ clephydræ ſpaciū unius horæ cōplectebant: unde inquit dixi horis pene quinq; cū præmiſſiſſet uiginti quattuor clephydras impetraſſe, ſi enim quꝑꝑ: & uiginti accepiſſet: quinq; ſolidas horas ægiſſet. Acceperam, impetraueram: cum ex lege accuſatori ſex horæ: reo uero nouem eſſent cōceſſæ. ſenatus autēꝑ ꝑmitteret dicenti quot ſibi placeret. Illa ipſa, iam prædicti obices. Secunda, ut accuſationem meāꝑ nauerint. Sollicitudinem, quod maius eſtꝑ ſtudiū: & cura: fui enim. Traiano cariffimus Secundus. Vocanda in oratore uox eſt: neꝑꝑ ultra uires urgenda: nā: & ſuſcitata ſæpe: & maiore niſu minus clara eſt: & fatigatio: ut corꝑ nō ad ꝑns modo: ſed etiam futuꝑꝑ uocem deſtrui: quare non immerito reprehēditur apud Senecam Portius Latroꝑ: nihil uocis cauſa faceret: non illa paulatim ab imo uſq; ad ſummum perduceret: non rurſus a ſumma cōtentione paribus interuallis deſcenderet: ſed libro ſecundo eplagæ hunc locum latius tractauit. Lateri, uiribus, nam libro tertio ne latera deſicerent dicit: & luentalis: nec quorūꝑ quod: Et lateri parcas: nec quantū fuiſſet anheles. Apuleius: & meis iam deſectis lateribus conſulas, Martialis Rumpis Baſſe latus: ſed in comatis, conſulere ergo lateri eſt ꝑuidere ne uiribus deſiciamꝑ dum nimium intēdimꝑ uocem, nam qui uolunt exclamare in maius ſecundꝑ Ciceronem latera: fauces,

Clephydra

linguam intendit; quibus elici uocē: & fundi uidemus toto corpore atq; oībus unguis cōtentionis uocis afferunt. Seneca praecepit latus balineo reparandū. Intendi uocem augere, siue uocē di. eferuefecere. Gracilitas tenuitas fuit. n. Secundus corpore non admodū robusto. Claudius Marcellinus, cuius alibi fit mētio: & Martia, duobus epigramatis Marcellinū a mortalitate uendicauit. Missus dimissus dissolutus senatus dissoluebat. his uerbis nihil uos moramur patres conscripi. haec sumpta ex Capitolino. Actio. Saluii. Scindere. impedire. nō perficeretur. Interuentu noctis, supueniente nocte: cū neq; post

Marcelli
nus

Salutis
Liberalis

Disposi-
tio

Iuena,
quando
scripsit

uehementius putaret incendi: q̄ gracilitas mea perpeti posset. respondit mihi p̄ Martiano Claudius Marcellinus: missus deinde Senatus: & reuocatus in posterum: neque enim iam inchoari poterat actio: nisi ut noctis interuentu scindere tur. Postero die dixit pro Mario Saluius liberalis uir subtilis: dispositus: acer: disertus. In illa uero causa omnes artes suas protulit. Respondit Cornelius Tacitus eloquentissime: & quod eximium orationi suae inest: σι αὐτοϛ. Dixit pro Mario rursus Fronto Catus insigniter utq; iā locus ille poscebat: plus in precibus temporis: q̄ in de senatione consumpluit: huius actionem uespera incluit: non tamen sic ut abrumperet. Itaque in tertium diem probationes exierunt, iam hoc ipsū pulchrum: & antiquum Senatum nocte dimitti

locis suis. est. n. dispositio rerū inuentarū p̄ locos distributionis Fabio scribente: est utilis rerū: ac partiū in locos distributio: quae quāq; sit cōis totī oīoni: praetipue tñ narrationi attribuitur: sicut subtilitas praecipio. Acer. uehementis: propriū est confirmationi: & cōfirmationis: disertus uero oībus actionis partibus. Artes suas. uehementiam imprimis: quāuis: & reliquae in eo uirtutes essent laudabiles: qui autem repetundarum insinulabitur crimine: ante actam uitam: & quibus de causis per prouiciam uniuersam: uel accusatoris: uel testē offendit: non inutiliter praeripiente Fabio exponit. Respondit. Saluio. Eloquentissime. optime. σι αὐτοϛ. grauitur: & uenustam: proprium oratoris est dicere grauitur: & ornate: & holum sensibus: ac mentibus accommodare. Cicero primo de oratore testatur. Erit mīum. p̄cipuū: & p̄fecto historiae grauissimum auctoritas: ut potesq; nisi ad exemplū pertinētia: & magna nō referat uerbus: & sententis paribus. Insigniter. egregie. Locus ille poscebat. ultimū causae gen^{us} est de praetatione: sed nulla alia rōne tueri reum possumus. ea in senatu: & apud populi: principēq; & obicūq; si iuris clementia est: locum habet: in qua plurimū ualent ex ipso qui reus est haec, tria in nita praecedere: si innocens: si bīmerit^{us}: si spes in futūre innocētis uidetur: & i aliquo usu futuri. p̄terea: si uel aliis icōmodis uel p̄nti periculo: uel poenitentia uideat satis poenae dedisse. extra. nobilitas: dignitas: p̄pinq̄uitas: amicitia. In p̄cisus. in deprecatione. Ut abrumperet. perinde ac si diceret cum die finem actioni imposuit. Vespera. serū diei. Probationes exierunt. sunt exhibitae tabulae: & testes: quas inarrificiales probationes rhetores appellant: de quibus lege plura apud Fabiū Quintilianū. p̄terea. ff. xxi. titulus est de p̄bationibus: & p̄sumptionibus. Antiquū. simile antiquis p̄cisus: Nocte dimitti. interuentu noctis dissolui hoc indicū Mari factū Traiano sperante testat Secundus in oratione panegyrica non solum rem eandem referens: sed et uerboz multarū: ubi Traiani patientiā in agendis causis commendat. scribit. n. iam q̄ antiquum q̄ cōsulare: quod triduū totū senatus sub exemplo tui sedit: cū interea nihil praeter consulē ageres, interrogauit quisq; qd placuit: dissente: discedere: & copīa iudicii sui resp. facere licuit: cōsulti oēs atq; et dinumerati fumos: uicēq; snia nō prima: sed melior. dicemus igitur luuenalis: qd qui prima satyra carpit hoc senatus cōsultū: q̄ satis cōstat factum sub Traiano: suū opus cōposuisse: & emississe sub eodem: q̄ inde tanq̄ poenitentia ductusq; statim in principio uiuos notasset: p̄mittit se dictū de mortuis: hunc in Domitianū iā occisum aperte inuehitur. imo iā mortuum testatur: non. n. eo uiuente ausus fuisset talia dicere: gnarus quidem multis expimentis solitū mīma quaeq; in se dicta atrociter punire: Traiani uero sperū rarā tempore felicitatem: ubi sentire quae quis uolūisset: & quae sensisset dicere licebat: ac oīa stu diosae genera tā liberius: quae prope sub Domitiano fuerant extinctae: resouerentur: inde luuenalis Traianum sup hoc laudans (sui. n. poetae fautor) inq̄. Et spes: & rō studioz: & Caesare trīn. Solus. n. tristes hac tēpēstate camoenas Respexit: & multis argumētis cōprobatur Secundum scripsisse suas epistolas post necem Domitianī: adde q̄ Martialis: dum post obitum illius fecerit in Hispaniam: scripsit. carmen ad luuenalem in urbem occupatam circa salutationes potentiorum. pari scribēdi libertate Tacitus: & Tra-

quillus in historiis suis sub eodem uſi ſunt, quod autem Suidas (nam quæ de Iuuenale ex Probi authoritate referuntur: tanquam non legitima illius probatiſſimi grammatici Probi reſiciamus) ſcribit Iuuenalẽ poetam romanum fuiſſe temporibus Domitiani: & paridem hiſtrionem præſinæ factionis ab imperatore dilectum conuictis a ſenatu: & Iuuenale notatum: hinc principem relegaſſe poetam Pentapolin libyæ ciuitatem: hiſtrionem uero ditatum miſſiſe in Antiochiam: qui domum: & balineum extra oppidũ adducians ibidẽ interit: non ideo reſert ſub eo ſcripſiſſe ſatyram: nã potuit ſola uocẽ uel epigrammate Paridem inſeſcere: neq; quis prohibet poſt obitum Dogitiani clementia Neruæ in urbem rediſſe: hinc inſultum memor ſatyram exorſi immaniſſimum principẽ cũ ſuo hiſtrione carminibus merito proſcudit. nolo dicere præſinam factionem in hiſtrionibus inſolitam: ſed in aurigis circenſibus frequentem: nec Paridis ſepulchrum in Antiochia: ſed uia Flaminia auctore Martiale fuiſſe: hoc tantum addidero: Sui-

triduo uocari: triduo cõtineri. Cornut⁹ Tertull⁹ cos. des. uir egregi⁹ & pueritate firmiſſimus cẽ ſuit. D. cc. milia: q̃ accepit Mari⁹ ærario iſerẽda: Mario urbe: Italiaq; interdiciẽdũ: Martiano hoc amplius Africa: in fine ſententiæ adiecit: quod ego & Tacitus iniũcta aduocatione diligẽter: &

dam græcum non Secundo romano conferendum: qui rem ſui temporis: & agente ſe tractat: immo reperiit. Triduo. per tres dies Cornutus Tertullus in præſectura ærarij: & conſulatu Secundo collega uir ſanctus: & in omni laude ſimilis antiquis: Amylliz uiz curator fuiſſe ſummo neceſſitudinis uinculo pariter coniuũcti. Tertullus: & Marini conſulatus meminit Vipianus ad legem Iuliam de adulteriis: ſequens tamen epistoſa demonſtrat Tertullum fuiſſe designatum conſulem cum Nerua: & Tertullianum ſenat⁹ conſultum: quod factum eſt temporibus diui Adriani: Iuſtinianus aſſerit tranſiſſe appellationem a Tertullo. diuus Auguſtinus irridendo author eſt Tertullum uirum grauem: & Philoſophũ ædilem futurũ clamaſſe in auribus ciuitatis inter cætera ſui magiſtratus officia ſibi Floram matrem ludorum celebritate placandam. nam quæ Iulius Capitolinus de Tertullo ſcribit: non de Cornuto: ſed eius filio: uel alio dicta autumo. inquit enim crimini datum eſt Antonino philoſopho: quod adulteros uxoris ſuæ Tertullum: Vitilium: Orſitium: Moderatum promoueret ad uarios honores: Tertullum etiam cum uxore prædentem deprehenderet: de quo minus in ſcena præſente Antonino dixit: cum ſtupidus nomen uxoris a ſeruo quaereret: & ille diceret Tertullus: & ad huc ſtupidus quaereret. reſpondit: iam tibi dixi: Tertullus dicitur. Conſul designatus. cum Iulio Feroce. Vir egregius. de quo alibi Secundus: Cornuto quid melius: quid ſanctius: quid in omni genere laudis ad exẽplar antiquitatis expreſſiſſus. Septingenta milia. nũmũ. Accepit. a Martiã: nã trecenta non potuerant ſatis probari. Honorato morte intercepto.

Ætario. inferenda. in pecuniã publicam reponenda: non enim erant reſtituenda Martiano obnoxio maioribus ſupplicis: quod æ ſuma necẽ equitis ro. emiſſit. ærarium erat quo publica pecunia per præfectos reſerebatur: ſicut fiſcus quo principis tantum. ſecundus in panagyrico. at fortaiſſe fiſcum non eadem ſeueritate: qua ærarium cohibes: immo tanto maiore: quanto plus tibi licere de tuo: q̃ de publico credis: & Spartianus. uetuit Adrianus damnatorum bona in fiſcum priuatum redigi: omni ſumma in ærario publico recepta. dictum ærarium ab ære. nam ante argentum: ac pene etiam aurum in precio ſuit æs. erat autem Saturni ædes: quod tempore: quo Italiã incoluit ſertur in eius ſinibus nullum eſſe ſurtum commiſſum: & q̃ ſub illo nihil erat cuiusque priuatum: ideo apud eum locaretur populi pecunia communis: ſub quo fuiſſent cunctis uniuerſa communia: an q̃ fructum inuenerit: & agriculturalioris author fuiſſe credatur: fructum uero copiarum uenditio pecuniam gignat: hæc ſumpta a Plinio ſenior: Macrobio: Plutarcho. Interdiciẽdũ Mario. inhihendũ: & ſubmouendũ Mariũ. uſitatus dicitur interdico Mario urbe Italiaq; urbem: Italiaq; ſicut interdico tibi aqua: & igni: q̃ aqua: & igni. interdũ tamen accuſatio iungimus diuerſis modis. nam idẽ libro quinto interdiciendum ei aduocationẽ dixit: & Tranquillus Nerone interdixiſſe uirum amethyſtini: triq; coloris: & Ouidius lunonẽ interdixiſſe orbem: apud Senecam ter idẽ dicendi genus annotauimus. poſſeſſionem interdico tibi: & illi domũ meam interdiciam: non interdico ſibi: ac ſuis admirationem at Iulius Cæſar Arionem inquit omni gallia romanis interdixiſſe. edico: & interdico diſſerunt: q̃ edicimus quæ iubemus: interdiciamus: quæ uetamus fieri: itaque prætoris edicta: & interdicta dicuntur. Hoc apud. præter urbẽ: & Italiã. Africa. prætria. nã conſtitutũ eſt: uero cui patria interdiciũ nõ uidetur: & ita multis conſtitutionibus cauetur auctoritate Vipiani de interdiciis. Fortiter. conſtanter. pari induſtria: fide. conſtantia laudatus eſt Secundus pleniffimo teſtimonio dũ pro Bethici ægri aduerſus Claudiũ. Inuẽda aduocatione. accuſatiõe mandata a ſenatu. nã aduocatus comune uerbũ eſt tã accuſatoris q̃ deſenſoris: qui ſi inutilis foto extitſſet uulgo candid⁹ dicebaſ. hoc Fabius: at Pedianus qui deſendit altere in iudicio: aut patronus diciſ: ſi orator eſt: aut aduocatus: ſi aut ius ſuggerit amico: aut pteſtiã ſui: aut procuratoriſ: abſentis negotiũ ſuſcipit: aut cognitoriſ: præſentis cauſa: nouit: & ſic tuetur ut ſuam. apud quẽ deſideratur dictio abſentis: reſtit-

Cornut⁹
Tertull⁹

Ætariũ
Fiſcus

Interdi
co

Edico

Aduoca.
Cauſidicus
Patron⁹
Procurator
Cognitor

linguam intendūte quibus elici vocē: & fundi videmus toto corpore atq; oībus ungulis cōtēctōnis vocis
asseruiunt. Seneca praecepit latus balineo reparandū. Intendi. uocem augere. siue incēdi. i. e. referuere.
Gracilitas. renuitas. fuit. n. Secundus corpore non admodū robusto. Claudius Marcellinus. cuius alibi
fit mētio: & Martia. duobus epigramatis Marcellinū a mortalitate uendicauit. Milius. dimissus dis-
solutus senatus dissoluebat his uerbis: nihil uos moramur patres conscripti. Haec sumpta ex Capitolino.
Actio. Saluii. Scindere. impedire. nō perficeretur. Intervento noctis. supouiente nocte: cū neq; post
occasū solis: neq; aī ortū liceret festū ha-

bere Gellio tradere. uerū nō usqueq;
lex ista seruabatur. Saluius Liberalis. qui
sub Domitiano accusatus ē: eūq; Secundus
asserit fuisse uehementem: & disertū orato-
rē: nam si Tranquillū audimus i defensio-
ne diuitis ausus est dicere: quid ad Cæsare
si Hipparchus sextertii milles habet. qđ
dictū quis audacius Vespasianū laudauit.
Saluiō legato Aquitaniae rescriptis. Adria-
num refert Calistratus titulo de accusati-
onibus. Seneca Liberali patriā Lugdunū
assignat. itē Liberalis sub Tito. Centurio-
nis Iosephus meminit. Subtilis. in inuen-
tione. Dispositus in coaptando singula
locis suis. est. n. dispositū rerū inuentarū p
locos distributio: siue Fabio scribente: est
utilis rerū: ac partiū in locos distributio:
quāq; sit cōis toti orōni: praeipue tñ
narrationi attribuitur: sicut subtilitas pri-
cipio. Acer. uehēmēs: qđ propriū est con-
surationi: & cōfirmationi: disert⁹ uero oī-
bus actionis partiibus.

Artes. suas. uehementiam imprimis: quāuis: & reliquae in eo uirtutes essent lauda-
biles: qui autem repetundarum infirmulabatur crimine: ante actam uiram: & quibus de causis per prouī-
diam uniuersam: uel accusatorē: uel testē offenderit: non inutiliter praeripiente Fabio exponet. Respon-
dit. Saluiō. Eloquentissime. optime. *σέμνω*. grauitē: & uenulentam proprium oratoris est dicere
grauitē: & ornate: & hoīum sensibus: ac mentibus accommodare. Cicero primo de oratore testatur. Exi-
mum. sc̄p̄p̄m. & p̄fecto historice grauilissimū author: ut potēq; nisi ad exemplū pertinētia: & magna nō
reſer̄at uerbis: & sententiis paribus. Insigniter. egregie. Locū ille poscebat. ultimū causae gen⁹ est de-
precatō: cū nulla alia rōne tueri reum possumus. ea in senatu: & apud populū: principēq; ē ubiq; cūq;
iuris clementia est: locum habet: in qua plurimū ualent ex ipso qui reus est haec tria in uita praecedere: si
innocens: si bōmerit⁹: si spes in futūge inocētis uidetur: & i aliquo usu futuri. prērea si uel alitis icōmodis
uel p̄nī periculo: uel poenitentia uideat̄ satis poenae dedisse. extra. nobilitas: dignitas: p̄pinq̄uitas: ami-
ci. In p̄cibus. indeprecatione. Ut abrumperet. perinde ac si diceret cum die finem actioni imposuit.
Vespera. serū dieti. Probationes exierunt. sunt exhibitae tabulae. & testes: quas inaristificales probationes
rhetores appellant: de quibus lege plura apud Fabiū Quinestianū. p̄terea. *β. xxii.* titulus est de p̄bationi-
bus: & p̄sumptionibus. Antiquū. simile antiquis p̄tibus. Nocte dimitti. interuentu noctis dissolui hoc
iudiciū Mari factū Traiano sperante testat Secundus in oratione panagyrica non solum rem eandem
referens: sed et uerboq; multa: ubi Traiani patientiā in agendis causis commendat. scribit. n. Iam qđ antiquū
qđ cōsulare: quod triduo totū senatus sub exemplo tui sedit: cū interea nihil praeter cōsulē ageres.
interrogauit quicq; qđ placuit: dissidentē: discedere: & copiā iudicii sui reip. facere licuit: cōsulī oēs atq;
et dinumerati sumos: uictrq; snā nō prima: sed melior. dicemus igitur luuenale ro qui prima satyra car-
pit hoc senatus cōsultū: qđ satis cōstat factum sub Traiano: suū opus cōposuisse: & emississe sub eodem: p
inde tanq; poenitentia ductus: qđ statim in principio uiuus notasset: p̄mittit se de iuge de mortuis: hinc in
Domitianū iā occisum aperte inuehitur. Imo iā mortuum testatur: non. n. eo uiuente ausus fuisset talia
dicere: gnarus quidem multis experimentis solitū mīma quaeq; in se dicta atrociter punire: Traiani uero
speridū rā tempore felicitatem: ubi sentire quae quis uoluisset: & quae sensisset dicere licebat: ac oīa stu-
dioge genera tā liberius: quae prope sub Domitiano fuerant extinctae: resouerentur: inde luuenalis Traia-
num sup hoc laudans. fuit. n. poetae fautor inq;. Et spes: & rō studio i Cæsare trīn. Solus. n. tristes hac
teſtēte caemones Respexit: & multis argumētis cōprobatat Secundum scripsisse suas epistolas post ne-
cem Domitianī: adde qđ Martialis: dum post obitum illius secessit in Hispaniam: scripsit caemem ad lu-
uenalem in urbem occupatam circa salutationes potentiorum. pari scribēdi libertate Tacitus: & Tra-

quillus in historiis suis sub eodem usi sunt, quod autem Suidas (nam quæ de Iuvenale ex Probi auctoritate referuntur, tanquam non legitima illius probatissimi grammatici Probi reiciimus) scribit Iuvenalem poetam romanum fuisse temporibus Domitiani: & paridem historionem præfixæ factionis ab imperatore dilectum conuictis a senatu: & Iuvenale notatum hinc principem relegasse poetam Pentapoli in libyæ ciuitatem: historionem uero ditatum misisse in Antiochiam: qui domum: & balineum extra oppidū addicans ibidē interit: non ideo refert sub eo scripsisse satyram: nā potuit sola uoce: uel epigrammate Paridem inceslere: neq; quis prohibet post obitum Domitiani clementia Neruæ in urbem redisse: hinc iniuriarum memot satyram exorlus immanissimum principē cū suo historione carminibus merito profecit. nolo dicere præfixam factionem in historionibus insolitam: sed in auribus circensibus frequentem: nec Paridis sepulchrum in Antiochia: sed uia Flaminia auctore Martiale fuisse: hoc tantum addidero: Sui

triduo uocari: triduo cōtiperi. Cornut⁹ Tertull⁹ cos. des. uir egregi⁹ & pueritate firmissimus cōsult. D. cc. milia: q̄ accepit Mari⁹ ærario iferēda: Mario urbi: Italiaq; interdicēdū: Martiano hoc amplius Africa: in fine sententiæ adiecit: quod ego & Tacitus iniuncta aduocatione diligēter: &

dam græcum non Secundo romano conferendum: qui rem sui temporis: & agente se tractat: immo repetit. Triduo, per tres dies Cornutus Tertullus. In præfectura ærarii: & consulari Secundo collega uir sanctus: & in omni laude similis antiquis: Amyllæ uix curator fuisse: momentum necessitudinis uinculo pariter coniuncti. Tertullus: & Maximi consularis meminisse Vlpianus ad legem Iuliam de adulteriis: sequens etiam epistola demonstrat Tertullum fuisse designatum consulem cum Nerua: & Tertullianum senat⁹ consulatum: quod factum est temporibus diui Adriani: Iulianus asserit traxisse appellationem a Tertullo. diuus Augustinus irridendo auctor est Tertullum uirum grauem: quod adulteros uxoris suæ Tertullam: Vtilium: Orsitium: Moderatum promoueret ad uarios honores: Tertullum etiam cum uxore prædentem deprehenderit: de quo minus in scena præfente Antonino dixit: cum stupidus nomen uxoris a seruo quæreret: & ille diceret Tertullus: & adhuc stupidus quæreret: respondit: tibi dixi: Tertullus dicitur. Consul designatus cum Infio Feroce. Vir egregius. de quo alibi Secundus: Comuto quid melius: quid sanctius: quid in omni genere landis ad exēplar antiquitatis expelliss. Septingenta milia. nūmū. Acceperat, a Martiō: nā trecenta non potuerant satis probari Honorato morte intercepto. Acario inferenda: in pecuniā publicā reponenda: non enim erant restituenda Martiano obnoxio maioribus supplicis: quod ea sūma nec equitis ro. emisset. ærarium erat quo publicā pecuniā per præfectos referebatur: sicut fiscus quo principis tantum. secundus in panagyrico. at fortasse fiscum non eadem seueritate: quā ærarium cohibes: immo tanto maiore: quanto plus tibi licere de tuo: q̄ de publico credis: & Spartianus. uetuit Adrianus damnatorum bona in fiscum priuatum redigi: omni summa in ærario publico recepta. dictum: ærarium ab ære. nam ante argentum: ac pene etiam aurum in pretio fuit æs. erat autem Saturni ædes: quod tempus: quo Italiā incoluit fertur in eius sinibus nullum esse furtum commissum: & q̄ sub illo nihil erat cuiusque priuatum: ideo apud eum locaretur populi pecuniā communis: sub quo fuissent cunctis uniuersa communia: an q̄ fructum inueniret: & agriculturalionis auctor fuisse credatur: fructuum uero copiarum uenditio pecuniā gignat: hæc sumpta a Plinio seniore: Macrobio: Plutarcho. Interdicendū Mario. inhiibendum: & submouendum Mariū. usitatus dicitur interdicto Mario urbe Italiaq; urbem: Italiāq; sicut interdicto tibi aqua: & igni. q̄ te aqua & igni. interdū tamen accusatio iungimus diuersis modis. nam idem libro quinto interdicendum ei aduocationē dixi: & Tranquillus Neronē interdixisse usum amethystini: tyrrū coloris: & Ouidius lunonē interdixisse orbem: apud Senecam ter idem dicendi genus annotauimus. possessionem interdicto tibi: & illi domū meam interdicam: & non interdicti sibi: ac suis admirationem. at Iulius Cæsar Arionissum inquit omni gallia romanos interdixisse. edico: & interdicto differunt: q̄ edicimus quæ iubemus: interdicimus: quæ uetamus: scitæque prætoris edicta: & interdicta dicuntur. Hoc aplius. præter urbē: & Italiā. Africa patria. nā constituitur ei: ut cum patria interdictum est etiam ab urbe ablinere debere: contra autē si cui urbe fuerit interdictū: patria sua interdictum nō uidetur: & ita multis constitutionibus cauetur auctore Vlpiano de interdictis. Fortiter. constanter. pari industria: fide. constantia laudatus est Secundus plenissimo testimonio dū pro Bethleis agit aduersus Clasticū. Iniuncta aduocatione. accusatiōe demandata a senatu. nā aduocatus cōmune uerbū est tā accusatoris q̄ defensoris: qui si inutilis fore extitisset uulgo cauidic⁹ dicebat. hoc Fabius: ad Pedianus qui defendit atque in iudicio: aut patronus dicis si orator esset aduocatus: si aut ius suggerit amico: aut p̄sentia suā: aut procurator: si absentes negotiū suscipit: aut cognitoris præsentis causā nouit: & sic tueret ut suam. apud quē desideratur dictio absentis: et ita

Cornut⁹
Tertull⁹

Ærariū
Fiscus

Interdi
co

Edico

Adnoca.
Causidicus
Patron⁹
Procurator
Cognitor

Pöpeius
Collega.

tuenda ex testimonio Festi. Arbitrari censere. Dignum, conueniens. Mandatis partibus, officio im-
posito nobis nam tutabatur partes Afrorum iussu senatus. Designati, electi creati, destinari. Confu-
lari: qui consulatum fecerant: nam hii præcedebant cæteros senatores ordine. Pompeium Collegæ,
apud Iosephum libro septimo falso legitur Collegas pro Collega, uix inquit motus eorum potuit repri-
mere Collega adhuc iuuenis legatus postulans sibi præmitti ad Cæsarem gesta: nam paulo post præter
Secundum idem scribit: habita diligenti ratione Collegam reperisse ueritatem. In quinquenium: per
quinq; annos tantum relegandum. Re-

Sentētia
quot mo-
dis.

petundarum poenæ: ut quadrupam abla-
ti perfolueret, nec exularet. Passus esset,
nam se suo iudicio condemnauerat: dum
iudices peteret, Vtrique Tertullius & Colle-
gæ sententia. Hæc Collega. Solutiore,
mitiore. Quidam senatorum. Assensu
annuisse, consensisse, nam assentior: & as-
sentio dicimus. Hunc Collegam. Sequē-
bantur, mutata priorē sententia. Disces-
sio, fiebat referente Gellio senatus consul-
tum duobus modis: aut per discessionem:
si consentiret: aut si res dubia esset per
singulorum sententias exquisitas ad illi
consuetudinem alludens Apuleius dixit:
non pedibus: sed totis animis latrones in
eius uadunt sententiam, at Cicero tem ip-
sam notauit, prospiciebatur inquiri i Hor-
tensii sententiam multis partibus plures
ituros, sed Flauius Vopiscus manu ele-
uationē superioribus modis addidit: post
hæc interrogati plerique senatores sentē-
tias dixerunt: deinde aliis manu porri-
gentibus: aliis pedibus in sententiam eun-
tibus: plerisque uerbo consentientibus
conditum est senatus consultum suffragia
p relationē manuum pluribus Suidas exe-
quitur. Sellis consulum, iuxta consules,
qui in sellis sedebant currulibus: aut tri-
bunalibus: hii maiora iudicia secundum Asconium exercebant: ut consules: & prætores: sicut: qui in sub-
sellis, minora: ut tribuni: triumuiroi quæstores, erant autem sellæ quatuor pedum, Vopiscus in Firmo
dicitur habuisse duos dentes elephantini pedum denique quibus Aurelianus ipse sellam constituerat face-
re: additis aliis duobus, sellarum inuētores fuerunt Ethrusci: erant præterea sellæ familiares: quibus ad
usum domesticum utebantur ut Varro in agricultura scribit. Annumerari Collegæ, assensu fuerat Pö-
peio Collegæ. In diuersum, in sententiā Cornuti. Impulsoribus, submotoribus, persuasoribus. Di-
ctauerat, composuerat, suggesserat, nam dictare quantum ex libro quinto epistolarū Senecæ colligere
Possumus hoc disert a dicere: quod illud est tarde: & diuulse enunciare: quæ alius excipiat: & hoc est
continue: & uno tenore orare, quanq; etiā dictare pro continenter dicere usurpetur: sicut Treuellus Pol-
lio: non scribo sed dicto: & dicto cum ea festinatione: ut respiciendi non habeam facultatem, quod Fa-
bius sic reprehendit, quid de illis dictandi delictis sentiam: eius manu cum dictamus urget: atq; iterum
puer etiam dubitare: aut resistere, aut mutare quasi cōficiam infirmitatis nostre timentes, dictare etiā
p suggerere usus est Columella libro quinto, modus inquit materiarū est erit quem dictabit humilis: atq; ip-
sius stirpis læritia: & dictata sunt: quæ ludi magister de aliquo auctore pueris tradit interpretamenta: ut p-
dicat: eademq; ipsis post paulum ita reddantur: ut tradita sunt, omnis igitur Varrone: Persio: & Ora-
tios: solo Ciceronis testimonio contenti erimus: qui ad Qu. Fratrem inquit de Caluēti Marti oratione
qd scribit: miror tibi placere eidē rescribere: pserim cū illā nemo lectur⁹ fici⁹ ego nihil rescripsero: meā
in illū pueri oēs tanq; dictata perdiscant. Tranquillus eq; pro regulis: & præceptis usurpat: Iulius Cæ-
sar, assentes enixū: ut tyroni singulorū disciplinā romanī eqtes: & senatoris armorū periti susciperēt: & di-
ctata exercentibus darēt, i. præcepta uitæ: & inferēt, i. uulnera. Alioquin, i. super. Plurimū audeat, cū
audebat omniū audacissimus: cū timebat omniū timidissimus erat, idē in primo, ut ē cū timet abiectis-
simus: & libro sexto, timebat: palebat, Amphissimæ, maximi momenti. αἰττοειν, officium perti-
nens ad temp, inde recentiores αἰττοειν sacrosanctū publicū: quam missam uulgo Christiani appel-

Sellæ

Dictare,
Dicere.

Dictata,

Lant. Hostilius Firmius, neminē legiū Hostiū Firmiū circa illa tpa. Legatus, qui pconfulis iperibebat: sicut magister equitū Dictatoris: quare Apuleius consularē in legato authoritatē dixit: n. si berat pconful uicarias uices agebat. aliz aut sunt legati ptes aliz pconfulis: ille oīa agere ad pscriptū: hic libere ad summū regē cōsulere debet. nā legatus scdm Vlpianū accipit iurisdictionē a pconfulē suū: si qd tū erit qd morē ad adiutendū exigit: nec mittere legatus ad pconfulē debet: neq. n. ad adiutendū: uel coercendū: uel atrociter uerberandū ius hērimo Pōponius scribit legatū pconfulis nihil pprū hērimū a pconfulē mādātā fuerit ei iurisdictionē. at Catus Cēsar aq. uatā legatī potētia suo pconfuli pconfulis ius minuit: & legatorē auxit. Permixtū causā, cōfictor: & minister rapinaz Marii: nā in comites iudicū: qui reperundaz rei sunt: lege Julia iudiciū datur. author Marcellus iuriscōfultus, Rōnibus Martiani, calculus: & cōpūis seprin genoz milī: dū per hāc romani equitis plura supplicia emeret. Sermonē, oratiōne remissā similia quorūdiē locutioni.

Hostilius Firmius Legatus

Hostilius Firmius legatus Marii Prisci: qui permixtus causā: grauitē: uehementēq. uexatus ē: nā: & rōibus Martiani: & sermone: quē ille habuerat i ordine leptitanoz operam suam Prisco ad turpissimū ministeriū cōmoda: lē: stipulatus: qd de Martiano. L. milia: denariū probabat: ipse prætēra accepit lē sextertiū. x. milia: fo: lissimū

Ille Marius Priscus, Ordine, decurionū, Leptitanoz, Leptis i africa a Tyris ut Carthago: ut Vicia cōdita: i munis: libeta Hirtio tradēte, Neapoli dictā tellat Stra, prius i diuē Carthaginēsi fuit: qb? singula talēta quotidie pēdebat: post ad Malinissā: deide ad tū, puenit. hāc Luitus, arguebat, cōiunctibat, Operā suā, psonetaz: & pecūz cōponēdaz, Turpissimū, uilissimū, & psonaz abiectarum, Prisco, ad utilitatē Prisci, Stipulatus: qd de Martiano obligasse Martiani nōie mariani stipulari ē obligare aliū iterrogādo, Se, ut nā nulla stipulatio emporē uēditori obligaret, Pōpon? de uerboz obligatiōibus stipulationū alias iudiciales: alias ptorias: alias cōuentionales: alias cōes tā ptorias q. iudiciales ēē refererat aut ista cōuentionalis: sed iterprete Vlpi, gñalr nouius turpes stipulationes nullas ēē momētī: possūmus igit exponere stipulatū Firmiū de Martiano q. obligatiōē scriptis notasset: quā Martiani fecerat Prisco ad summū quinquaginta milia denariū, stipulari enim iterrogare significat: q. obseruāt etiā nunc notari in obligatiōibus, Varro stipulatū dū id est iterrogandam plerūq. usurpat: & stipulatio Pomponio teste est uerboz conceptio: quibus is qui iterrogat daturum: faciendum uel se id quod iterrogatus ēst responderet, Quinquaginta milia denariū, denariū p denariōz uisitatā dicendi forma, de nariis inquit Plutarchus ex decē aeris erat pariter Varro de latinitate & Fel? & Plī, ac Priscian? iquit denarius olim decussis ualebat: & decē libraz nummus erat, Vitruuius in denarios: denos aeris cōstituit se antiquitatē ascribit: & ea re cōpositionē nominis ad suam usq. etatē denarium retinere: quāuis istam subiūctat aerē denariū habuissē, xvi. asses Gellius denarium ualuisse quanti drachmam ostendit, Lais inquit decē milia drachmaz poposcit: hoc facit nummi nostratis decem milia, Celsus denariū in sex uncias diuidit: sed hoc magis ad medicos facit, Sextertiū decē milia, opinor milia tollendum: nā fides excedit: nūi secundū Festum uelimus dicere sextertiū quartā partem denariū dictam, & Plī, scriptū reliquit scrupulū olim ualuisse sextertis uicenis: qd efficit in libras ratione sextertiū: qui tunc erāt sextertios nouē nos: neq. negauerim sextertiū in masculinū, fuisse longe minoris: q. neutro genere: q. declaratur sequenti bus authoritatibus, Tranquillus in Cēsare dictatore scribit eundē annuū habitatiōē usq. ad bina milia nummū: quaz pculdubio faciunt duo sextertia i Italia non ultra quingēos sextertios remississe, sic Fabiū ualentē tradit Tacitus addidisse tricenos singulis militibus sextertios: ubi sane longe minoris est, latiniāus in institutiōibus pro re minia sextertiū posuit: ut pro mille sextertiū uis aureus computet: & Plutarchus in M. Antonio: nūi mēda est: quidā ex amicis dari iusserat milia uiginti quinq. hoc romāi decies sextertiū appellat: quāquā Aruntius apud Priscianū inquit sextertios oli duppōdus & semis: id est due libraz: & semis: q. semis sextertius: quoz tpe denarius decussis ualebat: hoc est post duos sequens tertio loco est semis, duobus, n. & semis antiquus sextertius ē, & ueteris cōsuetudinis ut retro aera dicerēt: ita ut semis quātus semis quātus semis tertii nūciatē: ab semis tertii sextertiū dictū: cui assipolant Var. Se. & Fe. Vitruuius Pollio ex duobus assibus: & tertio semisse sextertiū antiquos uocitate testat, qre multoz testimonio Oratiū: Mar. & Macrobiū pferri sextertiū unū tāti erat: quātū mille nūmū, tā & si a Varrone: & ceteris Lāpidius uideat dissentire i Helogaballo referēs nūq. mīus centū sextertis: hoc ē argētī libris tri gita cenasse, Vopiscus i aere sextertiū quinguas: & i Bonoso aeris sextertiū dixit: quibus oibus colligit sextertiū fuisse pecuniā certi ponderis, auriaz quātū aeris, nec me pterit sextertiū apud Columellā: & Frōti nō ē mēsuraz gēus & gbus illū sextertius adiectū pūlsisse: & Mar. sextertiolū diminutiū pro re maxia, Foedissimū titulu, sub prexru isam, lex. n. Julia de repetūdis subeāt magistratus ē ab oī sorde abstine re: uel autē habiti sunt unguentarij: nec mirū quippe cū unguentū sit materia luxu maxie superuacui: unde P. Licinius Crassus: & Iulius Cēsar censores edixerunt ne quis uenderet unguenta exotica: sic. n. p. egrina appellauere, & Augusto a. M. Antonio exprobratū legimus proauū habuisse: qui mō unguentariū

Leptis

Stipulari

Denariū

Sextertiū

Sextertiū

Vnguentarius

tabernā: modo pistrinū exercuisse. Seneca etiam libro quarto naturalium questionū tradit unguentarios a lacedæmonis expulsos: & pperē cadere finibus iustos: quia oleū disperderent. Athenæus hoc amplius addidit: pter unguentarios tinctores eiecisse urbe lacedæmonios: illos tanquā oleithos tanquā lanæ cor-ruptores: ubi multa de unguento explicant: & Anstolē pharmacopolā notat: pariter Orarius collegiā pharmacopolæ. Nōmine unguentarii. tanquā si Martiano unguentū uendidisset: q. hōde faciūt hō- nestiores feneratores: nomen rei nōn rē ipsam uidentes. cauētur autē principibus cōstitutionib⁹ ne:

Vnguē-
tum

secus uero unguē. Titulus. famosum nōmen unguentarii. Punicati. mollis. pumice leuigati. Referri. poni i consuetudine. Eo. Firmino. Proximo senatu. quā primum senatus haberetur. Conscientia: quā se picipē rapinarum Marī sciret: iō cum hoc cognoscere tur spōte abuerit a disquisitione. Aque longā. parem meæ.

Non est. non opus est. frequens dicendi modus apud Secundū: quo etiā Martialis utitur. Non est crede mihi sapiētis dicere utiū: & alibi: Non est q. timeas Candide.

 Lud. Noto iam per superiores epistolam argumēto significat: quem finem cognitio Firmini habuerit. ΑΙΤΟΥΡΤΙΟΥ. ministriū publicū. nā ΑΙΤΟΥΡΤΙΟΥ. publicum: siue prytaueus: & ΕΡΘΕΡ. opus græci dixerunt ex quibus ΑΙΤΟΥΡΤΙΟΥ. ministrum procuratoris: hinc ΑΙΤΟΥΡΤΙΟΥ. deduci Suldas: & Hammonius i etymologico declarant. loge tñ melius hoc loco: sic in præcedenti epistola ut legamus ΑΙΤΟΥΡΤΙΟΥ. i. negotiorum: parū opus. nā rectius procedit. Circūscitum. emendatū: purgatū.

Abasum. leuigatū. delentū. Noto. pcedentibus litteris: an multorum testimonio cōprobato. Ordine mouēdū. phibendū ne ingredere tur senatū. dignitate senatoria priuandū. Acutius. subtilius censuit.

Nerua. consul designatus: nō imperator Traianus: p se. n. præsedebat. fuerunt autē plures Nerue: quoque quicquē Martialis cōmendat. In sortitione puinciae. dū senatus sortiretur puincias: tanquā sorte senatorii utri ad eas regēdas mittebāt. Rōnē. respectū. i. quē sensus Var.

prio rei rusticæ rōne: cū orto hēri scribit. Mitior. q. nō mouebat ordie: & sane erat mitior: nā si mor⁹ senatu fuisset ex Cassii Longini snia propter turpitudinē iudicare: uel testimoniu dicere non poterat. q. lex iulia repetundarū hac fieri uetat: hinc non mige: si tantum hac snia a Secundo repræhenditur tanquā contra legem iulā. Vicit. obtinuit superior fuit. Durius. asperius. seuerior. Exadum. priuatū. remotū. Honoribus senatoriis. sortitione puinciae. Laboribus. negotiis: & causis: quæ in senatu agebantur. Solitudine. loco remotor: & secreto. Altissima specula. curia: quā propter frequentia: & dignitate senatorie translatiue altissimā speculā appellauit. Monstrandū. designandū digito. Notatum. ignominia affectū. Aequari. hēre æquale ius dicēdæ sniæ. A pōsularu. a sortitione puinciae: quas pōsules: & legati eorū comites fortiebant. Turpiter. auare. iudicare: dicere sniam suā. Sordiu. rapinæ. auaritiæ. Pluribus. maiori pī senatoriū: nā qd maior pars curiæ efficit p eo habet: ac si oēs agerit. hoc afferit Sciuola.

An pluribus. ipudentioribus: sapientes. n. rariores sunt. unde Lilius in præfatione secūdi belli punici

quē titulo: nōne unguentarii: q. titulus a uita hominis compiti semp: & pumicati nō abhorrebat. placuit cēsentē Cornuto referri de eo pxiō Senatu. tunc. n. casu incertū: an conscientia: abfuerat. Habes res urbanas: iuicē rusticas scribē: qd arbutula: tuæ: qd uinee: qd fegetes agunt: qd oues de licatissimæ: i. sumā nisi æquē longā eplam reddis: nō est qd postea: nisi breuissimā expectes. Vale.

C. Plinius Attiano. S.

 Lud. qd superesse ΑΙΤΟΥΡΤΙΟΥ Marī pī sci causæ proxime scripserā: nescio an satis circūcisum tamen: & abasum est.

Firminus inductus in senatum respondit crimini noto: sequitur: sunt diuersæ sententiæ consulū designatorum: Cornutus Tertullus censuit ordinē mouendū: acutius Nerua: in sortitione puinciae rationem eius non habendā. Quæ sententia tanquā mitior uicit: cum sit alioquin durior: tristorq. Quid enim miserius: q. exactum: & exemptum honoribus: Sētoris laboribus: & molestia non catere: quid grauius: quam tanta ignominia adfectum: non in solitudine latere: sed in hac altissima specula conspiciendum se: monstrā dumque præbet. Præterea quid publice mius: aut congruens: aut decorum illis a quibus sit notatus equari: & submotus a proconsulatu: quia se in legatione turpiter gesserat. de proconsulibus iudicare: damnatumq. iordium: uel damnat alios: uel absolvere. sed hoc pluribus uisum ē. numerā

dicit: ut plerumq; sit maior pars meliorem uicet: & gratū ad hoc puerbiū Τὸν μείζονα πλείονος εἶναι. i. pluriū suffragiū uicet. Nō ponderant. nō cōsiderat: quæ sit melior. In cōsilio publico. i. senatu. Nec aliud pōt fieri. q̄ p suffragia decernere: & q̄ pluribus placuerit tenere. Inæquale. iniquū q̄ alii prudentes: alii insipientes. Aequalitas. qd̄ unusquisq; senator æquale ius suffragii hēat: erat in senatoribus idē ius: sed dispar prodētia. Fidē. nā dixerat suscepisse quoddā officiū publicū: & p hoc uidebat politicus se scripturæ finē: & euentū illius. Colligo. cōputo. Partes. offm̄. illā. priorē eplām. Istiē. a te eloquētissimo.

tur. n. snā: nō ponderant: nec aliud i publico cōsilio pōt fieri: in quo nihil ē: tā inæquale: q̄ æqualitas ipsa. Nā quū sit ipar prudētia: par oīum ius est. Impleui pmissū: priorisq; eplā fidē exolui: q̄ ex spacio tps̄is iā recepisse te colligo. nā festinātī: & diligenti tabellario dedi: nisi qd̄ impedimenti in uia paulus est: tuæ nūc partes: ut primū illā: deinde hanc remuneres litteris: quales istūc redire uberrime possunt.

C. Plinius Cornelio Prisco. S.

In tu occasiones obligādī me audivissime amplecteris: & ego nemini libentius deo: duabus ergo d̄ causis a te potissimū petere constitui: qd̄ impetratū maxime cupio: rege exercitū amplissimū: hinc tibi beneficiorū largia materia: longū præterea tempus: quo amicos tuos exornare potuisti: cōuerterē ad nostros. Nec hos multos: malles tu qd̄ multos: sed mea uere cūdiā sufficit unus: aut alter: ac potius unus. Is erit Voconius Ro. Pater ei i equestri gradu clarus: clarior uictorius: imo p̄ alius. nā huic quoq; nō pietate successit m̄. e primis ipse ceterioris Hispaniæ. Scis qd̄ iudiciū puicij illius: q̄ta sit gra

tib. Impetratū cupio. ipetrare: & cōse q̄ desidero. Regis exercitū. ipator: & dux exercitus es. Beneficio. cōsidero: q̄ beneficio: i amicos apla potestas. Lōgū tps̄is: quo rexisti exercitū. Exornas. pmoues ad dignitates. Cōuerterē. aluz itēde. Nfos. amicos: & q̄a nūero mltorū deterredi potuisset p̄ correctionē emēdat unū tr̄n est. Multos. ēē quos tu ornare ob tuū i me singularē amorē. Verecūdiæ. modestiæ. Vn̄: aut alter. duo. Ac potius. correctio. Voconius Ro. repete q̄ in p̄cedētib; de eo dixi. In equestri gradu. Ite egres. Gradu. dignitate respexit ad id: qd̄ eqtes lege Roscia i. xlii. theatri gradu sedebant. Clarus. sume extrinsecus fuit: claros & illustres eqtes appellāt historici respiciētes ad fulgore auri: quo illustrat. Viterius. cui⁹ correlatiū priuign⁹: & q̄a nom̄ ē iusū siue nouerca correxit p̄p̄s alterū dicēdo: Modestū nos vitricū: nouerca: & priuignū ita circūscribit: ex alia uxorē natis nouerca d̄ m̄is uir ex alio uiro natus vitricus appellat: eorū uterq; natos aliū de priuignis: priuignaq; uocat. Itē alio mō priuignus ē uxor nix mea filius ex alio uiro natus: ego illius vitricus. & i cōtrariū uxor mea liberis: quos ex alia uxorē hēo nouerca d̄. liberi mei illi priuigni sunt. Nā huic quoq; nō. sensus ē: ex vitrico cōdigne p̄ dici p̄ respectu pietatis: & amoris i priuignū Voconii. Successit huic nō: nomē p̄ris meruit. Mater e primis ipsa ceterioris hispaniæ. hæc est frequētiō lectio. i. uno tr̄n codice legi sine uerbo m̄ sic: e primis ipse ceterioris hispaniæ: uir referat ista ad Voconii: q̄ lōge melius reor. Ceterioris hispaniæ. Tarracōnēsis: cuius uerterē formā sicut altariū puinciarū scribit Plin. mutatū fuisse: lege plura apd eundē & Strabonē: Diodorū: Iustū: nūq; ab Hispanio eognoimentū sumpsisse asserit: neq; p̄bo: q̄ a Stephano sup̄ea recitant: nisi quā diceret ex sententia pliniana mutatam eius provincie formam dedisse occasionem: ut ille a cæteris dissentiret. Inquit enim Hispaniæ duæ Italia præfēdunt: altera magna: altera parua: dicta est Iberia: & Pannonia. Iudiciū illius provincie: nam ab ea plurimi uiri clarissimi fuerunt oriundi: inde Pacatos tibi Hispaniā laudat: hæc ait durissimos milites: hæc expertissimos duces: hæc facundissimos oratores: hæc cla-

In tu. Voconii Romanū maioribus clare: & uirtutibus suis p̄sertim eruditione Prisco cōmēdat summa artem: & gratia. sunt q̄ lulu Priscū: qui p Vitellii ad p̄fēdū cphortis puenit: intelligat: qui populi uero accedunt Neratiū Priscū temporibus Traiani iuriconsultū celeberrimū auctore Pōponio: & Papiano: ac Secundo amicicia cōiundū: quo lib. iiii. fatetur se impetrat se tribunatū militarē. hunc igit Priscū Neratiū Marcellum Traianus uicē dilexit: adeo ut frequēs opinio fuerit id animi fuisse Traiano relinquendi illū: non adrianū successorē iperis multis amicis in hoc contententibus: usque eocur Prisco aliqui dixerit cōmendo tibi provincias q̄ m̄hi fatale contigerit. hunc postea Adrianus i cōsilio habuit: quē gessisse consulatū cū Antonino testat Venuleius ad legē Cornelii de sicariis: & Pōponius de origie itaris cōsulatū Neratiū meminit. Neratiū ēē Atticulinum iter iuriconsultos me morat Paulus: sicut Aristonem legitimus Neratio Appiano rescriptū: neq; credideri Neratio Prisco missam hanc epistolam: p quē sub Antonino philosopho res prosperæ sunt gestæ: & bellum parthicū adiuuantibus aliis duobus cōfēctū est. Amplecteris occasiones. suscipis: & queris causas: & opportunitates: qbus me obliges. Nemini. q̄

Priscus
Neratus

Vitricus
Nouerca
Priuign⁹

Hispaniæ
laus

Flamē
dialis

riſſimæ uates pruit: hæc iudicam mter: hæc principum eſt: & ſane ſunt hiſpani ingenio excuſſo. Fla-
men dialis: quem maiorem flaminem patricii generis appellabant: minorem uero plebeinā inter. xv. fla-
mines dialis maxime dignationis erat. ſuper quo apud Liuium. Plutarchum. Gellium. diuꝝ Auguſtinū.
ut omittam. Seruium: & Macrobiū multa offeſſens. Studeremus. oratoris ſaculrari. Cōtubernalis.
domesticus. familiaris. Cum hoc ſeria. Sidonius libro quarto hunc locum: ſed miſ ſeſſiter mutatur?
ſæpe inquit cum hoc ſeria: ſæpe etiā ioca miſcui. Amico. in rebus ſeriis. Sodale. i iocofis: & hilarioribꝫ.
Ore. aſpectu. forma. Ad hoc. præterea.

Excūſum. elaboratum. exactum alia le-
ctio habet excuſꝫ. Dulce. poteſt referri
hoc uerbum ſicut præcedens: & ſubſeqꝫ
ad epigrammata: quorum ſcripſorem fu-
iſſe reſtatur Apuleius: inde Adrianū imp-
tumulo illius inſcripiſſe hoc carmen. La-
ſciuus uerſus. mente pudicus erat. Erudi-
tum i cauſis. inſtrūctū arte ad cauſas agē-
das. Muſas ipſas loqui credas. cuꝫ uolu-
mus oſtendere orationem alicuiꝫ ſuaui:
doctam: abſolutā dicimus muſas diſcipu-
lariꝫ præſides: ut eo illius locutus nam ex
Epiſtolonis ſententia reſert Fabius plu-
tino ſermone locutus fuſſe muſas: ſi la-
tine loqui uoluſſent: quod dubiū exemit
Secundus a. Voconii ſcriptis. latine dicens
loqui credas. Nec uincitur. quia pares in
amore uices reddit. Per ætateꝫ iuuenſe:
qꝫ miſus authoritatis habet: qꝫ ſenilis ad cō-
ferendos honores in alios. Optimo prin-
cipe. Traiano cognomento optimi: qd ad-
ditum a ſenatoribus idē ſcribit i panagy-
rico. Triū liberorū ius. qꝫ ipeſſabāt ab iis
qui parū felices in ple ſuiſſent: de quo ple-
ronqꝫ Mar. ut lib. ii. Quod fortuna uetat

Ius triū
natorum

Cæſar permeſſe uideri: Natorum genitor credat ut eſſe triū: & Secundus ad Traianū dū pro Tranquillo
ius idē petit: pax inquit felix matrimoniiꝫ expetitus eſt: impetrandꝫ a bonitate tua per nos habet: qd
illi fortune malignitas denegauit: qui ergo id impetrāſſent in dignitatibus & muneribus anteponebꝫ
carentibus liberis Tranquillo: & iuriſcōſulto authoribus. & Dion in Auguſto ius triū natoꝝ dabat mu-
lieribus: quæ tres peperiſſent: etiā ſi ſtati mortui fuiſſent tradente Gellio. ad retribuendā præ aliquā gra-
tiæ: fruēbant. n. per id honoribus & priuilegiis: a quibus ſteriles arcebant: ideo inſtitutū: ut ſterilitatis pu-
dore deterriſſe: ſecunditatis præmia amplederent: primū dari ceptū a patribus: poſtea imperatoꝝ libe-
ralitate & filiis carentibus: & poſt Drusi obitū legimus Liuiā matrē in ſolatiis triū liberorꝫ percepſiſ-
ſe: Dionyſius in ſuis antiquariis inquit qui tres liberos habebant pro eis alimēta uſqꝫ ad puberē æta-
tē accipiebant ex publico: lege lata i honore: & gloriā tergeminoꝝ: quā romanos uſqꝫ ad tpa ſua ſeruaſ-
ſe reſert Appianus libro ſecundo belloꝝ ciuiliū. qui triū liberorꝫ ius habuiſſent: neqꝫ eſſet uiderent alerenti:
ius legem agrariam promulgari ſolitam. quare Cæſar in conſulatu ſuo: ut gratiā popularem iniret: agge-
ſtillatē uiginti milibus ciuium: quibus terni: plures uel liberi eſſent diuiſi: quæ lex ſecundum Ariſto-
tem uidetur ſumpta a lacedæmoniis: apud quos: qui tres ſuſcepiſſet filios a cuſtodia imunis erat: qꝫ quæ-
tuor ab omnibus oneribus. ius quatuor natoꝝ ſexminis conceſſit Claudius Tranquillo ſcribente: ubi
notauimus: quā ius trium liberorꝫ habuiſſet ab officio iudicandi uacare potuiſſe: Eufebius in Chronicis.
matronæ: quæ liberos habent ſedlicis & margaritis utebant: alia prohibita. & Iuſtinianus i inſtōibꝫ
ſcribit: matrē ingenuā: quæ idē ius habuiſſet: & libertinā quæ quatuor potuiſſet adire hæreditatē filii
mortui: alias nō: qd idē impator ſuſtulit: & pemiſit æque oibus: etiā ſi ius triū: uel quatuor natoꝝ nō huiſ-
ſent: poſſe adire hæreditatē liberorꝫ ſuoꝝ. & Impꝫ Theodoſius ac Honorius codice de iure liberorꝫ ne
mo inquir poſſit hæ ius liberorū petā: qd ſimul hac lege qibꝫ cōcedimus. Parce: & cū delectu. raris: & boni-
tis. extat Traiani epi. qua Sædo ius triū liberorū p. Tranquillo petēti rādiſ: ſe ſauere illius deſiderio: ſed
nolle excedere numerū cōcedēdi ius triū natorū: quē pſeſſus fuerat apud ſenatū. qꝫ dixit ar. ſcōs: ſcio
quantū bñficiū petā. Liceret. & ſupra pſeſſuꝫ numerū. legiſſet etiā eligeret. i. tanqꝫ cū delectu daret. Vt au-
grā. cū ſi ita cōparatū eodē ad Macrinū referent: ut antiquiora beneficia ſubuertas niſi iſta poſteriori
bus cumules. Grate. grato animo. Ingenio. natura. Terentius bonum ingeniū narrat adoleſcentis: &

Ingeniū

Tacitus ingenij loci coeliq. M. Tullius de finibus, uno ingenij nomine appellat docilitas: & memoria: easq. uirtutes: qui habent ingeniosi uocant. nec me praeterit ingenij accipi a Martiale pro subtili inuentione: sicut apud Tacitum: obtulit ingenij Anicetus libertus: id est subtilem uiam: & artem. Pro fortuna: na: quia erat imperator exercitus: cui facultas erat dilargiendi tribunatu: centurionatu: principilatum: & reliquos in militia ordines. Amplissimū. tribunatū. Potes. tribuere. Eum. Voconij. Expressi. posui ante oculos. Vitam. quod uitae genus sequatur. Extenderem preces. pluribus rogarem.

extorres: imprimis ama hominem: nā licet tribuas ei quantū amplissimum potes: nihil tamen amplius potes amicitia tua: cuius esse eū usq. ad itā familiaritatē capacē: quo magis scires breuiter tibi studia: mores: omne deniq. uitā eius exp̄s: si extenderē p̄ces: nisi: & tu rogari diu nollēs: & ego tota hoc eplā fecissem: rogat. n. & quidē effi caciissime: q. reddit causas rogandi. Vale.

C. Plinius Maximo. S.

Verum opinaris distringor centumuirali bus causis: quae me exercent magis: q. delectant. Sunt. n. plarēq. parua: & ex illis raro incidit: uel personarū claritate: uel negocii magnitudine insignis: ad hoc per paucos quibus cum iuuat dicere: ceteri audaces: atq. etiam magna ex parte adolescentuli obsecuri ad declamandum huc transeunt: tam irreuerentes: & temere: ut mihi Attilius noster expressē dixisse uideat: sic i foro pueros a centumuiralibus causis auspicari: ut ab Homero in scholis: nam hic quoq. ut illic primum coepit esse: quod maximū est. At mehercule ante memoriā meam ita maiores natu solebant dicere: ne nobilissimis quidē adolescentibus locus erat: nisi aliquo consulari producere: tanta

Erum opinaris. Centumuirales causas: de quibus multa praediximus: tanquā obscuras: & ueterem formā nō seruauitibus actio-
ribus per epistolam apud Max. notat. iter dum alibi ad maximū scribit ut ubi hortatur edere libros: quos in Blaterā composuerat: siue is fuerit Gaius Maximus uir seuerissimus praefectus praetorii usque ad .xx. annū: cui postea Tacitus Maximus successit: q. uero proximum uidetur: nam Secundus eundem in Achaia legationē consulari iperio gerentē: monet lib. vii. ut mollis: & clementius subditos tractaret. scio tñ multos fuisse Maximo: ad quos potuit scripsisse: ut ad Claudiū Maximū stoicum inter praecceptores diui Antonini & Albium Max. uirum doctum Martialis commemorat. item Secundi extant epistola: quibus testatur Domitianum scripsisse Terentio: & L. Appio Maximis: refert Dio aduersum Antonium rebellē eundem imperatorem misisse. L. Maximum: & Traianum idem author est Maximū praefectum: cum ipse ad oceanū nauigare: destinasse aduersum deficientes: a quibus pugna uictus interit. Vibio Maximo duos fratres rescripsisse Vlpianus mentionē facit. Verum opinaris: non falleris: respondet. n. Maximo scribētibz: existimabat Secundum occupatū in centumuiralibus causis. Parua: parui momenti. Exiles: obscurarū personarū: nā illud ad causas: hoc ad

Maximū

personas refert: uel legat ex illis scilicet causis: & tunc sensus clarior erit. Insignis. illustis cā. Adhuc. insup. Per paucos. sunt patroni. Obscuri. sine noie. Ad declamandū. tanq. ad fictas eas agēdas: ut solet fieri in scholis. Huc. apud centuiros. Attilius nē amicus facitissimus: sic decio libro Martialis nūz dixit: de eo plarēq. in fupioribus. Exp̄s. apposite pprie. Auspicari. scipe. A centumuiralibz. difficilissimis & magnis. Home. poetae. maxio. Hic. quorundā auctoritates faciūt: refert ad scholas: sicut illic ad centuiros q. ē proximū: & iterdū alibi annotauit: Vt L. u. ultio belli pūici. melior: tunc q. ē certa pax: q. spata uictoria. haec i tua: illa i deoq. manu ē. Apuleius lib. xi. sui asini. uidi asinū pūis adglut. natis adambulante cuidā sent debilit: ut illū qdē Bellerophonē: hūc ā dices pegafum. Ouid. Voz sit hic somno p̄durus: ille dolor nā hic ad Rheum refert: ille Dolona respicit uelut pprius: & lib. i. Metior. Vt cantis i uacuo lepore cū gallicus aruo Vidit & hic p̄dā pedibus petit ille salūtē. & loco p̄nolis hūc Seneca i questionibus posuit ista. fulguratio inquit ofidit ignē: fulminatio emittit: illa ut ita dicam cōminatio est: & tonatio sine ictu: ista faculatio cum ictu. Primū coepit. primū aggrediunt. Maiores natu. seniores. Locus erat. licebat dicere apud centuiros. Consulari producere. uro summā auctoritatis: & dignitatis in foro comitante: sic legitur Augustum amplissimū praeditū magistratu Caiū: & Lucij filios suo quenz tyrocinto deduxisse in forum: sic Tyberium Romam reuersum filium suū Drusum. hanc ref. Tacitus de causis corruptae eloquentiae latius exequitur: ergo inquit apd maiores nostros iuuenis ille: q. foro & eloquentiae parabat imbutus iam domestica disciplina: refertus honestis studiis deducebat a patre: uel a propinquo ad eum oratorem: qui principem locum i ciuitate tenebat: hunc sedebat. hunc prosequi: huius omnibus dictionibus intererent: utque sic dixerim: pugnare in proelio disceret. Producere

Hic ille

Proda-
cere

producere autem est aliquē in publicum assignare: quo mō Curtius etiam in historiis utitur: aliquando de re turpi dicitur: ut apud Iuvenalem, utile porro Filiolam turpi uetulae producere turpes, i. publice p-
stitueret. Pulcherrimum opus, centumuirale iudicium. Refractus claustris pudoris prostituto pudore:
abiecta omni reuerentia, quare non immerito legitimus apud M. Tullium rhetores grecos dicendi magi-
stros urbe pulsos a Crasso censorē edictō: q. noli uisus ille uir tantum ingenia obtrandi & impudenti cor-
roborari: nam illos nouos magistrōs nihil intelligebat posse docere: niti ut auderent; & cum bonis re-
bus coniunctū: per se ipsum est magnopere fugiendum, hoc cum unū traderetur: &
cū impudentiē ludus esset: putauit eē cen-
foris nē lōgius illi serperet, uidere. Om-
nibus, malis. Irrumpunt, cū impetu: & ui-
ingrediunt. Actorib⁹, causidicis. Redē
pri mācipes, serui mercede pacta ad audiē-
dū cōparati, mācēps autē q̄quid a popu-
lo emittur: conduct⁹ ut dīci putat. Festus:
credo tñ apud eū sic legēdū, q. qd a popu-
lo emit cōduct⁹: q. a manu sublatā signi-
ficat se authorē empitiōis eē q̄q. alibi apd
eūdē legat. Mācēps ē, qd. manu capitur,
quo loco significat seruū uidet. Asco-
nius mācēps scribit sunt publicanorū pri-
cipes, r. hoies: q. quatuor sui cā decias redimūt: sic pastū: aut pecora publica suo p̄cio: & relp. rēp̄sentat:
quos nō intelligit Soder: sed seruos, nā mācēpia credit appellata Donatus: q. manu capta sunt: seruos, i. re-
seruatos cū eos iure belli licuisset occidi, hinc Iustinianus capite de iure personarū: serui etiā mancipia
dicti sunt eo quod ab hostibus manu capiuntur. Basilica, Iulia ubi causae centumuirales agebant: testat,
ipse alibi: descenderā inquit in basilicā Iuliā auditurus: quibus proxima cōperendinatione responderet;
& Fabius libro, xii. Iuliae basilicē dedicationis meminit Eusebius in chroniciis: quā Vitruuius eodē rēfē-
rente faciendam curauit: erat autē locus capacissimus: ubi sapius consilia publica: & priuata iudicia: arbi-
trarij conficiebant. Inde Seneca fremitu iudicioq. basilicē resonant, extruēz enī sunt in urbe prae-
ter Iuliā aliae basilicae: ut Portia: & Vlpia: de quibus omnibus fit mentio a P. Victore. Sportula, munuscu-
la: quae dabant amicitia officij causa: ut centū quadrantes: de quibus frequentius Martialis: & interdū pro
minori summola: nā Secundus de diuisione sportularū: qui uirilē iquit togā sumūt: uel nuptias faciunt:
uel inuentū magistratū: uel opus publicū deducunt: solent totū senatū: atq. etiā e plebe non exiguum nū-
merū uocare: binosq. denarios uel singulos dare: & Claudii scimus gladiatorū munus appellare cepisse
sportulā: uelut ad subitā conditā cenulā iuitantē populū sportz aut: & sportulae: ac sportellae: quo uer-
bo Tranquillus utitur: sunt nummōz receptacula: sicut facci: facculi: faccellū auctore Pediano. Dion sic
quenter narrat sportulas fuisse reserulas ligneas: quas ex uertice theatri in populū spargebant īperato-
res: quibus signa inerant efculentia: aut uestis: aut argenti: p̄terea uasīs: aut auri: equoq. domitorū: pecorum:
seruorū: eas qui exceperant: oportebat ad distributores afferre: a quibus qd inscriptū erat accipiebant: &
Traianū idē auctor dno per reserulas sepatim uitis: ac mulieribus in Theatro: & Circo dedisse. Dantur
distributōē clientibus. Ex iudicio, ex centumuirali hasta. In iudiciū, ad alios iudices: nā plura fie-
bant in urbe iudicia: quoque alia publica: alia priuata erant. Pari mercede, ternis denariis. Nō inurbane, fa-
cete. Ialfe. σπονη δὲ αὐτοῦ τοῦ σποφου καὶ τὸν ἀλίσθαι. Tab eo qd Sophi dicunt: nā q. dicētib⁹ so-
lebant adulari: clamabāt Sophos: p̄ndetac si dicēt (sapiētē dicitū: q. testat Martialis libro sexto: Quod
tā grande sophos clamat tibi turba togata: Non ru Pōponi cena diserta tua ē: & p̄rio Mercē alius grā-
de: & infanū sophos: cū iam dixisset: Audieris cū grande sophos, Claudianus, En moueo plausus: & pal-
lus oīa laudo: Et claje repero: tercio: quaterq. sophos, quare Secundus iquit eos: qui dicebant Sophi face-
re appellari Sophocles: non tñ respiciens ad tragicos Sophocles: tres, n. legitimus fuisse: quantū ad cōposi-
tionē noīa, sup̄flue additum fuerat in codice poli σποφαι σ αὐτοῦ τοῦ σποφου καὶ τὸν ἀλίσθαι hoc
ex fide ueteris exēplaris: & pliniana inīta breuitate: fuerat, n. cuiusdā interpretatio forte sup̄inducta: & po-
stea a rudi scriptore inter codicis uerba inserta: ac addiderat. Laudicoenis, q. laudarent ob cenā: qd cō-
uenit cū Martiale sūt q. σποφαι σ αὐτοῦ τοῦ σποφου καὶ τὸν ἀλίσθαι: & laudiceni referat ad oratores: nō ad cenā: q. illi cenāq. cā
sapiētēs uocārēt: & laudārēt causidicos, feditas malus mos: & copia pessime dicentū. Notata, demon-
strata: data crimini. Vtraq. lingua, graeco uocabulo eos appellando σποφαι σ αὐτοῦ τοῦ σποφου καὶ τὸν ἀλίσθαι: & latio laudicoenis.

Nomen-
clator

ueneratiōe pulcherrimū opus colebat. Nūc re-
fractus pudoris: & reuerentiē claustris oīa patent
oībus: nec inducunt: sed irrūpant. Sequunt⁹ au-
ditores actoribus similes cōducti: & redēpti mā-
cipes, i. mediā basilica: tā palā sportulā q̄ i triclī-
nio danē: ex iudicio i iudiciū pari mercede trāsīte
ide iā nō i urbane, σποφαι σ αὐτοῦ τοῦ σποφου καὶ τὸν ἀλίσθαι: idem lati-
num nomē impositum est Laudicoenis: & tamen
crescit indies feditas utraq. lingua notata. He-
rī duo nomenclatores mei (habent sane aetatem

Mācēptū

Iulia Ba-
silica

Sportula

Nomenclatores, nomenclator: siue nomenclator per synopen a noīe calādo, citando dicitur: qui uel
p̄cipiū: uel magistrū: uel cādidatū noīa suggerit: & notat. Sparcian⁹ i Adriano, noīa plurimū siue nomen-
clatore reddidit: q. semel: & congelā simul audiat: ut nomenclatores sapies erantē emendauerit. M. Tul-
p. Murena: qd. qd hēs nomenclatorē i eo qdē fallis: & decipis, nā si nō appellati ab īte ciues tuos hōc sūt

ē: turpe ē eos notiores eē seruo tuorū tibi: si & notis: tñ p monitorē appellandi sunt cū romani seruoque legiones domi alerent: necesse erat habere: q̄ eos noie citarent: in qd̄ Plinius senior: sic inuehit hoc profectore mancipiorum legiones: & in domo turba externa acta: seruoque quocq̄ cū nomenclatorē adhibitus. Tranquillus: misit Caios circa fora: & basilicas nomenclatores ad inuitandos ad libidines iuuenes: seneca: extat Augusti scōma de nomenclatore obliuiofo dicēte iperatori nonqd̄ ad forū mandas. accipe inq̄r cōmēdatitias: q̄a illic neminē nosti: & illud pariter Fabii de ingrato litigatore caudici cōspēctū uitate in

eorū: q̄ nuper togas sumpterūt ternis denariis ad laudandū trahebant: tanti cōstat ut sis disertissimus. hoc p̄cio quālibet numerosa subfella i plenitur: hoc igēs corōa colligit: hoc infiniti clamores cōmouentur: cū αισχροπος dedit signū. o pus est .n. signo apd̄ nō itelligētes: ne audientes qd̄: nā pleriq̄ nō audiūt: nec ulli magis laudant. Si qñ transibis p basilicā: & uoles scire quo mō quisq̄ dicat: nihil est qd̄ tribunal ascendas: nihil qd̄ tu praebeas aurē: facilis diuſnatio. Scito eū pessime dicere q̄ prae ceteris laudat maxie. Primus hūc audiēdi morem induxit Largius Licinius: haec nus tamen: ut auditores corrogaret. Ita certe ex Quintiliāo p̄ceptore meo a udire memini. Narabat ille: adfēctabar domiciū Afrum apud cen-

des promiscuas: sic Tranquillus uocat ad spectādos ludos ī teatro cōparata sedilia: & Cor. Celsus subfella p sella priuata posuit. Afconius tñ subfella p̄dit eē tribunorū: tñ iurorū: quae fororū: & huiusce modi minora iudicia excentis: qui nō in sedibus curulis: & tribunali: sed in subfelliis cōfidebant. Corona. audientiū circulus. cōcio. significat. n. circulū unius cuiusq̄ rei hominū: p̄sertim stantiū: uel cōsēdētiū: Quidius cōfēdere duces: & uulgi stante corona: Virgilius Vt fera quae densa uenantū fēpta corona. M. Tullius de claris oratoribus. si a corona reliquū simōn quēam dicere. Seneca ī naturalibus fulgorē: q̄ sydera circumcēdit grāci αλαων uocant id est arelinos coronam: quia fere terendis frugibus loco destinata rotunda sint: nā si sicut arcus solates: lunaresq̄ oēs sunt: ita corāe oīum sydyge Palladius in fastigiis murorū p̄toriū iussit coronas p̄minētes fieri. demū Cato ī re rustica extremidates agrore coronas posse dici demonstrat: cum circum coronas: & uias ulmos feri p̄cipit. Infiniti clamores. huc nalis Fessidium tangens hunc agendi modū notauit. Quanto Fessidium laudat uocalis agentem Sportula: αισχροπος. qui in media turba est. compositū uocabulum αμορεδ̄ at σωματ̄ του σπου. i. a medio choro. Signū laudandi. Non audiunt. uel intenti aliis. uel procul stantes. Basilica. regiam iuliam. Tribunal. p̄prehendit Fabius: qui audent dicere tribunale. Praebes autem. attendas. Facilis est. Dicere. agere cām. Prae ceteris. supra ceteros. Induxit. instituit. Largius Licinius. qui Plinii auunculi cōmētarios quadringētis milibus emere uoluit: q̄r p̄torius: & post p̄torū legatus: cui iura redēti Carthage accidit mortēti tiberi: ut dep̄hēsus inde denarius primos dētes infēderet. haec ex. xviij. Plinii apud quē legi Lartius Licinius: p̄ter. li. xxxi. Latīnū largū Paulus iuriscōsultus cōmēmorat Hadrienus. tñ autē auditores h̄ret sine p̄cio. Corrogaret. rogādo cōuocaret. Quintiliāo. M. Fabio Quintilia no sūmo oratore opibus suis: & p̄torio luuenalis celeberrimo: hic ex Calagura Hispaniae oppido oriūsus iter patriciorū romāis infertus: siue iure latii: seu p̄cipū liberalitate: q̄ multis fastidiatū uidemus: & Secūdo nō ne lōgius discedam: nā ille auctore Aufonio cōsularia ornāmēta p̄ Clazmētē adeptus ē: tñ nō mirū si luuenalis eū nobilē p̄ lunata calciāmēta designauit: imo ut magis p̄bē fuisse romanū ciuē: ad dē Trebelli Politiōis dictū: ubi Posthumii iunioris eloquētiā laudat adeo p̄bat asserere: ut eos cōtoros fide Quintiliāo dicat inferte: quē declamatorē romāi gñis acutissimū uni p̄capitis lectio pria flati frōte de: mōstrat: romāi ergo gñis appellatur: ob eloquētiā: ul quoque maiores urbes dōti fuerat: nā alter? Quirilianus declamatoris Seneca pleriq̄ mēnit. Praeceptore meo li. vi. repetit Quintilianus: & Niceā audiuisse. Adfēctabar comitabar tū ad agēdū iter. Fabi cōtineat li. y. Domitiū Afrū: senē se adolescentulū coluisse eū adhuc cās ageret: quo tpe multū de p̄stia auctoritate p̄dit pri? fori p̄iceps credit? ide amulatioe qd̄a sub Caio re? Conabatur. n. is ipator oēs oratores: Dōtū iprimis accerrimū: & sūmū dicēdo sup̄are: p̄ter ip̄e absolūt? ē: q̄ nihil Caio accusatū r̄ndezit: neq̄ se d̄fēderit: simlabat at uet̄ri: & ipatoris ul admirari

Fartor.

Quālibet

Numero
sus.Subfel
lia.

Corona.

Largius.
Licinius.Quintilia
nus.Scd̄i p̄ce
ptor.
Domiti
Afer.

quate ad preces conuersus tremebūdus dicebat se magis Catū oratōrē q̄ Cæsārem expauescere: quibus princeps captus p̄suadens dicēdi acrimonia uicisse Calistū liberto isuper adiuuante Domitiū iudicio liberauerat: & cōsūle renūciatū abrogatis: q̄ tunc in eo fuerant honore. hæc Dion. mortis eius meminit Tacitus: sed adeo circūciseret nemini dubiū eē possit: quā pars aliqua historiarū intercederet: nā nec causas nec modū: q̄ alibi afoletū: b̄ explicat. Eusebius i chronici tradit mortuū fuisse Afrū i cœna ex cibi redūdū. liberādus ē Iulii Frōniū libellus de aqueductibus errore manifestissimo ubi inq̄: Galloq̄ Ver-

ranio: Pōpeio Longino cōsili. cui Comitus Afer. tu monente tacito. repona Galloq̄. Qu. Veranio & C. Pompeio Lōgino cōsili. Domitius Afer. nā is post Didū Gallum aquis publicis p̄fectus ē. scripsit at̄ libros duos de testibus: quos Fabius nō dissimulat fuisse imitatū: & dictū quos p̄ter multas ofones: ab eodē urbane sunt editi libri. Grauit̄. mature: nā Fabius Afro maturitatē i agendo tribuit. Ex p̄ximo. loco p̄pino: d̄ cebat. n. Licinius in basilica Iulia apud aliud tribunale erant autē quattuor tribunalia: ideo centumualis hausta appellat̄ alibi quadruplex iudicium a Secundo. Reticuit. desinit Afer ab agēdo. Silentū. a laudantibus Liciniū. Rēpetit. actionē. Abruperat. iter miserat. Clamor. applaudentiū exortus est. Reticuit. secundo Afer. Idem. fecit. Intermissa causa. digrediens a re

Artificiū cuius tūc agebat. Centūuiri. o iudices. Artificiū. dicēdi ars Paulus & Modestinus iuriscōsulū. p̄ sciētia cuiuscūq̄ artis accipi uolunt artificii. Perit. potiusq̄ perit sicut sequentia indicant: & fides ex plaris manu scripti asilipulā. Alioquin. re uera. Quæ insulsa: & puerilia multū. n. obereant a scholis in forum transientes: & quē in dicēdo nō p̄deret: hunc Cicero nō reprehensionē sollicit̄ et pœna dignū putat. Fracta. eneruata: molli: scenica: in qd̄ acerrime Fabius innēditur post multa p̄nunciationis enorme rata uitia: sed quodcumq̄ inquit magis tulerim: q̄ quo nunc maxime laboratur i causis oibus: scholastic̄ cantandū qd̄ inuitulū sitan feceris nescio: qd̄. n. min⁹ oratori conuenit: qd̄ modulatio fœnicat⁹ & nonnunq̄ ebriogē: aut comesantiū licentia similis. Quibus. lasciuis. Teneris. libidinosis. Excipiuntur. il

Excipere lii desinentibus fuscipiantur ab auditoribus: nā excipere est rem ab aliis p̄nunciationem pariter referret uel fœnere: & notare: per translationem dicimus excepta uulnera: interdū ramen simpliciter per fuscipe reut Curtius legatos ab Alexandro exceptos idest admissos. apud Virg. interficere significat: cum inq̄ excipit incautū: & Pli. senior excipulas uocat nallas: quibus anguillæ capiuntur. Plausus. adulantium strepitus: Petronius abigit hoc genus hominū: nec plausor dicens sedate redemptus: histrionē addidit.

Cymbala Cymbala. dicta a concussitate: & curuatione: sicut cymbia pocula. uxor enī curuū: quasi ergo uxor aet̄ idest curua aliqua: hinc Lucretius Tympana tenta tonat palmis: & cymbala circum Concaua: rauicū sonoque mimantur cornua cantu: nam cymbala tinnitum: sicut tympana sonitum edunt auctore Apuleio: & in epigrammate Alexidis cymbala acuti soni uocata. Athenæus scribit in tibis bombū: in cymbalis tinnitum: & tympanis sonitum dici. erant autem cymbala rutæ matris deorū ascripta: q̄ similia sunt hemicyclis cæli: quibus terra deorum mater cingitur. extat Martialis distichon de cymbalis. Aera celenæos logentia matris amores Efurient gallus uendere sæpe solet: & Diodorus scribit Cybelē inuenisse cymbala & tympana: & cymbalistā dicim⁹: q̄ cymbalis: sicut tympanistā q̄ tympanis utit̄. Tympana. bellica indogē instrumenta pro tubicē a aere suspensa scuticis diuerberabāt: uñ horrēdus quidā sonitus emittebatur: conficiebantur aut̄ ex trunco abietis cauato: orichalei tintinabulū in eo collocantes: & taurino corio circumtegentes: hoc in pugnas elatum ferebant: cū uero strepitum maximū: aut signo aliquid significare uolebant: conuerteres ad os ligneum uis cōcutiebant: at quæ in eo erāt tintinabula multa: & magna in arcto resonātia: intus obscurū quēdā sonitū faciebant: quē mugitu nō dissimilē huius rei ignari difficile poterant discernere instrumentū belloz ruditus eēt. & Hammoni⁹ tympanū pellibus cōtectū pulsāt: a uerbo τῶν τῶν tympanū: & interpolationē deductū bacchagē instrumentū: & in sacris Dionysii ferri solitū refert Athenæus. Tranquillus gallū tympanizātū dixit: qd̄ tympanū pulsaret: & masculino genere platū Suidas nō sine auctore scripsit. Iulius pollox tympana uasogē nola eēt: q̄ & cymbala dicūt. asserit. Pli. tympanas margaritas. qbus una facies rotūda: & planities anersis eēt. tympana p̄terea uehiculogē: testā legim⁹: & apd̄ Celsum tympanitē gēus hydropicū: cū nētre uehemēte itēto crebet itus ex motu spiritus sonus ē: & tympanū carnicis lignū: quo noxios torq̄t. idē Iouan̄ a vi

Tympana 27 τῶν. i. flagellat̄ exconiat. deductū. Vltim⁹. mulierē lamentatio. Cæsar et barbaris aduersum se pugnā

tibus hoc sonū dedie. Indecora theatris ubi spectatores licēter Cæsariū? & uiciorib? solebāt applaudere: Mart. Quæq; sonat pleno uoceq; manusq; teatro: Cum populus subiti Cæsariū ora uideret. Ratio ætatis. nondum. n. petuenerat ad sexagesimum annum: uel. lxx. secundum alios: cum licebat se excusare a ciuilibus officiis. Indignitates. idēcora. digno homīe indigna. Rariores. ætatis q; consueueramus apud centumuiros agimus. Gradatim. paulatim.

Vomodo. Interrogat Valerianū quāru uetrib? & nup cōpatis agris oblectet. Valeriani Polliūs meminit Mart. Quomodo? placet tibi. Veteres. agri auiti: & maiore tuorū.

Valeria.

Marsi

quidē (neq; n. alio uocabulo pōt exprimi): theatris quoq; idēcora laudatio large supsūt. Nos tñ adhuc: & utilitas amicorū: & rō ætatis morat: ac retinet. Veremur. n. ne forte nō has indignitates reliquisse: sed laborē fuisse uidēamur. Sumus tñ solito rariores: qd̄ initiū ē gradatī dīnēdi. Vale.

C. Plinius Valeriano. S.

Vomodo te ueteres Marsi tui? quomodo emptio noua? placent agri postq; tui facti sunt? rarū id quidē est: nihil æque gratum est adeptis: q̄ concupiscentibus: me prædia materna parum commode tractant: delectat tamen ut materna: alioquin longa patientia oculari: habent hunc finem assiduæ querelæ: quod queri pudet. Vale.

C. Plinius Annio. S.

V quidem pro cætera tua diligentia ad mōnes me codicillos Acilianī: qui me ex parte instituit hæredem pro non scriptis habendos: quia non sunt confirmati testamento: quod ius ne mihi quidem ignotum est: cum sit iis etiam notū: quā nihil aliud sciunt. Sed ego propriam quandā legem mihi dixi: ut defunctorum uolūtates: et si iure deficerēt: quasi pfectas tuerer. Constat autem codicillos istos Acilianī

Annios

V quidē. Annianū hortantē Aciliā codicillos: quia nō ēnt testamēto cōfirmati irritos habendos: monet se pluri facere defuncti uolūtates: q̄ iis ipm. memini legisse ad Annii scriptis eplam: siue is fuerit Annius Gallus ab Orhone petitū rector destitutus: & cū Veltinio itege copiasse rector ad occupandas padi ripas præmissus: deinde a Mutiano dux cū Petilio Cereale electus: siue Annius Verus: qui postea asci to noie Antonini impauit: potuit: & miti. T. Annio Flauiano aque curatori Ve spasiano. v. & Tito coll. Frōtino auctore. nimia mēsiq; lauitia Mart. et i Annio notat. Pro cætera tua diligentia: ut in cæte

ris rebus diligens es: & inter cætera: in qbus ueteris diligentia. Codicillos. eplis. Fabius codicilli dubiū ad quem scripti. Plinius tradit Homēge scripsisse Bellerophonit codicillos datos. Tranquillus autem Orhone scripsisse ad fororē codicillos consolatorios. deriuatio tamē uerbi aliudq; epistolæ importate uidet referente Seneca: nā cauderisue codex: i quo codicilli plurimæ tabulæ contextus est. Acilian. Cor. Muniti Acilianī Briniēs. Ex parte. sui peculiatinā a lios Secundo cohæretes descriperat. Nō scriptis: irritos: inutiles. Cōfirmati testamēto. ante Augusti tempora constat codicilloq; ius in usu nō fuisse: sed primus. L. Lentulus codicillos introduxit: cuius authoritatē multis sequētib; idē impator Trebatio suadente cōstituit codicillos iure optimo esse: & cū ante testamētū codicilli facti erant Papinianus ait Iustiniano referente nō aliter uires habere: q̄ si speciali post eius uolūtate cōfirmet: nā quæ postea sequit prioribus derogāt. inde lib. xxi. idē iquit an tabulis testamētū codicilli facti nō aliter ualēt: q̄ si testamento: quod postea factū est: uel codicillis cōfirmet. Ius. uetus: quod postea fuit emēdatum sicut mox ostendat. Propriā. cōuenientē: sunt qui legat proximā. Iulianus de qbus causis scriptis legib? nō utitur: id custodiri oportet. quod moribus: & consuetudine inductum est: & si qua i te hoc defecerit: tunc quod primū: & cōsequens est. Dixi. constitui. Defunctorū uolūtates. q̄ sæpe mandant iuriconsulti titulo de militari testamēto: & postea secūdum Iustinianū Severus: & Antoninus rescripserunt ex his codicillis: q̄ testamētū pcedunt possē fidei cōmissum petiti apparet eū qui testamētum fecit a uolūtate: quaz in codicillis expresserat nō rececisse. hinc Iulianus. ff. xxi. codicillorū ius singulare est: ut quæq; in his scribentur perinde haberentur: ac si i testamēto scripta ēnt. & testamēto facto et si codicilli in eo cōfir-

mati non essent: vires tñ ex eo capiunt. ex quibus sane colligitur iuris cōsultū imitatū fuisse. Secūdi sentiētiā. Manuscriptos. Martianus: & paulus codicillos: neq; sua manu scribere: neq; signare licet: ualēt tñ. conficiunt: aut quat uor modis: ut. n. i. futuz cōfirmant: aut i pteritū: aut p fidei cōmissum aut sine testō. Vt cōfirmati. respiciēdo ad eius uoluntatē. Delatori locus nō aurē pbeat delatori impetator Traianus: p quē legitimū id genus hominū exactū in enclū. Deditsem. donāsem alii. Populus. aratū publicū: qd sub Traiano silens: & quietū fuit relegatis delatoribus: qui oīa testamenta prius imitata faciebant. Cautior. i. donatione. Sub sedit. relicū est. remansit. Virg. Extrēmum galeaq; ima sub sedit Acestes. interdū sub sidere est dolo possidere: a quo subfello. res: qui tauros infidius necant. Mea legi. cōstitutā: a me: ut uoluntates defunctoꝝ tuerer. Publicā leges. quibus eauebat: ut codicilli: & si nō essent cōfirmati testamento: tñ vires ex eo caperent.

Subijet

Mitaris. Respondet Gallo admira-

ranti cur tantopere Laurentio detineret. loci opportunitate;

& uillae structura mir⁹ tanquā

architectus describens: hortaturq; ut uil-

lam tot rebus ornatam contubernio suo

magis cōmendat. siue is fuerit Didius: uel

annius Gallus de quo nuper differimus:

an ille Gallus: cuius fauore Adrianus Tra-

iano fuit acceptus. Galli praefecti urbis sit

mentio apud luenaem satyri. xvi. Ru-

brium Gallum cū Caelio Pifone consulē:

per quos subuentum libertatibus est sena-

tus: consulto testatur Vipsianus fuisse tem-

poribus diui Traiani possumus etiam in-

telligere Numatium Gallum: quem Mar-

tialis libro decio scribit fuisse simplicitate

prisca: & bonitate Socrati parem. Lau-

rentis. nam Seruius super illud Virgi. libro

decimo: multosq; palus laurētia sylua Pas-

tus arundinea inquit laurentia: p laurens:

recta. n. deriuatio haec est: quare Secundus

ut recte loqret p correctionē laurē appel-

lauit: qd alibi sp Lauretū deat nō fuit analogia: utpote a Laureto oppido deductū: tñ etia ab eo Lau-

rentes uocēus. Gratiā elegantia: ornatū. Opportunitatē loci. facilitatē ad cūdi: ul cōmoda aedificia: & si

tus. Verbe. Roma. Secessit. nā: & secessus uilla dē. Peractis. cōpletis negociis in uilla. Saluo. integro.

recōdito. Cōposito. finito. Vir. Ante diē elauso. cōponet uel p olympo. Aditur nō una uia. itur i laurē

tinū duas uias. Laurentina quae Laurentū ducit: sicut hostiensis quae hostiā. Eodē. ad laurentinum.

meū. Lapide. miliario: unū. n. quodq; miliarū signabāt ab urbe lapide i uia erecto: & nūc quoq; pluri-

mis uicis māsit appellatio: a nūero lapidū: & Martialis iquit Ad lapidē Torquat⁹ hēt p̄torā quartū. Ad

quartū breue tus emt Otacilius. Iter. q. mius est q uia: quae in se cōtinet iter: & actū. scdm Vipia. Pō-

ponius ad uia inq angustā: p quā neq; iumentū: neq; uehiculū ire pōtuit siue actus ē s; si iumentū de

ducit: nō aut uehiculū poterit actus appellari: & Modestinus. iter ē quo qs pedes: uel eques cōmeare pōt:

actus ubi: & armēta trahere: & uehiculū ducere liceat. Excipit. diuertētes in laurentinū meū suscipit.

lūctis. quibus cōiungatis. Traquillus i dictatore. post solis occasum multis e. p̄ximo pistrino ad uehēdū iū

dis. sequenti tñ scriptorū auctoritas facit: ut magis credā legēdū iumētis: q ēt i qbusdā codicibus rece-

ptū uideo. idē Tranquillus i Nerōe: sed & i uiaē appiaē uicā repēte puerū citatis iumētis haud ignarus ob-

trixit. Vipsianus. ff. xxi. legato cōnēntē mancipia puta leuicariū: solā matrē. a portabat: itē iumē-

ta: uel leuicariū sella: & Marcellus iumētis legatis boues nō cōtineat: idē Pōponi⁹ de uerbōz sig. boues

magis armentoz: q iumētorū noie appellant. Grauius. propter arenas: & uiaē longitudinē. Breue. ga-

facilius equo uiaū cōpēdia rapiunt: & Columellae p̄ceptū extat: iter cōmodū i fundū multū cōferre.

ōnesq; inibi explicantur. Molle. facile. Facies. rerum aspectus. Hinc. atq; inde. a dextra: & sinistra.

Occurrētibus. quas itinere offendunt. Diffundit. aperit. dilatat. Grege. pro-

manuscriptos: licet ergo nō sint confirmati testa-
mento: a me tamen ut confirmati obseruabunt:
praeferti cū delatori locus non sit. Nam si ueren-
dum esset: ne quod ego dedissem: populus eripe-
ret: cunctatior fortasse: & cautior esse deberem:
Cum uero liceat haeredi donare: quod in haeredi-
tate subfedit: nihil est quod obster illi meae legi:
cui publicae leges non repugnant. Vale.

C. Plinius Gallo. S.

Mitaris cur me Laurentinū: uel (si ita ma-
uis) Laurens meum tantopere delectet.
desines mirari cum cognoueris gratiam
uillae: opportunitatem loci: litoris spacium. xi.
& .vii. M. passuum ab urbe secellit: ut peractis:
quae agenda fuerint saluo iam: & composito die
possis ibi manere. Aditur non una uia: nam: &
laurentina: & hostiensis eodem ferunt: sed laurē-
tina a. xiii. lapide: hostiensis ab. xi. relinquenda
est. Vtrinq; excipit iter aliqua ex pte arenosum:
iumētis paulo grauius: & lōgius: equo breue: &
molle: Varia hinc: atq; inde facies: nā mō occur-
rentibus syluis uia coartat: mō latissimis pratis
diffundit: & patefcit: mlti greges ouium: multa

Gallus

Lau-

Laurens

Iumenta

præ loquitur. Mōtibz in adiacētibz iugis. Depulsa hyeme. trāfacto tpe hybernō: an q̄ magis probō: quæ tpe brumali a mōtibz in planum deductā: n̄ illic tunc stridet boreas: niteſcunt. i. pingueſcunt tepore uerno; calore tepato: ut aſſolet fieri uerē: & licet uidete in multis locis hyeme ad litus aurā apricari. nec ignoro depellere apud Var. & Virg. eſſe a lacte remouere. Niteſcunt. pingueſcūt. Virg. quæ curā nitētes Paſcere equos. Viſibz capax. ſufficiens ad uſum. Nō ſumptuoſa tutela. nō cōſtat magni cultodia: & cura eius. Frugi. moderatum. nō ſumptuoſum. Atrium. qd̄ erat in prima pte domus: inde qdā

Depellet

Atrium

ibi equorū. bouq̄ armēta: q̄ mōtibz hyeme depulſa herbis: & tepore uerno niteſcūt. Villa uſibus capax: nō ſumptuoſa tutela: cuius in prima pte atriu frugi: nec tñ ſordidū: deinde porticus i. O līx ſiſtitudinē circūactā: qbus paruula: ſed feſtiua area ſcladē: egreſſiū aduerſus tēpeſtates reteptaculū: nā ſpeculariſibus: ac multo magis ſiminētibz tectis muniūt. Eſt contra medias cauēdiū hilare: mox tricliniū ſatis pulchrū: quod i litus excurrit: ac ſi qñ Africo mare ipulſum eſt fractis iā: & nouilimis fluctibus leuiter adluē: undiq̄ ualuas: atq̄ fenestras nō minores ualuīs hēt: atq̄ ita a lateribus a frōte quaſi tria maria pſpectat:

it etiā in ſecunda ſeſtione in. a. litteræ. ut ſcilicet porticus illæ triangulares eſſent. Equibus. porticibz. Area. locus in ædibus ſub diu. Florentinus area locus in urbe ſine ædificio: in rure ager appellat. idēq̄ ager cum ædificio ſundus dicitur Paulus: area pars inſulæ eſt: & quidē maxima. Feſtus area locus uacui ſus quaſi exaruerit: & non poſſit quicq̄ generare. Apollinaris pro emētiōri loco uidetur accepiſſe: quo rum inquit aream: ſive ſuggeſtum a ſubiecta porticu ſenſim gradibus aſcēditur: eſt: & tritura locū: quā areā Varro ſicri præcipit circularē: Celfus pro morbo areā ponit. Feſtiua. elegant. Receptaculum. cōſugium ſunt illæ porticus. Tempēſtates. malas tempore qualitates. Specularibus. ſicut noſtra tēpeſtates. utriusq̄ orbibus conſtitutis: frigus: & uentos arcemus: ſic olim lapideis ſpecularibus in quolibet tē nues cruſtis ſiſſis. Hiſpania: & Cappadocia mollitudine: & magnitudine Cyppe: & Ciliciā ſuperat. ſunt tibi obſcuriores. ut in agro bononiēſi breues: & maculoſi: candido ſpeculari mira natura inſtrum neq̄ ſe neſcat: faciliq̄ ſolē: & frigus ſuſtineat. Seneca: quædam ſcribit nra demum memoria pdiſſe ſcimus: ut ſpecularioge uſum plucente teſta claze trāſmittētium lumē: & balneoꝝ luxuriā uellicam. pauper ſibi uidetur: ac ſordidus: niſi parietes magnis: ac præcioſis orbibus refulſerint. quæ tunc nunc aliq̄ ruſticitatis dā nat Scipionē q̄ non in caldarium ſuum latis ſpecularibus diē admiſerat. in quē fuerint uſum ſequentia monſtrabunt eſtēpla. Iuue. Quæ uehiſ clauſo latis ſpecularibus antro: Vipia. neq̄ ſpecularia. neq̄ ueſta frigoris cāuēl umbræ eſſe domus inſtrumēta: ſed ornāmēta: ſunt. n. cōparata uoluptatis gē. uerū idē putat ſpecularia eſſe partē domus: ſiue ſint affixa ædificio: ſiue ad tēpus detracta. Mart. ad frigus remouendum: & uētos teſſat. Hybernīs obiecta notis ſpecularia puos Admittit ſoles: & ſine ſece diē. itē: Cō dita pſpica uiuit uindemia gēma: Et tegitur felix. nec tñ uia later: nā: & roſas eodē auctore ſpecularibus a tēpeſtate defendere benignas: & Columella cucumeres oſidit fieri præmaturos ſi uſis maioribz rotulæ ſubducant: quo tecti ſpecularibus hyeme ſerenis diebus tuto producant. ad ſolē rurfus intra tēcta recipiant: ſic Tiberio ſere toto anno cucumis oblatu: & Palladiū iubet cellā oleare cōtra frigus ſpecularibus: ut lumē admittat: muniēdā. Muniūſ. defendūſ. Medias. porticus. Cauēdiū Vitruui: & Varro diſiūſiū pēlere cauā ædiū appellāt: erat at itra parietes locū tecti: & patulus. ad uſum olum maxie ſalutariū reliq̄: nā ē tñ inuitari illuc cōmeare poterāt: ſic ad ueſtibulū: & perſtylia. ædificabāt: & iuxta tricliniū in quoq̄ gēia diſtinctū Thuſcantiū: Corinthiū: Tetraſtyliū: diſpluatiū: reſtudinariū: q̄re ſtati ſubnechit tricliniū. hic dicit aliq̄ Secūdū nō ex arte locū deſcribere: p̄cipit. n. Aphthōius in ſuis p̄ exercitāmētis incipiēdū a rebz circularitētibz in locoꝝ deſcriptionibz: quē ſine ordinē ſeruauit idē dū alter in Thuſcis uſiā reſpētat. ſed hic nō miſe ſi ſtatim mēbra domus aggreſſus eſt cum niſi ſcīa p̄ ter mare: & litus hēt: illic uero lōge alia ut agroꝝ: & mōriū colliq̄ uarias facies: a qbus nō inſulſe p̄cipit fecit. Excurrit. extēdiſ. porrigiſ. Africo. uēto ab Africa ſpirāte: q̄ Lybs dicitur. Fractis. laſſis: & deſinētibus. Aluiſ. madefiſ. Quāſi tria maria. nā re uera mare tyrrhenū tantum proſpectabat: ſed eū a tribus locis a fronte. & duobus lateribus proſpectū haberet: quaſi tria maria dixit propter diuerſam faciē. inde Pollū Surrentinum ſic laudatur a Statio. ſua cuiq̄ uoluptas: Atq̄ omni propriū thalamo

Area

Specularia

Cauēdiū

crypta: horre: apotheca. Iuxta p. subterranea cauerna fornicata. i. cloaca usurpauit. Et solit⁹ media⁹ cry-
ptā penetrare suburra. apud Sido. de cryptoporticu hæc tradunt. a pte uestibuli longitudo testā interi⁹
pater: medius nō interpolata parietibus: quæ qā non nihil ipsa p̄spectat: & si nō hippodromos: saltē cry-
ptoporticus meo mihi iure uocitabif. Prope publici opis. tā magnifica: & ampliat: ut fere operibus pu-
blicis sit similis. publica. n. ampliora: honestiora: sumptuosiora: q̄ priuata sunt. Extendit. in lōgū porri-
git. Vtrinq. a meridiē: & septētrione. illinc. n. mare. hinc ortū p̄spectabat. Singulæ. nō gemellæ: & bi-
næ: ut a mari. Sed alternis pauciores. fen-
sus est ab orto habet pauciores fenestras
dimidio: q̄ a mari. pōt ēt legi alteri⁹: ut m^l
ti codices hñt. in eūdē sentū. fenestris al-
terius p̄tis. Hæc patent. apertū fenestraz.
Immot⁹. quietus a uento. Hinc uel ide.
a meridiē: uel septētrione. Iniuria. uētoꝝ
molestia. Xylus. Vitruuius xylū ampla
latitudine porticū: quā athlete per hi-
berna exercebant esse uoluit græca appel-
latione: nostrorūq. hypethras sub dio am-
bulationes xylā uocare: quæ græci para-
dromidas dicūt: sed hbro. v. a superiorib⁹
in qbusdā idē author discrepat. hæc inq̄
porticus xylus apud græcos uocitat: qd̄
athlete per hiberna tpa in testis stadiis ex-
ercerentur. faciunda aut xylā sic uidet⁹: ut
sint inter duas portic⁹ syluæ: aut platan⁹
& in his perficiant inter arbores ambula-
tiones: quas græci paradromidas: nostri
xylā appellāt: in quas p̄ hyemē e xylō se-
reno cælo athlete p̄cuntes exercēt: inaz
mō xylū uocabulū esse græcūm latinū
dicit: & xylū tā neutro: q̄ masculino gene-
re usurpat. cū apud ceteros masculino p̄-
ferat. quē puto. M. T. per hæc intellexisse:
nū tādē locus hic: nō idone⁹ uidet⁹: in quo
porticus hæc ipsa: ubi inambulam⁹: & pa-

Crypta

Xylus

Xylus

Xylus
Xylus
Odorat⁹
Odor

Zeta

prope publici opis extēditur: utrinq. fenestraz: a
mari plures: ab orto singulæ: sed alternis paucio-
res: Hæc cū serenus dies: & immotus omnes: cum
hinc: uel inde uentus inquietus: quā uenti quie-
scunt sine iniuria patent. ante cryptoporticū xy-
lus uiolis odoratus: teporemq. solis infusi ex re-
perculsu cryptoporticus augeat: inde area: quā
ut tenet solem: sic aquilonem inhihet: submouet
q̄: quātūq. calor is aīe tñ retro frigoris. sūl. Afri-
cū sūlīte: atq. ita diuersissimos uentos alium alio
latere frāgit: & finit: hæc iucūditas eius hyemē:
maior æstate: Nā añ meridiē xylū: post meridiē
gestationē: ortiq. proximā partē umbra sua tem-
perat: quā: ut dies creuit: decreuit: uel: modo bre-
uior: modo lōgius hac: uel illac cadit: Ipsa uero
Cryptoporticus tum maxime caret sole: cū ar-
dentissimus culmini eius insitit. ad hoc patentis-
bus fenestris fauonios accipit: transmittitq. nec
unq. aere pigro: & manēte ingrauescit. In capite
xylī deiceps Cryptoportic⁹: orti diēta ē amoris

lestra: & tot loci sessiones: gymnasioꝝ: & græcæ disputationū: memoriā quodāmodo cōmonet: & idē
alibi dixerat palestras in xylō spaciari. Secundus li. v. est ante porticū xylus consitus in plurimas spe-
cies: distinctusq. buxo apud Tranquillum in Augusto accipimus in eūdē sensum dici xylū. Vlpianus
xylus appellat palestras in xylō se exercentes. quidā græcorū xylū interpretant esse locū politū: &
æquatū: significare ēt paruū hastile: seu iaculū: hinc Arrianus inquit signa electi exercitus aquilæ: imagi-
nes regiæ: coronæ omnes aureæ super xylis argenteis. xylis aut uestis tragicorū crocea. & xylion uulga-
rē quandā gemmā ex india mitti refert auunculus Secūdū. Odoratus odore repletus. odoratum est qd̄
aliūd accipit odorē: odoratū templū: odorū quod per se habet. Martia. Tātus uenis honos: & odoræ
gratia Floræ. hæc tñ portæ: licentia confundunt. Augeat. maiore habet. Reperculsi cryptoporticus.
obiectū parietis australis cryptoporticus. Area. diffūdatur. Tenet solē. quia austro expōita. Inhihet.
arceat cryptoporticū intermedia ab aquilone. Frigoris retro. si opus fuerit apertis cryptoporticis fene-
stris: & perflante aquilone. Africum sūlīte. clausis cryptoporticis fenestris: nō permittit inrudescere.
Diuersissimos uentos. africū: & aquilonē. Alio latere. aquilonē a septētrionali pariete. africū a meridio
nali. Finit. cōprimat. extinguit. Hæc iucūditas. talis cryptoporticus utilitas teporē in anteriori area
cōtinere: & frigore arcere. Ante meridiē xylū: quā æstate sol habet ortū magis septētrionalē: sic & occa-
sum: unde mane xylū: quippe q̄ iuxta frontē orientālē ad meridiē situs erat post meridiem gestationē: &
orti proximā partē: ut quæ iuxta frontē occidentālē iacebat: sua umbra refrigerabat. Breuior. uergēte
die ad hyemē: uel meridiē. Lōgius. æstate recedēte sole ad septētrionē: uel ad occidentem. Hac. a sep-
tētrione. Illac. a meridiē. Caret sole. nō sentit æstus: nam per æstatem mediam culmini imminet: nec
penetrat sol aliis superimpositis membris. Ad hoc. in super. Fauonios. zephyros ab occidente. Trāf-
mittit. per alias fenestras: sic moto aere: impigroq. refrigeratur. Manente. quieto: nec exitum reperien-
te. Ingrauescit. grauior sit inhabitantibus: nam ubi aer silet densior: & pestilentior. Deinceps crypto-
porticus. & pariter in capite cryptoporticus: deinceps. n. ordinē denotat. Orti diēta: struā in orto nā
testimonio iuris cōsulū ostendimus diēta in ortis fieri. legitur ēt Zeta. super qua dictione uidetur mihi

operaz precidū referre quid hactenus cōpererim. Lampadius in heliocaballo odores indicos sine carbonibus ad uaporandas Zetas iussit incendi. Sidonius libro nono quod supradictō tū diu potes uti libello: ut eū non amplius Zethecula tua: q̄ memoria includat: & octauonā p̄ armariola: & Zetheculas nostras non remanserunt digna prolata. ex posterioribus colligi potest zetham pro bibliotheca usurpant: nec Sī domiū auctoritatē in hoc magnificatio: nec Vlpianus iuriconsultus eruditissimus lib. xxxii. ubi de bibliothecis multa dissent uiliū zeta mentionē facit. quidam arbitrantur zeta esse locum: quem antiqui de ducta per parietes aqua. frigida refrigerabant: uel feruenti calefaciebant. Neratius hunc modū deducendosque riuulos per parietes notat: & Vlpianus de cuniculo inq̄ instituendo per quem uapor tradit in balneariis uaporibus: & alibi balneis uaporibus cū Quintilla cuniculū p̄gēt in ortis iduxisset. alii p̄ sequētia zeta locum esse uoluerunt unius lecti cū sellis duabus: qui uelis obductis & reductis mō adicebatur cubiculo: mō auferēbatur: & traxisse nomen qm̄ tribus e partibus fenestras: & p̄p̄cā habeat: atque solez multipliciter accipiat. αὐτοῦ τοῦ ἐν ἡμέρᾳ ἐρῶντι ἢ ἡμέρᾳ. Iquit: ὡς ἀλλ' ὁ θῆναι. ut autē lebes feruet: qm̄: & heliocaminus in ipsa zeta ponebat. uel αὐτοῦ τοῦ ἐν ἡμέρᾳ qd̄ in ea cōmodissime uiuatur. alii oīno mēdā ubiq̄ inoleuisse: & dixtā legē: nā prater fidē uetēz exēplarium hac utunt rōnēq̄ cū prius dicta: & zeta scribere. indifferēter. D. in. Z. mutatis: ut Medēt⁹ Mezētius auctore Prisciano: postea ex zeta scriptū esse zeta eozē inscitia: qui nesciebat ziatā: & dictā idē esse. nec obstat q̄ aqua caleficeret: nā hoc cōmodissime fieri poterat in diata i quā se recipi solitū saturnali⁹ ad studia testat Secūdus. Amores. delitiae: & solatiū. Posui. struxi. faciendū curauit. Heliocaminus. cōcameratus locus totus soli expositus: ac hierno tēpore calorē ex illo recipiēs: & cōtinēs: diatae p̄: nisi uaporariū solare uocāt: nā heliocamin⁹ gr̄cū est. ἡλιοσ. n. sol: & ἡμιονος. fornax: eius meminit Vlpianus octauo. ff. de seruitutib⁹ urbanorū p̄dio rū. cū scribit: nisi arborē ponatur luminī officiat: dicendū erit cōtra ipositi seruitutē idē facerent: & arbor officit: quominus cālū uideri possit: uero heliocamino uel solario: sūt diecūdū erit: q̄a umbrā facit in loco: cui sol fuit necessarius. miror quosdā p̄dere aulos olim caminos nō fuisse in mēbris domus: cū Sidonius secus apertissime ondat his uerbis. a cryptoporticu i hyemale tricliniū uenit: q̄ arcuati camio sēpe ignis ātatus pulla fuligine infecti. Trāquillus in Vitellio. nec ante in pratorio reditiq̄ flagrate triclinio ex cōceptu camini tunc quidē cōsternatis: & quasi omīne aduerso anxitis obscuris: inq̄ bono aio esto: te: nobis illuxit. M. T. Ardicū luculento camino utendū dixit: Hora. Per brumā Tyberis festili mense caminos: & Athenæus carnes cōctas in caminis ad differentiā eazē: quē cibano cōiungunt. Alia. parte. Solē. quē ut exciperet idē stuebatur heliocaminus: unde merito iuriscōsultus rīdet arbores: quaz illū inuibrarent succidi: & tolli debere. Valuis. a foribus. Prospicit. heliocaminus. Mediū parietē scilicet cryptoporticus a fronte. Recedit. distinguē: nō. n. diata consignabatur cum cryptoporticu: sed suis per se parietibus surgebat. Eleganter. summa architectura: & gratia. Specularibus. lapidibus trāslucētib⁹: eundē quē nunc utiq̄ in fenestris uisum praestantibus. Aditici cubiculo. auget cubiculū remotis uelis: & minuit eisdē obductis Seneca naturalū q̄to scripsit cōnationē uelis: & specularib⁹ muniri solitū. Capitallud cubiculū tāte capacitatis est: ut lectū: & duas cathedras cōtineat. Mare est Villa. circūscritae: nā Laurentino uicis adiacebat. Latere. orientali. Facies. diuersos aspectus: mare: uillas: syluas. Misceat. q̄a a quacūq̄ fenestra tria ista uideri poterant: q̄ magis p̄q̄ angustia loci per tres fenestras uno aspectu oīa licebat intueri. Distinguit. separat diueritate luminū. lūcūdū. cōmoxz priori cubiculo est aliud: q̄ additū: & obscurū uocat noctis: & somni. tenebrarū: & quietis Martia. pariter libro. x. & in p̄fundo somnus. & quiet nullis offensa linguis: nec dies nisi admissus. Sentit. uidet. Abdit. remoti. Interiacēs. inter ortū: & cubiculū. Andron. locus domicilii appellat angustior longitudo: in quo uiri plurimū morantur: sicut gynæciū ubi mulieres. auctores sunt Festus: Suidas: Pollux. adhuc inquit Aristoph. iudicia ola: & porticus andronas faciā: Athenæus maiores domus heroum Homer. ἡμιονος uocat: & ἡμιονος αὐτὸς ἡμιονος nos uero ἡμιονος & ἀνδρωνος: & ubi de cōiūtiis Creteñū agit: sūt igit ubiq̄ in domib⁹ duo loca cōiūtiis celebrādis assignata: quozū alterz uocāt. ἀνδρωνος: alterz i quo hospites domiūt. & mox qd̄ ē dormire sopiūt νοσῶντι ὄν αὐτοῦ νοσῶντι ὄν

Heliocaminus

Camin⁹.

Andron

idē auctore Pyrgione ἀνὰ πύλον δίσκον ἀσσερὶ γένειαν a loue hospitali. Herodotus magnā domū vocat andreonā: Leonidas i epigramate: & alii græcoꝝ p triclinio usurpāt: sicut legim⁹ geminos extra aocat na uocallē Simonidē: & statī corrūisse. Vitruuius scribit græcos appellare andronas oecos. I. domos: ubi cōsilia utilia solē eē: qđ eo mulieres nō accedāt: qđ iā diuissēt græci mēsaulas iter duas aulas positas nomināteas nostri andronas: ut p hæc andron mō latinū: mō græcū sūt: qđ nō pōt cōuenire: nisi dicam⁹ cū restatut andron eē græcū uocabulū respectiue originē: & deriuationē ἀνδρῶν ἀνὰ πόσιν idēst a uiroꝝ cū uero iannū: qđ a noīstis iā receptū eētī & p suo uterentur. quæ rō locū hēre debet i recitatis sup uerbo xystus testimōio eiusdē Vitruuii. satis iā cōstat andron: & andrō indifferētē p eodē usurpari. Sonū iter currentē strepitū. Media inanitate. spacioſo andrōe iterposito. Cōsumit. disperdit. Hypocaustū. uaporariū. Angusta fenestra: spiraculo: uñ ex hypocausto calor sudatoriū ingrediebāt. Ratio. tēporis si calor ē retinet: si frigus effundit. Proceſtriū. legis ē τῷ πόρῳ τῷ εἰν de utroque paulo ante. Obliquū. nō ex directo.

cubiculi: ortiq; distinguit: atq; ita oēm sonū media ianitate columit: applicitū ē cubiculo Hypocausto perexiguū: qđ angusta fenestra suppositū calorē: ut rō exegit: aut effundit: aut retinet. τῷ πόρῳ i idē: & cubiculū porrigit i solē: quē orientē statim exceptū ultra meridiē obliquū qđē: sed tñ seruauit. In hanc ergō dictā cū me recepit: abesse mihi etiā a uilla mea uideor: magnāq; eius uoluptatē præcipue saturnalibus capio: cum reliqua pars teētī licentia dierū: festiq; clamoribus psonat: Nā nec ipse meos: lusib⁹: nec illi studiis meis obstrepūt. Hæc utilitas: hæc amœritas deficit aq; salientis: sed puteos: ac poti⁹ fotes hēt. Sūt. n. i summo: & oīno littoris illius mira natura: quocunq; loco moueris humū obuius: & patus humor occurrīt isq; sincer⁹: ac ne leuiter qđē tāta maris uicinitate falsus. Suggestunt affatim ligna pximæ syluæ: cæteras copias Hostiēsis colonia mīstrat.

Seruat. admittit: sentit. Saturnalib⁹. a Saturno saturnalia dicta: & i eius honorē inchoata nemo dubitat: quo aut tpe: & a quibus instituta magna iter eruditos cōcertatio: nā alii a iano: qđs ab Hercule tradidere. Plurarchus a Numa: Luitius ē cōsilius. A. Sempronio & M. Minutio ædem Saturno dicūt: saturnalia diē festū institutū pdidit. Martialis a loue initū cepisse. Sed qđ agam potius madidis Saturne dieb⁹: Quos nbi p cælo iuppiter ipse dedit. sed Athenæus apud græcos lōge mōl

Saturnalia

ta explicat. Saturnalibus inquit libertate utebatur serui apud romanos: quā cōsuetudinē traxere a græcis: nā Mercurialibus i Creta simile festū celebrat referente Carylho: & discubētib⁹ seruis domini ministrant. in Troezena cōgregatio populorū sit p multos dies: sed eorū uno serui talis ludunt: & a diis celebratur. Berosus apud eundē Athenæum tradit de mēse augusto diē undecimo agi festū cognomēto Saccā diebus quinq; quibus moris erat regi dominos a seruis: & eorū unū deducti regia stola iduti: quē un carent Zoganē. Baton sinopēsis rhetor significat saturnaliū festū græcū eē: & apud Thessalos peloria di ciuib⁹ ab Athenæo longa fabula sup hoc enarra. seruis aut cōcessa licētia: qđ Saturno rege nemo seruitiū: uel libertate discriminabat ut scilicet uita illa simplex: & antiqua p saturnalia rēpētare: primo p diē celebrata: qđ quartus decimus cal. Ianuarii: qđ Acron primo diē mēsis decēbris saturnalia fieri referat: sed postea edictis. C. Iulii Cæsaris duobus diebus huic mēsi adiectis: & Augusti edicto: triū dieꝝ feriae saturnalibus sunt additæ: & sigillariorū adiecta celebratis in septē dies discursum publicum: & leuitiā religionis extendit. nonnulli tñ nulla sigillariorū habita mentione septem dierū saturnalia fuisse scribunt. M. Tullius ad Atticū secundis: & tertiis saturnalibus p secundo: & tertio saturnaliū diē dixit. Martialis quinq; dierū tantū eo dithecho: cui lemma est Flagra. Ludite lasciuie: sed tātum ludite serui: Hæc signata mihi quinq; diebus erunt. nemo illis diebus officiis publicis occupabatur: neq; toga: seu trabea: uel paludata ueste prætextataq; utebatur: uerum sola sinthesi. Licentia dierum. saturnalibus licebat seruis sumptis pileis non modo uesti cum dominis: sed pares honores illis in domo gerere: si dicere: & omni ludorū genere remitti: cuius rei uestigia in aliquibus Italiæ oppidis publice adhuc restant post natalē redemptoris nostri. Obstrepunt. strepitu ipedimēto sunt: interturbāt. Vtilitas. dicta ex qua hæc capio utilitatē. sunt qđ legant: Nec utilitas nec amœritas deficit aqua salienti: ut sit sensus. ex aqua salienti cōparamus utilitatē & amœnitatē. Salienti. scaturienti. Habet. solum laurentinū. Potius fontes. nō multum profundos latice statim occurrente cissolla humo: sicut in multis Mediolanensib⁹ agri locis. In summo. ut possint facile deducti ad inferiora: an non in profundis: sed fuplicie terræ: qđ se quēnia pbanr. Mira. est. Obuius. subitus. expositus. Sincerus. purus illimis. Salsus. in secūda lechē corumpus fuit. Suggestunt. mīstrat ad usum necessariū. Affatim. abūdē. qđ diū credit Festus a copia fandi: & Terētiū affatim. i. ad lassitudinē ptulisse: Columella affatim paleas dixit: & plærūq; eo dicēdi gñe usus est. Ammianus refertē: Gellio putat prima acuta pronuntiandū. Ostiēsis colonia. Ostiam coloniam

Ci. locus.

Affatim

Ostia.

Colonia

maritimis cōmētibz opportunā a septētrionali pte ad ostiū Tyberis Anchus Martius romanorū rex deduxit testimonio Cot. Nepotis Plinii aunculi: & Stephani. q̄ q̄ isut scriptorū alii ab eo conditā fuisse tradant: eā Strabo neutro p̄tulit. appellatā Ostiā Dionysius autumat: q̄ in ostio Tyberis sita sit quondāz romanorūz naualegūiū anteā ip̄ortuosum: sed imperatore Claudio portū extruente: agere tamēnt qd̄ post undecim annos triginta hominū milibus sine intermissione laborantibus. hospitale factū. est. Colonia est: quæ ab urbe propagata iurā inſtitutaq̄ populi romani habet: non ſut arbitrii: quæ conditio cū ſit magis obnoxia: & minus libera: q̄ municipii: potior tamē: ac præſtabilior exiſtimatur propter amplitudinē: maiestātēq̄ populi r. cuius quali effigies parua: ſimulachrūq̄ eſſe uidet: & ſim̄ quia obſcura: obliuataq̄ ſūt municipioq̄ iura: quibz uti iam per innoticiā non queunt. coloniāz genera duo Aſconius eſſe uoluit. municipiū .i. & coloniā intelligens: quæ illud extrinſecus in ciuitatē uenit: hoc ex ciuitate in alium locū mittitur: hinc auctore Dionysio coloniæ in urbe patronos habebant: qui colonos tanquā filios gratis defendebant. mittebant autē coloniæ ad exonerandā urbē multitudinē oppreſſaz: & ut ſocios haberent tanquā eiūſdē generis nomini romano fideliores. Cæteras neceſſarias. Martialis loci penuriā notans ſcribit om̄nē cenam uenire in Laurentinū ab urbano macello. Vicus. i. oppidus conſtat ex plurimis domibus: in agris ex uillis cultus incolas: uicinos Lilius appellauit: neque ignoro uicanos populos eſſe quos Coriolanus debellauit. uiciniū autē eſt ipſa uicinitas: & uicinalis uias propinquas dixit Frontinus. Frugi. modoſo.

Vicus

Vna uilla. media inter Laurentinū meuz: & uicum. Meritoria. mercedis cauſa ſtructa: ſic luuenalis: ſeu balnea: ſiue diuerſoria. mercede conducta intellexerit ſatyra tertiā: q̄ meritoria ſomnum Admittit: & lulianus uetat uſufruictuariū meritoria facere in domo legata: q̄ autē inquit dixi meritoria non factū: ita accipi uolo: quæ uulgo diuerſoria: uel ſullonia: appellant̄.

Meritoria

Tranquillus meritoria thedām uocat mercede conductā: ut meritoria dicunt̄ mulieres: quæ mercedis gratia proſtituunt̄. Domini. alieuius uillæ laurentinæ. Subitus. improuiſus. Breuior mora. quā ſit facturus in uilla: ut nequeat priuatū balineum pati caſeſci. Continua. parietibus coniuncta. Intermiſſa. diſiuncta. Multaę urbii faciē. in unūz ſapius ſurgentia. cū quibuſdā interuallis: qualis p̄ſpect⁹ ſere per totā porciſerā oſſer̄ Genūz tendentibus. Siue mari utare. ſiue per mare nauigare: ſiue per littoſ ſpaciari. Nonnunquā. rariuſ. Mollit. quietū reddit. Frequens. fluctuoſus: aſper. Indurat. exaſpat.

Solea Squilla

Preciſiſ piſcibus. quoq̄z uenationē per hæc poetæz naſutiſſimus irridet: An Laurentino turpes in litore rana: Et ſatius teneros ducere credis acos. Soleas. ſolea piſcis genus tranſlatū uerbū auctore Fa. a ſolea pedis tegumento: ex genere planorū: ut rhōbus eſt: & paſſer. Squillas. luæ. tanquā p̄cioſum piſcē ſquilla introduct. Aſpice q̄ longo diſcendat pectore lancē. Quæ ſer̄ dño ſquilla. & qb⁹ undiq̄ ſce. p̄ta Aſpāz q̄ deſpiciat cōiūna cauda: de q̄ lege Pl. ſeniorē lib. viii. & M. Tul. de natōra deorū. Orati⁹ Aſſer̄ ſquillas iter murena natātes. Mediterraneas. q̄ ſolent puenire i locis mediterraneis. Illuc. in Laurentinū. Vrbānus amicus urbis. Cōmendatio. laus. Accedat. addat. Cōubernio. cohabitatio.

Auditōrium

Vid a te. Pollicet̄ Mauricco: cōz oēs rethores aduſuerit: ſe reſcriptūz ad quē mittat ſis filioſ iuuenio nō Mauricco: ſz Mario i q̄buſdā ēt codicibus Martio inſcriptū eplam. Dulciſſimam ætatē. adoleſcentiā. Vt ſolebam. dum diſcipulus eram. Ex ſtudiis. quantū mihi deſerant p̄pter eloquētiā ſtudia. Frequētī auditorio. i. magna auditorij copia. nā frequētē auditoriū

Frugi quidē homini ſufficit ēt uicus: quē una uillā diſcernit: in hoc balinea meritoria tria: magna cōmoditas: ſi forte balinē: uel dñi ſubitus aduētus: uel breuior mora calefacere diſſuadeat. Litatus ornant uarietate gratiſſima: nūc cōtinuam̄c intermiſſa tecta uillaz: quæ præſtant multaę urbium faciē: ſiue mari: ſiue ipſo litore utare: qd̄ nonnunq̄ lōga trāq̄llitas mollit: ſapius frequētē & cōtrariuſ fluctus idurat. Mare nō ſane precioſiſ piſcibus abūdāt. ſoleas tñ: & ſquillas optimas ſuggerit. Villa uero noſtra ēt mediterraneas copias præſtat: ac iprimis. nā illuc e paſcuſ pectora conueniunt: ſi quādo aquā umbrāue ſectant̄. Iuſtiſ ne de cauſis iā tibi uideor icolere: in habitare: diligere ſecelūm: quē tu nimis urbanuſ eſ: niſi concupiſciſ: atq̄ utinam concupiſcas: ut totē tantūq̄ dotibus uillulæ noſtræ maxima cōmendatio ex tuo contubernio accedat.

C. Plinius Mauricco. S.

Vid a te mihi iucundiuſ potuit iniungi: q̄ ut præceptorem fratris tui liberis quē rerem⁹ nam & beneficio tuo in ſcholā re deo: & illam dulciſſimam ætatē quaſi reſumo: ſedeo inter iuuenes ut ſolebam: atque etiam exuperior quātum apud illoſ authoritatē ex ſtudiis habeā. Nam p̄xie frequētī auditorio iter ſe corā

pro auditoribus usurpat: ut libro quarto ingens auditorium: & sexto alienū auditoriū: auditores aliorū causa congregatos. Tranqui. cum primū frequenti auditorio cōmiseret: id est multis auditoribus: neq; l. terdum negauerim auditoriū accipi pro loco: in quā conueniunt ad audiendum: ut auditoriū publicū: in quod promiscue uenit: sicut Marcellus Titulone de statu defuncto: & uidet accepisse. Ordinis nō stri. patrici. Loquebant. alia lectio habet iocabantur. Clare. alta uoces. Ad illorum laudem: qui tanti uiri præsentiā silentio sunt uenerati. Epistola. nam uiua uox magis afficit. Memoriae. quia tunc de

multis: sed ordinis nostri clare loquebant: itaui: conticuerunt: qd non referret: nisi ad illos: magis laudem: qd ad meā pertineret: ac nisi sperare te ulem posse fratris tui filios probe discere. qd super est: cū oēs: qui profitentur: audierō: qd de quoq; sententiā: scribā: efficiā: qd quantū tñ epistola conle: qui potero: ut ipse omnes audisse uidearis. Debeo. n. tibi: Debeo memoriae fratris tui hāc fidē: hoc studiū: præsertim super tanta re: Nam quid magis interest uestra qd ut liberi (dicerem tui: nisi nunc illos magis amares) & digni illo patre: & te patruo reperiant? Quā curā mihi: etiā si non mandasses: uendicasset: nec ignoro suscipiendas offensas i eligendo pceptore. sed oportet me non mō offensas: uerum etiā similitates p fratris tui filiis tam equo aio subire: qd parentes pro suis.

C. Plinius Cereali. S.

 Ortari ut orationē amicis pluribus recitem: faciā quia hortaris: quāuis uehementer dubitē: neq; enim me pterit actiōes: quā recitant: impetū omnē: calorē: ac ppe nomen suū perdere: ut quas solcant cōmendare simul: & accendere iudiciū cōfessus: celebritas aduocatoꝝ: expectatio: euentus: fama nō unius actoris: diductūq; i ptiis audientiū studiū: ad hoc dicentis gestus: incessus: discursus etiā: oībusq; motibus animi cōsentaneus uigor corporis. Vnde accidit: ut iis: qui sedentes agunt: quāuis illis maxima ex parte super sint eadē illa: quā stantibus: tñ hoc: qd sedē: qsi debilitent: & deprimāt: recitantiū uero pēcipua pñciationis adiūta: oculi

functus erat: sic enim de mortuis solebat fari Apuleius cum fratre optimas memoriz uiro dixit & adhuc uidere i epitaphis antiquorum. B. M. id est bonae memoriz: quem dicendi modum pariter de mortuis uulgo usurpamus. Studium. diligentia.

Tanta re. tanti momenti: circumspectus: enim diligenter pueris magister est: a quo mores primū: deo eloquentiā hauriant. Magis amares. qd si tui essent. Illo. summo uitro. Vendicasset. uitro suscepissem. Similitates. inimicitias. Quam parentes. subire decet.

Ortari. Cereali petenti: ut quādam orationē recitaret: multas causas proponit: quibus desistere re debeat: postremo ramen assenit se iudicium eius secuturū. Vehementer addubitē. sim in maximo dubio recitā illam. Nomen suū. quia agebantur actiōes dicebant: sed recitate iure uidebantur appellandae recitationes. Quas. actiōes. ludicū. centumuloꝝ. Concessus. nam in tribunali sedebant: aduocati uero stabant. Accendere. augere: impetum dare. Aduocatoꝝ. celebritas. caudici laudati. Euentus. finis causae: q non est in manu oratoris. Non unius. multo nūnam plures aduocati unam: & eandem causā agebant. Actoris. litigatoris: actor est q agit causam: uel tragediā: & similia. Varro putat actōꝝ tñ dici: qui aliquid agit motu corporis: pōt. n. aliquis facere nō agere: ut poete comediā: & agere non facere: ut comediā tragediā. Studiū. fauor. Diductum. diuisum. In partes. diuersas: nam id solet fieri: ut discipulū uni magis faueat auditor: & si neuter: nec beneficio: nec iniuria sit cognitus. Ad hoc. praeerea. Secūdo peculiaris particula.

Gestus dicentis. oratoris motus: naz oīs actiō in duas partes diuiditur i uocem: & gestum. hic oculos: illa aures monet: per

quos duos sensus omnis ad animū penetrat affectus. Incessus. M. Tullius rarum in actiōe incessum: neq; admodum longum probat. Discursus mō sit breuis: & moderatus: alias improbandus. quare tradunt Virginiū Flauum interrogasse quēdā suum antisophistam quot milia passuū declamasset. Vigor. robur. firmitas. Consentaneus. cōmodatus magis ad sensus. qd ad uerba. Agunt. causam dicūt. Eadē illa uox: caput: uultus: oculi: supcilia: & reliq; corporis pres: gestus ē: & motus: nō āt incessus: & discursus. Scāribus. pedibus initentibus. Hoc. pp hoc. Deprimant. inferiores sint stātibus. Oculi. de quibus undecimo Fabius: sed in ipso uultu plurimū ualent oculi: per quos maxie aīus emanat: ut citra metum quoq; & hi laritate nitecant: & tristitia quoddā nubilū ducant: quin etiā lachrymas sit natura mentis indices: dediti q aut erumpunt dolore: aut lachryma manant. motu uero itent: remissi: supcili: torul: mutes: asperi: sunt.

Actor

A

Oculi in
actiōe

- Manus** Manus sine quibus trunca esset actio: ac debilis uix dici potest quot motus habeant: cum pene ipsam uerborum copiam persequantur: in cetera preloquente adiuvant: hæc prope est ut dicam ipsæ loquuntur: an non ita poscimus? pollicemur: uocamus: dimittimus: minamur: supplicius: abominamur: tiemus: interrogamus: gaudium: tristitia: dubitatione: confessione: penitentia: modum: copiam: numerum: tempus ostendimus: nam ex de cōcitant: supplicat: inhiibent: prebant: admirantur: uerrecundant. quæ non in merito Scdæ oculos: & manus præcipua pronuntiationis adiumenta appellat. Perpe diuntur: multum distrahant ab officio suo. Languescit: minuit. Capta: pellenda. Extrinsecus blandimur: motu corporis opportuno. Aculeis: stimulis. Pugnax: in genere iudiciali. Contentio: si qua opus est contra aduersariū uocem intendere: nam contentio est oratio acris ad confirmandum: & cōsuetudine accommodata: quæ in cōtinuatōne: & distributione diuiditur: quarum illa est orationis enūciandæ acceleratio clausa: hæc autem in contentione oratio frequens: cum raris: & breuibus intervalis: acri uociferatione. Comparatur: constituitur. Sic: cum labore. Quotus quisque: cuiuscunque sit conditionis: & ordinis: quotus. n. & ordine in digematis: & minimū significat, hoc inuenio apud Plinium utroque: Tacitus: Senecam: Martialem. In foemina genere huc usque tantum pro re minima annotauimus. præter apud Horatium in sermonibus: ubi hora quota significat ordinem: & Cicerone in rhetoricis: quota noctis hora. Dulcia hæc, qualia sunt epigrammata: & orationes de monstratiue. Sonantia, in iucundioribus: uocaliora uerba esse debent. sonantia ergo simplicia: quæ maxime exclamant: aut sono sunt iucundissima: nam sicut syllabæ & litteræ melius sonantibus clarioribus sunt: ita uerba & syllabæ magis uocalia: & quo plus quæque spiritus habet: eo auditu pulchrius: & quod facit syllabæ: idem uerborum quoque inter se copulatio: ut aliud alii iunctum melius sonet. Austera: seuera: grauius: quibus paria auditu uerba referente Quintilianus conueniunt. Pressa: stricta: diligenter: remissa rebus tamen minoribus apta. Turpis: uisuperanda. Est tamen repetitio eiusdem uerbi maioris uis habet. Exigat. appetant. His rebus. Affici. moueri. est. n. affici trahi ad unam quæque rem ex aliqua alia passione. Seneca affectus esse uoluit motus alii subitos: improbabiles: & cōcitos: gratiæ autem: & æquæ: uocant de quibus plura Quintilianus: & Macrobius. mouent autem: & faciendū: ut. M. Antonius Cæsar dictatoris prætexta in funere profectus: maxime sunt in procemio: & epilogo: alibi breuiores: satis cognitum est in illis esse uim eloquentiæ. Lenocinetur. blandiatur. gratiam addat. Nouitas. noua dicendi species. Non dissimile in genere. Conuincere leges. sensus est: in constitutione legitima ex contrariis legibus: quas leges probabant esse contrarias aliis legibus graeci consueuerunt comparatione aliarum meliorum legum confutare. scias autem necesse est iure ipso nulli esse legem legi contrariam: quia si diuersum iussisset: alterum altero abrogaretur: uide eas casu: & euentu collidi: & diuersas uideri. Ita nobis. ordo est. ita fuit argumētandum: & probandum nobis cum ipsa lege repetundarum: tamen aliis legibus isdem legi repetundarum. cōtineri ea lege quod accusaremus. uideat autem ista fuisse oratio: quæ Manium Priscum accusauit. Blandi aures ipertio. gratia auditoribus ipertis. Gratia: fauor. Placuerit. tibi uidebit. Plane. diligenter. Calculos. difficultates. rationes. quæ computabantur. calculi utebantur. uñ Vegetius calcula re: & Mar. calculator: quæ uulgo rōcinatōre dixerunt: & rōp calculo: sicut calculus pro ratione usurpat: Colu. calculos. p. sumptus: & reditu accipit: cum picipit ne maior est agrum: & rōp calculo. patet: emere uelimus. Ratio exigetur. petent auditoris ratione a te: quæ suaseris: ut recitaret. Obsequium. quæ parui tuis ipertis.

C. Plinius Caluissio. S.

Aſſem para. Caluiſiâ cõrubernale ſuũ trib⁹ de. M. Regulo fabellis delectat. latetẽ tpa ſua pul-
ſans: qbus mali multo maiora: q̃ boni p̃mia cõſequebant. Aſſem. as antiquitus libralis. i. duo.
deci unciaꝝ fuit: authorẽs ſũt Donatus: Priſciũs. Gellius. Qu. Fabio dicitatõre unciaſis fact⁹:
mox lege papyriana ſemiuuncialis: prius nõ fuit pecũia numerata: ut poſtea. Dionyſio: & Feſto
authoribus æreus erat as. Plutarchus argẽũ ſcribit. Vatro: & eũ ſecutus Põpeius ab ære didiũ cẽſent.
Aureã fabulã. eximĩ: p̃cioſa: pulcherrimã: ſic Venerẽ: & mala aurea appellare ſolem⁹: nã aurũ reliquĩs

As.

Aſſe para: & accipe aureã fabulã: fabulas
imo. nam me priore noua admonuit: nec
refert a q̃ potiſſimũ icipiã. Verãia Piſo-
nis grauiter iacebat: hui⁹ dico: quẽ Galba adopta-
uit: ad hãc Regulus uẽit. primũ ipudicĩã hoĩs: q̃
uenerit ad egrã: cui⁹ marito inimiciſſimus: ipſi i-
uiſiſſimus fuerat: eſto ſi uẽit tñ. At ille et̃ p̃xius
toro ſedit: q̃ diei⁹ hora nata eẽt iterrogauit. Vbi
audiĩ: cõponit ultũ: itẽdit oculos: mouet labra:
agitat digitos: cõputat: nẽhĩ: niſi ut diu miſeram
expectatõe ſuſpẽdat. Nẽhĩ inq̃ Clatericũ tps: ſi
euades: qd̃ ut tibi magis liqueat: aruſpicẽ cõſulã:
quẽ ſũ frequẽter exp̃tus. nec mora ſacrificiũ facit:
aſſirmat exta cũ ſyderũ ſignatione cõgruere. Illa:
ut i piculo: credula poſcit codicillos: legatũ Re-
gulo ſcribit: mox i graueſcit: clamat moriens. O
hoĩem neq̃: p̃ſidũ: ac plus et̃ quã pius: q̃ ſibi p̃ ſa-
lutẽ filii peierafſet: facit h̃ Regul⁹ ñ min⁹ ſcelera
tenquã frequẽter: q̃ irã deoꝝ: quos ip̃e quotidie
fallit: caput iſeliciſ pueri deſtitit. Velli⁹ Bieſus

niſi militib⁹ interſiciſ ſexto poſt adoptionẽ die. hãc rem copioſius tradidit. Tacitus: Tranſgillus: Plutar-
chus: Dion. Inimiciſſimus. uiuo Nerone. Ipſi. Veraniẽ. Eſto. cõcedẽs aduerbiũ quale Virgilianũ il-
lud. Eſto ægrã nulli quondã flexere mariti. Componit uultũ. in grauitatẽ: & dubitationẽ format. Intẽ-
dit. immobiles tenet: q̃ eſt ſignũ cogitabundi: ſicut agitare digitos: ut cõputaret ſyderũ calculos. Nihil. fa-
cit. Suſpẽdat. excruciat: ambigũ: & ſuſpẽſã teneat. Clatericũ tps. arduũ. difficile: cõtrariũ Suda itẽ
pretẽ: & Sidorũs lib. viii. pleraq̃ de climaterico: q̃ p̃ ebdomadas ſiebat. ſeptenariũ. n. annũ ætatis Cal-
dei piculoſum putabãt: ſed maxie ſexageſimũ tertium: uñ climatericũ quaſi ſcalanũ dixere græci: q̃. Aus-
guſtus apud Gellũ gratulãt Caio nepoti: qd̃ euafſſet climatericũ: iã quartũ: & ſexageſimũ natalem
ageret: piculoſum p̃ſecto ſenibuſũ fides adhibẽda ſcriptorib⁹: ſed Cẽforini i eo op̃iculo: qd̃ de na-
tali compoſuit: explicatũ: q̃ ſupiorẽ ſup climaterico ſcriptũ: annũ referẽs quadrageſimũ nonũ longe
lateraliffimũ: minus uero ſuſpectũ tertium: & ſexageſimũ: ac unũ & nonageſimũ: q̃ q̃ & ipſi laterales ſint. Plu-
nius ſenior quartũ: & quadrageſimũ ſuſpectũ tradidit: ſed p̃ nouẽ annõ: numẽ p̃cedẽt. Euades. uali-
tudine recupabit. Liqueat. manifeſtũ ſit. Aruſpicẽ. q̃ uictimarũ exta introſpiciebat aruſpex dictũs. Dio
myſius: quos græce hieroſcopos romãos uetuliſi noĩs pax. cuſtodes dixiſſe putat aruſpices: at Fabius a
ſpectũdo a poſteriore pte dictũs aſſerit. Dõarus ab aruga: q̃ & hoſtiã: ab ara i q̃ ſeruã nomẽ ſumpſiſ-
ſe. Aruſpicem iuentũ Delpho Plin⁹ tradit: alii a Tage Thuſco ad romãos trãſiſſe. Nec mora ſuit. Ex
ta. p̃cordia uno noĩe i hoĩe dñr. Cõgruere. eadẽ ſignare ut liberare. Significatiõe ſyderũ. collecta ex
climaterica rõne. Vt folat fieri. In piculo. q̃ in aliquo periculo ſunt: unũ nullũ ſtatim magis: q̃ medico
credimus. Codicillos. tabulas. Legatũ. hæreditatis p̃tẽ: aut legatũ deliberatũ qd̃ hæreditatis: q̃ teſtã
ex eo: q̃ uniuerſum hæreditẽ foret alitũ qd̃ collatũ uoluit. hæc Florẽntiniſ Modẽſtin⁹ breui⁹ legatũ L.
q̃ et̃ qd̃ dõatio teſto relictã. Iuſtinianũs legatũ eſt dõatio qd̃ a defũcto relictã ab hære de p̃ſida: ſed oĩ
legatoꝝ gña quottuor fuerũt: q̃ ibi explicãt. Ingrauẽſcit. Verãia magis p̃nuũ morbo. Neq̃ malũ: alii pro
ſuntũ accipiunt. Pluſquã p̃uũ. Ipũ: & p̃phanũ. Peierafſet p̃ ſalutẽ filii. piuriũ feciſſet iurãdo p̃ ſalutẽ
filii ſui Veraniã conſulturã. Fallit. peierando: & uiuẽdo. In caput. in urã. Pueri: cuius ingenium Marr.
epigrammate proſequitur: & Secundũ nõ utoperat libro quattoꝝ: ubi illius obitũ refert. Velliũ Bieſus

Verania

Piſo:

Climate-
ricum.

Aruſpex.

Legatũ.

Nequũ

Velliũ
Bieſus.

crediderim hunc esse Blefum: quē idem poeta libro octauo ad Meliōrē scribens nominat: & si sciam Pe-
dium Blefum Sabinū a Nerone senatu motū Cyrenensibus accusantibus uolatum ab eo thesauro Ae-
sculapii: delectumq; militare pretio: & ambitione corruptū: cui postea ab Orhone loco senatus resti-
tutus. legimus etiā Iunium Blefum Lugdunensis Galliae rectorē: genere illustrem: latum animo: & pa-
rem opibus: qui accusatus apud Vitellium ueneno sterit: uir natalium: & mox elegans clarus. Vellū-
Paulum Bithyniae proconsulē recitat Secundus in epistolis ad Traianum. Nouissima, qua postea inte-
riit. Ille omnibus notus: & admirandus.

ut Tunc ille Aeneas, Conficiat bas, crucia-
bas, uincebatur. Testamētū, de quo uer-
bo supra. Nouis tabulis, extremo testa-
mento: nam posteriora derogāt priorib⁹,
testamenti tabulas secundum Vlpianum
accipere debemus omnem materiz figu-
ratiue igit tabulae sint lignae: siue cuius-
cunque alterius materiz siue chartae: siue
membrae: siue coriū aialis aliuscuius tabulae
recte dñr. Captare, pñtis: & donis spe ma-
iore acupari. Hortari, infinita p pteritis
ipserctis more uisato, Spiritū uitam. Ho-
mini, Blefo, Signaturū est testamentū. VI.
pianus titulo de testamētis signatas tabu-
las accipi decet: si & lintheo: quo tabulae
involutae sunt signa ipressa fuerint: & sin-
gulos testes secundum Paulum: q
in testimonio adhibentur proprio chiro-
grapho annotare conuenit quis: & cuius
testamentum signauerit. Personam, su-
mit habitum miserantis. Adlocutionē,
dicendi formam. Iisdemq; medicis, dicit,
nota hominis impudentia: qui quos pau-
loante hortabatur: ut uitam Blefo pro-
traherent: nunc dehortatur. Bonam, lau-
dabilem. Omnia, quae Regulus dixerat
legati causa. Tantulum, minimam, sub-
audi reliquit. Scholastica lege, sunt qui
nullo auctore dicat fuisse moris oīi scho-
lasticis: ut expositis duabus controuersis
tertiam exponendam postulant: nos se-
cus interpretandum duximus scholastica lege idē more ociosorum: quibus consuetudo fabellis oblecta-
ri: & tertiam dixit non respiciens ad ullum antiquum morem: nec ad numerum: ternarium: sed perinde,
ac si diceret aliam, erat enim tertia post secundam, respexit autem ad significatum uerbi: nam οχολασ-
τινον ociosum significat: & fidum: quid aut aliud est scholastica controuersia: q̄ ficta causa: & ab ocio
si tractari solita, unde Secundus libro octauo: nisi forte uolumus scholasticis: atq; ut ita dicā, umbrati-
cas litteras mittere idē fuisse: quales ab ociosis scribi solent: & scholasticū ingeniū dixit eodem libro p
ocioso, q̄re Petronius Arbitr scholasticorum ocū deludēs cōtrouersiā umbratibus sententiis pietā dicit.

Est, materia. Aurelia, duas lego Annelias p illa tpa Aureliā Messalinā Clodium Albinū: q postea ipe-
rauit enixam: alterā Aureliā diuitem: & orbam: de qua Iuuenalis. Quod captator emat Lenas: Aurelia uen-
dat posteriorē Secundus intelligit. Ornata, honoribus: & claris natalibus illustrata. Hās, tunicas. Le-
ges, legato mihi reliquas. Nec multa: nec plura: s; summā rei dicā. Ap̄re tabulas, Vlp, de testamētis si
sequit testamentū: q; resignauerit testator iteq; signatū fuerit testis signis: nō erit inspectū: sed utroq;
iure ualebit tā ciuili: q̄ priorio. Obseruauit scribentē, annotauit Aureliā dū legatū scribeter: ne sicut a
Blefo deciperet. Inspectit an scripsisset, ad qd uidet Martialis mutans nominibus lib. xii, allussisse. Hae-
redē tibi me Catulle dicis, Non credā nisi legero Catalae. • Viuit, adhuc superstes est. Coegit ad scribē
dū sibi legatū. Moriturū, mox. Hæreditates, totū patrimoniū: nā hæreditas est tanq; genus: cui legatū
species subest: maior, n. res est hæreditas: q̄ legatū ἀλλὰ τὴν ἀγαθὴν εἰς νόμον. sed qd extendo, uidelicet qd
plura dicam. Nequitia: & improbitas, nequam & mali. Pudor & uirtus, pudici & boni idem notat Mar-
tialis ad Fabianum scribes: & Iuuenalis satyra prima scelestis premia dari pulsans, bonos iacere algētes,
Paupere: & tenui, qua re: & exiguis facultatib⁹. Per flagitia, bonorum ciationes: & testū captationes:

Tabulae

Schola-
sticum

Aurelia

Processit ad ampliores diuitias: & dignitates puenit. Sextertii sexcenties, sexcenta milia nūmū. Impletur, summæ additur⁹. Exta duplicata. dū sacrificaret iuenit geminata exta i hostia: & duo capita habētia: qd erat signū admodū lētū: hinc Vale. Marcelli sacrificiū laudās scribit iecur cū duobus capitib⁹ ei appuile. legi⁹ ēt duplicia. Portēdū. signat. pōici. portēta sunt. pprie offēta: q̄ aliquid imminere signant: mōlta deoꝝ monita: p̄dicia iræ & minæ. Milies & ducēties, bis tot. Dictauerit aliena testamēta. quæ ad alios iure deberent peruenire pro suo arbitrio disposuerit. iam dictū est quid sit dicere.

Portenta
Monstra
Prodigia

p̄lagitia p̄cessit: ut ipse mihi dixerit: cū consuleret: q̄ cito sextertii sexcenties impleturus esset: inuenisse se exta duplicia: quibus portendi milies & ducēties habitur⁹: & habebit: si mō ut cōpit: aliena testamenta (quod est improbissimum genus) falsis iplis: quorum sunt illa dictauerit.

C. PLI. CAECILII SECVNDI EPISTO. LIBER. TERTIVS.

C. Plinius Caluissio. S.

Esicio an ullum iucūdiū tēpus exegerim: q̄ quo nup apd Spurina fui: adeo quidē: ut neminē magis in senectute (si modo senescere datū est) ēmulari ueli. Nihil est. n. illo uitæ genere distinctiū. Me aut̄ ut certus sy-

derū cursu sita uita hoīum disposita delectat: senū p̄sertim. Nā iuuenes cōfusa adhuc quādā: & quasi turbata nō idēcēt: Sēibus placida oīa: & ordiata cōueniūt: qbus idulstria sera: turpis ambitō ē. hāc reglā Spurina cōstātissime fuit: qnēt pua hēc (pua si nō quotidiē fiāt) ordie quodā & uelut orbe circūagit. Mane lectulo continet: hora sedā calceos poscit: ambulat mille pas. nec mīus aiūm q̄ corpus exercet: si adsunt aīci: hōestissimi f̄mones explicant: si nō: liber legi⁹: interdū etiā p̄tibus amicis: si tñ illi nō grauant: dēide confidet: & liber rursus: aut f̄mo libro potior: mox uelut hiculū ascēdit: assumit uxore singlaris exēpli: uel aliqūe amicos: ut me p̄tē: q̄ pulchrū illd q̄ dulce secretū: quantum ibi antiquitatis: quæ facta: quos uiros audias: qbus p̄ceptis ibuare: quāuis

Sydyus.

Dies.

die loquunt: sic Marti. illo epigrāmte. Prima salutantes atq; altera continet hora: & quæ deinceps. lunalis: ipsa dies polchro distinguū ordine regē: ut grēcū epigrāma conticeā cui est initū tēpōti xο xοι σ μαϖω τ α τ α ρ. Paulus de uerboꝝ significatione: cuiuscunq; diei maior inquit pars est horæ. septem primæ: diei non supremæ: per quod designatur diē tñ fuisse. xii. horæ: in quam sententiā aperit totis pedibus inuit Pedianus: & libro octauo Secundus repetit. Honestissimū. de reb⁹ honestissimū.

Si nō. adsunt amīci. Liber rursus. legi⁹. Sermo. o. f. Spurine demissa: quā tñ ita laudat: ut scriptis an teponat. Uxorē. Cociam nōse. Singularis exēpli. unicæ: & p̄cipue uirtutis: q̄ posset aliis exēplo esse. Proxime. nuper una assumptū. Illud secretū. uehiculo. cum Spurina uehi. Quantum antiquitatis.

quanta refert de antiquis illustria. Indixerit, posuerit, i. ea modestia moneat. Præcipere, tanquā eruditior. Peractis, transactis uehiculo. Itege, i. n. dixerat ambulasse mille passus ahiquū uehiculū cōscenderet. Lyrica cōpositioni. Vtraque lingua, græca: & latia. Lyrica, carmina dicta a lyra: q̄ latie fidis: cuius cōson tu lyrica citabant: quoque princeps apud græcos Pindarus: apud nos Horatius: lyricis aut herouū laudes: aut olympionice: scribebant: & amores eodē i arte dicebat: Musa dedit fidibus duos: puerosq; deos: Et pugilē uictorē: & equū certantē primū: & iuuenū curas: & libera uia referre. Suauitas, nā pōt aliqd eē dul

Lyrica

Hilaria

Balinei
hora

ce non suauē. Hilaritas, lætitia. hilarus: uel hilaris: utroq; n. mō dici solitus. & hilaria festa matris deum o ctauo cal. aprilis læticitia: & festiuitatis. Lampridius: & Macrobius meminerunt. Sanctitas, incorrupta uita. Hyeme nona. Mar. palæstræ: & balineo nonā ascripfit nulla hyemis: & æstatis distinctione. Spartianus i Adriano tradit neminē nisi ægē lauari in publico passū ante octauā horā. Iulius Vitruuius laudat tēpus cōplexus est cōstitutū fuisse referēs a meridiano ad uesperē. hic aut non tā publicū lauandi tempus: q̄ Spurinus consuetū designat Secundus. Mouet pila, exercet lusoria pila, cuius inuentor Pythus, se quentia monstrant trigonale Itelligendū: in qua sinistra manus plurimū erat adiumento ex testimonio illius disticti. Si me nobilibus seīs expellere sinistris Sum tuas: si nescis rustice redde pilam: minus enim mirandū fuisset: si folle senectuti dato lussisset Spurinna: de quo Martialis pariter.

Folle decet pueros ludere: folle senes. Hoc generē exercitationis trigonalis pilæ. Pugnat cum senectute, senex opus iuue nile exercet. Accubat, lecto. Libez, ē. cōcedit. p̄nt. Nitida: plēdida: qd ad uasa: & cibos mundiciē: frugi ad cibos refertur. Puro, defecato, preciso: expurato: emaculato: excocto: cande

Corinthia
uasa

facto. q̄ putum dixit antiquitas: græci οβριζον. Antiquo: meliore. Corinthia, uasa, postquam Critola, us corinthiorum dux dubium an manu: certe oratione legatos romanos uiolauit a Metello fufus proelio est: Mummius Metelli successor urbem ab incolis desertam post alterius ducis Diatri cladem diripuit: deinde deleuit. Quid signorum: quid uestium: quid ue tabularum raptum: incensum atque profectum est: quantas opes & abstulenti: & cremauerit hinc scias: quod quicquid corinthii æris toto orbe laudatur: incendio superfuisse comperimus: nam & æris notam præciosiorem ipsa opulentissima urbis fecit iniuria: quia incendio perustis plurimis statuis atque simulachris: æris auri: argentique uenæ in cōmune fluxere: quod a multis assertum Plinius senior supputata temporum ratione falsum probat: nam ante Corinthi ruinas nobiles in ære fictores esse desertant. hinc græcorum aliqui in urbis excidio statuarum: & picturarum mentionem facientes reliqua silentio præteriere. obtinuit tamen uis: ut quicquid notabile siue in signis æris: siue in uasis antiquum inueniretur pro corinihiō haberetur: & notatum legimus Augustum ut precioso suppellectilis: corinthiorumque percupidum. Pausanias author est æs corinthium igitur tingi aqua fontis Corinthi pirenis: qua temperatura fieri elegans: & celebre corinthiuz æs: cum tamen ibi non nascat. Afficitur, detinetur. affectus capit. Distinguitur, uariat: interpollatur.

Cœna

Comœdiæ, comœdiarum actoribus quod Persius carpit: ecce inter pocula quantū Romulidæ saturi qd dia poemata narrent. Voluptates, ciborum gratia. Studiis, urbanis sale: quo respergit comœdia. Condiuntur, perficiuntur. Sumit: cœna occupat aliquā noctis partem etiam in æstate: nā in hyeme non erat mirum cum post nonam inciperet, hic iure queri testimonio circa Sedi sæcula cibum semel capi ab omnibus fere solum: unde legimus in cœnæ luxum non prandi leges promulgatas: ueteres bis i die cibū corpisse Secundus non multo post ostendit auunculum suum scribens consueuisse cibum interdiu le uen & facile ueterum more sumere: mox habita eiusdem cœnæ mentione Trāquillus asserit Augustū solum meridianum cibum sumere: sed cœnam fuisse meridianū cibum tradit Pompeius: qd per hæc Cor. Celsus demonstrasse uidet. si autem uomitus fauces exasperauit: qui uomuit: si mane id fecit am,

bulare debet: tunc unguitur deinde coenare: & Pompeius tradit: quod nunc prandium appellamus: antiquas coenam distille: uespernam: quam nunc coenam. quare fuisse crediderim nonnullos: tunc temporis: qui prandium fumerent: ad quod in hyeme hortatur idem Celsus: nam Seneca in naturalib⁹ inquit: sed prandia coenis in luce usq^{ue} perductis ingesta sunt. Lampadius Severus imperatoris scribit: egressum balneas multo lactis: & panis fumere solit⁹: & ovis: deinde mulsim: atq^{ue} bis refect⁹ aliqui prandia inuicem: aliquando cib⁹ usq^{ue} ad coenam distulisse. Vitellium in super Tranquillus memorat: epulas trifariam semper: quadrariam iterum dispertire solit⁹ in ventacularias & prandia: & coenas: & commellationes Athenaeus Platonis testimonio nixus refert in Sicilia: & Italia bis cibum sumere solitos: & alibi graecorum antiquos ter in die. Irideret⁹ qui quater epularetur opinatur: nec mirum si tanta sumendi cibi uarietas olim fuit: cum hodie quoq^{ue} pleriq^{ue} semel tantum: plurimi bis: nonnulli & ter: & quater in die id faciant: graecoru⁹ luculentissimi scriptores arbitrantur: quod nos prandiu⁹ suos a praeu⁹ ovis: & quod coenam a τρώων dixisse. Festus tamen prandium ex graeco dictu⁹ autumat. Treuelli⁹ Pollio appellatum: quod ad bellu⁹ milites parer.

Prandium

& aestate: nemini hoc longum est: tanta comitate conuiuium trahitur. Inde illi post septimu⁹ & septuagesimum annum aurium: oculorumq^{ue} uigor integer: inde agile: & uiuidum corpus: solaq^{ue} ex senectute prudentia. Hanc ego uitam uoto: & cogitatione praefumo ingressurus audivi: si metut primum ratio aetatis receptui canere pmiserit. Interim mille laboribus ceteror⁹: quorum mihi: & solatium: & exemplum est: idein Spurinna. nam ille quoq^{ue}: quo ad honestum fuit: obijt officia: gesit magistratus: prouineias rexit: multoq^{ue} labore hoc ociu⁹ meruit. Igitur & eundem mihi cursum: & eundem terminum statuo: idq^{ue} iam nunc apud te sub signo: ut: si me longius euehi uideris: in ius uoces ad hanc epistolam meam: & quiescere iubeas: cum inertiæ crimen effugero.

C. Plinius Gaius Maximo. S.

Vod ipse amicis tuis obtulisse: si mihi ea de materia suppetere: id nunc ius uidetur a te meis petiturus. Arrianus Maturius

rus eam maximo desiderio. Ratio aetatis: senectus: qua excusantur a ciuilibus officiis. Receptui canere. cōsulere quieti. & recipere me in secessum ab administratione rege publicarum. translatu⁹ uerbum a re militari: cū pugnando felis: uel interuentu noctis: seu alia ratione recipiendi signu⁹ tuba datur. Obijt officia. dixit in foro pro amicis: inter fuit senator. Magistratus. dignitates: honores. Prouincias tenuit. trāspadanā regione bello Orthoniano: in qua cū imperio esset strenue tutatus est Placentia: postea mulsus a Traiano in Germania aduersum Bruderos: eos solo terrore domuit. Sub signo. subscribo. sigillo. obbligo. affirmo. Callistratus de iure inuinitatis. sed ne extenuentur facultates eor⁹: quae sub signatae sunt. si scio: si Iustinianus de administratione tutor⁹. Longius euehi. supra rationem aetatis uerari ciuilibus negotiis. Ad hanc epistolam. per hanc epistolā: qua fidem meae astrinxit. Cum effugero crimē inerte. cū explevero sexagesimu⁹ annum: tūc n. licebat ab officiis uacare: sub sidium. n. bellissimum enlismabāt esse senectuti ociu⁹: quāq^{ue} de numero annorum aliqui sit inter authores uarietas: nam Seneca libro de uita breuitate tradit: senatore sexagenariū ab officiis uacare solitū. at idem in declamationibus senator post sexagesimu⁹ quintu⁹ annū in curia uenire nō cogitur: nec uetatur alibi superiori sententia cōcūcti. lex a quinquagesimo anno militē nō tegit: a sexagesimo senatore nō citat. inde Secundus libro quarto in eundē sensum inquit: quando secessus mei non desidiae nomē: sed tranquillitatis accipiuntur: ipse le ges monet: quae maiorē annis sexaginta ocio reddunt. Iuris cōsulti tñ Vlpianus: & Modestinus septuagesimu⁹ annū assignant: interdu⁹ quinq^{ue} amplius ut uacationē habeant a tutelis: & curatiōib⁹: deniq^{ue} a munerib⁹ tantū ciuilib⁹: nā si honores cōiūcti sunt patrimonio nō excusant: q^{ue} lat⁹ tractat idē Vlpianus titulo de iure inuinitatis. Varro sexagesimu⁹ aetatis annū a negotiis publicis libere: & expeditū eē retere in de tradit. puerbiū natū sexagenarios per pontē mittēdos: q^{ue} suffragiū nō ferebāt. quod p pontē ferebat: ideo dictū sexagenarios de ponte eiici oportere: nō ut popularitas male itelligit. necados extat tamen in prouerbiis graecis Sardinia incolae supra septuaginta annos Saturno sacrificari.

Vod ipse. Gaius Maximus pcat: ut aliqd dignitatis Arriano Maturio iopnadi cōferre uelit: q^{ue} ut libet⁹ faciat: q^{ue} sit cū illo dulc⁹ amicitia breuib⁹ tigit. Eadē mā. occasio. facultas: nā fuit mīl⁹ ad ordinādū achae statū: p modū pfect⁹ ptorio. Meis. p. meis amicis. Arrian⁹ maturi⁹.

Scientia.

P. D. D. D.

Sub
gna.Sexagesimus an⁹.

Altinū.

supra de Arriano latius. Altinatium est princeps primum locum obtinet inter altinates. princeps enim generale uocabulum eorum: qui in aliqua facultate excellunt. Altinum oppidum Venetice in palude firmum Rauennae situm habens ab Aitila dirutum seu incensum: eius lanx tertium inter itales locum obtinent ex Martialis disticho. Velleribus primis Apulia: Parma secundis: Nobilis Altinum tertia laudat ouis. Facultatibus diuitiis. iudicio in studiis. emendatore meorum scriptorum. Ambitu. honorum cupiditate. Equestri gradu. dignitate equestri: cui concessum lege Roscia in quartodecimo theatri gradu sedere. Altissimum. consularis dignitatem. Astruere. addere. Inopinantis. eximproviso. praefer spē. Astruere. resumptio eius: de uerbis: quae commode sit eum aliqua sunt interposita. Astruere autem. repetere extrinsecus magni aestimo.

Splendidum nec molestum. dignitatem aliquam honorificam: & quietam. Quae prima occasio. quā primum simile aliquid tibi occurret.

Vm patrem. Corelia Hispulla Corelio: & Hispulla genita adolecentem filium domi erudi debat. Secundus olim Corelio patri amicus: eam monet iam rhetori excolendum tradere. Iulium genitorem inter ceteros professores unice probans.

Patrem. Corelium. Susceptorum. ueneratus sum ut rectorem: & magistrum. In memoriam eius: cum post Corelii obitum adhuc illius memor sum. In honorem tuum. cum te honorem. uel ubi agitur de honore tuo. alii legunt: quod non improbo: & in memoriam eius. & honorem tuū unice diligam: sic enim fit clarior sensus. Materno. Corelio patri ruo: & illi auo. Paternus. a patre auus. Spectatus. pbatus. tū: & si maioris uis sit spectatus. Adolefecit. par fiet. Plurimū refert. Fabius. n. m. dat eligēdum praeceptorē sanctissimū: cuius rei pēcipuā prudentibus curā eē asserit: cū: & morib: & dicendi genere plerūq; discipuli pceptoris similes fiant. Cōtuberniū. cōsuetudinē: familiaritatē. domi tuae. Modica: uel nulla materia. si boni sint pceptores: alias nō minor peccādi licētia in se creto. q̄ inter multitudinē dāf secundum Quintilianū. Extra limē. in scholas publicas: extra grāmaticā. Circūspiciēdus. diligēdus. Rhetor. dicēdi magister. graet indifferenter p eos: qui artē exercet usurpant. Seueritas. disciplinā: quae maxime seuera fuerit ex pcepto Fabii decet eligere. Pudor. Abstinētia uitioꝝ. Castitas. incorrupta uita. Fortunae dotib: diuitiis. Lubrico aetatis. in adolecētia: qua facile pōt ad malū declinari. Custos etiā. rectorq; rhetor a quo nō solū instituitur: sed ēt regat. nā itelligere pädagogū: quēz Fabius eē uoluit amicū: uirum grae: libe rā: aut fidēlē liberrū sequētia nō patiunt.

Ex iudicio nata. iudicauit ex moribus eum uirum bonum anteq̄ amarem. Horridior. formidoliosior.

Altinatium est princeps: cum dico princeps: nō de facultatibus loquor: quā illi large super sunt: sed de castitate: iustitia: grauitate: prudentia. Huius ego consilio in negociis: iudicio in studiis utor. nam plurimum fide: plurimū ueritate: plurimum intelligentia praestat: amat me (nihil possum dicere ardentius) ut tu. caret ambitu: ideo se in equestri gradu tenuit: cum facile posset ascendere altissimum: mihi tamen ornandus: extollem dulcē est. Itaq; magni aestimo dignitati eius aliquid astruere inopinantis: nescientis: imo etiā fortasse nolentis. astruere autem quod sit splendidum: nec molestum: cuius generis: quae prima occasio tibi: in eum conseras rogo. Habebis me: habebis ipsū gratissimū debitorem: quāuis enim ista non appetat: tam grate tamen accipit: quam si concupiscat.

C. Plinius Coreliae Hispullae. S.

Vm patrem tuum grauissimū: & sanctissimū uirum suspexerim: magis an ama-uerim dubitem: atq; & in memoriam eius: & honorem tuum unice diligam: atq; etiā cupiam: necesse est quantum in me fuerit enitar: ut filius tuus auo similis existat: equidem malo materno: q̄q̄ illi paternus etiā clarus: spectatusq; contigerit. Pater quoq; & patruus illustri laude conspiciui: qbus omnibus ita demum similis adolefcet: si ibutus honestis artibus fueris: quas plurimum refert a quo potissimum accipiat. adhuc illum pueritiae ratio itra contubernium tuum tenuit: pceptores domi habuit: ubi est erroribus modica: uel nulla materia. Iam studia eius extra limen pferenda sunt: iam circūspiciendus rhetor latinus: cuius scholae seueritas: pudor: imprimis castitas constet. Adest enim adolefcenti nō cū ceteris naturae: fortunaeq; dotibus: eximia corporis pulchritudo: cui in hoc lubrico aetatis nō pceptor mō: sed custos ēt: rectorq;

Iuliu Genitorē. rhetorē. ad quē alibi Secūd⁹. Caritas amor.

Spectat⁹.

durior, seuerior, qui inuitatus ad cenā quis laetissimā: tñ grauatus est quia curra: cinēdi: motiones mē
se inerrabant. Vt in hac licētia tempore, respectu nostrogē temporum: quibus magna utimur licētia:
nam si respiciamus antiqua nō horridus haberi pōt. Facultas, copia: & potestas facilius dicendi, pro di
uitiis saepe accipitur abibi: quae multa faciēdi facilitatē praebeant. Aperta, facili cognitu, prompta: nā uī
tandus a puero pceptor aridus: ne fiat humilis: & ueluti terrā spectans. Altos recessus, maxima secreta:
& abdita inuolucra: ut non statim dignosci possit, uidef sumpsum a. M. Tullio ex prima ad Brutum epi
stola, nō. soleo inquit mihi Brute (quod tibi

quaerendus est. Videor ergo demonstrare tibi pos
se Iulium Genitorem: amatur a me iudicio tamē
meo non obstat caritas hominis: quae ex iudicio
nata est: Vir est emēdatus: & grauis paulo etiam
horridior: & durior: ut in hac licentia temporū,
quantū eloquentia ualeat pluribus credere pos
tes: nā dicendi facultas aperta: & exposita statim
cernitur. Vita hominū altos recessus: magna: &
latebras habet: cuius pro genitore me spōsorem
accipe, nihil ex hoc uiro filius tuus audiet: nisi p
futurū: nihil discet quod nescisse rectius fuerit:
nec minus saepe ab illo: q̄a te: meq; admonebūt:
quibus imaginibus oneretur: quae nomina: & q̄
ta sustineat: proinde fauentibus diis trade eū prae
ceptorū: a quo mores primum: mox eloquentiam
discat: quae male sine moribus discitur.

C. Plinius Macrino. S.

Vāuis: & amici quos p̄sentes habebam:
& sermones hominum factum meum
comprobasse uideantur: magni tamen
aestimo scire quid sentias tu. Nam cuius integra
re consilium exquirere optassem: huius etiam
peracta iudicium nosse mihi concupisco: Cum
publicū opus mea pecunia inchoaturus in Thu
scos excurrissem: accepto ut Praefectus ararii

Imagines
arique

na, maiorum illustria, laus consulti frequentius pro debitoribus usurpant. Eloquentiam, quae sine mo
ribus iure non potest dici eloquentia: sed loquentia. Quae male sine moribus, neq; enim Fabius inquit
esse oratorem nisi bonum uirum iudico: & si fieri potest nolo: ideo non dicendi modo eximiam in eo fa
cultatem: sed omnes animi uirtutes exigimus.

Vāuis, Macrino familiariter utebatur Secundus: testes sunt multae ad eundem epistola. huius
igitur exponit causas: quibus aduocationem pro Bethycis contra Caecilium Classicum sum
pserit: & post factum consult an recte fecerit. Re integra, antequā aduocationem aggredie
rer. Peracta, finita causa. Publicum opus, templum in Tiberio tiberino ad quod nus posse
dit Secundus meminit adificationis: & dedicationis illius libro quarto. Excurrissem, propter artem ius
sem. Accepto commeatu, impetrata professione. commeatu enim & discessum ab officio: & annona
significat. Vt praefectus ararii, ut qui tunc eram praefectus ararii: ideo fuit discessus ab urbe impetrā
dus a Caesare, praefectus generale uocabulum est: nam: & legionum: alarum: cohortum: urbis: ararii: sca
stroge fabroge: praetoribus: annonae: uigiliū praefecti iure dicunt. & praefectos p̄ praetoribus constitutos: qui
res urbanas tractarent legimus, praefectus aut ararii publicas pecunias curabat: praefectosque damnatorum
bona in arariū redigebant: denique uel uectigalia reip. spectantia, hinc Apuleius dixit praefectos uectigaliū ha
bebat: nā prius curā ararii habebant: quos Augustus ad praetores uel praefectos, postea trāsita fuit
ad praefectos: Tacitus dein Nero curā tabulae publicae a Quaestoribus ad praefectos trās tulit, uarie habita
& saepe imutata eius rei forma. Bethycæ, pars Hispaniae Bethycæ a fluuio Bethy cognominata: nunc

Comēat⁹
Praefect⁹

Praefect⁹
ararii.

Proconsulatus.

regnū granatæ. De pconfulatu Cæcili Claffici. q Cæcilius Clafficus i pconfulatu fuo male Bethycā tractaſſet. Proconfulatu. quannū ex. M. Tullio: & Liviū colligimus conſtitutū erat. ut qui priore anno cōſul fuiſſet i ſequenti pconſul eſſet: uti prouinciam ſortitus pari cōſulibus imperio i eam mittebaſ. Vlpianus inſuper. ſi. primo p conſul ubiq; quidē pconſularia inſignia habet ſtatim atq; urbē egreſſus ē: poteſtate autē nō exerceat niſi in prouincia: quæ ei decreta ē. ſed Martianus hoc lat⁹ tractat. poſtq; urbē egreſſi ſunt. pconſules iuriſdictionē habent non contentioſam: ſed uoluntariā: ecce manumittit apud eos poſſunt: tū liberi: q ſerui: & adpripes fieri: ſubdit Vlpianus cū pleniffimam iuriſdictionē proconſul habeat: omnīū partes tū Romæ: uel quali magiſtratus: uel extra ordinem: ſi dicunt: ad ipſum pertinent: & ideo maius imperium i ea prouincia habet oibus poſt principē: nec quicq; eſt: quod non per ipſum expeditur. non amplius ſex falſibus utitur. urbem ingreſſus deponit imperium. Cæcilius Clafficus. uir aperte malus proconſulatus in Bethyca non minus uiolenter q ſordide geſſerat eo anno. quo in Africa Marius priſcus: erat aut Priſcus ex Bethycæ: ex Africa Clafficus: in quē cū tota puincia incubiſſet: ille accuſatōne morte puenit: Bethyca tū i accuſatōe pſtabat. Claffici. Tacitus: & Martialis meminere. A ſenatu. q plarūque dabat aduocatos litigatoribus. Collegæ. qui præſecti mecum fuerāt ætatio: e quorū numero un⁹ erat Cornutus Terullus. Neceſſitatibus. negociis inſtantibus. & neceſſariis: quibus non poteram aduocationibus detineri.

Maſſa Bebius.

Cōmunis officiū. pſectura ætatio. Prælocuti. præſari apud ſenatum. Eximere. liberare ab aduocatione ne bethycorū. Honorificū. in magnā mei cōmendationē. Prouincialibus. bethycis. Ab ipſo. mea me ipſo. ſi hoc me exoraſſent. Maſſam Bebiū. ſenatus Bethycis id dederat Secūdū: & Senechōnē aduocato cōtra Bebiū Maſſam adhuc uiuo Domitiano: quare damnatus Maſſa: & bōa eius publice cuſtoditas nā: Tacitus in uita Agricolæ uirū fuiſſe tradit. Iuuenalis de latore: Martialis furē ſcripſere: ſatis conſtat p hūc interſectū Piſonē: nā e pcuratoribus Africa: id tū optimo cuiq; exitioſus: & in cauſas maiorū: q ſub Domitiāno uiri bōi ppeſſi ſunt: ſæpius iterſuit. Patrocinii ſœdus. aduocatiōis uinculū ex lōga cōſuetudine. mīſis. n. officiis: & laboribus: piculis ēt eā puincia deuinxerat. Aſſenſio. cōſenſus: & fauor p Bethycis. Decreta pcurrere. qualis cōſenſus ſolet fieri cū aliqd ſenatores decernūt. decernere ē de magnis reb⁹ certū pſerre ſniam: un⁹ ſenatus decretū. Fabius cōſulta ſenat⁹: decreta principū: & magiſtratuū eē uoluit idē Sōs i panagyrico decreta coloniariū: & ciuitarū dixit: & Tull⁹ p Roſcio decurionū decretū. Tranſillus frequētius. mōſtrat decretū eē ptē ſenatus cōſulti: & ſpecie: genus aut ſenatus cōſulti. Seneca cuiſq; pſeſſiōis decreta: & pcepta: ſed hoc diſſerre qd illa generalia: & tanq; elemēta: hæc ſpecialia: & tanq; mēbra. Patres cōſcripti. ſenatores: quos Romulus patres appellauit: ſiue q alios ætatē pcederet: ſiue q filiū eiſſent: ſiue ob ſimilitudinē curæ: ſiue ob nobilitatē q poterāt ſuos patres oſtendere: ſiue pp hæc oīa. auctores ſunt Livi⁹: Eutropi⁹: Dionyſius: & alij græcoꝝ. Patres Feſtus ſcribit uocatos q eēt. patricij generis: Tranſillus i Auguſto indicat potuiſſe fieri: ut aliq; patricius fuiſſet: & nō ſenator: & Tacitus ut aliquis ſenator: & nō patrici⁹: erat aut patrici⁹ q patribus: quos cētū Romulus creauerat nati ſunt quaſi bonis parētib⁹ orti eēt dicti Plutarcho tradēte: q ſcribit cōtra aliorū ſniam Publicolā cō bello: & regis Tarquinij crudelitate exhaustū ſenatū uidere: conſcripſiſſe cētū: & ſexagita quatuor: & ideo conſcriptos appellatos: alii id inſtitutum Bruo aſſignant: poſt ex actis reges quo uis uirum i ſenatu frequētia ordinis faceret cædibus Tarquinij etiā diminutū patrū numerum primoribus equiſtris gradus electis: (quanquā Plutarchus e plebe tradat) ad trecentos: ſummū expleuiſſe. traditūq; deinde fertur: ut in ſenatum uocarentur: qui patres: quique conſcripti eſſent: creaturos uidelicet nouum ſenatum appellaret: ut per patres maiorum familiæ: quas Romulus ſenatores creauerat intelligerem⁹: per conſcriptos minoꝝ gentium ſenatores. Feſtus ſimpliciter cōſcriptos reſert: qui in ſenatu eſſent ſcriptis annotati: allectos poſſe: quæ propter inopiam ſenatorum ex equeſtri ordine in ſenatum aſſumpti ſunt. Iuſtas. iuſte me excuſare. I. quis poſſem iure hanc prouinciam deprecari: tamen parebo ueſtræ ſententiæ. Ratio. quæ ſequitur. Hoc cōſilium. ut pro Bethycis agerem. Hic maxime. conſenſus ſenatus inprimis me mouerit. Minores. conſenſus. rationes. Innumeri. multi. Priores. noſtros. oīes.

Patricij.

Decernere. Decretū. Senatus. cōſultū. Patres. Patricij. Conſcripti.

tores ueteres: ut fecit. M. Tullius. Hospitum. amicorum. clientum. Executos. ultros. Publici hospiti: unus provinciae amicitiae & meo patrocinio confisat. Priore aduocatione. contra Bebiū Massam. Enā pericula. cū Senectione Massā impietatis reū postulas: Secūdis aduocationis. particeps ne puaricator crederetur interrogauit Massam cur etiā non postulasset se reū impietatis: ausus malis temporibus esse uir bonus. Comparatū. constitutum: consuetum. Posterioribus. recentioribus. beneficiis. Cumules. angeas: suffulcias. Quālibet. multum. quantumuis. Quid unum. aliquod beneficiū. Deceſſerat Clasiſcus. forte: an uolūtaria morte incertum

lum consensus. Senatus (q̄q̄ hic maxime) uerū: & alii quidem minores: sed tamen innumeri. Veniebat in mentem priores nostros etiam singulorum hospitum iniurias accusationibus uoluntariis executos: quo deformis arbitrabar publici hospitii iura negligere. Præterea cum recorder: quanta pro iisdē Bethycis superiore aduocatione etiam pericula subiissem: conseruādum ueteris officii meritum nouo uidebatur. Est enim ita comparatum: ut antiquiora beneficia subuerſas: nisi illa posterioribus cumules. Nam quālibet sæpe obligati: si quid unum neges: hoc solū meminerunt quod negatum est. Ducebar etiam: quod deceſſerat Clasiſcus: amotumq̄ erat: quod in eiusmodi causis solet esse tristissimum: periculum Senatoris: uidebam ergo aduocationi meae non minorem gratiam: quam si uiueret ille propositam: inuidiam nullam: in summa computabam: si munere hoc iam tertio fungerer. Faciliorem mihi exculationē fore: si quis incidisset: quē non deberem accusare. Nam cum est omnū officiorum finis aliquis: tum optime libertati uenia obsequio præparatur. audiſti cōſiliū mei motus: superest alterutra ex parte iudiciū tuum: in quo mihi æque iucunda erit ſimplicitas diſſentiētis: q̄ comprobantis autoritas.

C. Plinius Macro. S:

PErgratum est mihi: q̄ tam diligēter libros auunculi mei lectitas: ut hīc oēs uelis: quāq̄q̄ ſint. fungar iudicis p̄tibz: atq̄ ēt quo ſint ordine ſcripti notū tibi faciā: ē. n. hæc ſtudioſis nō iniucūda cognitio. De iaculatione eſt ſtri

particeps conſuratione detegit: & digitus poſt pollicem primus. Hæc cognitio. ordo librorum. iaculatione equeſtri. quomodo quis utatur iaculo in equo aduerſus hoſtem. huius libri octauo ſuarum hitoriarum idem meminit: in quo etiam uidetur ſcripſiſſe de generoſitate equorum. iaculatione equeſtri. Ferentarii equites ſi dicuntur: qui eminus ſolent dimicare: quorum alii iaculis: alii arcu utuntur: iaculantur quos tarentinos uocamus: arcu utuntur: qui equites ſagittarii: & a nonnullis Scythæ uocantur. Tarentinorū duo ſunt genera: nam alii longius iaculantur: & ob eā rem equites iaculatoris dicuntur: & tarentini ſpeciali uocabulo: alii ſemel. aut bis iaculum miſerint: quo leuiori utuntur: manus de cætero cū aduerſario conſerunt: & cominus pugnare incipiunt. hæc Aelianus. Vnus. liber compoſitus

ſuſpectum uoluiffe inſamiam obitu fugere. Eiuſmodi. repetundarum. Periculū. exilium: uel relegatio. Proſoſitum non minorem gratiam. non minus gratam fore meam aduocationem Bethycis. Inuidiam nullam. maleuolentiam nullius me ſubiturum. iam tertio. nam contra Maſſam pro Bethycis iam bis aduerſat: idem libro ſexto memotat ter pro illis aſſeſſe. Nam cum eſt. ſententia. Tum optime. tum maxime ueniam conſequi meremur: ut liberi ſimus: ſi multa beneficia præceſſerint. Obſequio. alio recenti beneficio.

Motus. cauſas. Superſt. reliquum eſt ut promas. Alterutra ex parte. approbādo q̄ benefecerim: uel reſprehendendo q̄ male. Diſſentiētis. improbantis hoc meū cōſiliū.

PErgratum. Marcus librorum Plinii ſenioris ſtudioſus requiſierat quot edidiſſet. omnes. n. cupiebāt habere: cui Secundus non ſolum numerum: & ordinem recenſet: uerum etiam diligentiſſim illius circa ſtudia: cum aliquoq̄ eſſet occupatiſſimus repræſentat. Marcos plures multorum teſtimonio per illa tempora fuiſſe lego. incertum tamen ad quem ſit ſcripta. epiſtola. Antoninum ſuſpicari licet. quædam uero exemplaria Macroſus habent: quem Secundus alibi teſtatur fuiſſe conſulem deſignatum. Philoſtratus inſuper Marcum declamatorem Bizantium ab Adriano diſectum ſcripſit. Auunculi. Plinii ſenioris: cuius ſoror Cæciliū Secundum genuit. Partibus. officio. Indiciſ. tabule: quæ præponitur libris: ut: & numerus: & ordinem tam librorum: q̄ rerum per capita indicet: an magis inſcriptio intelligēda: qua unusquiſq̄ ſummam liber demonſtrat: nam: & Martialem comperio pro inſcriptione uſum. Et cocco rubeat ſuperbus index. eſt præterea qui alicuius facinoris

Marcus.

Macro.

Index.

Pli. ſenioris ſcripſa.

Aia
Pōponi⁹
Secūdus

est. Alae equitum: q̄ ad similitudinē alae protegant acies ab utraq; parte Vegetio: Modesto: & Sertio tradentibus: & alarios milites Cæsar. quos Vegetius alares appellat. Pari. summo. Qy. Pomponii Secūdi. Tacitus non. Quinrū: sed Publium: interdum Lucium prænominē uocat tanta scripturæ uarietate: cū mendose apud Fabiū legi fuisse controuersia inter Pompeium: & Senecam an gradus elimiat i tragedia dici oportuisset: pro inter Pomponiū: & Senecam. fuit enim in tragedia omniū: quos Quintilianus uidisset longe princeps: quē senes eruditione ac nitore Pindarū tragicū putabantū qd̄ forte in tragœdiis familiarior amicus tolleret: q̄ ipse retinendū arbitaretur dicere solebat: ad populum prouocata ex populi uel silentio uel applausu: aut amicitia suam sententiam sequebatur: uir sane dignitate uitæ: uel perpetuitate famæ: quamuis diuerso scribendi genere Afro Domitio cōparādos: nam cum Saturnillo: quibus consultus Caius trucidat: collegae fuit: & in Germania superiore de uictis Cartis triumphalia ornamenta ex decreto senatus est adpretus modicum famam eius apd̄ posteros: in quis carminum gloria præceluit. huius igitur uitam conscripsisse: & cœnam: quā ille. C. Cæsari Germanici filio dederat libro quarto decimo Plin. senior asserit: scq; uidisse Tiberii: Catig Græcorum litterarum manus monumenta: quæ apud eundem uatem clemens clarissimum seruabat. Memoriz æternitati q̄ hoc opus cū multis interciderit in germania. quā militiā Plinius senior lib. vii. designat. Militaret p̄fectus alæ esset sub Pomponio. Assunt. apparuit. Quiesceit. in somno. Drusi Neronis. Drusus Nero Tiberii Neronis: & Luiaz Drusille filius: quam petenti Augusto iam Tiberium: qui postea imperauit enixam: & tūc grauidam maritus concessit: non absuit tamen suspitio ex uitro per adulteri consuetudinem procreatū. is in quæstura: præturæq; honore dux rhetici: deinde germanici belli oceanum septemtrionale primum romanorum ducum nauigauit: trans Rhenum solas noui: & immensi operis efficit: quæ Drulinæ uocatæ sunt: hostem etiam frequenter cæsum: ac penitus in inrimas solitudines actum non prius destitit insequi: quam species barbaræ mulieris humana amplior uictorem tendere ultra sermone latino prohibuisset: quo festinas Druse non contentus rebus a te gestis: non tibi omnia dii dederunt intueri. quare abinam: & gestorum tuorum: & uitæ iam tibi finis adest. ouandi ius: & triumphalia ornamenta percipiens: ac post præturam confestim inito consulatu: atq; expeditione repetita superum diem morbo obiit in æstiuis castris: quæ ex eo appellata sunt scelerata: nonnulli putant ueneno interemptum Augusto consentiente: non uenissimile uidetur: cum tantopere: & uiuum dilexerit: ut coherere d̄ semper filius iussu: & defunctum ita pro concione laudauerit: ut deos precatus sit similes illi Caium: & Lucium suos Cæsares facerent: sibiq; tā honestum quandoq; exitum darent: nec contentus elogium tumulto eius uerbis a se compositis exculpisse: nisi etiā uitæ memoriam prosa oratione composuisset: & Tiberiam fratrem cum agrum audiuisset magnis itineribus: ut cōderet: misit: qui adhuc trahentem animā Drusum offendit: cuius cadauer magna pompa Romam delatum in sepulchrum Cati Cæsaris conditū est. qui Lixii epitoma fecit contra cæterorum opinionem fractura: equo super erus eius collapsio mortuus: tradit trigesimo die q̄d̄i acciderat. Lanissim uictor. ad Albin usq; fluuiam domuit germanos: illius gesta Strabo: & Lixii abbreviator enūmet ant: sed longe plura Ouidius Lixiam matrē longo carmine folando prosecutus. Studiosi tres. libri tres quos studiosos uocauit: qd̄ iis maximum studium impendebat: & lectores non minus abhibere deberent. est. n. studium animi assidua occupatio ad aliquam rem applicata magna cum uoluntate. sic nuncupatos Fabius: & Cellius testat. quos hic libro octauo summe probat: in eis multa ad oblectandam eruditorum aures afferens: unūq; tantū uellicans. In sex uolumina: libera maiora complexit: uolumen minora: nam pars libri est uolumen ut sic dixerim Tranquillū scripsisse librum duodecim Cæsariū: totum opus libz appellauerim: at singulorū uitas uolumina. quare Ouid. de sua metamorphosi dicit. Sunt mihi mutaræ bis quinq; uolumina formæ: ea græci τμήματα αἰσέτωνες dixerunt: scias tñ interdū cōfundi. uolumē a uelundo: & iplicando dictū: antiqui scdas cōplicabant: & luce. per cōplicas Cæsari anticaciones figurā obscenā descripsit. Ab incunabulis. ab infania. hunc secutus est Fa. (nā iterdū Plin. citat) institutiones suas uberi⁹ lucubrādo. Instituit. i. ducit. i. struit a precipio: qñ institutiones Iustiniani: q̄ legē rudē: & i. sciū p̄ principia ad maiora introducūt. Dubiū sermonis

Drusus
Nero

Studium

Liber
Volumē

Institutō
nes

de grammatica in quo esset loquendi ambiguitas. Diomedes & Priscianus in hoc opere Plinū interdū citant. ipse præterea in præfatione naturalis historię suę recognoscit. nam de grammaticis inquit tempus expectatū parturit aduersus libellos quos de grammatica edidi: quorum fragmenta nostro sæculo Ioānes Torrellius asserit ad manus suas peruenisse. Nouissimis annis imperii. tunc ita magis atq; magis exiit te Nerone. Seruius. tyrannus. Paulo liberius. quale satyricū: historicum: comicum: tragicum. A fine Aufidiū Bassū. non a morte Aufidii Bassi sed a fine historiarum eius: nam & ipse historias cōposuit: gre-

Aufidiū
Bassū.

xxx. unus. Naturę historię. xxxvii. opus diffusum: eruditū: nec mius uariū: quā ipa natura. miraris q; tot uolumina: mscq; in his tā scrupulosa hō occupatus absoluerit: magis miraberis si scieris illū causas actitasse aliquādiu: decessisse anno vi. & L. mediū tps distentū: impedītū: qua officiis maximis: qua amicitia principum xgisse. sed erat acre ingenium: incredibile studium: summa uigilātia: Lucubrare a Vulcanalibus incipiebat

ea quæ res iam pridem per acta sancitur: & alioquin statutum erat hæredi mandare: ne quid ambitioni dedisse uitā iudicaretur. xxi. liber historiarum romanarum: quas Tacitus & Tranquillus interdum citant. Naturę historiarum. de naturali historia: quo uno opere græcos eruditione uincimus: ubi enim omnem naturę uim: & potentiam explicat: quo si latinitas careret non a fonte peremissis de riuulis sæpe deficientibus rerum cognitionem hauriret. quanta in eo eruditio: & uarietas: quanta rerū copia. quæ segetis fertilitas: & apotheca: ut mihi innumerabiles: & græcorum: & nostrorum thesauros in unum cōposuisse uideatur: & esse maris instar: in quod omnia decurrant flumina: & unde emergant. Diffusum. amplum: spaciolum. Eruditum. secretum rerum cognitione. Varium. diuersitate rerū. Scrupulosa. difficulta: ardua. Occupatus. officiis distentus. Homo. nō deus. idem in præfatione. homines. n. sumus: & occupari officiis. Causas actitasse. sæpius dicendo patrocinium suum præstitisse clientib⁹. Mediū tps. dimidium uitæ. interdiū. Distentū. implicitum. Qx. partim. libro sexto. qua scemina: qua uiri: & ad Traianum qua priuatim: qua publice in panagyrice qua ciuium: qua sociorum uoluntatibus: ideo plura exempla huc adduximus: q; in multis exemplaribus legebatur quā: & ne uno Secundo contenti simus Apuleius ad diamus libro dimo dicentem: qua pugnis: qua cubitis: qua moribus conuerberat: & Pacatum in laudibus Theodotii: iam te ipsum qua publice: qua priuatim uideret priscorum luxuria dum cum uiuentem: deniq; Mamertinum pro consulatu: qua sacra: qua prophana rapiebant. Amicitia principū. Vespasiani præfati: & Titti: ipse confitetur. subciliis inquit temporibus ista curamus. In nocturnis ne quid uestris putes cessari horis: dies uobis impendimus. Acre acutum: uehemens. Lucubrare. studere. nā lucubratio est studiū nocturnū non solum circa litteras: sed etiam alias res. Fabius ideoq; lucubrantis silentiū noctis: & clausum cubiculū: & lumē unū uelut tectos maxime teneat: & libro. xi. oratori uigilantē noctes: & saligo lucubrationū bibenda. Apuleius uerū perpeti etiam nocte prorsus instabat machinarum uertigine lucubrabat peruigilē farinā: Columella item ad lucubrationem uespertinā palos decū: uel ridicas quinq; conficere potest: totidēq; per antelucanam lucubrationem: & salix decissa pridie ad lucubrationem expurgari potest. Tranquillus lucubratorum lecticulum appellat: in qua lucubrare solebat Augustus. A Vulcanalibus. festis Vulcani dicatis. ridicula illorum interpretatio: qui uulcanalia accipiunt tempora nocturna: quibus surgunt fabri ad opus antelucanum. de mense augusti fuisse Vulcanaliorum diem auctoritate Plinii: & Columellæ comprobatur: ille enim libro. vii. sic cum Vulcanalibus conuenit cadent. at hic. xii. libro inquit decimo calendas septembres sol in uirginē trāsit: facti: hoc: & sequenti die tempestatem significat: interdū: & tonat: & paulo post. cæterę augusto facta uulcanalia tertia fatio est: atq; optima radices: & rapacitē naptidē mox atrum alius iubet ferere a vulcanalibus usq; in calendis septembres: & raphanum augusto mense circa uulcanalia cum maturus: de quib⁹ in cultu ortogę sic mentionē fecit. Qūq; & Tardipedi sacris iam rite peractis Nube noua ferē: cœli pendebit⁹ undis Congilis. ex præcedentib⁹ igit colligo Vulcanalia fieri ad decimū cal. septembris: cui sententię accedit fragmentū uetustissimi calendarij Romę repertū: sic enim incisus fuit in mēse Augusto. C.X. VOLCAN. NP. VOLCANO. IN. CIRCO FLAM. nam. P. Victor ædem Vulcani in Circo Flaminio noua urbis regione locat. post ridie Vuleanalia mondū ptere tradit Festus. nec me fugit insup Vulcani lustria fieri solita circa. xi. cal. lunias Ouidio in Fastis referente: quē si totū haberemus: non pfecto elaborauissemus in Vulcanaliorum die inquirendo. solitos aut fuisse ueteres in fine autūni: q; etiā nunc in publicis gymnasiis obseruati: lucubrationē antelucanam incipere testatur Iuuenalis. at nunc post finē

Pli. loc⁹

Qua

Lucubratio.

Vulcanalia.

Aufpi-
cium.
Augu-
rium.

autumni media de nocte supinum Clamorus iuuenem pater excitat accipe ceras. Scribe puer, uigila: uñ
nimis laudas a Secundo auunculus: q. solet inchoare lucubrationem autumni initio. Nō auspicā-
di. nō auspiciū capiedi. mos erat ante disluculū luminibus: & lychnis apertis auspicia capere Plut. in quē
stionibus referente: priusq. auspices postea augures nominatos: & Metellū pont. Max. ueluisse post augu-
stū inaugurare Gellius Varonis auctoritate innixus tradit. nā magistrat⁹ quādo una die eis auspicādū
erat: & sup auspicato agendū post mediā noctem auspicabantur: & post meridiē sole magno. diuersum
fuisse auspicū ab augurio Pl. Enrior ostē-
dit: cū inquit auguria ex aub⁹ Car. auspi-
cia autū Thyreas inuenit: auspicū. n. ab
autū aspectū: & auguriū ab autūz garritu
dictū scribit Fest⁹. Statia uulcanib⁹
sic ordinandū. i. sequenti die post uulcana-
liā fest alia lectio. p statim: ut legas æstate
tanq. si annū in duo diuideret tātū: in æsta-
tē: & hyemē: ac priore autumni pte: & ue-
ris posteriore p æstate intelligeret: nā seg-
tur hyeme uero: & ipse Secūdus libro. viii.
ad Fuscū ubi quomodo studeat scribit:
annū trī in æstate: & hyemē parti⁹. A no-
ctē multa ad multū tēporis ante diei exor-
tū. Septima. noctis. Cū tardissime. repe-
te incipiebat lucubrare. Sotoni parcellimi.
tanrū. n. dormiebat q. tū ad tuendā ualita-
dinē satis erat. unde in præfatione inquit
cū somno ualitudinē computamus. In-
stantis. grauantis eius opus. Deserētis.
abeūtis ipso tractu: & resistentis. Ille no-
ctibus utebatur. uigilabat ante diē. memo-
rat Trāquillus Vespasianū multū de no-
ctē uigilasse: deinde per lectis epistolis: offi-
clorumq. omniū breuiariis amicos admit-
tere solitū: & Philostratus nō multū dispa-
ria refert summo mane Apolloniū uenisse
ad Vespasianū: percutantūq. ianito-
res qd imperator ageret: audiuisse illū iam
pridem surrexisse: & scribendis epistolis uacare: quo audito dixisse Apollonium Damidi. iam uir regnat.
Delegatum. cōmissum: demandatum a Vespasiano. Reuerfus. post peractū officium. Leuē cibum.
mediocriter prandium. Interdiū. de die. in quem sensum. Caro. Terentius. Varro. Marcellus accipiunt: no-
men etiam interdus ab aduerbio deducētes. Veterum more. qui bis in die cibū sumebant. id quod a
quibusdam Secūdi temporibus obseruabatur: maior tamen pars cœna cōtēta erat. In sole. ad sudo-
res excitandos. Iuuenalis: Nostra bibat uernum cōtracta cuticula solem. Frigida. aqua: quam antiquos
gustare consueuisset Athenæus testatur: conuenit itaq. Cæcilianæ breuiariū: frigida tantum legarur: &
Columella greges armentorum frigida lauati iussit: pari modo libro. xviij. os calida. Martialis in disti-
chiis: Frigida non dedit non deerit calda potatū: non abnuet: m plerūq. frigida: & calidam cum additio-
ne aque apud auctores inueniri. Fabius tradit sapius reperiri caldum. q. calidum: rarerent. n. hoc uti p-
baros: sic in epistolis ad C. Cæfarem emendatius executum Augustum: non quia calidum non sit latinū:
sed quia odiosum. Lauabatur frigida. ad restringendum corpus. Quasi alio die. post somnum tanq.
alia nox præterisset. In usq. ad. Legebatur. ab aliquo lectore. Cursum. raptim: properanter. Perpe-
ram. male. barbare. uocabulum historicorum: q. Liviū interdum usurpat. Hirtius tamē aur Oppius nō
usquequaq. in eundem sensum. capti inquit tabellariis: qui a Corduba ad Pompeium missi erant. perpe-
ramq. castra nostra peruenierant. i. temere: & errore uiarum decepti. Reuocasse. iussisse lectorem quē
dixerat. repetere. Nempe cum ille annuisset. cum amicus respondisset quē lector male pronūciauerat:
intellexisse. Versus. an quia liber ille metro constabat: an quod magis probo ordines uerborum: quas
uulgo lineas uocamus. Fabius quippe cum in Bruto. M. Tullius tot milibus uersuum de romanis tantū
oratoribus loquatur. Secundus libro quarto: non paginas tantum epistolæ. sed etiam uersus: syllabasq.
numerao. Tranquillus in Augusto: non diuidere uerba. non ab extrema parte uersuum habundantes lit-
teras in alterum transferre solitus erat. Virg. etiā remorur: & uitū ordines uersus uocat. Censorin⁹ no-
minatū uersum ab eo q. suat: sed ipse circūate: putat. Interpellatiōe. interruptiōe. est autē interpellare

Interdiū.

Frigida.
Calida.

Perperā

Versus

Interpel-
lare.

secundum Alconium mediam alterius orationem interrompere: uel Actioni alterius se interponere: inter-
terdum ad alia transferret: ut apud Lium morte alterius Cenforis religionem interpellatū legitimus. idē
ualet interpollare frequens apud. Qu. Curtium tradentem epularum facietatem Alexandrum ludis in-
terpollasse: & ocio bellum interpollandum. alibi: si quis arti tuæ intentum: & extra spectantem sic inter-
pollat. aliquando differre significat. ut illud non ultra interpollandum ratus. Parsimonia. diligentia nō
abutendi temporis. Surgebat. ordo: & sensus: ætate surgebat a cœna luce idest æstatis tempore finem
cœnæ suæ faciebat adhuc lucente die: at

erat parsimonia temporis: Surgebat ætate a cœ-
na luce: hyeme intra primam noctis: sed tanquā
aliqua lege cogente: hæc iter medios labores ur-
bisq; fremitum. in secessu solum balinei tempus
studiis eximebatur: cū dico balinei de interiori-
bus loquor. nā dū distringit: tegiturq; audiebat
aliquid: aut dictabat. i. itinere quasi solutus cæte-
ris curis huc uni uacabat: ad latus notarius cū
libro: & pugilaribus: cuius manus hyeme mani-
cis munebantur: ut ne cœli quidem asperitas ul-
lum studii tempus eriperet: qua ex causa Romæ
quoq; sella uchebatur. Repeto me correptū ab
eo cum ambularem: poteras inquit has horas nō
perdere. perire. n. oē tempus arbitrabatur: quod
studiis nō impartiret. Hac intentione tot ista uo-
lumina pegit: electorūq; cōmentarios. clx. mihi

mollit: si multa minuit: si modica implet. in hac Asclepiades maximam partem uoluminis: cui titulus
communium auxiliorum consumpsit. Audiebat aliquid. intendebat legenti aliqua. Dictabat. di-
cebat quæ notarius exciperet. Huic unius compositioni. Ad latus iuxta erat. adhaerebat. Notarius. q
notis quibuldam breuibus cissime notabat: quæ Plinius dictasset. de quo Martialis: Currant uerba li-
pet manus est uelocior illis: nondum lingua suum: dextra peregit opus. Seneca quid uerborum notas?
quibus quāuis citata excipitur oratio: & celeritatem linguæ manus sequitur. sed pluribus notari uelo-
citate Aufonius exequitur eo carmine: cui initium: Puer notarum præceptum. huius inuenti exordium.
Plutarchus Ciceroni ascribit: hanc solam dicens Catonis orationem seruauit. M. Tullio consule uelo-
cissimos scriptores deponentes atq; docentes: ut per signa quædam: & paruas: breuesque notas multarum
litterarum uim habentes dicta colligeret. nondum enim reperti erant ii qui notarii appellantur: sed tūc
primum huius rei uestigium ferunt extitisse: nam postea Mœcenas notas quasdam litterarum breuissi-
mas excogitauit: & eas per Aquilam libertum multis publicauit. notarios Tranquillus & Seneca ætuant
os appellant: quod in acta referrent actiones: quæ dicebantur in senatu: & ad populum: longo tempore
post dicti sunt notarii: quibus publica cura stipulandorum instrumentorum ab imperatore commissā
fuit. Lampridius eum notarium: qui falsum causæ breue in consilio imperatorio retulisset Severus inci-
dis digitorum nerus ita: ut nunquam posset scribere: deportauit. didicos notarios a notis Hammond?
ere didit: & Paulus de testamento militari inuit. L. inquit Titius miles notario suo testamentum scriben-
dum notis dictauit. Manicis. regumētis manuum contra frigus. Palladius. tunicas uero pellicias eum
cucullis: & ocreis. manicasq; de pellicibus: quæ uel in syluis: uel in uepibus rustico operit: & uenatoris pos-
sint esse communes parari iubet. sunt interdum manicæ ferreæ: quibus utuntur milites in bello ad ute-
lam manuum: harum mentionem fecit Iuuenalis. Balteus: & manicæ: & Flauio Vegetius monet sinistra
brachia sagittariorum manicis munienda. sunt præterea manicæ uincula ad constringendas captiuorū
manus. Virgil. manicis post terga reuinctum. Apuleius manicis etiam cunctos correat. pedicæ autem
ad continendos pedes. idem author: quid si manus manicis constringantur: quid si pedes pedicis correat.
Virgil. Tunc gruihus pedicæ: & retia ponere cœuis. Asperitas cœli. frigiditas aeris intolere tanta.

Sella lectica: quam cubiculum uiatorum Plinius uocat. in ea solitos legere romanos testatur Iuena-
lis: Atque obiter legat: aut scribet: uel dormiet iustus. Repeto. reminiscor. Ambularem. spaciarer ocio-
se. Perire omne tempus. Varro dum studeret pluribus horis uiuere arbitrabat: nostra enim uim uigili-
lia est. Salustius in præfatione Catilinaris indoctorum uitam: & morem iuxta existimat. Impartiretur.
daretur. Intentione. perseveranti sollicitudine. Commentarios. cōmētarij sunt nō eloquētiæ causa

Strigiles

Notarij

Manicæ

Pedicæ

Commē-
tarij

scriptis: sed memoriae summam rege complectentes: & id præcipue agentes: ut si quis eloquens uellet maiorem gesta referre: materiam ex cōmentariis eloqui ministris haberet. unde multos imperatores legum commentarios rege suæque reliquisset: Tiberium tradente Suetonio: nam de uita sua cōmentarios summam: breuiterque composuit: & Cæsarem dictatorem cōmentarios suos tam eleganter composuisse: ut præcepta non præbita facultas scriptoribus uideatur. pudet referre: quæ dicant sup illud Modestini. & quarto in cōmentarium principis deferri: nos in diurnalem: & rationale: in quæ princeps acta sua refert interpretandum docuimus. Electorum. re

Opistho-
graphos

tum electarum. Opisthographos. in tergo scriptos: *οπισθεν* enim post. & *παρὰ* scriptura. fuit enim moris antiqui tantum in anteriore pagina scribere: quod Mart. monstrat de suo libro scribens. iueritæ peris arande carthæ: & luue. longissimam traecidiam taxans in priâ fatyra notat: & in tergo nec dum finitus Orestes. Porphyrio nem Acro. secutus hoc uerbo utitur: opisthographas epistolas appellans. & Vlpianus de bonorum possessione secundum tabulas. Carthæ appellatio etiam ad nouam carthā refertur: & ad delectiam: proinde si in opisthographo quis testatus sit hinc peti potest bonorum possessio. uis ridere? lege inibi iuriconsultorum glosmata. opisthonomos boues in Lybia dici a quibusdam testatur Athenæus: & retroeuntes paescuntur. Qua ratione. q̄ erant in tergo scripti: & litteris minutissimis. Multiplicatur. geminatur. fuit. cccc. Referbat. narrabat. Procuraret. procurator Cæsaris esset: cuius acta gesta: sic comprobabatur: ac si a Cæsare gesta essent. Claudius a senatu impetravit: ut quæ sui procuratores statuissent eandem uim haberent ac si ipse statuisset: si tamē uenditionis: uel transactionis: uel donationis causa: quæ rem propriam tradant: nihil agunt: nō. alienare rem Cæsaris inuito principe licet: sed diligenter perere cōmissum. est autem procuratoris officii rationes omnium redituū: qui ad Cæsare spectarent. procurare diligenter: cū facultate defendendi: & accendi non alienandi: & distrahendi: Lapidius in Seuero. procuratores interpretatur rationales: in quorū similitudine: qui re priuatū curant. procuratores Columella nominavit. Largio Licinio. de quo in præcedentibus. Quadringentis milibus. Nummū. quā dringentis sextertis. potius nummū dicimus: quæ forma in pōderibus frequētius obseruatur. nummū. quidā ferret: ut apud Spartanos: quorū author Lycurgus: quidā ærei: quorū inuentor Saturnus secundū Eutropiū: Plinius tñ Seruū regē primū signasse æs asserit: quidā argentei: quorū Phedō excogitator. aureorū nummū inuentorē Plinius nesciri putat. Plut. scripserat quatuor nummos ualuisse drachmā unā atticā: ita ut mille nummi drachmas atticas ducentas & quinquaginta conficerent. Pauciores. minores numero. Principū. Vespasianū ac Titī: superiorūq̄ ætatis lux Cæsare. Nec in officiis ullis. tanq̄ si studio tñ uacasset. Nec scripserat satis. respectu studiū intensissimi. illæ occupationes. circa diurna officia: quæ oīa studia impedire debuissent. Instantia. cōtinua studio: intentio: & assiduitas. Ego aut. sum desidiosissimus in cōparationē illius: sed alto: non cū sim occupatus publicis: & priuatis officiis. Collatus illi. si cōparet auunculo meo. Tota uita. totū uitæ tps. Litteris assident. in ocio litterario sunt. Somno. q̄ scripserit: & studuerit minus q̄ ille. Extendi epistolam. longiorē se. ci q̄ instituerā. Hoc. quot essent Plinii libri. Hæc de studio eius. Elaborandum. excolendum cū labore persequendum. Stimulus. irritamentis.

X hæreditate. Seue: municipem suum rogat: ut signum æteum Comi i tēplo Iouis ponendū procuraret: basimq̄ cum suis: & honore nomine incidendam: se breui in patriā uenturum promittens. Ex hæreditate. siue Saturnini: siue aliorum: nā multosq̄ hæres fuit Sods. Proxime

Procurator
Cæsaris

Nūmus

lis excitare. Vale.
C. Plinius Seuero. S.
X hæreditate: quæ mihi obuēit: semi pxiē

nuper. Corinthium signum. statum ex ære corinthio olim in maximo precio: ut Verres potius uolue-
rit exulare: quam corinthia tradere Antonio. de corinthio ære: & statuis supra historiam altius repeti-
mus. Modicum. mediocre. Festiuum. gratiosum. elegans. Expressum. faberrime signatum, & excu-
sum ad archetypum. In omni re. sapio perexiguum. In hac. fabrilis: & statuaris. Celat ulti. uestis: cõ-
tegit multo enim præstantius facere signum nudum ad unguem: uestitum. Parum. obscure: sed aper-
te. Effigiat. format. exprimit. repræsentat per effigiem. Stantem. erectum. pedibus nitentem. Muscu-

Muscu-
lus

Corinthium signum: modicum quidem: sed festi-
uum: & expressum: quantum ego sapio: qui for-
tasse in omni re: in hac certe per quam exiguum
sapio: hoc tamen signum ego quoque intelligo:
est enim nudum: nec aut uitia: si qua sunt: coelat:
aut laudes parum ostentat: effingit senem stan-
tem. ossa: musculi: nervi: uenæ: rugæ: etiã ut spi-
rantis apparent: rari: & cedentes capilli: lata frons:
contracta facies: exile collum: pendet lacerti: pa-
pillæ iacent: uenter recessit: a tergo quoque eadem
ætas: ut a tergo æs ipsum: quãtũ uerus color in-
dicat: uetus: & antiquum. talia denique omnia: ut
possint: artificũ oculos tenere: delectare imperi-
torũ: quod me quanquam tyrunculum sollicita-
uit ad emendum: Emi autem: non ut haberẽ do-
mi: neque enim ullum adhuc Corinthium domi ha-
beo: Verum ut in patria nostra celebri loco po-
nerem: ac potissimum in Iouis templo: Videtur
enim dignum templo: dignum deo donum. tu er-
go (ut soles omnia: quæ a me tibi iniunguntur)
luscipe hanc curam: & iam nunc iube basim fieri
ex quo uoles marmore: quæ nomen meum: ho-
noreque capiat: si hos quoque putabis addendos.
ego signum ipsum: ut primum: si uenero aliquem:
qui non grauetur: mittam tibi: uel ipse (quod ma-
ius) Afferam mecum. destino enim si tamen offi-
cii ratio permiserit: excurrere isto. gaudes quod me
uenturum esse polliceor. sed contrahas frontem:
cum adiecero ad paucos dies: neque enim diutius
abeſſe me eadem hæc: quæ nondum exire patien-
tur. Vale.

C. Plinius Caninio Rufo. S.

tyro enim in quacunque re nouus translatiue dicitur. Corinthium. signum. In patria nostra. Comi.
Celebri. frequenti. Dignum templo. quod maximum in municipio erat. sicut lupitet inter deos maxi-
mos credebatur. Basim. firmamentum. suppedaneum. Capiat. incisos habeat. Honores. magistratũ.
qui a nobis in eius uita enumerantur. Quod maior. quod erit tibi gratius. Officiũ. præfecturæ æra-
rii. Iſto. comum. Contrahas frontem. tristaberis: quod monstratur ex corrugatione frontis: quæ mo-
do tristitiam: modo læticiam aperte indicat. Adiecero. addidero me futurum tecum. Eadem hæc. ob-
ſici negotia & occupationes. Exire. proficisci ab urbe.

liæx neruiss: & carthilagine condensati: quibus robur ostenditur. itaque Columella equum lato: & musculorum toris numero pectore commendat. Rutilius Taurus Acmyllanus apud eundem omne corpus musculorum densitate nodosum cæteris antepont. & Vegetius tyrones musculosis humeris cõpactos mauult eligi. hic quæret aliquis cur Seneca in naturalibus medullas: & musculos ossibus attribuerit. tanquam essent medullis connexi musculi: sed non ita est: nam sicut medulla est tanquam ossis animata musculi cæthena illius: an magis extrinsecus roboris ministri. musculos insuper bellicum istrumentum a marinis bellis authore Vegetio: de quo pluribus Cæsar: & Hirtius in commentariis: & diminutio a more. authores sunt Plinius: & Apuleius. Venæ sanguinis receptacula: arteriæ spiritus Seneca tradentur Gellius scribit uenam receptaculum sanguinis: & spiritus commixti: in quo minus spiritus sit: plus sanguinis: arteriam uero eiusdem commixturæ: sed in qua spiritus plus: sanguinis minus. Magnus etymologus sententiam Senecæ comprobatur: & arteriam: quod spiritus feruet: uel quod cõtra eleuet tremores faciens: more suo distans putat. Aristoteles de uenis multa libro tertio de animalibus. Rugæ. tenues sulci: nam crispatur pellis ex senio deficiente sanguine. Ut spirantis. tãquam si uiueret. Cedentes. demissiplant.

Vena
Arteria

Exile collum. & quæ sequitur signa sunt præmaturi senis. Papillæ. mamma: abulus tamen est uocabulo: nam mamilla est omnis eminentia uberis: papilla breue illud unde lac trahitur: quantum a Columella colligitur. lacent. dependent. Recessit. fugit. diminutus est. Eadem. senilis uidetur. Ut a tergo. apparet: uel est. Artificum. peritorum excussorum. Tenere oculos. in contemplationem. sui adducere. Tyrunculum. rudem in hac arte.

Papilla
Mamilla

Silius
Italicus

Odo nunciatus. Silius Italicus mortē Caninio Rufo municipi suo significans de breuitate uitae conquerit: inde sumpta occasione cū res humane funtes: & caduca sint: eū horrat: ut aliquo studioz opere pfecto mortalitātē fugiat. Silius Italicus orator: & poeta: qui secundū bellū puniū metro complexus. Italicū autē existimo cognominatū non ab Italia: neq; ab Italica colonia in Hispania: cuius gentile secundū Stephanū Italicensis ē: sed a Corfinio Peligno: metropolitiquā Samnites communē uniueris Italis ciuitatē demonstrantes: eamq; translato nomine Italicam appellantes contra po. ro. receptaculū: propugnaculumq; constituerūt auctore Strabone. Stephanus: prāterea Italicum Siciliae oppidulum esse testat: nā si fuisset hispanus. pfecto Martialis illius unicus admirator: & laudator audissimē tantum uigē: & dignitate: & ingenio celeberrimū inter suos recensuisset: ubi hispanoz scriptorū summa cum uoluptate meminit. addo ex auctoritate Taciti: Italicum Sueuorū regē iisdem temporibus fuisse. Inedia. abstinentia edendū. Neapolitano prādio: qđ iuxta Neapolim possidet. Validus. morbus fuit. Clausus insanabilis. secundū medicos clausus uocatur exitus tunice: uuae oculi: & ruiće oculi exit⁹ ab ulcere: & hoc grāce dicitur: securabilis aliquando: & ad perniciem trahens. inquit autem. Paulus libro sexto. clausus callus est totundus albus similis clauī capiti per omnem corporis partem consistens. sed prāsertim in plāta pedum: & digitis dolorem: & difficultatem in gressu inurit. morticium uulgo appellatū scribit Plī. & Cor. Celsus tradit. clausus uerūca nō dissimilis: nonnunq; abili: sed in pedibus maxime nascit⁹: prācipue ex contuso: quīs interdū aliter dolorēq; nō alias ingrediēti tñ mouet: sine curatione uix unq; definit: nascunt⁹ & in albo oculi callosa tubercula: quos clausos a similitudine figurę idē uocat. & Vlpianus de edictio edilitio: clauū habet: morbosum censet. bonū etiam curat⁹: & ouium ungulas infestare clauos tradit Columella. & clauū in arboribus morbū refert Teophrastus: & eū secutus Plinius. nec me pterit Columellā clauiculos in uite solitū nominare exiles nepotes excentes a palmi tergo: quos capreolos uulgos appellat. Beatus: & felix. de quibus copiose libro primo. Minorē. filiū Scuerū nomine: cuius obitu Martialis libro nono patrē solatus est earmine: cui initū. Festinata sui gerneret cū fata Seueri Silius ausonio nō semel ore poiēs. Meliorē. pstantiorē filiū. Florentē. xtate: & fortuna.

Clausus

Reliq; supstitit post se. Cōsularē. sū cōsulatū funtū. Lāserat famā. infamis fuerat: & mali nois Silius. Spōte accusasse. sua spōte: & nō metu Neronis uiros bonos accusasse. In Vitellii amicitia. Tacitus Clauū Rufū: & Siliū Italicū testat fuisse uerboge testes: q; Sabinus: & Vitel. in xde Apollinis simul pepigere. Proconsulatu Afiaz. quē sub Domitiano fuerat adeptus. Gloriā reportauerat. laudat⁹ fuit quia in ea provincia se integre gesserat. Maculā. infamiā. Veteris: iduſtrię. dū alios accusatōib⁹ infestatur sub Nerone: ne ipse paret. Laudabili ocio. studio fecissa. Principes. primarios uiros diuitiis: & auctoritate. Sine potētia. sine imperio: & factiōe: unde sine maluolentiā. Salutabaf. q; erat potētiorē Mar. testimonio. Cubiculo sp. se cōtinebat: cubiculo inq; nū. Nō frequētē ex fortuna. i. nō ea multitudine salutaritū frequētātē sicut Siliū fortūa exigebat: uel nō ex fortūa frequētē. Lūdō erat cubiculū illud ornatū si cut eius fortūa: q; saepe sedam fuerat expulsi: req;rebat: ul' nō ex fortūa frequētē. i. nō ex ulgari cōditōe. an magis multos Siliū cubiculū frequētasse nō fortunā sequētes: ut solet uulgus: sed mores etos spectatos. alia lectio ē nō ex fortuna pñt. nō. s. cubiculo se cōtinebat pp pñtem reg. statūq; optius est Traiano picipē: sed pp morbū. Scribebat earmia. secundū bellū puniū metro cōponebat Mar. Sili Castalidū dect⁹ foroz: Qui pūria barbari furoris ingenti premis ore: nā cū foro renūciasset aduersus trāsit eodē libro epigramaton sexto referēte. Emeritos multus: & Phœbo tradidit annos: Proq; suo celebrat nūc Helicōa foro. Cura. labore: arte. Ingenio. natura. nā oratores simus: poetę nascimur: & poeta natura magis: q; arte cōstit. hic faciunt Diogenis uerbasita se inquit hēt resur poetę quidē si profa oratiōe scribere uelint efficiant: q; uero profa scribere consueuerunt: si poetę sibi partes uendicare uelint: non consequuntur: ex quo liquet alterum naturę: artis alterum opus esse. Mar. Tullius pro Archia. atqui sic a summis

Poeta
Natura

hominibus, eruditissimisque acceptis ceterarum rerum studia: & doctrina: & præceptis: & arte consilia: poetâ natura ipsa constare: & mentis viribus excitari. Iudicia, quid de scriptis suis iudicarent. Recitationibus: nam Secundus assentit recitationem esse optimum emendandi modum. Suadentibus annis post sexagesimum ætatis annum: cum liberum erat senatori vacare ab officiis publicis. Campania, de qua Plin. suo loco: & libro. xviii. ac ceteri rerum scriptores plura in laudem eius: unus tamē nobis Lucius Florus hic satisficiet: toto orbe terrarum pulcherrimâ Campaniæ plagam scribens: nō modo Italia: nihil mollius cælo: namq; bis floribus uernat: nihil uberius solo: ideo summum liberi patris cum Cere certamen, nihil hospitali⁹ mari: hic illi nobiles portus: Caieta: Misenus: & tepentes fontibus Baiæ Lucrin⁹: & æternus quædam maris oceanus: hic amicii vinibus montes Gaurus: Falernus: Massicus: & pulcherrimus omnium Vesuvius⁹. Acthnei ignis imitator: urbes ad Mare Formiæ: Cumæ: Puteoli: Neapolis: Herculaneum: Pompeis: & ipsa caput urbium Capua quondam inter tres maximas Romam, Carthaginemq; numeratas romani imperii æmula: & ppter agri fertilitatem ne destrueretur reservata. Advenit noui principis. Traiani in urbem: qui dum esset in expeditione contra Germanos a Nerua sene adoptatus: & Cæsar factus in urbem rediens habens imperii sumptus, huius redditus Martialis: sed lat⁹, Secundus in panagyrico meminere, ubi nos historiam melius explicabimus. Cōmotus, ut occurreret Traiano ueniēte: nemo enim Traiani aduentū expauit. Cæsaris, Traiani. Liberum, permissum im-

Cāpania.

iudicia hominū recitationibus experiebatur. Nouissime ita suadētibz annis ab urbe secessit: seq; in campania tenuit: ac ne aduentu quidē noui principis inde commotus est. Magna Cæsaris laus: sub quo hoc liberum fuit: magna illius: qui hac libertate ausus ē uti: erat. φιλωνία λαός usq; ad emacitatis repræhensionem. plures iisdem locis uillas possidebat: ad amariq; nouis priores negligebat: multum statuarum: multum imaginum: quas non habebat mō: uerum etiam uenerabat: Virgiliū ante oēs: cuius natalē religiosius q; suū celebrabat: Neapolī maxie: ubi monumētū eius a līre: ut templum solebat, in hac tranquillitate annū. v. & lxx. excessit delicato magis corpore: q; ifirmo: utq; nouissimus a Nerōe factus ē cōsul: ita postremo ex oibus: quos Nero cōsules fecerati: decessit. illud ē notabile: ultimus ex Neronianis cōsularibus obiit: quo cōsule Nero periit.

puncine senator aduenientē principi officiū suū præstaret. Illius Sili: qui non est uentus iram Traiani ocio suo. φιλωνία λαός. elegans: amator pulchritudinis. est alia lectio non dissona propter frequentiam, ναὶ φιλία, id est nouarum rerum cupidus. Emacitatus repræhensionem, emendi uicium rarū uocabulum inueniū emacitatus: quod apud unum alium annorauimus: quosdam inquit Columella emacitas in comparandis armentis exercere: de tuendis nulla cura tangit. nā ab emace deduci recte potest: quo, M. Cato usus est. Nouis, uillis: quas puper coemerat. Priores: prius prælinaratas. Statuag. uirorū illustriū: & doctrina pstantiū. Imaginū, picturarū: quas in bebliothecis locabat antiquitas: ut illarū stīmulis ad studia scitarent. Cuius natalē. Virgiliū natalis idibus octobris fuit Mar. Octobres Maro cōsecrauit idus: cui snix Seruius accedit: & opinatur natalē tri antiquos dixisse: iuniores addidisse diem: uidetur ipse: & qd securitū qd nō Horatiū: quē inter antiquos putat: sed Terentiū potius antiquū reor: antiquū Nestorē: & uyssem intelligit Secundus apud Tacitū: qd ergo dixit comicus ille: nēpe. Virg. & Horatius natalē tri: & iuniores: ut Mar. plerūq; sine additiōe diem: & lōge recētor eo Vegetius. qd ipse Secundus: qnimo sapius apud iuniores: qbus ē amica breuitas: natalē tri mō inuenies pferim soluta orōne: nā poetas p comodo suo nō dissennio cōfundere. Neapoli. Palæpoli olim uicina Neapoli postea ex duabus una facta ciuitas: & dicta Neapolis Chalcidensium colonia: & ipsa Parthenone a tumulo Syrenis appellata: ad quā plurimi ab urbe secedebant quieris gratia: ut quos senectus: uel aduersa ualitudine constabat, maxime autē qui eruditioni dabat operā: nec iniuria igit a Martiale docta appellat. Monumētū eius. qd testat idem author lib. xi. Silius hæc magni celebrat monumenta Maronis: & moriā ppe deferos cineres: & sancta Maronis Noia q; eoleret paup: & unus erat. Monumētū eius. cū līridū su mortuus esset trās lata sunt eius ossa Neapolim: & sepulta uia puteolana intra lapidē secundū. Vt templū, tanq; rem sacrā: & diuinā. Tranquillitate, ocio litterario. Excessit. transgressus est. Delicato, cenerui, fluxo. Factus ē cōsul. creatus est cōsul a Nerone Silius cum galerio Trachallo: Plin. senior libro octauo æui sui cōsularis Appii Iunii & P. Silii meminit. Neronianis cōsularibus, quos Nero cōsules fecerat. Quo cōsule. dū Silius gereret cōsulatū, duo notāda: & q; ultimus a Nerone ereatus cōsul: post oēs neronianos cōsules uixerit: & quod ultimus neronianorū cōsulū obierit: quo cōsule Nero interit: nā hostis ab senatu adiudicatus in suburbanū Phaontis liberti cōfugiū: cum milites sentiret aduenientes: seipm adiuuante Epaphrodito cōfecit anno ætatis suæ trigesimo scdo: ut alii uno

Emacitas

Virgi.
Natalis.
Antiqu⁹.

Neapolis

Virg. mo
numētū.Neronis
ætas.

Piso

Festus

minus: quidā trigesimo mēſibus quinq; diebus ſiginti. Fragilitatis. inſtabilitatis: caducitatis. Circuſum. contradiū. Longiſſima. ut centum annorū: immanem reſpectu immortalitatis uita hominū quāuis longiſſima: tamen brevis eſt. Nero. legimus etiā Nerone. L. Piſo. qui cum Nerone. it. conſul fuit: deinde ab eodē imperatore ueſtigalibus publicis cū Ducenio Geminio: & Pompeio Paulino præpoſitus: Veſpaſiano: & Tito. conſ. Africæ præfectus: eius filius ingenio quietus legatus habuit Valerū Feſtū ſumptuoſæ adoleſcentiæ: neq; modica cupientē: ſed aſſinitate Vitellū anxium: qui par imperiū proconſulū gerens incertum an Piſonem tentaue- rit ad res nouas: an tērant reſiſtere: quoniam ſecreto eorum nemo aſſuit. Claudius Sagitta proſpera nauigatiōe præuenit Papyrium centurionem miſſum a Mutia noſaſſeruauitq; mandata ſiſtendi Piſonis centurioni data: multa præterea addens: quibus Piſonem ad res nouas moliendas impelleret. nihil ad ea modo procoſule: centurio a mutiano ubi portum Carthaginiſ ſtrauit magna uoce: læta Piſoni omnia tanquam principi continuare: ad ſimilia obuios hortari: uulguſ credulum in forum tueri: præſentiam Piſonis expoſce- re: illiſ indicio Sagittæ: uel inſita moeſtia domi ſe continens centurionem perconſatur: poſtquā quæſitum ſibi crimen: eadēq; comperit: animaduerti in eum iuſſit nō tam ſpe utiq; q̄ ira in percūſſo tem: quod idem Clodius Macrum legatū interfecit. anxio deinde edicto Carthagenſibus increpitis intra domum clauſus ſolita munia haud quanquam obibat. Feſtus igitur conſervatione uulgi: & ſupplio centurionis audax ocnos auxiliare: & mauros in necem Piſonis miſſi: qui domū pconſulis obſcura luce ingreſſi haud

Quod me recordantē fragilitatis humanæ miſe ratio ſubit. Quid enim tā circumciſum? tā breue? q̄ hois uita longiſſima? an non uidet tibi Nero modo fuiſſe? cū interim ex iis: qui ſub illo geſſerant conſulatum: nemo iam ſupereſt? Quāquā quid hæc miror? Nuper. L. Piſo pater Piſonis il- lius: q̄ a Valerio Feſto pſummū facinus in Africa occiſus eſt. dicere ſolebat: neminē ſe uidere in Senatu: quē conſul ipſe ſententiā rogauit: ſet tam anguſtis termis tantę multitudinis uiuacitas ipā concludit: ut mihi nō uenia ſolū dignę: uerū etiā laude uideantur illæ regiæ lachrymæ. Nam ferunt Xerxen cum immenſum exercitum oculis obuiſſe: illachrymaſſe: q; tot milibus tam breuis imineret ocecuſus: ſed eo magis hoc quicquid eſt tēporis futiſ: & caduci: ſi non datur factis: nam hoc; materia i aliena manu: nos certe ſtudiū memoriæ proferamus: & quatenus nobis denegatur diu uiuere: relinquamus aliquid: quo nos uiuillē teſtemur. Scio te ſtimulis non egere: me tamen

procul cubiculo ſeruū: q̄ ſe interrogantibus egregio mendacio Piſonem eē reſponderat: obruncant. nec multo poſt indicio Bebiū Maſſā Piſo interficitur. hæc Tacitus. Neminem ſenatorum: nam omnes de- ceſſerant. Conſul ipſe. cum Nerone ſecundo. Sententiā rogafſet. conſul enim ſenatu præſidebat: & ius rogandarum ſententiarum habebat: primū conſules designati: deinceps cæteri cenſebant. Tam anguſtis. ſenſus eſt. tam breui ſpacio tot homines uiuunt: & moriuntur. exclamatio opportuna: qui mo- uet indignationem: & miſerationem. Viuacitas. uita. Fabius pro cupiditate uiuendi ponit impiam ul- uacitatem dicens. Apuleius uero pro uigore: & robore uitæ. uirum inquit magnanimum: magnanimitæ ul uacitatis uolentem uolentes accipite. Xerxes illachrymaſſe. Diuus Hieronymus ad Heliodorum: Xer- xes ille magnus rex potentiſſimulq; qui ſubuerſit montes: maria conſtauit: cum de ſublimi loco inſiſt tam hominū multitudinem: & innumerabilem uidifſet exercitum: ſenſiſſe dicitur: quod poſt centum annos nullus eorum: quos tunc cernebat ſuperſutur⁹ eſſet. ſed Herodotus libro hiſtoriarum ſeptimo la- tius hoc tractauit. Xerxes in. quiſ cum intraretur omnem heſperontum nauibus obductum: omnia lit- tora: atque Abydenorum plani hominibus reſerta: ſe beatum iactauit: & poſt hæc lachrymas fudit: quod animaduertens Artabanus eius patruus interrogauit: quam diuerſa rex inter ſe facis: dudum te beatum eſſe dixeras: nunc lachrymas fundis: & ille reputantem me inquit q̄ breuis eſt omnis humana ui- ta ſubiit horum miſeratio: quorum: cum tot inſit: nemo ad centum annos ſupererit. Tot milib⁹. ſeptingenta milia de regno: & trecenta milia de auxiliis armaſſe traditur: nō immerito proditum ſit flumina ab exercitu eius ſiccata: nauium quoq; decies centena milia numero habuiſſe dicitur: niſi men- da eſt apud luſtium. Plinius reſert Xerxen in Dorico. centum uiginti milia hominū tantum dinume- raſſe. Obuiſſe. luſtraſſe. Hoc tēp. uita noſtra. Quicquid eſt. quātulaciq; eſt. Futilis. fluxu: uani ab eſſun- dendo: & futile uas quod patulo ore: & acuto ſondo in ſacris erat. authores ſunt grammatici. Si non da- tur factis. niſi diſpenſatur circa prælate geſta. Hoge. factioꝝ. In aliena manu. in facultate alioꝝ: non no- ſtra. q. d. materia bene gerendæ: rege eſt in manu imperatoris: ac eoge: qui pſunt exercitibus: nos: quod unum poſſumus: æternitatem ſtudiis comparemus: nam & qui ſecrete: & qui facta alioꝝ ſcripſere multi laudant. Proferamus. extendamus uiuendo poſt mortē. Aliqd. aliqd opus mēoratu dignū. Stimulus ſcitra

Viua-
tas
Xerxis la-
chrymæ

tionibus: exhortationibus. Euocat, ipellit. Currentē pronum ad studia, perstat in uerbis metapho-
ra. Me istigare. et tunc dicitur sumptū ab Hesiodi georgicis: quibus scribit. et tunc dicitur sumptū ab Hesiodi georgicis: quibus scribit.

bona aut cōtētio hanc mortalibus: hic, n. poeta duas facit cōtētiōes iter mortales: quare alte-
ra ē laudanda: cū inuicē certās honoris: & uirtutis cā: altera perniciosa: cū malore: grā cōtēdius,
Acis. Suetonius Tranquillus per Secundū impetrauerat sibi a Neratio Marcello tribunatū mi-
litū: deinde rogauerat ut in Cæseniū Syluanum transferretur: q. consilium summe probat Se-
cundus: & pollicetur se facturū. Pro ca-

tui caritas euocat: ut currentē quoq; illigē: sicut
tu soles me et tunc dicitur cū inuicē se mutuis exhor-
tationibus amici ad amorem immortalitatis exa-
cuunt. Vale.

C. Plinius Trāquillo, S.

Acis pro cetera reuerentia: quā mihi p-
stas: q. tam solicite petis: ut tribūatū:
quem a Neratio Marcello clarissimo ui-
ro impetraui tibi in Cæsenium Syluanū pro-
pinquū tuū transferam: mihi autem sicut iucū
dissimū ipsū te tribunū: ita nō minus gratū
aliū per te uidere: neq; n. esse congruens arbi-
tror: quem augere honoribus cupias: huic pieta-
tis titulus inuidere qui sunt omnibus honoribus
pulchriorēs. Video etiā quā sit egregium: & me-
reri beneficiā: & dare: utraq; te laudē simul asse-
cutur: si quod ipse meruisti alii tribuas: p̄tea i
telligo mihi quoq; gloriā fore: si ex hoc tuo fa-
cto non fuerit ignotū amicos meos: nō gerere tā
tūmi tribunatū posse: uerum etiā dare. quare ego
uero honestissime uoluntati tuæ pareo: neq; enī
adhuc nomen in numero relatuū est. ideoq; libe-
rū ē nobis Syluanū i locū tuū subde: cui cupio
tam gratū esse munus tuū: q. tibi meū. Vale.

C. Plinius Cornelio Minutiano, S.

Optum iam p̄scribere tibi q̄tum in repu-
p̄scie Bethycē cā laboris exhauserim:
nā fuit multiplex: acta est saepe cum ma-

latum est in ordinem tribunorum: erat enim adhuc integrum aliū subrogare: secus si fuisset ascriptus
numero cæterorum. dicimus milites nondum relatos in numero cum delecti quidem sunt. nondum ta-
men in suos ordines peruenire: quod iuriconsulti plerumque testantur. Vlpianus de bonorū pos-
sessione ex testamento militari. si quis inquit militum ex alio numero translatus sit i alium quemuis: &
hinc exemptus sit: & illo nondum peruenerit: tamen poterit iure militari testari: est enim miles quamuis
in numeris non sit. sed nomen ipsius tantum.

Offium. Cor. Minutiano Macroino singulos actus accusationis Classici per epistolam narrat: &
quē euentum actio fortitas: quotq; labores perpelus sit: quamuis. L. Albinum in dicēdo copio-
sum sociū haberet: assueuerent contēdere hunc esse Minucianū: quē supra rogauerat: an ap-
probaret susceptā Classici accusationē: & octauo libro huius actionis orationē mittit. Per-
scribere. totā rē litteris significare. in rep. duplex lectio circūferē si placet in rep. sic ordinandum: quantū
laboris sustinuerim in rep. ro. respectu p̄uincie Bethycæ: si uero legeris in publica p̄uincie Bethycæ cau-
sa: clarior est sensus. Exhauserim: sustinuerim. Multiplex. quia multi criminum participes accusat sunt.

Tribunus
militaris

Cæsenius
Syluanus

Minutianus

Varietate. alii. n. absoluti: alii reos damnati. Vnde. ex quibus causis euenit tanta uarietas. Fœdus. auarus. In ea. provincia Bethyca. Violenter. crudeliter. Sordide. auare. Dictum. (comma: adagiuz. Venustos. qui cū gratia quadam: & uenere loquūtū ii uenusti appellantur. Fabius author. imitatus est Secundus. M. Tullium. qui sexta in Verre actione inquit nunquā tantū malum est sculis: quin aliquid faceret: & commodē dicant. uelut in hac re aiebant in labores Herculis nec minus hunc immanissimū Verrem: q̄ illum apud Erymanthum referre oportere. Non illepidū. non insulsum: urbanum: cum lepore.

Dedit malum. Marium priscum malum

uirum Africæ proconsulem misi. Accepi. Classicum Afrum proconsulem in Bethyca habuimus. Reum peregrinū. condēnari fecerunt: sic interpretatur Vlpianus: nam peregrisse reum nō aliter quis uidet: nisi condemnauerit. Prouincia Bethyca.

Incubuit. fecit impressionem: accusatio. nem intendit. Præuertit. declinauit: subterfugit. Infamis. turpis. Ambigua. an uoluntaria an fortuita. (Miturum) est hominem fœdum: & sordidum. Damnanda. atrocia scelera animaduersione digna.

Prouisum hoc legibus. cauēt leges ut mortuos liceat accusare. Scenola ad leges suam repetundarum: datur ex hac lege: & in hæredes actio intra annum dumtaxat a morte eius: qui arguebatur. Marcellus ad senatusconsultum Turpillianum. morte rei iudicium soluit: nisi tale crimē fuerit: cuius accusatio aduersus hæredes datur: ueluti maiestatis: idem in accusatōe repetundarū est: quia hæc quoq; morte non soluitur. Modestinus de accusatōibus: & inscriptionibus ex iudiciōe publicorum admissis. non alias transeunt ad uersus hæredes poenæ bonorum ademptōnis: q̄ si lis contestata: & cōdemnatio fuerit secuta excepto repetundarum: & maiestatis iudiciis: quæ etiam mortuis reis cū quibus nihil actum est adhuc: exerceri placuit: ut bona eorum fisco uendicentur: adeo ut diui Seuerus: & Antoninus rescripserint: ex quo quis aliquid ex his causis crimen contraxit: nihil ex bonis suis alienare: aut manumittere eum posse. Martianus de publicis iudiciis: defuncto eo qui reus fuit criminis poena corporalis extincta est. In quacūq; causa criminis extincti debet is cognoscere: cuius de pecuniaria re est cognitio. Intermissum. p̄ aliquē tps leges istæ filuere: nā per longā defuetudinē tacito osum consensu illas abrogari receptū est. sed senatus: & abrogatas reduci: & nouas inducere potest. Intercapedinē. temporis spaciū: & loci plerūq; ut apud Ciceronē. Festus ait esse tempus interceptū: ille uocabulū obsecrāū esse uoluit in epis ad Pætū: & pariter Fabius: contrariū eius diuisionem esse dicentes: sicut illa coniunctio alias appellari possēt: autem intercapedo intersitit. um: & spaciū inter anum & uulgam: quod. C. duo foramina intercapiat: & sepiat. ide translatiue pro spaciū ad alia transiit. Addiderunt. accusatōni. Socios. conscios: & scelegz participes. Detulere. reos fecere. Inquisitionē. cognitiōē criminū: q̄ solet fieri si p̄cesserint iudicia. Adērā. aduocatus erā. Lucius Albinus. quo socio ēt usus est in cā Iulii Bassi. & Ioseph⁹ tradit añ Hierosolymaz captiuitatē illic Albinū iudicem tā. fuisse. Dion in Traiano meminit Lucii fuisse p̄fectū aduersus Dacos: & cōtra Parthos multa memoradā gessisse. Officiū. aduocationis. ἀγορεύειν in cōsuetabile. nā Qui uelit ingenio cedere: rari erit. Iugo. labore: cōcordia. Pro se. p̄ gloria ppria. Pro cā. ad utilitatē Bethycorū. Postulare exigere. Tantū oneris. si oēs reos simul cōplexi fuissetus. Singulis actōibus. nā plures actiones in una cā habebant: q̄

Vēustus

Reū peregre

Intercapedo

Lucius Albinus

uidimus factum aduersus Priscum. Dies quia interuentu noctis senatus soluebatur. Latera vires, spiritus. Nominibus reorum. Ne gratia singulorum collata, sensus est uerebatur si omnes simul accusarentur ne gratia quam unusquisque reorum habebat apud unum aliquem senatorum si simul conferretur prodesset etiam omnibus respectu huius & illius. Omnium nam aliqui inuisi absolui fuissent fauore graviorum reorum. Potentissimi rei uel gratia uel diuitiis. Dato. exposito. damnato. Viliissimo. conditionis infimæ. Quasi piaculari, tanquam ad expurgationem cæterorum reorum: piacularia

Piacular

ne uox: ne latera deficerent: si tot crimina: tot reos uno uelut falce complecteremur, deinde ne iudicum intentio multis nominibus: multisque causis non lassaretur modo: uerum etiam confunderetur: mox ne gratia singulorum collata: atque permixta pro singulis quoque omnium vires reciperet. Postremo: ne potentissimi uiliissimo quoque quasi piaculari dato: alienis penis elaberentur. Etenim tum maxime fauor: & ambitio dominatur: cum sub aliqua specie seueritatis delitescere potest. Erat in consilio Sertorianum illud exemplum: quod robustissimum: & firmissimum militem iussit equo caudare: reliqua nostri. Nam nos quoque tam numerosum agmen reorum: ita demum uidebamus posse superare: si per singulos carperet. placuit ipsi mis ipsum Clasicum ostendere nocentem: hic aptissimus ad socios eius: & ministro transitus erat: quia socii: ministrique probari nisi illo nocente non poterant. Ex quibus duos statim Clasicos iunximus: Bebium Probum: & Fabium Hispanum: utrumque gratia: Hispanum etiam facundia ualidum: & circa Clasicum quidem breuissimum: & expeditus labor. sua manu reliquerat scriptum: quod ex quaque re: quod ex quoque ea accepisset. miserat et epistolam Romanam ad amicum quam quandam iactantes: & gloriosas his quidem uerbis: lo lo liber ad te uenio. iam sextertiū quam dragies redegi parte uedita Bethycorum. Contra Hispanum: & Probum multum sudoris. horum

Sertori
de quo

gematio. Equi caudam simul totam conuelli. Reliqua. reliquum historiarum de equis. Agmen. multitudinem transfatum uerbum ab historicis: nec immerito: cum sermo per comparationem ab historia dependat. Carperetur. uelaretur. exciperetur. nam carpi agmen dicitur: cum aliquis intercipitur militum. Nocentem. obnoxium criminibus tanquam principem. Aptissimus. iustissimus. commodissimus.

Transitus. descensus ad accusandum. Gratia. beniuolentia senatorum. legitur etiam genere. i. nobilitate. Expeditus. facilis ad comprobanda crimina. Sua manu manus non tantum corporis membrum: sed & proprias litteras significat: quod etiam nunc uulgo usurpamus: & amanuenses scribendi ministri a manu dicti sunt. in masculino manus boni significat. ut in carmine saliarum cerum manum: creatorem bonum dixerunt. Amiculam. meretriculam. Massurius libro memorabilium scribit pellicem apud antiquos esse habitam: quæ cum uxor non esset: cum aliquo uiuebat. quæ nunc uero noli amica: paulo honestiori uocabulo edubina appellari Paulo referre. amiculum uero diminutiuum ab amictu. lo lo liber ad te uenio. instat rhythmi. io lo latet in uox. Liber. a debitis. solutus. & a paupertate. diues. Sextertiū dragies. quidrigeta milia nummi. Redegi. accumulauit. expleuit. Uedita parte. distracta: & aliter a bono pre. an magis Clasicum iactat scriptum esse Bethy. hostium pre ueditum quod maioris criminis fuit: quod eorum bona ueditum. Sudoris. labo

Mans

ris: ab eo quod sequitur. Ingrederer. attingerem. ordiret. Ministerium. turpe ministrorum officium. Crimen esse. petinde teneri ac si ipsi auctores foret. Marcellus. ff. xlviii. in comites quoque iudicum. qui repetundarum rei sunt: iudicium datur. Gratianus: & Valent. Augusti. non solum ministros praesidium prauiuarum: repetundarum teneri censuerunt: sed etiam in quadruplum: quae rapiunt exolucere cogunt: codice ad legem Iuliam repetundarum. Defendebantur. ab aduocatis & Claudio Restituto. Negarent. non fuisse ministros scelerum: Classici. Necessitati. quod coacti imperio ea patraissent. Prouinciales. Bethy

Claudi⁹
Restitu-
tus

cos. Claudius Restitus. orator eloquentissimus: & Gaecilio amicus: ad quem alibi epistola eiusdem. Valerius Mart. quare auctoritatis esset natalis eius celebris ostendit sibi. Octobres age sentiat calendis: nec in eodem Roma Restituti. Linguis omnibus: & fauere uotis. Natalis colimus: tacete lites. Vigilans. prouidus. intentus. Quilibet subitis. ad quicquid improbitas: & inexpectata. Caliginis. caecitatis: ignotantiae. Ex tortis. conuersa in rem nostram. In quibus. iam. n. parauerat Restitus probare ministerium non esse criminis: in hoc omnem defensionis suae fiduciam collocans: nec in eo existmans aduersarii elaboraturus. Exitus eorum filii nostri. euentus nostrae actionis: quam ex consilio ceperamus. Ante prouinciam. ante teque proconsul in Bithyniam iret. Illa. bona: quae habuisset ante proconsulatum placuit sciatu reliquere filiae Classici. Haec. quae in proconsulatu copauerat reliquere da Bithynis spoliatis. Additum est. huius sententiae. Soluerat. Classicus. Reuocaret. redimerent a creditoribus. Graue. ministerium res atrox apparuit. Chilonium Priusum. alii legunt Tilonium: nonnulli Scironium tanta exemplarium uarietate confundente. Tribus cohortibus. unaqueque legio decem cohortes continebat: prima cohortis reliquas: & numero militum: & dignitate praecedebat. pedites habebat mille centum quinque equites loricatorum centum triginta duos: cui praeterat tribunos maioris: ac deiceps caeterae sequebantur: quoque militum numero. Flavius Vegetius: & eum secutus ad uerbum Modestus tradiderunt. idcirco tamen apud Vegetium mendose legi secundam cohortem: quae pedites quingentos quinquaginta quinque equites loricatorum septuaginta

Chiloni-
us

Tribun⁹
Cohors

Vegetii
locus

Seruii
Turma
Curtii
locus

sex continebat appellatam quinquagintariam: cum: & ratione maioris numeri. & aliorum auctoritate quingentariam norimus appellandam: non minori censura indiget locus Seruii grammatici: ubi legiorem scribit sex tantum cohortes habuisse: cum praeter superiorum scriptorum sententiam Gellius libro decimo quinto decem cohortes in una quaque legione fuisse asserat. accepimus a Licio Turma equitum esse cohortem peditum. adde quod apud graecos interdum non diuersus militum in cohorte numerus fuit: nam Plutarchus cohortem quingentos habuisse uiros confirmat. Curtius Rufus: sed ab Alexandro in mille usque uiros creuisse: antea inquit quingentariae cohortes erant: quauis passim corrupte legatur quinquagintariae: nisi tamen apud uetiora exemplaria manuscripta. in quibus sana lectio adhuc extat. Cohors in super: & per syncopen cohors: locus est ad pullos educandos idoneus. Interdictum. ueritum. relegatum. Plures. reos. Congregare. simul compleri. Iustitia cognoscentium. Iusti senatores crimina examinantes. Languesceret. refrigeret. debilitaretur. Alioquin. in super. Hinc in locum. in tertia actione: ad huc finem ut una complecteremur. Excepta. quia non erat minor ut alij: & proconsul uiros cognoscit ad reddendam rationem. Iulianus. ff. primo. p. fisci aut proconsul melius quod est sine uoce: sed: &

antequam crimina ingrederer: necessarium credidi elaborare: ut constaret ministerium crimen esse: quod nisi fecissem: frustra ministros probassem: neque enim ita defendebantur: ut negarent: sed ut necessitati ueniam precarentur. esse enim se prouinciales: & ad omne proconsulum imperium metu cogi. Solet dicere Claudius Restitus: qui mihi respondit uir exercitatus: & uigilans: & quamlibet subitis paratus nunquam sibi tantum caliginis: tantumque perturbationis effusum: quantum: cum praeterita: & extorta argumenta defensionis suae cerne retin: in quibus omnem fiduciam reponebat. Consilium nostri exitus fuit: bona Classici: quae habuisset ante prouinciam: placuit Senatui: a reliquis separari: illa filiae: haec spoliatis reliqui. Additum est: ut pecuniae quas creditoribus soluerat reuocaretur: Hispanus: & Probus in quinquenium relegati: adeo graue uisum est: quod initio dubitabat: an omnino erimen esset. Post paucos dies Clau. Fuscus Classici generis: & Chilonium Priscum: qui tribunus cohortis sub Classico fuerat: accusauit dispari metu. Prisco in biennium Italia interdictum. Absolutus est Fuscus: accusatione tertia comodi illimum putauit plures congregare: ne si longius esset extra acta cognitio: facietate: & tardio quodam iusticia cognoscentium: seueritasque languesceret: alioqui superant minores rei data opera hunc in locum reueruati excepta tamen Classici uxore: quae si cut implicita suspicionibus: ita non satis conuinci

cum uxore potest: dum modo sciat senatum Contra: & Messalla coſſenſuisse futurum: ut si quid uxores eorum: qui ad officia proficiuntur: deliquerint: ab ipsis ratio: & uindicta exigatur. Non satis conueniens: non sufficienter posse ostendi noxiam. Probationibus: quæ ab hispanis contra illam producebantur. Hærebat: detinebatur: nulla in ea suspitio erat: nõ modo probatio. Extrema actione: in ultima actionis parte: potius q̃ in tertia actione erat enim is locus cõtra Classici filiam in extrema tertie actionis parte. Pro hac gratia filiz Classici. Ipsum: q̃ putabam turpe innocentem urgere. Dixi: tractaui. Legatos: bethycos. Docuissent: instruxissent. Reprobati: refelli: dilui. In iugulum: in perniciem. Intendere: dirrigere: insigere. Totum locum: illam causam partem pertinentem ad filiam Classici.

probationibus uisa est: nam classici filia: quæ & ipsa inter reos erat: ne suspicionibus quidem hærebat. Itaq; cum ad nomen eius in extrema actione uenisset (neq; enim ut initio: sic etiam in fine uerendum erat: ne pro hac totius accusationis auctoritas minueretur) honestissimum credidi: nõ premere immerentem: idq; ipsum dixi: & libere: & uarie: nam modo legatos interrogabam. docuissent ne me aliquid: quod reprobati posse confiderent: modo cõsiliu a Senatu petebam: putaret ne debere me si quam haberem in dicendo facultatem: in iugulum inoçetis quasi telum aliquod intendere: postremo totum locu hoc sine cõclusioni. Dicit aliquis: iudicas ergo ego uero nõ iudico: memini tamen me aduocatum ex iudiciis datu hic numerosissimæ causæ terminus fuisse: quibus dà absolutis: pluribus dñatis: atq; etiam relegatis: aliis i tempus: aliis in perpetuum: eodem Senatus consulto: industria: fides: constantia nostra plenissimo testimonio comprobata est: dignum: solumq; par precio tanti laboris. Concipere animo potes q̃ sumus fatigati: quibus toties agendu: altercandum: tam multi testes interrogandi: subleuandiq; & refutandi. Iam illa: q̃ ardua: q̃ molesta tot reorum amicis secreto rogatibus negare: aduersantibus palam obſistere. referam unu aliquid ex omnibus: quæ dixi. Cum mihi quidam ex iudiciis ipsis pro reo gratiosissimo reclamarent: non minus inquam hic innocens erit: si ego omnia dixerõ. coniectabis ex hoc quantas conuentiones: quataq; offensas subierimus dũtaxat ad breue tps. Nā fides in præsentia eos: quibus restitit: offudit: deinde ab illis ipsis suspicit: laudat q̃

ut. Legatos: bethycos. Docuissent: instruxissent. Reprobati: refelli: dilui. In iugulum: in perniciem. Intendere: dirrigere: insigere. Totum locum: illam causam partem pertinentem ad filiam Classici.

Dicit aliquis Fabius libro nono inter si guras propopoeias: & hanc connumeris inquit: est & incerta persona fida oratio: ut hic aliquis dicat aliquis. Datu. soliros dari aduocatos litigantibus a senatu iam supra memorauimus. Numerosissimæ: multiplicit: magnum reorum numeru cõtinenti. Terminus. finis. Eodem. quo pñunciatum est in Classico: & ministros eius. Par. æquale meritum comprobati testimonio senatus. Precio. nam abstinebat Secundus in agendis causis ab omni pecunia: & munere contentus sola laude.

Altercandum. contendendum. Testes in interrogandi. circa testes ut eius præcepto inquit maximus patronis sudor est: nam summis artibus interroganti opus est: timidus enim terrefactus decepti: iracundus concitari: ambitiosus inflari: longus protrahi potest: prudens: & constans: uel tanquam inimicus. & peruiac dimittendus statim: uel aliqua faceria refrigeratus.

Subleuandi. adiuuandi si quid nitubauerint opportuna rursus eius: a quo producti sunt interrogatione uelut in gradum reponendi: quare secundum Archadium quorum testium fides nõ uacillat frequens usus adhibendus est. Refutandi. imprimis conditio cuiusq; testis exploranda: an decurio: an plebeius: an honeste uitæ: & inculpatus: an notatus: & reprehensibilis: an locuples: uel egenus: an inimicus: an amicus: nam si careat suspitioe testimonium: uel propter personam a qua fertur: q̃ honesta sit: uel propter causam: q̃ neq; lucri neq; gratiæ: neq; inimiciæ causa sit: admittendum est. lege Julia de ui cauetur ne liceat in reu dicere testimoniu: q̃ se ab comparate ue et? liberauit: q̃ ue impuberi

erut. quicq; iudicio publico dñar? erit: q̃ eorũ in integrũ restitut? nõ erit: q̃ ue cũ bestius ut depugnaret se locarat: qui ue in uinculis custodia publica erit: quæ palam queritum faceret: fecerit ue: qui ob testimonium dicendum pecuniam accepisse iudicatus: uel conuictus erit. hæc Calistratus. Negare: quæ pro reo petebant: neque uelle desistere ab accusatione. Vnum aliquid. unam quandam rem. Gratiosissimo admodum fauorabili. carissimo. Reclamarent. improbaarent cum clamore quæ dicerem. Non minus inq. sensus est: si ego oia in illum dici: quæcũq; potero: nõ ideo erit magis nocens: nā mea accusatio nõ faciet eũ magis nocetẽ q̃ est. Nõ erit. minus innocens. Non erit. nocens: & crimini obnoxius: quia minus innocens est: nocens est. Ex hoc dicto. Offensas. inimicias. Suspiciat. uenerat. legitur

& Suscipitur. Lapprobatur. In rem præsentē perducere. rem totā cognoscendam tibi tradere tanq̃ si præsens fuisset. Non fuit tanti. hæc cū non tanti erat: ut epistola me tam longa obtunderet. Longa. respectu rege: quas cōplexa est. Temere dixi. correctio. Sero. extra locum. Præpostere. conuerso ordine. Facit hoc Homerus: ut multa præpostere referat. imo suū opus a decio traiani belli anno ichoiauit: quē posteriores poetæ æmulantes pariter obseruauerunt. Alioquin. prætere. Perdecog. uenultū mutato ordine rem narrare: sed poetis hoc concessum: oratoribus interdū historicis nunq̃. Ideo. ut sit perdecog.

Subornatus. id domi istructus: ut hoc faceret: qd̃ Fabius damnatus: ille uero inquit pessimæ artes testē subornatū in subellia aduersarij mittere: ut inde excitatus plus noceret: uel dicendo cōtra reū cū quo sede rit: uel cū adiuuissē testimōio uidebif facie de ex idulstria multa imodeste: & intēperā terq̃: quæ nō a se dictis tñi detrahat fidē: sed cæteris quoq̃: qui pferat: auferat au thonitatē. Exarmaret. infirmaret. debilitaret. exarmatos lēdes: pardos: & urfos dicit Lampridius cicures: mansuetos: edētu los: exungues. Norbanū Licinianum. fuit alius Norbanus pfectus prætorij: q̃ in necē Domitiani cōsurauit. Legatum. in nu mero legatoꝝ Bethycog. Inquisitorē. p̃ seclum inquirendis criminibus. Causa. accusatōe. Præuariatē. Desbetet a p̃ scriptiōe sui officij: & aduersarij Castæ fa ueret. puaricari auctore Marcello ē uera crimina abscondere: tergierari in uniuersum ab accusatione delistere. is autē secū dum Vlpianū puaricator. pprie dicit: qui publico iudicio accusauit. cæterū aduo catus nō pprie puaricator dicit. Cau tū. sanctū: prouulsum. Vlpianus de publi cis iudicijs. is q̃ reus factus est purgare se debet: nec ante pōt accusare: si fuerit exu satus: cōstitutionibus. n. obseruat: ut non relatione criminū: sed innocentia reus pur getur. Reus peragatur. accusatio pficiat̃ ante q̃ de puaricatōe quærat̃. Optime. eū ratione: laudat hanc legē. Fides. ueritas: q̃a æstimatur nō audere accusare: nisi pficere intēderet accusationē. Ordo leg. ut prius peragatur reus q̃ de præuari catorē quærat̃. Legati nomē. quod sem per sacrosanctū habitū est: & eius iniuri.

Præuari
cari.
Terguer
sari

Legat⁹ n̄
accusat.

as populus ro. seuerē ultus ē. Vlpianus legati nō compelluntur se Romæ defendere: q̃diu legationis cā hic morantur: quod: & Iulianus scribit: q̃ diuus pius rescriptit. quare Paulinus cōsui apud secundum li bro. iiii. referendū de Theophane legato: cū legationi renunciaisset. Venuleus de accusationibus. nos accusare non licet legatū imperatoris. i. præsidem provincie ex sententia Lentuli dicta Sylla: & Tyro ne coll. item legatū prouincialem eius dumtaxat criminis: q̃ ante commiserit: q̃ in legatōem ueniret: item magistratū po. ro. eum ue qui reip. causa abfuerit: dum nō retractandæ legis causa abfuerit. In uidia. Malivolentia. Domitiani temporibus usus. delator: & bonorum accusator sub Domitiano. Vt multi. alij fuerit: quia talia uidebant placere principi. numerantur inter delatores: Carus. Massa: Ve lio. Publicius. Regulus. Prouincia. Bethyca. Inquirendum. reos. Fidelis bethy. Ab illo. Classico. Dari diem ad diluenda crimina. decerni præfixum diem ad defendendum: quæ obicebantur. Neu trum. nec ut reum prius perageret: nec ut in aliud tempus defensionem protraheret. Confidenter. au dact̃ in malam partem: quod mali plerūq̃ faciunt: & tamen a multis iustam causam tueri credun tur. luencalis. Nam cum magna malæ superest audacia: causæ Creditur a multis fiducia. Multa. crimi

Non potui te magis i rem præsentem perducere. dices nō fuit tanti. quid enim mihi cū tam lō ga epistola? Nolito ergo idētidē quærere: qd̃ & omæ geratur: & tamen memento etiā non esse epistolam longam: quæ tor cognitionis: tot dies: tot deniq̃ reos: causasq̃ cōplexa ē: quæ oīa uide or mihi nō minus breuiter: q̃ diligenter prosecu tus: temere dixi diligenter. Succurrir qd̃ præte rierā: & quidem sero: sed (q̃q̃ præpostere) redde tur: facit hoc Homerus: multiq̃ illius exemplo. est alioquin perdecog: a me tamen nō ideo fiat. e restibus quidā siue iratus: qd̃ euocatus cēt inui rus: siue subornatus ab aliquo reorū: ut accusatō nē exarmaret: Norbanū Licinianū legatū: & inq sitorē reū postulauit: ranq̃ i cā Castæ (uxor hæc Classici) puaricaret. Est lege cautū: ut reus ante peragat: ruc de puaricatore quærat: uidelicet: q̃a optime accusatiōe ipsa accusatoris fides æsti mat: Norbano tñ: nō ordo legis: nō legati nomē: nō inquisitionis officij p̃sidio fuit: tanta cōflagra uir iuidia hō alioq̃n flagitiosus: & Domitiani tē poribus: ut multi: usus: electusq̃: tūc a puicia ad iquirēdū: nō ranq̃ bonus: & fidelis: sed rāq̃ Classi ci inimicus. erat. n. ab illo relegatus: dari libi diē ad diluēda crimina postulabat: neutrū ipetrauit: coactus ē statī rñdere: respōdit: malū: prauūq̃: i geniu hōis facit: ut dubiē cōsidere: an constan ter) certe paratissime: obiecta sunt mltat̃: quæ magis: q̃ puaricatio nocuerunt: tñ etiam duo cōsula

na Pomponius Rufus. sic legendum ex uetusto codice: & q libro quarto eundem peritum: & uehementem in dicendo fuisse asserat. Libo Frugi. Annium Libonem consulem. M. Antonini philosophi patruum Capitolinus recitat: & Libonem eiusdem imperatoris legatum in Syria interisse non sine ueneni suspitione. Laeserunt eum testimonio. contra Norbanum testimonium dixerunt. Adfuisse accusatoribus. adiutis accusatores. Saluii. Liberalis. de quo in pcedentibus. In insulam. incertum in quam insula: consueuerant romani in asperimas insulas: ut Cyclades: & sporades deportare nocentes atrocium

Pompo.
Rufus
Libo Fru
gi

res Pōponius Rufus: & Libo Frugi lēserūt eū testimonio: tāq apud iudicē sub Domitiāo Saluii liberalis accusatoribus adfuisse: dānatus: & ī īsulam relegatus ē. Itaq; cū Castā accusarem nihil magis preli: q; q; accusator: eius puaricatiōis crimine corruisset. Pressi tñ frustra. Accidit. n. res contraria: & noua: ut accusatore puaricatiōis dānato: rea absolueret. Quēris: qd nos: dū hēc agūt? Idēcaimus Senatui ex Norbāo didicisse nos publicā cām: rursusq; debere ex integro discere: si ille puaricator pbarēt: atq; ita: dū ille pagit reus: sedius. Postea Norbanus oībus diebus cognitio nis interfuit: eādē usq; ad extremū: uel cōstantiā: uel audaciā ptulit. Interrogo ipse me an aliquid omiserim rursus: & rursus. pene omisi. Sūmo die Saluius Liberalis reliquos legatos grauitē scire puit: tāq nō oēs: quos mādasset puincia reos per egissent: atq; ut ē uehemēs: & disertus in discriminē adduxit: ptexi uiros optios: eosdēq; gratissimos: mihi certe debere se pdicāt: q; illū turbine euaserint. hic erit eplā finis: re uera finis. Isam nō ad dam: etiam si aliquid pateriisse me sensero.

C. Plinius Spurinna: & Cocci. S.

Omposuisse me qdā de filio uſo nō dixi uobis: cū pxiē apud uos fui: primū. qā nō iō scripserā: ut dicerē: sed ut meo amorē: meo dolori satisfacerē: Deinde quia Spurinna cū audissem recitasse me: ut mihi ipse dixisti: quid recitasset simul audissem credebā. pterea ueritus sum ne uos festis diebus confunderem: si in memoriā grauiſſimi luctus reduxiſsem. Nunc quoq; paulisp hactāu id solū: quod recitāu mitterē exigē

in humaniores: uel insulas: uel prouincias. Pressi. Insti: dicendo Imortuus sum. Corruisset. damnatus esset. Accusatore prauaricationis. Norbano accusatore Castā damnato: quod prauaricaretur ab officio suo: & Castā faueret. Rea absolueretur. Casta iudicio liberaretur. Quid nos. fecimus. Hec aguntur. accusatio Norbani peragitur apud iudices. Ex integro discere. nā si dāmandus erat Norbanus: q; causā eo modo: ut erat: nō age ret: Secundus qui a Norbano prius fuerat illam edoctus: iure petit a Senatu: ut ab alio rursus instrueretur: ne: & ipse prauaricari crederetur. Publicam causam. ad tempus. pertinentem. Peragitur reus. examinatur ut condemnetur. reum facere est accusare: reum peragere est cōdemnare. Postea. nam per multos dies Norbani cognitio habita est. Extremum. cognitionis diem: quo relegatus est. Audaciā. in malum: ambigit enim male: an bene de illo sentiat. Perculit. sustinuit. Interrogo me rursus: & rursus frequenter me cum disscuto. Summo die. die extremo. Mandasset. iussisset condemnandos. Vehemens. impetuofus a ui mentis. Disertus. eloquentia populari imbutus: minus est disertus: q; orator: Fabio referente. M. Tullius de perfecto oratore doctis eloquentia popularis: disertis elegans doctrina defuit. Turbinem. impetum. Iēptatē. fuit in dicendo acer: & liber: est autem traslatum uerbū: turbo enim aqua circūacta eundē ambiens locū: ac se ipsa uertigie cōcitā: in cuius similitudinē uetus ī se edtorquēs turbo dicitur: q; repugnatio ī est: ac diuersus uoluntas inflammatur: & efficit: quod pastera græci uocant. mendose tñ legi apud Senecam postea. distat turbo a uortice meando: quo fragor a stridore. apud Horatium: & Spartianum Turbo Turbo. nis utri proprium.

Disert⁹

Turbo

Seneca
locus

Omposuisse. Vetricius Spurinna rebus bellicis: & doctrina excellens Cocciā Saluii Cocciā a Domitiano interfecti filiam duxit uxorem: ex qua filium Cocciū singularis indolis suscepit: qui iuuenis admodum mortuus triumphali statua donatus est ab impatore in solariū orbitatis paternæ: & uictoriæ pſium de uictis Bructeris. in laudē igrī filii Secūdos qdā locubrauerat parentibus inſciis: nūc per eplām pter ceteras familiarem legenda illis transmittit. Deinde ordo: & sensus est: O Spurinna deinde: cū audissem me recitasse illa: ut tu ipse mihi dixisti: quia simul etiam credebam audissem: & cognouiſſe quid recitasset. Totam summā rel. Festis. Ieris. Cōsum derem: perturbare. Reduxiſsem. uos legentes scripta de Cocci. Grauiſſimi luctus. quem habuisti in

obitu filii. Adiciere[m] mittere[m] e[st] illa. Affectibus amoris. Prosequi memoriam. honestis scriptis meo[rum] re Coccii. Larius. diutius. Dispensata. limax. uulgata. distibura. Digesta. p[er] ordinem disposita. Amicius. non amicus. non ab amico copiatum sit amicum. quo Quid. utitur. Intra uos. apud uos secreta. Indicetis. placet magis si legi iudicetis. Difficile est hucusque. uerba sunt qui dici possent a Spurinna. & Coccia. In tederet. dir gere ad iugurionem rege. Difficile. Secundi uerbu[m] concederetis supiora. Sculptor. marmorari. Statuariu[m]. Quid exprime. quod gestu[m] & habitu[m] referre. Immortalis. l[ib]er. n[on] m[od]o m[er]ita statui diutius. (Vr uos putatis). dicta haec ut iactantia declinaret. Hoc. tanto magis.

Si omnino. Arthemidorus philosophus a Secundo bene affectus. beneficiorum memor apud suum Genitorē copiosum. & graue in dicendo magistru[m] maximis laudibus illu[m] cumulauerat quod p[er] Genitorē edoctus Secundus eide[m] refertur non esse mirandus eius naturae sit Arthemidorus ut amicus facta in maius extollar. explicat tamen pro eo periculum subierit. Nisi amici. Arthemidori. fuit Arthemidorus Daldianus. Daldis aut ciuitas Lydiae. philosophus. q[ui] somniose interpretamēta libris quattuor. & auguradi disciplinā ac ehitomārica scriptis aliu[m] Arthemidore cognomēto Pseudaristophaniu[m] legimus coquinatiorē dictionu[m] collectorē. Arthemidori meminit Martia.

In maius. supra ueritate. Circūfert. omnibus narrat. diuulgat. Philosophi ab urbe summo. Domitiano tubente philosophi sunt eieci non solum urbe. sed et Italia. auctores habeo Tranquillum. & Gelliu[m] qua tēp[or]e Epictetus quoque philosophus ob eandē causam Roma Nicopolim concessit. q[uod] in super graeco. tradit multos philosophos Domitia. necesse. reliquos uero relegasse. philosophis ē[st] mathematicos addidisse. Eusebius in chronici bis p[er] edictu[m] urbe philosophos interdictos restant. Suburbano. uilla iuxta urbē. Fuit p[ro]tor. tūc gerebā p[ro]tura. cuius rei mētionē facit li. vii. duo praetores creabatur in urbe qui praessent iuni dēdo. alter qui urbāis. alter qui p[er]grinis ius diceret. Liliu[m] abbreviator refert numeru[m] praetoru[m] ampliatum. ut essent quattuor. Mar. Tullius in Miloniana connumerat. septem praetores suae salutis auctores. captis deinde prouinciis totidem praetores. quot prouincia in ditionem uenerant. creati sunt secundum Pomponiu[m] iuniorē consultu[m] partim. qui urbanis rebus. partim qui prouincialibus praessent. deinde Cor. Sylla quaestiones publicas constituit ueluti de falso de parricidio. de sicariis. & praetores quattuor adiecit. deinde. C. Iulius Caesar duos praetores instituit. ita ut fierent duodecim numero. idem tradit sexdecim praetores creasse Augustu[m]. & Tranquillus ab eo praetorum numeru[m] ampliatum. perinde ac. si prius tantum octo fuissent. Diuus Claudius duos praetores adiecit. qui de fideicommissis ius dicerent. ex quibus unum diuus Titus detraxit. Nerva unum adiecit. qui inter fisci. & priuatos ius diceret. ita decem. & octo praetores in urbe ius dicebant. eum praetorem qui fideicommissis ius dicebat fideicommissarium appellatum scribit Iustinianus. Lilius monumentis reliquit creatos praetores. qui praessent prouinciis ad bellicas res tractandas. ut ex ordine bellis exercitusque quemadmodum consules haberent potestatem. erant. n. uelut minores duces. quibus una legio mixtis auxiliis decē milia peditu[m]. & duo milia equitu[m] dabantur. Hor. in epistolis praetores. q[ui] militib[us] praessent. imperatorē uocat. M. Varro. q[ui] populis praest praetorem dictu[m] putat. Ampliore. maxima copiatu[m] pro superlatiuo. Aes alienum. quod aliis debebat.

Arthemidorus

Philosophi ab urbe moti

Praetor

tibus uobis. an adiciere[m] que in aliud uoluen cogito referuare. neq[ue]. n. affectibus meis uno bello sanctissimam mihi. & carissimam memoriā prosequi satis est. cuius famae latius cōiulet. si dispensata. & digesta fuerit. Verum haesitanti mihi an oia. quae iam composui uobis exhiberem. an adhuc aliqua differrem. simplicius. & amicus uisum est oia. precipue cum affirmetis intra uos futuratur. donoc placeat emitte. quod superest rogo. ut pari simplicitate. si q[ui] existimabitis addenda. commutanda. omittenda indicetis mihi. difficile est hucusque. aum intendere in dolore. difficile. sed tamen ut sculptorem. pictorem. qui filii uestri imaginē faceret. admoneretis. q[uod] exprimere. q[uod] emendare deberet. ita me quoque formate. regite. q[uod] non fragile. & caducum. sed immortale. ut uos putatis. effugiet conor efficere. quae hoc diuturnior erit. quo uerior. melior. absolutior fuerit.

C. Plinius Iulio Genitori. S.

Si omnino Arthemidori nostri tā benigna natura. ut officia amicorum in maius extollat. Inde etiam meum meritū. ut uera. ita supra meritum praedicatione circūfert. Equidem cum essent philosophi ab urbe summo. fui apud illum in suburbano. & quo notabilius. hoc ē periculosius esset. fui p[ro]tor. pecuniā ēt. q[ui] tunc illi ampliore opus erat. ut aes alienum

26780

26780

Contractum coparatum: mutuo sumptum. Pulcherrimis causis. honestissimis rationibus. Musantibus. dubitantibus. uerentibus. nō musare iterdū uereri: & dubitare: quandoq; tacere: nōnq; obmurmurare si Musare
 significat sic musare. opinor uerbū deducit: sicut mutus ab. m. l. fa: quā dubitantes: & muti expriment im
 primis. Amici. Arthemidori. Magnis. magnæ authoritatis. Mutuatus ipse. cum mutuo ab altis ac
 cepissim: quantum debet Arthemidoro. Dedi gratiā. largitus sum ei. Senectione. Hierennio Senec
 tione: de cuius interitu repeti: quæ libro. i. retulimus. fuit: & Sossius: & Sempronius Senectio in idē tem
 poribus: & alii prius Senectiones. Senectio
 insuper herba: quæ a græcis erigetur uo
 cas. Rustico. Iunio Aruleno Rustico: de
 quo pariter supra. fuit: & Iunius Rusticus
 tradente Iulio Capitolino stoicus pceptor:
 Antonini philosophi domi: militiq; po
 lēs: quē idē iperator imprimis reuerbaf:
 cui oīa consilia: & publica: & priuata com
 municabat: & ante præfectos p̄torio oīa
 lū dabat: quē consul iteq; designauit: ac
 ei post obitu: statuas a senatu postulauit. Rusticus
 Heluidio. Heluidius Priscus municipio.
 Tarracina: patre Cluio ingeniū illustre
 philosophiæ dedit: quam totam ad animi
 bona exercuit: adhuc q̄stio. Pactus Thra
 sea genex assumptus: de sponsa ei Fannia
 Tridoc⁹

exolueret contractum ex pulcherrimis causis mu
 santibus magnis qbusdā: & locupletibus amicis:
 mutuatus ipse gratiā dedit: Atq; hæc feci: cū
 yū. amicis meis: aut occisis: aut relegatis. occisis
 Senectione. Rustico: Heluidio. relegatis Mau
 rico: Gratilla: Arria: Fannia: tot circa me ia
 ctis fulminibus quasi amictus mihi quoq; im
 pendere idem exitium certis quibudā notis au
 guraret: non ideo tamē eximiam gloriā meruisse
 me: ut ille prædicat: credo: sed tantū effugisse fla
 gitium. nam & C. Musonium socerum eius q̄tū
 is omnibus uirtutibus præditus libertate præsertim: ruina soceri ab Italia relegatus: Galba principatū
 restituit: cuius cadoer permissi Othonis sustulit: dein prætor designatus in eo honore præcunte Plau
 to Helatio pontifice fondamēta capitolii restituēdi iecit: quē ex Syria reuertum nunq; Vespasianū iper
 ratorem saluantē: & in prætura omnibus edictis sine ulla mentione ac honoris præfatione. trāsmittē
 æquo alio passus est imperator: donec Thraseæ audaciam sponte imitans: & insolentissimū altercat
 nibus pene Caesarē in ordinē redigens a tribunis plebis comprehensus ministris traditur cōsturbato Ve
 spasio: & cū lachrymis a senatu egresso tū hoc prælocuto: mihi filii succedat: aut nemo: sed pri
 lum relegatus: deinde iussit interficere: mox poenitētia ductus magni æstimauit seruare. quomodo missi:
 qui percuissos reuocaret: & seruasset utiq;: nisi tā peritū falsō nūciatū esset: huius filius nomine Helui
 dius postea a Domitiano occidit: quod quā scemico exodio sub persona Paridis: & Oenones diuortij
 iperatoris cū uxore tractasset: quem nunc Secundus signatū cum patre nulla pp etatem potuit fuisse
 amicitia: altius tū patris historiā repetimus: q̄ uideo Tranquilli interpretē scripsisse Heluidium patrē
 a Domitiano morti datū: nec contentus hoc statim repetat. sanguinarius princeps non contentus iter
 fecisse uig; sanctissimū Heluidium patrem: occidit: & filiū poterat sane admoneri ex recenti lectione in
 Vespasiani uitā: ubi legerat illū percussū iussu Vespasiani: sed demus ueniam alienis erroribus: ut: & no
 stris aliquando impetremus. Maurico. Iunio Maurico in exiliū pulso: de quo pariter libro. i. Gra
 tilla. Pomponia Gratilla Aruleni Rustici uxore: quæ postea exheredato filio Alludio Curiō legatū Se
 cundo: & cohæredibus reliquit. Arria. Arrias tres celebratas comperio: primam Cecinnæ Paxi uxore:
 quæ marito: & solatium mortis: & exemplū fuit: secundam filiam prioris: & uxore Paxi Thraseæ:
 cognito senatu: consulto aduersus maritum: & ipsa exemplū mris sequi uoluit: nī a Thraseæ esset admo
 nita ut uiuere: & Fannix filix subsidij unicum esset: quā Secundus libro octauo testatur cū Fannia post
 interitū Domitiani ab exilio rediisset: tertiam Arriam Fatidillam Antonini pi: quā postmodum impera
 uit mris: secundum Arriam nunc intelligit. Fannia. duæ fuerunt Fannix: una: quæ C. Mariū captū
 iussu Miturnensium detinuit in domo: altera Thraseæ: & Arrix filia Heluidio de sponsa: quæ bis ma
 ritū secuta in exiliū: tertio ipsa pp maritū relegata: nam cū Senectio reus esset: quod de uita Heluidij li
 bro cōposuisset: & in defensione sui dixisset se rogatū a Fannia ut hos scriberet: quēte minaciter Me
 tio Caro an rogasset: respondit rogantiū cōmentarios scripturo dedit: dedian sciente mris. Arria: ne
 sciente: postremo nullā uocem: quæ periculum euiraret emisit. quāntē illos ipsos libros: q̄q; ex necessita
 te: & metu tempore abolitos senatus consulto publicaris bonis seruauit: habuit: tulitq; i exiliū exiliū cau
 sam. Fulminibus. hanc rem tangit in fine panagryci: utrunq; inquit nostrum ille optimi cuiusq; spo
 liator: & carnis fustigabundus: & proximi iacto fulmine affluat. Fulminibus. supplicis uiolen
 tis. Idē exitiū. uel necem: uel exiliū. Notis. signis. Ideo. q̄ me exposuerim periculo: & mutuatā pecu
 niam donauerim. Tantū flagitium. ne amicum ab omnibus derelictū in calamitate: & ipse negligere.
 C. Musonium. C. Musonius Rufus genere Thulcis equestris ordinis studij philosophiæ: & stoicoꝝ
 placita æmulatus: & Plautum ad constantiam mortis hortatus studia iuuenum præcepit sapientia: fou
 uebat: bello utilitatis legatis ad Antonij se miscuit: & in Publiū Celerem: quo Baram Soranum sal

Senectio

Rusticus

Heluidio

Tridoc⁹

Gratilla

Arria

Fannia

Muso.

so testimonio circūuentum arguebat inuectus est. miror Suidam tradere Musonium Capitonē Thused ex oppido Vulsinio dialecticū: & stoicū philosophum Apollonii Tyanei familiarem: quorum inuicem multas extare epas propter audaciam & arguendi libertatem summam a Nerone interfectum: cū Philosophi libro. vii. prodiderit Musonium in insula Gyaro relegatum scilicet fontem: ad quem oēs uisendi causa concurrerant: Dion æque referat Musonium Philosophum a Nerone in exilium pulsū. aut igitur aperte inter se dissentire: aut plures fuisse Musonii: q̄ ex sequentibus magis suspicamus: nā Philo-

Philo-
stratus

2. H.

6. E.

stratus babilonium ab Apollonio sapientia secū- dum iussu Neronis in carcerem detrūsus: i summo uitæ discrimine uersatum: & nisi ualido robustoq; corpore fuisset in carcere proculdubio moriturum. idem in uita Herodis declamatoris asserit Musoniū fuisse tyrthenum: q̄q̄ mendose legatur tu pro pro tuppno. ad hæc Euseb. i Chronis recitat Musonium philosophum in signem Nerone sperante: dein a Tito reuocatum ab exilio: cū Dion: & alii grecorūq; adfirmet, Muciani accusatōe impulsū Vespasianū philosophos ab urbe submo- uisse præter Musoniū. scripsit Musonium tyrthenus sermones ex professio philosophiam continentes: & epistolās si Suidæ credimus. Per ætatem. Secundus. n. Musonio sene admodum iuuenis erat. Tri- bonus militarem. tribunus militum esse: & in tribunatu militiam exercere. Specimen. indicium: speciosum signum. Indolis. futuræ uirtutis. Proximum. sapien- ti. philosophum: uel quia solus sapiens So- crates ab oraculo iudicatus. Sinceritate. simplicitate. sincerū auctore Donato pu- rum sine suoco: & simplex diciū ut mel sine cera. Hyemes frigora. iuxta pariter. in qua significatione frequentissime Tacitus utitur: & Liuius lib. v. ab urbe cōdita: se iuxta hyemes: atq; æstate bella gerei posse.

Sincerū

iuxta

In hoc. Arthemidoro. Ordinū. cōditio nū. Affectatorib⁹. discipulis. pprie locu- t⁹: enā sectæ philosophorū dñr. Alioqñ. in alius. Honestō errore. laudare supra mo- dum. Pluris. maiori laude dignos.

Allogn

Eniam. A Catilio Seuero inu- tatus ad cenā Secundus breui epistolo respondet his condi-

tionibus se uenturum. ut sit breuis: & frugis: nec in seueris sermonibus modum excedat: cum sit iturus ante lucem ad officia. Expedita. succineta. breuis. Socraticis. honestis: Socratis bonita- tem: ut Laertium Diogenem omittam: & reliquos per illud carmen: Cecropium superas qui bonitate senem ex libro decimo Martialis representauit: quamuis interpretes Epicurum sentiat. primus enim So- crates introduxit ethicam philosophiam ad officia uitæ: necessariam. Antelucana. ante lucem Varro in re rustica. antelucanū tempus uocat galliciniū: sic Apuleius: apud quem legitur antelucio uolo ire p ante lucem diei. Catoni. Vticenſi. C. Cæsar. C. Iulius Cæsar dictator. nam post necem Catonis: qui se- met Vticæ confect. M. Tullius laudem eius complexus est libro: qui Cato maior dicit: hunc autem li- brum: & ppter ingentes uiri uirtutes: & oratoris summam eloquentiā cum Cæsar uideret amplecti: exor- sus ē duos anticatonos: quibus crimina Catonis colligens: fuerat enī illi Cato in rep. hostis: ut q Cæsar tyrānā pſagire: magnā in tñ uiz iracundiā effudit: fuit tñ q urbanitatis grā: ut cū Cl. cōfēderet: q odio aduersus defunctū scriptos opinenſ. Anticatonum meminere. Fabius Tranquil. Iuuenalis: Plutarchus: & Seruius. Cicero p̄terea his uerbis ad Atticum: q̄lis futura sit Cæsaris uituperatio contra laudationē meā

Ante-
canum

Antica-
tones

C. Plinius Catilio Seuero. S. Enī ad cenā: sed iam nunc paciscor: sit expedita: sit parca. Socraticis. tantū ser- monibus abudeti: his quoq; teneat mo- dū: erūt officia antelucana: in qua icidere impu- ne ne Catoni quidē licuit: quem tamē. C. Cæsar

perspecti ex eo libro: quē Hircius ad me misit: f. quo colligit uitia Catonis: sed cū maximis laudibus me-
is: & eodē libro id. n. ipsum putaram. qd. scribis: ut cum ingeniū Cæsaris nostri probaretur. argumētum
uituperandi Catonis irrideres. Ita reprehendit: ut laudet. repræhensio Catonis laudi coniungitur. Eos.
petulantes iuuenes. Obuius. Cato. Ebrui. nā uino incaluit: & noctes bibēdo amicis ipartebatur: cū to-
to die circa negocia publica occupatus esset: uñ Memmius quidam totas noctes Catonē ebruium esse di-
cebat: cui Cicero num addes eū dies totos ad alē ludere: non uideo cur Acron in odis apud Horatium

Cato ebrui
us

ita repræhendit: ut laudet. describit enim eos: q.
bus obuius fuerit: cum caput ebrui retexissent:
erubuisse. Deinde adiicit: Putares nō ab illis Ca-
tonem: sed illos a Catōe deprehensos. potuit ne
plus auctoritatis tribui Catōi: q. i. ebruius quoq.
tā uenerabilis erat: uostræ tamen cenæ: ut appa-
ratus: & impendii: sic temporis modus constet:
neq. enim hi sumus: quos uituperare ne inimici
quidem possint: nisi ut simul laudent. Vale.

C. Plinius Voconio Romano. S.

Librum: quo nuper optio picipi Cōsul
gratias agi mihi exigēti tibi: mīlurus: &
nō exegiles: tū hoc cōsideres uelim:
ut pulchritudinē materiæ: ita difficultatē: i. cate-
ris. n. lectorē nouitas ipsa itentū hēt: i. hac nota:
uulgata: dicta sunt oīa: quo fit: ut qsi ociosus: se-
curusq. lector tū elocutioni uacet: in qua facissi-
cere difficilior ē: cū sola æstimatur: atq. utinam
ordo saltem: & transitus: & figuræ simul specta-
rentur. nā inuenire pēlare: enunciate magnifice
interdum etiam barbari solent: disponete apte:

gratias agit Voconio Romano emendam mittit: & difficultatem in ea propter uulgatam iam materi-
am excusat. Librum. orationem in genere demonstratio omnium pulcherrimam. Optimo principi.
Traiano: qui ob morum probitatem a senatu optimi cognomen meruit. Consul. cum Cornuto Ter-
tullo. Gratias agi. senatus iussu. Exigenti. petenti. Hoc. libro. Pulchritudinem materiz. singula-
res in principe uirtutes: exemplum unicum futuris imperatoribus. Cæteris rebus dicendis. Ipsa noui-
tas. noua materia: & cū inaudita. Habet. tenet. Nota. iam prioribus dicta principibus. Omnia. quæ
laudando iperatori faciunt. Ociosus. nō occupatus circa inuentionē utpote iam uulgatā. Elocutio.
ni uacet. Intentus sit rōni bene: & apte dicendū. ē aut. elocutio idoneorū uerborum: & sententiæ: ad in-
uentiones accommodatio: quæ suauitate: & grauitate plurimā assertit: in oratore difficillima pars: ubi plu-
rimum studii est adhibendum: debet. n. pfecta elocutio habere tres res: in se telegantiæ: cōpositionē: dignita-
tem. M. Tullius & cum securus Fabius quartā elocutioni uirtutem addit: ut apta: & accommodata rebus:
ac personis fit. Cum sola æstimat. cū p totam orationē nulli alij rei addit: imo pceptor eius uoluit
elocutionē cē difficillimā: & si reliquæ spectarent. Ordo. qui rectus esse debet: nā ut quæq. gesta sunt
prius: ita narranda pferant in genere demonstratio: in cōiecturali nō semper: & sententiæ dicere sine uer-
borum: & ordine: & nō infantia ē: anthore. M. Tullio de oratore. Transitus. q. in eo mirabilis est: cū
ab una re ad aliā transit: debet aut fieri ut pcedēs sequentē trahere uideat: & oratio sit quasi corpus
una supple cōtētiūne cōmissura placeat. transitio aliqñ exornatio. cū orator breuiter ostēdit qd. dictū
sit: & pponit qd. cōsequat. Figuræ tria illa dicendi gēa graue: mediū: attenuatū: ita in oratione mu-
tari debēt: nt graue mediū: & mediū attenuatū: suscipiat. figuræ pterea oēs exornationes dicunt: quæ
suo loco dispositæ afferunt lūmen: claus purpuræ inserunt. Simul. cū elocutiōe. Inuenire pēlare. ex-
cogitare ne opportunas causæ: cōuenit i. hoc cū pceptore Fabio: inuenio inquit cū iperis sæpe cōmu-
nis est. Enunciare magnifice. uti magna: & pstanti pnuiciatione: cui i. toto gēe dicēdi Demosthenes
summā dedin cōstitit autē uoce: & gestu. Barbari. iperiti: nō calentes oratori. Disponere apte. ordia-
re: & distribuire res suis locis: ut inter se iunctæ: & coherētes sint: qd. si fieri uerba: quæ se inuicē comple-

Elocutio

Transitus

Dispositio

Atque uerbis applicemus ita res priores sequentibus cōsimiles: sic uidebis orō nō solū cōposita: sed etiam cōtinua: quae si dispositione caruerit: tanq̃ nauis sine rectore fluctuabit. Figurare uarie. mutare dicēdi figurā put res exigit. Eruditus. arte instructus. Affectūda. nimis curiose quærēda. Quis. resistā necesse ē his: q̃ omīssa rege diligentia: sunt nerui causae: quodā inani ciues uoces studio senescūt: idq̃ faciunt gēa decorisq̃ est i dicendo mea quidē opīntione pulcherrimis: sed cū sequit̃: nō cū affectat. nā affectare ē conari aliqd cōtra naturam rei: uti potat Virg. locutus affectate dicēdo pingue anīta: q̃ dicta sūt anīta ab ariditate. Elara. sublimia grauis stilus:

Affectat

& magnificus: debet. n. orator interdū erigi: & attolli: nōnunq̃ deprimi: & per plana cedere. Umbra. extrema circūlita corpibus: cū nec pictura: in q̃ nihil circūlitū ē emineat: idq̃ artifices ēt cū plura in unaq̃ tabellā opera cōtulerūt spaciis distigunt: ne umbrā in corpore eadant. p̃ter hoc color ipse dicēdi quālibet claris multis: tñ uariis uelut maculis cōspersis hūc locum Fabi? lib. viii. capite de gñibus sniase latius tractat. Lumen. colore splendor. Submittere. ad figurā attēuare. Attollere. ad graue: quod utrūq̃ p̃ mediā cōmodissime sit. Hec. cōmemoro. Doctissimō. iam p̃dictus Voconiu fuisse oratore: & poetam p̃stantissimū. Adnota. uero signa.

R

Em atrocē. Exēplo Macedōis monet si debere dños erga seruos truces esse: q̃bus ille pene in balneo necatus: non multo post iterit: uerū prius ultus est mortē suā cōprehēsis: & oculis intersectis Acilius plures fuisse cōstāt: sed maxie celebratū: g̃ nauali ad Massiliāz p̃celio iniecta in puppē hostiū dextra: & abscessa memorabile illud apud græcos exemplū imitatus transiuit in nauē umbone obuios agens: ires Aciliū poe. & Acil. Glabrie: cōsulē cū Ttraiō a Do. relegatū: & intersectū Aciliū Steneleū omittit: & quos iam alibi p̃notauimus. Epistola sed tragedia. Prætorius. prætura functus: uel ius hñs gestādi p̃toria ornamenta. Macedo. apud Iur. consultos lego Macedonem fuisse uirū scelestum: & ceteris malis: quæ illi natura administrabat: etiā res alienum adhibuit. se. inde decretum senatus consultum macedonianum: ne sæpe materiam peccadi hominibus malis præstaret. Seruissē. seruū fuisse. Minimum meminisse. non respiceret natales suos: fed insolentius se geteret: quā parētū obscuritas pateret. Formiana: aqua in agro formiano habebat. Formia: oppidum antiqua Lestrigoni sedes: cuius Latones conditores prius Hormias a statione frequētī appellantes: deinde aspiratione i. F. mutata dicta sunt Formia: eius litoris amoenitatē: & crebras stationes Martialis libro. decimo multis cōmendat. sic exortiens: O temperatæ dulce Formia litus. Inuadit. repente constringit. Verenda. inguina: genitalia. Feruens pauimentū. perustum solū balinei. pauire antiqui ferire dixerunt: quo pauimentum ex crebra percussione. Fidem præclatē mortis impleuit. cū non se moueret: fecit fidē tanquā si uere mortu⁹ esset. Aestu solutus. nimio seruore necatus. Effert. extra balineū portat a consens tanquā mortuus: nā effert. p̃prie dñr caduera ad sepulturā. Excipiūt. ab intersectoribus Macedonē tollunt. Viulatu. lugubri uoce. Excitatus. exp̃gefactus. Frigore. qd̃ modicū astringit corpora: & excitat. (Et iā erat turū) nunq̃. n. ausi fuis. sent mali quicquā serui nequā p̃nibus bonis. Refocillatus. reparatus: restauratus. Vlnonis. quia serui sunt puniti. apud Iur. consultos multis quærit̃ qui seruo: ueniant puniendi occiso dñe: ubi Vlpianus Iur. consultiore præstantissimū ridet p̃ter condēnandos: q̃ ei auxilium nō tulerunt: quoties potue-

Acilius

Macedo

Formia

117

Pauimentum

figurare uarie nisi eruditus negatū est. Nec uero affectanda sunt semp̃ elata: & excelsa. nā ut in pictura lumen non alia res magis: q̃ umbra cōmendat: ita orationē tā summittere: q̃ attollere decet. Sed quid ego hæc doctissimo uirō? quin potius illud ad nota: quæ putaueris corrigenda: ita enī magis credam cætera tibi placere: si quādam displicuisse cognouero. Vale.

C. Plinius Acilio. S.

R

Em atrocem nec tñ epistola dignā Larcius Macedo uir prætorius a seruis suis passus est: superbus alioquin dominus: & sauius: & qui seruissē patrem suum parum: immo mīrū mēinisset: lauabatur i uilla Formiana: repente cum serui circumstissent: alius fauces inuadit: alius os uerberat: alius pectus: & uentrem: atq̃ etiam (secundū dictū) uerenda contundit: & cum exanimē putarent: abiciunt i seruens pauimentum: ut experirent: an uiueret. Ille siue quia non sentiebat: siue quia nō sentire simulabat: imobilis: & extētus fidem peractæ mortis impleuit. Tum demū quasi aestu solutus effertur: excipiūt serui fidiiores: concubina cū ululatu: & clamore concurrunt: ita: & uocibus excitatus: & recreatus loci frigore: sublati oculis: agitatoq̃ corpore uiuere se (& iam tutū erat) conſtitet. diffugiunt serui: quoq̃ magna pars comprehensa est: cæteri regunt. Ipse paucis diebus agre refocillatus ū

runt aduersus uim opem ferre. Vindicatus, lapsum supplicii de complicibus adhuc illo utente. Ob
nomi. subiecti. Quid quid. dñs. ludicio. iure. merito. rōne. Scelere. imanitate. ferroq. Hæc. dicta. sint.
Quid pterea. dices. noui. est. Quid. repetit. quæ. dicere. potui. set. Aclius. & inferi. nihil. noui. eē. Feriat.
oculos. factus. Cōtexti. scribi. Publico. balineis. publicis. Ominosa. malum. omen. portendens. Etus.
Macedonis. Vt. daret. transitū. ut. liberaret. ingressum. & spaciū. transeundi. pberet. Cōtumeliaz. despe
dus. dum. manu. percutitur. Gradus. ascensus. incrementa. minor. enim. contumelia. q̄. moro.

sine ultionis solatio decessit. ita uiuus uindicatus:
ut occisi solēt. Vides quot piculis: quot cōtume
liis: quot ludibris limus obnoxii. nec ē q̄. q̄. quam
possit eē securus: q̄. sit remissus: & mitis: nō. n. iu
dicio dñi: sed scelere pimumē. Vex. hæc. hæc. etus.
Quid pterea. noui. quid. nihil. alioqui. subiunge
re: nā. & charta. adhuc. supest: & dies. feriatus. pati
tur. plura. contexi. addā. qd. opportune. de. eodem.
Macedone. succurrit. Cū. in. publico. Romæ. laua
ret. notabilis: atq̄. ē. ut. exitus. docuit: omio. sa. res.
accidit. Eques. R. o. a. suo. eius: ut. transitū. daret:
m. iu. leuiter. admōitus. cōuertit. se: nec. fuū. a. quo.
erat. tactus: sed. ipsum. Macedonē. tā. grauius. pal
ma. pculsit: ut. pene. cōcideret. Ita. balineū. illi. qua
si. per. gradus. quosdā. primū. contumeliæ. locus:
deinde. exitū. fuit.

C. Plinius Proculo. S.

P Etis ut libellos tuos i secessu legas? exa
minē. an. editio. ē. sint. digni. ad.ibes. p̄. exa
minē. allegas. exēplū. rogas. ē. ut. aliqd. succis
sui. t̄p̄s. studis. meis. subtrahā. & ipertū. tuis. adi
icis. M. Tul. mira. benignitate. poetaz. ſgenia. fo
uili. sed. ego. nec. rogādus. sū. nec. hortādus. nā. &
poeticē. ipsā. religiōsissime. ueneror: & ualidissime
diligō. faciā. ergo. qd. desideras. tā. diligēter. q̄. bre
uiter. Videor. aut. iā. nūc. posse. rescribere. eē. opus.
pulchrū. nec. supprimēdū. quantū. est. imā. licuit.
ex. iis. q̄. me. p̄ntē. recitasti. si. mō. mihi. nō. imposuit.
recitatio. tua. legis. n. sua. uulime. pitulime. cōfido.
tām. me. nō. sic. auribus. dūci. ut. oēs. aculei. iudicii.
mei. illaz. delinimentis. restringant. hebetent. for
tales. & paululum. retundant. euelli. quidē. extor
queri. q̄. non. p̄nt. igit. non. temere. iā. de. uniuersita
te. pronuncio. de. partibus. experiar. legendo.

C. Plinius Nepoti. S.

acua. quo. aliqd. aculeolus. deducitur. in. usū. apud. Martialem. Delinimentis. blandicis. Restringantur. re
priant. minuant. Hebetent. debilitent. Retundant. restringent. Extorqueri. p. ul. extrahi. Temere. frustrā.
iconfute. Trā. p. fere. posuit. nec. temere. in. q̄. unq̄. trichinio. absce. s. n. m. d. s. t. u. s. a. m. d. s. & in. Tito. pe
stulicia. q̄. nō. temere. al. i. quē. sensum. p̄ter. Plinius. senior. frequētius. usurpauit. Vniuērsitate. toto. ope.

P Etis. Rogati. Proculo. ut. uersus
suos. emendaret. & an. publican
di. eēt. iudicaret. s. d. e. t. se. libe
tissime. s. u. c. e. p. t. u. g. e. t. a. l. e. h. o. n. i. t. a.

q̄. uideri. dignos. editione. nisi. deceptus. fu
erit. suauis. eius. recitatione. See. s. u. r. u. t. i.
Exēplū. C. i. q̄. f. o. u. i. t. p. o. e. t. a. s. s. u. c. c. i. s. s. i. u. s. s. u. b. e. l.
f. i. s. u. b. t. r. a. c. t. i. a. r. e. b. u. s. u. r. g. e. n. t. i. b. u. s. P. l. i. s. e. n. i. o. r.
in. p̄s. a. r. i. o. n. e. s. u. æ. h. i. s. t. o. r. i. æ. s. u. c. c. i. s. s. i. u. s. t. p̄. i. b. i.
i. s. t. a. c. u. r. i. u. s. u. o. c. a. b. u. l. u. a. p. u. l. e. i. a. n. i. u. s. q. u. o. M.
T. u. l. T. r. a. n. q. u. i. l. l. u. s. G. e. l. e. t. a. t. u. n. i. s. s. u. c. c. i. s. s. i. u. s. u.
i. n. t. e. r. d. u. s. s. i. g. n. i. f. i. c. a. t. r. e. l. i. q. u. u. s. s. u. p. p. l. u. s. i. o. r. i. t. e.
M. T. u. l. l. i. u. s. e. x. t. a. t. a. d. h. u. c. o. f. o. p. a. r. c. h. i. a. p. o. e. t. a.
p. o. r. t. o. r. e. s. q. u. a. e. ſ. u. c. i. u. i. t. a. t. e. r. o. m. a. n. a. d. o. n. a.
t. u. s. d. i. g. n. u. s. q̄. a. p. o. e. t. a. p. b. a. n. f. u. i. t. n. C. i. c. e. p. u.
e. r. a. d. c. a. r. n. e. m. o. m. e. d. i. o. c. r. i. t. e. r. i. n. c. l. i. n. a. t. u. s. u. t.
l. i. b. e. l. l. i. s. q̄. b. u. d. a. u. e. r. s. i. b. u. s. e. d. i. t. i. s. i. n. g. e. n. i. u. s. e. t.
p. r. i. m. u. e. l. u. x. e. r. i. t. p. o. s. t. m. o. d. u. s. i. n. s. e. c. e. s. s. u. h. æ.
s. t. u. d. i. a. e. x. e. r. c. u. i. t. & i. n. u. r. b. e. i. n. t. e. r. d. u. s. nō. p. a. u.
c. i. o. r. e. s. i. n. g. e. n. t. i. s. u. e. r. s. i. b. u. s. p. ſ. i. n. g. u. l. a. s. n. o. c. t. e. s.
c. o. p. o. n. e. r. e. s. o. l. u. t. i. t. r. a. d. i. d. e. r. u. n. t. i. n. a. m. u. l. t. a. t. r. a.
s. t. u. l. i. t. e. x. D. e. m. e. t. r. i. o. & A. r. a. t. u. m. l. a. t. i. n. u. s. f. e.
c. i. t. B. a. l. c. h. i. o. n. i. s. V. x. o. n. i. s. N. i. l. u. m. m. e. t. r. o. p. a.
x. i. t. s. e. d. q. u. a. n. t. o. m. a. i. o. r. e. l. u. d. e. s. o. l. u. t. a. o. f. o. n.
e. m. e. r. u. i. t. t. u. t. o. m. i. n. o. r. e. u. e. r. s. u. i. n. u. i. t. a. (u. t. i. n.
q. u. i. t. M. a. r. c. e. l. l. u. s. P. o. e. t. i. c. æ. a. r. t. e. s. e. n. b. e.
d. i. z. p. o. e. s. e. f. o. e. s. t. n. e. s. t. i. c. t. æ. u. e. r. a. q̄. n. a. r. r. a. t. i. o. n. i. s.
c. o. g. r. u. c. t. i. r. y. t. h. m. o. u. e. l. p. e. d. e. c. o. p. o. s. i. t. a. m. e. t. r. i.
c. a. s. t. r. u. c. t. u. r. a. a. d. u. t. i. l. i. t. a. t. e. s. u. o. l. u. p. t. a. t. e. q̄. a. c. c. o.
m. o. d. a. t. a. d. i. s. t. a. t. a. u. t. a. p. o. e. m. a. t. e. & p. o. e. t. i. q̄.
p. o. e. t. i. c. æ. a. r. s. i. p. s. a. i. n. t. e. l. l. i. g. i. t. p. o. e. m. a. a. u. t. e. p. s.
o. p. i. s. u. t. d. e. s. c. r. i. p. t. i. o. a. r. m. o. z. A. c. h. i. l. l. i. s. p. o. e. t. i. s.
c. o. n. t. e. x. t. u. s. & c. o. r. p. u. s. t. o. t. i. u. s. o. p. i. s. e. f. f. e. c. t. u. r.
l. l. i. s. O. d. y. s. s. e. A. e. n. e. i. s. a. u. t. h. o. h. e. o. M. a. r. c. e. l.
A. p. h. t. h. o. n. i. u. s. D. i. o. m. e. d. e. E. p. h. e. t. i. o. n. e. s. D. o. n. a.
a. u. t. p. u. t. a. t. p. o. e. t. i. n. e. u. n. i. u. s. c. a. r. m. i. n. i. s. p. l. u. r. e. s.
l. i. b. r. o. s. R. e. l. i. g. i. o. s. i. s. s. i. m. e. t. a. n. q. u. a. r. e. d. i. u. i. n. a. s. &
s. a. n. c. t. a. n. a. q. u. a. s. i. d. i. u. o. q. u. o. d. ſ. p. i. r. i. t. u. a. f. f. l. i. t.
t. u. r. p. o. e. t. a. z. q̄. r. e. s. u. o. i. n. t. e. n. o. s. t. e. r. i. l. l. e. E. n. n. i. u. s.
s. a. n. c. t. o. s. a. p. p. e. l. l. a. t. q̄. d. q. u. a. s. i. d. e. o. r. u. m. a. l. i. q. u. o.
d. o. n. o. t. a. t. q̄. m. u. n. e. r. e. c. o. m. e. n. d. a. n. t. i. b. u. s. e. ſ. u. i.
d. e. a. n. s. h. æc. C. i. c. e. r. o. p. r. o. A. r. c. h. i. a. N. e. c. s. u. p.
p. r. i. m. e. n. d. u. m. n. o. n. c. o. n. t. i. n. e. n. d. u. m. d. o. m. i. s. s. e. d. p. u.
b. l. i. c. a. n. d. u. m. M. i. s. i. n. o. n. i. m. p. o. s. u. i. t. n. o. n. m. e.
d. e. c. e. p. i. t. S. u. a. u. i. s. s. i. m. e. m. i. r. o. cū. l. e. p. o. r. e. P. e. r. i.
t. i. s. s. i. m. e. c. u. m. m. a. x. i. m. a. a. r. t. e. A. u. r. i. b. u. s. d. u. c. i.
o. b. l. e. t. a. m. e. n. t. i. s. a. u. d. i. e. n. d. i. t. r. a. h. i. & a. f. f. i. c. i.
A. c. u. l. e. i. i. g. n. i. c. u. l. i. s. t. i. m. o. l. i. s. d. i. m. i. n. u. i. o. r. i. u. m. a. b.

Succissius

Cic. poe
tica

Poetica

Poema
Poetis

Aculeus

Temere

Dnotasse. probat exemplo alia esse clariora: alia maiora facta: nō minora fecit dū uideret: q̄ dum moret: & tñ magis laudatur uox eius porrigentis marito gladium: Pate nō dō let: quā dum mortuū filiū uiro agrotanti uiuū simulat: & exulē nauicula prosequit. Adnotasse. aduertisse. Clariora. illustriora: magis cognita. Illius. ad differentia filie Arrie: quæ Thraseæ uxor fuit. Marito. Cæcina Pæto. Exemplū. q̄a fe prius interfecit. Mart. Cassa suo gladium cū traderet Arria Pæto: Quē de uisceribus traxerat ipse fuisi: Si qua fides: uolnus: qd̄ feci: nō dolet igit: Sed quod tu facies: hoc mihi Pate dolet.

Multa. fortiter gesta. Auiz. prioris Arrie Cæcinæ uxoris. Hoc. fe interficere: & maritū ad idē impellere. Obscuriora. minus uulgata. Cæcina Pæto. decipiunt q̄ existimant Arria illā i morte sua: & mariti constantia celeberrimā: Pæti Thraseæ uxore: cū non hæc: sed eius filia pari noie Arria fuerit. illos autē fecellit: q̄ uterq̄ & Cæcina: & Thraseæ cognominatus ē Pætus: opinātes unum tñ fuisse Pætū. apud Dionis abbreviatore mendose scriptū est de Arria τὸν καὶ τὸν υἱὸν ὠρετοῦ. multi et Cæcinæ cōsulis p τὸν καὶ τὸν υἱὸν ὠρετοῦ. i. uxor Cæcinæ Pæti. Filius. Cæcinæ & Arrie. Mortiferæ. cū periculo mortis. legif. etiā utriq̄ uterq̄. Ob alia. pp̄ bona indolē: & more elegantia. Huic. filio. Funus exequiæ: pompæ: aliq̄ ipsūz officii significatur apud Terentii: inter dū cadauer ut apud Vir. sic appellari auctoribus Donato: & Seruio a funeralibusq̄ intra cæra sunt: nō funes lencos maiores noctu mortuis p̄ferebat. generalis est funus: quā exequiæ: est. n. tora pompa tā domesticā q̄ extrinsecā: exequiæ uero tñ in iua dum funus pcedit. Eius. mariti. Cōmodiorē. ualidiorē conualescentē. Interroganti. marito. Vincerent. patientiā Arrie. Prorūperent. cum impetu exirent.

Dionis
locus

Funus

Exequiæ

8. 10. 1. 2.

Strigere

Dolet
uulnus

uulnus

Agere
Agitare

Dnotasse uideor facta: dictaq̄ uiros: & minarūq̄ alia clariora esse: alia maiora. cōfirmata est opinio mea hesternō Faninæ sermone. Neptis hæc Arrie illius: q̄ maritor & solatiū mortis: & exemplū fuit: multa referebat auiz suæ non minora hoc: sed obscuriora: quæ tibi existimo tā mirabilia legenti fore: q̄ mihi audiēti fuerūt. Agrotabat Cæcina Pæti maritus eius: agrotabat: & filius: uterq̄ mortifere ut uidebat. filius decessit eximia pulchritudine: pariq̄ uerecundia: & pentibus nō minus ob alia carus: q̄ q̄ filius erat. Huic ita illa funus paruiz: ita duxit exequias: ut ignoraret maritus. quinimo quoties cubiculū eius intraret: uiuere filium: atq̄ ē commodiorem esse simulabat: ac persæpe interroganti quid ageret puer: respōdebat: bene quæ uir: libenter cibum pumit: deinde: cum diu cōhibita lachrymā uincerent: protumperentque egrediebatur. Tunc se dolori dabat. lacrima sicis oculis: composito uultu redibat: tanquā orbitem foris reliquisset. Præciā: quidē illud eiusdem: ferrum stringere: perfero: deinde: extrahere pugionē: prorigere marito: addere uocem imortalem: ac pene diuinā: Pæte non dolet: sed tñ ista facienti: dicentiq̄ gloria: & æternitas ante oculos erant: quo maius ē sine p̄mio æternitatis: sine p̄mio gloriæ abdere lachrymas: opire luctū. amissioq̄ filio ē m̄sem adhuc agere. Scribonianus

Strigere itē amplecti significat: ut apud Senecā adulterā strinxit: & descondare: ac leuigare: nā stricta folia ex arboribus dixit Cæsar. & Vir. fronde: ac remos. Marcellus insup̄ fricturas appellari uoluit scintillas: q̄ de seruenti ferro emittunt. Perfero de pectus. Arria Mellissinæ familiaris: cū maritū Cæcinā morti destinātū intueret: deliberauit & ipsa mortuū uig. meticulosum cōfirmavit ense primū se cōfodiē: deinde illi tradēs his quidē uerbis: tenē dolo: quare multis celebrata fuit. Pæte nō dolet. uulnus qd̄ ego feci: qd̄ tu facies. hæc ē illa uox imortalis: pene diuinā: neq̄ moueas aliq̄ p̄ter sp̄age regulas Scdm̄ dixisse dolet uulnus: cū Mart. idem argumentū trahens p̄ter dixerit: & lib. vi. dētes dolore Glycerea: & xii. nō aures dolere: sed capillos. Qui. Cor dolet: atq̄ ita mixtus abūdat amor: & alibi id ipsum indoluit luno. Iue. Protius añ meū quicquid dolet exue limē. Prudentius: Hic oē quicquid lancinamur nō dolet: Dolet qd̄ cruor p̄ctori insedit tuo. Aeternitas. famæ immortalis: quare in hoc non tñ admiranda: cum præmio constantiæ intueretur. Quo. accirco. Abdere. suppressere. Sine præmio. quia nemo aderat: qui talia posset monumentis mandare. Matrē agere. simulare illū adhuc uiuere: mōstrare se matrē. agere fabula: representare significat: agere iter dū audire: alibi dicentē trahere: impellere: mouere. Donatus sic distinguit. agere est aliqd̄ necessarium facere: agitare uoluptuarius: ut agitator equoq̄. Scribonianus arma. Furus Camillus Scribonianus

Dalmaciæ legatus bellū ciuile molitus legiones multas: fortissimasq; ad sacramenti mutationē pellexerat: & cū nō dubitasset citra bellū Claudium imperatorē posse terreri: cōtumeliosas: & minaci ep̃la eum cedere ip̃erito iubet: uitamq; ociosā in priuata re gerere. dubitauit Claudius adhibitis principibus uiris an obtemperaret: sed die dictorū in unū undiq; ad nouū imperatorē conuenire: neq; aquilæ ornati: neq; conuelli quocumq; modo signa: moueri uel potuerunt: exercitus tāta: & tū inusitata fide miraculū motus: & in poenitentia uersus imperatorē Scribonianū: quinto statim die desinitum interfecit: seque sacra-
 mento prioris militiæ cōtinuit. hæc sumpta a Paulo Orobio: & Tranquillo. alii hūc motum altius reptentes longius etiā crequuntur. Cum romani de moribus Claudii desperarent a multis insidias petitis est: p̃fertiz ab Annio Vinctio: qui ad Furiū Camillum Scribonianum Dalmatiæ legatū misit: & persuasit: ut arma aduersus Claudium fumeret: at multis non parētib; manu propria se transuerberauit Claudius hac defectione. cōfirmatus plurimum si bi metuebat. tamen illius morte cognita confirmatus est: & donatio militib; distributo: qui in partes Scriboniani fuerāt conquisiti: & eoꝝ plurimos deprehēsos occidit: multi inter quos Vinctius sibi manus intulerunt. Messallina: & Narcissus libertus cum reliquis hac oblata occasione nulli potentum pepercerē: nisi quatuor pecunia: aut gratia: quāuis nocentissimus periculum subterfugit: nā nō uiri trī: sed &

Camillus
Scribo-
nianus

arma in Illyrico contra Claudiū mouerat: fuerat Patus i p̃ribus. occiso Scriboniāo R.o. trahebatur. erat assensurus nauem. Arria milites orabat: ut simul imponeret: nempe. n. inquit daturū estis consulari uiro seruulos aliquos: quoz e manu cibum capiat: a quibus uestias: a quibus calciēs: omnia sola præstabo. non impetrauit. conduxit piscatoriā nauiculā: ingentē nauigium minō secuta est. eadem apud Claudium uxori Scribonianē cum illa profiteret indicium: ego inquit te audiam: cuius i gremio Scribonianus occisus ē: & uiuis: ex quo manifestū est ei consiliū perherimæ mortis non subitū fuisse. quintiā cū Thrasea gener eius deprecaret: ne mori p̃geret: iterq; alia dixit: let tu uis ergo filiā tuā: si mihi p̃eundū

mulieres trucidate sunt. Ad hæc Tacitus Scriboniani filius iquit clamētia Claudii reuersus posita q; si sine p̃cipis p̃ Chaldeos feruaret in exiliū actus ē. Illyrico. Illyris. puincia Pannoniā sep̃etitionē uersus: meridie uero aduaticū mare distēmiat: optimis portub; p̃ adiacentes insulas illustrata. aduerte ab aliis scriptoribus dici morte ē arma in Dalmatia: S. do in Illyrico: sunt autē puincia cōiugaz. Fuerat i p̃ribus. fauerat Scriboniano: & secutus erat illū cōtra Claudiū. Occiso. p̃ se uel milites. Sed a multis scribit occisum. Trahebat. ab Illyrico. Arria. uxor eius: quæ una in puincia fuerat. Imponeret. in eandē nauē. Cōsulari. Cētinēq; gesserat cōsularū. Oia. p̃dicta. Vxor. Iuni: q; defectionis Scriboniani cōficia telegata ēquare ip̃anes annexa est ēt crimini: quo deinde filius in exiliū actus est. Profiteret indicii. sp̃ote idicaret cōiuratōis mariti cōscios cōtra Claudiū. Et uiuis. neq; tu una occubuit.

Illyris

Thrasea
Patus

Thrasea
Mors

Nō subitū. sed multo añ p̃sumo: & ex rebus añactis decretū Thrasea gener. P. Thrasea Patus patris ortus uir egregius: & malis p̃ribus clar⁹ nā exercebant miris modis iter Neronē: & Thrasei inimicitiaz: ueꝝ cūda multa crimiose iactat: atq; cām suā p̃perā iudicasse dicēti obstitit Neronē: mēq; abscuit: criminib; de inimico cōtra ueritatē assentit: ut exclamauerit utinā tā me Thrasea diligat. q; iudex æquus & reclus el. huic Cecina filiā Arriā desposauit: ex qua Fannia suscepit. Filiā. Arriā. Perendum. uiolēt. Ne ro uirtutē ipsū excidere cōcupiscens Thrasea infensus accedētib; cāis: q; senatu egressus añquā alid decerneret: cū legeret ep̃la de matris Agrippinæ necē: & de natali eius: ut inter nephastis cēt: referret: q; in municipio suo ægillit tragedia morte patris in quodā festo: qd celebrabat trigēsimū quoꝝ annoꝝq; luēaliū ludicio p̃p̃ expectabile op̃erā p̃bueratq; mitiora i p̃torē Antistū ob p̃brosa i Neronē cōposi ta caria cēfuerat: & obliueta: & sp̃ote absens: cū diuini honores Poppeæ decernerent: fuerat: neq; fune ri interfuerat. ea renouauerat Capito Cōsularius flagitiosus: & Thrasea inimicus: qd authoritate ei⁹ repetundaz cōcidisset deinde illa obiciebat: q; p̃cipio anni solinus ēt solē iusiurādū uitare: nūcupatō nibus uotoz nō audire: nunq; p̃ salute principis imolasset: nunq; pulsantē citi arā audiuisset: neq; laudasse: neq; p̃ sacra illius uoce facribat: & trēnio p̃ introisse curā solius ad affidius adesse uulgaribus p̃a tri cōsulari tanq; p̃ribus offenderet. Quare cū ei mortis arbitriū darē cēt. Quæstor cōsulis ad eū in oris agentē missus. ēt tū maxie intentū Demetrio cynice institutionis doctori: donec aduenit Domitius Cæcilianus ex intimis amicis: & illi qd senatus cēfuisset exposuit. uocato igi⁹ p̃p̃i Quæstori: & utriusq; brachii uenis scissis effuso cruore humū sp̃gēs. Libemus iquit loui liberatori. dicere solebat p̃cere Neroni adulatoribus: iō possent crudelitātē eius fugere: sed eū p̃iter & ipsi trucidarent: melius esse non feruili ter p̃ire: cō fama post se duratura esset: illoꝝq; uero trīq; iugulati essent: illā p̃terea frequētē secū usurpabat: me Nero interficere p̃ot: ledere nequāq; ali sc̃p̃leret Thraseā mori iussum ob uultus tristitia: & asperitatē. historia collegi ex Tacito: Dione: & Plutarcho. Mors meū. Thrasea referet Tacito uxore

Efficiū. Seuerō scribit in senatu orationem panagyricā dixisse: deinde recitasse quibusdā amicis cum summa auditorum attentōe: quare & principem Traianum: & sua tempora laudat: quos spreis adulationibus grauiat: & seuerā placent. Seueros per ea tēpora multos fuisse comperio. Curnum Seuerum praefectum recitat Tacitus. Septimii Seueri doctrinā laudat Statius in syluis. Seuerū doctum fuisse Martialis libro. xi. testatur: & Decium Seuerum imperante Seue-

Seuerus

Efficiū cōsulatus iunxit mihi: ut reip. nomine principi gratias agerem: quod ego in senatu cum ad rationem loci: & temporis ex more fecissem: bono ciui conueniētitimum credidi eadem illa spaciōsius: & uberior uolumine amplecti. primū ut imperatori nostrō uirtutes suā ueris laudibus cōmēdaret: deinde ut futuri principes: nō quasi a magistris: sed tamē sub exemplo p̄monerētur: quā potissimum uia possent ad eandē gloriā niti. Nam praecipere q̄lis debeat esse principēs pulchrū quidem: sed honorosum: ac prope superbū est: laudare uero optimum principem: ac per hoc posteris uelut e specula lumen: qd sequatur: oñderes idem utilitatis hēt: arrogantia nihil. Cēpi aut nō mediocere uoluptatē: q̄ hunc librum cū amicis recitare uoluissem: nō per codicillos: non per libellos: sed si cōmodū eēt: & si ualde uacaret admoniti (nunq̄ porro: aut ualde raro uacat Roma: aut commodū ē audire recitantes) sordidissimis insuper tempestatibus p̄bidum cōuenerunt: cūq̄ modestia mea finem recitationi facere uoluisset: ut adiecerim tertiū diem exegerunt. Mihi hūc honorem habitū putē. an studiis: studiis malo: q̄ prope excitata refouentur: At cū materīa hāc sedulitatē praestiterunt: nempe quā in senatu quoq̄: ubi p̄peti necesse erat: grauari tamen uel puncto temporis solebamus. Eadem nunc: & qui recitare: & q̄ audire triduo uelint inueniūt: nō q̄a eloquētiū q̄ prius: sed q̄a liberi: ideoq̄ ēt libetius scribit. Accedet ergo hoc quoq̄ laudibus principis nris: q̄ res antea: ita inuisa: q̄ falsa: nūc: ut uera: ita

piorum principū saetia p̄ferim liberiora studia: ut satyra: & historiar. Re fouentur. respiciunt sub Traianō inane. sub eo suū opus publicauit: & cōposuit: q̄ nō dissimulat idēdē: sed ipsius. vii. Satyra. Tacitus uetor: & Trajānus suas historias. Cui materīe. demonstratio generis: & solutae onōis: q̄ minus tenet auditorē an magis: q̄ solebat ip̄eratoris cōmēdare. Sedulitatē. p̄ triduo audiēdi diligētia. Nēpe. p̄stiterat ei mīae hūc sedulitatē: quā quoq̄ p̄stiterat i senatu cū primū dixi: p̄inde ac si iheret: q̄ nō tū debent capi i recitatōe et̄ onōis: quā semel audierāt. Perpeti. totā audire. Necessē erat. pp̄ p̄ntia Caesaris: quā eēt molestū: & graue audiēb. Pūcto. monuit: q̄ tulo spacio. M. Tulli. p̄ Cicerō: neq̄ postea Larini p̄dū t̄pis morat̄ ē. Solebam. sub malis ip̄atorib. Quā pri. nūc dicā: ita. n. adulatio oia noua excogitauerat. Libet. uerū. cū sub Domitiōo capitale fuerit laudare bonos. i. neq̄ dicere. Accedet laudibus. ad alios eius laudes addet hāc ēt. Res. laudatō panagyrica. Antea. sub malis ip̄atorib. Nōc Traianō princepe.

h iiii

dicentes ab Adriano missus est: ult iustus: & sapiens: dignitate: & auctoritate insignis: postmodū regendae Bithyniae delinatus. Officiū cōsulatus. q̄a cōsul creatus erāt Traiano gr̄as agi: qd securus ē Ausonius p̄ cōsulatu suo Gratianō principi gratias agens. Reip. nōle. ex auctoritate reip. & imperio senatus: sicut ipse refert in eadē oratōe. Ad rōnem. secundū respectū. Loc. senat. Imo senatori apud quos breuius dicendū erat pp̄ reuerentiā.

Temporis. Saeculi nris: quo libetius fasti licebat. Ex more. ad imitationē aliorum.

Spaciōsius. pluribus uerbis. Vberius. eloquētiū. Saec. pp̄ria: solius Traiani: fuerūt. n. in eo uirtutes fere diuinae. Magistro. re. dōre: dōctore: nam Plato librū de regimīne principū scripserat: & Xenophō dialo. gū de tyrannide. Sub exēplo. ad imitatio. nē Traiani: exēplo. n. magis q̄ uerbis mouemur. Niti. cōtendere. Honorosū. magis ponderis: ne p̄mittēda dicamus: & dicenda omittamus. Superbū. ut inferiori superiori p̄cipiat: & tū sibi arroget. Per hoc. hac rōne: ductū figuratō. Lūmē. speciosū: exēplū. Specula. loco editor: e. turri translatio a nauigantibus: q̄ solē dirigere cursū suū ad lampādē in specula portū accensam. Arrogantia nihil. hēt. sc. n. utat supbia: & par utilitas sequit. Librum orationē panagyricā. Codicillos. epistolas. Libellos. supplicationes. Vacat Roma. vacui sunt ab officiis i urbe. id quod lib. x. Martialis cōquerit. Sordidissimis tempestatibus. turbidis: & tēpēt uosis diebus: foedū est plusquā turpe: iterum crudele significat: iccirco Salustius foedos oculos dixit. Tertū diē. ut totam orōnē recitare: relinqueret. n. tertia p̄s eius recitanda: Mihi. mea cā. Honorē. audiēdi diligētiam. Studiis malo. crediderim id factū potius pp̄ studia. Extrinsec. dependit a

Fodum

Amabilis grata. Studiū attentam operam. Seuerissima quæq; scripta admodū austerā & grauiā. Satisfacere placere. Non multis paucis doctis quibus solebat sua cōmittere. Omnibus pro cōmuni utilitate. Hac seueritate aurū iudicio audientū libenter seuera scripta. Olim sub Nerone qui cantus & musica oblectatus adeo ut in certamen sæpius descenderet & aduersarios quasi plane euulsē condictionis obseruaret: captari in famarū maledictis inceslerit: ac si qui ante p̄cellerent cōcurrere etiā solitus fuerit: inde pessimū cantandi genus: dum principi male cantanti cœdunt introductū fuit, n. exiguæ

amabilis facta ē. Sed ego cū studiū audientū tum iudiciū mire probauit: aniaduerti .n. seuerissima quæq; uel maxie satisfacere. memini quidē me non multis tecuisse: quod omnibus scripti. nihilominus tanquam sic eadem olim futura sententia hac seueritate aurū lator: ac sicut olim theatra male musicos canere docuerunt: ita nūc in spem adducor posse fieri: ut eadem theatra bene canere musicos doceāt. Omnes enim qui placendi causa scribunt qualia placere uiderint scribent: ac mihi quidē confido in hoc genere matetia lictoris stili cōstare rationē: cum ea potius: quæ pressius: & alitius illa: quæ hilarius: & q̄si exultantius scripsi possint uideri acersita: & inducta. non ideo tamen legnius precor: ut quādoq; ueniat dies: ut inamq; tā uenerit: quo austeris illis seuerisq; dulcia hæc: blandaque uel iusta possessione decedant. Habes acta mea tridui: quibus cognitis uolui tñ te uoluptatis absente studiorum nomine: & meo capete: quātum præsens percipere potuisses.

C. Plinius Caluisto Rufo. S.

Sumo te in consiliū tei familiaris: ut soleo: prædia agris meis uicina: atque etiam inserta uenalia sunt. In his me multa sollicitant: aliqua nec minora deterrent. Sollicitat. primum ipsa pulchritudo iungendi. dein de quod non minus utile q̄ uoluptuosum: posse utraque eadem opere: eodem uaticio uisiteri: sub eodem procuratore: ac pene iisdem habitatori

Rufus

In cōsiliū

sed audito aspioribus: qualis satyra: & antiq̄ comoedia: cuius sub Traiano scriptor extitit Vir. Ro. austero cōtrariū est dulce. Blida. adulatoria. Iusta. debita austeris: & seueris. Et mco: & mea cā. Ssumo. hæc ista būd? an p̄dia suis uicia p̄stinaret. Claudius Ru. amicū cōsultit: exponēs quæcūq; ad emēdū illa sollicitaret: & q̄ deterretet multi coheres hñt Claudius Ru. alii Caluistius: quē supra legius cōtubernale Sedi. Assumo te i cōsiliū. te cōsulce: & principē cōsiliū mei facio. Idē libro. vi. euocatus i cōsiliū a Cæsare nro. Sptianus: Adriano mos erat: ut cū p̄iceps causas cognosceret: & senato res: & equites ro. in cōsiliū uocaret: & alios quos senatus p̄basset. Familiaris. domesticæ. Prædia. rura p̄dia sunt res ipsæ: prædes hoies. i. fidelisiores. Vicina. cōtigua. Inserta. itericiencia. In his. emendis. Sollicitant. puocant. sollicitant. Deterret. retrahunt ab emptione. Pulchritudo. decorus p̄spectus agroꝝ p̄petuoꝝ. Vtraq; p̄dia uetera & noua. Vianco. uiz ip̄edio. Inuifere rei ad uidēdū. Procuratore. rei nulli. cæ cutatore: cuius ip̄eno subiacet uillicus: ueꝝ & p̄ custode alicuius rei necessarii: ut foetus ap̄i Colu. posuit: at Lāpidius: & multi p̄ eoꝝ rōnes uetigaliū principū seruat: sup quo iam multa p̄scriptum.

Procurator

Villam domū in agro. Tueri. reparare ne cōruat. Suppellectilis: reg. mobiliū ad usum domesticū. Suppelle-
 Pōponius de suppellectili. Supplex est domesticū patris familiar instrumentū: q. neq. argento: auro ne
 factio: uelūti annumerat: ubi paulus recenset. quā suppellectilis appellacione cōtinent. Tubero hoc
 mō demonstratē suppellectilē tentat dicens esse istrumētū quoddā p̄is famlias regē ad quotidianū usū
 paratū: qd' in aliā spēm nō caderet. Celsus ibidē author. Columella appellatiōe suppellectilis etiā uellem
 cōphendit. Atrienū. qui habebat curā atris: & suppellectilis: nā ianitores atrīes dixit Apuleius libro

Suppelle-
ctilis

Atrīes

Topiari⁹

bus habere: unam uillam colere: & ornare: alte-
 rā tantum tueri. Inest huic computationi sum-
 ptus suppellectilis: sumptus Atrienū: topia-
 riorum: fabrorū: atq. etiā uenatoriū instrumentū: q.
 plurimū refert unū in locū conferas in diuer-
 sa dispergas. Cōtra uereor: ne sit in cautū rē tam
 magnā iisdem tempestatibus: iisdem calibus sub-
 dere. tutius uidetur incerta fortunā possessionū
 uarietatibus experiri. habet etiam multum iucū
 ditatis solis: aliq. mutatio: ipsaq. illa pegrinatio
 interfit. iam quod deliberationis nr̄e caput ē:
 agri sunt fertiles: pingues: aquosi: cōstāt cāpis: ui-
 neis: syluis: quā materiā: & ex ea redditū sicut
 modici: ita statū prastant. Sed hac felicitas ter-
 rā ibecillis cultoribus fatigatur nā possessor pri-
 or sapius uēdidit pignora: & dum reliq. colonoy

Fauonū. Fabroy. lignarioy: & ferrarioy. Venatoriū. cōparati ad uenationē: q. p̄p̄ic feraz: elinā aucu-
 piū minus uirile: Vlpia. ff. xxxiii. si in agro uenatiōes sint puto uenatores quoq. & uesigatores: & canes:
 & cetera: iure ad uenatiōes sunt necessaria instrumenta uocabulo cōtinerit: maxic si ager ex hoc reditū ha-
 bet. uir. iur. Secūdos uenatoriū instrumentū dixit. est aut istrumētū. scdm Vlp. de fondo istructio: ap-
 paratus regē diuiniū mansurage: sine qbus exerceri nequit possessio: ibi insup idem Iuriscōsultus exegit
 de istrumento rurali diligēt. Tranqui. in Augusto istrumētū regū p apparatū: & suppellectili regia
 posuit. Cōferas. cōponas: nā in unum melius custodiunt. Tam magnā magni momenti. Tempella-
 tibus. malis tempoy. qualitatis. uocabulum quod utroque uersus dici pōt ualitudo: facinus: dolus:
 poeta. n. clarā tēpēlatem dicit: & pro tpe antiquos accipi solitos Pompeius testat. Incerta fortunā. in-
 certitudinem fortunā: ac tempoy. mutatiōes. Possessionum uarietatibus. habere possessiones in diuer-
 sis locis: ut si calamitas unā aliquā opprimat: alia diuersitate celi grandinem euitet. Soli. loci. regionis.

Instrumē-
tumTempe-
stat

Celi. aeris. Pegrinatio. pegr. sceclūs. Interfit. interposita: uicissitudo inaria. Caput. summa. maxi-
 ma propositio. Fertiles. non seruauit ordinem. nā p̄p̄onere debuit pingues unde descendit fertiles.
 Aquosi. uiliginosi: irrigui: abundantes aqua: quā possunt irrigant: qui ex se aquā fundant. Cato i re rustica
 per gradū suplatiōis dicit. Materiā. ligna. uia. apud gr̄ecos materiā: & sylua significat: & nostri pro li-
 gno saepe utuntur: Cato. Columella etiā pro Pampinis: qui relinquunt uitis constituendā: uel substi-
 tuendā causā. Vlpia. ff. xxxii. ligni appellatio nomen gñale est: sed sic sepeatur ut: sicilicet materia aliud
 lignum: materia aliq. ad edificandū: fulciendūq. necessaria est: lignum quicquid comburendi
 causa paratur: est. Plato insuper materiā uoluit esse rem improcreabilem: incorruptā: non de prin-
 cipis absolutis elementis: sed ex omnibus primam figuram capacem. factionis subiectā: ad huc ru-
 dem: & figuratiōis qualitate uidiuam. Stoici duo esse in rerum naturā uoluerunt: ex quibus omnia fi-
 unt: materiā: & causā: materia iacet iners: res ad omnia parata: cessatura si nemo moueat: autē iō
 format: & quocunq. uult uersat: ex illa uaria opera producit: hac autē oium regē prima substantia: cā
 uero deus. Modici. mediocrem. Seratum. certum: firmū: nā statz obferuationes: & feruē certis dieb⁹ cō-
 stitutē dicunt. sunt autem syluaz minus subiectz tēpēstatibus: q. reliq. ruris. status uero substantium est
 cōditio uniuscuiusq. rei: & cōstitutio causā apud Rhetores. Felicitas: fertilitas: uertas. Imbecillis.
 paupibz: debilibz. Fatigat. colit: exercec. Pignora. instrumenta rei rustica: quā colonis adimento
 dis dederat: nā ea sunt obligata creditori: quoniam secundum Cato. in re rustica: quicqd. illatum fundo
 erit: donec colonus satisfecerit: pignori esto. Reliq. colonoy. debita cōtracta a colonis: sic. n. Iuriscōsulti

Materia

Status

M

Status

2

Pignus
Reliqua

usurpare solent: ut Pomp. de statu lib. rōnem reddere iussus reliquū q̄ apparet soluit: de eo q̄ obscurius ē: satisficere paratus ē: Iulianus. si quis testamēto libertatē accepit sub cōditione: si rōnem reddiderit: debet p̄ h̄zreditaria parte h̄zredibus reliqua soluerē. q̄ nos admonuit. Baptista Tetonius: q̄ sine magistro suis ciuile summa cū laude proficetur. Ad tēpus. ante tempus: nam ad interdū pr̄terit: & ante significat.

Rubus Vires excolendi praeclit. Exhausti: absumpti. dū partis male utitur: ita in futurū facultatē cōstruū ut incultos agros reliquerit. Rubus. arbor mora pducens: inq̄ curuatus gracilitate: inuicia simul poe-

ritate defigit rursus in terram caput: iterumq̄ nascitur ex sese: repleturus omnia: nisi resistat cultura: prius ut possint uideri homines terrae causa geniti: ita pestima: atq̄ execranda res propaginem docuit: atq̄ radiōe acquirit uitidem. eius aut plura geneta: inter quae illud: quod Theophrastus camis rubū: Palladius rubū caninū appellat. Pli. rubū arborem ēē dicit Theophrastus fruticē. Sunt ergo. quod. f. ager incultus effert: pignora distrachis: ideo l. struendi: & munendi erant instrumentis necessariis cōplures frugi manicipes. Manicipes. coloni: qui agros mercede conductant. Frugi. fructuosi: utiles. Vincitos. l. compeditibus quibus uincti serui ad agri culturā destinebantur: eos aut oportebat secundum rei rusticae praecepta non esse formidolosos: non animosos. non fecordes: neq̄ summiculosos: id genus culturae Pli. senior libro. xviij. capite. iij. reprehendit: ac nunc inquit agros uincti pedes l. damnatae manus l. inscripi uultus exercent. Quisquā. seruus ē. lbi. in illis praeclis. Superest. reliquum est in hoc consilio. Sestertio tricies. tricestrice emi possunt. Sestertio tricies. triginta milibus nummum. tricies autem syncopatum pro trigintis profertur. Quinquagies. sestertio. quinquaginta milibus nummum. Penuria. paucitas: caritate. iniquitate. maliginitate: quae inculti per lralia iacebāt agri. Retro abiit. uoluit: imminuit est. Tricies sestertio. Colligere cōparatē cogere. Prope totus in praeclis. fere oēs meas pecunias cōtōli emendis fdis. Foenore foenus nō auro rōu p̄ a i u e r s e d a foetu deductū ē: quasi a foetura quasi pecuniae parentis: nā pro prie foetu est naturalis terrae fructus: ob quā causam: & nummoy: foetus foenus est uocari: fors aut sū. mareus extrinsecus requiritur foen⁹. auctore Appiano ueteres romani abhorruisse uidēt foenoris consuetudinē: quemadmodū: & graecini non secus ac cauponandi: quæstū quēdā existimantes grauē intollerabilem pauperibus: & inimicitias uitro procreantē: quā rōne cōmoti Persae cōmodari deceptibiles: quoddam mēdaciūq̄ referūt credidere. Mutuari foenore. accipere mutuo cō foenore. A foetu. mea. hōm peia Celerima. Arca. pecunia. positū cōtinens p̄ contento. Refragrant. resiliant: auectantur.

Meministi. monet amicum Messii comitionū ordinem immutatum: neq̄ per aperta suffragia feracitā tabellam creati magistratus: & uerendum ne inde uitia oriatur: quod postea euenisse per epistolā ad eundē Messium libro quarto significat. in primis saeculi malas artes taxans: & Traiani curā circa publica nō mediocriter cōmendans. Paulus de iure fisci refert Messium fuisse iuriconsulturn. marmoreae uetere inscriptiones Messium R. uisum curatorem aluit: & n̄ parū Tyberis: & cloacarū urbis romani populi: Adriano Augusto imperante. in uetusto codice Metū Maximū ioceno: Tranquillus Metū recitat. in quem fuit illud notabile dictū Domitiani: uellenti tā formosus essetq̄ Metius tibi uidetur. Lex tabellaria: quae populus p̄ tabellā suffragium ferebat: cum prius nō uirum: Sed per curias cōuocatus magistratus crearet: & qd pluribus uisum esset curias ad senatū re ferebat. lex aut tabellaria: quae: & Cassia dicta est: q̄ Cassius Longinus. h̄c tulit. C. Maro: & Gn. Flac co cōstit. cauebat nō nocere: sed puncto debere fieri suffragia: quae antiquū nō scripto: ut postea in cistā tabellae suas cōtinerēt. easq̄ candidati: cum fanebāt in scriptas litteras habētes: sed pūdo in tabellā factio notabant. M. Tullius p̄ Planco ondit: & Oratius in ire tetigit. oē tulit punctū. Lolium tribuū suffragiū habuit. nam tribus conuocatae per tabellam ferebant suffragia: quibus laus sortitio fiebat: praeco. renuntiabat: quē tribus creasset. auctores sunt. M. Varro in re rustica: & Cicero p̄ eodē Planco. Latoni.

C. Plinius Messio Maximo. S.

Eministi ne te saepe legisse quātes cōtētiōes excitaret lex tabellaria: q̄tūq̄ ipsi latori: ul

Foenus.

Messius.

**Metius
Tabella
ria. lex.
Suffragia**

L. Cassio Lōgino. Gloriz. si bene cessisset. Reprehēdōis si male. uel pro hoīum diuerso iudicio nam M. T. legū secundo. in ea sum inquit snā: qua te fuisse semper scio: nihil ut fuerit in suffragiis uoce melius. q̄s aut non sentit omnem auctoritatē optimatū tabellariā legē abstulisse: quā populus libere nūq̄ de fiderant: oppressus dñatu: & potētia p̄cipum effragitauit. Itaq; grauiora iudicia de potētissimis hoīb⁹ erant uoces: q̄ tabellarij ob rē suffragandi nimia libidō: in nō bonis causis eripienda fuisse potentib⁹ nō latebra danda populo: in qua bonis ignorantibus qd quisq; sentiat tabella uitiosum occultaret suū.

gloriz: uel reprehensionis attulerit? At nunc in Senatu sine ulla dissensione hoc idem ut optimū placuit: omnes comitiorum die tabellas postula uerūt. Excellerāus scē māifestis illis: aptiq; suffragiis licētia concionū: nō tps loquēdi: nec tacēdi modestia: nō deniq; sedendi dignitas custodiebatur. Magni deniq; & undiq; dilōi clamores. Pro currebant omnes cum suis candidatis: multa agmina in medio: multiq; circuli: & indecora cōfusio: adeo descueramus a consuetudine parentum: apud quos oia disposita: moderata: trāglla maiestate loci: pudorē: retinebant. sup̄ sunt lenes: ex qbus audire soleo hunc ordinem Comitiorū: cito nomine Cadidati silentiū summū: dicebat ipse

Tabellarij leges

datur: ultroq; offerat. Hoc idē. lex tabellaria. sine ulla dēfensione. legis etiā dissēsiō in eundē sensū. i. oibus sentētiis: sine cōtrouersia. Oēs. sc̄atores. Comitiorū die quo die populus coibat ad creādos magistratus: inde comitiales dies sunt dicti. qbus cū populo agi licebat: nundinis. n. comitia haberi non poterāt. neq; mūdo patente: solebant aut̄ auspicari de mēse martio seēdum alios et̄ alto tēpore: cōsularia sequebant̄ p̄toria: & aedilitia: quidā et̄ testant̄ cōsularia comitia aliquando facta. vi. cal. Augusti: & comitiorū alia calata dicebant: quæ p̄ collegio pōtificū. aut regis sacroq; aut flaminū inaugurandorū causa habebant̄: alia curiata: cū ex generibus omnib⁹ suffragiū ferebat: quæ per lictōrū curiam uocabant̄: alia centuriata. cū ex censu: & ætate: ea per cornicinē uocari solebant: hæc Gellius: at Licius ab urbe cōdita: curiata dicit comitia: quæ rē militatē cōtinerēt: & centuriata: qbus cōsules tribunq; militares creabant̄: tributa comitia sunt cū ex regionib⁹: & locis suffragiū ferebat: ea minorib⁹ creādis magistratibus dant̄: maiorib⁹ aut̄ centuriata: quæ iusta haberi: & dici uoluisse maiores. Ci. tradit̄: curiata: ut alii arbitrant̄: pōtētib⁹ arbitris p̄benf. cōsules: dīctatores: tribuni militares indicēdorū comitiorū p̄tē hēbant. bina it̄ fieri comitia solebāt de eisdē cādidatis: priora domi: quo facilius cōcordia populi firmaret̄: posteriora uel in loco comititū: uel in cāpo martio. comitiū it̄ locus iuxta senatū a cōsūdo dictū: qd̄ illuc ppl⁹ eoiert comitis centuriatis: & litiū cā. erat. n. fōto cōnexum: sōdo bello p̄uico tectū: in quo rūnālis arborū: Remi Romulq; insantī tēxerat supra oētingētōs: & qdraginta ānos fuit. signat̄ it̄ comitiū tps cōsūdi: & a dñm quē sensū nūc Secūdus usurpat: quo uerbū comitiare & icomitiare. i. in comitia ire deducit scdm Festū. Comitiorū die. hūc rē in panagyrico breuit̄ retigit: nā qd̄ iqr p̄cat̄ erat illa ipsa ordinatio comitiū: bñ: ac feliciter eueniret nobis: reip. licētia. nimia libertatē. Cōcionē. dicēdi publice. p̄notant̄ rō cōcionē tria signāre. Manifestis suffragiis. uia uoce: & sentētiis palā dictis hoc. n. primū in uisū uenerat apud rō. ut in creatiōe m̄gatuū snice ferrent̄ uiritum eadē uicē: qd̄ iure p̄misit ab oibus a Senatu rege postea gradus factū: neq; exclusus qd̄ suffragio uideret̄: & uis oīs penes priores ciuitatis eēt̄ egress nāq; uocabant̄ primi oēuaginta. inde primæ classis cēturiæ uocabant̄: ibi si uariaret̄: qd̄ raro incidebat: ut secūdæ classis uocaret̄. nec fere unq; ita descēderet: ut ad imos puenirēt dissēnt̄ Dionys. i. Li. ille. n. sub R. o. pplm p̄ cēturias uocatū: hic locus scribit. Appia. innuit aliud esse suffragia ferre in creandis m̄gatis: aliud participē esse in legū creatiōe. Nō sedēdi dignitas. nō loc⁹ honestior dabat digniorib⁹. Dissoni. discordes. Cū suis cādidatis. lege Fabia a Fab. lata adlecta ē poena illis: q̄ certo nūcūt añ fuerāt definiti: deducerēt: & secārenf in comitia cādidatos. iam memorauimus rōnes cur petitiui magistratum alba ueste induerent. Agmina. globorum motus. Circuli. conuentualia: hominum corōnæ. Indecora cōfusio. inhonestā perturbatio: & commixtura. Descueramus. descēceramus. Parentum. maiorum. Disposita. ordinata. Maiestatem. amplitudinem dignitatem. Loc. comitiū: uel campi Martii. Hunc. talem olim fuisse. Citato. uocato per p̄cones. Silētiū. attētiō. subaudi erat. Ipse. can-

Comitia

Comitiū

Suffragia

Quæ
stor

didatos. Pro se quæ arbitrabat ad cîm suâ. Explicabat. narrabat. Vita; suâ. M. T. p. Planco tradit in candidato. uirtutē: pbitatē: integritatē iquiri solere. Testes. idem in panagyrica ofone. ne suffragiis cōsulariū uiroꝝ urbes: populi: gentes inserunt. Dabat. producebat. Legatus. procōsulis uicarius. placet: ēt legi militauerat. nouimus romanos auspicari solitos honores a militariis: Cæsar dictator: sub Seruiliâ Iulaurico primū meruit: Secūdo tribunarū militū gessit. Quæstor. quæstura. n. fuit primū honore gradus. quæstor autē latinū nomē est Pomponio iuriconsulto referentē: eo quod inquirendū: & confer

uadæ pecuniæ causa crearetur: quæstōꝝ alii erāt urbanique pecunias publicas in ætarium referebant: alii prouinciales pro consulibus: & prætoribus: nam ad pecuniā publicam conferuandam: datæ: & consules in bello quæstōꝝ habebant ad curas prædæ. & spoliū: ut arbori damnatorum bona accipientes in publicum referre bant: publica funera de publico locabant. ætarii pecunias expensas: & acceptas in tabulas referebant: quæstōꝝ enim aliquando tribuni: & præfecti ætarii appellati: a recentioribus referendarii uocabulo non incongruo. origo quæstōꝝ creādis antiquissima est: & pene æt omnes magistratus: namq; Vlpianus asserit ex testimonio Iunij Gratiani libro s. p. primo de potestari. bus ipsum Romulum: & Numam Pompiliū binos quæstōꝝ habuisse: quos uidē reges non sua uoces: sed populi suffragio creauerunt. sed sicut dubium est an Romulo: & Numa Pompilio regnauit: quæstor fuerit: ita a Tullio Hostilio rege quæstōꝝ fuisse creatos certum est: & sane crebrior apud ueteres opinio est Tullum Hostiliū primū in tempu. induxisse quæstōꝝ a genere quæredi initio sic appellatos: & lunius: & Trebatius: ac Cænestilla scribunt. idem Vlpianus ibidem inquit. ex quæstōꝝ quidam solebant prouincias fortiri ex senatuscōsulto: q. factum est decimo Druso: & Poecinna coll. non autem omnes quæstōꝝ prouincias fortiebantur: nam excepti erant candidati principis hi: & enim solis libris principibus in senatu legendis uocabant. posteaque obtrinit quæstōꝝ creati indifferenter. tam patricios: q. plebeios: ingressus est enim quæstura ut iam prædiximus: & quasi primordium getendorum honorum. quæstor item frumentis erat: qui in summa caritate: ut urbs abundaret an nona: curare debebat: & c. negotiatoribus comis: mercatoribus iustus. municipalibus liberalis. socis abstinentes: & quia de capite ciuis ro. iniussu populi non erat permittū lege consulibus ius dicere: propterea quæstōꝝ constituebantur a populo: qui capitalibus rebꝝ p. s. essent: ii appellabantur q. stōꝝ paricidii. unde pro Sylla Mar. Tullius. quæstōꝝ inquit nobis seruorum: ac tormenta accusator nobis minitatur in quibus q. nihil periculi suspicamus: tamen illa tormenta gubernat dolor: moderatur natura cuius que. tum animi: tum corporis: regit quæstor. Vtrunq. sub quo militauerat: & quæstura gesserat.

Addebat. producebat in testimonium sui. Suffragatoribus. fautoribus. Narales. obscuros parentes cōferendo suos cum natalibus competitoris: tale quid Cicero pro Murena declarat: summam inquit uideo in te esse Serui Sulpicii dignitatem generis. integritatis industriæ: ætatorumq. ornamentorū omnium: quibus fretum ad consulatus petitionē aggreddi par est: paria cognosco esse ista in L. Murena: atq. ita paria: ut neq. ipse dignitate uinci potuerit: neq. te dignitate superat. cōtempisti L. Murena genus extulisti tuum: & quæ sequuntur. Competitoris. eundem magistratū petentis. Annos. nimis teneros uel præmaturos: nā lege annaria: quæ annoq. modū in petendis honoribꝝ diffiniebatur cautū ne ois ætas ad dignitates admitteret: interdū tñt ut in Scip. Africano pp. summā indolē: & uirtutē nō obseruata. Cæforia. castigata: iudiciaria: magna. Gratioſi. g. fa ualidi: & fauorabiliores. Præualēbant. creabāt. chgebant. Immodico. nimio. Tacita. p. tabellā. Interim. statim. discretio huius reliquæ ad narrationē pti n. t. supiorē. Subitū. inopinatū. nā ubi uisitata remedia nō procedunt: contraria tentanda sunt auctore Seneca. Ipso remedio. lege tabellaria: quod sequentibus comitis euenit. eodē libro. iii. ad eundē significante. Irrepat. latenter: & paulatim ingrediat. Quoto cuiq. cuiuscunq. ord. n. Cura. est. Multi famam. sententia uerissima prius a Seneca prænotata: pleriq. in p. famā: cōscientiā pauci uerē. De futuris. malis cōquor. Qui. quales. boni. Sin panagyrico. n. multis laudar cōsules his comitis declaratos.

Interim

Recuperatoris iudicis. recuperatores iudices. dabantur edicto prætoris iniuriis æstimandis: per illos
 tus norum recuperemus. M. Tullius in Verrem innuit tres dari solitos: & pro Flacco inquit a recupera-
 toribus causa cognoscitur Tranqui. in Nerone cautum ut rerum actus ab ærario causæ ad forum: ac re-
 cuperatores transferrentur. idem in Vespasiano: Flavia Domicilla ingenua: & eius romana recuperato-
 rio iudicio pronunciata. fiebant autem recuperatoria iudicia extra ordinem. Repente. ex improposito.

Recupe-
 ratoria
 iudicia
 Eho

ri debuerunt: Nam ut in recuperatoriis iudiciis:
 sic nos his comitiis quasi repente apprehensi sin-
 ceri iudices fuimus. Hæc tibi scripsi primum: ut
 aliquid noui scriberem: deinde ut nonnunquã de
 repu. loquerer: cuius materiæ nobis quanto ra-
 rior. q̃ ueteribus occasio: tanto minus omittenda
 est: & mehercule quousq̃ illa uulgaria: eho quid
 agis: eequid cõmode uales: habeant nostræ quo
 q̃ literæ aliquid non humile: nec fordidum: nec
 priuatis rebus inclusum. Sunt quidẽ cuncta sub
 unius arbitrio: qui pro utilitate communi solus
 omnium cûras: laboreq̃ suscepit: quidam tamen
 salubri temperamento ad nos quoq̃ uelut riuli
 ex illo benignissimo fonte decurrunt: quos: & hau-
 rire ipsi: & absentibus amicis: quasi ministrar epi-
 stolis possumus.

C. Plinius Cornelio Prisco. S.

A Vdio Valerium Martialem decessisse:
 & moleste fero: erat homo ingeniosus:
 acutus: acer: & qui plurimũ in scribẽdo
 salis haberet: & fellis: nec candoris minus. Prose-
 cutus eram uaticio secedetẽ: dederam hoc amici-
 cie: dederã uersiculis: quos de me cõposuit. Fuit
 moris atq̃ eos: uel q̃ singulorũ laudes: uel urbiũ
 scripserat: aut honoribus: aut pecuniã ornare. No-

Martia.

Mart. scriptorẽ tempore Seueri Imperatoris. ad Mart. amicũ idẽ poeta scriptũ. Ingeniosus. qui poterat ex
 his quæ dicerat inuenire: quæ nõ diderat. Acutus. celeriter p̃ discursum mētis cognoscens. Acer.
 uehemẽs. Salis. l. poris: gratiæ: facetiæ. falsum inq̃ Fabius in cõsuetudine tñ pro ridiculo accipim̃:
 ridicula. n. oportet esse falsa: & Ci. oẽ quod falsum sit ait esse artificio: q̃ sunt maxime ad risum cõposi-
 ti: & Catullus cum dicit: Nulla est corpe mica salis: hoc dicit: nihil in corpe eius esse ridiculum. falsum
 tñ erit: quod nõ erit in falsum: uelut quoddã simplex ofonis cõdimentũ: quod sentit latente iudicio: &
 uelut palatũ excitat: qd̃: & a tadio desedit ofonẽ. Fellis. amaritudinis. morsus. Cãdoris. elegãti: latini
 tatis. Prosecutus. p̃sequi est aliquẽ officio: uel munere afficere. Secundus lib. v. p̃secutus est: q̃bus offen-
 sior erat. Mart. Aut quẽ p̃sequẽ nõ alien⁹ eques. Trãqui. ex reliq̃ quoq̃ ordinũ gñe: uel inuitatos: uel
 sponte ad se cõme: antes uerrimo cõgiario prosequēbas. Vtioc secedetẽ. discedenti ab urbe in Hi-
 spaniã otaticũ dederã. Hoc otaticũ. Amicitia. gratia amicitia: quæ multũ cum illo fuit. Versiculis.
 hendecasyllabis. De me in laudẽ meam. Antiqui. alias antiquis. in eundem sensum. Honoribus: &
 pecuniã. Tranqui. uirtutis: merita cuiusq̃ Augustus digne p̃secutus est: quare miror Ouidiũ uetera
 nõ sua tpa laudare inq̃ enim: Cura ducũ fuerant olim regũs poetæ: Præmiãq̃ antiq̃ magna tulere cho-
 ri: Sanctaq̃ maiestas: & erat uenerabile nomẽ Vanibus: & large sæpe dabant opes. Ennius emicit cala-
 bris in mōnibus ortos. Cõgruos Poene Scipio magne tuis. Nũc hederæ sine honore iacent: operatq̃ ad
 etis Cura uigil musis nomẽ iertis hẽt. Urbũ. multorũ cõtinẽs p̃ cõteto. Honorib⁹. dignitatibus ita-
 tuis in publico: quod multis græcorum datum auctore Pausania: & in monumẽto Scipionũ extra por-

Salsum

Prosequi

tam Capenam tradit Cicero pro Archia. Ennium sepultum in libro de claris oratoribus recitat eundem donatum ciuitate a Qu. Nobiliore. M. Filio: quor præterea dignitates: & opes Seneca per disciplinas cõ parauit Quintilianus consularia ornamenta: & ut altius repetam Aristoteles: & Isocrates: ac alij pro scijs suis multis talentis plerumque donati sunt. Speciosa. laudabilia: exoleuerunt. Exoleuit. defueuit. Laudanda. Claudianus pro Srilcone. Gaudet enim uirtus testes sibi iungere musas. Carmen amat quis quis carmine digna gerit. Gratiam. uirtutum. præmium. Volumen. indifferenter usurpat uolumen pro libro: q̃q̃ alteru; ab altero differre su pra admonuim⁹. Tenerem. memoria habere. Hi. quos recitabo uersus. Alloquitur musam. proponit argumētum carminis ex libro decimo Martialis. cui initium. Nec doctum satis: & parum seuerum: Sed non rusticulum nimis libellum Faci- do meo plinio Thalia. I. præfer: & reliqua.

Exquize

Exquilis. exquiliz uicus in urbe ab exquilino collecta quo porta exquilina secundum Dionysium. P. uictor. campum exquilinū: & lucum in quinta urbis regione describit. Tempore nō tuo. matutino. Ebria. lasciuia. impudēs. Caueto. uideto. q̃ etiā receptum est i quibusdā codicibus. Dat impendit. Tetrica Mineruæ: seueræ musæ. id est iudicialibus causis. tetricus autē mons in Sabinis asper: & difficilis: quem Marro Tetricam feminino protulit. Sruet. querit placet: cum accusariuo maiorem intensionem significat. Aurbis centum uisitorum. iudicialibus causarum centum uisitorum. Hoc. tale genus orationū.

Tetricus

Sæcula. furura tempora. sæculum triginta annorum spacium continet: alij purant centum uiginti: quidam mille: at Confortinus inquit sæculum est spacium uitæ humanæ longissimum parui: & morte distinctum: quare qui annos triginta sæculum crediderunt multum uidetur errasse: hoc enim tempus. τὰς ἐσθ' uocari Neratius auctor est: quia orbis ætatis in eo sit spacio. ibiq; plura de sæculo enarrantur: pariter capite de gradibus ætatum. Arpinis chartis. orationibus: & scriptis tullianis: nam Cicero traxit origine; ex municipio arpinati. Seras. uinofas: lætiores: in cena. Lucernas. lætiones nocturnas. Tua. cõmoda: conueniens tibi. Lyxus. bacchus unū ex cognominib⁹ ip̃i⁹. ἀποτοῦ αὐτοῦ

Sæculy

a soluo quasi ἀλίσσι: πρὸς ἑστὶ curarum solutor. uel ἀποτοῦ αὐτοῦ τὸν πρῶτον. id est a solurione filialis: ut est enim louis semoni: uel quod soluat uino ebrios. sunt autem illius plura cognomina epigrammate græco per ordinem litterarum annotata. Furit. bulit. exultat. Rosa. corona rosacea: qua coniugæ coronabantur: sane pro uoluptate usurpatur. Madent. unguento. Catones. uiri graues: quales fuerunt duo Carones censorinus: & uticēsis. Rigidi. seueri: tristes. Amicissime. donato uarico. Amplius. maius donum: cerat enim pauper. Tam & si. correctio. Fortasse. nam scripta quamuis eloquennissima subiecta sunt fortunæ casibus. Futura. quod multis in locis aperte Martialis gloriatur.

Lyxus

C. PLI. CAECILII SECVNDI EPISTOLÆ. LIBER QVARTVS.

C. Plinius Fabato Prolocero. S.

Vpis. Certiorē facit proferorū Fabatū de aduentu suo in patriā: sed in itinere docet biduo se morarurum Tiferiū dedicatōe templi: sua pecunia extruxerat. Neptē tuā. Calphurniā filiā fili tui: & uxorem meā Fabatū aut Calphurnius eques romanus accusatus fuit tanq̃ Lepidū inestis conscius: & instantem damnationē frustratus est: mox Nerone circa summa scelesce dissentium: quali minor euasit: demum annis grauis se Comū recepit: ubi nostra tempestate in tēplo diui Carpothoriz extat illius memoria in uertulo saxo: quīs mltis litis detruncata. Mutuo. zq̃ nos cupim⁹ uidē te. Nos. ego: & Calphurnia. Desiderio uis. cupidine uisendi uos est. n. desiderū rege absentū. Nō ul tra. nō lōgius. Sarcinulas. honera: itineris impedimēta. Ratio itineris. quia lōgū ē. Descedemus: a recta uia declinabimus. In Tuscos: ubi cū speciosissima uilla paria p̃dia possidebat. Oculis subiciam⁹: corā itueamur: & examinem⁹. Oppidū. locus moribus cinctus: & munitus. dictū oppidū ab opes: munif opis cū: ut opē p̃beat: ubi sint: quā opus erūt ad uitā reparandā tuta: & ubi hoies opes suas cōdāt: uel quod opere munebant. oppidū itē locus ī Circo unde quadrigæ emittit. Tifer. nū tyberinū legi ē. Tiferi tyberinū. tyberinū aut iuxta Tyberim sitū: ad differētiā Tiferi: quod incolunt Dauni autho Pōponio Mella. Prok. Tiferiū ī Vmbria collocat ad Appēniū. apud Pliniū senio: tē ubi refert Tifermates Tiburinos: puto mendaz inoleuisse: & legē Tyberinos. Pene puegē nā undeciesimo anno dicere in foro cepit. Patronū. oratorē: defensorē patrūs ē: dicit dñs tradēte Valerio Mart. & sabinde turifconsultis: ut. f. lib. xxxvii. titulo de iure p̃notat. Coopta. uis. asciuit assūpsit. elegit. Miore iudicio. facultatē suā & extuat se in dignū referēs tāta cura: & celebritate. Celebrat. tāq̃ rē solēne p̃seq. Angif. affligit. tristat. Profec̃tiōib⁹. discessu meo: hoc. n. solēt facere: q̃ uehemētē amat. Hoc. oppido. tēplū. singulorū deorū lorū dicis tēplū: qd̃

Fabatū

Oppidū

Tiferiū

Plū. locus

Patron⁹

Tēplum

Dedicatio
Dicatio

Epulum

Vpis post lōgum tēpus neptē tuam: meq̃ unā uidere. Gratum est utiq̃ nīm quod cupis: mutuo meherecule. nā iuicē nos ieredibili quodā desiderio uis tenēur: qd̃ nō ul tra differemus: atq̃ adeo iā sarcinulas alligāus festinatū q̃tū itineris rō

pmiserit. Erit una s̃ breuis mora. descedemus in Tuscos: n̄ ut agros: rēq̃ familiā rē oculis subiici amus: id. n. postponi pōt sed ut fugamur necessario officio. Oppidū ē p̃diis nr̃is uicinū: nomē Tiferi tiberini: qd̃ me pene adhuc puegē patrōnū cooptauit: tāto maiore studio q̃to minor iudicio aduētus meos celebrat: p̃fectiōibus angif: honoribus gaudet. In hoc ego: ut referre grām (nā uici in amore curpūlimū ē) tēplū pecuniā mea extruxi: cuius dedicatōnē cū sit paratū: differre lōgius irreligiōsū ē. Erius ergo ibi dedicatōis dic: quē epulo celebraf cōstitui. Subsistemus fortasse: & sequēti: sed tāto magis uia ipsā corripimus cōtingat mō te: filiāq̃ tuā forres inuenire. nā hilarē certū est: si nos incolumes recepitis. Vale.

C. Plinius Clementi. S.

trib⁹ modis itelligif: a naturā ad aspiciēdo. a silitudine a natura ī celo: ad aspiciēdo. a silitudine sub terrā: celo tēplū dicit: ut magna celi tēpla rō cōmixta stellis sp̃lēdidis: q̃a initū erat oculi a tuēdo prio tēplū dictū. sic ī terrā: ut feruēpa saxa bacchi tēpla p̃pe aggredi. sub terrā: ut Acherusia tēpla alta orci sal uete isera. tēpli caelestis partes quattuor appellat: sinistra ob oriētē: dextra ab oceanū: Antica ad meridiē: postica ad septētrionē. Li. testat in tērtis lorū auguri: & auspici cā q̃busdā cōceptis uerbis finitū uocari tēplū: signat adhuc tēplū tignū: qd̃ in edificio deo sacroto ponit trasuersū. Dedicatōnē. cōsecratōnē. dedicatē: & dicare p̃prie ē dicēdo de ferre: & obsequio dare alicui nūntiac in p̃petuū cōstituerē. fiebat autē dedicatō tēpliat: ut p̃ cōsulē aut ipatorē p̃euntibus uerbis pōtificis maximis auctoritate senatus lata lex est ne q̃s tēplū: arā ue iniussu. S. aut. trib. pl. ptis maioris dedicatē: & Varto de lingua latina adis iqt sacra a m̃gratu pōtifice p̃euenit dedicatū quibūsdā uerbis dicēdo: hinc dedicatō dicta: hāc cōsuetudī nē primus Flauius adilis curulis scriba libertino p̃e: humili fortuna ortus interrupt in dedicatōe Cō cordiaz ī area Vulcani. Multa de dedicatōne. M. T. pro domo sua: ubi quid interit inter cōsecrare: & de dicare colligi pōt: & restauratōne Capitolii morē extruendi tēpli pluribus tāgit. Paratū. tēplū absolū tū: an nomen positū sit p̃ aduerbiū: & dicas in p̃mptu: & expedito. Epulo. publico cōiuiuiū. lauto: & decenti apparatu: ad deos plārūq̃ referē ut apud diuum Aug. de ciuitate dei. uelut suis epulis imunda de montā pascere. Sequēti. die. Magis. uelocius. Corripim⁹. festinabim⁹. accelerabimus. Filiā tuā. Pōpeia Celerrimā. foculū meā. Fortes. sanos. Certū est. pro cōperto hēo uos tē hilares in aduētū meo.

Clemēs

Regulus. M. Regulū malū caudicū morte filii dolorē simulatē apd Clemēte notabiliter taxat. Clemēs p ea tēpora plures iuueni. sub Nerōe Saliēti Clemētē. & Suediū Clemētē. ab Orthōe clāsi pfectū. itē Arētinū Clemētē domui Vespasiz p affinitatē cōiūndū. a Muriano pratorianis pcepōitū: & prius Domitiano gratissimū: familiarēq: mox ab eo necatū: quem admodū idē tyrānus Flauii Clemētē patruei suū iugulari iussit: quis apud Dionē mendose legatur Fabius p Flauio: Clemētis patuunt Martialis mōtionē facit: & cū Theophilo Clemētē gessisse cōsula tum sub Seuero refert Vlpianus: sicut Pō. pontius Pacuuiū Clemētē iuriscōsulū testatur. fuit: & Coruius Clemens eruditissimus: & poetarum suauissimus metro Alexandri macedonis gēlia complexus: & Apuleio familiaris: ego tamen crediderim epistolā scriptā Caelio Clementi: quē sibi p cōcōsulatu suocessorē alibi recitat Secundus: nisi me impeditet uet⁹ inscriptio ex libro primo: ubi legim⁹ Arrio Clemēti eūdem scripsisse: Clementi inquit Patuino. Filium. Regulū noie: de quo Mar. Libro sexto. Aspiciat ut paruus: nec adhuc trieteride plena Regulus audiri laudet: & ipse patrē. Indignus. hoc. sensus ē meretur Regulus mortem filii: si eā mortē putaret: sed cum timendū obitū eius optasse: ut hāres filii existeret: ideo indignū cenfeo hoc malo: quia malū non credit

Emācipatio.

tio.

Regulus filiū amisit: hoc uno malo indigmus: q nescio an malū putet. Erat puer acris igenii: sed abigui: q tñ posset recta sectari: si patrē nō referret. Hūc Regulus emācipauit: ut hāres matris existeret: emācipatū (ita uulgo ex moribus hois loquebāt^r) feda & insolita pētibz idulgētiā simulatiōe captabat. i. credibile ē: sed Regulū cogita. amissum tñ luget insane. Habebat puer mānulos mīstos: & iūctos: & solutos: hēbat canes maiores: minoresq: hēbat lusciniās: pīscatos: mēulas: oīs Regul⁹ circa rogū trucidauit. nec dolor erat illis: q ōntatio doloris Cōueniē ad eū mira celebratē: cūcti detestāt^r:

Mānuli equi. Lusciniā Merula.

pīscatos

Apuleii locus Detestant

sed uile. Acris, acuti, ambigui. qui poterat tā ad malū: q ad bonū uergere. Referret. respiceret: nā fortes creant fortibus. Emācipauit. manumisit. liberauit. liberū ē: q filiū hēt de potestate patriā dimittere: emancipat tñ nō poterat: nisi etat in imaginariā seruile causam deductus: emancipatione autē desinunt liberi ēē in patriā potestate: sed emācipatio aniea ē dē: uel p antiq legis obseruationē pcedebat: quae per imaginarias uenditiones: & inter cedētes manumissiones celebrabāt^r: uel ex imperiali rescripto: uerū iustinianū cōstitutione hoc in melius reformato: xadem tñ iura a liberis emācipatis praeclāt^r parēt^r: siquae tribuuntur patrono in bonis liberis. emancipati auctore Pompeio duobz modis intelliguntur: aut q ex patris iure exierunt: aut qui aliorū sunt domini: utrunq fit emancipatiōe. Caprabat emācipatū. muneribus sollicitabat ut se hāredē relinqueret. nō placebat uxorī Regulū: filius eēt in patriā potestate: quare eū reliquerat hāredē sub hac cōditioe: si pater eū manumississet. Itaq timens Regulus cū i filiū emācipatū iura patroni tñ haberet: ne aliū reliqueret hāredē: blādiens: & largitiōe eū captabat: Trā quillus fere eadē memorat de Vitellio: q filiū suū alio oculo captū: & hāredē a matre sub cōditione institutū: si de potestate patris exisset. manumisit: breuicq iterum: ut ipse filii hāres fieret: a quo nō abest illa cōstitutio Ant. imp. si mī inqz uos filios sub cōditioe emancipatiōis reliquisset. Feda. i. decorae auara indulgētiā simulatiōe. simulabat oīa filio idulgere tanq filio: eū id faceret hāreditatis cāq: erat insolitū: & turpe parētibz. Ex moribus hois. ex cōiectura malorū morū Regulī. Incredibile ē. ut p filiū deciperet. sed si Regulū oīum bipedū neqssimū eogitaueris: oīa nefaria i patre uenīsimilia uidebuntur. Tamē. quis nō uere doleat. Insane. sultae. multū. Mānulos equos pusillos: quos uulgo suo saeculo buricos appellatos testatur Porphyrio: de qbus Mar. xii. mānuli tacebūt: & Horatius teruit mānos. Iūctos. currū trahētes iugatos. Solutos. uehiculo suetos. Lusciniās. philomenas: q uidēz saepe uitā morte finitū: spiritu prius deficiēte q cātū. Plī. x. capite. xix. mirāda admodū de uoce illaz: & cap. xli. p. dicit Caesares Titū: & Domitianū habuisse lusciniās græco: latinoq: sermōe dociles: pterea mediātes i diē: & assidue noua loquētes lōgiore & cōtextu. Merulas. aues: nomē ē piscis: & uiri. de aue Plī. Merula ex nigra Rufescit. canit æstare: hymē balbutit: circa solstitiū mutat: rostrū quoq: ānicul⁹ i ebore trāfigurāt dūtazat manib⁹. circa Cyllenē Archadiz nec usq: aliubi cādida nascūt. bis āno pariūt: merulus. & curdis alicia. Pīscatos. sup oīa hūanas uoces reddūt pīscat^r: & qdē fermocinātes. India aū hāc mittit: piscatē uocat uiridē toto corpe. torque tñ miniato i ceruice distictā: īperatores salutat: hīc illud distichō: Pīscatus a uobis aliorū noia dico: Hoc didici p me dicere Cæsar aue. q uerba accipit pñūciat: i uino p cipe laseiua. capiti eius duricia eadē: q rostro. hac cū loq nescit ferro uerberat^r radio: nō sentit aliter idus cū deuolat: rostro se excipit: illi ininit^r leuiorēq: se ita pedū firmitate facit paria Plinio: & plerazq: plura recitat Apuleius i scdo Floridog: ubi iuxta lētiōis: & capitis eadē duriciē q rusticiē: si emendāda ex uerbis Plinii pscriptis. se d^r: & capiti eadē duricia quæ rostro. Rogū. filiū. Celebratē frequenter: nam a multis colebatur. Detestantur. Regulo imprecantur: detestatio Pompilio tradente uocatur

in deteriore parte: obtestatio in meliore: detestabiles, n. quoque testimoniū malū: & execrandū est: Apul, non sine rōne detestationē usurpat p. castratiōe. Demerēdo, obligādo. Regulū imitant, falsum ostentant dolorē, simulant. In ortis, rus habuit Regulū trans Tiberi ad tertiu lapidē: ad hanc in Vmbria. Thufesia: Thufculi, author Mar. In summa auaritia sumptuosus, acutē dīcū: quis fatue uideat: nam in multis accidit aliquē esse auarē: in aliquis prodigū: quā cū turpissimā sepata sunt: turpis tū iungunt.

Vexat, turbat. Ciuitatē, romanos. Saluberrimo tpe, Traiano oprio temp. administrante. Solatūz,

malī sui remediū: quia delectat aliena molestia. Hoc, faciet. Peruerse, perperam: importune. Sicut alia, facit. Lugentis, nunc obitum filiī. Altege, immaturum, ducere uxore nuper mortuo filio. Altege sege est, ducere uxorem in senectute.

Vod semel. Vmce probat Antoninūz in rebus grauioribus, & faciens: nā argut epigramat & iambum in eo admiratur tūto magis qd̄ grace latinus ipse mira cum uenustate scribat non Adriano scribitur epistola: sed, M. Arrio Antonino. Antonini Pii ano maternā quo sua carmina dī ligi Martialis testatur apud Artucū. Marcus amat nostras Antonius Attice musast hic igitur Iulio Capitolino: & Spartiano referentibus bis consul fuit: homo scūs: & qui Neruā miseratus ē: quod imperare cepisset. Semel, primum cum Mario Celfo qd̄ apud Tacitum mendose legat Anchio Antonio: non Arthio Anronio: & Mario Celfo coll. Iterum, cum Neratio: author Vennleius ad legem Cornelii delectans.

Antonini honores

Taciti locus

Asia

Vel

C. Plinius Antonino, S.

Vod semel: atq; iteque cōsul fuisti similis atiq; q. p. cōsul A siac: q̄lis a n̄ tēq̄lis post te uix unus: aut alter: nō sinic. n. me uerēcūdia tua dicere nemo: q. sanctitate: q. auctoritate: atate quoq; p̄iceps ciuitatis: est qd̄ uenerabile: & pulchrū. ego tū te ul' magis i remissioribus miror. nā leuetitate istā p̄ iucūditate cōdit: summāq; grauitati tū cōitatis adiungere: nō mius difficile: qd̄ magnū ē. Id tu cū incredibili qdā suauitate sermonū: tū ul' p̄spue stilo assequeris. nā: & loquenti tibi illa Homericī senis mella profluere: & quā scribis cōplete apes floribus: & inecte

totam continentē uocarunt: dicta Asia a matre Promethei: & Atlantis, siue ab uxore: ut Herodorus existimat, Promethei, Lydi ab Asio Manei filio, quidam puta habere multum cornū naz̄ ariō silinus appellatur. Strabo: & Apollonii interpretes lydiam dictam putant Asiaz̄ freti illo homerico: ασιωθεν αιωνι: & Virg. in Georgicis asia prata uocat a Caistro irrigata: nusquā enim pro palude: nisi apud unum Seruūm offendit nam asiam uicem in agro megalopolitano iter duos fontes lego: & ciuitatem Lyden: ac insulam Aethiopiae. Diodorus Asiam fluium in Aethiopia ponit, unde autem dicat Asia provincia Stephiānus quaedā insuper refert. Vnus: aut alter, duo. Verecudia, modestia. Nemo, fuit tanq̄ inferat ne minem fuisse proconsulem Asiae digniorem: sed tua modestia non patitur me sic dicere. Aetate, maxime senator natu. Princeps, primus. Vel, etiam: aliquando correptionem significat: & p̄ius coniunctio disiunctiua est. Remissioribus, leuioribus: hilarioribus. Condire, concinne miscere. Pari, opporuna. Non minus, aequē. Magnum, magni uiri. Id, iucunditatem. Stilo, scriptis. Mella homericī senis, Nestoris: cuius ore dixit Homerū fluere mel propter dulcedinem sermonis. uersus est ex primo Illiados. Ηδυσσας ευφορως αιτωσ̄ παλαιωσ̄ ατορητης̄ τοιυμ̄ι δ̄ ποταωσ̄σιν̄ μελιτωσ̄ τ̄αῡν̄ωσ̄ περ̄ αῡδ̄ῑ id est suauiloquus forrexit acer pyliorum concionator: Cui? etiam a lingua melle dulci or fluebat uox. Apuleius de deo Socratis. Pylus orator eloquio comiserat mentis cautus: senecta ueritabilis: cōi cōs crebant corpus annis abire, animū prudētia ungere: uerba dulcedine affluere. Loquēti, fermocinanti. Apes complete floribus, uidentur tua scripta cōdita luminosa dulcedine: & te roare apuz̄

alium de accersito: aduena. Apuleius instituit dicit ad inferendum idoneum: quod Varro instituit osium.

Caluisiū. Rogat Sossius: ut cōferat tribunatū semestri Caluisio Nepoti coniuncto affinitate. C. Caluisio cōtubernali suo. C. Sossius Antonius Syriæ p̄fect. hic uero senatorii ordiis Sossius Pa-
 pus: cuius amicitia usus est Adrianus cū tpe expeditionis phæacæ legatus a Traiano delictus
 ē adiuuante Plotædē iprimis dilectū ab eodē ip̄atos tradit Dīs honestatū statuta publica. Sos-
 sio uitā Demo. Pla. scripsit. Indultū. diligētē: & itentū circa res necessarias: nā tumultu gaudētes nō
 sunt idultri: sed exagitātē mētis cōcāra-
 tores. Rectū. iustitiæ cultorem. Pontifi-
 cū. p̄fā cā. Arctā. gradu p̄p̄iore. Sororis
 C. Caluisii. Tribunatū militū. Semestri.
 non placet hoc loco intelligere: q̄ tribuni
 annulo aureo utant circulari: & semestri
 tribunatū dixisse annulatum: ut respiciamus
 luuenalis illud Semestri uatū digitos
 circūligat auro. sed Semestri interpretabe-
 ris sex mensiū: unde Cæsar conqueret
 semestri imperiū sibi eripi: & semestri sa-
 tionē Columella uernale dixit: sicut seme-
 strum spacium sex mensiū. Vlpianus ti-
 tulo de migrando semestri pensionē uo-
 cat sex mensiū: & annū diuidi in duas se-
 mestres pensiones interdu idem refert.
 Sibi. sua cā. Auunculo. C. Caluisio matris
 fratres. Nostre cōtubernalē. Idoneū debu-
 torē. aptum: & gratū in referenda gratia.
 Nullū. beneficiū contulisse in unum ali-
 quē. Melius. q̄ i Caluisiū Nepotē. Vnde:
 aut atq̄ duo beneficia.

Sossius

Semestre

inducto tā præclara opera perfeceris. Vale.

C. Plinius Sossio. S.
 Aluisiū nepotē ualidissime diligo uigē:
 dultriū: rectū: disertū: qd apd me uel po-
 tissimū ē: idē. C. Caluisiū cōtubernalē meū: ami-
 cū tuū arctā p̄p̄iquitate cōplectē. est. n. filius so-
 roris: hūc rogo semestri tribuatu splēdidiorē: & li-
 bī: & auunculo suo faciās: obligabis me: obligabis
 Caluisiū nrm: obligabis ipsū: n̄ minus idoneū de-
 bitorē: q̄ nos putas: Multa bñficia i mltos cōtuli
 sti: ausum cōcedere nullū te melius: & que bñ unū:
 aut atq̄ cōllocasse. C. Plinius Sparso. S.

Aeschinē aiūt petentibus R. hodiis legisse
 oronē suā: Deinde Dēosthēis sūmis utrāq̄
 clāoribus: qd tātoꝝ uiroꝝ scriptis cōti-
 gisse n̄ miror: cū oronē meā p̄xiē doctissimi hoies
 hoc studio: hoc assensu: hoc et labore p̄biduū au-
 dierit: quis itentionē eorū: nulla hīc: & idē colla-
 tio: nullū q̄si certamē accēderet. nā R. hodiū cū ip-
 sis oronū uirtutibus: tū ē cōpaciōis aculeis exci-
 tabant. Nra orō sine emulacionis grā p̄babat: an
 merito: scies cū legeris librū: cuius āplitudo n̄ si-
 nit me lōgiore eplā p̄loqui. oportet. n. nos i hac
 certe: i q̄ possumus: breues ē: quo sit excusati?
 q̄ librū ipsum nō tñ ultra causæ āplitudinē ex-
 tendimus. Vale. C. Plinius Nafoni. S.

si phonē accusasset: q̄ diceret Demosthenē dignū coronari: recitatione tñ oratoris: cui titulus p̄ Corona
 acriter accusatus: & exilio multatus R. hodiū sibi sedē elegit: ubi oratoris p̄fessus ē & cū rogassent R. ho-
 ditur utrāq̄ oronem exiliū cām recitaret magno auditorū assensu auditus ē. Suā. cōtra Ctesiphontē,
 Demosthenis. p̄ corona. Clamoribus. laudibus: applausu. Tantoꝝ uiroꝝ. Demo. & Aeschinis summo
 tū oratoꝝ. Orationē nrā. Marii Prisci accusationē: quā lib. ii. Cereali p̄mittit recitare: nā nulla ratione
 credo hic intellexisse librum: quē. iure. tradit idē recitasse summo audientiū assensu: cum liber ille opu-
 sculis: & metris uariis esset: neq̄ uide dici posset oratio: sicut. n. oratio liber appellari potest: non panter
 omnis liber est oratio. neq̄ accipi debet hoc loco panagyrica oratio: quā lib. iii. testat̄ p̄ tridui recitasse:
 nisi uelim arbitrari hic mendā inoleuisse: & potius tridui q̄ biduū legē q̄ placet. Proxime. nupterie.
 Hoe. simili. Labore. uel quia nunquā fere uicat Romæ: & respicit orationē panagyricā: ad quā audien-
 dū cōuenerunt per biduū fœdissimis etiā tempestatibus. Hinc: & indecollatio. quia panagyrica oratio
 nullū habet aduersariū: sed Demosthenis: & Aeschinis contentio suscitabat audientiū attentionē. Cer-
 tamen. contentio pugna: sunt. n. forenses causæ similes duello. Virtutibus. est. n. utrāq̄ pulcherrima.
 Aculeis. stimulis. Comparationis. urra melior foret. Aemulationis. quia laudatua: ergo sine amulo:
 & aduersario. An merito. p̄bat. Librum. supra eandem orationem librum appellauit. Amplicitu-
 do. q̄ sit diffusissima orationū demonstratiuaq̄. Praeloqui. p̄fationem facere. Hac. epistola. Extendī
 mus. ampliozem fecimus. Amplicitudinem causæ. latam uirtutum Traiani materiam.

Sparsus
Aeschies

Vfci. Conquētiſ agros ſuos p̄tim grādinē cōcuſſos: & ubi ſummā fructuū copīa collegerat ut li p̄cio uenūdarī: ſolū ſibi reliquū eſſe ait. Laurentinū ſtudioſe ſuorū muſcū. hic Iulius Naſo ſingulari amicitia deuictus Scdo: & Tacito fuit: nō placet eplām ſcriptā fuiſſe Naniocq; i quodā exēplari uidius. Tuſci, iuxta Tiferinū tiberinū: ubi Tuſculanū tuſ poſſedit, teſtaſ Plī. ſe-

Tyrthēi
Tuſci

nior a rege Lydoꝝ Tyrthenos dictos: mox a ſacrifico ritu lingua græcoꝝ Tuſcos appellatos: ſtra. por ſi hoc nomen a latinis inditum tradit. Tyrthenos ingt to. Ethruſcos dicūt: atq; Tuſcos. Tuſci excuſ- ſi. fructus decuſſi ſunt in p̄dio: q; i Tuſcis teneo. Trāſpadana regione. Comū intel ligit: in cuiꝝ territorio latos agros, tenuit. tranſpadana regio Italiz nona: tota medi terranea: cui maria cuncta important: di- cta tranſpadana reſpectu cōmorantiū Ro mæ: quod ſita ſit trans Padū. Parum uti litatis. alia ſectiōne paruilitas in eundem tamen ſenſum: quāuis magna fructuū co pia ſit: ſi p̄ci uilitas facit: ut parū utili- tatis habeamus. Par. ſumma. Laurenti- nū. ruſ libro. ii. iam deſcriptū. In reditu. utile: fructuoſum. Tectū. uillā. Ortū. duos enumerauit in Laurentino ortos de lictatiōe unū: pinguiorē alteꝝ. Arenas. litrus arenofum. Excolo ſtudiis. exerceo: & orno ſtudēdo. Horreū granariū: ab hor- rore ſpicæꝝ cognom natum: prius a ſarre ferreū dictū. Sciniū. arcā libroꝝ: & epillo laꝝ. Certa. nō ſubiecta caſibus fortune.

Aepe. Reguli ingenium ita lau- dat ut uituperet: qui cū multa in obitu fili faceret: librū de ui- ta pueri etſi edidit ineptū: ut a- p̄ucto ſcriptus uideret. Largiū Lepidū de cimæ legionis p̄fectum in expugnatione Hieroſolymæ adducit Iosephus: quāuis ſint exemplaria: quæ ſignificent hanc epi- ſtolā ſcriptā Lupco: ad quē alibi Secūdus.

Lepidus

Vim. potentia ſpetū. Incubuit. itendit animū. Filiū. ſuū deſunctū. Vt nemo. tam bene lugeret. Imāges. quæ notæ ſunt: quibus ea: quæ eſcēdenda ſunt nota- mus: uel imago eſt collatio formæ cū for- ma cū quadā ſimilitudine. tu uero hic imā- gines reſer ad picturā: & cæraꝝ: ſtatuas ad ea: quæ ſiunt ex marmore: ære: argento: & ſimilibus. Officinis. tabernis fabroꝝ: & pictoꝝ. Auro. ebore: marmore. magis placet q̄ illū auro: illū ebore: illum marmore: nā mutatur dicē- di modꝝ: & uitæ nīmū crebra repetitiō: q̄ ſi mediocriter utiut plurimū ḡiæ: ſi frequentius inculcamus. ſaſtidiū tardē aſe: r̄niſi uelut putare uoluiffe p̄ hoc immodēſtiā Reguli demōſtrare. Eſſingit exp̄mitti: p̄ eſſigē reſentat. Ipſe. Regulus. Ingenti auditorio. multis cōuocatis auditoribus. annotabis audito- riū. p̄ auditoribus frequentius uſurpari. Prouincias. regna ſubiecta romanis legibus: & ſecuribus: qbus p̄erant. p̄conſules cū exercitu. Diſmiſit. uulgauit: tranſmiſit. Publice. rebus publicis. Decurionibus. ſenatoribus in municipiis: inſup decurio eſt ordo in militia: qui præerat turmæ triginta duos equitū ſi Modesto credimus. Aelianus decuriōnē a decuria dictū aſſerit: decuriæ autē nūmeꝝ a diuerſis authoribꝝ uarie traditū a duce uno: uel i octauū: uel i duodecimū: uel i decimū ſextū. Vocaliſſimus. maxie: & ſp̄le- didiſſimæ uocis. Ex ipſis. decurionibus: ut maior authoritas libro accederet. Legeret. recitaret. Fa- ctum eſt. impetratū quod ſcripſerat: nā p̄t p̄uincias diuulgatus eſt. Ille. Regulus. Vim. quia potiꝝ uis ad laudē reſer. ſi ſer. Scds appellandā magis itationē obtinendi quicqd uoluiffet ordo eſt ſi Regulus uertiſſet ad potiora hāc uis: ſeu quo alio noie uocadā ē itentio obtinēdi qcqd uelis: quantū boni efficere potuiſſet. Vis. ipreſſio: celer impetus. αὐτοῦ αὐτὸν ὁρατοῦς ἀγοτῖς μοῦς ἀεὶ ὄντων περὶ. inſcitia quidem

Imago

Statua

Decurio

Vfci grandine excuſſi: in regione Tran- ſpadana ſumma abundantia. ſed pag: uti- litatis nunciā. Solum mihi laurentinū meū in reditu. nihil quidē ibi poſſideo præter te- ctum: & ortū: ſtatimq; arenas. Solū tamen mihi i reditu: ibi. n. plurimum ſcribo. nec agꝝ: quē nō n habeo: ſed ipſum me ſtudiis excolo: ac iam poſſū tibi: ut aliis in locis horreū plenum: ſic ibi ſerini um oñdere. Igitur tu quoq; ſi certa: & fructuoſa p̄dia cōcupiſcis: aliq; in hoc littore pa. Vale. C. Plinius Lepido. S.

Aepe tibi dico inſeſſe uim Regulo: miꝝ eſt q̄ efficiat: in quod incubuit. Placuit ei lugeꝝ filiū: lugeꝝ ut nemo. Placuit ſta- tuas eius. & imāges q̄ plurimas facere: hoc oī- bus officiis agit: illū coloribus: illū cera. illum ære: illū argento: auro: ebore: marmore eſſingit. Ipſe uero: & nup adhibito īgenti auditorio librū de uita pueri recitauit: tum eundem librū uel in exemplaria mile tranſcriptum per totam italiā: prouinciaſq; diſmiſit. ſcripſit publice: ut a decu- rionibus deligeret uocaliſſimus aliquis ex ipſis: qui legeret eꝝ populū: factū eſt. Hanc ille uim: ſeu quo alio nomine uocanda eſt intentio quic- quid uelis obtinendi: ſi ad potiora uertiſſet: quā- tum boni efficere potuiſſet: quanquam mior uis bonis quam malis eſt: ac ſicut αὐτοῦ αὐτὸν ὁρατοῦς ἀγοτῖς μοῦς ἀεὶ ὄντων περὶ ita recta ingenia debilitat

audaciam:confideratio autē tarditatem fert. Thucydidis dictū libro secundo in oratione funebri: quā dicit Pericles:cui initium.οι αὖν ὡς ἀλλοτὶ ὄν ἐν ὧν. δε καὶ εἰρησὶ τ' ὄν. quam sententiā Seneca in pro uerbis latine sic transtulit.recta ingenta debilitat uerecundia:præua cōfirmat audacia. Peruerfa.mala: dictum Eurypidis:ut pessimi melius causam suā dicere norint. Imbecillū latus. debiles uires. Os cōsumum perturbatus sermo. Hæsitans. blæfa. Inuentio. rerum uerage: aut uerisimiliū excoꝑitatio: qua Inuentio continetur sex illæ orationis partes:exordiū:narratio:diuisio:cōfirmatio:confutatio: conclusio. Memoria. Memoria. qua omnis disciplina cōstat: frustraꝑ docemur: si quod audimus præter fuit. Ingenium. acrem naturā. Eo. ad eam existimationem. Habeatur. credas. Orator. uir bonus:& dicēdi peritus. A plurimis. a malis. Herennius Senectio: uita fundus: cum hæc scriberet Scædus. Illud Catonis de oratore. M. Cato disti nuiuit oratorem esse uirum bonum: & dicēdi peritum. In hunc. Regulum. Ora tor est uir malus. respectū Reguli orator ē uir malus dicēdi imperitus: cū Regulus esset malus:& dicēdi iperitus. Hic. He rennius. Expressit. diffinit. Regulum. malū:& iperitū. Habes ne. aliqd simile.

Inuentio
Memoria

uerecundia:puerfa cōfirmat audacia. Exēplo est Regulus:ibecillū latus: os cōsumum: hæsitans li gua:tardillima iuentio: mēoria nulla. Nihil de niqꝑ pter ingeniū insanū:& tñ eo ipudētia ipsoꝑ illo furore puenit: ut a plurimis orator habeat. Itaqꝑ Herēnius Senectio mirifice illd Catōis de oratore i hūc e cōtrario uertit. Orator ē uir ma lus dicēdi ipitus. Nō mehercule Cato ipse tā bñ ueꝑ oratorē: qꝑ hic Regulū exp̄ssit. hēs ne quo tali ep̄la: parē grām referas? hēs: si referi p̄seris: nū aliqꝑ i municipio uestro ex sodalibus meis: nū:& ipse tu hūc luctuosū Regulū librū: ut circu lator i foro legeris. ἄρα πο. s. ut ait Dēosthenes τὴν φωνὴν καὶ τὴν ὁρμὴν καὶ λαρυττιζῶν. ē. n. tā iep tus: ut risum mihi possit exprimere: magis qꝑ ge mitū: credas nō de puero scriptum: sed a puero.

C. Plinius Arriano. S.

Ratularis mihi qꝑ accepti auguratū iure gratularis. Primū qꝑ grauissimi p̄ci p̄cipis iudiciū i mioribus et rebus cōseq pulchrū est. Deinde qꝑ sacerdotium ip̄sum: cū p̄scum:&

laute: quæ gaudet circuitione: at circitor militiæ gradus ē: qꝑ uigilias circumit:& renunciat si qꝑ emer sit culpa. Virg. in carmine obsceno p custode posuit. ἄρα πο. s. ut ait Demosthenes τὴν φωνὴν καὶ τὴν ὁρμὴν καὶ λαρυττιζῶν. uerba Demosthenis ἐν γ' ὡς ἐπὶ σ' ἴσφα: quæ sic transferri possunt. extollēs uocē:& lætus:& exultans: sunt at dicta cōtra Aeschinēa ut melius intelligant: repetemus ex eadē ofo ne priora qdam. Multa igit o uiri Atheniēs etiā alia accusauit:& mentientē unū maxime admiratus sum oīum: qꝑ quæ mala acciderāt ciuitati tunc memor: nō tanqꝑ beniuolus: neqꝑ iustus ciuis sensit: neqꝑ collachymarus est: neqꝑ qd tale in aīo passus est: sed extollens uocē:& lætus:& exultans: existimauit. I me accusate. ἄρα πο τ' ἴδ' i v. p̄prie est uocē intendere: neqꝑ naturaliter loqui: sed gula p̄clusa. Exprime re. inuito eximere. De puero: sed a puero. traductio color. puerilem:& fatuū librum monstrat.

Circitor

Ratularis. R. ndet Arriano iure p auguratu suo gratulari: tū iudicio grauiusmi p̄cipis: tum auguratus dignitate:& qꝑ successerit tāto uiro lulio Frōtino: demū scribi potuisse. M. Tullii dignitates cōseq̄peloquetiā uero ip̄sibile. iure. iusta cā. P̄cipis. Traiani: qꝑ fecit augu rat. Minonbꝑ. magnatibꝑ Sacerdotū. auguratus. Priscū: nā a Targnū Romā traslātū te ras. Strabo: ad Dionysꝑ i antiquitatibus a Numa rege cōstitutū collegiū augurū: qꝑ interpretēf signa a diis missa tā publicatꝑ priuatꝑ:& ab una specie speculationū artis augures uocantꝑ romanū. ab autꝑ & ge rēdo: uel ab auū garritu. primus Actꝑ Nauius hāc artē cōmēdauit apud Targnū Priscū uouacula co rēte discēdēsp̄posita titus honor collegio augurū accessit: ut nihil foris domiqꝑ nisi auspicato gerere: cō cilia ppli. i. magistratū creatio: exercitꝑ uocati: ūma regū: ubi aues nō amissent. dirimerent:& diu hic ho nor patricius fuit:& p̄cipibꝑ urbis deltiatus: priō tres tribꝑ. thānēses: titiēses: Luceres: sex augures crea tūte discēdē hoc sacerdotū cū pplō cōicātū ē:& ius sacerdotū subrogādopꝑ a collegiis ad pplum traslātū. Gn. Domitꝑ tr. p. Sylla augurū collegiū ampliāuit: ut eēt gndeciādeo creauit hæc ars: ut ex araneo ēt auguria fierēt: quæ Pli. mēorat scribes ex piculis artē eē faciā: ea p aues (nā aliis mōis fūt) primus Car a quo Caria dicta ē: inuenit. Seneca tñ illa dei dēs fortuita:& uaga sine rōne dicit nō recipere diuinationē

Augura
tus

q. bellissime Mosolanus apud iosephū factio memorādo ondit. Religiosum, maiestatis: uenerationisq. plenū, nā nec senatus regi nec cōuenienti locū poterat habere: nisi qñ: & ubi augures p̄scripissēt: q. summis ipeis: sūmis potestatibus comitia tollere: cōsilia uel instituta dimittere: uel habita repudiare poterāt: qd. grauius: q̄ rē susceptā dirimi. si unus augur aliter dixerit: qd. magnificētius: q̄ posse discernere: ut magistratu se abdicet cōsules: qd. religio sius: q̄ cū p̄pō: cū plebe: agendi ius dare: aut nō dare: qd. legē: si non iure rogata sit: tollere: oībus magistratibus auspicia dant: & audacia. Hoc, ob hāc causam.

Sacrū, diuinū: uenerabile: consecratum.

Non adimē uiuenti, semel fact⁹ augur nunq. priuā hoc honore: & si in iudiciū ductus damnet: cū aliis sacerdotibus con demnatis substituat alius augur, donec uita suppetat: licet maximoq. criminū conuictus sit: sacerdotio nō priuatur: quia, si iurē iurando adactus sit res augurū nemi nī enūciare: ergo factum priuatum sacra mēto liberari nōlūt: an q. nō honoris: nec magistratus: sed potius cuiusdā scientie: & artis ē nomē augur: simile igit. ēēt siq. medicū medicādi arte phibeat: musicum musica: diuinū diuinationē. his. n. appellatō detrahi potest: ius: & facultas oequa quā.

Alia, sacerdotia officia, insignia magistratus, Paria, auguratū, Vt. a for. fortuna: ad breue tēpus. Hactenus, in hac re tīm.

Fortunae licet, fortuna domina: ut dari possit: nō ut adimatur, Iulio Frōtino, Sextus Iulius Frontinus ut consularis p̄ turam urbanam gessit Vespasiano iterū: ac Tito coll. & eo e iurante Domitianus p̄ turam cepit, Frontinus igitur cutā Britā niae: ac molem sūtinēs magnus quantum licebat ualidam: & pugnacē Silurum gentem armis subegit super uirtutē hostiū: locorumq. difficultatē elucit. Mus: aquae p̄fectus a Nerua creatus libellum de aquae ductibus urbem influentibus edidit, auguratū gessit: secessu Tarracensis oblectabatur, rei militaris peritus Traiano libros stratagematicos dicitur: scripsit lōge plura: quae simul cō aliis cōi litterarū iactura olim interdicere, sūmis iuriconsultus Secundo interdū rīdit: Martiale ac ceteros scriptores fouit, moriens uertit sibi sepulchrū cōstrui, fuit & Iulius Frōto tribenus urbanarū cohortiū ab Othone exauthoratus: & Claudius Frontinus sub Antonino Pio, principē ergo uix appellauit Frontinum scilicet dignitate: auctoritate: disciplina: & rebus p̄clare gessis, Nominationis die, principio anni auctore Tacito: quo sacerdotes solent nominare: quos dignissimos suo sacerdotio iudicent, Hos. p̄ ximos neci suae: an magis quibus Frontinus augur fuit, Inter sacerdotes, iter eos: quos dignos tali sacerdotio credebat, Cooptaret, eligeret, Tranqui. in cooptandis p̄ collegia sacerdotibus neminē nisi iurat⁹ noiauit, M. Tullius de claris oratoribus scribit nouos augures ab aliis auguribus in collegiū cooptari: & inaugurari: & augurē, his. ritibus qui inaugurati: loco patris coli debere, Euentus: q. mortuo ei i augurato successi, Non fortuitū, sed diuinū, Tullius augur fuit, post Crasū interitum Cicerō factus est augur, Insistam, sequar: uterq. enim quaesturā: praetura: auguratū: cōsularum gessere,

Sacerdotium, auguratū, luemior, ita habent oēs codices praeter unū: quos uiderim: iunior. n. secundū grammaticos: sed iunior secundū analogiā, Ingenium, eloquentiā: uim: & copiam dicendi, Aliqua ex parte, in eloquēdi studio: nam & metra scripsit: ac Philosophiam primus Cicero latine loqui docuit, an magis in aliqua parte oratoriae, Quae sunt in manu hominū, dignitates: quas homines custibet cō ferre possunt, Illud, ingenium Cic, Nisi a dīis, natura primum: atq. ingeniū ad dicendum uim asserit maximam: nam animi: atq. ingeniū celeritas quidā motus esse debent: qui ad excogitandum acutē: & ad explicandum: ornandumq. sunt uberes: & ad memoriam firmi, atq. diuturni: sed quis est qui haec putet arte accipi posse: praclare enim res se habet: si haec accendat: aut commoueri arte possint: inferi quidem: & donari ab arte nō possunt oīa, sunt. n. illa dona naturae: quidā ita rebus habiles: ita naturae munera: ornata: nō nati: sed ab aliquo deo facti ēē uideāt: quare nō possum nō ingenio primas ptes cōcedere, haec, M. Tullius diuinū: & inauditū lumen eloquentiae ac sapientiae parens p̄fecto n̄ay. itaq. immortalis ingenii beatissima uertus dono quodā prouidentiae: in quo rotas uirtutes suas experitur eloquentia,

religiosum: tū hoc quoq. sacrū plane: & isigne ē: qd. nō adimē uiuenti, Nā alia q̄q. dignitate p̄p̄ modū paria: ut tribuunt: sic auferunt: i hoc fortūa hactenus licet: ut dari possit, Mihi uero illd. ēt gratulatiōe dignū uidef: q. successi Iulio Frōtino principi uiro: q. me noiationis die p̄ hos cōtinuos annos iter sacerdotes nominabat: tanq. i locū suū cooptaret: qd. nunc euentus ita cōprobaui: ut nō fortuitū uideretur, Te quidē: ut scribis: hoc maxie delectat auguratus meus: q. Marcus Tullius augur fuit: latarris enim q. honoribus eius isistā: quē xmulari i studiis cupio, Sed utinā ut sacerdotiū idē: ut cōsulatū mīto ēt iunior: q̄ ille sū cōsecutus: Ita senex saltē igeniū eius aliq. ex pte adseq. possem, Sed nī mīx q. sunt i manu hoīum: & mihi: & multis contigerūt, Illud uero ut adipisci arduum: sic etiā sperare nimium ē: quod dari: nisi a diis non potest,

C. Plinius V rso. S.

Frōtinus

Aufam. Iulius Bassus saepe i iudiciis pietatis: de de Bithyniā sortitus rediit reus: q̄ qdā acce-
pisset a puicilibus: princeps accusatōis fuit Theophanes legator: unus: defensūs tñ acriter a
Scdo: & Albio tandē absoluit: qd Vrsūm amīcū admonet ad Vrsūm alibi Scds sup eadē re-
scribit. Dionis abbreviator refert Vrsūm fuisse i aula Dōitiani auctoritate pōitū: a quo Do-
mitiani Imp. uxore adulterii accusatā. Ad Vrsūm mittit epicediō Sra. i sylvis p morte Pileti: apte offēds
sūne causidicū Iulius Ba. Bassos plerōsq̄ notauis p ea tra. Galbiū Bassūm p̄fēctū ore Ponti usq̄ inte-

Vrsus

Ausa p hos dies Iulius Bassus dixit: hō
laborioſus: & aduersis suis clarus. accusatus
ē sub Vespasiano a priuatis duobus: ad
Senatū reſſus diu pepēdit: Tādē absolutus: uidi
catuſq̄ ē: Titū tuiuit ut Dōitiani amicus: a Dōiti-
ano relegatus ē. reuocatus a Nerua: fortitūsq̄ Bi-
thyniā rediit reus: accusatus n̄ mīus acriter: q̄ fide-
liter defensūs: uarias snias hūit: plures tñ q̄ mīti-
ores. Aegit cōtra eū Pōponius R. u. uir pitus: &
uehemēs. Ruſo succēſit Theophanes unus ex le-
gatis fax accusatōis: & origo. Rūdi ego. nā mihi
Bassus inūixerat: ut totius defensionis fundamē-
ta iaceret: dicere de ornamētis suis: q̄ illi ex gñis
claritudis: & ex p̄culis: ipsius magna crāt. Dicerē
de cōspiratione delator: q̄ i q̄ ſtu habebāt: dicerē
cās: qbus factioſiſſimū quēq̄: ut illū ipſū Theo-
phanē offēdiſſet. eundē me uoluerat occurrere
crimini: quo maxie p̄mebat. i aliis. n. q̄ uis audi-
tu grauioribus n̄ abſolutionē mō: ueq̄ ēt laudem
merebat. Hoc illū onerabat: q̄ hō simplex: & L-

Bassus

eiā i Ponti exordio ad p̄tē ſolis oriētis: Thraciæ oppoſitā opulētā ſane: & urbū diuēt. læta quidē regio
ē. atq̄ oī referta ubertate: teſtāmēto alterius Niconedis filii ro. relicta. traxere Bithyni originē a Thraci
busq̄ cū Rheſo ad Ilion caſtrametati ſunt: nā rege ſuo iſterſectō ultra Bizantiū trāſgreſſi. ppe Bithyn flū-
uiū: ſuū nomē accepe cōſederūt: deī de famæ cōpūſi in Bebryciā redire: & Bithyniā p Bebrycia a flūuii
noie: iuxta quē hitauerāt: appellariūt. Herodotus iquit Thracēs trāſgreſſi in Aſiā uocati ſunt Bithyni: p̄pi-
us appellari Strymonii: q̄ Strymonē accolerēt. qdā graecoq̄ a Bithyno loais: & Thraciæ filio cognomiā
tā puinciā tradiderūt: qbus actipulaſ Solin⁹ tñ nōle pentū ſupp̄ſſo. Strabo uero hæc refert. Bithyni cū
prius Myſſii eēnt: Thracibus Bithynis: & Thynis. q̄ ibi hitauerūt: poſtea ſunt appellati. eadē fere ſentit
Plīq̄. auothore Thyni oēm orā Boſphori tenēt: interiora Bithyni. Varias ſnias cōſuit. n. Bebius Mace-
cōſ. designatus lege repetūdage teneti: Cepio Hiſpo ſaluā dignitate iudices dandos. ſenatus decreuit: ut
acta Baſſi reſciderent. Pōponius Ruſus. uir cōſularis. Perinus i ſeda lētiſſe fuit patus. Vehemēs. acer.
Theophanes. alioſ Theophanes poeta: quē graeco Pōpēi geſta ſcripſiſſe Tul. aſcribit: hodie quoq̄ Theopha-
nis extat graeco epigramā. Legatis: Bithynus. fax. uehemēs eā. Fōdamēta. argumēta fortiora. iacerē. col-
locatē. ſin deprecatione: q̄ & in ſenatu: & apud populū: principēq̄. ac ubiq̄: ſi ioris clementia eſt: hēt
locū q̄ plurimū ualēt ex ipſo q̄ reus ē hæc tria i uita pcedere: ſi inocēſi bñ meritis: ſi ſpes i futuro: in
nocētē uictū: ſi i aliquo uſu futuri: p̄terea: ſi uel aliis incōmodis: uel p̄ſiti p̄cilo: uſ p̄cinitētia uideat
ſatis poenage deſiſſe: extra nobilitas: dignitas: p̄p̄i: amīci. i iudiciis ēt ex magna pte hic locus ſæpe tra-
ctat: nā & diuiſo frequē ētēt ſi ſciſſet ignoſcendū fuiſſe: idq̄ i cāſ dubis pualuit: & epilogi oēs i eadē
ſæpe materia uerſari ſolēt. Ornamētis. nobilitate: dignitate: Gñis claritudine. Baſſoq̄ familia portuſta
clariffimos uiros p̄tulit. nobile aūr iſt qd ex bono p̄diit gñe: gñoſum qd a ſua natura nō degnauit.
P̄culis. qbus uita mortalū illuſtraſ: & auditores cōmouēt ad miſericordiā. Cōſpiratione. malo cō-
ſenſu. Delator. iniquoq̄. accuſator. Quæſtu. nā q̄rti bonoq̄ cōſiſſato: p̄tē hēbāt: ide q̄duplatores
dicti. Factioſiſſimū. factiōnū Principē. Cās. dū æq̄ puicilib⁹ iuſticia admiſſat. Illū primū: & acerrimū ac-
cuſatorē. Me eūdē. me Scdm. Occidere. fatiſſacere. Crimi. ſurtos: & rapiz. Aliis. q̄ obſidebat tanq̄ eria.
Quædā. mūera. Prouicilibus. Bithynis. Quæſtor. ide nō miq̄ ſi multos hēbat amicos. Furta. & rapinas.

Bithynia

Theopha-
nes

cōtrouersia de noie: & cōstitutio diffinitua. furtoꝝ duo esse gñā refert Caius: manifestū: rapti qđ sine ui non pōt scđm Vlpianū: furti nō manifesti tenet in duplū: ui bonoꝝ raptore in quadruplū Paulo cōtesta te. Lex. Aciliāquā Manlius Acilius Glabrio de pecuniis repetūdīs seuerissimā tulit: ne cōpendinari qđ reū finens: Tacitus tñ iquit. magratuū auaricia Calphurnia scita pepinā scđm Modestinuū plebiscito cōstine: ne quis pōdū munus: donū ue capet: nisi esculentū: potulentū ue: qđ intra dies p̄ximos pdigatur. nō. n. in totū xenii Vlpiano. auctore abstinerē debet. p̄consul: sed modū adiciere: ut neq; modo se in

cautus qđā a puñcialibus ut aicus accepat. Nam fuerat ī eadē puñcia questor. Hæc accusatores furta: & rapias: ipse mūera uocabat. Sed lex mu nera quoq; accipi uetat. hic ego qđ agerē? quod iter defensiōis īgredere? negare? uerebar ne pla ne furtū uideret: qđ cōfiteri timerē. Prætere mū manifestā īficiari augētis erat crimē: nō diluētis: p̄serti cū reus ipse nihil aduocatis itegrū reliquit. Multis. n. atq; et p̄icipi dixerat: sola se munu scula dūta xat natali suo: aut Saturnalibus acce pisse: & plerisq; misisse. Veniā ergo peterē? iugu lassē reū: quē ita deliquisse cōcedere: ut fuari nisi uenia n̄ posset. an qđ recte factū tueret? Nō illi p̄ fuisse: sed ipse ipudēs extitisse. In hac difficultate placuit mediū qđdā tenere: Videor tenuisse acti onē meā: ut plia solet: nox dirēt. Egerā horis tri bꝝ: & dimidia: superat sequisihora. Nā cū ex lege accusator scx horas: nouē reus accepisset: ita diuī serat tpa reus iter me: & cū qđ dicturus post erat: ut ego quicq; horis: ille reliq; uteret: mihi succel sus actionis silentiū: finēq; iuadebat. Temerariū ē. n. scdis n̄ ē cōtētū. Ad hoc uerebar ne me mox corpis uires iterato labore deficerēt: quē difficil ius ē repetere qđ iungere. Erat et piculū ne reliq; actio mea frigus: ut deposita: & tediū: ut resūpta pateret. Vt. n. faces ignē assidua cōcussioe custo diūt: dimissum egerime repant: sic & dicentis ca lor: & audiētis intentio continuatione seruatur: itercapeidine: & quasi remissione languescit. Sed

Sesqui
hora

Sesquihora una & dimidia: & Tacitꝝ sesquiplagā p̄ una: & dimidia dixit: sic Persius. sesqui pedalia uerba: & Columella sesquiculearia dolia: sesquimodum: sesquioperā: sesquimenfes pullos. Ex lege qui longissimum spaciū ad agendum largitur: sed maius reo: cui semper fauorabilior est. nā. M. Tullius pro domo sua tradit multa ad placandum reis concessa. & Apuleius asserit reum amplum dicendi spaciū habuisse. Reus. Bassus. Eum. L. Albinum coaduocatum. Reliquis. quartuor. Successus. bonus euentus. Finem. ut actioni finem iponerem. Temerariū. sententia color. Itera to. redite grato. Repetere. intermissum resumere. iungere. cōtinuare. Reliqua actio. reliqua pars actionis. Frigus. auditore negligenti: uel etiā mei iam deposito seruire. Tediū ut resumpta. nā repetita res fasti diū affert: utpote iam p̄cognita: uñ illud 21 c̄ n̄ p̄a. Bñ seruat c̄ Vt. n. faces. similitudinē insert p̄ colla tionē: qđ sumis añ oculos negotii ponendi cā. certamē fuit apud Athenienses eurrēdi ab ara Promethei in urbē cū facibus ardentibus simul in cursu seruare facē accensam: quæ si fuisset extincta quāuis cursu puenisset nullā uictoriā reportabat. Concussione. motu. Dimissum. sopitū. Intercapedine. intermissio ne. Languescit. debilior fit. Meū tēpus. dicendi spaciū mihi ex lege datū. Mez. qđ multū uires intendit

& laboris sustinui. Erectos. attētos. Recentes. integros. indefessos. Senatus. senatorū Priore actione. priore actionis parte. Incitati. ad ulteriora audiendū. Varietate duarū. nā quisq; diuersis argumētis: & sit lo nitebat. Contextū uniusq; exceptat actionē ubi Secundus desuerat: ita ut uideret unus: & idē corp⁹.

Herennius Pollio: quo cū Flauio cōsulatū gerente Dion asserit Titū interfuisse: nec ignoro Marcellum iuriscōsultū referre Pollionē fuisse cōsulē cū Pudētē sub Antonino. annotauim⁹ alios Polliones p eadē tpa quos sponte omittimus. Instanter. acriter: cū instantia cōtra conantē. Duos. Albinū: & Pollionē: nā de se nō ita magnifice loqui solet.

Pollio

Basilius multis p̄cibus: pene et lachrymis obsecrabit implere meū tps. parui: utilitatemq; eius p̄tuli meæ. bene cessit. inueni ita erectos aios Sēatus: ita recentes. ut priore actione incitati magis q̄ faciatū uiderent. Succesit mihi Lucius Albinus tā apte: ut o fones nostræ uarietate duarū: contextū unius habuissē credant. R. nūit Herōnius Pollio instāter & grauiter. deinde Theophanes rursus. fecit. n. hoc quoq; ut cætera ip̄dētissimē: post duos: & cōsulares: & disertos tps sibi & quidē laxius uidicauit: dixit i noctem: atq; etiā illatis lueris. Postero die egerūt p Basilio Titius Homulus: & Fronto mirificē quartū diem p̄batiōis occupauerūt. cēsuit Bebius Macer cos. des. lege repetūdā: Basilius teneri. Cæpio Hispano: salua dignitate iudices dādōs. uterq; recte. q fieri p̄t q̄s cū tā diuersa cēfuerūt: q. a. f. & Macro legē intue ti cōfentaneū fuit dānare eiq; cōtra legē munera acceperat. Cæpio cū putaret licere Sēatui: sicut licet: & mitigare leges: & intēdere nō sine rōne ueniā dedit facto uetito qdēm: nō tñ inusitato. Præ ualuit snia Cæpionis quinimmo cōfurgenti ei ad cēfendū acclamatum est: quod solet residētibus. Ex quo potes existimare: q̄to cōfensu sit exceptū: cum diceret: quod tā fauorabile fuit: cum dicturus uideretur. Sunt tñ ut in senatu: ita in ciuitate in duās partis huminum iudicia diuisa. Nā qbus snia Cæpionis placuit: sniam Macri ut rigidam: durāq; reprehendūt: quibus Macri: illam alteram dissolutā: atq; etiā incongruentē uocant. Negāt

Homul⁹

Bebius
Macer

Hispo

Qui. quo modo. Diuersa. unus secundum legem: alios contra. Censuerint. senserint. Cōfentaneū. cōsequens: cōueniēs. Inuēti. respicienti. consideranti. Mitigare leges. minuire poenam legibus cōstituta: tam: nam Marcello referente: & si nihil facile mutandū est: ex solemnibus: tñ ubi equitas euadēs possit: subueniendū est: & summū ius antiqui summā putabant crucē ut asserit Columella. Intendere. si reus mereat atrociora supplicia inferre: q̄ leges præcipiāt. Sicut licet: sultinet. n. personā principis senatus: q nullis legibus tenet. Veto. lege prohibito. Innotato. insolito. nā multis iam repetandū reus seruata est dignitas senatoria. inueterata. n. consuetudo pro lege non immerito custodi: & hoc est ius quod dē moribus cōstitutū. Præuoluit. superior. & frequens fuit. Censendū. dicendam sniam. Acclamātū. allē sum: laudatū: applausum: hinc acclamationes imperatorum laudationes. Solet fieri. Residētibus. post sniam p̄nuntiāt: & cōprobāt. Cōfensu: confirmatione: concordia. Exceptū. admissum. Fauorabile. sūmo favore p̄sumptū. Iudicia. sniæ. opiones. In ciuitate. iter ciues: quorum alii populares: alii nobilium partes fomentes. Rigidā. nimis seuerā. Quibus Macri. sententia placuit. Illā alteram. dicen

Ille alter

di modus apud scriptores obseruatus: sic apud Apostolum ille alius: & illa alia: & lib. v. Secundus dixit ille alter. Dissoluta, nimirum mitis: & indulgens. Retinere in senatu. Reseruare dignitate senatoria. Vale. Paulinus Paulinum tribunum lego missum a Vespasiano Iosephum latitantes: & postea prefectum Alexandria. Valerius autem Paulinus accusatus est: & a pluribus perditionis infimulatus: dum Celfo ociose auxilium fert: propter religionem non esset functus duci officio: praeda in foroiulensi agro possidet: famae ac immortalitatis unicus amator consul creatus est: & Secundo archa familiaritate coniunctus: nam moriens ei ius libertatis suae reliquit. Referendum, ponendum in consulatione. De Theophane an Theophanes reus paganus esset.

Legationi renunciasset, postquam functus esset legatione: nec amplius ageret legatum. Nam legatus iure non poterat accusari: quod testatur Iurisconsulti: & nos libro. iiii. recitauimus.

Illa ipsa

Illa ipsa, quo dicendi modo utitur Seneca in epistolis: est. n. remissus: & de medio petitus. epistolari suo concitans. Lege, reperundage: qua cauebat puniri eum in iuste accusasset. Non sunt persecuti. non comprobantur: non consules designati. quod referebatur primi conuehebant: ac deinceps reliqui senatores: uergete consules: qui tunc consulatione gerebant: senatus praesidebant: quicquid placuisset decernebant. Tuliit famam suam laudatus est. Favorabilem, gratiosum: carum. Vetus fama, discriminum, dum referebatur olim saepius periclitatum. Renouata, reducta in recentem memoriam: hac Bithyniae accusatione. Nomen, Bassi. Squamda, situ obstitit: uocabulum secus ab antiquis acceptum Gellio: & Macrobio autem thonibus, *πρὸς ποσειδων*, praefatus: tricem: praenunciam. Plenam, copiosam. Honustam, multas res complexam. Tanta re, tanti ponderis: & momenti. Retractanda, emendanda.

Scribis. Monet Sabinum: & libertatem: & legatum debere Modesto seruo: cui Sabina legatum dederat tanquam liberum esse iussisset: quod tamen nusquam apparebat: relictis sibi haeredibus Sabino: & Secundo: occurrunt nobis ex diuersis scriptoribus per illa tempora quibus Secundus claruit: multi Sabini: ut ambiguitas oriatur ad quem scripserit: nam Iusti. refert Iulium Sabinum male tractate seruorum: in quem rescripsit Antoni. Pius: eundem ipsorum auctor Vlpi, Iulientio Sabino rescripsisse. Sabinus item Antonius matrem habuit Iuniam Valerianam: & filium Antoninum. Callistratus tradit Sabinum Maximum fuisse sub Adriano: & eodem impante Suidas Sabinum declamatorē. crediderim tamen magis fuisse Caesium Sabinum: quem Secundus ad praefectum: & ornamenti sui superferat: Auli Pudeti municipis: totius Umbriae decus: ad eum librum. vii. Mart. mittit: & nono post laudem eiusdem rosaecam coronandus: Pomponio memorante Cassio iurisperito successit Caecilius Sabinus: qui plurimum potuit Vespasiani temporibus: ad quem rescripsisse Adrianum retulit Vlpianus. Iussisse, legare uerbum. Ascripsisse legatum, institutus universalibus haeredibus testamento legatum postea Modesto reliquisse his quidem uerbis Modesto: quem libere esse iussisse legatum relinquo. Contuli, communicari: in eundem sensum Papinianus inquit. Nicofratus cum de ea re merum consulis: dixi posse defendi. Cum peritis iuris, legis in multis exemplis cum prudentibus in eodem sensum. nam responsa prudentum sunt finis: & opinioniones eorum: quibus permissum fuit iura publice interpretari: & a Caesaris uis respondendi datum est: qui iuris consulti appellantur: horum omnium finis: & opinioniones eam auctoritatem tenebant: ut iudici ex constitutionibus non liceret a responsis eorum recedere. Conuenit inter omnes consentiunt omnes: similis locutio in sensu apud Iure. Seruis inter se conuenit ipsis. Libertatem debent. liberum esse debere. Non sit data, nusquam, n. apparebat cum liberum esse iussisse. Nec legatum debere. Seruo suo, ergo Modestus hoc iure priuata libertatis fauore: & legato: & omne beneficii redibat ad haeredes Sabinae: Sabinum, & Secundo: nam serui

enim congruens esse retinere in senatu: cui iudices dederis. fuit & tertia sententia. Valerius Paulinus assensus Cicerioni hoc amplius cessuit: referendum de Theophane cum legationi renunciasset: arguebat. n. multa in accusatione fecisse: quae illa ipsa lege: qua Bassum accusauerat: tenerent. Sed hanc iniam consilium maximae parti senatus mire probabat: non sunt persecuti. Paulinus tamen: iustitia famam: & constantiam tulit. Missio senatu Bassus magna hominum frequentia: magno clamore: in agno gaudio exceptus est. fecerat eum fauorabile renouata discriminum uetus fama: notumque periculis nomen: & in procero corpore macta: & squallida senectus. habebis hanc inserim epistolam: ut *πρὸς ποσειδων*. Expectabis oronem plenam: honestam: expectabis diu. Neque enim breuiter: & cursim: ut de re tanta: retractanda est. Vale.

C. Plinius Sabino. S.

Scribis mihi Sabinae: quae nos reliquit haeredes: Modestum seruum suum nusquam liberum esse iussisse: eidem tamen sic ascripsisse: legatum Modesto: quem liberum esse iussi. Quae res quid sentiam: contuli cum peritis iuris: conuenit inter omnes: nec libertate debere: quia non sit data: nec legatum: quia seruo suo de

Scribis. Monet Sabinum: & libertatem: & legatum debere Modesto seruo: cui Sabina legatum dederat tanquam liberum esse iussisset: quod tamen nusquam apparebat: relictis sibi haeredibus Sabino: & Secundo: occurrunt nobis ex diuersis scriptoribus per illa tempora quibus Secundus claruit: multi Sabini: ut ambiguitas oriatur ad quem scripserit: nam Iusti. refert Iulium Sabinum male tractate seruorum: in quem rescripsit Antoni. Pius: eundem ipsorum auctor Vlpi, Iulientio Sabino rescripsisse. Sabinus item Antonius matrem habuit Iuniam Valerianam: & filium Antoninum. Callistratus tradit Sabinum Maximum fuisse sub Adriano: & eodem impante Suidas Sabinum declamatorē. crediderim tamen magis fuisse Caesium Sabinum: quem Secundus ad praefectum: & ornamenti sui superferat: Auli Pudeti municipis: totius Umbriae decus: ad eum librum. vii. Mart. mittit: & nono post laudem eiusdem rosaecam coronandus: Pomponio memorante Cassio iurisperito successit Caecilius Sabinus: qui plurimum potuit Vespasiani temporibus: ad quem rescripsisse Adrianum retulit Vlpianus. Iussisse, legare uerbum. Ascripsisse legatum, institutus universalibus haeredibus testamento legatum postea Modesto reliquisse his quidem uerbis Modesto: quem libere esse iussisse legatum relinquo. Contuli, communicari: in eundem sensum Papinianus inquit. Nicofratus cum de ea re merum consulis: dixi posse defendi. Cum peritis iuris, legis in multis exemplis cum prudentibus in eodem sensum. nam responsa prudentum sunt finis: & opinioniones eorum: quibus permissum fuit iura publice interpretari: & a Caesaris uis respondendi datum est: qui iuris consulti appellantur: horum omnium finis: & opinioniones eam auctoritatem tenebant: ut iudici ex constitutionibus non liceret a responsis eorum recedere. Conuenit inter omnes consentiunt omnes: similis locutio in sensu apud Iure. Seruis inter se conuenit ipsis. Libertatem debent. liberum esse debere. Non sit data, nusquam, n. apparebat cum liberum esse iussisse. Nec legatum debere. Seruo suo, ergo Modestus hoc iure priuata libertatis fauore: & legato: & omne beneficii redibat ad haeredes Sabinae: Sabinum, & Secundo: nam serui

Valerius Paulinus

Scribarum dicendum & decernendi mos

Sabinus

nostri ex quacumq; cā acquirunt: id nobis acquiritur. ipse. n. seruus. qui in potestate alterius est: nihil suū habere potest: ideo cōuenienter legatū nobis per eundē acquiritur. Quasi scripsit Sabina faciendū. cōcedendā libertatē: & legatū Modesto: tanq; si apte hoc cauisset Sabina. nō dissimile. Labeonis illud titulo de cōditionibus: hæres inq; meus Stichus seruo meo: quē in testamēto liberū ēē iussit aureos qnq; quos in tabulis de beo datus: nihil seruo legatū ēē: quia dñs seruo nihil debere potuit. ego puto fecundū mētē testatoris naturale magis. q; ciuile debitu spectādū ēē. & eo iure utimur. quis illa uerba. quē libere ēē iussit sint enunciatia: quibus nō omnis libertas data: sed tñ disponūt: quia Cato de regulis iuris referēte libertas oibus rebus fauorabilior est. Scripsisse. scriptis libertatē dedisse. Voluntatē ultimā. Intellexisse. si nō expresse: tñ tacite. Bonis. ut nobis. pro iure. loco iuris. Necessitas. sūmū tus. Moretur. esto. maneat Modestus. Cauērit. prouiderit Sabina. utitur autē uerbis iuriconsultus propriis. Caut. diligētissime. Bene. quia nos boni sumus.

derit. Sed mihi manifestus error uidetur. Ideoq; puto nobis quasi scripserit Sabina faciendū: qd ipsa scripsisse se credidit. Cōfido accessus: te sententiā meā: cum religiosissime soleas custodire defunctoꝝ uoluntatem: quam bonis hæredibus intellexisse pro iure est. Neq; enim minus apud nos honestas: q; apud alios necessitas ualet. Moretur ergo in libertate sinentibus nobis: fruatur legato: quasi omnia diligentissime cauērit: cauit enim quā hæredes bene elegit. Vale.

C. Plinius Minutiano. S.

A Vdisti ne Valerū Licinianum in Sicilia proficere: nōdum te puto audisse. Est. n. recens nunciatus: p̄torius mō hic iter eloquentissimi mos causā: actores hēbat. Nunc eo decidit: ut exul de Senatore: & rhetor de oratoꝝ fieret. Itaq; ipse i p̄fatio dixit dolēter: & grauitē. Quos tibi fortuna ludos facis: facis. n. ex p̄fessoribus Senatores: ex Senatoribus p̄fessores. Cui snia tñ bilis: tñ amaritudinis inest: ut mihi uideat̄ ideo professus: ut hoc diceret. Idem cum græco palio amictus intraisset (carent enim rogæ iure: quibus aqua: & igni interdictum est) Postquam se

cit. Thucydides Sicaniā cognominat̄ ab incolis: quos qdā putarūt indigenas: postremo ab Italis: qui Siculi dicebant̄ in eā nūlgo p̄fectis Sicilia uocata: siue (ut alij) Siculo rege. sunt q; credat̄ a Sicano Iberiæ flumine nomen traxisse: cuius aut̄ Insulæ ambitū Itadioge quattuor milia: & trecentogē sexaginta Siculus Diodorus protulit: maiorē fuit Plinius ex autoritate Agrippæ. circuitu. s. patentē septingentis centū decē octo miliaribus. Siculi aut̄ tñ minorē Strōgylen appellatā idē author. Nuncios prætorios: a p̄tore militi: sicut dicimus p̄toriam portā: & prætoriū p̄conē: uel prætorios p̄toria dignitate p̄ditus: nā per Suetonii uerba colligis Licinianū fuisse uirū p̄torū. Recēs. nuper a Sicilia i urbē q; uenerat. Hic Licinia. nux. Modo. aliquot añ annos. Causay actores. cauldicos. Rhetor. artis dicendi magister: orator q; cā exercet: græci tñ rhetorē p̄ oratore passim usurpant. Præfatiōe. quā breuius explicari solet scripto ris inētio anteq; opus aggredia: aliquando ēt p̄ excusatione absolute ponis. Grauitē. q; explicatur per sequentiay: quibus multū pōderis uerbis inest. Fortuna ludos facis. Sunt qui i fortunæ iā causus oia ponunt: Et nullo credūt mondū rectore moueri Natura uoluēte uices: & lucis: & anni. hæc Iuuenalis: q; ambigū an imitatus sit Secūdū fatyra. vii. an Secūdus Iuuenalis fuerūt. n. cōtemporaneū: nā iquit. Si fortuna uolet fies de rhetore cōsul: Si uolet hæc eadē fies de consule rhetor. Valerū Licinianū sane monitans. Professores. hac epistola sermocinatio absoluitur. cæteratū exornationū polcherrima. nihil aut̄ i urbe fuit eloquentia: uel ad utilitatē fructuosius: uel ad dignitatē p̄lius: nā plurius ex obscuro gñe ad opes: & magistratus sūmos illa p̄duce puenisse testant̄ Fabius. Tacitus: & Aufonius. Bilis. uirus: felis: & q; Plinii uerba satis apposite iiti loco faciūt ea trāscentā. sed i seille nigro in laniā cā: morisq; toto redditio: hinc: & i mores crimen bilis noie: adeo magnū est in hac parte uirus: cū se effundit in animum. Ideo: ob hanc tantum causam. Hoc. hanc sententiā grauisimā. Græco palio: quo uestis genere græci plū utebantur: quinimo mortui amiciebant̄: descendebat autē usq; ad calceos. Iure rogæ carent. nō

Vdisti. Minutiano Licinianū exiliū narrat: in quod pulsus fuerat a Domitiano rege: inest cum uirgine uestis: simili: & illius uita taxans. & fortunay mobilitatem notā. Valerū Licinianum: Licinianū hīspani municipis Martialis mētio fit apud eundē poetā. Vir Celtiberis non tacende gentibus: Nostrayq; laus Hispaniæ. Videbis altam Liciniane Babilū: & mox Te Liciane gloriabif nostrā: Nec me tacebit Babilis. Profiteri. oratoriū docere. Sicilia. olim Italiay coniuncta: mox interuēta freti diuulsa: omnib; insularū fertilitas claritudine celebrata. Italia superiorem dice res frumento: melle croco. alioq; puluitis: & merito romanog; horreū appellatā. trimacia: & triquetra a pluribus nominata est a tribus angulis: & p̄montoriis: quibus in diuersa p̄currentibus. A. litterā est

Liciniāus

Sicilia

Modo

Iure. loc

Bilis.

Aqua: &
igni iter
dici

possunt togâ ferre veterû romanorû indumētû: ut pote: q̄ iure ciuiû romanorû priuati sint: nâ cui aqua: & igni interdici: & nec testamentû ualeat: quod ante fecerit: nec qđ postea fecerit: bona quocq; quæ tunc habuit cû damnaretur publicabuntur: & libertatē: & ciuitatē: cognationes: affinitates oēs: quas ante habuit amittit. & eius existimatio cōsumitur: ac demû ultimo supplicio secūdū iuriscōsultos affici dīr. iō autem quē romana ciuitas pellebant: aqua: & igni interdicebant. cōmuniōe omni ciuitatis priuatum significantes qđ duobus his elementis maxime humana indiget uita: uñ nouæ nuptæ quāprimû maritū

Apulei
locus
Decla-
matio.

composuit: circūspexitq; habitum suum: latine inquit Declamaturus sum: dicens tristitia: & miseranda: Dignû tamen illû: qui hæc ipsa studia læsti scelere macularit. Confessus est quidē incestum: sed incertum: utrum quia uerû erat: an quia grauiora metuebat si negasset. Fremebat enī Domitianus: astuabatq; ingenti inuidiæ desiliturus. Nam cum Corneliam Vestalium maximâ defodere uiuam concupisceret: ut quī illustrari saculum suû eiûsmodi exemplis arbitraretur: pōtissimâs maximî iure: seu potius imanitate tyranni: licetia dominî reliquos pōtissimes: nō i Regiâ: sed i Albanam uillâ cōuocauit. Nec minore scelere: quâ qđ ulcisci uidebat: absente: inauditamq; dā nauit incesti: cum ipse fratris filiam incesto non poluisset solum: uerum etiâ occidisset. Nâ uidua

Cornelia
uestalis

petra accusatione cōuicta a Domitiano defodi iussâ ē authore Tranillo: & Eusebio i chronicis: qđ is paulo supra i rebus Domitiani iā dixerat tres uirgines Vestæ ob stuprû damnatus. Dionis abbreviator ibidem inquit: ne supplicio quidem Vestalium abstinuit post mortes: & exilia multorum procerum: sed tanq̄ incestas puniuit: ut cū duras asperaq; de illis inquisitio fieret: & multis insimulatis ac interfecis Eluius Agrippa unus ex pontificibus nō sustinuit ultra: sed deterritus i ipso cōsilio expirauit. Defodere uiuam: quâ consuetudinē mox diffusē tangemus. Illustrari saculum suû. celebrari i postere temporâ imperii sui. Eiûsmodi. notabilibus: punitione uestalium: quâ neglectam a Vespasiano: & Tito Domitianus seuerè cohercuit: Ocellatis fororibus: & Varonillæ uestali liberum moris arbitriû permittit: & corruptores earum relegauit. hoc Papinius laudat. Tacitus circa finem fragmentatæ historiæ Cerealē patrasse stuprû cū Claudia sacra muliere refert. Pontificis max. iure. cui licebat inquirere uestalium crimina: & uindicare: deniq; oēs sacras causas diiudicare. fuit autē pontifex max. Domitianus: quod testantur ærea ipsius numismata: & Iuuenalis satyra quarta de eo loquens. Destinatur hoc monstrum cymbæ: hincq; magister Pontifici summo. Immanitate tyranni. crudelitate mali principis. Licentia. iniuria potestate. Domini. se dominum. & deum appellari iussit tradēte Tranquillo: & Martiale sic adulante: sed post eius interitum ex probatē. Pontifices. minores: qui i potestate maximi erant. Regiam. palatiû.

Albana
uilla.

Albanam uillam. quo sæpiissime conuocabat patres in consilium. Iuuenalis carnē extat de re cōsulata super R hombo i seculû albano. ubi asserit Suetonius cōfississe eundē imperatōrē multas feras: & martiales quinquatria singulis annis Mineræ albe habuisse. sed nō sine ratione: si tamen ea ratione motus: de nece uestalis deliberaturus pontifices in albanum acciuit: q. f. sacerdotium uestalium institutum eliet a troianis: qui Albam condiderat: fuerant igitur uestales primo Albæ: inde Romam translata. Nec minore. sensus est condemnauit Corneliam i dicta causa: q. erat non minus: qđ ira uidebatur illam trahere ad ultionem. Ulcisci. non punire. Absente. in urbe. Inauditam. i dicta causa. Incesti. stupri. nâ incestus cōmittitur inter sacras personas: & affines. Fratris filiam. Iuliâ Titî filiam: quâ adhuc uirginē qblaram in matrimonium recusauerat: & Sabino collocat corrupti: mox interfecit marito ardentissimè: & palam dilexit: ut causa mortis illius extiterit: cum coegisset abortum facere: unde in illum satyricum fulgur strinxit Iuuenalis: Cum tot abortiuis fecundam Iuliâ uulgam Solueret: & patruo similes effunderet ossas: statum amoris idicium elyppo marmore: & manu tenentē celsion ei fieri iussit Domitianus. unus tamen Philostrati interpres libro sexto mendose traduxit Iuliam Domitiani ex filia nupte: nonnulli inquit laudabant Domitianum: q. Romæ templû Vestæ purgasset uirginibus tribus Zonara

Iulia Titî

ea usa interemptis: & quia rem cū uirīs habuisse culpant: cū oporteret eas castas atq; in tactas llic-
sem Palladē: & ignē perpetuū custodire: at ipse agnato suo Sabino interfecto iulā duxerat uxore: erat
aut iulia Domitiani ex filia neptis cū grācie legat illā fuisse fratris Titi filiā. Abortu. infante aut legit-
mū nascendū tps excusio ab utero. Defodiendā necandamq; quā Vestalūz uirginitatē prodiderat ut
ua ad portā colinā defodiebatur tumulo: qui scelceratus campus appellabatur intra urbem: ubi subterra
nea domus mediocris erat: in quā e loco superiore defodebas. iacebat in ea stratus lectulus: & lucerna

Vestaliū
poena

abortu perit: missi statim pontifices qui defodiē
dam necandamq; curarent. Illa nūc ad Vestam:
nunc ad ceteros deos manus tendens multa: sed
hæc frequētissime clamitabat. Me cæsar incestā
putat: quia sacra faciente uicit: triumphauit. Blā
diens hæc: an irridens ex fiducia sui: an ex cōtem
ptu principis dixerit: dubiū ē: dixit donec ad sup
pliciu: nescio an inocēs: certe tāq; nocēs ducta ē.
Quinetiā cū illud subterraneū cubiculū demit
teret: hæsiit: q; defecēdit stola: uertit se ac recol
legit. Cum ei manū carnifex daret: auerfata est:
& resiliit: scēdumq; contactum quasi plane a ca
sto: puroque corpore nouissima sanctitate re
fecit omnibusque numeris pudoris πολλην πο
νοια εσ χεινυσχημασπισειν. Præterea Celer eqs

læ tollebat ac multa desup iniecta humo domiciliū operiebat. adeo ut is locus reliquo tumulo æqua
lis esset. hoc modo scelus desistantes: uerq; ne religionē quidē fugiebant: nā sacerdotes cum locum poltea
adeuntes parētabāt ideo aut cōuictas incesti alia poena nō afficiebāt: q; cadauera cōburebant. illis igitur
id tribuere iniūstū iudicabāt: quæ negligentē sacrū ignē obsetuissent: an magis q; corporis maximis ac
sanctissimis religionibus cōsecratū interficere: & mulieri sacræ manus inferre nefas putantes rōnē inie
rent: quia subterraneo specu desolito obrutæ per se morerent. Diony. a quos: & Plutarcho maiore prædi
ctog; partē murati sum? scribit uestales corruptas uirgis cecisas occidi solitas: postea institutū romano
rū ut quidā ferūt Tarquiniū Superbiūz uiuæ defoderēt: quē morē luue. mōstrat satyra quarta. cū qua
nup uirtuta iacebat sanguine adhuc uiuo terrā subitura sacerdos: sed apertius in Fastis Ouid. Nullaq;
diceat uirtas temerare sacerdos Hoc ducet: nec uiua defodiet humo. Sic incesta petit: quā uolauit: in
illa Cōdit: & tellus Vestag; nomen idē est. Vestam: quam alii Flammā: alii terrā esse uolūt: ideo mulie
rem fingunt terram tympanum ferrentē: quia terra uentos in se concludit. Cæsar. Domitiūz. Qua
ræ. Sacra faciente. pro eo sacrificante: uestaliū facta nulli cuiquam fas est scire: legimus tñ uti consueuit
se in sacrificiis muria. sale. & in pila tonsos: & in ollam fidele coniecto ac in furno præcoctos: deinde in aq;
missos. Vicit. triumphauit. nā de Catris: & Dacis post uaria prælia duplicē triumphū agit: de Sarmatis
laureā tantū loui Capitolino rettulit: bellū ciuile motū a L. Antonio superioris Germāiæ prædiē cōse
cit absens multa felicitate: hæc Tranq; quæ Mart. sapio suis scriptis inseruitur libro. ix. Cornu a Sarma
tici ter perfracta cōducit Histri: Sudanē getica ter niue lauit equum. Blaudiens. Domitiano q; uicisset:
& triumphasset. Iridēs. quia uictus potius a barbaris fuit ille: & simulatū triumphum agit. Sui. q; se
poram faciet. Dixerit. hæc me Cæsar & reliqua. Innocens: & nocens. annominatio. Cubiculum. au
tentum ad portā colinā. tepete præcedētia. Demitteretur. per scalas. Stola. uestis muliebri rugosa
auctoribus Varrone: Mart. Nonio: at olympiacæ stolæ forma teste Apuleio talis fuit picta uestis ex hu
mā dependens talog; tenuis uario colore uisenda: circūnotatis aialibus insignita: hinc dra
cones indici: inde gryphes hyperborei. Recollegit. composuit stolam ne pudenda detegeret q; fecere
Pompeius: & Cæsar in nece sua: recolligere alias est confirmare: & reficere aium. M. T. manifestū fuisse
perturbatus ubi se recollegit. Trāquit. reuocato rursus impetu aliquid secretioris latebræ ad colligēdū as
sum desiderauit. Carnifex. minister iusticiæ. Daret. porrigeret in descēsu. Resiliit. refugit. Fodū
obscendū: turpem. Contactum. alia scriptura contagium hēt. i. pollutionē. Plane. manifeste. Sanctitate.
integritate uitæ. Reiecit. repulit. respuit. Numeris. gradib?: apud Mart. pro nummo libro quarto po
nitur numerus & ceterū numeros nouæ monetæ. πολλην πονοια εσ χεινυσχημασπισειν δετ
ba Talybiūz Euripidis Hecuba narrantis Polyxenæ necem. ηδελφιδονισουσα ομοεις πολλην

Vesta

Stola.

Celer

τοποναιενιχηρ'ευσχημαος πεσειν ηρωτην εν ορω τε εν δαματτα δρονων ηρεωνι. hac ite
 & moriens tamen multam providentiam habuit honeste cadere: celare autem quæ celate oculos marii
 opus est, quam sententiam transtulit Ovidius libro. xiii. metamorph. ubi Polyxenæ imolationem descri-
 bit. Tunc quoq; cura fuit partes uelare legendas Cum caderet: castig; decus seruare pudoris. Celer, in
 Celerem plerumq; Mart. fuit: & P. Celer accusator Barez damnatus accusante Mufonio. Cui Corne-
 lia obiicebatur, qui accusabatur q; cum Cornelia incestum commississet. Virgis caderetur, fustibus ca-

Ro. cui Cornelia obiicebatur: cum in comitio
 uirgis caderet: in hac uoce perstiterat: quid fe-
 cit: nihil feci. Ardebat ergo Domitianus: & cru-
 litatis: & iniquitatis infamia: arripit Licinianum:
 q; in agris suis occultat: Cornelia libertam. Il-
 le ab his: quibus erat curæ: præmonet: si comiti-
 um: & uirgas pati nollit: ad confessionem confu-
 geret quali adueniã fecit: locutus est pro absen-
 te Herenius Senectio tale quiddã: quale est illd
 ηειται πατρολαος αιτ ενιμ εξαδουατο νουιου φα-
 ctus sum. Licinianus recessit: gratũ hoc Domitia-
 no: adeo qdẽ: ut gaudio p̄diceret: diceretq; absol-
 uit nos Licinianus adiecit et non esse uerecundia
 eius instadũ. Ipsi uero permisit si qua posset ex re-
 bus suis rapet: anteq; bona publicarent: exiliũq;
 molle uelut præmiũ dedit: Ex quo tamen po-
 stea clãmẽtia diui Ner. trãslatus ē in Siciliã: ubi
 nunc proficet: seq; de fortuna præfationibus uin-
 dieat. Vides q̃ obsequenter paream tibi: qui non
 solũ res urbanas: uerũ etiam peregrinas tã sedulo
 scribo: ut altius repetam. & sane putabã te. quia
 tunc abfuisti: nihil aliud de Liciniao audisse: q̃ re-
 legatum ob incestum. Summam enim rerum nũ-
 ciat fama: non ordinem. Mereor ut uicissim quid
 in oppido tuo: qd in finitimis agatur (Solent enĩ

Exilii
genera

ηεινω φελετεις σονις ιτα εν νουος διανειμαχοντα τυμβου αταρ τα τε τευχεα εχωνι
 πορυναιολας εν τωρ. Hei mihi Pelei filii periri in bello, profecto ualde triste nunciũ accipies: q; nõquã
 uitam fuisse. Iacet pro mortuo sane pugnant nudo, uerum hæc arma habet galeatus Hector: cuius
 narrationis breuitatem Fabius mirum in modum probat. Recessit, ab urbe. Prodiret, exultaret, de-
 geretur. Absolut, liberauit ab inuidia, Mart. absoluit phrygium uestra rapina Pari. Adiecit, senten-
 tia. Non instandum uerecundie, non occidendum Licinianum: qui pudore criminis aufugisset. Ipsi Li-
 ciniano. Rapete, secum auferre. Publicarentur, a præfatis in ararium retransferent. Exilium molle,
 apud gentes humaniores, exilium Marcello tradite triplex est: ut certorum locorum interdictio: aut la-
 ta fugatio omnium locorum habitatio præter certum locum: aut insulæ uinculum sed Callistratus si-
 gnificat aliud fuisse in insulam relegari: aliud in insulam deportari, in exilibus inquit gradus pornarũ;
 constituit edictum diui Adriani: ut qui ad tempus relegatus est: si ante præscriptum te deat: in insulam
 releget: sed qui relegatus in insulã excesserit: in insulã deportaret qui deportatus euaserit capite punia-
 tur. Vlpianus de interdiciis, relegatorũ duo sunt genera: quidam: qui in insulam relegantur: sunt qui sim-
 pliciter: ut provinciis eis interdiciatur: non etiam insula assignetur: & mox hæc est differẽtia inter depor-
 tatos: & relegatos: qd in insulã relegati: & ad rps: & in perpetuum quis potest. Præmiũ, q; se liberafset
 ab inuidia fatendo crimen. Diui Neruz, cum hæc scriberet Secundus iam Nerua excesserat ab huma-
 nis: & inter deos a Traiano relatus fuerat. Alius, iam pridem gestã a principio rei. Tunc cum inqui-
 sitio facta est in illum, Summam, argumentum, Oppido, Brixia, Finibus, ut Bergamo: Veronã, &

Cremonæ. Notabilia notatu digna. Versus ordines uerborum.

AMas, Marcellini factum laudat: quæstor cum ante tempus salarium scribæ recepisset: eo mortuo Traianum super hoc consuluerit: & senatus: hortatur inique Arrianum ideo Marcellinum commendandum epistola. P. Egnatium aduersus Soranum testimonium dixisse recitat Tacitus: Macrobius Egnatium citat in libris de rerum natura. Egnatium Festum ædilem duumuirum: cui ludos sub Antonino Pio publice edenti

Egnatius

Ignatius

quædam notabilia incidere: per scribas. denique quicquid uoles: dummodo non minus longa epistola nuncies. Ego non paginas tantum: sed uersus etiam: syllabasque numerabo. Valc.

C. Plinius Arriano. S.

AMas Egnatium Marcellinum: atque etiam sæpe commendas. amabis magis: commendabisque: si cognoueris eius recens factum: cum in provinciam quæstor exisset: scribæ quæstorique obtrigerat: ante legitimum salarii tempus amississet: quod acceperat scribæ daturus. intellexit: & statuit subsidere apud se non oportere. Itaque reuersus Cæsarem: deinde Cæsare auctore Senatû consuluit: quid fieri de salatio uellet: & parua quæstio: sed tamen quæstio: hæredes scribæ sibi: præfecti ærarii populo uendicabant: acta causa est: dixit heredum aduocatus: de inde populi. uterque per commode. Cæcilius Strabo ærario censuit inferendum: Bebius Macer: hæredibus dandum. obtinuit Strabo. Tu lauda Marcellinum: ut ego statim feci: quamuis enim abunde sufficiat illi: quod est: & a principibus: & a Sæcuro probatus: gaudebit: tamē testimoniū tuo. omnes enim qui gloria: fama que ducuntur mirum in modum assensio: & laus a minoribus etiam profecta delectat. Te uero Marcellinus ita ueretur ut iudicio tuo plurimum tribuat. accedat his: quod si cognorit factum suum isto usque penetrasset necesse ē laudis suæ spacio: & cursu: & peregrinatione lætetur. Nescio enim quo pacto uel homines magis iuuat gloria lata: quam magna.

C. Plinius Tacito. S.

bro non pariter maxime facit ad hanc rem: sic. x. optime facit. interdum pro causare. ut apud Mart. frigus. n. magnum synthesis una facit: Terentius pro composuit: uel transulit: nonnunquam pro ræcere usus est: & fac te huc. p. ueni huc in infinitum procederem si singula persequi uellem. Assensio. approbatio. Minonbus. qualis erat Arrianus respectu principis dixit: uel magis si generale dictum. Iusto. Alitum Arriani municipiū. Peregrinatione. profectio. peregre. Lara. diffusa. Magna. ampla: sed restricta. Macrobius in appetenda ingratia gloria duo sunt maxime: quod parari possunt: & quod latissime uagetur: & quod diutissime pæneat.

Strabo

Facio

Aluum. Fuerat in patria Secundus ubi cum audiisset municipes suos Mediolanum petere studiorum causa: quos nullo Comi præceptores haberent: hortatus est parentes ut liberis magistrum conducere de suo promittens tertiam salarii partem. quare in Tusculanum reuersus: ubi opusculum quoddam erat absoluturus interim rogat Tacitum ut aliquem conquirat: qui sibi fides iudicio Nouocomensium se subiciat. Urbem. Romam. Quando. auphresis. pro aliquando. Desideratus. expectatus. Tusculano. agro iuxta Tifernium. Intentionem. excitatam diligentiā. Iam in finem: quæ iam spectat finem. Inter misero. in secunda lectio. ne fuit laxa: uero magis placet. Inter misero scilicet aduentu meo in urbem: per te pus deponam. Acgre refumam. difficulter repetam. Quid. aliquod tempus.

Festinationi. festinanti desiderio. Præcursoria. præcedere: & officio cursoris fulgente. In patria mea. in Nouocomo.

Prætexta

Prætextatus. toga prætexta indutus: iam xiii. annos natus: nam prætexta cum prius esset regum uestitus: postea consulum fuit: permixta est nobilioribus pueris cum bulla aurea ad excitandam in eis uirtutem memorando sacro Tarquinii Prisci filii: qui dicitur in bello aduersum Sabinos: scilicet xiii. annum ageret hostem manu percussisse. inde a patre pro concione laudatus: & bulla aurea prætextaque toga donatus est supra annos fortis præmia uiriliter: & honoris meritis: sicut enim prætexta magistratuum: ita bulla gestamen erat triumphantium: hinc deductus mos ut prætextata: & bulla in id ætatis a pueris usurparetur uoluntibus: sunt qui credant eundem regem cum ciuium statum ordinaret: instituisse etiam patricios pueros: quorum dumtaxat patres curulem gesserant magistratum bulla aurea: & toga cui purpura prætextatur uti: ceteros autem prætexta tantum: quorum parentes equo stipendia iusta meruissent: libertinos uero: & peregrinos nullo modo: sed postea quoque libertinorum filiis: qui ex iusta matre famulati nati fuissent concessum prætextam: & lorum gestare: quod sunt qui hoc institutum ad Romulum referunt in Hostilium inchoatum. Treuellius Pollio etiam sacerdotes ufos prætexta rettulit: & honestorum indumentum fuisse Pedianus auctor est: summiq; solitam letitiae signum abbreviator Livi traditam autem supra tunicas induiebant. Etiam. consentientis aduerbium. Mediolani. Ptolemæus Mediolanum in Germania iterum refert: Stephanus Aquitanie urbem scribit: hic uero Mediolanum Gallie cisalpinæ: (ut omittam quæ sub nomine Canonis circumscribuntur) a gallis conditum Plinius: & Strabo testantur: qui Lio uo auctore transgressi Alpes haud procul Ticino flumine suis Thufcis cum agrum in quo cõfederant appellari audiuissent cognomine in subtribus pago Heduo: uero ibi omen sequentes loci urbem Mediolanum condidere sic appellatam a porca lanata in media fronte: quidam autem autem alii ab urbe Senonum in Gallia eodem cognomento. olim omnes uicariam habitabant: deinde Italicarum populorum filium: & metropolim: quam Strabo tempestate sua dignitatis eximie testatur: clara sane urbs utraque fortuna: & ab historicis nostri sæculi celebrata monumentis: ut taceam illud. Aufonii carmen: cui initium Et Mediolani mira omnia. Hic. Comi studes. Pater. inquit. retinet hic locum dialogi. Præceptores.

Mediolanum

fuit enim Mediolanum olim professorum celebritate illustre: nam & ibi Virgili. oratoria didicit: & Albius Nouariensis rhetor declamauit. Augustinus: qui postea suis uirtutibus inter diuos relatus est: liberales disciplinas professus. Quare nullo habetis præceptores. uerba Secundi sunt alloquentis pater. Nouocomensies usque ad hæc putauit: nam tunc cõuertit sermonem ad Tacitum. Pudicius. hæc melior lectio seruata forma analogiz: quod pudicius. nam a pudico recte pudicius fit: absurdum autem est a pudicia deductum credere pudicius. Quatulum. erit minimum: in qua signatione usum inuenio Tacitum in libello de moribus. Gex manore: & Ioue. Satyra. vi. Quatulum in hoc: & paulo post: nam quantula nra uoluptas sic Apulei. ix. Quatulum seretis auxiliū: sic Curti. vii. quatulo cõtenti esse deberent: & ne singulos excusā auctores: redeo ad

Quatulum

Aluum te in urbem uenisse gaudeo. uenisti autem si quando alias: nunc maxime mihi desideratus. Ipse pauculis adhuc diebus in Tusculano commorabor: ut opusculum: quod est in manibus: absoluam. uereor enim ne si hanc intentionem iam in finem intermisero: egre refumam. Interim ne quid festinationi meæ pcreat: quod sum præfens petiturus: hac quasi præcursoria epistola rogo. sed prius accipe causas rogandi: deinde ipsum: quod peto. Proxime cum in patria mea fui: uenit ad me saluandum municipis mei filius prætextatus: huic ego studes inquam: respondit etiam. ubi? Mediolani. Cur non hic? & pater eius (erat enim una: atque etiam ipsa adduxerat puerum) quia nullo hic præceptores habemus: quare nullo? nam ueremur intererat uestra: qui patres estis: & oportune cõplures patres audiebant: liberos uos hic potissimum discere. ubi enim aut iucundius morarentur: quod in prius aut pudicius cõtineret: quod sub oculis pareretur: aut minore sumptu: quod domi? Quatulum

ipsum Secundū in panagyrico: nā quātulū refert deponas: an petaris imperiū. Collata, publice sūmū collecta. Hīrationes. cōducas domos. Viatica. uicē necessarias īpensas. Adicere mercedibus. sup addere salariis: qd īpenditis pceptori Mediolanensi: ut in patriā nrām aliū conducatis. uel addicere mercedibus idē assignare īpensas praedictas salario pceptoris. Et⁹. salarii. Ambitu corrumpere. nam saepe accidit in oppidis pceptores indignos publica stipēdia consequi: quia sciunt ambire principes & decuriones. inde salaria dicunt corrupti ambitu: cum indoctis destituantur. quod sint fauorabiles. Publice. stipendio publico. Occurri. prouideri. Religio. diligēs metus. Recte. digni an indigni sint: qui conducantur. Addatur. augeatur. Collationis. pro duabus partibus. Alieno. de rep. Eam. tertiam partem. Dignus bonus & literatus. Accepturus. duas stipēdiū partes. His. parentibus. uidentur haec ad Tacitum directā uerba. Conspirare. conuenire ad hoc: nunc in bona & partem: alibi in malam dicitur. Ex meo. exemplo meo. Quāplurimum. salarium: qd sicut si conduceris optimum pceptorem. Nihil. qd dignum profectorem litterarū. Edoceantur. legere etiā educantur. Natale solū. patriā. Studia. liberales disciplinae.

est ergo collata pecunia cōducere pceptores: qdque nūc in habitationes: in uiatica: in ea: quę peregre emunt (oia aut peregre emuntur) īpenditis: adicere mercedibus. Atq; adeo ego: qui nō dum liberos habeo paratus sum p republica nō stra: quasi pro filia: uel parente tertiā partē eius: quod conferre uobis placebit: dare. Totum etiā pollicerer: nisi timerem: ne hoc munus meū quādoq; ambitu corrumpetur: ut accidere multis in locis uideo: in quibus pceptores publice cōducunt. huic uitio occurri uno remedio potest: si parentibus solis ius conducendi relinquat: iis demq; religio recte iudicandi necessitate collatōnis addat: nā qui fortasse de alieno negligentes: certe de suo diligentes erunt: dabuntq; operā: ne eam a me pecuniā non nisi dignus accipiat: si accepturus & ab his rei. Proinde cōsentire: cōspirare: maiorēq; aiūm ex meo sumite: qui cupio eē q plurimū: qd debeā conferre. nihil honestius p stare liberis uestris: nihil gratius priā potestis. Edoceant hic: qui hic nascunt: statiq; ab infantia natale solū amare: frēquētare cōsuecāt: atq; utinā tā claros pceptores īducatis: ut a finitimis oppidis studia hic petant: utq; nūc liberi uestri aliena ī loca: ita mox alieni ī hūc locū cōfluāt. Hāc putaui altius: & qsi a fonte repetēda: quo magis scires: q gratū mihi foret: si sūcepis: qd īniungo. Iniungo aut: & p rei magnitudine rogo: ut ex copia studiosorū: quę ad te ex admiratiōne ingenii tui cōuenit: circūspicias pceptores: quos sollicitare possumus: sub ea tñ conditione: ne cui fidem meā obstringā: omnia. n. libera parētibus seruo: illi iudicent: illi eligant: ego mihi curā tñ: & īpendiū uendico. Proinde si quis fuerit rebus: qui ingenio suo fidat: eat illuc ea lege: ut hinc nihil aliud certum: q fiduciā suā ferat. Vale.

C. Plinius Paterno. S.

TV fortasse ofonē: ut soles: & flagitas: & expectas. At ego quasi ex aliq pegrina: delicataq; merce lusus meos tibi prodo. Accipies cū hac eplā hēdecasyllabos nrōs: qbus

TV fortasse. Excusat lasciuia hendecasyllabonū suorū apd Paternum: & carminis generis & exemplo antiquiorū deinde liberum facit ei imponendi suis uersiculis quod nomen libuerit: rogatq; ut quicqd silis displicuerit se uellet admōere. Oratiōē. aliqui ex meis. Peregrina. externa: pciosa: & cara. Lusus. epigrammata iocos cōplexa: sic idē libro septimo appellat: & Mart. sapiens: iocorūq; uocat. Prodo. edo. publico. Hendecasyllabos. undecim syl labarū mensuram continentes: quibus admodum claruit Catullus: & Valerius Mart. & Statius in syl. Aulionus tria hendecasyllaboz genera enūerat. alibi Secundus testat emississe libruz hendecasyllaborum decantatū non mō a nostris. sed etiā a græcis. Oblectamus ocium. uel oble

Oblecta

amur ocio. utraq; lectio conuenit. oblectamus ergo ocium temporis. i. tempus ociofum & uacuum a

Hendeca
syllabo
materia

Pætus
Petulans
Petulus

rebus seriis: deducimus in uoluptate scribendo iocosa. oblecto. n. trahitur a lacto lactas: quod est alios i aliquam uoluptatem inducere: in quam significationem interdum Terentius usurpauit: quare non placet sententia Festi: qui a uerbo lacir deductum autumat. nisi respexerit: quod lactat frequentatiuū tractum sit a uerbo lacir olim in usura quo allicite pellicite illicite. locamur. & quæ sequuntur monstrant quā materiam habeant hendecasyllabi. nam in iocis: iustibus: amore: dolore: querimoniis: ira uersantur. loca ri autem refertur ad res uerisimiles: quæ risum prudentem: & liberalem excitant: nam iocum accipimus quod est contrariū serio: fingere. n. ac terzere: & pmittere interdum iocus est. Prescius. humiliori stilo. Elarius. grandiori. Varietate. uario dicendi genere: & materiam: nam sicut uerborum uarietas: ita rerum pulchra est: & quemadmodum i orationibus uariare figurā cōmendatur: sic i epigrammate diuersitas stili & argumenti plurimum appetit. Alia. quædam epigrammata. Aliis. aliquibus. Petulantiora. lasciuia nā pætum lasciuum dicunt a petendo: a quo petulans & petulus. Erit eruditioris tuæ. & ueniet tuæ excultra doctrix. Viros quoque plurimos Secundus libro. v. ad Aristonem: & Apuleius prima apologia commemorant: & Mart. in præfatione. viii. a. ferit epigrammata a seueris simis & supremæ fortuæ uiris ita scripta: ut nimiam uerborum licentia: affectasse uideantur. A lasciuia rerū. a lasciuia materia. Nudis. turpibus: propriis: sine circumlocutione: quæ latina uocat idem epigrammaticus: & lasciuam uerborum licentiam interpretatur linguam epigrammaton. Refugimus. uitamus. Vnde enim: quā ratione fieri potest ut simus grauissimis illis uiris seueriores. Alioquin. insuper. Huius opusculi. hendecasyllaborum. Catullus expressit. carmen ex libro primo Catulli ad Aurelium & Furium. Pædieabo ego uos & irrumabo Aureli pathice: & cinæde Furi: Qui me ex uersiculis meis putastis: Quod sint molliculi: parum pudicum. Nam castus: & quæ sequuntur. in quam sententiam multos ire totis pedibus cernit: nam Ouidius secundo de tristibus: inquit Crede mihi distant mores a carmine nostro. Vira uerecunda est: musa iocosa mea est: & diuus Adrianus Voconii poetæ tumulum hoc earmine incidendum iussit. Lasciuus uersu: mente pudicus erat. & Martialis lasciuia est nobis pagina: uita proba. quem uersum Apuleius tanquam Secundi recognoscit in uerbis: nec fortasse mores meos specdent de carmine. Lasciuia est nobis pagina: uita proba ut Plinius dicit. meminerint quippe eruditi. probatissimo uiro Plinio in poematis lasciuiam: in moribus constitisse censuram: sciamus tamen uerisimilius esse secundum hoc carmen mutatum a Martiale: cuius scripta prius edira fuerant: q̄ Secundi. Versiculos. esse castos: Salem. urbanitatem. Leporem. gratiam. Molliculi. lasciuia. idem Martia. ad cornelium scribit. Lex hæc carminibus data est iocosis: Nec possunt nisi priuant iuua re. Omnia. mea carmina tam bona q̄ mala. Electa. digniora. sicut alibi refert quodam solitos tantum electa recitare: ut placeant: non ut emendent. Commodissima. optima. Videri. esse optima. Paria. omnia optima: & simili figura descripta. quare liber distinguendus est & uarietate rerum & isti sit: ad quod respectu uidetur Martialis illo disticho Sunt bona sunt quædam mediocritia: sunt mala plura Quæ legis: hic aliter non sit Auite liber. Diuersa epigrammata diuersam complexa materiam: nam alia materia stilum grandiozem: uel acutiorem: alia humiliorē: uel simpliciorē expetit.

Alio. respectu alius epigrammatis melioris. Præfatione. prælocutione. Ineptias. iustus meos. Titu

nos i uehiculo: in balineo: itra cornā oblectāus ocium tēporis: his iocamur: ludimus: amamus: dolemus: querimur: irascimur. describimus aliquid: mō pressius: modo elatius: atq̄ ipsa uarietate tentamus efficere: ut alia aliis: quædā fortasse omnibus placeat: ex quibus tñ: si nonnulla tibi petulantiora paulo uidebuntur: erit eruditio nīs tuæ cogitare: summos illos: & grauissimos uiros: qui talia scripserunt: non mō a lasciuia rege: sed ne uerbis quidem nudis abstinuissē: quæ nos refugimus: non quia seueriores (unde enim) sed quia timidiōres sumus. Scimus alioquin huius opusculi illam esse uerisimam legem: quam Catullus expressit.

Nam castum esse decet pium poetam Ipsum: uersiculos nihil necesse est: Qui tum deniq̄ habent salem: & leporem: Si sunt molliculi: & parum pudicum Ego quantū faciā iudicium tuum: uel ex hoc potes existimare: quod malui a te omnia pensitari: q̄ electa laudari: & sane quæ sunt cōmodissima: de sinunt uideri: cum paria esse ceperunt. præterea sapiens: subtilisq̄ lector non debet diuersis conferre diuersa: sed singula expendere: nec deterius id alio putare: quod est in suo genere perfectum: Sed quid ego plura: nam longa præfatione: uel excusare: uel cōmendare ineptias: ineptissimū ē. Vnū illud p̄dicendū uidet: cogita me has meas

lus, inscriptio. Constringitur, colligitur, legitur etiam conscribitur. Edulij, siue idyllia: nam commo- de graeca dictio: *ἰδύλλια* utroque uersus transiit ad nos potest: quae lectio melior ē q̄ elegidia: q̄ id si- gnificet paruas elegias: uerū Secūdi carmē nō erat elegū: & lugubres: sed iocofum hēdecasyllabū. *ἡδεκά- σῳλλον* aut parua poemata sic Catullus suū exametazeis prius Theocritus suas eclogas: p̄inde statī subdit siue placet uocare. Eclogas. inquit Virgiliae bucolicae tanq̄ delectū aliqd. Poemata, p̄ter op̄is. Prae- sto, iscribo. Simplicitate, sinceritate. Aius, cū qbus libentius loquimur de alieno op̄ere: q̄ cū auctore, Potissimum, aliq̄ meoq̄ optimū. So- lum, q̄ nullum aliud edidit: nam plu- ra iam publicauerat in facultate dicendi.

nugas ita iscribere hēdecasyllabos: q̄ titulus sola meci lege cōstringit. Proinde siue epigramata: siue idyllia: siue eclogas: siue (ut multi) poemata: seu qd aliud uocare uolueris: licebit uoces. Ego t̄m hēdecasyllabos p̄sso a simplicitate tua peto: qd de libello meo dicturus es alius: mihi dicas, neq̄ ē difficile qd postulo: nā: si hoc opusculum nostrū: aut potissimū ei let: aut solū: fortasse pos- se dū: uideri diceret. quare quid agas: molle: & humanum est. habes quod agas. Vale.

C. Plinius Fundano, S.

Siquid oīno: hoc certe iudicio facio: q̄ Afiniū Rufum singulariter amo, est hō eximius: & bonoru amantissimus. cur .n. nō me quoq̄ inter bonos numerem? Idē Cor- nelii Tacitū, iis quem uirum d̄rcta familia- ritate cōplexus est. Proinde si utrūq̄ nostrū p- bas: de Rufo quoq̄ necesse est: ut idem sentias: cum sit ad connectendas amicitias: uel tenaculi- mum uinculū morū similitudo: Sūt ei liberi plu- res: nā i hoc quo p̄fectus ē optimi ciuis officio: qd de fecunditate uxoris large frui uoluit eo se- culo: quo plerūq̄ et singulos filios orbitatis p- mia graues faciūt. qbus ille despectis aui quo p- nom a. lūpit. ē. n. au: & qd ex Saturio Firmo:

Forasse, sume extrinsecus iure uel meri- to. Durum rusticū, impolitum: nam cū diffideret Secūdus facere unū aliqd opus excellens: pluribus se experiebat: quāre .viii. dicit cū hoc uel illud legesset: singu- lis uentamur non singulis dabit. Quae re uide. Quid agas. iocando monet qd iudicandū sit. Molle: & humanum. respe- xit ad genus carminis: q̄ lasciuū: & urba- num est. Quod agas. quomo do iudices.

Siquid. Fundano in proximum annum consulum omnium quare petitur suffragio: & testi- monio suo Afiniū. Bassum quēitorem sibi assumat, quem more suo in ceteris commendationibus obseruato laudat a parentibus: & animi bonis. Fa- cio, ad iudicio color. Eximius, electus: egre- gius. Me, q̄ mei ē amantissimos. Quē, grauissimū eloquentissimū: deniq̄ om- ni uirtute absolutissimū. Idem, q̄ nos, i. oprime. Similitudo morum. Sūt a mul- tis celebrata. nam tradit a. M. Tullio in Lelio morum similitudinem ēē tenacissi- mū uinculū ad amicitiam: qd rem idē orator pluribus libello de amicitia com- plexus est: nihil inquit: quod ad se rem ul- lam tā alliciat: & tā attrahat: qd ad aicitia: & similitudo. conceditū profecto esse ueg: ut bonos boni diligant: asicantq̄ sibi q̄i propinquitate coniunctos: atque natura:

Mox si- militudo

Philostratus libro. vi. similia similes amāt. Apuleius libro de philosophia aequalitas non aliter prouenit nisi similitudo in utroque amico paritate: charitateque conueniat: pares enim paribus insolubili ne- xu iunguntur. unde Isocrates ad Demonem bonorum amicitias nullum saeculum potest abolere. tantam uim habet similitudo morum: ut etiam pessimi facile conueniant: Nam Othone: q̄ postea imperauit docet. Tranquillus apud Neronem inter amicos congruentia morum summum locum ob- tinuisse: & Cor. Nepos in epitomate rerum romanorum. feroces inquit similitudo morum coniunxit: sic ex moribus contrariis nascitur odium auctore Philostrato in uita Aeschims. In hoc. in hac re. Frui large de fecunditate uxoris. suscipere multos filios. Quia praemia orbitatis faciunt etiam singulos filios quod si eximes de: latinitas melior prouderet. grades plerūq̄. praemia ergo orbitatis idē munera: quae mittebantur orbis: adeo creuerat auaritia: ut pa- tri unicus filius uideretur molestus: quia scilicet per eum priuabatur muneribus: quae dabantur orbis a captatonibus: quod Iuuenalis notat. Tollere dulcem Cogitat haerere cariturus turture magno: Mullorumque iubar: & captatore macello iugimus apud Tranquil. Tiberium Caesarem Lepidam sce- rinam generosissimā condemnasse in gratiam Quirini consularis praedictis: & orbis & Marcellinus scribit orbos: & calibes a captatonibus cultos: & vi. Mart. hortatur partes ad uitam contra quorundā nimiam persequentiā. Cecuba non solos uindemia nutrat orbos: Possunt: & partes uiuere crede mihi. at in panagyrico refert Secūdus in cām fuisse sauitā principū ne ciues oblectarent ple. Quibus. p̄mis. Assumpit nomen aui. si quis est auius suscepto per filiū nepote. Ex Saturio Firmo: opa Saturi Firmi

Orbi do- nati.

filiū fui. Propius. penitus: familiarius. In-
spexeris. cognoueris. a præcedēti tractūz.

Omninamur. nam omen plarūq; sit cau-
sa uictoriæ. sicut Locrensisbus petentibus
auxiliū a Lacedæmonis aduersum Cro-
toniatas. Principis. Traianū: qui dignis ho-
nores: & dignitates distribuit. Concur-
rit. accedit. Absente. Basilio tibi incogni-
to. Ferax sæculum bonis artibus. copiaz
bonorum: qui præstaret circa bonas ar-
tes. Hunc uero. diminutio exornatio.

More maiorū. qui dignos adoptabant:
nam a filio. P. Scipionis Africaniū mi-
norem adoptatū: fuisse legimus. Vt tu.
sapiens debes. Liberos. quæstiores: qui
sunt consulibus uice liberorum. Deco-
rum. legitur etiam decorus id est ornāmē-
to. Patre prætorio. genitus. Quibus.
propinquis. Inuicem. sicut illi consulares
sunt ei ornamento: sic ipse illis. Festina-
re. ante tempus petere. Præcurrit. præoc-
cupat tempus. Votis. desiderio. Occu-
pantibus. præuenientibus. Quæ legit-
mum. si expectasset Secundus q; consul cre-
atus fuisset Fundanius: q; erat tempus le-
gitimum petendi quæsturam: in periculo
erat: ne id præoccupanti dedisset. Quod.
ga. Præsumptio. diuinatio. uotū. Illū.
Basilium. Cuiuscunq; consulis. Quem-
cunq; quicunq; erit siue Bassus siue alius.
Adiutori. respectu tui. Si ratio tui consu-
latus. quia consul futurus es: & potes ip-
sum eligere quæstorem. Meæ. erga te.

Studium nostrum. fauorem: quem nos
enixe postulamus. Eundem. Basilium.
Suffragio. auxilio.

quem diliges ut ego: si ut ego propius ispereris:
hæc eo pertinent: ut scias quam copiosam: quam
numerofam domūz uno bñficio sis obligaturus.
ad quod petendum uoto primum: deinde bono
quodam omīe adducimur. optamus. n. tibi: omīe
namurq; in proximum: consulatū. ita nos uirtuti-
tuz iudiciū principis augurari uolunt. Concur-
rit aut ut sit eodem anno quæstor maximus ex li-
beris Rufi Asinius Bassus iuuenis (nescio an di-
cam qd me pater: & sentire: & dicere cupit: a do-
lescens uerecundia uetat) ipso patre melior.
Difficile est mihi: ut de absente credas (quanquā
credere soles omnia) tantum in illo industriæ p-
bitatis: eruditionis: ingenii: studii: mēorię deniq;
esse: quantum expertus inuenies. Vellem tam fe-
rax sæculū bonis artibus haberemus: ut aliquos
Basso præferre deberes. Tum ego te primus hor-
tarer: monerēq; circūferre oculos: ac diu pensi-
tares: quem potissimum eligeres. Hūc uero (sed
nihil uolo de amico meo arrogātius dicere) hoc
solum dico: dignum esse iuuenem: quem more
maiorum in filiū locū assumas. Debent aut sapiē-
tes uiri: ut tu: tales a rep. liberos acciperē: quales
a natura solemus optare: decoq; erit tibi consuli
quæstor patre prætorio: propinquis consulari-
bus: quibus iudiciū ipsoz: quanquā adolescentu-
lus adhuc: iam tñ inuicē ornamento est: proinde
indulge p-ibis meis: obsequere consilio: & ante
oīa: si festinare uideor: ignosce: primū quia uotis
suis amor plarūq; p-currit: deinde q; in ea ciuita-
te: in qua oīa quali ab occupantibus agunt: quæ
legitimū tempus expectant non matura: sed sera
sunt: deinde qd res: quas assequi cupias psumptio
ipsa iucunda est. Reuerat iam te Bassus ut cōsu-
lēs: tu dilige illū ut quæstorē. Nos deniq; utriusq;
uestrū amantissimi lætitia duplici pfruar &. n.
cū sic te: sic Bassum diligās: ut & illū cuiuscūq;
& tuū quēcunq; quæstorē si petendis honoribus
omni ope: labore: gratia simus adiuturi: perquā
iucundū nobis erit: si i eundē studiū nostrum: &
amiciciā meæ: & consulatus tui ratio cōtulerit.
si deniq; p-ibis meis tu potissimū adiutor adces-
seris: cuius: & senatus suffragio libentissime idul-
geat: & testimonio plurimum credat.

Aude. Hortat Valeriu Paulinū ad studiū cū sit adhuc litteris honor: nā cū esset acturus tāta auditore corona tribunalū circūdatū erat: ut p ipsos iudices uix accesserit: & audit⁹ sit maxio assensu. Gaude. legi ēt gaudeo. Nōse. cā. Studiū. eloquentiæ. Proxime. nā prime. Didit⁹. cām acturus. Nō fuit. nō paruit. Adēdū. ad dicendū. Tribunali. iudiciū sede. Stipatiōe. frequentia auditore: densa corona. Ad hoc. insup. Adolefcens q pns actioni mæ fuerat: quib scillis tunicis: & sola uelatus tunica tā altit. yn. horis: ut me audiret.

Tunica

Audco meo: gaudeo tuo: gaudeo etiam publico nomie: adhuc honor studiis durat. Proxime cum dicturus apud centū uiros elem adeundi mihi locus: nisi a tribunali: nisi p ipsos iudices nō fuit: tāta stipatione cetera tenebant. ad hoc quidā ornatus adolefcens scissis tunicis: ut i frequentia solet fieri: sola uelatus toga pstitit: & quidē horis. vii. nā tā diu dixi magno cū labores: maior cū fructu. Studeas ergo: nec desidia nra p tendas alienā. sunt q audiāt: sunt q legant. nos mō dignū aliqd aurbus: dignū chartis elaborēus. Vale.

C. Plinius Gallo. S.

Admones: & rogas: ut suscipiā absens causam Coræli contra. C. Cæcilium consule designatū. Quod admones gratias ago: q rogas quoror. admoneri. n. debeo: nō rogari: ut faciā: quod mihi non facere turpissimū est. an ego tueri Coræli filiam dubitem? Est mihi quidem cum isto contra quē me aduocas non plane familiaritas: sed tū amicitia. accedit huc dignitas hois: ad hoc ipse: cui destinatus est: honor: cuius nobis hoc maior habenda reuerentia ē: q iā illo functi sumus. naturale est. n. ut ea: quę q adeptus ē: ipsa q amplissima existari uelit. sed mihi cogitati affuturū me. Coræli filię oia ista frigida: & iania uident: obuersat oculis ille uir: quo

liz a Secundo summa reuerentia dilectæ: quæ Fuscum Minutium maritū habuit. C. Cæcilium. multos Cæcilios per illa tēpora fuisse legor: ut Cæcilium Secundum de quo Mar. dum mea Cæcilio forma imago Secundo: Cæcilii Simplicem creatum consule a Vitellio: Cæcilii Celere: cuius supra Secundum mentionem fecit. nāz Cæcilium Clasicū hic intellexisse omnino negauerim. Cæcilio Rufinū senatu mouit Domitianus censor: q saltasset. Cæcilio Proculo rescipisse diu Plu. testat Vlp. Cæcilii rhetoris me minit Athenæus: & plurimī adhuc extant in monumentis Insuabriū. Designatū. decretū: constitutum i sequentem annū: nam designare in bonū: & in malū accipi solet: quare dixit Adu. contra fas sanctæ religionis designaret aliquid: & Teren. modo quid designauit. i. cū ignominia fecit. qui ludis funebribus præerant designatores dicebant. Non facere. si non facerē. Isto. C. Cæcilio. Me aduocas. aduocatio nem meā pro Corælia petis. aduocamur. n. daturī patrociniū Agrestio tradente. Familiaritas. plus est q amicitia. Huc. ad eius amicitia. dignitas. qa senator. Ad hoc ipse. nō displicet atq hic ipse. Honor. cōsultus. Hoc. ob hac cām. Functi sumus. gessi cōsularū. fuit. n. cū Terrulo cōsul. Ea. eos honores: & magistratus. Existimari. credi eē. Adfuisse. cām suscepturū. Coræli. Rufi: cuius intentum libro primo epla deplorauit. Frigida. inefficacia: imbecillitas: nā frigus orationis dicimus cū inutilis est ofos: & frigidū ac inane dicendi genus Fabius. x. carpit: Donatus frigidū non ahaerens interpretat translatum asserens a picatione uisorum: quæ frigidam picem non tenent. frigidum plerumq nocens. Obuersat. fre.

k iii

Admones. Admonente Gallo pollicetur omnem suam opē Coræliæ: Coræli filiz aduersū C. Cæcilium: a qua defensione cū deterri possit: & qa erat Secūdo amicus: & consul designatus: tamen cum recordabatur patris Corælii: cui plurimum debebat: sperat nullam reprehensionem: sed laudem etiam ab ipso Cæcilio consecuturum. quidam codices Antonino: non Gallo scriptam epistolam significat. Coræliæ. filiz Coræli Rufi: & fororis Coræ

Cæcilius

Designare

Frigidus

quenter occurrit. Subtiliorem, acutiore:
fuit enim prudentissimus iurifconsultus:
& ætatis suæ sapientissimus. sic de Aristote
iurifconsulto locut⁹ est supra. quid il
lo grauius? sanctus? doctus? Sanctiorē,
meliorē probitate morum. Contra, ut fa
miliaritas multum reuerentia detrahat.
Admiratus, ueneratus. Inspeci, cognoui.

Ioculare

Ille habuit. Ioculare, Iocofum, loci cau
sa dictum factumue. Serium, grave sine
tristitia, contentio color. Vt ab æquali,
tanquā si fuisset illi æqualis & tempore,
& authoritate. Suffragator & testis, sic
prius dixerat suffragio & testimonio. De
ductor, in comitum. Consiliator: cuius
fœmininum consiliatrix, prulit Apuleius:
is aut est: qui ratione alte petita plura per
pendens & cōparans habet inuentionem:
& iudicationem in se secundum mores.
Rector, conquisitus est in obitu eius ami
fisse rectorem & magistrū uitæ suæ. Im
becillus, ualitudine longa & iniqua poda
græ. Senior, na. lxxvii. annum expleuit.
Domi, inter domesticos & familiares.
Astruxit, addidit. Iuuenibus, per transitū
monstrat se fuisse iuuenē imperante Ner
ua. Intra silentium tenuit, conticuit: ut
sententia suæ maiorem auctoritatem ad
deret. Qua, summa. Secundum, C. Plin
um. Voce, dicto. Quantū, laudis. Im
modicū, nimium. Nihil non, oia. Moriens,
dixit. Filia, Corælia. Cornutum, Ter
tullum: de quo in præcedentibus copiose.

De me, quam de me Corælius habuit.
Offensas, inimicitias. Istum ipsū, C. Cæ
ciliū. Noua, insolita. Intendit, moue
tur, inferit. Vt fœminæ, quæ se nesciat
defendere: uel quia quibusdam priuilegiis
munus fœminæ. Epistæ angustæ, non
n. disijundi trīn epla debet q̄tum offo. Cō
mendationēq; defendi tanti uiri filiā.

Vemadmodum, Antonini epi
grammata græca laudat: quæ
cum latine Sedis conatus esset
exprimere: multum ab illis de
cidit. Latine æmulari, traducere in lin
guam nostram. In deterius, multū defe
ci ab archetypo: nam longe tuā, meliora q̄
mea: accidit aut hoc plerūq; ut imitator
mior sit imitato. Egestate, maius ē q̄ in
opia: nā hæc ipotentia illa necessariorē pe
nuriā signat: inops, n. q̄ sine ope: egestas ue
ro quasi ex gēscui ne gens quid sit reli
qua. (Vt Lucretius ait lib. i. de rege natu
ra: ubi de aia agitiquit. Nec me animi fal
lit graiorē obicūra repta difficile illustra
re latinis uerbis ēē. Multa nouis uerbis præfētū cū sit agendum pp egestatem liguæ & rege nouitatē

Egestas
inopiaLucreti⁹

T. Lucretius autem præcepta sapiæ uerbis complexus & amatorio poculo i furorē perlus cū aliquos

neminem atas nostra grauiorem: sanctiorē: sub
tiliorem: tulit: quem ego cum admiratione dili
gere cōpissim: quod euenire contra solet: magis
admiratus sum: postq̄ penitus inspexi: inspexi. n.
penitus. nihil ille a me secretum: non iocularē: n̄
serium: non triste: non lātū. Adolescentulus erā:
& iam mihi ab illo honor, atq; etiam (audeo ni
cere) reuerentia: ut ab æquali habebatur. Ille me
us i petendis honoribus suffragator: & testis. Il
le in inchoandis deductor: & comes: Ille in gerē
dis consiliator: & rector: Ille deniq; i omibus of
ficiis nostris: q̄q; & imbecillis: & senior: quasi iu
uenis: & ualidis cōspiciebatur. Quantum ille fa
mæ meæ: domi in publico: quantum etiam ap
principem astruxit: nam cum sorte de bonis iu
uenibus apud Neruā imperatorem sermo icidisset:
& plæriq; me laudibus ferrent: paulisper se
tra silentium tenuit: quod illi plurimū authorita
tis addebat: deinde grauitate quā noras: necesse
est inquit: parcius laudem Secundū: quā nihil nisi
ex consilio meo facit: quā uoce tribuit mihi quā
tum petere uoto imodicum erat: nihil me facere
non sapientissime: cum oia ex consilio sapientissi
mi uiri facerem. Quinetia moriens filia suæ: ut
ipsa solet prædicare: multos quidē amicos tibi in
longiore uita parauit: p̄cipuos tñ Sedm: & Cor
nutū: qd cū recordor: intelligo mihi laborandū:
ne qua pte uidear hanc de me fiduciā prudentissi
mi uiri destituisse. Quare ego uero Coræliæ ade
ro prōptissime: nec subire offensas recusabo: quā
quā non solū ueniā me: uerum etiā laudem apud
istū ipsum: a quo (ut ais) noua lis fortasse ut fœ
minæ intendit: arbitror consecuturæ: si hæc eadē f
actione latius scilicet: & uberius quā eplæ ang
ustia sinuit: cōtingerit mihi: uel in exultationē
uel etiā in cōmendationem meā dicere. Vale.

C. Plinius Antonino, S.

Vemadmodū magis approbare tibi pos
sum quanto p̄f mirer epigrammata tua
græca: quam q; quædam latine æmula
ri: & exprimare tentauit in deterius tamen acci
dit hoc: primum imbecillitate ingenii mei: deins
de inopia: ac potius (ut Lucretius ait) egestate

libros quos postea Cic. emendauit per interualla infantie conscripisset, propria se manu confecit anno ætatis. xliiij. Cn. Pompeio: & M. Licinio Crasso consil. qua die Vir. poeta sumptis uinle togæ eius lectione pbat Quintilianus: sed nō ut corpus eloquētiæ faciat. Virgilius uero uerboque laudat. Patri sermonis. la-
tinæ linguæ: græcæ. n. longe maior uerboque copia ac licētia: pferri poetis: quibus l3 & noua fingere: & bre-
uibus p lōgis ac cōtra utinā latini magis seueris: notat hēdecasyllabo Mar. Didit Earinō rñ poeta: s3
græciqbus est nihil negatū: Et quos apert apert decet sonare: Nobis nō l3 esse tā disertis: Qui musas co-
linus seueriores. Hæc. carmina. Venu-
statiz. gratiæ: leporis. a Venere deductum
uerbum. Proferunt mihi. mittitur ad me
A te. uiro doctissimo. Græce. proprie.

patrii sermonis: q3 si hæc quæ sunt latina: & mea
habere tibi aliquid uenustatis uidebuntur: quan-
tum putas in eile gratiæ eis. quæ mihi: & a te: &
græce pferuntur. Vale.

C. Plinius Hispullæ. S.

 Vm sis pietatis exēplū: fratēq3: & opti-
mum: & amantissimum tui pari charita-
te dilexeris: filiāq3 eius: u tuam dili-
gas: nec tantū amittæ ei: uerum etiā patris amissi
adfectum repræsentēs: non dubito maximo tibi
gaudeo fore: cum cognoueris dignam patre: di-
gnam te: dignā auo euadere: Summū est acumē:
lumina frugalitas. amat me: quod castitatis indi-
cium est. Accedit his studium litterarum: quod
ex mei charitate cōcepit. Meos libellos habet:
lectitæ: edificat etiam. Quā illa sollicitudine: cū
uideor a cūctis quanto cum ægi gaudeo adfici-
tur: disponit qui nūciant sibi: quem assensum:
quos clamores excitari: quem euentū iudicii
tulerim. Eadem si quando recito: in proximo di-
scripta uelo sedet: laudesq3 nostras audissimis au-
ribus excipit. Versus quidem meos cātat etiam:
formatq3 cithara non artifice aliquo docente: sed
amore: qui magister est optimus. His ex causis i
spēm certissimam adducor perpetuam nobis: ma-
ioremq3 in dies futuram esse concordiā. Non etā
tem meam: aut corpus: quæ paulatim occidunt:
ac senescunt: sed gloriā diligit. Nec aliud decet
tuis manibus educatam: tuis præceptis institu-
tam: quæ nihil in cōubernio tuo uiderit: nisi san-
ctum honestumq3: quæ denique amare me ex tua
prædicatione consueuerit. Nam cum matrē me-
am parentis uice dilexeris: me a pueritia statim
formare: laudare: talemq3: qualis nūc uxori meæ
uideor: ominari solebas. Certatim ergo tibi gra-
tias agimus. Ego quod illam mihi: illa quod me
sibi dederis: quasi inuicem elegeris. Vale.

C. Plinius Nonio Max. S.

Vid fenseri de singulis tuis libris: notū tū
bi ut qñq3 plegere feci: accipe nūc qd d

Vm sis. gratulæ sibi & Hispul-
læ: q3 uxor Calphurnia se di-
gnam maioribus suis ostenderet:
nā & Ixtabaf Secūdi laudibus.
nec corpus: sed gloriā illius excolabaf.

Pietatis. pietas est p quā sanguine cōiū-
ctis: & patriæ & beniuolis cultus officij
diligens tribuit: ps sane iustitiz pxiā æq-
tatī. Chantate. amore. alibi ē p penuria
cuiuscunq3 rei. Filiā. Calphurniam uxo-
rem meā. Affectū. amorē. Ianni imitatio
ne græcorum affici dicunt moueri aliqua
passione. acūe bona: siue mala. Auo. Faba
to. Acumē. ingenij pspicacitas. Frugalitas.
reperantia ciborū. Cōcepit studiū. fa-
cta ē studiosa qm se sequi. Hēt. amat:
tenet. Quā. maxia. Actorus. cām dictu
rus. Disposit. collocat p interualla: ut mit-
tit auditores. Assensum. fauorē. Clamo-
res. applausus. Euentū. fortunā: quæ plu-
rimū in iudiciis dominant. Discreta. seclu-
sa ab aliis auditoribus. adde q Sudon. viii.
scribit Calphurniā legenti Plā. & meditari
candelas: & candelabra tenuisse. Excipit.
audiat: attendit. Formatq3 cithara. ad sonū
citharæ cātat: & cōcordat. Statū. Discēdū
musis sonat: & mea carmina fleēt. est aha
lectio. format ad citharā. i. cōcordat cū ci-
thara. Artifice. magistro musico. Magi ē
optimus. longe. n. amor ualeōr ut obrinē-
dū q uelis q3 timor: nāq3 timor abit si rece-
das. manet amor. ac sicut ille i odiū hic in
reuerentiā uertit. Corpus. q3 trā ample-
ctunt scorta: & libidinosæ mulieres. Oc-
cidūt. minunt. hic Qui. in Fa. tempora la-
bunt: tacitisq3 senescimus annis: Et fugi-
unt freno nō remorante dies. Tuis. sanctis
simis. Cōubernio. cōiūctū. familiaritate.

Pietas.

Charitas

Charitas

Charitas

Charitas

Charitas

Charitas

Charitas

Charitas

Charitas

Charitas

Charitas

Charitas

Charitas

Charitas

Charitas

Charitas

Charitas

Charitas

Charitas

Charitas

Charitas

Charitas

Charitas

Charitas

Charitas

Charitas

Pietas.

Charitas

Charitas

Charitas

Charitas

Charitas

Charitas

Charitas

Charitas

Charitas

Charitas

Charitas

Charitas

Charitas

Charitas

Charitas

Charitas

Nonius
Nauus
Gñatim
Speciatiz

Elegans

interfectum refert Spartianus. (hic aut Nonius Max. siue Nauus utraq. n. scriptura circūfertur.) scriptis libros in Blateram Secido libro. viii. tradente. Generaliter. summam & uniuersaliter: cuius contrariū specialiter: p quo spectatim Spartianus: Auidius: Lamprius certatim usurpant: nā & Columella p generaliter prius generatim dixeratq: interdū p singula genera accipi solet. Validū. nervosum: robustum: nō flacidū. Acre. uehemens. Sublime. grandicelatum figura graui. Variū. diuersa cōplexum.

Elegans. latinum: & remotū ab omni uicio. elegantia est quæ facit ut unū quodq: uerbū pure & apte dici uideat. elegans tñ uocabulum apud antiquos in uicio fuit ex testimonio. M. Catonis referente Gellio: illo. n. significari hoiezq: nimis læto: amœnoq: cultu ac uictu esset: & concertantis ac fastidiosi iudici: nā & Terentius in Eunūcho Chereā dixit elegāte formæ spectatōre: cui nō facile quis mulier quīs formosa placeret. postea iter laudē: & uituperationē usu uenit elegans: demū totū i laudē receptū ē.

Purū. apertū: lucidū: explanatū q duobus cōparat uerbis utitur: & ppriis. Figuratū. figuris opportune illutratū & uariatū. Spaciosum etiā & diffusum. copiosum: alteq: longitudinē: alterum latitudinē respicit. Velis. instrumentis: adminiculis. methaphora a nauibus. Vtrūq. i. genū & dolor. Inuicē. sibi mutuo. Magnificentiā. quæ regē magnæ & excellens est cum animi ampla quadā & splendida ppositiōe cogitatio: atq: administratio. Vim. potentiam: celerem impetum.

Magnificentiā

Heluidii
liberi

Risē. Desit apud Velium Cereali interitū Heluidiarū sororū: quæ a ptu mortue fuerant. primū dolet mortis genere: deinde cōqueri plem Heluidiū: quē sūme dilexerat: indies minore fieri. Trisē. & acerbū. o subaudiendū dolētis aduerbiū. Acerbū. ante tēpus: imaturū. Casum. malū euentū. Heluidiæ sororū. filiæ nō Heluidi Prisci a Vespasiō occisi: sed Heluidi filia. Domitiano interfecti: q tres liberos supflutes reliquit: duos puellas & puerū Heluidiū. A ptu. partus cā. ul. post primum: interdū ppositio a significat causaz ut apud luenaē Irā atq: animosa erie sumūt. aliqñ post. Tranquillus. Augustus a coena in lecticolā locubratoriā se recipiebat. Enixa. ad partum refertur. Virg. Triginta caputū fortis enixa. Supra modū. nam respectu causarū quæ maximæ sunt: mediocriter doleo. Fœcūditas. pperus ptus. Honestissimas. nobilissimas. Flore primo. adoleſcentia. Infantū. filiæq: utriusq. Nole. cā. Maritorū. cā. Patrem. Heluidium filium: nam cū Prisco propter ætatem diuersam nulla potuit cum Secundo fuisse amicicia. Actione mea. aduersum Publiciū Certum: q latius declarat lib. viii. ad Quadratum. Libris. editis ad imitationem Demosthenis contra Midiam. Ex tribus liberis. liberorum appellatione etiam feminæ intelliguntur: unde ex tribus liberis idest ex duabus feminis & mare Pliniana lectio interpretanda: & alibi iam dixerat tres liberos pro duobus maribus: & femina. Adminiculis. adiumentis: auxiliis appendicibus: affinitatibus. Desolatus. solus relictus. Fomento. remedio. Hunc. liberosq: reliquim: & superflitem. Illi. optimo. Patri. Heluidio occiso a Domitiano. q quasi scenico exodio sub persona paridis & Oenones diuortii imperatoris cū uxore tradidisset. Auo. Heluidio Prisco omni uirtute pditos: sed pſertim libertate dicendi. Pro moribus. ut bonis imbua: nam sunt & mali. mos insuper Varro inquit est iudiciū aliquem sequi debeat consuetudo. Iulius Festus de uerborū significationibus morem testatur esse institutum patrum pertinens ad religiones ceremoniasq: maiorum: at Horatius: Columella. Mart. moiem pro modo posuere. Vnicus. solus in domo Heluidiorum. Molliam. passionem.

A

Mos

uniuersis generaliter iudicē. Est opus pulchrū: ualidū: acre: sublime: uariū: elegās: purū: figuratū: spaciosū ē: & cū magna tua laude diffusū: in quo tu igenii siml: dolorisq: uelis latissime uictus es: horū utrūq: iuicē adiuuēto fuit. nā dolori sublimitatē: & magnificentiā ingenii: & genio uim: & amaritudinē dolor addidit. Vale.

C. Plinius Velio Cereali. S.

R

Risē: & acerbū casū Heluidiæ sororū: utraq: a ptu: utraq: filiā enixa decessit. Adificior dolore: me c tñ supra modū doleo: ita mihi luctuosū uidet: q puellas honestissimas i flore prio fœcūditas abstulit. angor ifantiū sorte: q sunt parētibus statim & dū nascunt orbatæ: angor optioy maritorū: angor ēt meo noie nā patrē illarū de functū quoq: pleuerātissime diligo: ut actōe mea: librisq: testatū ē. cui nūc unus ex tribus liberis supflēt domūq: pluribus adminiculis paulo ante fondatā de solatus fulcit: ac sustinet. Magno tñ fomēto dolor meus acquiescet: si hunc saltē fortē: & icolumē: parēq: illi patris illi auo fortuna seruauerit: cuius ego p salute pro moribus hoc sum magis anxius: q unicus ē: nō si i amore mollicitiā animi mei: molli metus. quo minus te mirari oportebit: qd plurimū timeā: de quo plurimum spero. Vale.

C. Plinius Sæmpronio Rufo. S.

animose dixit, dictio fortiter in hunc sensum a multis usurpata, nam Mart. inquit fortiter ille facit: qui miser esse potest. Canace apud Ouid. Scimus: & utemur uiolēto fortiter ense. idem alibi. Nostra per has leges audacia fortiter esset. Secundus libro. viii. quasi nimis fortiter scauteq; progressum: in panagyrico pro uehementer: nolo illum: quia Cæsarem fortiter amat, Martianus, sed fortiter defenditur: Pomponius. non puto fortiter posse defendi. Quid nisi quin immo: certe. Idem. Mauricus. Fortiter, locus: est. Veiento. Fabritius Veiento senator: Domitiani temporibus adulator: & delatorum defensor: testis

Veiento

monio ramen Iuuenalis prudens: q; adulādo euitaret tyrannē crudelitātē: sub Nerone a Talio Geminio accusatus: q; multa p. brosa in p̄s: & sacerdotes composuissent: iis libris: quibus nomen codicilloq; dederat: & uendita ab eo munera principis: adi p̄scēdoriq; honore ius: quæ causa Nero. ni fuit suscipiendi iudicii: conuictusq; Veientonē Italia expulsi: & libros auri iussit cōquisitos: lectiratosq; donec eū periculo parabatur: mox licentia habendi obliuionem attulit. Veitōis uxor fuit Hippia: quæ relicta omnibus fuis Sergiū Gladatorem moechum in Aegyptū usq; secuta est. Recubebat, sedebat. Sinu. Neruæ. Omnia dixi, monstrauit oia uitia: & mala. Hoem. Veientonē. Incidit forte factus est. Catullo Messalio: senator delationibus polens nec minus adulatione Domitiano carus: unde nimis utroq; cōtinxit: lue, satyra quarta: eum Catulum demōstrā. Et cū mortifero prudēs Veiento Catullo: Qui nūq; uisā flagrauit amore puellæ: Grani

Quid nī? Sed hoc Mauricco nouum non est. Idem apud imperatorem Neruam nō minus fortiter: Cōnabat Nerua cum paucis. Veiento proximus: atq; etiam in sinu recumbebat. Dixi oia: cum hoem nominaui. Incidit sermo de Catullo Messalino: qui luminibus captus: ingenio suo mala cecitatis addiderat: n̄ uerebat: nō crubescerebat: non miserabat. Quo sæpius a Domitiāo nō secus: ac tela: quæ & ipsa cæca: & improvida ferunt: in optimū quēq; cōtorquebat. De huius nequitia: sanguinariisq; sententiis in cōe oēs super cœnā loquebant. Cū ipse imperator: quid putamus passus fuisse si uiueret: & Mau. nobiscū cōnaret. lōgius abi: libens tñ. Placuit agona tolli: qui mores Viēnensium infecerat: ut noster hic

Catullus
Messalinus

anno 17

Iuuenal.
locus

anno 17

Plin. locus

anno 17

lum demōstrā. Et cū mortifero prudēs Veiento Catullo: Qui nūq; uisā flagrauit amore puellæ: Grani de: & cōspicuū nro quoq; tpe mōstq; Cæcus: adulator: dirisq; a pōte satelles. hic libyæ rector sub Vesp. & Titō multa crudelia commisit: sed eorū clementia quamuis deprehensus poenā fugit: non multo post multiplici morbo: & infanabili correptus acerbissime: non corporis tantum cruciatus sustinebat: nam erat illi maior animi morbus: & grauior: terrōibus expauescebat: & crebro uidebat sibi inslātes oc cisorum manes: quare exclamans cum se continere non posset: exillebat stratis tanquam tormentis sibi & flāmis adhibitis: quæ magis inualecente malo: extiq; defluentibus ac intestinis exhaullis mori. hūc igitur: & crudelitatis indicio: & q; sub Domitiano plurimum potuit luscum: nec penitus cæcipientem Iuuenalis repræsentatur in tragedia a Damalippo: cuius natales furrant clari: raxar satyra. viii. dicens clamorū ageres cum phasma Catulli: quid. h. aliud accipi debet Clamorem phasma? q; tragedia de Catullo Messalino: qui terroribus expauescebat: & inslantes manes exhorrebat: unde phasma dixit hanc tragediā ex apparitione manium: clamorū uero q; mimus exclamans in personam illius introducebatur: nam satyra. xiii. hoc repetens inquit mimus: agit ille Urbani quales fugitiuus securā Catulli. ah um credo fuisse: quē Plin. tradit Messalinū ex consularibus patriciis: qui cum admisisset inuidias ad genoa extrahendi sanguinis cā: q; podagris laboraret: interit: propterea q; ad fixa sanguisugae relicta capta fecissent uulnera incurabilia: sed Messalinū Cottā Messallæ oratoris filiū designasse uisq; uolusum & culinæ condimentoq; repperit. Messalinū insuper Iulius Frontinus tradit gessisse consularium: Valeriusque lectio sane refert pōt ad Catullum Messalinū. Captus. orbarus fuit in secunda scriptura luscum: & cæcipientē putonem oīno cæci ut Secundus: & luuc. uicium corporis in maius extolētes ad alium referunt. quis cæcus pro alio postulare nō possit: tñ: & senatoriū ordinē retinet: & iudicandi officio fungit: q; magistratum acceptum retinet: sed nouū aspirare phibet. au. nor Vlpia. Mala cecitatis, sicut erat corporis luminibus captus: ita cognitione intellectus: & iustitiæq; malū corporis addiderat aīo. Ingenio suo. naturæ crudeli. Quo. iectico. A Domitiano. autore: & fauente Domitiano. Improvida. temeraria: commissa casui. In optimū. in perniciem cuiusq; uitæ optimi criminando eū ap̄ principē. Nequitia. malitia. Sanguinariis. mortiferis: crudelibus. In commune. in mediū inter conuiuas. Imperator. Nerua uir bonus inquit. Passurum. Catullum Messalinū. Si uiueret. si foret nostris temporibus. nā iam sub Domitiano exercebat. Mauricus. n̄ dicit. Cōnaret nobiscum. i. esset conuina tuus imperator: quemadmodū Veitō malus. q; fuit libere dictū aduersus tamē principem mitem: & de spectui habitū propter senectutem: & debilitatem author Dion. Longius abi. digressionē longior usus sum. Libens. ut laudarem Mauricū amicum: & optime meritum. Placuit. decretum est. Tolli. aboleri. Hic n̄. agon gymnici. nā scæna. & theatrū mores nō. corrumpere: L. uii abbreviator cum

locatū a censorib⁹ theatrū extruere. P. Cor. Nafica auctore tanq̃ inutile: & nocit⁹ publicis morib⁹ ex. S. C. destruit⁹ est: q̃dē latus tractat⁹ diuus Aug. primo de ciuitate dei: & Tertullianus asserit Theatra supradis morib⁹ nata: Tacitus refert quosdam incussisse Cn. Pompeiū q̃ mansuram theatri sedēz posuisset: dum in theatro cōsederet populus totos dies ignauia consumeret: & patrios mores paulatim aboli⁹: fonditus eueri per accitā lasciuia: ut q̃ usq̃ corrumpere queat in urbe uisitat⁹ degenet: q̃ illud externis iuuenis gymnasia: & ocia: & turpes amores exercēdo: hinc Pl. senior iuuenes exercendo: se: & uengendo: utres perdidit: se repræhendit. similē iuuenta. multis gymnasia carpit. Oiu⁹ mores isecit. pp cōcursum: & imitationem omniū gentium. A capite. ab urbe Roma gentium princeps.

otium. nam Viēciū uicia intra ipsos residūt: nostra late uagāt: utq̃ in corporibus sic in ipso grauiſſimus est morbus: qui a capite diffunditur.

M C. Plinius Pomponio Ballo. S. Agnam cœpi uoluptatem: cū ex cōmuniſ amicis noui te: ut sapientia tua dignū est: & disponere ocia: & ferre: habitare amabiliſſime: & nunc terra: nunc mari: corpus agitare: multū disputare: multum audire: multū lectitare: cūq̃ plurimū scias quotidie tū aliquid addiscere: oportet uirū ita senescere: q̃ magistratus amplius gesserit: exercitus rexerit: totūq̃ se reip. q̃ diu decebat: obtrulerit. nā: & prima uitæ tpa: & media patri: & extrema nobis impertiri debemus: ut ipse leges monēt: quæ maiorem aſis. lx. ocio reddunt. Quādo mihi licebit: quādo per ætatē honestū erit imitari istud pulcherrimūq̃ etis ex plur⁹: quando secessus mei non desidia nomen:

sed tranquillitatis accipient.

P C. Plinius Fabio Valenti. S. Roxie cū apud cētumuiros ī q̃druplici

Tri. ē in aliis utiq̃ scribēs Aug. diuissile urbē fregidēs: & uicinas situisse ut illas aſis magist⁹ fortit⁹ tuerentur: & adhuc magistros e plebe cuiusque uicinie electos. nam magistri dicuntur non solū doctores artium. sed pagorum societatum: uicorum: collegiorum: equitum: de Paulus de uerborum significatione: quibus ait præcipuū cura rerum incumbit: & qui magis q̃ cæteri diligentia: & sollicitudinem rebus: quibus præfunt: debent: hi magistri appellantur: quia: & ipsi magistratus per deriuationem a magistris cognominantur: hinc cuiuslibet disciplinæ præceptores magistros appellari a monēdo uel monstrando: & que m posteris dictatorem uocauit: magistrum populi prius nuncupatum quidam tradunt: quo magistrum equitum dictum auctores suū Seneca: & Varro: qui putat reliquos præter dictatorem: & magistrum equitum. magistratus dictos ita ut ab albo albarus. Ampliſſimos. quales sunt consularis: proconsularis: prætura. Rept. ad uſum publicum: & communem utilitatem. curiales omnes interminatione moneri iubet imperator ne ciuitates fugiant: aut deferant res habitandi causa fundum: quem ciuitati præterulerint scientes fisco esse sociandum: eoq̃ iure se esse carituros: cuius causa impios se patriam uitando demonſtrauerint. Quādiu. per ætatē legitimā. Prima uitæ tpa: iuuentutē. Media. utilitatis. Extrema. senectutis. nā ætatē hoīs in tria rātum diſtingit. Nobis. quieti: & honesto ocio. Annis. lx. lib. i. l. oſidimus ſenatorem ſexagenariū: neq̃ in curia cogit: neq̃ repellit. Per ætatē. excuſante ætate: non morbo: optat. n. ſibi uitam longam: & ocioſam. Exemplū. q̃ tu facis. Quādo. l. nā ſibi rādet. Desidia. q̃ eueniret: ſi ante tempus legitimū publica officia defererem.

P Roxie. Cū diſſet apud cētumuiros ubi nullos hēbar in dicēdo ſocios eoꝝ: quos priō habuerat: cōquerit de fragilitate hūana: & mutabilitate fortunæ: ex plōq̃ ſui docet q̃ uaria: q̃ lubrica ſit Fab. Valē. cui hæc ſcribit eplā cōſul cū Vetere ſuic: cō resp. diu preſſa tandē in Nerua: resp. aſſet alio Anto. Pius: q̃ erat uir pentuſuſus eſt familiariter. Valentiſ iuriſcōſultū meminit Paulus titulo de fidei cōmiſſariis hæreditariis. aliu Fabiū Valēde leges apud Tacitū legatū Vitellianiſ ptes ſecutus: cui agmen agentū pceſſit aquila clāgore læto: ſis nō multo poſt Urbini in cuſtodia ineret. ſedus eſt: & caput Vitellianiſ cohortibus oſtentatum: ne quam ultia ſpem fouerent. In quadruptici

M Agnā: Laudat Pomponiū Baſſum: q̃ iſ ingraueſcentib⁹ annis ſecellum ſuū prudēt diſponat: optatq̃ ſibi aliq̃ dari parē occasionem: qua ſine dedecore poſſit trāſigere uitā ocioſam. Pōponi Mart. meminī pariter: & Baſſi: cuius pueri Urbini mortē imaturā deſet. Ocū. uacationēz ab officiis ciuilibus. Amoeniſſime. reſpicit aedē: & loca lauta: quæ ioclebar. Agitare. exercere. Terra. uenūdō: ludēdo uē heris leſſica: & equo. Mari. natido: nauigādo. Magiſtratus. dignitates. magiſtratus aut pſonā ipſam demōſtrat: ut cū dicimus magiſt⁹ iuſſit: aut honorēt ſi dicaſ Mario datus ē magiſtratus. Vlpia. ſi. ſecūdo ſit magiſtratus eſt uel ſeq̃ in poteſtate aliqua ſit ut puta pconſul: uel pſonæ qui pūcias regūt. oſno hi dāt eſſe in magiſt⁹: q̃ per impēria potēſtates ſunt q̃ priuati magiſtrare. n. regere: & moderari ligat. Tacitus inter magiſtratus tantū reſeruet: quaſtutam: ad ſuſtinet: tribuat: pſonā: cōſulātū.

Magiſtratus

Magiſtare

Magiſt

Fabius
Valens

iudicio ubi sedebant iudices centum: & octoginta: tot enim quattuor consilijs cōscribebant. Dixisset, ægilsem causam. Subit recordatio, venit in mentem, Iuvenem, undevicesimo anno. In quadruplici iudicio apud centum viros. Animus processit longius, consideravi ulteriora. Hoc iudicio, hac causa proxime dicta. Illo, cum primū coepi. Socios, participes, coadiutores in dicendo: nā plures eandē cām tuebantur: & accusabant. Laboris, actionis. Eram, supereram. Solus aduocatus. Vtque, primo: & postremo. Conuersiones, mutationes. Fragilitas mortalitatis, vita mortalium fragilis, iuri cōsultū fre-

Morta-
litas

quenter usurpant mortalitatem pro morte. Vipianus, is qui in reatu decedit integri status decedit: extinguit, n. crimē mortalitate. Tunc, cum primam causam dixi. Huic, aliquid, Aetas, hexagenaria. Si lentū, uacationē fori. Hic, alius. Amici cia principis, a Traiano ob amorē in cōsiliū regis suae: adhibiti nequibāt tractare causas ciuiles: quales erant cēduales.

Studijs processimus, sub Domi. cū ægit p. Iulio Passore in cētum uirali iudicio ad uersum potētissimos ciuitatis: & Domitiani amicos: quia actione: quia bene cessit: sūmā famā est adeptus: & magistratus: q. in fine panagyrici obscurius cōplectis, uos inquit p̄s cōscripsi credit: si cursū quēdam p̄fectus ab illo infidiosissimo principe anteq̄ profiteret odii bonorū: postq̄ p̄fissus est substituti uiderē quē ad honores cōpendia pateret: lōgius malui. Studiis perichitati sumus, uel dū fuit studiis ut Arthemidoro philosopho: & ceteris: uel dū Bebiū Massiam reum peragit: p̄inde lib. vii. testat se futūre reū sū Domitianus diutius uixisset: nā in scriinio eius post iterū datus a Caro in Secundū libellus iustus est. Rursusq̄ processim⁹, sub Nerua, & Traiano: quibus speratib⁹ dignitate gloria: diutius plurimū creuit. Exiguū tēpus, nō multi annis usq̄, n. cōperio Secūdū peruenisse ad senū: q. tāto perz uotis petierat. Vices, tot mutationes. Aeuū, æternitatē: diuū æuū ab æternitate omnium annorū: hinc æuū ternum: & p̄syncope æternum, & Censorinus inq̄: ceterū de æuorū est tempus unum: & maximum non multum est q. in præsentia dicitur: est enim immensum sine origine: sine fine: q. eodem modo semper fuit: semper futurum est: neq. ad quenquam hominum magis q̄ ad alterum pertinet, hoc in tria diuiditur: præteritum: præsens: futurum: æuū neq. annorum: neq. sæculorum nūo: nec deniq. ullo finito temporis modulo metiri conabor, secundum uero Hammonium *τρεπὰ τὸ αὐτὸν* deductum uidet̄ p̄o-
teit: q. quinq. significat uitam hominis mille annorum numerum: æternitatem auctore Gregorio Nazāzeno: & septem sæcula a principio mundi usque ad resurrectionem mortalium: & tergioris medullam Hippocrate tradente. Documento, exemplo. Nihil desperare, in nulla re desperandum esse. Orbes, reuolutione. Circūagi, rotari. Familiare, consuetum. Ratio, causa.

Aeuum
Æternū

S

Cripterā, reuocata lege tabellaria de suffragijs pri⁹ factū laudauerat q̄a repentinū: sed scripserat uerūdū ne p̄cedēte tpe uitia aliq̄ nascerēt, q. cū euenisset ipodētia suffragatoris taxatā p̄ cādidatis in tabula reperti sūt suffragatores. Scripterā tibi lib. iii. ad eundē maximū. Ex tacitis suffragijs, quoz per tabellā ferebant sine uocetiam, n. dixerat, sed ueror ne p̄cedēte tēpore ex ipso remedio uitia nascent: est, n. periculū tacitis suffragijs ne ipudentia irrep̄at. Factū ē, natū est. Proximis comitiis, cum nuperrime congregati sunt ad magistratus creandos. Iocularia, ludibria. Feeda dictū, inhonesta silētio inuoluēda. Vna, tabella. Candidatorū nomina, in tabellis non suffragatorum: sed candidatorum: quibus suffragiū ferebant scribere debebant: hāc autē līx scdm Cice. de orat.

iudicio dixissem: subiit recordatio: ægilse me iuuenem æque i quadruplici, processit animus: ut solet: longius, coepi reputare quos i hoc iudicio: quos in illo laboris socios habuissem, solus eram qui in utroq̄ dixissem: tantas conuersiones: aut fragilitas mortalitatis: aut fortunæ mobilitas facit. Quidā ex his qui tunc egerant: decellerunt: exulant alii: huic ætas: & ualutudo silentium sua sit: hic sponte beatissimo ocio fruitur, alius exercitum regit: illum ciuilibus officiis principis amicicia exemit. Circa nos ipsosq̄ multa mutata sūt: studiis processimus, studiis perichitati sumus: rursumq̄ processimus, profuerunt nobis amicicia bonorum: & obfuerunt: iterumq̄ profunt. Si computes annos exiguum tempus, si uices regis: æuū putes. Quod potest esse documento nihil desperare: nulli rei fidere: cum uideamus tot uarietates: tam uolubili orbe circumagi. Mihi autē familiarē est omnes cogitationes meas tecū cōmunicare: isdemq̄ te, uel p̄ceptis: uel exēplis monere: quibus ipse me moneo, quē ratio huius epi stolæ fuit. Vale.

S

C. Plinius Messio Maximo, S.
Cripterā tibi uerūdū eē: ne ex tacitis suffragijs uitia aliq̄ existeret: scdm ē. pxi-
mis comitiis in quibusdā tabellis multa iocularia, atq. etiam feeda dicta: in una uero p̄ candidatoz

tore i dandis suffragiis subscribebant. A.F.P.R. i. apru fide Publii Rustici, Exciduit, iratus ē. Scripsit ser. illa iocularia. Principē Traianū. Cōprecatus p̄cibus cōtendit ut ingreteret: & puniret. Latuit, non dep̄ensus ē. fuit iter idignantes ipse cū aliis idignationē simulauit: & i nūo idignānū fuit. Domi clā: & secreto. In tanta rei creatōe magistratū. Serio, quo seria: & grauiā tractant. Scurriliter, negter, petulāter. Dicax, q̄ iocosis salibus ludit sine dubio dicax a dicēdo d̄ficūt dicacitas: quā significat ser.

Dicax
Dicacitas
Facetus

noibus suffragatorū noīa inuenta sunt. Exciduit senatus magnūq; clamore i eū: q̄ scripsisset iratū p̄cipē cōprecatus ē. ille tñ sefellit: & latuit: fortalle ē iter idignantes fuit. Quid hūc putamus domi facere: q̄ in tanta re tā serio tpe scurriliter ludat: q̄ deniq; oīno i senatu dicax: & urbanus: & bellus est: tñ licet i prauis ingeniis adiicit illa fiducia. quis, n. sciet? poposcit tabellas: stilum accepit: demisit caput: neminē ueret: sed cōtēnit. Inde ista ludibria scēna & pulpito digna. quo te uertas: q̄ remedia cōquiras: ubiq; uitia remediis fortiora. αλλα ταυτα του περιημας με λησει. Cui multū quotidiē uigiliā: multum laboris adiicit hāc nostra iners: sed tamē effrenata petulantia.

Caullatio

Vrbaniū

Rustici
Bellus

C. Plinius Nepoti. S.

PEtis ut libellos meos: quos studiosissime me cōparasti recognoscendos: emēdādoq; eurem: faciam. quid enim suscipere libentius debeo te praeferam exigente: nā cū uir grauissimus: doctissimus: disertissimus: maximē super hāc occupatissimus puincia praefuturus tāti putes scripta nostra circumferre tecum: quantopere mihi puindendum est: ne te hāc pars sarcinarū tanq̄ superuacua offendant: adnitar ergo primū: ut comites istosq; cōmodissimos ha-

tro erati: in quo ludi aditabāt: itē scēnā uocari arboꝝ i se incubantū quasi cōcameratā densationē: ut subterpositos tegere possint. itē compositionē alicuius criminis: quā digna sit agi in theatro exclamationibus tragicis: lunifecultus dissimulā scēnā esse ludogē faciendogē cā quolibet loco ubi quis consistat moueat: spectaculū sui praebiturus positā i publico priuatoq; uel uicō: quo tñ loco passim hoīes spectādi causā admittant. nā Secundus pro auditorio: & Apuleius pro spectaculo: & motu usurpāt. Pulpitō. in profcenio fiebat pulpitum: q̄ graeci λογισιον appellant: iō q̄ eo tragicū: & comici adtores in scēnā pergunt. pro recitām cathedra Mart. posuit. Vicia remediis fortiora. Tacitus felicitatē ro. sub Traiano commendans inquit natura tamen infirmitatis humanae tardiora sunt remedia q̄ uicia. αλλα ταυτα του περιημας με λησει. sed hāc ei qui supra nos est curae erunt. i. uerum hāc mala imperator noster traianus curabit. potest hoc dictū respicere illud Apollinis εως με λησις ταυτα ως αλωνα

Scena

Pulpitū

PEtis. Polices se emēdaturū libellos: quos Nepos iturū i puincia cōites p̄cedētis suae petierat: q̄mo nouos cōposuit. Studiosissime, diligentissime. Cōparasti. emisti: cōgisti. Recognoscendos. castigādos ab eo q̄ perditulū priore relegēdos: deinde castigādos. Te. tāto uiro: & alio. Saper. adpter suae sp̄mis: ut sup̄ oīa uultus Accessere bōi. Prouicia. incertū cui pp̄ illoꝝ tēpogē itereceptā historiā. Praefuturus. cū ip̄erio rectorus. Tāti putes. plurimi facias. Sarcinā. libelloꝝ meogē. Superuacua: inemendata. Comites. libellos itē tecū facturos. Cōmodissimos. emaculatissimos: qui si uiro

authore deprauabant: quum nunc defecisse ab archetypo post tot secula: & in tanta barbarie putamus? quare tantomagis nobis elaborandum fuit ut quod in manibus extat ab ipsis ore faucibus liberaremus. Reuersus, in urbem finito proconsulatu. Quos.nouos aliquos. Tu.doctissimus: cum uideam nostra conquiri a te.

Serius Au-
gustinus

Erasmus Falconi commendat Sentii Augurini poemata, inde sumpta occasione recitat quae in laudem sui scripserit: non esse tamen mirandum si talia faciat. cum grauissimorum: & eruditissimorum uirorum consuburnio utatur. Sentium Augurinum. filium Cn. Sentii Galli uiri

illustris: qui multa in britannos: & iudeos gessit. Poemata, parua poemata. Appellat. inscribit. Multa, sunt in illis scripta. Tenuiter. In figura tenui: cui op ponitur sublimiter. i. gradiori stilo. Tenaciter. moliter. amabiliter. Bile. amantissime. Amor eius. meus amor in eum: qui cum sit animi passio interdum obstat uero iudicio. Lemma. argumentum: Mar, in difficulte Lemma si queris cur sint ascripta: Docebo: Vt si malueris lemmata sola legas, alibi Viuida cum poëis epigrammata: mortua poëis Lemmata. scribitur. n. dupl. ci. m. apud Aristotelem propositione. i. inter rogatione sumis. nā interrogatio cā rñsionis ē: ex q syllogism⁹ ea ēt assumptū dñt: & monolēmati ppositio: ut respiras? uis igit. nam manifestū ē assumptū: qd spirat uiuit. lemma insuper dicimus: qd sumitur rōne donitē. pphetia: & ex ppro corde apophthegma. simplici uero. m. di. goitatē fortitudinē relationē si: superbia: luctū: quis alii ducti errore scripturæ aliter interpretent. iudicii mei, an recte iudicē. Occurrerit. memorie se obtulerit.

Teneo. memini. Explicui. reuocui in mentē. Minutus. breuiss⁹ quales sunt hē decasyllabi: an magis humili stilo. Meus. muncipis: siue quo delector. de utroq; ab unde iā dictū. Vcteres. scriptores: quorū plurimos nō multo post nos abimus. Sed qd ad me. nihil illi faciūt mihi ad exēplū.

Vnus Plinius ē mihi. derineor hendecasyllabo mei Plinii. Mauult priores uersiculos. magis capis scribendis uersiculis: & hos pponit studio ofonū. uel magis sic distingue: & dic un⁹ Plini⁹ ē mihi priores. i. pro Catullo: & Caluo ac aliis ueterib⁹ studeo Plinu hendecasyllabo. Relicto foro. omisiss actionibus forensibus. Quod amet. amica uel puer. Ille. admirandus i morib⁹: & eloquentia. Quid. opus ē mirari se ueros illos Catones respecta Plinii. an potius referendum ad scripta Catonis iocosa: de quibus Ouidius libro. ii. de tribus: & leuc Cornifici: parq. Caronis opus. Amis. oblectaris lusiis: & amoribus scribēdo iocosa. Ama re noli. cū talia ludat seuerissimi: & supremæ fortunæ uiri. est aut concessio prohibita. Apra. materię cōgruentia. Expressa. explicita q interdit. Gustū. gratiā lepore. Moribus. male. n. hitat sciētia cū uicio. Spuriinna. Vesticio Spuriinna doctissimo: & prudentissimo uiro. Antonino. Arrio Antonino auo materno Antonini Pii: quare nō audiendi: qui Antonino Pio legunt: cum is natus sit imperante Domitiano: nec sub Traiano potuerit esse senex: mox. n. Spuriinna: & Antoninum. grauissimos senes appellat: de utroq; enarratus iam pscriptimus. Cōtubernalis. cōuiuator. Ornaf. insituit. format. Illud. dictū.

beas. deinde ut reuersus inuenias: quos istis adde re uelis. neq; eni medioeriter me ad noua opera tu lector hortaris. Vale.

C. Plinius Falconi. S.

Erasmus dies ē: quo audiui Sentium Augurinum cum summa mea uoluptate: i. mo etiam admiratione (poemata appellat) multa tenuiter: multa sublimiter: multa uenuste: multa tenere: multa dulciter: multa cum bile. aliquot annis puto nihil generis eiusdē grauius: & absolutius scriptum: nisi forte me fallit aut amor eius: aut qd me ipsum laudibus euexit. nam lemma sibi sumpsit quod ego interdū uersibus ludo: atq; adeo iudicii mei te iudicē faciat: si mihi ex hoc lēmate secūds uersus occurrerit.

nam ceteros teneo: & iam explicui. Canto catmina uersibus minutis: His olim quibus: & meus Catullus: Et Caluus: uetere sq; Sed quid ad me? Vnus Plinius est mihi priores: Mauult uersiculos foro relicto:

Et querit quod amet: iuuatq; amare.

Illos Plinius ille: Quid catones?

I nunc quisquis amat amare noli:

Vides quā acuta oīa: quam apta: quā expressa. ad hunc gustum totum librum reppromitto: quē tibi: ut primū publicauerit: exhibebo. Interim, ama iuuenem: & temporibus nostris gratulare pro ingenio tali: qd ille moribus adornat: uiuit cū Spuriinna: uiuit cū Antōlo quorū alteri affinis: utriq; cōtubernalē. Possis ex hoc facere eōiecturā qd sit emēdatus a dulcescēs: q a grauissimis senibus sic ornaf: amaturq; est. n. illud uerissimū.

Lemma

τι τινος οὐκ ἔστιν ἐκείνου δις περὶ αὐτοῦ ἐκείνου, cognoscens q̄ talis est unus.
quisq; qbus delectat̄ conversat̄. libica Demosthenes in ofone de transgressa legatione hac adducit tāq̄
ex phœnisti Euripidis i quibusdā exemplaribus credimus. οὐ τις ἀλλήλων ἀλλ' αὐτῶν ἀνὴρ
οὐκ ἔστιν ἕκαστος ἑκαστος τινος οὐκ ἔστιν ἕκαστος τινος οὐκ ἔστιν ἕκαστος τινος οὐκ ἔστιν ἕκαστος
q̄ autē cōversans delectat̄ malis uir nūq̄ amant̄ cognoscens q̄ talis ē unusquisq; quib⁹ delectatur con
uersans: hanc etiā sententiam Aphthonius recitat suppresso auctore: nos illā Euripidis tragediam dili
gēter recognouimus. neq; ullibi talia car
mina depræhēdim⁹: aut igit̄ ab explari
bus perire: aut alterius auctoris sunt.

Τι τινος οὐκ ἔστιν ἐκείνου δις περὶ αὐτοῦ ἐκείνου.
Ταί εὐνὼν. Vale.

C. Plinius Iulio Seuerō. S.

 Erennius Seuerus uir doctilissimus ma
gnī æstimat i bibliotheca sua ponē ima
gines municipum tuorum Cornelii Ne
potis: & Titi Cassii: petiq; si sunt istic: ut esse cre
dibile est: exscribendas pingēdasq; delegem. quā
curam tibi potissimum iniungo: primum quia de
sideriis meis amicissime obsequeris: deinde quia
tibi studiorum summa reuerentia: summus amor
studiorū: Postremo q̄ patriam tuam: omnesq;
q̄ nomen eius auxerunt: ut patriam ipsam uene
raris: & diligis. Peto autem: ut pictorem q̄ dilige
tissimum assumes: nam cum est arduum similitu
dinem effingere ex uero: tum longe difficillima
ē imitationis imitatio: a qua rogo: ut artificē: quē
elegeris ne in melius quidem finas aberrare.

C. Plinius Romano. S.

 Eia tu cū p̄xīe res agens quoquo mō ad
iudicādū ueni. Nihil ē: qd i dextrā aurē
fiducia mei dormias: non impune cessatur. Ecce

Erennius. Nominē Herēnii Se.
ueri rogar Iulii Seueri: ut p̄ ali
quē summum artificē curaret
imagines Cor. Nepotis: & Titi
Cassii: q̄ simillimas archetypo depingē
das: quas Herēnius in sua bibliotheca po
situr⁹ erat. Bibliotheca. q̄ latine libraria
dicitur: bibliotheca librarij: q̄ scriptor.
& custos librōz ē apud Varronē q̄ libros
rōnum curat. sed libraria frustra sunt un⁹
libræ Columella referēte. Cor. Nepotis.
hic uir sanctus Ciceroni familiaris: & ami
cus: cuius uitā cōscripsit: clarus historicus
habitus ē. nā in super uitā Titi Attici: librū
de illustribus libris: itē de saginatōe auuū
edidit: ac Dareē phrygū latinitate donā
uit. chronica cōscripsit: itē epigramata lu
sit. tranquilluss affert composuisse libry:
quo distinguit litteratū ab erudito. moris
principatu dicit Augusti Plinio auctore.
Titi Cassii fuit Titus Cassius Seuerus Par
mēsis oratoris primū flexit ab illa ueteri:
atq; dicendi uia directus: nūq̄ infirmis li
genti: nec incitū litteratū: sed iudicio: & i
tellectu i Tacito credimus. utrosq; cōiū
xerunt duo religionis nostræ professores
eloquentissimi Tertullianus: & Lactanti⁹.

Libraria
Librarij
Libralia
Cor. Ne
pos

Cassius
Parmēsis

quo nū ille inquit: neq; Cassius Seuerus: aut Cor. Nepos: neq; ullus commentator eiusmodi antiquitatz
aliud q̄ hominem promulgauerunt. hic uero Nepotē: & Cassium lib. i. diuinarum institutionum conne
ctit. fateamur ergo ex uerbis Cæcili Cor. Nepotem fuisse Parmensem: cum conset Cassiū Parmensem:
neq; oblat q̄ Veronenses uiri sane illustres afferunt ideo Nepotem Veronensem. q̄ illi tanq̄ amico scri
psit Catullus: leuis hac & minimi coniectura: aut q̄ alij scribūt Padī accolā: tūc. n. iure cōfurgēt Cre
monēsis: siue Placētini: ac alij inumeri: & meli⁹ sibi hac rōne uedicabūt. p̄inde lōge magis p̄xima Pado
Parmā: q̄ Verona. Istic. in municipio tuo. Delegē. mādē. cōmittā. Studiōz. itarū. Priam. Parmā.
Nomē. famā. Auxerūt. ut omittā p̄mēsiū lanagē celebratē: & Cassio cēturio: ac Macro. ciuib⁹ secūdū
quosdā honestatē Parmā. refert Plurari. i. uita. C. Marti cū iter ei⁹ milites: & Catuli de Cimbrogz uictoria
cōfrectio otine i hac pacto uērtū ē: ut legati Parmēsiū: q̄ tūc aderāt de hac re iudiciū ferrent: q̄ ducti per
cadauera hostiū a milib⁹ cōfpererūt iaculis militū Catuli barbaroz cor p̄foratā: q̄ dignoscebatur
ex istis: quæ nomen Catuli in telis designabāt: ex qbus sane cōiij pōt quā tunc t̄pis esset Parmēsiū au
thoritas: qui sup tanta re disceptatores electi fuerit. Ex uero. ex archetypo: a uiuo hōie. Imitatio imi
tationis. effigies: quæ deducit ab alia p̄ctura quæ: & ipsa trāscripta fuit a primā: & uera forma. nā imita
tor semper de ficta ab imitato. In melius. in maiorē. decorē. q̄ Nepos: & Cassius dū uiuerent: fuerunt.

Parma
laudatur

Eia tu. Romano monet. ut in curiam ueniar cum proxime iudices cogentur: nam Nepos
prator cessantī multā in indixerat: & nisi cum uenia absoluitus fuerat. Heia. interdum hot
tis aduerbium: quādoq; corripientis. hac commode in utraque significatiōe accipi potest.
Proxime. primum. Res agitur. causæ tractabūt. Quoquo modo. omnino. Iudicā
dum. nam erat iudex Voconius Romanus. Nihil est. non prodest: non opus est. Virgi. Si ad uitulā spe
ctas nihil est q̄ pocula laudes. Dormias i dextrā aurē. securus sis. puerbiū i eos q̄ secure uiuūt. Dextrā
a nobiliorinā ē: dicim⁹ dormire in utrāq; aurē. Fiducia mei. q̄ fidas q̄ te exculem. Cessat. uacatur

Nihil est

Licinius
NeposMulcta
dicere
Mulcta

ab officio suo. Ecce hoc aduerbium ut plurimum affert aliquid noui: interdum demonstrat. Licinius Nepos, cuius constantia & Severitate in prura postmodum laudat, fuit alius Licinius Nepos declamator auctore Seneca. Prætor, qui iuridicundo præerat: & in potestate habebat tabellas oium iudicum. Fortis, constans. Mulctam dixit, usus uetere pualuit ut ita loqueretur mulcta dixit. quis Caro mulcta facit pualerit n sine rone ut iqt Gel. Mulcta pecuniaria poena, Instituto anti quo ex bob? & cub? mulcta dicebat: & maximā mulcta: quā Gellius appellat supremā duarū omni: & triginta boum instituerunt

sed cum eiusmodi mulcta a mgriatibus dicta erat adigebat boues: ouesq; alias pci parui alius maioris: æque res faciebat inæq; lē mulcta poenā: cetero lege Aterina constituti sunt i oes singulas æris deni. i boues æris ceteri. Vlp. de uer. signif. iter mulcta: & poenā inqt multū interest cū poenā gñale nomē sit: & oium delictorū coercitio: mulcta specialis peccati: cuius aduersio hodie pecuniaria ē: poenā aut nō trī pecuniaria: uerū capitis: & æstimationis irrogari solet: & mulcta quidē ex arbitrio ei? uenit: mulcta dicitur poenā non irrogat nisi quæ quacūq; lege: uel quā alio iure spālī huic delicto iposita ē: qmō mulcta ibi dicitur specialis poenā nō ē iposita. Itē mulcta is dicere potest: cui adiuuatiō data est, mgriatus. n. colos: & pñdes puinciæ possē mulcta dicere mādatis pmissum est. poenā aut unusq; irrogare potest: cui hui? criminis siue delicti executio cōpetit. sup qbus Labeo ibide; plerūq; multa. Tacitus mulctari exilio plerūq; usurpat: & mulcta

Poenā

re significat interdum lacere: mutilare: mollire. dissoluere. itaq; Terentianus Demea dixit omnem famulū mulctasse usq; ad mortem. unde Mulciber quasi mulciber deductus credit. Ille. senator. De paretur. precibus obsecraret. nam deprecatio & i senatus: & apud principem locum habet. Sed timuit. quamuis ab solutus tamen extimuit: & opus fuit precibus ac uenia: quæ utralisq; ad officium conuenisset. Instituit. e. introducere primum. Reducere. iam perlata lege ne quis cessaret ab officio suo sine legitima causa postmodum desueta: quæ tunc per Nepotem reduci uidebatur. Seueri. prætores: qualis erat Licinius Nepos. Institutum. receptum.

Licinius Nepos prætor acer: & fortis mulctam etiam dixit Senatori. agit ille in Senatu causam suam: agit autem sic ut deprecaretur. remissa est mulcta: sed timuit: sed rogauit: sed opus uenia fuit. dices nō oēs ptores tā leuiter. falleris: nam uel instituere: uel reducere eiusmodi exemplum nō nisi leuiter: institutum: reductum uel exercere etiam lenissimi possunt. Vale.

C. Plinius Licinio Surra. S.

Tuli tibi ex patria mea pro munusculo quaestione altissima ista eruditio dignissimam. Fons oritur in monte: per saxa decurrit. excipitur cœnatūcula manufacta. ibi paululum retentus in larium lacū decidit. huius mira natura. ter in die statis auetibus: & diminutionibus crescit: decrescitq; cernitur id palas: & cū sūma uoluptate dephendit. Iuxta recubis:

Licinius
Surra

Tuli. Mirā fontis sui naturā in agro Comēsi referre: nā statis horis crescebat: & decrescere: cū ergo tāti miraculi nitē lucigare: & post multas rōnes iudicio Surra plura scrutata reliq;. Licinio Surra scripta epām in uetusto codice lego: diues admodū testimonio historico rō pariter a luce. p hæc demonstrat. Dispositi p diues amigulare cohortē Seruorū. noctū Licin? iuber attonitus p Electorū signisq; suis phrygiarū colūna Atq; ebore: & lara testudine o. n. ditatū pcessit ut gymnasiū ropo. suis ipis extruxerit. fuit aut uir altē i gēniū: & pñdæ doctrinæ: & epigrammate ex li. vii. testa (Mart. Doctore Licini celebrē sūme uirore: Cui? pñca graues ligæ rexit auios: abigēdū cū idē poeta scribar ad Licinā. Dū Surra laudat tu? & alibi: Quis uidet ppi? magni certamīa Circi laudat æuētinæ uicin? Surra Diætan signauerit Palphu. Surra pulsū olim a senatu: & Domi. im peratē de oratorib? coronatū: in Lic. Surra: omisso. n. Man. Surra caudicib? cū? meminit Fab. maxima fuit cū Tra. & Lic. Surra amicriela. q. onidem? in pnatyrico cōmodius. Patria. Como. Quæstio. di

Quæstio

spurationē qd latius intelligitur ois de qua in utrāq; partē: uel in plures dici credibiliter potest: in quē sensum hie est accipienda: at in iuridicalis materia dupliciter usu uenit: altero mō quo dicimus multas qñes habere controuersias: quo ēt minores oēs cōplectimur: altero: quo significamus illā summam causā uertitur. scilicet controuersiam ex cōsistatōne constitutionis causarum natam. Illa. tua profunda rerum cognitione. Fons. ab incolis etiam nunc cpgnomento Plinianus fere eandem naturā seruans: q. prius monumētis mandarat Plinius auunculus. in comēsi inquit agro iuxta Lariū lacum fons largus horis singulis semper intumescit: æ residet quare dici posset anapatonemos ad instar Iouis fontis: q nascit in Dodone meridie deficiens: & ad mediū noctis exuberās. Cœnatūcula. loco paruo ad cœnandū apto. Manufacta. artificiali: non natura. Retentus. remoratus. Ter. auunculus uis dixeat singulis horis. Stat. dimensis: certis: ut statā sacra: quæ certo die fiunt. ergo nō placet legere statutis. Auchib? aquæ incrementis. Palā. manifeste: nō obscure. Recumbis. sedes cibū sumptuosus.

Plinī
fons

Vesceris, comedis. Potas, mices vinum. Ille, fons. Dimēsis, æqualibus. Momētis, breuib⁹ spaciis: nam momētaria vitā breuem dixit Apuleius: & momentarium maritū in eundem sensum: sic momentariū uenēnū q̄ statim interficeret: & momentaria salūtē quantulacūq̄. Subtrahit, decrescit. In sicco, i rippa & margine. Senlim, paulatim. Aliuē, madefit crescēte fonte. Nouissime, demū. Operis, aqua congeg⁹. Detegitur, aperitur decrescēte aqua. Deferit, in sicco. Vtrūq̄, operi & detegi. Iterū, secundo. Spiritus ne aliquis, nunc incipit causas facti inquirere: an, f. aliquā lenis aura obstruat os fontis: quā remissa aperitur: prout illata occurrat: aut decidit expulsa. Illatus, ori obiectus. Expulsus, a contrario spiritu: uel ui aquæ. Ceteris eiusdē generis, ut amul⁹. Hians, manifestus: apertus, illa, uasa collo angusto. Prona, in os conuersa. Sistent, remorantur. Moras, interual⁹ la. Animæ, spiritus. Obluctantis, resistentis. Singulitibus, translatum uerbum.

Momentarium

& uesceris: atq; etiā ex ipso fonte (nam est frigidus) potas: interim ille certis: dimensib⁹ momētis: uel subtrahit: uel adfurgit, annulū: seu qd aliud ponis in sicco aliuē sensim: ac nouissime operitur: detegitur rursus: paulatimq; deferit. si diutius obserues: utrumq; iterum: atq; tertio uideas. Spiritus ne aliquis: occultior os fontis: & faucēs modo laxat: modo includit: prout illatus occurrat, aut decidit expulsus: quod ampullis ceterisq; generis eiusdē uidemus accidere: quibus: non hians: nec statim parēs exitus. Nam illa quoq; quā quā prona: atq; uergentia p̄ quasdam obluētis aī & moras, crebris quasi singulibus sistent: quod effundunt: an q̄ oceano naturā fontī quoq; quāq; ille ratione aut impellit: aut reforescit: hac modicus hic humor uicibus alternis supprimi: egeriturq;: an ut flumina: quæ in mare deferunt: aduersantibus uentis: obuiosq; æstu retorquent: ita est aliquid qd huius fontis excursus p̄ momēta repercutiat: an latentibus uenis certa mensura: quæ cū colligit qd exhauserat: minor tūius & p̄riorē colligit agilior maiorq; profert. an nescio qd libramētū abditū & cæcū: qd cū exianitū ē suscitāt: & elicit forē. cū repletū imorat: & strāgulat. Strugulare tu cās potes. n. q̄ tū miraculū efficiūt. Mihi abūdē ē li satis exp̄si qd efficitur.

Oceani natura

oculos manifestissime refert: ut Strabo: Censorinus: Philostratus: nos uero: quæ a Mella dicuntur super hoc tantum referemus. modo inquit oceani æstus inundat campos: modo late nudat ac refugit: nec adhuc satis cognitum est anhelitu ne suo id mundos efficiat: retractamque cum spiritu regeat unam undique: si (ut doctioribus placet) unum animal est: an sint depressi aliqui specus: quo reciproca maria residant: atque unde se rursus exuberantia attollant. an luna causas tantis metibus præbeat. id ortus certe eius occasusque uariantur: nec eodem assidue tempore: sed ut illa surgit: ac demergitur: ita recedere atque aduentare conperimus. Impellitur, exæstuat, Reforescet, refluit. Hac, ratione.

Hic humor modicus, hic fonticulus, respectu maris, nam largum fuisse testatur auunculus. Alternis, uicissitudinariis. Supprimatur, retinetur. Egeritur, emittitur, assent Plinius Gadibus iuxta templum Herculis fontem indusum ad putei modum alias simul cum oceano augeri: & minui: alias utrumq; contrariis temporibus. Aestu obuius, aqua maris obluente ui uentorum. Retorquentur, remouentur a mari. Momenta, Breuia spacia. Repercutiat, sillas, remoret. Latentibus, terra obductis. Quod, humoris. Exhauserat, emiserat. Riuius, aqua. Agilior, citatior crescente humore. Profertur, exit. Libramētum, mensura certa nam librare est libra metiri: libra autem siue libella mensore instrumētum: & liblator mensor dicitur. Suscitāt, commouet. Elicit, sensim & latenter educit. Fontē, aquā.

Libramē
tū Libra
Libella
Librator

Strāgulat, retinet spiritum: occupat exitum. Satis, manifeste. Exp̄ssi, descripsi. Quod efficiūt, effectum: & rem ipsam.

IOANNIS MARIAE CATANEE ENARRATIONES IN EPISTOLAS LIBRI .V. C. PLINII CAECILII SECVNDI.

Egarū. Pōponia exheredato filio Curiano hæredes reliquerat Scdm & quosdā alios: si-
lus post mātis obitū uoluerat secreto cū Scdo se cōponere: sed re infecta & ad iuriscōsul-
tos delata: est Curiam cā uisa iniqua. is tñ postulauit ceteros cohæredes: tpiib⁹ metuē-
tes q̄rebant rē sine lite trāsgere itaq; accepta q̄rta hæreditatis pte destitit ille a iudicio.
hui⁹ facti Scds autem po-
stea a Curiano legatū ca-
piēs nō sine exultatiōe rē cōm-memorat apd
amicū Seueg: q̄q nō Seuerō: sed Arrinior:
alii Annio scripiā eplam codices indicāt.

Legatū. q; legauit mihi moriēs Curiaūs.
Amplissimo gratius. lōge earius q; si alius
mihi amplissimū reliquisset: pp Gratillæ
amicitiā: uel qd postea laudandū cōgit.
Pomponia Gratilla. Rustici Aruleni uxor
Splēdidos eq̄tes. Hirius aut Optus ap-
pellauit splēdidos ac illustres eq̄tes (ut opior)
a splēdore auri quo radiant: nā piter Ta-
citus i rebus Claudii uocat illustres. Præ
iudicio. scdm oratores diuiciorūz uis ois
tribus in gñibus uersa: rebus q; aliq; ex
pib⁹ causis sunt iudicate: q; exēpla recti⁹
dñstaut de re scissis patrū testamentis: uel
cōtra in filios cōfirmatis iudiciis ad ipsa;
cām p̄tinentibus: unde etiā nomē dictū ē:
aut cū de eadē cā pnunciatū est: ut in pri-
bus centū uiraliū: quæ in duas hastas diui-
sæ sunt. confirmant aut p̄iudicia duobus
sc̄ipue: auctoritate eorū qui pnunciarunt
& similitudine regē de quibus queritur: q;
intendebat nunc Curianus existimās si Se-
cund⁹ suā hæreditatis pte donare posse
hoc p̄iudicio repetere ac cohæredibus aliis
ptes. sed fallebatur. Tacita. secreta inter
nos. Saluā mihi. totā redituram ad me.
Moribus meis. qui erant sinceri: & integri.

Palā. donare. Secreto. cōuenire ut por-
tio mea restitueret mihi. Locuplet & or-
bo. Curiano: ne uideret captae hæredita-
tē. Si donassem. si dedissem ea mente: ut
statim uoluisset accipientis fieri: nec ul-
lo casu ad me reuerti: & pp nullā aliā cau-

sam fecissem: q; ut liberalitatē & munificentiā exerceret: nā hæc pprie Vlp. tradente donatio appellat. Si
cessissem Curiano tanq; potiora iura hñt. sciamus tñ Paulo rñdente p̄ minorē cām maiori cognitioni
p̄iudiciū fieri nō oportere: maior. n. quæstio minorē cām ad se trahit. & Modestinus titulo de exceptioni
bus inquit res inter alios iudicata aliis nō obest: nec si is contra quē iudicatū est hæres extitit: ei contra
quē nihil pronunciatū est hæreditariā litē p̄scribi ex ea snia posse. Exheredatū. hereditate priuatu⁹
non. n. quæuis exheredatio summouet filiū a contra tabulis possessione bonorū: sed quæ rite facta est:
Vlp. de bonorū posses. scribit: uñ filius querella supest de inofficioso testō. Ille. Curianus respondit. Co-
gnoscas. examines an iure sim exheredatus. Cūctatus. rēoratus ut recte cōsideraret anteq; rñderē. Mj
norē putē. credā me inferiorē æquate. & iusticia: q; tu me putas. Nō defutura mihi cōsiliā. me fuiturē cō-
stantē & fortē. Fides. ueritas. Duxerit. traxerit i sniam. Pronunciādū. iudicādū. Vt uoles ait. facies L.
quis Curianus ut lubet. Adibui i cōsiliū. principes cōsiliū mei feci. Sprianus erat mos ut cū Adrianus cau-
sas cognosceret & senatores & equites to. in cōsiliū adhiberet. Tūc. Domitiani tpiibus: nā hāc eplā sub
Traiano scripsit. Ciuitas nra. Roma: q; donatus fuerat urbe to. Scds. Spectatissimos: probatissimos:
uocabulū sine ad iuriscōsultos relātū. Coraeliū. Coraeliū Rufiū. Frōtinū. Iuliu Frōtinū: relege utroq;
i p̄cedēbus. His circūdatus. medius iter hos duos: an magis cōsilio hoj; mūitus. Pro se i rē suā. Pudorē

C. PLI. CAECILII SECVNDI EPISTO-
LIBER. Q VINTVS.

C. Plinius Seucro. S.

Egatū mihi obuicit modicum. sed
amplissimo gratius. Cur amplissi-
mo gratius: Pōponia Gratilla ex-
heredato filio Aludio Curiao hē-
redē reliquerat mei: dederat cohæ-
redes Sertoriū Seueg; pratoriū uig;: alioiq; splē-
didos equites Ro. Curianus orabat: ut sibi dona-
rē portionē meā: seq; p̄iudicio iuuare eandē raci-
ta cōuentione saluā mihi pollicebat. Rñdebam
nō conuenire moribus meis: aliud palam: aliud
agere secreto. Præterea nō esse satis honestū do-
nare: & locupleti: & orbo. In summa nō p̄futu⁹
ei si donassem: p̄futu⁹ si cessissem. esse autē me pa-
tū cedere: si iniq; exheredatū mihi liqueret. Ad
hoc ille rogo cognoscas: cūctatus paulū faciam
inquā: neq; n. uideo cur ipse me minorē putē: q;
tibi uideor. Sed iam nūc memēto nō defuturam
mihi cōstantiā: si ita fides duxerit scdm matrē tu-
am. pnunciandi. ut uoles ait: uoles. n. qd æquilū
mū. adhibui in cōsiliū duos: quos tunc ciuitas
nra spectatissimos hñt Coraeliū: & Frōtinū: his
circūdatus in cubiculo meo sedī. Dixit Curia-
nus quæ p se putabat: rñdi paucis ego: nec. n. ad
erat alius: qui defunctæ pudorē tuere. Deinde

Pōponia
Gratilla
Equites
splēdidi
& illu-
stres Præ
iudiciū

Spectat⁹

honestatem: decus oēs. n. heredes uel eos q loco heredū sunt officiose agere circa defunctos cōuenit te-
stat Paulus Iurconsultus. Defuncta. Pōpōe. Gratillae. Et ex cōsiliū snia. I. cōsulerat mihi Corcelius
& Frontinus dixi quae sequant: legit ē. Hae cōsiliū snia. fuit. in eundē sensum: i. quē superior lectio.
Multas causas. in authenticā titulo: ut cū de appellatōe cognoscit cap. aliud quoq: Iustinian⁹ cauit ne
cui patri uel maritauo uel aui proauo uel pūit liceret suū filiū uel filiatū uel ceteros liberos exherede-
dare: nisi si p̄baban ingrati: & ingratitudinis causas parētes i suo testamēto inferuissent: quae primam

secessi: & ex eo nō siliū snia: uidetur in quā Curiane.
mī tua multas habuisse causas irascendi tibi. Post
hoc ille cū ceteris subscripsit centumuirale iudici-
um: meū nō subscripsit. Appetebat iudiciū dies:
cohetedēs mei cōponere: & trāsigere cupiebāt n.
dissidētia cā: sed metu ipsoꝝ tēpoꝝ. Vetebāt:
q: uidebāt mltis accidisse ne ex cētumuirali iudicio
capitis rei exirēt. Et erat qdā ex illis qbus obici.
& Gratillae alicia: & Rustici posset: rogāt ut cū.

scribere permāserit: & reliquae q ibi latius referuntur. Ille. Curianus. Hoc nostrum factū. Subscripsit
centumuirale iudiciū cū ceteris. citauit: & accusauit ceteros cohæredēs apud centumuiros. nā scribere
sue subscribere signat accusare: & denūciare: quare Terentius dixit tibi scribā dicā. i. denūciabo tibi. ac-
cusatōe. Martialis i p̄fatiōe libri. i. nec epigramata mea scribat. i. accuset. Apuleius i defēsiōe magian
docet accusatores porrecto libello solitos fuisse se subscribere: cauidicos se ascribere. sed aperti⁹ Paulus
de accusatōibus: & i. scrip̄tiōib⁹. ubi p̄bet ordinē libelloꝝ i. scribēdoꝝ: subscribere inq̄t debet is q dat
libellū se p̄fessum ē: uel alius p eo si litteras nesciat. Vlpian⁹ ibidē si cui crimē obiciat p̄dere debet
i. crimine subscrip̄tiō: q̄ res ad id inuēta ēne facile quis p̄liat ad accusatōē: cū sciat iusta sibi accusa-
tione nō futurā: & de furtis. meminisse oportebit nūc furti plerūq: criminaliter agi: & eū q agit in cri-
mine subscribere: & de priuatis iudiciis: i. extra ordinē eius rei poenā exercere uelit: nunc subscribere cri-
mine oportebit. Athenaeus ubi de phasianis agit ἀμαρτυροῦντες i. publice te accusabo. Alex. sp̄s.
ad legem Flauia. subscriptio: & accusatio: & snia necessaria est. Seneca Libro. iiii. de beneficiis manifeste
subscrip̄tiōē pro accusatiōe posuit: tibi: & delatoriā subscrip̄tiōē cōponere. Pedianus subscrip̄tores
uocatq: adiunare accusatōē cauidici solēt: quos oportet submissus agere: q̄ dicit ille. quē sequuntur.
secūdaz: igit munus exequentur non solū carthage: cā: atq: inuadi accusatores: sed ēt ut nō facile corrū-
pant i. indifferenter autē omnis: qui aliquid scrip̄silet: uel cuius noīe scrip̄tū fuisse scriptor a uetribus
dixebatur quare inuenies Horatium scribere usum pro mutuo accipere: & rescribere pro restituere. nā
qui mutuo accipiunt solent chirographum creditori scribere: qui recipiunt creditum pecuniam subscri-
bere. Tranqui. pro subnotare usus est: cum Pinariū inquit equitem subscribere quædā animaduertisset
Augustus. & M. Tullius pro cluentio sapenumero censorias subscrip̄tiones pro notis: & iudiciis censo-
ris Marcellus. si primo pro consentire: non. n. aliter uoluntati eius: qui arrogare pupilum uolet etiam:
& si causam eius ob alia probauerit subscribendum erit: in quem sensum frequenter usurpat Vlpian⁹.
Collumella. autem libro primo pro fauere. q si uoto inquit fortuna subscribit: agrum habebimus salu-
bri celo: Ceteris cohæredibus meis. Mecum non subscrip̄t. me non citauit: mihi non denūciat.
Appetebat. adueniebat: appropinquabat. Lilius. iam uet appetebat: cū Annibal ex hibernis mouit.

Componere. concordare: conuenire sine strepitu: & figura iudicii. Transfigere. conficere rem. Vlpia-
nus ad senatusconsultum Tertullianum. transacta debemus accipere bona fide ut ualeat transactio.
Paulus de Ver. sig. transacta non solum de quibus controversia fuerit: fed etiam quæ sine controversia
sunt possessa. Causæ suæ: quæ bona erat. Isporum temporum. Domitiani. Exirent rei capitis. au-
dax locutio pro dimitterentur rei: idē ex centumuiralibus causis: quæ erat ciuile: traherentur in iu-
diciū capitale. Capitis rei. accusarentur capitaliter. Labeo existimat capitis accusatōem eam esse cu-
jus poena mors aut exilium esset Terentio auctore de iure patronatus. nam capitalia iudicia dicimus:
quæ ultimo suplitio afficiunt ueluti aqua: & ignis interdictione: uel deportatione: uel metalla: secundū
Iustinianū quarto institutiōnū. Multis accidisse. qui dissidēbat causæ suæ aduersarios alicuius atrocis
criminis reos trahant in aliud iudiciū: q̄ permittebatur: & si contra leges erat: sub avaro: & saeuo
tyranno rem gratam illi facturi: quouis modo fiscum repleuissent. Ex illis. ex illorum cohæredum
numero. & Gratillæ: & Rustici amici. qui fuerant amici Rustici: & Gratillæ eius uxoris. hanc Do-
mitianus relegauerat illū occidi iusserat. In eadem Concordiæ. in curia fuisse: & ibi aliquando sena-

Scribere
Subscri-
bere

Appetere

Capitis
reus

Cōcordiæ
templum

tum habitum testantur Lampridius: Varro: Lilius in fœre Vulcani summa nobilium inuidia ædem Concordiæ a Flauio dedicatam prodidit ex multatitia pecunia fœneratoribus condemnata arca scilicet: cum ad id publica non daretur: quâ uouerit si populo reconciliasset ordines incidit: in tabula ærea eam ædem tricensis quattuor annis post capitolinam dedicatam fuisse auctore Plinio: Lilius tamen fecundo bello punico afferit. L. Manlium prætorem in Gallia uouisse ædem Concordiæ: & biennio post a Cn. Pupio & Quintio Flaminio diuuiis in arceꝝ faciendam locatam fuisse: & per. M. & Cn. Attilium dedicatam. Plutarchus tradit Camillum in tumultu patrum: & plebis ædem concordia: uouisse: & post reconciliationeꝝ ex decreto in foro erectam: quoniam tamen post necem Gracchorum referat ædem concordia: ab Opimio extructam: tanquã si de cæ de romanoꝝ triūphas: quare noctu pie t ei uis ascriptum: opus æcoridæ templuꝝ concordie. Appianus scribit post necem Gracchoꝝ senatum iussisse ædem cõcor. dia: in fore erigi. Tranquillus testat Tiberium ædem concordia: dedicasse. i. monu mentis urbis hoc reperit. S. P. Q. R. ædẽ Concordia: uetustate collapsam in melio rem faciem opere & cultu splendidiore restituerunt. aut igitur necesse est diuersas Concordia: ædes i. urbe constructas: & di. versas interdum reparatas: aut apertissime inter se dissentiant scriptores. Scripsisset. reliquisset testamẽto sua manu scripto. absolute tñ scribere de testamentis accipitur tantuꝝ pro relinquere: nã alius pro te statore poterat scribere ipso consentiente. Ex quarta parte. ex quadrate. sub assis noie tota hereditas notab. cuius partes sunt: uncia ab uno dicta: sextas sexta ps assis: quadrans: quarta ps: triens: tertiusq. cunx quinq. partes assis: semis dimidiu assis: septunx septẽ uncia: bes octo: dodrans noui: decuns ul dextans decẽ: deunx undecim. authores sunt Vlpianus: Iustinianus. Priscianus. Ex quarta parte. Paulus ad legem Falcidia lex inquit Falcidia lata est: quæ primo capite liberã legandi facultatem dedit usq. ad do. drantem: scdo capite modus legatorum constituitur his uerbis: quicunq. cuius ro. post hanc legem toga tam testamentu facietis: quantã cuiusq. cuius ro. pecuniam in rep. dare: legare uoletis: potestas q. esto: duꝝ ita def. legatum: ne minus q. quartam partẽ hereditatis ex eo testamento hæredes capiant. Vlp. si. v. de inofficioso testamento scribit quartã partẽ debet: portionis sufficere ad excludendã querelam: quarta aut accipitur deducto ære alieno & funeris impensa. Iustinianus in inst. eodem titulo. quartã qui debet habere: ut de inofficioso agere non possit: siue iure hæreditario: siue legatu: uel fideicomissi: uel si mortis cã ei donata quarta fuerit. uel iter uiuos. siue unus hæres institutus sit: ut idẽ de lege Falcidia testat. siue plures apud eũ eos uel ps quarta remaneret. Falcidia lex de hæreditatibus lata a. P. Falcidio tribuno ite. bella ciuilia Aug. & Antonii Dione memorante: sed Cuius in nullo prædictoꝝ casuum fuit: nam oia nino a matre erat exhæredatus: quare nisi illa habuisset iustas exhæredandi causas: poterat agere de inofficioso testamento. illud addã ex constitutione diui Pi quartã partem arrogatis concedi. Nũ queri pos. sesperinde ac si diceret nõ quia id iure fecisset. hoc aut agit interrogatio ut neget. Ex assis. ex unhe. sa hereditate. Exhausisset. extenuasset: alienasset. Quarta legitima pars. nã si totam hereditatẽ lega. tis assumpsisset profuisset Cuiano doli exceptio: q. respondet Paulus de iure codicillorum. Quarta re. pte num queri possit. Augebo. uolebat Secundus ut Cuianus acciperet quartã bonoꝝ partem a suis cohæredibus: nam sua portio: iam sibi usucapione uendicauerat: tamen pro liberalitate sua pollicetur se datuꝝ quartã suæ partis. augebo igitur hoc pacto: si me unum ex illis quos in iudiciu uocasti putauero & mea cum illis cõmunicauero: sic. n. fiebat quarta maior. Non subscripsisse mecum. nõ denuncia. se: neq. me citasse: uaz sic interruptum usucapio. Biennium. Iustinianus in inst. titulo de usucapio. nibus. iure ciuili constitutu olim fuisse tradit rem mobilem anno ubiq. uno: immobile biennio tantum i. italico solo usucapi. q. sequentes imperatores emendarunt longius tempus usucapionibus constituendo: Vfuscepisse. mihi uendicasse usu lege cauto. nã usucapio bono publico introducta est: ne scilicet quardam reꝝ diu: & fere semper incerta dominia essent: cum sufficeret dominis ad inquirẽdas res suas statim i. reponsi spaciũ. est aut usucapio secundum Modestinum acquisitio uel adiectione domini p cõtinua. tionẽ possessionis iure diffinita. Trãstabiliores. minus grauem. q. fiebat cõmunicata Secundi portio: ne cũ cæteris. Reuerentia mei. quia dum me ueneratis non uocastis iudiciu. & sic processit usucapio. Nihil abstulerit. nullum præiudiciu iuri tuo idest quartæ parti fecerit. Tantumdem. quartam cum cæ. teris cohæredibus: ut scilicet computata uniuersa hereditate quarta pars detraheret & Cuiano dare

prodris
in
dus

Falcidia
lex

Vfucapio

Tuli fructum, sensus est: non solū gaudiū in aīo sensiq; rem honestissimā feceram: sed etiam a multis laudatus sum. Legatū mihi reliquit, quia in hoc negotio tam modestē me gesserā mortens legato mo dico profectus est: nam in lumine epistolae dixerat, legatū mihi obuenit modicū: sed amplissimū gratū. Signauit, monitruit elogio de me in testamento scripto. More antiquoq; quo modo solebant antiqui facere. Blandior mihi, mihi applaudo, mea nimium laudo. Durum, inurbanum, rusticum. Tam sapiens, quin ducat gloria: uerus, n. sapiens cōtēntus est conscientia recte facti: non fama. Vt mihi mea

interfuit, ut credam non interesse mea. Te

stificatio, laus praefertim a te amicissimo.

Accēpi, Flacco agit gratias pro tutdorum corona. Anniū Flaccum senatoreū apud eundē inuenies, adhuc scimus Valerius Flaccum poetam per illa tempora claruisse: crediderim tamen cum hac scriberet Secundus ab humanis excessis in quibusdam exemplaribus non Flacco: sed Calphurnio scriptam epistolam notauimus siue is fuerit Calphurnius Piso: cuius paulo post fit mentio: siue Calphurnius Agricola ab Antonino philosopho missus aduersum Briannos. Calphurnio Ruso scripsit Adrianus: & Calphurnio Flacco: secūdam Paulumque constat fuisse usq; ad Antonini & Seueri tempora. Calphurnium Macroium Secundus testatur sua tempestate uirum clarissimum. Vlpianus Calphurnium Rufum proconsulem Archadiae sub Adriano: sic Calphurnium Celerinum: Marcellus Calphurnio diuum Pius & Antoninum rescripsisse: & Calphurniū Longinum sisci aduocatū recitat. Turdos, iuerunt: inter aues turdi gratissimo sapore: i authoribus Horatio & Martiale tria genera facit Arist. libro nono de animalibus. Ponere, reddere. Pareū calculum, par munus. Nec ullis copiis ex Laurentino, cum ibi nihil prater testū & arenas statim possideret ut alibi refert: nullae ergo erant in Laurentino copiae. Turbidis tempestantibus, quibus non licet piscari: ridi autem mare saepius contrariis fluctibus in crudebat: solcas & squillas optimas producebat, in ceteris non admirabile.

Flaccus

Calphurnius

Calculus

Diomedis & Glauci arma

Tuli fructum non conscientie modo: uerū etiam famae: ille ergo Curiaū legatū mihi reliquit & factum meū (nisi forte blandior mihi) antiquo rum notabili more signauit, hac tibi scripsi: quia de omnibus quae me delectant: uel angunt: non aliter tecum: q̄ mecum loqui solco. Deinde q̄ du rum existimabam te amantissimum mei fraudare uoluptate: quam ipse capiebam. Neq; enim lūm tam la piens: ut nihil mea interfuit: an iis: quae honeste fecisse me credo testificatio quāda: & quā si praeium accedat.

C. Plinius Flacco. S.

Accēpi pulcherrimos turdos: cum quibus parum calculum ponere nec ullis copiis ex lauretino: nec maris tam turbidis tempestatibus possum. Recipies ergo epistolas steriles: & simpliciter ingratas: ac nec illam quidein solertiam Diomedis in permutando munere imitantis: sed (quae facilitas tua) hoc magis da bis ueniā: quod le non mereri fatentur. Vale.

C. Plinius Aristoni. S.

Vm plurima officia: tua mihi grata: & iucunda sunt: tum uel maxime: q̄ me ce laudū non putasti: fuisse apud te de uerliculis meis multum copiosumq; sermonem: iūq; diueritate iudiciorum longius processisset extitisse etiam quosdam: qui scripta quidem ipsa nō

abile, Steriles, sine apophoreis. Simpliciter, aperte. Imitantes solertiam Diomedis, nullo quantulo cūq; munere te dignātes. In. vi. Iliados rapsodia tradit Homerus Glaucū & Diomedem post congressū inter se mutasse arma: Glaucum aurea: quae centum bobus Diomedem ferrea: quae nouē tantum aesti mabatur dedisse: q̄ indicat sequens uersus χρυσῆα καὶ ἀμείων ἐνάτου βροτῶν ἐπὶ τοῦ βοτῶν, huius rei meminere in super Pli. lib. xxiii. capite primo: & Gellius lib. ii. cap. xiii. & Mar. lib. viii. cap. xlii. Hor. meri carmen. M. Tullius ad Atticum libro sexto recitat, habes inquit ad omnia non ut postulas χρυσῆα καὶ ἀμείων: sed paria paribus respondimus & prouerbium inde ortum in segaces. χρυσῆα ἀντὶ χρυσῆων ἀμείων βοτῶν οἱ βοτῶν, id est aurea pro aereis petuntur aequi. (Quae facilitas tua) tua solita facilitate. Mereri ueniā id est aperte suum crimen fatentur litterae meae.

Vm. Dum legerentur Secundi epigrammata apud Aristonē praesentibus multis: quidā laudante: alii secus: q̄ ut tantus lasciuia talia publicaret: quibus ab aristone cognitū scribit Secundus se honestas animi laxationes sequi p̄sertim in cōponendis uersiculis: nec id facere sine multoq; ac maximo uitio: exēplo quos plurios cōmemorat: deinde cur epigrammata recitet prouidet ex plicat. Versiculis, hendecasyllabis. Diueritate iudicio: uaria, n. hominum iudicia. Lōgus, in multum t̄pis & uerbo. Non improbant, laudarent. Hac, lasciuia. Scribere, cōponere. Recitare, emitterem.

Mimi

publicare: auditore iudiciū experire. Seueros pape, mollisculos: tenellos: pruriētes. Comœdias. xiii. natos annos comœdiæ graci cōposuit ut alibi refert. Mimos. osum gesticulatores: unde & pātomiā appellatis q̄ spectatit Apuleio tradēte ridere opus erat: mimographi aut̄ mimoḡ scriptores: e quibus Laberius palmā tulit. Satyricos. q̄ turpia uersu notant: & carpunt. intelligo dixit non tā pp̄ difficultatē: & figuratū dicēdi genus: qd̄ illis peculiare est: q̄ pp̄ turpia. intelligo igit̄ lego. Innotia. cōcessa: uel legal̄ innotis remissionis in cūde sensum. Hō sum. trahor affectibus. Vt. tanq̄. Talia. lascīua.

Doctissimos. in scda lectiōne fuit. diuis

simos. i. supremæ fortunæ uiros. Doctissimos. cōuenit aut̄ cū illo Papinii ad Stel. lā. nec quifq̄ inquit est illustriū poetarū: q̄ nō aliquid opibus suis stilo remissiore p̄luserit. Grauiissimos Sic pcedit Apuleius in oratione pria contra accusatores enūerā uiros grauiissimos q̄ scripserant epigrammata. Errare. scribere talia. si tñ error est. Cū illis. exēplo illoz. Expressere. explicare ferre. Scia. res graues. nā ut in uita: sic i studiis pulcherrimū & humanissimū existimo scueritatē comitatēq̄ misere.

An ego uerear? quæ illi non ueni sunt. Neminē uiuentiū. multa. tunc uiuebant: q̄ in scribendis epigramatibus excellēti quos dicis te omittēte: ne tanq̄ grauiissimis & sanctissimis uideatur adulari. M. Tullium: quem idem lib. vii. testatur lasci uos uersus cōposuisse: & ad exemplum eius commorum: ut similes pangeret. C. Caluum. oratorem: & poetam. de uersibus utriusq̄ satis iam prædiximus. Asinium

Asinius Pollio

Pollionem. longum esset recētere omnia: quæ ab historicis de illis scriptoribus testantur: quare cōtenti erimus tantum allegare: quibus pbenē fuisse sūmū & oratores & poetæ. Asinius igit̄ Pollio uir cōsularis & triūphalis: orator ac historicus: iūgnis & scdm̄ aliquos declamator p̄fugēnā tribus Pōpei Magni declamauit in urbe: & Timagenis scholæ successit fuit. lxxx. ætatis suæ anno i uila tusculana moris. eū Seneca poetā appellat: nā tragedias cōposuisse Tacitus & Hor. mēire: & illius carnē miæ in modū Virg. in bucolicis extollit: scripsit aut̄ multa quoz̄ aliqua recitant̄ a Suida. alios

Messalla

Polliones plures annotauimus: quos nūc consulo omittimus. M. Messallā. hic patrē. M. Messallā nat⁹ tū. dē consulis: quibus. T. Lilius historicus. minor nat⁹ q̄ Cicero orator nullo mō inops: sed non nimis otiosus genere uerboz̄: prudens acutus: minie incautus patronus in causis cognoscendis cōponendisq̄ diligens: magni laboris: multæ operæ: multarūq̄ causarū secundū alios nindus: & candidus quodsi modo præfereus in dicendo nobilitatē suā: quare dignitatē in eo probat Fabius. fuit ingenio exadūssimus: & latini sermones diligentissimus obseruator: unde quosdā toros libellos nō de rebus modo singulis: s̄ etiā de litteris edidit. illi uertere græca in latinū placuit: multaq̄ fuerūt ad hunc modū scriptæ oratio. nes: adeo ur̄ cū illa Hyperidis p̄ Phime difficillima ro. subtilitate contendere. senē adolescens Octauius obseruauit: & in oratione latina sequi conatus est. hic ille Messalla quē triūmī morte proscipiant pecuniam libertatēq̄ interfectori polliciti. neq̄ ad Brutū & Cassiū confugiens cū bellicosissima mī litū parte in cornu Bruti collocatus aduersus Antoniū multa fortiter gessit: de sanctis partiū duobus exercitū p̄ inducias Antonio tradidit: & Octauū se p̄scribentē in tanta clade nactus i potestātē suā tñ ut speratore iuuit salutēq̄ restituit traduntq̄ ab Augusto laudari: q̄ licet i cāpis philippis Bruti gratia hō is acerrimus sibi fuisse in actio p̄pōsitū se p̄bussit. tū aut̄ illi aduersum Ser. Pōpeiū Dicitarchiā p̄miserat: & primā legiōne ad Hipponiū ducere ip̄erauerat: illa igit̄ Messallā inquit ego tibi o Cæsar sp̄ melioris: atq̄ iustioris prius: honorisq̄ fui. bis consul p̄ annos. lv. auguratū gessit: aquarū p̄fecturā pri. mus ab Augusto accepit: a quo præfectus urbis prio factus sexto die magistratu se abdicauit in ciuilem potestātē eūē contestans ante biennū ita memoria excidit ac sensus ut uix pauca uerba con. iungeret. & fuit obliuiscere: ad extremū ulcere sibi circa sacrā spinā nato inedia se confecit anno ætatis lxxii. agere in foro coepit i Ciceroe arcē eloquentiæ tenente. in iudicio p̄ Audilio Seruio. Sulpitio con. tradixit. cām. Phaselli & Herodis accusantibus iudeis apud. M. Antoniū defendit. Tibollus panagyricū scripsit: quo Messallā a rebus bellicis & eloquentia laudat: & eius natalē suprema elegia celebrat. lxxii

& Macro. Mellallæ cognomentū pluribus exequunt. **Qu.** Hortensius hic cōsularis uir clarus & hūan⁹. **Hortensius**
 p̄tor pōpeianus p̄ter secutus Macedoniā. **M.** Bru. tradidit. orator plurimū actiōe ualens: cuius rei fides ē
 q̄ eius scripta tū ita famā fuerunt. diu oratorē princeps: aliq̄ amulus Cic. exūiliatus est: nouissime quo-
 ad uixit scd̄m oibus ferme ætatis suæ orationibus: nili. **M.** Tul. clarior fuit: multa cū mundicia iduūis
 amictusq̄: piscinay: & pauonū amator: Cic. de cla. ora. & Val. Max. lib. viii. plurimū actione ualuisse tra-
 dunt. Catone familiariter usus: cuius uxorē Martiā ad plē ipetrauit. Pōpeti bona defendit. Pōponio Atti

Quintum Hortensium Marcū Brutū: Lucium
Sullam: Q. uirtū Catullum: Q. uirtū Scauolā.

Hortensius nō defuisse lasciuia: eius tñ carmī a h̄ Gel. credimus: iuuenta quidāz græcoyē putarunt. tradit
 Plutarchus i Bruti uita: cū Hortensius. **C.** Antoniū. **M.** Antoni i iudiciā Ciceronis occidisset: cōp̄hē-
 sus postea i philippis a. **M.** Antonio iugulaf. at. **Qu.** Serenus iquit. sic ē Hortensius oli Absumptus: cū
 b. n. cōfectus agendis Obtruncit: uox dño uiuēte periret: & nondū extitit moretē lingua disertū. **M.**
 Brutū. philosphos ferme oēs Brutus: sed p̄serti platonicos attigit: quare i his egregius & multo q̄ i ora-
 tionibus p̄stantior: sufficit ponderi rege: scias eū sentire quæ dicunt: grauitatē quandā p̄ferebat: uirtu-
 tibus suis a plerisq̄ amantibus amicis desideratus: ab optimis admiratus: holibus nō iulius: ciuem &
 magnanimos: inflexibili mentē ad bonū: & equū cōseruans. eius eloquentiā pluribus. **M.** Tul. de cla. ora.
 cōmendat. epl̄as scripsit laconico stilo: breuis. n. & alitctus fuit: qbus simpliciter & igne iudiciū ai suis
 detexit. librū de uirtute cōposuit. orationē p̄ Deiotato rege adolefcens dixit: sed p̄ Milone scripsit exer-
 citationis cā. Brutū sep̄ libellos de iure ciui. fecisse Pōponi⁹ de origie iuris author ē. p̄terea se delectū
 illust. traic. q̄ postea i sigillis celebrat. mēnere Pl̄. & Mart. i eius amorē condita i bibliothecis carmina
 reuoluit: nō meli⁹ q̄ Cicerō: sed felicius: q̄ illū fecisse pauiores sciunt. Ouid. lib. i. de ponto si tū is est: nū
 multi p̄ ea t̄p̄a Bruti fueret testaf. Brutū poetā doctū: Doctus: & i p̄p̄tu carmīa i Brutus hēt. i Brutū etiā
 edita carmīa p̄dit Seneca lib. vi. cōtrouerfiay. **M.** Bruti uita Luculentissime a Plutarcho desc̄bitur. **L.**
 Syllā. Sullā quidāz legunt q̄ facili trāitus sit. ab. y. m. u. Syllā a colore nomē trāsiit: credit Plutarch⁹: ali
 ut Macro. dictū quā Syllā. **L.** agē Syllā cognomento Felix salibus: & cōmāte oblectatus cōmentari-
 os rege suay reliquit. post captas Athenas allatā Apelliconis bibliotheca trāsiulit: qua fuerant Aristō.
 & Theophrasti libri q̄ publicati multū ro. ad philosphiā contuleret. fuit. n. **L.** Syllā litteris græcis & la-
 tins pariter doctissimē tradidit: facundus: ac igneo incredibili. ut i historis memorat Salustius. quare il-
 lud. **C.** Iulij Cæsaris apud Trug. Syllā hēcisse leas cū somacho prolātū est: q̄ dictaturā deposuissent
 qui nō legisset i historis Dionysii sape usurpasse hanc uocē tyrannū pedibus tractū nō fidentē equo
 relinquere tyrannū debere. **Qu.** Catullū. **Q.** Catullus Locatius consul cū Mario de Cibiris triūpha-
 uissent: iurā cū Crasso gessit: ciuibus negotiū q̄ rei militari cōmodior: syllanæ factiōis aliquando p̄-
 cept: in summo honore apud optimates: & multitudinē non iulius: omniū uero romanoyē mansuetissi-
 mus: authoritatis: integritatis: æquitatis primus: post dedicatū a se Capitoliū: qui somnauit locū i gre-
 miū suū August. p̄terū reposuisse: atq̄ reip. lignū: manu gestaret: i sinū eius collocaf: Catullo non so-
 lum nos laurū: sed etiā græcip̄s Cicerō refert: solent suæ liguæ subtilitate: elegantiq̄ cōcedere. epigrā-
 mata iussit Gell⁹: authoritap̄ quē sequentes uersus. **Qu.** Catuli recognoscunt. Ausugit mi anius ere-
 do: ut solerj Theotimus Deuinit. sic est: per fugit illud habet. Quid si non steridissimē ne illic fugiti-
 uum Metteret ad se intro: sed magis euceret. ibimus. quāz itū uerbū ne ipsi teneā. Formido: qd agof-
 da Venus consiliū. **M.** Tullius primo de natu: a deoyē tradit ab eo Rosciū quendā i deliciis habitū: quē
 pulcherrimū illius epigramā recitat. Consulterā exorientē aurorā forte salutans. Cū subito a leua Rosci
 uis exorit. Pace mihi licet coelestes dicere uestra: Mortalis uisus pulchrior esse dea est. Plutar. & Appia-
 nus testant itentissē postj Marius p̄ Catullo rogantibus r̄didit: mori oportere. inclusum domi accensis
 carbonibus se suffocante. Plut. libro. xxxv. scribit interfectū ab Amphione. satis constat quē Plut. & Ap-
 pianus recitant: non fuisse Capitolini tēpi dedicatōrē: cū is post Syllaz perierat: at ille uiuo adhuc Syllaz
 cuius felicitati non obigit ut capitolii dedicatōrē: id maxie cuperet. **Qu.** Scauolū. **Qu.** Munus Sca-
 uola. **P.** filius & **L.** Crassū focer princeps Romæ in ædilitate sua leonū simul pluriū pugnaz dedit: collega
 Crasso oratori i consulari: & itege cū. **L.** Cæcilio Metello: cō uterq̄ de Dalmatis triumphauit: pontifex
 Max. rom. unus: & igneo: & idulitria p̄stantissimus: nā fuit orator: ac iuris consultus iugis: i q̄ Cicerō
 nē i iure ciuili ihteuit: unde merito **Quintū Scauolū** libro primo de oratore uocat omniū doctissimū: &
 disciplina iuris ciuili eruditissimū: & igno: prudentiay acutissimū: & oratione maxie limatū: subnē
 atq̄ uisip̄itoyē eloquentiū iurisp̄ritū eloquentissimū: plura lege apud eundē i lib. de cla. ora. Fab. sa-
 ne facundia i Scauola probat. hunc Marius tullius iherici iussit: & i Tyberi delici. atq̄ Scauolū iurifcō
 sulū recitat iulius Capitolinus: cūtas authoritate & piculo Ant. plus sp̄iura dictatur: & sub eo Pap. &
 Seruus iulius consuli p̄fessi sunt Ser. Sulp. uir p̄ticeps: q̄ itentē Pōpeti unūcō consule creauit in
 adolefcentia uerbis redondantibus: & efferecētibus poss. **L.** Crassū auditor magnificū illud dicēdi gēus

indidisse accepim⁹ torque ex auro hostis galli iduuias: quē singulari certamiē puocat⁹ occiderat: & tor
quē detractū collo suo ipsoberat: idē cognomē i familiā receptū. igit torquos eloq̃ntes adducit: quoruq̃
prius. L. Torquus. M. T. referēte elegas i dicēdo: si astimādo admodū prudēs orator: quē nō tū cito rhetorē
dixisset: & si nō dēerat ofosquā: ut gracydōr politicon: ueq̃ i eo erāt pluria līc: nec uulgares: sed ite
riorēs q̃dā: & recōdit: diuisa mēoria: ūma uerboq̃: & grauitas: & elegātia: atq̃ haec oīa uita decorabat
grauitas: & integritas. fuit āt Pōponi Attici: & C. cōdiscipulus bello pyratīco: & ciuili ipicitus. eius ac lu
lia epithalamū celebrauit. Catul. L. Tor.

C. Mēmiū: C. Lētulū: Getulicū: Annuū Senecā
& Lucanū: & p̃xime Virginiū Rufum: & si nō
sufficiūt exēpla priuata: Diuū Iuliū: Diuū Aug.

& a natura ad dicēdū satis solut⁹ atq̃ expedit⁹: cui si uita suppeditauiſſet ſublato ābitu cōſul ſic⁹ eēt
plus facultatis hūit ad dicēdū: quā uolūtatis: itaq̃ studio hūic nō ſatiſſicet: oīſō uero nec i ſuoq̃ neceſſa
nomē cāntes: ſi ſua ſenatoria deſunt. at Aulus Tor. Caſſius: & Brutī p̃res ſecur⁹: poſt quoq̃ iteritū p̃mo p
culſū Attici: tūc dū iſtuit: ad hūc ſcripſit Hora. ep̃lam lib. i. C. Mēmiū. C. Mēmius. L. ſilius p̃ſc⁹ līr:
ſed grācis ſaſtidiōſis ſacilitatinq̃ argutus orator: uerbisq̃ dulcis: ſed fugiēs nō mō dicēdū: ueq̃ etiā cogi
tāt laborē: tū ſibi de facultate detrahit: q̃n̄ iminuit iudiciū: haec C. de clari oratoribus: q̃ ſequūt:
rū ē. C. & L. Mēmiū fuerūt oratores mediocres: accuſatores acres: atq̃ acerbi: itaq̃ i iudiciū capitiſmul
tos uocauerūt: p̃reis n̄ ſepe dixerūt. nā. C. Mēmius tr. pl. Marcū Lucullū ſem̄ reſ ſcit: & cū iudiciū. M.
euaſiſſet cōuertit accuſationē in. L. Lucullū: ſed cōſpiratōe nobiliū deſenſū ē. hic eſt ſille Mēmius: q̃
dixit Catonē totas noctes ebriū ēē: & ofonibus aſperimus ſeſelatus ē Iohū Caſſia quā nō minore acerbi
tate rēpūſus: ſed mox Cae. i petitiōe cōſulat⁹ Mēmio ſuſſragator fuit. Mēmiū dū epigrammata notar Gel
lius: Ouid. latīna lib. ii. triſtū Quid referā Tindā: q̃d Mēmi carmen: ap̃d quos Nomen a deſt rebus noi:
busq̃ pudor. ubi tū q̃d p̃ Tundā legūt Tigidā. C. Lētulū. C. Lētulus Marcellin⁹ cēſorius nec uq̃ idū
ſertus: et in cōſulatu peloqueſ uſus eſt: nō tardus ſentētis: nō inops uerbis. legiſ ē. Ga. Lētulus: q̃ teſti
monio. M. T. multo maiore optatōe dicēdi actione faciebat: quā q̃ta in eo facultas erat: nō p̃actus: q̃ q̃
& ex facie: & ex uultu uidebat: nec abidiſ uerbis: & ſi fallebat i eo i poſſide iſternalis: exclamationib⁹: uo
ce ſua: & canoatū mirādo triſtebat: calebat agēdo: ut ea q̃ dēerāt ſi deſiderareſ. C. Alaius Lētulus ora
tores in libello de clari orato. noiat: fuerē p̃terea alii Lētuli authorib⁹ Caſſare: Iuſto: Plī. Plut. quos cō
ſulto p̃terimus. Getulicū. C. Caio Getulico inimiciſis geſſiſſe lib. iiii. naturā hūic q̃nōm adfirmat Sene
ca: ap̃id aliū quēpiā nihil adhuc de illo cōſpī. p̃ter unum Mart. q̃ in p̃ſatōe lib. i. aſſerit Getulicū epigram
mata ſcripſiſſe. Annuū Senecā. Lucius Annuus Seneca Cordubēſis: cuius ſi ſingula exeg uelleſ: forma inter
pretis excederet: Cyge Marcellū Eſerninum rhetorē p̃ceptorē: & cōdiſcipulum Portium Latro
nem declamatorē habuit: & Phocionē ſtoicū in philoſophiā audiuit: & Artalum: ſiue ut alii ſcribūt
Plorium: Alſio: ſiue Flautō: & Aſinio Polliōne: ac ſere oībus ſui tēporis declamatoribus uſus: nā ſuper
uixit ad multū a ſenator potuerit ipſo cōteſtāte. M. T. audiuiſſe: primus ſcholam frequentabat: & ultius
exbatōe mōtia: uſq̃ in admiratōne: Neronem purgē iam a Claudio adoptatum ab exilio reuocatus.
ſenator p̃ceptoris eloquentia inſtructe conatus ē: per aliquod tēporis apud Agrippinam: & mox Neronē
cū libitū potēs plurimū ſtūdū in eo fuit: multarūq̃ rege cōgnitio: in qua tñ aliq̃ ab hiſq̃ iquēre
da q̃dē mādabat deceptus eſt. natus ingenio ameno: & ipſi illius auribus accōmodato: traſtauit omnem
ſere ſtudioq̃ materiam: plura ſcripſit: q̃ nūc extēt: i dicēdo copiam p̃ae ſe tulit: in philoſophia pagē
diligēte: egregiū ſi tūcioq̃ inſeclator: multa in eo: clariq̃ ſui: multa ēt mox q̃da legēdo: ſed in eloq̃
do corrupta pleraq̃: uelut eū ſuo ingenio dixiſſet: alieno iudicio: ſane fraſtū dicēdi genus habuit: ac ab
antiquis deſiuit. portiones ſe nimū iſcelit. lege Gellium lib. xii. cap. ſecundo. poemata Fab. prodētē ſcri
pticōm ad gratuita carmina deſerit: q̃ anſam dedit delatoribus tanq̃ laudem ſibi aſſiſſerēt: poſſiq̃ Ne
roni amor eoq̃ eueniſſet. morēs ſibi hoc epitaphium cōdidit. Cura: labor meruisti: ſūp̃i p̃ munere ho
nores i teſalio poſt hac ſollicitate aias. Me procul a uolūis deus ruocat: illi oet adibus Rebus terris hoſpi
ta terra uale. Corpus avara tamen ſolemibus accipe ſatis. Namq̃ animam caelo reddimus: oſſa tibi S.
donius Apollinari hendecasyllabo ad Felicem ex proſſio docet tragediū: ab altero Seneca ſcriptas.
uitam & mores: ſottūmū: mortis cauſas: & genus cum uxore Paulia: ſi q̃ requit legat Tacit⁹: Dionem: &
diuum Hicrony. a priorib⁹ diſſentientem. . Et Lucan⁹. Annetus Lucanus Mella Gallionis: & Achilē ſi.
lius conſultauit i Neronem: q̃ famam eius carminum imperator uapūs oſſentatione premebat: p̃hibuit.
ratq̃ cōſolare. ſcripſit i dicēdo ardēs: & cōcitatus: & ſentētis elariſſimus. Qui iudice magis oratoribus:
q̃ poetis cōnumerā dū: Mart. ſecus ſentētēs: libro. x. attēſtāt: hūic ſe iterdū epigrammate cū ad uxore l.
lius Polliā ſcribit. Cōtēgeris regia meos ſi Poila libello: Nō teretica nos excipe frōte locos. Ille ra⁹ uates.
Helicōtis: glia nē: Pieria caneret cū ſera bella naba: nō tñ enubuit Laſcio dicere uerſu: Si nec p̃cedio.
Cotta: q̃d h. ſaciōs. Proxigē nō mīto āte Virginiū deſecraſſet: de quo ſupra copioſe. Priuata. reſpē.

Mēmius

Lētulus

Getulic⁹

Seneca

Lucan⁹

Priuatus

Cæsar's carmen Cui iparogesse usurpat in panagyrico: nā alias oēs fuerāt ī magfatu. **Diū Iulij.** C. Iulius Cæsar dicta tor poemā reliquit: cui titulus iter: puer: & adolescētus qđam scripserat: ut laudes **Herculis.** Oedipi tragicodiā: dicta collectanea: Tacitus asserit eū fecisse carmina: & ī bibliothecas reposuisse: apud quē: & Cic. **Hirciū:** Fabij: Tranqui. **Plut.** Gellij multa de illius eloquentia: & ingenio dixerunt. **Diū.** relatus est in deoꝝ nūmꝝ: nō ore mō decernentiū: sed & p̄uasiōe vulgi. siquē ludis: quos primo cōsecratos ei **Augustus** edebat: stella crinita p̄ septē dies cōtinuus fultit exoritis circa. xl. horā: creditūq; est aīam esse Cæsar's in cælum recepti: & hae de cā simula

Augusti carmen chro eius ī vertice addidit stella. **Diū Augusti** virtutē cuius. dedicatōē: & sequentiū (nāt: & Titus apothēsim meruit) in panagyrico refertem. **Aug.** aut Cæsar iocos affecta uit: saluo tamē maiestatis: pōdōnq; respechū: nec ut eaderet in scurrā. **Alac** tragicodiā scripsit: quā cū displicuisse delevit. **Suidas** ēr **Achillis** tragicodiā addidit. extat adhuc. **carmin** illius exa metꝝ: quo ueruit **Aeneida** cōburi. nā fuit poetice studiosus **Horatij** testimonio musas alloquētis: Vos Cæsarē altū militiā: simul fessas cohortes addidit oppidis. Finire q̄rent labores **Pierio** recreant: antro. itē ex ametrīs libꝝ edidit: cui argumētū: & titulus **Scitias:** & epigramatū libꝝ modico qđēquē fere bali nei tꝝ meditatꝝ: **Eufi** Val. **Mart.** excerpta sex carmina suo uolumini inseruit eo epigramatū: cui initioꝝ: Cæsar's **Aug.** lasciuos lūide uersus **Sex** legꝝ tristis uerba latia leges. **Diū Ner.** **Cocceius** **Ner.** q̄ post **Domitianū** ipauit: & nōq; uisus ē ridere: neq; ludere iter amicis: epigramata scripsit: & ad uē **Nero** opꝝ suū misit: ac **Tibullū** alteꝝ appellauit. ex lib. ix. referā **Mart.** carm. ad eundē **Ner.** Audet facido q̄ carmi nā mittere **Neruz:** **Pallia** donauit **glauina** **Cosme** tibi: **Pestano** uiolas: & cana ligula colonos: **Hybleis** apibꝝ: **eorica** mella dabit: Sed tñ: & paruz nōnulla est grā musæ. Appetit posito uilis olus lupos. Nec tibi sit miꝝ modici q̄ cōficia uatis lūdiciū meto: at nra thalia tuā. p̄ tuas ēt ueritꝝ **Nero** dē: autē: **Lasciuus** iuuenis cū tibi lussit opꝝ. facit hoc loco: & illd ex. viii. lib. Quis q̄s placidit: rāta est facundia **Neruz:** Sed cohībet uires: **Ignētūq;** pudor: Cū fitear sacꝝ largo **Parmēda** possit. Ore uerecūdi maluit ēē sūm. **Pieria** tenui fōtē redimire corona **Cōstetis:** famæ nec dare uela tūz. Sꝝ tñ hūc nō fuit tꝝ ē **Tibullū:** **Carmina** q̄ docti nota **Nerdis** hēt. nec miꝝ **Tito** **Nerū** p̄posu: cū tñ ille prior ipauerit: non n. hoc respicit **Secundus:** sed q̄s nati pri. Titum **Cam.** amor: ac delicie q̄his hūmā. **T. Cæsar** latine: græcæq; linguaz: uel ī oratio: uel in fingēdiū poematibꝝ ad extalpāt aīem usq; p̄mptus: & faciliꝝ q̄ p̄er **Trāq.** **Sueto.** **P. Senior** in p̄fatione naturalis hystoriz tetigit ad eundem scribē: q̄ tu ore priꝝ laudes **tonas:** q̄ fūis amas: q̄his in poetica es: o magna facunditas. al. tñ aut mōstrauerat oblectatū scriptis iocosus: uersū **Ca-** tulliano q̄q; ista nōnulli referāt ad **Domitianū.** **Neronem.** **Domitius** **Nero** Cæ. puerilibꝝ statim carminibꝝ carminibꝝ pāgendis alium eī exercuit: ita: ut inesse sibi elemēta doctꝝz oñderet. ipator quoꝝq; amnis nō studiū affectauit: cōtradi sunt qbus aliq; pāgendi facultas: nec dū insignis ætatis: q̄ cōsidere simul: uel allatos: uel ibidē reptos uersus cōnectere solebat: atq; ipsius uerba quoꝝq; mō plura supplere: q̄ spēs ī sū carminū docuit nō īperu: & īlūdu: nec uno ore fluens: sed **Trāq.** diuersa a **Tacito** sentit. nūq; ad poetica p̄nō fuisse: & carmina libenter: ac sine labore scripsisse: neq; aliena p̄ suis edidisse: uenisse. n. f. manus suas pugilares: & libellos referē cū qbusdā notissimis uersibꝝ. ipiꝝ **chiro.** scriptis: ut facile apperet si trāstia tꝝ. aut dīctate aliquo exceptos: sed plane q̄si a cogitante exaratos: ita multa: & deleta: & inducta: & fū p̄scripta inerat. **Philo.** lib. iiii. scriptū reliquit: **Neronē** hymnos scripsisse: & multas tragedias trāstulisse: **Sue.** **Neronis** carmina in theatro recitata tūa unicefoge: ætatis: ut supplicatio decerneret: atq; p̄ carminibꝝ aureis lris ioui Capitolino dicata sit. **Dion** addit poemata troica a fē composita in theatro spōtāte populo recitasse: & destinasse res to. carminibꝝ mād. uē. **Trāq.** igit in **Domitio** extat poema **Neronis** ī **Clo-** diū **Pollionē** p̄toriū uisq; ī scribit **Luscio.** **Tacitꝝ** aut **Nero** **Quintianū** molli corpꝝ isamē p̄brofo carmie distamauit. **Trāco.** omittit. **Corrūpt.** maculari. **Malis.** hōbus. **Sapꝝ.** frequē. ab usu bonoꝝ firmat argumētū. Quos bonos. **P. Virg.** poeta latinoꝝ: maxius: cuiꝝ huc īgēs lausq; auditis illiꝝ in theatro uersibus surrexit p̄p̄s: & forte p̄fitem: p̄ctatēq; **Virg.** ueneratus sit: q̄si **Aug.** reliq; at priā p̄fata sciū admodū carmibꝝ: **Angelus** **Poli.** uir magni nois ad **Ouid.** trāstere conatus: nō tñ p̄ op̄to: sꝝ in ambiguo ubiq; legēdi iudicio itē ip̄s reliquens: & **Senecæ** unicū exēplā mendosū significans. **Carm** cōtro uersibꝝ illius rectit ille uersus tāq; **Ouidi:** Dū timet alterius uulnus lepta lociq; fac extat ī carmine cui titulus ē **Priapus:** hic leciōrē admonēdo ut cōferat lib. vii. p̄fatisq; ī declamationibus cū illaquam eādē lib. quarto cōtro uersibꝝ repetit: ex hoc facile iudicatur q̄rū ceteris scriptis cōsidere possit: nō solū uerba imutata: uocabula mādā: sed multos utriꝝ uersus abesse dep̄hēdet q̄re illi corrigēdi cōfēso **Virgilia.** illd: nec legē **Ouidia.** addo in sup̄ **Fabiū** **Quinti.** lib. x. scribere **Senecā** falsū ī cognitiōe reꝝ: alī qñ ab ip̄s q̄q; īgrēda qđā mādābat. nec ī hae re mīor ē apd me **Secūdi** authoritas q̄ **Senecæ:** ex p̄cedē tꝝ ap̄te colligat: **Virg.** publicasse lasciuia epigramata: ut omittit **Donatꝝ** & **Serui** testimoniū nō spernēdū. ad hāc in antiquo **Diomedis** codice ubi de uariis carminum generibus agit referat **Virg.** in plu.

Neruz carmē Cæsar's **Aug.** lasciuos lūide uersus **Sex** legꝝ tristis uerba latia leges. **Diū Ner.** **Cocceius** **Ner.** q̄ post **Domitianū** ipauit: & nōq; uisus ē ridere: neq; ludere iter amicis: epigramata scripsit: & ad uē **Nero** opꝝ suū misit: ac **Tibullū** alteꝝ appellauit. ex lib. ix. referā **Mart.** carm. ad eundē **Ner.** Audet facido q̄ carmi nā mittere **Neruz:** **Pallia** donauit **glauina** **Cosme** tibi: **Pestano** uiolas: & cana ligula colonos: **Hybleis** apibꝝ: **eorica** mella dabit: Sed tñ: & paruz nōnulla est grā musæ. Appetit posito uilis olus lupos. Nec tibi sit miꝝ modici q̄ cōficia uatis lūdiciū meto: at nra thalia tuā. p̄ tuas ēt ueritꝝ **Nero** dē: autē: **Lasciuus** iuuenis cū tibi lussit opꝝ. facit hoc loco: & illd ex. viii. lib. Quis q̄s placidit: rāta est facundia **Neruz:** Sed cohībet uires: **Ignētūq;** pudor: Cū fitear sacꝝ largo **Parmēda** possit. Ore uerecūdi maluit ēē sūm. **Pieria** tenui fōtē redimire corona **Cōstetis:** famæ nec dare uela tūz. Sꝝ tñ hūc nō fuit tꝝ ē **Tibullū:** **Carmina** q̄ docti nota **Nerdis** hēt. nec miꝝ **Tito** **Nerū** p̄posu: cū tñ ille prior ipauerit: non n. hoc respicit **Secundus:** sed q̄s nati pri. Titum **Cam.** amor: ac delicie q̄his hūmā. **T. Cæsar** latine: græcæq; linguaz: uel ī oratio: uel in fingēdiū poematibꝝ ad extalpāt aīem usq; p̄mptus: & faciliꝝ q̄ p̄er **Trāq.** **Sueto.** **P. Senior** in p̄fatione naturalis hystoriz tetigit ad eundem scribē: q̄ tu ore priꝝ laudes **tonas:** q̄ fūis amas: q̄his in poetica es: o magna facunditas. al. tñ aut mōstrauerat oblectatū scriptis iocosus: uersū **Ca-** tulliano q̄q; ista nōnulli referāt ad **Domitianū.** **Neronem.** **Domitius** **Nero** Cæ. puerilibꝝ statim carminibꝝ carminibꝝ pāgendis alium eī exercuit: ita: ut inesse sibi elemēta doctꝝz oñderet. ipator quoꝝq; amnis nō studiū affectauit: cōtradi sunt qbus aliq; pāgendi facultas: nec dū insignis ætatis: q̄ cōsidere simul: uel allatos: uel ibidē reptos uersus cōnectere solebat: atq; ipsius uerba quoꝝq; mō plura supplere: q̄ spēs ī sū carminū docuit nō īperu: & īlūdu: nec uno ore fluens: sed **Trāq.** diuersa a **Tacito** sentit. nūq; ad poetica p̄nō fuisse: & carmina libenter: ac sine labore scripsisse: neq; aliena p̄ suis edidisse: uenisse. n. f. manus suas pugilares: & libellos referē cū qbusdā notissimis uersibꝝ. ipiꝝ **chiro.** scriptis: ut facile apperet si trāstia tꝝ. aut dīctate aliquo exceptos: sed plane q̄si a cogitante exaratos: ita multa: & deleta: & inducta: & fū p̄scripta inerat. **Philo.** lib. iiii. scriptū reliquit: **Neronē** hymnos scripsisse: & multas tragedias trāstulisse: **Sue.** **Neronis** carmina in theatro recitata tūa unicefoge: ætatis: ut supplicatio decerneret: atq; p̄ carminibꝝ aureis lris ioui Capitolino dicata sit. **Dion** addit poemata troica a fē composita in theatro spōtāte populo recitasse: & destinasse res to. carminibꝝ mād. uē. **Trāq.** igit in **Domitio** extat poema **Neronis** ī **Clo-** diū **Pollionē** p̄toriū uisq; ī scribit **Luscio.** **Tacitꝝ** aut **Nero** **Quintianū** molli corpꝝ isamē p̄brofo carmie distamauit. **Trāco.** omittit. **Corrūpt.** maculari. **Malis.** hōbus. **Sapꝝ.** frequē. ab usu bonoꝝ firmat argumētū. Quos bonos. **P. Virg.** poeta latinoꝝ: maxius: cuiꝝ huc īgēs lausq; auditis illiꝝ in theatro uersibus surrexit p̄p̄s: & forte p̄fitem: p̄ctatēq; **Virg.** ueneratus sit: q̄si **Aug.** reliq; at priā p̄fata sciū admodū carmibꝝ: **Angelus** **Poli.** uir magni nois ad **Ouid.** trāstere conatus: nō tñ p̄ op̄to: sꝝ in ambiguo ubiq; legēdi iudicio itē ip̄s reliquens: & **Senecæ** unicū exēplā mendosū significans. **Carm** cōtro uersibꝝ illius rectit ille uersus tāq; **Ouidi:** Dū timet alterius uulnus lepta lociq; fac extat ī carmine cui titulus ē **Priapus:** hic leciōrē admonēdo ut cōferat lib. vii. p̄fatisq; ī declamationibus cū illaquam eādē lib. quarto cōtro uersibꝝ repetit: ex hoc facile iudicatur q̄rū ceteris scriptis cōsidere possit: nō solū uerba imutata: uocabula mādā: sed multos utriꝝ uersus abesse dep̄hēdet q̄re illi corrigēdi cōfēso **Virgilia.** illd: nec legē **Ouidia.** addo in sup̄ **Fabiū** **Quinti.** lib. x. scribere **Senecā** falsū ī cognitiōe reꝝ: alī qñ ab ip̄s q̄q; īgrēda qđā mādābat. nec ī hae re mīor ē apd me **Secūdi** authoritas q̄ **Senecæ:** ex p̄cedē tꝝ ap̄te colligat: **Virg.** publicasse lasciuia epigramata: ut omittit **Donatꝝ** & **Serui** testimoniū nō spernēdū. ad hāc in antiquo **Diomedis** codice ubi de uariis carminum generibus agit referat **Virg.** in plu.

Titi carmen Cui iparogesse usurpat in panagyrico: nā alias oēs fuerāt ī magfatu. **Diū Iulij.** C. Iulius Cæsar dicta tor poemā reliquit: cui titulus iter: puer: & adolescētus qđam scripserat: ut laudes **Herculis.** Oedipi tragicodiā: dicta collectanea: Tacitus asserit eū fecisse carmina: & ī bibliothecas reposuisse: apud quē: & Cic. **Hirciū:** Fabij: Tranqui. **Plut.** Gellij multa de illius eloquentia: & ingenio dixerunt. **Diū.** relatus est in deoꝝ nūmꝝ: nō ore mō decernentiū: sed & p̄uasiōe vulgi. siquē ludis: quos primo cōsecratos ei **Augustus** edebat: stella crinita p̄ septē dies cōtinuus fultit exoritis circa. xl. horā: creditūq; est aīam esse Cæsar's in cælum recepti: & hae de cā simula

Neruz carmē Cui iparogesse usurpat in panagyrico: nā alias oēs fuerāt ī magfatu. **Diū Iulij.** C. Iulius Cæsar dicta tor poemā reliquit: cui titulus iter: puer: & adolescētus qđam scripserat: ut laudes **Herculis.** Oedipi tragicodiā: dicta collectanea: Tacitus asserit eū fecisse carmina: & ī bibliothecas reposuisse: apud quē: & Cic. **Hirciū:** Fabij: Tranqui. **Plut.** Gellij multa de illius eloquentia: & ingenio dixerunt. **Diū.** relatus est in deoꝝ nūmꝝ: nō ore mō decernentiū: sed & p̄uasiōe vulgi. siquē ludis: quos primo cōsecratos ei **Augustus** edebat: stella crinita p̄ septē dies cōtinuus fultit exoritis circa. xl. horā: creditūq; est aīam esse Cæsar's in cælum recepti: & hae de cā simula

Neruz carmē Cui iparogesse usurpat in panagyrico: nā alias oēs fuerāt ī magfatu. **Diū Iulij.** C. Iulius Cæsar dicta tor poemā reliquit: cui titulus iter: puer: & adolescētus qđam scripserat: ut laudes **Herculis.** Oedipi tragicodiā: dicta collectanea: Tacitus asserit eū fecisse carmina: & ī bibliothecas reposuisse: apud quē: & Cic. **Hirciū:** Fabij: Tranqui. **Plut.** Gellij multa de illius eloquentia: & ingenio dixerunt. **Diū.** relatus est in deoꝝ nūmꝝ: nō ore mō decernentiū: sed & p̄uasiōe vulgi. siquē ludis: quos primo cōsecratos ei **Augustus** edebat: stella crinita p̄ septē dies cōtinuus fultit exoritis circa. xl. horā: creditūq; est aīam esse Cæsar's in cælum recepti: & hae de cā simula

Neruz carmē Cui iparogesse usurpat in panagyrico: nā alias oēs fuerāt ī magfatu. **Diū Iulij.** C. Iulius Cæsar dicta tor poemā reliquit: cui titulus iter: puer: & adolescētus qđam scripserat: ut laudes **Herculis.** Oedipi tragicodiā: dicta collectanea: Tacitus asserit eū fecisse carmina: & ī bibliothecas reposuisse: apud quē: & Cic. **Hirciū:** Fabij: Tranqui. **Plut.** Gellij multa de illius eloquentia: & ingenio dixerunt. **Diū.** relatus est in deoꝝ nūmꝝ: nō ore mō decernentiū: sed & p̄uasiōe vulgi. siquē ludis: quos primo cōsecratos ei **Augustus** edebat: stella crinita p̄ septē dies cōtinuus fultit exoritis circa. xl. horā: creditūq; est aīam esse Cæsar's in cælum recepti: & hae de cā simula

Neruz carmē Cui iparogesse usurpat in panagyrico: nā alias oēs fuerāt ī magfatu. **Diū Iulij.** C. Iulius Cæsar dicta tor poemā reliquit: cui titulus iter: puer: & adolescētus qđam scripserat: ut laudes **Herculis.** Oedipi tragicodiā: dicta collectanea: Tacitus asserit eū fecisse carmina: & ī bibliothecas reposuisse: apud quē: & Cic. **Hirciū:** Fabij: Tranqui. **Plut.** Gellij multa de illius eloquentia: & ingenio dixerunt. **Diū.** relatus est in deoꝝ nūmꝝ: nō ore mō decernentiū: sed & p̄uasiōe vulgi. siquē ludis: quos primo cōsecratos ei **Augustus** edebat: stella crinita p̄ septē dies cōtinuus fultit exoritis circa. xl. horā: creditūq; est aīam esse Cæsar's in cælum recepti: & hae de cā simula

Neruz carmē Cui iparogesse usurpat in panagyrico: nā alias oēs fuerāt ī magfatu. **Diū Iulij.** C. Iulius Cæsar dicta tor poemā reliquit: cui titulus iter: puer: & adolescētus qđam scripserat: ut laudes **Herculis.** Oedipi tragicodiā: dicta collectanea: Tacitus asserit eū fecisse carmina: & ī bibliothecas reposuisse: apud quē: & Cic. **Hirciū:** Fabij: Tranqui. **Plut.** Gellij multa de illius eloquentia: & ingenio dixerunt. **Diū.** relatus est in deoꝝ nūmꝝ: nō ore mō decernentiū: sed & p̄uasiōe vulgi. siquē ludis: quos primo cōsecratos ei **Augustus** edebat: stella crinita p̄ septē dies cōtinuus fultit exoritis circa. xl. horā: creditūq; est aīam esse Cæsar's in cælum recepti: & hae de cā simula

Neruz carmē Cui iparogesse usurpat in panagyrico: nā alias oēs fuerāt ī magfatu. **Diū Iulij.** C. Iulius Cæsar dicta tor poemā reliquit: cui titulus iter: puer: & adolescētus qđam scripserat: ut laudes **Herculis.** Oedipi tragicodiā: dicta collectanea: Tacitus asserit eū fecisse carmina: & ī bibliothecas reposuisse: apud quē: & Cic. **Hirciū:** Fabij: Tranqui. **Plut.** Gellij multa de illius eloquentia: & ingenio dixerunt. **Diū.** relatus est in deoꝝ nūmꝝ: nō ore mō decernentiū: sed & p̄uasiōe vulgi. siquē ludis: quos primo cōsecratos ei **Augustus** edebat: stella crinita p̄ septē dies cōtinuus fultit exoritis circa. xl. horā: creditūq; est aīam esse Cæsar's in cælum recepti: & hae de cā simula

honibus suis usum carmine priapeio: & p̄ oberto habeam si huius oratoris exactissimi sniam aduer-
tisset Politianus totis pedibus in snam cōcessit: q̄q̄ apertissime hoc p̄fessio sit illa sylva: cui titulus est
Manto eo carmine: Nec te Lampaciū pudeat Iuliste Ithyphallū, ita ut suo gladio semet cōfoderit, leuita
..nulla: & facile trāsfunda: q̄ dictus sit Parthe, a uerecūdia oris: mihi l. n. phibetur refert Plū, anāchissimos
uiros talia scriputasse: neq̄ inficias eo Oui. scripsisse epigramata: quæ si intercede: (nūq̄ nāq̄ apud ullū
naſonis iustū uolūmé repen) cur hac re priapi Iustus illi ascribūretur? In illic grauior: & absolutior ma-
gis Virgilianæ maiestatis: & plenitudinis: q̄
Quidiane exuberāt: ne dicā redūtiā
cōuēt. ē. n. absolutū q̄ in suo gñe p̄fectū ē
neq̄ illd Rīde si sapiō p̄ucl. n. de fir i pri-
peis: sed Insulūssima qd puella ridet: cuius
sensus diuersus est a supiori. Cor. Nepos.
relege i p̄cedētibz ex idice q̄ uolueris fa-
cile iūctur. Prius. q̄ itigores sūt Enni:

Cor. Nepos: & prius Ennius: Actiusq̄. si qdē hi
senatores: sed sanctitas morū nō distat ordinibus.
Recito tñ: qd illi an fecerit nescio: s; illi iudicio
suo poterāt cē cōtēti. mihi modestior constantia
est: q̄ ut satis absolutū putē: qd a me p̄bef. Itaq̄

& Actius Virg. & Nepote. Ennius. Qu. Enniū ortū dū fuisse a Rhodijs urbe græca iuxta Tarentū lib. vi.
notat Strabo: sic Pompilius Mellis: quem locum Plī. singulari numero protulit: Eutropius Tarentū natum
quam rem uidetur idicasse Gellius lib. xii. cap. ii. mēdam apertissimam uideo apud Apuleium prima
oratiōe Apologiz ubi scribit Quirum Ennium Hædum phagiticā uerūbz complexum: & innumera-
bilis piscium gñā: quæ. scuriosē cognorat: enumerasse. nam Rhudinum: aut Rhudiē reponē dū arbi-
tramur. editus igitur Ennius. M. Tullio referēte sequenti āno quo. C. Clodius Cæci filius: & M. Tuditanus
cōsularum gessere statim post primum bellum punicum: contentus unius ancillæ ministerio: super qua:
& Enniorac Nascia Cicero libro secūdo de oratore rem locofam narrat: donatus ciuitate a Qu. Nobil-
liore: se habere tria corda prædicabar: q̄ loqui græce: offe: latine sciret. uirum certe magnum fuisse pro-
dit Se. sed eius uerborum sūm repræhēdit. M. Tullius de optimo græ oratōum summum epicum poe-
tam asserit: qui ānalibus suis tomārum gesta metro complexus primus latorum: si Porphyriū credi-
mus: ad heroiicū uersus imitatioem aspirauit: uino leuissimē: & sic ad carmē prodibat. author Horati? i ept
Nolis. etiam Satyras edidit. em̄ propter atiquitatem suspiciē dū putat Fabius. ex testimōio Gellū. T. Hel-
lius Scillo dicere solebat fuisse Ennium mēse: & sermonis: ac regū suarum liberalē: post maxima offi-
cia quibus i senator: & i foro toto die distrigebatur: solitū uespera nō modo de rebus magnis: sed etiam
paruis: ac locofis eloquitur: cum carmē cum bis: plerūq̄ bonum: & cum uoluptate: & gaudio euomūf.
seruauit faciūda: ut illa ætas tulit: præditum: suo cōtētum: & opportune locorum: uirū pauco:q̄ uerbo
rum: antiquorum morum: q̄ nouorum scientem: humanam: diuinumq̄ ius callētem: qui multa loquitur
cerere pollet: mortui. M. Cornelio Cerethego: & P. Tuditano collēq̄ Varro diligētissimus antiquitatis et
uestigator existimet in hoc errat: Enniū uita lōgius producēt: nā p̄tor. C. Sulpitio Gallo ludos Apollī-
ni faciente cum Thyesten fabulam docuisset. Qu. Martio: & Gn. Seruiliū coll. mortem obiit scdm. Qu.
Serenū articuli morbo dū nimium nino indulget: cuius epitaphium recitat Cicero i Tusculāis. Aspi-
cite o ciues senis Enniū (imāginis urnam: Hic uestrum pinxit maxima facta patroz: Nemo me lachrymis
decoret: nec funera fletu Fanticur: uolito uiuus per ora uiue. Tranqui. alium Ennium scriptorem poste-
riorem a poeta: & M. T. pro Cluē. Enniū quēdā egentē cōmemorant. Actius. L. Actius siue Accius (nā
utraq̄ lectio frequens circumfertur) poeta tragicus Pacuuiū iuniorē iisdem tamen temporibus: quorum
congressū Tarenti enarrat Gellius lib. xii. cap. secundo: utriq̄ scriptores clarissimi grauitate senten-
tiarum: uerborumq̄ pondere: auctoritate personarum: ceterum nitorū: summa in excellēdis opētibz
manus magis uideri potest temporibus ipsi defuisse: uirum tñ Actio plus tribuitur: Pacuuium uideri
doctiorem: qui esse docti affectū: uolūt. quare inquit Oratius in epistola. auferit Pacuuius docti famam
senis Accius altituit. n. In Accio ingenuū altitudo: & sublimitas uerborum: cuius carminibus: qui studiose
delectarent: non modo uerboz uirtutes: sed etiā figurā eius uidentur secū habere tanto honore habit?
apud romanos. ut. P. Mutius eumq̄. L. Actium poetā sine præfatione honoris nominauerat: condem-
nauerit in carmenarum æde maximam statūam sibi posuit Accius: cuius carminibus: qui studiose
nimiam obsoletam antiquitatem Mart. irridet. Artonitūq̄ legis terræ frugifera. Actius quicquid Pa-
cuuiūq̄ uouunt. omitto alios actios domi forisq̄. claros: ne legentium aures multitudine rerum op-
primam. Hi. P. Virg. & reliqui non fuerunt senatores: ut qui senatum ingrediendi: & snas dicendi uis
haberent: quidam tamen autumant Pacuuiū: & Cor. Nepotem fuisse senatores. Sanctitas morum. ho-
nestas: & integra uita. Non distat par est. Ordinibus. illis qui gesserunt magistratus certo ordine dari
solitos. p̄rie tñ in dignitatibus ordo equestris: & senatorius dicif. Vitru. In strūdōe muroz lapidū ordi-
dinet: & Colu. ordies angulares in agris. Virg. de remis dixerunt. de ordinibus in militiā libro. yi. refere-
re. Recito. cōmitto iudicio audito: relego ea. Fecerint. recitauerint. iudicio. q̄ optimū erat. nec
idigebat aliq̄z cēfura. Cōstātia. fiducia. Modestior. timidiōr. cantior. A me. soloz: & si ab aliis. q̄si dice-
ret & sū iudicio meo cōtē: nūq̄ ex aliq̄ experiat. Has scitūdi cās sequor. mouet hīs rōibz ad recitādū.

Cantys

actior

uolūf

Adius

Coda

Intendit acrius reuerentiā auditorij scriptis suis diligentius scripta sua examinare; quare reueretē auditores; nā auditorij reuerentiā passim accipi uolo: hoc magis placet: q̄ q̄ recipiādo facit auditores magis reuereri scripta sua. Intēdit, auget. Ex cōsiliū snia. ex certa auditoꝝ snia: quos adhibuerat in cōsiliū. q̄re Mart. xii. ingt si quid est in meis libellis: qd̄ placeat dictauit auditor. legimus etiā ex cōsiliarijs snia. Persp. cit. aduertit recitator. Ab humanitate. ab hōie. sicut diximus antiquitatē pro antiquis: mortalitatem pro mortē: humanitatē pro hōibus: q̄ dicendi genus probat Quinti. in suis institutionibus. Adeo. tantū per ea signa cognosco auditorij iudiciū. Eadē illa. quæ audiuit recitari a me. Præterisse a libro exēmisse. Disputo. exāmino: cōsidero. Populū. omnimodā multitudinē. Auditoriū. locū publicū ad audiēdum structū. Amicos. pricipuos quosdā. Quos amicos. Habere. iudices suoz scriptorum.

Es. Tufcilli Nominati: & anar tiam fecdā: & incōstātiā notat: qui cū a Vicētinis pro aduoca tione pecuniā accepisset: fidez fefellit. Valeriano scribit ep̄la: iuenio Valerianū Seruiliandū: Valerianū Pollionem: Valerianū dūcē militū p̄torioꝝ: ac eiusdem nominis īperatores duos recētores.

Valeria.

Solers

Solers. propriū uisualis quasi totus arte cōsistens: & in omni re prudens. In agris suis. ruri: ubi suos agros habebat.

Nūdina

Nūdina. nona die romāi fora: quas nūdinā uocāt cōstitui: quæ cōuētus manifesta rō: ut nobis trīnūmodo diebus urbanæ res agerētur: reliquis administraretur rustica: inde nūdina romanorū: de a nono die nascētiū: qui lustricus appellatur: nuncupata. p̄ficus enim temponibus proceres ciuitatis in agris morabantur: & cūz cōsiliū publicum dēstinebatur: in senatum a uillis accēdebantur: Plut. tradit nūdinās Saturno consecratas: q̄ cultos: & felicitatis cā ille deus esset: & nihil aliud esse: nisi cōuentū ex agro in urbem emēdi uendēdiue gratia: quem mercatum uulgo nominant. nūdinagē institutum alii ad Romulū referunt: alii exaditū re. gibus celebrari cōepisse: quia pleriq̄ de plebe repetita Seruii Tullii memoria parentarent ei nūdinis: q̄s primū instituisse Seruiū Tulliū regem prodiderunt: ut octio quidem diebus rustici operas facerēt: nono autem intermisso ture ad mercatū legesq̄ accipiendās Romam uenirent: ut sita atq̄ cōstituta frequē

has recitandi causas sequor: primum q̄ ipse q̄ recitat aliquanto acrius scriptis suis auditorij reuerentiā intendit. deinde q̄ de quibus dubitat: q̄ si ex cōsiliū snia statuit. Multa etiam a multis ad monetur: & si non admoneatur: qd̄ quisq̄ sentiat perspicit ex uultu: oculis: nutu: manu: murmur: silentio: quæ satis apertis notis iudiciū ab humanitate discernunt. Atq̄ adeo: si cui forte eoz: qui interfuerūt: cura: fuerit: eadem illa legere: intelliget me quadam aut cōmutasse: aut præterisse. fortasse etiam ex suo iudiciū quis ipse nihil dixerit mihi. atq̄ ita hæc disputo: quasi populū in auditoriū: non in cubiculū amicos aduocārim: quos plures habere multis gloriōsum: rēp̄hensiōni nemini fuit.

C. Plinius Valeriano, S.

Es parua: sed initiū nō paruū. Vir p̄tori us Solers a Sēatu petiit ut sibi istucui i agris suis nūdinās pmitteret. Contradixerūt Vicētinorū legati. Adfuit Tufcillus Nostrū: dilata cā ē alio Sēatu. Vicētinī siue aduocato itrauerūt: dixerūt se deceptos: lapsi ne uerbo: an

quem mercatum uulgo nominant. nūdinagē institutum alii ad Romulū referunt: alii exaditū re. gibus celebrari cōepisse: quia pleriq̄ de plebe repetita Seruii Tullii memoria parentarent ei nūdinis: q̄s primū instituisse Seruiū Tulliū regem prodiderunt: ut octio quidem diebus rustici operas facerēt: nono autem intermisso ture ad mercatū legesq̄ accipiendās Romam uenirent: ut sita atq̄ cōstituta frequē tiorē populo referrentur: quæ triundino die propōita a singulis & uniuerfis facile noscebātur: unū etiā mos tractus ut leges triundino die auctore Dionysio promulgaretur: ne etiam cādidatis usus fuit in comitiū nūdinis uenire: & in colle cōstitere: unū coram possent ab uniuerfis uideri: sed hæc omnia negligētius haberi cōpta: & post abolita. postquam triundino etiam ob multitudinē plebis adesse cōceperūt frequētes. si cecidissent in anni principem diem uel in nonas: utrūq̄ perniciosum reip̄. putabatur. nūdinis cōcio aduocari neq̄ agi cum populo poterat: factæ enim loci erāt: deo omnibus nūdinis flammica in regia loui arictem incolabāt. Vt autem liceret ius nūdinarum i priuata prædia habere: id priuilegium uel a sēatu uel a p̄cipie impetrabatur: q̄ Claudius quamuis īperator tamē a cōsilibus petiit. Vicētinorum legati. Vicētinā i regiōe Venetæ mūscipium a Gallis cōditum prius pulis Ethruscis a ueteri sede olim paruum deinde sub Veneto imperio ut cætera nobile: & illustre: ubi tamē ortus Cæcina Vitellii exercitus dux: & Qu. R. hennius Palamō grammaticus summus testimōio Trāquilli i libello de grammaticis. Tufcillus Nominatus: de quo paulo post fit mētiocum exitum totius causæ referibit.

Vicētinā

Tufcillū

Nominā

tus

Sēatū qm̄

habere

Adfuit. pro Vicētinis aduocatiōem suscepit. Alio sēatu. cum primum haberetur sēatus. nam o omnibus diebus cogebātur senatores: Augustum legimus apud Trāqu. sanxisse ne plus quam bis i mēse legitimus sēatus ageretur. i. cal. & cōsiliū: neq̄ septembri octobriue mēse ullos adesse alios: necesse esset q̄ forte duōs. Intrarūt. curiam proximo sēatu. Aduocato. Tufcillo. Deceptos. a Tufcillo. Lapsi ne uerbo. est ambiguum an imprudentes: & inconsiderate dixerint se deceptos. ab aduocato suo.

- Nepote, Licinio Nepote. Quem docuissent, cui aduocato causam suam exposuissent: unde M. Tullius inquit aduocatos totam causam solitos a clientibus discere. Quem prius docuerant (scilicet Tullium) Nominatum. Interrogati iterum Vicentini a pratore. Gratis adfuisse, patrocinium gratum: & sine mercede Nominatus praestitisset. Sex milibus nummum. Iussu seipsum causam sextertius sex. Rursus pro secunda aduocatione qua Vicentinos sefellerat. Postulat, ait, coispetuit. Vlpianus autem de damno infecto: postulare inquit dicitur pro tribunali petere: non alibi talis tamen. si. tertio declarauerat quid esset, postulare, scilicet desiderium suum uel amici sui in iure apud eum: qui iurisdictioni praestit exponere: uel alterius desiderio contradicere. Induceretur, in futurum uocaretur Haecenus, huc usque processit causa. Auguror, coisecto. Res, Tullii scilicet causa. Minima, non maxime momenti, tacita: & commota: minima: & latissime exortatio contrarium, est alia lectio non improbabila. Ex minimo commota id est ex causa leui detecta: ut respiciatur ad illud. Lijuanum: parua scintilla plerumque incensum ingens exarsit. Serpunt, paulatim extendunt: diffunduntur: augentur. Exiit aures tuas, te intentum ad futura reddidit: translatio a brutis quae intentionem dirigentes intendunt aures. Virgii, arectusque: auribus altant: sic Terentius translatio dixit arripe aures Pamphile. Quamdiu ad tempos refertur. Quae blande, ad modum, iudit Secundus cum amico. Reliqua, secuturum in hac causa. Si non, nisi Virgii, Si non pertesum thalami. Marti, si non sit Naxia mutus erit, Quidius libro primo metam, si non Corneus huic arcus: si non foret aureus illi. Ante, quod proximus se natus coeget. Lector, per epistolam meam cognoscere.

Postulat

quia ita sentiebant. Interrogati a Nepote pratore quem docuissent responderunt: quem prius. Interrogati: an tunc gratis adfuisse: responderunt sex milibus nummum. An rursus aliquid dedissent: dixerunt mille denarios. Nepos postulante ut Nominatus induceretur. Haecenus illo die: sed quantum augur longius res procedet, nam praeterea tacita tantum: & minima: commota latissime serpunt. Exiit aures tuas, quamdiu nunc oportet: quod blande roges: ut reliqua cognoscas: si tamen non ante ob haec ipsa ueneris Romam: spectatorque malueris esse: quam lektor.

C. Plinius Maximo, S.

Nunciatur mihi, C. Fannium decessisse: quod nuncius graui me dolore confudit. Primum quod amauit hominem elegantem & disertum. Deinde quod iudicio eius uti solebam, erat enim natura acutus: usu exercitatus: uarietate promptissimus. Angit me super ista casus ipsius. Decessit ueteri testamento: omisit quos maxime diligebat: profecutus est quibus offensior erat. Sed hoc utcumque tolerabile: grauius illud: quod pulcherrimum opus ipse fecit reliquit. Quauis, negotiandis causis distringeretur: scribebat tamen exitus occisorum: aut relocatorum a Nerone: & iam

Si non

pota multos annotauit: eius uero aetate nullum praeter hunc. Elegantem, egregium circa mores: & scripta, Disertum, acrem in disputando eloquentia populari instructum. Iudicio, in emendatione meorum librorum. Natura acutus, ingeniosus, quod primum in oratore creditur Tullius. Vsu qui est dicendi magister. Varietate, multarum rerum cognitione: qua maxime facultas paratur. Super ista, praeter iam praedicta, Casus, euentus malus. Veteri testamento, olim condito: multo antequam obiret. Omisit, praeteriit: nullo legato dignatus est. Profecutus est, beneficium affecit: reliquit bonorum haereditas. Tranqui, in Claudio: qui tamen moriens: & in tertis haereditibus cum ex parte tertia nuncupatum legato: & circa sextertium uicies profecutus. Quibus offensior erat: quos tum maxime oderat, nam dum scripsit testamentum haereditas instituerat sibi amicis: sed postea in uis prioribus alios sibi comparauerat amicos: uerum non timens mortem: ideo testamentum ueteris mutans haereditas reliquit inimicos. Utcumque, quomodo cumque, iniquialiter. Grauius, molestius: damnosus est. Distringeretur, detineretur: occuparetur. Occisorum aut relocatorum a Nerone, quod Claudii Lepidus: necis coscius Germanici fratris Agrippinae paritis: amicitia Lepidus: Odauius Poppaeae Sabinae uxoris author extitit: pterea Antoniae Claudii Aticii Vestini cosulis: Auli Plautii priuigni Ruffi Crispini Tullii nutritici filii Senecae praepositis Lucii: & multo: quoque noia aut Trajanus: & Tacitus referunt: scriptum conuentione piloniana: & Vincti ana: in quibus et damnatorum liberi urbe pulsi: & enecti ueneno aut fames

Fannius

Nero
quos oc
ciderit

Subtiles, refer ad acumen ingenii. Diligentes, ad curā veritatis. Latinos, ad elegantia. Inter sermonem historiamq; medios, stili neq; grandioris neq; infimi, est autē sermo (q; iam prædiximus) oratio remissa & finitima quotidianæ locutioni: historia minor quidem oratione sed maior sermone. non multo post dicitur in quo differat historia ab oratione. Lectitabantur, placebant, in manibus erant. Accurba, intempestiva; lugubris, in mortale perpetuum, q; sit per scripta probata. Nam qui, est duplex sententia: prior magis apparet per contrariam posteriorem. In diem, ad præsens; & in istis commodum.

Indiem

nulla habita ratione futurorum, q; Columella libro quarto aperte declarat, fructū inquit pleriq; q; uberrimum præsentem, confectantur: nec provident futuro tempore: sed quasi plane in diem uiuant: sic lperat vitibus: & eas ita multis palmitibus onerantur: posteritati non consulant, at l dies cum argumento dicitur: ut i dies debilitantur mortalium corpora. Viuendi causas quotidie finiunt, faciūt ea per quæ quotidie morte digni sint id est uoluptatibus insoluit nullam habent iustam uiuendi causam, id illud luuenalis satyricum. Dignos morte perire: cœnet licet ostrea cœtum Gaurana: & cosmi toto mergat ahenam, nam hojæ uita & mors iuxta est. Posteriores cogitant, posteritati & immortalitatem ante oculos habent. Extendunt, protogant: q; maxime longam efficiūt.

Operibus, laudandis: præsertim ingenii. Nulla mors, etiam si extrema, moriatur senectute. Aliquid præclari. Abrūpat, intercidat. Quod accidit, sibi mori scilicet. Per nocturnam quietem, dormiens: in insomniis. Compositus, conformatus.

Scriiniū

Scriinium, capsam librorum: & armariū scriptorum. Theophrastus: taxus tenuiter, secta cōglutinamenta capsis: scriniis: subfelliis: atq; l totum similibus præstat, l uenalis, q; scripta: & quot lecturæ tabellæ: Si tibi zelotypæ retegatur scrinia mœcheæ, Horatius i epistolis, calamum & carthasi & scrinia posco: libris legatis Sabinus & Cassius scripserunt non contineri bibliothecas: neq; scrinia: neq; armaria: neq; cetera in quibus libri continentur, fuisse et scrinium unguetorum apothecam docet Plin. ubi scribit Alexandrum expugnatis Darii castris coepisse scrinium unguentorum, Promississe, Neronem exaruisse a scrinio. Ediderat, Fannius iam publicauerat. De scelibus, scelus gen? est: cuius species plures sunt: ut libido: auaritia: prodigalitas: crudelitas: & uitiorum reliquæ: quæ in Nerone fuerunt. Reuoluissse, uoluendo in spemisse a principio usq; ad finem. Secundo, libro, appellatione librorum secundum Vlpianum continentur omnia uolumina siue in charta siue in membrana sint: siue in quauis alia materia. Abuisse, euanuisse ab imaginatione Fannii. Expauit, extimuit hoc uisū, illi, Neroni. Et fuit idem, nam mortuus est antequam inciperet quartum. Subit miseratio, miseror: & doleo. Exhauserit, sustinuerit exanciuerit. Frustrat quia opus tanquam imperfectum deciderit. Mea mortalitas, ne penitus intereat. Mea scripta, quæ imperfecta adhuc contineo domi. Istis: libris: quos i Blatteram componebat: nam libro octauo inquit saepe te monui: ut libros: quos uel pro te in Blatteram immo pro te & in illum cōposuisti q; maturissime emitteres. Suppetit, restat: & facultatem præstat: inde suppetit auxilium. Abolere, interrompere: de medio tollere: quasi dicat, hoc fiet si absoluerimus inchoata opera,

Libroꝝ
appella-
tione

tres libros absoluerat subtilis: & diligentes: & latinos: atq; inter sermonē: historiamq; medios: accitō magis reliquos perficere cupiebat: quanto frequentius hi lectitabantur. Mihi autē uidetur acerba semper & imatura mors eorum: qui ita mortale aliquid parant, nā qui uoluptatibus delecti quasi in diē uiuunt: uiuendi causas quotidie finiunt, qui uero posteros cogitant: & memoriæ sui operibus extendunt: his nulla mors nō repetina est: ut quæ semper inchoatū aliquid abrumpat. Cuius quidem Fannius: quod accidit multo ante p̄sentit. Visus ē sibi per nocturnā quietem in carcere i lectulo suo cōpositus in habitu studentis habere ante se scriniū: ut solebat: mox imaginatus uenisse Neronē: in toro reledisse: promississe librū primū: quem de sceleribus eius ediderat: eumq; ad extremum reuoluissse: idem in secundo ac tertio fecissse: tunc abiissse, expauit: & sic interpretatus est tanq; idem sibi futurus esset scribendi finis: q; fuisset illi legendi: & fuit idem. Quod me recordant miseratio subit: quantum uigiliarum: quantū laboris, exauserit frustra. Occursant animo mea mortalitas: mea scripta. Nec dubito te quoq; eadem cogitatione terreri pro istis: quæ inter manus habes. Proinde dum suppetit uita: enitāmur: ut mors q; paucissima: quæ abolere possit: inueniat. Vale.

C. Plinius Apollinari. S.

Maui. Apollinaris uir doctissim⁹ intellexerat Secundū i Thufculanū suū secessisse. q̄re studio motus amicitia: cū audiuisset orā thufcoꝝ pestiferā admonuerat lris ut piculū fugeret: inde Secundus scribēdi oblata materia opportuna: & regionis: in q̄ rus erat: salubritate: & uillam uniuersam p̄ mēbra describit. Amaui curā, pbauit: & amplexus sum tuā de me diligentia.

Meos. in q̄bus agge possideo: & mihi ob p̄ocinium caros. Grauis. insecta: malefana. q̄. sit infalubris apd nullū alium memini legisse. Thufcoꝝ ora. Strabo lib. v. Thufci capos usq; ad amne Tyberiz possidēt:

Thufco-
rū ora

Maui curam: & sollicitudinem tuam: qui cū audisses me astate Thufcos meos peccitum: ne facerem suasisisti: dum putas infalubris. est sane grauis: & pestilens ora Thufcoꝝ: quæ per litus extenditur. sed hi procul à mari recēderunt. quā etiam Apēnino saluberrimō montiū subiacent. Atq; adeo ut oēm p̄ me metum pōnas: accipe temperiem cæli: regionis situm. Villę amœnitatē: quæ & tibi auditu: & mihi telatū iucunda erunt. Cælum est hyme frigidi: & gelidū. Myrtos oleas: quæque alia æstiuo tempore lætantur: aspernatur: & respuit: laus: tamen patitur: atque etiam nitidissimam profert. interdum: sed non sapius: q̄ suburbe nostra

Appenni-
nus mōs

Stephanum Claudianus in laudibus Honorii: Quos Appēninum perhibent: tunc esse ferebat incolæ: q̄ siculum porrectus ad usq; Pelosq; Finibus ad Ligur: populos amplectis oēs Italicæ geminum litus (trinitia longē) Vtraq; p̄petuo discriminat æquora tractu. Strabo lib. iii. per ipsam Italiam extendi in longitudinē monti Appennini ad septem usq; stadios uero eius inæqualis. ad Genuam ligulicū emporium rupes appennini coniungunt alipibus eodem authore libro. v. nam: & Ptolemæ⁹ inquit appennini iuga fere Liguriæ imminēt: & ab alipibus incipiunt: deinde usque ad Anconam protendunt: hincq; uersa dum ad Adriaticum inclinant usq; ad mōtem Garganum ducunt: post ad meridiem telinata in Leucopetra fines hñt. Strabo etiam lib. iii. uidet appellare montem appenninum: qui ab litro discriminat Italiam a Germania super Carnos scribens appenninum icumbere. Saluberrimū. q̄ etiam testat Pl. p̄ uentum boream: qui cæteris purior: & sanior est. Ponas omne metum. securus lris penitus: neq; amplius in ulla re mihi timeas. Temperiem cæli. habent ista locum narrationis: nā proponitur: q̄ descripturus est. Temperiem cæli. aeris æqualitatem: ubi æstus: non admodum intēditur. Regionis situm. loci formā: sane regio maior est q̄ locus. Virg. in. vi. Quæ regio Anchisæ: quis hñt loc⁹ sunt qui opinātur regionē a regno distā: q̄ sit magnitudine regni. sed Pl. cuq; Italiā in plures regiones diuidit: ostendit hoc non obseruari: nam: & Tranq. refert diuisam fuisse urbem in regiones: & uicos: & apud Secundum pro tractu illius partis Thufciæ: in qua idem rus: & agros habuit intelligatur. Villæ dom⁹ in agris. Amœnitates. delectationem: amœna dicuntur: quæ solum amorem præstant. solius uoluptatis plenitudo: amœni: q̄ nullus fructus exoluitur: unde nullum uicigal pendentes immunes uocantur: ut Varro: & Carminius docent authore Seruio. Gelidum. plus est q̄ frigidum: nam gelu aqua silit. Myrtos. hñc arborē gaudere litoribus satis cōstat. Seruii testimōio: & illor. Littora myrtetis granissima. hñt aut natura p̄cipuam admittationem succo: in myrto: quando ex una oium olei uinig bina genera fiant græcum ei nomen remanet: quo peregrinam esse apparet. lege plura apud Pl. lib. xy. cap. xxi. ubi Hermolaus Barbarus uir alias doctissimus cum tria myrti genera prodidisse Catonem citat pli. cādidatē nigram: coniugalem: coniugulum non cōiugale apud Catonem scriptū tradit obseruasse. nos tamen in uetusto Catonis codice coniugalem nō cōiugulum legimus. hinc Pl. statim repetit coniugale existimo nunc n̄ratē dici. illud magis adnotandū Columellā lib. xiii. duo myrti ḡna trā fecisse. tanq̄ Caro. uerba hñt aliter accipiēda q̄ Pl. senferit: cōiugale. s. myrti albæ: & nigre epithetū: q̄ esset idōea ad cōiugalia: & nō tertii myrti genus: nā cōiugationi p̄erat Ven⁹: cui hæc arbor sacra: ign & ara uetus fuit Veneri myrtē: quā murti nō appellabāt. Alia arborum ut citrus: cedrus. Lætantur uiuent. crescant. luxuriāt. Tempore. moderato calore hæc melior lectio q̄ æstiuo tempore. Nitidissimam. fertilissimam. egregiam comantem. nitidos enim dicimus uberes: & pingues. Necat. in secunda lectione uir negat idētel respuit. in eundem tamē sensum. Non sapius patitur. Verbe nostra: aut comos: aut Romanis merito se

Regio

Amœna

Myrtus

romanū facit:& in auentino lauretū fuit.de quo Pl.liv.xvi.cap.xxix.fecimus per urbis appellationē sine additione alterius uerbi intelligi Romāque nō uideo cur addiderit nra si de Rōa loquimur: nō tollat nra: qd ē in uno codice manu scripto sublatū uidimus. Clamētia.caloris.tēperies. Auras.lentiter spūates uentos:& secunde.apud Ouid.aurā in aestu.eptari a uenatoribus legimus. Hinc.ob hanc tēperie celi.

Multos.ii legis multos sensus p se manifestus:si uero multis sic ordinata uerba.hinc uideas senes auos:& proauos multos.i.multos hīc auos:& pauos grandæuos. Proauos.ān auos. lā iuuenū audias fabu-

las octeres.iuuenes narrant tibi octeres fabulas:quas a maioribus suis audiuerūt. quomō quidā rege scriptores putāt. historias traditas posterionibus ante iuuenū lit terarē. Iam.præterea. iuuenū.a iuueni bus. Alii cōiungūt.lā iuuenū cū præcedētibz legētes auos. pauosqz.lā iuuenū non tm̄ puerorē:quod est testimoniu maioris æuitatis. Illo.in Tuscos. Alio saculo. p̄ficus temporibus respectū mox. antiqz similiū:& longæ uitæ. Regionis forma. dispositio:& situs illi? tractus.ingredis se cundā diuisiōis partē. Imaginare. p̄sume aio:& phātaſia. Amphitheatrū. Dion in rebus Cæsaris.amphitheatrum appellatū est:quia circū quaqz sedilia habet sine sca na ædificium sane cōpactum circum.cit ca:qz indicat ipsius uerbi interpretatione:& Secundus expresse locum undiqz speculas habēt:theatre pariter fuisse rotundū indicat Vitruuius lib.v.& Virg.hemistichnū:mediqz in ualle theatri.hāc autēz autmo differentia itet theatre:& amphitheatre:qz hoc habet illo amplius circuli exteriorē:qualem cernimus fuisse Veronenſi arenæ:adhuc aliqua ex parte superstitē:quam incolæ alaz uocitant.uerumtū Pl.liv.xxvi.cap.xy.monſtrat theatrum habuisse formam hemicyclij:cum refert Ca rionē theatra duo iuxta fecisse amplissima & ligno eardinum singulorum uersatili suspensa libramēto: in quibus utriusqz ante meridi:uo ludorum spectaculo edito:inter sese auersis:ine inimicem obſtreperent scæne:& rep̄e circumactis ut contra ſtarent incedentibus lignis:& cornibus inter se coeuntibus fecis se amphitheatrum:& gladiatorum spectacula edidisse:& quæ sequuntur:nam per hæc ē colligitur am phitheatri forma corrotunda. Quale.an hoc uerbum respicit uariam montium:& syluarū faciem:an ad inensam amplitudinem caueæ:& tunc necesse erit quale pro quantum usurpatum fuisse. Rege natura.deus ipse. Sola.nam ope humana ipossibile esset tantum spaciū ædificio cōplecti. Summa parte sul.i.uertere. Procera.alta. Frequens.copiosa. Varia.diuerſo terarē genere. Sylux.minorē arborē. seruat ad ungum p̄cepta defendendoz locorū:quæ iubent primum attingenda extrinsecā:& circum uicina:deinde id quod intendimus:ut p̄cipit:& obseruat Aphthonius in progymnasmate arcis Alexan drinæ. Descendunt.pendent:demittuntur:translatum uerbum elegantissimē:ut uideatur rem in ipsis oculis ponere. Has inter.in medio hāz syluaz. Non cedunt.pares sunt. Opimam.fertilem:ube rem. Sctius.tardius qz alibi. Non minus pari mensura. Percouunt.ad maturitatem perducunt. His collibus. Latus.ad radices. Contextunt.conneſcunt:nā inter se coniuncti erant. Faciē.aspectū: apparetiam:nā etiam de rebus inanimis dicitur:ut Virg.de mari.quibus aspera quondā Visā maris fa ciet:& Tacitus lib.xiii. aliam fere littore faciē:& in legione facies:quæ & frons.deniqz Cellius scribit fa ciem esse oēm formā:& modū faciurū:quandam totius corporis a faciēdo dictā:unde errare:qui faci em hois esse putant os tantū:& genas:& oculos:& non solū in hoim corporibus:sed fit in rege cuiusqz modi faciē dicit:nā montis:& cæli:& maris facies si opportune dicat:probe dicat: Marcellus tamen ex plis nititur monstrare faciem esse oris speciem:& Cor.Cellus ita faciē terminauit.facies futurā hēt ma ximū quæ a tpe incipiens per medios oculos nareſqz trāſuetſa puenit ad ateqz tps.at Aristo.libro.i.de aialibus.Faciē inquit partem eam nominamus dumtaxat in homine:quæ calaz subiecta est.nam p̄ scis aut bouis faciē dicere non ſolemus. Margine imo.a radice.dicitur etiam foeminino genere ab auctoribus probatis. Arbuta. paruez arbores maritadīs uiribus opportunæ. Campi frumentarii.re ſumpſit idem uerbum ornatus:& maioris euidentiz causā:ſic Virg.sequitur pulcherrimus Aſtur.Aſtur

necat. Aestatis mira clamētia:semper aer spiritu aliquo mouet:ffrequentius tñ auras: qz uetos hēt. Hinc senes multos uideas auos: pauosqz. Iam iu uenum:audias fabulas ueteres:ſermonēqz maio rū.cum ueneris illo:putes te alio saculo natum. Regionis forma pulcherrima.imaginare amphitheatrum aliquod imensum:& quale sola rege natura possit effingere.lata:& diffusa planities mō tibus cingit.Montes summa sui parte procera ne mora:& antiqua habet.frequens ibi & uaria ue natio. Inde crebra sylux cum monte ipso descē dūt.has iter pingues:terreniqz colles.(neqz.n.ſa cile usqz laxum:et si quæſa occurrat)planissimis cāpis fertilitate non cedunt:opimāqz messē se rius tantum:ſed non minus percoquant. sub his per latus omne uinæ porriguntur: unamqz faciē cin longe:lateqz cōtexūt. quarum a fine:imoqz qz si margine arbuta nascūtur:prata inde:campiqz

Aura

Amphi
theatru

Theatru

Facies

equo fidens, prapofuit prata capis exeplo Catoniano in re rustica. Ingētes, robusti: ualentissimi. Perfringūt, pfcindunt. Cū primū pfcatur, cū primū rūpif: qd fit aequinoctio uerno i frigidioribus locis de fa terrae: q soluta: pingui q macra. Plin. lib. xiii. cap. xviii. ubi multas al's rōnes pfcindēdi adducit: monet altū & graue solū etiā moueri hyeme, legis alias. Profcindit, nā Col. Plin. Palladius cū primū capus aratū rūpif: pfcindi appellant. Nonno sulco. nona aratione. Plinif uerba sunt ad hoc q oportuna: quar. to feri sulco Vir. exultimaf uoluisse: cū dixit optimā esse segetē q bis solē: bis frigora sentisset. spifius fo-

Profcidi

Pratum

Cainpi: quos non nisi ingentes boues: & fortissima aratra perfringunt: tatis glebis tenacissimum solum cum primum pfcatur assurgit: ut demū nono sulco perdomet. Prata florida: & gēma: trifolium: aliasq herbas tencras: sempq molles: & quasi nouas alunt. Cuncta enim pereminibus riuis nutriuntur. ibi aqua plurimum: palus nulla: quia deuexa terra quicquid liquoris accipit: nec absorbit: effundit in Tyberim. medios ille agros secat nauū patiens: oisq fruges deuēhi i urbem: hyeme duntaxat: & uere: astate summitur: immentiq fluminis nomen arenti alueo de ferit: autumnō reassumit. Magnam capies uolūptatem si hanc regionis situm ex monte prospexeris. Neq enim terras tibi: sed formam aliquam ad eximiam pulchritudinē pictam uideberis cer nere: ea uarietate: ea descriptione quocunq inci derint oculi resciant. Villa in colle imo sita p-

maxime talis probat: quae exigue prona nō patit diutius himbres: aut influentes riuos imorari: quippe aquarum abundantia: atq penuria grāminis aequē est exitio. Tyberim. Tyberis fluius ceteroq om nium princeps & imperator a solis ortu maxime Thufcos alluens: ex appennino autem defluit: pluribus uero augetur amibz: partimq per Ethruriam excurrit: deinceps ipsam determinans primū ab illa di uidit Vmbria: postea Sabinos & Latinos Romae ad litt^u usq finitimos. hae Strabo: & Dionysius: sed lon ge melius & latius sensor Plin. cuius uerba quia multum ad rem nostram faciunt: nō erit importunum re citare. Tyberis antea Tybris inquit appellatus: & prius Albulate media fere longitudine Appennini: si nibz Aretinorum profluit tenuis primo: nec nisi piscinis corruat: emissusq nauigabilissimū Tinnium & Glanis influens in eum nouenog: ita conceptu dieq: si nō adiuuent himbres: sed Tyberis propter aspera & confragosa nec sic quidem praterq trabibus uerius q ratibus longe meabilis ferit. p. c. L. M. d. nō procul Tiferno. Persuaf. & Oriculo: Ethruria ab Vmbria: & Sabinis: mox citra. xlii. M. p. urbis Viē tem agrum a Crustumino: dein Fidenate: Latinūq a Vaticano dirimens: sed intra Tinniam & Glaniam duobz & xl. fluuiis audis: pscipis aut Nare & Aniene: qui & ipse nauigabilis: Latium includit a ter go: nec minus tñ aquis ac tot fontibus in urbem perductis: & ideo quālibet magnarum nauium ex Ita lo mari capax in toto orbe nascentiū mercator placidissimus: & quae sequunt apud eundē libro tertio capite quinto. Secat medios agros. fluuit per mediam planiciem. Fruges. Plin. facit duo genera frugum frumenta. f. & legumina: inter frumentosa: milsum: panicum: & similia recensens, a Columella frugife rae arbores dicuntur ut olea. Iulianus de uerbis fig. retulit frugem pro reditu appellari nō solum pro frumentis aut leguminibus: ueq etiam q ex uiuocel ex siluis ceduis: cretiodinis: lapidicinis capia: fru mine. i. ab eminente sub mento gutturis parte nomen traxisse Sennos credidit: Donatus a fruedo: q his frammur: & fruor a frumine: quā sententia prior Varro dixerat. frux frugis declinauit antiquitas festo tradente. Vrbē. Romā. Submittit. decreuit. Deserit. deponit: ad tempus perdit. Arenti alueo. sicco receptaculo fluminis. Reassumit. iteq: dicitur flumen cū incipit fluere plenior. Situm. positū: typuz: Formam. modulum faberrime compactum. Varietate. quae si decota fuerit multum afficit: & tenet. Descriptione. conuenienter posita colore. Inciderint. respexerint: se contulerit. Resciantur. repa rantur. instaurantur longo conspectu. Villa. domus in agro. nunc accedit ad tertiam propositionis par tem: supra. n. pollicitus se descripturū uillae amoenitatē. Imo colle. radice collis. Quasi ex summo tanq

Tyberis

Fruges

fi esset in uertice sita. Prospicit in longum speculari: & prospectum habet. q̄ est hominū uenuste ad rem iocandem transiit. Sensim, paulatim. Fallente, ita molli & accliuo: quem conscendentes nō intelligantur ne quidem cliuū esse uideatur. Conspicit, simul cum colle eleuatur. Non pures, propter facilitatem. Ascendisse, peruenisse in editum. Longius, non tergo imminet: sed procul, comparatium propositio: q̄ subinde apud idoneos reperitur. Accipit ab hoc auras, affluat uilla leni uento ab appennino. Quālibet sereno, quantumlibet pinde ac diceret, alibi pigro & quiescente aere: hic mol

liter agitur: q̄ maxie salubre & exoptatum in aestu. Acres, uehemētes: molestas.

Infractas, debilitatas. Virg. Turnus ut infractos aduerso Marte Latinos. Spacio ipso, quia remota est uilla ad Appennino unde uenti excitantur: nam quo ex p̄, pinquiore loco spirant: eo fortiores sunt.

Magna sui parte, idest fere tota ad meridiem est exposita: qui nullas sitas maxime probatur. Hybernum, resume solem & spectat. Marurius, ante horam sextam.

Inuitat, allicitat incolam ad apicandum in sole hyemali: qui diffundebat in porticum latam & respectu amplitudinis longam. Modo, mensura: proportionē latitudinis. Membra, partes domus Apuleius libro, vii. Januæ claustra sedulo explorauerat & ipsa membra: in quibus omne patrimonii cōdi solebat: curiose p̄spexerat.

In hac portico: per quam ad illa mēbra f̄batur. Atrium, locus inanis proximus: de quo supra.

Morte ueterū: extructū ad imitationē antiquorum. Porticum, iam prædictam. Xylus, locus consitus arboribus in plurimas species: non animalium modo: sed nauium & aliarum rerum distinctus concisusq̄. Concisus, legis etia: consiliis placet prior scriptura. Buxo, buxus magnitudine non excellit: folio myrto similis: nascit secundum Theophrastum locis argenteis atq̄ asperis: Plin. autore amat frigida: & aprica: quippe Olympus macedonicis frigidus est: & in eo gignit: maxima autem pulcherrimaq̄ in Corsica est: procerā enim crassiusq̄ cæteris longe præstantior, referente Seruio buxū etiā neuro genere profertur pro arbore.

Puluinus, sedes mollis: M. Tullius de oratore, asserit iussit puluinos: & oēs in suis sedibus sedebant. Iuuen. & de puluino surgat equestri, fiebat aut puluinus ex terra tumulus: siue saxo: uel ramento: uel pluma aut romento: postremis tela uel corio circūdā: nā Varro in re rustica scribit necesse fieri puluino in uolariis: & Palladius igitur caulis diuis delectat: & ideo ponenda sunt plantæ per puluinos: idest eminentes tumulos arearū. Columella libro, xii. puluini positæ alii spicæ mimus inestant hyemis aquis: & sexto p̄ eminentiore pte areæ remanentibus fluuiis & eunibus densat & in modū saxi durecit a nautis puluinus uocatur: Virg. dorfum: q̄ uidet significasse Vitruuius de structuris in aqua faciendis scribens quomō puluinus q̄ firmissime struat: sed libro primo ubi colūnas puluinaras notat: colūnas intelligit: quibus subest puluinus maris: morus: nā decimo minorē columnam: cui superfir altera: chelonium siue puluino appellat. Tranquillus scribit puluino injecto spiritu Tiberis introclusus, p̄ lectica siue sede ex plumis Seneca ad Martiam usurpauit. equestri infidēs statuæ i sacra uia celeberrimo loco Chelonia exprobat iuuenibus nostris puluino ascendentes: in ea illos urbe sic ingredi: in qua etiā sceminas equo donauit: cuius diminutio puluillo pro lecto & ceruicali unct. Apuleius, diu boni: fās: qualis ille q̄q̄ præclarus apparat: quattuor eunuichi consistent puluillis cōpluribus uentrose tumentibus pluma delicata terrestre nobis concubitorum præstruunt: sed & stragula ueste auro: & munice tyrio depicta pbe cōsternunt: ac desup breuibz admodum: sed satis copiosis puluillis: alius nimis modici: q̄s maxillas & ceruices delicatæ mulieris suffulcire cōsueuerūt: sup̄struunt puluinaria p̄ lectis: q̄ sterni diis i tēplis solebant passim occurrunt apud historicos: L. curatum lectisternium: & per triduum habitū decemuiris sacrorum curantibus: & puluinaria in cōspectu fuere Ioui: & Iunoni unum: atq̄ Neptunno & Mineræ. Inuicem aduersas, ex opposito: inter se,

utrumq̄. Puluinaria, p̄ lectis: q̄ sterni diis i tēplis solebant passim occurrunt apud historicos: L. curatum lectisternium: & per triduum habitū decemuiris sacrorum curantibus: & puluinaria in cōspectu fuere Ioui: & Iunoni unum: atq̄ Neptunno & Mineræ. Inuicem aduersas, ex opposito: inter se,

Buxus inscripta, buxus habet inscriptas, nā incisæ sunt in buxo. Acanthus, herba topiaria audi libro uigesimo: foscendo Plin. acanthus est topiaria & urbana herba elato longosq̄ folio: crepidines marginum: adurgentiumq̄ puluinoz toros uestiens: duo genera eius sunt aculeatum & crispum: quod breuitus alterum lene: quod aliqui pedoroton uocant: alii melamphylum: semper frondet si Virgilio in georgicis credimus: in bucolicis semper ridere scrip̄t. Seruius modo herbam: modo arborem: interdum

Membræ

Xylus

Buxus

Puluinus

Puluillus

Puluinaria

Acanth⁹

utrumque uocatū uestibus describebat. Acanthus insup oppidi nomē libyae: uel Macedoniz: uel utriusq. auctores habeo Thucydidē: Strabonē: Liuiū: Plī. Hammonū: Diodorū tñ Acantham in Libya si fidus est interpres noiat. Mollis. tenellus: topiarius. Plano. humili loco. Ambulatio. locus ad spaciū dum constructus: qui Iuliano tradente arboribus infsecundis fere uestiebatur. nā. si. vii. iquit. si forte uoluptuariū fuerit pidiū. utridia: uel gestationes: uel deambulationes arboribus instructuosis opacas atq. amoenas habens non debet deficere. Columella libro primo. ambulationes meridionali equinoctiali subie-

Ambulatio

no mollis: & pene dixerim liquidus. ambit hūc ambulatio pressis: uarieque tonis uiridibus inclusa: ab his gestatio in modum circi: quae buxum multiformē: humilisque: & retentas manu arbutulas circūit. oīa maceria muniunt: hanc gradata buxus operit: & lubrahic. pratū inde nō minus natura: q̄ superiora illa arte uisendū. Cāpi deinde. porro multaq. alia prata: & arbutula. a capite porticus tricliniū excurrit: ualuis Xystum definētē: & protinus pratū: multumq. ruris uidet. fenestris latus xysti: & quod p̄silit uilulae: ac adiacentis hippodromi nemus: comasq. prospectat. Cōtra mediā fere porticum diata

Ambulatio

Viridia

Viridaria
Viridarii

Circi forma

Maceria

Hippodromus
Peridromus
Nus

Dietta

Macrobis libro primo. ex quibus constat: & Vitruuio libro sexto ac Secūdo circa finem huius epistole utridia etiam dictique interdum a probatis uiridaria appellantur: a Iuliano esse scribit loca uiridibus arboribus confita: & Paulus de significatione uerbos: uiridaria duntaxat ad uoluptatē respōdet: quiniū. M. Tullius Viridaria: colles itentes: & sola gratos uoluptate refert: & Vlpianus de fondo instructio uiridarios uocat seruos p̄positos ad curam uiridiorū. Pressis. densis. mutularis. Tonis. mangonizatis. concilis. Varie. in diuersas effigies. Ab his. post hac consequitur. Gestatio. media inter arbores. In modum Circi. ad similitudinem & formam Circi: qui erat locus spaciū oblongi. muris septus hinc inde extructis gradibus. in eius principio carceres: & moeta. unde signo dato emittebantur equi: qui cum ad summum peruenissent circumacti moeta recurrebant ad priorem. hic erat fims cursus. Circum Maximū Targuinus inter auentinum & Pallantium extruxit in lōgitudinem trium stadiorum: in latitudinem uero quattuor iugerum Dionysio libro tertio suarum antiquitatū referente: ubi laurus & melius q̄ usquā uiderim Circi forma describitur. priora sumptuosius ex Luito: Varrone: & luena le. Humiles. nanas. Retentas. ne altius excreuerent. Manu. arte. data opeta. Maceria. pariete. Luiti us libro tertio secūdi belli punici gladium in publicum trans maceriam orti abiecit. Terentius: atque hanc in orto maceriem iube dirui. Seruius maceria: quibus uincta clauduntur sunt de siccis lapideis. Palladius libro primo: luto: & lapide excitari macerias tradit: p̄terea tñ sine luto congesta in ordinem saxa cōponunt. pro pariete absolute Columella libro nono accepit. Cato maceriā ex calce: cemetis: silice fieri docet. Varro sapienterū esse maceriā dixit: cuius species quatuor uoxq. fit ex lapide: ut in agro Tusculano: de lateribus coctis lib. ut in agro Sabino: q̄ ex terra & lapillis cōpositis informent: i Hispania: & in agro Tarentino. p̄ maceratione usurpauit Afranius Marcello tradente. Gradata. quia per gradus quosdā surgit. Subtrahit. abscondit ab oculis ne uideatur eē ulla maceries. Natura. per semō arte sicut iam p̄dictā: nam erat sicca. Visendū. laudabile: admitandū. Excurrit. eminet extra porrigitur. Porticus. iam p̄dicta. Valuis. ab ostiis. Videt. tricliniū. tanta gratia fuisse disposita monstrat omnia domus membra: ut singulis sensum uisendū praebeat. Xystum. repete in praecedentibus. Fenestris. a fenestris tricliniū. Proslit. excurrit. Adiacentis. propinque: cōmendat enim tricliniū ab aspectu uario. Hippodromi. cuius formā mox Secūdus exprimitur: aut locus reclusus: qui irrantibus statim se offerebat hinc inde arboribus confitus: ad cursum & agitatione equosq. instructus: sicut ipsa uocabuli interpretatio ostendit. de quo Sidon. libro Secundo: & Hom. xxiii. plura: quaedā Philostratus. v. hippodromi Mart. libro. xii. meminit. Puluerēq. fugax hippodromō ungula plaudit. at peridromus fiebat in aedificiis superne i circuitur: ut legimus apud Herodianū peridromū pleno amphitheatro exedificatū Commō fuisse: per quē decurrere in orbē posset: ne cōinus eū bestis pugnas periclitaret: sed fusperne ac de tutto loco tēta iaciēdo iaculandi potius scientiā q̄ fortunē ostēdaret. Dietta. sup. quia diētiōe p̄dictis illud addā dietas calces fieri igni solitas auctore Vlpiano libro. ff. xxxii. lignis igit legariis: cōburendi cā parati esse fuit ad balinei calefactionē: siue dietarum hypocaustarū cōtineni scripti Offitius:

Labrum

Labeluz

Podium

Podia

Siphunculus

Apodyterium
Spoliatorium

Recedit, sita est. Parum non procul. Areolam, spaciū terrenū ut plurimū quadratū sub dio, exundat, exuberat in secunda lectione fuerat exundat. Labro, uase. Papinius in descriptione balinei ethrusci, argento felix propellitur unda: Argentocq; cadit: labrisq; nitentibus instat: Cato labrum uinatis cum: & aquarium dixit: & Vitruuius labrum in balineis sub limine faciendum precipit. Columella dixit: natiuo utem: quod etiam nunc uulgo usurpant: censet in labello mustum de seria sumi: qui lib. xiii. ca. de oleo consociendo labrorum plures species describit, nam aliud rotundum: aliud quadratum: & plumbum: aliud fictile: tresq; labrorum ordines in cella uinaria locat: ut unus sit primus notat: alter secundus: tertius tertius. Cæsar in commentariis pro limbo & extremitate sumptisse uidetur, cornua inquit studiose conquisita ab labris argento circumcludunt. Subiecta, loca. Leni aspergite, modica irroratione, Fouet, alit, fistula: & canales: & crateres: & si qua sunt alia ad aquas salientes necessaria magis dōus portio secundum Vlpianum q̄ domus instrumenta sunt. Cubiculum dormitorium, thalamus somnū prouocans. Diem, lucē.

Excludit non sentit. Quotidiana amicitia, familiarium & domesticorum amicum. Areolam illam, in qua sunt plantæ. Quæ porticus, illa superior lata: & pro modo lōga. A proxima platano, surgens iuxta platani. Viride, & umbrosum, ob uicinatē platani. Marmore exculptum, cuius paries marmoreis uariis figuris exculptus est. Podio tenus, præpositus tenus postponitur casui suo, & gentio: interdum accusatiuo: ut plurimū ab latiuo constituitur, podium autem locū extra ædificium porrectus: unde spectamus si quid foris fiat: huius crebra mentio apud Vitruuium: nam libro secundo podium circa ædem faciendum, & vi. columnas i podium positas scribit. Spartianus uictoriam istā decidisse de podio: & humi prostratā: sed precipuus locus erat in theatro: cui inhærebat spator: uel senatores ludos spectantes: quare nobiles indicare uolens satyricus dixit omnibus ad podium spectantibus: Tranquillus, cæterum accubans Nero primum paruis foraminibus, deinde toto podio adaperito spectare consueuerat: sub eo præcipue retia fuisse arctendis feris: nodata succinis: & podium protegentia author ē Plinius, libro. xxxvii. pro paruo sæpissime surgente a tabulato uidetur accepisse Palladius cū de apum castris præcipit podiat tenuis pedibus alta excitanda testaceo & albario opere leuigata inter ea loca: quæ muniri mandant, ad podia scæminino genere funis ē quo tenditur uelum: nisi Seruius fallitur.

Nec cedit, ordo: nec pictura imitata ramos & aues insidentes ramos credit gratia marmoris, idest tantam elegantiam habet & dignitatem: q̄ imagines marmoreæ: nam utraque res laudabilis erat. Aues insidentes, depictæ aues: quæ ramis insidere uidebantur. Crater, marmoreum uas in formam crateris amplissimum: ut assoler fieri in fontibus elegantioribus. Siphunculi, canales: fistulae aræe siue ælia materia: per quas aqua effluit a craterē: mox enim dicit aqua & siphunculis exire: siphones alii appellant ut Celsus: & Plinius libro secundo, luenalis translatiue pro mulieri urina emissā a uuluis usurpauit. Cornu, flexura: an magis extremum: sicut acierum extremitates cornua dicimus. Occurrit, prope surgit. Despicit, cubiculum illud ab eminentiori loco. Piscina, natatoria ē. Fenestris seruit, oblectat ituentes a fenestris. Streptu, murmure ingredientis aquæ. Editio, ab alto loco. Marmore, piscina strata & circumdata marmore. Albescit, spumescit: minus placet si referratur ad candorem marmoris. Cubiculū, amplissimum. Tepidissimum, est aprium. Hypocaustum, locus concameratus ante præfurnium: per quem cubacula hodie quoq; calefieri solent. Nubilis, sit: per id frigidus. Apodyteriū, in quo loturi vestes deponebant, nam ἀποδυω significat exuio. M. Tullius ad Quintum fratrem: ide apodyterio nihil aliud: nihil mustosius: & alibi in balneariis hypocausta in alrejs: apodyterii angulū promouit: latine spoliatoriū dici solet. Larū, amplum: capax. Excipit, sequitur: & coniuncta est. Frigidaria, aquæ frigidæ: q̄

restringebant corpora. ita notauimus in balneo fuisse tres cellas frigidarias: tepidarias: caldarias. Baptisterium. lauacra. Latius maiori spacio: & liberiori. Tepidus. quia piscina fuerat exposita soli. Alstringi. refrigerari: nam calore laxant corpora: frigore contrahunt. Media. tepidaria cellasque media erat inter frigidaria & caldaria: & situ & qualitate. Benignissime est p[ro]p[ri]o. amic[us] & exposit[us] ita tepescere. Caldaria magis s[ed] cella caldaria magis e[st] p[ro]p[ri]o: & uehement[er]. Promittit. excurrit. Discessiones duar[um]que apricaf in sole. legit etiam discessionis: sed placet prior scriptura. Tertia. discessio. non est in sole: t[ame]n non in obscuro. Sphaisterium. repete a nobis p[ro]notata. Circulos. rotunda m[em]bra: unde nomen inditum demonstrat: nam sphaera rotunda est. Cryptoporticus. occultat a sole porticum. Prius. ferunt hanc scalam. Alia. una triu[m] diatare: Platani quattuor. co[n]stituta fuerant. Habet. una quatuor illar[um] diatar[um]. Ut p[er]spectus ut habet diuersos prospectus. In summa. i[n] capite. Iungit. annexu[m] est cubiculum in summa cryptoporticu[m]. Obui[u]m. expositu[m]. Adnectit. copulat: nisi. n[on] fuisset hanc diata hippodromus uidebatur disiunctus a uilla & edificis. Facies. est. cryptoporticiu[m] hibernae: nam sequit[ur]. Aestiuu[m]. structa ad arcendos aestus: & ideo i[n] edito posita: ut facile possit auras recipere & transmittere. Tangere. p[ro]p[ri]o uicinitate. Media. cryptoporticu[m]. Saluberrimu[m]. quia uentilat auris ex ap[er]tissimo saluberrimis. Post. retro. Per cryptoporticu[m]. quia illud tricliniu[m] iterebat p[er] media[m] cryptoporticu[m]. Conuiuiu[m] utilia. dapes: totam denique mensam. Secretiore aditu. legit etiam ambitu[m]: non displicet: ut instar cochleae fuisse intelligamus eas scalas: quales nunc iteru[m] uidemus construi. In fine. cryptoporticie[us] calce. Subest. aestuaz cryptoporticu[m]. Subterraneaz similis. tanq[ua]m effossa. R[ati]o. get. alget. friget. Suo. frigido & imoto. Vtranq[ue]. superiore[m] & inferiore[m]. Tricliniu[m]. aliud. Hyberna. frigida. Hac. porticu[m]. Cubicula. diurna: nam in diata de die uersabat antiquitas. Aut sole. alia cubicula modo sole: alia umbra utebant[ur]: prout sol se reuoluabat: uerbi causa quae erat exposita orienti sole matutinu[m] excipiebat: quae austro meridianu[m]: quae occidenti occidebat. Longe. quia i[n] longitudine excurrebat. Lare. quia in latitudine p[er] portione[m] longitudinis. Praecedit. in conspectu est. Medius patefecit. a lateribus arboribus septem uiam patentem in medio ostendit. Tot[us]. quia ad linea[m] directus. Circul[us]. manifest[us]. Illaz. platani. Summa. in cacumine & ramis. nam platanu[m] scribit Cice. comparata ad opacandu[m] locu[m] ramis patulis. Imaz in trunco. Alienis. hederaceis. Et etiam. Ramos. platanorum. Copulat. connectit. adiungit ad inuicem. Interiacet. has

qua baptisteriu[m] amplu[m]: atq[ue] opacu[m]. Si natare latius: aut tepidius uelis in area piscina est. In p[ro]p[ri]o puteus ex quo possis rursus alstringi: si p[ro]niteat teporis: frigidaria cella: co[n]nectit media: cui sol benignissime presto est: caldariae magis: p[ro]minet enim in hac tres discessionis: duar[um] in sole: tertia a sole longius: a luce non longius. Apodyterio superpositu[m] est Sphaisterion: quod plura genera exercitationis: plurisq[ue] circulos capit. Nec p[ro]cul a balneo scale: quae in cryptoporticu[m] ferit: prius ad diatas tres: harum alia areolae illi: i[n] qua platani quattuor: alia prae: alia uineis imminet: diuersasq[ue] celi partis ut p[er]spectus habet. In summa cryptoporticu[m] cubiculu[m]: ex ipsa cryptoporticu[m] excisum: quod hippodromu[m]: uineas: montes intuet[ur]. Iungit cubiculum obui[u]m soli maxime hyberno. Hinc orit[ur] diata: quae uilla[m] hippodromum adnectit. Haec facies: hic uisus a fronte: a latere. aestiuu[m] cryptoporticus in aedito posita: qua non aspicere uineas: sed tangere uidet[ur]. In media tricliniu[m] saluberrimu[m]: afflatu ex ap[er]tissimis uallibus accipit. Post latissimis fenestris uineas: ualuis aequae uineas: sed p[er] cryptoporticu[m] quasi admittit. A latere tricliniu[m]: quod fenestris caret: scale co[n]uiuiu[m] utilia secretiore aditu suggerit. In fine cubiculum: cui non minus iucundu[m] p[er]spectu[m] cryptoporticus ipsa: quae uineae p[ro]bet. Subest cryptoporticus subterraneae similis: aestate inclusio frigore riget: contra aere suo: nec desiderat auras: nec admittit: post utraq[ue] cryptoporticu[m] unde tricliniu[m] desinit. incipit porticus aetate mediu[m] diu hyberna: inclinato die aestiuu[m]: hac aduentu[m] diatae ducit: quae in altera cubicula quattuor: altera tria: ut circuierit sol: aut sole utunt[ur]: aut umbra. hanc disponit amenitateq[ue] rectoq[ue] loge: lateq[ue] p[re]cedit hippodromus. medius patefecit: ita utq[ue] intratu[m] oculis totus offertur: platani circui: illa hederar[um] uestiunt: utq[ue] summa suis: ita imaz alienis frondibus uirer[et]. Hedera truncu[m]: & ramos perrat: uicinasq[ue] platanos transitu suo copulat. Has buxus iteriacet. Exteriores buxos circuuenit laurus: umbramq[ue] platano[rum] sua co[n]fert. Rectus hic hippodromi limes in extrema parte

fita in medio platanorum, dixit autē iacet: quia humilis buxus. Confert, miscet. Hemicyclo, semicirculo circa reflexum moerum. Frangitur, interrumpitur. Faciem, aspectum. Mutat, diuersitate arborē. Cupressis, arbor notissima cupressus: de qua Cato: Varro: Theophrastus: & plura Plin. lib. xvi. Nigrior, nā habet hæc arbor folia spissa & nigrentia. Interioribus, minoribus. Plures, circuli, nā statim se quis finito illo multipliciq; curuamine. Purissimū diem, lucidissimā lucem: nam interiores circuli constabant rosariis: per quæ facile sol admittitur: sequit, n. inde rosas offert. Vmbra, frigus. q̄ sit per cupressos confitas in exterioribus circulis.

Limiti, i agro proprie limes dicit: de quo supra. Reddit, in rectū dirigit, respicit q̄ tū antea dixerat: rectū, f. hippodromi limitē. Vni, limiti reddi: s; pluribus. Intercedentibus, intercurrentibus: & p̄ id separatis unā uia ab altera. Pratulū, cū si amplius uia sunt ppetuæ arboribus: sed alia facies a priore occurrat. Mile, innūeras.

Descripta, p̄icta: trāformata. Dñi, Traiani: com in epistolis eundem dominū appellet Secundus, an domini idē Secundus: nam Tranqu. in Tiberio possessores insularum dominos dicit. Artificis, topiarū.

Alternis, uicissitudinariis buxis: in medio duarum buxorum. Metulæ, parue mœtæ instar areolarum. Morgunt, extoluntur: erant enim eminentiores q̄ stipites buxi. Insecta, i medio plantata. Poma, in neutro pro arboribus nusquam alibi an notauimus: sicut pomaria contra grammaticeorum præcepta apud Columellam: Palladium: Martiale: Statium pro locis confitis pomis legimus subinde. Vrba, missimo, cōsisto ad uoluptates & urbi conueniēti. Illari ruris, itromillis arboribus pomorū: q̄ i agris ferunt. In mediū spaciū, in limitē rectū post mœtas. Breuiorib⁹, respectu illarū: q̄b⁹ hyppodromus i ingressū uestibulæ. Lubricus & flexuosus, nā est herba topiaria. Figuræ, ambigū: ex acūtiō: an buxo, an magis q̄ erat stibadiū i scripta: de quo Mar. Accipe lunata scriptū testudine fig. Octo capitruclat quicq; amic⁹ erit. Stibadiū, mēsa, torus, sic iter p̄tā Suid. asserēs stibades eē toros humi positos & lignis ramisq; structos: Arhe, lib. vii. (nisi, mēdosus ē illius codex i librorū ordie) primū inq; scenas faciebāt: & i his stibades ex herba: sup quas dapes struebāt: & illis iuitati uestebant: nec solū mūcipēs: s; ēt peregrinos hospites cōuiuiū admittebāt. nā & lib. xiii. idē testā discubentes i stibadibus uesti: & pro uerbiū i pcos ortū refert Suid. stibades Phormionis: fuit. n. hic Phormio miles pcos: ac i militia humi solēt discubere & recubere. Ser, negat antiquos habuisse stibadia: Theocritus tñ in Adonidis epitaphio dixerat ἐστὰρ δα αὖτε βῆξ ἰστὶν ἀλυσταῖς τῆ βαξ, aduertēdū qd̄ græcos dici ἡσ τῆ βαξ τῆσσι τῆ βαξ: apud nos hoc stibadiū nō Sido, lib. ii. stibadiū & abacū in cenatiuncula ponit: & fieri interduz ex marmore uerba Scdi monstrant. In capite, in fine recti limitis. Carystia, ex Carysto oppido Euboici Ptole. credimus, at inq; Plin. nobilis Carystus: norior tñ marmore carystis: ante uocitata Chalcodistiaut Macris: ut Dionys. & Ephorus tradūt, ut aristides Macra: ut Callidemus Chalcis æte ibi repto: ut Menechm⁹ Abatias: ut poetæ uulgo Afopis. carystio marmore i genis magnitudis & tabulæ exindebāt tur priuari & publice ad ornātū urbis Romæ: nā i ripa mōtis Salomini cōstitit Carystus traditē Strab. cui uicia sunt Seyra & Marmaria: i quo carystiaq; colūnaq; latomia ē. ad Carystū uero lapis nascit: quē pectunt: nent: textū: idē mātula cōficiunt egregie cōtexta: ea ubi sordescunt, in flammās projecta nō seculis emundant q̄ si maculas elueris, hæc Srra. & euz secutus Stephanus: qui tñ in hoc dissentit. Carystum, s. urbem scribens sub monte Ocho Euboia: & Carystum locum Argoyis iuxta Arcadiam: a quo Carystium uinū: cuius gentile Carystius: & in eo lapidicinas carystiaq; columnaq; uerz Strabo p̄tulit Carystū etiā in Laconica fuisse: unde uinū Carystium ab Alcmane celebratū: Straboni libentius credideri, addam Plin. Carystion locale in sinu ægei: & ciuitatē ex aduerso Euboia: eam si Diodoro fidē præstamus Dryopes pulli ad Euboiā condidere: tanta scriptorū uarietate lectōrē p̄turbante. Explsa, eieclsa, hinc apparet pro spōda & toro stibadiū intelligi. Siphunculis, canaliculis: fistulis. Cauato ladide, labello cauo ex lapide: qd̄ erat in propatulo, Gracili marmore, alio labello subtiliter ex marmore elaborato: sed latente,

hemicyclo, frangit: mutatq; faciem: cupressis ambit: & tegit: denliore umbra opatior: nigriorq; interioribus circulis (sunt enim plures) purissimum diē recipit. Inde rosas offert: umbrarūq; frigus nō ingrato sole distinguit. Finito uario illos multipliciq; curuamine recto limiti redditur: nec huic unī, nā uic plures itercedentibus buxis diuidunt. alibi pratulū: alibi ipsa buxus iteruenit in formas mile descripta: litteris iterdū: quæ mō nomen dñi: mō artificis dicunt. alternis metulæ exurgunt, alternis inserta sunt poma: & i ope urbana nillo subita uelut illati ruris imitatio mediū i spaciū, breuioribus utriq; platanis adornat, post has Achantus hincinde lubricus: & flexuosus, de inde plures figuræ: pluraq; nomina. in capite stibadiū candido marmore uite ptegit. Vitē quatuor colūnellę Carystie subeunt, stibadio aqua uelut explsa cubantiū pōdere siphunculis effluit: cauato lapide sulcipit: gracili marmo cōtinet: atq;

Pomum

Pomariū

Stibadiū

Carystus

nam duo erant uasæ: alterum sub stipadio: unde aqua defluebat: alterum in quo confluebat. Occulte, nulla apparente causa. Impleat. uas illud: quo aqua suscipitur. Redundet. effluit. Gustatorium. mensa contexta puraminibus testudinum: quam primus Caribilius Pollio prodigi ac sagacis ingenii ad instrumenta luxuriae fertur excogitasse: quare epigrammatici poeta deinceps post stipadium in distichis gustatorium locauit. Formineæ nobis cherphon si credis inesse: Deciperis: pelagi mascula præda sumus. Dioscorus & Plin. scribunt in mari indico testudines inueniri tantæ magnitudinis ut singulari superficie habitabiles easse contendantur. Grauior. tam

ita occulte temperatur: ut ipseat: nec redundet. Gustatorium: grauiorq; cœnatio margini imponitur. Leuior nauiculaq; & auium figuris inatås circueit. Contra fons agerit aquam: & recipit. nā expulsa in altū in se cadit: iunctisq; hiatibus: & abiorbetur: & tollitur. E regione stibadii aduersum cubiculum trā stipadio reddit ornatus: quantum accipit ab illo. a marmore splendet: ualuis i uiridia pminet: & textit. alia uiridia superioribus atq; inferioribus fenestris suspicis: despiciatq;. Mox diætula refugit quali in cubiculum idem: atq; aliud. Lectulus hic: & undiq; fenestras: & tamen lumen obfuscum umbra præmetente. nam lætissima uitis per omne tectum in culmen nititur: & acē ditione non secus tibi q; in nemore iaceas: hymbre tamen tanquā in nemore non sentias. hic quoque fons nascit simulq; subducit. Sic locis pluribus disposita sedilia & matiores que ambulatione fellos ut cubiculis ipsam iuuant. Fonticuli sedibus adiacent. per totū Hippodromum inductis fistulis: strepant riuui: & quā māus duxit sequunt. his nunc illa uiridia: nunc hæc: interdū simul oia lauant. Vitalem iam dudum ne uiderer argutor: nisi proposuissē omnes angulos tecum epistola circumire. Neq; enim uerebar ne laboriosum esset tibi legenti: quod uisenti non fuisset: præsertim cum interquiescere si liberet: depositaq; epistola quasi residere sæpius posses. Præterea indulgi amoris meo: amo. n. quæ maxima ex parte ipse cohauit: aut icohata percolui. In summa (Cur. n. non aperiā tibi: uel iudiciū meum: uel errorem) primum ego officium scriptoris existimo: ut titulum suū legat: & idētidem interroget se: quid cõperit scribere: sciatq; si materiæ immortetur n̄ esse longū: longissimū si aliqd accersit: atq; attrahit. Vides quot uersibus Homerus: quot

prior sicut leuior minor & restrictior. Imponitur. excitatur. Margini. iuxta fontem. Contra.e regione. Egerit. eiaculatur. Iunctis. sub terra concurrentibus.

Hiatibus canalibus: quibus aqua effunditur & recipitur. Abiorbetur. subducitur per alterum hiatum. Tollitur. emergit per alterum. E regione. ex opposito.

Aduersum. occurrens stibadio. Tantum ornatus. tanto ornameto cubiculum est stibadio: quantum subadium cubiculum: nam inuicem se exornant. A marmore splendet. quia cubiculum de marmore constat: ideo tenidet. Textit. sibi cõnectit. Suspici. inferioribus fenestris.

Despiciat. superioribus. Viridia. arbores uirentes. Diætula. parua diætā. Refugit. later. reducitur: mirum architecti ingenium commendatur. Idem. iam prænotatum. Aliud. & tamen diuersum.

Præmetente. intercedente: obstante. Lætissima. multiplici palmitē: maxima. uites quoque apud priscos inter arbores numerabantur. Iouis simulachrum. in urbe Populonia ex una conspectus uite tot æulis incorruptum. Metaponti templum Iunonis uirginis columnis stetit tectum Ephesiz Diane scalis scidebat uite una cyprina. Plin. author. Nititur. tendit: adhæret. Ibi. in cubiculo. Subducitur. absorbet. Sedilia. sedes dispositæ: quales scribit Cicero fuisse sub platanis. Cubiculū ipsum. iuuat: reparat. Fistulis. canalibus plumbeis: quibus aqua deducitur hinc inde. Manus duxit. eas quolibet aperuit. Lauantur. irrigant. Vitalem. delectabilem.

Argutor. affectare nimiam diligentiam & subtilitatem in describendo singula.

Proposuisse. describere promissum uillæ amoenitatem: & per id omnia membra & angulos. Tecum. apud te. Residere. respicit ad uerbum uisenti. Indulgi. euectus sum longius: quia mea amo. Percolui. ornauit. supremam imposui manum. Iudiciū. ueras causas: quibus siro motus ut tam diligenter omnia exqueret. Errorem si decipius sum: neq; recte iudicauit: extenuat enim facultatem suam: per correctionem ut modestè laudem consequatur. Idem. si frequenter. Titulum. argumentum materiæ. Materie. propositæ. Accerit. affectat extra causam. Homerus. qui libro decimo octauo illiados pluribus Achilles arma describit: cuius exemplo Virgilius pariter libro octauo præsertim in describendo Aeneas scuto multis immoratur. Breuius

Aratus

nam multa ibidem breuibus exequuntur. Aratus, hic Athenodoro patre genitus secūdum alios Mna-
sea & matre Lenodora: magna de præceptoribus inter Suidam: & eum qui Arati uitam conscripsit dis-
renria: constat tamen uiguisse Ptolemaei Philadelphi temporibus: & claruisse apud Antigonum cogno-
mento Gonatam Macedonem rege: patriam habuit Solos Ciliciæ: plura litterarum monumenta reli-
quit tradente Suida: inter quæ prænomina scilicet lucentes stellæ. q. opus ad nostros transtulit, M. Tul-
lius, utrunq; extat: sed latinum detruncatum. initium habet admirabile: & totum Homero simile: sunt

Thufcu-
lum

tamen: qui sentiant magis Hesiodum se-
cutum, illum Cicero primo de oratore as-
serit fuisse ignarum astrologiæ: uerum or-
natis simis: atque optimis uersibus de cælo
stellisq; dixisse. Fabius materiaz Arati mo-
tu carere iudicat: ut in qua nulla uarietas:
nullus affectus: nulla persona: nec cuius-
quam sit oratio: sufficere tamen oportet: cui
se patrem credidit uel æqualez. Colligat:
numere: non omittat, nam minima & ob-
scura exornat quadam grauitate. Mo-
dum, rectam mensuram scribendi. Hic,
colligere minima. Excursus, excessus: di-
gressio a proposito. Opus, materia: quæ
ita exigit. Parua, hanc uilæ descriptio-
nem. Magnis, prædictis. Inductum, ac-
cessitum. Deuium, extra rem. Illuc, re-
dibo ad propositum. Legem meam, quæ
mihi dixi non digredi a materia: nam pau-
lulum euagatus erat. Thufcos meos, uil-
lam quam in Thufcis possideo. Thufcu-
lanis, uillis: quas in Thufculano agro ha-
beo: & Tyburtino: & prænestino: Thufcu-
lum ciuitas in conspectu Romæ est egre-
gis ornamentis insignis: eam uineta eo-
ronant: testæque magnifica præsertim ea
regione: quæ in romanum descendit aspe-
ctum: uidere licet uillas uariis decoratas
apparatibus, a Thufcia Thufcus: a Thuf-
culo: Thufculan⁹ deducitur. Præneste &
Tybur pariter in conspectu urbis fuere,
author Strabo. Super, præter. Ibi, in
Thufcis. Altius, remotius a curis. Pin-
gulus, copiosius. Eo, ob id. Togæ, offi-
cii, scæpe, n. toga pro officio ponitur. Mat-
saram togam idest officium tarum in beata optat uita: & ad luuenalem. Idem, ignota est toga pro nemo
est in officio: & togatus officiosus ut idem. Mane uel a media nocte togatus etiam: nam togatus dici solet
Lampridius ad munera conueniebant. Proximo, loco, ut ex Tybure: & Præneste. Quod ipsum, ac-
cidit ut omnia quiescant, ordo est, quod ipsum accidit salubritate regionis quia coelum purius & ma-
gis serenum quam in aliis locis sit. Ibi, illic, nam cum hæc scriberet erat in urbe. Animo, uacuo a
curis. Vsq; adhuc, hucusque. (Venia sit dicto,) modum dicendi, qualis malum abicit omen: ne sci-
licet excitaret Nemesin aduersum suamque petulantes & superbos ulcisci solet: & elatus ceruice premit:
nam tradunt Nemesin implacabilem admodum contumacibus: & pennatam: quia celeriter delinquen-
tes conquisit, inde proverbium νημεσις ἐστὶ τὸ πᾶσι καὶ τῷ ἄριστῳ ἀδελφόν. idest Nemesi quidem ad pes-
des graditur: prædicit brachio: & freno ne immensa facias: neque esrenata dicas: unde illud distichum
libro quarto græcorum epigrammatum. νημεσις προλέγει τὸ πᾶσι καὶ τῷ ἄριστῳ ἀδελφόν
τὸ πᾶσι τὸ δὲ πᾶσι: μηδὲ καὶ ἀδελφόν. Nemesi prædicit brachio & freno neque immensum quid
facere: neque esrenata dicere, item aliud ad idem. νημεσις πᾶσι καὶ τῷ ἄριστῳ ἀδελφόν. τὸ πᾶσι δὲ πᾶσι καὶ
τῷ ἄριστῳ ἀδελφόν. Nemesi brachium teneo: cuius causa dicas: oim
inbus prænuncio: nihil supra mensuram, ibidem alia leguntur de: Nemesi: & apud Ausonium terra
stichum: & quædam ex prmo Pausanias: sed plura apud Suidam. Amisi, morte perdidit. Glori-
am, salubritatis.

Toga

Togatus

Nemesi

C. Plinius Caluissio, S.

N Ec Pompeius Saturninus: Secundū haredem reliquerat ex dodrante temp. Comensū ex q̄ drate: & quia tūc secundū leges resp. nō poterat istitui hares: scribit Secundus tūc uelle ut uoluntas Saturnini rata sit: nec infringatur. Constat, nulla est controuersia. Remp. nec possit institui haredem, aut ius istud municipale fuit: aut leges q̄bus tūc utebant: postea sunt abrogatæ: nō hodie oēs iuriscōsulī itendūt utilitatē rep. ut Marcellus, ff. xxx. de legatis: & fidei cōmissis, si qd iqr̄ relicū sit ciuitatibus oēs ualeat: siue in distributionem relinquatur: siue in opus: siue in alimēta: uel in eruditionem puerorū: siue in quid aliud. & Paulus ibidem latius: an dicamus de legatis tantum loqui: nō de hareditatib⁹: an ut scribit Vlpianus, xxviii. ff. quia resp. incerta res est: hares autem institui nemo potest: nisi ut certus demonstretur: an quia litis causa: & calumniæ non possumus imperatorem: nec tempu. haredem institueret Paulo libro. xxviii. titulo de haredibus instituendis assensente. nam: & Vp. xxviii. refert nos hoc iure uti: ut in rebus publicis: cum de donatione quaeritur: illud solum spectandum utrum ob causam aliquam illam reip. promittat quis: uel polliceatur: an non. an magis hoc pertinet ad sententiam iulianī: qui. xxx. ff. patet non permittendum legari domum suam ad opus reip. faciendum: si in alio territorio est. Saturninum autem nō fuisse Comensum & pradia sua alibi habuisse. Nec possit percipere: nec possit adire hareditatem. est. m.

N Ec haredem institui: nec præcipere posse tempu. constat. Saturninus autem: qui nos reliquit haredes: quadrantem reip. nostræ: deinde pro quadrante præceptio: nē quadringēto: miliū dedit. hoc si ius aspicias scribitur: si defuncti uoluntatē ratū: & firmū est. Mihi aut defuncti uolūtas (uereor quā in partē iuriscōsulit: quod sum dicturus accipiat) Antiquo iure est: utiq; in eo qd ad cōm priam uoluit peruenire: an cui de meo uindictas adiciens contulit huic. cccc. milium paulo amplius: tertiam partem ex aduentitio denegem⁹. Scio te quoq; a iudicio meo non abhorrire: cum eandem rep. ut ciuis optimus diligas. Velim ergo cum proximæ decutionis cōtrahent: qd sit iuris dicās: p̄ce

ceptio: ut si resp. nō pōt istitui hares: nec ēt possit percipere fructus: & cōmōda hareditatis. urq; si legamus nō posse potestur interpretamur: nō hīc p̄uilegiū in epistolis ad Traianū: & hac rōne mōx legendū dūtimus: præceptio: nē ex milib⁹ q̄ magis p̄uilegiū. Quod autē quartā primoniū partem: quæ erat. cccc. milium. Nostræ. ob hoc nō ēt. Calpurnius Nouus: comensū fuit. Præceptio: quadringēto: milium. ut primis daretur reip. sūma. cccc. milū nummū id est quadringēta sextertia. Hoc irritū est nullū p̄dictis rōnibus. Defuncti Saturnini. Defuncti uolūtas. oīno puto seruandā defunctō: uoluntatē ēt si lege phibetur: necq; n. strictæ illō: uoluntates l. ter p̄dix. sunt Vp. r̄dicente: nā idem lib. xxviii. titulo de haredibus istituendis assent. imprimis testatoris uoluntatem inspicendam: & iustinianus constituit se cupere defunctorum uoluntates ualidiores ēt: & non uerbis: sed uoluntatibus eorū fauere: quin immo uolūtas militis testamentum est: quod sola p̄statur uoluntate. Papinianus author. Antiquior. uenerabilior sanctior. carior. Liusius secundo ab urbe cōdita. id antiquis cōsiliū fuit. Traquillus in Vitellio. cōegit iurare ceteros nihil sibi antiquis q̄te publicæ fore. & in Vespas. nihil habuit antiquius. q̄ prope afflictā mutantes: tempu. stabilire Paulus titulo de capitiū. & de iurisd. cōstō: antiquior fuit parentib⁹ romanis: q̄ caritas liberorum. Secundus in panagyrice. adeo nihil amorē ciuū tibi antiquus. Virg. troiam antiquā. Luenerabilem dixit: qm̄ senes uenerādi sūt. Iure. rigiditate iuris: summū ius ut dicitur: p̄ter unq; sūmma crux. Venor quam in partem. sensus est: timeo ne iuris cōsiliū meam s̄niam reprehendat: cum tu uisores dixisti. extremas uoluntates nō frīgendas: sed itelligi in rebus honestis: nā Ratio subdit utiq; in eo: quod ad cōmunem p̄siam uoluit pertinere: oīens eo seruandā Saturnini uoluntatem. Vp. p̄sertim. Fabius: utiq; si aliqua sententia blandiat: ipse lib. septimo utiq; si latior scēna: & corona dissulior. Cōmunem. mihi: & tibi. Vnde ceter. centū sextertia: nā cū pollicitus ēt: ter quingenta sextertia in alimenta ingenuorum nouo cōmē suam agrum de suis precii mille centum sextertiorum longe pluri q̄ promiserat: ad lori publico mactauit: eundem ipso iurē uigali recepit daturus in id munus tricensa milia annua pro fœnore. hanc rē la tius tractat lib. vii. ad Caninū scribens. Meo. primoniō: peculio. Consul: lero: q̄ui reip. Huic. nostræ reip. Paulo amplius tertiam partem. nam quadringenta sextertia sunt paulo amplius tertia parte unde ceter ceteris: Denegem⁹. h. q̄ apparet Calpurnia non fuisse cohæredē. Ex aduentitio. ex eo qd ad me p̄uenit ex hareditate Saturnini. sensus est: si de meo peculio reip. obtuli uindictas centum sextertium: q̄to magis cōcedere debeo ut habeat quadraginta: quæ iure hareditario mihi debebant: cū ea sint ex peculio aduentitio: nō iure agnationis. est. n. aduentitia pecunia: quæ non accedit: & reliquē successione: cū: sed ab extraneis: & in sperato. ad uetoria aut res ut epistolæ: quæ amico adueniēti occurrūt. Cōtrahent. cōuocabūt in senatū. Quid sit iuris. rep. haredē nō posse istitui: & reliq; Parce. paucis: & mode.

Antiquū

Vtq;

Aduēti
tia
Aduen
toria

stis uerbis. Offerre illi ante mortem quam si respu. haberet ius protoprazie. Præcepit. propria locutus iuniorum consilio: nam ueterum testamenta imperatiuis referta sunt uerbis. Illius. Saturnini. Obsequium. beneficium: lenitas: nam obsecuti sumus reip. cum iure possemus contendere. Publi ce. decurionibus: qui uices publicas gerunt. Partibus. officio. Ac tuis. tanquam si tua interesset: uam fuit Secundo contubernalis. Sermone. quem habiturus es apud decuriones pro me. Vultus. quo minas blandicias: letitiam: tristitiam: preces effingimas. Gestus. motus corporis. qui debet esse magis accom-

modatus ad sensus q̄ ad uerba. Vox. si submissa. Commendationibus. actionis laudibus: in quibus Demolthenes summam locabar. Malignitati interpretantium exponitur. subiacet epistola: neque se defendet ab his: qui eam maligne interpretari uelint.

S Vades. Capitori ut historiam scriberet suadenti refertur idē euperet: & causas quibus ad hoc nccitaretur: quibusque retardaretur enumerat: ubi pluraque multa quid historia ab oratione differat breuiter tradat: cognita quidem non inutilia. admonemus lectorem Sidonium Apollinarem libro quarto uoluisse hanc epistolam non Capironi: sed Tacito scriptam. namque inquit: & antiquitus cum. C. Cornelius Tacitus. C. Plinio secundo ut historiam scriberet: suauis: & ipse postremo quod inuixit arripuit. Commode. scire: bene. Nisi expertus: nisi experientis: & prius periculum scribendi facias: nam tunc facilius poteris comprehendere quid in reliquis præstare possis. Occidere. aboleui nomen illorum: & facta interire. Aeternitas. in mortalitas rebus præclare gestis. Sua historici. Salustio in præfatione cōtestatur. & qui facta aliorum scribere: & qui fecere multi laudantur. Diuturnitatis. possediu uiuere. Res dignissima. amor immortalitatis: qua multi incitantur ad illustria.

Culpæ. criminis. nam ubique se prædicat integritatis oratio: & etiam testimonio Aufidii corroboratur. Posteritatis memoria: de se posteri male loquantur: nā q̄ recte uixerunt: non timent ut posteri sua reprehendant. Si qua me quoque possum Tollere humo. si quo modo possum uendicare mea mortalitate. sumptus est ex. iii. geor. Vir. ubi hæc scribit. Tætada uia ēq̄ me quoque possum Tollere humo: uictorque uirum uolitare per ora. unde statim subiungit reliquam carminis. Id. liberari a mortalitate. Supra uotum. in expectatum. wapa 2o f. d. Victor. uoti compos. Volitare per ora. laudari: & legi ab omnibus. Quancumq̄ o. optat tamen suis scriptis illustrari & excellere: solum in initium ex. v. Aeneidos ubi Mnestheus hortatur socios ad remigandū in nauali certamine. Nō iam prima peto Mnestheus: nec uincere certo: Quancumq̄ o. sed superent: quibus hoc fortuna dedit. Philæ. Quod. mediocrem laudem. Gratia. amor. cōmendatio. Eloquentia summa. nisi tradant summa eloquentia: & arte. Quoquomō. ēt sine eloquentia: & tūm res nudas cōmemorāns: secundū Vitruuium historia per se tenet lectores: q̄a habet nouage rerū uarias expectationes: & uertutissimū ro. Cato. Pictor. & Piso cōdiderūt historias nisi ex annalib⁹: quā similitudine scribendi multi secuti sunt: qui sine ullis ornamentis monumenta solum temporum: hominum: locorum: gestarumq̄ rerum reliquerunt.

tamen: & modestè: deinde subiungas nos. cccc. milia offerre: sic ut præceperit Saturninus: illius hoc munus illius liberalitas: nostrum tamen obsequium uocetur. Hæc ego scribere publice superfedi. Primum: q̄ memineram pro necessitudine amicicia tua: & debere tui: & posse perinde meis ac tuis partibus fungi. deinde quia uerebar ne modum tibi: quem in sermone custodire facile est: tenuisse in epistola non uiderer. nam sermonem uultus gestus uox ipsa moderat. epistola omnibus cōmendationibus destituta malignitati interpretantium exponitur. Vale.

Capitoni. C. Plinius Capitori. S. Vades ut historiam scribam: & suades: nō solus: multi me hoc sæpe monuerunt: & ego uolo: non quia commode facturum esse cōfido. id enim temere credas: nisi expertus. sed quia mihi pulchrum imprimis uidetur non pati occidere: quibus æternitas debeatur: aliorumq̄ famam cum sua extendere. me autem nihil acq̄ ac diuturnitatis: & amoris cupido sollicitat: res homine dignissima: præsertim qui nullius sibi cōscientia culpæ posteritatis memoriā non reformidet. Itaq̄ diebus ac noctibus cogito: si qua me quoque possum tollere humo: id. n. uoto meo sufficit. illud supra uotū: uictorque uirū uolitare per ora: quāq̄. O. Sed satis est: qd̄ prope sola historia polliceri uidet. orationi: & carmini parua grā nisi eloquentia ē summa. Historia quoquomō scripta delectat. Sunt enim homines. natura

S Vades ut historiam scribam: & suades: nō solus: multi me hoc sæpe monuerunt: & ego uolo: non quia commode facturum esse cōfido. id enim temere credas: nisi expertus. sed quia mihi pulchrum imprimis uidetur non pati occidere: quibus æternitas debeatur: aliorumq̄ famam cum sua extendere. me autem nihil acq̄ ac diuturnitatis: & amoris cupido sollicitat: res homine dignissima: præsertim qui nullius sibi cōscientia culpæ posteritatis memoriā non reformidet. Itaq̄ diebus ac noctibus cogito: si qua me quoque possum tollere humo: id. n. uoto meo sufficit. illud supra uotū: uictorque uirū uolitare per ora: quāq̄. O. Sed satis est: qd̄ prope sola historia polliceri uidet. orationi: & carmini parua grā nisi eloquentia ē summa. Historia quoquomō scripta delectat. Sunt enim homines. natura

uigilant

O

Curiosi, cupidi scire noua: & inaudita, nam omnes homines natura scire desiderant. Nuda, icalta: sine affectibus: rem ipsam tantum dicente, ut annales: & commentarii. Capiantur, oblectantur. Sermo: sculis, quotidianis: & familiaribus uerbis. Ducantur, afficiantur. Ad hoc studium, scribendarum historia rum. Auunculus meus, C. Plinius Secundus frater matris meae: quidam opinatur auunculum transisse appellationem ab eo q̄ æque tertius a matre: ut auus est: sed non eiusdem iuris: ideoq̄ uocabuli factam diminutionem: siue auunculus appellatur: q̄ aut locum obtineat: & proximitate tueatur fororis filium.

Auuncu^l

curiosi: & qualibet nuda rerum cognitione capi uentur: ut qui sermonculis etiam: fabellisq̄ ducantur. Me uero ad hoc studium impellit domesticum exemplum, auunculus meus: idemq̄ per adoptionem pater historias: & quidem religiosissime scripsit. Inuenio aut apud sapientis: honestissimum esse maiorem ueligia sequi: si modo recto itinere præcellerint. Interim cum tot egi magnas: & graues causas has: etiam si mihi tenuis ex his spes) destino retractare: ne tantus ille labor meus: nisi hoc quod reliquum est studii addidero: mecum pariter intercidat, nam si ratione posteritatis heas: quicquid non est peractum pro non inchoato ē.

Dices potes simul: & rescribere actiones: & componere historiam: utinam: sed utrunque tam magnum est: ut abunde sit alterum efficere. Vnde uigesimo ætatis anno dicere in foro cæpi: & nunc

Adoptio

derit in adoptionem: tunc familiæ eius aggregatur. Appianus scribit romanorum more adoptiuos filios adoptantium nomina sumere solitos: & Dion pariter lege cautum si quis adoptetur: ut adoptatis appellationem recipere: unum tamē priorum nominum referuaret. Hinc noster Cæcilius ab auunculo adoptatus dicitur, est. C. Plinius Cæcilius Secundus: & cum de adoptione multa iuriconsulti scribant ut Iustinianus in institutionibus: & Codice de adoptionibus Dioclitianus: & Max. imp. Vlp. ff. i. & Modestinus ibidem: longe tñ plura Gellius libro. v. tantum addidit: quæ a Caio traduntur. gñalis adoptio duobus modis sit: aut principis autoritate: aut magistratus imperio: principis autoritate adoptamus eosq̄ sui iuris sunt: quæ species adoptionis dī arrogatio: q̄a: & is: qui adoptat rogatur. i. interrogatur: an uelit eū: quem adoptaturus sit iustum sibi filium esse: & is q̄ adoptatus int̄rogat: an id fieri patiat̄ur. imperio magis adoptamus eosq̄ in potestate parentis sunt: siue primum gradu: liberorū obtineant: qualis est filius: filia: siue inferioris: qualis est nepos: neptis: pronepos: proneptis. apud barbaros mos fuerat i adoptionibus lectū ascendere: & adoptandū sūptū iuxta ab adoptaturo p̄biles: inferius in terrā demittere: ut uege partum imitaret. Adoptionē, assumptionē in filiū: nā Marcellus adoptionem uendicationē interpretatur & Varro referētibz cēturiōnibus adoptatos i cohortes dixit. hoc est afficitos. Historias, bellorū Germanicæ. xx. libros: sine Aufidii Balli triginta uolūmīnū: ætatis xxxvij. Religiosissime, uerissime, cum fide. Sapientes, philosophos. Sequi, imitari. Ueligia, studia: artes. Recto itinere, p̄ uirtutis callem. Tot. lib. vi. ad Quædratum numerat actiones suas honorificas. Tenuis spes ex his. sperem cōsequi paruum admodum laudem ex orōnibus meis. Retractare, sup̄uacua amputare: emendare. Labor meus, quem perpeius sum componēdo: & illas agendo. Quod reliquum est studii addidero, extreme manu imposuero. Metum, me moriente. Rationem posteritatis, cōsiderationem: & respectum memoriarū tuarū apud posteros. Peractum, absolutum: per enim compositum finem rei significat. Pro non inchoato est, tanq̄ si nūq̄ incepsissem: nam imperfecta negligunt: & cito intereunt. Rescribere, emendare. Utinam, possem simul utrunq̄ præstare. Magnum, magni oneris: & igenū. Lucianus testatur historiarū compositionem difficilem: & arduam: orationem: uero: ut nondum aliquis perfectus orator reperitur.

Arroga-
tio

Alterum, aut perficere orōnes: aut historiam conscribere. Abunde, maximum. Vnde uigesimo, decimo nono: dempto uno de uicesimo: sicut duodeuicesimo decimo octauo: demptis duobus de uicesimo: sic undetrigesimo: & duodetrigesimo ac deiceptis: uisitato: & eleganti dicēdi gñe. Tacit⁹ de causis corruptæ eloquētiæ tradit. L. Crassum nonodecimo ætatis anno statim parē unicuiq̄ causæ. Fabius Demosthenē

Oratoris
officium

pue: actiones pupillares habuisse: Tranquil. Augustum auiam duodecimo anno pro rostris laudasse, Præstare, efficere:q; sit oratoris officium. M. T. de perfecto oratore inquit: oratoris officium: ut subtilis in probando sit: mediocris in delectando: uchemens in flectendo. Fabius. tria præstare debet orator: ut doceat: moueat: delectet: nā uirg. cū ingenij natura præstant: tum uero pulcherrimas artes penitus mente complexū: datū tandem rebus humanis: qualem nulla antea uictus cognouerit: singulare: perfectūq; undiq; optima sentiente: optimeq; dicētem (nō. n. sufficit honeste dicere scire: nisi: & audere) hunc iure pfectum oratorē appellauerim. Per caliginē. difficulter uix. Quid. fiet. Nouū. cōponēdæ historiæ: Multa cōmunia. ut delectet. afficiat. auditores rerū nouitate atq; osonis: & uarietate. est aut quædam historia perpetua: quæ continet alicuius populi res gestas: & quō quid singulis annis actū sit. ita scripsit Lilius: & Tacitus in historia angusta. aliud præterea genus historiæ: quæ solū ad unū p̄tineū cōtinet: ea p̄pria dici pōt: & seclusa: ut scribere Tranq. apud nos: Plut. apud græcos. de priori græcæ nūe differit Secūdus. Plura diuersa. Luci. in libello scribēdæ historiæ diuersa igit historiæ. cogit: rō scribēdi ab oratoribus: historiis. n. ordinē rei seruāt: & materia p̄parata utunt: oratores uero multa iuerūt: & fingūt: poemū historiæq; duab; t̄m rebus atēdēd: & docilitate cōstare debet omnia bñ uolētia: quā iprimis orator capiat. hic Fab. plures historiæ uirtutes oratori uitās p̄cipit. cuj sit proxima poetis: & quodamō carmen solutū: uerbisq; liberionibus: ac remotionib; figuris narradi: toedū euitet: de mū neq; cōtineat: qbus ofo p̄tibus: exordio: narratione: cōfutatione: cōfirmatōe: poratōe: sed eius lex sit scipere ab initio rege: & cōtinuā narratōe ad finē usq; pducere: explicatō quō cōsilio: q̄ rōne gestæ sint: hinc de p̄fecto oratore Cice. declamatoribus historia finitima est: qua narrat ornate: & regio saepe aut pugna describit: iterponunt ē cōtiones: & hortationes: & tracta quædā ac fluens expetit eloquētiā: hanc contractā: & acris ofo. de oratore lib. ii. q. nescit primā esse historiæ legē: ne qd falsi dicere audeat: deinde ne qd ueri tacere: ne qua suspitio græ sit scribendo: ne qua simulatio: hanc fondamēta nota sūt oibus: ipsa aut ex adificatio posita est i rebus: & i uerbis: rege actio ordinē rēpōe desiderat: regionū descriptionē. cōsilia primū: deinde actus: postea cūctus expectant. uult ē de cōsiliis significari: qd scriptor p̄bet: & i rebus gestis declarari: nō solū qd actū: aut dictū sit: sed ē quæ: & cū de euentu dicat: ut causæ explicentur omnes: uel casus: uel sapientia: uel temeritas: omniumq; ipsorum nō solum res gestæ: sed etiam qui fama: & nomie excellat: de cuiusq; natura atq; uita: quæ plerūque ab oratore omittuntur: uel secus tractantur pro commodo suo. si quis plura desiderat in quo utrunque differat: legat præcepta dicendi: & Lucianum in eo opusculo: cui titulus est. τὸ περὶ τῆς ὁμιλίας. illa. oratio. Hæc historia. Narrat. immo fere consumitur tota in narrando: nam post præfationem rebus conuenientem: & recte introductam sit ad narrationem transitus: omne enim sine artificio si Luciano credimus reliquum historiæ corpus est longa narratio: quæ tamen narratiōis uirtutibus ornabitur. Aliter. scribitur. n. historia ad narradū: non ad pbandū: & iter species narrationū a Fabio numerat. at quæ oratori conuenit narratio iterdum subtrahenda: neq; semper procemio substituenda: sed pro conditione carum mutanda: namq; nō i hoc reperta est: ut tantum cognoscat iudex: sed aliquot magis: ut cōsentiat. neq; necesse est narrationem i otatore esse uerā: sed uerisimilem: qua aliqua neganda: aliqua adicienda: aliqua mutanda: sicut aliqua etiā tacēda. quæ omnia ab historico respuūt. Huic. historiæ. Humilia: & sordida. assentiri uidetur Secundo Diodorus: libro inquit. vi. omnia in quibus historia uersatur cōplecti rege scriprores decet: ut uero maxime quomodo quæq; res sigillatim describendæ sint cura uidet fuisse p̄p̄da. non enim tantūmodo hæc notatio particularis diligentiaq; priuatis hominibus ad cōseruandas augendasq; fortunas p̄ficiat. uelq; historicis etiam plurimum decoris atq; ornatus afferendum: quod Lilius bella obscura: & ad nullū exemplū facientia percerat: sed illi ita faciūdū fuit omnes rō. res scribere aggresso: neq; me p̄terit Iunium Cordum historicum a Iulio capitolino repræhenditq; multa de uoluptatibus domesticis: ceterisq; infimis rebus historiæ suæ inseruit: quorū seruos unusquisq; principū: & quos amicos habuerit: quot penulas: quot uel chlamydas: quoq; sciētia nulli p̄fisi quidem ea debeant i historia ponit: quæ aut fugiēda sint: aut sequenda: nā leuia præterēda. Itaq; Flauius Vopiscus notat Aureliū Festulum cū Firmū referret iter crocodilos unctum crocodiloidi adipibus natale: & elephārum renasce: & hippopotamos edidisse: & sedentem structionibus uetum: ac quasi uoluisse: non enim citius quales mulos Clodius habuerit: aut mulas. T. Annius Milo: aut utrum Tusco equo sederet Catilina an fardo uel quali chlamyde Pompeius usus fuerit: an purpura: quorum uitas scribendas Lilius: & Salustius arripuerit: dicam: igit aliud ē uitas: aliud perpetuam historiā: quā intēdit Secundus scribere: in illis. n. ele-

Historia
& Oro
quomō
differant

demum quid præstare debeat orator adhuc tamē per caliginem uideo. quid si huic oneri nouum adcellent: habet quidem oratio: & historia multa communia: sed plura diuersa: in his ipsis quæ communia uidentur. Narrat illa: narrat hæc: sed aliter: huic pluraque humilia: & sordida: &

Ata dicenda: quā regulam tenaciter obseruasse Tranquidimus: sed in omnimoda historia licet inter-
dum uulgaria complecti. Petita ex medio, trita: uulgaria: cōmunia. possum? ita ē referre ad uerbana
auctore Luciano historia coloranda est dictione clara: inde sapius inuenies apud rege scriptores. de me-
dio petita uocabula qualia sunt carius: induratus: castellanus: ferarū: lignati: aquatum: rebellatum: & si
milia. existimo tñ de rebus hic loquūti sequat̃ mox alia uerba. Illi orationi. Recōditi. cognita pau-
cis: electa: opponuntur. n. tritis: & uulgaribus. Splendida. illustria: cuius contrariū fordida. Excelsa. eius

ex medio petita. illi omnia recondita: splendida:
excelsa conueniunt: hanc sapius ossa: muscu-
li: nerui. illam thori quidam: & quasi iubæ de-
cent. hæc uel maxime ut amaritudine: instantia:
illa tractu: & suauitate: atq; etiam dulcedine pla-
cet. Postremo alia uerba: alius sonus: alia con-
structio. nā plurimum refert: ut Thucydides ait.

ἡ τῆς ἀλλοῦ ἐσθλῆς ἡσὲρ ἐστὶ τοῦ παρὸν ἀνωρίστω.

illius præcipuū artificii: cū ex arte loquat̃: ne ars ulla uideat̃.

Thori, pulpa. M. T. succo ofonis appel-
lat̃: ut apud Teren. in Phormione: cū ut Antipho in se admiserit nā bono ornatu addidit in secū: &
sine hoc planū uideri possit. Tacitus igr oīo sicut corpus hoīs esse debet: ea demū pulchra est in qua nō
eminent uocæ: nec ossa numerant̃: sed tepatus: & bon⁹ sanguis implet mēbra: & exurgit thoris: ipsos quo-
q; neruos robur tegit: & decor cōmēdat. Iubæ. exultantia: & decor ofonis p iubas mōstrat̃: sicut p tho-
ris plenitudo: & ubertas: q̃q; Fabius moneat ofonī nō debere iesse athletagæ thoros: sed militū lacertos:
nec uiscerolorem illā: qua Demetrius phalaræus dicebat uti: uellē: hñ ad forensē puluerē facere: uege
aliud est possentati cōsulere: aliud utilitati præsentī. Hæc. historia. V. lipetu: & concitata ofone: nam
M. T. Xenophōtē notat eq̃ dulciore: & minus uehemētē q̃ historico conueniat: in Tacito uero uisima
ritudo instantia: ex professo appet. scio tñ uim cōuenire oratori: mō ne trāseat in uiolentiam: in hoc autē
eloquētiæ uis: ut iudicē non in id tantum compellat̃: in quod ipsa rei natura ducitur: sed aut q̃ nō est:
aut maiorē q̃ est faciat affectum. oīs uis cōsistit in augendo minuendo ue. Amaritudinē libere narran-
do uita: & crimina ac infamia. Instantia. rege frequentia breuitate. quā Secundus in Saturnino com-
mēdat: qualis Thucydides: & Tacitus: ut uerboq; prope numeroq; sinage numero sequantur. nam uterq;
historia: grauilimus author. Illa. oratio. Tractu. amplificatione: cum iter alias oratoris uirtutes hæc
nō minima sit: pua augere: magna minuire. & imorari diutius ubi opus sit: ut melius aīs auditoq; figu-
rur. Cicero tñ de oratore iubet i historia genus oratiōis fufum: atq; tractū: & cum lenitate quadā æqua-
biliter profuſus sine illa iurisdicali asperitate: & forensibus aculeis sententiarum prosequendum eē:
& alibi historiam leni æquabilēq; tractū distinguendā existimat: & Fabius in Herodoto oīa leniter flue-
rent: ut ipsam linguā habere iucunditatē ut latentes in numeros cōplexa esse uideat̃. Suauitate: & dulcedi-
ne. qbus alliciat animum auditoq; nā huic soli intendit orator quoquomodo iudices mouere: nō uerita-
tē explicare: uñ sæpe dulcibus: & suauibus eos fallit: neq; respicit si in futuro sit obnoxius reprehēsiōi:
quod falsa dixerit: sed si p̃suaſibilis: & fidē facientia. iam prædixim⁹ differetiam suauis: & dulcis. Alia
uerba. diuersa sunt quædā historicoq; uerba ab oratore: nā illis peculiare est dicere palare: facit ipseſſio
nem: canere receptū: centuriae. lapidare: castra metari: expedire aciem: agnoscere uicinos: classarios:
suppetias: & alia multa: qbus orator raro: nec nisi per translationēq; utitur. Sonus. historico præterquā
inconsonantibus unus: & perpetuus debet esse sonus: oratori secus: nā si lugubria tractat uerbis: & uoce q̃-
rula: si læta lætis: si grauius grauius utet̃. & exornationibus ac clausulis ad rem accommodatis. in cōcōni
bus sinuū cadentia: & antitheta plurimū faciunt: in iudiciis pagæ admodū lenia oīa: & profusientia apud
historicos: acritas: & aculeata apud oratōē. ad hæc historia non tam finitimos numeros: q̃ obicē quidam:
extremusq; desiderat: cum omnia eius mēbra cōnexa sint: & quoniam lubrica est ac fluat: ut hoies ma-
nibus inuicem apprehēsis gradū firmant: continent: & continentur: quare diuersam uerborum cōstru-
ctionem historie ab oratione dicit Secundus: & Luciano author historie stilum nō debere esse hiantē:
& aspergē: neq; rythmo diffuentē: illud. n. culpabile: alrege audiētib⁹ inuicundū: monetq; uehementē
acrimoniam: & ambitu crebram ac perplexam argumentis dictionem nō conuenire historico: sed dispo-
siti: & ordinati: si aut clara: & ciuilis: quæ possit insigniter declarare subiectum. signum. n. historici lau-
dabilis primū lucide: & splendide rem tractare non abstrusis: & extra calcatam uiam nominibus: neq; fo-
rensis: & cauponariis. sed ut uulgus intelligat̃: eruditi laudent: modestus sit in compositione nominū.

ἡ τῆς ἀλλοῦ ἐσθλῆς ἡσὲρ ἐστὶ τοῦ παρὸν ἀνωρίστω. hæc est sua lectio: quā in omnibus quos ui-
dimus codicibus maneat: & in uersam restituius in itegrum sumptā ex procemio Thucydides. i. mo.

Musculi

qualis omnis
conueniat

numenū potius in perpetuū q̄ ad præsens tempus pugna hæc repetit ad uerbum Lucianus in præceptis scribendæ historiæ: & fabius Quintilianus libro.x. sic tranſtulit. totū hifloriæ opus nō ad intrinſecū reſpiciendū gnāq; præſentē ſed ad memoriā poſteritatis: & ingenii famā cōponitur: uſi Lucianus in fine eiufdē opū ſculi: memetipſo inq; nō ad præſens ut qui nunc ſunt: te laudēt: te honorēt: ſed æternitatē reſpiciendo ſic hifloriā cōſcriberet: ut a poſteris præmiū laboris expectēs: dicantq; proſectio uir ille dicendi libertatē p̄ditus erat: nihil in eo adulatoriū ē neq; ſeruile: ſed in oib; ueritas. *ἡ γὰρ ἀλήθεια ὡς ἀεὶ ἔσται* ut ſit perpetua poſſeſſio: nō cōpoſita oſtentationi: ſed fidei: ueritatēq;.

Quoq; alterꝝ oratio. ſexigit ut ſint mētanea oblectatio: & cōcertatio auditorib; grata. Alterum hifloria. exigit: ut poſteris placeat. Duo orationē: & hifloriā. Maxima: maximi pōderis: conſtāria ex multis maximisq; & ideo in quibuſdā diuerſa. Cōfondam. cōponam eodē tempore. perturbē. Colluuiōne. cōmixtura: cōfuſione: colluuius pprie eſt p̄mixta immūdicies ex confluuiō alioſius rei: quare dixit quaſi. Ibi. in oratione. Faciā. cōuenientia hiflorico. Veniā aduocādi peto. ſcripturus hifloriā quietē ad actionē cauſarum petit. (ne a forenſibus uerbis recedam) docet aduocādi dictionem fuiſſe uerbū cauſidicoꝝ: & in foro uſitatū. Quæ tēpora. quoꝝ tempore hiflorias ſcribendās aggrediamur. Vetera. uetere hifloria. Scripta aliis. mandata monumētis literarū ad aliis ſunt. Parata inquiſitio. materia. & inuētio facilis ac in promptu: ut pote iā tractata. Honoroſa collatio. diſſicilis cōparatio quia oportet ſuperare ſcribēdo ſummos uiros: qui prius illa tractarunt. Inſecta. tēpora nō deſcripta ab ulloꝝ qualia erant Veſpaſianiꝝ Neruæ: & Traiani: nondū. n. Tacitus: & Tranquillus ſuas hiflorias cōſcripſerāt: cū hæc deſtinata ſecundus. Graues offenſæ. ſunt futuræ moleſtæ inimicitia ſcripſuro. arduū uidet: reſert Saluſtius: res geſtas ſcribere: primū q; facta dictis exequanda ſunt: deinde q; pleriq; delicta: q; reprehenderis: maliuolentia: & inuidia dicta putant. Leuis gratia. parua laus eſt deſcribere noua.

Propterea q; quia hoc nos detertere poteſt a ſcribendo noua. In tantis uiciis. q; bus uerſant noſtris tēporibus: nā tūc omne in præcipiti uiciū ſteterat: ſi Iuuenali credimꝰ: potuit tamē reſpexiſſe mala Domitiani tēpora. Partus. dicis fuiſſe ab his: qui laudantur. Fide. ueritate: in qua tota uerſatur hifloria. Satis animi. maxime autem: & ante omnia hifloricus liber ſit mente: neq; pertimeſcat aliquem: neq; ſperet aliquis: alioquin ſimilis erit malis iudicibꝰ ad gratiā aut inimicitiam iudicantibus. Præſtruas.

Propterea

præpare. Ratiō. cauſa iuſta.

Arie. Dolet Iulii Valerē grauiter iacere: ſed moleſtius fert: qd̄ Auitus deceſſit. Affecerūt. ſi alicui fuiſſet ambigū afficere eē affectus mouere tā lætos: q̄ triftes: hic oīno tollit dubiū. Nollē. eē i urbe: occurratq; dici poterāt a Saturnino. Propterea q; q; aſſe i p̄cedētī eplā uſus eſt. Recitaturq; te: nam ſcripſit Saturninus: orationes: hiflorias: hendecasyllabos. Utilitatibus æſtmetur: reputemus qd̄ uile ſit Iulio. Interē. expedit. Maturiffime. q; primū: & opportune. Inexplicabili. ſcurabili. Liberari. morte. Iulio auitus. Alius a Iunio Auito: cuius interitū libro nono lugubriter dolet. Nihil iſta. dicet aliq; Hos. eiꝝ neceſſarios. Iam. præterea. Indolis. indicii futuræ uitæ.

quorum alterum oratio: alterū hifloria. Ex his cauſis non adducor: ut duo diſſimilia: & hoc ipſo diuerſa: q; maxima: confundā: miſceāq; ne tanta quaſi colluuiōe turbatus ibi faciā: qd̄ hic de beo. Sed interim ueniā (ne a forenſibus uerbis recedam) aduocādi peto. tu tñ nūc cogita quæ potiſſimum tēpora aggrediamur. uetera: & ſcripta aliis: parata iquiſitio. ſed honoroſa collatio: itacta: & noua graues offenſæ: leuis grā: p̄pterea quod i tantis uiciis hominū plura culpāda ſunt: q̄ laudanda. tum ſi laudaueris parcus: ſi culpaue ris nimis fuiſſe dicaris. Sed hæc me nō tardat. eſt enim mihi pro fide ſatis animi. illud peto: præſtruas ad quod hortaris: eligaſq; materiā: ne mihi tam ſcribere parato: alia rursus cunctationis: & moræ iuſta ratio naſcatur. Vale.

C. Plinius Saturnino. S.

Arie me adſecerunt literæ: tuæ: nā par tim læta: prim triftia cōtinebāt. Læta: q; te in urbe teneri nunciabant: nollem inquis: ſed ego uolo: propterea q; recitaturū ſtatim: & uenilem pollicebantur. ago gratias q; ex p̄ceptor. Trifte illud: qd̄ Iulius Valēs grauiter iacet: q̄q; ne hoc quidē triftē: ſi Iulius utilitatibus æſtmet: cuius interē q̄ maturiffime inexplicabili morbo liberari. Illud plane nō triftē ſolū: uo rūetiā luctuoſum: q; Iulius Auitus deceſſit dum ex q̄ſtura redit. deceſſit i nauis p̄cul a fratre amatiſſimo: p̄cul a matre: a ſororibus. Nihil iſta ad mortuū pertinent: ſed pertinuerunt cū morerēt. pertinent ad hos: q; ſuperſunt. iam q; i flore pri-

Summa summam laudem: & dignitatem, si maturuissent, si uixisset diutius. Quo, quanto. Sine fru-
ctu posteritatis, quia nulla utilitatem capient posteri ex studio illius immaturo. Nulla non, quolibet

etiam parua: quanto magis maxima.
Veni, lambo. Antonini tantum admiratur, ut tibi imitabiles neget: & hortatur ad similes idē-
tēdem emittendos. Emulor, ut transieram in latum: cum ille græce scripserit. Exuperior,
cum nequeam consequi illorum dignitatem. Absolutam, perfectam. In peius singunt, de-
ficiunt ab exemplari. Effingūt, transcri-
bunt: depingunt. Archetypo, a prima po-
situra: quæ sunt tui uersus græci. Labor, i-
ferior sū. Cōcupiscit, q̄ optima. Pos-
sint, imitari p̄ summā illorū excellentiā, &
libera. Secundus hendecasylla-
bo pollicet^r fuerat amicis Trā-
quillo emissurum quædam,
quæ cum diutius is cōtineret^r
& amici indes promissa repeterent: eundē
monet: ut publicet: sin minus comminat^r
in illum uersus cōciosos. Libera fidē:
præsta q̄ polliciti sunt de te. Comuni-
bus, mutuis, nostris. Appellat^r, expetūt:
uocantur tanquam debita. Seneca de be-
neficiis, nec anarus exactor ad hora: & diē
debitorē appellat: iterdum salutare signi-
ficat: ut apud Apuleiū appellata Byrrhæa,
appellat^r interdum prouocare a quo ap-
pellatio prouocatio: ut, ff. ix. titulo de ap-
pellationib⁹: a grāmatis in super pro no-
mine sumitur. Formulā, modū procedē-
di post litē contestatam. Tranqui, in Clau-
dio: & iis: qui apud priuatos iudices plus
petēdo formulā excedit: fēditur actio-
nes Fabius: neq; ignoro multa transierit:
cū in oib⁹ fere cās in qb⁹ cecidisse q̄s for-
mula dē: hæc sint q̄dōs an huic: an cū hoc:
an hæc lege: an apd hūc: an hoc tpe liceat
agere: alias pro regula. Idem li. iii. priuata
quoq; iudicia saepe unū iudicem habere:
multis: & diuersis formulis solent. Pli. lib.
nono: & damni dati formulā ex edicto eō
demnatam. M. T. secūdo de oratore, hæc
enim in ludo causæ: fere formulā. Petro-
nii Arbitr tabulas sœderis signatas ex formulā ascribit: Frontinus in præfatione de aquæ ductibus pa-
riter pro regula: & norma: & Varro in agricultura pro exemplari. q̄ ēt nunc sequuntur notariū in stipu-
lationem stipulatione ouitū præfata inquit formulā stipulator emptor. Columella: & Palladius formas: &
formulas castore tradiderunt. Hæc itor, cum abundans secundum Horati præceptum: qui iubet ne
præcipitetur editio. O si, satietatem importat sicut o he, inuictus tamen Secundi legitur: ru tibi absq;
interpositione o si. Rumpere moras, ede tua scripta. Blanditiis, cōueniūt enim hendecasyllabi reb⁹ læ-
tis. Scazotes, iambi: sed quia legem iambi non seruāt merito scazotes. I. claudicantes dicunt: sic Au-
sonius appellauit. αὐτὸν οὐδὲν = ἔω. claudico: Diomedes: q̄ in ultima ingit oratiūcula uel syllaba frau-
datur: uel tēpore deficient græce scazotes uocantur. Ephelstion græcus: quem in multis sequitur idem
Diomedes lambus: aut claudus notandus in fine: quem alii Hipponacten alii Ananiū excogitasse ferūt:
in hoc differat a recto lābonā hic iambū uel pyrrichium finalem suscipit indifferēter: ille uel spōdeū:
uel trocheū: & hic qdē i penultima disyllabos iambos: & spōdeos suscipit: & trisyllabos dactylū: tribra-
chum: anapestum: claudus uero nō admittit trisyllabos ultimos pedes: sed maxime iambum: quādo fit
ad decorum: iterdum spondeum: quando exasperatur. Scazonta Mart. lib. i. & vii. alloquitur. Exor-
queant, per uim cogant edere. Splendescit, elucet: emendatur. Lima, correctione. Atteritur, absumit^r
turbatur: obscurat: nam emendatio finem habet, sunt, n. qui ad omnia scripta tanquam uiciofa redeant: & q̄si
nihil fas sit rectū eē: q̄ primū est: melius existimēt quicquid est aliud: idq; faciant quoties librū in manū

mo tantæ indolis iuuenis extinctus summa con-
secutus: si uirtutes eius maturuissent, quo ille
studios^r amore flagrabat: q̄tū legit: quātū ēt scri-
psit: q̄ nūc oia cū ipso sine fructu posteritatis aru-
erūt. Sed qd ego idulgeo dolori: cui si frēa reit-
tas nulla materia nō maxia ē. Finē eplæ faciā: ut
facere possim ēt lachrymisq; exprellit epistola.

C. Plinius Antonino. S.

Vm uersus tuos emulor: tū maxie q̄ sint
boni exuperior. Ut enī pictores pulchrā:
absolutāq; faciē raro nisi in peius singunt: ita ego
ab hoc Archetypo labor: & decido. Quo magis
hortor ut q̄ plurima pferas: quæ imitari omnes
concupiscant: nemo: aut paucissimi possint.

C. Plinius Tranquillo. S.

Libera tandem Hendecasyllaborum meo-
rum fidem: qui scripta tua communibus
amicis sponderunt, appellantur quo-
tidie: & efflagitantur: ac iam periculum est ne
cogantur formulam accipere, sum: & ipse in edē
do hæsitator. tu. O si tamen meam quoq; cūcta-
tionē: tarditatēq; uicisti: proinde aut rumpe mo-
ras: aut caue: ne eoldē istos libellos: quos tibi hē
decasyllabi nostri blanditiis elicere nō possunt:
cōuictis scazotes extorqueāt. pfectū op⁹: absolu-
tūq; est: nec iā splēdescit lima: sed atterit^r, patere

nus Arbitr tabulas sœderis signatas ex formulā ascribit: Frontinus in præfatione de aquæ ductibus pa-
riter pro regula: & norma: & Varro in agricultura pro exemplari. q̄ ēt nunc sequuntur notariū in stipu-
lationem stipulatione ouitū præfata inquit formulā stipulator emptor. Columella: & Palladius formas: &
formulas castore tradiderunt. Hæc itor, cum abundans secundum Horati præceptum: qui iubet ne
præcipitetur editio. O si, satietatem importat sicut o he, inuictus tamen Secundi legitur: ru tibi absq;
interpositione o si. Rumpere moras, ede tua scripta. Blanditiis, cōueniūt enim hendecasyllabi reb⁹ læ-
tis. Scazotes, iambi: sed quia legem iambi non seruāt merito scazotes. I. claudicantes dicunt: sic Au-
sonius appellauit. αὐτὸν οὐδὲν = ἔω. claudico: Diomedes: q̄ in ultima ingit oratiūcula uel syllaba frau-
datur: uel tēpore deficient græce scazotes uocantur. Ephelstion græcus: quem in multis sequitur idem
Diomedes lambus: aut claudus notandus in fine: quem alii Hipponacten alii Ananiū excogitasse ferūt:
in hoc differat a recto lābonā hic iambū uel pyrrichium finalem suscipit indifferēter: ille uel spōdeū:
uel trocheū: & hic qdē i penultima disyllabos iambos: & spōdeos suscipit: & trisyllabos dactylū: tribra-
chum: anapestum: claudus uero nō admittit trisyllabos ultimos pedes: sed maxime iambum: quādo fit
ad decorum: iterdum spondeum: quando exasperatur. Scazonta Mart. lib. i. & vii. alloquitur. Exor-
queant, per uim cogant edere. Splendescit, elucet: emendatur. Lima, correctione. Atteritur, absumit^r
turbatur: obscurat: nam emendatio finem habet, sunt, n. qui ad omnia scripta tanquam uiciofa redeant: & q̄si
nihil fas sit rectū eē: q̄ primū est: melius existimēt quicquid est aliud: idq; faciant quoties librū in manū

Archetypus

Appellat

Formula

O si

Scazotes

Emen-
datio

Trāqui,
uolumina

bus n. sumperunt: similes medicis integra refecit busta: cedit itaq; ut cicatricosa sint: & exāgula: & cūta peiora: sit ergo aliquādo quod placeat: aut certe quod sufficiat: ut opus poliat lima: nō exerat. Titulum tuū, inscriptionē tui nominis in principio uoluminis. Venire exponi uenalia apud bibliopolas. Volumina Suida refte scripsit Trāq; de græcoꝝ libꝝ: unū de romanoꝝ: pēdāculis: & certaminibꝝ: duos de anno romano unū de signis quæ in libris reperiūtur unū de rep. C. unū ubi cōtra dicit Didymo, de nobis pꝛptis: & speciebus uestimētoꝝ: ac alijs qꝝbus induimur. de dictionibus omnino: & maledicis: & unū qꝝq; dicta. de Roma: & eius institutis: ac moribꝝ libꝝ duos: cognatio. nē Cæsarē cōtinet at uitas: & successiones eorꝝ a Iulio usq; ad Domi. libꝝ octo. sērie uitōꝝ 10. illustriū nos opinamur ēē libellū: qꝝ nūc de claris rhetoribus: & grāmāticis circūfer: de pꝛtoribꝝ unū: cuius sicut de poetis: & triūphis Prif. mēinit: & Serui de uiciis corporaliꝝ. reliquos libꝝ: qui eiusdē Trāqui. creduntur sponte omitti huius. Nobis. nostris opusculis.

A Cæpi. Quia Fabatus profecer Comi porticū extruxerat: & inornatū portæ pecuniā p. miserat iō Secūdus mūsicētiā illi cōmēdat sciatq; Filiū. socerū Secūdinā eiꝝ filiū duxerat: uēq; cū hęc scriberet iā uita sūctus erat. Dedicasse. obsequio dedisse: inscripsisse titulo tui: & filii. Portæ. Mūscipti Comi. porta urbis. pꝛprie dicit ab iportado: & exportado. Cōsumatio. finis. sensus est ut finita priorē liberalitate extrūdā porticū: itaq; sine intermissione in initū a pmissione pecuniæ ad ornādas portas sumeres: qꝝ erat secūdā liberalitatis principiū. Necessitudine. sanguis cōiunctiōe. Socerū mei: & filii tui. Patria Comi. Florebat. illustrat ædificiis publicis. Excoluæ ornari. Istū. liberalē. Tēpos. uitā. Liqueat. cōstat. Peracto. opere. Maxie. laudabilē. Stare. remorari: sine habere. Nazarius. iam certe quiescere uituri integre non ē. Vfus. consuetudo.

A Ecitatur. orōne qꝝ apud mūicis pes suos habuerat: paucis amicis recitatū iudicio Scauri subdit. colligitur ex lib. vi. Atiliū Scaurꝝ amicitia Secūdo cōiūctū: & Gellio tradēte de Castellī erroribꝝ plura cōposuisse Tereñ. Scaurꝝ Grāmāticū iprimis nobilissimū tpibus Adriani cuiꝝ filiū eiusdē cognomēti grāmāticū latinū refert Capitolinꝝ auditū a Vero ipatore. Seneca tam lib. i. funforiaꝝ asserit in Scauro Mamerco Scauroꝝ familiā extindā. Publicare. in publicū mittere. Vereretur. qꝝ timor est emendator optimꝝ.

Atilius
Scaurus

Scauroꝝ
familia

Verum iudiciū illoꝝ an bonāz mala esset. Hic. hanc orationē. legē etiam mihi: & tunc sensus expositus. Sollicitudine accendat. intēdā animum: cum sim sollicitus ne amici male de meis iudicent scꝛptis: nā securitas facit hominem negligētē. Ut meū. quia nra solemus amare: & uisq; suæ inuentioni fauet: meliusq; de alienis qꝝ de suis iudicat. in sacunda lectiōe fuit ut mecum. i. per me ipsum: & sine alie no iudicio: longe tñ melior ut meū. Tuli. cōsecutus sum. Cōsiliū sui. quid sentierit. de meis scriptis. Ipse. nā iam dixit in recitandis pꝛptere lectōre qd qꝝq; sentiat ex uultu: oculis: nutu: manu: murmur: silētiō: & ideo mīta cōmūtare: pꝛterite. Cōsuētere. in cōsuētudinē hęc. Huc. ut edā. illuc. ut supꝛimā.

me uidere titulum tuum: patere audis: describis legi: uenire uolumina Tranquilli mei. æquum ē nos in amore tam mutuo eandem pꝛæcipere & te uoluptatem: qua tu pꝛæfrucis ex nobis:

C. Plinius Fabato Profeceto. S.

A Cæpi lras tuas: qꝝbus cognoui speciosisimā te porticū sub tuo: filiūq; tui nolē dedicasse. sequēti die in portæ ornatū pecuniā pmississe: ut in initū liberalitatis eēt cōsūatio prioris. gaudeo primū tua glia: cuius ad me pꝛ aliqꝝ p. necessitudine redūdā: deinde qꝝ memoriā socerū mei pulcherrimis opibus uideo pferri: postreō qꝝ pꝛia nra floreat: qꝝ mihi: & a quocūq; excoli iucūdū: a te uero lætissimū ē. qd supēst: de cōꝝ pꝛcor: ut aium istū tibi: aio isti tps qꝝ lōgiū simū tribuāt. Nā liquet mihi futurus: ut pacto qd maxie pmissi: inchoes aliud: nescit. n. semel incitata liberalitas stare: cuius pulchritudinē usus ipse cōmēdat.

C. Plinius Scauro. S.

R Ecitatur oratiōculā: quā publicā cōgito: aduocauī aliquos: ut uererer paucos: ut uerq; audire. Nā hic duplex ratio recitādā: una ut sollicitudine incēdā: altera ut admonear: si qd forte me: ut meū fallit. tūli quod petebā. iue: nī qꝝ mihi copiā cōsiliū sui facerēt. i. pꝛ pꝛterea qdā emēdādā adnotauī. Emēdauī libꝝ: quē tibi misi: materiā ex titulo cognoscere: cætera liber explicabit: quē iā nūc oportet ita cōsuecere: ut sine pꝛ fatiōe itelligat. Tu uelim qd de uniuerso: qd de partibus sentias scribas mihi. ero cui: uel cautior in cōtinēdo: uel cōstantior in ædēdo: si huc: uel illuc authoritas tua accesserit. Vale.

C. Plinius Valeriano. S.

Tu notū argumentū præcedente iam ep̃la ad Valerianū: qua illū incitauerat audire qd̃ fuit: eēt de accusatōe Thufcilli Nolati: quo aduocato ufi fuerāt Vicētinī cōtra Solertē. Pro-
mili. iocatus fuerat cū eo dicens q̃diu nunc oportet. q̃ blande roges: ut reliqua cognoscas: nō
p̃miserat se scripturū: nisi hac conditione ut rogaret. Postulatio. accusatio. Inductus. admis-
sus in senatū. Legati. quos cū aduocatione sua tutari deberet deferuerat. Preferū. acriter accusarū.
Subleuārūt. adiuuarunt: excusarunt. Summa compenditū hoc fuit. Aduocatione. p̃ Vicentinis. De

Tu rogas: & ego promisi si rogasses scri-
pturum me tibi: quem habuisset euen-
tū postulatio Nepotis contra Thufcillū
Nominatum. Inductus est Nominatus: agit ipse
pro se nullo accusante. Etenim legati Vicentino
rum non modo nō presserunt eum: uerumetiam
subleuauerunt. summa defensionis: nō fidem sibi
in aduocatione: sed constantiam defuisse: descen-
disse ut acturum: atq; etiā in curia uisum. deinde
sermonibus amicorum recessisse: monitum enim
ne desiderio senatoris non quasi de nudinis: sed
quasi de gloria: fama: dignitate certantis tam per-
tinaciter presertim in senatu repugnaret: alioqui
maiorē inuidiam proxime pallurus erat. prius
tñ a paucis acclamātū: exinde subiunxit preces:
multumq; lachrymarum. quin etiam tota actio-
ne homo in dicēdo exercitatus operam dedit: ut
deprecari magis (id. n. fauorabilius: & tutius) q̃
defendi uideretur: absolutus est sententiā designa-
ti cos. Afrani Dextri: cuius hæc summa: melius
quidem Nominatum fuisse facturū: si causam Vi-
centinorū: eodē animo: quo suscep̃rat: ptulisset:
quia tamen in hoc genus culpæ: non fraude inci-
disset: nihilq; dignum animaduersione admisisse
conuincere: liberandū: ita tñ: ut Vicentinis: qd̃
acceperat: redderet. assenserunt omnes: præterq̃
Licinius. is interdicendū ei aduocationē in quin-
quēniū cēsur: & quīs neminē authoritate traxis-
set: cōstanter ī snia māsit. q̃netiā Dextæ: q̃ prius
diuersum cēsurarū plara lege de senatu hñdo iura
re coegit & rep. fuisse: qd̃ censuisset: cui q̃q; legiti-
mæ postulationi a q̃busdā reclamātū ē: exprobra-

scendisse. in curiā uenisse. Desiderio. no-
ro. Senatoris. Solertis: qui uis ingrediti
senatū & sniam dicendi habebat. Nun-
dinis. quas instituire in agris suis p̃cura-
bat. Gloria. ascribit ē gratia. i. quis gra-
tiosior esset senatui an Solers: an Vicenti-
ni. Repugnaret. contradiceret. Proxie.
statim. Inuidiam. maleuolentiā. Prius.
in principio defensionis suæ. Paucis. a q̃-
busdam senatoribus. Acclamatum. ap-
probatum: laudatum. Subiunxit preces.
cepit uti deprecatione. quæ in senatu &
apud principem locum habet. Depreca-
ri. ueniam precibus petere. Afrani Dex-
tri. cum Dextro habuisse amicitiam Mar-
cii. testatur. & Spartianus. Secerum impe-
ratorem urbi præfuisse Domitium Dex-
trum: & Cassio Dextro rescriptisse diuum
Pium Vlpianus. ff. xi. Summa. fuit. Per-
tulisset. executus fuisset. Conuinceretur.
probaretur. Quod acceperat. primo sex
milia nūmum: deinde mille denarios. Li-
cinius. Licinius Nepos prætor: a quo po-
stulatus fuerat Thufcillus. Interdicendū
ei aduocationem prohibendū ab officio
aduocandi: nam iurisconsulti scribunt eē
genus p̃næ iuris studiosis interdicere ad-
uocationē & foro: monendum tamen in-
terdicere foro plus esse q̃ aduocanonibus
interdicere: si quidem huic omnimodo fo-
rendis negociis accommodare se nō p̃mit-
titur. ff. xlii. Vlp. titulo de p̃nīs. Tra-
xisset. in sniam suā. Authoritate. q̃ p̃tor
erat. Snia. suā. Perlata lege de senatu ha-
bendo. Cn. Pōpeius consulari primo cuz
M. Crasso iñiturus quoniam per militiæ
tempora senatus habendi consulendi
rerum humanarum & expertus fuit. M. Varro
nem rogauit uti commentarium introdu-
ctorium faceret: ex quo disceret quid fa-
cere deberet: cum senatum consula-
ret: sed is liber adhuc uiuente Varrone
intercidit: unde multa ad eā rem pertinen-

Dexter

Aduoca-
tione &
Foro in-
terdicereSenatum
habere

ria in litteris ad Oppianum docuit: primum qui fuerint: per quos more maiorum senatus haberi sole-
ret. dictatorem scilicet: consules: prætores: tribunos pl. interregem: præfectum urbi. igitur qui senatum
haberet poterat iuriciurando senatores adigere q̃ncquid censuissent & rep. censuisse. unde Licinius præ-
tor cum senatum habuisset iure coegit Dextrum iurare quicquid censuerat & rep. censuisse. Perlata le-
ge. non nunc primum proposita: sed allegata: & in rem suam producta. E rep. fuisse utile & expediens
rep. Fab. l. xii. ad hoc nemo dubitabit: quin si nocentes mutari in bonā mentē aliquo mō possint: sicut
posse interdū cōceditur: saluos esse eos magis & rep. sit q̃ puniri. Legitimæ. secundum legem. Quibus-
dam senatoribus. Reclamatum. cum clamore contradicendum. Ambitionem. q̃ Thufcillus ambisset

- Nigrin⁹ Afranium Dextrum priusq̃ ingreditetur senatum: & ideo pro illo censuisset. Nigrinus. hic inter opti-
 mates postea tantum potuit apud adrianum: ut fibimet successorem imperator destinaſſet: nisi inſidias
 cum multis ſacrificanti paraſſet. quare Fauentia interficitur inuito Adriano: ut ipſe in uita ſua dixit: q̃
 uidetur credibile: nam Ceionium Cōmodum Nigrini generuꝝ Adrianus adoptauit. authores ſunt Spar-
 tianus: & Dion. Traiani autem: & Secundi epiſtole teſtantur Audium Nigrinum geſſiſſe proconſulatu
 ſub Domitiano. Libellum. quam ſupplicationem uulgo dicunt. Grauem. res graues: & magnas con-
 tinentem. Venite aduocationes. cauſas
 Aduoca- agi precio: & aduocatos pecunia duci. Fa-
 dū ſine brius laudat: qui ſine mercede agebāt. gra-
 procmo tis inquit ne ei ſemper agēdū: traſtan po-
 teſt: quis ignorat: qui id longe ſit honeſtiſ-
 ſimū: & liberalib⁹ diſciplinis: & illo: quē
 exigimus animo digniſſimū non uendere
 operam: nec eleuare tanti beneficii autho-
 ritatem: cum plerūq; hoc ipſo poſſint ul-
 deri uiliatq; precium habent: cæcis hoc (ut
 auius) ſatis elare eſt: nec quiſq; qui ſufficiē-
 tia ſibi: modica autē hæc ſunt) poſſidebit:
 Titia lex hunc quaſtū ſine crimine fordiꝝ fecerit.
 nā Cn. Titus legē tulit: qua cauſas anti-
 quitus: ne quis ob cauſam orandū: donū:
 pecuniam ue acciperet: ſed lex illa iam ex-
 oleuerat: & in deſuetudinem uenerat: q̃q̃
 ſæpius reuocata. Tacitus: cuncta legum: &
 magiſtratuum munia in ſe trahens materiā prædandi pate-
 fecerat Claudius: nec quicq̃ publicæ mercis tam uenale fuit: q̃ aduocatoꝝ perſidia: adeo ut Samius inſi-
 gnis eques ro. quadringenis nummoꝝ milibus Sullio datis: & cognita præuaricatione: ferro in domo-
 eiꝝ occubuerit. quare princeps oratione. C. Sillii cos. deſ. cōmotus capiendi pecunias modum poſuerit
 uſq; ad dena ſextertia: quæ egreſſi repetundarū tenerentur: in quæ ſenſum poſtea Licinius breue edictū
 poſuiſt: peractis tñ negociis capere permittebat. Præuaricationes. diſſimulationes ueroꝝ criminū: admiſſi-
 tiones falſæ: excuſationum: nā præuicari eſt uera crimina abſcondere: reſpectu Thuſcellū: quæ crede-
 bat præuicariū eſſe in cā Vicentinorū promittentem primum operam ſuam: deinde non protegentem
 illos: ſed diſſimulantem ſe admonitū ab amicis: ne ageret. In lites coit. contellari cauſas. data opera li-
 tes ſuſcitari: interligandū eū aduerſarii aduocato cōuenire. Gloriz loco. pro te glorioſa & laudāda:
 Statutus. certos annuos: hodie quoq; nōnulli præſtant ſalaria ānus cauſidicis. Capita. principia. ſum-
 mam. Legū. Titiaz: & Cintie. Senatusconſultoꝝ. pertinentium ad hanc cauſam: nam præter iam præ-
 dicta. Tacitus libro. xiii. tradit multa arbitrio ſenatus conſtituta: ut ne quis ad cauſam orandā mercedes
 aut donis emeretur: & ibidem: repetitū ſenatusconſultum: poenarū Cintie legis aduerſus eos: qui proce-
 mio cauſas oraſſent. nā lib. xv. inquit oratoꝝ licentia Cintia rogationē peperit. ſenatusconſulta ſunt de
 creta patē: & quicquid ſenatus conſtituit Pomponio ſcribente: eſt aut ſenatusconſultum tanq̃ genus:
 Citiā lex decretū uero ſpecies. Fine. libelli. Optimo principe. Traiano: cui inditum optimi cognomen a mori-
 bus. Pauci dies. poſt hæc interfurrunt. Liber. decretū contra uenales aduocatos exiuit. Seuer⁹: & tñ
 Senatuf- moderatus. non uſquequaq; ſummū ius perſequē: ſed ueterē illam legē molienti: quæ uetabatur aliquid
 cōſultuꝝ decretū uero ſpecies. Fine. libelli. Optimo principe. Traiano: cui inditum optimi cognomen a mori-
 Decretū bus. Pauci dies. poſt hæc interfurrunt. Liber. decretū contra uenales aduocatos exiuit. Seuer⁹: & tñ
 Seuerum moderatus. non uſquequaq; ſummū ius perſequē: ſed ueterē illam legē molienti: quæ uetabatur aliquid
 accipere: nā diximus poſt aduocationem permitti. x. ſextertia: iccirco qui ſeuꝝ: a ſequenda ueritate di-
 Aſta ctum autumant: non fallunt. Actis publicis. ſenatusconſulta corā patribus ſcribebant: & ab iſſe ſu b
 ſcribebant: & cum tribunus pl. ſedens ad fores ſenatus. T. litteram ſubſcripiſſet: deſerebant ad æra riū:
 ubi in libris elephantinis ad id inſtitutis ſcripta conſeruabant. acta iſſe p libris: & tabulis cōtinentibus
 Pax publica ciuitatis acta: id eſt negocia: quæ & p legibus plerūq; intelligunt: & acta Cæſaris dictatoris nō
 reſcriſſa legimus apud Tranqui. Pactione. Paulus ſcdo. ſi. pactione: quæ turpem cauſam continent nō ſunt
 obſeruanda: & Vlp. qui tranſigit quaſi de re dubia: & lite incerta: nec hñta tranſigit: qui uero pacifet-
 tur donationis cauſa rem certā: & indubitatam liberalitate remittit: & paucis nomē a pactione deductū
 Donum eſt. Dono: munere. donū ad breuiſſimum tempus: munus ad multos dies: ſecundum iuriſconſultū mu-
 Munus nus tribus modis diſtino donū: & in munera diſcedari: mittiue: altero onus: quod cum remittitur uaca-
 tionem militiarū: munerisq; præſtat: unde immonitatem appellari: tertio officiū: unde munera militaria:
 & quoſdam milites munificos uocari. Paulus de uerboꝝ ſignificatione inter donū: & munus hoc inter
 eſt: quod inter genus: & ſpeciē. nam genus eſſe donum Labeo ait: uel a dando: uel a donando diſtū: mu-
 nus ſpecificum: nam munus eſſe donum cum cauſa: ut puta natalicium: nuptiarum. Martianus ibidem. do-
 na proprie ſunt: quæ nulla neceſſitate iuris: officioꝝ: ſed ſponte præſtantur: quæ ſi non præſentur nul-

la reprehensio est: & si praestentur plerumque laus inest: sed in hoc uentum est: ut non quodcumque munus idē donū accipiat: qd donum fuerit: id munus recte dicatur. non facit hic Donati & Serui opinio tradentium: donum esse quod datur dū: munus qd datur hominibus: neque magis Agrestis donum dantis esse: munus accipientis. ex uerbis Taciti lib. xvi. colligi pōt: qd donamus nostra: largimur alieni.

Xenii. amicorum donis. quae mittebant amicis: & ab amicis ab Vlpiano. ff. i. monfrant esse: quae uelut quotidiani cā mittunt: munera: quae in longius producant: ea plurima Mart. libro prio distichogae

Xenia

xenii semp abstiniui. Oportet qdem: quae sunt i honesta: nō q̄ illicita: sed q̄ i iubeda uitare: lucū dum tñ si prohiberi publice uideas: qd nunq̄ tibi ipse pmiseris. Erit fortasse: imo non dubie: huius ppositi mei: & minor laus: & obscurior fama: cū oēs ex necessitate facient: qd ego sponte faciebā. Interim fruor uoluptate cū alii diuinū me: alii meis rapinis: mea avaritiā occursum: per ludū acceptum: dicitant. Vale.

C. Plinius Pontio. Sz

Secesseram i municipiū: cū mihi nunciatum ē Cornutū Tertullū accepisse amicitia uiae curā. Exprimere non possum q̄to sim gaudio affectus: & ipsius: & meo nole: ipsius q̄ sicut est ab omni ambitione longe remotus: debet tamen ei iucundus honor eē ultro datus. Meo: q̄ aliquanto magis me delectat mandatum mihi officium: postquā par Cornuto datum uideo. Neq̄ enim augeri dignitatē: q̄ aq̄uā i bonis grātius. Cornuto autē quid melius qd sanctius: quid i omni genere laudis ad exemplar antiquitatis expilius: qd mihi cognitū est nō fa-

rullo amicitissimo: & optimo uiro: cum quo pfecturā araride inde consularū gesserat: nec minus exultat tempore felicitate: qua boni dignitates consequantur: demum enarrat quibus cum fuisset in municipio suo: cum intellexit hanc nōtam dignitatem Tertullo traditam. ad Pontium alibi scribit Secēdus: & fatetur eius nomine munera accepisse. Scuto Pontio nobili adolescentulo ab Othone redditum: locum senatorum restatur Cor. Tacitus. Pontio proconsuli rescriptis diuus Pius. author Vlp. ff. xlviii. titulo de accusationibus: & ff. xxi. i. legitur imperatore Seuerum rescriptisse Pontio Luciano. Secesseram. Roma discesseram reliquis urbicis negotiis: gratia quietis & relaxatū animi. Municipium. Commū: Curam. praefecturā: quam primū instituit Augustum refert Tranq. sed Pomponius de origine iuristatū hunc magistratū uetustiorum fuisse: cū inquit constituti sunt & quantuo uirū qui curam usage agerent.

Xenius

Pontius

Viage pfectura Aemyliae uiae

Flaminia uia.

Exēplā Exēplū

Secesseram. Locat curā uiae Aemyliae demādatā Cornuto Ter

Viz Aemyliae. Aemylia Scaturit: qui subegit Ligures uiam a Placentia: ut Flaminiā committeret Ariminū perduxit deductis ex Pado usq̄ in Parmētiū agrū folis nauigationibus commodos paludes ipsas excauit & campis per Placentiam: si quidē a riu Trebia Padū influens: alii quae iterū cōsples ante fluuū ultra modū stagnabant. haec Lioius & Strabo apud quem in super haec leguntur. libro. v. huius. Scaturit est: qui per Pisas & Lunam usq̄ sabatios uiam statuit Aemylia: & hic per Dertonen. alia uero est Aemylia: quae per Flaminiam excipit: eodem enim in consularū. M. Aemilius Lepidus: & C. Flaminius collegae fuerunt: uictores autem ligurum strauere: hic quidē Flaminium e Roma per Thusciam & Vmbriam Ariminum usq̄: alter Aemylia Bononiā usq̄: & ex ea in aequileiam: prope alpiū radices: ducto per gyrum circa paludes opere. Ipsiū noie. Tertulli causa. Ambitiōe. honore. cupiditate. Vl. tro. nō quērit. Meo. noie gaudeo. Mandatū mihi officii. cura uiae Aemyliae ab imperatore mihi commissa. Par. eadē cura. Acquiri bonis. cōsequi bonis sicut Tertollo tribuunt. snia color. Ad exēplā antiquitatis. ut i oīs antiquos sequat uirtute pstantes & repraesentet. Felsus inquit exēplū est qd sequamur aut uitemus: exemplar a quo simile faciamus: illud aio aestimatur: illud oculis cōspiciū: libro sexto

de Romano Secundus, comœdiam dixit ad exemplar ueteris comœdiæ scriptam: ut esse quandoq; pos-
sit exemplar. Scio tamen exemplum inuicem usurpari quod facit Mar. in præfatione primi libri: & Gellii
us: Qui. ac multi. Alioquin præterea. Dileximus omnes. inter quos Senectio nem: Rusticum: Heluidi-
um: Mauricium: Grattillam: Arriam: Fâniam: eos libro. iiii. ad Genitorem enumerat. i eandem Eniam de
se & Tertullo loquitur in panagyrica oratione: iisdem inquit amicis gloriabamur: eosdem amissos luge-
bamus. Aemulandos. sequendos. Vtroq; sexu. tam foeminas: q; mores. Quæ societas amicitiaru: q;
eisdem una diligere uis. Necesse uidinis
publicæ. consuetudinis in gerendis simul
publicis honoribus. collega fuit in præfe-
ctura ararii & consulatu: utriusq; memi-
nit in panagyrico: nondum enim compleue-
rant Secundus & Tertullus præfecturam
ararii. q; anteq; deponerent Traianus con-
sules una renuntiavit miris laudibus illo-
rum uirtutem prædicans: & antiquis cõsul-
bus æquiperas. Altissime. penitus. Acta-
ris maturitate. senio. Vitæ maturitate.
more integritate: & perfectione. Ma-
ritas. si ad ætatem referretur pro longo uitæ
spacio sumi debet: si ad mores pro sancti-
tate: & perfectione. Illi. Tertulli causa. :
Priuatim. utriusq; respectu. Publicæ. utri-
usq; publicæ. Non perueniunt ad peri-
cula uirtute ut prius. sub scissimis impe-
ratoribus ut Domitiano homini pericu-
lum fuit esse honor: nam oderant uirtutes
tâquâ sibi suspectam: quare i panagyrico
Traiani tẽpora cõmendans ait: sicut nunc
spes gaudiumq;: ita tunc communis nobis
dolor & metus erat. . Præuertam. digredi
ar a pposito. Hic. Comi. Nuncius. Ter-
tullus. pfecturæ Aemylie. Profocero. Fæ-
bato. Amita. cuius meminit i fine eplæ:
ad Traianu suppressio tñ nolæ sed lib. iiii.
ad eandẽ scribens apte docet Hispollâ ap-
pellatâ. . Quere lare rustice. rusticos cõ-
querentes: ut eog moris est. Rõnes. cal-
culos expenlæ: & reddituum. Inuitus. &
cursum. sensus est. coactus tanq; & propere
legebã rones rege rustica: nam cõ sunt in
eplæ scriptæ: & (ut ita dicã) uermaculis lris
confectæ: eas fastidiebat Sods: qui elegan-
tioribus oratoru lris assuetus erat. naq; in-
quit institutus (sui floridis scriptis: nō pel-
simis & lanianis: quibus utuntur calculato-
res: & qui rationes consunt. Initiatus. institutus. pariter per translationem Fabius dixit: neque enim
sanctius esse sacris iisdem: q; studis initiari. q; est introduci in aliquam rem: proprie tamen de sacris di-
citur. Vatro præcepit initiari pueros edulæ & potulicæ & cubæ deabus edendi & potandi & cubandi.
præterea legitimus in insula Samothracum certo tempore pueros initiari. quomodo autem quæ sacra
initiaretur Apuleius. xi. pluribus persequitur. . Includor angustis commeatus. breue seculis spaci-
um mihi permittitur. commeatus duo significat: & facultatem discedendi ab officio per aliquod tempus
& pro annona subinde reperitur. Mei. officii. Idem. quo uenturus sum in urbem. Campania tua.
in agro Campano Pontius agros possidebat. . Remittat. permittet te uenire Romam. . Contrubernio.
consuetudine: conuictu.

Maturitas

ma: quæ alioqui optima: & meritisima fruitur:
sed longis: magnisq; experimentis. Vna diligens
una dileximus oēs fere: quos ætas nostra in utroq;
sexu amulandos tulit: quæ societas amicitia: at
cõsilia nos familiaritate cõiunxit. Adcessit uin-
culu nec esset uindicta publicæ. Idẽ. n. mihi (ut scis)
collega quasi uoto petitus in pfectura ararii fu-
it: & in consulatu. Tũ ego: qui uir: & quatus eet
altissime inspexi: cũ sequeretur magistruq; ue-
rentẽ uiceret: qd non tã ætatis maturitate. q; ui-
tæ merebat. His ex causis: ut illi: sic mihi gratia
lore: nec priuati magis q; publicæ. Tandẽ hoies: nã
ad pericula ut prius: neq; ad honores uirtute p-
ueniūt. In infinitu eplam extendã: si gaudere meo
indulgeam: pueritã ad ea: quæ me agentẽ hic nun-
cius deprehendit. Erã cum profocero meo: etiam
cum amita uxoris: cũ amicis diu desideratis. cir-
cuibam agellos: audiebat multũ rusticarum: quere-
læ: rationes legebam inuitus: & cursum: aliis. n.
chartis: aliis sum lris initiatus. cœperã etiã iterũ
me pparare: nã includor angustis comeatus: eog
ipso q; delegatum Cornuto audio officium: mei
admoneor. cupio te quoq; sub idẽ tempus Cam-
pania tua remittat: me quiescentem in urbem redie-
ro: contubernio nostro dies pereat. . Vale.

C. Plinius Marcellino. S.

Tristissimus hæc tibi scribo. Fundani nra
filia minor defuncta: q; puella nihil unq;
festiuus: amabilius: nec modo longiore

Initiari

Comæ-
tus

Tristissimus. e duabus quas habebat Fundanus filias minor obierat: puella supra ætatez omni
uitute pãita. Quare monet amicũ Marcellinu: ut si quas ad Fundanum litteras cõsolatorias
scriberet: potius mitteret cũ quã castiget: cũ impatenter nouũ uulnus ferat. Tristissimus. moeror:
& luctuosus. Nostri. amici. Minor. ætate respectu alterius grandioris. Festiuus. lætus.

Nihil dignius nullam puellam uidi digniorem, uisitata Secundo dicendi figura. Anilis prudentia, qua-
lis solet contingere interdum grandæus matronis: nam in iuene non dicitur cadere cum sit rerum bo-
næ & malæ scientia quæ uidetur iuniorem ætatem non posse temporis angustia experientiam &
cognitionem habuisse. Matronalis matronæ conueniens. Suauitas, festiuitas. Vt, qua gratia. Ho-
neste, pudice, additum ne quis secus suspicaretur legitur etiam modeste. Pedagogos, qui curam mo-
habebant: & dabantur cullosæ puerorum puellarumq. Præceptores, diuersarum reru & scientiaru.

uita: sed pene immortalitate dignius uidi. Non-
dum annos quattuordecim expleuerat: & iam illi
anilis prudentia: matronalis grauitas erat: & tñ
suauitas puellaris cū uirginali uerecūdia, ut pa-
tris ceruicibus inhærebat: ut nos amicos pater-
nos: & amanter: & honeste complectebatur: ut
nutrices: & pedagogos: ut præceptores pro suo
quenque officio diligebat, q̄ studiose: q̄ intelligē-
ter lectitabat: ut pater custoditeq. ludebat. qua
illa temperantia: qua etiam constantia nouissi-
mam ualitudinem tulit: qua medicis obsequaba-
tur. sororem partim adhortabatur: ipsamque se
destitutam corporis uiribus: uigore animi susti-
nebat. Durauit hic illi usque ad extremum: nec
aut spacio ualitudinis: aut metu mortis fractus
est: quo plurius grauioreque causas nobis relin-
queret: & desiderii: & doloris. O triste plane acci-
dumque funus: morte ipsa mortis tempus indi-
gnius. Iam destinata erat egregio iuueni: iam ele-
ctus nuptiæ dies: iam nos aduocati: quod gau-
dium quo mæore mutaretur est: non possum ex-
primere uerbis: quantum animo uulnus accipe-
rim: cum audiui Fundanum: ut multa luctuosa
dolor inuenit: præcipiente: quod in uestes: mar-
garitas: gemmas fuerat erogaturus: hoc in thu-
ra: & in undigenta: & odores impenderetur. Est
quidem ille eruditus: & sapiens: ut qui se ab in-
eunte ætate altioribus studiis: artibusque dedi-
derit. Sed nunc omnia quæ audiuit: quærit: læ-
pe quæ dixit: aspernatur: expulsiq. uirtutibus
aliis: pietatis est totus: & talis ē pietas: cui igno-
scas: laudaueris etiam si cogitaueris quid ami-
serit. Amisit enim filiam quæ non minus mores
eius: quam os: uultumque referebat: totumque
patrem mira similitudine exseripserat. Proinde
si quas ad eum de dolore litteras mittes: mement
to adhibere solatium: non quasi castigaturum: &

Pro suo officio, ut pertinebat ad officiū
uniuersiuiq. magis enim diligendi sunt
litterarum præceptores: q̄ cantus & lyra.

Custodite, castigatæ: cum respectu. No-
uissimam, qua perit, Vigore, uigor ē ro-
bur & firmitas. Apuleius uigorolium pro
rubusto posuit. Hic, uigor, Spacio, longi-
tudine. Causas, ut superioribus uirtu-
tibus adderet constantiam. Acerbum,
immaturum. Mortis tempus, quo erat
destinata rebus lætis. Destinata, designa-
ta: sponsa uxor. Elected, ut boni omnis:
Aduocati, inuitati ad nuptias. Mista,
ad agendam tristitiam: nam qui dolent in
geniosi sunt perquirere doloris causas.

Margaritas, uniones, dicitur margaritæ
margaritum: & margaris: ut plummum in
uenitur in mari indico & rubi litioribus
authore Curtio, culmen omnium rerum
preti margaritæ tenent Plinio proderent
qui libro nono capi. xxxv. plura super his
scripsit. Gemmas, Pomponius, ff. xxxiii.
titulo de auro & argento legato. Gemmæ
inquit sunt perlicuæ materie uelut sma-
ragdi: chrysolithi: & amethisti: lapilli autē
contrarie superioribus naturæ: ut Abasi-
ani, uerientani, margaritæ autem nec gē-
mis nec lapillis continentur. gemmas, pa-
riter Curti? a margaritis distiguitis: ut
que Plin. apud seniores multa de gemmis
differuntur libro. xxxvii. translatiue gem-
ma in uite dicitur a rerum rusticarū scri-
ptoribus. Vnguenta & odores, quibus
mortui respergebantur. Mart, Vnguenta
& Casias & olentem funera Myrrhā: Thu-
raq. de medio semicremata rogo: Et quæ
de stygio rapuisti cinnamon læcio, Ausoni?
Sparge mero cineres: & odoro perluc nar-
do Hesper: & adde rosis balsama pante-
is, ac deinceps. Ab ineunte ætate, ab ado-
lescētia. Altioribus studiis, philosophia.

Quærit, dememinit. Audiu, a præ-
ceptis philosophæ. Dixit, monuerat ob-
seruanda: nam quibus recordetur constan-
tiam in aduersis seruandam: patientia: & re-
tinendam: tamen dolore superatur: & affe-
ctui indulget repulsi alius uirtutibus: &
sola pietate seruata. Talis pietas, tam ho-
neste sunt causæ: ut amet filia & ideo as-
cribis si consideraueris: quam filiam perdidit.
Exseripserat, effineraat: reddiderat, eligia-
uerat. De dolore, cohibendo. Castigaturum, non q̄ sit eius generis ut castiget & repræhendat tanque

Vigor

Margarita
Margaritū
MargarisGemmæ
Lapilli
Margaritæ

20201

si sic mereat ut possis Fundano ignorare: immo eum laudabis si consideraueris: quam filiam perdidit.
rit. Os, linimenta faciei. Vultum, motum in affectibus.
uerat. De dolore, cohibendo. Castigaturum, non q̄ sit eius generis ut castiget & repræhendat tanque

solicite dicere. Timor, ut timeant ne sua scripta improbenē tanq̃ non satis absoluta. Nec plura dicā.

De iuvene, Calphurnio Pisone, Libet, dicere. Rariora de nobis, raro similia nostris tribus cōtingant an honestius eū scripta Pisonis extolleret? nobis, legis etiā in quibusdā exemplaribus p. rariora de nobis, denique ut cū sequentibus sic coniungat, denique recitatione summaque quē lectio clarior ē. Stimulus, incitatio, laudare adolescentes: ubi Fab. optat sibi dari puerum qui laudibus & gloria excitat, nā laudibus haud minus q̄ omnis gaudent generosi: & scripsit Plut. Spartanis uoluisse ab iuuentibus statim annis ali-

quo affectionis stimulo ad gloriam ducitur:
ut & utruptos dolor angat: & laudes ad
maiora prouchant. Qua, uia studioru,

Lumen, decus, famē, splendorem. Ma-
tores fū praeſentiſſent, fup Calphurnia do-
mo uiroꝝ geluſ miſe in modū celebra-
nā. C. Piſo Calphurnio gñe otr: ac milis
inigneſq; famulas paterna nobilitate cō-
plexus: clari apud tuūq; tumore erat p-
uirtutē aut ſpecies uirtutis ſimiles: nāq;
facundiaꝝ tuendis cuiuſq; exteꝝba, hoc
Tacitus lib. vi. fuit & Calphurni⁹ Piſo ut
dñs in Sicilia fugitiuſ pclaruſ: ut ſup Cal-
phurnie domus ſplendore cōmutatū L.

Calphurnia dōus

Pifonū
nobilitas

mentā recitantis. Etenim nescio quo pacto magis i studiis hoies timorē q̄ fiducia decet. nec plura: quāquam libet plura: quo sunt pulchriora de iuvene nobili: ratiōra de nobis. recitatione finis tā multū: ac diu exofculatus adolescētē: q̄ ē acer rimus stimulus mōnēdi: laudibus icitauit: pgeret q̄ cōpisset: lumēq̄: qđ sui maiores p̄cūlilē: posteris pferret. Gratulatus sum optimæ matris: gratulatus: & fratri: q̄ i auditorio illo nō minorē pietatis gloriā: q̄ ille alter eloquētiā rettulit. tā notabiliter p̄ fratre recitante primum metus eius: mox gaudiū emīnit. dii faciant: ut talia tibi saepius nūciē. Fauē o. n. lælo: ne sit sterile: effectū: mireq̄ cupio ne nobiles nostri nihil in domibus suis pulchre: nisi imagines hēant. quæ nūc hos mihi adolescētēs tacite laudare: adhortari: & qđ ambo: gloriæ satis magnū escognoscere uidēt.

C. Plinius Macro. S.

Bene est mihi: quia tibi bene est. habes uxorem tecum habes filii: frueris mariti: fontibus: rubris: agro: uilla amoenissima. Neque enim dubito esse amoenissimam: in qua se composuerat homo felicius: antequam felicissimus fieret. Ego in Thuscis: & uenor: & studeo: quæ interdum simul facio: nec tamen adhuc possum pronuntiare: utrum sit difficilius capere aliquid: an scribere. Vale.

C. Plinius Paulino, S.

fenfuri effent auditores de fcriptis fratris. Gaudiū, poſt q̃ u
miſeſto. Sæculo, noſtris temporibus. Sterile, rude, imperit
inutile, idem q̃ ſterile. Imagines, maiore illuſtrium: quas ſc
neribus ſuoz producere. Pios adoleſcentes, Piſones fratres

BENE MARCO congratulatur q̄ in sceſſu Tarentino
ſciſ ſcribit uel uenari uel ſtudere. Quia tibi nā cō
Mari ad qd̄ uilla ſita fuerat. Rariſ. circūuicini
codicibus ſcriptū uidimus. Viribus idēſ p̄ſpera

mus et Rufus ad imperiū vocati dicerent: eos Domitianus par-
li deportavit. Nervus quoque Tarentū secedere iussit, ubi tanquā
Apollonium ei praedixit olmo imperaturo. Felicius comen-
to, multū offendere vitam Nervae privati fuisse beatorem
imperator maximus et augustissimus. Simul eodē tempore ad-
venandum plura scripsisse. Difficile quia utrumque delect-

utitur Plut. ac alios. & q̄q̄ de nobilitate Pifo
nū multa p̄dicimus quædā tē addā : nam
Valerius Max. i. i. c. de cōlānā. C. Pi-
fonē cōsulē laudat. L. Pifonē hīstoricū
L. i. i. Diony. Plut. citat. & P. Pifō oratō
& cōsulāris de Hispania triūphauit. M.
Pifonē tradit C. C. græca doctrina iocō-
muni mōdō : qui ante fuerunt. itē L. Pi-
fō rē. pl. legem primus de repetundis tulit
orations reliquit : multarum legum fu-
zor ac disafor fatalius. L. urbis cultos
& studio liberalium antistes : ad quē
Bētiū fratrem Floratius scripsit poetæ.
Augūstus graui morbo pressus nullū sibi
suc-
cessorem declarat. Pifonē exieritis & pu-
blicos reddiris in libello scribēs dedit.
C. C. Pifō cōsul cum Rubrio Gallo sub
Traiano tradente iurifconsulto. r. i. l. de
fideicommissariis libertatibus. fortāse
Calphurni frater. Pietatis amoris in fratrē
ille alter. Calphurnius Pifus, uulgari lo-
cutio ille alter : quæ Secund⁹ alibi est usus
illam alteram dicens : ex postulat stultus
epistolāris. Metus. dum incertus erat :

Zosimus

Ideo. Petis ut Paulinus uillam suā cōmodet liberto Zosimo donec curatus sit a tussis: quam re citando contraxerat: & inde sanguine euomuerat. erat autē recitator bonus: & litteratus cithara callens: & dñs suo multa praeſtans officia: eius memoria adhuc Comi extat i tēplo diui Andree tribus uerbis notata ZOSIMVS CONIUGI INCOMPARABILI. pariter Verone le gicus Zosimus Viriatus extantem in curru triumphali, Zosimum Alexandrinum & philosophum & alium Gazzum siue Alesionitā declamatorē recitat Suidas. ad zosimum primatē scripsit in epi stolis Aeneas rhetor. Molliter. benigne. humane. Habes. tractes. ἰσὸς ποτὶ δ' αὖτις. ἰσὸς ποτὶ κ' ἰσὸς. Focer autem pater q̄ mihi erat. sumptus ex ultimo shados: ubi Helena conqueritur Priami filios sibi alē quando infensos extitisse: focerum uero Priamum semper se mitem praeſtisse me morat. Hoc nostrum paterfamiliz. testu me semper in animo est. Nostrum. patro norum proprium: an quia romanum est uocabulum. naz paterfamiliz idē appel latus: q̄ curare debet familiam ea manu suetudine: qua si pater esset. Asperior. im mitior. Frangeret. moneret ad lenitates.

Quāto nūc maior uenit debilitas aegro tans: est homo probus. in secunda lectio ne fuit quāto nūc maior uenit debilitas. iam angitur homo probus. fuit tertia feri ptura non absurda quāto nunc utilior humanitas aegrotanti. Probus. bonus quasi probatus: sicut improbus malus. Officiosus. qui se immiscet officiis iuan di grata. & non officiosus: idēst quietus & domi residens. interdu pro eo q̄ no cet intellegimus officiosum ab offendo Mart. omnes persequeris praetorum Cotta l. bellos: Accipis & caras: officiosus ho mo es. apud Apuleium in primo asini. ad uentores pristinos in fece. Submissus offi ciosis rōcis rancus appellat. Litteratus. litteris exculus. Apuleius. x. dñs aditū ha bebāt iuuenem filiū probe litteratum: & per id consequenter pietate modestiaq̄ praecipuum. Tranquil.

Officio sus

Litterat⁹

de grāmaticis: sunt qui distinguunt litteratū a litteratore: ut grāci grāmaticum: & grāmatisam: & illū quidem absolute: hunc mediocriter doctū existiment: quoq̄ opiniōem etiā Orbilius exemplis confir mat: nā apud maiores atque cum familia diutius uenalis produceret. ne non temere quem litteratum in ti tulos: sed litteratū inscribi solum: quāsi non perfecte litteris imbutum. Apulius tñ nono litteratum pro seruo inscripto usurpauit: frontes inquit litterati nam notis in fronte quibusdā inscribēbāt. Eius. praeterea. Comœdus. comediae actor. Inscriptio. nam uenales serui scriptis monstrabantur i qua prae stant arte. Facit. excellit. Aptē. accommodat: ut uox conueniat ei rei: quā agit. Cithara. diēta τράπε ζον. uisio. q̄ facile moueatur: aut q̄ auditores in amorem moueat. Seruius testudinem diēta credit est autem uocabulum græcum: & pro lyra a Suida interpretatur. Apuleius secūdo floridoq̄. cithara bal theo celata apta structūm (sustine: manus eius tenera procerule leua distans: digitis nervos mouet: dextra psallentis gestu suū: fabulū citharæ admouet ore parata percutere cū uox in cantico interque uir. Quā comœdo necesse est: nā inter actus comœdiae concinebat: q̄ Hor. in arte p̄cipit ut opportu ne fiat. neu qd medios intercinat actus: Quod nō p̄posito conducet. & mox: Tibia nō ut nūc oricalche iundā: tubæq̄ Armula: sed tenuis: simplexq̄ foraminē pauco Aspirare & adesse choris erat utilis. Diome des. pantomimus: & choreutas in comœdia caneabant inter actores comœdiae. p̄ facultate: & arte potio res principatū sibi artificij uendicabant. insuper legius Flaccū modulasse tibiis terentianas comœdias. Legit. recitat. Sedulo. diligēter. lucūda. mihi grata. Charitas. amor. Cōparatū. datū. cōfuetū. Hoc. zosimo. Semel. nūc. Intente. acriter. alte. In Aegyptū. ubi zosimos natus erat: nō remittebatur in patriam & ad suos: cum ualeudinari curentur mutatione aeris praesertim si transferantur in consuetudi nem prioris uictus: & coelestis enim restituuntur ueluti nutrici ac parenti. alioquin Aegyptius aer potior

Cithara

Comœ dus
intercinat

Ideo q̄ molliter tuos habes: quo simpli cius cōfitebor tibi: qua idulgentia meos tractē. Est mihi semper in aīo Homerū cum illud. ἰσὸς ποτὶ δ' αὖτις ποτὶ κ' ἰσὸς. & hoc no strum paterfamiliz. q̄ si elēm natura asperior: & durior frāgeret me tñ infirmitas liberti mei Zo simi: cui tanto maior humanitas exhibēda ē: quā to nunc maior uenit debilitas aegrotanti. est ho mo probus: & officiosus: & litteratus. Et ars quē dē eius: & quasi inscriptio comœdus: in qua plu rimum facit. nā. p̄nūnciat acriter: sapienter: apte: decenter: etiā utitur cithara perite ultra q̄ Co mœdo necesse est. Idem tam cōmode orationes: & historias: & carmina legit: ut hoc solum dedi cisse uideatur. Hæc tibi sedulo expoli: quo ma gis scires q̄ multa unus mihi: & quā iucunda mi nisteria praeſtaret. Adcedit longa iā charitas ho minis: quam ipsa pericula auxerunt: est enim na tura comparatum: ut nihil æque amorē incitaret & accendat q̄ carendi metus: quē ego pro hoc nō semel patior. nā ante aliquot annos dū intente: i stanterq̄ p̄nūnciaret: sanguinē reiecit. atq̄ ob hoc i aegyptū missus a me post longā pegrinationē cō

& minus pestilens: inde multitudine hominum fere ceteras orbis partes superauit. auctores sunt Diodorus: & Iosephus. Confirmatus liberatus: curatus. Imperat uoci. nihil supra uires enunciare. Tullius la. paru: & modica tussis. Veteris infirmitatis. refectionis sanguinis. Prædia. quæ sitio est. fondus a possessione uel agro uel prædio quid distat: fondus est eo quod solo continet. ager est species fondique: ad usum hominis comparatur. possessio ab agro iuris proprietate distat: quicquid. n. apprehendimus: cuius proprietates ad nos non pertinet: hoc possessione appellamus: possessio ergo usus est: ager proprietates loci est: id est um utriusque supra scriptæ res generale nomen est: nam: & ager: & possessio huius appellationis species sunt. hæc Modestinus & præter eum Asconius prædia. igitur sunt res ipsæ. prædies homines idem dici solent. res: quorum res: bonæ: prædia non uno nomine dicuntur. Iustinianus in Inst. prædia omnia ædificia urbana. appellamus: & si uilla ædificata sunt. Foroiuli. Foroiulæ. ses cognomine Contubienfes locat Plinius in sexta Italiae regione: quæ Vrobianæ: & agrum gallicum circa Ariminum complectitur: de quibus nunc loquitur Secundus scio tamē Strabonem nauale Casertis Augusti: quod Foroiulium uocant posuisse inter Olbiam & Antipolim: ut distet a Maesilia stad. sex milibus: & Prolemaeum Foroiulium in Histria: sed diuersa oppida eodem nomine appellata quis nescit: nam: & Plin. Foroiulium in Hispania refert. Lac. tussis per hyemem locis maritimis: per ætatem locis mediterraneis opus est. tussitem minime opus lectione uti uehementi: ut illis in tussis peregrinatio est: cibis ut lac in alio coctum. magis terribile est: aliqui cum sanguine expulsi: sed id modum: modum p^o piculi hæt exit. n. mō ex gingiuis: mō ex ore: & copio

Fondus
Possessio
Ager
Prædiū

firmatus rediit nuper. Deinde dum per continuos dies imperat uoci ueteris infirmitatis tussicula admonetur: rursus sanguinem reddidit: quæ ex causa destinaui eum mittere in prædia tua: quæ Foroiulii polides. Audiui enim te sæpe referentem esse ibi aerem salubrem: & lac eiusmodi curationibus accommodatissimum. Rogo ergo scribas tuis: ut illi uilla: illi domus pateat: offerant et sumptibus eius: si quod opus erit: erit autem opus modico. est enim parcus: & continens: ut non solum delicias: uerum etiam necessitates ualitudinis frugalitate restringat. Ego proficiscenti tantum uaticini dabo: quantum sufficit: & eunti in rura tua.

C. Plinius Vro. S.

 Terum Bithyni post breue tempus a Iulio Basio: et Rufum Varenum posuiderunt: Varenum: quem aduersus Bassum aduocatum: & postularat: & acceperat. inducti in Senarum iurisdictione postularuerunt. Tu Varenus petis: ut tibi quoque defensionis causa euocare testes liceret

Foroiulū

Foroiulū

Tussi
remedia

Foroiulū

se nonnunquam autem in summis faucibus fertur: aut ore uenæ alicuius adaperito: aut tuberculis qui bustam natis: & ex his sanguine erumpente: aliquando gutture: & artenis exulceratis frequens tussis sanguinem extundit. interdum etiam fieri solet: ut aut ex pulmone: aut ex pectore: aut ex lateribus: ex iocinore feratur. præter a Celso prædicta: Plin. ad exulcerationem stomachi lactis alimini potus item bubuli plurimum prodest. lege plura libro. xxvi. cap. v. & xxviii. cap. x. apud eundem. Necessitates ualitudinis: quæ necessaria sunt ualitudinario. Restringat. amputet. minores faciat id est abstineat a necessariis. Ego. sensus est. dabo ei tantum nummorum quantum opus erit in uitam domi tuæ nihil opus: ideo ergo nihil ulterius addam.

 Terum. accusauerunt Bithyni Iulium Bassum repetundarum: qui in ea provincia proconsulatum gesserat: contra quæ a senatu impetrauerant aduocatum Rufum Varenum: postea fortius et ante puincia reperundage pariter res sit. pro Varenio agit Secundus: cui contraxit Foteus græcus homo. concessa est Bithynis inquisitio: & Varenio postulatio. A Iulio Basio. lib. i. legimus Iulium Bassum rem fuisse repetundage sub Traiano quod puincia Bithyniam expulsa: sed illic scriptum: Pomponium Rufum aduersus Bassum agisse: nunc uero Rufum Varenum: multum intellegere appellatum Pomponium Rufum Varenum. A Iulio Basio post accusationem Iulii Bassi. Detulerunt. accusauerunt: apud senatum. Proconsulem. Bithynia. Varenum. dico illum Varenum: nam erant in urbe alii eiusdem appellationis: & repetitio talis reficit auditorem: & magis rem declarat. Acciperant. impetrauerant a senatu: quo dimissus aduocatus peti solitos. Inquisitio. inquisitio id est alicuius criminis manifesti saltem per famam ex bono: & equo iudicis competentis facta inuestigatio: nam cum in ius uerum erat dicebat accusator: reus: iniuriam provincialibus fecerat: si tacuisset: si ei æstimabat ut uictor si negasset: petebat accusator a magistratu dies inquirendæ criminum. Euocare testes. puincia testes in rem suam uocare: & expectandum donec in urbem uenirent. in rem suam faciunt Taciti uerba ex libro. xlii. Pomponium inquit Syllanum magna uis accusatoris circumsteterat: poscebatque tempus euocandorum testium ex Africa puincia: ubi. proconsulare imperium habuerat: sed illic defendi postulabat: ualuitque pecuniosa orbiatate: & cuncta: sed sicut fauore: & gratia quorundam Syllanus obtinuerat statim pronari

Inquisitio

ita iure Varenus impetrauit ut posset euocare testes. Recusantibus. nolentibus ut euocaret testes contra obiecta crimina. Cognitio. discussio. examinatio. Suscepta. a senatu. Aegi. dixi causam. Euentus. bono. & malo. nam. & Varenus concessum est testes euocare. & Bithynis data fuit inquisitio. Fortuna dominatur. domina est. & plurimum potest. Fortūe oia Tullius rex ascripsit. ex oculata ab Apuleio dīnā uagā. inconstans. incerta. uaria. indignorūq; fauoris. huius omnia expensā. huius omnia serūm acceptas sola laudatur. sola arguitur. & in tota ratione mortaliū sola utraq; paginā facit. *ut. & t. v. t. v. x. i. s. v.*

recusantibus Bithynis cognitio suscepta est. Aegipio Varenus non sine euentu. nam bene. an male liber indicabit. In actionibus enim utraq; i partem fortuna dominatur. Multum cōmendatiōis & detrahit. & affert memoria. uox. gestus. tēpus ipsum. postremo uel amor. uel odiū rei. libet offensis. liber grā. & secundis casibus. & aduersis caret. respondit mihi Fonteius Magius unus ex Bithynis plurimis uerbis. paucissimis rebus. mos est pleriq; græcorum. ut sit illis pro copia uolubilitas. tam longas. tāq; frigidās pīodos uno spiritu quasi torrente contorquent. itaq; Iulius Cādidus nō inuenisse solet dicere. aliud esse eloquentiam. aliud loquentiam. nam eloquentia uix unī aut alteris iam non sumus Antonii. ut credamus

Fortuna dñatur

Fonteius Magius

Græcorū loquētia

Periodus

Iulius Vesp. Cādidus

Eloquen. tiā loqūntia

Græcorū loquētia

Periodus

Iulius Vesp. Cādidus

Eloquen. tiā loqūntia

quem unum reliquit disertos se uidisse multos eloquentem oīno neminem. Inuidebat uidelicet in ei⁹ me te species eloquentiae: quam cernebat aīote ipsa non uidebat. uir autē acerrimo ingenio (sic. n. fuit) multa: & in se: & in aliis deiderans neminē plane: qui recte appellari eloquentis: posset uidebat. cū uero stante bar disertum: qui posset satis acute atq; dilucide apud mediocres hoīes ex cōmuni quadam opione hominum mirabiliter dicere: sed eloquentis: qui mirabilis: & magnificentius augere posset: atq; ornare q̄ uellet: oēsq; oīum rerum: quae ad discendum pertinerent fontes animo ac memoria contineret. uerum

Disertus

nemini. hāc uero quam Candidus loquentiam: appellat: multis: atq; etiam impudentissimo cui q̄ maxime contingit. Postero die dixit pro Vare no Homolus callide: acriter: culte: cōtra Nigri nus preesse: grauius: ornate. censuit Acilius Rufus cos. des. inquisitionem Bithynis dandam: pōstulationem Vareni silentio praeferre. hāc forma negandi fuit. Cornelius Priscus actoribus q̄ petebant: & reo tribuit: uicēq; numero. Impetra uimus rem negligēter comprāhensam: nec satis subsistentem: iustam tamen: quare iustam nō sum epistola executurus: ut desideres actionem. nam si uerum est Homericum illud. τωούτιχρημύτοι οφειλάτιν. apud te prouidendum est mihi: ne gratiam nouitatis: & florem: quae oratiunculam illā uel maxime commendantes: epistolae loquacitate perdam.

Vale.

C. Plinius Rufo. S.

Descenderam in Basilicā Iuliam auditurus: quibus proxima cōperendinatione

Cor. Priscus. consulum designatorum unus apud quem Secundus luxu obitum Valerij Marcialis. Actoribus. accusatoribus Bithynis. Quae petebant. inquisitionem. Reo. Vareno facultatem testium euocandorum. Vicit numero. sentētia Prisci comprobata est a maiori senatorum parte. Rem. ut liceret testes euocare. Cōprāhensam. approbatam: intellectam a senatoribus. Subsistentem. probabilem. Iustam tñ. consistentē: nam erant personae: & res notae: ergo causa cōstebat: sed uix subsistētem dixit: & ex altera parte rōnes erant ualidiores ad faciendam fidem: optime Hermodogenes: & cū secutus Fortunatianus in primo rhetoricorū tractant. Executurus. dicturus. Actionem. orationē quā pro Vareno dixit. τωούτιχρημύτοι οφειλάτιν. iccirco: nullo modo oportet sermonem augere. uerba Patrocli ad Merionem ex. xvi. Iliados. Nouitatis gratiam. quia noua magis placet. Florem. multum. uel decorem. illebatam lectionem: pulchritudinem. Quae. duo. Loquacitate. si summā totius orationis longa epistola comprāhenderem. Perdam. nam non tanq̄ nouam legeres illam.

Descenderam: dicturi erant aduocati apud centumuiros: ad quos audiendos Secundus conuenerat: sed Licinius Nepos iudicia soluit edicto monens ut senatus consultum seruaretur: quo cauebatur ne quis ante actionem pecuniam acciperet uel pacisceretur: quod Nepotis factū a quibusdam reprehendebatur: ab aliis laudabatur. Descenderam. ab Aequilio loco edito ubi domum habuit. Basilicam Iuliam. in qua iudicia publica: & priuata conficiebantur. relegere a nobis praenotata. Proxima comperendinatione. actione: quam primum etiam acturus. comperendinatio enim utriusque partis actio. secundum alios comperendinatio est. secunda actio. item comperendinatio est ab utrisque litigatoribus inuicem sibi denunciatio in perendinum diem: nāque cum in rem aliquam agerent litigatores: & poena se sacramenti peterent: poscebant indicem: qui dabat post trigessimū diem: i quo dato: deinde inter se comperendinum diem denunciabant: ut ad iudicium uenirent: quo cum esset centum antequam causa ageretur: quasi per indicem rem exponebat: quod ipsum diem dicebatur causae coniectio: quam causae suae in breue coactio: secundū alios inter cōperendinationem & ampliationē hoc interest: q̄ cōperendinatio ex una tñū repetitur partes: cum ante iudex nō intelligeret ut oīno suadebat. iudices si bona cū absoluebant eam: si mala nō statim dānabant. sed hac excusatione

Cōperendinatio

Causae coniectio

Amplia-
tio

parcebant: nam cum condemnandi nota esset. a littera. K. absolendi: ampliandi signum. N. L. q. significabat non liquere: inde ampliatio nascebatur. hæc Alconius. Tacitus comprehendinationes liberas olim fuisse memorat. postea restititæ sunt legibus: nam tertia a dione inquit Cicero: ut his ludorum diebus: interpositis nemo illum comprehendinarum: iudicaret. adimo enim comprehendinarum: q. habet lex in se molestissimum bis ut causa dicatur: uerum ut opinor Glauca primus tulitur comprehendinaretur reus. antea uel iudicari primo poterant: uel amplius pronuntiam: alibi Secūdus dixerat. leges tot horas

Obserua-
re

tot dies: tot comprehendinationes largiuntur. iudices. sorte ducti. Cētumuii numero centum octuaginta: tot enim quatuor tribunalibus scribebantur. Obuersabantur aduocati. simul aderant aduocati: legitur etiam obseruabatur scilicet ab aduocatis: & auditoribus. centumuii uenerabantur: nam obseruatio ad honorem refert: & in duabus rebus est: aut obsequio: aut speculando alias obseruatio est calliditas: & diligens annotatio. deinde sequitur.

Aduocatis silentium longum. scilicet fuit donec prætor adueneret. Nuncius aduenit. dissolutio. exortatio: quæ coniunctionibus uerborum & medio sublati: partibus separatis effertur. Eximitur dies. interdictum est eo die libus: ut iudicis uacarent: sic enim dies creditur eximii: cum iustitiam indicitur: & iura silent. Parat⁹. ad dicendum. Morer. desistam a causis agendis. Nepos. Licinius Nepos. Legibus quaerit. secundum leges cognoscit: nam ius cognoscendi auctore Pediano erat apud prætorem: & Paulus de regulis iuris in 3. ubi cūq. causæ cognitio est: ibi prætor de iudicando: uero ius apud equites fuit. prætor autem urbanus iuridicando præerat: & in potestate habebat omnium iudicum tabellas. Edictum. edicta prætoris sunt: dictatores etiam imperatorum: auctore Dionysio in suis antiquitatibus: & Lampridio historico: ad hæc Secūdo dicente edictū Augusti: & Traiani: & Martiale Domitiani. edicimus enim quod iubemus. & uni generi edicimus: secundum Donatum: & præcepta præceptionesq. iustorum: & iniustorum. romani edicta uocant: ut quidam scribant. propter eam: quæ tunc fiebat: dictationem: in qua diffinitione complectuntur interdicta: quibus uetatur aliquid fieri. Senatusconsulto. quod supra principis librum dixerat: decretum a senatoribus referente Traiano. Suberat. subscriptum fuerat. Senatusconsultum. quo reducebatur ne quis ob causam orandam pecuniam acciperet. Negotium. causam. Agere. ante litem contestatam iurare cogebantur. Causæ. aliqua cautela prouidisse ut aduocatus pecuniam haberet. His prædictis. Mile. aliis innumeris. Venire. uendi ab aduocato. Emi. a litigantibus. Peractis negotiis. finitis controversiis. Decem milium. secutus est Nepos exemplum Claudii: quem legimus apud Tacitum posuisse modum aduocatis pecuniæ capiendæ usq. ad dena sextertia: idem enim quod decem milia nummum. quæ egressi repetandarum tenerentur. Qui centumuiralibus præsidet. decem enim & octo prætores fuisse in urbe alibi probauimus: centumuiralibus igitur causis unus præerat. Deliberaturus. spacium ad deliberandū sumpturus. Sequeretur exemplum. faceret idem quod Nepos. luopinati ocium. in speratam ab agendo uacationem. Carpitur. quibusdam tanq. nimis seuerum a nonnullis lacerat. Laudatur. a plerisq. tanquā honestum: & utilem ut in senatu: ita in ciuitate hominū iudicia diuisa sunt. Cuncta. corrigerent. uniuersum edictum reprobarent: & arbitrantur permittere: dum unicuiq. dare: & accipere pro aduocatione quantū libuisset. Quid. dicentes. Prætores seueri. q. si hoc fuisset faciundum ipsi prius fecissent. Hic est. amara ironia: perinde ac si dicerent. num Carosmi Fabritius: num Fabius? Contra. dicunt: laudantes Nepotis factum. Initurus magistratum. gesturus prætoris officium: ex quib⁹ apparet in præcedentibus emendate legi: Nepotem prætorem designatum.

Edictū

Interdi-
ctum

respondere debeam. sedebant iudices: Centumuii uenerant: obuersabantur aduocati: silentium longum. tandem a Prætorē nuncios. dimittuntur centumuii. eximitur dies me gaudente: qui nunquam ita paratus sum: ut non morer causa dilationis. Nepos prætor des. qui legibus quaerit: proposuerat breue edictum: admonerat accusatores: admonerat reos executurum se quæ. S. C. contineretur. Suberat edicto Senatūconsultū hoc. Omnes: quisquis negotium haberet: iurare prius: q. agere iuebantur: nihil se ob aduocationem cuiquam dedisse: promississe: causisse: his enī uerbis: ac mile præterea: & uenire aduocationis: & emi uetabatur: peractis tamen negotiis permittebat pecuniam duxtaxat .x. milium dare: hoc facto Nepotis commotus prætor: qui centumuiralibus præsidet deliberaturus: an sequetur exemplum: inopinatum nobis ocium dedit: interim tota ciuitate Nepotis edictum carpitur: laudatur. multos inuenimus: qui cuncta corrigerent: quid ante hunc prætores non fuerunt? Quis autem hic est? qui emendat publicos mores? alii cōtra: rectissime fecit initurus magistratū

Iura recognouit. Pomponius Iurisconsultus asserit prætorē habuisse facultatē adiuvandi uel supplendi uel corrigēdi ius ciuile. Nouissimas, inensas: ultra modū. Turpissime, p. quæstū nā accusatoria uitā; uiuere: & ad defendēdos reos p̄mo duci, p̄ximū latrocinio est, pacificēdi qdē ille pyratius mos: & ipōnē tū p̄culis p̄cia: p̄cul abomināda negotiatio: & a mediocriter iprobris abierit. Rē pulcherrimā, p̄cōini um, orādī maiestatis: qua nihil diū immortales melius hōi dederūt: & qua remota muta sunt oīa, illa nihil i urbe uel ad utilitatē fructuosius: uel ad dignitatē amplius: uel ad urbis famā pulchrius: uel totius ip̄erti atq; oīum gētiū noticiā illustrius, uis aliū de maiores honores: opes: amicitie: laus p̄ris: & futura hoībus cōtingit. Alterutrā, bonā fuit malā. Ex euentu, si bonū euen tū fortietur edicūm Nepotis: patit̄er bonā famā: sin minus: malam: nā ab euen tu sapenūmero res iudicantur: ut testatur Quidius: exitus acta probat: & Lilius, vii. belli punice: ex euentu quo nihil iniquius est: famam homines habent: a quo idē tra hens argumentum inducit Hānonē dicē, rem euentum esse ueluti iustū belli iudicē. Nemo dicere solebat euentum in manu for tunæ constare: hic Lilius scribit euentū in māu stultorū uersatū: nā plerūq; uis ora toris: & cætera ap̄e sepe ab imperitis exitu: & uictoria indicant̄. quare secūdi Ilostratez cum euentus sit in manu fortunæ: nō lau dandus is cui res p̄sp̄ce cedūt: sed qui q̄ tum cōsilio humano liebat cas multo an p̄sidiū: & p̄uiditū & si secus q̄ intēderat euenirent: sapientes, n. & docti fortuita de bent excludere: M. T. in rhetoricis: cuius cūq; negotiū finē uētū diffinit: Donatus tantum bonorum exitum: contra tamen probatissimorum authoritatem. Iniquum, sine ratione. Vsu receptū, cōsuctū. Procedunt: laudant̄ admittuntur. Eadem facta, eodem consilio gesta. Libertatis, si bene cedūt, Furoris, si male.

Eloquen
tia

Euētus

Iura recognouit: Senatus cōsulta legē: reprimē nouissimā pactiōnes: rē pulcherrimā turpissime uenire nō patit̄. tale ubiq; sermōes: qui tū alter utram in partē ex euentu p̄ualebūt. Est omnino iniquū: sed usu receptū: q̄ honesta cōsilia: uel tur pia put male: aut p̄sp̄ce cedūt: ita uel p̄cedūt: uel repræhendunt̄. Inde plerūq; eadē facta: mō libertatis: mō furoris: nomen accipiunt. Vale.

C. PLINII CAECILII SECVNDI EPIST. LIBER SEXTVS.

C. Plinius Tyroni. S.

Go quādū Trans Padum: tu in pi ceno: minus te requirebam: postq̄ ego i urbe: tu adhuc i Piceno: m̄to magis. ex quo ip̄a loca i q̄b̄ eē una solemus aeris: metui cōmonēt: seu q̄ desiderū absctū nil p̄inde ad uicinitas acuit:

probatissimorum authoritatem. Iniquum, sine ratione. Vsu receptū, cōsuctū. Procedunt: laudant̄ admittuntur. Eadem facta, eodem consilio gesta. Libertatis, si bene cedūt, Furoris, si male.

IOANNIS MARIAE CATANAEI COMMENTARIJ IN EPISTOLAS LIBRI SEXTI. C. PLII NII CAECILII SECVNDI. NOVOCOMENSIS.

Go. Transpadana regio dicitur: quæ nobis est cū Padū: cispadana: quæ ultra Padū: habet. n. respectū scriptorē: q̄ erant in urbe: nā illis q̄ nobis cispadanus ager: trāspan⁹ erat. Contulerat se Secundus in p̄tiam Cornū: Tyro in Picenū: sed reuersus in urbem ubi cōsueuerat Tyroni tunc cepit desiderium amici: quare hortat̄ ut Romā ueniat. Transpadū. Corni ubi sua pla rima tenuit prædia. Padus ab imis radicibus Vesuli montis exortus: siue a gremio ut testatur Pl. Prole, etiam Padi caput iuxta Lariam paludem refert: qui submersus ediculo rursus in agro Vibonensi ex tollitur secūdum Solinū: ad Plinio tradente in Forouibienfium agro: nulli anni claritate inferior: nam a poeta fluuio rursus refertur: Lucanus non mihiorem Nilō scribit: & Strabo cunctos Europæ fluuios præter Histrum magnitudine superare: dicitur a grecis Eridanus nota Phæachontis pena. fons eius me dis diebus æstius semper ardet: canicula liquatis niuibz flumen augetur: atq; ubi liquit agros uberta: sed unum maxime memorabile: q̄ Padusa dicitur efficit, hæc sumpta ex Mella: Strabone: Plinio: Solinos Diodoro: qui dissentiens a cæteris scriptoribus tradit q̄q; tantū ois in fretū se exonerare. Piceno, agro eras: Picenū post Umbriæ ciuitates: q̄ inter Animum Anconēq; iacet extēdit: p̄fecti sunt ā Piceni a Sabinorū terra: q̄ cū ductū: & auspicio picī iter facerēt nomē inde nacti fuere. e. mōtib⁹ usq; i plana: & pelag⁹ eorū icipiūt domicilia: quorū ager i lōgūmagis q̄ i latū excreuit bon⁹ ad oīa: cæterq; lignariis q̄ frumētis fructib⁹ lōge p̄stat. iter cæteras urbes insignē hēt Anconē. in. v. Italice regione locat̄ a Plū: & hōium multitudine abundasse idē author a Piceno deducit Picenā: Picentia uero Picentini: q̄ ipsi po puli sunt Italice. Multo magis, te requiro. Ex quo, tpe. i. postquam. Me commōnēt tui, memorē me tui faciūte: i mētē meā reducūt. Absctū. p̄prie desiderū ē rege absctū. Peride. tā. Acuit. icitat.

Padus

Picennum

accedit. Impatiēti⁹ ardētius. In cā huius desiderii ē. Tormēto. sollicitudinē affectū. Veni. i urbē ut
medearis dolori meo. Illuc. Comū. Similes. cōquerētēs de abſentia meā: & efflagitantes aduētū i urbē.
S Oleo. taxo. notabiliter adionē. M. Reguli cū uideatur probare: & aperte modū agendi suo
tempore improbat. poſtq̃ publicos mores notauit: ad ſuos: & Arrii amici reuertit. Iudiciis.
centū ſtrialibus caīs. Deſiderare. q̃ maius ē q̃ querere. Habebat ſtudiu honorē. honorabat
ſtudia. Timebat. na timor eſt optimus ſtudioꝝ emendator. Pallebat. libro primo de co-

dem dixerat: expaluit non biliter quīs pa-
lat: semper: palida: non, studio credunt: ni-
mia uigilia: sed uini parafrosia: quare ioc-
est Valerī Martialis: Oppianum: qui cū
est mali coloris, cepit scribere uersus ut
uideret poeta: & illa Iuuenalis uelatio,
tunc uultu multis Pallere, & unum toto

C. Plinius Arriano, S.

S Oleo nonnunq̃ i iudiciis quærere. M. Re gulum. nolo enim dicere desiderare: cur ergo quæro? Habebat studiis honoris: timebat: pallesbat: seribeat: q̃ uis non posset de disceere illud ipsum qd̃ oculum mō dextrum: mō sinistrum circumuehebatur: dextrum si a petitore alterū si a possessore ēēt acturus: quod candidū splenium in hoc: aut illud supercilium transfe bat: q̃ semp aruspices cōsulebat de actionis eue tu: animi superstitione: sed tamē ex magno studio rum honore ueniebat. iam illa perquam iucunda una dicentibus: q̃ libera tempora petebat: q̃ audituros corrogabat: quid deniq̃ iucundius: q̃ sub alterius inuidia q̃ diu uelis: & in alieno audi torio quasi deprehensum commodē dicere? Sed utq̃q̃ se habent ista: benefecit Regulus: q̃ est mortuus: melius si ante: nunc enim sane poterat sine malo publico uiuere sub eo p̃cipe: sub quo pocere non poterat. Ideoq̃ fas ē nonnunq̃ eum quærere: nā postq̃ abiit: illa increbuit passim: & i ualuit cōsuetudo binas: uid singulas cleftydrase interdū & dimidias: & dandis: & petēdi. nā: & q̃ dicūt x̃p̃istē malunt: q̃ agere: & q̃ audiūt finiri:

Kęguł receptrale libru in Kuttice & aliu de obitu filii sui diuinagisse. Dedicare, obliuisci, defuere: nā de cōpositū uerbi significationē cū quo iungit interdū de struitur et apud graecos να τὰ uerbi causā να τὸν τοῦ διδικο, να τὰ αὐτὸν τοῦ διδικο. Circumlineabat qdam frōte liniebat ungueto ut cerusa dicitur pannicu lu fuisse falsiciam iponebantq spleniū dicebat a gubulda exstimatū oculorū operimentū ad arcendū nimīa lucezies mementū Martialis libro secūdo. Et numerosa hinc stelante splenia fronte: itē, viii. Talla lunata splenia frōte fedēt, libro x. p petio la uidet misfapate: Cur spleniato faepe pdes mōto: Alba ue prius sana labra cursa. secundū Pollucē caput splenis dictue splenitis σπληνιτις ē splenem dolere. Pili, testae herba splenion Irēbus mediet

Alterum finistrum damnat Fabius eos qui
dicendo oculos compressos, tene-
bant: nec nisi plane rudes et stultos tales
hii possent. A possessore, pro. Candidum
solummodo, falsum album. Hoc, unde. Haru-
spices qui in inspectione ultimam ario-
labant. De actionis euentu, antequam ageret
an perficeret sibi cessura esset actio. Suppiti-
no, superuacua religionem: Superstitio est
timor superfluus: et delictus: aut ab amicis,
dicta suppositio: multum superfluit per
aetate delirantem: stultis, superum, secundum

Luctuū suphitiō ē suphitiū regū. & celestiu: & diuinu: q̄ sup nos stāt iānis: & suphius timor. & suphitiōis: deos nimis timēt. auctores hēo Seruū: & Dōrū: alii suphitiōis uerbu originē habuisse uolūt ab iis: q̄ filios suphites ē nimis iportuē a diis efflagitare: cū tñ iō iportuē: iēpta: religio possit suphitiū appellari: q̄ a romanis oī tang pēstis ab urbe sepitus euulsa fuit. Veniebāt. id cōsūlere haruspices: p̄ cedebat ex sūma reuerētiā studiis hēbāt: nā nisi de magnis deū cōsūlere nō debem⁹. lā. p̄tereā. Vna. cū Regulo. Libera tpa. spaciōsa: ampla q̄ta orator uoluisse: intra tps lege cōstitūtū tñ cauidies lī cebat agere nisi lōg⁹ dicēdi spaciū a iudiciō p̄terassent. Auditoris corrobabat. cōgregabat: q̄ se agētē audiret. Alteri iudiciā. Reguli maluiōriā: q̄ tū iudicet p̄teret ad dicēdū lōgūlima tpa. Auditorio. auditoribus quos Regul⁹ corrobauerat. Dephenfem. ex i sperato. Cōmode. libere: q̄rum: & q̄ uolēs. Vt q̄q. bñ an male. Benefeci. q̄ malus. Melius. fecisti. Si añs. nō mortuus ē et ā Dominianū sup quo multa seclēta patrant. Pricpe. Traiā: q̄ falsas accūsaōnes nō admittit: gbus Regulus polebat. Ideo. cū nō possēt nocere. Abiit. obiit. Increbuit. iolenit: i usū uicē: & recepta ē. Clepsydra. repetē an notata i p̄cedēb⁹. Dandi. cōcedēdi aducta: iōgē aduocātus. Argisse. simile aōiōne suā. Finiri. finiri.

Solentū

Supstitio

imponi actioni. Quā iudicare. q̄ rectam sententiam pronuntiare. perinde ac si diceret aduocati fastidiū capiunt agendo: iudices non audiendo male iudicant. quare oēs q̄ primū finē iponi quaerunt officio suo. Studiō. artis. dēdēt. Periculose reor: quos patroni cunctis artibus debent tutari. Tot horas. idē au thor est accusatori sex horas: reo nouē ex lege cōstitutas: super qua re iā multū annotauimus. Tot dies. x. iudicos Aferonio memorante. Comperendinationes. dilationes. Illi. maiores. Hebetes. eccutientes: & ingenio debili. Nos. apertius. amara derisio. Religiosius. iustius. Paucioribus. minorib⁹

q̄ iudicare: tanta negligentia: tanta desidīa: tanta deniq̄ inreuerētia: studiorum: periculorūq̄ est. an nos sapientiores maioribus nostris: nos legibus ipsis iustiores: quē tot horas: tot dies: tot cōperendinatioēs largiuntur. Hebetes illi: & supra modum tardī: nos apertius dicimus: celerius intelligimus: religiosius iudicamus: qui paucioribus Cleydyris praeipitamus causas. quā diebus explicari solebant. O. Regule: qui ambitione ab oībus obtinebas: quod fieri paucissimi praestant. equidē quoties iudicos: quod uel saepius facio: q̄ dico: q̄ tu q̄s plurimū tēporis postulat: tū do ei qui docet: cōmeratium enim existimo diuinare q̄ spaciola sit causa inaudita: tempusq̄ negotio finire cuius modum ignores: praestertim cum primā religionis suae iudex patientiam debeat: quae ps magna iustitia est. At quaedam superuacua dicuntur: etiam si satis est: & haec dici: q̄ non dici necessaria. Praeterea an sint superuacua: nisi cum audieris scire nō possis. Sed de his melius corā: ut de pluribus uitiis ciuitatis. Nam tu quoq̄ amor cōmunium ciuiū soles emendari cupere: quae iā corrigere difficile est. nūc respiciamus nostra: & quid oīa in tuis recte: in meis noui nihil mihi at: & gratiora sunt bona: q̄ perscuerant: & leuiora

incommoda: q̄ assueui.

C. Plinius Vero. S.

Ratias ago: q̄ agellū: quē nutriti meae

Index

Docere

Patientia
Praestare

Vetus

ne: & Vipianus. xlii. titulo q̄ ui aut elam: & libro quadagesimo sexto de solutionibus. item. ff. xxxix. de operis noui nuntiatione: & ibidem Paulus. Primam religionis suae. quam obseruare imprimis debet inter cetera suae fidei conuenientiam Seneca capite de iustitia inquit. de fide: & iustitia scias agi ubi. cunque de ueritate tractatur. Pars magna iustitiae: cum enim iustitia sit constans: & perpetua uoluntas secundum iustitiam: non immerito patientiam iustitiae magnam partem nominant. At quaedam. occurrit obiectio. Dicuntur. a cauidicis. Etiam. sic est. concedo superuacua dici. etiam enim cōsentientis aduerbium est. Haec. superuacua. Non dici. angustia temporis. Coram. uita uoce tractabimus. Cōium. ciuium resp. nostrae romanae. Emendari. plus est corrigere q̄ emendare: nā qui corrigit in rectū reducit: q̄ emendat uiciū operit. & mendae supinducere conat̄ uelamē aliquod. Difficile. q̄a inueterata uicia difficile curant. Nostra. nostros mores: primū. n. cognoscere seipsum. Et quid. nūquid. In

tuis recte: se habent. Nihil. noui est. Bona. quae sunt in rebus meis si qua tū sunt. Perscuerant. q̄ non abscedunt. Quod assueui. nam ab assuetis si sit passio. non tanta fit. Ratias. Vero agricolationi itēto cōmēdat agere: quē nutriti suae dono dederat. Veros plures Spartianus: & Capitolinus monumētis tradidit: huius autē t̄q̄ obcurioris nulla apud alios fit

mentio. Erat æstimabatur precio. Curate, excolite, nā diligenti cultura precia prædiorū ampliātū: quia reditus supercurrūt: ita si negligētius habita sint: minui ea necesse est. q. rescripterunt diui fides autho re Callistrato de iure fisci. Reparabit, resurget, restituet in precii cētum milium nūmū. Hæc quoq; cōmēdanf. Munusculū meū, q. ego donauit. Illius, nutricis. Quā mea, ut uidet donasse rē p̄ciosā,

Calphur
nia

NVñ. Cōquerit nō sibi licuisse per occupationes in campaniā cum uxore Calphurnia secede re: imibz multa amabiliter discessit: & hortat ut salē pluribus epistolis timori suo pvideat. Calphurnia Secundi uxore te- stantur tres eiusdē epistolæ: & Sidonius libro. ii. Valitudinis bonæ recuperandæ. In Campaniā ubi Fabat⁹ Se cundi profocer uillam Camillianam pos- sedit. E uestigio, statim post digressum tuū. Viribus acquireret, astrueret firmi- tati tuæ: erat. n. debilis: & ideo in campā am Italici regionū apricam secesserat. Corpasculo, per hoc colligif Calphurniā fuisse parua staturæ: & enli. Et qui, & quō. Secellus uoluptatis, secūdū Eutro- pium nulla magis regio ad ociū: & uolu- ptatē accomodatā q̄ Campaniā: siquidē non modo Italiæ: sed pene toto orbe ter- rarum pulcherrima Campaniæ plaga est: nihil hospitabili⁹ mari. hic illi nobiles por- tus: Caieta: Miseno: tepentesq; fontes Baie: & ad uoluptatē: & ad sanādos mor- bos commodissimæ: Lucrinus: & Auern⁹ quædam maris ostiæ: hic amici uitib⁹ mō- tes Caulis: Falernus: Massicus: & pulcher- rimus cunctorum Vesunius: urbes ad ma- re Formiæ: Cumæ: Puteoli: Herculanium: Pompei: & ipsa caput urbiū Capuæ: quæ quondam intra tres maximas Romæ: Car- thaginēq; noiata: nam rosa; ferr odorā- tiorē satius: unde uulgo dictū plus apud Campanos unguenti: q̄ apud ceteros olei fieri: est. n. amēntissim⁹ Campaniæ tract⁹ si quis ubertatem soli: celi tēperie: aprica colliū: opæa nemogē: innoxios saltus: uiti- um: olearūq; puentus: nobilia pecuaria eo girauerit: tibi summū liberi p̄sīs cū Cerere certamē: hæc littora fōtib⁹ calidis rigāf: p̄terq; cætera in toto mari eōchyliū: & p̄ se nobilitant: in usq; generosior olea li- quori: & hoc quoq; certamē humanæ uol- uptatis tenuere Ofci: Græci: Vmbri: Thu- sci: Campani. Regionisq; abidantiam, Campania feritur toto anno pannico semel: bis farre: sed campus qui circa Capuam est: & laboriæ uo- catū: a græcis phlegreus cæteras terras fertilitate superat: & i delicias alicæ politur messis. Inoffensa, sana. Equidem, ego quidem more Virgiliano. Fortem, beneualentem, quamuis sana esses: & absens tamen tibi timerem: quanto magis inualidæ. Est suspensum: & anxiū, facit hominē ambigere: & du- bitare: neq; parum æstulare. Nihil seire, nullum nouum intelligere. Ratio, causæ: respectus. Omnia, mala. Metuentium, qui omnia aduersa suspicantur. Quæ abominor, quæ omine abicio ut puta mortem, abo- minef inqt Columella arator herbā tanq̄ omē trisle expuat. Fingo, imaginor. Cōsulas, subuenias. Securi or. cū legā tibi bñ r̄s: timor: ne post missas lras noui mali aliquid te p̄sint.

Campa
nia

NC. Plinius Calphurniæ. S.
Vnquam sum magis de occupationibus meis quæstus: quæ me nō sunt passæ: aut proficiscētem te ualitudinis causa in campaniā prosequi: aut profectam e uestigio subsequi: nūc enim præcipue uirul esse cupiebā: ut oculis me- is crederē: quid uisib⁹: quid corpasculo acqui- reres: & qui deniq; secellus uoluptates: regionib⁹ q̄ abundantiam inoffensa transmitteres. Equidē etiam fortem te non sine cura desiderarem, est. n. suspensum: & anxiū de eo: quem ardentissime diliga: si interdum nihil seire, nūc uero mecum ab- sentiæ: tum infirmitatis tuæ ratio incerta: & ua- ria sollicitudine exterreret. Vereor omnia: quæque natura inेतuctum est: ea maxime mihi: quæ abo- minor: fingo, quo impēsius rogo: ut timorī meo singulis quotidie: uel etiam binis epistolis cōsu- las. ero enim securior dum legam: statimque tū mebo: cum legero.

SC. Plinius Vrsō. S.
Crisperā rēuissē Va. ut sibi euocaf testef- liceret: qd plurib⁹ equū: qbus dā iniquū

Abomi-
nari

SCrisperā. Lici. Nepos postq̄ Varus obtinuerat ut sibi testes p̄ defensione liceret euocare: cepit perere ut legi repetidag; adiceret licere reis denūciare testes: cui relationi multi cōtra di- xerūt: sed p̄sertim lubentius Celsus: iter quos orta cōtētiōe ad lites usq; p̄cessum est. Tenuis se, ipetrallē a senatu, q. paulo aū legimus. Euocare, ex Bithynia in urbē cōuocare: & milites

euocati auxiliares dñr subito tumultu a cōsule cōuocati ad opē resp.ferendā:ea militiā dē euocatio: ut rū apud Macrobiū euocatio appellat qñ dñ euocant ab aliq urbe excidēda. Sequēti senatu.cū primū senatus hitus ē. Refertur.poneret i cōsulationē. Proxio.nup factu ut Varenio liceret reites euocare.

Finitā iam decretā. Retractauit.renouauit: reuulit:rocognouit:ē.n.retractare q omiseris repetere:& mutare:sic ferrū retractatū:sic scripta sū omīsa:& deide emēdata dicimus retractata. Sub exiplo legis ambitus.ad imitationē legis ambitus: q cauebatur: ut sicut accusatoribus licebat inquirere & testibus

Euocati
milites
Euocatio
Retractat

& quidē p̄tēsaiciter Senatus:ū de rebus aliis referret: de proximo. S.C. disseruit:finitaq; causam retractauit. Addidit etiam petendū a cōs. ut referret sub exemplo legis ambitus de lege repetundarū: an placeret in futurū ad eam legem adici: ut sicut ti accusatoribus inquirendi: testibusq; denunciādi potestas ex ea lege esset: ita reis quoq; fieret. fuerunt quibus hac eius oīo: ut sera: & intempestiua:& p̄postera displiceret: quæ omīso contra dicendi tempore castigaret peractū: cui potuisset occurrere. Iubentius quidē Celsus p̄tor tanq; emendatorē Senatus: & multis: & uehemētē crepuit. Rñdit Nepos: rursusq; Celsus: neuter cōtumeliis tēperauit. nolo referre quē dici ab ipsis moleste tuli. quo magis quosdā e numero n̄ro improbauit: q mō ad Celsum: mō ad Nepotē prout hic: ul' ille diceret cupiditate audiēdi cursitarēt: & nūc quasi stimularēt: & accōderēt: nunc quasi recōciliārēt: cōpōerētq; frequentius singulis: am

denunciare. ita reis pariter ius esset. de ambitu Lulius. vii. ab urbe condita iunc primum refert a. Cn. Perillio tribuo pl. auctoribus patribus ad populi relatu fuisse: eaq; rogariōe nouoq; maxime hominum: qui nūdinas: & cōciliabula obire soliti erant cōpressa eredita: haud æque patribus laeta. M. Tullius Vatinius tradit. se tulisse legē de ambitu ex senatuscōsulto: id q p. Muria repetitisq; Liuii abbreviator lib. xlvii. ante Ciceronē legē de ambitu lasā testat. fuit autē ea lex cōstituta resp. cōs. sicut repetundarū: Tacit⁹ n̄ loquitur candidatoꝝ ambitus iulias leges pepit: sub principe uero cessat lex ambit⁹. testes sunt iuriscōsulti.

Placere: cui liberū ē incedere leges: & mollire. Eā repetundarū. Denunciandi. denunciare est futurū aliquid nūciare. quo uerbo frequēter utit Cicerio in orationibus: & Secundus mox. inquit qd denunciationibus & quasi minis agōnā fere in p̄tē sumitur hostilis. Præpostera. inuersa. Cōtradiendi tpe. cū de ea agabatur: & nondū dicit decretū senatuscōsultum. Peraōū. iam transactū: nam p̄tenta dicente apud Liuiū Annibalē magis rep̄hendi: q corrigi possunt. Occurrere. i tpe cōtradicere. Iubentius Celsus p̄tor. Vip.

Denūciat

Iubentius
Celsus

Spartiani
locus
Iuue. loc⁹

ff. v. pridie idus martias. Qu. Iulius Balbus: & P. Iubentius Celsus cōs. uerba fecere de his: quæ imperator Cæsar Adrianus Traiani parthici filius p̄posuit idem lib. ff. xxxviii. de operis libertorum scribit Iubentium Celsum fuisse iuriscōsultum: sic Pomponius de iuris origine Celsos patrem: & filium iuriscōsultos tradit: & Marcellus. ff. xxii. filium cōsulem ponit: & libro. xxi. i. extat Ploetanæ epistola ad Iubentium Celsum: & Eiusdem ad illam. Iubentius Celsus cum primoribus urbis cōiurationem iniens contra Domitianum accusatus admirabiliter uitauit periculum: nam cum iniceret ei manus dixit se quædam secreto uelle Domitiano deferre: & supplex dominum deumq; sc̄pius inuocans inquit nihil tale admisit: uerum si mihi dilationem dederis: quorum particeps non sum omnia explicabo: multosq; mani festabo ac conuincam: inde dimissus nullum de rexit: aliquando alias causas pretereans distulit cōfessionem usq; in Domitiani necem: post quæ Dion in Traiano hæc addidit Celsum Traiano carum: & statum ei in publico iussu imperatoris erectam: uirumque optimatem fuisse: & inuito Adriano ex decreto senatus Baia interfectum: quod necem imperatori moliretur. auctores habeo Spartianum: & Dionem: quamquam mendose apud Spartianum legatur Adrianum in consilio habuisse Iulium Celsum iuriscōsultum. tu reponere Iubentium Celsum: p̄inde is fuit rhetor eloquentissimus: etiam Iuuenalis in dicat Celso distare parat: tam & si interpretes significasse uelint Cor. Celsum: cum is fuerit mediocris orator: nec temporibus satyrogaphis: inde pariter decepti sunt. viii. Satyra super illud Nec dubitāt Celsi p̄toris uendere ludis: uti neque Cor. Celsum: neque pro adiectu posuit celsum ut quidam ariolatur uel uno Secundi testimonio satis constare accipi possit: sed Iubentium Celsum p̄torum sub Traiano: quo principe satyram suam poeta condidit. Celsi qui curam equitum in Bello Orthonio fumpsit meminuit Tacitus. alii prodiderunt Titum Iuuentium oratorem fuisse in dicendo lentum ac pene frigidū: sed callidū: & in capiendo aduersariū uersutū: p̄terea nec indoctū & magna cum iurisculius intelligentia. Sabino Iubentio rescriptis diuū Prū rettulit Vip. pariter Cæcilio Iubentiano. Rursusq; Celsus. respōdit Nepoti. Tēperauit. abstinuit. E numero n̄ro. senatorii ordinis. Ad. iuxta. in p̄tes. Accēderēt. incitarent. irritarent. Frequentius. ordo est frequentius precabantur Cæsarē Traianum propitiū singulis

Ludicra
ars.

interdū precabant ambobus ut assolet fieri in ludicro aliquo, dicā apertius, qui mō stimulant: mō reconciliabant Celsum & Nepotē: Traianū tunc i senatu p̄cabant ut uellet fauere Celfo uel Nepoti tanq̄ si augere aliq̄ res ludicra. Ludicra aut̄ ars, quæ ludi gratia fit ut scenica: & historica. Possidontius auctore Seneca quattuor esse ait genera arū, nā sunt uulgares: & sordidæ: sunt ludicræ: sunt pueriles: sūt liberales: ludicræ sunt quæ ad uoluptatē oculorū auriumq̄ tendunt: qualis scenica & historica unde etiam eius cā comparat Plinius ludicrā uocat̄ his annumeres licet machinatores: qui pegmata p se fac, gentia excogitant: & tabulata tacite insublitie crescentia: & alias ex inopinato uarietates: aut deficiētibz quæ coherebāt: aut his quæ distabāt sua spōte coherentibz: aut quæ eminebāt paulatim in se resistentibz: quos speritoge serunt oculi, oīa subita: quæ causas nō nouere mirant: & qui arte ludicrā exercuisset ius nō hēbat sedē di in. xlii. gradu. Alter alteri, iplicita plepsis. Libello, supplicatione: accusatione. Pugilaribus, libris lignetis cetera illiis. Amicorū loquacitas, utriusq̄ familiarium delatio, nam amici Nepotis significauerunt Celfo quid Nepos pararet: & Celsi: quid ille Nepoti. Conuenissent, constitissent inter se id facere.

S

Quando. Quam diligenter pro amicorum dignitate debeamus operā nostrā ac nostrorū p̄stare satis alibi: sed p̄sertim hac eplā monet Sods: qui p̄ Iulio Nasone honores petituto rogat Fundaniū suū: ut ideo ueniat Romā q̄a suscepit candidatū: & uerebas si repulsam pateret: ne sibi illuderet. Si qñ, optauit. Voti socio, te adiutore ut uotū meū consequar. Petit cū bonis, hēt bonos utrosq̄ cōpetitores. Pendeo, sum sp̄sus sum iter sp̄m & metū. Consultare, iā functū cōsulari: & p id aliqua grā: & autoritate apud senatores: aliqñ non.

Videor mihi, esse cōsulari cū spero: cū timeo iā: uideor fuisse: & priuatus hac dignitate. Candidatarum ofum, dignitarum: magistratū: potestariū, tanq̄ si omnes dignitates iam a me gestas nunc primū pro me peterē. Quæ decucurrī, quos functū sum sunt ēt q̄ sic distinguant: rursus mihi uideor cōsularis, i. alicuius autoritatis: q̄ p̄dixerat exerceor spe, deinde sequentia ordinē: cōsidatus, i. Naso meretur hāc curā ofum q̄ decucurrī: dignus ē ut exerceat spe: afficiat metu i petitione ofum honore: quos ego gessi.

Mei charitate, amore suo erga me. Pina, respectu patris eius: nō, n. initū sumptis ab illo. Aetare, q̄a puer egoille iā natu grādis. Mōstrari mihi, tāq̄ ut admirabilis digito ab aliis mihi demōstrari. Quintilianū, quē supra testatur ē hūisse p̄ceptorē. Nicēā nullū t̄pibus Traiani alibi legisse meminisse Nicēā Atheniensīū imperator & Megarensis alter uetustiores fuerunt. Alioqñ, in sup. Filio, Nasont. In senatu, nā cōmendatōe senatorū interdū candidari p̄ferebant: Qu, Cicero ad, M. Fratrem p̄ petitionē cōsularis monet cōp̄rādōs: & cōfirmandos magistratus ex quibus maxime consules: deinde tribunos pl. ad cōfiscandū centurias: ad mōndū sumus suifragia iudicio senatorū cōmissa a Traiano: & populo adēpta, q̄ apte taxat luuenalis dicēs: nā pridē ex quo suifragia nulli Vēdimus effugit caras: nā q̄ dabat olim impenitū, fufces legiones: oīa: nunc se continet. Viuentes, dū uiuunt tanquā abeat amor cum uita, Ornamentum, collocatum est Nasoni, Ipsi enitendum: ipsi elaborandum, membra paria. Hoc tempus, petendorum honorum. Parauit amicos, faciunt hic Ciceronis uerba ad, Qu, Fratrem amicorū studia

S

Quando. nunc præcipue cuperem esse te Romæ: & sis rogo, opus est mihi uoluntati laboris: sollicitudinis socio, peti honores Iulius Naso: peti cū multis: cū bonis: quos ut gloriosum sic est difficile superare. Pendeo ergo: & exerceor spe: adficior metu: & me consularem non esse sentio: rursus mihi uideor omnium quæ decucurrī candidatus, meret hanc curā longa mei charitate, est mihi cū illo non sane pariterna amicitia: neq̄ enim esse potuit per meam atatem: solebat tñ uix dum adolescentulo mihi pater eius cum magna laude monstrari: erat non studiorum tantum: uerum etiam studiosorū amatissimus: ac prope quotidie ad audiendos: quos tunc ego frequēbam: Quintilianum: & Nicēam sacerdotem uentitabat, uir alioquin clarus: ac grauis: & qui p̄desse filio memoria sui debeat. Sed multi nūc i senatu quibus ignotus ille: multi quibus notus: sed non nisi uiuētes reuerentur, quo magis huic omīssa gloria patris: i q̄ magnū ornamentū: gratia infirma: ipsi enitendum: ipsi elaborandū est: quod quidē semp: quasi præuide ret hoc t̄ps: sedulo fecit: parauit aicos: quos pa-

Nicca

beneficiis: & officiis: & uetustate: & facilitate ac iocunditate naturæ parta esse oportet: sed hoc nomen amicorum in petitione latius patet: q̃ in cætera uita: quisquis est enim qui ostendat aliquid in te uolūtatis: qui colat: qui domum uentitetis in amicorum numero habendus est. Mamertinus p̃ consilatu, quis ignorat tum quoq; cum honores populi ro. sufragiis mandabantur multos fuisse candidatorum labores: edificanda omnium nominat tribuum: omnes atq; etiam singuli saluandi: præfandæ obuiorum manus: omnibus aridendum: non solum cum infimis sed etiam cū ignotis familiaritatis imago simulanda. Me certe.ordo est. certe delegit me ad amorem: & imitationem ut primum permisit sibi iudicare idest profecto elegit ut me amaret: & imitaretur q̃ primum iudicium fecit de me. Dicenti. agēti. Cū maxime. præsertim. Amisissimorui. Raptum. rapti proprie dicuntur iuuenes: quorum funera sunt immatura. sca. tent huius uerbi innumera apud authores exempla. Ostentare. demonstrare. Na. font uelle suffragari: nam multi sequuntur exemplū tuū. Tum. ē. Circuire. ambire suffragia. Tecum. te duce. Abram. pe. interpone. Meū. pignoratū est usus meo. Dignitas. mea dignitas exigit ut adiuues: ne picitēs ex repulsā Nasonis.

Magistra
tus petro
ne qd fa
ciendum

rauerat: coluit. me certe: ut primū sibi iudicare permisit: ad amorem imitationemq; delegit. dicēti mihi solicite adfuit. affidet recitanti. primus etiam: & cū maxime nascentibus opusculis meis interest. nunc solus: ante cum fratre: cuius nuper amissū ego suscipere partes: ego uicem debeo implere. doleo enī: & illum immatura morte indigne raptum: & hūc optimi fratris adiūmēto destitutum: solisq; amicis relictū: quibus ex causis exigo: ut uenias: & suffragio meo tuum iungas. permultum interest mea te ostentare: & tum circumire. ea est autoritas tua: ut putem me efficacious tecum etiā meos amicos rogaturum. abrumpe si qua te retinet. hoc tempus meū: hoc fides: hoc etiā dignitas postulat. Suscepi candidatū: & suscepisse me notum est. ego ambio: ego petitor. In summa si datur Nasoni: qd petit: illius honoris negatur mea repulsā est. Vale.

Rapi

C. Plinius Calphurniæ. S.

Scribis te absentia mea non mediocriter adfici: unumq; habere solacium: q̃ pro me libellos meos teneas: sæpe etiā iuestigio meo colloces. Gratū q̃ his fomentis ac quiescis. iuicem ego epistolas tuas lectito: atq; idemtidem i manu quasi nouas sumo: sed eo magis ad desiderū tuū accendor: nā cuius litterę tū habet suauitatis: huius sermonibus q̃tū dulcedinis inest: tu tamen frequentissime scribe: licet hoc ita me delectet: ut torqueat. Vale.

C. Plinius Prisco. S.

Atilium Crescentem: & nosti: & amas: quis enim illum spectatior paulo: aut non nouit: aut non amat: hunc ego nō ut multi: sed arctissime diligo. Oppida nostra unius diei itinere dirimuntur. ipsi amare. inuicem: cum est flagrantissimus amor adolescentuli cœpimus. mausit hic postea: neque refrixit iudicio: sed inualuit. Sciunt qui alterutrū nostrum

Scribis. Respondet uxori Calphurniæ: quæ tū erat in Cāpania se nō minori desiderio illa teneri: q̃ illa p̃ se. Affici. le. distitit. Vestigio. lecti. e. a. cubilis pte qua soleo iacere. Fomentis. solaciis: medel. Ac quiescis. reficiens. Idemtidē. frequēter. Eo. q̃ epistolas tuas lectito. Hoc. le. gere tua scripta sua uia. Torqueat. quia tunc magis subit recordatio nō licere mihi coram frui tanta uoluptate.

Atiliū. prisco suo enarrat amicitia suā ab adolescentia cū Atilio Crescente. q̃ eo tēdit ut Priscus sollicitet Maximū Valeriū Vari hæredē reddere cū uisuris pecuniā: quam uat' Atilio debebat. Paulo spectatior. dignior: & paulo clarior. tanq̃ si diceret notus & prædilectus est omnib; uiris autoritate p̃ditis: qualis tu es. Oppida nostra. patria utriusq; oppida iuxta Comum sunt: quæ uno die inde possunt adiri Bergomū: Laus pompeia: Nouaria: sed præcipue Mediolanum. Ipsi adolescentuli. nā a teneris annis: tunc enim amor uehementior: & inchoatus pertinacius durat. Hic mansit. amor durauit.

Neque refrixit iudicio. postq̃ peruenimus ad eam ætatē: qua iudicare potuimus non diminutus ē amor: quod alius alium indignum amicitia iudicaret: sed potius creuit. Sciunt. norunt q̃tū nos amemus.

Prædicatione, laudatione. Circumfert, vulgat. Præ me fero, ostendo. Insolentiam, contumeliam. Superblam, οὐρισ τ αὐτοῦ ὄντος idest nullus me uiuente, sive extrinsecus tibi manus inferet, principum carminis ex primo illados ubi talibus Achilles Calchanta uatem alloquit, οὐρισ αὐτοῦ ὄντος καὶ τῶν Χρῶν Δερχόμενοι: σὺ μοι ἄλκω ἀπαύνησι βαρεῖ δὲ χεῖρας ἐμῶν idest nullus me uiuente & super terram iuente. Tibi cauas apud naues infestas manus inferet. Quorsus hæc, cuius gratia hæc uerba præmissi. Valerius Varus. Vari Syriz præfecti meminit Iosephus. No ster, utriusq; amic⁹. Sors, prima pecunia cui supercurrit sorsus: uulgo capitale dicitur non absurde. Vsuræ, reditus & fructus qui percipitur ex usu alicuius rei. Papi nianus de usuris & fructibus cum in iudicio bonæ fidei disceptatur arbitrio iudicis usurarum modus ex more regionis ubi contractum est: constituitur: ita tamē ut legi non offendatur. Vlpia, cum patrifamilias mora facta sit: iam in hæreditibus eius nō queritur mora: nam tunc hæredi proximo: hæreditario iure ea competit: sufficit enim semel moram filii ut usuræ uel usufructus perpetuo debeantur: ideoq; ad cæteros quoq; disceps transmittet.

Frugalitate, parsimonia: quod uiuit parce. Præstat, excellit. Ad uoluptatem de lectionis gratia non lucrī. Reparare, restaurare: recuperare. Scrupulū, difficultatem. sic libro tertio dixerat exime hunc mihi scrupulū. Leporibus, facetiis: uenustate: lepores, n. authoribus Donato & Cicero: uenustas & festiuitas est: unde mimo illi q; gratiose saltaret & eloqueretur nomeu inditū Lepori. lepidus autem qui politus est. Facetias hominis, libro primo eruditissime simul: & facetissime locutum Artiliū testatus est. Bilem, uirum. Vim, uehementiam. Eam, talez haberes: & per id summam. Liberum ingenium, libertate dicendi utens: non blandiens: sed fortiter loquens. Seneca in proverbiis, contumeliam nec fortis potest: nec ingenuus patitur. item ingenuitas nō recipit contumeliā.

Ut, quāuis. Iudicabo, non displicet ut legat uindicabo, iulicifer. Hoc est grauius irascar, interpretatio color. Se puret neglectum a me. q. non cōmendauerit diligenter negotium suum apud te. q. fieret si nihil cum Maximo perfereris. Hoc, s. ne ego me neglectum a te putem: illud ne ille poterit se neglectum a me.

Commēdas. Rñdet Tacito Nafonē cōdidatū sibi cōmēdān: & nescio quātope illū suscepisset. Nafonē mihi cōmēdas, admiratiue pñciandū. Meipsū, mihi cōmēdasses tanq; inferat Nafonem æque diligo ac meipsū

familiarius intuetur. nam: & ille amicitia meam latissima prædicatione circumfert: & ego præ me fero quā te sit mihi curæ modestia: quies: securitas eius: quietiam cum insolentia cuiusdam tribunatum pl. in iuri uerere: idq; indicasset mihi: rñdi: οὐρισ αὐτοῦ ὄντος. Quorsus hæc? ut scias non posse Atilium me incolumi iniuriā accipere. Iterum dices quorsus hæc? debuit ei pecuniā am Valerius Varus: huius est hæres Maxius non ster: quē: & ipse amo: sed cōiunctus tu. Rogo et go: exigo etiā pro iure amicitia cures: ut Atilio meo salua sit non sors mō: uerum etiā usura pluri um annoz. Homo est alieni abstinentissimus: sui diligens, nullis quæstibus sustinet: nullus illi nisi ex frugalitate redditus. nam studiā: quibus plurimum præstat: ad uoluptatem tantū: & gloriā exercet. & grauius est ei ul' minia iactura: & q; reparare quod amiserit grauius est: exime hūc illi: exime hūc mihi scrupulū, sine me suauitate eius: sine leporibus perfrui: neq; enim possūm tristem uidere: cuius hilaritas tristem me esse non patit. In summa nostri facetias hominis: quas uelim attendas: ne in bilem: aut amaritudinem uertat iniuria, quam uim habeat offensus crede eam: quā in anose habet, non feret magnum: & liberz ingenium cum contumelia damnum. Verum ut ferat ille: ego meum damnum: meam contumeliā iudicabo. sed non tanquā pro mea: hoc est grauius irascar: q; quid denunciationibus: & quasi minis ago? Qui potius: ut experā: rogo: oro: des operā: ne ille se (quod ualidissime uereor) a me: ego me neglectum a te putem: dabis autem si hoc p inde curā est tibi: q; illud mihi.

C. Plinius Tacito, S.

Commēdas mihi Iulium Nafonem candidatum? Nafonem mihi? quid si me ipsum? fero tamen: & ignosco: eundem. n. cōmēdasses tibi: si te Romæ morante ipse abfuisset. habet hoc sollicitudo: q; omnia necessaria putat: tu tamen censo alios roges. ego precū tuarum minister: adiutor: particeps ero.

C. Plinius Albino, S.

Vm. Conquerit Virginio Rufo uero nunq̃ satis laudato post. i. mortis annū nondū abfolu-
tū fepulchrū. Villā Alſienſem. uillæ alſienſis fit mentio apud Cic. p̃ Milone. Igitur. n. diuerſit
in uillā Pōpetii. Pompeiū ut uideret: ſciebat i n Alſienſi eſſe uillā. p̃cul inde. erat aut i agro alſiē
ſinā Alſiū ſi Dionyſio in antiquitatibus credimus Pelafgicū Aborigines incolere. Socr^o meæ.
Pōpetæ Celeritæ. Optimi. pp̃ mores. Maximi. pp̃ res getas. uide utraq̃ li. ii. Hunc. uillā alſienſem.
Nidulū. requē ſenectutis ſepulchrū ſuū. Monumentū. Vlp. ff. xi. ſepulchrū eſt ubi corpus mortui oſſa

Alſienſis
uilla

Sepulchrū
Monumē-
tum

Vm uenſſem in ſocus meę uillā Alſiē-
ſem: quæ aliquando Ruſi Virginii fuit:
ipſe mihi locus optimi illius: & maximi
uirī deſiderium non ſine dolore renouauit. hunc
n. incollece ſecelſum: atq̃ ſenectutis ſuæ nidu-
lum uocare conſueuerat. quocunq̃ me contuliſ-
ſem: illū animus: illū oculi requirebant. Libuit
etiā monumentum eius uidere: & uidiſſe ponitu-
it. eſt. n. adhuc imperfectum: nec difficultas ope-
ris in cā modici: ac potius exigui ſed iertia eius:
cui cura mandata eſt. ſubit indignatio cum miſe-
ratione: poſt decimū mortis annū: reliquias: ne-
glectumq̃ cinerem ſine nomine iacere: cuius me-
moriam orbem terrarum gloria peruagetur: at ille
mandauerat: cauere: ut diuinum illud etiam
immortale ſacrum uerſibus inſcriberetur.

Hic ſitus eſt Ruſus: pulſo qui Vindice quondā
Imperium aſſeruit non ſibi: ſed patriæ.
Tam rara in amīciis fides: tam parata obliuio
mortuorum: ut ipſi nobis debeamus etiam condi-
toria extruere: omniaq̃ hæredum officia præſu-
mere. nam cui non eſt uerendum: quod uidemus
acciſiſſe Virginio: cuius iniuriā: ut indignio-
rem ſiſe etiam notioſiorem ipſius claritas facit.

C. Plinius Maximo. S.

Vindice autem ſciſpum interimente inter. xx. milia galloꝝ qui ceciderant: exiuit rumor p̃inde atq̃ om-
nes uellent ob huiusmodi uictoriā ut Virginius imperiū admitteret: at is tunc iſſe quibus initio cogi-
tationibus inſiſtens electionē imperatoris ſenatui reſeruaſſet: ſed mortuo Nerone multi ruſus: & quidaꝝ
ex iſtis tribunijs erāt in tabernaculo diſtriſto enſe iubebant Virginiū uel imperiū uel ſerꝝ admittere: ſꝝ
poſtq̃ a ſenatu Galba imperator creatus eſt uix perſuaſit militibus ut eundē principiē dicerent. Flaccōq̃
Ordōnio legione tradidit. hæc Plutarchus. Aſſeruit. libere tradidit: & eſpauit. Etia cōditoria extrue-
re. in quod inuehitur Pil. ſenior. uñt inquit homini ſepulcræ cura: atq̃ etiā poſt ſe deſuturæ. conditori-
um pro ſepulchro Tranqui. uſurpat: ſcribens conditoriū & corpus magni Alexandri oculis Auguſti ſub
ſectum fuiſſe: & Petronius Arbitr in conditoriū profecura eſt deſunctū: & mox deſcendit i conditoriū:
& iteꝝ præcluſis conditori ſoribus. Tam parata obliuio mortuorū. Cui malæ conſuetudini occurrēs
Menedemus philoſophus poſt deſunctum Aſclepiadē amicitiffimum ſibi: cum eiſ amicus ad conſulūꝝ
ueniſſet: æcerentq̃ illū ianuſ adolescentē: memor etiā poſt ſara Aſclepiadis iuſſit hoſpitē introduci
dicens: Aſclepiades etiā ſepultus eſt ianuſ aperit. Hæredꝝ officia. titulus eſt libro. xi. ff. ubi cauetur ex
dignitate funerati ab hærede funera fieri: nā etiam ſi quid impenſæ in marmore factum ſit funeris ē. or-
ta aut hæc actio ex bono: & æquo. Papi. ff. v. quāuis ſtriſto iure nulla teneant actione hæredes ad monu-
mentum faciendum tamen pōſſicali authoritate compelluntur: ad obſequium ſupremæ uoluntatis.
Præſumere. præoccupare: ut nobis uicinis ſepulchra condamus. Non eſt uerendum. ut hæredes negligē-
tiam ſepulcræ. Virginio. uiro tam præclaro.

Virginiū
potuit ip.

Conditio-
nium

Praefat^o
urbis

Diē. Gratulaf Fufcū Salinatorē: & Numidiū Quadratū iuuenes apud pfectū urbis ægiffe ad imitationē fui cū ſūma laude & gloria. Adhibitus ī cōſiliū. electus ad iudicandū. A pfecto urbis. Vp. ff. l. oia criā pfectura urbis ſibi uendicauit: nec tñ ea q̄ intra urbē admiſſunt: neq̄ ea quocq̄ q̄ extra urbē ītra Italīā. initio eplāe diui Seueri miſſae ad Fabiū Chilonē pfectū urbis ita ſcriptū fuit: cū urbē noſtra fidei tuæ cōmiſerius: q̄q̄d itra urbē admiſſit: ad pfectū urbis pertinere uſt: ſed & ſi qd itra ceteriſmū miliariū admiſſū ſit: ad pfectū urbis p̄inetiſ ultra ipſū lapidē egreſſum ē: p̄ſe:

Fufc^o Sa-
linatorNumi-
di^o Qua-
dratus

Iudiciū

Diē lētū: adhibitus ī cōſiliū a pfecto ur-
bis audiui ex diuerſo agētis ſumē ſpei: ſū
mē idolis iuuenes Fuf. Saliatorē: & Nu-
midiū Vinidiū Quadratū: egregiū par: nec mō
tpibus nſis: ſed lris iplis ornamento futuſ. Mira
utriuſq̄ pbitas: cōſtantia ſalua: decorus hitus: os
planū: uox uirilis: tenax mēoria: magnū īgeniū:
iudiciū ēquale: q̄ ſingula mihi uoluptati fuerūt:
atq̄ iter hęc illud: qd ī pſū me: ut rectorē: ut magi-
ſtrū ituebanē: et q̄ audiebant. me emulari: meis
ſtare ueſtigiiis uidebant. O diē (repetā. n.) lētū:
notādūq̄ mihi cādidiſſimo calculo. Quid. n. aut
publice lētus: q̄clarifiſimos iuuenes: nomē: & fa-
mā ex ſtudiis petere? aut mihi optatiū q̄ me ad
recta tēdētibus q̄i exēplar ē: ppoſitū? qd gau-
diū: ut ppetuo capīe deſos oro: ac eoſdē teſtes pe-
to: ut oēs: q̄ me imitari tāti putabūt meliores ēē:
q̄ me uelit. Vale. C. Pl. Fab. Proſocero. S.

ſimū: & plurimū auctoritate apud ſe ualuiſſe. hic ē ille Salinator: cui poſtea Serulanus filiā diſtinabit: &
domo patricia genitrix pentes habuit honeſtiſſimos: nix eruditus & eloquēs: puer ſimplicitate: comitate
iuuenis: grauitate ſenex. Fufcū refert Sptianus in ſumma deſtinatione habitū. q̄ imperiū pſagis & oſſe-
tis agitatis ſparet. ad Fufcū lib. viii. Secundū leges binas eplās ſcriptas. Salinatori primū cognomē inditū
M. Lino q̄a in cenſura nouū ueſtigal ex ſalaria annona ſtaruit. Numidiū Quadratū. cuius alibi ſit mē
tio: hic dilectus familiariffime a Secūdō: hāres relictus ex beſſe a Numidiā Quadratilla auſa cōſpicuus
forma fuit: & oēs ſermones malignoſe puer & iuēis euafit: itra. xx. annū maritus: apd auā tāta ſeruente
te uixit: ut pātominos illius nunq̄ ſpectauerit. lego apud Sptianū: Quadratū cū Cādido geſſiſſe cōſula-
tū. Quadratū hitorici mēinūt Dion in uita Antonini Pii. & Capitolinū cū Volcatio. Quadratū grauitē
inſecutus eſt Adriānus: cuius uita. quā Sptia. latinā ſcripſit: legendū arbitrat̄ur Numidiū Quadratū ſi V
nidiū: ſic in Antonino philoſopho apud Iuliū Capitolinū: non Mummiū: ſed ſororis ſuæ filio Antonin^o
Pius moriens bonoſe maternogē partē reliquit. Lampridiū a Cōmodo occiſum Quadratūq̄ memorat:
q̄ de eo interficiendū cōſiliū miſiſſe: ſz hanc hitoria melius explicat Herodianus ubi aſſerit Quadratū
nobiliffimū locupletiffimūq̄ iuuenē incitatū a Lucilla ad necē imperatoris cū qua conſuetudinē ſuſcept
habere exiſtimabāt: hunc tñ opinor filiū illius Numidiū Quadratū. Probitas. laudabiles mores. De-
corus habitus. cultus in oratore debet eſſe ſplendidus: & uirilis: nā togae cinctus: & capillus tā nimia cu-
ra q̄ negligentia ſunt reſtrahēda. lege quā ſequunt̄ apud Fabiū lib. xi. habitus etiā ad corpus refer-
tur. Os planū. expedita p̄nuntiatio: nā Fabius p̄cipit os facile: & expeditū oratori habendū: & Secūd^o
in Regulo notauit in actione os cōſuſum. Vox uiril. fortis & durabilis: nō mollis & effemina. Te-
nax memoria. quā oēs diſciplinā continent: hinc nō imerito theſaurus eloquentiæ dicif: ſi quis unā ma-
ximāq̄ artē memoriæ quærat: exercitatio eſt & labor: multa edifcete: multa quotidie ſi fieri pōt cogita-
re. Aequale. magnū. Iudiciū. ſcđm Diomedē iudiciū ē: quo oēm oſonē rectē uel minufq̄ rectē p̄nuncia-
tū ſpecialit iudiciū: uel ē aſſimatio q̄ poema cæteraq̄ ſcripta p̄pēdimus adeo p̄tibus oibus oſonis iudi-
ciū cōnexū ē ac mixtū ut ne ſniſis quidē aut uerbis ſaltē ſingulis poſſit ſeparari: nec magis arte tradif q̄ gu-
ſt^o aut odor: Meis iſtare ueſtigiiis. tenete eundē ad dīs modū: quē ego. Cādidiſſimo lapillo. mos dedū^o a
tractib^o: q̄ dies felices albo lapillo: felices nigro notabāt. Publicæ. utilitatē publicæ cā. Studiū eloq̄tiæ.
Tēdētib^o. a Saliatorē & q̄drato. Tanti putabūt. q̄ri faciūt Saliator. & q̄drat^o. Meliores eloquentiores.

TVero. Binis Fabatipoceti litteris rōdet, prioribus q̄ suscipiet deſtendendū Prisco apud centūuiros: poſterioribus q̄ libenter recordat conuicioꝝ ſe quāvis iniuſtoꝝ. Suspenda manu, timide dubie. Vectio Prisco, de Vectio & Prisco alibi dixiſus: legiſ etia Bettio Prisco: quēz uidimus i memoriis antiquis agri Comēſis. In arena mea, translatiue arenā ſuā dixit agendi uſum frequentatū apud centū uiros, ſic luue, lentaq̄ ſori pugnamus arenā: plurius cauſas agit apud centūuiros ſuo & Mart. teſtimonio. Hoc eſt apud centūuiros, interpretatio color, Aperto pectore, ſim

Bettius
Prisco

TVero nō debes ſuſpenſa manu cōmen- dare mihi quos tuendos putas. nā: & te decet multis pdeſſe: & me ſuſcipe: quicq̄ ad tuā curā p̄tinet. Itaq̄ Vectio Prisco: quan- tū plurimū potero p̄ſtabo: p̄ſertim i arena mea: hoc ē apd centūuiros, eplāz quas mihi (ut aiſ) apto pectore ſcripſiſti: obliuiſci me iubet, at ego nullāz libētius memini, ex illis, n. uel p̄cipue ſen- tio quātope me diligas: cū ſic xgeris mecū: ut ſo- lebas cū tuo ſiſo, nec diſſimulo: hoc mihi iu- cundiores eas fuiſſe: q̄ habebā bonā cām: cū ſummo ſtudio curāſſem: qd tu curari uolebas. Proinde et rogo: ut mi hi ſemp eadē ſimplicitate: quoties ceſ- ſare uidebor (nunquā, n. ceſſabo) cōuiuiū faciās: qd: & ego intelligam a ſummo amore proſciſci: & tu non meruiſſe me gaudeas. Vale.

C. Plinius Vro. S.

VNquā ne uidisti quēquā tā laborioſum: tā exercitiū: q̄ Varenū meū: cui: qd ſum- ma cōtentione i petrauerā: defendendū: & quaſi ruſus petendū fuit. Bithyni Senatuſcō- ſultū apud conſules carperat labefactare ſunt au- ſi: atq̄ etiā abſenti principi criminari: ab illo ad Senatū remiſi non deſtiterunt. Aegit Claudius Capito irreuerenter magis q̄ conſtanter: ut q̄ Se- natuſcōſultū apd Senatū accuſaret. Rēdit Frō- to Catiſ grauiter: & firme. Senātus ipſe mirifi- cus. Nam illi quoq̄ qui prius negarant Varenū quāz petebat: eadē danda poſtq̄ erant data: cēſue- runt, ſingulos, n. integra re diſcentire ſas eſſe: per- acta qd pluribus placuiſſet cunctis tuendū. Ac- tius tū ruſus: & cū eo ſeptem an oſto f. Septem immo: ſin priori ſnia perſeuerarunt. In hac pauci- tate nōnulli: quoz tparia grauitas: ul' potius gra- uitatis imitatio ridebat. tū tū exiſtia quantū nos ſi ipſa pugna plii: & certamiſ maneat: cuius quaſi p̄luſio: atq̄ p̄curſio has contentiones excitauit.

C. Plinius Maurico. S.

contentione. P̄aluſio. p̄meditatio: p̄centio: ut aſſolent citharcedi antequam cantum exordiant. P̄aluſio p̄aluſium emendandi fauoris gratia p̄mittere: ſic tyrones p̄luſquam in uerzam pugnam deſcendant.

placiter libere. Tuo ſiſo, ſocero meo tūc uita ſunſto. Hoc, ob hoc. Bonam cau- ſam, honeſtam excuſationem. Non me- ruiſſe, tale conuicium: cū intellexeris me ſeciſſe quēz mandaras.

VNquam ne, notum argumentū iam prioribus ep̄ſolis: nam cū obtinuſſet Varenū ut ſibi lice- ret euocare teſtes Bithyni cona- ti ſunt inuertere ſenatuſcōſultū per Tra- ianū a quo remiſſi ſuerunt ad ſenatū. Tam laborioſe exercitū, cum tanto labo- re uexatū, legiſ etiā tam laborioſum: tam exercitū. Contentione, vi, alteratione. Quod, ut teſtesliceret ſibi euocare. Apd cōſ. nota impudentiam Bithynoz: qui q̄ conſules & ſenatus decreuiſſent auderet apud eoſde carpere. Abſente, qui tunc a ſenatu aberat, legiſ non abſurde. Abſen- ti principi, ut ſit ſenſus: cū reiecti fuiſſent a conſolibus conſugerūt ad Traianū: qui tunc non interfuerat ſenatu: uerz ab illo ad patres remiſſi ſunt. Non deſtiterūt. q̄ uis multiplicez paſſi fuiſſent repulſam: tra- men non ueriti ſunt iterum ſenatuſ ſores pulſare. Mirificus, admirabilis ſuit, illi ſenatores non pauci: enim diſſenſerant: quod libro quinto cognouiſus. Data, conceſſa a pluribus. Singulos, nāz exiſtia- bant unicuiq̄ ſenatoꝝ ſas eſſe. Integra re, nondum decreto ſenatuſcōſultū.

In priori ſententia, ut non liceret Varenū teſtes euocare. Paucitate, ſenatorum diſſentientium. Temporalia, momenta- nea: & ad breue tēpōs, annotauimus hoc uerbum bis apud Aſinum Apulei ponī i eundem ſenſum: nam libro ſeptimo tem- porariam ſedem & xi. latem temporariuz dixit: Secundus pariter in panagyrice, nō ergo temporarium & ſubitum eſt. & Sene- ca primo ep̄ſolarum temporarias amicitias ad tempus breue comparatas. & Vlp. de tutoribus: & curat. datis temporarium tutorem: ſic Paulus de uſufruſtu iudicio- nes temporarias: & temporarium exilium non in perpetuum: ſed ad tempus aliquod: ſtrogatum, item Vlpia, de aqua quodidiz- na temporariam poſſeſſionem: ac alibi eſ- ſe ſtrogones in opes publicum: uel perpetuum: uel temporarium dari ſolere. Pugna,

Tempo-
rarium

P̄aluſio

praecedente se ad palum & cursum: quo uerbo Virg. utitur in tanto se ad pugnam locitante. aut sparsa ad pugnam praededit arena. Iuuenalis lurgia praedolens. id est incipiunt antequam ad ueram pugnam ueniant. hunc praefatio a quibusdam pro proemio antequam rem attingimus accipitur.

Solicitas promittit aduentum suum Maurico in praedium Formianum modo nihil incommodetur Solicitas in formianum: procuras litteris ut secedam in tuum Formianum: quod tunc erat in agro Formiano. Inuicem. ne quid contra commodum meum facias. Mare & litus. loci amoenitatemque pluribus

a Mar. celebratur. tunc aut Formiae iuxta terracina in litore ad mare Tyrrhenorum.

T. e. amicam & utrum singulari. Alioquin. nisi istic essem liber. Alienum ut in urbe. Suum. ut in secessu. Merum. solus. sensus est sum ea natura ut uelle nisi uno occupationis genere teneri: uerbi causa in urbe amicis inferuit: ruri ociari.

M Irifice. exemplo Passieni monet Voconium recitationibus non adhibendos nisi sanae mentis auditores: ille enim dicit elegos recitaret: impestiue a laboleno est interpellatus. Ego quidem interfui. Mortuus. non sine tristitia subiti casus. Passienus Paulus. uir optimus & honestissimus: qui ueteres in litteris amulabat: elegos scripsit ad imitationem Propertii: unde genus trahat: demum ad Iyrica se conuertit in quibus Horatii effinxit: patres habuit Passienum nobilem declamatores: cuius Eufebius in chronicis: & frequenter Seneca memorat. Gellius. L. Paulum poetam memorat sua doctissimum nominat: & alibi Iulium Paulum poetam uirum bonum litteratumque ad ueteris ingenio doctum. Labolenum aut fuisse Pauli praepositorum idem. ff. xl. de manumissionibus testat. Gentile.

Passienus
Paulus

Gentile
Gentilium

Meuania Propertii
patria

Laboleno
Priscus

Lirae

Delirare

Solicitas me in formianum uenias ea conditione ne quid contra commodum tuum facias: quae pactione inuicem mihi caueo. neque. n. mare: & litus: sed tibi ocium: & libertatem sequor: alioquin fatius est in urbe remanere. Oportet enim omnia aut ad alienum arbitrium: aut ad suum facere. Mei certe stomachi haec natura est: ut nihil nisi totum: & merum uelit.

C. Plinius Voconio Romano. S.

M Irifice rei interfui: ne ego quidem: Sed mortis. Passicius Paulus splendidus eques R. o. & imprimis eruditus scribit elegos. gentilitium hoc illi. e. enim municeps Propertii: atque etiam inter maiores suos Propertium nunciat. Is cum recitaret: ita cepit dicere. Prisce iubes. ad hoc Laboleno Priscus (adert enim ut Paulo amicissimus) Ego uero non iubeo. Cogita qui risus hominum: qui ioci. est omnino priscus dubiae sanitatis. interest tamen officii: adhibetur consiliis: atque etiam ius civile publice respondet: quo magis quod tunc fecit: & ridiculum: & notabile fuit. Interim Paulo aliena deliratio aliquantulum frigoris attulit. tam solite recitaturis prouidentur est: non solum: ut sint ipsi sani: uerum etiam ut sanos adhibeat. C. Plinius Tacito. S.

appellata: quod adis aut facilli iuris est a praefamilias ea ratione erecti: dedicatioque ut & sacroque cura: & fructu ipsius sacerdotum perceptio ad sola gentis familiarum sua perpetuis successione: deuoluere. M. Tu. de responsis haereticum. multi sunt etiam in hoc ordine: qui sacrificia gentilitia illo ipso i sacello statuto annueri soli faciant. Municeps Propertii ex Meuania oppido Umbriae patriae Propertii. Papinius in Syllus. umbrosus Propertius antro. Prisce iubes. principis operis Passieni. Laboleno Priscus. in ff. ubique scribitur Laboleno non Iaboleno: pariter apud Capitolinum. fuit. n. iuriconsultus: quo usus est cum multis aliis Antoninus Pius: & Pomponius de origine iuris Priscus inquit Laboleno Sabino successit in scientia iuris. Paulo. Passieno. Non iubeo. nimis scurris. i. cum tabellis ad nomen simul & sacrum frumentum operiunt in porcis: & fulcant fossas: quo pluuialis aqua dilabatur. Columella inquit huius iugera cum i subacta iam terra latiores porcae fulcant: lita uero i fossis: quam i fossibus capellibus rusticis faciunt. a uerbo igitur lirare delirare componitur: quod est non recto sulco incedere: unde per translationem: qui insaniunt delirare dicuntur. Frigoris. timiditatis: tarditatis: haesitationis.

PEtis. Cor. Tacito historias scripturo peténq; obtrū auctūli sui: & cām eius altius repetit: ubi illius cōstantiā ac animi fortitudinē mihi in modū probatā a Vesuvio monte exurgentem nubē inuitus propius accessit rem totā intelledurus: & undiq; flāma insānte dū p̄cuerat? inceptū exequi cālidiore caligine spū intercluso cōcidit in medio feruore duos. Auuncu li mei. C. Plinii Secūdū. Tradere postēris. monumētis līq; mādare. Immortālē glīam. cum scripta tua sint futura p̄petuā alibi augurā eius historias imortales futuras. Quāvis. n. eord. est. tū aternitas tuos scriptos: addet plūz appētuitatē ei? quīs quali semp uictur? occidit? mēmo- rabilī cāu: ut ppli ut urbes occidit clade pulcherrimāq; terragēq; ipse plurimā scripserit. sc̄sus. ē. quīs tali casu mēmo- rādo itēritis? q̄lā itērdū ppli ut urbes pul cheriā cōcidit. ut p̄petuo uictur? uideat quīs mīta scripserit: q̄ sibi immortalitātē cōpauit? tu tuis scriptis facies eū atere. nū. Vt ppli ut urbes. nā pplōs: & urbū excidia diut? memorant quā alicu? uict itērit? Pluria uolumina lib. i. enūerata ab eodē. Scribēda. laudāda. Legēda. ele. cta. egregia. Sal. imitat? est q in p̄latōe C. tiliari iquē & fecere: & q Acta alioq; sc̄ p̄tere mlti laudē nō pulch? ēst bāscere resp. ēst b̄ndicere haud absurdū. Tuis. q. b? cōplectis fecisse scribēda. Deposco. obsecro. Quod. exiit? auctūli mei scri bere. Misen. p̄mōrtiū? & oppidū Misenū Cumis p̄ximū. Strabo a Miseno socio Vlyssis dictū asserit: ab eo Prochyta: & Pi theculā crediderūt abruptā. Mella a melle phrygio: sicut Dionys? a quodā illūstri troiā cognomē traxisse tradit: Vugla turbie Aeneas Miseno sub emīnētē mon te sepulcroz nūc Misenus ab illō Dicitur aternūq; tenet p̄ sēcula nomen: & Solini pat̄ snia iter auctores ab Acta aliq; turbie Miseno misenū appellatū. Classēq; p̄as iperio regebat. p̄etaz classūq; stabat ad tutelā maris iheritō p̄legatū sed corā. le. gimus apud Tranq. instituisse Augustum

Misenū

clāsem unam Misēnialteram Rauennā: hāc ad superiā illam ad inferi maris tutelam: hinc Tacitus me. morat Misēnensem clāsem a Galba. ad Vespasianum transisse. sed Vegetius libro quarto hanc tē lu. culentius tractat. apud Misenum inquit: & Rauennam singulae legiones romani nominis cum classibus stabant: ne longius a tutella urbis abscederent: & cum tato postulatē sine morā sine circuitu ad omnes mundi partes nauigio peruenirent: nam Misēnatium clāsis Galliam: Hispanias: Mauritanā. Aphri cam. Aegyptum. Sardiniam atq; Siciliā habebat i proximo: clāsis autem Rauēnatium Epirum. Macedonia. Achaia: Propontidē: Pontum: Orientem Cyprum petere directā nauigatione consueuerat: quia in rebus bellicis celeritas amplius solet prodelle q̄ uirtus. Mater mea. soror Plinii. El. fratri suo.

E sole. usus sole in p̄cedentibus dixerat de eodem scribens post solem plūzq; frigida lauabat: de. inde gustabat. Soleas. tegumenta plantis pedis: quas nūc subercs a ligno q̄ intersuitur uulgo dicim? & Colu. soleas sparteas de sparto cōfectas appellauit. a solea soleatus deducit. quo Mart. utit. solea aut ex gñe planoz piscū. unde nomē traxisse id genus calciamētū autū. Vesuiū: quē alii Vesēū: alii Ve. siū nonnulli Vesubiū noiant mons est Cāpaniā cunctoz pulcherrimis amonissimis habitatus agris excepto cacumine. id magna ex parte planticiem habet: fructū oīno nullū ferentē: uerum secundū Dio. nem arbores: & uites habet: & cineres in prospectu ostentant: cauernozq; mōstrat antea cōbultis ex pe. tris ut color indicat: quas ignis abroserit: quare coniecturis assequate plagam istam prioribus annis ex. dere solitā: & ignis habere crateras: restinctā autē esse cessante materia. huc Strabo: & Eutropius. Pin? in formā pinus arboris: quae incipit a trunco. deinde diffunditur in latum postremo in acutum. Efflata. electa nubes illa. Recēt. ualēriori. Senescēte. subidēte: decrescēte. Delituta. subsidio uenti deserta.

Misēnen sis classis

Solea
Soleatus
Vesuius

Libur-
nica

Vidua concussa. Vanescebat. effugiebat. disperebat. Terram. si sordida. Cinerem. si cāda: utrūq;
si. Maculosa. magnum. res magnæ contemplationis. Eruditissimo uiro. qualis erat Plinius qui cogni-
tionem multarum rerum tenens ulterius noua: & magna conquirebat. Liburnicæ. nauem diuersæ. p-
uincia: mari plurimum potuerunt quibusdē temporibus: & ideo diuersa eis genera nauium fuerunt:
sed Augustus diuicantē adiacē bellis: cum liburnorum auxilio præcipue uictus fuisset Antonius: expe-
rimēto tanti certaminis patuit liburnorum naues cæteris aptiores: ergo similitudine: & nomine usus-
pato earundem instar classem romani prin-
cipēs texerunt: hinc libro quarto. Vege-
tius dixit: liburnici quæ ad Campaniam
stabant præfectus classis Misēnatū erat:
Eutropi⁹ liburnicas rostratas appellauit.
Liburnia autem Dalmatiæ pars est. Ande-
crinæ subiaccens ciuitati: cuius exēplo nōe
naues bellicæ fabricatæ: & appellant libur-
nicæ: remorq; singulos ordies hñtes: paulo
maiores binos: idonæ: mēforæ: ternos ul-
q̃ternos: iterdū q; nos: adiacē ēt plio fēos
oñonofq; Appianus lib. ii. Liburni finiti-
ma quæq; citis nauibus inuadebant: &
celeritate nonnullæ a romanis naues li-
burnicæ dictæ: cum quibus primum ad
pugnā ueherentur. Facit copiam. dat
facultatē. Codicillos. tabellas. Classia-
rii Retinæ. milites qui erant Retinæ. est
autem hæc uilla subiecta Miseno cū co-
gnouissent iussu præfecti parari Liburni-
cam ad inspicendum Vesuuii incendiū
orabant Plinium ut non solum desisteret
ab incepto: sed etiam Miseno subterfuge-
ret. sunt autem classarii milites compa-
ri ad tutandam classem: de quibus libro.
xv. Tacitus primorum classiariorum Mis-
senensium labore connixa est. Cæsar. iiii.
commentariorum equites prohibuerunt
classiarios aqua. q̃q; sciam a Modesto clas-
sarios appellari buccinatores: qui cornu
ducunt exercitum: non a classe dictos: sed a classico: q; canitur
imperator: in quem sensum Tranquilius in Vespasiano scribit classarios: qui ab Ostia. & puteolis pedib⁹
per uices commeabant: petentes constitui aliquid sibi calciarii nomine: quasi parum esset sine responso
abagisse iussisse post hæc ex calciatis cursitare: quamuis interpres nauales milites accipiat. Retina. uil-
la subiecta Miseno: cuius nomen adhuc extare prodidit Hermolaus uir clarissimus: & eruditissimus.

Classarii

Retina

Pumex

Pumex

Pli. Jocus

pondere suo uicta in laritudinem uanescebat: cā-
dida interdum: iterdum sordida: & maculosa: p-
ut terram: cineremue sustulerat. magnum propi-
usq; noscendum: ut eruditissimo uiro uisum est.
libet liburnicam aptari: mihi si uenire una uel-
lē facit copiam. respondi studere me malle: & for-
te ipse: q; scriberem: dederat. Egrediebatur domo:
accepit codicillos. Retinæ classarii imminente pi-
culo exterriti (nam uilla ea subiacebat: nec uilla
nisi nauibus fuga) ut se tanto discrimine eriperet
orabant. non uerticille cōsiliū: & qd' studioso
animo incohauerat: obit maximo. deducit qua-
drirēmes: ascendit ipse: non Retinæ modo sed
multis (erat enim frequens amoenitas ora) latus
auxilium: pperat illuc: unde alii territi fugi-
unt: rectumq; cursum: rectaq; gubernacula in pi-
culum tenerat: adeo solutus metu: ut omnes illius
mali motus omnis figuras: ut depræhenderat:
oculis dictaret: enotaretq;. iam nauibus cinis ic-
derat: quo propius accederet calidior: & densi-
or. iam pumices etiam nigriq; & ambusti: & fra-

fragant. Fugæ erat. Nauibus. mari. Consilium. conceptum. Studioso. summo. Obiit. peragit. Maximo.
Franciscus tamen Petrarca in triumphis suis tanquam incautum in obitu suo Plinium monstrat.
Deducit. immittit mariat (subducit: extrahit. contraria enim sunt inter se. Quadrirēmes. nauigia ha-
bentia quatuor remorum ordines in singulis transtris. Multis. uillis maritimis. Frequens. habitata
multū: & plurimis prætoris confurgens. Lulius Puteolos ceptum frequētari emporium communit.
Amoenitas ora. delicias littoris: & tractus Campaniæ. Cursum. nauigationem. Tenet. dirigit. In pe-
riculum. nubem: & Vesuuium uersus. Illius mali. nubis malignæ. Dictaret. diceret: quæ notarius ex-
ciperet: nam illi semper ad latus erat: & quæ a Plinio scribenda dicerentur enotabat. Enotaret. mini-
stro notario. Pumices. auctore Plinio appellantur: & cætera saxa erosa annis: quibus utuntur: & ad le-
uiganda corpora: græci pumicē cillerim uocat si Suidæ credimus leuē: & exudum perforatūq; lapidē pō-
ti. Vitruuius ex incendio Vesuuii pumicē pompelanū excocto lapidis gñe in pumice qualitatē redactū
tradit. Pōpeti ad oppidū non procul a Vesuuii. Pli. lib. xlii. tradit nasci fructes lauro: & thymo similes:
qui ambo cicti in pumicem transfigurantur. emaculandos est error apud eundem lib. xlii. cap. xxi. ubi
inquit alius pumicis farinam: quæ referendo putet docere. nos hic restituendū censemus. alius pumicis
farinā: & quæ refrigeratō putat nocere: nixi testimonio Theo. & ipsius Plinii. lib. i. d. plantis ubi
de cicuta: & pumice agit pumicis scribit uita adeo magnam inesse: ut si in urceum bullentē cum iniece-
ris feruorē extinguit: non solū parte aliqua tēporis: sed etiā ex toto pumicem. n. exicare uehementissimē
metatq; spumā totam ad se recipere uoluit: idq; extinguendi causam essetq; pene ad uerbum transulit.

Pli. libro. xxxvi. e. ap. xxi. tantū referens pumicē refrigeratā nō naturā inesse ut multa feruere definat pumice addito. Vadū maris unda brevis ex ruina montis, litus certe procreuerat: & mare in se resorbere: & tremore terræ q̄si repelli uidebat: multaq; maris aialia siccis arenis detinebant. Dion: mōtes subleuati: sonitus a cauernis subterraneis tonitruis p̄ similes sup̄ne tetroue in terra mugire uidebant. mare uero fremebat: & celū resonabat: post hæc fragor imensus subito ceu cōcidentiū mōtum audiebat. exhibat primū lapides ingentes quali ad summa mōtium exirent.

Vesuuū
conflagratio

Et igne lapides iam uadum subitum: ruinaq; mōtis: littora obstantia. cunctatus paulum an retro flecteret: mox gubernatori: ut ita faceret monentis: sortes inquit fortūa iuuat. Pomponianum pete: Stabius erat: peruenere atq; sinu medio. nā sensim circūactis: curuatisq; littoribus mare infunditur: ubi q̄q; nondum periculo appropinquate conspicuo tamen: & cum crederet proximo: sarcinas contulerat in naues certus fugæ: si contrarius uentus resedisset: quo tunc auunculus meus secundissimo inuectus complectitur trepidantem: consolatur: hortatur: utq; timorē eius sua securitate leniret: deferri se in balineū iubet. locus accubat: cœnat: atq; hilaris: aut quod æque magnū est: similis hilarit. Interim e Vesuuio mōte pluribus locis latissime flammæ: atq; incēdia relucebant: quorum fulgor: & claritas tenebras noctis pellebat: ille agrestium trepidatione igni relictas: desertasq; uillas per solitudinē ardere in remediū formidinis dictabat. tū se q̄tī dedit:

des sursum emittit. quoties uero a spū: & uēto uolaf: sonat: & stridet ceu nō coacta: & cōstructas: raras: & occulta spiracula hūs. talis igit est Vesuuus: & hæc i eo p annū plurimū fuit: quæcunq; tñ antea accideret quīs magna. & p̄ter solitū uisā sint: parua tñ si cōparent: iis: q̄ sub Tito acciderūt: et i oīa i unū cōferant: exiliumari possunt. nā huius mali cōtagio nō modo Cāpaniā p̄uasit: & duas isup ciuitates Herculanē: & Pōpeios cōbussit. sedente pp̄lo in theatro: sed inde puluis tuus ingens in Africā. Syriā. Aegyptū q; penetrauit: & Romā usq; diuertit: & quæ lati⁹ ibi scribunt. Obstitit. ne terrā peteret: obstitabat æstus: & mōtis ruina. Flecteret. nauigationē. Gubernatori. suæ quadrimis. Fortes fortuna iuuat: imitatio uirgiliana: qui lib. x. dixerat Audētes fortuna iuuat: an magis emulatio Liuiana: nā lib. vii. belli pumicē refert fortēs fortunā iuuare. Pōponianū pete. d̄ rige cursum Stabias uersus ubi erat Pōponian⁹ Plinī amicus: q̄ fugā p̄bat. Stabias. Pli. in descriptiōe Italiæ. Stabiz ingt in agro Cāpano oppidū: fuit usq; ad Cn. Pōpeū & L. Carbonē colla pridie cal. Mai: quo die Sylla legatus bello sociali id deleuit: qd̄ nūc in uillis abruētus ex agro decurrūt amoenissimi fluuij: q̄re Columella in cultu hortorū dicit fontibus Stabias celebres: & uersua rura: & Pli. li. xxi. in Stabiano ingt agro aqua quæ uocat dimidia calculosis me def. lib. vi. naturalium gōnum apud Senecam corrupte legi litus Stabianū. tu reliquæ Stabianū a Stabias. Peruenere atq; sinu medio. Ingressusq; fuerat maris sinū Pōponianus. Nā sensim. nō mige si in tu. to erat Pōponianus quīs in maris: illa loca hēant littora curuas: quæ sinū turū ab æstu reddant: & i ea populatim mare infondat: nam Seneca monumētis reliquit ab altera parte Pompeio: Surrexit Stabias. nūq; littor: ab altera Herculanensē conuenire: & mare ex aperto circūductū amoenissimo sinu cingere. Periculo. incendio. Proximo. iam uicino. Sarcinas. utensilia. quæ ad cultū pertinent. Interdū p̄one re sumit indifere. Certus. Pomponianus. Quo. in quem sinum ubi erat Pomponianus. Secundissimo. plerūq; n. qui est cōtrarius egrediēti uētus: secundus est ingrediēti. Trepidantē. Pomponianum timētem. Accubat. quiescit: dormit: an discūbit paulo. n. post in alia epistola inquit: balineū cœna. Aque magnum. dissimulare dolorē. Similis hilar. simulās lætissimā. Latissime. in ampliū spaciū. Noctis. caligis: obcuritatis. Ille. ordo: & celsus. auunculus cū uideret illucessere in remediū formidinis: ut

Pompo.
Stabiz

Senecæ
locus

Sarcina

se: & circumstantes confirmare discabat uillas reliquas desertasq; ignimetu agrestium uirorum qui au fugerant ardere per solitudinē: q; nemo remansisset icōdis opē laturus. Verisimo. nō simulato. Meatus animae. reciprocatio spiritus. Amplitudine corporis. ostenditur fuisse Plī. corporatura laeta & habilita. Limini. ostio cubiculi. Surrexerat. excreuerat: impleta fuerat. Mora. facta fuisse ab illo. Proce- dit. egredis cubiculo. Peraugilarant. p. totam noctem infomnes steterant. Mart. nā uigilare leue est poi- gilare graue. Tremoribus. terramotibus. Dion uehemētes terramotus subito facti sunt: ut planities

**Terrae
motus**

illa uniuersa fca scaturiret: & mōtes sub- silirent. Causam: quia terra concutitur alii in aqua: alii in ignibus: alii in ipsa terra: alii in spiritu putauere: alii in pluri- b;: alii in omnibus: quidam liquere ipsis aliquam ex istis cām dixerūt: sed non liquere: quare ex illis. Democritus: & eū secut; Seneca post longam disputationē crediderūt nullam esse cām mot; maiorē q; spiritus: quo nihil est in re: natura potētius: sine quo nec illa quide: quae sunt uehemētissima uelent. ignē spiritus concitat: quē si uētū detra- has iertes sunt. multa fere in eadē fūam dissunt Lucre. lib. ult. Nutabant. moue- bant duo genera sunt ut Posido. placet: q; bus mouet terra: succussio dī cum terra q; titur: & sursum atq; deorsum mouet: alte- ra inclinatio qualis nunc cū in utraq; par- tem nutat nauigii more tertū gen; addit Seneca: & tremorē terrae appellat utrique dissimilē cū succutiunt oīa: nec uibrant: perniciosior est inclinatio: nā nisi ex altera parte subueniat motus: q; inclinatio restitui- at: ruina necessario sequitur. Dio. aere. Rursus. cōdūnt. Maloq; collatio. q; scilicet minus piculū erat in apertū stare: q; in tecto. q; si corruisset oēs certe opprēssisset. Rō rōne. Lq; exierit id fecit sano mēns cō- silio: q; & si in cubiculo tutus erat a picu- bus: in maius piculū iminebat: tanq; si di- ceres excessit nō timore sed rōne. Timor maior si resistisset sub tecto. Victi timo- re. fecit illos cōfugere in aptū. ubi min; tu- mebat. Cōstringūt. ligāt. Ceruicalia sunt q; dormituro ceruici subponuntur Mart. Tinge caput nardi folio ceruical olebit. i. uelut Plin. in ceruicali uisum: eo inq; deli- tia processerit: sine hoc instrumētū du- rare iam ne uirorum quidem ceruices pos- sint. Capitis. ad munimentum capiti. Linteus. fuscus: & sudarius linteus. Incide- tia. faza. Soluebant. fugabant lato splen- dore. Admitteret. suaderet: an fluct; po- fuisset. Vastum. undosum praefer soli- tum. Excitant. quiescentem suscitant.

Ceruical

& quieuit uerissimo quidē somno: nā meatus ani- mae: q; illi ppter amplitudinē corporis grauior: & sonantior erat: ab his: qui limini obuersabant: audiebatur. Sed area: ex qua dicta adibae: ita iā cinerē mixtisq; pumicibus oppleta surrexerat: ut si longior in cubiculo mora ellet: exitus negaret: excitatus pcedit: seq; pōponiano: scaterisq; q; per uigilarant reddit. in cōmune cōsultāt: intra tecta subsistant: an in aperto uagentur. nam crebris uastisque tremoribus tecta nutabant. & quasi emota sedibus suis nunc huc: nunc illuc abiret aut referri uidebantur. Sed dio rursus: q; leui- um: ex eorumque pumicum calus metuebatur: quod tamen malorum collatio elegit: & apud il- lum quidem ratio rationem: apud alios timorem timor uicit. Ceruicalia capitibus posita linteis cō- stringunt. Id munimētum aduersus incidētia fu- it. Iā dies alibi: illic nox oībus noctibus nigrior: dēriorq; q; faces multae: uariaq; lumina solue- bāt. Placuit egredi i lirtus: & ex pmo aspiceret: qd iā mare admitteret: qd adhuc uastū: & aduer- lum pmanebat. ibi sup abiectū linteū recubās se- dit: atq; iteq; frigidā poposcit: haultq;. deinde flā- mē: flāmarūq; pñicius odor: sulphuris alios i su- gā uertūt: excitāt illū: qui innox seruus duobus al- surrexit: & statim cōcidit (ut ego cōiecit) et iā flōre caligine spiritu obstruit clausoq; stoma- cho: qui illi natura inualidus: & angustus: & fre- quenter intus aestuans erat. Vbi dies redditus: is ab eo: quē nouissime uiderat tertius: corpus iue- tit: integrū: illēsum: opertumq; ut fuerat idutus. habitus corporis qescenti quam defuncto silior. Interim Mileni ego: & mē: sed nihil ad historiam;

Concidit. cadens interit anno sexto: & quinquagesimo. Obstruēdo spiritu. inclusa: & suffocata anima. Inualidus. nimia studii intentione. nam om- nes pene studiosi stomachi difficultate laborant. praesertim qui post cibum statim meditantur: quem domestica uel ciuib; officia tenent occupatum: quae omnia cum Plinio inessent: non mirum si sto- macho erat inualido. Angustus. exigui cibi patiens. Intus aestuans. ebulliens eruditione: q; solet eue- nire istis: qui non bene concoxerunt: unde aqua frigida frequenter utebatur ad id opportuno remedio si Celso credimus. Tertius ab eo. tertius post obitū illius. Ut fuerat indutus. ea ueste: qua fuerat indu- tus ante q; moreretur. Habitus. q; litas: facies: forma. Ego & mē. erant. Nihil. hoc pñet ad historiam

hec tu aliud q̄ de exitu tui scire uoluisti. Finem ergo faciam. unum adiciā: omnia me q̄bus inter fuerā: quāq; statim cū maxime uera memorant audierā: persecutū. tu potissimum excerpēs. aliud est enim eplam: aliud historiā: aliud amico: aliud omnibus scribere. Vale.

C. Plinius Restituto. S.

Rndignatiunculā: quam in cuiusdā uiri auditorio cēpi: non possum mihi temperare: quo minus apud te: quia nō contigit coram: per eplam effundam. recitabat liber altissimus. hunc duo: aut tres: ut sibi: & paucis uidentur disertis: surdis: mutisq; similes audiebant. nō labra diduxerūt: non mouerūt manus: deniq; nō assurrexerūt: saltē lassitudine sedendi. quā tāta grauitas: quē tāta sapiētia: quā imo pigritia: arrogācia: sinisteritas: ac potius amētia: in hoc totū diē ipendere: ut offendas: ut inimicū relinquas: ad quē tanq̄ amicissimū ueneris: disertior ipse es: tāto magis ne inuideas: nā qui uidet minor est. deniq; siue plus: siue minus: siue idē p̄stas: lauda uel iferiorē: uel supiorē: uel parē. supiorem q̄ nisi laudāus ille est: nō potes ipse laudari. Inferiorē aut parē: q̄ p̄tinet ad tuā gl̄iā q̄ maximū uideri: quē p̄cedis: uel exequas. Egdē oēs: q̄ aliqd in studiis faciūt: uenerari ē: mirariq; soleo. ē enim res difficilis: ardua: fastidiosa: & q̄ eos: a q̄bus cōtēniē iuicē cōtēnat. nisi forte aliud iudicas tu. q̄q; q̄s uno te reuerētior huius opis: q̄s benignior attētor: q̄ rōne ductus tibi potissimū idignationē meā prodidi: quem habere sociū maxime poteram.

C. Plinius Sabino. S.

ROgas ut agā Firmanorū publicā cām: qd̄ ego: q̄q; plurimis occupationibus distractus: adnitar. Cupio. n. & ornatisimā coloniā aduocatiōis officio: & te gratissimo tibi muere obstrigere. nam cum familiaritatē nrām: tu soles p̄dicare: ad p̄diciū: ornamentūq; tibi sup̄p̄ris: nihil ē: quod negare debeā: p̄sertim pro patriā petenti: qd̄ enim p̄cibus: aut honestius piis: aut efficacius amācis. Proinde Firmāis tuis: ac iā potius nrīs obliga fidē meā: quos labore: & studio meo dignos: cū splendor ip̄s: tū hoc maxde pollicet: qd̄ credibile ē: optios ē: iter quos tu talis extiteris.

C. Plinius Nepotē. S.

componendam. Persecutū. diligenter scripsisse. Epistolam. quā minima quāq; complectitur. Historiam. quā delicta res p̄sertim ad exemplum facientes. Amico. cui oīa familiariter scribimus.

Rndignatiunculam. apud restitutū. praelarum caudicū. exponit indignationem suam: quā conceperat per quosdam auditores: qui recitanti amico nullum sūgnū laetitiae dederūt. Coram. nam ab erat Roma Restitutus. Effundam. aperiam penitus. Disertis. acres in disputatōi disertus minus est q̄ eloquēs. Surdis. mutisq;. surdus est qui caret auditu: mutusq; non post loquuta littera. in dictis: qui exprobat dum conatur effari. Didixerunt. mouerunt. Assurrexerunt. honoris causa finita recitatione ut authorem hostarent. Grauitas. ironice dictum: unde statim per correctionem emendat. Sinisteritas. malignitas: iniquitas. Impendere. absumere. In hoc. in hac re. Disertior ipse es: si tu es disertior q̄ recitator tanto magis non debes inuidere: cum qui inuideat alicui necesse est ut sit minor illo. summa. n. petit inuidia: alienis incrementis inimicissima: alit liuorem infelix inperiat & omnes destrui cupiunt: quia se non potuerunt prouehere: nam potētes sequitur inuidia: miseros contemptus. Plus p̄stas. excellentior: & p̄statioior es illo quē audis. Superiorem. te lauda. Pertinet. confert multum. Faciant. scribunt componunt. late patet uerbum facio. Res. gloria. Huius opis. alienae gloriā: & laudationis.

Surdus
Mutus

q̄ 12
c. 113

ROgas. Sabino suum p̄ocimū. pollicetur id enim exagrat p̄ patria Firmo. Firmānorū. Firmum Picenī castellum auctore Plinio: secūdm Strabonem oppidum. in quibusdā exemplaribus leges Formianorū possessiuum a Formis deductum. Publicam. Pertinentem ad tempus. Coloniam. romanam. Nostros. quos tu endos suscepisti. Splendor. gloria. Talis. tam admirabilis: & probatus.

q̄ 12
Firmum

Cis petitori magistratus conuenerant suffragatores inuitare: nonneribus deuincire: deposita pecunia suffragia praestinare: hoc igitur reuerente Homulo ad senatum: ut Traianus adiretur ad remedium petendum Imperator lege lata sumptus candidatorum restrinxit: & caue ut tertiam patrimonii partem conferre nō in ea: quae solo continerentur: quare cum multi essent emptores: admonet Nepotem: cum: si cupit Italia praedia uendere: & i prouinciis comparare: nunc esse tempus idoneum. Accessisse, auctū esse. Suburbanis, iacentibus iuxta urbem. Charitatis, precit

Occultaretur, in occulto fieret. C. Homulus. C. Valerius Homulus iam a nobis demonstratus. Vigilanter usus, cum uiderent omnes senatores conuenire ut candidatorum sumptus reprimerentur: tali occasione impigre usus cum rogatus esset dicere sententiam suam super ea re loco sententiae postulauit a consiliis imperatores hunc senatus consensum admonerent. Occurreret, oblati: puidere, infames, immodice: manifestos. Restrinxit, respicit. Eosdē, candidatos. Patrimonii, cētus sui. Solo cōtinētur, solū dē qd subest alicui rei: Festus solū terrā dicit: & locū. Iustinianus de interdicitis: & Scruola. Quae i fraudē: sic alii solū ponunt p re imobilis: nam appellatione soli intelligunt praedia: agrine: mora: pascura: uinae: orti: domus: arae: & similia: apud iusconsultos circumferunt hi duo uerfus Quicquid plantae: sent: uel aedificia. Omne solo credit radices si tñ agit: ut per hos cōprehendat qd appellatōe soli continet. Stabulo, tñ standi gratia. Hospitio: diversorio non habitandi: sed ad tempus cōmorandi causa. Peregrinantes, peregre existentes: & aliena loca peragrantes: nam peregrinus est aduenia. Pluris, qā certati emittit pōia italica, Tēpus ē. Cōparatū, aequum dicendi Traj. magisteria sacerdoti ditissimus quisq. & ambitio: & licitatione maxima uicibus cōparabant. Cato pōium cū cōparare cogitabis sic in aio hēto uti ne cupide emas. Secundus ad Traianū pōiorū cōparandog: aut nulla aut rarissima occasio est. Idem. q. solo continetur. Illic, in prouinciis. Hic, in Italia.

Cribis, incitauerat Secundus Tacitū ad perquirendū quos metus: & casus sustinisset ardere Vesuntio: dum Miseni euz miferictus fuit ab auunculo nā cupidi sum cognoscere quae nobis pposita nō explicant: psequi igitur noto iam argumento qvinq. passus sit illo turbine: & caligie. Relictus, ab auunculo. Id. n. litus ingressus arripuerat. Ingressus Capanae litus Misenū mihi p secessu delegerat. Quāq. aiū meminisse horret, uigilantiū carnē ex secundo Aeneidos ubi introducit Aeneas dicturus Iliense excidiū sic exordies. Quāq. aiū meminisse horret: luctusq. refugit incipit. Ideo, ut studere, lā. n. dixerat, mihi si uenire una uellē facit copiat: tñ studere me malle. Balineū:

Cistu accessisse precium agris praecipue sub urbāis: cauā subite charitatis: res multis agitata sermonibus, proximis comitiis honestissima uoce Senatus expressit: candidati ne conuiuentur: ne mittant munera: ne pecunias deponāt: ex quibus duo priora: tam aperte: q̄ immodice fiebāt, hoc tertium quāquam occultaretur: pro comperto habebatur. C. Homulus deinde noster uigilanter usus hoc cōsensu Senatus sententiae loco postulauit: ut consules desiderium uniuersorum notum principi facerent: peterentque sicut aliis uitis huic quoque prudentia sua occurreret, occurrit: nam sumptus candidatorum sedos illos: & in fames ambitus lege restrinxit. eosdem patrimonii tertiam partem conferre iussit in ea: quae solo continerentur: deforme arbitratus (ut erat) honorem petiuros: urbem: Italiamq. non pro patria: sed pro hospitio: aut stabulo quasi peregrināris habere. Concurrant ergo candidati certatim quicquid uenale audiunt: emptitant: quoque sint pluris uenalia efficiunt: Proinde si paniter te Italico: rum praediorum: hoc uendendi tempus tam mehercule: q̄ in prouinciis comparandi: dum idem candi dati illie uendunt: ut hic emant.

C. Plinius Tacito, S.

Cribis te adductum litteris: quas exigēti tibi de morte auunculi mei scripsi: cupere cognoscere: quos ego Miseni relictus (id enim litus ingressus arripueram) nō solum metus: uerum etiam casus pertulerim, quāquā animus meminisse horret: incipiam. profecto auunculo ipse reliquum tempus studiis (ideo enim remāscram) impēdi. mox balineum: cōna: somnus iuicurus: & breuis, praecefferat per multos dies tremor terrae: minus formidolosus: quia

Campaniæ solitus. Illa uero nocte: ita inualuit: ut nō moueri omnia: sed uerti crederentur. irrūpit cubiculum meum mater. surgebam inuicem: si quiesceret excitaturus. Resedimus in area domus: quæ mar a tectis modico spacio diuidebat. Dubito constantiam uocare an imprudētiā de beam. agebam enim duodeuigesimum annum. Posco librum. T. Liuii: & quali per oclum lego: atq; etiam ut cōperā excerpto. Ecce amicus auūculi: qui nuper ad eū ex Hispaniā uenerat: ut me & matrem sedentis: me uero etiam legentem uideret: illius patientiā: securitatem meā corripit. nihilo segnius ego intentus in librum. Iam hora diei prima: & adhuc dubius: & quasi languidus dies: iam quassatis circūiacentibus tectis q̄q; in ap̄to loco: angusto tamen: certus: & magnus ruinæ motus. Tum demum excedere oppido uisum. se quicūq; uulgas attonitum: quodq; in pauore simile prudentiæ est: alienum consiliū suo præfert: ingentiq; agmine abeūtis premit: & ipellit. egressi tecta conlissimus. multa ibi iniranda: multas formidines patimur. nam uehicula quæ produci iusseramus: quamquam in planissimo campo: in contrarias partis agebantur: ac ne lapidibusq; dem fulta in eodem uestigio quiescebant. Præterea mare in se reforberi: & tremore terræ quasi repellī: uidebatur. Certe processerat litus: multaq; animalia maris siccis arenis detinebātur. Ab altero latere nubes atra: & horrenda ignei spiritus porrectis: uibratisq; discursibus rupta in longas flammarum figuras dehiscēbat. fulgoribus illæ: & similes: & maiores erāt. Tum uero ille idē ex Hispaniā amicus acrius: & instātius: si frater inquit tuus: tuus auūculus uiuit: uult esse uos saluos: si perit superstitēs uoluit. prōde quid cessatis euadere? respondimus non cōmissuros nos: ut de salute illius incerti: nostræ consuleremus. non moratus ultra proripit se: effusq; cursu periculo aufertur. Nec multo post illa nubes descendere in terras: operire maria. cinxerat Capreas: & abscōderat. Miseni quod p̄currit abstulerat. Tum mater orare hortari: iubere quoquomodo fugerem: posse enim iuuenem: se: & annis: & corpore grauem bene morituram: si mihi causa mortis non fuisset. Ego contra saluum me: nisi una non futurum. deinde manū eius amplexus

initium est. Campaniæ solitus. scribit Seneca Cāpaniā nūq̄ securā a terramotu: attū indēcē aū Reguli: & Virgini cōsultū: uerā ē. n. terramotu magis p̄p̄qua maris spūs intra terrā p̄ occultā foraminā intrat: deide cū obstruēt ille trames p̄ quē descēderat: reditū at illi a tergo relictis aq̄ abstulit: huc: illic fert: & sibi ipsi occurrēt terrā labefactā. idē Nep̄tūno hæc assignata mouēdi potētiā: sic ap̄d Homē. legitur. σφοδρὴ τῆς θύτης τῆς γῆς ὠκεῖον. Excitaturus. cū si dormiret exp̄fasciurus. Tectis. ædificiis domus. Cōsiliā. q̄a nimīū p̄stabat in ap̄to piculo. Duodeuigesimū. decimū octauū. Librū. historias. nam: & ep̄stolas: & sermones cōposuit Liuius: lex mones inquam exp̄fesso philosophiā continentēs. Excerpto. enoto. Intentus in librū. erā defixus in Liuiū. Dubius. incertus: inter crepusculum. Circūiacētibus. circū areā in qua eramus. Ap̄to. sub dio. Oppido. Miseno. Visum. est nobis. Attonitū. tanq̄ fulmine afflatū. Præfert. approbat magis. Abecūtis. nos migrantes. Ibi. extra tecta oppidi. In contrariās p̄tes. retro. Fulta. septa. Reforberē. retrocedere. Processerat. se extendat: de crescente mari. Animalia. pisces. Ab altero latere. Vesuuium uersus. Porrectis. excurrentibus. Dehiscēbat. scindebatur.

Figuras. formas. Fulgoribus. Seneca in naturalibus questionibus. hōp̄e inquit alī qua nō patiunt̄ morā: sed transcurrūt: at extingunt̄ subinde qua relaxerant: hi fulgotes dicunt̄: quia facies illoq; & cāidā est: nec sine iniuria decidit. Heraclitus fulgurationem existimat apud nos incipientiū igniū conatus: & primā flammā incertā. mō intereūtē mō exurgētē. Ex Hispaniā. qui uenerat ex Hispaniā. Frater tuus. sororem Plinū: & Cæciliū m̄sem alloquit̄.

Tuus. auūculus. uertit sermonē: ad Secundum. Superstitēs uoluit. quia nos reliq̄. Cōmissuros. passuros. Proripit. se. in fugā uertit se ille hispanus. Descēdere. operire: infinitiua pro indicatiui more hī storico. Capreas. isulam iuxta Neapolim cuius scēssu delelabatur Tyberius Cæsarthac prius Augustus permutauerat cū repo. Neapolitanorum Aenaria data. distat a Sorrento octo milibus passuum. a Stephāo Capriaria dicta uel etiā Capriz.

Quod procurrit. promontorium q; in mare porrigitur. Abstulerat. considerat ab aspectu nostro. Posse enim iuuenem. dicebat me iuuenem cōmodius posse fugere. Bene. libet̄. Mihi dū eius cā retardor a fuga. Ego. dicebam. Vna. cum

Fulgores

Fulgurat
tio

Caprez

Violatus
Vagitus
Quiritatus
Quiritas

matre. Addere gradum, accelerare. Cinis, decidebat. Deflectamus, declinemus a via. Comitanti-
lun, Misenensium conuentum. In lunis aut nebula, cum luna inter nubila lucet: & alia lectio. In
lunis: & nubila. I. uel in nocte non lucente luna: uel nubibus obiecta. Violatus fornicarius, caesar in
cōmentariis ululatum etiam ad uiros rettulit scribens Gallogz ululatu cōfirmari animos in proelio: ma-
gis conuenienter Tacitus locutus in libello de moribus Germanoz: ululatus inquit fornicage: & uag-
tus infantū. Secundus tñ. Quiritatus infantū dixit a uerbo quinto: qđ ē quintū fidē implorare au-
thore Varrōe. M. Tullij epistola. x. & il-
li misero quiritati cinis ro. nat⁹ sum⁹ rēde-
retibi nunc: populi fidē iplora. Apuleius
viii. simpliciter pro iuocare usurpauit, ille
inquit deū fidē clamatis: & cruorē uxoris
abstergens alnus quiritabat. Mortē pēa-
rentur, ut sit i summa rerū desperatione: cū
tñ uiuere optamus. Tollere, tollebant.
Aeternā noctē mondo. Dion putabant
aliū aduenisse Chaos uel per ignē mundū
absumi: atq; fugiebant partim ex domi-
bus i uias: alij ex mari i terrā, & rursus ex
terra in mare. Noctē, finē, extremū mō-
di: quē qđ aeternū alij interitū dixerūt.

Fictis terroribus. nā existimabant giga-
tes i furem iusser & effigies illoz apparuisse
i fumo: pterea tubaz: sonit⁹ auditi. Mise-
ni illud. qđ in mare excurrit. Tenebrā rur-
sus. Dion tātus fuit ignis: & fum⁹ ut aera
totū obumbraret: totū uero solē occulta-
ret ceu defecit: mox uero ex die: nox & te-
nebrā ex luce factā sunt: erudatbat imē-
sus cinis: & occupabat terrā: mare: aera: la-
debat: hōes: regiōes: pecora: pisces: pter-
ea aues absumebat. Hūc, cinerē, idē mō-
di, frequētē. De cālo pōdere, ex cinere
imenso decidēte ex aere. Obliti, ualde la-
si. Parū fortē, incōlātē: impatientē. Ma-
gno solatio, cū putarē eē oēs mēci interi-
turos: sola, n. necessitate cōsolabar. Luri-
dus, liuid⁹: decoloratus: squalidus. Apule-
ius lurore Soctarē deformatū: & alibi lu-
rore ac illuue collapsa mēbra dixit: Qui-
di⁹ acōita lurida ab effecū noiauit. Cū
defecit solet, legimus etiam cum deficere
solet. i. cum patitur ecclipsin ex interpo-
sitiōe: & obiectu lunā. Occurabant, fre-
quenter obiectabantur. Obducta, tecta.

Curatis, balineo: ueste: & cibo. Ut cūq;
medicriter ut assoler i te tristi. Metus
puaebat: Dion nec paruus metus fuit p
multos dies: nesciebant hōes quid factū
esset: nec coniectare unde factum: existi-
mabant. n. quae supra: & infra erant euer-
ti, solem in terra descendere. Lymphati,
phanatici: laruati: insaniētes: qđ uulgo cre-
ditum fuit: ut quicunq; nymphā uidisset:
furendi finem non faceret. Seneca ubi de terrā motu agit: namque tradit aliquos insanos: attonit⁹que
similes discurrere fecit metus: quid mirum est animos inter dolorem: & metum destitutos aberraret
non est difficile inter magna mala desipere: itaque leuissima ingenia fere in tantum uenere formidinis:
ut sibi exiderent: inde inter bella errare lymphatici, nec usquā plura exēpla uaticinantū inuenies: qđ
ubi formido mentes religione mixta percussit, ludificabantur, ludibrio fallebant. Ea, terrā motum:

Luridus

Lympha-
tus.

addere gradū cogo, patet agere: i. cūs atq; se: qđ me
moretur. Iā cinis adhuc: tñ ratus, respicio. densa
caligo tergis iminebat: quā nos torrens mō insu-
sa terrē sequebat. deflectamus inq; dū uidemus:
ne i uia strati comitantiū turba i tenebris obtera-
mur, uix uia deserueramus: & nox n̄ q̄lis illunis:
aut nubila: sed q̄lis i locis clausis lumie exticto.
Audires ululatus fornicage: infantū quicatus: cla-
motes uiroz, aliū parentes: alij liberos: alij con-
iuges uocibus requirebant: uocibus noscitant. Hi suū
cafum: illi suos miserabantur. Erāt qđ me
tu mortis mortē pcarētur, multi ad deos manus
tollere: plutes nusquā iā deos ullos: aeternāq; il-
lā: & nouissimā noctē mōdo iterptabat. nec de-
fuerunt qđ fictis mētitiq; terroribus uera picula
augerēt. Aderāt qđ Miseni illud ruisse: illud at de-
re falso: sed creditibus nunciabat. Paululū relū-
xit: qđ nō dies nobis: sed aduentus ignis iudiciū
uidebat. & ignis quidē longius subleuāt: tenebrā
rursus: cinis multus: & grauis: hūc idē dēdē assur-
gētes excutiebamus: operti alioq; atq; de cālo
obliti pōdere cilemus. Possem gloriari: nō gemi-
tū mihī: nō uocē parū fortē i tantis periculis ex-
cidisse: nisi me cū oibus oīa mecū petire misero:
magno tamē mortalitatis solatio credidissem:
tandem illa caligo tenuata quasi in fumum: nebu-
lamue discessit. Mox dies: sol etiam effulsit: luri-
dus tamē: qualis esse: cum defecit: solet. occurra-
bant trepidantibus adhuc oculis mutata omnia:
altoq; cinerē tanq; nūc obducta. Recessi Misen-
num: i curatis ut cunq; corpōribus suspensam: du-
biamq; noctem spe: ac metu exegimus, metus p-
ualebat: nā & tremor terrā pleuerabat: & plari-
que lymphati terrificis uaticinationibus: & sua:
& alia mala ludificabant. Nobis tñ ne tūc qđ ē:
quanquam expertis periculū: & a spectatibus:

& ludificationes lymphaticorum. Cōsiliū, fuit. Abeundi. Miseno. Nō scriptur⁹. sensus ē tu nō scriptur⁹: quia nō sunt historia digna tantūmodo leges hęc nra. Imputabis tibi te accusabis tibi ascribes: & obices Plin. in p̄fatione totius operis. hęc igit tibi imputabis: Seneca ī declamationibus. Iputabis tibi si qd acciderit: & de beneficiis. multū tibi tam malę naturę ut malin p̄dere: quę p̄stiterūq; uideri recipisse: supbia: & iputatoris. Mart. Imputet ipse deus neq;at mihī: fiet acerū. Secundus ad Traianū. eundē ciuitati iputata sunt terrena milia. Tacitus de Germanis: gaudent muneribus: sed nec data iputant: nec acceptis obligatur. Columella. longe plus imputant seminis iacti q̄ quod seuerint. Vlp. de tutelis: & rōnibus. iputare p̄ referre ē usurpauit.

Imputare

abeundi cōsiliū: donec de auunculo nunciū. Hęc nequaquam historia digna non scripturus leges: & tibi scilicet: qui requisisti imputabis: si digna ne epistola quidem uidebuntur.

C. Plinius Caninio Rufo. S.

S Vm ex eis: q̄ mirer antiquos: nō tñ ut qdā tēpore nōrū ingenia despicio. neq; n. quasi lasca: & effœta natura nihil tā laudabile parit. atq; adeo nup̄ audiui Virgiliū Romanū paucis legētē comœdiā ad exēplū ueteris comœdię scriptā: tam bñ: ut esse qñq; possit exēplar. nescio an noris hōlem: q̄q; nolisse debes. ē. n. p̄bitate mox: ingenii: elegantia: opes: uarietate mōstrabilis. Scripsit mimiambos tenuiter: argute: uenuste: atq; in hoc genere eloquētilime. nullū ē enim genus: qd̄ absolutū: nō possit eloquentissimū dici. Scripsit comœdias: Menādrū: aliosq; atatis eiūsdē emulatus. Licet has iter Plautinas: Terētianasq; numeres. nūc primū se ī ueteri comœdia: sed nō tanq̄ iicipiat: ostēdit. nō illi uis: nō grāditas: nō subtilitas: nō amantudo: nō dulcedo: nō lepos defuit. ornauit uirtutes: īfectat⁹ uicia. īfectis noibus decēter: ueris usus ē a pte. cir-

S Vm. ī Virgilio Romanū: & morū p̄bitate: & doctrinā laudat p̄sertim in comœdia scribenda tā noua q̄ prisca tēpore suorū ingenia nō despiciens: hinc tacitus de oratoribus dānat: qui soli antiquitati innixi sua tēpora negligunt. uicio asserens malignitatis humanę uetera semp in laudem p̄sentia ī fastidio esse. Effœta. sterilis. Tā laudabile. ut olim. perinde ac si diceret inueniunt ē nostris tēporibus ingenia similia antiquis: q̄ pbat exēplo Virgiliū Romanū. Veteris comœdię. antiqua illa comœdia cū synceram sermōis atticī gratiā ppe sola retinet: tñ faciendissimā libertatis: eius iuuentor pater Eupolis cū Cratino Aristophanēq; esse creditur: nō penitus fida argumēta: sed res gestas a ciuibus magna dictā libertate incēssens: & admirās inde satyra exordiū sumpsisse fertur: quare non absurde Suidas interpretatur: comœdiam detractiones contumeliosas esse. n. in psequendis uiciis p̄cipua. Exēplar. q̄ ceteri sequantur. Operū uarietate. nā scripsit in diuersis generibus. Mimiambos. Mimū comœdiā cōstantē ueribus tābis: quā Laberius excelluit. mōmus aut sermons ē cuiuslibet motus fine reuerentia

Comœdia uetus

Mimiambos
Mimus

uel fastioz. cū lasciuia imitatio: mimus dict⁹ hoc genus comœdię: quasi solus imitēs: cū: & alia poemata idē faciant: sed solus quasi priuilegio quodā: q̄ fuit cōe possedit. Tenuit. attenuate ut poscit mimi ambosq; stilos. Argute. calide: subtiliter. Nullū est. n. nā oē id laudat: secundū Ciceronē tertio de oratore: q̄ est in suo genere p̄fectū: id. n. p̄fectū est auctore Calo de turis origine: qd̄ oibus suis p̄tribus constat. Comœdias. nouas: noua comœdia argumēto cōi magis & genetaliter ad oēs hōies q̄ medicorib⁹ fortunis agunt: p̄tinet: mitigata ueteri comœdia: ut minus amantudo nis p̄cedat: omib⁹: eadē opera nullū delectatōis asserit: cōcinnā argumēto: cōsuetudine cōgrua: uilis sententiis: grata salibus: apta metro. Diomedes comœdiam inquit nouā est priuata: ciuilib⁹q; fortunę uisē periculo uitę cōp̄rahēso: cuius auctores tradit Menādrū & Philomenā: apud Athenū sapius fit mētio medię comœdię. īter ueterē: & nouā existēs: eius auctores interdū citat. Menādrū. Menandros plures lego. nā fuit Menāder Atheniēsis comicus antiquus: & Menāder alius Athen. Diopithi & Hegesistratē filiusq; a cūctis celebrat scriptor nouę comœdię luminibus Strabo: sed ingenii acuminē oculat⁹: ī mulieres prior: cuius comœdię numer⁹ a Gel. lib. xvi. refert: & a Suida. quo auctore alia et scriptis: q̄ sepulchrū ex Pircō ueniētib⁹ offerri Pausanias rettulit: Menāder itē Laodicēsis declamator ī Herthogenē cōmētarios ex cūdēs: & Menāder historic⁹ de quo plura Suidas: ac Menāder iuriscōsulor auctore Marcello. ff. xliiii. Alios itē Philēmōa p̄sertim: quē Gell⁹ asserit sapi⁹ de Menādro palmā rettulisse. Nō tanq̄ iicipiat nō rudis: & nouus ī ea facultate: fed exercitus. Vis. ipetus: acrimonia. Granditas. grandis oso p̄ magnā translatiue tñ sicut minūtū amici pro paruo dicimus. nam grādus: & elegans: & uenusta ē uetus comœdia: & nescio ulla post Homēz: igit Fabius: aut similioz sit oratoribus: aut ad oratores faciēdos aptior.

Comœdia noua

Comœdia media
Menāder

īfectatus est uicia: rē p̄ homine poni translatiue ofonē plerūq; exornat: sicut patienti p̄ patientē: uiciū pro uiciofo: maius. n. quid dici uidetur: sic Martialis. Non uiciofus homo es Zotic⁹: sed uiciofus: sic

Romanū Secūdus Iſtclatū eē uicta. Lhoics depditos: nā ipſa comēdia morib⁹ multū pſuit ciuitatib⁹
onu/quicq; cauere culpa: ne ſpectaculo ceteris eſſet: & domeſticis pbro. Me. legi etū meū. nomē.
Modū. laudādi. Mētri. fingere. Exorquēbo. ab uiro abſtrahā. Nō deponas. captus illi⁹ elegācia.

Magna. Caſtetrūm Tyronem procoſularum Bethycæ fortitū monet exēplo Bruttiani ne cui
ſuorū facile credatis enim dum eſſet in puinnā: & de ſlagitis focci ſui Attacini Caſari ſcrip-
ſiſſet: accuſatus ab eo eſt abſolutus damnato Atticino. Magna res. magni momēti: & exē

Lultric⁹
Bruttia-
nus

Mpli. Lultricus Bruttianus hic
eſt ille Bruttianus quē tantopere laudat
Mar. iii. lib. Dū tu lenta nimis: diuq; quæ-
ris. Quis primus tibi quique ſit ſcds: Gratū
quiſue epigramma comparabit: Palmā Cal-
limachus Thalia de ſe Facundo dedit ipſe
Bruttiano: Qui ſi Cezropio ſatur lepore:
Romanæ ſalc luſerit Mineruz: Illi me ſa-
cias precor ſecundum. Montanū Attici-
nū. Montanus multos cōper: oſulū Mon-
tanū: Montanū Votienū: Mōranū Hiſpo-
nē declamatores: Montanū Traulū: Mon-
tanū Alpinū: Curtiū Montanū: ad quē ali-
bi Secūdus: lūue. & Tacitus ſenatore fuiſ-
ſe memorant. L. pterea Ticiū Montanū
vi. uir. x. d. li. uir. i. memoris municipi Ti-
cini. Comitē legatū. Caſari. Traiano.
Quē. Bruttianū. Recepta cognitio eſt.

Mōtan⁹
Attacin⁹

examinata accuſatio a iudicibus. Fui in
cōſilio. electus ſum inter iudices hui⁹ cau-
ſæ. Vterq; Bruttianus & Attacin⁹. Car-
ptim. breuiter: ſummatim. ἀπὸ τοῦ
ἀλλ. p. capita regi: & criminū. nā nō tam
φαλαγγιστορ ποταίο δις quando. ſ. ora-
tor latius p totā orationē diſperſa: in fine
colligit neceſſaria: & urgentia. Quo ge-
nere. rē breuibus oſendere. Suū. a ſe cōdi-
tū. Attacini manu. ſua uel amicorū ma-
nu teſtamenta ſenbebant: nā Tran. reſert
Tybertiū ſcripſiſſe duplex teſtim. aū bienni-
um q̄ obiret: altera ſua: alterū liberti ma-
nu. Ille. Montan⁹. Diluere. reſellere cri-
mina. Turpis. uicioſus. Scribæ. eū rōni-
bus monumētisq; publicis uerſari teſtaſ
M. Tullius p. domo ſua. hodie cāclarianum
nō inuſitato uocabulo appellamus: & au-
thor eſt Voſpiſcus in Cario. fortaiſe a deſe-
dis: & ſupinducēdis litteris diſtū: Scuo.
ſt. ii. cācellato pro deſeto poſuit. Dionyſi⁹
lib. iiii. antiquatū & lul. Capitolinus i Gor-
dianis teſtatur ſcribas rerum geſtaz ſum-
mam completi. Interceiderat. ex illis cō-
mentariis ea quibus uidebatur Bruttianū
poſſe redarguere. Paulus ad legem Come-
liam de falſis. quid ſit falſum quæritur: &
uideſ id eē falſum ſi quis chirographum
alienū imutet: aut libellū uel rationes in-
tercidat. Crie ſuo. q; deſraudat ſer uicū
intercidendo commentarios eius p frau-
dem. De. contra. Pronunciauit iudicauit.

Scriba

Cācella-
rius

Inſulam. incertū in quā ſolebant autē damnatos relegare
ad ipſi i quā libuſſet iperatonbus inſulaz. Integritatis. uirtutis. Conſtātie. q; fortiter ſe defendiſſet.
Prouinciā. Bethycā. hoc hēs li. vii. (Quod abominor. x. uis omē deſcor. Etū atq; et. diligentiſſime.

ca me tñ benignitate nimia modum exceſſit: niſi
tñ quod poetis mētri licet. In ſumma extorque
bo ei librū: legendūq; imo edicendū mittā tibi.
Neq; n. dubito futurū: ut ſi deponas: ſi ſemel ſum-
pleris.

C. Plinius Tyroni. S.

Magna res eſt acta omnium: qui ſunt pro
uinciis præfuturi: magna omnium: qui
ſe ſimpliciter credunt amicis. Lultricus
Bruttianus cum Montanum Attacinum comitē
ſuum in multis ſlagitiis deprehendiſſet: Caſari
ſcripſit: Attacinus ſlagitiis addidit: ut quē dece-
perat: accuſaret. Recepta cognitio eſt. ſui in cō-
ſilio. agit uterque pro ſe agit autem carptim: &
ἀπὸ τοῦ ἀλλ. a quo genere ueritas ſtatim oſendi-
tur. Protulit Bruttianus teſtamentum ſuum: qd
Attacini manu ſcriptum eē dicebat: hoc enim &
arcana familiaritas: & querendū de eo: quem ſic
amaſſet: ne ceſſitas indicabatur. Enumerauit cri-
mina ſæda: manifeſtaq; ille cum diluere non poſ-
ſet: ita ſe geſſit: ut dum defendit turpis: dum ac-
cuſat ſceleratus pbaretur. corrupto enim ſcribæ
ſeruo interceperat commentarios: interceiderat:
que: ac per ſummū nefas utebatur aduerſus ami-
cum crimine ſuo: fecit pulcherrime Caſar: non
enim de Bruttianō: ſed ſtatim de Attacino pronū-
ciāuit. Damnatus: & in inſulam relegatus. Brut-
tiano iuſtiſſimum integritatis teſtimonium red-
ditum: quem quidem etiam conſtantia gloria ſe-
cuta eſt. nā deſenſus expeditiſſime. accuſauit ue-
hemēter. nec minus acer: q̄ bonus: & ſincerus ap-
paruit. qd tibi ſcripſi: ut te fortitū prouinciā præ-
mōerē: plurimū tibi credas: nec cuiq; ſatis fidat.
deide ſcias: ſi qs forte te (qd abominor) fallat: pa-
tā ultionē: q̄ tñ ne ſit opus etiā atq; etiā atq; de.
neq; n. tam iucundū eſt uindicari: q̄ decipi miſe-
rum. Vale.

C. Plinius Triario. S.

Inſulam. incertū in quā ſolebant autē damnatos relegare
ad ipſi i quā libuſſet iperatonbus inſulaz. Integritatis. uirtutis. Conſtātie. q; fortiter ſe defendiſſet.
Prouinciā. Bethycā. hoc hēs li. vii. (Quod abominor. x. uis omē deſcor. Etū atq; et. diligentiſſime.

alicui de scendere Interdū p ipsa ulcera colis sub cute exesus ē: sic ut glans excidat: circa testiculos ueros
nā & ipsi uerēda appellātur ex istū fere pus increfcit. horū olum remedia idē p̄bet. Iudicaturū melior
lectio ex sequentibus q̄ indicaturum. Necessitas. quia ligatū traxit secū in lacum. Proxime. de recen-
ti. nuperrime. Minus. laudabile sit. Arriæ factio. quæ se cōsodiens Parto marito pugionē porrexit ut
suū exemplum sequeretur. Minor ipsa. obscurior municeps mea q̄ Arria.

Scribis Robustum Ocriculū cū Scauro tendēs postea nūq̄ cōparauerat: q̄re Vipfan⁹ rogauit.

Scribis Robustum Ocriculū cū Scauro tendēs postea nūq̄ cōparauerat: q̄re Vipfan⁹ rogauit. Secūdu ut a Scauro de ol-
b⁹ certior fieret. itaq̄ p̄ episto-
lā pollicē se Scaurū aduocatu-
rum: & oīa diligenter interrogaturū: uere-
ri tamē ne idē acciderit Robusto: q̄ Meti-
lio Crisposq̄ post impetratos ordines nūq̄
quā cōparauerat. Robustū splēdidū equi-
tem. equites Hirtius hoc titulo insigniuit
ab auri fulgore: & uirtutib⁹: cecidere inq̄
eo praelio splēdidi: ac illustres uiri nōnū-
li eques ro. quē secutus i historijs Tacitus
illustres equites pariter appellauit. Ocri-
culum. Vmbriæ oppidum. Inquisitionis
uestigia. signa: & indicia inquirendi. Ro-
bustum. Veniat. cōcedit q̄ Scaurus ideo
ueniat. Vereor. tamē timeo. Ne frustra
ueniat. Municipi. ex eadē patria Como.

Robust⁹

Ordines i
multia

Impetraueram. obtinueram ab impera-
tore. Ordines. qui decoris præerant or-
dinari dicebantur: & principes q̄ primos
ordines ducebāt. Aelian⁹ author ceteriorū
nemusq̄ præficiuntur duobus quadruplari-
bus: a nonnullis dictum ordinarium asse-
rit. ordinem autem Lilius in bello refert
hūisse sexagenos milites: duos centurio-
nes: uenularium unum: is libro. vii. ab urbe
cōdita tradit latam esse legem militarem:
quæ sacra appellaretur: & i ea cautum:
ne quis ubi tribunus militū fuisset postea
ordinum ductor esset. ubi ductor ordinū
nihil aliud est q̄ primipalis dignitas: &
Tacitus inquit redditū pleriq̄ ordines: &
mor adimendis assignandisue militiæ or-
dinibus. Instruendum. rebus necessariis
ut armis: & equis. Exitu. illius Crispi.

Intercepe

Interceptus. interfectus: mortuus Tranq̄.
in Augusto intercepto communis filij pi-
gnore. est enim interciperi quasi totū ca-
pere. Terentius i Eunuchō. quod nos ca-
pere oportet hæc interceptit. Experia-
mur inueniamus. Demus hoc. conceda-
rous hoc. tale illud. didūm præcibus uxo-
ris: dandum filiz lachrymis: dandum etiā
nobis amicis. Adolescentis. filij eius. Sa-
gacitate: astutia: industria: de canibus sagacitas proprie dicitur: quæ aduenientem sagaciter adorian-
tur. Seneca prudentiam a sagacitate sic distinguit. laqueis captare ferās: & fallere uis-
cos: atque etiam magnos canibus circumdare saltus: omnia illa sagacitas: hominum non sapientia inuenit. Cum quo. cum At-
tilio Scauro.

Audeo. Serulano principi uiro gratulatur: q̄ filiam suam Fusco Salinatori uxorem dare
decreuisset cuius uirtutes plurimum probat: optatq̄ filios similes ei nasci. Destinasti.
sp̄siam decreuisti. Domus patricia. est Salinatori domus senatori: cuius maiores p̄res. i. sena-
tores fuerūt. Honefissim⁹. honorib⁹ auctus: & decorat⁹. Cōtate. facetijs. Officijs. i. me p̄stitis.

quenquā fidelis iudicaretur. uidit: sanari despe-
rauit. hortata ut moreretur: comelq̄ ipsa mortis:
dux imo: & exēplū: & necessitas fuit. nā se cū ma-
rito ligauit. abiecitq̄ i lacū. Quod factū ne mi-
hi q̄dēq̄ municeps: nisi p̄xie auditū ē: nō q̄ mi-
nus illo clarissimo Arriæ factio: s; q̄ minor ipsa.

C. Plinius Vipfano. S.

Scribis Robustum Splēdidū Equitem
Ro. cū Atilio Scauro amico meo Ocri-
culū usq̄ cōe iter peragisse: deinde nūq̄
qua cōparuisse. petis ut Scaurus ueniat: nosq̄ si
pōt: i alij i nquisitionis uestigia iducat. Veniat: ue-
reor ne frustra. suspicor. n. tale nescio qd Robu-
sto accidisse: q̄le aliquādo Metilio Crispo muni-
cipi meo. huic ego ordines i petrauerā: atq̄ ēt p̄-
ficiscenti q̄draginta milia nūmū ad instruendū le-
ornandumq̄ donauerā. nec postea aut epistolas
eius: aut aliq̄ de exitu nunciū accēpi. interce-
ptus ne sit a suis: an cū suis dubiū. Certe nō ipse:
nō q̄sq̄ ex seruis eius apparuit. utinā ne i Ro-
busto idem experiamur. tñ accersamus Scaurū.
demus hoc tuis: demus optimi adolescentis hone-
stissimis dōcibus: qui pierate mira etiā sagacitate
patre q̄rit. Dii faueant: ut sic inueniat ipsum: quē
admodū tā cū quo fuisset: inuenit. Vale.

C. Plinius Serulano. S.

CAUDEO: & gratulorq̄ Fusco Salinatori fi-
liā tuā destinasti. domus patricia: p̄ ho-
nestissimus: m̄f pari laude. ipse ē studio
sus: litterarus etiā: dilectus: puer simplicitate: co-
mitare iuueis: grauitate senex. Neq̄. n. amore de-
cipior. amo quidē effulse: ita officiis: ira ueretur

Iudico, examino diligenter cās cut eū laudare amore decipior: neq. n. soli maligni iudicant. Vt qui explorauerit, tanq. is q. penitus eū isperet. Auū te, faciat suscepio filio. Simulacū su, te optimū uiget sicut ipse Fuscus est. Pari iure, tanq. si mei essent: q. amo te tanq. parentē: & illū tanq. filiū.

Rogas. Seuerum cos. a Traiano designatum consulem quid censeres in laude principis docet Secundus exemplo suo quid faciendum: sed illi datam materiam censendi: & noua: & maiora tebus nuper ab imperatore p̄clarioribus gestis.

Censet, decernas: nā coll. designati i honorē principis aliquid decernebant. Ma lo, magis probo. Quod mihi, suasi. Hac adulatione, qua ceteri utunt. uoce: & gestu promerendi fauoris gratia: & q̄q. Seneca plura interduz alibi de adulatione scribat: eum tamen lib. vi. ep. lxx. dicentem audiāmus. adulatio inquit similis est amicitiae: non imitat illam tantum: sed uincit: & praeterit: apertis & propiciis auribus recipitur: & in praecordia una descendit: eo ipso gratiosa: quo laedit: ultia nobis sub uirtutum nomine obrepunt: temeritas sub titulo fortitudinis latuit: moderatio uocatur ignauia: pro cauto timidus accipitur: adulamur etiam brutis si Columellaz credimus praecipienti ad boues illigatos cuiusquam adulatione accedendum. Specie, forma: apparetiā. Non tanq. liber: & constans, nō abstinet adulationē: q. libertate dicendi & constantia usus sim: sed q. intelligebā Traiani uirtutes eas esse: quae non indigerēt blandiciis. Intelligens principis nostri, sciens hanc esse laudem imperatoris. Necessitate, tanq. coactus ab eo: quod fit sub malis principibus. Decerne rem, censerem. Pessimis cuiq. imperatoribus: non princeps, n. Caligula: sed monstruz cognominatus ē Pius: castrosq. filius: pater exercitus: & optimus maximusq. Caesar.

Optimus, q. cognomenū Traiano inditū est ab optimis moribus. Diuersitate censendi, ut unus unū: alius aliud i honorē principis decerneret: neq. idē q̄s oēs. Non p̄terit dissimulatione, apte dixi. Iudiciū, recta ai exauiatio: nā q. ueris rōnibus mouet bñ meminit: q. adulatione facile obliuiscit. Hoc tūc ego, cēsui: cū consul designatus erā. Cōueniunt, decora sunt. Cōditione hoīum, si fuit clamores: uel obscuriores: ac deicept: nā nisi hoīum: neq. t̄puz conditionē recte consideraueris: anteq. ne goccia aggrediaris facile decipieris. Recētia opa, bellū dactū de uictō rege Deciba lo, de quo li. viii. cōmod⁹. Noua, nouos honores: nā scdm Tacitū noua i rēp. merita nō uisitata uocabulis sunt honoranda.

Sūc. cū gelli cōsulati. In p̄ter cōsiliū tuū, adiunare cōsiliū tuūz scribēdo: qd ipse cōsul fecisset. Cio, admittit Pontii excusationem q. sibi non occurrisset: & fructus quos miserat scribit recepisset: denuncians in futurum ut modum donis imponeret. Praecurrere, praenire ut me susceperes. Huc, in Campaniam. Improbe, rusticum

meruit: iudico tñ: & quidem tanto acrius: quanto magis amo. Tibi quidē: ut qui explorauerim: sp̄o adeo habitu: te genē: quo melior fingi ne uoto quidē potuit. Superst: ut auū te q. maturissime simillimū sui faciat. q. felix tempus illud: a quo mihi liberos illius: nepotes tuos: ut meos: uel liberos: uel nepotes ex uestro sinu sumere: & quasi pari iure tenere continget.

C. Plinius Seuero. S.

Rogas: ut cogitē: quid designatus cos. in honorem principis censeas: facilis inuētio: non facilis electio. est, n. ex uirtutibus eius larga materia. scribam tñ: ul. qd malo indicabo: si prius h̄sitationem meā ostendero dubito nūm idē tibi suadete: quod mihi debeā: designatus ego cos. omni hac: & si nō adulatione: specie tñ adulationis abstiniui: non tanquā liber: & constans: sed tanquā intelligens principis nostri: cuius uidebam hanc esse p̄cipuam laudē: si nil quasi ex necessitate decernerē. recordabat etiam plurios honores pessimo cuiq. delatos: a quibus hic optimus separati nō alio magis poterat: q. diuersitate censendi: quod ipsum non dissimulatione: & silentio p̄terit: ne forte nō iudiciū illud meum: sed obliuiū uidetēs. hoc tunc ego: sed nō omnibus eadem placent: nec conueniunt quidē. Præterea faciendū aliquid nō faciendū uera ratio cum ip̄orum hominū: tum rerum etiam: ac tempōz conditione mutatur. nā recentia opa maximū principis praebent facultatem: noua: magna: uera censendi. quibus ex causis: ut supra scripti dubito an idem nunc tibi: qd tunc mihi suadeam. illud non dubito: debuisse me in patres cōsiliū tuū ponere quid ipse fecissem.

C. Plinius Pontio. S.

Scio quā tibi cā fuerit impedimento: quominus: p̄currere aduentū meū in Campaniam posses. Sed q̄q. absens totus huc

ei accipiendo eas. illis tuis. Fecissem. accepissem. Adhibebo modum. nihil accipiam. uel parce. Etiam confirmantis aduerbijs ut alibi.

Auidius
Quietus

Vidius Numidium Quadratum: quem iam foro assignauerat exemplo sui. monet quas causas agere debeat: imprimis ut multum studeat: ut quoties opus fuerit sit paratus ad dicendum: interdum tamen standum necessitati: ipse quandoque fecisse testatur dum mandatus senatus pareat: cuius fuisse refert orationes se habitas. Auidius Quietus. Auidii fit mentio apud Afr-

canum iuriconsultum: Auidium Nigrinum procos. sub Domitiano testatur epistolae Scdi & Traiani: & Ventidii Quilem lego fuisse Seueri imperante. Lufius uero Quietus q̄q̄ apud Euse. i Chro. corrupte legalis Libas iudeos rebellantes Mesopotamia exterminauit: nam aduersum eos aciem struens infinita milia interfecit: ob quae Iudaea procurator a Traiano decernitur: postea sublati Mauris: quos regēbat: quae susceperat imperio fuerat ab Adriano est exarmatus auctore Spartiano.

Quo. q̄ multa Thrasea: & dicta: & facta probaret. Non minus gaudeo. quam q̄ me diligeret. Thrasea. Pati Thrasea. Familiaris. amicus: quasi ex eadez familia.

Præcipere solitum. Thrasea consueuisse hoc iubere. Cur amicorum. cur præcipere ret amicorum causas suscipiendas. Non eget interpretatione. satis enim manifestum omnia pro amico facienda modo non excedat uerecundiae terminos. Desistat. causas piculosas: & derelictas ab alijs propter difficultatem: putabat suscipiendas.

Cur pertinentes ad exemplū. causas futuris bono exemplo legentibus: & audientibus: nam exemplorum quædam comparata sunt ut nos instruant ad bonum quædam ad malum declinandum. Hæc. tria.

Ambitiose. faciam ambitionis & honoris causa. Claras. causas famosas. Gloriar. respectu laudis. Idē. ut agas illa quæ tuor causarum genera. Vsum optimum dicendi magistrum. q̄ frequenter. M. Tullius testatur: ut primo & tertio de oratoribus de pfecto oratore: ac pro Cor. Balbo.

Illud. dictum. Vel tanq̄ Pollionis. quātuis circumferatur tanquam Pollionis dictum: dubitat tamen an illius sit. Commode. bene. Assiduitate. dicendi cōtinuatione. Facilitas. secutus est præceptorem Fabium: qui lib. x. inquit scribendo dicimus diligentius: dicendo scribimus facilius. Nec uero Iſocrati. non obfuit Iſocrati: quo minus haberetur summus orator: q̄ non auderet in publicum prodire ad causas agēdas: debilitate uocis & pudore. Iſo-

Iſocrates

crates Athe. rhetor: ut Plutar. in eius uita scripsit: sui t̄p̄is insignis: in cuius labris siten insiderat si Philo. credimus: in cōpositione plusquā diligens: nitidus: cōptus: & palestræ q̄ pugnae magis accommodatus: oēs dicendi ueneres sedatus est: cuius e ludo tanq̄ ex equo troiano inumeri principes exierunt. lege uitā eius apud Plut. Philo. & Diomy. Officit. obstitit. infirmitate uocis mollitie frōtis. fuit. n. exigua uocis: & uerecundia pudoris. Cicero. ii. de oratore ut ille inquit pater eloquentiae de se Iſocrates scripsit: ipse pudore

migrasti. Tantum mihi copiarum: tam urbana: rum: q̄ rusticarum nomine tuo oblatum est: quas omnis improbe: accepi tamen. nam me tui: ut ita facerem: rogabant. & uerebar: ne: & mihi: & illis iraceris: si nō fecissem. in posterum nisi adhibueris modum: ego adhibebo: tuis denunciaui: si rursus tam multa attulissent: omnia relatuos. dices oportere me tuis rebus: ut meis uti: etiam. sed p̄ inde illis ac meis parco. Vale.

C. Plinius Quadrato. S.

Vidius Quietus: qui me unice dilexit: & quo non minus gaudeo: probauit: ut multa alia (fuit. n. Thrasea familiaris) ita hoc sæpe referebat: p̄cipere solitū suscipiēdas esse causas: aut amicorum: aut deſitutas: aut ad exemplum pertinentis. cur amicorum: non eget interpretatione. cur deest tutas: q̄ i illis maxime: & constantia agentis: & humanitas cernere. cur pertinentis ad exemplum: quia plurimum refert bonum: an malum diceretur. Ad hæc ergo genera causarum ambitiose fortasse: addam tamen claras: & illustres. Aequum enim est agere nonnūquam gloriæ: & famæ. idem dignitati: ac uerecundia: tuæ statuo. Nec me præterit usum esse: & haberi optimum dicendi magistrum. Video etiam multos paruo ingenio: litteris nullis: ut bene agerent agendo consecutos. Sed: & illud quod: uel Pollionis: uel tanquam Pollionis accepi: uerissimum experior. commode agendo factum est: ut sæpe agerem: sæpe agendo: ut minus commode: quæ scilicet assiduitate nimia facilitas magis: q̄ doctrina: nec fiducia: sed temeritas paratur. Nec uero Iſocrati quo minus haberetur summus orator: offecit: quod infirmitate uocis: mollitie frontis: ne in publico diceret: impediebatur. Proinde mul-

a dicendis: & timiditate ingenda refugisti. nā socrates in ofone cui titulus τῶν ἀνδρῶν τῶν τάλια de se falsas. scio nātū ad res gerendas infirmiorē: & debiliore q̄ opus sit: nā ad orationes neq; exactas: neq; omnino utilis: sed iudicare quidē de unaquaq; re veritatē magis potentē: q̄ scire pollicētibz. uerū agere de his in cōsione multorū audacter hoīum oībz (ut uerbū dicā) inferiorē. nā adeo mancus utriusq; rei sum: quae utri habet apud uos uocis: & audacia: ut nesciā si quis alius citiū sit: haec ad uerbū traduximus (suppletis grācis uerbis: ne in his uideamur nimis inolescere. Meditare te declamādo exerce. nā

Alth. n. declamatio dicitur. Cū debeas uelle. cū occurrit tibi una pōditatū causā rō. Temperamentū. modestū: cōtinētā.

Quae pars est rōnis. nullis. n. subiacet legibus: & feris caret tradente Palladio. de mū ἀνὰ γῆν οὐδ' αὖτε οὐρανὸν ἀπαγγέλλουσα q̄ oīa audeat: sit āt sapiens uirtutis causa. Iulius. praediximus interdū dari litigātibz aduocatos a senatu. Fuerunt. alī quae causae. Ex illa diuisione Thraex. ex ea diuisione causae: q̄s Thraex p̄cipiebat suscipiēdas: hoc est id genus q̄ p̄tinebat ad exēplū ut adesse Bethycisq; explati essent a Bebio Massā: & Caelio Classico.

Necessitas

Exemplū ut bonos tuos: & malos opprimere debeamus. Bebiū Massam. hanc rē larius complectis libro. vii. ad Tacitū scribēs illie tamen nulla expresse de inquisitione sit mentio: sed cū refertur fuisse damnatum: sequit̄ ut p̄cessit inq̄sitor. Rufus. secundo nā ter agit p̄ Bethycisq; lib. iiii. ad Macrinū testatur est: tertio se munere functum p̄ illis scribēs unde subiungit in dē Bethycis lamētātibz q̄ Classico puincia spoliasset contentio. fuit an ministri eius uentrent puniendi: q̄ op̄a suam ad turpe ministerium praestarent. res ista iam longa: & praecedēt̄ epistola cognita. Prouinciales. Bethycos: qui se impieue-

tum lege: scribe: meditare: ut possis cū uoles discere: dices cum uelle debebis. hoc fere temperamentum ipse seruauit. nonnūq̄ necessitati: quae pars rationis est: parui. xgi enim quāsdā a Senatu iussus: quo tñ i numero fuerunt ex illa Thraex diuisione: hoc est ad exēplū p̄tinentes. ad iui Bethycis cōtra Bebiū Massā. quāsitum est an danda esset inquisitio: data ē. ad sui rursus. iisdem querētibus de Caelio Classico: quāsitū ē an puinciales: ut socios: ministrosq; p̄consulis plecti oporteret: p̄onas luerūt. Acculaui Mariū Prius: qui lege repetūdatur damnatus utebatur clāmentia legis: cuius se ueniatē imanitate criminū excelserrat: relegatus ē. Tuitus sum Iuliu Bassum: ut incustoditū: & minus cautū ita minime malū iudiciis acceptis in senatu remansit. Dixi p̄xime p̄ Varenō postulatē: ut sibi iniuicē uocare testis liceret: ipetratū ē. In postq; opto: ut potissimum iubeant: quod me deceat uel sponte facisse. Vale.

C. Plinius Fabato Profcero. S.

Ebemus mehercule natales tuos pinde ac nros celebrare: cū lētia nostros: ex tuis pēdeat: cuius diligētia: & cura hic

rant capinis proconsulis. neq; n. ita defendebant: ut negarent: sed ut necessitati ueniat p̄carent: esse enim se prouinciales: & ad omne p̄consulum imperiū metu cogitauerunt. Secundus probauit ministerium esse crimen: & ideo multi damnati. Mariū Priscū. proconsulem Africae: uolenta epistola hoc iudiciū iam enarratum. ut Iuuenalem eundem bis uellicantem omittamus. Clāmentia legis. quae iubeat ut ablata restitueret: uerū maiore poena digna flagitia cōmiserat: quibz uisum dam crudelitē exarimificat. Immanitate. crudelitē. dū accepta pecunia punit equitē romanū exilio: & septē eius amicos morte. item aliū equitē rō multis cruciatibus dilacerat. Relegatus. in exilium actus interdū a urbe Italia p̄. Tuitus. uocabulū rarū inuenit. Paulus tamē. ff. Litulo de uacatione: qui publicū inq̄r negotiū ruitus sit: & ceteri Iuriconsulti frequentē dixere tuitionē ut Vlp. ff. xlii. uerbū sanē illuc: deductum: ut secundum aliquos additus. Iuliu Bassum. q̄ sortitus Bithyniā rediit reus. relegē libro quarto super hoc epistolā ad Vrsūm. Incustoditū. simplicē: improuidū dum munera contra legem accipit. In senatu. in ordine senatorio: uerū tamen eius acta rescissa testatur in epistolis ad Traianū. Impetratū est. hoc uidimus libro quinto ad Vrsūm. Iubeant. senatores: nam predictas causas agerat iubente senatu. Quod. id genus causas q̄ mihi decori sit ac si sponte facissem: & elegissem.

Tuitus.
Tuitio.

Ebemus. q̄stata p̄foceri sui uilla ex uetustate: q̄nt p̄ficere p̄dio aliq̄ uirū durū: & agrestē: q̄ interit op̄erū rescindō. Natales tuos. nobilitatē tuā māsclat p̄ Camillanā uillā: quā maiores tui tibi reliquunt: an potius q̄ ibi natus erat Fabatus. sunt q̄ legāt nouales tuos scilicet agros p̄p sequenti: asperitū illud: rusticorū aut p̄diū administratio. Nostros. nataliū. Curus. Fabati cōsuetū apud grācos nō modo poetas: q̄bus maior licētia: sed oratores: & a plurali trāsire ad singulārē: q̄ nū imitari nō tñ sine rōne ut hic: nā in illo p̄nomine tuis intelligit ex te Fabato. Hic Romae.

Istic. Comil. Camilliana. quæ quondam Camilli fuerat. Vexata. exarsa: conculsa. Reficiantur. restituantur: refectantur. Togati. officiis ciuilibus assueti. Durum aliquem: & agrestem. Columella libro primo præmonet ne uillicum ex eo genere seruorum: qui corpore placet: in institutum: nec ex eo quodem ordine: qui urbanas ac delicatas artes exercuerit. focors: & fomiculosum genus id incipiorum: oculis: campo: circo: theatris: aleæ: popinæ: lupanaribus consuetum ut. n. qui in uillis intro conseptra morarentur: q̄ qui foris terra molirentur. habentur: sic eos qui sub umbra ciuitatis intra moenia desides hilares: istic securi sunt. Villa Camilliana: quæ i cāpania possides: est quidē uetustate uexata: & tamē quæ sunt p̄ciosiora: aut integra manet: aut leuissime læsa sunt. Attēdemus ergo: ut q̄ saluber rime reficiant. Ego uideor hñc multos amicos: sed eius generis: cuius: & tu q̄ris: & res exigit: p̄pe neminē. sunt. n. oēs togati: & urbani. rusticosq̄ autē p̄dicosq̄ administratio p̄scit curā aliq̄ue: & agrestē: cui nec labor ille grauis: nec cura fœdida: nec tristis solitudo uideat. Tu de R. ufo hōes stissime cogitas: fuit. n. filio tuo familiaris. qd tñ nobis ibi p̄stare possit ignoro. uelle plurimum credo. Vale.

C. Plinius Corneliano. S.

E Vocatus in consiliū a Cæsare nostro ad centūcellas (hoc loco nomen) lōge maximā cēpi uoluptatē. quid ē enim iucundius: q̄ p̄cipis iustitiā: grauitatē: comitatē i secessu quoq̄: ubi maxie recludunt: si p̄cipere. Fuerūt uariæ cognitiōes: & q̄ uirtutes iudicis p̄ plures species experirēt. dixit cām Claudius Aristō p̄nceps Ephesios: hō mūsicus: & innoxia popularitatis: idē iudicia: & a dissimilib⁹ delator immiss⁹. Itaq̄ absolut⁹ iudiciatusq̄ ē. Sequēti die audita ē Galitta adulterii rea. Nupta hęc tribuō militū honores petitorio: & suā: & mariti dignitatē

Vocatus. Secesserat Traian⁹ ad Centūcellas: quo consilii gratia Secundum cum multis senatorum euocauerat: ibiq̄ Claudius Aristō ab iudiciis accusat⁹ absolutus. Gallita adulteri rea cū adultero condemnatur: tertio die cognouerūt codicillos Iulii Tyronis: sed hæc iudicia remissiones ueniabant: nam senatores adhibebantur coram: iucundissimi p̄ncipes: & uenisi munerabantur. hæc Secundus amico suo Corneliano scribit: ac postremo portū a Traiano iam semi structum fumum cum euidētia refert. Euocatus. ab urbe accersitus. In consiliū. ad centumcellas dicēdā. ad iudicandū. Centūcellas. abest a Corneto passuum milia decem: port⁹ celebris arcem habens munitissimā: cui ciuitati ueteri nomen est: olim centumcellēsis portus: paruo enim spacio abest centumcellēsis oppidi locus a Barbaris dirutus: in quo diuum Augustinum libros de trinitate tradunt scripsisse: neque in hoc Gaspar Blondus est audiendus cum refert Plinium dicere Adrianum imperatorem centum iudicibus ad audiendas publice causas se p̄sente institutis cellas totidem ædificasse: cum neq̄ Adrianum: sed Traianum: neq̄ centumcellas totidem iudicibus exarasse tradat. cētumcellas oppidum fuisse Italix saepe fit mentio in libello gottico: quem Leonardus Aretius latinitate donauit: hodie quoque ad grauisca portus uetustissimus extat: in cuius ostio insulæ forma cum dimidiata turri. Ptolemæus iuxta Populoniā Russelas locat. Strabo post Grauisca Regis ullaam Malkon p̄lasi regiam. Hoc nomen. est. Loco illi Centumcellarum. Iusticiam: grauitatem. in cognoscendo: & iudicando. Comitatem. in conuiuiis. Recluduntur. ostenduntur: apeririunt. hæc uirtutes. Iudicis. Traiani. Ephesiorum princeps. primus in urbe Epheso. Ephesus ciuitas loniæ celeberrima: & portus in sinu. Herodorus lydiæ esse dicit: uocatur & Smyrna ab Amazone Smyrna appellata: & Samorna: & Ortigia: & Prelesia: ubi erat templum Dianæ: urbs in cauo loco condita tempestate submersa fuit multis interemptis. Lyfimachus ciuitatē transiit ubi nunc est: quam ab uxore sua Arfinoen nominauit: sed eo mortuo priorem appellationem resumpsit. hæc Stephanus. Innoxie popularis. populo gratus sine damno alioxiis. uel innoxie popularitatis. ad idem. Inde. quia populo erat acceptus. Inuidia. orta est in eum. Delator. accusator. Immissus. subornatus: & instructus in illius accusationem. A dissimilib⁹. a malis & populo ingratiss. Vindicatus. interrogata accusatori merita poena. Honores. magistratus

Cētumcell.
lx

Sua dignitatē. nā mariti honor ad uxores redūdat. Vlpianus. ff. i. fœmiz nuptæ clarissimis psonis clarissimarū psonarū appellatiōe tenentur: fœminis. n. dignitatē clarissimā mariti tribuit. Ceterūis amore. capta desyderio centurionis: cum quo adulteriū committebat. Mantus. Galitæ coniunx scripserat.

Legato consulari. nam centurio tribuno: tribunus legato pareat. tribunus igitur legato consulari rem scripserat: ille uero Traiano. Excusis probationibus. diligenter examinatis testibus. Ceterūis exauctorauit. remouit a primi palati secūdū leges. Arrius de re

Ceterūis amore maculauerat maritus legato consulari: ille Cæsari scripserat. Cæsar excusis probationibus Ceterūis exauctorauit: atq; et relegauit. Superat crimini: qd nisi duos: eē nō poterat: reliqua pars ultiois. Sed maritū nō sine aliq; reprehensione patiētia amor uxoris retardabat: quāq; dē etiā post delatū adulteriū domi habuerat: q̄si cōtentus amulū remouisse admōitus ut per ageret accusationē. peragit inuitus: sed illā damnari etiā inuito accusatore necesse erat. Dānata: & legis Iuliæ poenis relicta est. Cæsar: & nomē Ceterūis: & cōmemoratiōe disciplinæ militaris sententiā adiecit: oīs eiusmodi causas reuocare ad se uidere. tertio die ducta cognitio ē multis sermōibus. & uario rumorū iactata Iulii tyrois codicillis: quos ex pte ueros esse cōstabat: ex pte falsi dicebant. substituebāt crimini Sēpronius Sencio eques ro. & Euritimus Cæsaris libertus & procurator. hæredes cū Cæsar eēt i dacia cōmuniter epistola scripta petierāt ut suscipiet cognitioē. suscepit. reuersus diē dixerat. & cū ex hæredibus q

co damnati inter milites non sunt recepti. endi. Authorare autem est pecunia addere sibi aliquem. exauctorare uero a mercede constituta remouere. aliquando tantummodo pro repudiare sumitur. Macrobius exauctorata inquit uerba iam deserta & abolita: sic Seruus dixerat sententiam exauctorari. Seruus legis: ordinem Traianus: quæ præcipit ab adultero accusationem incipiendam: quæ aliter ad mulierem perueniendum: nisi reo peractio: & præter Vlpianum. Matcellus nupta inquit non potest accusari: non tantum ab eo qui adulterum accusauit: nec obtinuit: sed nec ab alio quidem: si adulter absolutus est: proinde si per collusionem cum adultero constituitur: fueritq; absolutus: dedit mulieri nuptæ aduersus omnes securitatem. Crimini. adulterio. Nisi saltem: ad minus. nam adulterium non potest esse unius tantum. Reliqua pars ultionis. Vt Galitæ puniretur. Retardabat. ab accusatione. Domitianus equitem Ro. ob redactam in matrimonium uxorem: cui dimissæ adulteriū crimen intenderat condemnauit. Non sine reprehensione. criminis Lenocini. Seuerus: & Antoninus Impp. crimen Lenocini contrahunt: qui depræhensam in adul

Authorare
Exaucto-
rare

terio uxorem in matrimonio retinuerunt. Marcellus ad legem Iuliam de adulteriis: & stupro mariti lenocinium lex cohercuit: qui depræhensam uxorem in adulterio retinuit: adulteriumq; dimisit. debuit enim uxori quosq; trasici: quæ matrimonium eius uiolauit. Delatum. accusatum. Adulterium. Papinianus ad legem Iuliam de adulteriis: & stupro. lex Iulia stuprum: & adulterium promiscue appellat: sed proprie adulterium in nuptam committitur: propter partum ex altero conceptum composito non mine. Aemulum. ritalem centurionem. Remouisse. relegasse. Admonitus. a Traiano. Vt perageret accusationem. ut uxorem Galitæ condemnandam curaret. peragisse autem: ut Iulius consulti. ff. xlviii. ad legem de adulteriis asserit: non aliter quis uidetur nisi & condemnauerit. adulteri autem accusatio ex consensu Iurisconsultorum imprimis ad maritum pertinet: & marito fure marito accufanti illi præscriptio obicitur: si lege prodidisse dicatur: ob hoc q; aggressus accusationem adulteri accusate desistit: quicq; in adulterio depræhensam retinuerit in eum poena statuta: cuius metu q̄q; inuitus tribunus uxorem ream peragit. Inuito accusatore. nam adulterium publicum crimen est: & resp. eā cōstitutū Vlpianus. de publicis iudiciis: non omnia inquit iudicia in quibus crimē ueris publici sunt: sed ea tantū: quæ ex legibus iudiciorū publicorū ueniūt: Iulia maiestatis. Iulia de adulteriis: unde nō in manu mariti erat ab accusatiōe desistere: uerū ponamus aliquo casu desistisse: alio exercere utile erit: nā: & pater adulteræ: & alii accusare poterāt: nisi prius adulterū condemnassent. Relicta poenis. damnata poenis lege Iulia de adulteriis constituta: quæ temeratores aliarū nuptiarū gladio punit. Sententiæ adiecit postq; pronunciat de supplicio: adiecit huic sententiæ se suscepisse hanc cognitionē adulteri pp disciplinā militariē: quā corrigere pertinebat ad senā post Augustū iā collapsam militariē disciplinā Traianus se uerissime restituit. Eiusmodi. adulteri flagrabat. n. orbis innumeris adulteriis: quod Iuualis notabiliter flagellat. Reuocat. ab ordinis magistratibus ut a p̄tor sibi uendicet. Iactata. priusq; introducere uolunt. Codicillis d testamto. Substituēbāt crimini. accusabāt. agebāt rei t̄q; id crimī facissent. In Dacia. dū bellū generet cōtra decibalū dacorū regē: cū bis inuit bellū. Cōter. ex cōse su oīu. Diē dixerat.

Reum per
agere.

Polycletus

dedat diem: quo in ius conuenirent. citauerat partes ad constitutū diem. Reuerētia. respectu Traiani: eius libertus esset. Remitterent accusationem. iudicio absoluerent: & ab accusatione libetarent. Dixerat. Traianus. Polycletus. quem scribit Tacitus unū ex libertis magna Neronis spe: ad gignendam autoritate sua inter legatum: & procuratorem concordiam: & ad rebelles barbarorum animos pace componendos. nec defuit Polycletus quo minus ingenti agmine Italix Galliarūq; grauis postq; oceanum transfugerat: militibus quoq; Ro. terribilis incederet: sed hostibus insui fuit: apud quos flagrantē etiam tum libertate: nondum cognita libertinorum potentia erat: mirabanturq; Dux: & exercitus tantū belli confector seruittū obedire: & Dion inquit seorsum a Nerone Polycletus agebat: popularatur: rapiebat: omnia quæcūq; poterat hinc apud Tacitum legimus libertum Vitellii Asiaticum potentia æquasse Polycletos: Patrobios: & uetera odiorum nomina. non erat igitur Traianus alter Nero: qui tantum libertis suis permitteret rapinarum: iam uult quidem ille suos libertos: sed ut eos libertos: non dominos haberet: unde i. panagrico scriptū: libertis tuis summum quidem honorem: sed tanquam libertis habes: abunde sufficere hi credis si probi: & frugi existimentur: scis enim præcipuum esse in dictum nō magni principis magnos liberos. Dilationem comprehendationem.

Potentibus. Senectioni & Eurythimo. Exacto tempore. cum aduenisset dies designatus cognitioni. Confederat. pro tribunali cum senatoribus quos habebat in consilio auditorus utaq; partes. Intrauerunt. ad dicendam causam uenerūt. Agere. dicere causam. quia hæredum quidam Eurythimo accusationē remittebāt. Detulissent oēs: uno cōsensu accusationē omnes inchoassent. aut si illi desisterēt ab accusationē: sibi quoq; liceret abire. Suspitionibus relinq. reos. q. oēs suspicarent reos nō carere crimine: si respectu Cæsaris contra illos agere desisterent. Isti. Senectio & Eurythimus. Ego. q. uident desistere mea causa nō reorum. Nos. senatores. κατὰ στίβας. constituite. decernite. Isti. hæredes. Volunt queri. uolūt ut queramus. Quod sibi licuerit non accusare. q. possunt iure desistere ab incepta accusatione. Agerent. persequerentur accusationem. Pronūciaturum. damnaturum hæredes. De calumnia. quæ est uexatio alius in litibus per fraudem & frustrationem: nam calumniari est morari & frustrari a uerbo caluo: & calumniari est falsa crimina intēdere secūdū Marcellum ad senatusconsultū Turpillianum: & calumniatoribus poena lege Rhemia irogat: contra quos Imp. Honorius: & Theodosius hæc constituerūt. Quisquis inquit crimen intendit non impunitam fore nouerit licentiam mentendi: cū calūniātes ad uindictam poscat similitudo supplicii: lege. n. duodecim tabularū cautū erat: ut calūniator idem pateret q. reus si conuictus esset. Imp. Valens: & Valētinianus: fallaciter inculpantibus maxie post exhibitio nem accusati nullus iuris color uelut deriuata excusatione proficiat: nō publica abolitio: nō priuata: nō specialis indulgentiæ beneficiū quidem publicū. plura. s. tertio & Codice de calūniatoribus. Remissiones. uoluptates. solatia. Cœnæ. principis Traiani. Modica. cœna frugi. Si principem cogites. respectu maiestatis Cæsaris. solent. n. ppter sumā fortunā principes uiuere lautissime. in panagrico Traianū laudatq; cœnæ romanis adhiberet: & quam frugalitate cōtraheret: humanitate exēderet. Acromata. integrū est acromata: sed per contractionem fit acromata: quæ secūdū Suidam & Gellii interpretes sunt auscultatiōes. Antisthenes diuise tradidit cū uidisset adolescentem luxuriosum acromatibus deditū. miserum te adolescentem: qui nunq̄ audisti summū acroma. i. tuam laudem. facit hic oportūe ut acromata intelligamus histriones & mimos. M. Tullius pro. P. Scelto ille ipse maxime ludus nō solū spectator. sed actor: & acroma. Lapidius in Alex. omnia acromata populo dōauit. Athenæus tradit Antiochum regē in conuiuiis acromatibus illuisse: & in acromatibus fuisse uoluptatē: Cleopatrag cū Antiochio celebrasse Athēis bacchanalia i. theatro ministrantibus ei acromatibus cōsistens ex Italia accessit ad spectaculū omnīū græcorum: unde Antonīū seipsum edicto iussisse per omnem græciam appellari

Calumnia

Acroma.

Dionysium ubi Antiochi regis nimia comitate in conspectu ostendit: degustabat inquit rectus aliquid stans ante alios: simul et cum acroamatibus colludens. i. mims: sequitur. n. saltabat tanquam mimoge: unus. interque pro choris agitabat: quare ad naturae cōteplationis discepratione uel dialecticas pertinebat. lege Gellii lib. xix. cap. iiii. lucidissimis sermonibus. euenit cum illo panagyrici. tua benigna inuitatio: & libera les socii: & ludioque honor. Xenia. munera hospitalia. Cōsiliū honor. quia constituit Caesar: quare senatores consulerat: habitus ergo cōsultibus honor. Villa. centumcellae tūc uilla: postea extructio portus i. oppidū auctū pp oportunitate cōmeatū & frequentatū cōmeantium. Velut amphitheatrū. in formam rotundā quale sit amphitheatrū: cui? modū alibi expressimus. Firmissimo opere. solido munimine: & mole. Elaborat. labore summo cōstruit. Insula. nō admodū magna: sed quae iocunditates fluctus frangat: & arceat. Obiace. obstit. Utroque habebat. n. portus ille duo ostia. Visenda mirabilissima: & insula manufacta erat. Latissima nauis. pōtōne intelligit hodie quoque sic appellatū: quo loco pōtis in traiectione flumib⁹ utunt: Caesar. ad reliquos milites equesque transportandos: pōtōnes: quae genus nauis gallicaeque Lyssi phagor. author ē Papinianus flumē traieci pōtōnib⁹: & huius generis nauium meminit Gellius. adhuc Auson. in monosyllabis querit pōtōne naue ē cōtabulatā in duob⁹ litrib⁹ extructā an pōtē. litrib⁹ in geminis cōstratus pōtō sinan pōs. Prouehit. in altū: uehit. ad augendū insulā. Haec. faxa. Aggere. coacervatione. Dorſū. rumulus: sic Vir. dorſū imane mari sumo. Impactos. ipsos. Elidit & tollit. secutus est ordinē.

mus: interdū iucundissimis sermonibus nox ducebat. Sumo uelut prius abeuntibus nobis (quod diligēs in Caesare humanitas) Xenia sunt missa. Sed mihi: ut grauitas cognitionū: cōsiliū honor: suauitatis: simplicitasque cōiectus: ita locus ipse piucūdus fuit. Villa pulcherrima cingit uiridissimis agris: imminet littori: cuius i. sinu portus uelut amphitheatrū. huius sinistrū brachiū firmissimo ope munitū est. dextrū elaborat: in ore insula assurgit: quae illa uetō mare obiacēs frangat: tutūque ab utroque latere decursu nauibus pſter. assurgit autē arte uisenda: gētia faxa latissima nauis puchit. cōtra haec alia super alia deiecta ipso pōdere manēt: ac sensim quodā uelut aggere cōstruunt. eminet iā: & apparet faxeū dorſū impactosque fluctus in imensum elidit: & tollit. Vastus illic fragor: canūque circa mare. faxis deinde pilae adiiciunt: quae pcedenti tpe enatā insulā imitent. hic portus hēc ēt uōmē auctoris: eritque maxime salutaris. Nam per longissimum spacium litus importuosum hoc receptaculo utetur. Vale.

C. Plinius Quintiliano. S.

Vamuis: & ipse sis continentissimus: & filiam tuam ita institueris: ut decebat filiam tuam: Tutiliū neptē: cum tamen sit nuptura

nem seruat: pila dicta Oraria. Apuleius uocat pilam mediā: quae stabuli trabes sustinebat: & Vitruuius pilam agere adificia per pilas struere. Enatam. genuinam. naturalem. Portus. appellatur conclusus locus: quo importantur merces: & inde exportantur. Vlpia. de uerbis figuratē. Nomen auctoris. dicitur Traianus portus: & Ptolemaeus post Populoniā Traianum locat portum: nam Traianus Anconitanum portum ex pecunia sua tutiorem reddidit: sicut testatur uetus eulogium: quod adhuc illic extat: sed centumcellarum portum primus ipse construxit: & appellationem a conditore accepit: utrunque fere in medio Italiae: ut ille mari Adriatico: hic Thyrrheno seruiret: quem sane puto Iuuenalem monstrasse per illa. Tandem intrat: posita inclusa per aequora moles: Thyrrhenamque pharon: porrecta quae brachia rursus. Quae pelago occurrit medio: longeq; relinquunt Italiam: non sic igitur mirabere pōtus quos natura dedit: nisi quis potius respiceret hostilem portum: nam & ipse in mari Thyrrhenos quem memorat Tranqui. Claudius struxisse circumducto dextro sinistrique brachio: & ad introitum profūdo tam solo mole obiecta: quam quo stabilius fondaret nauem ante demerſit: quia magnus obeliscus ex Aegypto fuerat aduectus: congeſtis pilis superposuit altissimam turrim in exemplum alexandrinae pharis: ut ad nocturnos ignes eursum nauigia dirigerent. uidetur illi qui portum Anconitanum intellexerunt: cum Ancon sit ad mare Adriaticum. Importuosum. inhospitale: quia ab eo usque ad Ostiam nullus celebris portus enumeratur.

Vamuis. offert dono Quin. filiae nupte Nonio Celeri. i. milita nūm plus oblaturus si cōfideret a modestia prius hoc posse ipeſtrari. Tutiliū neptē. filiā Tutili uxorem duxit Quintilianus:

Pōtōnes

Pila

Portus

Iuuenas:
locus

Nonius
CelerIuue,
locus

ex qua filiam suscepit: quam Nonio Celeri desponsauit: idē libro tertio commemorat. T. ætatis suæ rhetoricæ scriptorē. Nonio Celeri, Noniū Celerē cum Iunio Quin. consulatū gessisse Frontinus Auctor: Mart. ad Auctū scribens testat Celerē fuisse uirg. integrū: & Hispaniæ proconsulē: libro inq. vi. Grātū est q̄ Celeri n̄os legis Aucte libellos: Si tñ & Celerē q̄ legis Aucte iuuat: Ille meas gentes: & Celas reat liberos. Nec fuit in n̄ro certior orbe fides Maior me tantū reuerentiā trahat: & aures Non auditoris: iudicis esse puto. unde honestissimū uirg. Secūdus appellat. Canimio Celerē oratore usus est p̄ph. Antonii.

Nitoris. maioris cultus. Conditiones. gradus dignitatū. Comitatu. ancillarū: & famuloge. Quibus nō quidem dignitas augef. iamen ornatu. uestis & comitatus non faciunt hoies digniores: sed ornant & expoliunt. Animo beatissimum. quia summus dicendi rhetor & artifex. Iu uenalis felici eū uocat: & diuitem: hic uero noster modicum facultantib; respectu sui: qui fuit diuissimus: ut Iuuenalis respectu aliog; rhetorū pauper; & quod ex te nui facultate ad honestas opes processisset. Tui oneris. ut instruatior honeste: nā suscepit Fabius onus instruendæ filiz suæ: post obitu; suum cunctas facultates illi reliurus: iam enim mares interierāt: quod dolenter luit in institutionibus. Plus collaturus. maiori summa te iuuisse. q̄ gratus in præceptorē Secundus: qui nec egentem nec rogantem opibus iuuat. Collaturus. contulisse. participium futurum præteriti significationem sustinēs.

Sola mediocritate. oblatione. L. sexterti umiq; munus dicit fuisse mediocre.

Illite. gloriatur se ægisse ap̄ Cētumuiros pro Actia Variola in magna auditorum corona: & uario euentu. præmittit igit amico Ro. q̄q; id cā acciderit: & artes suæ ofonis detegit: quā refert a quibusdā cōpari ei: quā dixit Demo. pro Ctesiphon re: iudicemq; huius Romanum facit. Tollite cuncta inquit. carnē ex. viii. Aeneidos ubi Vulcanus Aeneæ fabricaturus arma iubet ut Cyclopes: quæ in manibus habebāt: deponerent: cum magis urgentia forent elaboranda. Illi uulcani ministri Bronres: & Stetores: & nudus membra Pytagmoni. Arma diuina. summa & Vulcani iussu decocta in manus acceperunt. Nū sup̄his potuit loqui de me & rebus meis: cum me Vulcano: mea uero scripta comparem diuinis Aeneæ armis. neque omnino locatur cum amico: sed ridendo putat uera dicere: nam sequitur re uera ut inter meas orationes dec aliorum diuinis orationibus. Certare mecum. contendere ut efficiam meliores orationes q̄ antea fecerim & non superare Demosthenem uel Ciceronē. Actia Variola. Sodonius Apollinaris libro. viii. ad Rusticum scribens huius actionis mentionem fecit. C. Plinius inquit pro Actia Variola plus gloriæ de centumuirali suggestu domum rettulit: q̄ cum. M. Vlpio Traiano incomparabili principi comparabilem panegyricum dixit. Variam uero Heliogabali auiam Lampridius monumētis protulit. Splēdide nata. ex equestri familia edita. Quam. postquam. Ille. pater Variolæ. Captus amore. damnandus amor in iuuenesed in senē detestandus. Induxerat nouercam ei. sibi uxorem in domū introducere.

Actia
Variola

honestissimo uiro Nonio Celeri: cui ratio ciuiliū officiorum necessitatem quandam nitoris imponit: debet secūdam conditiones mariti: uestes comitatu augeri: quibus non quidem augeat dignitas: ornatur tamē & instruitur. Te porro animo beatissimum: modicum facultatis scio. Ita q̄ partem oneris tui uindico mihi: & tāquam patres alter puellæ nostræ consero quinquaginta milia nummum: plus collaturus: nisi a uerecundia tua sola mediocritate munusculi impetrari posse considerem: nec recusares. Vale.

C. Plinius Romano. S.

Tollite cuncta inquit: ceptosq; auferre la bore; seu scribis aliquid: seu legis tolli: auferri iubet: & accipe orationem meā: ut illi arma diuina. Num superbius potui: te uerare: ut inter meas pulchram. nā mihi satis est certare mecum. est hæc pro Actia Variola: & dignitate personæ: & exempli raritate: & iudicii magnitudine insignis. nam femina splēdide nata: nupta priorio uiro: exheredata ab octogenario patre intra. xi. dies q̄ ille nouercam ei amore captus iduxerat: quadruplici iudicio bona paterna repebat. Sedebant iudices. c. & lxxx. tot. n. q̄ tuor

3. 107. 115
5. 114. 109. 115
p. 1. 1. 1. 1. 1. 1.

Amor. 1. 1. 1. 1. 1. 1.
d. 1. 1. 1. 1. 1. 1.
1. 1. 1. 1. 1. 1.
Cētum-
uiri quot

Amor. 1. 1. 1. 1. 1. 1.
d. 1. 1. 1. 1. 1. 1.
1. 1. 1. 1. 1. 1.
Cētum-
uiri quot

iudiciū numerus non fuit ad amiffum: ut cū dicimus mille naues iſſe ad Troiā, poſtea quāta decuria ab Auguſto addita: & quinta a Caligula creuit iudiciū numerus ad centū ſeptuaginta quinq; deinde ſub lata reſtitit numerus intra centū quadraginta: ſeruata ſemp priorē appellatione centū iudiciorum: tam & ſi legerim apud Cic. pro Plāco, c. xxy. iudices equeſtris ordinis ſediſſe: niſi mēdā illiſt exiſtimate uolumus, tunc, n. equitū decurię tres tantum erant, Conſiliū iudiciū: decuriſ, Conſcribuntur, in ſe- cunda lectione fuit colligunt, Ingens utrinq; ordo ingens corona utrinq; aduocatores: & præſtantium

cōſiliū cōſcribunt, ingens utrinq; aduocatorum numeroſa ſubſellia: pilantiū corona latiſſimū iu- diciū multiplici circulo ambibat, ad hōc ſupatū tribunal: atq; etiā ex ſupiore Baſilicę parte: qua ſceminatq; uiri: & audiedi: qd' difficile: & uiſendi ſtudio iminebāt, magna expectatio paty: magna filiarū: magna nouercaſ, Secutus ē uariuſ eu- tus, nā duobus cōſiliū uiciuſ: rotidē uicti ſumus, notabilis pſius reſ: & mira: eadē in cauſa: uiſdem iudicibz: uſdē aduocatiſ eodē tēpore tāta diuer- ſitas, accidit caſu: quod nō caſuſ uidet, uicta eſt nouerca iſa haerſ ex pte ſexta: uictuſ Suburra- nuſ: q exheredatuſ a pſe ſingulari i pudetia aliēi pſiſ bona uidetabatur: nō auſuſ ſui petet, Hęc tibi expoſui primū: ut ex epiſtola ſciſ: q ex oratiōe nō poterat: deinde (nā detegā arteſ) ut oratiōe libentiuſ legeret: ſi nō legere tibiſ: ſed intereſſe iu- dicio uideretis: quā: ſit licet magna: non deſpero gratiā breuiſſimā impetraturā, nā: & copia reſ: & arguta diuiſione: & narratiūculiſ pluribuſ: & eloquendi uarietate renouat, Sūt multa (nō au- derē niſi tibi diceſ) elata multa pugnātia: multa ſubtilia, ſteruēt acribuſ illiſ: & erectiſ frequē ne- ceſſitate cōputādiſ: ac pene calculoſ: tabulāq; po-

*ſubſellia minora
iudiciū ſubſ*

Mart. loc

Suburrā

*Diuiſio,
Patritio,*

in iudiciis dominatur, Viſta eſt nouerca hoc uidetur factū contra legē quibz nonē utimur: nam Martianuſ, ſ. y. ſi parſ inquit iudicantiū de inſolitoſo teſtamento: contra teſtamentuſ: parſ ſecun- dum teſtamentuſ ſententiā dederit: interdum fieri ſolet: humaniū erit ſequi eiūſ parſ ſenten- tiā: quę ſecundum teſtamentuſ ſpeſ: clauſiſ: diſi aperte inique ſecundum ſcriptuſ heredeſ pronun- cialiſ apparet: q ſiſ taſſe iudiceſ in hoc ſunt intuiti, Sexta parte, aſiſ: in quem tota hereditaſ diui- ditur, Suburrānuſ, filiū nouerca: & priuignuſ ſenſ illiūſ octogenariū, non tamen credo cūdero eſ- ſe: cuiuſ paulo poſt ſit mentio, & Spartianuſ teſert ſub Traiano biſ conſulatuſ geſiſſe, A patre, ſuo uero & naturā, Alię parſiſ, Actiū Variolę: ſui autē uictri, ſui bona legitimiſ ſui parſiſ quę non audebat petere: quia iure fuerat exheredatuſ, Non poterat ſciſe, Arteſ, artifiūm mo- dum: & alutiūm: cur hæc ſim præſtat, Quā, orationē, Arguta diuiſione, ſubtiliſ partitionē: quāmuſ ſit aliqua differentia inter partitionē & diuiſionē: eſt autē diuiſio reruſ plurimū in ſin- gulaſ: partiuſ ſingularuſ in partē diſcretio, Valet diuiſio plurimuſ in cauſiſ: namq; per illā con- ſequimur moduſ & finē: & qui rectē diuiſerit non poterit in reruſ ordine errare, Narratiū- culiſ pluribuſ, hæc oratio plureſ ſtatūſ complectabatur: unde neceſſe fuit plureſ habere narrationē,

Varietate, pro ut reſ exigebant: interdum grauē: nonnunquam mediocriſ: quādoq; attenuatū dicen- diſ genere quoteſq; admonetab digreſſionibuſ: & non interpeſſuſ amoenitatiſ ab ſtinere diſceſ- ſit, Renouat, delectat tanquam noua, licet enim in medio orationiſ attentuſ auditoſe facere, Elata, excelſa: grandia, Pugnātia, acia: uehementia, nam tota prope in cōtētiſe dicendi erat, eam opi- nor fuiſſe: quā libro primo Actiū emēdandā miſceat, Subtilia, propter computādiſ neceſſitateſ: q faci-

Mar. Tullius in Verrem ubi de Sicilia decimis agit. Calculos tabulamque quibus computat sole mos unde libro nonio apertius calculo dixit ostendam. tabulam autem intelligit calculatorem. Priuati peritissimi tñ ad Actiā & aduersarios inō ad exēplū. Dedimus uela idignatōi. uel sum⁹ exaggeratiōe & totis nixi uiribus dō idignabamur nouercas: & priuignos aliē iuadete. Mari. pstat i trālatiōe uer boꝝ cū prius dixisset uela. Vētis. affectibus: moribus animi: idignatiōe: ira: dolor: hic excedit stilū epi. stolarē: grādiōr enim est: & hoc satis elucet: q̄ ut magis pbe. Hāc oratiōem vñ p̄ticipat vñ dō. optimam: & similem et orationi: quam Demosthenes dixit pro Ctesiphonte. hic cum Demostheni coro nam pro reparatione mutorū urbis. Athe narum decreuisset Aeschines inuidia motus Ctesiphontem accusauit tanquam id iniuste fecisset: & pariter in Demosthenē inuectus est acerrime: uerum Demosthe nes elegantissima & copiosissima oratione Ctesiphontem defendit: & accusatorem uicit. Ut inter meas. si reliquis meas orationes cōsideraueris: nam sicut Demosthenis pro Ctesiphonte oratio aliarum pulcherrima: sic illa mearū. Iterum dicam: quia iam dixerat: ut iter meas pulchram.

An uere. illi iudicet. Omnes. meas orationes. Cōferre. comparare alias. Hae. pro Variola. s. potes iudicare ex sola lectio ne huius: an sit potissima aliarum.

R Ecce. Maximi munus gladiatorum Veronenſibus editum in funere uxoris commendat: do let tamen Pantheras non adue nisse in tempore: ut pariter daret spectaculo. Gladiatorium munus. q̄ in funere illustrium dari populo notum est: tāquam lugubre spectaculum. Veronenſibus nō ſtris. in transpadana regione: in qua & Co muni patria nostra: sic Braxiam libro pri mo appellauit ex illa nostra Italia: uel quos patrocinio suo tuendos susceperat. sic ad Sabinum Firmanos suos dixerat: an eum quibus propter uiciniam: & elegantiam ingeniorum multae necessitudines intercessissent: nam & filiam Quintilianis quam orandam susceperat suam appellauit: an quia erant Maximo necessitudine cōiuncti: Minu tio enim scribens dicit quo amicus tuus immo noster uteretur. quid enim non commune amicis: nam ridiculum esset per hoc dicere Caelium Veronensem: cum ubiq̄ se Comensem fateatur. Suspicere. ueneraris. Inde. ex Verona. Funebre. lugubre: triste: quale munus gladiatorum. Consensu. conspi ratione Veronenſium: ubi amphitheatrum adhuc extans spectaculorum gratia constructum. Du rum. rusticum: improbum. Egregie. fecisti. Facilis. citus. Liberalis. multis panibus dais. Aphri cana. pantherae: quas Africanas dicit Plinius libro octauo capitulo decimo octauo tradit. senatus inquit consultum fuit ut ne liceret Africanas in Italiam uenire: contra hoc tulit ad populum. Cn. Aufidius tr. pl. permittitq̄ circensium gratia importari. celeberrimae sunt in Aphrica: uisacitatis adeo lentae: ut electis interuentis diu pugnent. Dion in Caligula libycis feras: quas nostri Africanas dicunt appellauit: & Tranqui. in ulla eiusdem testatur uenationem Africanarum datam: & in Claudio ista refert. exhibuit: & Africanas conficiente turba equitum Praetorianorum Ducibus tribonis: ipsosq̄ praefecto. Varro libro tertio rei rusticae. tantum circumfluxit mox ceruorum: aprorum: & ceterarum quadrupedum multitudo: ut non minus formosum mihi sit uisum spectaculum: quam in Cito maxi. adilium sine Africanis bestis cum sunt uenationes. Praefinitum. constitutum. Tempestate. aduersa uentis. Ve fieret acceptum tibi: ut omnes tibi haberent gratias perinde ac si illas dedis ses. Exhiberes: in spectaculum dares. Vip. ff. xlii. de libero homine exhibendo. exhibere est in publi cum producere: & uidendi tangendiq̄ rei facultatem praebere. proprie autem exhibere est extra secre tum habere. Non per te stetit. tu non fuisti in causa.

scendi: ut repente in priuati iudicii formā cētūu ralē uertatur. dedimus uela idignatiōi: dedimus irā: dedimus dolori: & i amplissima causa q̄si ma gno mari pluribus uētis sumus euecti. In summa solēt quidam ex contubernalibus nostris existi mare: hanc orationem iterum dicam: ut iter me as) vñ p̄ticipat vñ dō esse: an uere: tū facillime iudicabis: qui tā memoriter teneſ omnes ut co. ferre cum hac: dum hanc solam leges: polliis.

C. Plinius Maximo. S.

R Ecce fecisti qd̄ gladiatorū munus Veronenſibus nris pmisisti: a quibus olim amaris: suspiceris: ornaris. idē et uxore carissimā tibi: & pbatissimam habuisti: cuius me moria te opus aliqd̄ maxie funebre debeatur. Praeterea tāto cōsensu rogabar: ut negā nō cō stās: sed durū uideret. Illud quoq̄ egregie: q̄ tāquam facilis: tā liberalis in xēdo fuisti. nā p̄ hāc etiā animus magnus ondiſ. Vellē Africanā: quas coemerat plurimas ad p̄finitū diē occurrissent: Sed licet cessauerint: illa tēpestas detēctā: tu tamē meruisti: ut acceptum tibi fieret: quod quo minus exhiberes: non per te stetit. Vale.

Aphrica.

Exhibere.

C. PLI. CAECILII SECVNDI EPISTO-
LARVM LIBER SEPTIMVS.

IOA. MARIAE CATANAEI ENAR.
RATIONES IN LIBRVM. VII. EPL
STO. C. PLI. CAECILII SECVNDI.

C. Plinius Geminio. S.

Erret me hæc tua tā pā-
nax ualitudo : & quāquā
te q̄ temperatissimum no
uerim : uereor tamē ne qd
illi etiam in mores tuos li-
ceat. Proinde moneo pa-
tiente resistas. hoc lauda-
bile : hoc salute admit-
tit hūana natura . qd sua

deo ipse certe sic agere sanus cū meis solco. Spe-
ro qdē si forte i aduersam ualitudinē icidero : ni-
hil me desideratū : uel pudore : uel pœnitētia di-
gnū. Si tñ superauerit morbus : denūcio ne quid
mihī deē nisi pmitt. tibus medicis : sciātq̄ si dede-
rint : ita uindicatū : ut solent alii : quæ negant .
Quinetiam cū per uisus ardentissima febre can-
dem remissus : uinctusq̄ acciperem a medico po-
tionē : porrexi manum : utq̄ tangeret dixi : admo-
tumq̄ iam labris poculus reddidi. Postea cū .xx.
ualitudinis diē balineo præparater : mulantēq̄
medicos repēte uidi : sem : causam requisui . respo-
derūt posse me tuto lauari : non tamen omnino
sine aliqua suspitione . quid inquam necesse est
atq̄ ita spe balinei : cui iam uidebar inferri placi-
de : leniterq̄ : dimissa ad abstinentiam rursus non
secus : ac modo ad balineum animum : uultumq̄
composui . quæ tibi scripsi : primum ut te non li-
ne exemplo monerem : deinde ut in posteru 3 ip-
se ad eandem temperantiam alstringeret hac epi-
stola quasi pignore . Vale .

C. Plinius Fabio Iusto. S.

Vemadmodum congruit : ut simul & ad
fimes te assiduus occupationibus impe-
diri : & scripta nostra desideres : quæ uix
ab ociosis ipetrat aliqd̄ picturi t̄p̄is possūt . Patiat
ergo æstatē igetē nobis : exercitatāq̄ trāscurre :
& hyeme demū : cū credibile erit noctibus saltē
uacare te posses : quæ rā qd potissimū ex nugis me
is tibi exhibē . Interim abunde ē : si epistolæ non
sunt tibi molestæ : sunt autem & ideo breuiiores .

C. Plinius Præfenti. S.

Erret me. hortat Ge-
minium ægrotantē ut
ualitudinem patienter
ferat : exēploque suo
docet nō indulgentiū
appetitū i morbo : sed
medicis parendum .

Pertinax. continua. Liceat illi. serpat in
peius. In mores tuos. quamuis sis tempe-
ratissimus. Hoc. resistere parietē. Age-
re cum meis. hortari meos infirmos ut for-
titer ferant. Nihil desideraturū. omnia
faciendum uiro forti conuenientia. De-
nuncio. p̄moneo meos. Alii. ægri ui-
dicare. Peruultus. signate locutus. Remis-
sus. sedato febris ardore. Reddidi. res-
titui intactum iubente medico : cum me ui-
disset adhuc febre detineri. Balineo præ-
parater. destinassent me lauare. Mulan-
tes. hæsitantes : dubitantes : commurmā-
tes. Tuto. sine mortis periculo. Suspi-
tione. alicuius mali. Quid. cur. Necesse
est. ingredi balineum. tanquam diceret si
suspicio mali est in balineo non opus est
illud ingredi. Videbar inferri. phantasi-
am desiderantis exprimit. Rursus. legi-
tur etiam uersus : non displicet. Com-
posui animum : & uultū. lætitiā resumi-
pti : & hilaris fui ut pauloante cum uide-
bar inferri balineo. In posterum. si inci-
dero in ægitudinem. Pignore. debita
obligatione.

Vemadmodū . promittit Iusto
aliquid scriptorum suorum cū
æstas transmissa fuerit. Con-
gruit. conuenit : cōcordat. Pe-
nituri. uacui & inertis : alias periret. In-
quietem. occupationibus plenam. Vaca-
te noctibus. uacuum esse a negotiis : & de
nocte scriptis meis attendere. Nugis scri-
ptis leuibus : fortasse uerbis : nā : & hi nu-
gæ : & lusus interdum dicuntur. Et ideo
breuiiores . quare scriptæ sunt a me cōpen-
diolæ : ne tibi molestæ sint.

Brutius
Præfens
Lucania

Anta, reuocata longo secessu amicum Præsentem hortatur, ut tandem uelit urbem repetere, sic, n. fieri iucundus ocium aliquando laboribus intermissum. hic Brutius Præfens tantæ authoritatis posita fuit: Antoninus philosophus imperator eius filiam Cômôdo filio suo: qui deinceps imperauit matrimonio iuuenit celebrans exemplo priuatorum nuptiis. In Lucania, ocium dispensat. Lucania inter tyrrhenum: siculumq; litus iacens incipit post Silaris ostium: & urbe Talao secundum Strabonem terminatur. Lucani autem genus ducunt a Samnitibus. Ipse, ego sum.

Vxor, mea est. Longioris, dum modo tuum: & uxoris natale solum uisitas. Nô perpetua: non ideo semper ab urbe debes abesse. Amicitia: tam superiores q̃ minores amici uniuersalium ordinis: & quæ dignitate præcedunt: & qui sunt inferiores, nam in agnis minores habebat. Cum uoles, cum non sit tibi surgendum ante lucé officii causa, hunc Mart. cum in patriâ secessisset scripsit sibi licere quâtu uoluisset quiescere. Calcei, quibus utebantur in secessu: nam Romæ frequenter erat solarum usus lectica succollatis. quare Secundus in præcedentibus dixerat de secessu Spurina: loquens. hora secunda calceos poscit. idē tamē libro. viii. calceos possunt: cum ambiguum sit an i urbe an ruri. Nusquā toga feriatā, eadem semper ueste ruri uteris. Imo si Iuuenali credimus pars magna Italix fuit in qua nemo togā sumebat nisi mortuus. uerum si legatur.

Quousq; toga feriatā: sensus erit. quousq; eris in ocio, & feriis semper ne. Libet. a curis: & negotiis urbanis. Nostras, quas i urbe patimur. Sarcitate languescit, nimia copia & assiduitate fiant uulgiotes. Seneca, xi. epistolarum: nulla tibi uoluptas noua est: nulla non iam odiosa ipsa satietate. Saluta, ueni in urbem: & saluta potentiores, nam nobiles: & salutabant: & salutabantur. nota res longo Iuuenalis carmine. Terrere. Lassare: exercere ut in foro & litibus: nam mox de se inquit in foro & amicorum litibus cõtor. Turba. urbana frequentia. Solitudo, secessus. Imprudent. dum librorū recordatione potius persuadeo ut uelis ocio uti. Reuocare. in urbē. Retardo. in secessu. His ipsis. salutationibus: & officiis urbanis.

Abrumpi. penitus toli. Acutos. mordaces: falsos: stomachum suscitantes. Obtusus. hebes. sopitus. Obtus illis contextus dulcibus. Iucundissimum genus uitæ, ocio sum secessum. Acrioribus, negociis urbanis.

Als. admittit Pontio q̃ hêdecasyllabos scripsisset rîder Secundus se a teneris annis poetice studio fuisse pueri græcâ tragœdiâ scripsisse: & elegos ac epigrammata ad imitationē Ciceronis: postremo uolumē hêdecasyllabos: q̃ a latinis: & græcis lectitari plurimū gloriatur.

Meos. a me factos. Seuerus. gravis. scimus. n. Secundo in poematibus nō defuisse laetitia: i moribus seueritatē. Non ineptus. habilis ad studia liberalia. Xiii. natus annos. mixe hoc ēt illis melioribus annis pueri. xiii. anno: cõposuisse tragœdiâ græcâ: & si simplicē. Qualem scripsisti bonam an malam? Tragœdia. qualiscunq; erat tragœdia dicebatur. E militia. a Syria: ubi tributum militum adolescens adhuc gessit: cuius rei fit mētio ad Genitorē libro. iiii. & primo ad Clementem. Icaria insula iuxta Samū deserta si Strabōi credimus: quæ tñ egregia cõtinet pascuā a Samois usurpata: sic rogo celeberrima. nomen habet ab Icaro. Dardali filio: quē dicunt paternæ fugæ comitē e Creta fugientē

Anta ne perseverantia tu mōi Lucania mōi Campaniâ? Ipse enim inquis. Lucanus: Vxor Campana. iusta causa longioris absentia: nō perpetua tamen. Quin ergo aliquando in urbē redis: ubi dignitas: honor: amici: tã superiores: q̃ minores: quousq; uigilabis cū uoles? dormies q̃ diu uoles? quousque calcei: nusquā toga feriatā: liber totus dies? Tempus ē te reuiscere molestias nostras: uel ob hoc solū: ne uoluptates istæ satietate languescant. Saluta paulisper: quo tibi sit iucundius salutarī. terrere i hac turba: ut te solitudo delectet. Sed quid imprudens: quē reuocare conor retardo? forsasse enim his ipsis admoneris: ut te magis ac magis ocio uoluas: quod ego non abrupti: sed iterummitti uolo. Vt enim si tibi cenam facerem dulcibus cibis acres: acutosq; miserē: ut obtusus illis: & oblitus stomachus his excitaretur: ita nūc hortor: ut iucundissimum genus uitæ nonnullis interdū quasi acrioribus condias.

C. Plinius Pontio. S.

AIs te legisse hêdecasyllabos meos. requiris etiam quemadmodum cõperim scribere hō (ut tibi uideor) seuerus: ut ipse fateor non ineptus. nunquam a poetice (altius enim repetam) alienus fui. quinetiam quattuordecim natus annos græcam tragœdiam scripsi: qualem inquis? nescio. Tragœdia uocabatur. Mox cum e militia rediens in Icaria in-

Icaria

uia non seruata huc cecidisset: qua mare Icaru appellatōe accepit. Stephanus at inq: Icaria populus Aegidis tribus. Icarus una Cycladu insula uocat: aut Matris: & Dolich: & Ichthiooia: scda ciuitas: terra insula iuxta mare rubrum: cuius Icarus: & foeminu Icaria. In illud. argumētū elegorū fuit Icaria insula: & mare Icaru. Heroico. nō sequēti: sed alio longioriqui nō extat. Nūc primū. me expertus sum. non q sequētes uersus sint hendecasyllabi: sunt. n. hexametri: sed cū legisset. M. Tullii oblect. an epigrā manibus cōponēdus: incitatus ē ad elegos: prius in eis heroico plūdēt. Hic natalis. hęc origo: & principiū. Laurentino. rure meo. Afiniū Gal. C. Afiniū Gallus magnus orator: nisi illū magnitudo patris obruisset libros scri. pstrin gbus eloquentiā: & doctrinā patris sui Afiniū Pollionis: & Ciceronis cōparati: superiorēq patris conasā ostēdere: contra eos libros defensionē. M. Tullii satis eruditā cōposuit Claudius īperator. Dion tradit Afiniū Gallum paternā usum audacia rupisse parentis: cum Tyberius ambiguit rūs: & calida cunctatione suspēderet senatū precantem ut susciperet impetum: & in tumultu pclamasset: aut ageret: aut desisteret: cum post obitū Augusti confestim neque agere dubitasset: cuius facti meminuit Tranq. suppresso Galli nomine: q cū multa grauiā percussus esset tandem iussu Tiberij iugulatur. Eusebius in chronis rem breuius complexus solum retulit diris a Tiberio supplicis necatū. Tyronem suum. Tullius Tyro. M. Ciceronis alumnus: & libertus ingenio quidem elegant: & haud quaquā rerū litterarumq: ueterum indoctus: quo ab ineunte aetate liberaliter instituto admiſculatore: quo si administratore i studij usus est Cicero: libros scripsit cōpures de usu: & ratione linguae latiae. item de uariis atq: pmissis quæstionibus: & præcipue pandētis idē pmissas: & omnimoda cōtinētis libros: tris de uis: q Fabius super his in ambiguo sit. M. Tullii comentarios aptatos idē contraxit: eius familiares epistolas collegit: & publicauit. Patris. Afiniū Pollionis. Obreperit. sensim adueniret. Maximos oratores. non modo Ciceronē: & Pollionē. sed alios quoq: pluresq: libro quinto enumerat. Hoc genus studij. componendi epigrammata. In laude posuisse. arbitratos rem laudabilē. Intendi. dirre-

Afinius
Gallus

Tranq.
locus.

Tullius
Tyro.

Exarare.

Sauia.

sula uēciis detineret: latinos elegos i illud ipsum mare: ipsam p̄ insulā scēci. expertus sum me aliqñ heroico. At hendecasyllabis nūc primū: quorū hic natalisq: hęc caula ē. legebant i laurētino mihi Afiniū Galli libri de cōparatiōe patris: & Ciceronis. incidit epigrāma Cicerōis in Tyronē suū: deindē cū meridie (erat. n. aestas) dormiturus me recepisse: nec obrepere somnus: & cœpi reputare maximos oratores hoc studij genus: & i oblectatiōibus habuisse: & i laude posuisse. scēdi aium: cōtraq: opionē meā post longā defuetudinē perq̄ exiguō tēporis momēto id ipsum quod me ad scribendum sollicitauerat his uersibus exarauī. Cum libros Galli legerem: quibus ille parenti Ausus de Cicerone daret palmamq: decusq: Lascium inueni solum Ciceronis: & illo Spectandum ingenio: quo seria condidit: & quo Humanis salibus: multo: uarioq: lepore Magnorum ostendit mentis gaudere uirorum. Nam quatē q fraude mala frustratus amantē: Pauca cœnato sibi debita sauiā Tyro Tempore nocturno subtraxerit. His ego lectis: Cur post hęc inq: uos nostros celamus amores? Nullumq: i mediū timidū damus: atq: fatemur Tyronisq: dolos: Tyronis nosse fugaces Blandicias: & furta nouas addentia flammæ: Transi ad elegos: hos quoq: nō minus celeriter explicui. addidi alios facilitate corruptos. Deinde in urbē reuersus sodalibus legi. pbauerunt. inde

si ad cogitationem. Defuetudinem. intermissionem pangendi carminis. Idipsum. Ciceronis carmen in Tyronem suum. Exarauī. composui: scripsi: translātum uerbum ab aratione: qua sulcos aratro ducimus: sic nos scribendo calamo uersus trahimus. Ausus. tanquam rem magnā. Daret palmam parenti de Cicerone. ut probaret Pollionem parentem suum fuisse doctrinā: & eloquentia superiorē Ciceroni. sunt qui legant dare quod ratione commatis recte admittitur: & sensum habet expeditorem. Solum. legimus etiam uersum. Illo. magno. Sena. scripta grauiā. Salibus. scommatis? urbanitatibus. Humanis. homini propriis. Lepore. uenere: suauitate dicendi. Magnorum. in eloquentia: & dignitate. Amanter. se Ciceronem. Sauia. basia quasi sauias: & sauiare basiare: frequens uerbum apud apulicū. Nullumque in mediū timidū damus. quasi timore correpti non publicamus omnibus nostros lusus amorum Ciceronis exemplo. Furta. concubitus. Transi ad elegos. ab exametris ad elegos componendos animum intendi. Non minus celeriter. credo melius feliciter: quia magis laudati. Facilitate corruptus. incitatus q priores facile explicuissē. Plura. metra. plura carminū genera.

Portarū
furore

Multorum. ut Calui: & Catulli. Cantatur etiam. nam sequitur nunc cithara: nunc lyra personatur. Latine docuit. latinas litteras ediscere facit. Furiose. ē alia scriptura gloriose. sume extritsecus de meis versiculis loquor. Furere poetas concessum est. furore quodam ducimur: nam Plato ueros poetas credit: q̄ insaniunt unde in Syllus Statius de Luciano loquens scripsit Docto pectora concitatus cestro: & luuenalis trahi Nyssā: & cyrrha: & M. Tullius pro Archia. quasi diuino quodam spiritu afflari. Lucianus in laude Demosthenis. multo inquit furore opus est poetis: & diuino quodam spiritu: nisi uolunt humiles: & obscuri uideri. Apuleius in quarto floridorum laudans illud sapientis uiri super mensam celebre dictum: prima aquit cratera ad sitim pertinet: secunda ad hilaritatem: tertia ad uoluptatem quarta ad insaniam: pra cratera litterarioris tudato eximit. secunda grammatici doctrina instruit: tertia rhetoris eloquentia armat: quarta poetarum commentis incitat. Iudicant. uera dicunt de nostris scriptis. Errant. credant hendecasyllabos meos esse bonos: & si non sint. Iudicent. ueris rationibus induci cognoscant esse bonos.

Ncredibile. simili ut supra argumento scribit ad uxore Calphurniam absentem se magno ei desiderio tenet. Inde. ob amorem: & consuetudinem. Vigil. in somnis: q̄ sit nimis cura. Dixeram tuam. ubi tu de die solebas uisari. Ut dicitur. ut est receptum in dicendi consuetudine.

Aeger metu. affectus metu: quae animi aegritudo est: metuebat enim Calphurnia uxori ne quid mali accideret. Similis exclusio. tristis. tanquam ab amica foris exclusus. Tormentis. solitudinis. Requies. uacatio curarum de re. In labore. in agendis causis. Solatium. requies.

Rara. Bithyni decretum miserat legatis suis in urbe agnibus: quo & accusationem Varenii omitebant: & causas abolitae accusationis declarabant. Fonteius tamē Magius unus ex Bithynis non desinit petere in senatu: ut rationes administratae puincia reddere cogeretur. utrum Polyzenus petit ut res integra ad Traianum deferretur: quod a Colla impetravit: quae dū agebant scribit Secundus Macrinio se rā rā interlocutum. exemplis monens interdum melius esse paucis: quā pluribus agere. Narratur dico. perinde ac si inferret: nundum tamen pro cōsperto habeo. Legatus. Polyzenus. puincia. Bithynia. Concilii. conuentus Bithynorum. Principes. primates rō. Nos. me: & Homulum. Ille idem Magius. Fonteius Magius: quem refert libro quinto pluribus contra Varenium dixisse. Nigrinum. aduocatū Bithynorum. Optimum. in dicendo oratorem: fuit. n. illius oratio praesag: grauis: ornata. an potius bonis moribus. Exercent. turbat. sollicitat: simulat. Ratio. nes. p̄ consulasui in Bithynia. Ut amicus. nō tanquā aduocatus: quia iam rem transactā opinabar.

plura metra: si quid oculis maxie ī itinere tentauit. Postremo placuit exēplo multorū unū separati mendecasyllabos uolumē absoluerē. nec p̄cni- tet. Legit: describit: cantat etiā a grāciis quoq̄: quos latine huius libelli amor docuit: nūc cithara: nūc lyra personatur. Sed quid ego tam furiosē quamquam poetis quoq̄ furere cōcessim. & tamen non de meo: sed de aliorum iudicio loquor: qui siue iudicantes iure errant: me delectāt. Vnum praecor ut posterī quoq̄: aut errent simili- liter: aut iudicent.

C. Plinius Calphurnia. S.

Ncredibile est quanto desiderio tui te near. in causa amor priuū: deinde q̄ nō consueuimus abesse: inde est q̄ magnam noctiū parte in imagine tua uigil exigo: inde qd̄ interdiū quibus horis te uisere solebā ad dixeram tuam ipsi me (ut uerissime dicitur) pedes ducū. qd̄ deniq̄ aeger metus: & similis exclusio a uacuo li mine recedo. Vnum tēpus his tormentis caret: quo in foro: & amicorū litibus conteror. Estimā tu quae uita mea sit: cui requies in labore: in miseria: curisq̄ solatium.

C. Plinius Macrino. S.

Rara: & notabilis res Varēo cōtigisse: sit licet adhuc dubia. Bithyni accusationē eius ut temere icohatā omīssile narrat: narratē dico. adest puincia legatus. attulit decretū cōciliū ad Caesare: attulit ad multos p̄ci- pes uiros: attulit ēē ad nos Varēi aduocatos. Perstat tñ ille idē Magius. quetiā Nigrinū optimū uirū p̄tinacissime exerceat. p̄ hunc a colla. postula- bat: ut Varenus exhibere rationes cogeret. Ad sistebam Varenoriam tantū ut amicus: & tacere decreuerā. Nil enim tam contrariū q̄ si aduoca- tus a Sēatu datus defenderet: ut reū: cui opus ēē

Ne reus uideretur. ne posset iure accusari. Cōstare optimam esse. Veros. ut Polyzenum: nam ueros legatos appellat eos qui attulerant decretum abolitæ accusationis: & Magium qui antea missus fuerat accusatum non uocat uerum legatum: quia Posteriora prioribus derogant. Contra Nigrinū. quæ scilicet dicent contra: et quæ nunc petit a uobis Nigrinus: quæ mihi sunt a Bithynis. Apud me iam enim dixerat ueros Bithyniæ legatos attulisse decretum aduocatis Varenī. Ille. Nigrinus respondit. Lique. cognitū esse. Ex diuerso cōtra. Et mihi. ex diuerso lique. Quod & melius. nobis esset.

ne reus uideretur: cum tamen finita postulatōe Nigrini consules ad me oculos retulissent: scietis in quā constare nobis silentiū nrī rōnem: cū ueros legatos puincia audieritis cōtra Nigrinum: ad que mihi sunt. Ego apud me quoq; habeo decretū puincia. Rursus ille pōt tibi lique. Ad hoc ego: si tibi ex diuerso liquet pōt: & mihi: quod: & melius: si cā liqueat. Legatus Polyzenus causas abolitæ accusationis exposuit: postulauitq; ne cognitōe Cæsaris p̄iudiciū fieret. Rēdit Magius: iterūq; Polyzenus. ipse raro: & breuiter iter locutus multū itra silentiū tenui me. accepti. n. nō minus iterdū oratoriū eē tacere: q̄ dicere. atq; adeo peto m: quibuscūq; capitis reis uel magis silentio: q̄ oratiōe accuratissima profuile. mater amissio filio (quid enim prohibet: quamquam alia rō scribenda: epistolæ fuerit de studiis disputare) liberos eius: eosdemq; cohæredes suos falsi: & ueneficii reos detulerat ad principem: iudicēq; impetrauerat Iulium Seruianū. defendendā reos ingenti qdē coctu. erat. n. causa notissima: p̄terea utrinq; genia clarissima. Finē cognitioni q̄stio impoluit: quæ secundū reos dedit. Postea mater adiit principē: adfirmavit se nouas p̄bationes inuenisse. p̄ceptū ē Seruiāo: ut uacaret finitā cām retractā: si qd noui adferret. Aderat matri Iulius Aphricanus nepos Iulii oratoris: quo audito Passienus Crispus dixit: bñ mehercule bñ: sed qd hoc tā bñ? Huius nepos iuucis geniosus: s; p̄p̄-

tionis. Liqueat. Constaret: nam in decreto Bithynorum nulla fuit expressa causa cur Varenī accusationem abolerent: sed Polyzenus legatus: qui illi interfuerat omnia exposuit in senatu: quibus moti Bithyni id decreuissent. Polyzenus de magistratu ad Polyzenum scriptas epistolas testatur Seneca: fuit & Polyzenus. Sardinia n̄ declamator sub Iulio Cæsare. item Polyzenus orator macedo. Iego Polyzenum. Præfatum domum diuo Claudio legasse: alium Polyzenum ab Adriano mori adactū. ad hæc Polyzenī meminit Seneca de dote p̄legata. Polyzenī epitheto Homerus Vlysem donat tanquam multarum laudum uirum. Abolitæ: decreto sublata. Ne cognitione. sensus ut omnia integra Traiano referuarentur: qui tunc senatus non intererat. Intra silentium. quod est secundum Philostratum sermonis magister. in. de cum libro sexto hoc scripserit. retulit viii. inter primas orationis uirtutes enumerandam uideri dicendi moderationē: tacere autem in iudicio quartā uirtutem pertempisse. quare subiungit. Secundus non minus oratorium esse tacere q̄ dicere. nā cum orator sit uir bonus dicendi peritus sequitur ut & tacendi gnarus sit. Studii. artificii dicendi. Falsi. testamenti. Reos detulerat. accusauerat. Iulium Seruianum. Summæ authoritatis uirum. Coctu. corona auditorum. Notissima. hinc multi auditorum cōuenerant. Vtrūque. ad patrociniū utriusque partis. In genia clarissima. summi in eloquentia oratores. Quæstio. seruorum tortura. Dedit. fuit. Secundum reos. in fauorem reorum. Vacaret. operam præstaret: oculum accommodaret. Reira. danti. matri

Polyzen⁹Iulius
AphricanusPassien⁹
Crispus.

recognoscendi. Iulii oratoris. qui: & ipse Aphricanus cognominatus erat: & quem uidisse testatur Fabius: fuit autem concitatus orator: sed in cura uerborum & compositione nimis: nonnumquam longior: & translationibus parum modicus. hic est ille Aphricanus cuius in opinata insigniter feracitas apud Nerone de morte matris profertur. rogant te Cæsar Gallia: tuæ iustitiam suam fortiter scias. Passienus Crispus. bis consul & orator insignis: Agrippinæ matrimonio: & Nerōe priuigno clarior: moris amplissimum Neroni hereditatem reliquit: cum tamē dicere cōperat statim fuga fiebat ad epilogum: nō tam bene declamauit: q̄ causas agit: non tam bene suasoriasq; iudicialis controuerbias dixit. testatur Seneca hoc se nouisse subtilius nihil in omnib⁹ rebus: sed maxime distinguendis & curandis uicis. uir quidem eloquentissimus: & sui temporis primus orator: quamuis idem Seneca alibi aridum more suo notet: eius insignes orationes pro Voluseno Catulo Fabius tradit se puero circumlatas. Eusebios in augusto Passienus inquit pater declamator insignis diem obiit pater iquam illius Passieni Crispique cum auduisset Iulium Aphricanum dicentem laudauerat his uerbis actionem eius: bene mehercule be-

ne dixisti: sed quid opus fuerat hoc tam bene diceretur id causa non exigeret. Huius Nepos, ergo nepos huius Iulii Africani: eiusdem nominis: cuius fuerat avus: nam reperit quod iam dixerat ad maiorem declarationem: quia quaedam interposuerat. Callidus: astutus: exercitatus, uersutus, enim: & astutia plurimum oratori confert. Assignatum: datum a iudice. Verbum paucula: uisitato dicendi modo. uerbum ex legibus accipiendum est tam legum sententia quam ex uerbis secundum Vlp. de uerborum significatione.

Diu longa oratione. Respondissem, ironice dictum. Quo dicto. Noua. Insuperata. inexpectata audientibus. Ad sensum. laudem alii consecutum. Agendo, dicendo totam causam. Non agendo. sed paucis iocando. Exceptum. admissum tanquam optimum. Haecenus. breuiter in terloquendo. Suspensus. anxius. Ille, quo princeps causam cognosceret. Laborem, agendi.

T. gaudet amicitia inter Priscum & Saturninum: quae horum ad se reuerti. Gratias agi, quod tecum bene conueniret. In uicem, dum alter alteri deservit. Ipsum tempus cum indies magis uestras uirtutes cognoueritis. Si tamen, duas lites habebat Saturninus inter manus: quarum alteram beneficio iudicis alteram sua diligentia breui sperabat componere. Istae in municipio tuo. Nos. Romam.

V. aris. Fuscum monet ut in secessu graeca in latinum: nostra in graeciam transferat: esse enim optimum studendi genus: cum ad imitationem bonorum de eisdem contendimus: consulit ut quae legerit: repetat: interdum oratoris studia iterum mittat: & se ad historiam uel poeticam conuertat: quia non modo facultas: sed remissio & laus comparatur. Ex graeco in latinum uertere, uertere graeca in latinum ueteres nostri oratores optimum iudicabant. id se L. Crassus in illis Ciceronis de oratore libris dicit scitasse: id Cicero sua ipsa persona frequentissime praecipit: quin etiam liberos Platonis atque Xenophontis edidit hoc genere translatos, Marco id Messalla placuit: multaeque sunt ab eo scriptae ad hunc modum orationes: adeo ut etiam cum illa Hyperidis pro Phime: difficillima romanis subtilitate contenderet: & manifesta est exercitationis huiusmodi ratio: nam & rerum copia graeci auctores abundanti: & plurimum artis in eloquentiam intulerunt: & hae scriptae transierunt uerbis uti optimis licet. Tranque, praeter Fabium inquit, consueuerunt magistri dicendi iterum graecorum scripta conuertere. Ex latino uertere in graecum, cui rei assensum Quintilianus his uerbis, sed et illa ex latinis conuersio mihi non conuulerit, nam ex utroque copia

callidus cum multa dixisset: assignatumque tempus ipse leti rogo inquit Seruiam permittas unum uerbum adice. tum ego cum omnes me ut diu responsurus intuerentur: respondissem inquam: si unum illud uerbum Africanus adieciisset: in quo non dubito omnia non uia fuisse, non facile me repetito tantum ad sensum in agendo consecutum: quantum tunc non agendo. similiter nunc: & probatur: & exceptum est: quod per Varenum haecenus non tacui. Consules ut Polyxenus postulat: omnia integra principii seruauerunt: cuius cognitione suspensus exspecto. nam dies ille nobis per Varenum: aut securitatem: & oculum dabit: aut iterum illi laborem renouata sollicitudine iniunget.

C. Plinius Saturnino, S.

T. proxi prisco nostros & rursus: quia ita iulisti gratias agi: libet illi me quidem. et non. periuicendum quod uiri optimi: uiri quique amicitia simili adeo cohaesistis: ut inuicem uos obligari putetis, nam ille quoque praecipua se uoluptate ex amicitia tua capere proficit: certatque tecum honestissimo certamine mutuae charitatis: quae ipsum tempus augebit, te negotiis distineri ob hoc moleste fero: quod deserui et studiis non potes. Si tamen alteram litteram per iudicem: alteram ut ais tu ipse finieris: incipies primum istis ocio frui: deinde satiatum ad nos reuerti.

C. Plinius Prisco, S.

E.xprimere non possum quam iucundum sit mihi quod Saturninus non summas tibi apud me gratias aliis super alias epistolis agit. Perge ut coepisti: uirumque optimum quam familiarissime diligere magnam uoluptatem ex amicitia eius praecipitur: nec ad breue tempus. nam cum omnibus uirtutibus abundat: tum hac praecipue: quod habet maximam in amore constantiam.

C. Plinius Cornelio Fusco, S.

V. aris quodammodo in secessu: quo iam diu frueris putare te studere oportere. Utile mihi primum & multis praecipue erit: ut ex graeco in latinum: uel ex latino uertere in graecum: quo

Graeci
graeum

Latina
graeum.

& facilitas maxime uenit. Splendor uerborum. translata uerba opportuneque splendoris multū afferunt oratione: transferendo enim assequimur: ut optimis uerbis utamur: & nō modo usitata: sed etiam quaedam imitanda exprimamus: quae noua nostris sint dummodo idonea hae. M. Tullius de oratore. Copia figurarum. quae transferentibus excogitanda est: nam figuras quibus maxime ornata oratione multas: & uarias excogitandi etiam necessitas quaedam est: quia plerumque a graecis romana di. feruntur. Vis explicandi. potētia dicendi quod intendens. Optimosque optima enim semper imitanda. Fessillēnt

genere exercitationis proprietates: splendorque uerborum: copia figurarum: uis explicandi. praeterea imitatione optimorum similia inueniendi facultas paratur: simul quae legentē fessillēnt: transferentem fugere nō possunt. intelligētia ex hoc: & iudiciū acquirūt. nihil obfuerit quae legeris haec tenus ut rem argumentūque teneas: quasi æmulum scribere: lectūque cōferre: ac sedulo penſitare: quod cuiusque ille cōmodus: magna gratulatio si nō nulla: tum magnus pudor si cuncta ille melius. licebit interdū: & notissima eligere: & certare cū electis. Audax haec: nō tamen improba: quia secte tamen cōtētio. quāquam multos uidemus eiusmodi certamina sibi cū multa laude sumpsisse: quosque subsequi satis habebant: dū nō desperāt: antecessisse. poteris & quae dixeris post obliuionē retracta re: multa retinere plura trāsire: alia iter scribere: alia rescribere. laboriosum istud: & tedio plēnū: sed difficultate ipsa fructuosum: ut recalcere ex integro: & resumere impetum fractum: omīssūque: postremo noua uelut membra peracto corpori intexere: nec tamen priora turbare. Scio nunc tibi esse praecipuum studium. orandi: sed non ideo semper pugnacem hunc: & quasi bellicatorium stilum lualem. Ut enim terrae uariis: mutatisque saminibus: ita ingenia nostra nunc hac: nunc illa meditatione recoluntur. Volo interdum aliquem ex historia locum apprehendas

quodammodo in seipsum transferre: ut si ille in aliquo loco fuit. premere uero tumētia: humilia extollerere: uultantia cohercere: duplicis est operis: nam & dominanda sunt quae placuerant: & inuenienda quae fugerant: nec dubium esse optimū esse emendandi genus: si scripta in aliquod tempus reponantur: ut ad ea post interuallum uelut noua: atque aliena redeamus. Transire. omittere. Interſcribere. inducere: inferere: membra: ut mos dicunt intexere. Rescribere. mutare. Difficultate fructuosum. ipsa denique secundum rhetores utilissima est exercitationi difficultas. Recalcere. intentionem renouare. Membra. Clausulae: partes. Corpori. operi. Priora. ut illa interſecta conueniant praecedentibus: & sequentibus. Pugnacem. iudicalem. Bellatoris. concertatorium: forensem. aliter enim atque eniteſcit uelut pabulo lactiore ſecundia: & assidua concertationum asperitate fatigata renouatur. Meditatione. studio. Recoluntur. expoluntur: nouantur. Ex historia locum. quia propter inquit Fabius historiae nonnunquam obertas in aliqua exercendi sili parte ponenda est. Locum. non tam cōmunes locos intelligit: qui omnino diligenter tractandi sunt ab oratore: & magnam abundantiam suggerunt: quae partes historiarum: ut de paucis multa benedicamus: & quae natura sunt: contraſta diſfundamus: & uoluptatem expositis demus.

sequitur dicentem super hoc: quod uis uires maximam diligentius cognoscunt: nō enim scripta lectione ſecura trāſcurimus: sed tractamus ſingula: & neceſſario introſpectimus. Intelligētia. maior cognitio. Hoc. transferendo. Haec. ad hunc ſinem. Quasi æmulū ſcribere. neque ego inquit paraphraſim eſſe interpretationē tantum uolo: ſed circa eōdem ſenſum certamen atque æmulationē: itaque ab illis diſſentio: qui uertere orationē latinā uetitia quā optimis occupat: quicquid aliter diſſerimus neceſſe ſit eſſe deterius: nam neque ſemper deſperandum eſt aliquid illis: quae diſſa ſunt melius poſſe reperiri: neque adeo ſciunt ac pauperem naturā eloquentiā facit: ut una de re benedicti niſi ſemel non poſſit. Ille. quem æmularis. Commodius. melius dixeris. Nonnulla. aliqua tantum commodiora. Ille. diuerſe. Melius. quam tu. Certare cū electis. ſicut Brutum legimus Compoſuiſſe deſenſionem Milonis ad æmulationem Ciceronis. Non improba. decora. Secreta. ſoli ſeruenti cognita. Multos. dixit Sextius contra M. Tullii orationem pro ſe habitam proinde Caligula ſolebat proſperis oratorum actionibus reſcribere: & magnorum in ſenatu reorum accuſationes deſcribere: ſeque meditari. Subſequi. aliorum uerſibus inhaerere. Non deſperant. ducuntur in ſpē. Antceſſiſſe. ſuperaiſſe. Retracta re. emendare: retractatio pars ſtudioſorum longe utiliſſima: neque enim ſine cauſa creditum eſt ſtilum non minus agere cum de berthuius autem operis eſt adiciere: detrachere: mutare: ſed ſacris in ſis ſimplexque iudiciū: quae repellenda uel deticienda

Emendatō

Epistolam, qua figuram dicēdi attenuatam comparabimus. Poeticæ descriptionis dixerat de quadā sua oratione loquens: descriptiones locorum: quæ in hoc libro frequentiores erunt non historice tantum: sed prope poeticæ prosequi fas est. M. Tullius in oratore poeta oratori finitimus est: numeris altior paulo: uerborum autē licentia uerborum: multis uero ornandi generibus socius ac pene par: in hoc quidem certe prope idem: nullis ut terminis circumscribitur: suum quo minus ei liceat eadem illa fastidiat: & copia uagari qua uelit. Pressus, attenuatus: succinctus. Petitur, comparatur. Remitti, reuocari. nec carmine quidem ludere contra ritum fuerit: sicut athletæ remissa quibusdam temporibus ciborum atque exercitationum certa necessitate. ocio & facundioribus epulis rescinduntur. Continuo ac lōgo, operi aliquo metrorum immenso. nā adolēcentes non debent nimium in falsarum imagine detineri: & inanibus simularum lachris: ne uerum solem cum oportuerit reformident. Arguto, epigrammatico: in quo argutia: & sales expetuntur. Aperte, modo fiat opportune. Distinguit, intermitte: separat: amouet. Quantalibet, maximas. Lusus uocantur, Martialis subinde sua epigrammata lusus: & eos uocat: quia circa leuiores consistant. Hi lusus, scriptores epigrammatum. Seneca, authores rerum grauium: ut philosophia: historiarum: orationum. Ut laus, ordo est, sic decet ingenium hominum fleat: & reliqua. Mollis, quæ tenella. Si sequatur doctos digitos, si ab artifice docto elaboretur, sic. M. Tullius de oratore dixit orationem sicut molliissimam ceram ad nostrum arbitrium formamus: & fingimus: & Ouidius decimo metamorphoseos: ut hymetia sole Cera remollescit: tractataque pollice multas flectitur in facies: ipsoque fit utilis usu. Iuuenalis sexto satyra. Exigite ut mores teneros ceu pollice ducat: Vt si quis cera uolum facit: & antea Persius dixerat. Et premittit ratione animus: uincique laborat. Artificemque tuo ducit sub pollice uultum.

In formet, Martem, formam: & imaginem Martis sumat. Puerum, Cupidinem. Ingenium flecti, uolui in quascunque partes. Non rigidas, humaniores. Mobilitate, mutatione. Summi uiri, extremæ fortunæ ut imperator quidam: & multi grauissimi, Mart. Gellius: Apuleius in apologia testantur: nam & Plato (ut alios omittam) uersibus lusit. Exercebāt, utilitatis gratia. Delectabant, uoluptatem capiebant: & ocium suum obledebant. Intendatur, acuat. Vrbinitatem, gustum urbis: comma. In uita, circa utendi modum: hinc Martialis libro decimo talenunus scribendi probans supra fabulosa scribit: Non hic centauros: non Gorgonas: Arpysque Inuenies: hominem pagina nostra sapit. idēti memorat: quæ ad uitam humanam faciunt. In causis uersantur, tractant aliquando pertinentia ad causas forenses: ut illud Martialis acutissime simul: & facetissime dictum de tribus capellis. Metri, syllabarum certa mensura. Soluta oratione profla metro soluta: & libera. Lætatur, q. non astringimur metri necessitate. Scribimus libentius, idēti profla oratione. do est: & illa utilitas inest: libentius scribimus: id q. comparatio ostendit esse facilius. Quæ scribēda

Epigrammatum materia.

scilicet optima. Eligere, se cernere meliores: ego inquit Fabius optimos quidem: & statim: & semper legendos cenſeo. Seneca ad Lucillum, probatos ſemper leges: & ſi quando ad alios diuerſi liberitad priorum redi, hoc latius. M. Tullius ſecundo de oratore complexus eſt: quæ maxime tradit excellentiſſimæ ſunt: & diligentiffime perſequenda: tum accedat exercitatio: qua illum quem elegeris imitando eſſingat: atq; ita q̄ maxime exprimat. Non multa, non omnes bibliothecæ excutiendæ: multorum enim authorum lectio: & omnis generis uoluminum habet aliquod uagum: & inſtabile: certis ingentis immorari: & inuoluiſi oportet, diſſidit animi multitudine: & falſidientis ſtomachi eſt multa deguſtare. Hi, authores probati. Prouocat, examinat: iudicium: cognitum, nam cauſa ſapius prouocatur melius intelliguntur. Prouocare ſignificat appellare: & indiſſenter ponitur. M. Tullius, cum alter ad ſenatum prouocaret: alter uero appellaret tribunos. Tacitus, auxilium patrum honorem ſtatendo: ut qui a priuatis iudicib; prouocanteſſent, iſſedem periculi facerent: cuius il, qui imperatorem appellauit, ſic Juriconſultus, ſi, xlviii, de appellatomb; ſic Plinius in præſatione naturalis hiſtorie, prouocare item ſignificat laeſeſſe: Columella, pleriq; tamen in tantum prouocant: ut curuata: & præcipitata per iugum nequeant terram attingere, quidam tamen non prouocat: ſed prouolunt: id eſt proculcarẽ: & tritum eſt. Alioquin, præterea. Ex his, quæ te monuit ſcribenda.

authores diligenter eligere. aiunt enim multum legendum eſſe: non multa, qui ſint hi: adeo notum: prouocat: quod eſt: ut demonſtratio non egeat. & alioquin tam immodice epistolam extendi: ut dum tibi quem admodum ſtudere debeas ſuadeo: ſtudenti tempus abſtulerim. Quin ergo pugillares reſumis: & aliquod ex his: uel iſtud iplum quod ceperas ſcribis. Vale.

C. Plinius Macrino. S.

Via ipſe cum prius cognoui iungere extrema quali auuſa cupio: te quoq; exiſtio uelle de Varenis: & Bithynis reliqua cognoscere. Acta cauſa hinc a polyæno: inde a Magio, finitis actionibus Caſar neutra inquit pars de mora queretur. erit mihi cura explorare prouinciarum uoluntatem, multum interim Varenus tulit: & enim quod dubium eſt an merito accuſetur: qui: quo nomine accuſetur incertum eſt, ſuper eſt: ne rursus prouinciarum quod damnaſſe dicẽ placeat: agat: poenitentiam poenitentiarum ſuarum. Vale.

C. Plinius Fabato Proſocero. S.

Mitaris: quod Hermes libertus meus hæreditarios agros: quos ego iuſſeram præſcribi non expectata auſtione per meo quincuncie

Via, Macrinum paucis docerem ſinem habuerit Traiani cognitio de Varenis: & Bithynis, iungere extrema, prioribus: nam paulante ſcripſerat ad eundem in cauſa Varenis, Auuſa, niſi coniungantur. Hinc, quia Polyænus quicunq; Bithyniarum legatorum unus: tamen decreto prouincialium iuribus arbitrabatur deſiſtendum ab accuſatione Varenis. De mora, quia intendebat cognoscere a conuentu Bithyniarum an decreuiſſent ut Varenis accuſationem perſequerentur. Explorare, diligenter inquirere.

Prouinciarum, Bithyniarum. Multum tulit, magnam commendationem eſt conſecutus. Quo nomine, quo accuſante: nam iam Bithyni remiſerant accuſationem: & tamen Magius perſequebat illorum nomen: nec in magis: qua cauſa. Placeat prouinciarum, accuſare illum. Agat: poenitentiam, & neque agat poenitentiam poenitentiarum ſuarum: deſineat: reuocet illud decretum: quo poenituit Varenium accuſaſſe.

Mitaris. Succenſi Fabato proſocero: quod Hermes minori precio Corælie uendiſſet agros hæreditarios reſpondet Secundus id factum ex ſententia ſua cum pluribus cauſis illam diligit. Hermes, Hermetem longo carmine Mart. extollit, alterius medici libro, x. meminit. Præſcribi, exponi uenales: hinc proſcriptus ſeruus, aliquando etiam præſcribi eſt in exilium mitti: quia publice in tabella ſcripti exponebantur: apud Tacitum ſignificat proponi: & præterea cum narrat lib. xi. fruſtra Armenium præſcribi: at præſcribere interdum eſt iubere: ut Caſar non ad alterius præſcriptum: ſed ad ſuum arbitrium imperare conſueuerat: interdum prohibere. Quintilianus in declamationibus, accuſator præſcribit: bis de eadẽ re agere nõ licet: & præſcriptio ſecundum iuriſconſultos eſt quoddam ius extempore congruens: authoritate legum uim capiens: poemam negligentibus inferens: & litiſbus ſinem imponens. diſſert autem præſcriptio & uſu capio: quoniam hæc eſt in rebus mobilibus: & ſe mouentibus: illa uero in immobilibus: & iuribus incorporalibus, lege plura de præſcriptione apud Fabium & Plur. in problematibus. Auſtione, i publico uenditione: aucto gradatim ab emptoribus pretiorum res proponitur plus offerenti. Meo quincuncie, ſemiſſe minus uncia: quæ pars peruenit ad me.

Prouocare

Hermes.
Proſcribi.

Præſcribere.
Præſcriptio.

Addixerit. uendiderit. Septingentis milibus. nummum. i. septingentis sextertis. Tanto magis. q. ut
li precio uendiderit. Ratum seruem. confirmé pro rato habeam. Celsus. ff. xxi. titulo de exceptioe rei
uenditæ: si quis inquit rem meam uendiderit minoris q. ei mandauit uidetur alienata. Probatu. ut lau-
dari factum meū. Deterno. diuodo: separo: nō simul cum illorum partibus mea uendiderim. Maiore
officio. iure amicitie quæ est mihi cum Corælia: maius. n. amicitie uinculū q. hereditatis. Sacrosan-
cta: uenerabilis tanquam res diuina: & deo consecrata. uide in primo Corælii Rufi obitu: & cum secu-
do amiciam. Minutio Fusco. in uetu-
sto codice habetur Milio Fusco. Vete-
ra iura. antiqua uincula amicitie. Filio.

Circenses
p Præto-
rem

Fusci. Ludis meis. Circensibusque præ-
tor edidi: nā ludænalis docet prætores dare
solitos Circenses. Inretra. megalieciæ
spectacula. mappa. Idæū solemne colunt:
similisque triumpho Prædo caballorum
prætor sedet: & Martialis in Proclium
scribens: prætor inquit maritus tuus ergo
erat: illudium cum eo facisti cum purpu-
ra megalensis fuisset constatura. centum mi-
libus: & populare sacrum bis milia dena
tulisset. Præfedit. præfes fuerit: & fa-
ciendos curauerit. Hæc. Corælia. istuc. Cō-
muni. Larium nostrum. lacum iuxta patri-
am nostram Comū. Maternis. paternis.
que. quæ i agro Comenii tenuit. Paternis.
relictis a patre naturali: uel adoptiuo: siue
ab utrisque. nā duos patres habuit Secun-
dos. Coræliæ. cuius mihi amicitiam.

Ista. erant. Ei. Coræliæ. Tulit. ad Co-
ræliam. Adiceret. uendecet. Meis mori-
bus. meo consensu. liberaliter. Licuit. si-
ne illis uendere. Exemplū meū. ut & ipsi
uendant suam portionē Coræliæ. Ea-
dem iura. paria amicitie quæ mihi cū illa
uincula sunt. fuit amicitia. æstimauit ami-
ciciā quā utiuitur præposui.

Libellus

libellum. annotauimus libellos
significare: quas nunc supplica-
tiones uocant. libellus in super-
pro accusatione siue defensio-
ne scripta breuibus: & per capita rerum
apud Fabium accipitur: hunc igitur a se
formatū Minutio miritū: quod eius amicus
uteretur: locaturque quod quædam super
indidisset: & prælia: & exilia: se uereri di-
cens ne tanquam tumidus notaretur: re-
poscitque uaticum pro cursore misso.
Nobis. ueris amicitibus omnia sunt cō-
munia. Disperdendi. destrucendi: & opti-
ma delendi. Vtq. disperdendi. sane tem-
pus habes inuertiendi illum: facilius. n. cor-
rumpitur bonasq. expoliuntur. uarij Kap
æ i 10X pos. i. uos. n. semper tenues. nam
i 10X uor est humile dicendi genus. Opti-
ma. grandia elata: tonantia. Detrahitis.
ab alienis scriptis tanq. tumida: & nimis
inflata. Boni consula. bonū iudicabo: secundū Fabiū libro primo rarissimus hic dicendi modus quā-
uis elegantissimus. Columella tamē in præfatione cultus oratorū: quicquid inquit est istud: quod iacubra-
uitis: ideo propriā laudē sibi non uendicatur: boni consulat: si nō sit dedecori pri⁹ edus a me scripto.

Cōsulere
boni.

septingentis milibus Coræliæ addixerit: adiciis
posse eos nongentis milibus uenire: ac tanto ma-
gis quæris: an quod gessit: ratū seruem. Ego ue-
ro seruo: quibus ex causis accipe. cupio enim: &
tibi probatū: & cohæredibus meis exulatū esse:
q. me ab illis maiore officio iubente secerno. Co-
ræliā enim summa reuerētia diligo: Primū ut so-
rorē Corælii Rufi: cuius mihi mēoria sacrosan-
cta ē: deide ut matrem meā familiarissimā. sunt mi-
hi: & cū marito eius Minutio Fusco optimo uiro
uetera iura: fuerūt: & cū filio maximā: deo qui-
dem ut p̄tote me ludis meis p̄fedit. Hæc cū p̄-
xime istuc fui indicauit mihi cupere se aliquid cir-
ca larium nostrū possidere. Ego illi ex p̄diis meis:
quod uellet: & quanti uellet obtuli: exceptis ma-
ternis: paternisq. his enim cedere ne Coræliæ q-
dem possum. Igit̄ cū obuēnisset mihi hereditas i
qua prædia ista: scripsi ei uenalia futura. has epi-
stolas Hermes tulit: exigētiq. ut statim portionē
meā sibi addiceret: paruit. Vides q. ratū habere
debeā: q. libertus meus meis moribus gessit. Su-
perest ut cohæredes æquo animo ferāt: separa-
tim me uendidisse: quod mihi licuit omnino uen-
dere. Nec uero coguntur imitari meum exem-
plum. non enim illis eadem cum Corælia iura.
Postunt ergo itueri utilitatem suam: pro qua mi-
hi fuit amicitia. Vale.

C. Plinius Minutio. S.

libellū formatū a me sicut exegeras: quo
amicus tuus: imo noster: qd nō enim cōe-
nobis: si res posceret: uteretur: misi tibi
ideo tardius: ne tēpus emēdandi eū: id est disper-
dendi haberes. habebis tñ an emēdandi nescio:
utique disperdendi. uarij Kapæ i i 10X uor optima
quæq. detrahitis. qd si feceris boni cōsulā. Postea

rum monumentis. **V**t meis cum tamen tua sint quia tibi donauit si nihil illis fueris usus: opportu-
ne in his optimis & grandioribus in aliquam rem nostram utar. Beneficio fastidii tui quod tu tanquā
turgida fastidisti cedent mihi beneficio. Laudabor a doctoribus te. **V**t in eo sensus eius ut quos in-
uenies in eo q. arbitrabar annotatum firi a te ueluti nimium elatum: aliud annotatum q. erat exile &
pressum. **E**t explicatum aliter id est attenuata figura expressum. **S**upra scripto, ex supra scriptione
nostra. Tumidius q. uicio datur, credo hunc Minutium fuisse: quem suppresso nomine octauo ad Lu-
percum scribens damnat. dixi inquit de
quodam oratore sacculi nostri recto quid-
dem & sanos sed parum grandi. **S**onan-
tius & elatius: quam tu soleas dicere: de-
bet autem orator erigi attolli: interdum
etiam effluere: efferri. nihil enim ma-
gis eloquentiam quam ancipitia commen-
dant: & plurimum refert reprimendū
da annos an insignia: multi uiderunt
q. eminet: & extat: sed acuti intentione
iudicandum est inmodicum sit an gran-
de: alium an enorme. **T**orqueas te
uexares optima tanquam immania notan-
do. **A**ddere, supra scribere. **H**umili-
us q. dicendi genus ut uterendum: nam
praesius & exilius interdum laudatur.
... **R**ectius: melius existimatum sed fal-
so. **T**enuitatem, stilum attenuatum.
Occupationes, urbanas: cum enim **S**e-
cundus scriptis aberat ab urbe. **V**ide, sci-
to: intellige. **V**aticum, impensam iti-
neris. **C**ursore dimisso, tabellario ad te
misso. **C**ursor est qui pedibus celeriter lit-
teras defert. **A**lexandrum scribit **L**ampridius
cursorem nunquam nisi seruum suum
facile: dicebat enim ingenium cur-
rere nisi in facto certamine non deberet.
Paulus, s. xxxii. **C**ursores in familia recen-
set. **A**elius **V**erus suos cursores nomi-
bus uentorum appellabat: & exemplo eu-
pidium alas apponebat: **P**apyrio **C**urso-
ri cognomen inditum a praecipua pedum
pericacitate: & q. uiciorum cursu omni-
um aetatis suae fuisse seruum. **N**ae, certe,
affirmatis est: & ideo cum diphthongo
scribes. **P**artes, elata membra & sonan-
tia. **P**recium, uaticum.

enim illis ex aliqua occasione ut meis utar: & be-
neficio fastidii tui ipse laudabor: ut in eo quod an-
notandum annotatum quoque inuenies: & supra-
scripto aliter explicatum. Nam cum suspicaretur fu-
turum ut tibi tumidius uideretur: quod est sonā-
tius: & elatius: non alienum existimaui: ne te tor-
queres: addere statim praesius quoddam: & exilius:
uel potius humilior: & peius: uestro tamen iudi-
cio rectius. **C**ur. n. non alique quoque tenuitate ue-
stra insequar: exagiteque: ut inter istas occupatio-
nes aliquid aliquando rideres: illud seruo. uide: ut
mihi uaticum reddas: quod impedi data opera
cursore dimisso. **N**ae tu cum hoc legeris non ptes: sed
totum libellum improbas: negabisque id uilius peius
esse: cuius precium reposceris. **V**ale.

C. Plinius Feroci. S.

Ad epistola: & non studere te: & studere
significat. **A**enigmata loquor: ita plae: do-
nec distinctio: quod sentio: renunciem. **N**e-
gas enim te studere: sed te tam polita: q. nisi a stude-
te non pot scribi: aut es tu super omnes beatus: si ta-
lia per desideria: & otium perficis. **V**ale.

C. Plinius Coraelia. S.

Tu quid honestissime: q. tam impense: &
rogas. & exis: ut accipi iubea a te pra-
ciu agrorum: non ex septingentis milibus:
quanti illos a liberto meos sed ex nongentis: qua-
ti a publicis parte uigesimali emisti. **I**nuice ego:
& rogo: & exigo: ut non solum quid te: uerum etiam
quod me deceat aspicias. patiaris me in hoc uno tibi

Cursor

Adem, habet hoc **S**ecundi epi-
stola: ut quo longior eo eru-
diti: quo breuior eo arguti-
or: tali nunc ostendit Iulium **F**ero-

cem elegantissimam & politissimam epistolam scripisse. **A**enigmata, obscuras quaestiones. **A**enigmata
enim in parabolis & obscure loquor. ueteres roant aenigmata scriptos appellauere. aliquando oratori co-
ueniunt: sed poetae saepius. **N**egas, legimus etiam negat, ut respiciat ita epistola.

V. remittit ducenta sextertia **C**oraeliae uolenti **S**ecundo tradere pro quocumque haereditatis no-
gentis: quanti uigesimali parte eiusdem emerat a publicanis. **H**onestissime facis. **L**iberto,
Hermere. **A** publicanis, ab his qui uectigalia publica redimunt: & re publica tractant: nam si
ue q. uerbi gratia frumentum & alias res necessarias transportas: siue decimas ac uigesimali
redemisti: siue testamta q. resp. relinquas: siue quo uis modo uectigalia & alios populi redditus exigis.
dos certo scio coaduxisset in publicum dicebat. **C**ausa de sig. uer. q. uectigal populi ro. coaductu habet pu-
blicanum appellamus: nam publica appellatio in copulibus causis ad populum Ro. respicit. **V**lp. de publica-
nis. publicani inquit sunt qui publico fruent: nam inde nomen habent: siue fisco uectigal pendunt: uel etiam

Publicanus.

tributum consequantur: & omnes qui aliquid a fisco conducunt recte appellantur publicani. Paulus ibi dem. publicani dicuntur: qui publica uectigalia habent conducta. Eodem. amico.

Requiris. exponit Saturnino postulanti quid ageret: monetq; temp. curare esse honestissimam rem: ac Priscum gaudet officiorum memorem. Distingor, occupor, derineor. Officio, incertum quo. Amicus deferuo, in agendis causis. Rectius, quia optima philosophiæ pars est agere negotium publicum: exercere iustitiam: amicis deferuire: & tempora nostra rei

publi. impartiri. Beatus, iucundus. Reip. suæ patriæ suæ: erat enim in municipio suo Saturninus. Discepatre, decet nare: iudicare. Officiorum nostrorum, beneficiorum susceptorum a nobis.

Calestrum, causas explicat ueteris amicitie cum Tyrone pro consule: ut proficiscentem in prouinciam non ueretur Fabatus Comum reuocare ab itinere recto senorum liberandorum causa. Necess. sitidibus implicum, uinculis amicitie connexum. Militauimus, tribuni militum in Syria. Quæstores Caesaris, candidati principis: qui libris principalibus in senatu legendis uocabant. Tribunatu, plebis: cuius in primo meminit.

Præcessit liberorum iure, nam qui iustitiam natorum habebant in honoribus præcedebant carentes ut, si de immunitatibus: nullos enim legimus liberos Secundum suscepisse. Consecutus illum, eodem anno fuit prætor quo Calestrus, per ordinem enumerauit dignitates: quo quæque prius daretur: a tribunatu enim militum ad Quæsturam: a quæstura ad tribunatum pl. a tribunatu ad præturam: inde ad consulatum: mox ad proconsulatum certo quodam instituto procedebat: sed hic omisit consulatum, in quo multo ante Calestrum præcesserat. Remissit, concessisset posse petere præturam ante annum legitimum. Ticinum, oppidum Infubrie a Leuis & Maricis conditum non procul a Padis distans a Placentia sex & triginta miliaris si Straboni credimus: simili uocabulo præterfluens amnis: quem Verbanus lacus exonerat: Padum ingreditur. a Plinio dissentiens Eutropius conditum scribit ab Infubribus Boiis: clara sane ciuitas multiplici fortuna nunc mutato nomine Papia appellatur: ubi omnium liberalium disciplinarum celeberrimum gymnasium. Ad te, Comum. Vindicta liberare, iussu eius in ueram libertatem constitutæ, serui a dominis sæpe manumitti solent: adeo ut uel in transitu manumittantur: ueluti cum prætor aut præses: aut proconsul in balineum uel in theatrum eat, inde Caius, & xl. de manumissionibus: non est inquit oio necesse pro tribunali manumittere, itaq; plerumq; in transitu serui manumitti solent: cum aut lauandi: aut gestandi aut ludorū gratia pdeat prætor: aut proconsul: legatus uel Caesaris. ibidē pauli uerba melius in re nostra faciunt. apud proconsule postq; urbē egressus est uindicta manumittere possumus: sed & apud legatū eius manumittere possumus. uindicta ergo interuentu & autoritate proconsulis: non enī fat erat seruū liberari a domino: nisi autoritas prætoris: uel præsidis: uel proconsulis interuenisset: in de sequit. Quos proxie inter amicos manumissit, cuius manumissioni forma talis fuit: ut dominus caput seruū: aut aliud mēbrū tenens diceret: hunc hominē liberū esse uolo: & sic eū e manu emittebat. hoc amplius addit Appianus: fuisse morem romanis in liberandis seruis dextra apprehensos ad se conuertentes: nam manumissio est datio libertatis: & quidū quis in seruitute est: manui & potestati suppositus est: &

eodē aio repugnare: quō i omnibus obseq; soleo. C. Plinius Saturnino. S.

Requiris qd agā: q; nosti. distingor officio, amicis deferuo. studeo interdū: qd nō interdū: sed solū: semperq; facere: nō audeo dicere rectius: certe beatius erat, te omnia alia quā q; uelles agere moleste ferre: nisi ea q; agis essent honestissima. nā: & reip. suæ negotia cura re: & disceptare iter amicos laude dignissimū. Prisci nostri cōruberniū iucundū tibi futurū sciebam. noueram simplicitatē eius: noueram comitatem. eundem esse: quod minus notam: gratissimum experiri: cum tam iucunde officiorum nostrorum meminisset cum scribas. Vale.

C. Plinius Fabato Proscero. S.

Calestrū Tyrone familiarissime diligor: & priuatis mihi: & publicis necessitudinibus implicatū. simul militauimus: simul quæstores Caesaris fuimus. Ille, me in tribunatu liberorū iure pcessit: Ego illū in ptura sum consecutus: cū mihi Cæsar annum remisisset. ego in uillas eius sæpe secessi: ille in domo mea sæpe conualuit. hic nunc proconsule prouinciam Bithycam per Ticinum est petiturus. Spero: imo confido facile me impetraturum ex itinere desistere: at te si uoles uindicta liberare: quos proxime iter amicis manumissisti. Nihil ē quod uerearis ne sit hoc illi molestum: cui orbem terrarum

Ticinum.

Manumissio.

manumissus liberatur a domini potestate, lege plura de manumissione in institutionibus, titulo de liberis: & libro septimo, Codicis de libertate latina tollenda. Illi, Tyrone.

Va. de recitatione plura differit: rationes exponit: quibus sint orationes recitandæ: sicut historiae & carmina: & in transitu docet quomodo emendanda scripta: imprimis monet iudicio multorum credendum: exemplo Pomponii Secundi: qui iudicio populi multum tribuit. Sui, suo modo: & pro arbitrio suo. Mihi, hæc est recitandi ratio. Admonear, ab auditoribus.

circuire non erit logum mea causa. Proinde nimiam istam uerecundiam ponete: quid uelis consule. illi tam iucundum est quam mihi quod tu iubes. Vale.

C. Plinius Nonio Celeri. S.

Va cuius ratio est recitandi: mihi: quod sæpe iam dixi: ut si quid me fugit: ut certe me fugit: admonear. quo magis miror quod scribis: fuisse quosdam: qui reprehenderent: quod orationes omnino recitare, nisi uero has solas non putat emendandas, a quibus liberet reqsierim: cur concedant: si concedunt tamen: historiam debere recitari: quæ non ostentationi: sed fidei ueritatisque copiosis: cur tragedias: quæ non auditorium: sed scenam: & actoris: & cur lyricas: quæ non lectoris: sed chororum: & lyram poscunt. At horum recitatio usus iam recepta est. Num ergo culpandus est ille: qui cepit: quæquæ orationes: & nri quidē: & græci lectitauerunt. Superuacuum tamen est recitare: quæ dixeris: etiam si eadē oia si isdem oibus: si statim recites. Si uero multa iſera: multa cōmutes: si quosdam nouos: quosdam eosdē: sed post cōpotes adsumas: cur minus probabilis sit causa recitandi: quod dixeris: quod edidi? Sed difficile ē: ut oratio dum recitat: satisfaciatur. nam hoc ad laborem recitantis pertinet: non ad rationē: non recitandi. Nec uero ego dum recito laudari: sed dum legor: cupio. Itaque nullum emendandi genus omitto: ac primum: quæ

Emendandas. & consequitur recitando. Historiam debere recitari. testatur Tranquillus: hæc antea in usu fuisse: nam tradidit Augustum benigne & patienter audisse non tantum carmina & historiam recitantes: sed etiam orationes & dialogos.

Non ostentationi, non ad pompam: & gratiam præsentium: sed ut sit κτήρια μαλλόν ἐστὶν ἀλλ' ὡς τὸ παρὸν ἀκρίβης: secundum Thucydidem.

Sed fidei ueritatisque. Lucianus in libello: cui titulus quomodo oporteat historiam scribi: si aliquam inquit adulationem summat historia: quid aliud quam pedestris quædam poesis sit: historiarum unum officium: & finis utile: quod ex uero solo colligitur: parum de pulchritudine curabit: dum modo absolutam ueritatem habeat. Historici autem officium unum: Ut gesta sunt dicere: nec enim historia debet egredi ueritatem. Cur tragediam concedunt recitandam. Scenam, locum in theatro agendis fabulis excitatum: & si cuti tria fabularum genera: ita totidem scenarum tragicum: comicum: satyricum. Actorem, histrionem, Lyricas, carmina. Chorum, induci chorum in lyricis monstrat Horatius: saculare carmen: quod a pueris & puellis in Capitolio cantabatur, in choris iunctim omnes loquebantur: quasi uoce confusa: & concentum in unam personam reformantes. Seneca decimotertio epistolarum: & cum Macrobius libro primo Saturnarum uerbosus: non uidet quod multorum uocibus chorus constet: unum tamē ex omnibus sonum redditor: aliqua est illi acuta: aliqua grauis: aliqua media: accedunt uiris femine: interponuntur

Chorus.

timide: singulorum illi latent uoces: omnium apparent: & sit concentus diffusus: de choro dico quod ueteres philosophi nouerant: in commensationibus nostris plus cantorum est: in theatris olim spectatorum fuit. Columella. xiii. ubi chorus carentium non ad certos modos: necq; numeris præcursus magistri cōsensu: diſsonū quoddam & tumultuosum audientibus canere uidet: at ubi certis numeris ac pedibus uelut facta conſpiratione: conſentit: atq; conſcinit ex eiusdem uocū concordia non ſolū ipsis eanembus amicū quoddam & dulce reſonat: uerū etiam ſpectantes audientesq; latissima uoluptate permulcentur.

Horum historiarum: tragediarum: lyricarum. respondet obſeruariis. Recepta, cōprobata. Cœperit, illa recitare. Noſtri, romani. Lectitauerūt, recitauerūt. Dixeris, apud iudices peroraueris. uerba sunt aduersa riorū. Etiam conceditis aduerbiū. clarior lectio si reponat. est. Eadem omnia. quæ dixeris, iſed omnibus, auditoribus. Sciam, quia post tempus aliquod alia audire cognoscit. Multa iſera: quod fit, dum emendamus. Nouos, auditores legi etiam alios scilicet quod primo habueras. Post tempus, quo poterit quæ probauerant improbare mutata priorū ſententia. Quæ edendi, tanq; diceret: si edenda orationes: sunt etiam recitandæ: nam recitando publicamus. Satisfaciatur, placeat auditoribus. Hoc, ut curi habeat placendi. Non ad rationem, ratio non obſtat quo minus recitent. Legor, post emiſſum opus & me abſente. Emendandi, emendatio est: quod ſingula per uerba res poſtulat dirigitur ad ſummas ueritatis: & emendat.

scriptorum sententiam diuersam: uel correctio errorum: qui per scripturam dictionemue sunt auctore Diomede. Pertracto. tepeto: & non solum uerba sunt emendanda: sed numeri & sententiae. Annotanda. emendanda. Pensito. diligenter examino. Tunc. cum recito. Nam. emendo. Quanto sollicitius intendo. cum quanta maiori sollicitudine & cura sum intentus in recitando respectu auditorum reuerentiae: q̄ in emendando per me: aut cum paucis. Reuerentia. pudor. metus. qui omnia insunt mihi recitanti propter auditorum frequentiam. Inducant. iudicium augent & acunt. Sic habet. melius intellige sequenti exemplo.

Quantumlibet. maxime. Commouere. timeres: perturbaretis. Agendum. publice causam dicturus. Tunc. cum multi audiunt. Omnia. tua scripta tanquam deteriora. Vtq̄. praesertim cupis. Scena latior. spectantium ingens numerus. Corona. multitudo circumstantium. Sordidos. agrestes. Pullatos. atratos: imperitos. Fabius sexto imperitis ac saepe pullatae turbae relinquunt: & secundo. iam collidere manus: terrae pedem incutere: scemur: pectus frontem caedere: mire ad pullatum circulum facit.

Pullatus.³

Concidis. animo cadis: & deficis. Opinor. sic fieri puto. Numero. multitudine. Omnibus plurimum. respectu omnium est summum: nam si parua uel unum conaleris surgent in maximum cumulum: & Ciceronis testimonio orator uulgi assensu: & populari approbatione iudicari solet itaq̄ nunquam de bono oratore aut non bono doctis hominibus cum populo dissensio fuit: id enim ipsum est summi oratoris summum oratorum populo uideri. Pomponius Secundus. cuius uitam scripsisse Plinium seniore supra retulit. Tollendum. de traegediis suis defendendum tanquam minus aptum. Retinendum. seruandum in scriptis ueluti opportunum. Ad populum. prouoco. eligo populi iudicium. silentio. populi amici sententiam retinebat assensu uero suam. Populo dabat. deferrebat iudicio populi: quate Cicero de claris oratoribus inquit Tibicen Antigendas discipulo dixit sane frigidit: ad populum mihi cane & mulis: ego Bruto dicenti apud multitudinem mihi cane & populo. In summa. qui uulgi opinione discretissimi habiti sunt: eosdem intelligentium quoq̄ iudicio fuisse probatissimos crediderim. Recte. faceret. An secus. male: tantum iudicio populi tribuendo.

Nihil ad me. non pertinet ad propositam nostrum. Certos. doctos viros: qui non falluntur iudicio suo. Tanquam singulos. propter summam eruditionem & authoritatem unumquemque reuerere. Et tanquam non singulos. tanquam coetum clarorum uirorum. De stilo. sensit: nam libro primo de Oratore stihus inquit est optimus & praestantissimus dicendi effector: atq̄ magister: neq̄ iniuria: nam si subitam: & fortuitam orationem commentatio & cogitatio facile uincit: hanc ipsam profecto assidua & diligens scriptura superabit. De metu. q̄ sit emendator optimus. Hoc ipsum. imaginatio: phantasia.

Circumspicimus. frequentiam auditorum: & quod ex uulgi oculis: nutu: manu: murmure: silentio

scripsi mecum ipse pertracto. deinde duobus: aut tribus lego: mox aliis trado annotanda: notataq̄ eorum: si dubito. cum uno cursus: aut cum alio tepensito. nouissime pluribus recito: ac si quid mihi credis: tunc ac et rime emendo: nam tanto diligentius: quanto sollicitius intendo: optime aut e reuerentia: pudor: metus iudicant. Idq̄ adeo sic habet. none si locuturus esses cum aliquo quantumlibet docto uiro: tamen minus comouereturis: quam si cum multis uel indoctis: non ne cum surgis ad agendum tum maxime tibi ipse diffidis: tunc commutata non plurima: sed omnia cupis: utiq̄: si latior scena: & corona diffusior. Nam illos quoq̄ sordidos: pullatosq̄ teueremur. Nonne si prima quaq̄ improbari putes debilitaris: & concidis: opinor: quia in numero ipso est quoddam magni collatūq̄ consilium: quibusq̄ singulis iudicii pars: omnibus plurimum. itaq̄ Pomponius Secundus scriptor tragcediarum: si quid forte familiariorum amicis tollendum: ipse retinendum arbitratetur: dicere solebat ad populum prouoco: atq̄ ita ex populi: uel silentio: uel assensu: aut suam: aut amici sententiam sequebatur. tantum ille populo dabat. recte: an secus: nihil ad me. Ego enim non populum aduocaf: sed certos: electosq̄ soleo: quos intuear: quibus credam: quos deniq̄ tanquam singulos obseruem: & tanquam non singulos timeam. nam quod. M. Cicero de stilo: ego de metu sentio. Timor est emendator aspererrimis. hoc ipsum: quod nos recitaturus cogitamus emendat: quod auditoriū ingredimur: emendat: quod pallemus: hoc rescimus: q̄ circumspicimus emendat. Proinde non poenitet me consuetudinis meae: quam utilissi-

cognoscimus qd quisq; sentiat. Istoriq; reprehendūt q; oīo orationes recitare. Aliqd, aliqd aliud emē dandi genus. His, a me pōictis. Satis, ad emendationē. Dare i manus hominum, publicare. Nō, eē.

Eliberas, epulum perpetuum Comensibus promiserat Caninius: sed utebatur ne si summā numerasset reip. procedente tempore ad sacerdotes transiret: quare exemplo suo monet. Secū dus ut se immittit in eo munere: q; patriæ donauerat pro alendis igeniis. Municipi, bus, uocomenibus. colligitur enim ex libro primo Caminium fuisse comensem: ubi ad eundem

mā expior. Ideoq; nō deterreor sermūculis isto rū: ut ultro te rogē: mōstres aliquid: quod his ad dā. nihil enim curæ meæ satis ē. cogito: q; sit magnū dare aliquid in manus hominum: nec pluadere mihi possū: inō: & cū multis: & sape retractādū: quod placere: & semp; & oibus cupias. Vale.

C. Plinius Caninio R. ufo. S.

Eliberas mecū quēadmodum pecunia: quā municipibus nostris in epulū obtulisti: post te quoq; salua sit: hōesta cōsulatio: non expedita sententia: numeres reipublicæ summam: uerendū est ne dilabatur ad sacros: ut publice negligatur. equidem commodius nihil inuenio: q; quod ipse faci: nam quingentis milibus nūmum: quæ in alimēta ingenuorū promiseram agrū ex meis lōge pluris actori publico publice mācipauit: eūdē uectigali imposito recēpi: tricēa milia annua daturus. p hoc. n. & reip. sors ī tuto: nec redditus incertus: & ipse ager: ppter id quod uectigali large supercurrit: semper dominū: a

factore dari: & alioquin Apuleius ix. refert dominū adnū sacrificales epulas cū sacerdotibus deæ conitasse. Varro. illi. rei rusticæ. quotus quisq; est annus: quo nō uideas epulum aut triūphum: aut collegia nō epulari. Sacri. itē & Sacraui populi sunt in codice nō admodū recentī scriptū adnotauit de sacro. i. de ærario. Ut publice negligat. itē dū est ne resp. nō curet id epulū. ut solet fieri in oppidis: ubi publica negligunt: & hinc inde occupant. Commodius tutius ut fors: & redditus diu duret. Quingentis milibus nūmū. quingētis sextertis. hæc erat fors: ex qua triginta singulis annis: ut mox explicabit: pro alimētis ingenuorū redimebant. In alimenta ingenuorū. ut pueri liberi fed egei alerentur: q; libro pri mo copiose tractauit. Igeniū autē sunt qui libera matre nati nec postea serui facti sunt. Iulianus latius explicat: ingenuus ingt est: qui statim ut natus est liber est: siue ex duobus igeniis mīmomo editus: siue ex libertinis duobus: siue altero libertino: & altero igenuo. sed & si q; ex matre nascit libera: patre uero seruo ingenuus mihilominus nascit: quemadmodū: q; ex matre libera: & incerto patre natus est: quoq; istam uulgo cōceptus est. Longe pluris. maiori precio quingentis milibus. erat enim mille centū sextertis. Actori. curatori: q; reip. bona cu: at: & rationes reddituū impensarumq; facit. eius sit mentio. si. l. ti tulo de administratione reip. Mācipauit. uēdidi. distraxi: alienauit: nullo tamen ab illo precio recēpro. Recēpi. resumpsi apud me ab actore publico. Eundem. agrū. Vectigali imposito. ut teneret quoque annis tricena milia reip. numerare. Vectigales agri uocant: qui in perpetuū locant hæc leges: ut quāuis pro iis uectigal pendat: tam diu neq; ipsi: q; conduxerint: neq; itiq; in locum eorum successerint: aufertur eos liceat: & alibi idem iurisconsultus Paulus. agri publici: q; imperpetuū locant a curatore reip. sine a thoritate principali reuocari non possunt. habet autem horū uectigaliū agrorū possessor aliquid ius in eis: unde Vlp. xxx. de legatis fundus ingt municipi uectigalis ipis municipibus legatus ualere legatum sentit Iulianus: q; aliquid ius in eo is qui legauit habet. Per hoc. hæc ratione & uia. Sors. quingenta milia nūmū erant ī tuto: neq; enim poterant interire. Incertus. fallax. Vectigal. triginta sextertis. Large supercurrit. longe in reddito excellit. xxx. sexterti: nam maiores fructus inde colligebantur.

Dominū. sentit Paulus q; maximos fructus ex redemptione uectigalium consequuntur: si tanti postea

scribens iquit. Quid Comum tuæ: me: xq; delitit. Epulum publicū cibum. Post te: post obitum tuum. Salua sit. integra sit: referuetur ad hoc: neq; transferatur ad alia. Non expedita. non in promptu: obsecuta: difficilis. Nūeres. si numeres. Summam. ex qua quotannis fiat epulum. Dissilabatur. transeat: dissigiat: si quis legatarum municipio pecuniam in aliam rem q; defunctus uoluit conuerrere citra principis auctoritatem non licet auctore Iuriconsulto: sit tamen interdum ut ad alia transeat procedente tempore: cum non sit: qui illam tueatur. Ad sacros. ad sacerdotes: qui ideo sacri dicti q; sacra & res deorum curaret. Virgil. Cereis sacro Polyboetē. i. sacerdotē Cereis: & Prudētius. O Christi Valerianæ sacer: nā quicquid destinatum est diis sacrum uocatur: ut Plautus sacros porcos ad sacrificium idoneos: & sacerdotē a sacris dictos q; rebus diuinis pellant Varro tradidit. fuit igitur epulū illud ad res diuinas cōstitutū: quibus die solēni populus epularetur: erat ideo uerendū ne post mortem Caninii traduceretur ad sacerdotes: neq; obstat q; Suetius scribit epulas hominum esse: q; nos fatemur: modo concedatur eas etiam inter solemnias

Sacri.

Epulum.

Ingenius.

Vectigalis ager.

locari non possint: ea prioribus pensionibus suscipere compelli. Exerceatur, excolatur. Aliquantopius, nam respectu redditus nihil amplius donauerat: quia quod reliquum erat ipsius domini erat: sed hoc aliquanto plus donauerat: si enim dominus agrum uoluisset alicui uendere: minoris uendidisset redditus suos qui super curbebant uectigali quia totus ager erat obligatus reipublici. Infregerit, minuerit. Necessitas uectigalis: necessitas pendendi reipublici perpetuo triginta milia nummum, Aeternas, utilitates, perpetuam memoriam huius liberalitatis: cuius uestigium adhuc extare audio. Mu-
neri suo, ut perpetuo duret. Facultatibus, praesenti utilitati.

Angit, Fanniae ualitudinem honestissima causa contraxit apud Priscum Dolenter seru-
ibique multa de illius sanctitate: grauitate: constantia enumerat: quantaque cum eius matre fuerit sibi amicitia sanctissimis uerbis prosequitur: & filiae longiorem uitam precatur. Fanniae, quae fuit Heluidii uxor & Thraesae filia. Al-
sudet, officii causa, astat, Virgini, uestali. Affinis, eius luniae: nec mirum si sponte assedit. Auctoritate, iussu. Pontificum, qui curabant uestalia, unde Gel-
lius libro primo, uirgo uestalis simul est capta: & in atrium Vestae deducta: & pontificibus tradita est. Ex atrio Vestae, ex domo uestalium templo Vestae coniuncta inter Capitolium & palatium.

Orexis.

Discrimine, ualitudine. Insidens, con-
tinua: latens. Orexis, nauzea: uomi-
tus, luenalis, rabidam facturus orexim:
sed is ab eo quod praecedat ad id quod sequi-
tur sumptisse potuit pro appetentia ut sa-
tyra undecimo, hinc surgit orexis: hinc
stomacho bilis: Lamprodio in Helio-
ballo: orexim conuulso hanc esse asseren-
te, nam opus huiusmodi a quo orexis: non mo-
do appetit sed excito plerumque significat.

Dignissimus, simulimus & per id ma-
ximus. Heluidio marito. Fannia ma-
ritum habuit Heluidium Priscum: & pa-
trem Petum Thraeam. Reliqua, cor-
poris uitae: & habitudo. Labuntur, ab-
sumuntur. Oculis ciuitatis, a conspe-
ctu Romanorum quibus erat exemplum
uirtutis. Simile, tam laudabile. Bis,
primo sub Nerone: secundo, sub Ves-
pasiano. Senectio reus, nos inquit Ta-
citus de causis corruptae eloquentiae: in-
nocenti sanguine Senectio perdidit, accu-
satus enim fuit a Caro delatore sub Do-
mitiano quod uitam Heluidii Prisci conser-
pisset: mox reus quod nullum magistratum
post Quaesturam petiisset damnatus est

referente Dione. Dixisset, Senectio. Rogatum, ut uitam mariti scriberet. In defensione, fuit ut per
id se defenderet. Metio Caro, delatore notissimo sub Domitiano. Quarente, interrogante Fanni-
am. Respondit, Fannia. Commentarios, indices rerum a marito suo gestarum. Scripturo, Senectio
ni, Matre, Arria: quae tunc uidebatur. Nesciente, respondit Fannia se id facisse inscia matre. Cedentem
periculo, per quam uideretur uelle imminens periculum uitae. Libros, editos a Senectio de uita mariti.

Abolitos sublatos, dato triumphalis ministerio ut monumenta clarissimorum uiro-
rum, in foro cōbuerentur

quo exerceatur: iueniet. Nec ignoro me plus ali-
quanto: quod donasse uideor rogauisse: cum pulcherri-
mi agri praecipua necessitas uectigalis infregerit. Sed
oportet priuatis utilitatibus publicas: mortalibus
aeternas ante ferri: multoque diligentius munere
ri suo consulere: quam facultatibus. Vale.

C. Plinius Prisco. S.

Angit me Fanniae ualitudo: quam contraxit:
dum assidet Iuniae uirgini: sponte primū.
est, in affinis: deinde etiam ex auctoritate
pontificum: nam uirgines: cum ui morbi ex atrio
Vestae coguntur excedere: matronarum cura: reu-
stodiaque mandantur: quo munere Fannia dum sedu-
lo fungitur hoc discrimine implicita est, insidens
febris: tussis: orexis: summa macies: summa defe-
ctio: animus tantum: & spiritus uiget Heluidio
marito: Thraea patre dignissimus, reliqua labu-
tur: meque non metu tantum: uerum etiam dolore
conficiunt, doleo enim feminam maximam eri-
pi oculis ciuitatis: nescio an aliquid simile uis-
sus, quae castitas illi? quae sanctitas: quae graui-
tas: quanta constantia? bis maritum sequuta in
exilium est, Tertio ipsa propter maritum relega-
ta, nam cum Senectio reus esset: quod de uita Helui-
dii libros composuisset: rogatusque se a Fannia in defen-
sione dixisset: quare te minaciter Metio Caro an-
rogasset: respondit rogauit an commentarios scriptu-
ro dedisset: dedit: an sciēte matre: nesciēte. Postre-
mo nullā uocē cedēte periculo emisit. Quinetiā
illos ipsos libros: quāquam ex necessitate: & me-
tu tēpore: ab olis Senatūscōsulō publicatīs bo-
nis seruauit: habuit: tulitque in exilium exilii cau-
sam, eadēque iocunda: quae comisi: quod pau-
cis datum est: non minus amabilis: quam ueneranda

nam fuit Domitianus quamvis in principatus initio poetice studiosus videretur: studij inimicus: primum philosophis urbe submotis: & Hermogene propter quosdam in historia figuras occiso: libraribus etiam qui eam descriperant crucifixis. Publicatis redactis in aerarium. Exilij causam Helvidij vitam edidit a Senectione. Eadem Fannia. Comis. faceta. Quod paucis daré est: ut possint simul amari & venerari. Nec erit. nulla mulier postea in urbe invenietur. Sic. quem admodum Fanniam. Le-

utrum?
dromus

nec quâ postea uxoribus nr̄is ostentate possimus erit ita q̄ uiri quoq; fortitudinis exēpla sumamus: quâ sic cētātes: audiētēsq; miremur: ut illas q̄ legunt. ac mihi domus ipsa nūtar: cōuulsaq; sedibus suis ruitura supra uidet: licet adhuc posteros habeat. quātis. n. uirtutibus: quātisq; factis adsequatur: ut hæc nō nouissima occiderit: me qdē etiā illud affligit: & totq;: q; matrē eius illā. nihil possum illustrius dicere: tātā fœminæ matrē rursus uidere amittere: q̄ hęc: ut redditi: ac tēfert nobis: sic auferit secū: meq; & nouo piter: & rescisso uulnere adficiet. utrāq; colui: utrāq; dilexi: utrā magis nescio: nec discerni uolebāt. habuerūt officia mea i sedis: habuerūt i aduersis. Ego solatiū relegat: ego ultor reuerſaq; nō faci tñ paria: atq; eo magis hæc cupio seruari: ut mihi soluendi tpa sup̄ sint. In his erā curis: cū scriberē ad te: quas si deus aliquis gaudiū uerterit: de metu nō querat.

C. Plinius Tacito. Sa

Libru tuū legi: & quā diligētissime potui adnotauī: quæ cōmutāda: quæ eximēda arbitrarer. nā: & ego uerū diceſ assueui: & tu libēter audire. Neq; enim ulli patiētius rep̄ hēdunt: q̄ q; maxie laudari merētur. Nūc a tē libru meū cū adnotationibus tuis expecto. Oīuēdas. Opulehras uices q̄ me delectat. q; si q̄ postoris cura nr̄i usquequaq; natrabit: qua cōcordia: simplicitate: fide uixerimus. erit rap: & isigne duos hoīes dignitate: & ætate ppe modū æquales: nōnullus in litteris nois (Cogor. n. de te quoq; parcus dicere: quia de me simul dico) alterq; alterius studia fouisse. Equidē adolescētulus: cū iam tua fama: gloriāq; floreret: te sequi: tibi lōgo: sed

steros. siue hæc epistola scripta fuit ante illam ex libro quarto ubi meminit duas Heluidij filias interisse: & intelligamus tres liberos duas fœminas & matrem: siue tantum matrem nomine Velum Heluidij: cui Fannia nouerca fuit. Quantis enim uirtutibus. sensus est. licet in familia Heluidij adhuc supersint posterij: tamen necesse est: ut hi summis uirtutibus mitantur: ne ista uideatur fuisse extrema in sua domo. Nouissima. quæ sola ob uirtutes post maritum & maiores nominetur. nam uere dici possunt sive domus nouissima: qui uirtute præditi nullis sibi suorum similes reliquerunt. Illam. Arriam admirandam. Illustrius. magis famosum & celebratum. Fœminæ. Fanniz. Rurſus. quia cum hæc Secundus scriberet ex humanis exceſſerat Arria. Hæc. Fannia.

Ut redditi. licet in omnibus uitotibus matrem repræſentat. Auferit. iterum tollet a nobis. Nouo uulnere. morte Fanniz: & per eam matris interitus recordatione. Rescisso. renouato. dolore Arriæ. Discerni. cognosci. quia pari charitate uerbabant. In aduersis. nam relegatarum solatiū fuit: & reuerſarum ultor: cum Publicio centum Heluidij accusatorem reum peregit. Non fecit tamen paria. non reddidi illis paria beneficia: id est quæ merebantur. modus dicendi elegans & circūiectus. idem in panegyrico. solus ergo adhuc qui pro munere tanto paria accipiendo facisset Nazarius: ambo benigni ratiocinantes officiorum paria facistis. See uola de statu liberis querit quid sit paria facere: & post multa: paria facere interpretatur reddere iustas rōnes: & totū debitu soluere. Callistratus de iure imitatus accipit paria fisco fecisse pro satisfecisse & satisfecisse. Seruari. diutius uiuere.

Paria facit

Librum. quamuis sæpius alibi te stentur epistolæ: Secundi quam ta coniunctus. Tacito fuerit amicitia: Nulla tamen magis

utriusq; familiaritatem & coniunctionem quam ista recludit: ut & studiū & famam communem habuisse cognoscatur: seq; totum ab ineunte ætate ad imitandum Tacitum dederit. Commutanda. aliter dicenda. Eximenda. poenitus tollenda. Adnotationibus. emendationibus. Librum. quem pariter Tacito miserat emendandum: Quam me delectat. ista emendandi uicissitudo. Usque quoq; semper. Insigne. præclarum. Aetate propemodum. nam Secundus junior erat. Nominis. famæ. Parcius. quia dixerat alicuius & nō magni nois: ut debuisset de Tacito loqui: sed cū se quoq; cōplexus esset arrogantia uitandæ gratiæ utriusq; facultatem minuit. Fouisse. excoluisse: emendasse.

Similitudo morū.

Tibi longo gaudet Secundus suis epistolis inferere Virgiliana carmina: hic enim libro quinto inquit. Primus abiit: longeq; ante omnia corpora Nisus Emicat: huic longo sed proximus intervallo insequitur Salus: proximus igitur Tacito Secundus erat in eloquentia sed longo intervallo, talis fuit Alcinoi sententia de eo poeta: qui futurus erat Virgilio proximus. inquit enim Longe erit a primo quisq; secundus erit. Proximus, propter imitationem tuam q; tunc non essent clariore me. Similitudo naturæ: quæ multum facit ad conciliandam amicitiam: nam auctore Columella similia similibus faciliora facit natura: bonum bono aptissimum: & malum malo: hinc Aruns Tarquinius & Tullia minor ingenio truci breui convenere. Imitabilis, facilis ad imitandum.

Imitandus, imitari dignus. Si quis de studiis sermo, si quis loquitur qui in urbe sunt eloquentissimi: & studiorum amantissimi. Vna nominamur libro octavo. hunc locum declarat, narrabat inquit mihi Cor. Tacitus sedisse Cirenibus proximum equiti Ro. hunc post varios eruditosq; sermones requisisse italicus es? an provincialis? se respondisse: non mi me: & quidem ex studiis: ad hoc illum Tacitus es? an Plinius? Nec defunt, sunt in urbe nostra. Præferantur, præponantur nobis, tanquam doctiores. In hoc primus, si doctior te ab aliquibus creditor: tunc me omnium qui sunt in urbe doctissimum credo: quia te secundum faciunt: si vero te primum alii putant: tunc secundum doctum me existimo: quia tua uestigia penitus sequor. tanti facit Taciti doctrinam: latenter tamen innotuit se fuisse doctissimos qui tunc erant romanorum. Testamentis, subscibendis & signandis: quibus tibi primum: nisi secundum locum concedunt in legatis: quibus primi nominamur. Amicissimus, qui alterum alteri pro amicitia præponat. Spectant, re-dunt: conveniunt.

Proximus iteruallo: & eē: & haberi cōcupiscebāt & erāt mēta clarissima: iḡēia. Sed tu mihi (ita si) similitudo natūr ferebat: maxie imitabilis: maxie imitādus uidebaris. quo magis gaudeo: q; siqs de studiis sermo: una noiā mūr: & ego dē te: tu de me loquētibus statim occurrit nec defūt q; utrūq; nostrū pferant. Sed nō nihil interest mea quo loco iūgimur. nā i hoc primus: q; tu p̄ximus: & ego p̄ximus: quia tu primus. quinetiā in testamentis debes adnotasse: nisi qs forte alterutri nostrū amīcissimus. q̄ omnia huc spectāt: ut iūicē ardentius diligāus: cū tot uiculis nos studias mores: famas sup̄ma deniq; hominū iudicia cōstringāt. Vale.

C. Plinius Cornuto, S.

Pareo collega charissime: & infirmitati oculos: ut rubes: cōsulo. nam: & huc te cō uehiculo undiq; inclusus: q̄ si i cubiculo pūci: & hic nō stilo modo: uerūctiā lectiōibus difficulter: sed abstinē: soliq; auribus studeo. cubicula obductis uelis opaca: nec tamē obscura facio. Cryptoporticus quoq; adoptis inferioribus fenestris tū umbræ quātū luminis habēt. sic paulatim lucē ferre cōdisco. Balineū assumo: & pdest Vinū nō nocet: parcissime thī: ita assueui: & nūc custos adest. Gallinas ut a tē mīlas libētē accēpi: quas satis acerbis oculis quāquam adhuc lip-pis pinguiſsimas uidi. Vale.

C. Plinius Falconi, S.

Minus miraberis me tā iſtātē petiſſe: ut in amicū meū cōferres tribunatū: cum ſcieris: quis ille: qualisq;. Possum autē iā tibi: & nomē idicare: & describere: ip̄s postq; polliceris. Est Cornelius Municius Acilianus orna-

Pareo, Cornuto monenti ut infirmitati oculorum cōsuleret: ordinem uitæ: suæ enūerat: & pro gallinis missis cum amico locat. Collega, uel i præfectura ætarii uel in cōsultatūnam utruq; magistratū simul gessere. Huc, in Thuseos. Tecto uehiculo inclusus, circumcluso re cubans uehiculo: ac hē esse in cubiculo.

Stilo, compositione, scriptura. Sed abstineo, sed tamen abstineo quamuis difficulter. Auribus, alio legente. Opaca aliquantulum inumbrata, sub obscura. Celſus præcipit in lippitudinis curatione primo die loco obscuro cubare: & a sermone abstinere. Cryptoporticus, latētes porticus: in qui bus uersor. Inferioribus, inferiori parte. Tantū umbræ, a dimidio inferiori. Luminis, a dimidio superioriori ubi fenestrarum pars fuit ad aperta.

Minōs q̄te: abstinentia. Custos, qui p̄hibet ne supra modum bibam. Te, amicissimo, Acibus intentis: acutis. Lippis, cœcumentibus ab oculis lacryma desillante. Inus, idicat Falconi Municiū p quo ip̄e trauerat tribuatū ē: uis: dignitate: mātibus: facultati bus & studiis summū. Petiſſe, fortasse corānam nō extant ullæ litteræ: qbus hunc petierit

Regionis meæ, transpadanæ: nã erat Cor. Monitio Acilianus Brizienfis. Amat studia. studiosus est. Ut solent pauperes, qui urgente rerũ inopia student ardentissime: nec ullis uoluptatũ illecebris emoluiuntur: sed per ardua quæq; prorumpunt. ad hoc extat græcum illud eloquiũ. *ἡμεῖς οὐκ ἐκ τῆς ἀρετῆς ἰδέσθαι τὴν πτωχείαν* sapientiam fortis est: quando quidẽ pauperes multis artibus student: & secundum Senecam: immo quotidianam experientiam: hominem experiri multa paupertas docet: luo: nã his satyra, viũ, inquit pauperes ad studia perſpicaciores, tamen ima plebe quiritẽ Facundũ inuenies: solet hic defendere causas Nobilis indocti: ueniet de plebe togata: Qui iuris nodos: & legũ ænigma, ta soluat. Credes, trãsſeũdo in eũ tribunarum. Propius, melius, familiarius. Titulis, laudibus. Elatius, glorioſius, magnificentius.

Pauperes
studiosi
res.

mentũ regionis meæ: seu dignitates seu moribus, natus splendide. abudat facultatibus, amat studia ut solẽt pauperes. Idẽ rectissimus iudex: fortissimus aduocatus: amicus fidelissimus. accepisse te bñficiũ credes: cũ propius inspexeris hominẽ oibus honoribus: oibus titulis: nihil uolo elatius de modestissimo uiro dicere) parem.

C. Plinius Fabato Profocero. S.

Audeo quidẽ esse te tam fortẽ: ut Mediolani occurrere Tyroĩ possis. Sed ut pſeueres eẽ: tã fortis rogo: ne tibi cõtra rõnem ætatis tantũ laboris iniungas, quinimmo denuncio: ut illũ: & domi: & itra domũ: atq; itra cubiculi limẽ expectes. & n. cũ a me ut frater diligat: in debet ab eo quẽ ego parẽtis loco obseruo exigere: officiũ: qd parẽti suo remisisset. Vale.

C. Plinius Geminio. S.

Ommidia qdratilla paulo minus octo getimo ætatis aũo decessit usq; ad nouissimã ualitudinẽ uiridis: atq; etia3 ultra matronalẽ modũ cõpacto corpore: & robusto: decessit honestissimo testamẽto. Reliqt hæredes ex bẽsse nepotẽ: ex tertiã pte neptẽ, Neptẽ parẽ noui. nepotẽ familiarissime diligo adolescẽtẽ singularẽ: nec iis tñ: quos sanguis attingit ite r ppin quos amadũ. Ac primũ cõspiciuus forma oēs sermões malignoꝝ: & pueri: & iuuenis euasit: itra qrtũ: & uigẽsimũ annũ maritus: & si deus annuisset pũ uixit cõtubernio auis delicatẽ: seuerissimẽ: & tñ obsequẽtissime. Habebat illa Pantomios. fovebat effusũ: q̃ principĩ scẽmiaz cõueniret. Hos Quadratillus: nĩ theatronũ domi spectabat: nec illa exigebat. Audi uĩ ipsã: cũ mihi cõmẽdaret nepotis sui studia: solere se ut scẽmĩã illo ocio senĩ laxar eai3 lusu calculoꝝ: solet spectare Pãtomios suos: S3 cũ factura eẽt alterutrũ: ip

Audeo, monet Fabatũ ut domi, præstoles Tyronis aduentũ: ne, que in itinẽte ei occurreret. Tyroni Caleſtio Tyroni procõsũ li proficiscenti: Hispaniã. Perseueres, cõserues hãc tuã fortitudinẽ quiete, Aeratis, admodũ senilis. Domi, Comĩ. Domũ, tuam priuaram. Ab eã te, Officiũ, occurrẽdi obuiũ in itinere. Remisisset, condonasset, noluisset.

Ommidia. Quadratilla. Quadratillum nepotem modestissimũ tanta reuerentia educauit: ut quoties uellet spectare pantomimos siue ludere: calculis iuberet illũ abire: quod post mortem auis cum reſcisset Secundus cum magna admiratione: & gaudio rẽ totã Geminio per epistolam exposuit. Ommidia, frequentior leſio habet Numidia. Viridis, robustus: fortis. Cõpacto, neruoso, Honestissimo testamento, condito suo testamento cum prudentia: unde maximũ retulit honorẽ. Bẽsse, duabus tertiis, Tertiã partem: illis idest ex triente: nam bẽsse: & triente, uniuersa hæreditas exhaustur. Nec amandũ, nepos Quadratillaz nec tantũ est amandus inter propinquos quos attingit sanguine: sed ab aliis etiam. Propinquos quos attingit sanguine, nã sunt: & aliarũ rerũ propinquit: ut adiũt agrorũ.

Malignoꝝ, maledicoꝝ, quia Lis est cũ forma magna pudiciẽe. Maritus duces uxore. Si deus annuisset, nã uxor ei3 fecit abortum. Auiz, Quadratillaz. Delicatẽ, in uisũ: & uestitu. Seuerissime, in moꝝe cura. Obsequẽtissime, libentissime. Illa, Quadratilla. Pantomimos, omniũ gesticulatores. Fovebat effusius, supra modũ horũ gesticulaciones amplectabatur.

Principĩ scẽmiaz, inter prias urbis scẽmias dignitate: diuinitis auctoritate. Quadratillũ, nepos. Quadratillaz. Exigebat, p

mittebat ut spectaret. Ocio senĩ, in illa ætate cõfectaz q̃ senibus ocũ cõpetit. Ut scẽmĩã, q̃ ciuilib9 ne gotiis: neq; externis ullis distrigit. Calculoꝝ, schachoz de qbus Mart. insidiosoru hĩ ludis bella latronũ Geminio: ite tibi miles & hostis erit: Quid. i arte siue latrocinii sub imãgie calculus ibi: Fac pcat uitro

Ludi faciet
dotalis.

miles ab hoste tuus. Reuerentia. ut se reueretur. Productis. theatro assignatis. Commisione. certami-
ne. Proximis. nuper editis. Sacerdotalibus ludis. facris certaminibus: Tactus in Nerone: quia reddi-
ti q̄q̄ scenæ pantomimi: certaminibus sacris prohibebantur eis faciundis præter ædiles. dicti autē sa-
cerdotes: & sacri: quod diis sacri essent. in quos sic inuehitur diuus Augustinus. ueniebamus nos etiā
aliquando adolēcentes ad spectacula ludibria: sacrilegio: spe dabamus arripiclos: audiebam? sym-
phoniacos ludis turpissimis: qui diis deabusq̄ exhibebant: oblectabamur celesti uirgini: & berycynthiæ

se nepoti suo p̄cepisse: abire: & studeretq̄. Q uod
mihi non amore eius magis faceretq̄ reuerentia ui-
debat. Miraberis: & ego miratus sum: proximi
facerdotalibus ludis productis in commissio-
ne pantominis: cum simul theatro ego: & Q uad-
ratillus egredere uir ait mihi: scis me hodie pri-
mū uidisse laltatē auiæ: meæ libertum? Hoc ne
pos. ac mehercule alienissimū hoīes in honorem
Q uadratillæ (pudet me dixisse honore p adula-
tionis officiū) in theatrū cursitabant: exulabāt:
plaudēbant: mirabantur: ac deinde singulos ge-
stus dominæ cū canticis reddebant: qui nunc exi-
guissima legata theatralis operæ Corollarij: ac
cipiēt ab hæredibz q̄ nō spectabat. hæc scripsi p̄-
mū quia soles: si quid incidit noui nō fuitis audi-
re: deinde quia iucundū ē mihi in hoc: qd̄ expe-
rim gaudiū scribēdo retractare. gaudeo. n. pietate
deiuincta: honore optimi iuuenis. lator ē: q̄
domus aliq̄. C. Cassi: huius: q̄ Cassianæ scholæ
princeps: & parens fuit: seruiet domino nō minori

Pantomimi

tando omnia illius. Curritabant. per hæc monstratur pantomimorum ars: quorum erat in omni ludo-
rum uarietate suam operam præstare: nam scenæ seruientes omnes edocti ludos fuerant: inde nomen
traxisse ab imitatione omnium. w a v a enim omnia: & a u i m a i m a t i o. duorum eorum genera: ali-
qui scēci: alii mythici. ex actum id genus hominum sæpius ab urbe: & frequenter tēdoctum. Mirabā-
tur. durat adhuc nescio quid tale nostris temporibus cum producūt inter se mirantes: stupentes: sub
sanantes: cursitantes uiri scēminæq̄ cum cimbali. Reddebant. repræsentabant: effigabant. imitabā-
tur. auctor est Tranqui. mimos in funeribus solitos reddere omnes defuncti gestus. sed inquit in funere
Vespasiani archimimus personam eius fereus imitantq̄: ut mos est: facta ac dicta uiri: interrogatis pa-
lam procuratoribus quanti fuus: & pompa constaret: ut audit fextertium centies: exclamauit centum
sibi fextertia darent: ac se uel in Tyberim proicerent. Exiguissima legata. paruam pecuniam reliquam
sibi testamento. Theatralis operæ. artis suæ hystionicæ: quam præstiterunt in theatro i honore Qua-
dratillæ: sic Tacit⁹ theatrales artes scēmicas appellauit. Corollarium. appēdicem: id quod additur præ-
ter debitum: uocabulum fictum a corollis: quod ad floribus in scenā: qui placuerant: dari solitæ forent.
Plinius senior Corollarium cœnam Cleopatæ quotidianam dixit: eo quod esset tanq̄ superflua spōsio
ni centum fextertium cum Antonio duos illos uniones absumptura. Apuleius secundo sui asini. modo
corollariū idoneum cōpare. idē modo donec aliquid munus idoneū ultra passam mœcedem: & re-
tio. Fotis puerile obtulit corollarium. Tranqui. corollaria: & præmia alienis quoq̄ muneribus ac ludis:
& crebra: & grandia de suo offerebat. Retractare. renouare. Cassianæ scholæ princeps. C. Cassius L. 6
ginus: qui iuniperitilla successit Sabino: & in ea facultate sui temporis facile princeps natus ex Tubero-
nis filia: quæ fuit neptis Seruii Sulpitij: & ideo proauum suum Seruium Sulpitium appellabat: & copu-
lātum gessit cū Quinto Atenio temporibus Tiberij: a Nerone cum maximæ authoritatis i ciuitate
esset expulsus in sardinia: & a Vespasiano reuocatus diē suum obiit. menda inoleuit apud Pomponiū
Iurifcon. ff. i. ubi nō a Nerone: sed a Tiberio Cassiū deportatū in Sardinia scribitur: qui fieri hoc posuit:
cū eundē legamus apud Tacitū p̄fectū Syriæ sub Claudio legū peritiam p̄minētē: p̄scū more reuocātē:
legiones exerceētē: cura: pulsū pinde agentē: ac si hostis ingruerēt: ita dignū maioribus suis: & familia

Theatra-
lis ars.
Corollariū

Cassius
Longinus.

Callia ratū:missum sub Nerone ad sedandū tumultū populū:scpe lūc i senatu sniam dixisse:demū .phī bitū ab officio exequiāq; Poppeaz:& a senatu motu nullo crienū q; uetustis opibz:& grauitate morū scelebat:obiectūq; q; inter imagines maiorū ēt.C.Calli effigie coluissit ita inscripta duci petū:& q;L Syllanū ad discordias sibi assumpsisset: tandē senatusconsulto eniliū decretū:& in Sardinia deportatū.

Implebit.honoribus & fama. Et excedet.superabit gloriā Longini.alia lectio nō iportuna hēt ut de cebit.i.ut dignū maioribus suis:& sibi erit. Reddet.restituet. Tārus.tū nois. Ille.C.Callius Lōginus iutis peritia excellens.

Implebit.n. illam Quadratillus meus: & excedet:rursusq; & pristinam dignitatē: celebritatē: gloriā reddet:cum tantus orator inde pcedet: quantus iuris ille consultus. Vale.

C.Plinius Rufus.S.

Quantū eruditio:aut modestia ipsoz: aut quies operit:ac subtrahit famā:at nos eos tū dicturi aliquid:aut lecturi timemus:quī studia sua pferunt:cū illi q; tacent:hoc amplius pſtent:q; maximū opus silētio reuerentē:exptus scribo:q; scribo.Terentius Iunior equestribus militiis:atq; etiā pcuratiōe Narbonēlis pulciā itegerrie functus recepit se i agros suos:paratūq; honoribus trāquillissimū ociū ptulit.Hūc ego inuitatus hospicio:ut bonū patrē familiā:ut diligētē agricolā ituebar:de his locuturus:q;bus illū uerſari putabā:& cōperā:cum ille me doctissimo sermōe reuocauit ad studia. q; terſa oīa tā latināq; græca.Nā tū utraq; lingua ualet:ut ea magis uideat excellere:qua tū maxime loquit̃, quātū ille legit:q;ntū tenet.Athenis uiuere hoīem:nō i uilla putes.Q uid multa:au xit sollicitudinē meā:effecitq;:ut illis:quos doctissimos noui nō minus hos seductos:& q;li rusticos uerear.Idē suadeo tibi:lunt.n.ut i castris:sic etiā in litteris nostris plures cultu pagano:quos cīn

Quantum exemplo Terentii Iunioris Rufum monet quādoq; doctrinā:& eloquētiā late re i habitu pagano:hospitio.n. ab illo rursū susceptus cū de quibus rusticis Secūdus loqui cepisset: statim sermōe utroq; purissimo a Terētio reuocatus est ad studia. Quantū magnū numerum. Modestia.reticētia.nō iactatio. Quies.se cessus. Operit.obſcurat.incognitū reddit. Dicturi:acturi causas.Lecturi:recitari. Proferūt. oſiunt: publicant. Illi. docti. Amplius pſtant.plus faciūt. Maximū opus.studia. Terentius Iunior. Terentiū Max.Cæſaris in Bithynia pcuratorē ex epīa Domitiani cōſecrare licet. apud Iosephū inuenio Terentiū Rufum cū Tito in oppugnatione Hierosolymaz.Terētium Gennianū Adrianus detestatus est:q; uideret diligēti a senatu tanq; i peratorē futurū. Terētū Priscū Mart. carie celebrat tanq; poetaz pſidiū. ad Iuniorē libro.viii. scribit Secūdus. Equestribus. q; erat honestus q; pedestribus. Procuratiōe Narbonēnsis.fuit.pcurator Cæſaris in Gallia Narbonē. Narbonēsis puincia Pars Gal liarū:q; interno mari aluiſ: brachata aſi dicta: amne Varo ab Italia discreta: alpiū que iugis: a reliqua uero Gallia latere septemionalis Gebenna:& lura:agrorū cultu:uitorū:morūq; dignitatē:amplitudine opū:nulli puinciarū postferenda:breuiter que Italia uerius q; puincia. in ea Narbonē emporium: & ciuitas: unde illa puincia

Terentius Iunior.

Narbonē. sis puincia.

denominationem accepit. Recepit.secessit ab officiis ciuilibus. Paratis.certis:& omnino futuris. Prætulit.maius. His.rebus rusticis:& cura familiari. Coeperam.iām loqui de his. Ad studia. ad col loquium fludiorum. Terentia. a splēdida: limata. Tenet. meminit. in promptu habet. Athenis. quæ cunctas græciæ urbes doctrina:& eloquentia superauit. Quid multa:dicam. Ut illis.ut in litteris uerear hos seductos:& quasi rusticos non minus illis. quos noui doctissimos. Seductos. remotos a cognitione uulgis:secreto. Noſtris.eloquentiæ. Cultu pagano. uiliori uestitu. paganus enim militi opponitur:& correlatiua sunt.Secundus ad Traianum.apud me:& milites:& pagani.Paulus.filiūfamilias miles similiter ut paganus Vlp. Videtur iure militari fecisse testamentū:qui cum esset paganus fecit testamentū:mox militare cepit.Schoola pariter.miles si dum paganus erat fecerit testamentum.lu ue.ultima satyra Contra paganos omis:q; uera loquētem Contra fortunam armari.Tranqui.in Augu ſto admissa paganorum turba apud milites:& in Galba. ibi equites quibus mandata cædes erat: cū per publicum dimota paganorum turba equos adægiſſent: Vegetius.nam si doctrina cesset armorum nihil paganus distabit a milite.paganus igitur erit:qui non militat. Interdum paganus pro rustico:& uulgaris sumitur ut apud Cic.pro domo sua:quod etiā Macrobius in Sarur.interpretatur. ad hæc Vlp.inquit. diuus Marcus facultatem dedit ingrediendi tam i Cæſaris: quam senatorum: & Paganorū prædia uolentibus fugitios inquirere. fortasse dictus paganus a pagis urbis: q; Dionysius i antiquitatibus scribit to pagos hoc est regiones diuisas:que a pagis idēti uicis. diuinariū litteraz: scriptores paganos uocant

Paganus.

oēs extra cultū Christianae fidei: tanq̃ extra militiā ueri dei: neq̃ ueris initiatos militis. Vt in castris. ut multi sunt in castris uestitu a militia alieno: tamen fortissimi sunt: ita in litteris multi sunt obfiti pāno: & tamen eruditissimi. Cinctos: expeditos, paratos. Armatos ardentissimo ingenio. duo miscuit, militia: & doctrinam: & q̃q̃ cinctos & armatos transferri possit ad posterius: tamen melius est: ut militaria respiciant: & ardentissimo ingenio doctrinae: ut aliquid proprii unicuiq̃ assignetur.

N Vper morbo amici scribit se admonitū dū sumus isfimi nullis uiciis detineri: quare hortat se: & Maximū ut tales uelint eē
sant: q̃les isfimi se futuros sp̃o-
dent. Langot morbus: mala ua-
lido. nō mor. morabter. i quibulda exē-
plaribus abest grāca dictio. q̃ nō iprobo.
uerū si legerimus nō mor. lāgor. lethica se-
bris: q̃ diutius durat: maxie molesta ē:
tūc lectio melius pcedet. Et satis habet
q̃tūlūcūq̃. cōtentus est paruo minimog.
Vt reliquē. tanq̃ oīa mox sit morte re-
licturus. Hominē. morturē. Malignis.
obtreātibus. Alif. gaudet. Sōma: ma-
xima. Euadere. sanitate recuperare. de-
stinat. cōstituit. uoto psumt. Quod. uia
recte uiuēdi. Philosophi. nā philosophia
medef. animis: inanes sollicitudines detra-
hit: pellit timores: cupiditatibus liberat.
Pluribus uoluminibus. M. Tullī? in Thu-
sculans librorum multitudinem a philo-
sophis conscriptorum notat. Tales. tem-
perati. boni.

T mihi. Querit a Sura an ue-
te sint apparitiones: quae gra-
ce phantasmata dicunt: & exē-
plo curri Rufi: ac Arhenodori
philosophi: postremo suae cōfirmat esse
uera sed dum querit amicu docet. Per-
quam maxime. Esse phantasmata. an p-
culdubio sint apparitiones: & uisiones um-
brarum. Diogenes: Plutarchus: Suidas: &
Macrobius tradunt phantasma esse cum
inter uigiliam & aduictam quietem: in qua
dam (ut aiūt) patria somni nebula adhuc
uigilare se existimans: qui dormire uix coe-
pit: riuentes i se uel passim uagantes formas: a natura: seu magnitudine: seu specie discrepantes: uariasq̃
tempelates rerum uel laetas uel turbulentas cernit: cui sententiae uidetur concedere Ouidius more suo
fingens phantasma esse filium somni: nam libro. xi. inquit: Regibus hi: duci busq̃ suos offendere uultus
Nocte solent. populos alii plebemq̃ pererrant. alii phantasma uoluerunt esse ostentum prodigio sumi:
phantasiam uero impressionem formae in animo. M. Tullius phantasma uisum uocauit: quoniam opus
ei hoc nomine fuit. deducitur autem a τὸ φαντασμαι. quod est appareo: Aristophanes etiam pro
decipio usurpauit. Esse phantasmata. Lucretius libro quarto multis explicat esse phantasmata: & uo-
litare ultro citroque per auras: quasdam. tenuissimas omnium formarū exuias: & Philostratus refert
Apollonio: & sociis lucente noctu Luna Lamiae phantasma occurrisse modo i hac: mō in alia figurā sese
conuertente: quandoq̃ ab oculis repente euanescentem: apollonium autem quid nā id esset quāprimū
nouisse: grauiusq̃ uerbis: & conuiciolis illud increpuisse: socios ut idem facerent hortatū: id enim con-
tra huiusmodi inuisiones optimum sciebat esse medicamentum: eius dictis cū paruiscent comites: stridens
phantasma celeriter tanquam idolum aufugisse. Proprium. ut unum quodq̃ phantasma suam
figuram habeat: neq̃ pro arbitrio possit aliam sumere. Numen. deum. Inane. aereum incorpore-
um. Vanam. falsam. Ex metu nostro. pro ut timemus ita credamus uidisse: quae non uidimus. nam
metus falsas oculis nris imagines plerunq̃ obijci. Esse. phantasmata. Curtio Ruso. de origie Quiri-
ti Curti Rufi: ad quem gladiator genitum quidam prodidere: neque falsa promiserunt: & uera exquiri
pudci: postquā adoleuit: sectator Quaxtonis cui Africa obigerat: dum in oppido Adruetici uacis per-

ctos: & armatos: & quidem ardentissimo ingenio
diligentius scrutatus inuenies.

C. Plinius Maximo. S.

N Vper me cuiusdā amici languor
admonuit: optimos esse nos: dū inuiri-
sumus. Q̃ uē enim isfimi aut auaritia:
aut libido sollicitat: nō amoribus seruit: nō appē-
tit honores. opes negligit: & q̃tūlūcūq̃ ut reli-
cturus satis hēt. tūc deos: tū hoīem eē se mēinit:
inuidet nemini: neminē mirat: neminē despiciat:
ac ne sermoibus quidē malignis: aut attēdit: aut
aliē. balinea imaginat: & fontes. hāc sūma cura
rū: summa uotorū: mollēq̃ in posteq̃: & pingue:
si cōtingat euadere: hoc ē innoxia: beatq̃ desti-
nat uita. Possum ergo: qd pluribus uerbis: pluri-
bus etiā uoluminibus philosophi docere conā-
tur: ipse breuiter tibi: mihiq̃ pēpēre: ut tales eē
sani pleueremus: q̃les nos futuros pfitētur isfimi.

C. Plinius Sura. S.

T mihi discēdi: & tibi docēdi facultatē
ociū praebe. Igitur perquā uelim scire
esse phantasmata: seu habere p̃p̃riam fi-
gurā: numenq̃ aliquod putes inane: seu uanā ex
metu nro imaginē capere. Ego ut esse credā sp̃i-
mīs eo ducor: qd audio accidisse Curtio Ruso

Phanta-
ma

Curtius
Rufus.

medium diei porticibus secretus agitat: oblata ei species muliebris ultra modum humanum: & audita est vox tu es Rufici: qui in hanc prouinciam pro consule uenisti: tali omine in spem sublati: digesti: fusi: in urbem: & largitione amicorum: simul acri ingenio. Quæsiturum: & mox nobiles inter cædidas Præturam Tiberii principis fustitragio assequitur: cum hisce uerbis imperator de decus natalium eius uelauisset. Curtius Rufus uidetur mihi ex se natus: longa post hæc senectas: & aduersus superiores tristi adulatione: arrogans minoribus: inter pares difficilis consulare imperium: triumphi insignia: ac postremo

tenuis adhuc: & obscurus obtinenti Aphricā comes hæserat. inclinato die spatia bat in porticu: offertur ei mulieris figura humana grãdior: pulchriorq; perterrito Aphricā se futurorū prænūciā dixit: & iteq; uenturū Romam: honoresq; gesturū atq; etiā cum summo imperio in eandem prouinciā reuerfurū: ibiq; moriturum. facta sunt oia. Præterea accedēti Carthaginē: egredientiq; naue eadem figura i littore occurrisse narratur. Ipse certe implicitus morbo futura pteritis: aduersa secundis auguratus spem salutis nullo suoru desperante proiecit. Iam illud nonne & magis terribile: & nō minus mirū est: qd exponam: ut accēpi. Erat Athenis spaciola: & capax domus: sed infamis: & pestilēs. p silentiū noctis sonus ferri: & si attēderes acrius: strepitus uinculorū longius primis: deinde pximo reddebāt. mox apparēbat idolū: senex macie: & squalore confectus: pmissa barba: horreni capillo. cruribus compedes: manibus catenas gerebat: quatiēbatq; in de inhabitantibus tristes: duratq; noctes per meum uigilabantur. uigiliam morbus: & crescentem formidie mors sequebatur. nā interdiū quoq; quamquā abscesserat imago: memoria imaginis oculis inerrabat: longiorque causis timoris timor erat. deserta ide: & dānata solitudie domus: totaq; illi mōstro relicta: pscribebatur tamē: seu qd emere: seu quis conducere ignarus tanti mali uellet. Venit Athenas phūs Athenodorus: legit

litudo enim corporis alicuius est idolon: q; Fulgentius dictum autumat quasi idolon id est speciem doloris: dum uerbi deridatione: narrat: a se fabulæ nititur accōmodare. Squalore confectus. immū dicit: & furore contectus. Promissa. longa: protensa. Horreni. impexo. Compedes. quibus pedes continetur. Duræ. graves. Morbus sequebatur uigiliam. ex nimia uigilia morbum contrahēbant doctissimi. Interdum. per diem. Inerrabat. obuersabatur. in secunda lectione fuit in hærebat. Longior. magis perpetuus: & assiduus. Causis timoris. idoli uiso tantum per noctem. Damnata solitudine. neglecta sola sine ullis inquilinis. Proscribebatur. hæc scripta in tabella proponebantur. Seu. legitur si. Athenodorus. Athenodorus Tarsensis stoicus philosophus insignis acri ingenio uir: cuius scripta ad Octauianū Augusti forem citat Plutarchus: cum sciret Augustum ad res ueneras prouorem subere quas cumque libuisset feminas plura intecto ad se deduci: quas ipse solus educeret: & forte occurrisset amico cum uxore admodum tristibus: quod ea panter ad cubiculum imperatoris

Aphricam obtinuit: atq; ibi defunctus fatale præsagium impleuit. lego in fide digno exemplari historiam de gestis Alexandri compositam a. Qu. Curtio: Rufio: qui mihi fatetur fuisse sub Augusto & Tiberio. Tenuis. pauper. Obscurus. incognitus: quia obscuro loco natus. Obtinenti. Quætori. Comes afflela. Inclinato die: iam uergente ad uesperam: secus tamē Tacitus nam ad medium diei scripsit. Perterrito. Curtio ob usum. Se Aphricā. se esse Aphricam: quæ sub imagine mulieris apparuisset. Prænunciam. uatem. Cum summo imperio. cum proconsulari potestate: ubi triumphalia insignia est adeptus nam i agro Machaico recluserat spes quærendis uentis argenti: unde tenuis fructus: nec in longum fuit. at legionibus cum damno labor erat fodere ritos: quæq; in aperto grauiā humum infra moluit quis subactis miles: & quia plures p prouincias similia tolerabatur: componit occultas litteras nomine exercituum precantium imperatorem: ut quibus pmissurus esset exercitū triumphalia ante tribueret.

Accedenti. Curtio ab urbe proficiscenti cū summo imperio. Carthaginem. ueterem. Implicitus morbo. post aliquod tempus. Futura. morte. Præteritis. prosperis: quæ uera fuerat expertus. Aduersa. obitum. Secundis. ex rebus prosperis. Illud. factum. Idolon. umbrosa imago: phantasia corporis: quædam umbra diueris formis. nam Hammoni⁹ idolon inquit a corpore umbrosa defluxio: aut appetitus umbrosa similitudo: aut phantasia corporis: umbra quædam ærea secundum Bacchyliden. scire autem debemus: quod phantasia corporum præbet: intuentibus: nō substantiam uerā. idolon: deducitur. *δωδ τοῦ εἰδωλῶ*. ab apparito. aut assimilato: simi

Idolon.

Athenodorus.

deducenda foret: iussit utroque bono animo esse: ipseque p. muliere ensē manu tenens, currū ingressus, nullo enim uidente, forminx currum ascendebant) adoperto uehiculo ad Augustum deducitur: quem uela retegentem repente gladio adortus his quidem uerbis: deinde nō times: ne aliquis hoc pacto te trucidet: quo tamen factū nihil in eum Augustus excanduit: sed magis de cetero continentior, gratias ad montē retulit. fuit & Athenodorus Solensis Zenonis discipulus: & alius Rhodi⁹: qui de arte scripsit. Titulum propositam uendendi uel locandi inscriptionem. Precio, quod erat uile respectu magnitudinis domus. Suspecta, ne mali quid in esset: cum tam paruo exponeretur. Omnia, quæ noctū uidebantur. Tanto magis, ut pote philosophus intelligens cupidus an uera essent: & causas huius mali cognoscendi. Sterni, parari torum, Pugillares, cæratas tabulas. Stilum, ferrum ad scribendum in pugillaribus. Interiora, secretiora domus. Oculos, ne aliud agere mentem cogerent oculi: ideoque lucubrantes silentium noctis: & clausum cubiculum: & lumen unum uelut rectus maxime teneat, omnia quæ impediāt uincat intentio: quam si tota mente in opus ipsum direxeris: nihil eorum: quæ oculis: uel auribus incurfant: ad animum peruenit: inde libro octauo Secundus inquit: oculi eadem quæ mens uident: quoties nō uident alia: nec immerito a Plī. seniore cor hominis dicuntur. Vacua, ociosa, non occupata in alia re. Audita: iam prænarata. Initio, cum primum cepit lucubrare. Concuti, concutiebatur, sic frequentia infinita proindicat. Ille, Athenodorus. Obfirmare, obdurare. Prætendere, opponere ne tumultū aduenientis ideo illi audiret. Crebrescere, in maius crescere. Stabat, illa effigies pedibus inhaerebat. Digno, manu. Hic, Athenodorus. Cæris & stilis, scripturae, lucubrationi.

Idem, ut ad se ueniret. Delapsa, deorsum euanescent. Deserit comitem, solum reliquit Athenodorum. Concerpra, in unum coaceruata. Loco quo discurrat. Magistratus, atheniensem præfectos. Vinculis, circumdata. Publice, impensa publica. Conditis, tumularis parentatis Manibus, secundum Plutar, manes sunt dii terrestres: & uocari manes ait post sepulchra facta: illo tempore scilicet quo de aliis recedentes corporibus nondum in alia transierunt innoxios: & quia non sint boni per anisphrasin dictos a mane: quo quid melius? Marcellus deos manes bonos: & prosperos appellari uoluit a mane: quod melior mors sapientibus quam uita probetur, inde immanes non bonos: At Festus manes inquit dii ab auguriis uocabantur: per eos omnia manare credebant: eosque deos superos inferosque dicebant, Apuleius uero, cum incertum est utrum lar sit an larua: nomine manem, deum nuncupant: & honoris gratia dei uocabulum additum est. Tacitus Mannum Tuitionis dei filium refert. Rite sacrorum more: & factus iustus, Marcus, nomen seruis consuetum, Persius Marcus Dama, Frater, Marci, Is, frater Marci. Admoquentem, appropinquantem. Cultros, rasorios. Illuxit, dies aduenit, iacentes in lecto sparsos. Exiguū temporis medium, id est non multo post. Simile, factum. Pædagogus,

titulum: auditoque precio: quia suspecta uilitas: percunctatus omnia docetur: ac nihilominus: immo tanto magis conducit. ubi cepit ad uespasceret: iubet sterni sibi in prima domus parte, poscit pugillares: stilum: lumen. suos omnes in interiora dimittit. Ipse ad scribendum animum: oculos: manum intendit: ne uacua mens audita simulachra: & inanes sibi metus fingeret, initio, que quale ubique silentium noctis: deinde concutit ferrum: uincula moueri, ille nō tollere oculos: nō remittere stilum: sed affirmare animum: auribusque manum prætere, tum crebrescere fragor: aduentare etiam in limine iam: & intra limen audiri, respicit: uidet: agnoscitque narratam sibi effigiem. Stabat: innuebatque digito similis uocanti. Hic contra: ut paulum expectaret: manu significat: rursusque cæris: & stilis incumbit: illa scribētis capiti catenis insonabat, respicit rursus idem: quod prius innuentem, neq. moratus tollit lumen: & sequitur, ibat illa lento gradu quasi grauis uinculis, postquam deflexit in aream domus repente delapsa deserit comitem, desertus herbas: & folia concepta signum loco ponit. Postero die adit magistratus, monet ut illū locū effodi iubeat, inueniūt ossa inserta catenis: & splicita: q. corpus aruo: terraque putrefactū nuda: & exela reliquat uinculis, collecta publice sepeliunt. Domus postea rice conditis manibus caruit, & hoc qdē adfirmatibus credo: illud adfirmare aliis possum. Est libertus mihi Marcus nō illitteratus: cū hoc minor frater eodem lecto

Manes.

quiescebat. Is uisus est cernere quendam in toro residentem: ad mouentemq; capiti suo cultros: atq; etiam ex ipso uertice amputantem capillos: ubi illuxit:iple circa uerticem confusus: capilli facientes reperiuntur. Exiguum temporis mediu: & rursus simile aliud priori fidem facit. puer in paedagio mixtus pluribus dormiebat: uenerunt per fenestras: ita narrat: in tunicis albis duo: cubantemq; detonderunt: & qua uenerant recesserunt. Hunc quoq; confusum: sparsosq; circa capillos diues ostendit. nihil notabile secutum: nisi forte: quod non fui reus: futurus: si Domitianus: sub quo hoc acciderat: diutius uixisset. nam in serinio eius datus a Caro de me libellus inuentus est. ex quo coniectari potest: quia ut reis moris est summittere capillum: recisos meorum capillos depulsi quod imminerebat periculi signum fuisse. Proinde rogo eruditionem tuam intendas: digna res est: quam diu: multumq; consideres. ne ego quidem indignus: cui copiam sententiarum facias. Licet etiam utraq; que in partem: ut soles: disputes: ex altera tamen fortius: ne me suspensum: & incertumq; dimittas: cum mihi consulendi causa fuerit: ut dubitare de sinerem. Vale.

C. Plinius Septitio. S.

A Is quosdam apud te reprehendisse: tantumquam si amicos meos ex omni occasione ultra modum laudem: agnosco crimen: amplector etiam. quid enim honestius culpa benignitatis: qui sunt tamen isti: qui amicos meos melius norint: qui inuidet mihi felicissimo errorem? Vt enim non sint tales: ut a me praedicantur. Ego tamen beatus: quod mihi uidentur. Igitur ad alios hanc sinistram diligentiam conferat. nec sunt pauci: qui carpere amicos suos iudicium uocant. mihi nunquam persuadebunt: ut meos amari a me nimis unquam putem:

C. Plinius Montano. S.

R Idebis: deinde indignaberis: si legeris: quod nisi legeris: non potes credere. Est uia Tiburtina intra primum lapidem (proxime adnotauimus) monumentum Pallantis ita inscriptum. Huic Senatus ob fidem: pie-

membrum est paedagogum domus quo seruus commemoratur: hic pro cubiculo seruorum. In tunicis albis. induti tunicis candidis. Secutum. mihi per haec. Futurum: reus omnino. Labellus. accusatio. Datus a Caro. portus a Domitiano a Menio Caro delatore aduersum me. In serinio eius. in armario arcanorum Domitiani scriptorum. Vel in crinem eius. sicut passim habetur: scilicet Caro Secundum accusasset tanquam paritit capillorum imperatoris illuisset: nam Domitianus auctoritate Tranqui. calunio ostendebatur. Submittere. in longitudinem demittere: olim enim utri non alebant coma: sed breuiter admodum capillis contenti: nisi tantum: mecerentur barbam & capillum promittebant. Recisos capillos. Suidas tondere capillos de uertice uultu potendere detrimere rerum sic capillum decidere magni periculum. Meorum puerorum. Depulsi. exitiis morte Domitiani. Intres erat ditionem. cum sis eruditus diligenter & acriter pensare. Altera. qua negabis esse phalaena.

A Is. notabant Secundum nonnulli quod amicos suos ex quantalibet occasione supra modum laudaret: qua te per Septimum intellecta: respondet neminem magis cognoscere suos quam senaeque peccare: dum maxime amatos amandos putat. Reprehendisse. me. Agnosco crimen. intelligo errorem meum: si tamen error est. Amplector. libenter in hoc pecco. Culpa benignitatis. peccare quod nimium benignus sis. Melius norint. quam ego nouerim: ideo dicant me illos nimium commendare. Felicissimo. qui tales amicos habeam uel putem habere. Ut quauis. Tales. tanta digni laude. Sinistram. malam: inquam. Conferant. traferant. Carpere. uellicare: notare. Iudicium. quod ostendentibus causis dignoscitur: quamuis re uera non sit iudicium: sed odium: & maleuolentia.

R Idebis. epitaphium in palantis sepulchro tanquam nimis honorificum apud Montanum indignant: postremo deridet: & negat. Curtius Montanus senator cuius uentre Iuuenalis exagitat. Tiburtia. quae ab urbe Tibur ducit. Lapidis. miliarium: nam antiquitas per certa spacia lapidibus erectis miliaria signabat. Pallantis. quod seruus deinde Claudii Caesaris libertus tamen gratia ualuit apud principem ut ipso & Narcisso impellens Appium Syllanum nobilissimum

Paedagogi

.

Montanus
Pallas.

Iussit interfici: Domitii Nerone adoptauit: erat aut obstrictus Agrippinae ut conciliator nuptiarum: & mox suprio eius illigatus: huiusmodi repertor relationis fuisse de poena fecerunt: quae seruis coniungeretur ut Caesar e dederat: pratoria insignia: & centies quinquagies sextertium censuit: consul designatus Barea Soranus: additū a Scipione Cornelio grates publice agendas et: qui regibus Archadiz orator uteretur nobilitate usui publico postponeret: sed inter ministros principis haberi sineret. assensu. ait Claudius contentum honore Pallantem intra priorem paupertatem subsistere: & fixum esse aere publico senatusconsultū quo libertinus sextertia ter milies possessor: antiquae partitionis laudibus cumlaretur: uerum cū sub Nerone tristi arrogantia modū liberti egressus odium sui moueret: primo a rerum cura: quibus a Claudio impositus: uelut arbitrum regni agebat: dimouetur: se nebaturq; digrediēte eorū magna persequētium multitudine non absurde dixisse Nerone: ite Pallantem ut eioraret: sane pepigerat Pallasine cuiusq; facti in praetentiū interrogaretur: patresq; rationes cum rep. haberet. creditum postea est a Nerone ueneno sublatū: q; imminens pecunia longa senectute detineret. hūc Plinius senior locupletissimū Claudii pricipatu se uidisse testatur: & luue. in transitu mōstrat. ego possideo plus Pallatē: & Licinū. Patronos. Claudium: & Agrippinam. Ornamenta: pratoria. ius ferendorum insignium: quae praetoribus concessa fuerant. Cuius honore. habito a senatu. Contentus. spretus sextertis centum quinquaginta. sic. n. asse uerauit Claudius. A fortuna. quae indignis maxima quaeq; tribuit. iudicio. quo digna redduntur. Titulus. epithimū honorificum. Inimica. repugnantia: iniusta: absurda. Cornū. uilissimos hoīes: & extreme cōditionis. Abiicerent. disperderent. sanior lectio q; adicerentur. Ille furcifer. Pallas: qui seruus in furto aut eiusmodi aliquo flagito deprehensus fuerat: aut improbitatis scelere cōuictus duplex lignū: quod cutrui subicitur: & cui temo affigit. at. tollere iubebatur: & intuente uicina circumferret: ut fidem in posterū ei non haberent: & ab eo tanquā infido cauerent: ideo furcifer appellabatur a latinis: q; n. grāci στυγερ hoc romani furcū nominant. hūc Plutarchus in quaest. & Coriolani uita. Recipere. ornāmēta pratoria cū esset indignissimus. Recusare. sextertii centum quinquagies tanq; modestus: cū esset rapacissimus. Atq; etiā. illa est auius recusare. Moderationis. dum intra priorem paupertatem se subsistere cōtētatur. hūc igitur capitatio motus Secundus illud senatusconsultum adiit: quod reperit adeo copiosum: & effusum: in illo titulo uisus fuerit Pallas parcissimus. Sattus. melius est. Huc felicitatis. ad tantum fortunam. si legimus huc felicitate. sic interpretaberis. Huc. ad hunc honorem. Felicitate. fortuna fauente.

Q Orqueor. dolet impedita iulii Genitoris studia morte discipuli summa: idolis: seque fatetur quāuis in secessu a rusticis occupari: interdu tamen studere: uerum sentire quam male scribat ex comparatione uterum: tam & si Genitor sua scripta summo oratori compararet. Quid: cur uel qui id est quomodo. tanquam diceret satis est mihi exploratum. Huc. in Thucos. Urbana. molestia: quae solent in urbe tractari. Iudicem: aut arbitru. iudex est qui uel inuitus potest cogi ad cognoscendam litem: prator: & reliqui magistratus ordinari: arbiter uero qui quasi uel bonus disceptator electus est ab utriusq; litigantibus: unde nemo potest cogi a pratore ad arbitrum suscipiendum: quoniam hac res est libera: & absoluta: & extra necessitatem iurisdictionis posita ut testat Vip. si. quarto. titulo de arbitris: ubi semel quis in se recipere compromissum: quod ad similitudinem iudiciorum redigitur: & ad finiendas lites pertinet: ad curā & sollicitudinē suam hūc rē prator pertinere putat. si quis uero iudex sit: arbitru recipere eiusdem rei de qua iudex est: & i se compromitti iurare: prohibetur lege iulia & si sententiam dixerit: non est danda poenae persecutio. Seneca de beneficis. melior uidetur cōditio causae bonae: ad iudicem q; ad arbitrum mittitur: quia illam formula includit: & certos. quos non excedit terminos ponit: huius libera: & nullis astricta uinculis religio: & detrare

Furcifer.

Iudex. Arbitr.

potest & adducere: & sententiam suā non p. ut lex ut iustitia suadet: sed p. ut humilitas aut misericordia impulit regere. lege. M. Tullium in oratione pro Mutena quæ dicant de arbitrio. Abutunt auribus meis. dicit me patietur audientem quicquid uolunt. Suo iure. rusticorum licentia impudensissima & molestissima. Agrorum locandorum. prope finito lustro: quo temporis spacio agri locabant. Idoneos quia nō persolunt quæ debent: & tamen fructus absumunt: sup. qua re libro. viii. apud Paulinū pluribus cōsequitur. Precario studeo. cum precibus impetrandum est ut possim studere. nam Precarium id est q. precibus petentis conceditur q. diu is qui comcestit patitur: qui enim precario concedit sic dat quasi tunc recepturus cum sibi libuerit. quod genus liberalitatis ex iure gentium descendit: & est simile commodato: nā qui commodat suam rem sic commodatur non faciat rem accipientis: sed ut ei uti re accommodata permittit. Tacitus de Germanis. unus imperitat nullis iam exceptionibus: nam prætorio iure parendi Apuleius. nam p. deum fidem quadrupes nequissima: licet precarium uocis usum sumeres: cui tandem uel incertissimo persuadere posses atrocitatem istam culpa uacare: precarios milites dixit Seneca: qui militiam precibus obtinebant: & Trajan. Claudium prætorio a senatoribus exegisset ut rata essent quæ procuratoris sui in iudicando statuerent. Pacatus. regii nominis inquit Brutus osor: precarie red ditus uir. Ouidius tamen. ix. formam precariam dixit precio comparatū. Ex comparatōe. uerū scriptorū. meliorē: & meorū deteriorē Libellos. de qb. viii. latus. κατὰ αὐτῶν οὐ. cōtra Midia oratio sane Pulcherrius: cuius tale ē argumētū. Midias Atheniensis cum uideret Demosthenem parare uictorē: & alia multa ad festum celebrandum: ardens inuidia omnem apparatus fecerat: quin immo oratorem ipsum uictorē uictū quem scitico dixit orationem apud iudices Demosthenes cui titulus κατὰ τὸν Διό. illos. libellos de ultione Heluidii.

Precariū.

auribus meis post longū tps suo iure abutuntur. Instat: & necessitas agrorū locandorū p. quā molesta. Adeo rarū ē inuenire idoneos cōductores: quibus ex causis precario studeo: studeo tñ: nā: & scribo aliquid: & lego. Sed cum lego ex cōparatōe sentio q. male scribā: licet tu mihi bonū alium faciās: q. libellos meos de ultione Heluidii Demosthenis oratiōi κατὰ αὐτῶν cōfers: q. sane: cū cōponerē illos: habui i. mātibus: nō ut æmularer: i. probum enim ac pene furiosum: sed tamen imitarer: & sequerer tantum: quantum: aut diuersitas ingeniorum maximi: & minimi: aut causæ similitudo pateretur.

C. Plinius Cornuto. S.

Laudius Pollio amari a te cupit: digno hoc ipso qd cupit: deinde q. ipse te diligit: nequæ enim fere q. quam exigit istud: nisi qui facit. Vir alioquin rectus: integer: quietus: ac pene ultra modum: si quis tamen ultra modum uerecundus. Hunc: cum simul militare mus: non solum ut commilito inspexi: nam præerat alæ militari. Ego iussus a legato consulari rationes alarum: & cohortium excutere ut magnā quorundam: sedamq. auariciam: negligentiam parē: ita huius summā integritatē: sollicitā diligentiā ingeni. Postea p. mot. ad amplissimas p.

Imitares. sequerer eius uestigia tanq. minor: nam imitator nunq. par est authoritati: & artifex proculdubio sapientior est q. imitatio: hæc. enim solum q. uidet operatur: phantasia etiam q. nunq. uidet. Maximi. Demosthenes grauissimī & uehementissimī. Minimi. mei. Similitudo. quia uterq. uicisti inuiciā intendebat: Demosthenes suam: Secundus amici sui Heluidii. uerū multa i. utraq. causa fuerāt diuersa.

Laudius. Tertullum hortatur ut Claudium Pollionem in amiciciam suam admittat: & cum commendat ab integritate uitæ: deinde ab animi robore: postremo a fide in amicos etiam post mortem. Istud. amari ab alio. Integer. nullo conuulsus crimine. Verecundus. bonum in adolescente signum uerecundia testimonio Senecæ: quanto magis si in uirō perueuerat. Militarem. esse. in provincia Syria ubi Secundus tribunus militum fuit. Commilito. socius in militia: & commilitum ipsa militia. Præerat alæ. præfectus erat equitum. Legato consulari: qui uices proconsulis gerit. Rationes. calculos pecuniarum: i. armorum: equorum: militum. Excutere. disquirere: cognoscere. Promotus. productus: subleuatus. nam promouere: est aliquid quem ad maiores dignitates extollere: quasi ultra mouere: hinc promotiones Hammonius interpretatur progressionēs. Lampridius in Heliogaballo uoluit & per singulas urbes lenones præfectos urbi facere: & ut essent in urbe. xlii. & fecisset si uixisset: promoturus omnes turpissimos: & ultimæ profusionis homines: pariter usurpauit in Alexandriā apud Terentium tamen promouere pro discurrere sumis.

Cōmilitiū

Promouet

inuito. ingenito: naturali. Nunq̃ infregit humanitatis laudem. semp̃ fuit humanissimus. Corcelio. nro. Corcelio Ruso utriq̃ nostrū amātissimo. Liberalitate. Nerua restituit quæcūq̃ a Domitio iniuste sub lata fuerat: regis vero romanorum mille & quingētas myriadas donauit præpositis quibuscūq̃ senatoribus referente Dione: qui agros emerent: & diuiderent: & apud Iunscōsultos inuenio diuum Neruū legē agraria tulisse: qua cauet: ut si seruus serua uel sciēte domino terminos statutos extra agrū suū fines uel mouerit dolo maiorē capitale esse: nisi dominus domina ue multā. L. aureorū fuisse maluerit. Diuidendis agris. florentē rep. romana delēgi solabant triumulti ad hoc negocium. authores sunt Linius & Appianus. Dignum. Pollionem iudicas. Summo uiro.

Corcelio prudentissimo & maximæ auctoritatis. Eligendi facultate. cū i urbe multi essent digni: quos sibi socios potuisset eligere. Musonii Bassi. philosophi sapientissimi & grauisimi tunc defuncti.

Prædicatione. laude. Librum de uitā eius edidit. uitam Musonii litterarū monumentis mandata publicauerit. Veneratur. excolit. amat tanquam rem sacram. Scilicet uarietate. in hoc maxime liber ille laudabilis est: q̃ pro ut res exigit dicendi figuram mutat. Ut querantur. ut solum lamententur de amicis defunctis: ne aliud ultra pro mortuis faciant. Neq̃ non obligandus. omnino deuincien dus. Cœpit. amare.

Dilector. aduenisse. Calestrum Tyronem Comū: & plurimos māmūssos latatur: p̃sertim cū Fabato & Secundo publice super hoc sint actæ gratiæ. Māmūssos. nā secundo Pauli sententiam. s̃. primo: apud p̃consulem etiam in ea puincia: q̃ sortitus non est: māmūssos potest. Patriā nostram. Comū. Cuium nūero. liberti nī originem patronorum respōdētē Vlp. uel domiciliū sequitur: itē q̃ ex his nascitur nā mūcipem aut natiuitas facit: aut māmūssos. ex cōstitutione Iustiniāni liberti nī eadē cōcessa libertas: quā māmūssos habuit: cū prius Augustus māmūssos modū terminasset: p̃sertim ne uinctus unq̃ tortus ue q̃s ullo libertatis gñe ciuitatē adipisceret. Ambitosiū. honoris cupidū.

Gratiarū actiōe. q̃ mea causa māmūssos fuerint. Celebratū. a mūcipib⁹. οὐδὲ μὴ ἀνιπρωτὶ ἡν δὸν ἐστὶ τὸ ἐκείνου ἐκκυτῆρον κατὰ τὰς τιμὰς εὐποροῦν. nulla hūana uoluptas ē numini prior: q̃ p̃ honores gaudiū. s̃ Xenophō ait. i libello de tyrānide. is Xenophō ap̃is attica pp̃ suauitatē eloq̃ntiæ cognominat⁹: cur⁹ ore musas locutas existimat Cic. lege diffusius Diogenem. Vtiq̃. p̃sertim. Putes. sentias. Mereri. dignum hoc gaudio.

Auguror. q̃rit Sedus inferi historis Taciti: quas imortales augurat: mōstrat igit qd̃ de se scribere possit. illā. Quocē liberā & fortē in senatu emissam aduersus Maſsam: cōtra quē aduocatus p̃ Bethycis daretur cū Senectiōe socio. Historias. actiōes diurnales augurū historiarū. Immortales. p̃petuas hūc tamen augurio Secundi nō recte aues addixerūt. nā maior & me

curatiōnes nulla occasione corruptus ab inuito abstinentiæ amore deflexit. nunq̃ secūdis rebus i tumuit: nunq̃ officiorū uarietate continuā laudē humanitatis infregit. eadēq̃ firmitate animi laboribus suffecit: qua nunc ocium parit: quod quidē paulisper cū magna sua laude intermisit: & posuit. a Corcelio nostro ex liberalitate imperatoris Neruæ emēdis: diuidēdisq̃ agris adiutor al sumptus. & n. qua gloria dignū summo uiro i tāta eligēdi facultate p̃cipue placuisse: idēq̃ reuerētē iq̃ fideliter amicos colat: multorū supremis iudiciis: tū Musonii Bassi grauisimi cuius credes potes: cuius memoriā tā grata p̃dicatione p̃rogat: & extēdit: ut librū de uitā eius (nam studia quoq̃ sicut alias bonas artes uenerat⁹) ediderit pulchrū. s̃. stili uarietate p̃bādū: cum pleriq̃ hactenus defunctorū meminerint: ut queratur. hūc hoīem appetentissimū tuū (mihī crede) cōplētere: apprehendere: immo: & inuita: ac sic amantquam gratiam referas. Neq̃. n. non obligandus est in amoris officio: qui prior cœpit.

C. Plinius Fabato. S.

Dilector iucūdū tibi fuisse Tyronis mei aduētū. Qd̃ uero scribis oblata occasiōe p̃cōsulis plurimos māmūssos: unice leuor. cupio. n. patriā nrām oibus qd̃ rebus augeri: maxime tñ ciuiū nūero. id. n. oppidis firmitatē ornamētū. illd̃ ēt me nō ut abito osū: s̃ tñ iuuat: q̃ adiciis me quoq̃ gratiarum actiōe: ut laude celebratum: est enim (Xenophon ait) οὐδὲ μὴ ἀνιπρωτὶ ἡν δὸν ἐστὶ τὸ ἐκείνου ἐκκυτῆρον κατὰ τὰς τιμὰς εὐποροῦν: utiq̃ si te mereris putes.

C. Plinius Tacito. S.

Auguror: nec me fallit auguriū: historias tuas imortales futuras: quo magis illis: i

lior pars eorum intercidit: & reliquum est satis inuersum: & exulceratum. Insuper in illis commemorari: & locum aliquem habere. Exprimatur, effigietur: reddatur. Artifice, statuario uel pictore, Prædicator tuus, laudator rerum tuarum, an magis similis tibi idest excellentissimus. Operibus recte factis.

Non possum sensus est: tu debes annotasse hoc meum factum: cum sis diligentissimus in inuestigandis publicis actibus in quibus scriptum fuit. sunt autem acta publica libri in quibus publica ut senatus consultum edictum: acclamationes illustria gesta referuabatur: unde Taciti historiam diurnales actus ap-

pellamus: & singulorum acta contineat. Periculatus sum, dum nimium libere loquor malis Domitiani temporibus: cum sequentia gesta fuerint. Ingenio, eloquentia. Creuerit, illustris fuerit. Damnato, relicto potest repetendum. Censuerat, senatus, Publice, ab his qui curam aerarii habebant & pecunias publicas custodiebant, nam publica re Vlp. ad legem Iuliam de adulteris sepe usurpat pro ad aerarium deferre & se uos publicos: qui resp. sunt. Postulationibus uacaturos, nam senatus aliquando alius intentus erat: ut legationibus audientis: tractandis principalibus rebus, In iunctam, delegatam nobis a senatu. Accusationem, Massæ, Dissipari, distrahi: depilari ab his qui consueuerunt ea debent an potius: ne consules permitterent bona distrahi a Massæ: sed referuati a consulis sub quorum custodia illa esse debebant. Dispice: diligenter inquire. Partes nostras: accusandi officium, Senatus cognitione, dum Massam damnauit. Ille, Senectio, Proincia, Bethycæ. Hoc recentior, hac nouella tua aduocatione: nam deinceps pro Bethycis agit Secundus. Nat. ibi, mater me peperit i Bethycæ: nō ideo tamen intellige Senectiōnem fuisse Bethycum: cum potuerit eius mater maritum in magistratu profectum secuta illuc Senectiōnem parere. Fixum, decretum: certum. Istud accedere ad consules: Inuidia, nascitur. Ex hoc, tuo facta. Non tua tantum, sed communis utriusq. nostrum. Dicit, in senatu. Ferebat, exagebat. Inimicitie amaritudinem implese, tanquā hostem amarum exercuisse inimicitias aduersus se. Impietatis, crudelitatis, nā compietas sit officium & cultus: quem præstare debemus nō solū patriæ: parētibz necessarii: sed etiā preliis & reiseris contrariū erit impietas: cuius criminis in obnoxius uti deri poterat: q. peractio accusandi officio:

Impietas:

adhuc damnatum Massam premeret, id crimen fuit sub malis imperatoribus frequens: a Nerua uero & Traiano penitus sublatum. Horror omnium senatorum peiora peruasit Massæ accusante Senectiōnem impietatis. Silentio suo, cum me præterisset: nec similiter impietatis reum postulasset. Præuaricationem obicerit, per hoc ostenderit q. uellem adiuuare eius causam: diximus, enim præuaricationē esse diuersæ patris opitulationē prodita causa sua: quā aduocatus susceperat defendendā.

Vox, fortis: cū tūc nullus esset ciuis: qui libera posset uerba animi proferre. Excepta, notata: maledicta publicis scriptis. Diuus Nerua, cū hac Secundus scriberet Nerua iam coelo donatus fuerat: sed cū i senatu acta sunt: nondū erat imperator: nam tūc Domitianus uiuebat: quare cū diuū nominat respicit

ad Traiani tempora. Nam priuatus quasi attendebat. placet magis ut legamus iam priuatus his quæ attendebat. id est iam ab officio senatorio & publica cura remotus: refert enim Philostratus. vii. Domitianum iussisse Neruam secedere Tarentum: ubi cum intellexisset Secundi uocem fortissimam in senatu: scripsit ad eum litteras grauissimas: quibus congratulabatur repositus suis adhuc inueniri: qui libere loquerentur. Simile antiquis. tam laudabile & constans: qualia tradunt antiquorum dicta: de quibus lege Valerium. Egre diuinitas. hæc prima historia: lex ne quid falsi dicat: deinde ne quid ueri taceat: ne qua suspitio gratiæ sit in scribendo.

IO. MARIAE CATANAEI ENARRATIONES IN LIBRVM .VIII. EPISTOLARVM.

C. PLI. CAECILII SECVNDI.

SAepe. Maximum monet: quod iam subde facerat: ut libros: quos in Blatteram uiuentem composuerat: demum eo defuncto publicet: ne uideatur post mortem inchoasse: cum turpe sit pugnare cum lauris.

Blatteram. Blattera illo Mart. carmine notatur tanquam impudicus. Omnia formicis quare dilecta cathedris: & quæ deinceps sequuntur. Pro te. in defensionem tui. Defuncto demum inchoatos. post mortem Blatteræ libros illos in coeptos. Incolumi. uiuente. Constantiæ. fortitudinis. Aequis bonis: & amicis. Præuentam. præoccupatam: interruptam. Morte. Blatteræ. Illud. celebratum dictum $\delta\upsilon\chi\ \sigma\omicron\sigma\tau\omicron\upsilon\ \phi\epsilon\lambda\ \mu\epsilon\upsilon\sigma\tau\omicron\iota\ \lambda\omicron\iota\ \delta\omicron\phi\epsilon\iota\ \nu\alpha\iota$. impium mortuis conuiciari. nam & in phoenicis Euripides dixerat: $\kappa\alpha\iota\ \nu\epsilon\iota\sigma\tau\omicron\iota\ \mu\epsilon\phi\omicron\upsilon\beta\omicron\iota\sigma\tau\omicron\iota\ \nu\epsilon\iota\sigma\tau\omicron\iota$. id est illud decretum est non iniuria afficere mortuos: & Plutarchus in Solone: illa uero lex laudatur præcipue: quæ prohibet in defunctos maledicta conuicere: nam & pium est eos sacros ducere: qui a uita discesserint & iustum iis qui e defuerunt: abstinere: & ciuile inimiciorum aliquando modum statuere: nec in infinitum progredi sinere: unde Secundus in primo dixerat quid tibi cum mortuis? Aristophanes. $\pi\alpha\upsilon\sigma\ \omega\varsigma\ \delta\epsilon\iota\sigma\tau\omicron\upsilon\sigma\epsilon\ \rho\alpha\iota\iota\ \nu\epsilon\mu\phi\omicron\upsilon\ \kappa\alpha\upsilon\tau\alpha\tau\omicron\upsilon\ \kappa\alpha\epsilon\ \omega\pi\alpha\varsigma\ \lambda\omicron\iota\ \delta\omicron\phi\epsilon\iota$. define: define domine Hermes mortuo enim Cleoni conuicia dicit. Plinius præfatione naturalis historiae. nec Plancus illepidi: quis cum diceretur Alintus Pollio orationes in eum parare: quæ ab ipso aut liberis post mortem Planci ederentur ne posset respondere: cum mortuis inquit non nisi laurus ludari. quo dicto hic repercutitur illas: ut apud eruditos nihil impudentius iudicetur: nam testatur. M. Tullius maiores nostros mortuis multa iura religiosa concessisse: quare non immerito reprehendit Adrianus: quod adeo naturæ peruersæ fuerit: ut & mortuis plurimum inuideret: & detraheret. Si habes in manibus. Quid aliud. aliquid aliud opus. Hoc opus in Blatteram. Absolutum. undique perfectum. Præcidit. interruptum: remouet.

iam priuatus iis: quæ attendebat: grauissimis litteris non mihi solum: uerum etiam sæculo est gratulatus: cui exemplum (sic enim scripsit) simile antiquis contigisset. Hæc utcumque se habent: notiora: maiora: clariora tu facies. quanquam non exigo: ut excedas actæ rei modum. nec historia debet egredi ueritatem: & honeste factis ueritas sufficit. Vale.

C. PLI. CAECILII SECVNDI EPISTOLARVM LIBER OCTAVVS.

C. Plinius Maximo. S.

SAepe te monui: ut libros: quos uel pro te: uel in Blatteram: imo: & pro te: & in illum (ita enim materia cogebat) compoluisti: quæ maturissime emitteres: quod nunc præcipue morte eius audita: & hortor: & moneo. Quævis enim legeris multis: legendosque dederis: nolo tamen quemquam opinari defuncto demum inchoatos: quos incolumi eo peragisti. Salua sit tibi constantiæ fama: erit autem: si notum æquis: iniquisque fuerit: non post inimici mortem scribendi tibi nam esse fiduciam: sed iam paratam editionem morte præuentam. Simul uitabis illud: $\delta\upsilon\chi\ \sigma\omicron\sigma\tau\omicron\upsilon\ \phi\epsilon\lambda\ \mu\epsilon\upsilon\sigma\tau\omicron\iota\ \lambda\omicron\iota\ \delta\omicron\phi\epsilon\iota\ \nu\alpha\iota$. nam quod de uiuente scriptum est: in defunctum quoque tanquam uiuentem adhuc editur. Statim igitur si quid aliud in manibus differ. interim hoc perfice: quod nobis: qui legimus olim: absolutum uidetur: sed iam uideatur: & tibi: cuius cunctationem nec res ipsa desiderat: & temporis ratio præcidit. Vale.

C. Plinius Sabino. S.

Mortuis
non conuiciari.

EAcis Sabino respondet non posse rescribere plures: nec longissimas epistolas cum materia non suppetat: nec se uelle scribere res inanes uero graui: & circa seria occupato. Frigidus patui momenti. Auocat alienant. Communiunt. deprimunt. animus enim qualitatem rerum in quibus uersatur plerumque sumit. Vocas inuitas. Varietas. earum rerum quas maximi ponderis in republ. traclauit: & tunc bellis ciuilibus intercidentibus. Suppetebat. auxilia barur. Angustus terminis. scribendi: nam raro eueniebat aliquid in republ. notabile: & longa pax: & q. omnia arbitrio unius regebantur.

EAcis iucunde: q. non solum plurimas epistolas meas: uerum etiam longissimas flagitas: in quibus partior tui: parti propter tuas occupationes: partim quia ipse multum distingebar frigidis negociis: quae plerumque: & auocant animum: & communiunt. Præterea nec materia plura scribendi dabat. Neque. n. eadem mea conditio: q. M. Tullius ad cuius exemplum uocas. Illi enim: & copiosissimum ingenium: & ingenio uarietas rerum magnitudine largissime suppetebat. nos quæ angustis terminis claudamur etiam tacite me perspicis. nisi forte uolumus scholasticas tibi: atque ut ita dicam uibraticas litteras mittere. Sed nihil minus aptum arbitramur cum arma uis: cum castra: deique cornua: tubas: sudores: pulueris: soles cogitamus. Habes: ut puto: iustam exculcationem: quam tamē dubito an tibi parari uelim. Est. n. summi amoris negari ueniam breuibus epistolis amicorum: quibus scias illis consistere rationem. Vale. C. Plinius Caluissus. S.

EMne hoc tempus inter pugillares: & acie bellos iucundissima quiete transmissi. quemadmodum inquis in urbe potuisti? Cirenenses erant: quo genere spectaculi ne leuissime quidem teneor. nihil nouum: nihil uariū: nihil quod non semel spectasse sufficiat. quo magis miror rotas milia uiroꝝ tam pueriliter idē tide cupere: currētis equos: insistentes curribus hofes uidere. si ramē aut uelocitate equorū aut hominum arte traheretur: eēt ratio nonnulla. nūc fauēt panno

torum ueterum autoritas refragatur. Nihil nouum. quia tantum quadrigis certatur. Tot milia uirorum. nam Roma Cirensebus plurimum oblectabatur. q. sæpe luernalis testatur ut Satyra. iiii. Si potes auelli. Cirensebus. xli. Ille dolor solus patriam fugientibus: illa Mœsticia caruisse anno Cirensebus: & alibi dixerat duas tantum res cogitare populum Ro. panem & Cirense. Idem idem: frequenter. Traherentur. ducerentur ad spectandum. Hominum aurigarum. Fauent panno. factionibus aurigarum: quæ diuersitate panni distinguebantur. scriptorum aliqui meminere duarum tantum factionum prasinæ & Venetæ: ut Martialis subinde: & græca in laudem Vranii agitato: nis epigrammata. Chrestodoros poeta Thebanus manifeste ostendit aurigantium quatuor factiones: cæruleam: uisidam: candidam: rufam. sic enim rubram appellat: Dion in Nerone pariter quatuor enumerat: unam: quæ panno albo: alteram: quæ fuluor: uteretur: tertiam: quæ uiridis: quartam: quæ Venetæ: Tranqu. in Domitiano refert duas Cirensebus gregū factiones aurati purpureique panni ad quatuor pristinas additas: alii non purpurei: sed argentei scripsit: prasinus aut color uiridis ē nā τὸν παρὰ τὸν

EMne. cirenenses tanquam rem inane: & nullius uoluptatis notabiliter dānat iquibus scribit se semper uocasse studio.

EUrbe. negociosa Roma. Cirenenses: ludi instituti in honorem matris deum sic dicti uel a circuito: q. moetas circuibant: uel q. ubi posset moetas fuerint olim gladii ponebantur: quos circubantes ab omnibus cirenenses appellati quasi circūcomenenses. uocati etiam megalisia: quia fierent in honorem matris deum: quam greci αὐτὴ καὶ δὲ dicunt. legimus apud L. i. unum Brutum ædem matris deum in palatio dedisse: & ludos ob eandem dedicationem factos Megalisia nuncupasse. alii ludos magnos dictos tradidere: q. impenſa magna celebrarentur: nam Cirense suum pompa deorum simulachra ferebantur: uictoriae tres locabantur: & missi uel ginguinque exhibebantur: quorum ultimus ætarius dicebatur: a collatione populi. interdum inter quinos missos uenationes dabant. Gellius ex autoritate Varonis scripsit curricula ludorum Cirenseum solemnia septimo fuisse. Seruius notat Virgilium dixisse Cirense sine adiectione ludorum: sed eius sententia mol-

Cirenenses.

Aurigarū factiones.

Prasinus color.

Venetus.
color.

uiride.miror interpretem Mart.prafinum pro nomine proprio accepisse: Venetus autem caeruleus Vegetius enim libro quarto inquit: ne tamen exploratoriz naues candore prodantur: colore Veneto: qui marinis est fluctibus similis uela tinguntur. Lampridius in Heliothallo. pisces semper quasi in marina aqua cum colore suo coctos conditura Venetia comedit. sciendum autem colorem praefatum uirenti dicatum ueri: rubrum aestati ignitae: album autumnu pruinis albescenti: Venetum hyemi caeruleae.

Pannum amant. student factioni suae: quam a colore panni dignoscunt. hinc Cassiodorus pannum panno amant. Hic color. uerbi causa praefinus. Illuc. ad factionem Venetam. Ille. Venetus. Huc. ad factionem praefinam. Fautor. spectatorum. Transibit. ad illos agitadores in quos translati fuerit pannus: cui fauent. perinde ac si diceret nulla ducuntur ratione ut alteri partium magis faueant: sed quocunq; transierit color ille: transibit: & spectatorum studium maxime ubi uiderint fauorem principis inclinare: ut ad praefinum colorem. Iuuenalis hoc studium damnans inquit. Interea megalisae: spectacula mappae laetum solemne colunt: similisq; triumpho: Praedo caballorum praetor sedet: at mihi pace Immensae: nimirum licet si dicere plebis: Totam hodie Romam Circus capit: & fragor aurem Percutit: euentum uiridis: quo colligo panni. Nam si deficeret moesta: attonitamq; uideres. Hanc urbem ueluti cannam in puluere uictis Consiliis. Viliissima. uiri diuise caerulea. Mitto apud uulgus. tanto q. tanta gratia & auctoritas sit in una uiliissima tunica apud uulgus. Quod uilius tunica. quod uulgus esset uilius tunica: & nullius pretii. Sed. uerum. hoc magis mirandum q. tanta auctoritas sit apud quosdam graues homines. Astidua. nam per multos dies sibeant Circenses: ex quibus unus erat Cereus celeberrimus Tacito credimus. Desidere. ociari: tempus sedendo absumere. Hac uoluptate. spectandos Circenses: quibus alii delectantur. In litteris colloco. sic. M. Tullius pro Archia. quos tandem me reprehendat: aut quis mihi iure succenseat: si quantum ceteris ad suas res obundas quum ad festos dies ludorum celebrandos: quum ad alias uoluptates: & ad ipsam requiem animi & corporis conceditur temporum: quantum alii tribuunt tempestiuis conuiuiis: quum deniq; alex q. pilae: tanquam mihi egomet ad haec studia recolenda sumpsero. Ociosissimis. perditis. inutilibus.

C. Plinius Romano. S.
Aedificare te scribis: bene e. inuici patrocini. Aedifico. n. i. a. ratione: quia tecum hoc quoq; non dissimile: q. ad mare tu: ego ad larium lacu. Huius in littere plures meae uillae: sed duae: ut maxie delectat: ita exerceat. Altera imposita saxi more Baiano lacu aspiciat: altera quoq; more baiano lacu tangit. Itaque illa Tragodia: hac appellare comodia soleo. Illa q. quali cothurnis

Aedificare. ante oculos ponit Romano per epistolam duas uillas quas iuxta lacum Larium tenebat: quarum alteram q. esset humili loco uocat comediam: alteram q. in colle edito: tragodiam appellat. Inueni patrocini. possum me defendere exemplo tuo: nam nimia aedificandi cupiditas non caret reprehensione. Hoc. quod ego facio. Non. dissimile tecum est simile ei quod tu facis: uterq; enim iuxta aquam aedificabat. Tu. aedificas. In littere. in tipia Larii. littus est quousq; maximus fluctus hybernus a mari peruenit: idq. M. Tullium aiunt cum arbitretur: primum constituisse. non dissimilis Celsi sententia illa Modestini. littus publicum est quate nus maxime fluctus exsistat & effluat. idem iuris est in lacu: nisi is totus priuatus est. Excerpt. occupatum teneat in aedificando. Saxi. loco edito. More baiano. ad formam & typum uillarum: quae in collibus baiani sinus conflunt. Lacum tangit. iuxta lacum sita: nam ad baias uillae: aliae in collibus: aliae in littore. Tragodiam. quia erat in edito dorso sita. stilius enim tragicus insurgit altior. Comediam. humilem: depressam: cum stilius comediae similis sit quotidiano sermoni: & de medio petitus populo. Cothurnis. si Seruio credimus cothurnus est genus calcamenti utriusq; apti pedi: cui sententiae concedit Suidas addens tam uerbis q. uiris conuenienteo tragedi agendis: tragodius utebantur: socco autem comedii astrictis comeditis. inde utriusq; translatiue pro suo poemate usus pass. Fabius: nec comedia in cothurnos assurgit: nec contra tragedia socco ingreditur. Apulcius. scio tragediam non fabula legere: & a socco ad cothurnum ascendere. Mart. Consulit ad tragicos se nostra thalia cothurnos.

Littus.

Cothurnus

cothurnū neutri generis uas ē: quo in sacrificiis uinū effundebat. Socculis, insonibus calciamētis, amō res inq̃ Plinius calciarūt foccos. Seneca de bñficiis diminutiuo pariter usus tradit Cēsare porrexisse ad osculadū pedē sinistrū ut focculū aureū margaritis distictū oñderet. Sua, cōuēiēs, Vtraq; uillā. Poſ. ſidēti. mihi dño. legiſt̃ ēt poſidētib; i. ſcolis. Hæc, comœdia. Illa, trageedia. Lanius, q̃ lōg̃i ſpectu lat. Illū unū ſinū. quē efficit lacus iuxta uillā. nā eū rota ambibat & cōueñebat. Dirimit, diuidit. Duos. ſinus. i. ea Lani p̃t̃i; nūc bilacus dicit̃: ubi i duos lacus ſcindi uidet̃. Dorſo, p̃mōtorio i lacū p̃curſante. Hic, ubi comœdia. Illic, in dorſo ubi trageedia. Xylus, relege de xylto: & geſtatione iam p̃notata. Non ſentit, fluctus, q̃ p̃cul a lacu. Frangit, repellit. Ex hac ipſa piſcari. ſic Mart. uillā Apollinaris laudauerat. Nec ſeta longo quær̃e in mari p̃dam: Sed a cubiculo lectuloq; ſaſtaſta. Spectaſtu alre lineam trahit piſcis. Ad ſtrudēdi utrūq;: addendi utrūq; uillæ. Quæ ſup̃ ſunt, mlt̃a ſunt i his ſup̃flua mēbra qbus ſi addidero aliqd reddd̃ illa uillā. Rōnem tibi, reddo meæ reſedificatiōis. Idem facerē, reſedificare ut tu facis.

Cothurnū
Soccus.

hæc q̃, q̃ ſocculis ſuſtinet̃. Sua utrūq; amœnitās: & utraq; poſidēti ipſa diuerſitate iucūdior. Hæc lacu p̃pius: illa lacus utiē. Hæc illū unū ſinū molli curā ſine amplectit̃ illa ex editiſſimo dorſo duos dirimit. hic recta geſtatio lōgo limite ſup̃ li tus extēdit̃, illic ſpaciōſiſſimus xylus leuiter iſſe ctit̃. Illa fluctus n̄ ſentit: hæc frāgit, ex illa poſſis deſpicere piſcātis: ex hac ipſe piſcari: hamūq; e cubiculo: ac pene ēt lectulo: ut e nauicula iaceſ. hæc mihi cauſa utrūq; q̃ deſunt adſtrudēdi ob ea: q̃ ſup̃ ſunt. Sed quid ego rationē tibi apud quē pro ratione erit idem facere. Vale.

C. Plinius Coloni. S.

 Nice probo q̃ Pōpeii: Q̃ uintiaī morte tā dolēter adſiceris: ut amiſſi charitate; deſiderio extēdas. nō: ut plariq; q̃ tantū uiuentē amant: ſeu potius amare ſe ſimulant: ac ne ſimulāt: quidē: niſi quos florentis uident. nam miſerorū nō ſecus ac deſunctōrū obliuiſcuntur. Sed tibi perēnis ſides: tātaq; in amore conſtātia: ut ſiniri niſi tua morte n̄ poſſit. & mehercule iſ ſu ſit Q̃ uitiāus: quē diliget̃ decebat ipſius exēplo. ſe licet amabat: miſeros tuebat̃: dīſiderabat amiſſos. Iā illi quāta pb̃itas ſore: q̃nta i ſermōe cūctatio: q̃ pari libra grauitas: comitaſq;: qd̃ iudiciū: quod ſtudiū litterarū. qua pietate cū diſſimillimo parēce uiuebat. q̃ n̄ obſtabat illi: quo miſ uir optius uideret̃: q̃ erat optimus filiūſ: ſed qd̃ dolorē tuū exulcero. q̃ ſic amiſti uiuentē: ut hoc potius: q̃ de illo ſilēri uelis: a me p̃fert̃: cuius p̃dicatiōe putas uitā eius ornari: mēoriā progari: ipſamq; illā: in qua eſt raptus ætatem poſſe reſtitui. Vale.

C. Plinius Iuniori. S.

moſſi: nam conſectio fuiſſe Afranium Quintianū ſenatori ordinis molli corpore in famē a Nerone proboſo carne deſammarum ſecundum Tacitū: & in conſuratione piſoniana dephenſum diu iudiciū abuiſſe: poſt p̃miſſa impunitate corruptū: quo tarditate excuſaret Glicid̃ Gallū p̃ceptū amīcorū nominantem: iſ tamen mox perit non ex priorē uitæ mollicie. Non obſtabat. patris improbitas: & in famia: quæ inter dū ſiliū obſt. Optimus ſilius. qui ſe tam prudenter gereret cum parentē morboſo. Exulcero. exaggero. renouo. Hoc potius. uelis. ſ. benedici de illo. Prædicatione. laudatione. illam ætatem. florentem: iuuenilem. Raptus. rapti proprie dicuntur ante tempus mortui.

Nice. laudat Coloniſ ſidem: qui poſt mortem aſſidēt̃ requirit̃: bat amicum Quintianum. cuius tanta erat uirtus: ut merſo hunc honorem mereretur. Pompei Quintiani. Quintianum Martialis ſuorum carminum ſic ait aſſertorem. Commēdo tibi Quintiane noſtros: Noſtros dicere: ſi tamen libellos Poſſum: quoſ recitat ruus poeta: & alibi. Quoties amico diuiti nihil donat. O Quintiane liberalis eſt pauper. prius fuerat Afranius Quintia: nus conſcius piſoniane conſurationis: q̃ apud Tacitum corrupte legatur Quintilianus: poſtmodum Appius Quintianus Apuleio cōiūctus amicitia. Extēdas charitatem. amorē. proges. Deſyderio amiſſi. ſi. deſyderando illum deſunctū reuiue.

Pompeius
Quintianus

Non. facis. Viuentē amant. Martialis in eūdem ſenſum. Qui p̃ſtat pietate pināci Senſuro bona liberalitatis: Capter forſitan: aut uicem repoſcat. At ſi q̃ dare nō reliſto Poſt manes: tumuloſq; perſeueret: Quær̃it quid: niſi parcius dolere. Ac ne. nō ſimulant amare inſelices: qua aperte ſi los neghūnt: ſed tantum ſimulant amare quos fortunatos inuentur. Non ſecus. pariter. Iſ. tam probatus. Probitas. moſſia. Cunctatio. moras. frenum. Pari libra. æquo examine & iudicio. ſumma enim uitas condire pariter grauitatem & comitatē. Diſſimillimo. improbo: iſami:

Castigabat. exēplo alterius monet luniorē remittenda quādam filiis: neq; semper utendum severitate cū omnes homines aliquo errore ducantur. Ego, dixi, Iuvene, filio. Quod filius tuus, i. nū aliquādo facis q̄ corripī possunt. Si repēte filius tuus fieret tibi pater. Repente, ex hoc promissio. Tu filius, illi fieres. Pari, quia tu illū rēphēdis. Grauitate, seueritate. Nūcōs iam mines, sumptū ex Antigone Euripidis, inq̄. n. ἀντιγόνη σὺ καὶ τοῖς πατρὶ τοκοῖσιν τὸν δούλον τὰ πρῶτα. i. hominibus, n. cūctis cōmune est peccare. Hic, alius, in illo, crimine & re damnanda. Indulget sibi, nimis p̄mittit sibi. Hæc tibior, do, admonitus exēplo culpādx seueritatis scripsi huc tibi amor mutuo nā Martiāus ad legē pōpēa de parricidijs: p̄ia inq̄ ptis in pietate debet nō ī atrocitate cōfiliē. hic referente Papiniō Traianus īperator coegit patrē emācipare filiū: qd̄ male tractabat contra patriā pietatē. Te fuisse, te facisse quæ ille facit. Quod es pater, quod habes arbitrium in filium quia pater es. Homineq; humanū uel pronū ad delicta, nam humanū est peccare.

Reccepi, mittendas eē unicuiq; suas uoluptates ofidit: nā si cōtē inq̄ Gētor damnasti parafitis referentiō ne credis aligb?

nam tōdio esse: quōtes itroducit lector aut lyristes? Scurra, scurra ē q̄ risum capiat nō seruata dignitate p̄sonæ diminuti uo eius scurrula usus ē Apuleius in suo asino. Cinædi q̄ muliebria patifis cinædus dicit: uñ a Virg. in priapiis: & ab Apuleio festiuitur cinædi p̄ puellis usurpan: q̄ ofidit earū sustineat: dicit. αὐτοῦ τοῦ κινιστῆ τὰ αὐτὰ. i. a motu uerendorū. uel cinædus dicit tanq̄ κίνορος αὐτὸς. i. uacuus uerecūdia. Moriones, q̄ natia stulticia risum excitat dictis factis uel ifulis morio appellat: αὐτοῦ enim fatuus & stultus: & morari cū prima longa significat fatuum eē: unde Tranq. scribit Claudiū inter hoies defuisse morati p̄ducta prima syllaba: hoc est nō āplius fatuū esse mortis iter uēti. i. morionē lusi acutissime Mart. illo carmie Morio dictus erat uiginti milibus emi: Redde mihi nūmos Gargiliane sapit, tanq̄ ploris uenirint stulti q̄ sapiētes: & alibi. Hūc uero acuto capite: & auribus longis. Quæ sic mouentur: ut solent aselloz. Quis morionis filiū neget Gyrthæ: emen-

dādas satis obuius error apud luniscōsulū. ff. xxi. titulo de edicto edilicio ubi corrupte legūt murionē: quīs inq̄ nō ualde sapiētē seruū uēditor p̄stat debeat: tñ si ita fatuū uel morionē uēdident: ut i eo usus nullū sit: uideri uictū. Inerabāt. uerfabāt: trāscurrebāt. Rugis, tua grauitate, nā i tristitia & seueritate rugas i facie cōtrahim? Si qdē. quīs. Tale scurras: cinædos: moriōes. Fero hñtes. n̄ dāno hōz dños. Inexpectatū. subitū: iopiatū: sūt. n. mirabilia: q̄ maxie i expectata. Petulās mordax: lasciuū. Nō narro rōnē nō dico q̄ oīo moueat rōnē. Stomachū. appetentiā meā. Mart. p̄terea: si qd̄ nō facit ad stomachū. Capimur, oblectāur deriemur. Lector: aut lyristes, sic li. i. docuit solitū itroducet comediū: uel lectorē: uel lyristē. Athenæ? hūc morē notabilē taxat: scitēs uiles hoies i cōuiuiā solitos itroducē tubicines magno p̄cio: q̄a nesciēt iuicē cōfabulari: & ieruditū eēt ad dissidēdiū ubi uero sint honesti & eruditī cōiuiui: neq; tubicines: neq; saltatores: neq; lyristas itromitti: cū satis habeat iter se digna memoratu dīscere re sine lyris & talibus ludibrijs. Calceos, quos conuiuium imituri deponēbant. meminit huius cōsuetudinis frequēter Mart. ut ibi Marmora calcantem frigidiora inueniet Excalceatus ite cepit ad cōnam.

Castigabat quidā filium suum: q̄ paulo sūptuosius equos: & canes emerat. hūc ego iuue ne digressio: heus tu nunq̄ ne fecisti qd̄ a parte corripī posses? fecisti dico. nū iter dū facis: qd̄ filius tuus. si repēte pater ille: tu filius pari grauitate rēphēdat? nūcōs hoies aliquo errore ducunt? nūc hīc i illo sibi i hoc alius idulget? Hæc tibi admōitus imodice seueritatis exēplo amor mutuo scripsi: ne qā tu quoq; filiū tuū durius: acerbiusq; tractares. cogita: & illū puerū eē: & te fuisse. atq; ita hoc: qd̄ es p̄: utere: ut mē neris te hoiem eē: & hominis patrem. Vale.

C. Plinius Genitori. S.

Reccepi litteras tuas: q̄bus q̄reris tōdio tibi fuisse: quīs laurissimā cornā: q̄a scurræ cynedi: moriōes mēsis ierrabāt. Vis tu remittete aliqd̄ ex rugis: siq̄dem nihil tale habeo: habētes tñ fero. Cur ergo nō habeo: q̄a nequaquā me: ut: & iexpectatū: festiuiū delectat: si qd̄ molle a cynædo: petulās a scurra: stultū a moriōe p̄ferē. nō rōnē: sed stomachū tibi narro. atq; adeo q̄ multos putas eē quos ego ea: q̄bus ego: & tu capimur: & ducimur: p̄ti ut icepta: p̄ti ut mole stitissima offēdat. q̄ mlti cū lector: aut lyristes: aut comœdus i ductus ē: calceos poscūt: aut nō minore cū tōdio cubāt: q̄ tu ista (sic. n. appellas) p̄digia p̄pessus es? Demus igitur aliem oblectationibus ueniam: ut nostris impetremus. Vale.

C. Plinius Sabiniano. S.

Scurra.

Cinædus.

Morio.

Libertus tantat per epistolā reducere in gratiā Sabiniani libertū eius: quē quidem fateris peccasse: sed delicti sui poenitentia multis signis ostendisse. Succensere, irasci. Merito, ratione. Cum irae causae, cū quis hēr iustissimas irascēdi causas. Exorari, uinci, demulceri, ut hoc a te ipetret. Meruerit, peccauerit. Exoratus, semel pacatus. Facies, irascens, Adolefcētia, de pcat ab aetate sic Euripides i Hicentibus, *ἡμαρτέννεν υἱοῖσι δ' αὐτοῦ πῶτον τοῦ δὲ γένει, δούρῳ γυναικὶ τῷ δ' αὖτ' ἄνδρι* χρεῖται, peccauit iuuenibus aut hominū hoc inest, uenit aut hūc hīc opus est. Renerit te indulgentiae, sis indulgentiam parce hber to q nimit sibi indulserit. Ne torquearis, ne afficiaris molestia dum perturbaris ira. Lenis, ingenio quito. Cogere, rationibus te impellere ad uentiam. Eius, hberti tui. Distinde, intēfēfāpere, Hoc illi interminatus sum. Tibi nō idem, denuncio. Tale, crimen eius conditionis.

Libertus tuus cui succēfere te dixeras: uenit ad me: aduolutusq; pedibus meis tāquam tuis haesit: fleuit: multū rogauit: multū etiā tacuit. In sūma fecit mihi poenitētia: fidē: uere credo emēdārū: q; deliquisse se sentit. Irascēris scio: & irascēris merito: id quoq; scio: s; tū quoq; pēcipua māfuetudinis laus: cū irā causā iustissimā sunt. Amasti hominē: & spero amabis. Interī sufficit: ut exorari te sinas. Licebit rursus irasci: si meruerit: qd exoratus excusari facies. Remitte aliqūd adolefcētia: i. sius: remitte lacrymis: remitte indulgentia. illum ne torseris: etiam ne torquearis. torqueris. n. cum tam lenis irascēris. uereor ne uidear nō rogare: sed cogere: si ipse praecibus eius meas iunxero. lungā tñ tantū plenius: & effusius: quanto ipsū acrius: seueriusq; corripui districte minatus nunquā me postea rogaturum. Hoc illi: quē terreri oportebat: tibi non idem: nam fortasse iterum rogabo: iteq; ipetramo: si nō tales ut rogare me: & te id p̄stare deceat. Vale. C. Plinius Sabiniano. S.

Benefecisti q; libertū aliqñ tibi carū reuocētibus ep̄lis meis i domū: i animū recepisti. Iuuabit hoc te, me certe iuuat. Primū q; te tā tractabilē uideo: ut i ira regi possis. deinde q; tantum mihi tribuis: ut uel authoritati meae parcas: uel praecibus indulgeas. Igitur: & laudo: & gratias ago: simul in posterum moneo: ut te erroribus tuorum: & si non fuerit: qui deprecetur: placabilem praestes. Vale.

C. Plinius Mamliano. S.

Vereris de turba Castrēsiū negociorū: & tanq; sūmo ocio p̄fuarē: lusus: & ineprias n̄ras legis: amas: flagitas: meq; ad similia cōdēda nō mediocriter scitas? Incipio ex hoc genere studiō nō solū oblectationē: uerū etiā gloriā petere: post iudiciū tuū uiri eruditissimi: graui limi: ac sup ista uerissimi. nūc me rerū actus modice: sed tñ dīstringit. quo finito aliqd earundē camcenagē: i istū benignissimū sinū mittā tu passerulis: & colūbulis nris inter aglas uas

Eenefecisti, agit gratias Sabiniano: quoquod rogatu tuo libertum reduxerat i domum: & amorē: moneat q; ut etiam non rogatus erroribus suorum placabilē praestet. Aliquando prius. Animū, beneuolentiā. Tātū mihi tribuis, tāta exultationis apud te sum: & tantum mihi credis.

Vereris, scribit non satis conuenire ut Mamlianus cōqueratur de negociis castrēnsibus: & uacet carminib; suis legendis: deinde permittit post absolutas actiones se non uacillare illi mittat. Turba, copiarū turbatio. Lusus, epigramata. Studiō, carminū. Sup̄flis, p̄ter illa iactans. Rerū actus, causae actiones. Dīstringit, occupat. Camcenage, uersuū. Passerulis & colūbulis, epigramatib; laeicis & prunētibus, alioq; ad Catulli passerem: & Stellae Colūmbae opera sic in scripta: q; utraq; sit aus uenerat: & falax. Dabis pennas, comparabis simā diuulgādo tuis commilitonibus. Aquilas uestras, signa uestra in castris: inter quae p̄cipuum fuit aquila: p̄ma enim cohors suscepiebat aquilam totius legionis insigne: eam aquifer portabat. haec Modestus. in commentariis Caesaris retulit. x. legionem portasse aquilā Dionysius etiam duccem legionis. Plinius x. libro inquit romanis legionibus aquilam. C. Marius in secundo consulatu suo proprie dicitur: erat & ante ea p̄ma cum quattuor aliis: lupis: minotauris: equis apris: quae singulos ordies antebant, paucis ante annis portari sola in acie coeperat: reliqua in castris relinquebantur: Marius in totū ea abdicauit: ex eo notatū nō fere apud legiones unquam hybernatum esse in castris ubi aquilarum non esset iugum. Iosephus tamen tradit Vespasianū

Aquila
bellorum
insigne.

circa aquilam habuisse alia signa: & eam omnibus apud Romanos agminibus præ esse: quod & uniuersarum aulium regnum habeat: & sit ualidissima itaque illam: & principatus insignie omneque uictorie putasse: sed in uno exercitu fuisse pures aquilas aperte Cæsar testator: ubi meminit in acie pharfalli: ea coepisse aquilas quinquaginta octo, Marcus Tullius argenteam innuit: quod melius testatur Plinius argentum referens militibus signis: quam aurum familiaris: quia longius fulgeat. At Dion in Pompei gestis. Aquila inquit aurea in omni exercitu Romanorum electo feruit in hasta longa. Si tantum tibi, si solum mihi placebunt: & non aliis. Cauca nidoue, continendos apud re, perstat in metaphora: quia iam de aulibus locutus erat.

P Audas, exprimit Geminio laudanti Nonium tanquam munificum quid sit liberalitas: quæ sane est indigenibus donare: non falsa liberalitatis simulatione diuites captare. Propinquis, cognatis, Affinibus, affines secudum Modestum sunt uiri & uxoris cognati: dicti ab eo quod duæ cognationes: quæ diuersæ inter se sunt per nuptias copulantur: & altera ad alterius cognationis finem accedit: lis, prædictis. Potissimum, imprimis: ut scilicet munusculis maxima consequantur a diuitibus. Hos ego, ordo est, ego puto hos non promere sua: sed uiscatis hamis: namque muneribus coercere aliena id est non esse de suo liberales: sed tanquam aucupes subdolis muneribus diuites illaqueare, apposite in hunc sensum dixerat Martialis. Munera quod sensibus uisuique in gentia mittis: Vis te munificum Gargilia ne uocem? Sordidius nihil est: nihil est te Spurcius uno: Qui potes insidias dona tuocare tuas: Sic auarus fallax indulget piscibus hamus. Calida sic stultas decipit esca feras. Quid sit largiri: quid sit donare docebor: Si nescis: dona Gargiliane mihi.

Simili, prædictis id est malo. Huic, alicui. Auaricia, immo rapina. Perunt, querunt. Primum, præcipuum in homine abstinere alienis rebus. Orbe, perfectione. Socialitatis, amicitiae & humanæ societatis. Ille, tuus amicus Nonius. Visque uaque, semper. Si unum aliquid, facit ex prædictis. Minus quidem, laudandus est. Tam rarum, tam pauci inueniuntur qui sint etiam impetrecte liberales exclamatio aduersus sua tempora. Possideri, a diuitibus regi: & detineri.

P Ostq, Sardi librum commendat: & gratias agit q ab eo laudatus sit. Idem tamen, frequenter. De me, in laudem meam.

Quia non eadem de eodem, querit aliquis quomodo fieri potuerit: ut non eadē nec tamen diuersa de eadē re dixerit: multa sunt paria & similia q tamen non sunt eadem: inde ostendit scriptoris ingenii copiosum: qui de una & eadē re plurifariam: nec tam extra re differat. Ob quæ gratias agere, q me laudasset, iucundiora propter laudes meas,

dabis pennas: si tamen: & tibi placebunt: si tantū sibi: continendos caueat: nidoue curabis. Vale:

C. Plinius Geminio, S.

P Audas mihi: & frequenter præfens: & nunc per epistolas Nonium tuum: q sit liberalis in quosdam. & ipse laudo: si tamen non in hos solos. uolo enim eum: qui sit uere liberalis: tribuere patriæ: propinquis: affinis: amicis. Sed iis dico pauperibus: non ut isti: qui his potissimum donant: qui donare maxime possunt. Hos ego uiscatis: hamatisq muneribus nō sua promere puto: sed aliena corripere. Sunt ingenio simili: qui quod huic donant: auferunt illi: famamq liberalitatis ex auaritia petunt. Primum est autem suo esse contentum, deinde quos præcipue scias indigere sustentantem: fouentēq: orbe quodam socialitatis ambire: quæ cuncta si facit iste usquequaq: laudandus est: si unum aliud minus quidem: laudandus tamen: tam rarum est etiam imperfecte liberalitatis exemplar. Ea inuasit homines habendi cupidō: ut possideri magis: q possidere uideantur. Vale.

C. Plinius Sardo, S.

P Ostquam a te recessi: non minus tecum: q cum apud te fui. Legi enim librum tuum idem tamen repetens: ea maxime (nō enim mentiar) quæ de me scripsisti: in quibus quidem percipio fuisse, q multa: q uaria: q non eadem de eodem: nec tamen diuersa dixisti, laudem pariter: & gratias agam: & neutrum satis possum: & si possem timerem: ne arrogans esset ob ea laudare te: ob quæ gratias agerem. Vnum illud addam: omnia mihi tanto laudabiliora uisā: quanto iucundiora: tanto iucundiora: quanto laudabiliora erant. Vale.

C. Plinius Titiano, S.

q Vid agis. interrogat Titianū quid ageret. se uero scribit in ocio nolle longiores epistolas cōponere. Illud. nolle scribere longiores epistolas. Hoc. legere longissimas.

Vid agis? quid acturus es? ipse uitā iucundissimā. i. ociosissimā uiuo: quo sit ut scribere longiores epistolas nolim: ut lim legere illud tanq̃ delicatus: hoc tanquā ociosus. Nihil est enim aut pigrius delicatis: aut curiosius ociosis. Vale.

C. Plinius Paulino. S.

Alius aliud: ego beatissimū existimo: qui bonæ: māsutēq̃ famę plumpriōe pfruiē: certulq̃ posteritatis cū futura gloria uiuit: ac nihil nisi primū æternitatis añ oculos pingue illud: altūq̃ ociū placeat. Etenim oēs hoies arbitror oportere: aut immortalitē suā: aut mortalitātē cogitare: & illos qdē cōtēdere: eniti: hos qesce: nō reniti: nec breuē uitā caducis laboribus fatigare: ut uideo multos misera simul: & ingrata imagine idultriæ ad mortalitātē sui puenire. Hæc ego: tanq̃ q̃ quotidie meū: ut definā me cū: si dissenties: q̃q̃ nō dissenties: ut q̃ semper clarum aliquod: & immortale meditaris. Vale.

C. Plinius Macrino. S.

Vererer ne immodicā ofonē putares: quā cum hac epla accipies: nisi esset generis eius: ut scire desinere uideat. nā singulis criminibus singulæ uelut causæ continent. Pote ris ergo ut cæperis: ubicunq̃ delieris: quæ deinceps sequent̃ quasi incipientia legere: & quasi coherentia: meq̃ in uniuersitate longissimum: breuissimum in partibus iudicare. Vale.

C. Plinius Tyroni. S.

Egregie facis (inquiro enī) & pleuera: q̃ iustitiā tuā puincialibus multa hūanitate cōmēdas: cuius p̃cipua pars ē: honestissimū quēq̃ cōplecti: atq̃ ita a minoribus amarit: ut simula a p̃cipiis diligere. Plarīq̃ aut dū uerent̃ ne gratiæ potētū ipartiri uideant: sinistritatis: atq̃ ēt malignitatis famā cōsequuntur: a quo uitio tu lōge recessisti scio. Sed tēperare mihi nō possum: quo minus laudē similis monētī: q̃ eū modū tenes: ut discrimina ordinū: dignitatūq̃ custodias: quæ si cōfusa: & pmixta sunt: nihil est æqualitate ipsa inæqualius. Vale.

C. Plinius Auguri. S.

Alius. Immortalitātē & bonā p̃petuāq̃ famā oībus rebus ante ponit. Alius. putat aliud cē sūmū. Præsumptiōe. opiniōe añ factū. Possentari. immortalitatis. q̃ firuē. dū? apud posteros. Nisi primū. nū iter p̃cipua: & potissima. Ociū. æternitatis re quēci q̃ p̃petuo regescere possit. Mortalitatē. obliuionē sui post mortē. mortalitātē iusticōsulū frequētē p̃ morte accipit.

Illos. q̃ studēt æternitati. Cōtēdere: eniti. ad illā p̃claris opibus. Hos. q̃ nō curāt uiuere post se. Rēti. iani? reb? fatigan & exerceri. Caducis. morte iuenturis: respicit illos q̃ quantū cū tot piculis & laborib? uitā exponūt. & nō idultri hī uolūt.

Ingrata imagine. iustitū p̃terita. Mortalitatē. silentiū post mortē. Hæc ego. sentio. Quæ quotidie mecuē: quæ sp̃ mecuē reputa. Vt definā meū: ita tū ut definam mecuē talia reuolue: si tu secus senseris.

Vererer. excusar ofonē suā contra Cæcilū Classicū tanq̃ i uniuersū lōgicā p̃nib? breuē: ita ut legēti tōdiū nō asserat. Immodicā. mentā. Singulæ. uelut cāz. plures. n. reos i ea accusatiōe fecit: nā misistis q̃b? ad turpe ministeriū Cæcilus fuerat uisus cōdemnandos curauit: & illū multis insuper criminibus redarguit. erant igit singulorū accusatiōes: quibus una oī efflet: uelut singulæ causæ. Vt cœperis. cū illā legere inceperis. Quasi incipientia. tanq̃ si cā ibi inciperet. fite idem fecit. M. Tullius in Verre: ubi multa complexus crimina dū ad aliud transit finiri cā uidet. Coherentia. ita tñ apte cōiunguntur tota ofo uidea tur unū corpus eadē superlicie inducū.

Egregie. larat hūanitatē Tyronis in subditos: & iprimis q̃ re ip̃c dū hēat uniuersūq̃ fecū dū cōditiōne. (Ingr. n. iustro go q̃ istuc ueniūt: quō te i. p̃confolato geras. sunt it̃ iter p̃p̃bia ea gr̃ci d̃icant̃ sov uocāt. Perseuera. p̃sta i iustituro. Cōmēdas. cū cōmēdatiōe administras. Prouincialibus. Bethycis. Honestissimū quencq̃ principes i sua p̃ita. Impartiri gratiæ potētū. indulgere: & adherere potentibus: facere aliquid in eorū grām. Sinistritatis. asp̃itans. q̃a nimis seuerē i potētes puinciales se gerūt. Similis monenti. tanq̃ si te monere. Custodias. obserues. Con fusa. ut omnes pari lance prouinciales tra des nulla habita personarum rōne. Inæ qualis. indignus: importunus.

circa aquilam habuisse alia signa: & tam omnibus apud Romanos agminibus præ esse: quod & uniuer-
sarum avium regnum habeat: & fit validissima: itaque illam: & principatus insignis omenque victoriæ
putasse: sed in uno exercitu fuisse pures aquilas aperte. Cæsar testatur: ubi meminit in acie pharfalli-
ca cepisse aquilas quinquaginta octo. Marcus Tullius argenteam innuit: quod melius testatur Plinius
argentum referens militari: bus signis: quam aurum familiaris: quia longius fulgeat. At Dion in Pom-
peii gestis. Aquila inquit aurea in omni exercitu Romanorum electio fertur in hasta longa. Si tan-
tum sibi. si solum mihi placebunt: & non
alios. Cauea nidoue. continendos apud
re. perlat in metaphora: quia iam de aui-
bus locutus erat.

Audas. exprimit Geminio lau-
danti Nonium. tanquam muni-
ficum quid sit liberalitas: quæ
sane est indigentibus donare:
non falsa liberalitatis simulatione diuites
capitare. Propinquis. Cognatis. Affi-
nibus. affines secundum Modelinum sunt
utri & uxoris cognati: dicti ab eo quod
duæ cognationes: quæ diuersæ inter se
sunt per nuptias copulantur: & altera ad
alterius cognationis finem accedit: his
prædictis. Pontilium. imprimis: ut sci-
licet munusculis maxima consequantur
a diuitibus. Hos ego. ordo est. ego pu-
to hos non promere sua: sed uiscatis ha-
mansque muneribus corrumpere aliena idest
non esse de suo liberales: sed tanquam au-
cupes subdolis muneribus diuites illaquea-
re. apposite in hunc sensum dixerat Mar-
tialis. Munera quod senibus uiduisque in
gentia mittis: Vis te munificum Gargilia
ne uocem? Sordidius nihil est: nihil est te
Spurcius unot: Qui potes inidias dona uo-
care tuas: Sic audis fallax indulget pisci-
bus hamus. Calida sic stultas decipit es-
ca feras. Quid sit largiri i quid sit donare
docebor: Si nescis: dona Gargiliane mihi.

Simili. prædictis idest malo. Huic.
alicui. Avaricia. immo rapina. Pe-
tunt. querunt. Primum. præcipuum
in homine abstinere alienis rebus. Or-
be. perfectione. Socialitatis. amicitia
& humanæ societatis. Ille. tuus amicus
Nonius. Vique quaque. semper. Si
unum aliquid. facit ex prædictis. Mi-
nus quidem. laudandus est. Tam ra-
rum. tam pauci inueniuntur qui sint etiam
imperfecte liberales. exclamatio aduersus
sua tempora. Possideri. a diuitis regi:
& detineri.

Postquam a te recessi: non minus tecum:
quæ cum apud te fui. Legi enim librum tu-
um idemdem repetens: ea maxime (nō
enim mentiar) quæ de me scripsisti: in quibus qui-
dem percopiosus fuisti. quæ multa: quæ uaria: quæ non ea-
dem de eodem: nec tamen diuersa dixisti. laudem
pariter: & gratias agam: neutrum satis possum:
& si possem timerem: ne arrogans esset ob ea lau-
dare te: ob quæ gratias agerem. Vnum illud ad-
dam: omnia mihi tanto laudabiliora uisa: quan-
to iucundiora: tanto iucundiora: quanto lau-
dabiliora erant.

Quæ non eadem de eodem. querit aliq-
uomodo fieri potuerit: ut non eadem nec tamen diuersa de eadē re dixerim: multa sunt paria & similia quæ
tamen non sunt eadem: inde ostendit scriptoris ingenium copiosum: qui de una & eadē re plurifaria nec
tamen extra re distinxisset. Ob quæ gratias agere. quæ me laudasset. iucundiora propter laudes meas.

dabis pennas: si tamen: & tibi placebunt: si tantum
sibi: continendos cauea: nidoue curabis. Vale:

C. Plinius Geminio. S.

Audas mihi & frequenter præsens: &
nunc per epistolas Nonium tuum: quæ sit
liberalis in quosdam. & ipse laudo: si ta-
men non in hos solos. uolo enim eum: qui sit ue-
re liberalis: tribuere patriæ: propinquis: affini-
bus: amicis. Sed iis dico pauperibus: non ut isti:
qui his potissimum donant: qui donare maxime
possunt. Hos ego uiscatis: hamatiscque muneribus
nō sua promere puto: sed aliena corrumpere. Sunt
ingenio simili: qui quod huic donant: auferunt il-
li: tamamque liberalitatis ex avaritia petunt. Pri-
mum est autem suo esse contentum. deinde quos
præcipue scias indigere sustentantem: fouentemque:
orbe quodam socialitatis ambire: quæ cuncta si
facit iste usquequaque laudandus est: si unum ali-
quod minus quidem: laudandus tamen: tam ra-
rum est etiam imperfecte liberalitatis exemplar.
Ea inuasit homines habendi cupido: ut possideri
magis: quam possidere uideantur. Vale.

C. Plinius Sardo. S.

Postquam a te recessi: non minus tecum:
quæ cum apud te fui. Legi enim librum tu-
um idemdem repetens: ea maxime (nō
enim mentiar) quæ de me scripsisti: in quibus qui-
dem percopiosus fuisti. quæ multa: quæ uaria: quæ non ea-
dem de eodem: nec tamen diuersa dixisti. laudem
pariter: & gratias agam: neutrum satis possum:
& si possem timerem: ne arrogans esset ob ea lau-
dare te: ob quæ gratias agerem. Vnum illud ad-
dam: omnia mihi tanto laudabiliora uisa: quan-
to iucundiora: tanto iucundiora: quanto lau-
dabiliora erant.

Vale.

C. Plinius Titiano. S.

q Vid agis. interrogat Titianū quid ageret. se uero scribit in ocio nolle longiores epistolas cōponere. illud. nolle scribere longiores epistolas. Hoc. legere longissimas.

Vid agis? quid acturus es? ipse uitā iucundissimā. i. ociosissimā uiuo: quo fit ut scribere longiores epistolas nolim: uelim legere: illud tanq̃ delicatus: hoc tanquā ocio sus. Nihil est enim aut pigrius delicatis: aut curiosius ociosis. Vale.

C. Plinius Paulino. S.

Alius aliud ego beatissimū existimo: quibonae: māsuresq̃ fame plumpsiōe pfruit: certusq̃ posteritatis cū futura gloria uiuit: ac nihil nisi primū æternitatis añ oculos pingue illud: altūq̃ ocii placeat. Et enim oēs hoies arbitror oportere: aut immortalitē suā: aut mortalitē cogitare: & illos qdē cōcedere tenet: hos q̃scere: nō renūtiare: breuē uitā caducis laboribus fatigare: ut uideo multos misera simul: & ingrata imagine idultrix ad mortalitē sui puenire. Hæc ego: tanq̃ q̃ quotidie meū ut desinā me cū: si dissenties: q̃ nō dissenties: ut q̃ semper clarum aliquod: & immortale meditaris. Vale.

C. Plinius Macrino. S.

Ererer ne immodicā orōne putares: quā cum hac ep̃la accipies: nisi esset generis eius: ut sc̃pe definire uideat. nā lingulis criminibus singulæ uelut causæ continent. Poteris ergo ut cōperis: ubicunq̃ desieris: quæ deinceps lequent: quasi incipientia legere: & quasi coherentia: meq̃ in uniuersitate longissimum: breuissimum in partibus iudicare. Vale.

C. Plinius Tyroni. S.

Gregie facis (inquiro enī) & pseuera: q̃ iustitiā tuā puincialibus multa hūanitate cōmēdas: cuius p̃cipua pars ē: honestissimū quēq̃ cōplecti: atq̃ ita a minoribus amarit: ut simul a p̃cipibus diligere. Plæriq̃ aut dū uerent ne gratiæ potētū spartiri uideant: sinisterricatis: atq̃ ēt malignitatis famā cōsequuntur: a quo uitio tu lōge recessisti scio. Sed tēperare mihi nō possum: quo minus laudē similis monēti: q̃ eū modū teneas: ut discrimina ordinū: dignitatūq̃ custodias: quæ si cōfusa: & pmixta sunt: nihil est æqualitate ipsa inæqualius. Vale.

C. Plinius Auguri. S.

Alius. Immortalitē & bonā perpetuāq̃ famā oibus rebus anteponit. Alius. putat aliud ē sūmū. Præsumptiōe. opiniōe auctū. Pollentatis. immortalitatis. q̃ sit utitur? apud posteros. Nisi primū. nisi iter p̃cipua: & potissima. Ocii. æternitatis te quicūq̃ ppe tuo regescere possit. Mortalitate. obliuione sui post mortē. mortali iē iusticōsulū frequēter p morte accipit.

Illos. q̃ studēt æternitati. Cōcedere: enim. ad illā pclaris opibus. Hos. q̃ nō curāt ut. uere post se. Rē. sanib⁹ reb⁹ fatigari & exerceri. Caducis. morte litentur. respicit illos q̃ auaritiæ cā tot piculis & laborib⁹ uitā exponūt. & iō idultrix hēi uolūt.

Ingrata imagine. iōni p̃textu. Mortalitate. silentiū post mortē. Hæc ego. sentio. Quæ quotidie mecū ea quæ ip̃ me cū reputo. Ut desinā me cū: ita tū ut desinā me cū: talia reuoluerē si tū secus senseris.

Ererer. excusat orōne suā contra Cæciliū Classicū tanq̃ i uniuersū lōgā p̃tib⁹ breuē ita ut legētē tēdiū nō asserat. Immodicā. namq̃. Singulæ. uelut cā. plures. reos i ea accusatiōe fecit: nā ministrosq̃ ad turpe ministeriū Cæcilios fuerat usus cōdemnandos curauit: illū multis insuper criminibus redarguit. erant igit singulorū accusatiōes: quæ una orō esse: uelut singulæ causæ. Ut cōperis. cū illā legere inceperis. Quasi incipientia. tanq̃ si cā ibi inceperet. se ite idem fecit. M. Tullius in Verre: ubi multa complexus crimina dū ad aliud transiī finiri cā uidet. Coherētia. ita tū apte cōiuncta: ut tota orō uideatur unū corpus eadē superficie inductū.

Gregie. laudat hūanitate Tyronis in subditis: & iprimis q̃ respiciū hēat uniuersūq̃ secū dū cōditionē. (Ingro. n.) ierrogo q̃ istuc ueniūt: quō te i p̃consulato geras. sunt aut it̃epolita ea græci δαίμας & οὐνοῦ. Perseuera. p̃sta i instituto. Cōmēdas. cū cōmēdatiōe administras. Prouincialibus. Bethycis. Honestissimū quēq̃ principes i sua p̃tia. Impartiri gratiæ potentū. indulgere: & adherere potentibus: facere aliquid in eorū g̃fam. Sinisterricis. aspiciatis. q̃a nimis seuerē i potētes puinciales se gerūt. Similis monenti. tanq̃ si te monerē. Custodias. obserues. Confusa. ut omnes pari lance prouinciales tractes nulla habita personarum rōne. Inæqualis: indignus: importunus.

Stimet laudare Augurem tanquam suspectus: q̄ ab eo laudatus esset: & tamen laudat. Iudicium meum, quid uere sentiam. Quæ de nobis, composuisti: quæ i laudem nostrî scripsisti. Nam & tu.ordo est,nâ & tu quæ scribis de amicis optime scribis: quia tui amici sunt, & ego quæ lego de me: in laudem nostrî puto ut optima. erat igitur amor causa utriusq̄.

Cvpio. mixta epistola Secundi ex libro. i. ubi oratâ Tacitû ad uenatione pariter & studiû exeplo fuort: et stili diuerfita aliqua sentimus: quis nullo exâplari addicet: has lras a Cor. Tacito scriptas fuisse Secûdo: q̄ illi iâ

pnotatæ eplæ ad unguè respõdet: non posse. f. Minervæ & Dianæ simul inferuire: quare omiffa uenatio tantum studere intendit: parce rñ quia in æstu. nec mirû si Secûdus has unas Taciti i suis inferuit: ut eû ab oibus se cerneret. & præcipuû faceret: q̄ librari nō intelligentes integram lectionem in uiriosam mutarunt. C. Plinius Tacito. S. pro. Cor. Tacitus Plinio. S. inferibentes. Præceptis tuis. dixerat. n. Plinius. proinde cum uenabere licebit auctore me: ut panarium & lagunculam sic etiam pugillares feras. Aprorum. quia scripserat se coepisse tris apros. Cōuenite. concordare. simul satisficere. Quas ais. pariter colendas. nam inquit illic experietis nō magis Dianam mōtibus q̄ Mineruam inerrare. Delicite. modice. delicatus est quasi luxui cōsecratus: quod enim nunc dedicatum: prius delicatum dixere. Fabius igitur testatur aures delicatas nihil asperum admitturas: & delicate uerbum auctore Festo significat deducere.

Ut. solet fieri. In secessu in ocio ruri. Aestate. caloribus: quibus cura sanitati imprimis adhibenda. In uia. inter eundem ab urbe in uisum. Leuiores. minus graui. Delenda. obliteranda: abradenda. Extendi. scripsi. Ea garrulitate. tam facile. Seruntur. dicuntur: illinc sermo appellationem suscepit. His. leuioribus scriptis. Non liberet. non placeret mihi cōponere. Quiescunt. nō exerceat a me intracta. relinquunt. Inter memora. nam scripserat. iâ undiq̄ syluæ & solitudo: ipsumq̄ illud silentiû. qd uenationi daf: magna cogitationis incitamenta sunt. nemus pabulo idoneus: locus religioni facer. Retractauit. emendauit. Inamabile. quia acre & contentiosum: nam poemata magis delectant. Inamœnum. durum: laboriosum.

Pistolâ. Geminio spōdet aliq̄ materiâ monstrare: quia libris eius inferat: deinde lætatur scripta sua uenditari Lugduni. Aliquid. de me. Libris. tuis. Hæc ipsa. materia quâ mihi tuis litteris monstras. Offendicula. obstacula: dubia. Circumfer oculos. recte cōsidera. Et occurrent. tibi illa offendicula. Lugduni. ubi erat Geminus. Lugdunû a quo Lugdunensis. puincia: metropolis in Gallia instat arcis firû in monte nō editissimæ: ubi Arar & Rhodanus amnes conflunt. de quo Plutarchus in uita Annibalis. Arar & Rhodanus amnes ex diuersis montibus confluentes efficiunt: quam Galli insulam appellantibus: Lugdunum est celeberrima Galliz urbs: quam a Plancio Numatio consule conditam fuisse accepimus: supra reliquas sane ciuitates excepta Narbone: florēt temporibus Srrabonis uirorum ordine: nam & usui magno est illis emporium: sed tot pulcherrima in ea opera: quæ singula illustrare singulas urbes possent: incendiû sub Nerone strauit. uerû hæc antea ciuitas opulenta ornamentû puincia: quibus infecta est: & excepta ceterisimo ab origine sua anno exu-

S I laudatus a te laudare te cœpero: uere or ne nō tam proferre iudicium meû: q̄ referre gratiam uidear. Sed licet uidear: omnia scripta tua pulcherrima exilimo: maxie tamen illa: quæ de nobis. accidit hoc una eadēq̄ de cā. nâ: & tu: q̄ de amicis optie scribis: & ego quæ de me: ut puto optima lego. Vale.

Cor. Tacitus Plinio. S.

Cvpio præceptis tuis parere: sed aporum tanta penuria est: ut i Mineruæ: & Dianæ: quas ais pariter colendas: conuenire non possit. Itaq̄ Mineruæ tantum seruientum est: delicate tamen: ut in secessu: & æstate: in uia plane nonnulla leuiores: statimq̄ delenda ea garrulitate: qua sermones uehiculo feruntur: extendi. His quædam addidi in uilla: cum aliud non liberet. Itaq̄ poemata quiescunt: quæ tu inter memora: & lucos commodissime perfici putas. oratiunculam unam & alteram retractauit: q̄q̄ idgenus operis: & inamabile: & iamcōnû: magisq̄ laboribus ruris: q̄ uoluptatibus simile.

C. Plinius Geminio. S.

Pistolam tuam iucundissimam recepi: eo maxime: q̄ aliquid ad te scribi uolebas: quod libris inferi posset. obueneret materia uel hæc ipsa: quam monstras: uel potior alia. Sunt enim in hac offendicula nonnulla. Circumfer oculos: & occurrent. Bibliopolas Lugduni esse nō putabâ: & tanto libentius ex tu

Delicatus.

Nemus.
Lucus.

Lugdunû.

Ita breui coaligitur sub uictorio cū Viēnensibus certare sit aula ueteribus inter utranq; oditis. Illic roma ni duces moneta argentea aureaq; signabant, templū ab uniuersis gallis cōi designatū impensisq; Augu sto Cæsari dicatū: an Lugdū ubi ē edificatū est: ubi fluuij opē ē corioro adēst: & ara dignitatis eximie gē nū sexaginta numero inscriptū habens titulū: eorūq; singulārū statua una: alia subinde ingēs locata est ara emculādis ē Luiti abbreviator apud quē legi. Ara Cæsari ad cōsiliētē maris: & R. Rodani dedica ta: & reitruēdū ara Cæsari ad cōsiliētē Ararisi & Rhodani dedicata. iuxta Lugdunensem arā edidit

is litteris cognoui uenditari libellos meos: qui bus peregre manere gratiam: quam in urbe colle gerunt delector. incipio enim satis absolutū exi stimate: de quo tanta diuersitate regionū discre ta hominum iudicia consentiunt.

C. Plinius Quadrato. S.

Vanto studiosius: intentiusq; legisti li bros: quos de Heluidii ultione cōposuisti: tanto spenlius postulas: ut pseribā tibi: q̄ extra libros: q̄ circa libros: totū deniq; ordinē reicipi p̄cat nō interfuisisti. Ocioso Domitiano statū meū: ac deliberaui esse magnā: pulchrāq; materiā insectandi nocentes: mīeros uindicādi: se pferendi. Porro inter multa scelera multorum nullū atrocius uidebatur: q̄ q̄ i Senatu Senatori: Prætorius consulari: reo iudex manus intulisset. Fuerat alioquin mihi cū Heluidio ami citia q̄ta potuerat eē cū eo: q̄ metu temporis: no mē ingēs partēq; uirtutes seculū tegebat. Fuerat cū Arria: & Fannia: quāq; altera Heluidii nouer ca: altera mater nouerca. Sed nō ita me iura pri uata: ut publicū fas: & idignitas facti: & exēpli ratio icitabat: ac primis q̄ de diebus reddita liber tatis: p se q̄sq; inimicos suos duxat minores in cōdito: turbidoq; clamore postulauerat: siml: & opplerat. Ego: & modestius: & cōstātius arbitra tus sum immanissimū reū nō cōmuni tēporis: iuidia:

Caligula certamen græcæ latinæq; facit: dixit quo ferūt uictoribus uictos p̄mia cō tulisse Tranq. scribente corūdē: & laudes cōponere coactiones aut qui maxime di splicuissent: scripta sua spōgia liguue de lere iussit: nisi ferulis obargari: aut flo mine primo mergi maluissent: aut q̄ loue nalis respiciens diuites: aut lugdunensem rhe tor dicturus ad arā. Bibliopolas, librogē uenditores. Peregre, in pulchris. Mane re granā durare fauorē: placere: gratiosos esse. Collegerunt, adepti sunt. delector placere libellos meos tam fortis q̄ domitā apud peregrinos q̄ nros. De quo, de quib; libellis iudicia hominum diuisa: tāta diuersitate regionum conueniant: ut eos bonos iudicet.

Vito. Quadrato significat qd tradauerit anteq Heluidii ultionem aggredere: quoq; mō illā inchoauerit: & absoluerit: & cū primo uix a senatoribus audiret: & a multisq; deieceret, postremo q̄ affectus sit q̄ optauerat: peractio reo Publicio Certo: qui libris a Secundo diuulgatis in tra paucos dies perit. Circa libros: penitētia ad causam. Peractatē, quia cum Secundus Publicū accusauit Quadrato p̄cer erat. Occiso Dominiano, a Stepha no Domitillæ procuratore: & Clodio cor niculario: ac Maximo Partheni liberto: & Saurio decurione cubiculariorum: de nio: a q̄busdā & gladiatorio ludo: nō igno ro Partheno: & Domitia cum uxore cum Norbano ac Pētroniis: sed hęc Ianus i pa nagyrico. Proferēdi, demonstrandi p̄gre gia facta. Inter multa scelera multorum, inter inensa a crimina patrata a multis. Senaror, Publicios. Certe, Senatori. Hel uidio filio: Manus intulisset, causa necis

Domitiani interfectio res.

Domitiani

interfectio res.

fuisse: q̄ quasi scenico exodio sub persona Pandis & Oenones diuortū Domitiani cū uxore Heluidius tractatū referente Dione. Metu temporis Domitiano imperante, cum bonis omnibus uita immine ret mortis periculū ob uirtutes. Nomen, famam, Secessu, ab urbe & negotiis citilibus. Nouerca, Fannia. Mater nouerca, Arria prioris Arrie filiam: mater Fannia, iura priuastillorum amicitia. Ut pu blicum fas, sicut amor publicæ iustitiæ. Exempli ratio, ut posteris exemplum daret nō criminandis bonis: cū inuenturi essent qui illosq; iniurias ulciscerent. Reddita libertatis, creato imperatore Nerua in Capitolio sub fundamentis nostro sæculo eluxit hic titulus. Libertari ab Imp. Nerua Cæsare Augu sto ab urbe condita. Dec. xxi. l. c. Restit. Pro se, respectu suo. Postulauerat, accusauerat. Dion scri bit in gēte tonitruū exortum q̄ Nerua principe fido statim oēs suos inimicos accusauerat: tū ferunt Frontinum consulem dixisse: quod malum esset habere imperatorem: sub quo nulli liceret aliquid facie re Domitianum sane demonstrans: sed petus sub quo omnibus omnia, quare Nerua in posterum uertit talia fieri. Inimamissimum, crudelissimum Publicium. Communi inuidia, concordia omnium male

Anteia,
Lugendi
tempus,

uolentia in eosque temporibus Domitiani usi fuerant: nā tales sub Nerua: & Traiano uulgo innoti fuerant. Proprio, priuato: & atrocitate criminis in Heluidij commissi sifus: nō temporis occasione, Ira, iudicium, Tristis, moestus, lugubris, Amissa, mortua, Vxor, alia a Calphurnia: cum qua supremum uixit. Anteam. Antea. C. Antei iussu Neronis interfecti filia: de quo Tacitus plura libro. xvi. Limit. ne, domi, Iosephus affert, vii diebus lugeri mortuos solitos: Seneca uisum nullum lugendi tempus legitimum quia nullum honestum: annum uero feminis ad lugendum constituisse maiores: non ut tam diu lugerent: sed ne diutius sic Dionysius in suis antiquitatibus: sic Ouidius in Fastis, nisi iussu senatus citius finiretur. Plutarchus refert Lycurgum praefinuisse leges fletui inter undecimum diem: Numam uero pro aetatibus: & temporibus lugendi modum statuisse: puerum non lugeri trimo minorem: neque etiam natu grandiore plures menses quam uiuisset annos usque ad decem, & prolixiore fletu aetatem lugeri nullam. Ab exilio enim sedierant, nam Nerua quoscunque Domitianus exterminauerat edito publico restituit: quo pariter diuus Iohannes apostolus ab exilio Parthi liberatus esse confitentibus graecis: & latinis auctoribus.

Ascribi facto, participes accusationis esse. Non tam gloriae meae fauerit: non studeo tantū meae laudi quin liberet uos socias aliumam, Illae, Arria: & Fannia, Senatus, habetur. Omnia a me gerenda. Rettuli, proposui i disceptationem: utebatur enim Coraelio Rufo magistro: & rectore. Prudentissimum, scientia iuris consultissimum, prudentes dicuntur qui iuris scientiam tenent, Ne uetaret, ne reniret me ab accusatione Publici, Cunctatior, tardior in rebus gerendis.

Inducere in animum, mihi persuadere. Qyo minus, quin, sensus est, uolui quidem ea die qua eram Publicium accusaturus indicare Coraelio qd essem factur: cum omnino constituissem illum accusare: neque dubitare quid facerem.

Vsu, experientia, tam didici experientia magistra: quod nullum debemus consilium super illa re quam penitus delibera uimus facere: praesertim eos utros quorū consiliis etiam contra nostram sententiam standum est. Crimen attingere, rem ipsam aggredi: & ad narrationem peruenire.

Reum destinare, Publiciū designare quē accusare: destinare enim designare, Curtius intelledum est mare destinari ab ignaris naturae eius, Caesar interdu pro retinere: & q. plurimū facit Apuleius: pro ligare, at in frequentiori usu pro deliberare, emendanda dictio apud Columellam libro. xii. cap. xvi. & cum picem inquit in fondo destinauit, pro destituit, destinare item emere si Marcello credimus. Sine nomine, sed per certa signa. Reclamari, reclamabatur a senatoribus. Alius, senator dicebat. Extra ordinem, antequam relatum sit de quo dicturus esses. Relationem, propositionem criminis & rei apud senatum, titulus est i codice de relationibus, Tacitus, xlii. meminit patribus dicere: quoties ius dicēdi accepissent: quae uellent expromere: relationemq. in ea postulare: hinc apud eundē legitur Thraseam non obtinuisse: ut uicta gratia: actione ambicio cohiberetur abnūtiatus colesae de re relatu esse, Superfluum, ab accusationibus liberi sumus.

Audire inturbatus, cōstanter quae dicebant audio. Tantumq. sensus: multū differt ad augendū fidu,

sed proprio crimine urgete: cum iam satis ille prius impetus deferbuisset: & languidior in dies ira ad iusticiam redisset: quamquam tum maxime tristis amissa nuper uxore, mitto ad Anteam (nupta haec Heluidius fuerat) rogo ut ueniat: quae me recens adhuc luctus limine contineret, ut uenit: destinatum est inquam mihi maritum tuum non inultum pati. nuncia Arria: & Fannia (ab exilio enim redierant) consule: & consule illas: an uelitis ascribi facto: in quo ego comite non ego: sed non tam gloriae meae fauerim: ut uobis societatis ius inuicem, perfert Antea mandata, nec illae morantur, opportune Senatus intra diem tertium, omnia semper ego ad Coraelium rettuli: quem prudentissimum aetatis nostrae: sapientissimumque cognoui. In hoc tamen contentus consilio meo si ueritus ne uetaret, erat enim cunctatior: cautioreque. Sed non sustinui inducere in animum: quo minus illi eodem die facturum me indicarem: quod an facerem non de liberabam: expertus usu de eo: quod destinaueris non esse confutendus: quibus consulti obsequi debeas. Venio in Senatum, ius dicendi peroratio dico paulisper maximo assensu, ubi cepi crimen attingere: reum destinare adhuc ramentum sine nomine: undiq. mihi reclamari, alius sciamus q. sit: de quo extra ordinem referas, alius: quis est ante relationem reus: alius salui sumus: qui superfluum, audio inturbatus: interritus, tantum susceperat rei honestas ualet: tantūq. ad fiducia: ut meum differt: nolint homines quod facias: an nō pro-

Destinare.

Columellae
locus.

ciam si causa sit iustasuel metum: si iniusta: & si homines nolint: aut non probent quid facias: nolebant enim multi Publicium accusari. iusta tamen Secundum facere sciebat: quod illi magnam fiduciam dabat. laetata dicta. Secundum Phili. Sententiae loco. pro sententia tua quam didurus es super ea re de qua iam relatum est: & senatum habebant: nam hoc concedebatur: ut loco sententiae dicerent senatores de quacumque re uoluissent. quare Tacitus libro. xliii. C. Cassius inquit sententiae loco in hunc modum disseruit. Dices. oratione habebis. Permissis. rogo permittas. Quod huc usque permisi omni-
bus. ut loco sententiae dicerent quicquid uoluissent. Agunt. a senatoribus. Alia. aliae res iam relatae. Accuratius. sollicito. diligenti. Progressum. excessisse in loquendo. Notabilem. insignem: dignum nota.

bent. Longum est omnia quae tunc hinc inde iactata sunt recensere. nouissime Consul: Secundae sententiae loco dices: siquid uolueris. permiseris inquam hucusque: quod omnibus permisti. resisto: aguntur alia. interim me quidam ex consularibus secreto: accuratoque sermone quasi nimis fortiter incauteque progressum corripit: reuocat: monet ut desistam: addiicit etiam notabilem te futuris principibus fecisti. esto inquam dum malis. uix ille discesserat: rursus alter: quid audes? quo ruis? quibus te periculis obicis? quid praesentibus confidis: incertus furororum? Laceratis hominem iam praefectum aetarii: & breui consulem. Praeterea: qua gratia? quibus amicitia fultum? nominat quendam: qui tum ad orientem amplissimum exercitum non sine magnis dubiis sermone obrinebat. ad haec ego. Omnia precepi atque animo mecum ante peragere: nec reculo: si ira casus attulerit luere poenas ob honestissimum factum: dum flagitiosissimum ulciscar. iam consensu tempus. dicit Domitius Apollinaris eos. des. Fabius Veiento: Fabius posthumus: Vectius Proculus collega Publicii Certi: de quo agebat: uxoris autem meae: quam amiseram uictoris. Post hos Ammianus Flaccus. omnes Certum nondum a me nominatum defendunt: crimenque quasi in medio relictum defensione suscipiunt. quae praeter ea dixerint: non est necesse narrare. i libris habes. Sum enim cuncta ipsorum uerbis persecutus. Dicunt contra Auidius Quirerius: Cornutus Tertullus iniquissimum esse: querelas dolentium excludi: deoque Arrii: & Fannii ius querendi non auctum: nec interesse cuius ordinis quis sit: sed quam causam habeat. Cornutus darum se a consule tutorem Heluidii filiae petentibus matre eius: &

permittas. Quod huc usque permisi omnibus. ut loco sententiae dicerent quicquid uoluissent. Agunt. a senatoribus. Alia. aliae res iam relatae. Accuratius. sollicito. diligenti. Progressum. excessisse in loquendo. Notabilem. insignem: dignum nota.

Esto. concedo me notabilem fecisse.

Dum. dummodo fecerim me notabilem.

Malis. principibus: quos paruipendo.

Alter. senator inquit. Praesentibus. praesenti re ipsa. statu. incertus futurorum. ad quem post Neraui imperium perueniturum sit. Praefectum aetarii. Publicium. re

pete praenotata a nobis de praefecto aetarii. Consulem futurum. Qua. maxima. Quando. amicum Publici. incertum quis esset ille praefectus orientis: sub Nerua. Dubius. ambiguus. an futurus Caesar Post Neraui: id est quem aliqui opinabatur electum in imperatorem. Ad haec ego. respondi. Omnia perrexi. uersus ex. vi. Virgilii: ubi inducit Aeneam respondere Sybilla. Consenti tempus. dicendi sententiae tempus aduenerat. Vectius

Proculus. alibi meministi Proculum uirum eruditum carmina scripsisse: quod etiam colligitur ex carmine Martialis ex libro primo. fuit: & Eutyechius Proculus. quo grammatico usus est Antoninus philosophus ideo ad proconsulatum usque promotus & Claudius Proculus prior sub Adriano: pariter & Flauius Proculus. item Lusitanus Proculus senator sub Domitianis: & eius necis uates Larginius Proculus: ut alios omittam. Ammianus Flaccus. in quibusdam exemplaribus legit Annianus Flaccus. In medio. in communi. Libris a me publicatis. Ipsorum uerbis. quibus ipsi dixerant: nullum uerbum immutando. Contra. nominatos senatores. Excludi. repelli: non audiri. Cuius ordinis quis sit ille qui accusaret: an senator: an alterius conditionis: sed omnibus aequius praestandum. Quam. bonam uel malam. Cornutus. Tertullus Cornutus inquit. Tutorem. tutela secundum Seruium referente Paulo est uis ac potestas in capite libero constituta ad tuendum eum: qui propter aetatem suam sponte se defendere nequit: iure ciuili data ac permittitur

Proculus.

Tutela.
Tutor.

tutores autem sunt: qui eam uis ac potestatem habent: ex qua re ipsi nomen accceperunt: itaque appellantur tutores quasi tutores atque defensores: sicut aedili dicuntur qui aedes tuentur. Darum a consule. Claudius Tranquillus testimonio sanxit ut pupillis extra ordinem tutores a consule darentur & iustitiani:

ut veteres iurifconsultos fileamus: si cui inquit nullus omnino tutor datus fuerat ei dabat quidē in urbe romana a pretore urbano: & maiore parte tribunorum pl. ex lege Atilia: in prouinciis uero a pſidibus prouinciarum ex lege Iulia: & Ticia: postea conſules pupillis tutores ex inquisitione dare ceperunt: deinde praetores ex constitutionibus. Filiae. minori: duas enim filias habuit Heluidius filius. Matre eius: & uitrico, nam Heluidii uxor eo mortuo alium maritum duxit illa igitur cum marito nouo: qui uitricus erat puellae petierat a coſſut. Cornutus ei daretur tutor. Officiū ſoluit ulciſcitur parentē illi.

modum ſuo dolori. non indulgere dolori: ſed cohibere illū: & rōne pcedere. Perferre. tolerare: excuſare. Ecce minage. Arria Fannia: Antea. Affectū. paſſionē: dolorem. Cruenti. q ſua adulatione occiderit Heluidiū. Remittat: non permittendo illum accuſare. Nota. ignominia. Quaſi cenſoria. maxima. facultas. n. cenſoribus fuit notare unumquemq ordinem: ut qui ſenator eſſet eiiceretur ſenatu: qui eques ro. equum publicum perderet: qui plebeus i centum tabulas reſeretur: & xarios fieret: de praefectis in ſuper eminētiſſimis iudicabant: excepto praefecto urbis Romae ſi Treuellio Pollioni fides praefida: & coſulibus ordinariis: & rege ſacrorum: ac maxima uirginum ueſtialium: ſi tamen incorrupta permāſiſſet. erat enim Cenſura ampliſſimus magiſtratus: & quodāmodo perfectiſſimū reip. culmen: maximae omnium reuerentiae: plurimaeq: pſtatis: cū in aliis rebus tum ad morum emendationē: de qua pluria L. Iulius: Plutarchus: Dionyſius: Gelius: Aſconius. Inuratur. Iprimatur: aſt. letur. L. Iulius patrum memoria inſtitutum fertur. ut cenſores mortis & ſenatu aſcriberent notas. Medio. qui poterat trahi quo quouerſum. Ambiguo. ancipiti. Iniuriā ſi cauſa non cognofceitur. Abſoluitur. prius cognita cauſa. Nominatus tanquā reus & noxius. Amicis Arriae: & Fanniae. Quieſco: & Tertullio. Amicis ſuis. Apollinari: & reliquis. Solliciti eſſe. timere. quia res agit ſub rectiſſimis iudiciis. Probeat. reſtes producantur aduerſus Publiciū.

Abſoluere. liberum finire. Hoc illi dixerunt eo ordine: quo quiſq: citabatur ad dicendum. Exceptis. probauerint: intellexerint. Negocii dignitatem. dignam materiam inſectandi nocentes: & miſeros iudicandi. Prouentū. ſucceſſum. Acto ris conſtantiam. fortitudinem mei dicentis. Veiento. Fabricius Veiento a luenale prudens appellatur: Fabricii adhuc extat illa antiqua memoria. Imp. Caſari Veſpaſiano Aug. Pont.

Max. Tr. Pot. iii. Imp. xii. PP. coſſ. iii. Def. s. c. quod uias urbis negligentia ſuperiorum temporū corruptas impenſa reſtituit. L. Fabricius. C. F. Cur. uſar. faciundum curauit. Obſtreptur. ſtreptum faciunt contra Veientonem ne audiretur: nam is defendere conabatur Publicium Certumine: & ipſe pariter traheretur in periculū: quia ſub Domitiano ſummus fuerat adulator. Auxilium tribunoz. qui praefco erat oppreſſis: & reſerente Appiano qñ tribuno libuiſſet ſenatum diſſoluere licebat. Murena. Licinius Murenas cognominatus Macrobius indicat: q piſce Murena eſuſiſſime Delectati ſint. Noſitus. ſenatorū.

Diſenſio. diſcordia i ſenatu. Mittit. ſoluit. ωγίρον ημαλά δις εννοι τειρουσι μαχι τά ιδιο ſe

Cenſura.

Veiento.

Murena.

rex sane multum te iuuenes præmuni bellatores. nam Secundus iunior erat Veientone. cæren est ex viit. illados ubi Diomedes alloquitur Nestorem in pugna circumfessum a Troianis. Comedæ aleatorem mordens Rhodophanta tradente Athenæo eundē uersum fere usurpauit. *ὧς ποτ' ἰαυδα δ' ἀλὶς νεοί* τ' ἵπποισι· νυδὲ οὐκ αἰδέσθ' οὐκ ἐνὶ φανε multum te iuuenes premunt aleatores. Fabius Quirilianus libro. x. uidetur Secundum & alios oratores Secundo cōtemporaneos per ista significasse. sunt enim summa hodie quibus illustratur forum ingenia: namq; & consummati iam patroni ueteribus æmulantur: &

quisquam in Senatu fuit: quī me non complectetur: exoscularetur: certatim p̄ laudes cumulat: q; intetmīllum tam diu morem in publicum consulendi susceptis propriis simulatibus reduxiſsem: quod deniq; Senatū inuidia liberalſsem: qua flagrabat apud ordines alios: q; seuerus i cæteros: Senatoribus solis dissimulatione quasi mutua parceret. Hæc acta sunt absente Certo. Fuit enim seu tale aliquid suspicatus: siue ut excusabatur infirmus: & relationi quī de eo Cæsar adfuit. obtinui tamen quod inrederam: nā collega Certi consulatum: succedentem Certus accepit. Planeq; factum est: quod dixetam in fine: reddat præmium sub optimo principe: quod a pessimo accepit. postea actionem meam utcūq; potui recollegi. addidi multa. accidit fortuitū: sed nō tāq; fortuitū: q; editis libris Certus itra paucissimos dies ipſic' morbo decessit. audiui referētes hāc imaginē mōti eius: hāc oculis oberrasse: tanq; uidet Heluidiū respondere mihi. uera ne hæc asfirmare non ausim. Intetest tamen exempli: ut uera uideantur. Habes epistolam: si modo epistolā cogitas libris: quos legisti non minorē: sed impurabis tibi: q; contentus libris non fuisti. Vale.

C. Plinius Tacito. S.

Nec ipse tibi plaudis: & ego nihil magis ex fideiq; de te scribo. posteris an aliqua cura nostri nescio: nos certe meremur: ut sit aliqua: non dico ingenio. (id est enim superbum) sed studio: & labore nostro: & reuerentia posterorum. Pergamus modo itinere instituto: quod ut paucos in lucem fama prouexit: ita multos e tenebris: & silentio protulit.

C. Plinius Falconi. S.

sint. Intetest tamen exempli. pertinet tñ credere fuisse uera: ut tali exemplo mali detererantur.

Nec hortatur Tacitum ad comparandā sibi æternitatē scriptis. Tibi plaudis. tibi blādis & places: tua nimis amas. Ex fide. uel. Cura nri. futura sit de nobis. Nō dico. q; mereamur aliquā curā nri p̄ ingenii excusum. Studio & labore. circa disciplinas. Reuerētia posterorū. quā posteris habēs: quibus studēs aliq; litterarū mōmēta relinq̄re. Quod ut paucos. sicut pauci p̄ litteras ad summū gloriæ culmen puenērūt: multi tamē p̄ illas imortales facti sunt.

eor iuuenum ad optima tendentium imitatur ac sequitur industria. Motem. habere dicendi & fortiter accusandi. Inmissum. defectum metu malorum principum. Simulatibus. inimicitis. Inuidia. odio. maliuolentiis: qua flagrasset nisi Publicum permisisset accusari. Alios ordines. cæteros magistratus: an magis equestrem & plebeum. Cæteros. reos qui non erant senatores. Dissimulatio ne quasi mutua. tergiversando nolle intelligere: nec plebere crimina alicuius senatoris: ne sua pariter pleberentur: sed ita uidebantur se gerere ut unus alteri indulgeret. possumus imprimis respicere Veientonem tuentem Publicum: quia uterque delator fuerat. Tale aliquid. quod accusandas ueniret: adeo ægritudine simulauit. Siue. non fida fuit infirmitas.

Relationum. relatum est ad senatū de accusando Publico: nam prius tantum exposuerat Secundus accusandi causas.

Cæsar. Nerua. Intenderam. proposueram. Collega. Vectus Proculus focus Publici in præfectura. Successorem. ambiguum an in præfectura rerarū an in consulari: nam supra de eo loquēdixerat. & iam cōsulem. ego mallem in cōsulari: in quo designatus fuerat a Domitiano: sed eū honorē nōdū inuenerat. Præmiū cōsulari adulationis pmiū. Optimo. Nerua. Pessimo. Domitiano. recollegi. reduxi in memoriā. Addidi multa. conuenit cū illo ex libro ptimo. ubi tradit nō eadem publicari: q; dicuntur. Sed nō tanq; fortuita. sed rōne aliqua: nā sapientū qdam in fortia aliqd eē putat: sed eius improvidos casus ignorari a nobis. fortuitū: igitur uidetur q; Publicus paulo post decesserit non tanq; fortuitū: q; conscientia præſus & dolore in morbum incidērūt. Libris. de ultione Heluidi. Referentes. narrantes mihi. Respondere mihi. laudare meam actionem: & gratias agere pro ultione sua an respondere idest consulere quomodo dicerem. Vera ne.

Efugeram, secesserat in Thuscos Secundus ut liberius & ociosius uiuere: sed scribit non minus tibi molestari negotiis rusticis ingruentibus: interdū tū studere. In Thuscos, i. uillā iuxta Tinterniū tyberinū. Ne quidē possum facere ad arbitriū meū. Libellis supplicatiōibus: iamē tatiōibus. Quos libellos alios ad nōm: nā q porrigūf picipi: uel senatu: uel alicui magis tui postulatēs aliqd libelli dñific & qui libet ut suos frēqnter Secūdus solet appellare. Inuitus qā sunt illiterati simi. Meos i. utrus lego, qā iter turbor: & iā difficile ē post tps spaciū resum: ē priore itectiōe.

Retra. to. emendo. Intercapedinē. spacium. Serum. sunt qui legant frigida: scilicet deperditio actionis calore iners.

Acerbum. intempesituum: inopportu- num. Rationes. rerum rusticarum calculi. Quasi absentes, tanq si nō essemus ruri. exemplaria habent quasi absente. s. mei in eundem sensum. Patrem familiā ago. facio patrū familiā officium uiuendo meo- rum pradiorum partem. Hactenus. in hoc solo. Pro gestatione. causa gesta- tiōis magis q uiuendi prādia, duplex enim corporis exercitatio aut pedibus aut gesta- tiōe: sed gestabantur equo aut ueniculo: aut lectica: uel nauis. Sic rusticis. sic occupatis circa res rusticas.

Va. Desideranti Sabino promittit libellos suos: sed p ordinem ne memoriam conurbet. Exhibes negotiū tibi. quæris tibi laborem. Elices. elicere est blandicis ad se trahere: & educere: inde elices sulci aquari Columella scribente: q quos aqua collecta educitur ē litris. Per partes. p spe- cies. Quasi digesta. in ordine posita: uer bi causa orationes p fessic poemata: ac deinceps. istā. tuam. Gratias ago. q tuo usui satisficiat. Assiduate. nimio atri- ra. Turbem. confundam. Singula. unū aliquod. Pluribus. propter plura: & ne cōfundā te lectiōe multorum. Dimittere priora posterioribus. ut omittas priora: & confundas ordinem dum festinas ad posteriora. Priora. prius scripta.

Significas, Rufoni reprehendē- ti Virginium excusati: q iussit, se sepulchro inscribi factum illud suum memorabile: & Frō- tinum laudanti: q prohibuisset, conditōi- um sibi construi: deinde utroq laudat tanq diuerso itinere ad immortalitatem tendentes. In quadam epistola. libro sex- to ad Albinum. Frōtinum. Iulium Frō- tinum fecisse. Quem. Virginium.

Miraris. corripis. apud graecos scripto- res casibus distinguitur miror. nam o. u. a. c. o. genitiuo iunctum reprahendo si- gnificat: accusariuo uero laudo: apud la- tinos ex precedentibus & sequentibus di- scernitur. Sectantur. conquirunt: ad- mittunt. Supremis titulis. epitaphiis. Prædicido. se extollēdo. sensus ē in linez

Efugeram in Thuscos: ut omnis ad ar- bitrium meum facerem. At hoc ne in Thuscis quidem: tam multis undiq ru- sticorum libellis: & querulis inquietor: quos alii quanto magis inuitas q meos lego: nam: & meos inuitus: tetracto enim actiūculas quasdā. q post intercapedinem tpsis: & serum: & acerbum est: ra- tionelq qsi absentes negligūt. Interdum tamē equum cōscendo: & patrū familiā hactenus ago: q aliquam partem pradiorum: sed pto gestatio- ne pcturto. Tu consuetudinē seruā: nobis que sic rusticis urbana acta perferibe. Vale.

C. Plinius Sabino. S.

Va intentione: quo studio: qua deniq memoria legetis libellos meos epistola tua ostendit. Ipse igitur exhibes nego- cium tibi: qui elices: & inuitas: ut q plurima com- municare tecum uelim. faciam: per partes tamē: & quasi digesta: ne istam ipsam memoriam q cui gra- tias ago: aliduiate: & copia turbem: honera- tamque: & quasi oppressam cogam pluribus sin- gula: posterioribus priora dimittere.

C. Plinius Rufoni. S.

Significas legis te in quadam epistola mea iussisse Virginium Rufum inscri- bi sepulchro suo.

Hic situs est Rufus: pulso q Vindice quondam Imperium asseruit non sibi: sed patriæ.

Reprehendis q iusserit. addis etiam melius: te: & iussit Frontinum: q uetuerit omnino monumē- tu: sibi fieri: meq ad extrēmū: quid de utroq sen- tiam consulis. Vtrūq dilexi. miratus sum magis: quem tu teprahendis: atq mitaris: ut non puta- rem satis unq posse laudari: cuius nūc mihi sube- unda defensio ē. Oēs ergo: q magnū aliqd memo- radūq fecerunt nō mō uenia: uetūetia laude di- gnissimos iudico: si immortalitatis: quā meruere se- ctat: uictu: q nois famā lūpmis ēt titulis progat- nitūt. nec fete quēquā nisi Virginii iueio: cuius tāra in p̄dicādo uerēcūdia: quāta gloria ex facto.

Miror.

cognosco: qui esset tā uerecūdis in laudando se: & qui mereret tantā gloriā ex rebus p̄clare gestis: Vir-
ginius. Dilectus. nā tutor Secundo relictus affectū patens ei praeferre candidatū suū: rago ornatu ad
omnes illius honores ex secessibus accurret: sacerdotio dignū nominauit. demū moriens illi dixit: si filiū
haberem tibi cōmendarē. Prouectū. elatū. Cluuium. M. Cluuius Rufus: quem frequenter Tacitus in
historiis citat diues & eloquentia clarus nulli unq̄ sub Nerone periculū faciens: per quē idem princeps
pronunciauit se cantatū Nioben tragœdiarū: historias scripsit suorū temporū: uir facundus sed pa-
cis artibus: bellis intexpertus: de quo libro

Cluuius
Rufus.

Ipse sum testis familiariter ab eo dilectus: proba-
tusq̄ semel omnino me audiente prouectum: ut
de rebus suis hoc unum referret: ita secum aliquā
do Cluuium locutum. Scis Virgini quē historię
fides debeatur: p̄inde si quid in historiis meis le-
gis aliter ac uelles rogo ignoscas. ad hoc tu o clu-
ui: tu nē tu ignoras iō me faciles qđ faci: ut eēt
liberum uobis scribere quē libui: let. Agedū hūc
ipsū Frōtinū in hoc ipso: in quo parciore tibi ui-
detur: & pressior cōparatus. ueruit extrui monu-
mentū: sed quibus uerbis? Ipena monumēti sup-
uacua est. memoria nostri durabit: si uitā merui-
mus. an restrictus arbitraris per orbē terrarū le-
gendū dare duratū? memoriam suā: quā uno in
loco duobus uersiculis significare quod feceris?
qđ nō habeo propositū illum reprehendēdis: sed
hunc tuēdis: cuiusq̄ potest apud te iustior esse de-
fensio: qđ ex collatione eius: quem praeuulsi. Meo
quidē iudicio neuter culpandus: est quorū uterq̄
ad gloriā pari cupiditate: diuerso itinere cōcedit:
alter dū expetit debitos titulos: alter dū mauult
uideri contempsisse. Vale.

C. Plinius Venatori. S.

T Va uero epla tāto mihi iucūdiore fuit: q̄
to lōgiore erat: p̄sertim cū de libellis meis
tota loquerer: quos tibi uoluptati eē nō
miror: cū oīa nra p̄inde ac nos ames. ipe cū ab his
uidēas graciles qđ cū uberiorēs tū qđ expectauerā
colligo: si colligere ē nōnūq̄ deesse uuāt: torculū

Historiae
fides.

surx superfluam: q̄tum autem consuetudini famaeq̄ dandum sit id corē uincit ita ut intelligat: nihil
ad mortuos pertinere. Vitā. immortalitātē rebus praeclare gestis. Restrictus. breuissime dictō Fron-
tini. Per orbē terrarū: omnibus dum inquit Frontinus memoria nostri durabit. Vno in loco. in uilla
alienā. Duobus uersiculis. praescripto disticho. Illum. Frontinū. Cuius. Virginiū. Quā ex collatio-
ne. sine comparatione. Diuerso itinere. Virginius rectior: dū factū carminibus signat. Frontinus ductū
figurato: dum modestiam praeferit: & tamen monstrat se uictorū. Alter. Virginius. Alter. Frontinus.

T Va. gratam sibi fuisse Venatoris Epistolā testatur: qđ lōgaq̄ de scriptis suis loquere: demū si
significat quid ruri agat. Cū ab his. a nobis. legimus in multis exēplaribus tūq̄ maxime. Gra-
ciles. steriles. Quā expectauerā. p̄ter sp̄. Est. uere dici potest. Deesse. demere. Torculū
apud auctores pluriatā dici. nā Pl. fenior. xviii. unū sufficit torculū: & Vitruuius libro. ii.
liquet effluens per torculū: & mox effuso torculo dixerūt. item Columella. xiii. prius qđ uinacea torculis
exprimant. sed idē libro torcularia scripsit: Vitruuius. vi. torcular proximū sit culinae. at Cato inquit

Torcular.

Torculari-
um.
Torculari-
us.

torcularium si edificare uoles: & alibi in torcularibus quæ opus sint Columella uero de timotheo torcularis pro ipsis torculi operatoribus utitur. Marcellus aut torculum quo usu torcular dico. uerum Caro torculum funem in rotum appellet. Obrepere. lento passu ire. reperere: proprie dicitur de animalibus quæ uentre gradiuntur: quo reperiunt. Urbanis. ad urbanos ministros: qui tempore undemix curabant rustica: & Secundum reliquerunt solum notariis & lectoribus. Pomponius de uerb. fig. urbana famula & rustica: non loco: sed genere distinguitur: potest enim aliquis dispensator non esse urbanorum seruorum numero: ueluti is qui rerum rusticarum rationes dispensat: & e contra.

Notariis. qui breuibz notis excipiebant quæ dictabantur. Lectoribus. Zo- zimo & Encolpo.

Magna. dolet Passieni Pauli ægritudine præter bonos mores doctissimi. Nam Propertium: quæ inter maiores suos connumerabat elego imitabatur: lyrico Horatium.

A quo genus ducit. nam libro septimo de eodem dixerat: scribit elegos: gentili-
ciam hoc illi: est enim manticæ Propertii: atque etiam inter maiores suos Propertium numerat. In quo. elego. Ille. Propertius est. Tersum. emendatum.

Molle. tenellum. lasciuum. Ideoque. quia simile est Propertio ideo optime scriptum est. Fabius elegia quoque græcos prouocat: moticulus mihi tersus atque elegans maxime uidetur author Tibullus: sunt qui Propertium malint. Deflexit. dixerit a proposito itinere. Illis. elegis. Illam alterum. Propertium. hoc dicens di modo alibi est usus. Cognatio. genus. Ex. etiam est. Propinquus huius. Horatio sanguine conuinctus. Magna uarietas. est in lyricis Passieni: uarietas enim plurimum lectorem oblectat.

Mobilitas. transgrediendi ad alia facilitas. Alia lectio habet molitas: quod conuenit cum præcedentibus. Amat ut qui uerissime. amet. tam bene exprimit scribendo quod intendit: ut rem ante oculos ponat. Sidonius Apollinaris hunc locum comitatus est: æmulari libro quinto colit inquit ut qui solertissime: ædificat ut qui dispositissime: uenaris ut qui efficacissime. Tanquam singula: tanquam si um solit intendere: ergo singulari est perfectiora: nam uno tantum studio occupati præstantiores in illo genere sunt. Quam corpore. quia animus & corpus coniunguntur: necesse est altero patiente: alterum etiam affici. Modo. nuper. Illum se recipi. conualescere. Etiam. non solum mihi. Eius. Passieni quasi litteræ cum illo essent interituræ.

R

Requerer. nõ potest bona cõsuetudine se plerũq; cohæbere: ex exultet: & ostendet. facit hoc iter dum Tullius non tantũ in epistolis: sed in iudiciis simul: sed in iudiciis alibi: hic uero p̃sertim ubi gloriatur si quis doctus in urbe dicat: se statim & Tacitũ nominari: tanq̃ hi summã in litteris gloriam teneant. Iudiciũ authoritatem. quã iudices ferre debent. Omnes iudices. Coacti. ut otanionis nostræ ad pronũciandũ secundũ nos. Consurgerent. tanq̃ finito iudicio. M. Tullius in Verrem. quid fedetis: cur non in media oratione consurgitis atque disceditis iudices: uel consurgerent honoris gratia: ut accidit Athenis Xenocrati. historia est apud Valerũ Max. libro. ii. cap. de maiestate.

inuiscere: gustare de lacu mustum: obrepere urbanis: qui nũc rusticis præfunt: meq; & notariis: & lectoribus reliquerunt. Vale.

C. Plinius Scuero. S.

M

Magna me sollicitudine affecit Passieni Pauli ualutudo: & quidem plurimis: iustis simisque de causis. Vir est optimus nostri amantissimus: honestissimus. Præterea in litteris ueteres æmulari: exprimit: reddit. Propertium imprimis: a quo genus ducit. Vera soboles eoque simillima illi: in quo ille præcipuus: si elegos eius in manu sumpseris: leges opus tersum: molle: iucundum: & plane Propertianum: ideoque optime scriptum. Nuper ad lyrica deflexit: in quibus ita Horatium: ut in illis illum alterum effingi putes: si quid in studiis cognatio ualeat: & huius propinquus. Magna uarietas: magna inobilitas. Amat ut qui uerissime: dolet ut qui impatientissime: laudat: ut qui benignissime: iudicat: ut qui facit illi metomnia denique tanquam singula absoluit. Ego hoc pro amico: pro hoc ingenio non minus æger animo: quam corpore. Tandem illum modo se recipi gratulari: gratulare etiam litteris ipsis: quæ ex periculo eius tantum discrimen adiere: quantum ex salutis gloriæ consequentur.

C. Plinius Maximo. S.

R

Requeret agere mihi cuit: ut cetero uirum cui diu se ita iudicis authoritatem grauitateq; tenuissent: oēs repente q̃si uicti: coacti: cõsurgerent: laudaretq; frequenter e Senatũ

Provincia-
lis.
Italicus.

E senato a senatoribus a quibus benigne audiebatur. Famam constantiae, ut contra Marium & Claudiū. Sedisse, in gradibus Circi. Hunc equitem, ro. Requisisse, a Tacito. Italicus es an provincialis? provinciales eos accipere debemus: qui in provincia domicilium habent: non eos dumtaxat: qui ex provincia oriundi sunt: similiter Italicos: qui in Italia domicilium habent non solum inde trahentes originē. huc Vlp. ista duo similiter Tranqui. in Vespasiano distinxit cum scribit: honestissimo quoque Italico: rum ac provincialiū allecto. Ex studio, ex uario de litteris sermōe. Illum, equitem ro. dixisse. Quod

famam: qualem maxime optauerat: retuli, nunquam tamen maiorem cepi uoluptate: quam nuper ex sermone Cornelii Taciti. Narrabat enim Circensibus sedisse proximum equiti Ro. Hunc post uarios: eruditosque sermōes requisisse: Italicus es: an provincialis? rōdūse. Nosti me? & quidem ex studiis? ad hoc illū Tacitus es? an Plinius? exprimere non possum: si licuisset mihi: quod nomina nostra quasi litterarum propria non hominum litteris redduntur: quod uterque nostrum his etiam ex studiis notus: quibus alter ignotus ē. Accidit aliud ante pauculos dies simile. Recubebat mecum uir egregius Fabius Rufinus: super eum municeps ipsius: quod illo die primum uenerat in urbē. Rufinus demonstras me uidēs hūc? Multa deinde de studiis uis. Et ille Plinius est inquit. Vix fitebor: capio magnum mei laboris fructū. An si Demosthenes iure latus est: quod illū anus Attica ita noscitur? οὐτος ἐστὶ Δημοσθένης: ego celebritate nominis mei gaudere non debeo? Ego uero gaudeo: & gaudere me dico. neque enim uereor ne iactantior uidear: cum de me alienum iudicium: non meum prafero: praefert aput te: nec ullius inuidēs laudibus: & faues nostris.

C. Plinius Luperco. S.

Dixi de quodā oratore seculi nostri recto quidē: & sano: sed parū grādi: at ornato (ut opinor) apte. nihil peccat: nisi quod nihil peccat. debet. n. orator erigi: attolli: iterdū ēt effert: effecere: efferrī: ac saepe adcedere ad praecipua. nā plerūque altis: excelsis adiacet abrupta. tutius per plana: sed humilior & depressius iter. frequentior curatibus quam reptantibus lapsus: & his non labentibus nulla: illis nonnulla laus etiā si labant. nā ut quādam artis: ita eloquentiā nihil magis: quā ancipitia cōmendant. Vides quod fune in summa nituntur quos

nomina. ordo & sensus. quod nomina nostra redduntur litteris quasi propria litterarum non hominum id est cum nominatur Tacitus & Plinius statim intelliguntur docti & eloquentes. perinde ac si diceret: Tacitus & Plinius sunt nomina indicantia doctrinam: non homines. libro septimo ad Tacitum dixerat. gaudeo quod si quis de studio sermo: una nominamur: quod de te loquens ubi statim occurro. His hominibus. Multa, dixit municipi suo. Mei laboris. mei studii. Anus attica. quae Demosthenem emūdit & terse: id est attice. loquentem cognouit ex sermone: & inquit (erat enim illius celebre nomen) οὐτος ἐστὶ Δημοσθένης hic ē Demosthenes. at ab anus notatus est Theophrastus tanquam peregrinus: cum tamen is Athenis aetatem ageret: optimēque loqueretur. huius rei meminit Cicero de claris oratoribus: & Fabius libro octauo illa inquit anus attica Theophrastum hominem alioquin deserti signum annotata unius affectione uerbi hospitem dixit: nec alio se id reprehendisse respondit: quod nimis attice. i. affectate loqueretur. Praefero in dicium alterum. expono quid sentiat alii quod sane minus arrogans est.

Dixi genus dicendi in oratore probat grande & elatum: ac nonnunquam attenuatū. qui certo semper quodam itinere procedit: ita ut neque extollatur: neque deprimitur: ut res exigat: non recte dicere opinatur: nam testimonio Homeri. M. Tullii. Demosthenis: quidē Aeschini nititur plerūque eleuandam orationem esse. Recto. quia aequo stilo procedit: nec diuertit ab instituta uia. Sano. in nulla re peccante.

Grādi. elato. magnifico. sublimi. At ornato apte. uix orationem suam ornato oportune. Quod nihil peccat. quod est nimium sanus. Debet. n. orator erigi. M. Tullius quod multa de oratoris subtili & moderato diseruisset: sic de graui concludit. illum uere dici posse eloquentem: qui humilia subtiliter: & magna grauitate: & mediocriter temperate potest dicere. nam secū

dum Fabiū admittibilem orationē non sic quomodo prodigia miramur. Effert: effecere. ebullire: excellere: & calore cōcitari. Accedere ad praecipua. exponere se piculo perēdo altissima. Abrupta. diuulsa: depressa: periculosa. Tutius iter. sit. Reptantibus. leniter incedentibus. His. reptantibus. Nulla. laus est. Illis. currentibus. Ancipitia. pericula. Qui fune nituntur in summa. qui pedibus per funē in altū tē-

dunt, quos funambulos siue funerepos: graeci $\sigma\chi\omicron\iota\upsilon\omicron\beta\alpha\tau\acute{\alpha}\varsigma$, appellant. Clamores, acclamationes: ad mationes spectantium cum clamore, legimus imperatorum aliquos ut magis admirabile spectaculum darent introductisse in theatrum elephantem decurrentem per funem a fummo. Maxime periculosa, quæ sunt maxime periculosa. $\pi\alpha\rho\alpha\delta\omicron\varsigma$, inopinata, præter spem: admiranda: sic enim interpretatur Fabius & Suidas, & pariter Cicero Hecatonem graecum imitatus sua paradoxa eomposuit. Demosthenes interdum his utitur: ut contra Philippum: & pro Olynthiis: ac in oratione pro corona. Graece ma-

gis exprimūt, uerbo graeco ista magis ostē duntur. Quæ grandi sunt subiecta discrimini, nam opus est maximo ingenio ac arte: & ut Fabius inquit remediis scire ea tractare, Tunc in tranquillitate. Scribunt funes, tempestate quæritente sibilant rudentes. Virgil. stridorq; rudentem, oratio ista grandis est & excelsa: qualis illa ex libro nono immitte rudentes: pāde uela: ac si quando alias toto ingenio uehere, talem oratorem commendat Fabius, at ille inquit: qui saxa deuoluat & pontem indiguetur: & rippam sibi faciat multus & torrens orator iudicem uel nitentem contra feret: cogetque ire quæ rapit: hic defunctos excitabit: apud hunc & patria ipsa exclamabit: amplificatiōibus extollet orationem: & in superationem quoque eriget: quæ Carybdis tam uoras: & oceanus mediusfidius ipse nota sunt enim iaz studiosis hæc lumina: hic deos ipsos in congressum prope suum: sermonesque deducet. Tunc ille clausus, cum rectam tenet in periculo gubernationem: & portum illesus subit. Dns maris, Castori & Polluci: qui prærant nauigantibus: de quibus in Quid Horatius: possumus etiam Neptunum & cæteros respicere.

Cur hæc scripsi. Sublimia, nimium elata. Nam sublimitas per se laudabilia sunt: sed in his iudicio acri opus est: & discernenda sunt materiz modis: quod enim alibi magnificum: tumidum alibi: & quæ humilia circa res magnas: apta circa minora uidentur: ut autem in oratione nitida notabile est humilium uerbum, & uelut macula: ita a ferme tenui sublimitate: nitidūq; discordat: sitq; corruptū: quæ in plano tumet. Nimia immodica, redundantia. Insignia, præclara. Grande, & altum: laudi sunt, Immodicum & enorme, uicio. Potissimum attingam, imprimis adducam. Tantumdem, pariter.

Alcetrut in partem, ut iterum gradis: modo pressus appareat. $\alpha\rho\alpha\chi\epsilon\ \lambda\omicron\upsilon\pi\epsilon\rho\alpha\ \chi\epsilon\omicron\nu\ \alpha\upsilon\rho\iota\ \lambda\epsilon\ \sigma\epsilon\lambda\omega\iota\ \gamma\epsilon\iota\upsilon\mu\epsilon\gamma\alpha\varsigma\ \omicron\omicron\rho\alpha\upsilon\omicron\varsigma$, ifonuit lata terra: circum uero reboauit magnam cœclū, ex. xxi. Iliados ubi dii inter se cōtēdētes introducuntur: quoque tumultu secuta sunt prædicta, hoc exemplum liberto ad grandem orationem: sequens uero ad altam, nā est aliquandifferētia & totū illud Homeri ex libro quarto: Iliados. $\omega\varsigma\ \lambda\omicron\tau\epsilon\ \chi\epsilon\iota\mu\acute{\alpha}\rho\pi\omicron\varsigma\ \omega\tau\omicron\varsigma\ \mu\omicron\iota\ \eta\alpha\tau\omicron\upsilon\sigma\epsilon\phi\iota\ \rho\epsilon\omicron\upsilon\tau\epsilon\ \sigma\epsilon\ \lambda\omicron\mu\iota\delta\ \gamma\alpha\gamma\mu\epsilon\iota\alpha\upsilon\ \sigma\upsilon\mu\beta\alpha\lambda\epsilon\ \tau\omicron\upsilon\ \omicron\mu\beta\epsilon\rho\iota\mu\omicron\upsilon\ \nu\lambda\omega\rho\ \gamma\omicron\rho\omega\upsilon\omega\upsilon\ \epsilon\upsilon\ \mu\epsilon\gamma\alpha\lambda\omega\upsilon\ \eta\omicron\iota\alpha\eta\varsigma\ \epsilon\upsilon\tau\omicron\sigma\epsilon\ \chi\alpha\rho\alpha\delta\eta\mu\iota\delta$, i. ut autē quādo torréte fluuii ex mōtibz fluentes in conuallē conferunt fluuiālē aquam: aquæ ductibus ex magnis cauū intra aluicum. Examine, acri iudicio diligenti trutinariē. Incredibilia, an immania, i. uicosa. Magnifica, an cœlestia, admiranda. Nec ego nō ita infansio, nec me aut dixisse similia ei homero: aut puto posse dicere. Nunc, cū dixi, stridunt funes: turbatur arbor gubernacula gemūt, Gyro, spacio. Impetus, feruore, calore. Alia conditio oratorum, M. Tullius de perfectō oratore poetis plurimū lucētiæ tribuit: minus oratori: & Fabius inquit meminertimus nō p omnia poetas esse oratori sequendos: nec libet

soleant excitare clamores: cum iam: iamq; casus uidentur. Sunt enim maxime mirabilia: q; maxime in expectata: maxime periculosa: ut quæ graece magis exprimūt $\pi\alpha\rho\alpha\delta\omicron\varsigma$: q; grādi sunt subiecta discrimini. Ideo ne q; compar gubernatoris est uirtus: cum placido aut cum turbato mari uehitur, tunc, n. laudate nullo illaudatus inglorius subit portū. At cū stridūt funes: turbat arbor: gubernacula gemūt, tūc ille clarus: & diis maris, proximus, cur hæc uisus es mihi i scriptis meis adnotasse: q; dā ut sublimitas: ut proba audienti: aut nimia: q; ego plena arbitrabar plurimū autē refert reprehendenda annotes: an insignia: ois, n. aduertit quod eminet: & extat: sed acri intentione iudicandum est: an immodicum sit: an grande: alium an enorme: atq; ut Homerū potissimū attingā: quē tantumdem alterutram in partem potest fugere? $\alpha\rho\alpha\chi\epsilon\ \lambda\omicron\upsilon\pi\epsilon\rho\alpha\ \chi\epsilon\omicron\nu\ \alpha\upsilon\rho\iota\ \lambda\epsilon\ \sigma\epsilon\lambda\omega\iota\ \gamma\epsilon\iota\upsilon\mu\epsilon\gamma\alpha\varsigma\ \omicron\omicron\rho\alpha\upsilon\omicron\varsigma$, & totū illud, $\omega\varsigma\ \lambda\omicron\tau\epsilon\ \chi\epsilon\iota\mu\acute{\alpha}\rho\pi\omicron\varsigma\ \omega\tau\omicron\varsigma\ \mu\omicron\iota\ \eta\alpha\tau\omicron\upsilon\sigma\epsilon\phi\iota\ \rho\epsilon\omicron\upsilon\tau\epsilon\ \sigma\epsilon\ \lambda\omicron\mu\iota\delta\ \gamma\alpha\gamma\mu\epsilon\iota\alpha\upsilon\ \sigma\upsilon\mu\beta\alpha\lambda\epsilon\ \tau\omicron\upsilon\ \omicron\mu\beta\epsilon\rho\iota\mu\omicron\upsilon\ \nu\lambda\omega\rho\ \gamma\omicron\rho\omega\upsilon\omega\upsilon\ \epsilon\upsilon\ \mu\epsilon\gamma\alpha\lambda\omega\upsilon\ \eta\omicron\iota\alpha\eta\varsigma\ \epsilon\upsilon\tau\omicron\sigma\epsilon\ \chi\alpha\rho\alpha\delta\eta\mu\iota\delta$. Sed opus est examie: & libra: i. credibilia sint hæc: an immanias an magnifica: an cœlestia. Nec nunc ego me ei similia aut dixisse: aut posse dicere puto, non, n. ita infansio. Sed hoc itel ligi uolo laxandos esse eloquentiæ frenos: nec angustissimo gyro ingeniorū impetus restringēdos: At enim alia conditio oratoris: alia poetarū: quasi

ciuitatis. οὐκ ἐπὶ τῇ μὲν τοῦ ἀντραπῶντος κοινῆς τῶν ἐλλήνων σίμφορῃ νῆσοι λαβόν-
τες ὡς ἀνετηνῶν πραγμάτων: ἔσωσαν δὲ τὸν διὰ τῆς πολιτείας πλεονεξίας ἀπορροῆς
num reicitis hoīem tanq̃ communem græcorū calamitatē: aut cōprehēdētes tanq̃ latronē terū: sub
p̃textu p̃ reperi nauigantē punietis. Et alia. q̃ ibidē explicant quālia sunt. ἐν τῇ ἀλλοτρίῃ
vous: καὶ πλεονεξίας τραπεζιῶν τραπεζῶν τοῦ ἐργαίου παρανομία: ἐς μέσον πωτὲ τῆς τε
ἐμβάσιως χάρας καὶ τῆς φιλανθρωπίας. deferret autē illos: & pluribus circūactis moribus Euripo apud
quē habitat in mediū decidit. Thebanorū inimiciciæ: & Philippi. Idē notis. q̃bus
priora. tanq̃ nimīū turgida. Cōfodias. ta
xes. alluist ad morē antiquū quo uerū im-
probata scripta notabant: & aliter scio pro
bata. In illa ipsa. grandia. Illis. quæ nō
sūt i hac ep̃la: sed fuerūt i aliis Secūdi scri-
ptis. Tumidū. immodicū: enormē. legiſ et
timidū. i. deterrebis me ab hac audacia ex
tollēdē ofonis. Faciā. pbabo. Temera-
riū. temere mea scripta reprehendisse.

Historia.

Vanta. historion recitantiā hēti
exēplo mōstrat: nā cū liber reci-
taret de scelēbus ciuīdū ob-
secrariū eius amici: ut reliq̃ ps
a recitantiē supprimeret. Sextilius Latera-
nus ad quē nūc scribit Secūdus cōsulari
gessit cū uero Antōnio. auctor Capitolin⁹.
Quāta p̃tās. nescire. n. qd̃ antea q̃ natus sit
fuerit: referēte. M. Tullio ē semp̃ p̃uere ēē
hoc illud ē p̃cipua i cognitiōe rerū salu-
bre ac frugifera: oīs te exēpli documēta i
illustri posita monumēto intueri: uñ tibi
tūc q̃ resp. q̃ imitere capias: uñ fœdū scē-
ptū: & exitu fœdū uitensā pulchrū ē alio-
rū erratis i melius illustrare uitā nostrā: &
nō qd̃ alii egerit quere: sed qd̃ optiē actū
sit nobis. pponere ad imitandū. senioq̃ cō-
silia: quos lōga ætas prudētiōres fecit. lau-
dant a iunioribus. at hos antecellit histo-
ria: q̃to plura exēpla rerū cōplectis diutur-
nitas epis: q̃ hominis ætas: & q̃ lati⁹ apud
Diodorē i cōmēdationē historię tradidit.

Maiestas honoris amplitudo: q̃ maiorib⁹
isunt: et sine honore. Numē. dei nutus
potestasq̃. Eiusdē. recitantis. nā hi amici i
libro illo notabāt: legiſ et ciuīdā. i. iuri-
cuius scelera i ea historia narrabant. Pu-
dor. iest hōib⁹. i. erubescūt hoīes audire:
quæ nō uerens facere. Ille. author historię.

Quod rogabat. ne reliquū recitaret. Sinebat fides. hoc
iure concessit: fide amicorū id exigentiū. Factū. res notabilis. Manet. scilicet. Tanto magis. quia sup-
pressa ē reliqua pars a recitatione: nā uetita audisui cōquirunt. Sed nō statim. q̃a cōtinere intendebat
illū scriptor apud se per aliquod tps. Disserunt. longius protrahuntur.

Ost. tribus ep̃lis: quas a Verginio Romano piter acceperat ridet: sed negat ali luculenter
scriptas sibi relatas rogatq̃ ut q̃primū mittat. Desyderatas: a me expectatas. Plotinā Traia-
ni uxore: quæ cum primū ad palatiū accessit et gradibus ad populū cōuersa talis inquit huc
ingredior: qualis exire uolo: & per oēm principatū sic se gessit: ut oī culpa careret. Tmō de-
functo Adrianus creatus ē princeps: q̃q̃ Traianus confobrinæ suæ Iulianæ uiuens noluit adoptare: sed
operā dante Plotinā: quā Adrianus excellētissime coluit: & ornauit: per nouē. n. functis dies atratus inces-
sit: & i honorē eius templū erexit: & basilicā apud Manauffum opere admirabili: ac hymnos in tā fecit.
hæc sumpta ex Dione Spartiano: Eutropio. fuit: & alia Plotina uxor aulici Cæsariani rata fides atq̃ sin-
gularis pudicitia: foemina: quæ maritū exulem secuta est: & redditū precibus impetravit. Sanctissimā.

Plotina.

ἀδὴν ἀποτίμῃς ἑβέτερον ἀνέρωδον ὡς κοινῆς τῶν ἐλλήνων σίμφορῃ νῆσοι λαβόν-
τες ὡς ἀνετηνῶν πραγμάτων: ἔσωσαν δὲ τὸν διὰ τῆς πολιτείας πλεονεξίας ἀπορροῆς
γὰρ τῶν διὰ τῆς πολιτείας πλεονεξίας ἀπορροῆς.
& alia. Expecto quædā ex hac ep̃stola: ut illud
gubernacula gemūt: & diis maris proximus: iis
dem notis: quibus ea: de quibus scribo: confodi-
as: intelligo enim me dum ueniām prioribus pe-
to in illa ipsa: quæ annotaueras incidisse. sed con-
fodias licet: dum mō iā nūc denunciare diē: quo &
de illis: & de his corā exigere possumus: aut .n.
tu me tumidū: aut ego te temerariū faciā. Vale.

C. Plinius Laterano. S.

Vanta p̃tās: quāta dignitas: quāta mase-
stas. quantū deniq̃ numē sit historię cū
frequētē alias: tū p̃xime sensi. Recita-
uerat quidā uerissimū librū: partēq̃ eius in aliū
diē referauerat. Ecce amici ciuīdē orātes: obse-
crantēsq̃ ne reliqua recitaret: cātus audiēdi q̃ fe-
cerit pudor: q̃bus nullus faciēdi: quæ audire ru-
bescūt. & ille quidē p̃stitit qd̃ rogabat. sinebat fi-
des: liber tñ: ut factū ipsum: manet: manebit lege-
turq̃ semp̃ tāto magis: sed nō statim. incitant enī
hoīes ad cognoscenda: quæ differuntur. Vale.

C. Plinius Romano. S.

Ost longū tēpus ep̃las tuas tris pariter
recepī: oēs elegantissimas: amātissimas:
& quales a te uenire p̃sertim desideratas
oportebat: quarum una iniungis mihi iucundis-
simum ministeriū: ut ad Plotinā sanctissimā fce-

in p̄nagritico ubi de moribus illius plura differunt: tibi inquit uxor in decus: & gloriam cedit: quid, n. illa sanctior: quid antiquior: non ne si pontifici max. diligenda sit coniunx: aut hanc: aut similem (ubi est autem similis): elegit? Arthemisium. in super Arthemisium ciuitas Ocnotoioge in mediterraneo. Philistus autem referente Stephano eandē Arthemium uocat: est et Eubolae ciuitas. Pupillus. antiqui pueri pupum dixerunt: unde pupillus deductus est: secundū Pōpontiū qui ipubes desit esse in p̄is p̄tate uel morte uel emancipatione. Cōs. mih. nā & ipse in Thulcis gracies colligo: paulo, n. ante dixerat: ipse uindemias

Arthemium.
Pupillus.

minam litterarū tuarū perferantur. Eadem commēdas pupillum Arthemisium. statim pr̄stari qđ petebat. Indicas etiā modicas te uindemias colligisse. Communis hūc mihi tecum ē qđ in diuer sissima parte terrarū: querela est. Altera epistola nuncias multa te nunc dictare: nūc scribere: qui bus nos repr̄sentes: gracies ago. agerem magis si mehercule illa ipsa: quae scribissat dictas: legere potuissē: & erat aequum: ut te mea: ita mea tua scripta cognoscere: etiam si ad aliū qđ ad me pertinerent. Polliceris in finē: cum certi de uicē nostrae ordinatione aliquid audieris: futurū te fugitiuum rei familiaris: statim p̄ ad nos aduolaturum: qui iam tibi cōpēdes nectimus: quas effrin gere nullo mō possis. Tertia ep̄la continebat esse tibi reddita orōnem p̄ Clauio: eāq; uisum uberiorē qđ dicere me: audiēte te fuerit. ē uberior: multa etenim postea miseri. Adiciis alias te lras curio sius scriptas misisse: an accēperī queris. nō accēpi eas: accipere gestio. p̄inde prima quāq; occasione mitte appositis: qui dē alutis: quas ego (nō parcius possum) centesimas cōputabo. Vale.

C. Plinius Rustico. S.

T. satius ē unū aliquid isigniter qđ facete plura mediocriter: ita plura mediocriter: si nō possis unū aliquid isigniter. Q. d. ituens ego uariis me studiorū generibus nulli satis cōsiliū exporior. Proinde cū hoc: uel illud legēs: ita singulis ueniā: ut nō singulis dabis. an ceteris artibus excusatio in numero: lris durior lex: i qbus difficilior effectus ē: qđ aut ego de ueniā qđ isgratus? nā si ea facilitate p̄xima accēperis: qua priora: laus potius sperāda: qđ ueniā obsecranda est: mihi tamen ueniā sufficit. Vale.

C. Plinius Caninio Rufo. S.

intēti pluribus artibus nō possint omnia perfecte complēdi. Litteris: doctis scriptoribus. Lex. conditio. Durior: seu etior qđ nō respiciamus quot genera scriberint: sed tātum unum quodq; per se. Effectus. perfectio. Difficilior: certe difficilior: ceterarū enim artium inuenti sunt artifices perfectissimi ad summum magisteris sui culmen peruenientes. litterarum uero nemini adhuc nouissimū cui aliquid non defuerit. De ueniā: tecum dispo. Facilitate. benignitate: commendatione: priora mea scripta accēpisti. Venia sufficit. satius est mea excusari.

Fugitiuus.

T. satius: excusat sua scripta qđ non sint exactissima: tamen quia plura: & diuersi generis tota lerada. Rusticus: filius Antistii Rustici: quē Mart. mōrat perisse i Capadocia. Vnū opus. Insigniter: egregiū: excellens: admirandum. Plura mediocriter. satius est facere: Non possis. facere. Variis generibus. nā scripsit tragedias: hendecasyllabos: elegos: & metros: epistolas: orōnes. Hoc unū aliquid opus mediocris. Ita singulis: ita dabis ueniā singulis qbus meos scriptorum: non tanq singulis sunt. n. plura: & ideo maiori ueniā dignus si nō quāq; sunt perfectissimi. An excusatio ē ceteris artibus i nōro: i. an excusabimus ceteros opifices si nō sint exactissimi circa unum quodq; artificium: quia in numero. In multarū artium p̄fessio.

Rusticus.

Necidi mira de hipponensi delphino narrati: qm̄ puero assuegerat: ut natantē subiret: & in spectatibus multis p̄ mare ferret: ac in terrā reduceret. monet igit̄ Canintū municipē suū ut uelit hūc materiā metro excolere. Ficta, falsa. Scholastico, octo. so. llo. tuo. Altissimo, magni spiritus. Poetico, diuino: nato ad carmē. nā poeta nascitur: oratores finus: nihilq; bñ sit iura Minerva ac mus: & mediocres poetas nemo nouit. oportet igitur utque uatē nasci altissimo ac pene diuino ingenio: hic Caminus postea bellū daciū: quo Traianus Dacos uicinis scribere exorsus est. Super coenā. inter coenādū. Authoritar ranti hoc. Quid poeta cū fidei qd opus est poetae uera scribere? Is ē tali fide. Scriptus. ū scribere parex. Hipponēsis colonia. Stephāus ex authoritate Polybii Hippon inq̄t ciuitas Labyz. Strabo: duo Hippones alter v̄ tiaz: p̄xim⁹ alter remotior: & feto p̄pinq̄us. Plin⁹ Africa tria p̄mōtoria Candidū Apollonit Mercuri i altū p̄curētia duos efficiūt finus: Hipponēsem p̄ximū ab oppido: q̄ Hipponē dillurū uo cārdiathrū getet p̄p aqua: itrigua. P̄p. p̄mōssi ea q̄ p̄pne nomē Africae usurpat est: Hipporegia: tria p̄mōtoria uiste p̄icla i altūduos grādes finis efficiūt. Hipponēsem uocāt p̄ximū ab Hippōe diarthorū quod littori eui appositū ē. Solin⁹ Boriā p̄mōtorū tradit Hipponē de interflōe re feto diarthrū appellatū. Ptolem⁹ i Africae minoris situ. Hippo p̄mōtorū: Hipponē regiū: itē Hipponē uel equorū citationē refert. ex q̄bus colligit̄ alrege dictū regiū: alrege Diarthrū uñ Statius i Syluā de p̄iore inq̄t Et uaga: & antiq̄ dilectus regib⁹ Hippon. q̄ Strabo utrosq̄ regios dixerit. hic. p̄cul dubio diarthrū intelligit romanorū coloniā. Ex hoc stagno. legif. etiā: & hoc f. stagno ē aestuariū. Aestuariū. ab aestu maris dictū aestuariū ē. n. locū marinis aq̄s re fertur ex inundationibus scētrū quas uordertanea sape in modū fluminis replentur: & ut uat̄ Strabone ipso in. it. dicente aestuariū dicitur referat̄ m̄rinis aq̄s conuallēs ex inundationibus pelagi per quāt i medietate nea instat fluitorū nauigat̄ ascēdūt ad uicina p̄sertim oppidā: hūc nauigat̄ioe aestuariū aliq̄ uocat. Vitruu⁹ de marinis aq̄s nō solū aestuariū ē: & de putealibus dici posse mōstrat. In aut̄ impet̄ uolūtū d̄po rittunc secūdū puteum dextra ac sinistra de sodiantur aestuariat̄a quomādmōd̄ per uat̄s spiritus ex aestu dissipantur. Emergit. exoritur a mari. Aestus. maris motus. elementū pelagi tēnē: p̄as mōhdi est: Vegeto credimusque prater uentorū statum: sub quoq̄ spirantib⁹ motusq̄ urgetur: nā certis horis diebus pariter ac noctibus aestu quodāquod reuma uocant: uultro citroq̄ p̄currit: & more currentiū fluminū nunc exundat in terras: nunc aestus in altitudinem suū. Reptessit. retrocessit in mare rediit. impulsit. undā in aestuariū. Hic aestus. hoc aestuariū. Teneat. occupat: Solent. de sodat. m̄rinis n̄ puerilis iulibus promit. Altissime. longissime in altū. Prouehant. progredi. Victor. i certamē natandū. Ut relinq̄ litus. sicut p̄currit lōgius a littore. Relinq̄. excedit. anteit. Vltiora. maris ite riot: an ad alterā aestuariū rippā. Incutit. et obuius sit. Præcedere. p̄debat. infinita pro indicatione. Subire. p̄ue. dorso exsuperare. Trepidatē. timēte nouitate rei. Aequalib⁹. ūoni. Serpis. diuulgat. Colonia. Hipponem. Narrare. narrabant abis quæ audiuerant. Obident. occupant. spectatores. Maris simile. stagnum ibid̄ aestuariū. Ille. puer qui pridie uelut erat a delphino. Ille. puer. Ceteris. pueris. Exiit. in altū. fuit ab aestuario ut uidet. ocior inq̄ Pila uunculus ē Delphinus uolueret ocior te. tanta uel exitus p̄teritq̄ uela natiū trāsuolēt. Ignet. p̄ue. ad se. uenit. Expedit. absoluit. Hoc.

Hippo.

Necidi i materiā uerā: sed simillimā fictę dignaq̄ scholastico isto altissimo: plæq̄ poetico ingenio. Incidi aut̄ dū sup̄ coenā uaria miracula hincinde referunt. magnā authori fides: rætū qd poeta cū fidei i th̄ authori cui bñ ul' h̄istoria scripturū credidit̄. Est i Aphrica hipponēsis colonia mari p̄ximā: adiacet nauigabile stagnum: ex hoc i modū fluminis aestuariū emergit: qd uice altera pur aestus aut reptessit: aut spulienūe lēret maris: nūc reddid̄ stagno: ois hic aestus piscādū: nauigādū: arq̄ ēt̄ watādū studio tenet maxie puerorū: quos ocū: iululq̄ sollicitat hīs gloria: & uirtus altissime p̄uchi. uictor ille: q̄ lōgissime ut lit̄: ita simul natātes reliq̄. Hoc i certamē puer qdā audetior ceteris i: uelutiora tēdebat. Delphius incutit: & nūc p̄cedere puerū nūc seq̄: nūc c̄scēdūt: postremo subire: de p̄p̄ere: ite subire: trepidat̄ q̄ p̄se: p̄ximū i altū: mox flectit ad litus: reddid̄: terrā: & aq̄libus. serpit p̄ colonia fama. cōcurrit oēs ipm̄ puer: tanq̄ miraculū aspiceret: ite rogare: audire: narrare. postero die oblidit̄ litus: p̄p̄cat̄ mares: & si qd ē maris simile. natāt pueri: iter hos ille: sc̄cauti. Delphius rurs⁹ ad rēpus: rursus ad puerū hēit: ille fugit cū ceteris. delphius q̄si iuit̄: & reuocet̄: exilit: mergit̄: uariosq̄ orbes sp̄icat̄: expedit̄. hoc

Aestuariū.

factum est. Innutritos mari, affuetos natare in mari. Subiret timendi pudor, puderet timuisse natare. Appellunt. Simonē uocatur delphinū hanc appellationem mire agnoscit:q; rostrū simū hēt: hoīem nō pauecit ut alienū: ubi uiam nauigis uenit alludit exultans certat etiam. Adnotanti tergo, delphino.

Amari, a delphino. Aristoteles. ix. de animalibus: plura scribit de delphinis. oarrant indicia morū placi dori: ac mitiū amore: q; in pueros: & affectus libidinis: & Plī. testat pueri a delphino tibus Augusti p luccinū lacū inuē: cū. Duris author tradente Athenæo in lafo delphinū dilexisse pueri noīe Dionysium:

Delphini
mira.

altero die: hoc tertio: hoc pluribus. donec homi nes innutritos mari subiret timendi pudor. adce dunt: & alludunt: & appellanti tangunt etiā: per tractatq; praeuēnt. crescit ad iacia: & experimē to maxime pueri: qui primus expertus adnotanti isiliū tergo: ferē: referēq; agnoscit ferē & amari pu tat. amat ipse. neuter timet: neuter timeat: huius fiducia in iūctū lo illius augeat: necnō alii puer i dextra i. & uia: p simi eunt hortātes: monētēq; ibat una (id quā mirū) delphinus alius tū spe ctator: & comes: nihil enim simile aut faciebat: aut patiebatursed alterum illum ducebat: redu cebatq; puerum ceteri pueri. i. e. redibile: tam uerum tū q; priora: delphinū gestorē: collusorēq; puerorum in terrā quā extrahi solitū: harenisq; siccatū: ubi incaluisse in mare reuolui. constat O. tuiū Autum legatū procōsulū i littus edu cto religioe praua superfudisse unguentū: cuius illū nouitate odore in: in altū refugisse: nec nisi post multos dies uisum: languidum: & mortuum: mox redditū uiribus priorem lasciuia: & solita ministeria repetisse. confluēbant oēs ad spectacu lum magistratus: quorum aduentus: & mora im modicis resp. sumptibus atterebatur. Postremo locus ipse quietem suā: secretumq; perdebāt. placuit occulte interfici: ad qd cohibatur. Hæc tū: quā miserationē: quā copia deflebis? ornabis? attolles: quāquam nō est opus affingas aliquid: aut aditruas. sufficit ne ea quæ sunt uera minu antur. Vale.

C. Plinius Tranquillo. S.

per aliquot menses: mox reuersus in eodem miraculo fuit. plura idem: & gellius Apollonem grāmarū securus protulerunt exempla de amoribus delphinatorum. Proconfuls: Flauianus: cuius imperio delphi num unguento conspexit. Educto. delphino tracto in sicum. Religioe praua. superstitioe ductū. illum. delphinum. Nouitatem. insolentiam. Dies. menses dixit auunculus. Ministeria. colludendi: & deferendi puerum. Magistratus. Præfecti Africæ omnes conueniebant Hipponem tanti spectaculi uisendi gratia. Resp. hipponenis. Immodicis. maximis: nam sumptus de publico faciebant magistra tibus consulentibus. hinc Plī. senior coartrato miraculo scribit i. iniurie potestati inhospitalis ad uisum dum ueniētiū Hipponenfes in necem eius compulerunt. Locus ipse. Hippo prius infrequens. Per debat quietē. erat inquietus conuentu tor porellatum. Quod. animal. Miseratione. q; immerito tan ta delphini humanitas sublata sit. Attolles. augebis: amplificabis. Affingas. si cū aliquid addas.

Explica, consulit Trango, an experiat Encolpū liberrū suū in recitatione uersuū suorum: cū ipse sibi diffidat. Explica æstū, exime scrupulū: dubitanti cōsule. Audio, intelligo. Cōmodius, tolerabilis recito: quia magis assuetus illage recitatione: & ideo tātō minus recito cōmodius uersus: quia minus assueui. Liberrū, Encolpū: de quo statim i pricipio, fr. nā Zosimū is amiserat. Familiare, signū familiaritatis cū auditorib⁹ q̄ elegi illū: quē scio nō hñ le. Cluq; : sed tñ meli⁹ me recitaturū noui. Melius, minus male. Perturbatus, audientiū corona ipeditus. Defixus, terram intuem,

Similis ociofo, ignauus, ocitabundus. Ut qdā, cōfocuerit. Profecuat, subseq̄: imitabor, uñ subiecit saltare: q̄ pantomi-morū est. Legere, recitare. lita, poemata. Vel facere, & non recitare.

Librū, Scribit Appio se emendaturū librū: quē ad se miserat: & cū diligentiā i retradiendis opib⁹ pbet: nimis tñ respuit. Grās ago, q̄ cōfusus nō iudicio mihi limandū dederis. Cupiā, legere. Eā reuerentiā de-beo: ita reueretur. Vacuo, libero a curis, ociofo. Irreligiosum, nephariū: prophānū. Modus finis, mensura. M. Tullius de pfecto oratore p̄cipit in oib⁹ rebus seruandā mēsurā: nā tū offendit nimis q̄ parū. i quo Apelles pictores quoq; eospectare dicebat, q̄ nō sentitēt qd eēt satis: uñ in græcis epigramatibus Cleobuli dictū: mēsurā optimam: & Pittacine quid nimis.

Deterit, necessariā tollit. he dixerat ad Tranquillū: nec famo splendescit limas: sed atentur. A recentioribus, a nouis operibus. Reuocat, retrahit.

Variis, ordinem uitæ: quē ruti æstus tpe seruabat Fusco Salinatori explicat: ibique & studioq; suorum: & gestationis ac uelut modū amicorū cōfabulandōs: & suas uenationes enarrat. Horā primā, diei, nā diem inchoat ab aurora. Ante, primā dē ei horam. Cum silentio & tenebris aīus alitur, cum nō disturbatur ab aspectu celi-culus rei, nam cum sit oculus cor hominis secundum plinium: & in eo animus inhabitat: magnaq; cogitatio obcecet abducto intus uisu: quicquid uiderit statim penetrat illud: inde nō est mirum si intentionem subinde disturbet: & monumentis traditur Democritum philosophū sua sponte, oculis captum: quia exillimaret cogitationes: commentationesq; animi sui in contemplandis naturæ rationibus uegetiores: & exactiores fore: si eas uidendi illecebris: & oculorum impedimentis liberasset: quamquam Laberius aliam huius eccectationis causam refert auctore Gelio. Alit, innutritur: uiget. Auocat, me retrahunt a studio. Mihi, arbitrio meo: & uoluptati. Nō sequor oculos aīo, nō cogito q̄ oculi uideāt: qd. n. uidere possunt i tenebris: Sed sequor animū oculis. sed oculi famulant aīo. Vidēt eadē q̄ mens, cogitant id qd mens: nā illoq; officiū refert ad animū cū nō distrahuntur i uidendis corporibus. Si quid, operis est mihi ipse feci. Cogito ad uerbū, singula uerba diligenter ex animo. Plura, uerba. Tenet,

Explica æstū meum: audio me male legere duntaxat uersus: orōnes enim cōmodius: & tanto minus uersus. Cogito ergo recitaturus familiaribus amicis experiri liberrū meum: hoc quoq; familiare: q̄ elegi nō bene: sed melius scio lecturum: si tamen non fuerit perturbatus: est. n. tam nouus lector: q̄ ego poeta. ipse nescio quid illo legente interim faciā. sed deā defixus: mutus: & similis ociofo: an ut qdā: quæ p̄nunciabit mure: oculis: manu: prosequar. Sed puto me non minus male facere: q̄ legere. Iterum dicam: explica æstū meum: uere que referibe: nū sit melius pessime legere: q̄ ista uel non faceret uel facere. Vale.

C. Plinius Appio, S.

Librū: quē misisti recepisti & gratias ago. sum tñ hoc tpe occupatissimus: ideo nō dū eū legi: cū aliq; ualidissime cupiam. Sed eā reuerentiā: cū lris iplis: cū scriptis tuis de beo: ut sumere illa nisi uacuo aīo irreligiosū putē diligentiā tuā i retrectandis opibus ualde pbo. ē tñ aliq; modus: primū: q̄ nimia cura deterit magis: quā emendat. deinde q̄ nos a recentioribus reuocat: simulq; nec absoluit priora: & inchoare posteriora non patitur.

C. Plinius Fusco, S.

Variis, quēadmodū i Thulcis dies æstus disponā: euigilo cū collibuit: parūq; circa horā primā: saepe ante: tardius raro. clauis fenestræ manēt. mire. n. cū silentio: & tenebris animus alitur: & ab his: quæ auocat ab ductis: & liberi: & mihi relictus non oculus animus: sed animū oculis sequor: qui eadē: quæ mens uidet: quoties non uidet alia. cogito siquid in manibus: cogito ad uerbū scribenti: emendatq; similis: nunc pauciora: nunc plura: ut uel difficile: uel facile cōponi: teneriue potuerunt. nō

mandari memorie. Die admissio, apertis fenestris, Formauerat, coposuerat, Reuocant, distant, repetitur notario excipiente. Dimittit, notarius facit e cubiculo. Suasit, si nubilus uel serenus fuerit: ubi in quibusdam exemplaribus legitur fuisse. Xystus, ambulatione sub dio: quae arbores: & porticus hic inde hinc: quo se transferret sereno rpeat nubilus i cryptoporticu. i. abditu porticu, de utroque i pcedetibus enarratu. Reliqua, quae restat ad absoluenda priora. Dicto, dico scribenda a notario. Idem, facio, laetens, in lecto, intentio, diligens cura, cogitatio uigilans.

rationu uoco: & die admissio: q formauerat: reuocatur: rursus: dimittit. ubi hora qtra: ul gnta: neq. n. certu: dimissumq. tps: ut dies suafici: xystu me: uel cryptoporticu cofero. reliq. meditor: dco: & uehiculu ascendo: ubi: quoq. ide: q. ambulans: aut iacens, durat lectio mutatio: ipsa refecta, paulu re dormio: deide ambulo: mox ofone graca: latina ue clare & intete: no ta uocis ca: q stomachi lego. Iteq. ambulo: ungore: exerceor: lauro. Cœnati mihi cu uxore: uel paucis liber legio. post cenâ comœdis: aut lyristes, mox cu meis ambulo: quoz i nũero sunt erudit. ita uariis sermõibus uel pa ex tediis: & qq. longissimus dies cito claudis. nonnunq. ex hoc ordine aliq. mutant. nã si diu tacui: uel ambulau post somnu demũ: lectioneq. n uehiculo: sed qd breuius: qd uelocius: equo gestor. interue niũt amici ex pximis oppidis: patetq. diei ad se trahũt: iterduq. laiso mihi opportuã interpellatio ne subueniũt. Venor aliquũ: sed nõ sine pugillari bus: ut qũis nihil cœperim: nõ nihil referat. dat: & colonis: ut uidet ipsis: nõ satis tpsis: quoz mihi agrestes querelã rãs nrãs: & istẽ urbana opa commendant.

C. Plinius Paulino. S.

NEc tuę nature ẽ trãslaticia hec: & qũ pu blica officia familiaribus amicis cõtra ipsoz cõmodũ exigere: & ego te cõstati us amozq. uereare: ne alitor ac ueli accipias: nisi te Cal. stati cõsulẽ uidero: pferim: cũ me necessitas Thufcãorũ pdioz ples años ordiatura deteat: i q mihi noua cõsilia sumẽda sũt. nã priore lustro

tinebat circa prœdia sua collocanda. Translaticia, uilia: plebeiã: sũt Tranqui. in Nerone scripsit Bel tanicum elatum funere translaticio. Asconius uocat trãslaticia non noua: nec nuper inuenta: sed aliu: de translata. sic Plu. uisus est libro. x. in secunda lectione fuit translaticia: quæ scilicet in aliud tẽpus transferrı possunt. Seneca translaticias siue translaticias sententias intelligit: quæ pro locis communibus sua oratoz suppellex est. Publica, promiscua: uulgaria: cõmunia: quæ a multis præsant. Cõstantius, fir mius, uehementius, cõfidentius. Aliter, in malam partem. Cal. lanuaris: quibus inibant cõsolatũ.

Videro, salutauero, prosecutus fuero. Thufcãorũ, quæ in Thufcis habeo, inuitata forma denomi natiũ formauit: a Thufcia. n. Thufcos a Thufcanis Tuscaniensis: a Thufculo Thufculanũ deduci so let. Necessitas, ordinatura, cũ necessario sim ordinaturus. Lustro, spacio quinq. annoz: quo antiqui tas agros locabat. ut Vlp. ff. l. de administratiõe rerũ ad ciuitatẽ ptenentiõ: de. ff. xxxv. de soluto matrimo nio: & ff. xlv. de uezboz: obligationibus. ibidẽ Pomponius: & Paulus. ff. xxxviii. de liberatiõe legata. non

secta. renouata: refocillata. Quia Roma, chi causaci uile lectionẽ clarã meminit Celsus stomachi remedia scribens: cõmo, de inquit exercet clara lectio: ambulator: & alibi si q stomacho laborat legere cla re debet: post lectionẽ ambulare: unde se quis iterũ ambulo: nam imbecilles stoma cho sunt magna pars urbanorũ: oẽsq. pe ne cupidi litterarum stomacho. Secundũ laborasse pdicta demonstrant: redormire, utiq. exerceat: lauari: quæ singula traduntur a Celfo in curatione stomachi. Vxo re: Calphurnia. Legitur, a lectore. Comœdi, introducũtur, meminit alibi hois consuetudinis. Lyristes, qui lyra scit.

Meis, domesticis. Erudit, ut Marcus Encolpus: Hermes. Vespera, serum dici, Vespera exẽditur, protrahimus sermo nes nũs usq. in multũ noctis. Cõdis, cõ ponitur: tranfit: legimus etiam clauditur.

Breuius, expeditius. Ad se trahunt, sibi uendicant. Lasso, fatigato nimio studio: & exercitatione. Interpellatione, inter missionẽ, interruptionẽ. Non sine pugilari bus, quod studendi genus libro primo latius memorat. Nihil, nullam prœdam.

Non nihil, aliquod opus. Daror: & colonis, partem temporis etiam dispenfo audiendi colonis: quibus ut improbis nõ satis sibi spaciũ ad dicendum dari uide tur. Agrestes, inurbanæ: inuerecundæ: importunæ. Litteras nostras, elegantissimas: istæ urbana, ciuilia, modesta. Cõ mendant, nam ex comparatione rusticarum querelarum sentiat quãtũ præsaret eloquentia: & gustus urbanus, urba no enim contraria rusticitas.

NEc, excusat se q non poterit Romæ esse cal. lanuaris officii gratia cum Paulinus cõsula rum inibit: nam in Thufcis re

Translati cium.

Translati uum.

Thufcãus.

contenti erimus uerba Labeonis ex. ff. xxiii. tetulisse. qui ortos inquit publicos a rep. eoductos habebat: eorū brrgo fructus usq; ad lustrū quo eoducti essent Ausidio legauerat: & Callistrat. ff. xlix. de iure fci. Cū quinquenū i quo quis p publico cōductore se obligauit: excessit: sequētis temporis noīe nō tenetur: idque pncipalibus rescriptis exprimit. diuus etiā Adrianus i hæc uerba rescriptū: ualde inhumānus mos est quo retinent conductores uetigaliū publicoꝝ agroꝝ si tantidē locari nō possint: nā & facilius inueniunt cōductores: si fuerint aliqui: forte cōducere uelint: uel si peracto lustro discedere no

Lustrum.

luerint non teneantur. lustrū uñ habuerit originē: & quid significet probatissimi sic scripserunt centuriæ: & equites in eam. pū Marti cōuocati sue oues: tanto cæsis imolarunt. q. lustrū dictū est siq; a sacrificio illo census obriuit nomē lustrī: quia uero census ipse siue lustrū singulis quinquēnis censore magistratus habebat. obriuit cōsuetudo lustrī appellatione: anno rō quinq; spacia appellari. nā Varro dixit lustrū nominatum tempus quinquennale a luendo. i. soluendo qd quinto quoꝝ anno uetigalia: & ultro tributa p censores persoluebant. Festus pariter tradit significate tempus quinquennale: nūc populi lustrationē: nūc ferarū latebras: latineꝝ qui dam lustrū: & olympiada indifferenter posuerunt: ut Ouidius ad Brutū. In Scythia nobis quinquēnis olympias acta est. iam tempus lustrī transt in alterius. Martialis. Vt qui pūa nouo signat quinquēnia lustrō: impleat innumeras Burnus olympiadas. Ausonius. Fors erit ut lustrū cū se cumlauerit illis. Confedā Proculus signet olympiadē. Seruius grāmaticus lustrū & olympiada idem spaciū continere putat: & illud a lustrando dictum: q. post quinquēnium unaquorq; ciuitas lustraretur. Dionysius libro primo dicit anni ducentis quadraginta quattuor quibus reges imperarunt unam & sexaginta olympiadas cōficere: ex quibus colligit olympiada quattuor annoꝝ spaciū trī occupasse. & Suidas quattuor annoꝝ certamen fuisse referre: in bīq; huius rationem explicat: sed diligenter intuentes cognoscent olympiada occupare quinquēniū: nam quattuor annis in medio expletis principii quinti uendicabāt olympiadi: totū quintū quoꝝ annū celebratiōe sui occupātes. q̄re Eusebius dixit Eli agūt quinquennale certamen quattuor annis in medio expletis: & Censorinus: sed horū olum pentetendas maxime notandas t̄pibus graeci obseruant. id est quīnorū annorum circuitus: quos uocant olympiadas idem tempus anni magni romanis fuit: quod lustrum appellabant: ita quidē a Seruio Tullio institutū ut quinto quoꝝ anno censu ciuiū habito lustrū conderetur quīs in sup̄impresis exēplaribus: ex fide ueni si legatur mendose quaternorū annorū. Remissiones. concessiones. uide. ix. quot negociatoribus uindemiarum dempserit & donauerit. Reliqua. debita: secundū iuris consulti: & Secundum qui libro. iiii. dixerat: dum reliqua collonogē minuit ad tempus: utres in posterum exhausti. Crecuerunt. in maius aucta sunt non solutis prioribus. Pleriq; conductoreꝝ. Alieni. quod nobis debent. Persolui. unq; satisficere. Rapiunt. prædiorū fructus. Quod natura est. quod ita comparatum & confusū his est.

Non sibi placere: diffidere sibi: rem suā conclamata. Vitis. malis. Augescentibus. Indies crescitibus. Ratio. ista est. Si non uni sed pluribus loceta. ita emendatur qui antiquam lectionem: neque uerū epistolæ sensum excutientes commutauerunt: ut esset sensus apertus: sed a superioribus & subsequētibz disce. nos ueterem scripturam. Si non nummo: sed partibus loceta. retinendam censemus: ut sit sensus: non loca uero prædia mea colonis ut singulis anni præsent mihi nūmos pro fructibus: loca uero illa hac conditione: ut omni anno diuidam fructus per partes inter me: & colonum. nam Paulus iuris consultus. ff. xliij. cōstat inquit colonū: qui nūmis colit: eo: qui fructus stantes furto ruperit: ita uero furti: quia ut primū decepti essent: nūcis esse coepissent: qui ergo nūmis colit. i. qui pecunia sua conduxit excolendos: ita ut ea persoluta oēs fructus percipiat. Operis exactores. curatores agricolationis. Custodes fructibus. ne rapiantur. Alioquin. præterea. lustris. probabilius quam agricultura. Cœlum. aeris temperies & qualitas. Annis aqua ad irriganda præta: ad piscationem: & similia. At hoc. genus redditus. Magnam fidem. procuratorum. Acris. diligentes. Numerosas manus. multos. Veteri. periculoso: desperato. Nō delicata. dura: molesta. Obire. p̄sequi. Hic. in Thufcis.

Olympias.

C. Plinius Saturninus: S.

Cribis, edocet fuscū uitā suā hyemalē: cū prius æstualē significasset: ad huc addit qd uerē qd autūno cōsueuat. Laurētino, rure, ubi apribat. Nihil, pmo. Sumit multū de nocte, multū studeo in nocte. Vel añ. diē. Vel post diē. cū nox incipit. uel i uespa uel añ māt. Agē di. dicēdi cās: sæpe. n. reuocabat e laurētino i urbē ad dicēdū. Frēqns. frēqnter. nom. p aduer bio. Loc⁹. occasio ē. Dictata. sunt. Idēdē. sæpe. Proficiē mēoriz. auxiliū daf mēoriz. Addas. sic legēdū addas huc licet tūnū q iter hyemē: æstātēq; mediā: licet ē tibi scire q soleā facit i uere: & autū no. sunt. n. hæc duo tpa iter hyemē: & æstātē. Huc. ad cōsuetudinē æstatis & hyemis. Tātūmū. ē: sicut dicimus ē nū. di cēdi modus illo sæculo nō iusitatus. ipe li bro. ix. tātūmū redit alo ille clauus i pēatib⁹ meis sump⁹. Silius. vii. tātūmū stridit mucrōib⁹. Trāq. in Vitellio nobiles uiros cōdiscipulos & æquales suos oībus blandiciis tantūmū ad societātē imperii allice. factos occidit: uario gñe fraudis: & i Clau dios tantūmū satissaciētib⁹ uenā dedit: & dixerat i Tiberio tantūmū aduersis tēpe statib⁹ rhodū nauigauit: & ibidē tūnū sū mā maloge suoge pēssus. Ut nihil. totos dies studeo: p noctes parū admodū. Per dunt. illa tempora ueris & autūmū.

Tantūmū.

Cribis pgratas tibi fuisse litteras meas: qbus cognouisti qu admodū i Thulcis locū æstatis exigerē: regis qd ex hoc in Laurētio hyeme pmutē: nihil nūq; meridianus somnus eximī: multumq; de nocte: uel ante: uel post diē sumit: & si agēdi necessitas istat: quæ fre quēs hyeme: nō iā comēdo: uel lysiste post cœ nā locus: sed illa quæ dictata idēdē retractat: ac simul memoriæ frequētē emēdatiōē pficiē. Has bes estate: hyeme cōsuetudinē. addas huc licet tā tūmū quæ iter hyemē: æstātēq; mediā: ut nihil de diē perdunt: de nocte paruulum acquirunt.

IOANNIS MARIAE CATANAEI
ENARRATIONES IN EPISTOLAS
NONI LIBRI. C. PLINII CAECILII SE
CVNDI. N. VOCOMENSIS.

C. PLINII CAECILII SECVNDI EPI
STOLA. LIBER. NONVS.

C. Plinius Septicio. S.

Ter. secesse
rar i thufes
sed i iinet li
bertoge aliq
ualitudinem
cōtraxerāt: p
ferti Encol
p⁹ lector Se
cūdi dicitur.
scribit tñ de
illo bñ spaf.
sciat lector

hac nonū eplārū libū pter stili similitudi nē: & quod eadē q in aliis mltā recēset te stimonio Sidonit Apollinaris merito ascri bi Secūdo statū. n. in limie noni libri suage eplārū ingre. exigit ut eplārū priori limite irrupto stilius nē i ulteriora. pcurrat nume ri supradicti privilegio nō cōtētus icludit addit & cā: qb⁹ hic liber non⁹ octo supio rūs uoluminibus accretat: eo q Cāius Setūdus cuius nos orbitas seq hoc opere. pñcias: paribus titulis opus epistolare determinet. Encolpus. libertus qñ in sinu tenēdus & amplectēdus. nā s v in & nox wor finis. nomē amato puero conueniē: pñ Mart. bis meminit Encolpū dilectū ab Aulo Pudēte. Lampridi us refert Encolpū q uitas imperatorū facit: sub Alex. Seuero claruisse: & illo familiariter usum. Seria nostra. quo utimur i rebus feris & grauib⁹. Exasperatis faucibus puluere. puluere fauces exasperat: & ladi: ide tūllum oritur: ac sanguinē reiciit testat Celsus. uide libro. v. sup ea a nobis enarrata. Sit. potes cō tēdare. Ois gratia. est illi apud me: quod est mihi gratus id ē studiorū cā. Sic leget. tā bene recitabit. Quæ aures meos subsequētur: q audiet. me legentē meos libellos: erat. n. Encolpus lector: & auditor librorū Secūdi. Dulciora. iucundiora: pspēra ualitudinem. Ad hoc. pateret. Salubritas coeli. i de. scriptione uillæ in Thulcis salubritatem regionis laudauit: q ibi esset aer purior & liquidior.

Encolpus

Ter cōmode explicui: excēpto q quidā ex meis aduersam ualitudinē seruētissi mis æstibus cōtraxerūt. Encolpus qdē il le lector. ille leseria nra: ille delitiā: exaspatis fauci bus puluere sanguinē reiecit: quā triste hoc ipse: quā acerbū mihi sit: cū omnis ex studiis gratia: si inhabilis studiis fuerit. q. s. deide libellos meos sic leget: sic amabit: quæ aures meos subsequēt? Sed dulciora pmittūt medicis: stetit languis: refe dit dolor. pterea cōtinēs ipse: nos solici: medicū diligētes. ad hoc salubritas celi: secessus: quies tā tum salutis: quantū oīs pollicentur. Valē.

C. Plinius Caluissio. S.

Lil. uendiderat emptoribus uindemias: cum maxima spes in uitibus appareret: sed coeli interperies gracies fructus p'stitit: liberalitate r'si sua Secūdis negotiatoribus subuēit: remittēdo aliquibus octauā partē: quib' dā decimā. q. nō sine gloria Caluio expōit. Ego. p'ficitor. Vt. reuertar. Videmias. uinū fructus. ius demēdi uuas a meis uineis. Fefellit. nā cū sparē uberimas colligere salū sunt. Expeditū. facile: p'p'riū. Aequiliter remittēte. x. quā sūmā cōdonare & detrahere. Foris. in rebus publicis. Domi. in rebus domesticis & priuatis. Si paria peccata. sunt. sc'dm opinionē Persei & Zenonis Stoicoe: q. paria

Peccata pa
nia.

Lii in praeidia sua p'ficiscuntur: ut locupletiores reuertant: ego ut pauperior. uēdi dēra uindemias certatim negotiatoribus eumentibus. inuitabat spes: fefellit. Erat expeditū oibus remittēte aequiliter: sed satis aequū mihi: aut egregiū sp'imis uidē: ut foris: ita domi: ut in magnis: ita in paruis: ut in alienis: ita in suis agitare iusticiā. nā li paria peccata pares ēt laudes. Itaq. oibus quidē: ne quis mihi nō donatus abiret: par tē octauā p'cii: quo quis emerat: cōcessi. deinde iis: qui amplissimas sūmas emptiōib' occupauerāt: separati cōsului: nā: & me magis iuuerāt. & maius ipsi fecerāt dānū. Igic iis: qui pluris q. x. milibus emerāt: ad illā cōmunē rē: & q'si publicā octauā: hoc amplius addidi. Decūauimus. n. eius sūmā: quā x. milia excellerat. Vereor ne p'p'riū exp'iteri. aptius calculo ostendā. Si qui forte. xv. milibus emerēt: & xv. milū octauā: & v. milū decimā extulerūt. Præterea cū reputarē quosdā aliquid: quosdā ex debito aliq'tū: quosdā nihil reposuisse: nequaquā iustū arbitrabar: quos nō aequa fides solutionis: hos benignitate remissiōis æquare. rursum: ergo his: qui soluerāt: eius: quod soluerāt de cumā remisi. p. hoc. n. aptissime: & in p'teritū singulis p. cuiusq. merito gratia referri: & in futurū oēs: eū ad emēdū: tū ēt ad soluendū allici uidebātur. Magno mihi seu ratio: seu facilitas stetit: sed fuit tantū. nam regione tota: & nouitas remissionis: & forma laudat: ex ipsis etiā: quos nō una: ut dicic: particula: sed destitit: & gradatimq. tractauit:

peccata existimāt. dicunt enī: si uerū uero maius nō est: nec fallum falso maius erit: ita nec fraus fraude: nec peccato peccatū: ut qui centum stadiis abest Mediolō: & q. unior: æque Mediolani non est: ita q. minor peccat: & q. amplius æque in recto opere non sunt. hinc. M. Tullius p. Murena dicit: Stoici oīa peccata esse paria: omne delictum scelus esse nepharium: nec minus deliquere cum: q. gallum gallinacum: cū opus non fuerit: q. q. patrem suffocauerit: hanc rem latius idem tractat tertio paradoxo multis obnitens argumentis. peccata esse paria. Heraclides autē Tarsensis & Athenodorus imparia esse peccata dixerunt.

Ne quis mihi non donatus abiret. Virgili carmen ex libro. v. Nemo ex hoc nomen mihi non donatus abibit. Concessi. remisi. Summas. numerorum idest plurimas uineas emerant. Separatim. specialiter: eorum ab his qui minores emerant.

Magis iuuerant. quia maioribus summis mecum conueniant. Rem. octauae detractionem: & remissionem. Publicaz. omnibus æque concessam. Addidi. quod statim sequitur. Decūauimus. decimam detraximus. uocabulum frequens apud historicos: cum uolunt ostendere decimum quēque ab Imperatoribus interceptum: quorum aliqui ut erant mitiores uicesimabant: quidam etiam centesimabant. author Iulius Capitolinus non improbanda scriptura. decūauimus eius summae: quam decem milia excellerant.

Expresserim. factum meum demonstrauerim. Calculo. supputatione: ratione pecuniae. lapillis enim computabāt: q. nunc aliqui obseruant: & ideo. ff. quæto Paulus calculi rationē: & Iuēalis saty. ra. ix. pōtar calculus: & Columella libro

Decumare

Calculus.

Calcula
tor.

primo: composito calculo perfecti operis rationem computant: dixerunt. hinc calculatores rationarios dicimus. testatur Modestinus de excusationibus tutelarum. Si qui forte. qui uindemias emerant. xv. milibus: remisi illis octauam. xv. milium: deinde remisi decimam. v. milium: qui numerus excedebat decē milia. Aliquantum. maius. Aliquid. minus. Reposuisse. soluisse. delesse. Non æquales qui non fuissent æquales in solutione debiti: tractare eos æqualiter in remissione: iustum nō putauī. Gratia referri. uidebatur a me dū remitterem decimam eius debiti quod persoluerant. Emendum. propter remissionem octauae & decimae. Ad soluendum. detracta alia decima a soluto. Magno stetit. consistit mihi carosius id fecerim rōne siue bonitate. Sed fuit citi. sed sumā & gloriā cōparauī: hoc. n. rectū ē ex liberalitate nra. Ex ipsis. ordo & sensus est. quāto q. melior & p'ior ex ipsis: quos nō una pertica ut est in puerbio: tractauit: sed tractauit destinare & gradatim: tanto abit obligator mihi: cū sit expressum non esse obligatū mihi ex remissione debiti. Non una pertica. non par mēsuras: sed quēq. secundum

suam summam: & soluendi alacritatem. Pertica ergo mensura ita, n. cessaret in puerbiū una pertica p eadē portio: & cōditio alii legūt: tractauit pica sit septius casus. Obligator, mihi, magis gratus & deuidus mihi amore. Exptus, recognoscēs. Nō ēē apud me, nō debere mihi id quod remisi.

librū. Iatē Sparso placuisse librū suū: cōtra quē monet fouere aliū librū: quē panter cū illo cōmūcabit. Cuiusdā uiri. Neutq; nec te nec illū. Vtrūq; cū suis doctissim. Blādiū mihi, mihi placeo: mea amō: sicco facile credo placere tibi. Proxima, nouissima mea scripta.

Aliū foueo, excludo aliū librū. Cōtra istū libq; diuersæ materiæ ab isto quē tibi misi: & in publicū dedi: nam alter grauius alter iocosa continebat. Communicatorus, cum tibi misissus. Exegi, intendi: excitauit. Desistat, frustetur, proterat. In manus, ut eam recognoscā. Placitum, bonum.

Prime. Caniniū incitat paratū ad cōtribedum bellā: q; Traianū cōfecit cōtra dacos: latēter idē cōs modum: quem in dicendo seruare debet. unum iprimis peti: ut rudiā & impolita carmina ad se mirat quod iudicabit amoris singulare testimonium.

Dacicum
bellum.

Bellum dacicum. quod romani contra Dacos gessere: sub Domitiāo iohōatū: & a Traiāo cōfectū: Decibalus, n. Dacorum rex acer in re militari ac rebus gerēdis: opportune hostē inuadēs: tēpora se recipiēdi discernens: in diuiaz artifice: & pugnæ magister: recte uictoria uti: & cladē lēte scire: quis a romāis hostis iudicatus multo tpe legiōibus resistit. aduersus cū Iulianū Dōtriani legatus hoc stratagemate usus: ut mīstrū & cēturiōnū noīa hastis infunderet: ex hoc cogniturus q; hostē percussisset: quare iuxta Tapas multos occidit: de dēstiter cadauera Vezenas Decibali regis legatus postq; uinus statim fugere nequiuat tanq; mortuus iacens sequētī nocte aufugit. tū ueritus Decibalus ne romani ex recentī uictoria regnum quoq; suū inuaderēt: arbores cōcidit: arma istuxit: ut pcul armatorū faciem redderent: quibus deterriti romāi recesserunt uicti ut Dion in Traiano tradit Traj. & cū secutus Eutropius scripsit Dōtrianum bellico dacico passū multas calāmitates in eos sumptis duabus expeditiōibus: prima Oppio Sabinio oppresso: & si Appius Sabinus apud Eutropium legat: secūda Cor. Fusco pfecto cohortium pōtatione: cui belli summā cōmiserat, quā rē Orosius aliter cōplexus: Iqt Domitianus bellū aduersum Dacos p legatos gessit pati reip. perniciē: cum & in urbe ipse senatū populūq; lamaret: & foris exercitū assiduū hostes ex de cōficerēt: nā quāta fuerit Diurpāl regis cū Fusco duce perliat: quātq; romanorū clades lōgū ēēt enumerare. Dōtrianus tamē pānissimā elatos iactātia hūc ne se fperatōe hostium de extinctis legiōibus triumphauit: cēdē Cor. Fusco Mart. & Iuuenalis tradidere. dacos postea Traianus supauit: q; Iuuenalis p transitum satyraz. li. tetigit: ibi uulneribus crudis populus modo uictor. Recens materia. nup cōfectum bellū a Traiano. Cōpiosa, multitudine regē gestaz. Poetica, magnifica. Fabulosa, miranda & fabulis proxima. huius expeditionis p̄ter alios meminere Eusebius in Chronicis: & Claudius in laudibus Honorit: quoq; posterior ingrat: nec talī publica uota Cōsensu tradunt atq; caluisse p orbē: Dacia bellipotens cum frigerit Vlpus arma: Atq; idignātes in iura redage rit ardos: cum cinxere faces Hypanin: miratq; leges Romanū stupuit metonica terra tribunal. Iromis, sa. cōmissa: p pōtes: nā noui & mirādi operis pontē struxit super Danubium: cum nō posset. ppter cōuū diuerit. hoc pluribus narrat Dion. Vel immissa in nouū aloum traducta. Sargetian. n. flumen iuxta Decibali regnū per alia deduxit: mortuo rege cōpererat sub illo thesauros conditos quos p quosdā captiuos flumen Decibalus diuertisset: & solū eius enūdasset ac ibi maximā auri & argenti copia ceterarūq; rege p̄ciosarū: quæ corrupti ab aqua nō poterant: cōgessisset: ac lapidibus antrū cōclussisset: deinde fluere sup induxisset. at Biclis quidam regis amicus facti cōscius a romanis captus rem detexit. Montium abrupta. ardua p̄cipitia: rupinas. Dion postq; ipsa frupta: & montū cacumina conscendere aggressus

Iuuenalis
locus.

quanto quis melior: & probior: tanto mihi obligatior abiit: expertus nō esse apud me. Vale. C. Plinius Sparso. S.

librū quem nouissime tibi misi: ex oibus meis uel maxie placere significas. ē eadē opinio cuiusdā eruditissimī. quo magis adducor: ut neutrū falli putē: quia nō ē credibile utrūq; falli. & quia tātū blādiū mihi. uolo. n. p̄xia quāq; absolutissima uideri. Et iō iā nūc cōtra istū librū: quē nup i publico dedi: aliū foueo: cōmūcaturus tecū: ut primū diligētē tabellariū iue nero. et exi expectatōē tuā: quā uereor ne destituat oratio i manus sumpta. iteri tñ tanq; placitū rum (& fortallē placebit) expecta. Vale.

C. Plinius Caniniū Rufo. S.

Prime facis: q; bellum Dacicum scribere paras. namq; tam recens: tam copiosus: tam lata: denique tam poetica: & q̄q; uerissimis in rebus: tam fabulosa materia. Dices immissa terris noua flumina: nouos fontes fluminibus iniēctos: iessā castris mōtiū abru pra

est tumulos ex tumulis cum maximis periculis occupas: & ad ipsam Dacorom regiam impulsit: a tergo Lucius hostes aggressus multis interfecit: plures captivos fecit. Regia nomine Sarmisgetia fecundum Ptolemaeum. Pulvis, priusquam Decibalus ut regiam suam: & universam regionem capis ab hostibus vidit: parumq; abesse quin caperet: sibi manus intulit: eustq; caput Romae delatum est: inde et tota Dacia romanis parit imperiis. Nihil deperant: anteq; regia caperetur: verum tamen graeci tradidit extimulisse Traianum in fine motum: utpote non ignarum prius non romanos sed Domitianum ut efficeret

pulsum regia: pulsum etiā uita regē nihil desperā
tē. Sup hęc actōs bis triūphos quoq; alter ex sui
cū gēte primus alter nouissimus fuit, una sed mi
xima difficultas: q; hęc aq;re dicēdo arduū: im
sum tē tuo Igenio: q; alū simile affurgat: & amplif
simis opibus irescat, nō nullis: & illo labor: au
barbara: & fera noīa sp̄imis regis ipsius gr̄acis
uersibus nō resulet̄. nihil tū ē qd nō arte cura q;
si nō pōt uincim̄ tigeſ: Præterea si dat Homero:
& mollia uocabula: & gr̄cā ad bōitatē uersus cō
traheret: extendere: inflecteret: Cur tibi simile au
denti præsertim nō delegata: sed necessaria nō de
tur? Proinde iure uatum inuocatis diis: & inter
deos ipso: cuius res: opa: cōsilia dicturus es: imi
te rudentes: pande uela: ac si quādo alias totū in
genio uelut. Cur enim nō ego quocūq; pectus

terū triūphauit: cuius pōpam Claudiū tēgit in panegyricō Honorii. Alta q̄ inuēctus fr̄ctus Capitolia Dacis. Inuēctā, indomita ante Traianum: nam ab ipso iu formā prouinciae redacta est: inde dicit Traianū secundum triūphum fuisse nouissimū: suis, sc̄p̄oribus: nā postea illi de Dacis triūpharunt.

Hæc. r. præclara gella, uel super hæc. præter p̄dica. Amphilimis opibus in ampla materia amplexum
fine tuum ingenium accersit: ut illi par sit. uel. Amphilimis opibus, a te editis præclaris scriptis, nō se
quitur nō magno polli: si quid alijs toto igno uideri. Barbara q̄ia Venerat. Sarrisegetusa. Mrl
la testatur barbara polle uix eloqui romano sermone. & Nazarius imitans inquit barbarie in ipis ui
cabulis adhuc horrere, Igis regia, hoc facit ut auctoritate Oroscii in multis securus sit Tacitus
credat ipsum Dacorum regē appellatum Diuraphum: polle aliqua ratione Decibalum uocatificat.
& graeci: & Secundus ad Traianum nominant. Graeci uerbis, qbus erat scripturus hoc opus. Non
resistent nō cōueniant nō respondeant. Mitiget, mollium manifestat. Datur, permittitur, cōcedi
tur. Molli & graeca, tato magis dura & barbara mollienda sunt. cōtra in nancq̄ mollii uerba non
uis causa: fed aurium placipi Cicer. Ad bobitatē uersus ad meliorē metri sonum, unde Seruius Scaur
bam a Virg. appellatum purat Siechmetanq̄ mollius nomē. nō secundum Senecam potest non putant
ad pr̄nere uerum nomē dixerunt ut necessitate coadi: aut decore corrupti: id quē uocari iubet:
qd̄ belle facit ad uersum. Cōtrahere abbreviare: ut uersum exasper p̄ q̄litate resq̄a tradit, suat. nō
illo: quē uerborum mostrā uident. hæc autē cōtrahit sit per syllabas natus legamus si breuiam: uel
per litteram: & syllabas defectum. Extendere per additionē protrahere: q̄ cōsequenter geminatio
ne: p̄dictione: p̄dissi: diatresi: parēthesi: diaplasmō: parēprobi: profchematismo. Inficere, mutare in
aliā declinatio: neque præclara ab Homero fusiata nō mediocriter grāmicos exagitant: dō consili
lia ratione aliquē tueri. Nō detur tibi audient simile, nō permittit tibi parati scribere graecis uerbis
maximū belisquale Homerus cecinit. Cōtrahere textē dēre sic dēre uocabula. Delegata, arbitraria: ac
certis, afficta. Necessaria, q̄a nimis horrida. Prode, q̄re, iure uat iuocant dñi, poetas iuocaf de
os iu limine sui op̄s nemo dubitat iuocant aut mufæ et ad cōcedē adiunq̄uq̄ tres aut rē uoluit Var
ro unā q̄ ex aq̄ nascit: alteri quā æris idu sonus efficit: tertio quē mera tantū uoce cōstitit: alii a preca
tionibus deoz incipit: q̄ uisū nē inihis: pudentes hoies sine deoz immortalū op̄ cōsilio: hono
re aufpiciantur. Ipso, Tramo iuocato, sic Lucanus Neroneq̄ & Maximus Tyberiumq̄ Lilius ne
get historico conuenire deoz inuocationem. Diūrus, scripturus. Inuenit rudentes in tēde ueris
inchoat cōfirmā te futuro labori. Pande uela, bellum ipsum totū ingenti uiribus decata. Si quid ali
as, si uisq̄ uictos es toto ignē nō p̄cipue uelare. Postici, marmidū nō nō q̄ res uerū uerbus

9. 10. 11.

卷之四

Trajan triumphus daci.

André, m.

4. 12. 20

cōsprhēdēdā sunt: qđ lōge melius historici faciūt: sed p ambages deorūq; misteria: & fabulosū snariū tōmētū percipiēdas ē lōge spiciūt: ut potius furētis uaticinatio appareat: q̄ religioſe oratiōis sub testib; fides. hac Perrōius arbiter. q̄re a plerisq; Lucius uerificator: & nō poeta existimaf. Poema illud: nō p sumā uerbis grādiōribus: q̄a diuerat imitte rudētes: pāde uelā: q̄ uidebāt spiritū poetici mōstrasse. Iā pacifcor prima. iā tecū cōuenio ut mihi p̄cipiū opis mittas. Quāq; absolueris. & partes deinceps q̄s perficies. Rudia. ipolita. Peride. tā. i libello de Germāis Tacitus: alitq; gētes haud p̄inde memoratē.

Petinde

Carptim. particulatim: diuulſe. Contexta. communē. continuata. Eſſecta. elaborata: emēdata. Scio. ita eſſe. Cepta. non perfecta. Spectabuntur. conſiderabuntur. Membra. partes. Limam. emēdationem. Scrinio. quādam exemplaria habent ſinu. Hoc pignus. hoc teſtimonium. Cautiūq; emiseris. Incautus. confidentius.

Rauc. dolet apud Geminium Macrinum angī pro obitu uxoris: q̄oſ oī laude digniſſimā p̄dicatā uxorē uiuā amare uoluptas ē: deſunctā religio. Sigolaris. ſolius cui ſimilis nō inuēiebatur. Olim. p̄ſcis temporibus: & melioribus annis. Cū hac uxorē uixit Macrinus. Iurgio. conuicio: ut tria ſunt temporāta: ordo rerū tribus momētis cōſertus eſt: h abēt. n. oīa exordiū: incrementū: ſummam. ut iurgium: deinde cades: demum ſtrages: quim ordinē luuenalis ſatyra. xv. ad ungū ſeruat: ubi inquit: ſed iurgia prima ſonare incipiunt: animis ardētibus: hac tuba rixae: De in clamore pari conturſi: & quae ſequuntur. Martellus inter iurgium & item hoc diſſere putat: quod iurgium leuior res ē. ſi quidem iter beniuolus aut propinquus diſſenſio uel contento iurgii dicitur: inter inimicos diſſenſio liſ appellatur: hac amen pro commodo ſcriptorum conſonantur. Feſtus iurgationem turſ actionē interpretatur. Ex diuerſis aetatibus. ex pueritia ſimplicitatem: ex iuuentute comitatem: ex uirilitate & ſenectute grauitatem & prudentiam. Hinc. propter uirtutes illius. Orbatur. perturbatur. priuati uidetur. lectio ramen elarior eſt turbatur. Nam fructi uoluptatibus: dum fruuntur diu uoluptatibus tanto magis dolor creſcit cum priuamur. nam quanto maius ſuit gaudiū: tāto maior ſequit trititia. Sūſpēſus. anxius. Hoie. Minutio Macrino uro proſo. Ad tuocamenta. ſolamina. alibi etiam pro illecebris. Cicatricem. ſignum uulneris: memoriam mali. nam re centi dolore homo eſt medebat impatiem. unde Papinius in ſyluis dixit. abruptis etiam nunc ſiebile uenit Vultus hīac magnaeq; patet uia lubrica plagae. Et dies longa. Seruii Sulpitii trita ſententia dolorē tempore minuit: & Diodori pariter in. v. ſed ante hos Euripides dixerat. ἀποὺς μάλα δέσσις: tempus mollet ſcilicet dolorem. Inducit. contegit: curat.

Ognouiſſe. palliē claudii librū a ſeato p̄toris ornamētis dōatū li. vii. Mōſio ſcripſerat: nūc p lecto de eo ſenſuſſe. adeo honorifico: ut illū p̄dictū palliū ſenatūſpiciaphū uideret hūile: cōtra tēpoſ. Claudianoſq; calamitatē multū luehū: ſenatuſcōſultū p capita narrā: & rephendens:

Monumētū. in uia tyburina intra primū lapidē. Pattonos. Claudio: Agrippinē: Nerōnē. Ornāmētū p̄toris. ſignū: quibus utebāt p̄tores: & ipſimis auroſq; annuloſq; uſq;. Monore. p̄torioſq; ornāmētōſq;

poema illud: iā pacifcor priā: q̄q; abſolueris: ſimo etiā ante q̄ abſoluas: ſicut erūt reſectia: & rudia: & adhuc ſimilia naſcētibus. r̄ndebis nō poſſe p̄inde carpti: ut cōtexta: p̄ide ſcohaſa placeſ: ut effecta: ſcio. itaq; a me exiſtimabūt: ut cepta: ſpectabūt: ut mēbra: extremāq; limā tuā opicē i ſcrinio n̄o. patere hoc me ſup cetera hīe amoris tui pignus: ut ea quocq; nori: quae nōſſe nemiū uelles. i ſūma potero fortāſſe ſcripta tua magis p̄bare: laudaret q̄to tardius: cautiūq;: ſi ip̄s te magis amabo: magiſq; laudabo: q̄to celerī: & ſcauti⁹ miſis. Vale.

C. Plinius Geminio. S.

Rate uolens macrinus accepit: amiſit uxorē ſingularis exēpli ēt ſi oli fuiſſet. cū hac. xxxix. ānis hic iurgio: ſine offēſa. q̄ illa reuerētiā marito ſuo p̄ſtuit: cū ip̄a ſumā mereret: quocq; talēq; uirtutes ex diuerſis aetatibus ſūptas collegit: & miſcuit: hēt qdē macrius grādē ſolaciū: q̄ tū bonū tādū tenuit. ſed hīc magis obāt: q̄ amiſit. nā fructi uoluptatib; creſcit carēdi dolor. ergo ſulpē⁹ p̄ hoīe amicū: hōi dū admittere ad uocamita: & eleatricē pati poſſit: q̄ niſi xq̄ ac neceſſitas ip̄ſa: & dies: & ſacietas doloris: inducit.

C. Plinius Montano. S.

Ognouiſſe iam ex ep̄ſtola meā debet: adnotalle me nuper monumentum Paſſantis ſub hac inſcriptione. Huic ſenatus ob fidem: pietatemque erga patronos ornamēta pratoria deſeruit: & ſext. centies quinq; quagies: cuius honore contentus fuit. Poſtea

claudii

claudii

spereis sextertis. Opæciū. uile. Ille supbissim⁹ titul⁹. illa sepulchri iscrīptio nimīū arrogā. si Pallatē respicias: si uero senatuscō. modesta & hūilis. Cōferat. si cōparatē senatuscō. Manog. Syllage. Pōpeto. rūiū cerentē honore & laude. Nō illi ueteres. p. qbus quis magnificis titl. senatuscō. decr. ne bāf. ita hōe statē. Veteres Africā. auus & Nepos: ille de uicō Annibale: hic p. deleta cathragie cognom. Africāi me ruere: ueteres itaq. respectu Syllæ & Mariæ: cæsarē. Achrici. ut. L. Mūm⁹: cui achæico a deūctis achæz is cognomētū iditū ēri quo bello se abstinēssimū p̄stintere: qeq. ex itis opib⁹ ornamētisue: q. prædixus

mihī uisum est opetæprecium ipsū. Senatuscō. quæzere. Inueni tam copiosum: & effusum: ut ille superbissimus titulus: modicus: atq. demillius uideretur. Conferant se non illi ueteres Africani: Achaici: Numācinis: sed hī p̄ximi Marii: fullē: Pōpeti: nolo p̄gredi lōgius: infra Pallātis laudes iacebūt. urbanosq. illa cēsuerāt putē: an miseros: sed nemo tā miser est: ut ad illa cogatur. ambitio ergo: & p̄cedēdi libido. sed qs a deo demens: ut p̄ suum: per publicum dedecus procedere uelit: in ea ciuitate: in qua hic esset usus potentissimæ dignitatis: ut primus in Senatu laudare Pallantem posset. Mitto q. Pallanti seruo prætoris ornamēta offeruntur: quippe offeruntur a seruis. mitto q. consent non exorandum modo: uerum etiam cōpellendū ad usum aureog. annulog. erat enim cōtra maiestatem Senatus: si ferreis p̄toris uterē. leuiā hæc: & trāsēdā: illa memorāda: q. noīe pallātis Senatus gratias agit Cæsari: q. & ipse cū sūmo honore mētionē eius p̄secutus ē: & Senatui

chum: Appianū: Cæsarē: Dionē: ac penē innumeros memorant: satis habemus lectōrē admonisse. L. S. gius. Inferius ad Cæsares. iacebūt. manus nominabuntur: laude s̄seniores erūt. Urbanos. iocosos cū sa le. Miseros. isēlices. q. ad hāc cēsēdi necessitatē cogentē. Illa. talia. P̄cedēdi libido. fuit in cēsū: p̄ id cēt cati ip̄eratori: & p̄mouētur ad maiores dignitates: dū quos uident Claudio placere sententis honorificis honestatē. Procedere. ascendere ad maiores dignitates. Dignitatis. designati cōsulis. P̄tētissimæ. q. primus cēsēbat. Primus i senatu. Barea Sorāus cōsul designatus p̄cipis i dicēda sentētia. Mitto. taeco. ocppario. A seruis. a senatoribus coactis ip̄erio Cæsaris: nā illis Claud⁹ sentētiā dicēda uerat. Cōpellēdū. cogēdū Pallantē. Ad usū aureog. annulog. q. ius annulog. ip̄etrauerat i ordinē sp̄euorū trāsibat. lōgo certe tpe ne senatū qdē romanū habuisse aureos ānulos māifestū ē: si qdē nō i t̄m̄q. legat. ut a exteras gētes itum erāt nūci publicē dabāf. postea uirtutis bellicæ factū ē s̄signe. nemo t̄m̄ nūc egūt primores id gerēbāt: ānuli igit distinxere alterū ordinē a plebe: sicut tūica ab ānulis senatū: & tertiu ordinē plebi patribusq. inferuere. Prætorius. Pallas p̄toris s̄ignitus ornamētis. Ferrets uterē. quos cēsita bāi serui. ueg. Pl. mēoria lgt auge mlti p̄tura functi i ferro cōsueuerūt: & Diō nulli t̄m̄anoq. antequo rū nō mō liberrimog. sed ne ingēuog. qdē p̄ter senatores: & egres ānulis aureis uti licet: nisi ip̄erator cōcesserit: & codice ad legē iulīa Visellīa libertini nō poterāt aggredi magistratus: neq. decurionatū arripet nisi ab ip̄eratore ip̄etraissent ius aureog. annulog. p̄ hoc. n. tuto ad magistratus accēdēt poterāt: cū p̄ id imaginē iugenitatis obtinerēt: adde eūdē Plinīū tradere i ferroo ānulo egres: iudicēsq. itellectos primitus: & annulū triūphātī ferreū in digito fuisse: xqua fortuna triūphantis & serui sustinetis coronā: sic triūpha uit de lugurta. C. Manius. Sēatus grās agit Cæsari. nō grās actas Claudio Cæsari a senatu tradit Tacitus: sed Scipionē Cornelīū cēsūisse grates publice agēdas Pallātīq. regib⁹ archadiz ortus ueterrimā notabilitatē usui publico postponeret: seq. iter ministros principis hīi fineret. nā Claud⁹ ante oēs liberos suspexit Narcisum ab epistolis: & Pallantem a rationibus: quos decreto quoque senatus non præmiis modo ingentibus: sed & quæstoris: prætorisq. ornamēta libenter passus est: tantum præterea acqui. sere: ac tapere: ut querente eo quondam de sulci exiguitate: non absurdē s̄t dictum: abundantum

Annulorū
ius.

si a duobus libertis in consortium reciperetur. Ipse, Claudius, Eius Pallantis. Facultatem fecisset, dedisset liberum arbitrium. Beniuolentiam erga eum, amorem suum erga Pallantem. Pulchrius, cum derisione. Additur, senatusconsulto ascriptum est quod sequitur. Omnis senator, singulari industria, erga patronos suos: an quia reperiit relationis fuisse sceminarum quæ seruis coniungerentur. Meritissime, condigne, uel a Claudio: & senatu qui hæc meruere. Credas, putas per hoc senatusconsultum tam honorificum a Pallante imperio Romano additos aliquos populos: uel liberatos exercitus ab hostibus circum-

fessos industria illius. Astituitur iis, additur prædictis in illo senatusconsulto. Cum senatus, ordo est, cum nulla materia liberalitatis possit representari gratior senatus populoq; Romano q̃ ut contingat adiuuare facultates Pallantis abstinentissimi fidelissimiq; custodis principum opum, erat: nimis custos imperialium pecuniarum: huic muneris a Claudio præpositus, postmodum a Nerone dimotus: cum quo olim pepigerat ne cuiusquam facti in præteritum interrogaretur: sed pares cum reipublici rationes haberet. Principum, imperatoris: frequens dictio apud iurisconsultos: & interdum apud Secundum in panegyrico, dependent ista a prædictis ut sic coniungas: additur ut Pallanti cui se omnis pro uirili parte obligatus foret: singulari fidei: singulari industria fructum meritissimo ferat: cum senatus populoq; liberalitatis gratior representari nulla materia possit: q̃ si abstinentissimi fidelissimiq; custodis principum opum facultates adiuuare contingeret: nam cætera sunt interposita a Secundo ad rem redarguendam. Tunc, sub Claudii dominatione, Egestionem publicarum rerum, euacuatione, & impensa publicæ pecuniæ, dum illi offertur ex ætario sexcentium centies quinquagies, iam præterea quam memoranda sunt. Quæ sequantur, in senatusconsulto. Voluisse, sensisse, Censorem, huius rei iudicem.

Dandum, donandum, Pallanti, Ex ætario. Ex publico: nam ætarium publicæ pecuniæ receptaculum: fiscus autem principis. Eiusmodi cupiditatibus, auaritiæ: desiderio habendi, Eius, pallantis. Tanto impetius, eo ardentius uoluisse senatum: ut illa sextertia acciperet. Petere a publico parente, rogare senatum principem Claudium, Eum, Pallantem, Cedendum senatus, contentum esse, q̃ senatus sentit, ut acciperet quæ senatus dono daret.

Id uero deat, ironia cum indignatione.

Publica autoritate, imperatoria. Superbissimæ abstinentiæ, Pallanti: qui superbia abstineret a munere oblato, Aduocatus, internuncius: profoneta. Quod solum potuit, facere, spernere scilicet sextem, centies quinquagies. Atrogantius, cum uideretur id fecisse modestiæ gratia: quod tamen fuit arrogantius quam si accepisset. Id, q̃ spernit, Similis querenti, tanquam lamentaretur q̃ nō accepisset, Tulit laudibus, maxime laudauit, Ea parte, caput illud sententiæ uoluit Claudius? tolli: quo senatores decernebāt dare de publico Pallanti sextem, centies quinquagies. Ob fidē, erga p̃sonas: & rēp. Cedere

facultatem facisset testandi erga eum beniuolentiam. Quid enim Senatus pulchrius: q̃ ut erga Pallantem satis gratus uideretur. Additur ut Pallanti: si se omnis pro uirili parte obligatus fateretur singulari fidei: singulari industria fructum meritissime ferat, prolatos imperii fines: reddidit, exercitus reipublicæ credas. Astituitur iis, cum Senatus: populoq; liberalitatis gratior representari nulla materia possit: quam si abstinentissimi fidelissimiq; custodis principum opum facultates adiuuare contingeret. Hoc tunc uorum Senatus: hoc præcipuum gaudium populi: hæc liberalitatis materiam gratissima: si Pallantis facultates adiuuare publicarum rerum egestionem contingeret, iam quæ sequuntur: uoluisse quidem senatus censorem dandum ex ætario sextem, centies quinquagies: & quantum ab eiusmodi cupiditatibus remotior eius animus esset: tanto impensius petere ut compelleretur ad cedendum Senatus. Id uero deat ut cum Pallante publica aurhoritate ageretur: Pallas rogaretur ut Senatus cederet: ut illi superbissimæ abstinentiæ Cæsar ipse aduocatus esset: ne sextem, centies quinquagies sperneret. Spreuit: quod solum potuit: tantis opibus publice oblatis arrogantius faceret: quam si accepisset. Senatus tamen id quoq; similis querenti, laudibus ruliit his quidem uerbis. Sed cum princeps optimus: parenteque publicus rogatus a Pallante eam partem sententiæ: quæ pertinebat ex ætario ad dandum ei sextem, centies quinquagies remitti uoluisset: testari Senatui: & si libenter: ac merito hanc summam inter reliquos honores ob fidem: diligentiamque Pallanti decernere cœpisset: uolūtarie tamē principis sui cedete, imaginare

uoluntati obsequi imperio. Pallantem libertum: & uilem. Intercedentem, interpellantem: resistentem. Obsequio senatusque in hoc munere illi obsequabatur. Imaginare consulto, reputa illum intercedentem senatus consulto. Minus, cum maius esset recipere dignitates inmeritis quam pecunias: si legeris munus scilicet rāquam debitum. Vel potius imperio, uera correctio parat enim Claudius libertis suis, indolis iouenalis. Indulgit Cæsar cui Claudius omnia: cuius Paruit imperis uirorem occideret iustus. Libertū patrono, imaginare patrono libertū imperit: quæ patronus i senatu rogat. Vtque

Pallantem uelut intercedentem Senatus obsequio: imaginare cōsulto moderantem honoresque suos: & sextæ, centies quinquagies ut nimum recusantem: cum prætoriam ornāmētā tanquam minus recepisset, imaginare Cæsarem Liberti præcibus: uel potius imperio coram senatu obtemperantem: Libertum patrono: quem in senatu rogat, imaginare senatum usquequaq; testatē merito: libenterque hāc summam inter reliquos honores Pallanti cœpisse decerneret: & persequatur fuisse nisi obsequeretur principis uolūtatē: cui non est fas in ulla re repugnare. Ita ne sextæ centies quinquagies Pallas ex ærario ferret uerecundia ipsius: obsequio senatus opus fuit: in hoc præcipue nō obsecuturi: si nulla reputassent fas esse non obsequi, finem existimas: mane dum: & maiora accipe, utiq; cum sit utile principi benignitatem promptissimam ad laudem præmia merentium illustrari: ubi in maximis locis: quibus incitari ad imitationem præpositi rerum eius cura possent: & Pallantis spectatissima fides: atq; innocentia exemplo prouocare studium tam honestæ æmulationis possit: ea quæ ante, x. Cal. Februarii: quæ proxime fuissent in amplissimo ordine optimus princeps recitasset, S. C. de his rebus facta in æs inciderentur: idq; adfigerent ad statuarum loricatam diui Iulii, parum uisum tantorum dedecorum esse curiam testem. delectus est celeberrimus locus: in quo legenda præsentibus: legenda futuris pderetur. Placuit etre signari omnes honores: fastidiosissimi quoq; mæcipii: quos repudiallet: quosque: quantam ad decernere quis pertinet: gessisset: icita: & insculpta sunt publicis: æternisq; monumentis prætoriam ornamenta Pallantis: sic quasi fœdera antiq; sic quasi sacra: leges:

quæq; frequenter. Summa, pecuniaria. Perseueraturū fuisse, uisio deo etque, fuisse. Verēcūdia ipius, fuit opus uerecūdia. Pallantis: & obsequio, senatus. Utq; senatores obsequerentur principi, assensu: tanti Pallantem contentum honore intra priorem, paupertatem uelle subsistere: nec tantē in hac re obsecuti fuissent si putassent licere sibi contradicere Cæsari in aliquibus, perque semp uoluntati eius morem gerere. Finem, hūc esse finem senatus consulti. Mane dum, ausculta paulisper, tamen dū potest esse dictio expletiua. Utq; præfixum uerba senatus consulti, est autem ordo: & sensus, cum sit utile principi benignitatem tam promptissimam in Pallantem illustrari: & publicam in laudem uirore ut Pallantis merentium præmia illustrant ubi uerba Plideinceps, S. C. maxime locis amplissimis ut i foro quib; rebus reliqui præpositi curæ imperialium rerum possent incitari ad imitationem: & fides Pallantis, spectatissima in patrono: atq; innocentia possit prouocare exemplo suo aliorum studium tam honestæ æmulationis: est uisum ea quæ optimus princeps recitasset in amplissimo ordine. Ante, x. Cal. Februarii, idest ante uiginti tertium diem Iuniarum. Quæ proxime fuissent, qui dies proximus fuit isti senatus consulto: facta super his rebus, inciderentur in ærea tabula: & id adfigeretur iuxta statuarum loricatā diui Iulii: qui auctore Tranquillo primus omnium in consulatu suo instituit: ut tā senatus quam populi diurna acta conficerentur: & publicarentur statuarum loricatæ: quæ in foro locata fuerat duo ludo meminit Plinius his quidem uerbis, Cæsar dictator loricatam sibi statuarum dicari in foro suo passus est. Celeberrimus locus, forum Cæsaris dictatoris: de quo Tranquillus, forum de mamurbis inchoauit: cuius area super sexennium males constitit. Præfennibus, uiuentibus, Futuris, posteris. Fastidiosissimi mancipii. Superbis simi senatui. Quosque, & placuit signari ære eos honores quos neglexisset, pecuniam

statua lori
cata.

Cæsaris

Sacrum.

miam de publico oblatam, quod illi cedebat honori. Decernentes, senatores: per quos non licet quæ pecuniam reciperet Pallas. Monumentis, actis diurnalibus. Fœdera antiqua, ut Latinorum: & Carthaginensium. Sacrae leges, quæ in albo posita fuerant: sacrum est, quicquid deorum habetur: nam Iulianus sacrae inquit res sunt: quæ rite per pontifices deo consecratae sunt: ueluti ædes sacrae: donaria: quæ rite ad ministeriū dei dedicata sunt: leges igitur sacrae dictæ: quæ ante eas cōditas referente

Dionysio quædam erant in sacris libris reposita nuncq; legis habentia quorum cognitionem soli patricii habebant: & pro legibus utebantur. sanctæ uero dicuntur secundum Donatum: & Macrobiū q; poenæ sanctione a nullo corrumpi: & uiolari debent: & ideo sanctione confirmata: respondente Vlpiano:q; enim sanctione quoddam subnixum est: id sanctum est & si deo non sit consecratum. Scio leges per decemuiros. x. tabulis annotatas populo confirmante in bases æneæ incisas: & in foro positas illis. Iustissimum eligentes locum: fontem omnis publici priuatq; iuris: cpi mox duæ tabulæ additæ. i. proemio tñ. ii. scripti extat decem tabulis eburneis leges primū pro rostris ppositas.

Tanta principis patientia erat. Tanta Pallantis insolentia. Quid dicam? dubitatio exortatio. Figi in oculis omnium inspicia cunctis. Humilitatem. ai uultu tem. legim⁹: & qd dicam nescio: nisi: & reliqua. Nec ratio potuit. reddi a senatu ut ceteri puocarent ad studium emulationis exemplo p̄miorum Pallantis: sed uerior scriptura. Nec tacuit rōnem. i. senatus ē reddidit rationem cur fester. centies quinquages de publico Pallanti pmississet: ut exemplo: & drinceps. Ea utilitas. ut exemplo suo alios i. citaret. Quos non dignabatur. quos nō accipiebat: immo fastidiebat. Honestō loco. claris natalibus. Dari. prætoris ornamēta. Promitti. fester. centies quinquages. Seruis. Pallati. qui olim seruierat. illis epibus: an cum senatoribus illorum temporum. Affici. dispositi: turbati. Verus. alia lectione iustus. Ingenius. liber. Quibusdam in locis. ut illic. conferantq; se non illi ueteres Africani: item: platos imperii fines: nec. p. culti: imagine Pallantē uelut intercedere senatus obsequio: & totū illud: parū uisū est quia epistolæ stilus debet esse remissior.

Neq; ut magistro magister: neq; ut discipulo discipulo. sic. n. scribis: i. ut discipulo magistro: ego cōtra: atq; adeo tu in scholā reuocas. ego adhuc Saturnalia extēdo: lībrum misisti. nō potui lōgius hyperbatō facere: C. Plinius Tacito. S.

Neq; miserat Tacitus librum suum. Secundo corrigendum: qui ut probaret ne merito quidē possit dici Taciti discipulus: de industria facit longum hypbaton: q; sane uicō datur cū oratio: ut hic: obscuratur: nam non est numerosa oratio: sed absōna: & interrupta: permutato. n. recto uerborū ordine ad nihilū oīa decidūt: collocabis igit uerba ut meli⁹ itelligat. neq; misisti librum tuū ut solet magister mittere magistro. i. ut erudit⁹ eruditio: neq; misisti ut solet discipulo. i. līrū cādidat⁹ mittere alteri discipulo scripta sua emēdāda: nā sic scribis: i. misisti ut sol⁹ discipulo. i. magistro magistro: hoc est maiori: & doctiori: ego cōtra sentio: gnimmo me līteris ablegat⁹ reuocas tanq; discipulū ad studia: cum eilem intentus lūib⁹ quibus saturnalia luxuriāt. Extēdo. exerceo ultra constitutum: intentus sum iocis diutius q; oportebat: nam post Saturnalia discipulū a ludō i. ludū clāmo reuocabantur a magistro si Martiali credimus. Hyperbaton. transgressionem. nam prima perspicuitatis citius est rectus ordo: non in longum dilata conclusio. ē autem hyperbaton perlonga dictio: nō dilatio: & transgressio quædam uerborum ordinem turbans: cuius species quinq; anastrophe: diacope: uel ut quidam rhemēsis: dialysis: siue parenthesis: hysterologia: siue hysteronproteron: synchysis: sed iuulentius Diomede Fabius. plus tamen inq; est obscuritatis in textu: & continuatione sermonis: & plures modiq; nec fit tam longus: ut eū psequi non possit intētio: nec transiectio tardat in hyperbaton finis eius differatur: quibus adue prior est mixtura uerborū: qualis in illo uersu. Saxa uocant Itali mediis quæ in fluehbus aras: & de tropis scribens: hyperbaton quoq; id est uerbi transgressionem: quomā frequenter ratio cōparationis: & decore poscit: non immerito inter uirtutes habemus: fit. n. frequentissime asperitas: & dura: & dissoluta: & hians oratio: si ad necessitatem ordinis sui uerba redigant: quare eū uerba p se clara ptebant: uerū uiciosum hyperbaton: q; sedulo facit Secūdus. aliud hyperbatō libro nono idem Fabius describit: parenthesis: inquit adiciunt hyperbaton: nō illud quod inter mōpos esse nō luerit: sed alterū qd ei figuræ insinuat: quæ apostrophe dicit: sile: & nō sensum mutat uerū formā elo. quēdi. qle illd Decios: Marios: magnosq; Camillos: Scipiadā duos bello: & te maxie Cæsar acut⁹ ē i Polydoro: Fas oē abrupti: Polydoro obrūcat. & auro ut possit: qd nō mortalia pectora cogis Auri sacra

Hypbatō.

fames; Hermogenes ubi de puritate ofonis agit: testat hypbatō esse cōtrariū p̄cipitanti: quare si ofonē illustre itendimus: oīo fugiendum est: non. n. splendida comparat oratio mēbris p̄luxis: & circuitu: pa-
ri ratione reprehendit. M. Tullius in rhetoricis hyperbaton: p̄cipiens fugere oportere longam uerborū
cōtinuationem quae: & auditoris aures: & spiritū ledit: quam sententiā lib. iiii. de oratore repetit. Hoc
ipso. q̄ uiciosum hypbaton feci. Personam. qualitatem: & habitū. Exerā. exercebo. alibi extrahere si-
gnificat Quidius. Ter Neptun? aq̄s cum toro brachia uultu

Exero

atq; hoc ipso probare cū esse me qui nō magister
ruus: sed ne discipul? quidē debeā dici. Sumā tū
p̄sonam magistri: exeramq; i librū tuū: ius quod
dedisti: eo liberius: q̄ nihil ex meis interim mis-
surus sum tibi: in quo te ulciscaris. Vale.

C. Plinius Romano. S.

Vidisti ne aliquādo Clitūnum fontem? si
nōdū: & puto nōdū: aliqñ narrasses mi-
hi: quē ego (p̄ccnitet tarditatis) p̄xie ui-
di. Modicus collis aīurgit aīq; cūssu nemoro-
sus: & opac: hūc subter exit fōs: & exprimit plu-
rib; uenis: fed impibus eluctat; quē facit gurgi-
tē late gremio patefacto: purus: & uitre: rut nūc
rare factas stipes: & relucētes calculos possis. in
de n̄ loci deuexitates: s; ipa sui copia: & q̄si pōdere
ipellit. Fōs adhuc: ēt āplissimū flumē: atq; ēt na-
uiū patiēs.

eodem quo emerat instruxit plurimis: & anti-
quissimis statuis: tantum illi pulcherrimorū ope-
rum in horreis: quae negligebat. inuicem tu si
quid istic epistola dignum ne grauiere scribere:
nam cum aures hominum nouitate latentur: tū
ad rationē uitae exemplis erudimur.. Vale.

C. Plinius Maximo. S.

re cura fuit: nec te miracula fontis. Prætereūt tacito passu: quē si qs adiret: Lētus erat: si uoce gradū ma-
iore citasset: Cōmixtis feruebat aq̄s: cūq; oībus una Sūt natura uadis: similes ut corporis umbras. Ostēn-
dā: hęc sola nouā iactātia fortē Humanos p̄perant imitari flumina mores. Et puto nōdū. te uidis-
se illū: nā alias narrasses mihi. Nemorosus. densus: obscurus fuisse nemus iuxta Clitūnū testat. Triq;
ubi memorat Caligula ad uiscēdum nem; flumē: Clitūni Meuania p̄cessit: & Proptius ingit Qua
formosa suo Clitūnus flumina lūco Integit & nūeos abluat unda boues. Exprimit. exilit ueluti onere
sup impositi collis. Venis. foraminibus. Eluctatus. exprimit: semittēs. Gurgitē: quē facit. Gurgēs ē
i flumē locus plund: ubi āq; uertit: quē gurgē iūst ad se trahat: & deuoret: folet hoc fieri iuxta fōtes ma-
ximos: ex q̄bus flumina defluunt. Patefacto gremio late. extēso fluminis alueo. Vitreus. trās lucidus.
Stipes. nūmos. Calculos. lapillos. Deuexitate. defcēsu: quo modicus ēt humor celeriter decurrit. Co-
piz. abūdātia aq̄z. Impellit: urget. Fōs adhuc. ē. Nauiū panēs. pfundus. post q̄ mīcus ē codex: sicut
in hoc libello cōiectamus plerasque ep̄as desiderari: & quauis multa cōquisuerimus exēplaria: nul-
lū tamen adhuc offendimus: qd̄ huic loco opem ferre potuerit. alius fortasse meliori fortia usus aliqū-
do Secūdū sibi restituit: quare aliquantulū sp̄acii intermisimus. ut statim lectorem admoneremus. ex
sequentibus autem cōiectamus aliquid tale interceptum. ut aliquis locum iuxta Clitūnū pulcherris
mis statuis exornauerit. Illi. erat. Quae negligebat i horreis. quae prius iacebāt i obscuro & abditis:
Horreis abusus ēst pro statuaz repositio: niscū proprie frugum sint. Exemplis. hoc dixit propter munī-
ficentiam illius qui statuis locum adornauerat. Erudimur. institui mur: docemur: exemplum pro
prie uocamus rei gestae: aut ut geste uilem commemorationem ad p̄suadendum id q̄ intendis.

u ii

Idisti. Clitūni fontis mirā natu-
rā exprimit: petiq; si qd̄ simile
hēt sibi rescribat. Clitūnum
fontē. Vibius Sequester. Clitū-
nus Vmbriae flumini ubi Iupiter eodē no-
mine ē. Pl. i Falisco Clitūni amnis aq̄ po-
rata cādidos boues facit Virg. Hinc alibi
Clitūne greges: & maria taurus Viētim
sape tuo plūi flumine sacro Romanos
ad tēpla deū duxere triumphos: nam triū-
phantes petitis bobus ex Clitūno Ioui Ca-
pitolio sacrificabāt: q̄ Ioue. iterpes furda
aure p̄terit. Satyra. xii. ibi Pinguior Hi-
spulla traheret taurus: & ipa Mole piger:
nec finitima nutritur in herba Lata sed
ostendēs Clitūni pascua sanguis Iret: & a
grandi ceruus senēda ministro. hinc Luca-
nus Est q̄ tauriferis ubi se Meuania cōpit
Explicat: Papinius in Sylois. Aut p̄stant ni
ueos Clitūna noualia taurus: Syllus Et la-
uat igētem pfondens flumine sacro Clitū-
nus taurz Claudianus Non tales Clitūne
lauas in gurgite tauros. Tarpēio referunt:
quos pia sacra Iout. in laudibus Honorii
ad hęc mirā flūinis naturā explicat. Qui
& Clitūni sacras uictoribus undas Candi-
da q̄ latius p̄bēt armenta triūphis Vise-

Clitūne

Iuuenalis
locus.

Gurgēs

ruleus color mari daf. ē at uiridis cū nigro: sed istius lacus color erat albidior: & uiridior quem tunc ap-
pellabimus flauū ex autoritate Gellii testātis Ennii pulcherrime descripsisse colorem cum dixit spu-
mas uiridis maris flauo marmore. a colore fontē Cæreleū: quē Claudius cū Curtio: & Albadineo urbē
induxit: appellatū tradit Frōtinus: apud quē sic restituit: alteri q̄ ex fontibus Cæreleis: & Curtio p̄duce-
bat: Claudiz datū est: testimonio ipsius Frontini: Tranq̄: & Plin. senioris: cæreleī tēprantēdes lib. vii. docet
Vitruuius. Preciosior nobilior. Sulphuris odor. hēt sulphureū odorē. Sapore medicatus. ut gustus

Frōtini lo-
cus.

dior uiridior: & p̄ciosior. sulphuris odor: sapore
medicatus. uis qua fracta solidat. Spaciū modi-
cū: & qd̄ tñ sentiat uētos: & fluctibus itumescat.
Nulla i hoc nauis (sacer. n.) sed innatāt isulē her-
bidā: rectā harūdiē: & iūco: quāq̄ ariā fecun-
dior palus: ipaq̄ illa extremātes lacus effert. Sua
cuiq̄ figura: uel modus cūctis. margo dērasus:
quia frequenter uel littoris: uel sibi illisq̄ terunt:
terūturq̄. par omnibus altitudo: par leuitas. q̄p-
pe in speciem carinā humili radice descendunt.
hec ab oī latere p̄spicitur: eadēq̄ suspēsa pariter:
& mersa. iterdū iūctā: copulatāq̄: & cōtinēti si-
miles lantē: iterdū discordātibz uētis digerunt.
nōnūq̄ destituta trāquillitate singulā fluctuāt:
sepe minores maioribus uelut corbulā: honera-
riis adhārescūt. sepe iter maiores: minoresq̄ q̄si
cursū: certamēq̄ desumūt. Rursus oēs i loco ap-
pulsēq̄ steterē p̄mouēt terrā: & mō hac: mō il-
lac lacū reddunt: auferūtq̄ ac tū demū cum me-
diū tenere nō trahuntur. Cōstat pecora her-
bas secutas: sic i insulas illas: ut in extremā p̄cede-
re soleat tellurē: priusq̄ mobilē solū: quā littori:
abrepta q̄si illata: & imposita circūfusum undiq̄
lacū pauēat: mox quo tulerit uēt⁹ agressa nō ma-
gis se descēdisse scēiat. idē lac⁹ i flumē erigit: qd̄
ubi se paulisp̄ oculis dedit: specu mergit: ateq̄
cōditū meat: ac si qd̄ anteq̄ subduceret accepit:

solz. Corbulz. naucule: scaphz quz naues honerarias
ex uiminibus: eas tamen Columella corbes appellat: & Festus corbitas memorat honerarias: q̄ in ma-
lorum summo pro signo corbes solent suspendi. Plautus dixit tardior est quam corbita: su-
tus. ix. coruitas inter nauigia refert. Honerariis. quz maximum honus uehont: & strutz sunt ad im-
portanda honeta. Desumunt cursum. concurrunt. In loco. aliquo. in ripa lacus. Appulsz. ter-
re coniunctz: nam appellere dicitur de iis: quz ab alto terre redduntur. Promouent. extendunt:
annexu suo prorogant. Reddunt lacum. detegunt aquam. Vnde recesserint. Auferunt. occupant:
contegunt ubi steterē. Medium lacum. Non trahuntur. non dissipantur. non mouentur. Herbas.
quz in illis sunt insulis. In extremam tellurem. in marginem lacus. Priusquam mobilē solum. an-
tequam insulz uento moueantur a ripa. Quz littori abrepta. uento spirante cum insulis in mediū
lacum delata. Non magis sentiant se descēdisse. non intelligunt se ab insulis descēdisse: magis quā
senferant prius se confēdisse. Erigitur. in rectum extenditur. Oculis dedit. per apta fluxit. Specu.
baratro uoragine. Mergitur. absorbetur. Alte. profunde. Quid. aliquod signum: q̄ dicitur fieri in
Arcthusa: Subducetur. specu mergere. Accepit. intromissum sit. Seruat. secū trahit subterlabēdo.

Corbulz.

Profert. emittit dum emergit. Opera mitanda.

Vta rebus feris transire ad lusus licet. q. etiam in studiis obseruandum: non enim semp grauius intendendum: sed iocis plerumq. remittendum: quod Secundus obseruans sua epigrammata excusat: quæ diuerso metro composita nuper amicis recitauerat: nec tantum speciosas: sed omnia: ut melius emendaret quare monet Arrianum ne miretur si multa a prioribus commutata deprehender. Misere seueritate: comitateq. condire grauiatatem cū iucunditate: animū

remittereq. Traliam cōsueuerat: & ideo laudatur in epistolis: & Pansgyrico. Illa se ueritas. ne nimia seueritate fiamus duri: & tristes: & ne infesta comitate: procaces: & petulantia. Hæc. comitas. Excidat. transeat: quadam uicinitate inter comitatem: & petulantiam: unaqueq. enim uirtus suo uicio proxima facile in hoc declinat: nisi summa adhibeatur accuratio. Grauiota. continentia seria: quales sunt orationes. Lusibus. epigrammatibus. Distinguo. uario. Mos. lusus. Proferendos. recitandos. Tempus. ociofum: seria tū. Locum. tricliniū tanq. laticia: recopraculum. Ut qui. ut hi lusus. Ociofis. a negociis. uariis. In triclinio. in cenatione: nā in cena romani solebant audire poemata: q. Persius notat. Lites iterque scūt. serix sunt ppter menses: & intensos calores. Iulio mense. quo et romani solebāt transire in domos cōductas cū sua suppellectile. q. mōstrat illo uersiculo Mart. O Iulianū dedecus calendarū Vidi Vacerra. sarcinulas tuas uidi: & apertius i. Tiberio

Lectus.

Trāqui. ac. M. Tullius subinde. Lectos. menses. Lāprius. Hellogaballus inq. solido argento hūit lectos: & triclinares: & cubiculares: Curtius cōsūtū exornari iussit. centū aurei lecti modicis intervalis positi erāt: lectos circumdederāt aulea purpurea: auroq. fulgētia & lib. vii. cū post aulea quæ lectos obduxerāt staret. Forte. exinsperato. Eodē die. quo pmissērā me recitaturū. Mane. ante cibum: nā post recitauit. Subitā. inopinatā. improuisā. Proloquēdi. p. fationē faciēdē: qua ueniam deprecabāt: q. mane nō recitasset sicut pmisserat: excusans se aduocatū i. repentinā aduocationē. Irreuerēti operis. parū pudentem uersuum recitationē. Quāquam & amicis. cum quibus liberius agere licet.

Nō abstinuissēm amicis. operā meā præsultissēm in defendēdis amicis. Foro & negociis in causis forensibus. Addidi in p. fatione. Præferrem. præponerem: & imprimis ducerem. Amicis scriberem. amicorum causa actiones haberem. Mihi. ad uoluptatem meam. Liber. a me recitatus. Opusculis uariis diuersæ matērix: & uario metrorum genere. Ita. uarietate: qua legentium fastidium effugimus.

Ingenio. nostro tanquam minus excusso. Biduo. sic libro quarto meminit orationem biduo recitam magno auditorum assensu. Assensus fauor: intentio: cupiditas audiendi. Exagit. facit. Et tamē. uera scriptura. & tamē nō ut alii: qui quædam immutant: & sit quod transeant: quorū sensus: & tñ non faci ut alii solent in suis recitationibus: qui quædam suorum scriptorū non probant: & ideo eorum aliquid omittunt in recitatione: ego autem nihil prætereo quinimmo aperte p. fiteor oia recitare. Electa. meliora: nā nisi quæ sibi displicent recitauerint: illa sane nō emendabunt. Illud. quod faciunt huiusmodi lectores tantū electa recitādo. Modestius. ne auditore obrūdant scriptorū copia: & deteriores

seruat: & p. fert. Hæc tibi scripsi: q. nec min⁹ signota q. mihi: nec minus grata credebā. nā te quoq. ut me nihil aque ac naturæ opa delectāt. Vale.

C. Plinius Arriano. S.

Tu ita sic i studiis pulcherrimū: & humanissimū existimo seueritatē: comitatēque miscere: ne illa i tristitiā: hæc i petulantiam excidat. Quia ratione ductus grauiora opera lusus: iocisq. distinguo. ad hos profect⁹ dos: & tempus: & locum opportunitissimū elegi: ut qui iam nūc alluescerēt: & ab ociofis: & i triclinio audiri. Iulio mense quo maxime lites inter quiescunt ppositis ante lectos cathedris amicos cōuocaui. forte accidit: ut eodē die mane i aduocationem subitam rogater: qd mihi causam p. loquēdi dedit. sum. n. deprecatus: neq. ut irreuerētem operis argueret qd recitatus: q. q. & amicis: & paucis: idem iterum amicis: foro: & negociis non abstinuissēm. Addidi hunc ordinem me in scribendo sequi: ut necessitates uoluptatibus: seria iucundis: præferrem: ac primum amicis: tū mihi scriberem. Liber fuit: & opusculis uariis: & metris: ita solemus: qui ingenio parū fidimus: facietatis periculū fugere. Recitauī biduo: hoc assensus audientium exegit: & tamen non ut alii: q. quædā i putāt: & sit q. trāseāt: nil p. teo: atq. etiā non prætere me dico. lego enim omnia: ut oia emendem. quod contingere non potest electa recitatib⁹. At illud modestius: & fortasse teuercti⁹

Simpliciter, magis ingenuum. Amantius, amoris indicium in istis, qui omnino qualibetque sunt amicis communicant. Amat, uerissime. Tedium, ut sit fastidium in auditoribus. Quid, parum admodum; uel nihil. Conueniunt, ad audiendum. Delegatus, peregrinatus; substitutus; hoc magis placet, quam delegatus nam ante se in eundem sensum dixerat delegatus uidebatur. Quam facere, emendando; & inferre audiendū. Cetera, quam habet in ceteris rebus meis. Hunc, librum. Museum, nouellum; recentem, sic Columella museum fructum dixit; proinde museum pro dulci; hinc musca a poma; & quae postea mellimela sunt appellata. Varone tradente. Retractatum, emendatum, hoc addidit ne misceat Arrianus: si hic liber uidebitur alius a priore, quem scilicet antea uiderat, quia multa in emendatione fuerant commutata: ut nouus liber appareret.

Delegatus.
Museum.

sed hoc simplicius: & amantius, amat enim, qui se sic amari putat: ut tedium non primefcat. & alioquin quid potest sodales, si conueniunt uoluptatis suae causa? delegatus ac missis ignoto est, qui amici librum bonum manu uideat, facere. Non dubito, & per te pro cetera mei charitate quam maturissime legere hunc, ista hunc museum librum leges: sed retractatum, quae causa retractandi fuit: & tamen nonnulla iam ex eo nostri. Haec emendata postea: ut: quod interdu longior mora solet: deteriora facta: quasi noua rursus: & rescripta cognosceres. nam plerique mutatis, ea quoque uidentur: quae manent. Vale.

C. Plinius Geminio. S.

Nonne hos: qui omnium libidinum seruicilio aliorum uicis irascuntur, quasi iniuri deat, & grauissime puniunt: quos maxime imitatur, & eos etiam: qui non indigent clementia ullius, nihil magis quam lenitas deceat. atqui ego, optimus: & emendatissimus existimo: qui ceteris ita ignoscat: & tamen ipse quotidie peccet: ita peccatis abstinere: tanquam nemini ignoscat. Proinde hoc domi: hoc foris: hoc in omni uita genere teneamus: ut nobis implacabiles, si exorabiles istis erit: qui dare ueniam nisi sibi nesciunt. inademulque memoria: quod uir mitissimus; & ob hoc quoque

Nonne hos: qui omnium libidinum seruicilio aliorum uicis irascuntur, quasi iniuri deat, & grauissime puniunt: quos maxime imitatur, & eos etiam: qui non indigent clementia ullius, nihil magis quam lenitas deceat. atqui ego, optimus: & emendatissimus existimo: qui ceteris ita ignoscat: & tamen ipse quotidie peccet: ita peccatis abstinere: tanquam nemini ignoscat. Proinde hoc domi: hoc foris: hoc in omni uita genere teneamus: ut nobis implacabiles, si exorabiles istis erit: qui dare ueniam nisi sibi nesciunt. inademulque memoria: quod uir mitissimus; & ob hoc quoque

Libido.

admittit. Lenitas, facilitas ignoscendi. hinc Horat. At pater ut gnaticis nos debemus amici: Si quid sit uicium non fastidire: & Agellum refert. Tranq. amicorum delicta duxat modica perpassum. Ita ignoscat, inde illud apud graecos laudabile dictum. οὐ γὰρ τῶν ποτὶ φίλους καὶ ἀγαθῶν τῶν κατὰ τὴν ἀρετὴν ἀποκρίνω ἀδὲν τινα ἀνθρώπων ὁ νόμος καὶ τοῖς ἀνθρώποις περὶ τῶν εἰς τὴν ἀρετὴν ἀποκρίνω. ὁ νόμος καὶ τοῖς ἀνθρώποις περὶ τῶν εἰς τὴν ἀρετὴν ἀποκρίνω. Non oportet asperum esse: inexcusabile sed mitem quendam hominem existenti: & similibus inciderent potentem: ex quibus reprehendit acerbe alium. Tanquam nemini ignoscat, nulli reprehendendo poterat nam monitorem omni culpa carere decebat, quare iure hi reprehenduntur, sceleribus obnoxii grauitate ista alios argunt. Domi, in rebus priuatis. Foris, in publicis. Ut nobis implacabiles, ut peccatis nostris meritam poenam irrogemus. Exorabiles istis, parcamus praedictis: nam maioris clementiae est indulgentia corrigere peccata quam uindicando: omnis igitur habenda ratio: & diligentia est primū ut monitio acerbitate: deinde obliturgatio contumelia careat, non enim debemus amici uicia ferre, neque si dilucis laueris facies tua, inde Seneca inquit, esto uiciorum fugator, ipse alioque neque curiosus scrutator: neque acerbus reprehensor: sed sine reprobatione corrector: ita ut admonitionem hilaritate facias: & errori facile ueniam dato. Sibi, suis uicis: cum aliena acerrime infeliciuntur. Ob hoc, qui mitissimus erat,

Maximū uirtutibus excellens epigrammaticus poeta Petrum Thraseam magnū Tacitus egre-
giū appellauit. Homines odit, tanquam impossibile sit hominibus carere crimine. ipse tamen alibi
Euphrasem laudauit, quod uicia non homines inficerentur. Scribam ista. Nuper quidam incipit tan-
quam descriptores aliquem qui aliorum uicia distinde flagellaret, uero sibi indulgens, et per rhe-
torum exornationem, quae dicitur praefatio, rem suppediebat, ea autem sit cum dictis quibusdā reliquum
q̄ ceptum est dici relinquitur: nam tacita suspitio, quam disiecta explanatio atrocior est. Coram iura-
tore quā per litteras de hoc homine di-
cans. Ne tunc quidem, ne quidem melius
erit dicere coram. Vereor enim, in reperi
in orationi scripturam uerorū emi ne id quo
improbo consilari uideretur, hac carpe-
re quodcumq; maxime praeciperis repug-
nat. Id in eam rē saluiter reprehenden-
do illos malos: q̄ eos facere si damnaui.
Adhuc praeterea. Carpere. damnaui.
Quodcumq; maxime praeciperis, scilicet
et ne aliena uicia remittere quod pluri-
bus praecipit. Repugnat. non constat si
bi magna inter utranq; discordia est.

Qualiscū-
que,

Ille, ut sit. Qualiscūque, cuiuslibet con-
ditionis: & naturae, qualiscūque intēdit
pro malo ponitur Tacitus libro. xvi. inui-
diam praetendens Pisoni sacra mensae, q̄
que hospitales eade qualiscūque prin-
cipis cruentaretur: iure, facit indignatio, ut
fons Qualiscūque potest, interdum pro
minimo. Idē Tacitus. xlii. se Nero in or-
nes libidines effudit: quas male cōcedis
qualiscūque matris reuerentia retarda-
uerat. Insignite, notare, famulum redde-
re. Refert exempli facit ad institutionē
ceterorū. Nō insignite humanitatis, refert
si facere uidebor fuisse humanus.

Mnia Iohannem Auitum ex dila-
tis candidatum: iam tribunau-
tu militum: & quæstura fuit
cum decessisse impatiēter do-
let, nam secundum tanquam teorem se
curus ut aliquid disceret parentis suum
iam ætate grauem exorem: filiolum uni-
cam morte reliquit. impar igitur tanto
dolori a Marcellino solatium petit per
hanc epistolam inter pulchiores pulch-
rimam inter tristiores tristissimam inter
amantiores amantissimam. Curas, alias
occupationes. Aduocamenta, solatia lu-
sus. Iohā Auiti, alias fuit Iohā Auitus:
cuius obitum patet libro quinto desinit.
Latum clauum, uetrem senatoriam quam Post uilem togam senatorum filii induebant. Quotus q̄
que, quis est tam minimus qui. Cedit, assurgit siue senioribus siue honestioribus. Satim sapiunt adq̄
lescentes nostri sapientes se credunt esse sine praecceptore. Sibi sunt exēpla, se solos imitantur. Non
Auitus, hac faciebat. Eruditio, cognitio doctrinae. De officiis uitae, de recte bñq̄ uiuēdo. Recorde-
bata uiris doctis. Ut melior factus, tale illud terentianū quāuis per adulationē: nunq̄ accedo ad te
quo abite abeam doctior. Factus, melior: & doctior. Audierat, nō p̄cūdatō. Quæsierat, q̄rendo co-
gnouerat. Seruiano de quo multa alibi diximus. Exactissimo, omni uirtute absolutissimo. Legatum,
proconsulis uicariū. Tribunus Iunius Auitus. Coepit, cōplexus est: fuit, uel magis delectatur. Ger-
manis, ois, Germania a Gallis Rhetisq̄: & Pannonis: Rheno: & Danubio flumib⁹: a Sarmatis Dacisq̄ mu-
tuo metur: aut morib⁹ separata: cetera oceanus ab it latos fin⁹: & insulae: imēsa spacia cōplectēs: Germanū

Milia mihi studia omnes curas omnia
aduocamenta exemit: excussit: crispuit
dolor, quē ex morte Iulii Auiti gra-
uissimi hominis cepi. Latum clauum in domo
mea induerat: suffragio meo adiutus in petendis
honoribus fuerat. Ad hac ita illi gebratū uere-
batur: me formator me morum: me quasi magis-
trū uteretur. Rarum hoc in adolescentibus no-
stris, nam quot⁹ quisq̄ uel etate alterius: uel au-
thoritate ut minor cedit: statim sapiunt: statim
sciūt omnia, heminem imitantur: atq̄ ipsi libi exō-
pla sūt. Sed nō Auitus: cui⁹ hæc seipua erat: pru-
dentia: q̄ alios prudentiores arbitrabat: hæc præ-
cipua & ruditiō: q̄ discere uolebat. Sp̄ ille: aut de
studiis aliquid aut de officiis uitæ cōsulebat: sp̄ ita
recedebat: ut melior factus: & erat factus: uel eo
qd̄ audierat: uel qd̄ omnio quæsierat. Qd̄ ille ob
sequium Seruiāo exactissimo uiro p̄stitit: quē le-
gatū Tribūus ita dilexit: & coepit: ut ex Germaniā

Germania.

uocabulum non antiquissimum: quoniam qui primi Rhenum transgressi Gallos expulerunt: ac tamen Tunc: et cum Germani uocati sunt: ita nationis nomen non gentis euasit paulatim: & omnes priuim a uictore ob metum: mox a seipso: quentq; nomine Germani uocati sunt. omnis ceteris qui de Germania scripserunt contenti fuimus uno auctore Tacito. Pannoniam unam tantu Pannoniam Plin. nominat Ptolemæus in duas diuidit: eas more suo determinans: satis constat contingere Germaniam. Commilito. militis socius: ex præceptis tamen eorum qui de re militari scripserunt tribus legato parte de-

Pannonia.

Comes.

Aediles.

Aediles.

Aediles.

Necessitudi-
do.
Necessi-
tas.

in Pannonia transuentem non ut commilito sed ut comes: adfectatorq; sequeretur. qua industria q; modestia quaestor consulibus suis: & pratoribus habitus non minus iucundus: & gratus q; utilis fuit: quo discursu: qua uigilantia hanc ipsam ædilitatem: cui præreptus est petiit: quod uel maxime dolore meū exulcerat: obuersantur oculis casti labores: & instructuor preces: & honor: quē meruit. Tantum nū redit animo ille clauus in penatibus meis sumptus. redeūt illa priā: illa postrema suffragia mea: illi sermones: illa cōsulatiōes: adficior necessitudine: casu. Erat illi grandis natu pariterat uxor: quā an annū uirginē accepserat filia: quā paulo ante sustulerat. tot spes: tot gaudia dies unus in aduersa cōuerit: modo designatus ædilis: recens maritus: recens pater: intactū honorē: orbam matrem: uiduam uxorem: filiam pupillam: ignaram aui: ignaram patris reliquit. Accedit lachrymis meis: q; absens: & impendens mali nesciens pariter ægrum: pariter decessisse cognouit: grauissimo dolori ipse cōfuerat. In tantis tormentis erā: cū hæc scriberē. solare: neq; nūc aliud: aut cogitare: aut loq; possum. Vale.

C. Plinius Maximo. S.

Cereales nuncupauit: ut in summa essent sex i urbe ædiles: fuit & hic magistratus i oppidis: qui uasa mi nora frangeret: & res quæ plures uenirent corrigeret. hæc sumpta ex probatissimis authoribus. Præreptus. extinctus ante initum honorē. Exulcerat. renouat exasperat: alibi eadem uerba protulit. decessit inquit Corcellus Rufus: & quidē sponte: quod dolore meū exulcerat. Obuersantur. occurrant. Cassi. inutiles. Tanrum nūc. etiam super qua dictione luculenter libro. viii. Clauus. uestis senatoria auro purpura inserto. Prima. in quaestura. Postrema. in ædilitate. Necessitudine. Gellius libro. xi. de idet gramaticos: q; necessitudinē & necessitatē inter se differre putat: q; necessitas sit uis quæpi pms & cogens: necessitudo autē dicat ius quoddā & uinculū religioſe conjunctionis: sed in nihil differre putat: si cut suauitudo & suauitas: sanctitudo & sanctitas: & sequitur. necessitas pro iure officioq; obseruantie: affinitatēq; infrequens est: q; q; qui ob hoc ipsum uis affinitatis: familiaritatisq; coniuncti sunt: necessarii dicuntur. satis collat necessitudine ab eruditis p eo q; necessum ē usurpari. unde a. M. Tullio sic citum sentitur. hæc est necessitudo: cui nulla ui resisti pōt: quæ neq; mutari: neq; leniri pōt. nā Tacitus libro. xii. dixit necessitudine pugna detulere: & Arrius pariter pro necessitate. ff. xlix. de re militari. Vlp. tamen iuriſconsultus eruditissimus pro affinitate usurpat titulo quibus ex causis i possessionem eatue.

Grandis parens. mater iam grauis annis: ideo auxilio filii indigens. Virgine. nuptam: nulli prius. Vnus dies. quo raptus est Auitus. Spes. suscipiendorū liberorū. Intactu honorem. ædilitatem nondum ceptam geri. Lachrymis. dolori. Absens. procul ab urbe: ubi supremū clauſerat Auitus. Impendens mali. eius mortis. Pariter. eisdē litteris nunciato mihi morbo & obitu. Dolori cōfuerem. sed statim obtuleret. Solare. adhibe solatia: cum per me nequeam resistere dolori.

Mor. Maximum in Achaiam missum ad eam ordinandā monet: ut urbium res inspecturus singulas humane tractet: ibique laudat Achaiam ab antiquitate & rebus gestis: postremo hortatur uelut bonam famam in quaestura partem tueri mollius & clauentius tractando homines libertati a suetos. uidetur Secundus Cicero nem secutus monentem libro primo ad Atticum:

Quintum fratrem: qui tunc in Asia proconsulatum gerebat: ut in ea provincia se integre gereret. Ut quae scis teneas. ut memineris provinciales tractandos molliiter. q. tu faciendum scis. Aut scias melius. moneo te ut ea quae scis melius scias:

plurimum enim in amicitia ualet amicos bene suadentium auctoritas: atq. adhibetur ad monendū non modo apertis sed & acriter: si res postulabit: nam & monendi amici saepe sunt: & obuiosdū si opus fuerit. Achaiam. latissime uocabulo Achai-

Achala

iae utitur Secundus: ut non solum Peloponnesum intelligat: sed etiam atticam complectatur. omittit autē quae a Ptolomaeo Plu. Str. de Achaiā dicuntur uno Pausania contenti erimos: qui libro. v. inquit inter Eleam & Sicyoniam iacens regio ad orientale pelagus nunc Achaiā dicitur ab incolis: olim Aegialus & incolae Aegialenses: ab Aegialeo. Sicyonum reger: uel quia ibi multa populos

achala

graece αἰχλῶς dicta nascatur. Achæum uero Tricorythi filium tradunt. nomen Achæis indidisse. Veram gratiam. propter uirtutem in bellicis rebus: & ingenia circa litteras instantia: ac humaniores moris: quibus omnibus Peloponnesus & attica inter ceteras graeciae regiones excelluit. Strabo refert totius graeciae arcem Peloponnesum: nam praeter inhabitantium gentium nobilitatem atque potentiam ipse locorum situs principatum designat: & imperium: adhuc Philippus iunior Corinthum compedes graeciae serio solebat appellare: nec Athenienses a fordibus iniuriis ad summam creuerunt: nam eodem nati solo gaudent origine: primi lamfici & olei & uini usum docuerunt: arare quoque & serere frumenta glande uescientibus monstrauere: litterae certe ac sciencia: & hic ciuilis ordo disciplinae ueluti templū Athenas habent. Humanitatis litterae. quibus uere initiati sunt humaniores: humanitas autem uetat esse superbum aduersus socios: uetat auarum uerbis: affectibus: communem se facilemque omnibus praerati: nullum alienum potat: bonum autem suum: ideo maxime quia cui bonum futurum sit amat. Plauto triplicem humanitatem inducit: aliam quippe per salutationem: ut cū sorte obuiam humaniter salutamus: & dextram porrigentes comiter excipimus: aliam cum in casus uarios erumnaeque: iactato quis opem clauenter impendit: tertiam qua coenas & conuiuia inter se homines celebrant: hanc graeci φιλοφροσύνη uocant: uerum quam idem φιλανθρωπία nominant: nos eruditione: institutioneque in bonas artes dicimus: quas qui synceriter cupiunt: appetuntque ita sunt uel maxime humanissimi: huius enim scientiae cura: & disciplina ex unioetis animantibus uni homini data est: ciceroque humanitas appellata est: quare hic non tam litterarum elementa q. disciplinas intellexisse puto. quauis Xenophon tradat post. xvi. Cadmi litteras Palamedem & Simonidem melicū reliquas inuenisse nō scribendi solum causa ut inquit Philostratus fed ut etiam cognoscere quisque possit: quae non essent scribenda. alii Mercurium litterarū inuētorē prodidere: quidam Aegyptios: Nonnulli Babilonios. Iosephus Hebreos prodidit. Fruges inuenit. testimonio Pausaniae iustini: Ouidii: Diodori ac aliorū: Ceres in attica Triptolemo frumenti semen dedit: mandauitque ut omnibus id donum cōmunicaret: quidā tamen tradunt in Sicilia primum fruges inuentas. E quibus etiam Diodorus līdi inuentionē frugum assignat. Maxime liberos. hī uere liberi sunt: qui affectus animi philosophia duce regere norunt. an quib. per roma nos libertas seruata est: nam Strabōe referēte socios sibi Athenienses afferentes proprias ipsi leges institutas seruauerunt. & libertate donarūt: ac magnis honoribus dignati sunt: hic Plinius a Tānaro ager laconicus liberis gentis est: & subdit Athenas liberas fuisse: quinimo iam dixerat Achaiā libertatem a Domitio Nerone datam: q. Plut. confirmat. nostra scribens aetate graecia per celebritatem isthmiorum pristina libertate donata est: pristinaque legibus restituta: ac Nerone: cuius rei etiam Traquius meminit. Demetrius antea patrias leges pristinasque libertatem restituerat: & deinde Titus Flāminius edicto a praecone audientibus graecis in hunc modum prolato. Senatus populusque ro. ac Titus Quintus Imperator ac consul rege Philippo & Macedonia bellatis: sine custodiis liberos inuenit: suo iure utentes fore praestitunt Corinthios: Locros: Phocenses: Euboicos: Achæos: Phthiotas: Magnesios: Thessalos: Perhaebos: I. Titi igitur laudē illud Alcaei graecum epigramma circumfertur. ακακῆναί ἐρεβὺς ῥεραὶ σ τρατοὶ ἐλαδὸς ὅς κ' αὐτὸς ἐνρίδ' ἀσ ακακῶν ἰταλίας· ἀλλομὲν εὐροπῇ δ' ἀνδρὺς ἔνκορ ἀνχ' ἐν ἰσθμῶν ἡλῶν. οὐδ' αὖτε αὐτῶν ἐλλὰδα δ' οὐλοσύντασ· quod nos latini facimus.

Mor in te meus cogit non: ut praecipia: neque enim praecceptore eges: admonē tā me: ut q. scis teneas: & obserues: aut scias melius. Cogita te missum in provinciam Achaiam illam ueram: & uerā gratiam: in qua primū humanitatis litterae: & fruges inuenit: esse creduntur: missum ad ordinandum statum: id est ad homines maxime liberos: qui uis a natura datum uirtute:

Hūankas

Agmina Persarum Xerxes & in Hella da uexit: Et Titus extēsa uexit ab Italia: Ille quidē Europē seruilia uincula neciens: Venerat hic soluens Hella da seruitio. Ius a natura datum. omnes enim homines si Iustiniano credimus natura liberi sunt: & hoc ius naturale appellatur: ius gentium postea seruitutē induxit. Tenuerunt non adempta libertate: Achaiam tamen scribit Tranqui. adempta libertate in formam provincie a Vespasiano redactam & necesse fuit seruiuisse si a Nerone libertate donata est. sed temporibus Secundi suis legibus uiuebat: deinde Adrianus pecunias multas: frumentum annuum: & uniuersam Cephaleniām Atheniensibus elargitus est. Virtute. rebus gestis nam Athenienses multa ad uitam & decorum partim excogitarunt: partim excoluerūt: confugientes ad se humane susceperunt: pressos subleuarunt: leges optimas sanxerunt: colonias emiserunt: temp. optimam constituerunt: in bello excelluerunt: certamina instituerunt: in disciplinis tantum praeiterent: eorum discipuli aliorum fuerint praeceptores. hac latius transierunt apud Ilocrate: sic Lacedaemoniorum uirtus apud Xenophontem. uirtus secundum philosophos est recta ratio: omnes enim uirtutes rationes sunt. Meritis. beneficiis

meritis: amicitia: foedere deniq; & religione tenuerunt. Reuerere gloriam ueterem: & hanc ipsam senectutem: quae in homine uenerabili sacra est. Sit apud te honor antiquitatis: sit ingētibus factis: sit fabulis quoq;. Nihil ex cuiusq; dignitate: nihil ex libertate: nihil ex cuiusquam iactatione decerpseris. Habe ante oculos hāc esse terrā: quae nobis miserit iura: quae leges non inuitis: sed petētibus dederit. Athenas esse: quas adeas

in romanos & alios collatis: quorum quaedam iam ostendimus & mox alia. Amicitia. L. Iunius in Bello macedonico memorat Achaeos tum primum cum romanis amicitiam fecisse. Foedere. in amicitia necesse est esse conditiones aequas: in foedere non. liber autem populus secundum Proculum is est: qui nullius alterius populi potestati subiectus est: item: siue aequo foedere in amicitiam obuenit. siue foedere comp. zhensum est: ut is populus alterius populi maiestatem comiter conseruet: ut intelligatur alterū populum superiorem esse: non ut intelligatur alterum non esse liberum. foedus dictum q; in paciscendo porcus saxo foede mactare: inde Virg. & caesa iungebant foedera porca: ut quia fides foederis interponatur. Auctores sunt Varro: Festus: Seruius. quomodo autem per foeciales fieret lege plura apud Dionysium libro secundo. Religione deorum cultus: quo maxime clauerunt Athenienses ut testatur Ilocrate in Panagyrice: nam imprimis mystica Eleusine Cereis sacra coluerunt: quibus nonnulli romanorum initiati sunt: & Esculapium ab Epidauro Romani in urbem aduxerunt. religio appellatur quae in nutu & cerimonia deorum est: uel religio est quae superioris cuiusdam naturae quam diuinam uocat: curam cerimoniamque assertat: hac fir religioſius (id est maiestatis uenerationisq; plenus: & propter sanctitatem remotus: auctoribus Gellio & Macrobio existimantibus religioſem a reliquendis: sicut cerimonias a carendo dictas. Seruius ab eo q; mentem religet appellatam putat: at Cicero ab eligendo. huius inuentum Cretensibus ascribit Seruius. Veterem. antiquam. Pausanias satis superq; gloriam & gesta Atheniensium Lacedaemoniorumq; exequitur in omnibus benignos Athen. testans: quos nullius indignos praerogati excellentes tradit Pl. tanta claritate superfluente. Senectutem. senectus est nomen laetiae: etatis: sed nondum fractae: uetustissimi omnium creduntur Athenienses & Arcades. Sacra. diuina. Macrobius enim dixit. uetustas quidem nobis semper si sapimus adoranda est. In homine uenerabili. unde senatoribus maximus honor habebatur: & Lycurgus maximum honorem non diutum & potentum: sed pro gradu etatis senum esse uoluit: nec sane usquam terrarum locum honoratiorem senectus habuit. Antiquitatis. antiquos putant dici supra mille annos disputante Tacito. Ingentibus factis. e quibus illa praecipue fuerit: bellum aduersus Persas terra marique: Amazonum strages Hercules gesta: Theſeiq; bellum Troianum: Adralti in Thebas. nam Pausanias libro. vii. tradit Spartanos post Cadmū plurimum ualuisse: ubiq; ab antiquissimis exordis per uarias fabulas historialq; res Achazorum diligēter enumerat. adhuc inter Lacedaemonios & arguios bella: & Thebanorū duce Epaminunda. Peloponnesiacum: & Atheniensium contra philippum: & Lacedaemoniorum contra alexandrū. Fabulis. ut iudicium Martis in ariopago: Palladis & Neptuni contentio: Cecropis gemina forma: & quae a Pausania innumeratē traduntur. Iactatione. inani gloria. L. Iunius taxat Athen. tanquam uerbis non factis excellentes: Athenienses inquit litteris quidem urbisq; quibus solū ualent: aduersus Philippū bellū gerebant. Pl. graeci genus in gloria sua effusissimū. Iura. M. Tullius p. Flacco. Adfunt Athenienses: uñ hūanitas: doctrina: religio: fruges: iura: leges orae. atq; in oēs terras distributae putant. Strabo. populari gubernaculo urbes Achaeae post Ogygen hitatae. adeo i regēdis ciuitatibus famā cōparatū: ut Italicae gentes post suscepi aduersū pythagoricā sedā factionē: maximā legū & institutionū pietē ab hisce trāstulerit: L. Iunius ab urbe cōdita: missi legati Athenas. Sp. Posthumius Albus. P. Sulpitius Camerinus. A. Manlius: iussiq; in elytas leges Solonis describere: & aliaq; Graeciae ciuitatū instituta: moreq; noscere. Dionysius nō cōuēit

Foedus.

Religio.

Leges. xii. tabularū.

In nomine legatorum: nam scribit missum, Sp. Posthumium: Seruilium Sulpitium: Aulium Manium: & in sequenti anno aduenisse Athenis & ab aliis græcis urbibus in Italiam ferentes leges, at Pomponius iurisconsultus placuit inquit publica auctoritate decem constitui uiros: per quos peterent leges a græcis ciuitatibus ut ciuitas romana fondaretur legibus: quas in tabulis eburneis perscriptas p. rollris proposuerunt: ut possent apertius picipi: primo decem tabulis: mox additis duabus appellatae sunt leges. xli. tabularum: quarum secundam auctorem fuisse ex decemuiris Hermodotum quendam ephesium exulantem in Italia: Dionysius tamen decimo libro in commemoratione decemuirorum nullum Hermodorum nominat.

Athenas. bonarum artium magistras & inuentrices secundum Mamertinū eas summa ut expugnatas a L. Sylla: libertatem & quæ habuerant reddita testatur abbrevior Liuii: & Pausanias Adrianum multa Atheniensibus contulisse. Lacedæmonem, Spartam, Lacedæmones: ut tradit Strabo: ultimo prælio debellati apud Mantineam græcæ principarum: quæ prius adepti tenebāt: ultra recuperare nequiverunt: unum tamen illis quāquam hunc in modum affectis permanit: ut nullogræcorum alicui ditioni subiecti sint: usq; ad romanorum imperium: a quibus eis habitus perdurat honor propter regedæ ciuitatis libertatem. Pausanias scriptum reliquit Lacedæmonem appellatam a Lacedæmone: qui præfuit Egiptus Laconicæ regionis cū Sparta filia Eurotæ: a qua & eadem urbs cognomentum accepit. Vmbra libertatis. uere umbram & quādam libertatis speciem aliud enim præfisse cæteris aliud pēdere ab aliis: nā quis suis legibus ueretur: inuicti tñ romanorū regēbāt. Durū, agreste. Ferū inhumanū. Nihil differat: quia oēs hoīes sunt: & dolores sentiūt. Mollius, humanius. Nō, iō debes recordari ut eas cōtemnas q; deciderint a pristina felicitate. Abstine supbia. Callisto auctore obseruandum est ius reddēti: ut in adeundo quidem se facilem præbeat: sanum uero consilium prouinciarum præsidibus Iuuenalis præbet satyra, viii. Expecta ad diu tandem prouincia cum te Restorē accipiet: pone iræ frenas: modumq; Pone & auaritiæ miscere in opum sociorum. Nec timueris contemptum. non debes esse tristis & asper q; times ne a subiectis contemnaris: non enim contemnitur qui habet liberam gladii potestatem: nisi qui uilis & auarus fuerit. Qui imperium: qui fasces habet. qui in magistratu maximo est: habebat enim in Achaia proconsulare imperium Maximus: quem ideo sex liōres quos fasces præbant. Qui se primus contemnit. qui non seruat dignitatem suam: & persone decorum. Potestas. quilibet magistratus potestas dicitur: non officii nomen ut quidam ariolantur. Paulus de uerborum significatione. potestatis uerbo plura significantur. in persona magistratuum imperium: in persona liberorum patria potestas: in persona serui dominium. Iustinianus in institutionibus. Qui potestatem aliquam habent se excusare possunt a tutelis ut diuus Marcus rescriptis. & ne tantum iurisconsultorū testimonio nitamur accedamus ad nostros: Tranqui. iurisdictionem de fideicommissis etiam per prouincias potestatibus demandauit. Mart. x. Semper pauperior redit potestas. Iuue. satyra. x. Gabiorumq; esse potestas. Plin. senior. promittunt dentes Draconis mites præstare dominos: potestateq; exorabiles: Secundus in panagrico. meminisse debes nullam tantā potestati cuiquā dari posse: ut non sit gratior potestate libertas. item. finemq; potestatis alterius tanquam parum esset exscipere præuenit. manifesta deriuatione a posse deductum. Male terrore uenerationis acquiritur. inde Syllus: & metui demēs credebat honorem. nullus enim hominum secundum Dionem sponte subiectus est sed quando timet potentiorum colit: quando audet penas sumit de debiliore. & Secundus in panagrico dixit: nō ex metu nec terrore hominum: aut criminibus maiestatis: reuerentia nomini nostro acquiritur: quæ meritis Caligula q; cunctis terribilibus elideri conabatur penas luit: at Traianus qui amore ciuiū magis letabatur quā uenerationis felicissimam uitam transagebat. nam certior est ex mansuetudine securitas si Senecæ credimus. Longeq; ualentior. huc accedit. M. Tulli dictum ex libro primo de officiis: sed cum metus

Lacedæmonem esse: quam regas: quibus reliquā umbram & residuum libertatis nomen eripere durum ferum: barbarumq; est. Vides a medicis quanquam in aduersa ualitudine nihil seruit: ac liberi differant: mollius tamen liberos clamentiusq; tractari? Recordare qd quæq; ciuitas fuerat: nō ut despicias: quod esse desierat. Abstinere perbia: asperitas nec timueris contemptum. An contemnitur qui imperium: qui fasces habet: nisi humilis: & sordidus? & qui se primus contemnit? Male uim suam potestas aliorum contumeliis experitur. male terrore uenerationis acquiritur: longeq; ualentior amor ad obtinendum: quod uelis: q̄ timor. nam timor abit si recedas. manet amor. At sicut ille in odium: hic in reuerentiā uertitur. Te uero ēt: atq; etiam (repetam enim) meminisse oportet officii tui titulum: ac tibi ipsi interpretari quale: quantumq; sit ordinare suum liberarū ciuitatum. nam quid ordinatione

Potestas.

ut malus custos diuturnitatis: contraque beneuolentia fidelis uel ad perpetuitatem debet bonus princeps potius diligere uelle quam timere: a quo non discrepat Claudianus in panagyrico Honorii. Non sic excubiat: nec circumstantia pila: Quam tutatur amor: non extorquebis amari. Si recedas, ab his a quibus uenerationem quaeris. Manet amor, durat etiam post recessum tuum: & mortem. At, quimummo, legitur etiam ac, ille, timor uertitur in odium. Hic, amor. O sicuti tui titulum, dignitatis tuae nomen, quod nullus fuisse legatus cum proconsulatu impetio ad ordinandum graecas ciuitates: & mores reformandos: ut ea constitueret: quae ad perpetuam earum quietem essent profutura. Tibi ipsi, per te ipsum: in utilitate tuam. Quae, cuius conditionis, Quinrum, quod magni negotii, Cuius, humanius. Si ordinatio, si pro ordinandis ciuitatibus euer tantur: & liberandis subiungentur. Accedit, additur praedictis rationibus, Tibi certamen est tecum, enitendum est tibi ne diuersa prioribus facias. Honerat te quaesturae tuae fama, optima fama: quam in Quaestura tua tibi comparasti exigit ut te integre geras in hac legatione. lego alibi ad Terentium Maximum scriptam a Domitiano epistolam: qua colligi potest Quaesorem Caesaris in Bithynia fuisse.

Ciuius? quid libertate preciosius? porro quod turpe si ordinatio euerfione: libertas seruitute mutetur? Accedit quod tibi certamen est tecum, honerat te Quaesturae tuae fama: quam in Bithynia optime rexisti: honerat testimonium principis: honerat principatus: praeter ream hanc ipsa legatio: quasi praemium data. Quo magis intendendum est: ne in longinquas prouincias: quod in suburbana: ne inter seruientes: quod liberos: ne forte: quod iudicio missus: ne rudis: & incognitus: quod exploratus: probatusque: humanior: melior: peritior fuisse uidearis, cum sit alioquin ut saepe audisti: saepe legisti: multo deformius amittere: quod non assequi laudem: Haec uelim credas: quod initio dixi scripsisse admonentem: non praecipientem: quam praecipientem quoque: quippe non uereor: in amore ne modum excesserim. Neque enim periculum est: ne sit nimium: quod esse maximum debet. Vale.

legibus & securibus. Liberos, atheos, Forte, casu, Rudis, inexpertus, Exploratus, examinatus: probatus, Amittere, iam partem, Deformius, turpius, Laudem, Seneca laudationem a laude dicere putat: quod illa fiat uoce: unde funebrem laudationem non laudem dicimus, haec uero non uerba hominum: sed iudicia sequatur: ergo laus etiam taciti est bene sentientis. Praecipientem, tanquam potiorum te, In amore, in officio amoris dum te moneo, Modum, honestam formam, Ne sit nimium, ne te nimis admonuerim: maximo amoris calore ductus, Maximum, summum, perfectum: nam libera admonitio signum est maximum amicitiae.

Laudatio
Laus.

FINIS EPISTOLARVM LIBRI NONI .C. PLINII CAECILII SECVNDI NOVOCOMENSIS.

Orsitā modestius fuerat supersedisse a qualibet i Cæcilianas ad Traianū epistolā præfatiū
culam illam uideretur ambitioni dedisse: nisi sciremus. inter ingeniosos adhuc authorē re.
quiri. Ego ut illius credam primum eo aduocor: q̄ sapius in re scriptis suis Traianus Secūdu
uocat: q̄ i his epistolis Plinius multorum meminit ut Iulii Bassi Iulii Calpurnii quos alibi re
tulerat: imprimis Suetonii: quem pariter contubernalem suum fatetur: & ei ab optimo imperatore ius
trium liberorum impetrare contendit. Nec offendet aliquem: quod Traianum blandiēdo dominum di
ctat: cuius appellationem principatus initio omīssam procedente tempore non est aspernatus post res
aduersus Dacos prospere gestas. nam: ut Secundus ad seuerum scribit: recentia maximi principis opera
præbuerunt cōs. designatis facultate nouas: & magna censendū: uera enim ratio dicendi aliquid: nō
decernendi: uic: quum ipsorum hominum. tum rerum ac temporum conditione mutatur: & Dominus tu
re potuerit appellari: quod esset rerum Dominus: ut Poeta romanos rerum dominos iam dixerat. Quæ
ret: (scio) aliquis: cur hic quam alibi remissiore: uel clariore stilo sit usus: quia. s. ad Imperatorem Traia
num non doctissimus: si Dioni credimus: scribebat. illas fere ad eruditissimos: principis ergo sui dicē
di genus effingere conabatur: & oratoris uirtus præcipua sit dicere: quæ uideat lectoribus placere. nūq̄
quam. n. arbitraret: quod Martialis de gallicis: & Hispanis suis periculis: idem minus politos: quia ē pro
uincia: non in urbe nati essent: idem accidit: in Bithynia Cæcilianis epistolis: siue eas secerit non consi
lioni publicandi: sed post eius obitum ab amicorum aliquo: q̄ familiaribus Ciceronis litteris contigit
editæ sint: & ideo minus pressa: quia ab auihore suo non castigatæ: in magis: quod & ipse fatetur: ut il
bellorū suorum uario stilo diuersa lectorum ingenia detineret: Nec tamen interdū dissimulare potuit:
quin pleraq̄ multa in præcedentibus usurpata istis inserat: quale illud. quā publice: quā priuatim. nam
ad Romanum scripserat quā fecimur: quā uini: & ad Marcum: quā officis maximis: quā principū am
icitia. item uerba: qualia sunt: alioquit: durū displice: melius: ad exemplū pertinens: & ne minima quæq̄
colligamus: pares etiam sensus: & res hinc inde occurrent: ut ad Traianum. diem Domine quo seruasti
dum suscipis: & in panagrico. expectatum est tempus in quo liqueret. non tam accepisse te
beneficium: q̄ dedisse. Confugit in sinum tuū cōsulā resp. tuensq̄ imperiū super imperatōre imperato
ris uoce tibi delatū est. itē: hic ego inquit q̄ sciebā acta Bassi procos. rescripta: diēq̄ a senatu ius obis:
de quibus ille aliquid cōstituit: itē: ex integro agendi duxerat per biennū: illic uero eandē rem breuius
& ideo minus apertè: ut loco conueniebat: tractans: O uere dixerat principis: inire credere inquit: tuius
magistratū: in se tūq̄ reddere quicquid nō oportuerit. ad hæc ad Priscum: nūper ab optimo principe
trium liberorū ius impetratū: quod q̄q̄ parce: & cū delectū daret: mihi tñ tanquā liceret iudulsi. Quare:
Traianus Secundo rescribens idem ius pro Tranquillo roganti: q̄ parce inq̄t hæc beneficia tribui utiq̄
mi Secunde Carissime tibi satis est exploratū. in fine harum epistolā quauis iupprelo nōse Fabatū p
foceri obitū memorat. Deniq̄ illa Cæciliā ad Traianū epistolā: quā Paulus Orosius Eusebius in chroni
cis: Tertullianus in apologetico Secundo tribuit: satis superq̄ nota sūnt sententiā cōprobāt. cū enim in
hoc libello offendet: cui subest Traiani rescriptū in eundē sensum a prædictis authoribus recitatū: At
dicit aliq̄: Sidonius tñ Apollinaris refert Pliniū nouē dūtaxat epistolā libros posteris reliquisse. sed quos
ipse sibi imitatus pposuerat: sed quos eruditiores arbitrabat: quosq̄ ad amicos scripserat. nā ad Traia
nū epistolā: ut pote res grauissimas cōplexas nulla sibi oblata simili facultate scribēdi cōsulatū subijciat:
Proinde potuit Sidonius eas ignorasse scriptor sane sui sæculi cōtēntus eruditōe: & q̄ nō oēs bibliothec
as i illa librorū caritate discusserat. Fatear tñ necesse ē primū nobis i aīo fuisse has itaq̄ res relinquere:
& q̄ uno tñ exemplū pter impressā nec illo admodū uetusto adiuti fuimus: & ne iccirco aniam maledi
cis oburgādi dāremus. Sed cū altius cōsiderauissemus nullā nō quālibet oblatrādi occasione quīs ini
quā detractores aucupatos: & puritatē latini sermōis i hoc opusculo lueremur: ex eiusq̄ lectōe mul
tarū rerū cōmodū multos cōsecuturos: quibq̄ priorū stilus p̄ssior: & emulq̄ior nō placuisset: postē hoc
soluatore: uel faciliore detineret: adhibuimus eā: quā potuimus diligētīā: & emendādo: & itē p̄tādo spreta
isidori malioleſia. i. p̄misi illud Secūdo laudatissimū reputātes: oportere priuatis uti libris publicis
anteferre: ut ē patrocinio tuo freti q̄ soles nā lata p̄dicatōe circūferre: nec fauoris min⁹ i nos collatu
rus sit Iason uic cōsulatissimus: legū moderator: & illustis interpretes quodā pudentiæ dono mortalibus
datus: subseq̄q̄ patrui uestigia passu robuissimū quīs adolescēs Thomas filius tuus: quē speram⁹:
si uirtutes eius: & Ingeniū maturuerit pariter ab illo adoptatū in: eiusq̄ doctrinæ ac bonorū aliq̄ succē
sorē futurū: & p̄modū i domo usa tale quoddā cōp̄cedū simus q̄ olim i Curia p̄petua serie. nā tu: &
si nō esse dē p̄ceptis oratorū fueris iſtitutus: ita tñ a natura quodā dicēdi flumīe exuberans: uel rebus ma
ximis exercitus: ut dicēdi artes edoctos longe puenias. ad hoc p̄cinitas: & habitu corporis: & bona
fortūa: quæ large tibi supercurrūt: a bonis plurimū ornamētū sunt. Vestro igitur p̄sidio tutus sinā p
ora uirū uoluit are ad Traianū epolās iā meliores: iā faciliores: ex quibq̄ si aliqd ad uos gloriæ pueniet: cer
tum habeo tantundē honoris uos suscepturos cōtra male dices p̄ Secūdo: p̄ interprete carissimo.

Iason.
Maynus.
Thomas.
Maynus.

IOANNIS MARIAE CATANAEI COMMENTARII IN EPISTOLAS AD TRAIANVM.
C. PLINII CAECILII SECVNDI.

Nruenti. Missus ad statum Bithyniae ordinandū Secundus monet Imperatorem Traianum ut lacum non procul a Nicomedia permittat fossa manu facta i mare deducere: futurū hoc magno decori & emolumento toti regioni. Fortunae felicitatis: nam amplissimum omnium

C. PLII CAECILII EPISTOLAE AD TRAIANVM IMPERATOREM.

C. Plinius Traiano. Imp. S.

Nruenti mihi: & fortunae tuae: & animi magnitudinē cōueniētissimū uidet demonstrare opera nō minus aeternitate tua: q̄ gloria digna: q̄ tūq; pulcritudinis: cūq; ē utilitatis habitura. Est in Nicomedenium sinibus

amplissimus lacus: p hūc marmora: fructus: ligna: materie & sumptu immodico: & labore parius ad uiam nauibus: inde magno labore: maiore pendio uehiculis ad mare deuehuntur. Hoc opus multas manus poscit: at hae porro nō desunt: & i agnis magna copia ē hominū: & maxima i ciuitate: certaq; spes oēs libētissime aggressuros opus oibus fructuosum. superest ut tu libratore: uel architectū: si tibi uidebitur. mittas: qui diligenter exploret: sicne lacus altior mari: quem artifices regionis huius q̄draginta cubitis altiorē esse cōtendūt. Ego per eadē loca iuenio fossam a rege percussam: sed incertum utrum ad colligendū

Imperatorem imperium tenuit Traianus. Animi magnitudinē scribit Dion Traianū gloriā cupidū: quā motus expeditio nem sumptus aduersus Armenios & Parthos: hanc tñ causam prae se ferens q̄ illorū rex diadema a rege Parthorū non a se accepisset. Nicomedeniū sinibus. Nicomedia Bithyniae i intimo sinu urbis belatā dicta de nomine regis cuiusdā Bithynni: qui eam cōdidit si Straboni credim⁹: mul tñ. eodem nomine uocati fuerūt: quē admodū Ptolemaei pp̄ prioris claritate. Paufanias scribit a Nicomede Bithynorū rege cognomenū accepisse maximā urbē in Bithynia: q̄ prius Alia⁹ dicebat. & Stephanus Nicomedia inquit ciuitas Bithyniae a Nicomede Zela filio illustissimi regis quē etiā Olbia ē appellata: nō procul ab ea lacū amplissimū locat geographi noie Ascaniū: quē tñ Ptolemaeus Ascaniā palu dē uocat: nec omittit Solinū tradere Hilā lacū: quo peritisse credunt delitias Herculis. Probadē urbē iuxta Nicomediam alluerat: ambiguū igit quē Secudus monstrauerit: malo Ascaniū tanq̄ uberiorē: nec mihi si sup̄ tāta re Traianū cōfultū: nā sumptus de operib⁹ publicis: publico inquit sumptu opus nouū sine principis autoritate fieri nō licet cōstitutionib⁹ principū declarat.

Ligna: materiae. ligna rudia & ipolita. si sformēt aedificiis idonea: melius rñ ut di stincte legat⁹: & materia sit tanq̄ gēus: p̄di cta tanq̄ species. Immodico. minimo. si

legis modico: manifest⁹ ē sensus. Viā publicā: q̄ ducebat Nicomediam. Ad mare. uñ i ciuitatē i portabatur. Man⁹. opariorū. Certaq; spes. nobis ē. Librator. librator ut subide legit ad Frōnū ē q̄ p̄tū hēt librādi aquā ad libellā. uulgo nūc libellator dē. signat ē librator: q̄ lapides emittit i bello. Tactus: libratorib⁹ funditorib⁹q; attribut⁹ locus: uñ eminus lapides & glādes torquent⁹: & uerget⁹. Scribit manu sola oēs milites me ditatos libralia saxaq; usus patior credebat⁹: q̄ nō desyderabat fundā. Architectū. q̄ Hāmonius p̄fectū aedificiū interpretat⁹: & q̄ aliis fabris p̄t. quicq; formā aedificiū excogitat: & aliqd parat. *μαρτοραχμιαι τοτερωε* eius sciētia ē pluribus disciplinis & uariis eruditiōibus ornata cuius opa nascit ex fabrica & rōcinatione: fabrica ē cōtinuata ac trita usus meditatoriq; mibus p̄ficat⁹: mētia unius cuiusq; gneris op⁹ ē ad p̄pōrū deformatiōis: rōcination autē ē q̄ res fabricatas soler tē rōne p̄portitiōis demonstrare ac fabricare pōt: cōstat architectura ex ordiatiōe & dispositiōe. architect⁹ igit ē q̄ aedificiū rōne hēt: & aquae deducēdā: plerūq; tenet. uidet⁹ architect⁹ & architector sicut se differre: nā Senec. scribit: mihi crede felix illud saeculū atē architectos fuit: atē architectores: ista nara sūs tā nascēte luxuria: i q̄drū tigna decidere: & ferro p̄ designata currēte certa manu trabē sciderē: nā primū cūdis scidebat scissile lignū: si n. recta cōmatoria epulas receptura pabā. mi tñ mēdā suspicari uolūmus ut p̄ architectores architectōas legam⁹. ab architecto uerbū architectari. i. machinari deduxit Vitruuius. Cubitis. i. architectura cubitis sex palmis cōstat: digitisq; triginta q̄tuor. Fossam. receptaculū aquae manus factū. Vlp. auctore. si. alii. Rege. Mitridate q̄ aliqui Bithyniū occupauit: siue a rege Persidae: quē graeci p̄ excellentiā sine additiōe nois regē plerūq; uocant. placet tamē magis intelligere Nicomedē: a quo Nicomedia appellationem accepit: in cuius sinibus lacus extendebatur. Sed incertū. sed dubiū

Nicomedia.

Librator

Architectus.

est: utrum caverit illam fossam. Ad committendum flumini lacum. ut cōtineret Calpæ flumini lacū Alcanium: Calpa. n. fluens a Nicomedia pontum ingreditur. Imperfecta. non perueniens usq; ad flumen. Hoc quoq; dubium. an remanserit imperfecta ob mortē regis: an q; desperauerit posse perficere qd̄ inchoauerat. Hoc ipso. tāto magis. Feres me ambitiosum. patieris me q; sim gloriæ tuæ cupidus.

Tantum. non absolundo. Reges. Nicomedes: qd̄ uni supra dederat: hic pluribus ascribit.

Protest. Traianus respondet nō abhorre ab hoc opere mō diligēter prosideas ne totus effluat in mare. Cōmittere mari. per fossam in flumen deducam cōiungere mari. Demissus. deriuus. Effluat. in mare descēdat & exorbeat. uerior tamen scriptura ne si cōmissus flumini fuerit in mare totus effluat: q; ne cōuenit cū alia epistola: quæ de eodem lacu in sequentibus scripta est. erat enim lacus altior mari. Certe. ut scias. Quātum aquarum. quanta sit altitudo lacus. Vnde. a quo fonte. Poteris. Secundus infra. ego interim Calphurnio Macro clarissimo utro auctore rescripti: ut librato. rem q; maxime idoneum mitteret. Hinc. ex urbe.

humorem circumiacentiū agrotorum: an ad cōmittendum flumini lacū: est. n. imperfecta: hoc quoq; dubiū: inter cōpro rege mortalitate: an desperato operis effectus: sed hoc ipso. (feres. n. me ambitiosum) pro tua gloria incitor: & accēdor: ut cupiam peragi a te: quæ tantum cōperant reges.

Traianus. Imp. C. Plii.

Protest nos sollicitare lacus iste ut cōmittere illū mari uelimus. sed plane explorandum est diligenter: ne si demissus in mare fuerit: totus effluat. certe quantum aquarū & unde accipiat & poteris a Calphurnio Macro petere. libratores & ego hinc aliquem tibi peritum eiusmodi operum mittam.

C. Plinius Traiano Imp. S.

Requirēti. consulit Traianum an abscidere debeat publicos sumptus Bizantiorūq; dabant legatis ut salutariū itent Imperatorē uel Mœsiæ præfectum. Requirit. examinant. discutiēti. Byzantiorū. Bizantiū oppidum Thraciæ iuxta Hellespontum arctissimū inter Europā Asiāq; diuortii l extrema Europæ posuere græci in promontorio Chrysoceæ duce Paulsanias Spartanorum rege: reddito otaculo quærentes sedm græcorum terris aduersam ita ambage Calcedoniū monstrabant: q; priores illuc aduecti: præuisa locorum uilitate peiora legissent: quippe Byzantium fertili solo: sacundog; mari: q; uis pisciū in Metapontū erumpens: & obliquis subter undas saxis exterrita: omisso alterius litoris flexu: hos ad portus deferturn: quætuosū & opulenti sunt Byzantii Stephan⁹ refert tale datū oraculū Megarenhibus in Delphis cōsulentib⁹: felices qui illā incolerent urbem litoris Thracis liquidū iuxta promontoriū os ponti: ubi piscis ceruicē cibū pascunt eundem: ubi condiderit in aio omnia accipiet. Hammonius a Byzante Thraciæ rege appellatū scribit. Diodorus & Stephanos a rege Byzantio filio Cæciliæ & Neptuni postea nominata Constantino polis a Cōstantino Cōstantii filio in maius aucta: a multis sedes facta: inde a multis noua Roma uocata. clara sane bellis naualibus: & secūdū Orōsiū totius orientis caput. Psephismate. decreto: usus ē uocabulo græco: sicut M. Tuilius p Flacco. sic sunt expressa ista quæ recitant psephismata. nā quod nos decretū: psephisma dicunt græci. Eiq; dari. q; personale munus inuenit ideo uaticū accipiunt: ut ē apud Iurisconsultos de muneribus & honoribus. legati qui ad sacrariū principis mittuntur personale munus inueni: q; uaticum qd̄ legatium dicitur interdū solēt accipere. Propositi tui. qui uis ciuitates quantum fieri licebit leuari ab impendio. Mittendum. per tabellariū. Sumptus leuaretur suppresso legato. Publicum officiū salutario. Imputata. ascripta sunt. Qui præst Mœsiæ. præfectus puincie Mœsiæ quæ & Mysia dicitur incertū de inferiore an superiore loquatur. Mœsos imperio ro. adiunxit Sylla. Circumdēda. abradenda tollenda. Confirmare. assentiendo. Emendare. negando aliqua honesta ratione.

Equirēti mihi Bizantiorum reip. impendia: quæ maxima facit. indicatum ē domine legatum ad te salutandū annis omnibus cum psephismate mitti: eiq; dari nummorum duodena milia. memor ergo propositi tui legatum quidem retinendum: psephisma autem mittēdum putauit: ut simul: & sumptus leuaretur: & impleteretur publicum officiū. eidē ciuitati spūta sunt terna milia: quæ uaticū nomine annua dabātur legato eunti ad eum: qui Mœsiæ præst: publice salutandum. hæc ego in posterū circūcidenda existimaui. Te domine rogo: ut quid sentias rescribendo aut consiliū meum confirmare: aut errorem emendare digneris.

Traianus Imp. C. Plinio. S.

Bizantiū

Psephisma.

Prime. Traianus laudat consiliū Secundū. Duodena ista nūmōrū milia. Missū fuit, ad nos.
 o Ignosce, patienter feret. Si minus sumptuose, si non p legatū: sed tantū missō decreto,
 d Iplomata, petit quē modū seruare debeat in diplomatis: quoz dies p̄terisset. Diploma. p
 prie ē p̄uilegiū singulariū utroz: & utroz: quo imunitates ad tps ul i ppetuū dant: siue ēt qz
 ciuitate donaret. T rāqz in Caio. plata diuoz: Iulii: & Augusti diplomata ut vetera: & obso-
 leta desebat. & in Nerone. diplomata ciuitatis romanæ singulis obtrulit. Tacitus. M. Cloutus Rufus cri-
 minat⁹ apud Vitellū qz diplomati⁹ suis nullū principē p̄scripisset. diplomata demū intelligit p qbuscūq litteris cōcessis a pri-
 cipe ol a magistratib⁹ ei⁹ nōle siue tabel-
 laris ut liberū: & expeditū iter faciāt: siue
 exulib⁹ restitutis: siue aliquo crīe absolu-
 tis: siue obligatiōibus. Modestinus ad legē
 Corneliā de falsis. q se p milite gessit: & il-
 licitis insignib⁹ usus ē: uel falso diplomato
 uias cōmeauit p admissū q̄itate graui⁹.
 me puniēd⁹ ē. Scdus. fessianōē tabellari⁹:
 quē ad te cū eplis missi diplomate adiuit
 Tacit⁹ cā fingēdi fuit: ut diplomata Otho-
 nis: q negligētib⁹ latior nūcio fualecerēt.
 Seneca. August⁹ quoscūq ob adulteriū fā
 miliz suæ: adeo n̄ odit: ut dimisit: quo tu-
 tiores eēt diplomata daret: & lib. vii. de
 bñficiis. uideo illic diplomata & syngra-
 pha: & cautiones uacua hñdi simulachra:
 ubi corrupte deplomata legis Venuleius
 tñ de uerboz obligatiōib⁹ diplomata ac-
 cipit p cōtinuato itinē die noctūq. q ta-
 bellari⁹ qb⁹ diplomata cōcedūf suscepit
 iter nullo tpe intermittāt. ut neg igit diplo-
 mate. i. diebus ac noctibus: & oī respēctat
 contempta iter cōtinuare cogat: & mor-
 qd si diplomate usus: aut felici nauigatio-
 ne matur⁹ q qz puerit Ephes⁹. Di-
 es p̄terita. hæc. n. durabant ac certū diem.

D Prime facisti Secūde charissime: duo-
 dena ista Bizantiis qad salutadum me i
 legatum impēdebantur: remittendo p
 petuo his partibus: & si solum p̄sephissima p te mis-
 sum fuerit. ignosce illis: & Moesia p̄ses: si mi-
 nus illum sumptuose coluerint.

C. Plinius Traiano Imp. S.

D Iplomata domine: quorum dies p̄teritis
 tas: oio obseruari: & quamdiū uelis rogo
 scribas: meqz h̄sitatione liberes: uercor
 enim ne i alter utram partem ignorantia lapsus:
 aut illicita confirmē: aut necellaria impediam.

Traianus Imp. C. Plinio. S.

D Iplomata: quorum p̄teritus est dies
 non debent esse in usu: ideo inter prima
 iniungo mihi: ut per omnes prouincias
 añ mittā noua diplomata: q̄ desyderari possint.

C. Plinius Traiano Imp. S.

D Vm uellē domine Apameæ cognoscere
 publicos debitores: & redditū & ip̄edia
 responsū ē mihi: cupere qdē uniuerfos
 ut a me rationes coloniē legerentur: munq̄ tñ esse
 lectas ab ullo p̄cōsulū: habuissē priuilegium: &
 uetustissimū morem arbitrio suo temp. admini-
 strare. ex agi: ut quæ dicebāt: quæque recitabāt:

D Iplomata. rōdet Traianus se no-
 ua missurum diplomata. Esse
 in usu. obseruari. Iniungi mi-
 hi. hoc ip̄imis mihi curandū:
 ut citissime noua diplomata mittam.

D Vm. uoluerat Secundus cogno-
 scere publicas Apamenorū ra-
 tiones: sed eorum priuilegio de-
 tentus cōsulit imperatorem qd

facto opus sit. Apameæ. Bithyniæ Apameam (nā sunt): & alibi eiusdem nōis intelligit: quam Prolomæ
 us iuxta fluminis Rhyndaci ostia locat: & Stephanos Bithynia inquit Apamea: quam condidit Nicome-
 des cognomēto Epiphane: prius dicta Myrlea: Vlpianus de censibus. est in Bithynia Apamea coloma.
 & Pl. libro. v. de cetero intus in Bithynia colonia Apamea: non aut Apamena ut passim legitur: dicim⁹
 enim Placentiam ro. coloniā: non placentinā ro. coloniā. Legerent. cognoscere: examinarent. Pro cō-
 sulū. nā Scdus pari p̄cōsulib⁹ p̄tate i Bithyniā missus fuerat. Habuisse. sibi cōcessū fuisse. Priuilegiū.
 p̄uati⁹ ius idultrī cōtra ius cōmū nī ali qd idulgeret nō eēt priuilegiū: priuim. n. significat singulū ex
 autoritate Lucilli scribētē Marcello: hic Festus priuos priuiscqz antiq dicebat p singulis: ob q cām &
 priuata dñt qz uniuerſiufqz sūt: & priuilegiū q̄ priuata lex: ut de iurio Pōpeti. de redditu. M. Tullius non
 sūt. n. gñalia iusta. neqz de uniuerſis ciuib⁹: s̄ de singul cōcepta: quo circa igr Gellius priuilegia pon⁹
 uocari debet: qz ueteres priua dicebāt: q nos singula. priuilegioz p̄rogatiua ueteris sepanf ab aliis. s̄ q
 dā causæ sunt: qdā p̄sonæ: & iō qdā ad hæredes trāsmittunt q causæ sunt: quæ p̄sonæ sunt ad hæredes
 nō trāseūt. Verutissimū morē. antiqui cōsuetudinē admittādū rēp. suo arbitrio. ueritas enim semp
 pro lege habet Vlp. ff. priō i ueterata cōsuetudo pro lege nō immerito custodit: & hoc est ius qz dicit

Apamea.

Pl. locus.

Priuilegiū

moribus constitutū: nā cū ipse leges nulla ex alia cā nos teneat q̄ quod iudicio populi receperat: sunt me-
rito: & ea quae sine ullo scripto populus pbauit: tenebūt oēs: qd. n. interit suffragio populi uoluntate
sua declaret: an rebus ipsis: & factis: Paulus ibidē cōsuetudo est optima interpret legū. Imp. Leo & Anto.
quod officiis: curiis: ciuitatibus: principiis uel collegiis p̄stitū cognoscit longa cōsuetudine ppetua le-
gis uicē obtinere statimur: uerū ingr iustinianus codicis. viii. cōsuetudo non usq̄ adeo sui ualitura mo-
retur: aut rōne uincat aut legē. Libello. supplicatiōe. Quāuis. ordo & sensus: quīs intelligere non
p̄tineat pleraq; addi ex illo de quo quari-
tur. i. quīs scire i illo libello cōtineret: extra
illud de quo queritur: erat. n. uerbosus: &
asiaticus: pleraq; supra rē cōplectēs. Ex-
cessisse. mītēdo libellū. Nō ipse. nō re
cognoscēdo rationes Apamenorum.

Libell⁹. p̄cipit saluo priuilegio
rōnes Apamenorū: ut inspiciantur.
nescio an accusum Iulii Ca-
pitolini: an dicā Macrinū prin-
cipem emētū in rē suā: in culus uita legi-
mus decreuisse oīa rescripta ueterū princī-
pū tollere: at iure nō rescriptis agere: cū
Traianus nūq̄ libellis responderit: ne ad
alias cās facta p̄ferretur: quae ad gratiā cō-
posita uiderent: cū hic: & alibi uideamus
libellis rescriptisse. Remisit. exemit: sic
in panagyrice in iuriarū metu: & accusandi
necessitatē remisit. Necessitatē. regredi eū

Nō recusauerim. uoluerim. Remune-
rāda. dū cōseruamus eorū priuilegia. Pro-
bitas. uirtus. Ex mea uoluntate. uolo in-
quit ut rationes inspicias ita tamen ut pri-
uilegia non infringantur.

Ante. uerē adē in angulo fori si
cō religione aliqua impediētē i
aliū locum transferre: quare cō-
filiū petit a pōtēte max. Traia-
no quid faciendū. Aduētum. in puinciā.
Nouū. forū. Matris magnae. Cybeles: quā
tradit Diodorus Coeli filiū: & reginā ap-
pellatā: ceteras anīs: prudētia: uirtute p̄stā-
tē. in gratiā mīs suae Titeae. q̄ postea terra
nōiata est: fratres oēs (erāt. n. numero. xlv.)
nutrissē: eorū magnā mīsem uocatam. mox
tū ingt q̄ pecorē puerorūq̄ morbis reme-
dia introduxerit: i sanib⁹ uerborū medicā-
nib⁹ salutē p̄buerit: plurios i sinu fouent:
tū pp diligētiā: amorēq̄ singulis p̄stitū: ma-
trē oīum dicē. nec mirū si celebrat Cy-
bele i Bithynia n̄ pcul a Phrygia ubi cre-
dit nata. Trāstēda. i aliū locū. Dep̄sior
humilior. Eo ope. fori struēda. Dicata
tēplo. dicādī tēplū: nā dicare & dedicare p̄prie ē dicēdo deferre: & obsequio dāi alicui numini: q̄rebat igit
P̄l. an apd Nicomedēses cōstituta ēēt aliq̄ lex dicādōq̄ tēploq̄. Hic. Nicomedēses. Nos. Roman. ex lib. iiii.

Cybele.

repetē q̄ de tēpli dedicatiōe enarrauim⁹. Nulla lex. nullā putat legem morem diuerſum dedicandā a
romano. Alioquin cōmodissimū est. nūq̄ impediēt religio commodē potēt in aliū locum trāstēri.

Potes. permittit Traianus ius transferendi ad eam quocūq; uoluerit sine periculo lādēdi reli-
gionem. Positio. nā. situs. In eam. positio. Peregrina. ciuitatis aliēgenae. Varro de lingua
latina agrorum quinq; genera facit. Romanum. Gabinum. peregrinum. hosticum: incertū.
peregrinus est ager pacatus: extra romanum & gabinum: dictus peregrinus a pergendo id est
progrediendo: eo. n. ex agro romano primum progrediuntur. Nostro. romano.

libello cōplecterent: quē tibi q̄lē accēperā: misi:
quīs intelligere pleraq; ex illo ad id: de quo q̄ri-
tur: n̄ p̄tinere. Te rogo: ut mihi p̄cipere digneris:
qd me putes obseruari debere. uereor. n. ne aut ex-
cessisse: aut non ipse officii mei partes uidear.

Traianus Imp. C. Plinio. S.

Libellus Apamenorū: quē eplae tuae iniū-
xeras: remisit mihi necessitatē: ppendi. n.
q̄lia ēssent: pp quē uidēri uolūt eos: qui
p consiliis hanc prouinciā obtinuerūt: ab-
stinuisse inspectiōe rationū suarū: cū ipse: ut eas i-
spiceret: n̄ recusauerit. Remunerāda ē igit p̄bitas
eorū: ut iā nūc sciat hoc: qd inspect⁹ es ex mea
uolūtate: saluis: quae hūc priuilegiis ēē facturū.

C. Plinius Traiano Imp. S.

Ante aduētū meū dñe Nicomedēses pri-
ori foro nouū adice: cāperūt: cui⁹ i an-
gulo ē ēdes uetustissima matris magnae.
aut rescīda: aut transferenda: ob hoc p̄cipue
q̄ ē multo depressior ope eo: quod nūc maxime
surgit. Ego cū quērerē num esset aliqua lex dica-
ta tēplo cognoui aliū hic: aliū apd nos ēē morē
dedicatiōis. dispice ergo dñe: an putes eādem: cui
nulla lex dicta est: salua religione possē trāstēri:
alioquin cōmodissimū ē: & si religio nō īpedit.

Traianus Imp. C. Plinio. S.

Potes mi Scde carissime sine sollicitudine
religiōis: si loci positio uideat hoc desy-
derare adē mīs deū trāstēre in eā: quē
est accommodatio. nec te moueat. quod lex dedi-
catiōis nulla reperitur: cum solū peregrinae ci-
uitatis capax nō sit dedicatiōis: quae sit nro iure.

difficile, gratias agit Traiano: & post consulatum missurus sit in Bithyniam, consulit Caelius Clamementem rogante se: & locum suum. Ad finem consularis, finito eius consulatu: quo sortiebantur prouincias. Hanc Bithyniam. Mihi, roganti, Socrus, Pompeia Celerrima.

C. Plinius Traiano Imp. S.

Difficile est dñe exprimere uerbis quātam pceperim laticiam: & mihi: & socru meae praestitisti: ut ad finem cōsularis Caesarii Clamementis in hanc prouinciā transferres: ex illo. n. & mēsurā bñficii tui penitus intelligo: cum tā plenā indulgētiā cū tota domo mea experiar: cui agere gratiā parem non audeo quidē: quam uis maxime debeam. Itaq; ad uota cōfugio: deo: & que precor: ut iis: quae in me assidue confers: non indignus existimer.

C. Plinius Traiano Imp. S.

Domine: quo seruasti imperium dū suscipis: quamra mereris laticia celebrauimus precati deos: ut te generi humano: cuius tutela: & securitas salutis tua innixa est: incolumem: florentemq; praestarent. praebuimus: & cōmilitonibus iusiurandum more solemnī eadem prouincialibus pīerate certatim iurātibz.

Traianus Imp. C. Plinio. S.

Vanta religione: & laticia cōmilitones cum prouincialibus te praecuntes diem imperii mei celebrauerint mihi Secundo de carissime libenter agnoui litteris tuis.

C. Plinius Traiano Imp. S.

Pecuniae publicae domine prouidentia tua: & ministerio nostro etiam exactae sunt: & exiguntur: quas uereor ne ociose iaceant. nam: & praediorum comparandorum aut nulla: aut rarissima occasio est: nec inueniuntur: qui uelint debere reip. praesertim duodenis assibus: quanti a priuatis mutuuntur dispice ergo domine nunquid minuendam usuram: ac per hoc idoneos debitores inuitandos pures: & si ne sic reperiantur: distribuendam inrer decuriones pecuniam: ita ut recte reip. caueant: quod quam inuisis: & recusantibus minus acerbum erit leuiore usura constituta.

Traianus Imp. C. Plinio. S.

Dilectissime, admonet Traianum celebrasse dies: quo susceperat imperium: & cōmilitonibus iusiurandum solemne dedisse. Dñe, incertus est dies. Tacitus indicat circa calpurnianas milites cōsueuisse iurare in uerba Principis. Quo seruasti dum suscipis, confugit inquit in panagyrico in sinum tuum concussa resp. tuensq; imperium super imperatorem: impatoris tibi uoce delatum est. nam cum praetoriani milites perterriti ad necem interfectores Domitiani: & Nerva contradiceret: seditionem mouerunt duce Aeliano Casperio praefecto praetoris: quam ut Nerva sedaret: uelut exiit: & se iugulandum praebuit: nihil tamen sic praecit: cruciatis quos Aelianus destinauerat. n. Nerva militibus ob senium despectui: quate Capitolinum confendens bona praefatus fortia senatus populique ro. & mei. M. Vlpium Traianum adoptosic militum furor compellus: quamuis tunc ab se Traianus cum imperio aduersus Germanos. sed haec melius in panagyrico. iusiurandum more solēni, quod erat iurare in acta duorum Caesarum: & in uerba imperatoris nomenq; eius.

Pecuniae. cōsult an pecunias publicas decurionibus tradat leuiore usura: cum q duodenis assibus uelit accipere nō inueniat. Publicae. uniufcuiusq; reip. an magis avariis romani. Ociosae. inotiles: infructiferae.

Nā & praediorū. occurrit quae dici poterāt. rarissime inquit inuenimus praedia uenalia: nec ullum qui uelit praestare usuras reip. Duodenis assibus. i. grauioribus usuris. nā quoniam aut trietes usuras leuiiores uocat Iulianus. ff. xvi. de administratōe: & periculo tutorū uel curatorū. Quanti. nā a priuatis usuras accipiebant duodenis assibus: quare mallebant re cū priuato hīe q cū rep. Per hoc. ex hac diminutione. idoneos. diuites. iuxta illud satyrici. Quātū quisq; sua nūmorū seruat in arca: Tantū hēt: & fidei. Vp. de usuris. p̄ses inq; prouinciae p̄spicere debet: ne pecuniae publicae credantur sine pignoris idoneisue hypothecis. Inuitandos. pelliciendos ad mutuum. Sic. diminuta usura. Decuriones. municipales senatores: debitores idoneos: quibus erat census centum milium. Caueat. obligando sua: uel etiam fideiubendo. Inuitis. decurionibus potentibus accipere pecuniam segniori.

Qui.

T. Traianus laudat consilium minuendarum usurarum: im-
probat cogendum esse aliquē
ad sumēdam pecuniam. Qui,
quatenus. Terentius: qui seis: uel unde: etiā
quomodo significat, idem non qui argu-
mentum teneat: & alibi: nam qui istā ti-
bi incidit suspitio: aliquando pro quare:
tūc auctore Porphyrio circumflexe p
nunciandum est: quale illud Horati-
num Qui sit Mœcenas. Modum, men-
suram. Eius, pecuniæ. Ex copia, secun-
dum facultatem. Mutuabuntur, mutuo
accipiunt. Plautus, decem minas a patre
mutuatus. Constitutes, facies: ordinabis.

Inuitos, decuriones. Quod fortassis, quæ
pecunia inter inuitos: & recusantes distri-
buit nullum fortasse usum præstitura ip-
sis sit: & ideo futura ociosa & legis hono-
rum sensus erit aptior. Ex iusticia, secū-
dum iusticiam nostram: quæ neminem co-
git ad id: quo non tenetur.

S Vmmas cōsulit imperatōre ut
se regat super exulibus relega-
tis ad tēpus: deinde restitutus a
p̄cōsulibus: sed præsertim eius
qui reuocatus i perpetuum a Iulio Basso i
prouinciam redierat: quia Bassi acta fue-
rant rescissa. Occupationes, imperij cu-
ras, Prouincia, Bithynia. Edictum, Cal-
ui: quo restituti fuerāt, integram, intactā
causam: indiscussam. Alius, p̄cōsul. Cō
præhensum est, in illis mandatis. A Iulio
Basso, qui sortitus Bithyniam redierat reus
sub Traiāo, & accusatus uix absolutus de
creto tamē factō ut illius acta rescinderē-
tur. Dictum ius redditum ius. Traianus,
aduocatisq; eorum negauit se aduersus li-
bertos ipsorum ius dicturū, hunc locum i
panagynico tangit: sed obscurius q̄ ut ita-
tim intelligatur, o uere inquit principis in-
tercedere iniquitatibus magistratum iſe
ctumq; reddere quicquid fieri nō oportue-
rit. Proconsulem, qui Bithyniam tūc ad-
ministrabat. Poenæ suæ, exilio. Claudius
imperator cōstituit: ut qui a prouincia sua
relegat⁹ esset: urbe quoq; & Italia sub mo-
ueretur. Grauius, supplicium q̄ exiliū.

Vid, respondet Traianus se pri-
us interrogaturum Caluū de
inde rescripturn super relega-
tis a Basso uero exactum mit-
tendum uinctū ad p̄fectos p̄torio. In per-
sona: nā illa poena erat p̄sonalis. Neq; id
fecerit. neq; p̄cōsulē cū suā docuisset.
Præfectos p̄torij, nā duo erant: sic pri-
mum ab Augusto creati memorante Dio-
ne: pro magistris equitum q̄ Aurelio, ff.

Ipsē non aliud remedium dispicio mi-
Secunde carissime: q̄ ut quantitas usura-
rum minuatur: qui facilius pecuniæ pu-
blice collocentur, modum eius ex copia eorū: qui
mutuabuntur: tu cōstitues, inuitos ad accipiendū
compellere: quod fortassis ipsis ociosum futurū
sit: non est ex iusticia nostrorum temporum.

C. Plinius Traiano Imp. S.

S Vmmas domine gratias ago: q; inter ma-
ximas occupationes iis: de quibus te cō-
sului: me quoq; regere dignat⁹ es: q; nūc
quoq; facias rogo: adiit enim me quidam: indica-
uitq; aduersarios suos a Seruilio Caluo clarissi-
mo uiro in triennium relegatos in prouincia mo-
rari: illi contra ab eodē se restitutos adfirmarūt:
edictumq; recitauerunt: qua causa necessariū
credidi rem integram ad te referre, nam sicut mā-
dati tuis cautum est: ne restituam ab alio: aut a
me relegatos: ita de iis: quos alius: & relegauit:
& restituerit: nihil compræhensum est. Ideo tu
domine consulendus fuisti: quid obseruare me-
uilles: tam hercule: q̄ de his qui in perpetuum
relegati: nec restituti in prouincia deprehendun-
tur: nam hæc quoq; species incidit in cognitionē
meam, est enim adductus ad me in perpetuum re-
legatus a Iulio Basso proconsule. Ego quia scie-
bam acta Bassi rescissa: dictūq; a senatu ius oib⁹:
de quibus ille aliquid constituit ex integro a-
gendi dumtaxat per biennium: interrogauī hūc:
quē relegauerat: an adisset: docuissetq; p̄cōsulē:
negauit: p̄ qd effectū ē: ut te cōsulerē: reddēdū eū
poenæ suæ: an grauius aliqd: & qd potissimū con-
stituendū putares: & i hunc: & in eos: li qui forte
in simili conditione inuenirentur. Decretum Cal-
ui: & edictū: itē decretū Bassi his litteris subieci.

Traianus Imp. C. Plinio. S.

Vid i p̄sona eorū statuendum sit: qui a P.
Seruilio Caluo proconsule in triennium
relegati: & mox eiūsdē edicto restituti in
p̄uincia remanserunt: proxime tibi rescribā: cum
causas ei⁹ facti a Caluo requirero. Qui a Iulio Bas-
so in p̄petuū relegatus ē: cū p̄ bienniu agēdi facul-
tatē habuerit: si existimat se iniuria relegat⁹: neq;
id fecerit: atq; i prouincia morari p̄seuerauerit: cū
et⁹ mitti ad p̄fectos p̄torij mei debet, neq; n. suffi-

Præfectus
P̄torij.

primo credimus: cum apud veteres dictatoribus ad tempus summa potestas crederetur: & magistris etiam sibi eligerent: qui associati principali curæ militiæ gratia secundum post eos potestatem gererent: regiminibus reip. ad imperatores perpetuo transitis: ad similitudinem magistrorum equitū præfecti prætorio a principibus electi sunt: data est eis plenior licentia ad disciplinæ publicæ emendationē: his cunabulis præfectorū dignitas innata in tantū meruit augeri: ut appellari a præfectis prætorio nō possit: crederet enim princeps eos qui ob singularem industriam explorata eorū fide: & grauitate ad huius officii

cit eum poenæ suæ restitui: quæ cōtumacia elusit.

C. Plinius Traiano Imp. S.

 Vm citare iudices domine cōuentum inchoaturus: Flauius Archippus uacationē petere cepit ut philosophus. fuerunt qui dicerent nō modo nō liberādū eū iudicādū ne celsitate: sed omnino tollēdū de iudicū numero: reddēdūq; poenæ: quā fractis uiculis euasisset. Recitata ē sententia Veli Pauli p̄cōsulis: quā p̄ babat Archippus crimine falsi damnatus i metallum. ille nihil p̄ferebat: quo restitūtū se doceret: allegabat tñ p̄ restitutiōe: & libellū a se Domitia nō datū: & ep̄las eius ad honorē suū p̄tinētes: & decretū Prusiēsiū. addebat hiis: & tuas litteras scriptas sibi: addebat & patris tui edictum: & ep̄istolam: quibus cōsummasset beneficia a Domitia nō data: itaq; quīs eisdē talia crimina applicarentur: nihil decernendum putauī donec consulere de eo: quod mihi constitutione tua dignum uidebat: ea quæ sūt utriq; recitata his lris subieci.

Ep̄istola Domitiani ad Terentiū Maximū.

altum Archippum Atheniensem antiquæ comœdiæ scriptorem nominat Suidas. Vacationē petere: nam spectatib⁹ cōstitutionibus philosophi uacationē obtinēt a muneribus publicis: ne hospitē recipere: nulla municipali. nulla curialiū educitiōe uexent seu idēpta admittant: seu accepta testimoniale meruerit missione: sint ab oī functione obsoletūq; munerib⁹ publicis imunes: q̄ oī filiis: corūq; cōiugib⁹ iuio: lata Imperatores p̄cipiūt apud iuriscōsultos custodiēda. Nō liberādū. necdū uacationē illi cōcedendā.

Poenæ. metalloq; soluitur. Snta. iudiciū. Crie falsi. lex Cornelia de falsis: quæ ēt testamētaria uocatur: poenā irrogat: eiq; testm̄ uel aliud instrumentū falsū scripserit: signauerit recitauerit: subiecerit: quo signū adulterinū fecerit: falsip̄ter: exp̄sserit. sc̄is dolo malo: eiusq; legis poenā i seruos ultimū supplicii ēt: līberis uero deportatio. In metallū. ad effodiēda metalla l̄ p̄torub⁹ ē Sādaracurgiū mōs cōcauus pp̄ me metallo effossio ē: hūc opatore maximis cuniculis subit: olim solebat publice opari: & solitorib⁹. ut e gallo feruit: hæc Strabo res p̄tī scribēs. Vip̄. inq; si in metallū datus i integrū restitutus sit: p̄inde ac si nec dānat⁹ fuisset: ad munera uel honores uocatur. Pro loco. Ep̄las. binas subsequētes. Decretū Prusiēsiū. quo statuagē honor pluries habuit⁹ erat Archippo: q; prusiēsis erat. Prusa sedum Stephanū a Prusiade differt: nā Prusias Bithyniæ a Prusio Zelatæ filio Bithynnoq; rege Cius ātea appellata: cui⁹ Cius Prusiēsis erat Prusa: & ipsa qdē ciuitas parua Bithyniæ cōdita a Prusio: q; aduersus Cyrū bellū gessit: cuius gēte lē Prusiēsis. Prusa iacer ad Olympū mōtē: sed Prusias iuxta sinū Afacēnū ad oriēte solē prius dicta Cius etiā ex authoritate Strabonis: Cui⁹ Demetrius euerit: dediq; Prusū Zelatæq; hanc restituerunt: & a se Prusiam appellauit. Tuas. Traiani: quæ non sunt i hoc libello. Patris tui. Neruæ. Vtrinq; ab Archippo. & eius. aduersarius quīs tñ Domitianū l̄x & Neruæ edictum cum ep̄istola hic subint.

magnitudinem adhibere: non aliter iudicaturus esse pro sapientia ac luce dignitatis suæ: q̄ ipse foret iudicaturus. subnixi etiam alio priuilegio præfecti prætorio: ne a senectus eorū minores ætate ab aliis magistratibus nisi ab ipsis restitui possint. Cōmodus superiōre institutum soluens tres præfectos instituit. author Capitolinus. Suse. exilio. Elusit. conuici. Donatus tradit eludere esse sinem imponere.

Eludere.

 Vm Archippum iudicem iudicandi uacationem tanq̄ philosophum petentem scribit Secundus accusatum a quibusdā:

q; fractis uiculis poenam metalli aufugisset ipsum autem in defensionem sui nihil proferret: sed quædā ad honorem tantum pertinentia. cōuentum inchoaturus. i unaquaq; prouincia fiebat conuentus iudicū causa: alique plures: alie pauciores faciebant. Conuentus autem quattuor modis intelligitur: primo eum quemlibet hominē ab aliquo conuentum esse dicimus: secūdo cum significatur multitudo ex cōpluribus generibus hominum contrada in unum locum: tertio cum aliquem in locū frequētia hominum supplicantis aut gratulationis causa colligitur: quarto cū a magistratibus iudicii causa populus congregatur. hæc Festus. Flauus Archippus.

Cōuentus.

In metallū damnatus

Lautius Domitianus donat Archippum. Feres liberalitati meae ascribes rationibus meae liberalitatis: tanquam si Terentius librum rationum habuisset: quo principis liberalitates continebantur. Summam expensam, agri precium: & mensuram Archippo concessam.

Archippum Domitianus commendat Archippum. Professorem philosophiae. Maioribus antiquis philosophis: & ideo melioribus. Respondente, pariter simile. Verecunde, honeste. Vadam, editum Neruae: quo superiorum principum omnes codicillos, diplomata, privilegia: L.

munitates confirmatis: quod prius facerat Titus h. Tranqui. Dioni credimus: cum ex instituto Tiberii omnes dehinc Caesaris beneficia superioribus concessa principibus alter rata non haberent: quod si eadem iisdem ipsi dedissent. Ipsa nostra. Edicit, praefatur: praedicat: edicto ostendit. Spectandus, admirandus: laudandus. Illud me, intelligi, esse bonum. Cum hoc, cum persuasio bonorum civium uel non admonita. & si edicto non moneretur: posset sibi persuasione praetulisse securitate omnium meae quieti scilicet mihi antiquius fuisse consilium saluti publicae: dum illius gratia suscepit imperium: quam quiete in secessu uti uere: nam senex admodum Nerua coepit imperare: quibus annis otii & uacatione a rebus publicis lex permittit: sed Parthenius: & reliqui non prius inuasere Domitianum: quod Neruae persuaserunt ut susceperet imperium mortuo illo. Ut tot, quot uobis contulit. Coepta, beneficia ab aliis imperatoribus. at Galba secundo fecit reuocato bis. & uicies mille sextertio: quod Nero diuersis donauerat reliqua tantum decima parte donata sitis. Gaudis publicis, resp. laet. Domitiani nece: & ipatore Nerua. Ne tamen, ordo est tamen necessarium pariter credidi: & reliqui. Ne asserat aliquam haeitationem ne quoquo modo quod dubitet. Vel eorum, uel quod diffidat posse feruari beneficia concessa malis hominibus: uel a malo principe. Eius Domitiani: cuius memoria iussa erat. Saltem, uel ob hanc praecipue causam. Ut potius mihi debeat, nam si rescidisset priorum diplomata opus erat denuo impetrare illa ab ipatore Neruae, cui hoc beneficium debuissent: quare ille omnia uno edicto confirmauit: ut esset intectus in concedendis nouis privilegiis: non in ueteribus confirmandis. Gratulatio uel illius, qui gratulatus esset imperatori concedenti sibi privilegium. Instauratis praecipue, repetitis ad confirmandum illud cum iam per edictum remiserim precandi necessitate. Vultu nostro, Meliore, liberaliore. No uis, nondum concessis a prioribus principibus, patiantur, praecipue romanorum, i. p. c. l. noua cum priora comprobauerit. Ea, privilegia. Quae h. h. n. q. nodu impetrauerit.

Vm. eiusdem Neruae epistolar.

c. qua Domitiani confirmat ordinationes. Prioribus, sub aliis principibus. Standu, parendu,

Lautius Archippus philosophus impetravit a me: ut agrum ei adderem circa Prusiam patriam suam tam uberem: cuius redditu suos alere posset. quod ei praestare uolo. summam expensam liberalitati meae feres.

Eiusdem ad L. Appium Maximum.

Archippum philosophum bonum uirum & professione sua etiam maioribus res spondentem commendatum habes uel mihi Maxime: & plenam ei humanitatem tuam prestes in iis: quae uerecunde a te desiderauerit.

Edictum diui Neruae.

Vadam sine dubio Quirites ipsa felicitas temporum edicit: nec spectandus est in iis bonus princeps: quibus illum intelligi satis est: cum hoc sibi ciuium meorum spondere possit uel non admonita persuasio: me securitatem omnium peti meae praetulisse: ut tot noua beneficia conferre: & ante me concessa seruarem. Ne tamen aliquam gaudiis publicis adferat haeitationem: uel eorum: qui impetrauerunt diffidentia: uel eius memoria: qui praestitit: necessarium pariter credidi: ac latum obuiam dubitantibus indulgentiam meam mittere. nolo existimet quisquam: quod alio principe uel priuati: uel publice consecutus: ideo saltem a me rescindis: ut potius mihi debeat: si rata: & certa. nec gratulatio ullius instauratis eget precibus: quem fortuna imperii uultu meliore respexit: me nouis beneficiis uacare patiantur: & ea demum sciant roganda esse: quae non habent.

Epistola eiusdem ad Tullium Iustum. Vm rerum omnium ordinatio: quae prioribus temporibus ordinata: & consuetum sunt: obseruanda sit: tum epistolis etiam Domitiani standum est.

C. Plinius Traiano Imp. S.

Lausus Archippus per salutem tuā: alter nitatemq; petiit a me ut libellum: quem mihi dedit: mittere tibi. quod ego sic roganti præstandum putauit: ita tamen: ut missurum me notum accusatrici eius facerem: a qua & ipsa acceptum libellum his epistolis iunxi: quo facilius uelut audita utraq; pte dispiceret: quid statuendum putares.

Traiano Imp. C. Plinio. S.

Otuic quidem ignoralle Domitianus in quo statu eēt Archippus: cū tam multa ad honorem eius p̄tinetia scriberet: sed meæ naturæ accommodatus est credere: etiam statui eius subuentum interuentu p̄cipis: præsertim cum etiam statuarum ei honor toties decretus sit ab iis: qui ignorabāt: quid de illo Paulus proconsul pronunciaisset: quæ tamen mihi Se- cūde carissime non eo p̄tinet: ut si quid illi noui criminis obicitur: min⁹ de eo audiendū putes: libellus Furia Primæ accusatricis: itē ipsius Archippi: quos alteri epistolæ tuæ iniunxeras legi.

C. Plinius Traiano Imp. S.

V qdē dñe p̄uidētissime ueris: ne cōmilius flumini: atq; ita mari lac⁹ effluat: sed ego i te p̄stati occurrerē uideor: quē admodū huius cuniculo inuenire pōt. n. lacus fossa usq; ad flumē deduci: nec tamē i flumē emitti: sed relicto quasi margine cōtineri pariter: & dirimi: sic cōsequemur: ut nec uicino uideat flumini mixtus: & sit perinde ac si miscatur: erit. n. facile p̄ illā breuissimā terram: quæ interiacebit: aduecta fossa honera trāspōnere in flumē: qd ita fiet: si necessitas coget: & spero nō coget: ē. n. & lacus ipse satis altus: & nūc i cōtrariā partē flumen emittit: qd iterclusū: idē & quo uolumus auersū sine ullius detrimento lacus tācū aque: quātū nūc portat: effunder. Præterea p̄ id spaciū: qd fossa faciēda ē: incidit riuus: qd diligēter colligātur: augebūt illud: quod lacus dederit. eminuo si placeat fossa longius ducere: & arctius p̄stam mari æquare: nec i flumē: sed i ipsum mare emittere re percussus maris seruabit: & reprimet quicqd e lacu ueniet: quos si nihil nobis loci natura p̄staret

humor: & maiori copia: sit opus: ac sic lac⁹ euacuet. Pressa cōtra dā. Repulsus undaq; ætus: & recellēs fluctus. Seruabit cōtinebit quoq; i fossa. Loci natura. si fuerit nimis deuexa. Nihil p̄staret nulla

Lausus. mittit libellos Archippi Traiano: & Furia accusatricis illius. Accusatrici Furia. A qua & ipsa. a qua ipsa.

Otuic. liberat hac ep̄la Traian⁹ Flauium Archippum a poena metalli. In quo statu. cum dā. natus in metallū abruptis uinculis aufugisset. Naturæ. q̄ mitis & clā. mens est. Statui. dānationi: malæ cōditio ni. Interuētu principis. Iis scriptis a Domitiano in honore eius. Ab his. prouentibus. Pronūciaisset. iudicasset. Non eo p̄tinet. non iō a me dicunt. Noui. p̄ter su. prædicta. Furia Primæ. nō q̄ prima accu. sauerat Archippus: sed cognomēto prima.

V diligēter circūspexerat sedus quomō lac⁹ Nicomedēsiū poterat uel i mare: uel i flumē deduci: ita ut magno cōmō toti regiō eēt futur⁹. neq; mirū si rē tā diligēter scrutat⁹ fuerat: nouerat. n. emissario lac⁹ Fucini a Claudio sacro p̄rio detectā opis securi haud satis dep̄ssi ad lac⁹ ima uel me dia: uel iterū necesse fuisse ut specus altius effoderēt. Flumini. Calpæ: sed plane dixerat explorādū ē diligēter: ne si cōmiss⁹ flumini i mare effluat. Pressat. maximo mōtē: magnifica de dūctū lacus Ascanit Cuniculo: suffugio: excusatiō. cuniculus. n. fossa latēs: & subteranea: qua solēt hostes emerget i obfessa oppida: ab aliā cū cūlo huius uia: ut existimat epigramatic⁹ poetamōstratore. Emitti. cōiugi. Mar. gine. iter capedine: huiusmo. cōtineri. Cōtineri. ueluti cōiugi: & tñ diuidi. Facile. erit.

Trāspōnere. trāspōnere: ut uocabulo utar patauinogz nautarū ex Brēta flumē i mare corru ligneo trāsfuehētū p̄ breuissimā terrā iter capedine: q̄re si q̄ Pataui Vene tias uectus ē: facili⁹ hoc Sodā cōfiliū felliget a fili. Altus. p̄fodus. Flumē. eiusdē nois: cōiugis & lacus. In cōtrariā. i p̄pōntē sedum tabulā Ptolemā. Interclusū. iter septū: obstruētū. Effunder. p̄ fossā loco fluminis. Fiēda. restitue faciēda: cū nūq; apud idoneos reperiat fiēda. nā q̄ legatue apud Pl. seniore lib. xxix. capite ultio m. nutatum fiēda ex codice atq; uo restitue dū findenda: q̄ quidem melius conuenit. Illud. flumen. Enim uero. ad hac: p̄terea Tacit⁹ lib. xvi. emio uero Montanum pro be uiuentē: neq; famosi carminis: quia pro tulerit ingeniū extorrem agi. Longius. per longius campi spatium: non commit tendo flumini Calpæ. Arctius. ne euaget

Pl. locus.

Cataractæ

opem ferret. Expeditum I. promptum, facile: quo uerbo lib. ix. usus est, Cataractis. decurſionibus. I. quibusdam locis circumſcriptis lapidibus uel aſſeribus immo utriſque: uulgo conchas appellant: quales interdū ē conſpicere in ſuſſa deducta ab Abduā Mediolanū uſq;: nā Nili cataractas Diodorus exiſtimat nauigabiles, locus eſt latitudine ſtadiorum. x. accliuſ præcepſ in anguſtum clauſus inter conuales: ubi frequētia laxa ſcopulis ſimilia aquam magna uertigine mirabiliq; eluſam reſectunt: inq; cōtrarium curſum ſpiris agunt redundantibus: q; in ſtuporem intuentes ducit: eſt enim ita uelox hoc in loco aquæ decurſus: ut ſagittæ ſimilis uideatur, Nili incremento temperante curſum: quidam nauibus deſcendunt: aſcendendi uero nulla eſt ſcaltas: ut ſumine omne hominum ingentium ſuperante: in ſoſſus uero manuſcētis per cataractas non difficiles aſcenſus & deſcenſus. Vt policeris, dixerat enim & ego hic aliquem tibi periculum eluſimodi operum mittam, auctore te. Nam reſcripſerat. poteris a Calphurnio Macro petere libratores.

Bosphor⁹

Cripiſt. mittit tabellarium regiſ Sauromatæ cum tabellario Ly corinnæ ad Traianum. Legatio. regiſ Sauromatæ. Bosphoro.

Cimerio: nam duplex eſt Bosphorus: Cimerius paludis Meotidis finis: & initiū Euxini ponti: Bosphorus thracius ponti finis & propōdis initiū: iuxta Meotides paludes utriusq; Sauromatæ incolunt. lege Plin. lib. vi. & Strabonem. vii. diſcordantes inter ſe pro latitudine Bosphori. Cimerii, ad hæc Bosphorus cuiusq; Ponti iuxta Cimeriū ſinum. alia etiam cinitas Indiæ auctore Stephāo Hammōlius multa de Bosphoro narrat Dionyſi & Plutarchi ac aliorum teſtimonio: ut q; utriusq; Bosphorus ab Io nachi filia ſit tranſſeratus: unde Bosphorus. Βοσπορος. i. bouis tranſitus: uerum apud eundem præduce Philarcho ſequitur: intra Euxinum incolæ inexpectes erāt agriculturæ: extra uero expectes: quare illa pelagi pars Βοσπορος appellabatur: q; ſæminaretur. βοσπορος. n. ſæmen: aut quod olim uolentes ſætrum trāſ mittere cōpoſitis ratibus & bobus ſubiuſ gatis tranſibant. unde cognomentum. Euſebius auctor Traianum recepiſſe i fidem Sauromatas Bosphoranos. Ciuitatem. Niceam. Sauromata. a rege Sauromatæ: Sauromata enim gens Scythica ſi Stephanus credimus. Sauromatia duplex ē una in Europa: altera in Aſia. dicitur etiam Sarmata: & gentiliſ Sarmata. Strabo de Scythiſ & Sauromatiſ loquens ut non inquit omnia Bosphoranis ſubiecta ſunt regibus: quos populus romanus inſtituerit.

Sauromatia

Agna. quærit iudicium imperatoris ſup ſiſ: qui liberi nati fuerūt expoſiti: deinde a quibuſdā ſublati & i ſeruitute educati. Prociā. Bithyniā. Cōditiōe. ſerui an liberi eſſent. Alimētis. an reddere deberent alimenta ſuis alimētis. τὰς τοὺς expoſitos. necare uideretur non tantum inquit partum præſocatiſ: ſed iſ qui abiicit: & qui alimonia denegat: & iſ q; publicis locis

expeditū tñ erat cataractis aquæ curſū tēperare. Veq; & hæc: & alia miſto ſagaci⁹ cōgret: explorabitq; librator: quē plane domie debes mittere: ut policeris: ē. n. tes digna: & magnitudie tua: & cura. Ego iteri Calphurnio Macro clariffimo uiro auctor te ſcripſi: ut libratorē q; maxime idoneum mitteret. Traianus Imp. C. Plinio. S.

Aiſeſtū mi Sede cariffime nec prudētiā: nec diligētiā tibi deſuiſſe circa iſtū lacū: cū tā miſta puiſa habeas: p quæ n̄ picli⁹ teſ exhauriri: & magis i uſu nobis futurus ſit. elice igitur id quod præcipue res ipſa ſuaſerit. Calphurnium Macrum ctedo ſacturum: ut te libratore iſtruat: neq; puincie iſtæ hiſ artificib⁹ catēr.

C. Plinius Traiano Imp. S.

Cripiſt mihi dñe Lycorinas libert⁹ tu⁹: ut ſi qua legatio a Bosphoro ueniſſet utrem petitor: uſq; i aduētū ſuū retinere tur: & legatio qdē dumtaxat in eā ciuitatē in qua ipſe ſum: nulla ad huc uenit: ſed uenit tabellarius Sauromata: cuius ego uſus opportunitate: quā mihi caſus obtulerat cum tabellario: qui Lycorinnam ex icinete præceſſit: mittendum putauit: ut poſſis ex Lacotinnæ. & regiſ epistoſis paritet cognoscere: quæ fortaſſe pariter ſcire deberes.

C. Plinius Traiano Imp. S.

Ex Sauromatæ ſcripſit mihi cē quādā: quæ debes q; maxime ſcire: quæ cauſa feſtinationem tabellarii: quem ad te cum epistoſis miſi: diplomate adiui.

C. Plinius Traiano Imp. S.

Agna domine: & ad totam prouinciā pertinens quaſtio eſt de cōditiōe: & ali mētis eorū: quos uocāt τὰς τοὺς. in qua

misericordie causa eum exponit: quam ipse non habet, caput est libro Codicis. viii. de infantibus expo-
sitis liberis: omnis igitur ceteris constitutionibus Imperator Iustinianus sanxit licere siue ab in-
genitis genitoribus puer paruulus procreatus: siue a libertina progenie siue seruli conditione macula-
tus expositus siticum puerum i suum dominium uendicare: siue nomine domini: siue ascripticiæ: siue co-
lonariæ conditionis. sed negat: qui eos nutriendos sustulerunt licentia concedit penitus cum quadam
dictione eos tollere: & educationem procurare: siue masculi sint: siue feminae: ut eos loco libertorum uel

ego auditis constitutionibus principum: quia nihil inue-
niebatur: aut proprium: aut uniuersale: quod ad Bithynos
ferretur. consulendum te existimaui quod obseruari uel-
les, neque putauit posse me i eo: quod autoritate tua
posceret: ex epistola esse contentum. recitabat autem apud
me edictum: quod dicebat diui Augusti ad Anniam pri-
uatinam: recitare & epistolam diui Vespasiani ad Lacedæ-
monios: & diui Titi ad eosdem Achæos: & Domi-
tiani ad Auidium Nigrinum: & Armenium Broccum pro-
sules: ire ad Lacedæmonios: quod ideo tibi non misit: quia
& parum emendata: & quodam non certa fidei uidebatur:
& quia uera: & emendata i scriptis tuis esse credebatur.

Traianus Imp. C. Plinio. S.

Vuestio ista: quod pertinet ad eos: qui liberi na-
ti expositi: deinde sublati a quibusdam: & i ser-
uitute educati sunt: saepe tractata est. nec
quicquam inueni in commentariis eorum principum:
ante me fuerunt: quod ad omnes provincias sit con-
stitutum. epistolæ sane sunt Domitiani ad Aui-
dium Nigrinum: & Armenium Broccum quæ for-
tasse debet obseruari: sed inter eas, prouincias: de
quibus rescriptis inrer quas est Bithynia: & ideo nec
adsertione deneganda iis: qui ex eiusmodi cau-
sa i libertatem uendicabunt: puto: neque ipsam li-
bertatem redimendam precio alimentorum.

C. Plinius Traiano Imp. S.

Egato Sauromatæ regis cum sua sponte
Niceæ: ubi me inuenerat: biduo substi-
tisset: longiorem moram faciendam do-
mine non putauit: primum quod incertum adhuc erat:
quando libertus tuus Lycorinnas uenturus esset:
deinde quod ipse officis cebar i diuersam prouin-
ciam partem ita officii necessitate exigente. hæc i
noticiam tuam perferenda existimaui: quia pro-
xime scripseram petiisse Lycorinnam ut legatio-
nem: si qua uenisset a Bosphoro: usque i aduentum
suum retineret, quod diutius faciendi nulla mihi pba-

seruorum aut colonorum aut ascripticio-
rum habeant: sed nullo discrimine habito
sit: quod ab eiusmodi hominibus educati sunt:
liberi & ingenui appareant: & sibi acqui-
rant: & in potestatem suam: uel ad extra-
neos heredes omnia quæ habuerint quo-
modo uoluerint transmittant: nulla macu-
la uel seruitutis uel ascripticiæ: uel colo-
nariæ conditionis imbuti: nec quasi patro-
natus iura in rebus eorum itis qui eos su-
sciperunt prætere concedi: sed i om-
nem terram: quæ romanæ ditioni suppo-
nita est: hoc obtinere. Constitutionibus
ordinationibusque plegebantur.

Proprium, rescriptum: uel privilegium
aliquod Bithynorum tantum ad eos per-
tinet. Vniuersale ad omnes pertinet, nã
extat Theod. & Valen. Imperatorum ad se-
natum epistolæ: cui initium. Quæ ex rela-
tionibus iudicium: uel consultatio in cõ-
mune florentissimorum sacri nostri pala-
tii procerum auditorum introducto ne-
gocio statuimus: uel quibuslibet corpori-
bus: aut legatis: aut prouincie uel ciuitati
aut curiæ donauimus: nec generalia iura
sunt: sed leges sunt: itis dumtaxat negotiis
atque personis pro quibus fuerint promul-
gata. Exemplo. superiorum principum.

Edictum, quo ueratur: uel iubetur ali-
quid edictum dicimus. Anniam. Annii
filiam. Eosdem Achæos, Lacedæmoni-
os. Armenium Broccum. Brocci cuiusdam
meminit Seneca: ad Iunium Broccum illy-
ru præfectum scripsit Claudius Imperator.
appellare consueuimus broccos: quos alii
brocos: quibus dentes prominent, a tho-
ribus Varrone: Columella: Plinio.

Broccus

Vuestio, rescribit nulli libertate
adimendam. Expositi, abiecti
a suis. In commentariis. s. i. qui-
bus rerum gestarum summam
complectimur. Ad omnes prouincias, in
uniuersum. Adseruonem, uendicationem
libertatis. Venuleius. ff. xlii. si quis liberum
hominem ignorantem suum statum dolo
malo retinuerit: cogitur exire. quanto
igitur magis si resciuerit: nullo enim tem-
pore retineri liber homo potest. Redundemend-
am, emendam ab ullo.

Ego excusat se quod legatus regis sauromatarum non diu renuerat. Niceæ, plures Niceas pluri
bus locis legimus. hæc est Bithyniæ metropolis iuxta lacum Ascanium in capto admodum felici: sed
estate parum salubri: quam primum Antigonus cõdidit Philippi filius: & Antigoniam nã uauit: postea

Nicea.

Lyfimachus quam ab uxoris nomine filiae Antipatri Niceam appellavit:urbis ambitus stad.xvi. in figura quadrata:quae in campo sita portas quattuor habet.ad rectos angulos:& in munitionem excisa:quare ex uno lapide:qui circa medium gymnasium positus est:omnes quattuor portae cospiciuntur.Niceae meminere.Strabo.Pli.Appianus.Ptolemaeus. Epistolae:quas legato regis Sauromatae scribebat:& iam Secundus per tabellarium Traiano miserat. Legatum.properantem ad imperatorem.

Etentibus.quaerit an permittat transferre mortuorum reliquias iusta aliqua ratione. Vetus statis.quae ne lapidibus quidem parcat. Mors etiam sacris marmoribusque venit: Ausonius inquit. Incursum.exundationem:demolitionem:reulta enim aedificia secum trahunt fluminum excusos. Similia. probabilia: Aliaque.ordo.& propter alia quae cunctis similia his. Exemplum.imitationem. Proconsulum. Bithyniae ante me. Max.pontificem.nam fuit pontifex Max.

Traianus.
pōt max.

Pontifex
Max.

Traianus: quae antiquae memoriae declarant: ut illa Imp. Caesari diui Neruae Traiano Augusto.Germanico Dacico.Pont.Max.& reliqua.Secundus in panagyrico: Imperator ergo & Caesar: & Augustus Pont. Max. stetit ante gremium consulis. Et alibi.non ne si pontifici maximo deligenda sit coniunx: aut hanc aut similem elegerit:& in fine.nobis parētem:tibi pōtifficem maximum elegisti. pontifex ergo maximus:diuidicat sacras omnes causas:religionibus deorum & summæ reip. praest. de potestate eius lege plura apud Luium & Dionysium libro secundo antiquitatu. maximum quidam dictum tradunt:q. maximarū rerum quae ad sacra & religionem pertinent: curam iudex sit:undeque con tumelie priuatorum magistratuus: neq. senarū rationem: neque populo reddens. uocatos autem pontifices alii autamant: quoniam deos colunt potentia sacrorum omnium domini: alii uero nomen effictū ad potētum profligationem:tangam iu-bente Numa potentia sacerdotis obire sacra: plures a pōtibz faciendis esse dictos ab sanctissimis & uetustissimis sacrificiis: quae ad potēm fierent:esse autem eam obseruationē & structū: ueluti aliud quicquam ex immotis patribz. sacris:sacerdotibus delegatam: nefas enim & execrabile apud romanos existimari lignei pontis super Tyberim extructū:inde sublicio nomen:disolutionem:ideo lignis compactū pro diuino quodam dicto omni prorsus amoto ferro.hanc rationē deridens Plut.

Ea pluribus tamen uerā opinatā memorat:Dionysius confirmat omni prorsus ambiguitate sublata. Vtrum permittit transferre reliquias. Pontificum.romanorum. Ex causa. si iusta permittendum:sin minus negandum.

Varenti.ostendit locū Prusae idoneū ubi possit aedificari balineū: q. i perator extrui cōcesser. Ciuitatis.aedificiorū urbanoz:sepz: in ciuitas p ciuibz q p aedificiis. Melius.decen. iusserat.Polyarnus moriens. Peristyllo.peristylū latine dici pōt circūcolumniū:nā porticus

Peristylū.

bilis ratio occurrit praesertim cum epistola Ly corinnae quas detinere:ut ante predixi nolui: alii quot diebus hūc legatū antecessurā uiderentur.

C. Plinius Traiano Imp. S.

Etentibus quibusdam ut tibi reliquias suorum aut propter iniuriam uetustatis:aut propter fluminis incursum:aliaeque his similia quaecumque secundum exemplum proconsulum transferre permitterem: quia sciebam in urbe nostra ex eiusmodi causa collegium pontificum adiri solere: te domine maximum pontificem consulendum putavi: quid conseruare me uelis.

Traianus Imp. C. Plinio. S.

Vrum est iniungere necessitatem prouincialibus pontificum adeundorum: si reliquias suorum propter aliquas iustas causas transferre ex loco in alium locum uelint. sequenda ergo potius tibi exempla sunt eorum: qui isti prouincia praefuerunt: & ex causa cuique ita: aut permittendum: aut negandum.

C. Plinius Traiano Imp. S.

Varenti mihi domine Prusae ubi posset balineum: quod indulsisti fieri: placuit locus: in quo fuit aliquando domus: ut audio: pulchra nunc deformis ruinis: per hoc. n. consequemur: ut foedissima facies ciuitatis ornetur: atque etiam ut ipsa ciuitas ampliatur: nec ulla aedificia tollantur: sed quae sunt uetustate sublapsa: relaxentur in melius. E autem huius domus conditio talis. legauerat eā Claudius Polyarnus Claudio Caesari: iusseratq. i peristyllo templum

sunt columnis suspensæ. M. Tullius, p̄spectā porticū cū conclauibus paup̄mentatam trecentū pedū cōcupierat, amplissimum peristylum: Vitruuius in palæstris peristylia quadrata siue oblonga sunt fagienda: domus ampliores habent latiora peristylia: in quibus sunt quattuor pares porticus altitudinis: aut unaqueque ad meridiem spectat excelsioribus columnis constituitur: communia sane ædificia: in quæ de populo quilibet inuocati suo iure poterant uenire sicut in uestibulū & cauedium. Et Claudio tanquā

ei fieri: reliqua ex domo locari: ex ea redditum aliquandū ciuitas percipit: deinde paulatim partim spoliata: partim neglecta cum peristyllo domus tota colapsa ē: ac iam pene nihil ex ea nisi solum superest, quod tu domine siue donaueris ciuitati: siue uenire iusseris propter opportunitatē loci pro summo munere accipiet. ego si permiseris: cogito in area uacua balineum collocare: cum autem locum: in quo ædificia fuerunt: exedra: & porticibus amplecti: tibiq; cōsecrare: cuius beneficio elegans opus: dignumq; nomine tuo fiet. exemplar testamenti: quanquam mendosum misi tibi: ex quo cognosces multa Polyxeni in eundem domus ornatum reliquisse: quæ ut domus ipsa perierunt: a me tamen in quantum potuerint requiruntur.

Traianus Imp. C. Plinio. S.

P Osumus apud Prusensæ area ista cum domo collapsa: quam uacare scribis ad extruccionem balinei uti: illud tamē parum expressisti an ædes in peristyllo Claudio facta esset: nam si facta est: licet collapsa sit: religio eius occupauit solum.

C. Plinius Traiano Imp. S.

P Ostantibus quibusdam ut de cognoscendis liberis: restituendisq; natalibus: & secundum epistolam Domitiani scriptam Municio Rufo: & secundum exemplam proconsulum ipse cognoscerem: respexi ad senatusconsultum pertinens ad eadem generis causam: quod de his tantum prouinciis loquitur: quibus proconsules præfunt: ideoque rem integram distuli: dum tu domine præceperis: quid obseruare me uelis.

Traianus Imp. C. Plinio. S.

S I mihi senatusconsultum miseris: quod hæsitacionē tibi facit: æstimabo an debeas cognoscere de agnoscendis liberis: & natalibus ueris restituendis.

C. Plinius Traiano Imp. S.

deo: in numerum enim deorum a Nerone relatus est. Spoliata, furtipectis tegulis: & quæ ad ornatum faciebant. Venire, uenit. resp. prusensium per tuum procuratorem. Accipiet, reputabit uenditionē summum munus: quanto magis donationem.

Area uacua, loco patet, & sub dio inter peristylia. Exedra, sessio: ubi uiri cōsident auctore Polluce: & Vitruuius, constituitur inquit in tribus porticibus exedræ spaciosæ habentes sedes in quibus philosophi: theoresq; ac reliqui quistudis delectentur sedentes disputare possint. & in porticibus ad occidentem feri debent: Ioseph. pariter exeditam ubi Solomonis templum describit: occidentalem memorat: Suidas etiam septemtrionalē. M. Tullius ait tunc dedita opera quiescentibus alii in eam ista exedra uenisset in qua Crassius postulo requieuit. Consecrare, dedicare: & sacrum facere. Testamenti, Claudii Polyxeni.

Exedra.

P Osumus, pmittit balineū fieri. Facta, extructa. Religio, locus in quo ædes sacre ædificatae sunt: etiā diruto ædificio facies manet adhuc ut Papiniū scripserit sed P. Pompei, ff. xi. cū loca capta sunt ab hostibus: oīa desinūt religiosa uel sacra esse: q; si ab hac calamitate fuerint libera: q; quodā post liminio reuersa pristino statui restituitur: q; tñ casus hic locū nō hēt: quare iure scripserit religionem locum occupasse.

P Ostantibus, consulit de liberis cognoscendis & natalibus restituendis: nā cōsequens est: ut qui inuētus fuerit liber restituitur natalibus suis. I. Igeniuitati perinde ac si nunq; seruissset. titulus ff. si. de natalibus restituendis ubi Vlp. a principe inquit natalibus suis restituitur eum: qui se ingenū natum principi affirmauerat, interdum & seruus ex post facto iuris interuentu ingenū fiunt ut ecce si libertinus a principe natalibus suis restituitur: fuerit illis. n. utiq; natalibus restituitur: in quibus initio oēs homines fuerunt: non in quibus ipse nascitur.

Proconsules præfunt, non. n. oibus prouinciis præerant proconsules: sed plerisq; propraetores: & quāuis Bithynia a proconsule regetetur: ipse tamen extra ordinem missus utpote imperatoris sui reuerens petat quid obseruare debeat.

Puleius, Callidromū multosq; seruū uariāte fortūa Traiāno mīrit. Apuleius, Apuleiū Rufinū lego consulatū gessisse cū Seuero imperatore: fuit & ille scriptis suis clarus Apuleius Madau renis nō multo Secūdo inferior. Statione, praesidio, nec mirandū si apuleius scripserit Secūdo de seruo fugitiuus: cū Vlp. tradat statutam multā eiq; fugitiuiū celauerit: nec intra xx. dies

Fugitiuus.

dominis reddiderit uel magistratibus exhibuerit, diuus ē Marcus generatū epistolā declarat: praesidio & magistratus: & milites stationarios adiuuare debere dominos in ingrendis fugitiuis, fugitiuus autē est pter iam memorata secūdū iuriscōsultos: nō is qui solū fugiēdi consiliū a domino susceperit: licet id se facturū iactauerit: sed qui in ipso facto: fugae uiciū mētis deduxerit: nam cū aliquo actū intelligi constat. Pistoribus, quorum officium erat farinam & panē facere. Locauerat operas suas: scio addixerat se faciēdo operi, operae sunt diuini officium: hae autem pertinent ad uerū dominum: deducit necessariis impensis, sic prudentibus non dissonant respondentibus. Ad statuam tuam, Imperatorū imagines statuq; summa uenerant obseruantia: unū apud Philostrātū legimus Aspendi principem cum multitudine ei facies intentaret confugisse ad asylū Tybeti cuius statuae illie uenerabiliores sanctorū habebant: q; Iouis olympi simulachrum: ita ut impietatis quidā damnatus fuerit: q; seruum suū uerberasset: qui drachmam argenteam Tiberii imagine signatam gestabat. Athenaeus in rebus Sybariticis tradit etiā seruos cōfugere solitos ad templa: & monumenta parerum dominorum. Callistratus de poenis, ad statuas inquit confugere uel imagines principum iniuriarum alterius prohibitum est: nisi quis

Operae.

Ad statuam
as Confu-
gere.

ex uinculis uel custodia detentus a potentioribus ad huiusmodi praesidium confugerit: his enim uenia tribuenda est: ne autem ad statuas uel imagines quis confugiat senatus censuit. Imp. Valen. Theod. & Archadius sic rescripserunt, qui ad statuas uel euitandi metus: uel creandae inuidiae causa confugerint: si certas habuerint causas: quibus confugere ad imperatoria simulachra debuerint: iure ac legibus uendicentur: si uero probati fuerint artibus suis inuidiam inimicis suis creare uoluisse: ultrix in eos sententia proferatur, diuus Antonius consultus a quibusdam praesidiis prouinciarum de his seruis: qui ad aedem sacram uel ad statuam principis confugebant: praecipit: ut si intolerabilia uideantur seruitia dominorum cogantur seruos suos bonis conditionibus uendere: ut precii dominis daretur. Liberio Maximo, qui procurator Iudeae sub Vespasiano fuit: quauis apud Iosephum corripit legatur Caesarem scripsisse ad Liberium Maximum: ut omnem terram Iudaeorum uenderet. Spartianus scriptum reliquit: Traianum non lassisse Liberium Maximum: qui superbus imperio exulabat in insulas: & si ut eum necaret per epistolam ab adiutorio esset admonitus, Liberium: qui uerius optimos posse scribere assuebat: nec tamen scribebat: urbano sale sparsit Martialis libro sexto. Sufago, Praefecto Decibali regis Dacorum. Pacoro, Iosephus scribit imperante Vespasiano Pacorum non solum Parthiae: sed etiam Mediae regem: quem inuadentibus Alanis in loca difficiliora fugisset: Pacori regis Capitolinus in Pio meminit, fuit & alius Pacorus: quem Strabo Iosephus & Tacitus tradunt occisum a P. Ventidio, Quibus, insignibus, Bullam, gestamen olim triumphantium: postea a pueris ingenuis cum praetexta usurpatā, Metallo, auro, Apophragisma, insigne, inscriptio, Quadriga, curus quatuor equorum.

Puleius dñe miles: qui ē in statione Nicomedenſi: scripsit mihi qñdā noie Callidromū cū detineret a Maximo & Dionylſio pistoribus: quibus operas suas locauerat: cōfugisse ad tuā statuā: perductūq; ad magistratus: indicasse seruissē aliquādo Liberio Maximo: captūq; a Sufago i Media: & a Decibalo munerī milium Pacoro Parthiae regi: pluribusq; annis i ministerio eius fuisse: deinde fugisse: atq; i Nicomedia puenisse: quē ego pductū ad me: cū eadem narraſſet: mittēdū ad te putaui, qđ paulo tardius feci: dū requiro gemmā: quā sibi habentē imaginē Pacori: & quibus insignibus ornatus fuisse: subtractā idicabat: uolui, n. hāc quoq; si iueniri potuisset: simul mittere: sicut bullā misi: quā se ex pthico metallo attulisse dicebat, signāta ē annulo meo: cuius ē apophragisma qđ driga. C. Plinius Traiano Imp. S.

Vlius dñe Largus ex Pōto: nondū mīhi

Liberius,
Max.

Sufagus.

Vlius, moriens Iulius Largus rogauerat Secundum: ut rem suam inspicere: & q; superesset ex quinquaginta milibus arbitrio suo dispensaret in honorem Traiani: quem per epistolam cōsulit quid uelit fieri. Ex ponto, ex prouincia Ponti, Ptolemæus in descriptione sua Pontum & Bithyniam simul complectitur. Strabo per se prouinciam ponticam terminauit: quæ Mithridati paruit: de ea namq; Secundus loquitur: nam etiam pontus galaticus iuxta Galatiam dicitur: secundum Ptolemæum, Pontus cappadocus iuxta Cappadociā: Pontus polemoniācus inter utrunq;

Pontus.

omnes a uicinitate Euxini Ponti appellationem trahentes. Iudicio tuo, qui me tanquam bonum uirum in hanc prouinciam delegasti. Pietatis amore suo in te. Testamento suo, quo rogabat secundum. Cernerem, examinarem: recenserem. Perceptis, exceptis a rota hereditare. Reliquum:

uisus: ac ne auditus quidē. sed iudicio tuo credēs: di spēsationē quādam mihi: erga re pietatis suae: ministeriūq; mādauit: rogauit. n. testor: ut hereditatē uā adirem: cernerē q; ac deinde pceptis quinquaginta milibus nummū: reliquū oē Heracleotarum & Theanorū ciuitaribus redderē: ita ut eēt arbitrii mei: utrū opa faciēda: q; honori tuo cōsecrarent: putarē: an instituerōs quinquēnales agōas: q; Traiani appellarēt. Quod i noticiā tuā pferēdū existi maius ob hoc maxiet ut dispicerēs: qd eligere debeat.

Traianus Imp. C. Plinio. S.

Evlus Largus fidē tuam q̄si te bñ nosset: elegit. qd ergo potissimū ad pperuitatē memoriā eius faciāt secundū cuiusq; loci conditionē ipse dispice: & quid potissimū existimaueris insequere.

C. Plinius Traiano Imp. S.

Prouidentissime dñe facisti: qd pcepti sti Calphurnio Macro clarissimo uiro: ut legionariū cēturiōnē Bizariū mitteret. Dispice ēt an lulio politais similit̄ rōne cōsulē dū pures: quorū ciuitas: eū sit pexigua: onera maxima sustinet: rātoq; grauiorē iniurias: q̄nto: & infirmior: parit̄. Quicqd aut̄ lulio politais p̄stire ris: id ēt toti puinciae pderit: sūt. n. i capite Bithyniae: plurimilq; p eā comeatibus trāsītū p̄bent.

Traianus Imp. C. Plinio. S.

Ea conditio ē ciuitatis Bizatiōis: cōfluentē undiq; in eā cōmeantium turba: ut secundum consuetudinē p̄cedentiū temporum honoribus eius: p̄sidio cēturiōnis legionariū cōsulendū habuerimus. lulio politais luc currēdū eodē modo si putauerimus: onerabimus nos exēplo: plures. n. & quāro infirmiores erūt: idē petent. fiducia diligētiae tuae habeo: ut credam re omni rōne id acturū: ne sint obnoxii iniuriis. si qui autē se contra disciplinā meā gesserint: statim coerceanur: aut si plus admiserint: q̄ ut in re p̄senti satis: puniantur. si milites erunt: legatis eorū: quā deprehenderis: nora facies: aut si i urbem uenturi erunt: mihi scribes.

C. Plinius Traiano. Imp. S.

Heraclea

Prouidentissime. pcurat mitti cēturiōnē lulio politais: q̄ illos ab iniuriis militū tuere. l. c. gionarium cēturiōnē. i. tota legione erāt cēturiōnes. lvi. scēdū Vegetiū: nā Modestus. lxi. tradit. cēturiō primipylī nō solū aequilae p̄ear: uerū ēt quattuor cēturias: hoc ē. cccc. milites gubernabat i prima acie: primus hastatus duas cēturias. i. cc. hoies ducebat in secūda acie: quē iuniores ducenariū uocant: princeps primae cohortis cēturiā & semī. hoc ē. cl. scēdus hastatus totidē gubernabat: ceteri cēturiōnes singulas cēturias: hi postea centenarij sunt appellati: unusquisq; cēturiō milites suos sub disciplina cōtinere debebat: ne sociis iniurias inferrent: ut bñ uestiti & calciati essent: ut arma omniū de fricarentur ac splenderent. lulio politais. Plī. lulio politas uocat. lulio polis in fine Bithyniae Galatiam uersus.

EA. propter dignitatem & cōmeantium turbā rescribit Traianus prouidendum fuisse Bizatiis: sed si idē lulio politais faceret multos pariter cēturiōnem petituros. monet tamen ut delinquentes castigādos procuraret. Confluentes: ab Europa & Asia: terra marique. Honoribus eius. nā sberae ditionis fuit: & multis honestata priuilegiis. Exemplo. quia ad imitationē lulio politanorum multi idē rogabant. Iniuriis militum. Qui. milites. Coerceantur. comminationibus reprimantur. Admiserint. deliquerint. Quam ut in re p̄senti satis. q̄ excedat temporum conditionem. Legatis. in quibus erat proē solaris auctoritas.

Centurio

Autum, consulit Traianum quā aetate debeat concedere ciuitatibus Bithyniæ legi senatores dissentiente lege Pompeia ab edicto Augusti: Pompeius de iudicio Mitridate: multis prouinciis in dictione ro. redactis: ut inquit Appianus deuictarū gentium quasdam libera esse uoluit: societatis causa in bello: quasdam romanis subiecit: nonnullas in regna distribuit: sed illis leges necessarias dedit Bithyniæ ne quis possit in sua ciuitate gerere magistratum ne ue in senatu legi minor, xxx. annorum. Sit in senatu, fiat senator. Cœperint, incirint. Minores magistratus, ueluti quæsturas: ædilitatem, nam gerendorum honorum non promiscua facultas erat: sed ordo certus huic rei adhibitus: neq; prius maiorem magistratum quisquam nisi minorem suscepisset: gerere poterat: neq; ab omni aetate: neq; continuare honores licebat: hæc Calistratus. Ab annis, xxi. Vlp. tamen scribit, ad remp. administrandam ante, xxv. annum: uel ad numeratque non patrimonii sunt: uel honores: admitti minores non oportet: minores denique nec decuriones creantur: uel creati suffragium in curia ferunt. eam autem fuisse aetatem quæstoriæ monstrat Fabius. Caluus iquit: & Cæsar: & Pollio multum ante quæstoriæ omnes aetatem grauisima iudicia susceperrunt: & Tacitus: uno & uigesimo Cæsar Dolobellam: altero & uigesimo Afinius Pollio Catonem non multo aetatem ante cedens Caluus Vatinium: iis orationibus infecuti sunt: quas hodie cum admiratione ne legimus. Ab, post. A censoribus, qui ius legendi senatores habebant ut extat apud Tranqui. Et si potest, legi in senatu. Gesserint, aliquem magistratum.

Eadem aetate, post uicesimum secundū ætatis annum. Facilitatum, usitatum. Honestorum, nobilium. In curiam admitti, fieri senatores: & ideo in senatum induci. Destinatis, designatis: creatis. Minores, xxx. annis ab annis, xxi. Lex Pompeia. Hæsitabam, dubitabam. an deberent in senatu legi. Capita legis, eadem lex plura interdum complectebatur: & per capita diuidebatur: ita ut quæ plures res plura, etiam capita contineret.

Interpretationi comprobatur sententiam Secundi Traianus: quod edicto Augusti liceat magistratum capere ab annis duobus: &, xx. & sic esse in senatu: qui uero non gesserint magistratum: non posse fieri senatores minores, xxx. annis. Idem, quod tu interpretaris. Hactenus, in hac re & capite. Nouatam, mutatam. Ciuitatis, suæ: deinde enim scribit eadem lege cautum fuisse: ne quis alienus cuius ascriberet aliter ciuitatis curiæ. Cuiusq; patriæ suæ.

Autum est domine Pompeia lege: quæ Bithynis data est: ne quis capiat magistratum: ne ue sit in senatu minor annorum, xxx. eadem lege comprehensum est: ut qui cœperint magistratum sint in senatu. secutum est deinde edictum diui Augusti: quo permisit minores magistratus ab annis duobus & xx. capere. Quæritur ergo an qui minor, xxx. annorū gesserint magistratus possit a censoribus in senatu legi: & si potest: an hi quoq; qui non gesserint: possint per eandem interpretationem ab eadem aetate senatores legi: a qua illis magistratum gerere permissum est. quod alioqui facilitatum adhuc: & esse necessarium dicitur: quia sit aliquanto melius honestorum hominum liberos: quæ plebe in curiam admitti. Ego a destinatis Censoribus quid sentirem interrogatus: eos quidem: qui minores, xxx. annis gesserint magistratū: putabam posse in senatum secundum edictū diui Augusti: & secundum legem Pompeiam legi: quoniam Augustus gerere magistratus minoribus annis, xxx. permisit: lex senatorum esse uoluisset: qui gesserint magistratum. de his autē: qui nō gesserint: quāuis essent ætatis eiusdem: cuius illi: quibus gerere permissum est: hæsitabam. per quod effectum est: ut te domine consulerē: quod obseruari uelles: capita legis: tū edictū Augusti litteris subieci.

Interpretationi tuæ mi Secunde carissime idem existimo: hactenus edicto diui Augusti nouatam esse legem Pompeiæ: ut magistratum quidem capere possent ii: qui nō minores duorum & xx. annorum essent: & quia cœperint in senatu cuiusq; ciuitatis peruenirent. Cæterum non capto magistratu: eos qui minores, xxx. annorum sint: quia magistratum capere possint: in curiam etiam loci cuiusq; nō existimo legi posse.

C. Plinius Traiano Imp. S.

Vm. Traiano mittit Dionis & Eumolpi supplices libellos: pñciaturus quicqd ipetator re-
scripserit Prusæ, q̄ ad Olympū iacet: hic mōs Myſiæ, Bithynica ei ſubiacer̄ ſcdm Sera, quo
auctore colles q̄terni ſunt olympi noie uulgati: idē ad Antādri plagā: & Myſiæ olymp⁹: nūc
a Secūdō designatus: iuxta quē Ptolemæi teſtimonio Prusæ cōdita ē: & q̄, x. apud Sera. narran-
tur. Mellaitē Stephanus ex auctoritate Arriani Olympi Myſiæ meminere Xenophoni i æquocis Olym-
pus inq̄ plura ſignificat: nā oīs mōs altior cuiuſlibet regiōis Olympus a græcis dī-ūſi & plures Olympi:

Olymp⁹.

Vm Prusæ ad Olympum domie publi-
cis negōciis intra hoſpitiū eodem die
exiturus uacare Aſclepiades magiſtra-
tus indicauit appellatū me a Claudio Eumolpo
cū Cocciāus Dion aſſignari ciuitati opus: cuius
curā egerat: uellet. Tū Eumolpus adſiſtens Fla-
uiō Archippo dixit exigendā eſſe a Dione ratio-
nem operis antequam reip. traderet, q̄ aliter fa-
ciſſet ac debuiffet, adiecit etiā eſſe in aede poſitā
tuā ſtatua: & corpora ſepulcorū uxoris Dionis:
& filiorū: poſtulauitq̄: ut cognocerē p̄ tribuna-
lī, quod cū ego me p̄tinus ſacturum: dillaturū
que profectionem dixiſſem: ut longiorem diem
ad ſtruendā cauſam darē: utq̄ in alia ciuitate co-
gnocerē: petiit. Ego me auditurum Niceæ rñdī,
ubi cōſedilem cogniturus: idē Eumolpus tanq̄
ſi adhuc parū inſtructus dillationē petere cœpit,
cōtra Dion: ut audiret: exigere. dicta ſunt utri-
que multa etiā de cā, ego cū dandā dillationē &
conſulendū exiſtimare in re ad exemplū pertinē-
ti: dixi utriq̄ parti: ut poſtulationum ſuarum li-
bellos darent: uolebam enim te iſporum potiffi-
mum uerbis: ea quæ erāt propoſita cognoscere.
& Dion quidem ſe daturum dixit: Eumolpus re-
ſpondit complexurum ſe libello: quæ reip. pete-
ret. Cæterum quod ad ſepultos pertinet non ac-
cuſatorē ſe: ſed aduocatū Flauii Archippi: cuius
mādata pertuliſſet: & Archippus cū Eumolpus
prius adſiſtebat: dixit ſe libellū daturum: ita nec
Eumolpus nec archippus quā plurimis diebus
expectatis adhuc mihi libellos dederūt. Diō de-
dit: quē huic eplæ uinxi ipſe in re pñti fui: & uidi
tuā quoq̄ ſtatua i bibliotheca poſita. id āt i quo
dicūt ſepulti filii eius: & uxor Dionis i area col-
locatū: q̄ porticibus icludit. Tō dñe rogo: ut me
i hoc ſcipue gñe cognitionis regere digneris: cū
alioqn magna ſit expectatio: ut neceſſe ſit: i ea re:
q̄ & in cōſeſum uenit: & exemplis defenditur.

Traianus Imp. C. Plinio. S.

Dion.

neceſſe ſit. me regas. Confeſſum. manifeſtum: propatulū.

Exemplis. q̄ alii ita facerint.

Potulisti, absoluit Dionem ab in
simulatione criminis laeae ma-
iestatis: & disquisitionem ope-
ris permittit. Non ex metu,
in eundem sensum libro .ix. male terrore
ueneratio acquiritur. Exemplis superio-
rum principum: qui nolebant suas statu-
as priuatis locis poni tanquam sic minue-
retur principalis maiestas. Effecit, perfe-
cit ad utilitatem reip. Sub tua cura, re-
curante. Excutitur inspicitur: exami-
netur.

Nicenisibus, remittit cognitionē
Secundo intestatorum bono-
rum: quae Nicenses tanquam sua
uendicabant: adhibeat modo
Caesaris procuratores, Epimacho, alius
fuit Epimachus Atheniensis nobilis ar-
chitectus: quē Demetrius polior cives se-
cum duxit. Procuratoribus quae acta ge-
stae sunt a procuratore Caesaris: sic a lu-
risconsultis comprobantur: ac si a Cae-
sare gesta sint, Vespasianus autem solebat
procuratorum rapacissimum quēque ad
ampliora officia promouere: quo locuple-
tiores mox condemnaret: quibus quidem
uulgo pro spongiis dicebatur utiq: quasi
& siccos madefaceret: & exprimeret hu-
mentes.

Maximum commendat impera-
tori Maximum libertum. Testi-
monio prosequor, Testor bo-
num: & laudo: nam prosequi-
mur aliquem beneficio uel honore.

Fabium, laudat Fabium Valen-
tem apud Traianum. Commi-
ssio tuo, quia tecum bellum ges-
sit contra Dacos. Disciplinā,
tuae militari: quam pene post Augustum
abieceram Traianus restituit. Pagani qui
non militant: alibi declaratum paganos
& milites opponi inter se. Quarum. Te
testimonium retribuerunt, fidē fecerunt.

Potulisti non hærere mi Secunde carissi-
me circa id: de quo me consulendū exi-
stimasti: cum propositum meum opti-
me nosset: non ex metu: nec terrore hominū: aut
criminibus maiestatis reuerentiam nomini meo
acquiri. omissa ergo ea quaestione: quā nō admis-
terem: etiam si exemplis adiutaretur: ratio toti-
us operis effecti sub tua cura a Cocceano Dione
excutatur: & utilitas reip. id exigat: nec aut
recuset Dion: aut debeat recusare.

C. Plinius Traiano Imp. S.

Rogatus dñe a Nicenisibus publice p ea:
quae mihi & sunt: & debet esse sanctissi-
ma, i. p æternitate tuā: salutēq: ut pces
suas ad te pferre: fas nō putauit negare: acceptū
que ab his libellum huic epistolae iunxi.

Traianus imp. C. Plinio. S.

Nicenisibus: qui intestatorū ciuū suorum
concessam uendicationē bonorū a diuo
Augusto affirmāt: debetis uacare con-
tractis oibus sponis ad idē negociū ptinentibus:
adhibitis Viridio Pemellino: & Epimacho liber-
to meo procuratoribus: ut æstimatis etiā iis: quae
cōtra dicunt: qd optimū credideritis statuatis.

C. Plinius Traiano Imp. S.

Maximum libertū & procuratorē tuū do-
mīe p omne tēpus: quo fuimus una: p-
bum: & industriū: & diligētē: ac sicut
rei tuae amantissimū: ita disciplinā tenacissimū
expertus libenter apud te testimonio prosequor
ea fide: quam tibi debeo.

C. Plinius Traiano Imp. S.

Albium Bassum dñe pfectū ora Ponti ite-
grū: probū: industriū: atq: iter ista reue-
rentissimū mei expertus uoto pariter: &
suffragio prosequor ea fide: quam tibi debeo.

C. Plinius Traiano Imp. S.

Fabium Valenti instructū cōmilitio tuo
ualde pbo: cuius disciplinā debet: quod
indulgentia tua dignus est: apud me & mi-
lites & pagani: a quibus iustitia eius & humani-
tas penitus inspecta ē: certatim ei: qua priuatim
qua publice testimoniū retribuerunt: qd in notū
ciam tuā profero ea fide: quam tibi debeo.

C. Plinius Traiano Imp. S.

Nymphidium Lupum domine primipilarem commilitonem habui: cum ipse tribunus essem ille præfectus. inde familiariter diligere cœpi. cteuit postea caritas ipsa mutæ uetustate amicitia. itaq; & quieti ei⁹ inieci manum: & exciui ut me in Bithynia cum filio extrueret: qđ ille amicissimè: & oculi: & senectutis tōne postposita & iā facit: & facturus ē: quib; ex causis. necessitudines eius iter meas numero: filium imprimis.

Traianus Imp. C. Plinio. S.

Nymphidium Lupū iuuenē p̄bū: idustriū: & egregio patre dignissimū suffecturum indulgentie tuæ sicut primis eius expimētis cognoscere potes: cū præfect⁹ cohorti plenissimū testimonium meruerit Iulii Ferocis: & Fulci Salinatoris clarissimorum uirorū meū gaudium. meamq; gratulationem filii honore continebis.

C. Plinius Traiano Imp. S.

Qpto domine: & hūc natalē: & plurimos alios q̄ felicissimos agas: æternaque laude florentē uirtutis tuę gloriā: quā incolūmis: & fortis aliis super aliā operibus augebis.

Traianus Imp. C. Plinio. S.

Agnosco uota mi Scde carissime: quibus p̄caris: ut plurimos: & felicissimos natiues florente statu reip. nostrę agam.

C. Plinius. Traiano Imp. S.

Sinopenses dñe aqua deficiūt: q̄ uidet: & bona: & copiosa ab xvi. miliatio posse pducī. ē statī tñ a capite paulo āpli⁹ mile passu locus suscept⁹: & mollis: quē ego iteri explorat modico ip̄edio iussī: an tecipete: & sustinere opus possit. pecūia curatibus nobis contacta nō deerit: si tu dñe hoc genus opis & salubritati: & amœnitati ualde sitietis colōiæ idulseris.

Traianus Imp. C. Plinio. S.

Mtecepisti Scde carissime explorat diligenter: an locus ille: quem susceptū habes: sustinere opus aqueductus possit: neq; dubitandum puto: quin aqua pducenda sit ī coloniam Sinopensem: si mō id uiribus suis assequi potest. cum plurimum ea res: & salubritati: & uoluptati eius collatura sit.

C. Plinius Traiano. Imp. S.

Nymphidium. Nymphidium Lupum probat. Primipilare, centurionem. militem circumstantem aquilam. primipilaris: & primipilaris miles dicitur secundum Spartianum. Tribunus. militaris. alibi dicit se tribunum in Syria militasse. Præfectus. cohorti. Inieci manum quieti eius. non permisi ut in ocio uiueret. Ut cum filio extrueret. ut me cum filio suo exornaret. Necessitudines. propinquos. Filium. eius Lupum.

Nymphidium. laudat Traianus consilium Secundi. q. Lupum loco filii contineat. Indulgentie tuæ. qui illum primipilatu decorasti. Iulii Ferocis & Fulci Salinatoris. triusq; facta est mentio in præcedentibus. Meum gaudium. appositio: cuius est ea uis ut præcedentia declarat.

Sinopenses. deficientibus aqua Sinopenibus querit opem serremo: Traianus annuat. Sinopenes. Sinope urbs celeberrima Ponti: cuius conditor Macritius consul author Phlegon tradente Stephano: cuius Sinopenis & Sinopita. Vlp. dece. libus: est in Ponto Sinopenis colonia: Strabo. lib. ix. multa de Sinope: imprimis q. suis temporibus coloniam ro. accepit. Plin. Sinopen in Paphlagonia locat: & coloniam ro. asserit. Pomponius Sinopen Calybum ciuitatem scribit. Plin. item Sinopitam in Italia appellatam Sinopen. Accipite. a principio. a fonte ipsius aquæ unde deducere cogitamus. Susceptus. ductus.

Viribus suis. pecunia sua. T. permittit deduci aquam. Habes. putes. Susceptum. de lectum ad aquam deducendum.

Sinope.

Y

Amisus.

Misenos, p. libellū Amisenos petit cōcedi magistratū: q. donis publicis praestit. Amisenos. Amisus ciuitas nobilis distans a Sinope stadiis nonaginta ēi Ponto auctore Stephāo. omisit igit quae a Pl. Strabōe: Ptolemæo de amisio scribunt Appiā hystoria cōtēti erimus. Lucullus inquit ad Amisum supra Sinopē castra posuit: & ciuibus p. mare fugiētibuscū intellexisset eam urbē ab Atheniētibuscū mari imperitaret cōditā fuisse: & diutius populari ciuitate usum: subinde p. farū paruissē regibus: denuo uero in eandē democratiā restituta ab Alexandro: tēti a pōticis subactam: urbis sortē miseratus Alexandr. in morem ciuium gloriā emulabatur: & q. genus esset articū suis legibus uiuere iussit. Libera, ergo: nā p. terea regib⁹ ab Antiocho data a diuo Cæsare liberaf: postea a Stratone tyrā no uexata: rursum post res achacae ab Augusto Cæsare in libertatē reddita: & tunc optime cōstituta. Foederata, idē foedere romanis cōiuncta. Ad erāos, ad exactiōē collationis: s. n. Athēzus: & cū secut⁹ Hā mōiūs interprantur: siue tributū: siue donū placet erānū appellat. αρωτον συντα παυ. a cōtribuēdo & cōferēdo unūquēq. diei. Et αρωτος referēt Athenæos: & epavισ τας ναι συντα αρωτων tributū cōpositor.

Eranum.

Miseno. cōcedit exactiōē collationū apud Amiseno. mō ex pecuniā collecta sustineat fopes. Possumus, uolumus: cōtēti sumus. ordo ē. possumus Amiseno: quoq. libellū supplicē tuae epist. tūxeras hīc erāos si ē cōcēssū legib⁹ istoz Amisenos: qbus de officio fœderis utiū. Quid minus habebas impedire. q. nō phibebis illos a collatiōe. Eo facilius cōtēti sumus. Collationes. pecuniarū collectiōe. Turbas. dissēsiō nes. Nro iure obstricti sūt romāis legibus tegūtur. Res huiusmodi. collatio.

Vetoniu. quāta fuerit eū Trāq. & Secundo amicicia. cum alibi interdū: tū hīc sane mōstrat: nā i cōtuberniū assūpto ius trium natorū ab ipatore petit & obtrinet. Probi simū. optimis pōticū morib⁹: isamā tā potesta nō caruit: q. apud Sabinā Adriani uxorem familiaris se gesserit: q. reuerētia domus aulicæ postularet: quare successore meruit in magisterio epistolariū. Honestissimū. genitum patre tribuno legionis.

Eruditissimū. uaria rerum cognitione instructum: & multa lectione excultum: q. indicant eius scripta. Secutus. probans: amplectens. In contubernium. in domū meam. Ius triū liberorum. repete quæ supra annotauimus. Iudicia amicorum promeretur. meretur assequi illud quo amici dignum iudicant. nam promereri in laudē accipitur. Apuleius: ingētē ob id lau dē apud populares suos pmeritus. Virg. nunquā regina negabo pmeritam: Terētius in adelphis pmeruit dixit. Parum felix: infœcundū. Habet. pōt. Fortunæ malignitas. imitat Mart. q. de eodem scribens dixerat. Quod fortūa uetat Cæsar perimite uidetur: Natorum genitor credat ut esse trium. Quātum beneficium. raro enim concedebat Traianus ius trium natorum: quod sequens eius epist. satis indicat: & alibi Scdus. nuper ab optimo principe trium liberorū ius impetrat: quod q. parce: & cum delectū dare: mihi tamen tanquam eligeret indulgēt. Indulgentiam. consensum: liberalitatē: gratiā.

Promerere
si.

Misenos: ciuitas libera: & foederata bñficio indulgētē tuę legib⁹ suis utiū. i hac datū mihi libellū ad Eranos p. tēti hīs lris subieci: ut tu dñe dispiceres: quid: & q. tenus: aut permittendū: aut phibedū putates.

Traianus Imp. C. Plinio. S.

Miseno: quorū libellum epistola tua iunxeras: si legibus istorū quibus de officio fœderis utuntur: concessum est: Eranos habere possumus: quo minus habebas impedire: eo facilius si tali collatione non ad turbas: nec ad illicitos cœtus sed ad sustinendam tenuiorum inopiā utuntur. in cæteris ciuitatibus: quæ nro iure obstrictæ sunt: res huiusmodi phibēda ē.

C. Plinius Traiano Imp. S.

Vetoniu Tranquillū probissimū: honestissimū: etuditissimū uirum: & mores eius secutus: & studiā iā p. tēti domine in contuberniū assumpsi. tātoq. magis diligere cœpi: quāto hunc propius inspexi. huius ius trium liberorū necessarium faciūt duę causæ: nā: & iudicia amicorum pmetetur: & parū felix matrimonium expertus est: impetrandūq. a bonitate tua per nos habet quod illi fortunæ malignitas denegauit. Scio dñe quantū beneficiū petā: sed peto a te cuius i. oibus desideriiis meis indulgētia expior. potes. n. colligere quātō pere cupiāt: qd nō rogare abfens si mediocriter cuperē.

Traianus Imp. C. Plinio. S.

Vam parce. rescribit Traianus dedisse quod petierat. Hæc beneficia. ius trium natorum qđ qui consecutus fuisse multis prærogatiuis muniebatur. Numerum. summam: nam uerbi causa in senatu promiserat se concessurum ius trium natorum mille tantum uiris: quem numerum nondum exccleserat. Amplissimum ordinem. senatores: sic enim. M. Tullius frequenter a populo ex tribus in urbe maximus erat. Professus sum mihi. mea sponte promisi. Successurum. subrogaturum: substituturum mortuis: quibus id ius fuerat: non autem. Successurum mihi. id est poli-

rurū loco meo: nisi quis interperet. Successurum mihi: satisfactum mihi nam fuisse satis esse significat uulgaris auctoritatibus. Subscripti. satisfacti promisi. Columella: qđ si uero fortūa subscibat: agrū habebimus salubri cœlo. Tertullianus. leges sumptuariæ abierunt: quæ centū atriā nō amplius in coenam subscibi iubebat.

Ea conditione. nō in perpetuum: sed ad tempus præfinitum: qđ Tranqui. restatur. Galbam facisse: quare illud successurum nō tam substituturum mortuis: qđ eis: qui presentio tempore transacto ius trium natorum perdidit. Commentarios. in quibus acta breuiter notabantur.

Olemne. dicerem hanc epistolā ex albo tollendam: uel saltem indiscussam omittendam cum rota contra Christianos loquatur: sed cum mecum reputo posse eius lectione: & romanorum ignorantiam: qui ueram fidem rotæ supplicii persequentem ostendit: & christianorum auream constantiam: quos Christus aduersus crudelissimam quæque tormenta consummabat: uideor mihi operæ precium facturus: si quod in illis damnat: obnoxium potius Secūdo ostēdero. adde qđ huius epistolæ plurimi Christianorum meminerunt: nā Eusebius in chronici: Plinius inquit cum quādam prouinciā reget: & in magistratu suo plurimos Christianorum interfecisset: multitudinem eorum perterritus: quæsiuit a Traiāo quid factū opus esset: nunciāns ei præter oblationem nō sacrificandi: & anelucanos cœtus ad canendum cūdam Christo deos nihil apud eos reperiri: præter ea ad con-

Vam parce hæc beneficiā tribuam utiqđ mi Secūde carissime hæret tibi: cum et in senatu affirmare solcam non excclesse me numerum: quem apud amplissimum ordinē successurum mihi professus sum. tuo tamen desyderio subscripti me ius trium liberorū Suetonio Tranquillo ea conditione: qua assueui: referri in commentarios meos iussi.

C. Plinius Traiano Imp. S.

Olemne est mihi domine omnia: de quibus dubito: ad te deferre: quis enim potest melius: uel cunctationem meam regere: uel ignorantiam exuere? Cognitionibus de Christianis interfui nunquam: ideo nescio quid: & quatenus: aut puniri soleat: aut quæri. nec me diocriter hæsitauit: ne aliquod discrimen ætatum: an quamlibet teneri: nihil a robustioribus differant. detur poenitentiae uenia: an ei: qui omnino Christianus fuit: desuisse non profit. nomen ipsum: si flagitiis careat: an flagitia cohærentia nō minī puniantur. Interim his: qui ad me tanquā Christiani deferebantur: hunc sum secutus modum. interrogauī ipsos: an essent Christiani. confitētes iterū: ac tertio iterrogauī: supplicii minatus. pseuerātes duci iussi: neqđ. n. dubitabā quale cūqđ esset: qđ fatetē: p̄tina ciā certe: & inflexibilē

forderandam disciplinam uetari ab iis homicidia: furti: adulterii: latrocinia: & similia. ad quæ commotus Traianus rescripsit: hoc genus quidem hominum inquirere non esse: oblatos uero puniri oportere. eadē Tertullianus in apologetico: & Paulus Orosius libro septimo. quare uiderint: quā illa ad Plinium seniores retulerunt. Solemne. consuetum tanqđ sacrum anniuersale: & immobile. solene scribit Popeius est quod omnibus annis præstari debet: & solemnia dicuntur: quæ certis tēporibus fiunt. dixit tñ Paladius perfermiter pro affirmari: & copiose. Cognitionibus. examinationibus. De Christianis. quos romanis suæ persequitæ pugnatōres oppugnabant. Quid. quod crimen. Quatenus. quæ poena. Discriminē. differenter sint ne puniendi uiri a pueris: & pro ætatibus poena irroganda. Quamlibet. omnem ætatē. Teneri. supplicio obnoxii. Nihil a robustioribus differant. sume extrinsecus infirmi: & debiles. pari poena puniantur debiles: quæ robusti. Detur poenitentiae uenia. an si quē poenitentē fuisse Christianum ueniam prioris culpæ mereatur. Desuisse. apostatam factum: rediisse ad idolatriam. Non pro sit. nō ideo absoluitur. Nomen ipsum. an puniti Christiani: Christiani dicunt: & si oī scelere careat. An flagitia. an etia in Christianis puniant: quæ tanqđ Christiani cōmutuē: quā negligit deos romanos: & illis maledicunt. Duci. ad supplicium. Quæcunque. etiam si leue delictum. Perrinaciā. immo cōstantiā: & honestissimū propositū. ergo Secūde si quis uerū fateat: tu p̄tina ciā: tu obstinationē appella-

Solene.

bis retorqueunda sunt in te: quæ Christianis obicitur: tu pertinax: tu obstinatus: qui deum uerū: qui max-
tyres eius non uis intelligere: aut nescis: quinimo infestaris: perdis: destruis: nihil tamen proficis: nam
maius in dies agmen religioni nostræ accedit: & perdendo reparas. quam debueras lucem tuæ agnosce-
re: & tuis uirtutibus hanc omnium maximam addere: sine qua ne ullæ quidem in te fuisse creduntur:
sed quandoquidem cum multis pariter salus de te iam conclamatum sit: nec tibi nostræ querelæ pro-
futuræ sunt: lediores moneo ut Christum uerum deum colant: huic uni seruiant: & uice uersa præso-
rum uaniloquos deos inideant: & illorum
pertinaciam non exagitent: sed miserean-
tur. Similis amicitia: eiusdē superstitionis:
at magis religionis: & prudentiæ. Cives
romani. ut de his imperator uel præfecti
prætorio discerneret. Tractu. spacio: mo-
ra. Diffundente. aperiente. augescente.
Crimine. fide Christiana: quam meo suo
idest in pio crimine appellat. Propositus.
publicatus. Libellus. accusatorius. Sine
aui hore. suppressio authoris nomine. Præ-
eūte. præduce. Deos. demones. Appel-
larent. calurarent. Adferri. admisceri.
Imagini tuæ supplicaret. non solum thu-
re: & uino impatoribus supplicasse subie-
ctos: sed hostias etiam cadere solitos tes-
tatur Tranqui. in Caio: & Tertullianus in
apologetico: qui non facissent tanquā
sacrilegi: & maiestatis rei conueniebatur.
Nihil quorum. prædictorum ut deos ap-
pellarent: & tuæ imagini sacrificarent nō
creduntur posse cogi. Quidam. nonnul-
li dixerunt se fuisse Christianos: sed esse de-
fuisse. Ante triennium. cōfessi sunt se fuisse
christianos. Summam. compendium
breuiarium. Culpe. at magis innocentia.

Erroris. quinimo ueritatis. Sæto. cer-
to. Inuicem. discreti i chotos. Sacramē-
to. iureiurando. Sacramentum dicitur: quod
iureiurandi sacratōe interposita geritur:
at sacramentum æs dicitur: quod poenæ
nomine penditur. Depositi. rem fidei
sue commissam. Appellati. petiti: ne sci-
licet negaret reddere depositum ei: qui fi-
dei suæ commississet cum id repeteret: sub-
iiciamus si libet Orosii uerba non impor-
tune: quia non multum a Secundi discre-
pant i persequēdis Christianis Traianus
a Nerone tertius errore deceptus: cum
passim repertos cogi ad sacrificiū idolo-
lis: ac detractantes interfici præcepisset:
plurimique supplicio afficerentur Plinii
Secundi: qui inter ceteros iudices perse-
cutor datus erat: relatu admonitus: eos
homines præter confessionem Christi: ho-
nestaque conuenticula: nihil contrarium
romanis legibus facere: fiducia sane inno-
centis confessionis nemini mortem gra-
uem: ac formidolosam uideri: rescipris igitur leuioribus temperauit edictum. Rursusq. solitos eō
uenire. Innoxium. sine crimine. Cætas. epistolas tabulis enim cætatibus scribebat antiquitas. Super-
stitionem. superuacuum religionem: sed potius uerum dei cultum: minus tamen asperè loquitur Secun-
dus de Christianis: q̄ amici eius Tacitus: & Tranquillus: quorū ille ut erat nostræ fidei acerrimus hostis

Sacramētū

obstinatōe debere puniti. fuerunt alii similis
amentia: quos: quia cives romani erant: ad no-
taui in urbem remittendos. mox ipso tractu: ut
fieri solet: diffundente se crimine: plures species
inciderunt. propositus est: libellus sine authore
multorum nomina continens: qui negant se esse
Christianos: aut fuisse: cum præeunte me deos
appellarent: & imagini tuæ: quam propter hoc
iussit cum simulachris numinum afferri: thu-
re: ac uino supplicarent. præterea maledicerent
Christo: quorum nihil posse cogi dicuntur: qui
non sunt reuera Christiani: ergo dimittēdos esse
putaui. alii ab indice nominati esse se Christia-
nos dixerunt: & mox negarunt: fuisse quidam:
sed defuisse: quidam ante triennium: quidam an-
te plures annos: non nemo etiam ante uiginti
quoque. omnes & imaginem tuam: deorumque
simulachra uenerati sunt: hi & Christo maledixe-
runt. affirmabant autem hanc fuisse summam uel
culpæ suæ: uel erroris quod essent soliti stato die
ante lucem conuenire: carmenque Christo qua-
si deo dicere secum inuicem: seq. sacramento: nō
in scelus aliquod obstringere: sed ne furti: ne la-
trocinia: ne adulteriā committerent: ne fidem fal-
lerent: ne depositum appellati abnegarent: qui-
bus peractis morem sibi discedendi fuisse: turful-
que ad capiendum cibum: promiscuum tamen: &
innoxium: quod ipsum facere defuisse post edi-
ctum meum: quo secundum mandata tua: & cæ-
ras esse uetueram. quo magis necessarium credi-
di ex duabus ancillis: quæ ministræ dicebantur:
quid esset uerū: & per tormenta quærete. nihil
aliud inueni: q̄ superstitionem prauam: immo
dicam. Ideo dilata cognitione ad consulendum

refert per flagitia inuisos a unigo Christianos appellatos: & fidem nostram superstitionem exitiabilē aurum: nec minus atrociter sicut Tranqui, superstitionem falsam: & ueneficam eructans. Vocantur in periculū rei sunt capitis. Vicos, pagos, ex multis uillis constitutos. Agros, casulas in agris stantes.

Contagio, morbus: qui contactu corrumpitur, hic tamen non morbus: sed diuina doctrina: & salubris medicina. Peruagata, diffusa. Sisti, comprimere. Celebrari, frequentari. Solemnia, annua. Pastumque uenire uictimarum, & inueniri qui pascua publica conducant ad alendas uictimas, nam pascus substant

Pastus,

te decucurri: uisa ē enim mihi res digna cōsultatione maxime propter periclitatium numerum. multi enim omnis ætatis: omnis ordinis: utriusque sexus etiam uocantur in periculum: & uocabuntur: neque ciuitates tantum: sed uicos etiam: atque agros superstitionis istius contagio peruagata ē: quæ uidetur sisti: & corrigi posse. certe satis constat prope iam desolata templa cōpisse celebrari: & sacra solemnia diu intermissa repeti: pastum que uenire uictimarum: cuius adhuc rarissimus emptor inueniebatur: ex quo facile est opinari: quæ turba hominū emendaris possit: si sit penitentia locus.

Traianus Imp. C. Plinio. S.

Actum quem debuisti mi Secunde in excutiendis causis eorum: qui Christiani ad te delati fuerāt: secutus es: neque enim in uniuersum aliquid: quod quasi certam formā habeat: constitui potest. conquirendi non sunt: si deserrantur: & arguantur puniendi sunt: ita tamen: ut qui negauerit se Christianum esse: idque re ipsa manifestum fuerit: id est supplicatio diis nostris: quanuis suspectus in præteritum: ueniam ex poenitentia impetret. Sine auctore uero proposito libelli nullo crimine locum habere debet, nam & pessimi exempli: nec nostri sæculi est.

C. Plinius Traiano Imp. S.

ad canendum Christo uti deo. & ad confederandam disciplinam: homicidium: adulterium: fraudes: perfidiam: & cætera scelera prohibentes: tunc Traianus rescriptis: hoc genus inquirendos quidem non esse: oblatos uero puniri oportere. o sententiam necessitate consulamus: negat inquirendos ut innocentes mandari puniri ut nocentes parcat & facit: dissimulat: & animaduertit quid temetipsum censura circūuenit: si damnas: cur non & inquiris: si non inquiris: cur non: & absoluis: & quæ latius ibi cōsequuntur: prudentius itaque rescriptis Minutio Fundo Adrianus si Paulo Orolio credimus: ut nemini liceret Christianos sine obiecto criminis ac probatione damnare. quanuis Suida referente: quod tamen opinor factum post hoc rescriptum: Traianus uetuerit Christianos supplicio affici. hic inquit Christianis quietem poenæ quandam reddidit: quas magistratus diuersas inferebant: unde Tyberianus prime Palæstinæque gentis præfectus renuntiavit ei nihil proficere in occidendis illis sua spōte ad supplicium currentibus: tunc Traianus uetuit quempiam Christianorum occidi.

tium cibum significat. M. Tullius: qui est unus suauissimus pascus animorum: autem pascus pecudum publice locaretur monstrat Pedianus: ubi interpretatur mancipis esse publicanorum principes roma nos homines: qui quæstus sui causa sic de cimas redimunt: sic pascuum: aut pecora publica: & exigenda a focis suo periculo exiti: & resp. repræsentant. Varro de re rustica. itaque greges ouium longe abiguntur ex Apulia in Samnium refluunt: atque ad publicanum proficuntur ne si inscriptum pecus pauerint lege censoria committant mulietos. id est mulctas.

Actum. laudat ordinem cognoscendi seruatum a Secundo: uetateque inquit Christianos: sed oblatos pūiri iubet libellis uero sine auctore nullam fidem præstandā.

Actum. actionem. sic Tranqui. in Nerone: rerum actū dixit uel actum. id est ratio nem. & uiam: nam qui uehebant actum dici putat Varro. actus inquit Festus modo significat in comœdiis: & tragicis certa spacia canticorum: modo iter inter uicinos quatuor pedum latum. modo in geometria minorem partem iugeris. id est centum uiginti pedum: modo motū corporis ut histrionum: & saltatorū: qui etiā ex hoc ipso saltuosi dicuntur. Deferantur. accusentur. Arguantur. comprobentur esse Christiani. hunc locum iure. Qu. Septimius Florens repræhendit: & emendat cap. ii. Plinius Secundus cum prouinciam regeret damnatis quibusdam Christianis quibusdam gradu pulsis: ipsa tandem multitudine perturbatus quid de cætero ageret consuluit Traianum Imperatorem: allegans præter obstinationem nō sacnficandi: nihil aliud se de sacramentis eorum compertisse: quod coetus ante lucanos

Actus,

Amaltris

Mastrianorum, quærit an contenda sit aqua: quæ per Amastrianorum plateâ fluebat. Amastris secundum Ptolemaeum: & Appianum Ponti ciuitas: sed Plin. Paphlagoniæ ascenbit, olimque Sefamum dictam refert. Strabo. xii. post Parthenium amnem est Amaltris de cõditoris nomine appellata: ea posita in peninsula portus hêt ex utraq; isthmii parte. Amaltris uxor fuit Dionysii Heracleæ tyranni: & Oxyarthis filia fratris Dazei eiusque cum Alexandro bellum gessit: ea et triu-

Cloaca.

Mastrianorû ciuitas domine: & elegans: & ornata hêt iter p̃cipua opera pulcherrimâ: eandemq; longissimâ plateâ: cuius a latere p̃ spaciû oẽ porrigitur nose quidẽ flumẽ: re ueto cloaca fœdissima: ac situ turpis: imûdissimo aspectu: ita pestilẽs odore & terribis: quibus ex causis non minus salubritatis: q̃ decoris iter est eam contegi: quod fiet si permiseris curantibus nobis: ne desit quoq; pecunia operi tam magno: q̃ necessario.

Est rōnis

Ationis. permittit conformicari cloacam. Rationis est, si exitus rationis malorum est, si ad malos pertinet. hic modus dicendi apud iuriscõsultos frequens reperit. Martianus de hæredibus instituentis: quæ rea fuerat eiusdẽ criminis postulata: rationis est si pariter de bonis eorum qui ante sententiam mortem sibi consciuerint. Vlp. titulo quando dies legatorum quæstionis est, sic Papinianus de collatione dotis: & idem Vlp. de fideicommissariis libertatib⁹. Paulus de aqua pluuia arcenda: dixit consuetudinis est: & de uerborû obligationibus: dubitationis est. modestinus de donationibus. summe æquitas est. demum Tacit⁹ libro. xvi. nam suadere principi qd̃ oporteat multi laboris est.

Vota p̃ Imp. sũscipere.

Ota monet magno omniũ cõsensu uota pro Traiano suscipere uota pro Traiano suscipere uota per se: & noua pro eius salute nuncupata: nam auctoritate Caio de uerborû significationibus. post cal. lanuarias die. iiii. p̃ salute principis uota suscipiuntur: & Tacitus lib. xvi. principio aum̃ senatores pro imperatore solemne iusiurandum sumere: & nuncupationes uotorû facere memorat. Nuncupata. nũcupare ut iquit Varro noiare significat: q̃ multis exemplis confirmat: & de uotis p̃ prie dicitur: qñ alicui diuorũ uota pollicemur: & destinamus. Apuleius cui uota nũcupabo: Secundus in panagrico, nuncupare uota p̃ æternitate imperiũ: & pro salute ciuium: immo pro salute principis: & propter illos p̃ æternitate imperiũ sole

Nũcupare

Traianus Imp. C. Plinio. S. Ationis est mi Secunde carissime contegi aquam istam: quæ per ciuitatẽ Amastrianorũ fluit: si detecta salubritati obẽ: pecunia ne huic operi desit curaturũ te secundũ diligentiam tuam certum habeo.

C. Plinius Traiano Imp. S. Ota dñe priorũ annorũ nuncupata alacres: latiq; p̃soluimus: nouaq; rursus curante cõmilitonum: & puincialiũ pietate suscipimus: precati de osut te temp. q̃ florẽtem & in cõlumẽ ea benignitate seruarent: quam super magnas plurimãq; uirtutes p̃cipua sanctitate consequi deorum honore meruisti.

Traianus Imp. C. Plinio. S. Oluiĩ te uota diis immortalibus te preeunte pro mea incolumitate: & cõmilitones cum puincialibus lactissimo cõsensu: in futurumq; nuncupasse libenter mi Secũde carissime cognoui litteris tuis.

C. Plinius Traiano Imp. S. Ilem i quẽ tutela generis humã feliciĩ ma successiõẽ trãlata ẽ: & debita religiõẽ celebrauimus: cõmendantes diis imperiũ tuĩ authoribus: & uota publica: & gaudia.

Traianus Imp. C. Plinio. S. Iẽ iperĩ mei debita læticia: & religiõẽ a cõmilitonibus: & puincialibus p̃eunte te celebratũ libetẽ cognoui lris tuis.

C. Plinius Traiano Imp. S.

harmus. nuncupare igitur est palam nominare. nam consules prætores : censors uota publica suscipiebant : quæ præsentem populo referebantur in tabulis. unde Augustus conscriptis paratissimè iam tabulis negauit se susceperuntque non esset solutus tibi enim mox futurum exitum prælagiebat. Tranqui, author pro Tiberi nepotibus uota suscepta in eunte anno cum putabant deorum aures magis patere. quæ assent in Falstis Ouidius. Tempia patenti auresq; deum. nec lingua caducas. Concipit illa preces dictaq; pondus habent. etiam nuncupare transfertur ad alia. Apuleius. iam dudum felici ministerio nuncupatum destinatumque sed de hoc alibi.

Valerius domi Paulus excepto Paulio ius libertorum suorum mihi reliquit: ex quibus rogo tribus inter ius Quiritium des. ueracorum. n. ne lit modicum pro oibus pariter inuocare indulgentiã tuã: qua debeo tanto modestius uti: quãto plenior experior. sunt autẽ p quibus peto. C. Valerius Aestreu. C. Valerius Diorysius. C. Valerius Axer.

Traianus Imp. C. Plinio, S.

Cum honestissime iis qui apud fidẽ tuã a Valerio Paulino depositi sunt: consultum uelis mature p me iis lteri quibus nunc petisti: ut scias me dedisse ius quiritium referri i comẽtarios meos iulidẽ facturus i ceteris: pro quibus petieris.

C. Plinius Traiano Imp. Si

Rogatus dñe a. P. Accio aquila ceturio cohortis sextæ: ut mittere tibi libellum: p quẽ indulgentiã pro statu filiz suæ iploretur: durũ putauĩ negare: cũ scire: quantam soleres militũ precibus paciẽtiã: humanitatẽq; præstare.

Traianus Imp. C. Plinio, S.

Libellũ. P. Accii Aquilæ ceturiois sextæ cohortis: quẽ mihi misisti: legi cuius pcius motus dedi filiz eius ciuitatem Romanam. libellum rescripti: quem illi redderes: mihi tibi.

C. Plinius Traiano Imp. S.

ue a Curibus Sabinorum oppido Quirites: siue q Quires Sabini cuspides uocant: a quibus Romulus Quiritinus q hacten ferret. in singul i etiam numero Quiritem dicimus cuius nominatus quis secundum Sergium sed quirites Petronius putat: quiritate uero iubilare dicitur ab his qui fidem quiritum inuocant: author Varro. Omnibus libertis in quos Paulinus mihi patronatus ius reliquit: Vm. Traianus concedit rogata: & pro reliquis idem promittit. Depositi commendati. Cõsultum. donari ciuitate romana. Mature. uelociter. Iussu referri in commentarios meos. Iussu registrari: illos ciuitate romana donauerim.

Ogatus: Mitur libellum Aquilæ centurionis: quo rogabat filiam suam donari ciuitate. Miturum precibus quos quamuis sub disciplina contineret: tamen multis pramiis & honoribus donauit: nam diuina Neruam parentem secutus plenissimam testandi indulgentiam in uoluntates consulit: ab Vlp. de militari testamento prænotatum Iulianus refert: & Iuuenalis uoluntatem monstrat quanta comoda mililibus fuerint sub Traiano.

Libellum. filiz Aquilæ ciuitatem romanam indulget. Libellum rescripti: cuius causa hæc rescripta

Valerius. petit ius quiritium pro tribus libertis. Ius libertorum suorum mihi reliquit: ut habere rem idem iuris in eos: quod patronus in libertos. licet ab iure decimo secundo tabularum liberti patronum suum testamento præterire: postea ex edicto prætoris dimidia bonorum siue testamenti: ut intestati liberti patrono relinquerebant: etiam relicto filio suo adoptiuo. lex Pauli deinde iura patronorum auxit sed Imperator Iustinianus: a quo hæc sumptim ab iust. constituitur: tertiam bonorum liberti partem in casibus ibidem contentis patroni consequuntur: ad hæc Vlpia. de libertis agnoscendis respondet q liberti tenentur alere patronos: & nonnunquam patronorum filios pro modo facultatum. lege plura. si. xxxvi. de iure patronatus: & trigesimo octauo de operis libertinorum & de bonis libertorum. Excepto Paulino. quem liberauit a iure patronatus.

Ius quiritium. Romanam ciuitatem perinde ac si quiritis essent: nam manu missi modo maiorem & nullam libertatem consequuntur: & fiebant ciues romani: modo minorem: & latini ex lege Iunia Norbana fiebant: modo inferiorem: & fiebat ex lege Eliafcentia dedititiorum numero: credo post hanc Secundi epistolam fecutum Traiani edictum: quo libertos etiam inuito & ignorante patrono ad ciuitatem Romanam uenire permisit: sed si cur utrum ciuem Romanum facit: sic mortuum latinum idem ut hæredem patronum haberet: quibus postea oronibus sublati Iustinianus cunctos libertos ciuitate Romana donauit. Quiritium. siue q Quires Sabini cuspides uocant: a quibus Romulus Quiritinus q hacten ferret. in singul i etiam numero Quiritem dicimus cuius nominatus quis secundum Sergium sed quirites Petronius putat: quiritate uero iubilare dicitur ab his qui fidem quiritum inuocant: author Varro. Omnibus libertis in quos Paulinus mihi patronatus ius reliquit: Vm. Traianus concedit rogata: & pro reliquis idem promittit. Depositi commendati. Cõsultum. donari ciuitate romana. Mature. uelociter. Iussu referri in commentarios meos. Iussu registrari: illos ciuitate romana donauerim.

Patronatus ius

Quiritius

Quirites

Quiritium

Vid. Consulti Traianū an ciuitatibus Bithyniæ & Ponti permittat potiora iura in debitis exigendis. Locationibus, locorū publicorū. Placitūq; pconsulibus: ipe ratoribus. Protopraxis, primā actionem: ut aī alios ius hēnt exigēdi pecūias a debitoribus. nā Paulus de priuilegiis creditorū. resp. inquit crediti oībus chirographariis creditoribus pferunt. quāuis Matian⁹ ad municipales scribitūmle priuilegiū fisco nulla ciuitas habet ī bonis debitoris: nisi nominatim id a p̄cipe datū sit. ut p̄cipit traian⁹. Suidas interpretatur primā repetitionē: primā exactionē. Pro lege loco legisut de consuetudine p̄radi ximus. Breui. obscura.

Protopraxis.

Vo. rescribit sequendas leges uniuscuiusq; ciuitatis. Id. priuilegiū ceteris pponat. In iniuriā priuatorū. ne iniuriā facere priuatis creditorib⁹: idū eos posteriores facio rebus publicis ī exigēdis debitis.

Edicus. tepebat procurator Amisenor⁹ a Iulio Pisone certā pecuniā ei donatā a rep. iū viginti annis mixus Traiani mādatis: quibus phibeat fieri de publico etogationes: Piso cōtradicebat. Secūdus rē intergrā Traiano decernēdā mittit. Medius. pcurator auro rōi mō dōm d. i. cuto: qā publica curat: libenter. n. Secundus utitur græcis uocabulis ut pote Bithyniæ cōsue tū. Bule & ecclēsia. senat⁹ & cōcione populi Bou. a. n. senat⁹ & ecclēsia cōcio. Contra: pcuratoris dicta allegabat.

Rēp. Amisenorū. Hermogenianus: decurionibus inquit facultatibus lapsis alimentā decerni permīssum est: maxie si ob munificentia in patriam patrimoniū exhauferint. Erogaſſe. impendiſſe. diſtribuiſſe. Paulus de legatis. nihil ex testamento uidetur capere: qui tantum erogat quantum accipit. apud Apuleium erogare pro ual. de rogare: pius inquit precibus erogatus: sed erogare est ex lege uetere aliquid eximere per nouam legem tradente Festo. Spatium. xx. annorum. Pro multis. a multis: a senatu & populo Apulei⁹ libro quinto pro pedibus abrepto id est a pedibus & .ix. pro limine liberato id est a limine.

Erogare

Pro.

Ex: Traianum consulti an qui senatores sunt debeant certū quid inferre pro introitu. Bule. senatum: spotulas solum nouos decuriones ceteris distribue re. Papinianus titulo de decurionibus

Vid habere iuris uelis: & Bithynias: & pōticas ciuitates in exigendis pecuniis: quæ illis ex locationibus: uel ex uenditionibus: aliis uel causis debeantur: rogo domine rescribas. Ego iueni a placitūq; pcons. concessam eis protopraxiā: eāq; p lege ualuisse. existimo tamen tua prouidentia cōstituedū aliquid: & sancti endum: per quod utilitatibus eorum ī perpetuū cōsularut. nā quæ sunt ab aliis instituta: sint licet sapienter indulta: breuiā tamen: & infirma sunt: nisi illis tua contingat authoritas.

Traianus Imp. C. Plinio. S.

Vo iure uti debeant Bithyniæ: uel Pontica: ciuitates ī his pecuniis quæ ex qua que cā reip. debebūt: ex lege cuiusq; animaduertendū est: nam si habent priuilegium: quo ceteris creditoribus aīponantur: cūctodi endum ē: si uero nō hnt: in iniuriā priuatorum id dari a me non oportebit.

C. Plinius Traiano Imp. S.

Edicus dñe Amisenorum ciuitatis petebat apud me a Iulio Pisone denariū circiter quadraginta milia donata ei publice ante uiginti annos: bule: & ecclēsia cōsentiet: utebaturq; mādatis tuis: quibus eiusmodi donationes uetātur. Piso cōtra: plurima se in temp. cōtulisse: ac ppe totas facultates erogasse dicebat: addebat ēt temporis spatium: postulabatq; ne id qd p multis: & olim accipisset cū euerſiōe reliquæ dignitatis reddere cogetet. quibus ex causis intergrā cognitionē differēdam existimaui: ut te domine cōsulerem: quid sequendum putates.

Traianus Imp. C. Plinio. S.

Icut largitiones ex publico fieri mandata prohibent: ita ne multorum securitas subruatur: factas ante aliquantum temporis retractati: atq; ī irritum uendicari nō oportet. Quicquid ergo ex hac causa actum ante uiginti annos erit: omittamus. non minus. n. hominibus cuiusq; lociq; pecuniæ publicæ consultum uolo.

C. Plinius Traiano Imp. S.

Ex Pōpeia dñe q Bithyniæ: & pōtici utuntur: eosq; ī bulē a cēforibus legūt: dare pecuniā nō iubet. sed iis: quos indulgentia tua

quibusdā ciuitatibus super legitimū numerū adii cere pmisit: & singula milia denarioꝝ: & bina in tulerūt. Anicius deinde Maxius pcos. eis ē: q a cēforibus legerent duntaxat ī paucissimis ciuita tibus aliud aliis iussit inferre. Superest ergo: ut ipse dispicias: an ī oibus ciuitatibus certū aliqd oēs: q deinde buleutā legunt: debeāt p ītroitu dare. nā quod īperpetuum mansurū est a te constitui de cet: cuius facti: dicti sꝑ debetur æternitas.

Traianus Imp. C. Plinio. S.

Honorariū decurionatus oēs q quaqꝫ ci uitate Bithyniæ decuriones sūt: īferre debeant: nec ne: ī uniuersum a me non pōt statui. Id ergo qd semp tullimū ē: sequendā cuiusqꝫ ciuitatis legē puto: scilicet aduersus eos: qui inuiti sūt decuriones: id existimo acturos: ut erogatio cæteris præferatur.

C. Plinius Traiano Imp. S.

Ege dñe Pōpeia pmissum Bithynicis ci uitatibus ascribere sibi: quos uellēt ci ues duntaxat earū ciuitatū: q sūt ī Bi thynia: eadē lege sancit qbus de causis senatu a cēforibus eiiciāt: ide me qdā ex cēforibus cōsu lendū putauerūt: an eiicere deberēt eū: q esset al terius ciuitatis. Ego q lex sicut ascribi ciuē alie num uetabat: ita eiici ē senatu ob hāc causam nō iubebat: præterea a quibusdā affirmabat ī om ni ciuitate plurimos esse buleutas ex aliis ciuita tibus: futurumqꝫ: ut multi hoies: multaqꝫ ciuita tes concuterentur: si reuocaretur ea pars legis: q iam pridem consensu quodam exoleuisset: neces sarium existimaui consulerete quid seruandum putares, capita legis his litteris subiecta.

Traianus Imp. C. Plinio. S.

Merito habuisti Secunde carissime: quid a te respondi oporteret cēforibus cōsulen tibus an ī senatu manere possent aliarū ciuitatū eiuldē tñ puinciæ ciues. nā & legis au thoritas: & longa consuetudo usurpata cōtra le gē ī diuersum mouere te potuit. mihi hoc tēpe ramentū eius placuit: ut ex præterito nihil mo ueremus. sed manerēt quis cōtra legē asciti qua runcunqꝫ ciuitatū ciues. ī futurū autē lex Pom peia obseruaretur: cuius uim: si retro quoqꝫ ueli mus custodire: multa necesse est perturbari:

C. Plinius Traiano Imp. S.

innouit: minores scribit. xxv. annorum de curiones facti: sportulas decurionum ac cipiunt. Aliud aliis. non eandem sum mam omnibus: sed minorem huic. maio rem illi. Inferre. dare: dilargiri. Buleu ta. senatores.

Onorarium. seruandum præci pit uniuersūqꝫ loci consuetu dinem. Honorarium decurio natus. quod datur honoris cau

Honorarium.

sa dum sūt decuriones: Paulus de mune ribus. æstimationem honoris aut mueris ī pecunia pro administratione offitētes audiendi non sūt. Qui pro honore pecu niam promisit: si soluere eam coepit: totā præstare operis icoati exemplo coactus est. decurionatus autem secundum Calli stratum municipalis honor appellatur: si ue cum sumptis: siue sine erogatione cō rigerit: uulgo etiam nunc inquit honora rium dicimus id mun⁹: quod honoris cau sa erogatur: sed honorarium ius prætoris ius est: hinc honorarios tutores a præto re datos uocat Vlp. Acturos. Bithynos & Ponticos. Ut erogatio cæteris præfere tur. ut minus grauentur ī pecuniarum illatione q cæteri: decuriones spontanei.

Ege: quærit an decuriones alia rum ciuitatum debeant eiici le ge Pompeia: quæ uetabat alie num ciuem ascribi senatui alie rius ciuitatis. Ascribere. ī senatum lege re. Censoribus: a censoribus: qui etiam ī oppidis creabantur ut testatur iuriscōs sult: de quorum officio libro. viii. multa protulimus. Eum. decurionem. Buleu tas. senatores. Bouleuta: enim qui reip. consulunt. Concuterentur. perturbaren tur. Ea pars. id caput: quo uetabat alie num ciuem ascribi ī alterius ciuitatis se natum. Consensu. Modestinus omne ius aut consensus facit: aut necessitas consti toit: aut firmat consuetudo. Exoleuisset. defecisset. Capita legis plura enim capita cōtinebat lex Pompeia.

Merito. permittit esse ī senatu: qui iam adlecti fuerant: uetat ī futurum alienum aliquem adscribi.

Celebrare.

Vi dubitat ex inuitatione multorum ad solemnia officia iter Bithynos factione & discordia ori-
tur. Virilem togam sumere consueverant ad septimum decimum aetatis annum. Buleu. sena-
tum. Vocare. inuitare. Dare. distribuere unicuique. Celebrandum. ulla celebritate & pompa
agendum. celebrare est solemniter peragere. & celebrata p. solemnia & iusta. posuit Mart. ix.
Inscripsit tumulo septem celebrata uirorum Se facisse Cloe. Et quatenus & si celebrandum sit modum
refectibus. Solemnibus causis. quales sunt praedictae. Diamories. diuisionis. factionis.

Corpus.

Erit. relinquit prudentiae. Secu-
di ordinandum q. ad perpetua
Bithyniae tranquillitate faciat.
Corpora. factiones. sectioes. col-
legia Ouidius libro primo metamorpho-
se. tamen illud ab uno Corpore: & ex una pe-
debat origine bellum. corpore igitur pro-
factione & hominum congregatio. Mar-
tiamus de collegiis illicitis & corporibus
mandatis principalibus praecipitur praesi-
dibus prouinciarum ne patienter esse col-
legia sodalitia. i. summa autem nisi lex se-
natu seculi auctoritate uel Caesaris. col-
legium uel quodcumque tale corpus coierit
contra leges erit. & Calistratus de iure im-
munitatis. i. quibusdam iquit collegiis uel
corporibus. ut est fabrorum corpus. & cor-
pus imperii pro illa orbis parte. quae sub-
iacet imperio ro. Tacitus posuit. i. immen-
sum imperii corpus stare ac librari sine re-
ctore possit. corpus in physica uocat Apol-
lodorus q. secetur in tria: in longitudine.
latitudine. altitudine. Sportulas. laz-
gitiones. distributiones. Prudentiam tua
elegi. hinc apparet missum Secundum ad
Bithyniam Pontique statum ordinandum:
moreque reformandos: sic legimus apud
Tranq. Galbam proconsulem obtinuisse
biennio Africam extra sortem electam
ad ordinandam prouinciam & intestina
dissensione & barbarorum tumultu inque-
tam. Moderareris. modum imponeres.

Ilelastica.
certamina

Athletae. uictores i. certaminibus
Ilelasticis a Traiano factis pete-
bant praemia: & quia de tempo-
re controversia nascebatur: ro-
gat imperator quid facere debeat. Ath-
letae. certatores αθλοῦ ἀγῶν. q. est cer-
to. Ea. praemia. Ilelasticis certamini-
bus. dicta Ilelastica: q. uictores cum ma-
gna pompa coronati introducebant quif-
que in suam patriam αἰσώτοιο εἰσελάδο
v. id est inducotinucho: cuius futurum ē: ἵππῳ ἄδδω nam solebant athlete uictores equis albis ingredi
suam ciuitatem disiecta muri parte secundum Plut. q. significabat nō magnopere ciuium illi opus esse
muro hñti uiros: qui pugnare possent & uincere. hanc consuetudinem Tranqui. in Nerone commemorat.

Obsoniū.

Coronati. dicti uictores: & ideo corona donati. Nihil. n. referre. nō respiciendū tempus quo quis-
que in patriā suā inuehit: sed quādo uictor sit pronūciatus. hoc faciebant: quia e certatoribus multi
procul aberant a patria suā: ad quā non poterant peruenire: nisi post multum temporis & per hoc obso-
niā: quae mensura dabatur: interdum perdebant. Contra. athletarum desyderia. Ilelasticorum nomi-
ne. uerbis eorum: qui praesunt certaminibus Ilelasticis. Ilelastici. facti sunt. uerba extrinsecus au-
dienda. an potior lecho. εἰσάλασται. id est inuecti sunt. Obsonia. quae antiqui dixerunt manduca.
obsonare est opipare coenare. Apuleius. siquid obsonare cupis: & obsonator popinarius magister. de quo

Vi uirilem togam sumunt: uel nuptias
faciunt: uel in eunt magistratū: uel o. u. s.
publicum dedicant: solent totam bulen-
atq. etiam e plebe non exiguum numerum uoca-
re: binosq. denarios uel singulos dare. quod an ce-
lebrandum: & quatenus putes: rogo scribas: ipse
enim sicut arbitror non imprudenter praesertim
ex solemnibus causis concedendum iussu inuita-
tiones: ita uereor. ne ii: qui mille homines inter-
dum etiam plures uocāt modum excedere: & in
speciem diamories incidere uideantur.

Traianus Imp. C. Plinio. S.

Erit ueteris: ne in speciem diamories
incidat inuitatio: quae & in numero mo-
dum excedit: & quasi per corpora non
uiritum singulos ex notitia ad solemnes sportu-
las contrahit. Sed ego ideo prudentiam tuam ele-
gi: ut reformandis istius prouinciae moribus ipse
moderareris: & ea constituas: quae ad perpetua
eius prouinciae quietem. essent profutura.

C. Plinius Traiano Imp. S.

Nihil referre: quando sint patriā inuecti: sed quā-
do certamine uicerint ex quo inuehi possint. Ego
contra scribo Ilelasticorum nomine: ita tamen
ut uehementer addubitem: an sit potius id tem-
pus: quo εἰσάλασται: intuendum. iidem obsonia

Mart. Die quotus es? quanti cupias coenare? nec unū Addideris uerbū: coena parata tibi ē. obsonitare cō
uuiari dē Pompeio tradente. Agone. certamine. Aūt. n. anteq̃ a Traiāno fieret: & celebraent certami
na Iselastica: aliud genus certaminis depugnabant athletae: q̃ pariter facerēt postq̃ Iselastica finita fue
runt. argumentabant̃ igit̃ debet sibi Iselasticorū prēmia: q̃ quidē aliis maiora erant: ex eo t̃p̃e quo p̃ti
mum cōstituta fuerūt: nec modo cum fie
rent: sicut cum esse Iselastica defierunt: nō
dabantur obsonia: nam tēp̃e sic bāt d. em
constitutionis & finem. uerbi causa, Traia
nus constituit Iselastica cal. maius: & man
dat illa inchoata a cal. Iunius tetinari in
cal. Augusti: qui ceperant pugnare a cal.
maius & certauerant usq̃ in cal. Iunius pe
tebant prēmia Iselasticorū: tanquam tūc
instituta a Traiano. Ne. an. Cuiusque
athletarum. Retro. i. prætērito anteq̃
fieret Iselastica. Ratio. respectus. Be
neficia tua: prēmia pro Iselastica agone.

petunt pro eo agone: qui a te Iselasticus factus ē:
quauis uicerint antequam fieret: aiunt enim cō
gruens ē: sicut non detur sibi pro his certaminib
us: quā esse Iselastica: postquam uicerunt desie
runt: ita p̃ his dari quā esse ceperunt. hic quoq̃
non mediocriter hāreo: ne cuiusquam retro ha
beat̃ ratio: dandaq̃: q̃ tunc cum uincerent: nō
debentur. togo igit̃ ut dubitationem meam
regere. i. beneficia tua interpretari ipse digneris.

Traianus Imp. C. Plinio. S.

 Selasticum tunc primum mihi uidetur
incipere debere: cum quis in ciuitatem
suam ipse εισηλασεν obsonia eorum cer
taminum: quā Iselastica esse placuit mihi. si an
te Iselastica: non fuerunt retro nō debentur. nec
proficere pro athletarum desyderio potest: tam
eorum: quā postea Iselastica lege constitui: q̃ cū
uincerent esse desierunt: mutata enim cōditiōe
certaminum: nihilominus: quā ante peragerāt:
non reuocantur.

C. Plinius Traiano Imp. S.

 Sq̃ in hoc tempus domine neq̃ cuiquā
diplomata commodauī: neq̃ in rem ul
lam nisi tuam misi: quam perpetuam ob
seruationem meā quādam necessitas rupit. uxo
ri enim meā audita morte aui uolētī ad amitam
suam excurrere usum eorum negare durum pu
taui: cum talis officii gratia in celeritate consi
steret: sciremq̃ te rationem itineris probaturum:
cuius causa erat pietas. hāc tibi scripsi: quia mi
hi parum gratus fore uidebar. si dissimulassez in
ter alia beneficia hoc unum quoque me debere
indulgentiā tuā: quod fiducia eius inconsulto te
præcipere nō dubitauī: quem si consuluisse sic
sero facissem.

Traianus Imp. C. Plinio. S.

 Erito habuisti Secunde carissime fidu
ciam animi mei nec dubitandum fuisse
si expectasles donec me consuleres: ani
ter uxoris tuæ diplomatibus: q̃ officio tuo dedi
adiuuandū esset: cū apud amitā suā uxor tua de
beret etiā celeritate gratiā aduentus sui augere.

 Selasticū. uult intelligi esse ise
lastica cum primū quisq̃ i su
ciuitatē inuehit obsonia negat
danda antequam illa fierent.

Iselasticum. certamen: sequit̃ uerbi inter
pretationem. εισηλασεν. ingressus est.

Ante Iselastica. antequam fierent Isela
stica. Non fuerunt. cōstituta a me illa p̃
mia. Retro. antequam fierent. Profice
te. procedere. Tam eorum. obsoniorum.

Cum uincerent esse desierunt. quam eo
rum obsoniorum: quā cum uincēt iam
desierant esse: exactio tempore illis certa
minibus constituto. Reuocantur. reuo
uantur: sed manent in eo statu in quo fue
rant dum uincerent.

 Sq̃. excusat se quod uxore suā
urgētē itineris celeritate diplo
mate adiuuierit. Diplomata lit
teras liberi itineris & liminis
de quibus paulo ante. Tuam. ad te perti
nentem: ut in tabellarium. regis Sauroma
tæ. Vxorī meæ. Calphurniæ. Aui. Faba
ti. Amitam. Hispullam. de uersisq̃ libro
v. ad Pōtium: etiam cum proficere meos
eram cum amita uxorīs. Durum. in hu
manum. Pietas. amor in maiores. Dis
simulasse. silentio præterissem. Nō du
bitauī. s. facere. Sero. importune dū expe
cto. tuam sententiam.

 Erito. rescribit Traianus bene
fecisse Secundū pro diplomate
concesso Calphurniæ uxori.

FINIS ENARRATIONVM IOAN
NIS MARIAE CATANAEI IN EPL
STOLAS. C. PLINII CAECILII SE
CVNDI AD TRAIANVM.

the first of these is the fact that the
the second is the fact that the
the third is the fact that the
the fourth is the fact that the
the fifth is the fact that the
the sixth is the fact that the
the seventh is the fact that the
the eighth is the fact that the
the ninth is the fact that the
the tenth is the fact that the
the eleventh is the fact that the
the twelfth is the fact that the
the thirteenth is the fact that the
the fourteenth is the fact that the
the fifteenth is the fact that the
the sixteenth is the fact that the
the seventeenth is the fact that the
the eighteenth is the fact that the
the nineteenth is the fact that the
the twentieth is the fact that the
the twenty-first is the fact that the
the twenty-second is the fact that the
the twenty-third is the fact that the
the twenty-fourth is the fact that the
the twenty-fifth is the fact that the
the twenty-sixth is the fact that the
the twenty-seventh is the fact that the
the twenty-eighth is the fact that the
the twenty-ninth is the fact that the
the thirtieth is the fact that the
the thirty-first is the fact that the
the thirty-second is the fact that the
the thirty-third is the fact that the
the thirty-fourth is the fact that the
the thirty-fifth is the fact that the
the thirty-sixth is the fact that the
the thirty-seventh is the fact that the
the thirty-eighth is the fact that the
the thirty-ninth is the fact that the
the fortieth is the fact that the
the forty-first is the fact that the
the forty-second is the fact that the
the forty-third is the fact that the
the forty-fourth is the fact that the
the forty-fifth is the fact that the
the forty-sixth is the fact that the
the forty-seventh is the fact that the
the forty-eighth is the fact that the
the forty-ninth is the fact that the
the fiftieth is the fact that the
the fifty-first is the fact that the
the fifty-second is the fact that the
the fifty-third is the fact that the
the fifty-fourth is the fact that the
the fifty-fifth is the fact that the
the fifty-sixth is the fact that the
the fifty-seventh is the fact that the
the fifty-eighth is the fact that the
the fifty-ninth is the fact that the
the sixtieth is the fact that the
the sixty-first is the fact that the
the sixty-second is the fact that the
the sixty-third is the fact that the
the sixty-fourth is the fact that the
the sixty-fifth is the fact that the
the sixty-sixth is the fact that the
the sixty-seventh is the fact that the
the sixty-eighth is the fact that the
the sixty-ninth is the fact that the
the seventieth is the fact that the
the seventy-first is the fact that the
the seventy-second is the fact that the
the seventy-third is the fact that the
the seventy-fourth is the fact that the
the seventy-fifth is the fact that the
the seventy-sixth is the fact that the
the seventy-seventh is the fact that the
the seventy-eighth is the fact that the
the seventy-ninth is the fact that the
the eightieth is the fact that the
the eighty-first is the fact that the
the eighty-second is the fact that the
the eighty-third is the fact that the
the eighty-fourth is the fact that the
the eighty-fifth is the fact that the
the eighty-sixth is the fact that the
the eighty-seventh is the fact that the
the eighty-eighth is the fact that the
the eighty-ninth is the fact that the
the ninetieth is the fact that the
the ninety-first is the fact that the
the ninety-second is the fact that the
the ninety-third is the fact that the
the ninety-fourth is the fact that the
the ninety-fifth is the fact that the
the ninety-sixth is the fact that the
the ninety-seventh is the fact that the
the ninety-eighth is the fact that the
the ninety-ninth is the fact that the
the hundredth is the fact that the

CEMINENTISSIMO PRINCIPI IOANNI IACOBO TRIVLTIO MILITIAE GALLICAE MODERATORI: AETATISQVE NOSTRAE IMPERATORI CLARISSIMO IOANNES MARIACATANAENS. S.

Improuidum arbitrarer diuini panagyrici commentarios sine p̄fatione publicare: etiā si nemo satis dign⁹ occurreret: cui nostras qualescūq; uigilias dedicarem; uerum cum primū eas aggressi sumus, Illi. Princeps tu statim hoc munusculo: quauis maiori dignus: dignissimus iudicatus es. Maxime autem nos ad hoc consilium impoliticoq; uidebamus multa: quae in te eminent: & excellēt conuenire cum illustribus Traiani gestis. nam ut is incunabulas: & rudimenta sua per stipendia exerceuit: tu pariter iuuentutem non ocio: & deliciis: sed aspersi militiae laboribus uiuendo transgisti. dura Vlpus tempora prudenter sustinuit. nec tu minus forniciter malorum turbidines ferendo superasti. dissimilibus inuisa Traiani uirtus: & Triuoltio meo periculo fuit. primus Ille Tribunus optimissimū fieret optimus imperator. tu praefectus equitum fortissimus anteq̃d exercitus praestantissimus. Ille arduis in rebus ad imperiū assumptus. tu fessis opportuno subuenisti. meruit triumphum tantus Caesar dum po. ro. imperium prorogat ita dum iterum patriam recipis. expectatus in urbem uenerat Ille. te reducem paruuli noscere: ostentare iuuenes: mirari senes. co. ruptam castrorum disciplinam emendauerat Vlpus. tu lapsum: extinguam: reduxisti: & post longam defuerudinem in melius reformati. Inde te agmina ducente hospitum nullus intus militum sensit: inde (quod est pulcherrimum uictoriae genus) solo terrore saepius hostem domuisti. Qua ut gilantia: quo labore: quanta alacritate: quod deniq; periculis bella ex bellis consecistis: cum robur corporis ingens par animi fortitudo comitaretur: & tamen bellicis artibus inuictus pacem amas. non timens bellane c. prouocas: quorum alterum fortitudine: alterum moderatione efficitur. In deditis quanta clementia tua: q̃ta humanitas: edoctus experimento summi ducis esse in pugna strenue resistere: & feruē cōtra armatos impigre stringere: inermes: & deuictos pro ciuibus habere. Possem hic pluribus immorari: si uellem recensere quot hostes clarissimos mit⁹ tractaueris: quot similitates reip. causa deposueris. Non noua dignitas ullas: non innumeri honores: & maximi: non q̃ pro inuictissimo: potentissimoq; Rege nostro tanti exercitus summus Imperator fueris: aliquid ex moribus tuis immutatum. nihil. n. illos fortunae leuissimū tanto humanior: quo felicior: & quia felicitatem tuam recte noueras: eam optime ferre didiceras. Liberum est omnibus te alloqui: finemq; sermonis suus cuiq; pudorū tua superbia facit. Quā diligens in omnes: & constans amicitia: cuius tibi larga demerēdi ciues materia suppetat: quālibet occasione ueniarit: indices plures concilies: cumq; multa donaueris: longe tamen plura tibi super sunt. nam quod benignitate tua effundis: id diligentia reparas. scis. nullam esse ueram munificentia quae dignis condigna distribuit: non quae: quod huic donat: auferat illi. Tu uero cum sis alieni abstines pari laude uoluptatibus tuis moderans: neq; superfluo coenarū luxui indulges. non. n. dissentus crapula indigna principe loqueris. sed ciborum modestiam honesti sermonis cōdiunt. sequuntur remissiores seriae tua conuiuia: non histrio: & s. curae. & q̃q; rebus arduis implicitus amas studia: nec fete ullū intermittis diem: quo uel Caesaris gesta: uel alterius maximi ducis non relegas: ut te ipsum in illo spectaculo: consilia cum tuis conferas. Deniq; domū tuam ita institueris: ut quandoq; beneuolendi postibus exēplum datura sit: in laibus tuis non laudabile conspiciatur: imprints. Illuxor tua Beatrix modestioris: castitatis: sanctitatis norma: q̃ cultu modesta: q̃ parca comitatur: q̃ ciuilis incessu: diceret tomarnum ueterum principum aliquam. Verum cur praefationis formā excedimus: nam si uellemus claustra secreti in panagyricum alium panagyricū contexeremus. Nos uero praeter admittendas in te uirtutes priuatum beneficium ad hoc consiliū compulit. cum. n. domus nostra Catanae diuisa inuicē: alia alia searentur: q̃ uetus iter gentiles simulas (nolo dicere discordias) pridem inualluerat: tandem diuino numine concordatū respiceretur: impertandum esset a senatus: id iam propter nonnullorum occultū bel lum desperaretur: tu cum prudensissimo Praefide: uos inquam huius urbis duo clarissima lumina. dissidentes conuocastis: & priuilegiis honestissimis familiaris nostrae coniunctis. argumētum firmissimū neutrum alicui factioni truderet: sed orbe quodam socialitatis omnes pariter fouere. Num igit tibi meritisimo dicere debuius Traiano inuictissimo dictam orationē omnium eius generis praestantissimā: a Secundo publicatam eo consilio: ut imperatori optimo uirtutes suae ueris laudibus cōmendantur. deinde ut futuri principes non quāsi a magistro: sed tamen sub exemplo praemonerētur: qua potissimū uia possent ad eandem gloriā niti in ea tanta uis eloquentiae fuit: ut illum ipsum Traianū eodem uirtutis tenore ad extremū uitae finem perduxerit. humanum: liberalem: iustum conseruauerit: felicissimum eius imperium praestiterit: quā Sidonius incomparabili principi comparabilem. i. admirandā acurissimē iudicauit: certe unicuique futuris principibus regendi exemplar: ut credibile sit: qui insecuti sunt Imperatorum optimos praestitisse. nam si censent Isocratis ad Philippum orationem plurimum Alexandro profuisse ad suscipiendam aduersus Barbaros expeditionem: quantū putamus hanc posteris consuli: nō

Traiano nullam: sed dictam in illo senatorum ordine clarissimam: frequēti malorum Caesarum recordatione: uel iniuriam quae poterat ad bonum trahere: Constat autem in genere demonstratio diuini Caesaris laudes complexa: cuius ordo mirabilis: & transitus rerum ita conexus: ut idem corpus una superflue contentum uideatur: uariis figuris tanq̃ luminibus decenter illustratū. sine controuersia inter panagyricas orationes princeps: quae uerbis idoneis: & sententiis ad inuentum accommodatis exornata Traiani raram felicitatem puro dicendi flumine comprahendit. Versatur in graui figura: quam interdum mediocritas suscipit: neq; n. semper asistenda sunt elata: & excelsa. in ea splendorem: magnitudinem: grauitatem: uenustatem: celeritatem inuenies: neq; desiderari potest artificium: diuilio: figura: membrum: compositio: clausula: sonus. uita enim uocalium cōcursum: & quae reddunt orationē hiantē: inde de rhythmū fuit succulenta. facilitatem uero ita temperauit: ne in humilem sermonem decideret: sed dignitatem suam retineret: at dicendi libertatem: ut non moneret: sed probare uideatur. Nec mirandum si elocutio: & ars saepe detegitur: nam is actionibus: quae in aliqua sine dubio ueritate uersantur: & sunt ad populum aptae: delectationē: quales legimus panagyricos: totumq; hoc demonstratiuum genus: permittitur adhibere plas cultus: omnemq; artē: quae latere plerumq; in iudiciis debet non consueri modo: sed ostētare hominibus in hoc aduocatis. Vna autem & maxima in hoc opere difficultas nos circumstet: Nemo enim Traianicis gestis: quae frequenter in hoc libro occurrunt publica litterarum iactura sermo deperdita. nam ueterum nemo circumferebat: qui illorum uitas iuculenter a se scriptas nobis transmissit. Dionis enim & reliquorum compendiosa quaedam admodum: & intercisae super sunt. cum tū legimus multos: ut Marium Maximū: Fabium Marcellinum: Aurelium Verum: Statium Valentem Traiani res posteris tradidisse. Elaborandum igitur fuit non mediocriter circa historiae conquisitionem: & ut in integram: ueramq; lecti onem Secundum restitueremus. quod si aliqua necessaria desiderabūtur: scias illi. Princeps nobis bonam mentem non defuisse: namq; pro uirili nostra diligentis interpretis officio fungi. licet arduum fuerit in tanta rerum caligine: ac profunda disciplina ingenii nostri uiribus ubiq; parua fecisse. homines. n. sumus: & primi hoc opus ab aliis quouis doctissimis hucusq; intractū aggreddimur nulli auxiliio nixi. Veniam itaq; petimus si quid minus cōueniens offenderis: q̃q; si ea facilitate: quae caeteroq; scripta nostra respexeris: non solum uenia: sed & laus speranda est. nobis tamen uenia sufficit.

Ad eandem illi. Principem Hendecasyllabum Thomae Mayni

En qualis tibi Plinii Secundi
Traiano celebratus in senatu
Praetexta meliore nunc libellus
Excultus: quia falce diligenti
Purgauit fegetem male occupatum
A rubigine: lolios: cicuta:
Morbo gramineo: sitoque turpis
Clara difficiles notatione
Absoluens Catanzus ille sensus
Ritus: historias: genus loquendi
Romanum: lepidum: decens: uenustum:
Diuinum: graet floridum: recoctum.
Nunc excultus ager: subacta terra:
Nunc laeta est seges. Haud graui labore
Princeps collige fertiles labores.
Andreas Sarrachi praefbyteri ad Interpretem
Ede opus egregium: maturos excute fortis:
Atq; panagyricus sit Ducis iste mei.
Traianum laudas: par est Triuoltius Heros:
Qui sese in diuo Caesare saepe iuuat.
Iis oblectatur: studiosos sustinet: audit
Rhetoras: historicos: hos colit: hosq; fouet.
Totus eris tanto sub Principe. felle tumentis
Gorgoneo rabie dissimulare uolens

IOANNIS MARIAE CATANAEI COMMENTARIUM IN PANAGYRICVM. C. PLINII SECVNDI NOVOCOMENSIS.

b Ene. C. Plinius Consul designatus cum Cornuto Tertullo Imperatori Traiano gratias in senatu agit principem optimam a parentibus & adoptione laudans res gestas liberalitatemque commendansque delatores expulsi. quod uelut galia repulsi: leges moderatas sit: pantomimos sustulerit: doctos fouerit. admiratur in eo humanitatem: statu: honoremque modestiam: sed plura de consularibus eius: quos gesserat: & gerendos recusabat: tractat: iustitiam: tolerantiam: ad eundem facilitatem diligenter exponens: illi uotorum nuncupationes: illi inuitas acclamationes a senatu habitas: eorum poris bona: sed animi magis admiranda ubi potest malorum Caesaris comparatione: Domitiani praesertim: cuius uitam ubique exagitat: illius uirtutes reddit illustiores. tota denique domus: Plotina imprimis uxor: & Martiana sorore Traiano similis extollitur quantoque studio coluerit amicicias suscipiens. Illa ex tertio de oratore uerba commode huc transferri possunt. ornat oratio genere primis: & quasi colore quodam: & succo suo: nam ut grauiter suauiter uentura sit ut liberalis: ut admirabilis: ut polletat sensus: ut dolores habeat: ut toro spectantur haec corpore: ut porro conspersa sit quasi uerborum sententiarumque floribus. Id non debet esse solum aequabiliter per oem orationem: sed ita distinctum: ut sine quasi in oratione disposita quaedam insignia & lumina. ipse praeterea Secundus apud Voconium huius orationis ordinem transiit: figurat: eloquentiam commendat. Panagyricus.

C. PLINII CAECILII SECVNDI NOVOCOMENSIS PANAGYRICVS NERVAE TRAIANO AVGVSTO DICTVS.

Bene ac sapienter patres. C. maiores instituerunt: ut rerum agenda: ita dicendi initium a precationibus caperetur: quod nihil rite: nihilque prouidenter homines sine deorum immortalium operis consilio honore auspicare possunt. Qui mos cui potius quam consuli: aut quam magis usurpandus: colendusque est: quam cum imperio senatus: autoritate reipublicae agendas optio principi gratias excitamur. Quod enim praestabilis est: aut pulchrius munus deorum quam castus: & sanctus: & diis simillimus princeps: Ac si adhuc dubium fuisset: fortes casusque rectores terris: an aliquo numine darentur: principem tantum nostrum li-

berationes demonstratiuae sunt: inde graecorum aliqui tradidere causae alias deliberatiuae: alias iudiciales: alias panagyricas esse: nam uerum uisus festiuitas: laus: conuentus dici potest πανηγυρική. quod est totum congregetur. Philostratus lib. viii. i panagyri templa sunt: & deorum cellae: & stadia ad curandum: pinde scenae & gentes plurimae: primum ex finitimis: primum ex transmarinis regionibus ueniunt: sex multis insuper artibus & sophismatibus constat panagyricus: uera quoque sapientia & poetica: ex consultiu: etiam & disputatiu: ostendunt: & musicis cantibus panagyricum quidem dico esse ritum conuentus: & locum ipsum: quo ipsos conuenire necesse est. ubi merito inscribitur panagyrica oratio: quod in conuentu & celebratae senatio: dicta fuit in laudem Traiani: de Secundo Panagyricus: sicut Isocrates panagyricus de tota gloria respiciendus: apud graecos. n. inscribi solet ολόγος πανηγυρικός: sicut apud nos oratio panagyrica: nam ολόγος masculino lino genere comprehenditur: oratio foeminino. praeter Traianum imperatorem lego alterum Traianum patrem eius sub iulianiano Caesare: quod chronica scripsit copendia admodum probata: & fide orthodoxo secutus. Bene ac sapienter: processum apparatus: quod i deliberatiuo & demonstratiuo laudabile: neque in iudiciali genere praecipue inuoluit. Trapezuntius Hermogenes secutus hanc processum expositionem uocat: quod cum sine conuenientia non sicut a precationibus incipit: ita per eandem concludit. Ut rerum agenda. satis constat nonnulli fere romanos in iure magistratus: bella suscepisse: & aliquam publicam tractasse: nisi prius nuncupatis uotis: capta tot augurio: sacris rite peractis. inde lib. i. Valerius Maximus. prisco instituto rebus diuinis opera daturum aliquid commendandum est precatione: cui exposcendum uotum: cui exolundum gratulationem: cui inquirendum uel exitus: uel fortibus imperitio: cui solemnem ritum peragendum sacrificio: quo etiam ostentor: ac fulgurum denum ciuitatis precant. Ita dicendi. contenti erimus uno Luitio: cuius initio orationum saepe legimus: quod Felix huiusque sit senatus populoque. ro. & alibi deos immortales milites ufos publicos meosque ab urbe pficietis a doctissimisque supplex populoque. Quod nihil rite. expositionis ratio uersissima. Rite. bene. recte. Auspicare. incipere. Consulique praestitit reipublicae. & post imperatorem summus huius habet. an imperatorem primus obtinuit. Visurum. uisurum. Colendus. obseruandum. Impio iussu. Optio. Traiano. Geras. p. consulari. Causus. abstinuit Traianus ab adolescentia: sed puerorum amoribus non caruit. Rectores. principes. nam Homerus secundo

Panagyricus.

Traianus.

Principes a deo.

Illiados egibus. Inquit dignitas ab Ioue tribuitur. & .ix. scribit Agaménonem ab Ioue regē factum, Cæsa-
res etiam adeo dari opinatur Vegetius libro. ii. & secundus deo generi humano præesse. apud græcos le-
gisse memini. paritē filiū Numā admonuisse regnū suscipere: tanq̃ diuinū donū & dei ministeriū. Oc-
cultā nobis incognita. Corā Nerūa ob senectutē despectus a militib⁹ Capitolinū ingressus exclamauit.
quod felix faustūq̃ sit senatui populūq̃ ro. & mihi. M. Vlpium Nerūa Traianū adopto: & Cæsarem fa-
ciot quare Scēdus nō multo post inquit nō tua in cubiculo: sed in templo: nec ante genialem torū: sed
ante puluinar Iouis optimi max. adoptio

Ara.
Altare.

peracta est. sequitur autē rhetorū præce-
pta: nā scripsit de oratorē. M. Tullius no-
strā orationē ornari a rebus gestis iudiciis
hominū cōprobatis i quibus ēt felicitatē
ipsam deorū immortalū iudicio tribui lau-
dationis ē. Inter aras & altaria. Seruius
super illud Virgilianū: en quattuor aras:
Ecce duas tibi daphnidoūq̃ altaria phœ-
bo: tradit: nouimus aras & diis superis: &
inferis cōsecratas: altaria uero esse superi-
orum tantū deorū sic alterū ab altero Ta-
citus lib. xvi. distinxit: post altaria & arā
cōplexa dicens: altare quidā dictū uolunt
ab altitudine: q̃ antiq̃ diis sup̃ i iudiciis
a terra exaltatis sacra faciebāt: diis terre-
stribus i terra diis iseriorib⁹ i terra desossa
uel altare appellatū: q̃ i eis ignis adole-
re creseat: ara: uel ab area dicta ē loco in
urbe puro: q̃ ara deū pura sit: uel ab ardo
reiat quē ut sit fit ara: author Varro de li-
gua laria: sed idē libris diuinag̃ rerū dix-
erit si Macrobio credim⁹: aras primū ansas
uocatas: q̃ esset necessariū a sacrificiis
ear tēneri. ansā ēt tēneri solere uasa quis
ambigit? Eodēq̃ loco. in eo loco. i. in Ca-
pitolio. Deus. Iupiter opt. max. Capitoli-
nus. de extrucone templi capitolini mul-
ta Plut. in Publicola: & Dionysius lib. iiii.
& Liuius primo: i illo fuerunt tria facella
æqualia inter se cōia habēta latera: medi-

Capitol.
nū tēplū

um quidē Iouis: hinc inde lunonis & Mineræ sub una aquila: unaq̃ uelata tectura. Manifestus. pota-
bat antiquitas magis p̃sentē Iouē sup̃stetibus: in templo capitolino: q̃ alibi: q̃ ibi tanq̃ i arce coeli solem
nibus sacris: & cultu pompabiliore excoleret. Quo magis. redditio rōnis: quæ breuiter completis id:
qd̃ expositione: & rōne cōfici: ueluti ipsius rei apta p̃positio. Conditorē. at Romulū oēs cōditorē ur-
bis tradūt sed quia nihil sit sine deo opt. max. cuius nutu ferunt Romulo aues addixisse nō iniuria cōdi-
torē urbis Iouē appellauit. Cōseruatorē. q̃ a Domitiano: deinde a tumultu antiūbus molibus imperium
transtulit in Traianū: cuius incolumitate temp. florentem & incolumem a diis seruari i epistolis retulit.

Digna. repetito. Libertas: fides: ueritas. dissolutum. Constat. manifesta sit. A necessitate. quā inuiti
non cogimur ullo timore. Equidem. comprobatio: quæ est redditionis causa: remq̃ totam manifest⁹
tangit. Idem illud. simile. Alio. principē: claritas orationis: quā puritas & elegancia conficit. Illæ. blā-
dæ & adulatoriæ. Exprimebat. extorquebat: reducebat. Eadem. falsas laudationes. Eadem. secreto. clā-
malis principibus maledicimus. Prius. sub Domitiano: qui deus dici & credi uoluit: Aurcliano: Dione.
Eusebio: Tranquili. tradentibus. nam postq̃ scripsit epistolā suis procuratoribus: cuius initium fuit. Domi-
nus: & deus noster sic fieri uoluit: institutū post hac: ut ne scripto qdē ac sermōe cuiusq̃ appellaretur ab eo
quinimo mulier quædā cū in cōspectu imaginis illius se exuisset supplicio est affecta. Nūq̃. nec pu-
blice nec priuati. Vr deo. addā prædictis Orosium scribere in tantum superbiz plapsum Domitianū
et dominū ac deū sese uocari: scribi: coliq̃ iusserit: Apolloniūq̃ philosophū narrat Philostrat⁹ ab accu-
satore Iussu ut oīum hominū deū Domitianū respiceret. illū āt oculos ad columē domus. iad Iouē su-
stulisse. Vr numini. tanq̃ deo. Nō. n. de tyrāno. cōtentio color. cōplet⁹ in hac oratiōe optimi Trai-
ni: & pessimi Domitiani ultimat⁹ gratior fiat: nam nec bonū utrum p̃prie & copiose laudari sine uirtu-
tum: nec improbum utiuperari sine uiciorum cognitione satis insigniter atq̃ aspere posse testatur Cie.

de oratore. Domino cuius correlatiuū seruus. Ex nobis. ex num. ro nostro. i hominem. Hoc. ppter humanitatem. oratio exacta & diligens: quæ ornatum in se continet. Homi nibus. quos deest humani ter tractare. Dignos. bene obsequendo illi. Idem. idem. frequenter. Si præstamus maius obsequi- um. si magis subiecti sumus. cum sane tyrānis magis famulemur. Et populus. populus inquit romanus ob seruat Traianū: & applaudit eius uirtutibus. Concentu. suau uocum concordia. solebant enim Princi- pum aliqui dispo nere iuuenes robustissimæ uocis: qui per classes diuisi applaude rent imperatori. hoc le- gimus fecisse Nerone m: quæ morem ul- detur poeta tetigisse: cum canit Tyrios & Troianos applausisse lope canenti. For- mosum alium. Domitianū intelligit: cui spectacula edenti populus applaudebat: fuit autem is pulcher: & decem maxime in iuuenta: statura procera: uultu mode- sto: ruboriscq; pleno: grandibus oculis: ue- rum acie hebetior: & præter Tranqui- uer- ba Tacitus asserit habitu decorum: & cre- brā oris: confusionem ignotis adhuc mo- ribus pro modestia accipi solitā. quare de eodem Statius in Syluis ait par forma: de coreq; Par honor. Hunc formissimū. Trai- anū ualuisse corporis uiribus constare uel uno Secundi testimonio: qui circa finem huius orationis multa de illius tollerantia tractat: atq; opere corpus: & crescentia laboribus membra commendans. Martia- lis etiam more suo. i. adulato: to Domitia- num tanquā formosissimum lib. viii. extol- lit. Hic stetit arctior: formosus pulchre bel- li Purpurei fundens Caesar ab ore iubar: Hic lauro redimita comas: & cædida uul- tu Roma salutauit uoce manuq; ducem.

de domino: sed de parente loquimur. Vnum ille se ex nobis: & hoc magis excellit: atq; eminet: q; unū ex nobis putat: nec minus hominē se: q; ho- minibus p se meminit. Intelligamus ergo bona nra: dignosq; nos illius usu prohemus: atq; iden- tidē cogitemus: si maius principibus præstamus obsequiū: qui seruitute ciuiū: quam qui liberta- te latantur. & populus quidē ro. dilectum prin- cipem seruat: quantoq; paulo ante concentu for- mosum alium: hūc fortissimū personat: quibusq; aliquando clamoribus gestum alterius: & uocē: huius pietatem: abstinentiam: mansuetudinē lau- dat. Quid nos ipsi diuinitatem principis nostri: an humanitatem: temperantiam: facilitatem: ut amor: & gaudium tulit: celebrare uniuersi sole- mus? Iam quid tam ciuile: tam senatoriūq; illud additū a nobis optimi cognomen: qd peculiare huius: & ppiū arrogatā priorum principum fe- cit. Enimuero quācoe: quā ex æquo: qd felices nos: felicē illū pdicamus: alternisq; uotis hæc fa- ciat: hæc audiat: qsi nō dicturi nisi fecerit: cōpre- camur. Ad q̄s ille uoces lacrymis et: ac multo pu-

ter sonat. Persona. alta uoce laudat. Huius pietatem. ista obtinent narrationis locum: nam proponit de quibus dicturus ē: & a perso- na Traiani quē laudat: & Domitiani quē utuperat: incipit ex arte: Fabius enī libro quarto: initium narrationis quidam utiq;

faciendum a persona putant: eamq; si nostrā sit ornandam: si aliena infamandā statim: & q̄q; is de iudi- ciali genere loquitur: tamen hæc per quandā similitudinē deducti possunt ad demonstratiuū: ut pro no- stra persona sit illius quem laudamus: & pro aduersarij: quem ex comparatione uituperare intendimus narratio inquit Cicero in demonstratiuo nulla erit quæ necessārio consequatur: sed si qua incidit cum aliquod factum eius de quo loquimur nobis narrandum sit cū laude aut uituperatiōe præceptio nar- randi eadem quæ in iudicialibus. Quid nos ipsi: interrogatio gratis. nam hæc narratio q̄q; sit lucida: tamen mota & cum dignitate ornata magnifice fuit. Nos ipsi. senatores. Ut amor: & gaudium tu- lit. pro ut quisq; uel amore: uel gaudio incitatur. Ciuile. pertinens ad ciues. Optimi cognomen. iuxta finem inquit iulius ne de causis senatus populisq; ro. optimi tibi cognomē adieci: nec magis distincte distincteq; designat: qui Traianū q; qui optimum appellat. Huius pecculate. Traiani propriū. Arro- gantia. qui de dignabant optimi cognomen: an potius: qā nō merebant & si legimus optimi cognomē a senatu Gn. Scipionē Nasicā meruisse: & Tranqui- l. tradat Caium imperatorem cognomen optimi ma- ximiq; sumpsisse. Cōmune. & illi & nobis est. Felices. Traiano acclamauerunt senatores: o te felices: o nos felices: quod cum dicerent non opes illius: sed animū admirabantur: hæc cōp̄tēnsa breuitas i nar- ratione locis locis diffusius tractabuntur. Felix illum. Traianūq; non moribus: sed fortunæ datū ē.

Alternisq; uotis. precatus est. Traianus ut ita precibus suis dii annuerent: si iudiciū senatorum meritis perseveraret: precari sunt senatores: ut sic Traianū amarent dii quemadmodū imperator se. Hæc fa- ciat. qualia facit. Hæc audiat. qualia a nobis audit scilicet felices nos & illū. Quasi non dicturi. talē dicendi libertatē nobis concessit: ut non benediceremus de Traiano nisi & beneficeret. Lacrymis. nā præ læticia effudit lacrymas. approbati inquit & ipse acclamationū nostrarū fidē: lacrymæ: roarū uerū- tatem: uidimus humefcentes oculos: deprimūq; gaudii uolūtū: tan uocisq; sanguinis i ore: quantū poteris

in animo. Sibi, suis uisutibus. Non principi. nō timore & adulatione: ut solent populi principibus dicere. Omnes, senatores. Pietatis calore, in illis repentinis acclamationibus: cū multa sponte: plura instinctu quodā fecerunt. hic dicit temperamentū habuisse in acclamationibus: illic uero modū excessisse. Meditati, parata oratione. Acclamationes, repentinas laudationes: de quibus i epistolis copiose disseuimus. Quantum ad me, a persona de quo agi: & sua facit auditore attentū. Ad modestiā, ad imitationē Traiani: qui solet i omnibus uti modestiā. Submittit, deprimam: extenuem minus dicturus: q̄ uirtutes eius meruerint. Quid, nisi modestū.

Quid, nisi excellēs & diuinū. Inusitata, prioribus inusitata. Difficultas, ne uidear immodice laudare. Circūstat, angit: ob sedit, translatū uerbum. Non, n. periculū est, quod erat sub malis principibus: qui sibi consēti: cum laudarent suspicabantur per contraria notari sua uicia: est autē contentio colore: nec minus ista narrationis loco obtrinent q̄ superiora. Liuorem, inuidiam. Gratus, si satis dixerō. Ingrat⁹, si parum. Animaduerto enim, sententia.

Delubrum

Accuratis, elaboratis, elegantibus. Delubris, Asconius: templa singulorum diis attributorū locorum: delubra multarum aediu sub uno tecto a diluuiū pluuiā munitariū: alii delubra dicūt ea templa in quibus nunc delubra corporum ablundendo causa more dodonei louis: aut Apollinis delphici: quorum delubris lebetes tripodesq; uisuntur: sunt etiam qui delubra ligna delibata: id est deconata pro simulacris deorum more ueterum posita existimant: sed male. Varro Macrobio referentē ait delubrum alios existimare: i quo p̄ter aedē sit area assumpta deum cū: ut est i Circo Flaminio louis statoris: alios in quo loco dei simulacrū dedicatū sit: sicut locū in quo figerent candelā: candelabrū appellauerūt in quo deū ponerent delubrum. Seruius p̄terea quas rōnes Asconius idem & ipse retulit: sed in hoc dissentit. Felio si mul concedentes: q̄ delubrum fuisse delibatum: hoc est decorticatum: quē p̄ deo uenerabatur: p̄dit. Meditatum, exculum, Carmē, cantum. Senatuscōsulto, decreto patrum. Sub titulo, sub inscriptione & uelamento: ac prætexit. Solemne, praeceptum. Priuatis, a priuatis hominibus. Cohibet, uetat fieri sibi. Parens, qui nos diligit filiorum instat: & ideo patet patrie iute nominatus. Intercessurus publicis, prohibetur etiam publicas gratiarum actiones, si uellet infringere senatusconsultum. Cæsar, Auguste, a primo imperatore Octauio cæteri cognomen Cæsaris Augusti sibi uendicatur. Moderate facis, Alibi, in loco priuato. Hic i senatu, iste honor, gratiarum actio.

Non habetis tibi, tu non, queris hunc honorem. Sed ab agentibus, unde illud Aristotelis: honor ē honoratib⁹ id est i p̄tate

dore suffunditur. Agnoscit enim: sentitq; sibi: nō principi dici. Igitur quod temperamentum omnes i illo subiro pietatis calore seruauimus: hoc singuli quoq; meditati teneamus: sciamusq; nullum esse: nec sincerius: nec acceptius genus gratiarum: q̄ illas acclamationes amulemur: quæ fingendi non habent tempus. Quantum ad me pertinet laborabo: ut orationem meam ad modestiam principis: moderationemq; submittam: nec minus considerabo: quid aures eius pati possint: q̄ quid uirtutibus debeat. Magna: & inusitata principis gloria: cui gratias acturus non tam uereor: ne me in laudibus suis parcum: quam ne nimium putet. Hæc me cura: hæc difficultas solat: cunctat. nam merenti gratias agere: facile est: patres conscripti, non enim periculum est: ne cū loquar de humanitate: exprobari sibi superbia: credat: cum de frugalitate luxuriam: cum de clementia crudelitatem: cum de liberalitate auaritiā: cum de benignitate liuorem: cum de continentia libidinem: cum de labore incertiam: cum de fortitudine timorem. Ac ne illud quidem uereor: ne gratus: ingratusue uidear: prout satis aut parū dixerō. Animaduerto enim ēt deos ipsos nō tam accuratis adorantium precibus: quam innocentia: & sanctitate laxari: gratioremq; existimari: qui delubris eorum puram: castamq; mētem: quam qui meditatum carmen intulerit. sed parēdum est Senatuscōsulto: quod ex utilitate publica placuit: ut consulis uoce sub titulo gratiarū agendarum boni principes: quæ facerent recognoscerent: mali quæ facere deberent. Id nūc eo magis solemne: ac necessariū est: quod patens noster priuatis gratiarum actiones cohibet: & cōprimit. intercessurus etiā publicis: si permetteret sibi uetare: q̄ senatus iuberet. Vtrumq; Cæsar Auguste moderate: & qd alibi tibi gratias agi nō sinis: & qd hic finis. nō enī a teipso tibi honor istis: sed ab agentibus habetur. cædis affectibus nostris

g. copimus. Nec est necesse. nec cogimur. Munera. beneficia. Gerantur. administrentur. Aequata potestas. qui parem potestatem haberet in terris: quam diu habent: quorum nunc omnia reguntur. Vo to. pora doxon. Similem. talem & tantum. sane Traianus fuit admirabilis: cuius uirtutes diuus Grego rius scriptis recognoscens precibus a deo illi caelestem uitam impetrasse traditur. Enituit aliquis i bel lo. facit diuisionem exponendo quae dicturus sit: nam. M. Tullius in rethoricis genus demonstratiuum tractans diuisione inquit hac utemur: exponemus quas res laudaturi sumus: in ea si Hermogeni credi mus summa consistit elegantia: non so lum uerbis: sed etiam sententis: quando scilicet praeparamus audire: & in or dinem dicenda redigimus. In bellorū An nibal. Marius: testator Aufonius Traia num bello paceque claruisse. Aggreditur re gimen uiridi Traianus in aeuo belli laude prior: cetera pacis habens. & Epitoma uitae Traiani: non ut bellicosus alia pacis neglexit: aut minus intellexit. sed sapius pro tribunali iustissime iudicauit. tali di cendi modo quo Secundus uirtutis Claudiu nus pro Stilicone. Corpus destituit: bellis insignior ille: sed pacem fecerat uicis: hic publica felix: sed priuata domus: partitu singula quaequam Nobilitant: hunc for ma decens: hunc robur in armis: Hunc ri gor: hunc pietas illam solertia iuris: Hic soboles castique tori: sparguntur in omnes in te mixta fluunt: & quae diuisa beatos p ficiunt: collecta tenes: sic Propertius libro .iij. Hic satus ad pacem hic castris uisus: his annis. Toga. pax. qua. M. Tullius ha bilior & clarior. Honefata. extulerit. Ille. alius qualis Caligula & Domitia nos. Alius. qualis Claudius primus Caesarem fidem militis etiam proximo pige rat: & quodam eom ferro circa sacrifi cium se deprahens fenatam pet prae

nec nobis munera tua praedicare: sed audire tibi necesse est. Saepe ego mecum. P. C. tacitus agita ui quale: quantumque esse oporteret: cuius diu tione: nutuque Maria: terrae pax: bella gerantur: cum interea fingenti: formantique mihi principem: quem aequata diis immortalibus potestas dece ret: nunquam uoto saltem concipere succurrit similem huic: quem uidemus. Emicuit aliquis in bellis: sed obsoleuit in pace: alium toga: sed non & arma honestarunt: reuerentiam ille cetero: alius amorem humilitate captauit: ille quasitas domi gloriam in publico: hic in publico par tam domi perdidit. postremo adhuc nemo exti tite: cuius uirtutes nullo uitiorum confinio lede rentur. At principi nostro quata concordia: qua tunc concentus omnium laudum: omnisque glo riae contingit: ut nihil seueritatis eius hilaritatis nihil grauitatis simplicitate: nihil maiestatis hu manitate detrahatur. Iam firmitas: iam proceritas corporis: iam honor capitis: & dignitas oris: ad hoc aetatis inflexa maturitas: nec sine quo

cones propter conuocant: lacrymisque ac uociferatione miseratus est conditionem suam: cui nihil rati uti quam esset: ac diu publico abstinuit. Sic Orho ad promerendum militum fauorem humilis concidit eos adhortatus est. item Nero: & domitianus largitionibus placuere: ubi amorem conciliantur. Domi in re priuata. Consiuius. contagio. commixtione. Concordia. coniunctio. Concentus. congratulatio collaudatio. Seueritati. M. Tullius de Bruto. quid enim tam distans: quam seueritate comitis: quis tamē unquam te aut Cinctior est habitus: aut dulcor. Firmitas. fortitudo corporis. Iam honor capitis. canicies quae quidem in homine graui uenerabilis est. refert Dion dum Traianus Agarenos oppugnat co gnitum ab hostibus maiestate canicie: & grauitate oris: quos uisus imperatoria insignia deposuisset itaq; fa gittis petiit: & unum ex equibus iuxta interfecit. Dignitas oris. maiestas: pulchritudo digna imperio. Claudianus de Stilicone. Iam tum conspicuus. iam tum uenerabilis ibas: Spondebatque duce celsi nitor igneus oris: Membrorumque modus. laudat a bonis corporis a natura attributus: sunt ut ue locitas: uires. aetas: dignitas: auitudo. Ad hoc. praeterea. Aetatis inflexa maturitas. florida uirtutis. tradunt auctores Traianum imperatorem electum in aetatis robore: ut pote qui quadragesimum annum agens imperate coepit: ut alios omittam: unico Suidae testimonio contenti erimus. Traianus princeps iustus: & corporis robore praestans: quadragesimo aetatis anno sumptis imperiis: & quodammodo om nia p. mite: quae priuati solent: uoluit elaborare. Dionis abbreviator. xl. unum addidit. Traianus inquit non mediocriter enituit in iusticia: & fortitudine: morumque simplicitate: ac robore corporis: nam unum & xl. annum agens imperator creatus etiam animo uigebat: ut neque iuuentute magis auderet neque senectute retardaretur: nam Onexander libro de imperatore eligendo praecipit nec iuuenem nimis: nec senem esse oportere imperatorem: quod alter credulus nimis & audax: imbecillus alter & timidus: alii etiam graecorum. xl. duos addiderunt: cui sententiae uideretur Eusebii concedere si diligenter annos co putaueris unde miror Flauium Vopiscum referre Tacitum imperatorem dicere solitum Traianum se nem ad imperium uenisse. Insignibus. canicie. Maiestatis. reuerentiae: quae maioribus habetur. Celsa

ries, coma a cedendo dicta. longe lateq. manifestissime, hunc locum imitatus est Pacarus in panagyrico Theodosii tua inquit hæc forma uenerabilis q. longe lateq. conspicua commendat ipertum. Ostentant, indicant. Non bella ciuilia, respicit Augustum: quem romana respu. iam bellis ciuilibus fessa libenter imperatorem accepit: etiam ad Vespasianum referri potest. Adoptatio, electio: assumptio in filium per Neram. Exorata, propiciæ precibus nostris fauentia Orosius. Nertus Traianum in regnum adoptauit: per quem re uera afflicta reip. diuina prouiso consuluit. An fas, in interrogatio grauis. Quæ

dis, quem Traianum dii creauerunt nobis, Iudicium. Dyon in Domitiano. Traiano Vlpio & Acilio Glabrione coss. signa apparuisse ferunt: quibus Glabrioni mors: Traiano imperium portenderetur. Secundus in peroratione orationis louem appellans dicit, tu clara iudicii tui signa misisti cum proficiscenti ad exercitum tuo nominis tuo honore decoxisti. Ad exercitum, germanicum: dum cū imperio illuc a Domitio mitteris. Largus cruor, hecarombe, innumera uictima. Tranqui, memorat tribus mēsis ac ne totis quidem supra centum sexaginta milia uictimarum caesa pro C. Cæsare. Sinister, felix laeui cum de humanis rebus est contrarium est: cum de coelestibus prosperum: nam q. nobis sinister: diis dextrum est. unde pluribus quaerit Plutarchus: quid est quod auspicioꝝ q. sinisterum dicitur prosperum ac secundum putatur. De more, qui cū imperio in prouinciam proficiscebatur in capitolio uota nuncupabat litabatq: Traianum igitur ut hoc faceret capitolium templum ingrediētem romanorum turba cōsalutauit quāquam tunc non id intendere: putabat enim cōsalutasse louem optimum max. sed euentus docuit cōsalutasse Traianum: cui deinde cognomen optimi est inditum: & maximus omnium factus. secundum artem hūc locum tractat:

dum explicat quibus inditiis dii futuram sclicitatem promiserint: hoc Fabius libro. iii. præcipit. Nō id agentium, non intendentes te salutare. Limen, ingressum iouis capitolini. Infederat, circumsteterat.

Foribus, templi. Cōsalutauit deum, louem opt. max. Ut tunc arbitrabatur, sic tunc omnes existimabant louem salutatum. Euentus, cum tibi inditum optimi cognomen: & factus es max. trahit argumentum ab his quæ seruta sunt rem. Dion uero tradit futuri principatus hoc omen extitisse Traiano, nam uidisse per somnium aium senioꝝ in paludamento & purpurea ueste: amplus hoc corona honoratissimam: quæ admodum forte senatum pingunt: annulo quodam sigillum ei ad sinistram: deinde ad dextram transposuisse. Tranqui, futuri sæculi felicitatem a cornice nunciatam adhuc uiuo Domitia no: quæ in capitolio graui uerbis elocuta est: et tunc uariæ auctores erunt omnia bene, & Domitianum somniasse gibbam græci pone ceruicem auream eorum pro certoq. habuisse beatiorem post se latioremq. portendi reip. statum: sicut sane breui euenit abstinentia & moderatione insequentium principum. Te cōsalutauit imperatorem, non multo post eandem rem tractans inquit q. peculiatie gaudiū eorum: qui te primi in capitolio cōsalutauerunt imperatorem. A cunctis, circumstantibus: q. ut te futurum principem crederet. Omen, si Varroni fidem præstamus ab ore dictum quasi omine: q. in ore primum elarum est, cum secutus Donatus paria retulit: & ad rem diuinam referri credidit. Marcellus dixit omen uotum esse mentis: & uocis in sacrificiis dicitur bona habere omnia idest ut circumstantes: & bona mente uelint: & recta omnia præferat. Intelligere, hoc omē recusabas, traductio: cuiusdē uerbi crebra repetitio, enumerat Hieron tyrannus apud Xenophontē: quot & quāris uoluptatibus priuatus fuerit factus princeps quibus priuatus fruebatur: uñ nō mirū si Traianus tanq. bonus iperū sperabat: nisi necessario suscepit. Impaturo, tibi. Bū honesta furura. Periculo priæ: q. ruenē sustineret.

rat te ut ad alia trāseat: dicturus prius quō milites sustinere cōtra Neruū: & ab eo Traianus sit adoptat.

dam munere deum festinatē senectutis insignibus ad augendam maiestatem ornata cæsaries: nōne longe lateq. principem ostentant. Talem ē oportuit: quem non bella ciuilia: nec armis oppressa, R. P. sed pax: & adoptatio: & tandē exorata terris numina dedissent. An fas erat nihil differre inter imperatorem: quem homines: & quē dii fecissent: quos quidem in te cōsalutauit: & fauor tunc statim: cum ad exercitū proficisceris: & quidē inuitato enituit, nā ceteros principes: aut largus cruor hostiaꝝ: aut sinister uolatus auium cōsulentibus nunciavit: tibi ascendēti de more capitolium q. q. non id agentium ciuium clamor: ut iam principi occurrat, siquidē omnis turba: quæ limē infederat ad ingressum tuum foribus reclusis iam quidē: ut tunc arbitrabatur: deum: certe: ut docuit euentus: te cōsalutauit imperatorem: nec aliter a cunctis omen acceptū est: nam ipse intelligere nolebas, recusabas enim imperare, recusabas quod bene erat imperaturo, igitur cogendus fuisti. cogi porro non poterat: nisi periculo patriæ: & mutatiōe reip. obstinatu enim tibi non suscipere imperium: nisi seruandū

Omen.

Mutatione reip. dum prætoriani milites imperium detrahant: & Domitiani interfeciores ad potnam pertinacissime expollulant. nam Tranqui. inquit occisum miles grauissime tulit: statimq; eum diuino appellare conatus: paratus: & ulcisci nisi duces defuissent: quod quidem paulo post facit expollulans ad potnam pertinacissime cædis authoribus: uerum Dion latius hunc locum complexus memorat Neruam Crasso Calphurnio Crassorum illorum nepoti insidianti sibi cum aliis in quodam spectaculo assidue: & ignorantibus illum coniurationem enses porte xisse: uerbo quidem ut inspicere si acuti essent: quod fieri solebat. re aut; significans

fuisse. Quare ego illum ipsum furorem: motuq; castris reor extitisse: quia magna uis: magnosq; terrore modestia tua uincenda erat. At sicut maris: cæliq; temperiem: turbines: tempestatesq; cõmendant: ita ad augendam pacis tuæ gratiam: illu in tumultu præcellisse crediderim. Habet has uices cõditio mortalium: ut aduersa ex secundis: ex aduersis secunda noscatur. Occultat utroruq; sæmina deus: & plarumq; bonorum: malorumq; causæ sub diuersa specie latent. magnum quidem illud sæculo dedecus: magnum reipu. uulnus impressum est. Imperator: & parens generis humani obseffus: captus: inclusus. ablata mitissimo seni seruandorum hominum præas: ereptumq; principii illud in principatu beatissimū: quod nihil cogit. Si tamē hæc sola erat ratio: quæ te publicæ salutis gubernaculis admoueret: prope est ut exclamē: tanti fuisse. Corrupta est disciplina castrorum: ut tu corrector emendatorq; contingas

rianorum militum. Extitisse. tanq; necessarium. Magna uis. cõiuratione prætorianorum. Modestia tua. quæ recusabat imperare. Turbines temperiæ cæli cõmendant. aduersa faciunt: ut magis prospera intelligamus. turbines sunt in fluminibus maris: & in aere circa terrâ de qbus Seneca libro qnto & .viii. naturalium quæstionū: & nos alibi. Tumultu. timorem multum. Fabius lib. vii. quid enim est aliud tu multus: nisi perturbatio tanta: ut malorū timor oriatur: unde ei etiā nomen ductū est. Tumultu. prætorianorum insolentiam. Aduersa ex secundis poscantur. nam si bonū est ut monet Seneca rege. scientiam nō possumus aduersa intelligere: nisi secundorū cognitione: nec secunda nisi aduersorū. Sæmina. principia. causas boni: & mali. Diuersa. ut quod nobis bonū uidetur: malorum causa sit. Seculo. ætati nostræ. Impressum. insiditū. Imperator. Nerua. Parens generis humani. nam præter beneficia pauperibus: & senatoribus collata ab eocõiurando in senatu asseruit se neminē senatorū interfecitū: præstititq; qd insidit a quibusdam petitis. Obseffus. a priuatis. Obseffus: capus: inclusus: arculus grauis. Seni. Neruæ: qui uno anno & mensibus quattuor: diebus. ix. imperauit. uixit autē. lxx. annis mē sibus. x. diebus totidem: Eutropius in hoc dissentit a Dione: q; non diebus nouē: sed uno minus sperasse & .lxx. ac altero ætatis anno uixisse tradit: cui senectutē accedit in Chrōis Eusebius. Parens humidi generis. uidet Ausonius a Secūdo sumpsi argumētū illius distichi. Proximus a tincto moderat forptra tyranno Nerua fenex princeps nomine: mēte parens. Paulus Orosius. Nerua a dmodū fenex a Petronio præfecto prætori & Parthenio spādōe Domitiani: iperor creatus emēso anno imperii sui diē obiit. Seruandorū hominū. interfeciorum Domitiani. Sextus Aurelius auctor milites expollulasse Domitiani interfeciores ad cædem: & Petroniū uno ictu: Partheniū uero amputatis prius genitalibus: & in oz coniectis iugulasse. q; nō conuenit cū Orosii uerbis: quo enim modo fieri potuit ut spādō genitalia amputarent? nisi genitalia accipiamus pro mēbro genitali. est autem oratio pathetica commouēs summā miserationē. Quod nihil cogitur. nam princeps nullius imperio subiacet. Ratio. uia. Gubernaculis. regimini. Tanti fuisse. debuisse militē insurgere in suum imperatorem: ut tu imperium susceperes.

Disciplina castrorum. militū obediencia. Corrector. refert Dion Traianum continuisse milites sic imperio: neq; unquam contra illum aulos insurgere: neq; seditionē mouere: & Spartianus scribit Aelia

Tumultu

Neruæ ætas

nam militarem disciplinam post Augustū labantem incuria superiorum principum retinuisse is tamen a Traiano ordinatam: tam & si Tranqui. referat militē licentia & audacia ferocē a. Vespasiano sub disciplina contentū. Pessimum exemplum ut milites uiolarent imperatorem. Optimum. ut a Traiano cogerentur in ordinem. Princeps. Nerua. Principem Traianum. Ante priuq̃ icideret tale discrimen. Liqueret. constaret. Accepisse. dum crearis imperator. Quam dedisse. dum milium furorem tua adoptione comprimis. In finem. in tutelam. Imperatorem. Neruam. traductio color. Imperatoris uoce. eiusdem adoptantis Traianum in Capitolio. Imploratus. cum ploratu petitus: & inuocatus. Paulus testatur Gratianum eadem prouisionē qua quondam legerat Nerua Hispanum uirum Traianum: per quem res reparata est: accitum Theodosium ab Hispania fauentibus cum dñs successorem sibi declarasse. Adoptione. arrogatione. de qua in praecedentibus satis superque. Accitus: quia in prouincia erat. Duces magni. qualis Annibal: qui ab Italia reuocatus est ad opem ferendam Carthagini iam prope deuictae.

Ille. Nerua. Reddidisti. ablatum praetorianorum uir. Facisti paria. reddidisti par beneficium: nam paria facere dicitur is qui aequa rependit: libro epistolarum septimo idem. non feci tamen paria idest non satisfeci beneficiis acceptis. Communicato. mox dicit: simul filius: simul Caesar: mox imperator. & consors tribuniciae potestatis: & omnia pariter. & statim factus es. Solicitior. intentior: in quietior. Ille. Nerua. Securius. te adoptato tanquam propugnatore assumpto.

O nouum. praeter spem & opinionem. Propria. tua. Aliena. Nerua. Quod est amplissimum. imperium. circuitio color: cum rem simplicem elocatione citum scribimus. Quod reliquisti. uitam priuatam: quae quidem modo sit honesta melior est conditione principum. Bono. Nerua. Priuatus esse desisti. factus es princeps. priuatum dixit respectu principis & si cum imperio erat. in eundem sensum: Tacitus decimo septimo de Galba loquens: maior inquit priuato uisus dum priuatus fuit: cum & saepe proconsul & cum imperio extitisset anteq̃ Caesar fieret. alias priuatus dicitur sine magistratu quasi solus: quod in nullum imperium habeat: priuum enim dicebat antiquitas solum & singulum. Stationis istius. status & conditionis imperii. Alium. Nerua. Cognatio. a Nerua creatus: quibus cognatos is suos haberet: sed ut prudentissimus cōmuni omniū saluti cōgnationem postposuit: neq̃ Traiani genus hispanū adoptioni obfuit: & si nullus ante a romanorum imperator extitisset alienigena: purauit enim intuentiam uirtutē in iperatore eligendo non parriam. Necessitudo. uinculū. Vterq̃ optimus. Claudianus in laudibus Honorii. Hic illi māsere uiri: quos mutua uirtus legit: & in nomen romanis rebus adoptas iudicio pulchram seriē: nō sanguine duxit. Hic proles ataq̃ deducens Aelia Nerua. Alius: atq̃ alius. Tiberius & Nero: quorum ille instante Liua matre: ab Augusto adoptatus est. scribit Tranqui. Tiberiū primo uix imperasse per Liuiam nomine legati in Rhodo esse: ubi cū summo discrimine uersaretur ipensissimis matris precibus difficulter obtinuisset

res: inductum pessimum exemplum: ut optimus opponeretur. Postremo coactus princeps: quos nolebat occidere: ut daret principem: qui cogi non posset. Olim tu quidem adoptari crebare: sed nesciī semus: q̃tum tibi deberet imperiū: si ante adoptatus esses. Expectatum ē tempus in quo liqueret: non tam accepisse te beneficium: q̃ dedisse: Confugit in sinum tuum concussa respu. ru enīq̃ imperium super imperatorem imperatoris tibi uoce delatum est. imploratus adoptionis: & accitus es. Ut olim duces magni a peregrinis: externiq̃ bellis ad opem patriae ferendam reuocari solebant ita filius: ac parens uno: eodemq̃ momento rem maximā inuicem praestitistis: Ille tibi imperiū dedit. tu illi reddidisti. solus ergo adhuc qui pro munere tanto paria accipiendo facistis: imo ultro dante obligasti. cōmunicato. n. impio. solicitior tu: ille securior factus est. O nouū: atq̃ inauditum ad principatum iter: nō te propria cupiditas: prius metus: sed aliena utilitas: alienus timor principē fecit. Videaris licet quod est amplissimum consecutus iter homines: felicius tamen erat illud: quod reliquisti. sub bono principe priuatus esse desisti. assumptus es in laborū: curarumq̃ cōsortiū. nec te laxa: & prospera stationis istius: sed aspera: & dura ad capeiendam eam cōpulerunt. Suscepisti imperium postq̃ alium suscepisti poenitebat. Nulla adoptati cū eo: qui adoptabat cognatio: nulla necessitudo: nisi q̃ uterque optimus erat: dignusque alter eligi: alter eligere. Itaq̃ adoptatus es: nō ut prius alius: atq̃ alius in

Priuatus.

in urbem rediret. deniq; ab uxore expugnatum Augustum adoptionem non abnuisse. Nero in gratiam Agrippinae matris adoptatur a Claudio: uerum sub exitu suo signa non obscura poenitētis de adoptio-
ne Neronis dedit. Tacitus tradit. C. Antistio. M. Sullio coſſ. adoptionem in Domitium Neroneſem autho-
ritate Pallantis ſeſtinatam: qui obſtrictus Agrippinae ut conciliator nuptiarum: & mox ſuper eius illi-
gatus ſimulabat Claudioſem conſuleſet reiſub. Britannici poenitiam robore circumdaret. Vitricus,
quod ſis Auguſtus Tiberio: Claudius Neroni. Erat pater omnium.

gratiam uxoris. aſciuit enim te ſilium non uiri-
cus: ſed princeps: eodemq; animo diuus Ner-
ua pater tuus factus eſt: quo erat omnium. Nec
deceat aliter ſilium adſumi: ſi adſumatur a princi-
pe. An ſenatum. po. q. ro. exercitus prouincias:
ſocios trāmiſſurus uni: ſucceſſorem ex ſinu ux-
oris accipias: ſummāq; poteſtatis hæredem: tan-
tum tua domum tuam quæſas non per totam
ciuitatem circumferas oculos: & hunc tibi pro-
ximū: hunc coniunctiſſimū exiſtumes: quem
optimum: quem diis ſimiliſſimū iucneris: impa-
turus oibus eligi debet ex oibus. non. n. ſeruiliſ-
tuis dominū tu poſſis eſſe contentus q̄ ſi neceſſa-
rio hæredes: ſed principem ciuib; daturus impa-
tor. Superbū iſtud: & regiū niſi adoptes eū: quē
coſtet imperaturū fuiſſe etiā ſi nō adoptaſſes. Fa-
cit hoc Nerua: nihil iter'eſſe arbitratuſ genueris:
an eligeris: ſi peride ſine iudicio adoptenē liberi:
ac naſcuntur: niſi tamen quod æquore animo fe-
rūt homines: quem princeps parum feliciter ge-
nuit: quam quem male elegit. Sedulo ergo uita-
uit hunc caſum: nec iudiciū hominū: ſed deo-
rum etiā in conſiliū aſſumpſit. Itaq; non tua
in cubiculo: ſed in templo: nec ante geniale ro-
rū: ſed ante puluinar Iouis optimi maximi ado-
ptio peracta eſt: qua tandem nō ſeruitus noſtra:
ſed libertas: & ſalus: & ſecuritas fundabatur. Si-
bi enim diſ gloriā illā uēdicauerūt. horū opus:
horum illud imperium. Nerua tamē miniſter fu-
it. Vterq; qui adoptaret tam paruū: q̄ tu qui ad

tribus. Aufonius de Nerua. Nulla uir ſo-
boles imitatur adoptio prolem: Quam le-
giſſe iuuat: quam genuiſſe uelit. Tranſ-
miſſurus. traditurus. reliſſurus. E ſinu,
ex ſiliis: non ex iudicio. Hæredem. Ta-
citus decimoſeſtimo. Auguſtus ſororis ſi-
lium Marcellum: deinde generum Agrip-
pinae: mox nepotes ſuos: poſtremo Tiberi-
um Neroneſem priuignum in proximo ſibi
faſtigio collocauit: ſed ſi in domo ſucceſ-
ſorem quaſiuit. Summæ poteſtatis. im-
perii. Diis ſimiliſſimus. diuinus. One-
xander libito de imperatore eligendo. de-
ligere oportet imperatorem non generis
& maiorum: nec fortunarum & opimi
habita ratione: Sed qui temperans ſit:
continens: ſobrius: frugi: ac tenuis uſtus:
laborum patiens: acer ingenio: non aua-
rus: non iuuenis: non ſenex: temperatus
ne uoluptate abductus curam maxima-
rum rerum abiiciat: quæ ſingula quodam
prouidentia dono Traiano fuiſſe legi-
mus. Eligi. Tacitus: ſinita loliorum:
Claudiorumq; domo optimum quen-
que adoptio inuenit: nam generati & na-
ſci a principibus fortitum: adoptandi
iudiciū integrum. Dominum: non es
daturus Dominum tuis ſeruis: quando
ſucceſſorem imperii adoptas. Quasi ne
ceſſario hærede. perinde ac ſi neceſſe ſit.
relinquere proximiores hæredes. Iſtud
eſt. Regium. tumidum. imperioſum:
contumax. Imperaturum. tanquam ſi
diceret niſi adoptatus fuiſſet a Nerua om-
nino Traianus impreſſet. Hoc. adopta-
uit: quem ſciebat futurum Principem.
Genueris. Dion in Adriano. genuerim an
elegit multum intereſt: qui genitus ſi-
lius: ſi erit: quem ſata uoluerit. adopta-
tum autem unuſquiſque ſibi pro uoluntate
aſſumpit. quare plerūque per natorum

ſtulti atque mutilati ſili; dantur: qui uero leguntur integro corpore: & ſana mente. Elegeris. adopta-
ueris. Papius in ſylus natos genuiſſe neceſſe eſt. At legiſſe iuuat. Ac naſcuntur. nam ſæpe naſcuntur
ſili; perditiffimi a parentibus optimis. eſt enim hoc in manu fortunæ ſiue bonos: ſiue malos ſuſcepit.
Fecunt. patuntur dominum. Parum feliciter. malum. Caſum. cōditionem. Iudicio. uera leſio iudi-
cium: ut ſit ſenſus non ſolū credidit iudicio hominū: qui optimè de Traiano ſentiebant: ſed etiā deo-
rum iudiciū in conſiliū habuit. eſt autem in conſiliū habere aliquem: ipſum conſulere. In templo
Iouis Capitolini. antitheta manifeſta. Geniale. connubiale: uoluptuariū. Puluinar. lectum: qui
ſterni diis ſolebat in templis. Tandem. poſt longum Domitiani ſeruitum. Fundabatur. inchoabatur.
firmabatur. Gloriā illam. quod ſuſcine auctores noſtræ libertatis. Horum. deorum. Opus. ado-
ptio fuit. Illud imperiū. q̄ imperantur Neruæ Traianum arrogari. Vterq; paruit diis. Vterq; Ner-
ua & tra. Tam qui adoptaret. ſic ordināda uerba. Ablata Traianus deuenit Pannonios. pro quibus

lauream meruit:quam loui Capitolino Nerua obtulit adoptionis tempore. Lauream lauri corona:quæ proprie triumphis dicitur:ea enim triumphantes coronabantur.ipſa quidem paciſera:ut quam præten-
dit etiam inter armatos hoſtes quæſitis ſit indicium:romanis præcipuæ læticiæ:uictoriarumq; nuncia:fa-
ſces imperatorum decorat:ex iſis in gremio louis optimi maximi deponitur: quoties læticiam uictoria
nouam attulit.hæc ſcribit Plin.libro,xv.Pacatus in Panagyrico Theodoſii.depoſitis in gremio Capitoli-
ni louis laureis triumphales uiri ruſticabantur. Inuicti,Traiani.Exortum initium. Victoriæ inſigne.

laurea. Auguſtor. amplior.hic locum
habet eorum opinio:quirentur auguſtum
ab auctu dictum. Deorumque. quia præ
ſentibus diis & populo Ro.magna uoce
Traianum in Capitolio arrogauit. Hoc
eſt.interpretatio color. Feſtis rebus.ru-
enti imperio. Quasi depoſito. aſſumpto
in ſocium Traiano totam curam reſip-
di adminiſtrada ei reliquit. Quantum
miſimum. Reſert. diſtat. Hoc. parti-
cum regnum non capiat duos. Præ-
ſenti.in urbe: & opem ſerenti: nam tunc
aberat Traianus ſecundum Euſebium &
Eutropium imperator apud Agrippinam
in Gallis factus. Tua iuuenta. tua æta-
te robuſta. Matris.in commendationem
eius:inquit & fortem iuuentemque marti-
umque in tanto duce militem uideret.

Iuuenta.ſecutus eſt opinionem illorum:
qui ætatem hominis in tria tantum diſtin-
gunt:in pueritiam: iuuentam: ſeneſtam:
& primam ac ultimam inuilem:mediam
robuſtam niſi interueniant fortuita cor-
poris uicia. mediam ætatem Columella
circumſcribit a trigefimo uſque ad.Lan-
nium. Tumultus.militaris. Iſtud.hæc
quies. Adoptati. non deſtitit militaris
turbæ:q; filius adoptaſſet Nerua:ſed quia
ſciebant qualem uirum adoptaſſet. Te-
mere.imprudenter:frustra. Alium.q; Traianum.

Obliti.correctio.cum milites adiuuiſſent Neruam uel
le ſibi filium adoptare magis ex aſſere in ipſum:ſed cum cognouiſſent eſſe Traianum:tunc omnes quæ
uere. Poſt adoptionem.non intellecto nomine adoptati.ſunt tamen qui reſerant ad Piſonem:quæ Gal-
ba adoptauit.& ideo multos læſit:crebraq; defectiones fieri cœptæ:ſed dum inquit nuper:facit ut libe-
rius accedam ſuperiori ſententiæ.iam pridem enim Piſo interierat. An dubiũ.manifeſtũ: hoc agit in
terrogatio ut neget. Dare.alteri. Reuerentiam.obedientiam:authoritatē:erat enim deſpectui pro-
pter ſenũ. Simul filius ſimul Cæſar.artiſcioſe dici putat Hermogenes cū prima primo loco ac dein-
ceps locantur:q; uidet obſeruaſſe Scædus:ſed hæc norma non ſemper ſeruanda: præſertim in iudiciali
genere:nā interdũ oratio perderet uim & acrimoniam ſuam: unde laude dignus eſt noſter orator:qui
pro cōmodo ſuo:modo ordinem rei ſequitur:in interdũ præterit & commutat. Simul Cæſar. diximus ex
authoritate Dionis ſtatim poſt adoptionem pronũciatum in ſenatu Cæſarem. Mox.cū ab exercitu re-
diſſet. Imperator.memorat Dion Iulio Cæſari decretũ nomen Imperatoris non rang maximæ alicui
ius pugnæ uictoriæ:neq; ſumma dignitate prædico:ſed ueluti omnũ rerũ domino:a quo cæteri impera-
tores nomen traxere:& ab illo iperatores romanos connumerandos:aliud enim eſſe iperatores nomen
olim uictoribus conſeſſum:aliud per quod omnũ rerũ arbitrium ſignificaretur.nāq; poſſe nouos mili-
tes recenſere & conſcribere:pecunias contrahere:bellũ indiceret:pacē conſicere:ſenatores morte punire:
ex cenſura uero uitæ:& mores oſum ſtroſpicere:ac male meritos notare:ſenatũ legere:& quos uoluerit
reicere:ex pontificatu omnũ ſacrorũ facultatem habere:ex tribunatu pl.inter alia eſſe ſacroſanctum:
neq; uerbis:neq; rebus ab aliquo poſſe lædē: eũq; qui id faciſſe ſceleſtũ fore:indictaque cauſa damna-
tũ. demũ ſi imperator nullis legibus ſubiaceat:q; nemini antea unq; fuerat conſeſſum: Cæſaris & Augu-
ſti appellatio diuerſum a rege ſignificat:nā illius generis ſucceſſionem:huius uero dignitatis ſplendore
monſtrat. Cōſors.collegaparticeps:ſic prius fuerant Veſpaſianus & Titus:ſic poſtea nōnulli. Tribu-
nitie poteſtatis.conſueuerant imperatores nedicare ſibi tribuniciam poteſtate:quod eſſet ſacroſancti

& inuolabilis: ac maxima pars imperii regalis: primus Augustus perpetuū recepit: mox ceteri exemplū eius secuti. Oīa. solebant his titulis imperatores insigniri: Cæsarē nomīe & Augustāno: pontificatū maximū: tribunitia potestate: p̄consulari ip̄eno. Proximē. nō multo ante, Paterns uerus. Vespasianus: quem uerum appellat tanq̄ naturalem Titi parentem: nō per adoptionem. In alterum filium. in Titum duos enim filios habebat Titum & Domitianum. Titus cum patre triumphauit: censuramq̄ gessit eīdē collega in tribunitia potestate & vii. cōsulatibus: receptaq̄ ad se prope omnium officiorum curas patris nomine & epistolā ipse dictauit & edicta conscripsit. hinc in procepmo naturalis historie Plin. sciensq̄ oēs q̄ ex æquo tecum uiuat triumphale & celsiorum ius: ex easq̄ consul: ac tribunitie potestatis particeps. libro septimo capite de uarietate nascendi Vespasianum & Titum simul Cæsares uocat. & libro secundo capitulo. xiii. eclipsin narrat accidisse Imp̄. Vespasiani patre. in. filio iterum cōss. Patricio & consulari. laudat a genere: narrans transisse originem a patre honestissimū: sed ipsum magis paternam concedoisse. One. xander maiorum inquit & progenitorum splendor si addit in imperatore amplectendus est sin ablit haud magnopere desiderandus. Atq̄ uerum illud Euripidis in Helena. πατὴρ γὰρ παλῶς τοῖς ἀγαλτοῖς: οὗτος ἐν πατρὶος χρεῖ τοῦ γὰρ ἐστ ταυτοῦ μακροῦς τιμῆς ἰσοῦς ἰσοῦς ἴσους. idē filio enim gloria hæc pulcherrima: quicunque ex patre bono natus in similes uenit parentibus morēs: q̄to magis laudandus Traianus: qui supergressus sit paternas uirtutes. transiit autem originem ut omnes consentiūt ab Hispania: quidam etiam illic natum prodidere in urbe Israēlia h̄ Eusebio & Eury-

Traianī parentes.

oīa pariter: & statim factus es: q̄. p̄ximē parēs uerus tantū in alterū filiū cōtulit. Magnū hoc tuæ moderationis indicium: quod nō solū successor imperii: sed particeps etiā sociulq̄ placuisti. nā successor ēt si nolis habēdus es: nō es habendus socius: nisi uelis. Credient nō posterī patricio: & cōsulari: & triūphali patre genitū: cū fortissimū: amplissimū: amantissimū sui exercitū regeret: imperatorē nō ab exercitu factū: eidem cum Germaniæ præsideret: germanici nomē hinc missum: nihil ipsum: ut ip̄erator fieret: agitalle: nihil fecisse nisi qd meruit: & puit: puit. n. cæsari: & ad p̄ricipatū obsequio pūctili: nihilq̄ magis a te subiecti ai factū est: q̄ quod ip̄erare cœpisti. lā cæsari: iā ip̄erator: iā germanicus absens: & ignarus: & post tāta nomia: q̄rū ad te p̄tinet priuatus. Magnū uideret: si dicerem: nesciū te imperatorē futurū. eras imperator: & eēte nesciebas. ut uero ad te fortunæ tuæ nūcius uenit: malebas quidē hoc eī: quod fueras: sed nō erat liberū. An nō obsequeris prin-

plo credimus ex familia antiqua magis q̄ clara: nam pater in ea primum consul fuit: & decimæ legionis tribunus in bello iudaico cum duobus milibus peditum & equitibus mille mittitur a Vespasiano adque sus Aphacæ ciuitatem noua mulierem: ille oppidum captū difficile cognoscens: nam natura munitū insuper duplici muro cingebatur: & oppidanos cernens paratos eruptione factā ad resistendū: prælium cum his tamen conseruit: eosq̄ paulisper reluctantes in fugam uertit: quos subsecutus. ro. exterritis muris ambitum quo confugerant cū ipsi irruimpunt: secundum autem murum petentes excludere suos: me tu ne simul hostes irruerēt: quare ad unū omnes uel per se uel a romanis intinere numero hominū. xii. milia Traianus pater oppidū pugnatoribus uacūū exilimās: uel si qui adhuc essent: nō ausuros repugnare: excidit impatori reseruauit. Titus cū paucis militibus missus sic ordinata acie ut in læuo cornu Traianus: ipse in dextro stare: oppidū cœpit cum magna Galilæorū strage pro quibus Traianus pater triū phalibus ornatis postea donatus ē. Nō ab exercitu. q̄ solebat suos ip̄eratores Cæsares dicere. Germanici nomē. nomē pro cognomine. extāt adhuc multæ in marmoribus memorie: q̄bus indicat Traianū cognomē Germanici honestatū: q̄ urbes trās Rhēnū in Germaniā reparsisset: & sc̄rā gētē repressisset: quare in laudibus Snilconis apte testat Claudianus illū uicisse Germanos: sed sumo discernit: multis annis: p colloquia. quod luuenalis satyra. vi. respiciēs inquit Dacicus: & scripto radiat Germanicus auro: nā ēt Dacici cognomē meruit: q̄ li. ix. episto. ex autoritate Dionis ut uereq̄ memorias omittat: p. bāuimus. at q̄ satyragrāphū sunt interpretati hactenus male Domitianū intelligūt: quē ubiq̄ lacezat & l. sed q̄: Traianū uero ut bonū & sui tēporis impatorē cōmēdat: cuius rediit ex germaniā satyra. x. uoto p. sequitur. Hinc. ab urbe. Agitasse. tractasse: pcurasse. Meruit: & paruit. magna Traiani laus. qui suis uirtutibus meruit impio: & impiis paruē. Obsequio. obediētia. Subiectū. humilis. humani. Imperare dū pares iussis Neruæ. est aut admirabile. lā Cæsar. creatus eras. frequētano color. Quārū ad te pertinet. quārū in te erat. Priuatus. nō assumptus ad ip̄eritū. Impatorē nesciūt. frequēter uicunt traditione: quæ sit cū uerbū crebro ponitur: ut nō modo ostēdat anmū auditoris: sed etiam orationē cōmodiorē reddat. Fortunæ. adoptionis. Hoc. priuatus. Liberū in tua facultate. An non. si-

luoc. locus

Legatus

quantatio cum res dispersæ in unum coguntur: aut grauior aut acrior sit oratio: maxime si sit cum inter rogatione. Legatus Neruæ, qui ius proconsulare haberet, proconsulis enim legatus proprie dicitur. Vano sentit legatum dictum: quod publice lectus esset: & huius opera consilioq; imperator uteretur.

Vbi fuisse militaris disciplinæ: nisi paruisses imperatori tuo. Mos a maioribus, ut legatus procon suli suo pareret: quod ius Caius Caligula immittit. Prouincias, subiugandas: an per translationes prouincias accipit: pro quous magno munere. Ex bellis statim finito bello: alterum iniungeret, no lo dicere hanc esse traductionem: nolo in

terrogationem: ne nimia repetitione exor nationum in uicium decidam: & legendi bus stomachum moueam. Eodem iure, imperandi scilicet par habere ius in te ad principatum reuocandi: quod habuit dū te iuberet ire ad exercitum. In eo, in ea re: quam aliquis minus amat, ut sit sen sus: maiorem obsequii gloriam reporta sti dum accipis imperium, quod minus uo lebas: quam dum legatus mittens ad ex erciturum. Auctoritatem iubentis, imperi um: exultationem, iubentis, Neruæ: ut susciperes imperium: cum uideres præ torianos rebellasse: & in illum insurrexis se, boni enim cum uident alios a principe suo deficere: ipsi tanto magis sunt in of ficio. Aliis, militibus seditionem mo uentibus, Ad hoc, insuper, Consensum, qui te unicum adoptari uolebant. Vbi que, in toto orbe: sub imperio Romano.

Hoc idem, ut fieres imperator. Ille, Neruæ, iure principis, in manu cuius erat te Cæsarem facere. Occupauit, præ uenit: quod alii facturi erant. Nec her cule, ratio cur omnes cuperent Traianum imperatorem. Temperamento, mode stia: a qua pluribus eum laudat. Titu lis, inscriptionibus cum laude. Imagi nibus, picturis, solebant etiam imperato rum imagines in uenilis locare. Signis, statuis marmoreis & æreis. Modestia, articulus grauis. Miles, Vlpia, ff. xxix, miles inquit appellatur uel a militia idest duritia: quam pro nobis sustinet: uel a multitudine: aut a malo: quod arcere solites solent: aut a numero mille homi num: aut a uerbo græco traditum *ἑκα τὸν χίλιον*: nam græci mille hominum multitudinem *ταχία* uocant: & du cem *χιλίαρχον*. Tuas aquilas, quibus ut prædiximus in signis romani bel licis utebantur. Magno gradu longa distantia: fori passu: summa celeritate: nam paulo post testatur pedibus duxisse: seu potius rapuisse legiones. Adfereres, assumeres. Huic nomini, filius: Neruæ pater longo tēpore uiuere: sicq; tibi nomen filii diu restare: uel. Huic nomini, a paterno, quod sequentia indicant. In primum locū, dū Neruæ adhuc uiuens tibi reliquit habenas im perii. In secundo, contentus ut Neruæ tempu administraret. Senescere, diu uiuere, filius. Priuatus, sine imperio. Alius, Neruæ, nota Traiani modestiam: qui nollet imperare nisi necessario. Audita, exaudita a diis. Sed in quantum, temporis. Dion scribit: cum Traianum imperatorem creasset Neruæ migrasse breui ab humanis. Optimo, nihil enim fecit sine patrum sententia. Cælo uen dicauerunt, relatus est in numerum deorum decreto Senatorum auctore Eusebio in Chronicis,

cipi cuius: legatus imperatoris filius patris Vbi deinde disciplina: ubi mos a maioribus tradi tus: quodcumque imperator munus iniungeret æquo animo paratoq; subeundi: Quid enim si prouincias: ex prouinciis ex bellis bella manda ret: eodem illo uti iure posse putes: cum ad im perium reuocet: quō sit usus: cum ad exercitum miserit: nihilq; itere esse ire legatū: an redire prin cipem iubeat: nisi quod maior sit obsequii gloria in eo: quod quis minus uelit. Augebat authorita tem iubētis: in summū discrimen authoritas eius adducta: utq; magis parendū imperati putares: efficiēbat: eo quod ab aliis minus parebat. Ad hoc audiebas senatus: populiq; consensum. Non unius Neruæ iudicium illud: illa electio fuit, nā qui ubiq; sunt hoies: hoc idem uotis expetebant: ille tantum iure principis occupauit: primūq; se cit: qd omnes facturi erant: nec hercule tanto pe re cunctis factum placeret: nisi placuisset anteq; fieret. At quo tēperamento dii boni prætam tua: fortunāq; moderatus es: impator titulus: & ima ginibus: & signis: æterum modestia: labore: uigi lantia: dux: & legatus: & miles: cū iam tua uexil la: tuas aquilas magno gradu anteires: neq; aliud tibi ex illa adoptione: quam filii pietatē: filii obse quiū adfereres: longamq; huic nomini præter lon gā gloriā precaret: te providentia deorū primū in locum prouexerat: tu adhuc in secundo resiste ret: atq; etiam senescere optabas. Priuatus tibi ui debaris qd diu imperator: & alius esset. Audita sunt uota tua: sed in quātum optimo illi: & sanctis simo seni utile fuit: quē dii cælo uēdicauerūt: ne

Miles.

Illud, tuam adoptionem. Mortale, minus dignum inter homines. Deberi, aut pro deberi scilicet, venerandum est decuit: aut subaudiendum. Venerationem, dignitatem. Consecrandum, sanctificandum, referendum inter deos. Quandoq; a quibusdam posteris. Illud adoptionem Traiani. Iam deus, quamuis uiuus: tamen ob excellentiam facti uideri poterat deus. Publicus, omnium. Tuus, qui te optimus scilicet assumere: & nobis principem relinquere, ingens gloria gloriosissimus. Abū, de multis experimentis. Tuis humeris, tua cura: tuo regimini. Sederet, conueneret: requiesceret.

Reliquit, regendas dum cœlum petit, Prosperaret, cœderat. Desideraretur, optaretur uiuere relicto deteriore successore. Lacrymis, dum funeratur. Tempus, diuinis honoribus: nam qui in deis referebantur: iis templum & sacerdotum collegium dicebant. Gaspar Blondus libro secundo Romæ tribu pluribus enarrat quomodo imperatores consecrarentur. Tertullianus in apologetico: uetus inquit erat decretum ne quis deus consecraretur ab imperatore: nisi a senatu probaretur. Honestasti, honorasti. condecorasti. Illos principes. Hoc idem, sublimando suos in cœlum. Alia diuersa a te, secundum artem discunt quo con filio: qua mente quid faceret. Dicaui, consecraui, dicamus proprie diis: ut sacerdos Deo dicatus id est obsequio numini datus: & dicamus perpetuo: damus ad tempus. authores habeo Donatium & Serulium: nam quæ Nonius insuper refert super uerbo dicare consulto omittimus. Tiberius Augustum, quinimo iuncti Augusti diuinos honores habitos lego: & post obitum non defuisse prætorum unum: qui se eligem cremati eum tem in cœlum uidisse iuraret: q; a Tran qui, breui comprehensum apertius a Diono traditur, romani inquit Augustum consecrantes: sacerdotem Liuiam Augustam renunciauērunt: quæ datis dono, cœ, sextertis cuiusdam Numeri Arneo senatori furare eum impulsit: se uidisse Augustum in cœlum euntem: quemadmodum olim Proculus Romulum: inde senatus illi simulachra ueluti deo decreuit. Seneca tamen de clementia scribit: deum esse non tanq; iusti credimus boni principem Augustum. Ut maiestatis numen induceret, ut uenerationem imperatoribus intro duceret tanq; hi forent dii. Claudii Nero, dicaui cœlo. Claudius post mortem consecratus est Eutropio scribente: diuoscq; appellatur. Tranqui, funeratus est solemnè principum pompa: & in nume rum deorum relatus: quem honorem a Nerone destitutum aboleuimq; mox per Vespasianum recepit. Tacitus cœlestes honores Claudio decernunt: & funeris sollempnis: peride ac diuo Augusto æmu litæ Agrippina proaia Lixæ nomenclatam: & alibi: decretū a senatu cœlorū finis: mox consecratio. Ut irrideret, tanq; insultū: q; cōsueuerat mortuū cōtumelis iſtēdāi mō insultu arguens: & morari, eū inter hominū desinisse pducta priā syllaba iocabat. Vespasianū Titus, dicaui cœlo, meminit Eutropius Vespasianū post obitū iter deos relatu: Diō tradit eū se mortuū uidisset cœlū, iū deus fio. Domitianū Titū, quē defunctū cōsecratiois honore dignatū Domitianū testat Suetonius: q; Eusebius de creto senatus iter deos relatu referat: sed intelligit auctore Domitianū, ille, Titus. Ad metū ciuū, op ponunt ista prædicta: nō ut maiestātē numinis iduceres. In cōtumeliā sicut Nero. Tuū quod pater tuus cēt deus & tu dei filius. Hoc, refert in deos. Sese deos putant, ut nō sint qualis Domitianus: qui se deū dici lætatur. Aris, templis. Poluinaribus, lectisterniis. Flamine, sacerdote, nam cōsecratis flamines eiusdē cognomēnē assignabāt. Quirino Quirini deus: & Augusto augustinus. Talis, deo simi lis. Fato cōcessit, obat. Diuinitatis fides, q; bene scuit eligere: q; nūā a diuino fieri pōt. Num ergo

Dicare,

interrogatio grauis. Proximos, ut Domitianū. Supbos, uana tumidos gloria: nō is principatū adeptus in senatu iactare nō dubitauit: & patri se & fratri iperū dedissen illos sibi reddidisse. Veteres, bonos, ita est hoc interrogatio ut neget. Qui, iperatores antiqui: & optimi q̄ sua uirtute iperū romanū cōpararūt.

Quā si ab illis triūphare, subiugare: a Dacian quia Domitianus secūdū Orosiū prauissime iactātia elatus sub noie supatorū hostiū de extinctis legionibus triūphauit: Dion memorat p̄ defunctis i Dacia triūphū duxisse: sup quo mox plura cōmodius. Sustulerāt aios, Daci ignauia Domitiani, digressio p̄ uituperationem Dominantē: ex qua conficitur reprehensionis aliquid non arguēdando: sed augendo. De sua libertate, ut suis legibus uiuerent: neq; romanis parent. Nostra seruitute, ut romanos subiugarent. Inducias, sequestrem pacem, nā induciæ sunt pax intra breue tēpos dictæ: uel quod in diem dētur uel q̄ in dies ociū p̄beant. Paulus de captiuis induciæ inquit: uirt cum in breui & in p̄senti tpe conuenit ne inuicē se lacessere Varro q̄ Gellio credimus diffinit inducias esse pacem castrensem paucorum dierum: & belli feriās, sed hoc reprehēdit Gellius cum induciæ neq; pax sint: & interdum paucarum horarū: quare græcos ait consignariū dicere cessationē istam pugne pacticiū est.

Induciæ.

Inducias sic dictas arbitrat quasi tu dicas inde uti iam, Aurelius aut Opilius inducias refert dictas quasi intus: atq; introitus cū hostes, s̄ inter sese utriusq; uelut citroq; alteri ad alteros ipone: & sine pugna inueniunt, ueteres nō nunq̄ singulari numero p̄tulere. Dabant nobis imponebant. Ociū hostibus. Imperata, quæ tu illis imperas. Nūc, Traiano principē incipit laudare a rebus gestis. Ex illis, ex numero illorum uirtute similis antiquis. Imperatorū nomen, cognomē triumphatoris, auctor Appianus in p̄emio suæ historię q̄ imperator fuit p̄scoarū duci nōmicā quo qui postea temp, suo nutu regebat: tanq̄ regē imperatore dictum. Tacitus, xii. cōmemorat ueteros triumphos & gloriosos de populis regnū: q̄ in regis adquire. Cædibus non poterant consequi legitimū triumphum imperatores: nisi certo numero hostiū interfecto: quod paulopost monstrabimus. Infecta: tincta sanguine occisore: & per hoc parta ut etoria. Maria, si fuisset bellū nauale, oratio in figura grauit. Obliides, fidei sequestres. Eminus, nobis p̄cio comparamus. q̄ Tacitus in uita Agricolæ facile Domitianū resatur. Immenisq; munibus, nā motus est Traianus ad inferenda arma Decibalo propter annua tributū: quæ Domitianus illi p̄dere solebat. Pacificimur, pacē inimus cū hoste. Claudianus p̄ana de Silicione, Qui nec principibus donis p̄cibusq; uocati Paruerant: iussu p̄perant: & mox, illi terribiles: quibus oia uendere semp Mos erat: & foeda requi mercede pacisci. Natis oblidibus pacem: tam supphoe uultus Capriūq; rogant. Ut uiceris quod uerū sit nos uicisse sequentia indicant: rogant: supplicant: quod soleni uicti. Rogant, pacē.

Assidere.

Largimur, obliides arma. Negamus, aliquibus nō concedimus rogata. Ex imperiū maiestate, pertinet ad amplitudinem romani imperiū cōcedere: & negare quodcūq; nobis uidet. Argunt grātas: tanquam fauori. Non audent queri, cū sentiant uirtutem tuam. An audeant queri de te. Adfessile contra stetit, alias assidere est p̄sentia opē ferre: unde affessores: adiutores: uicarios dicimus: de qbus in Alexandro Lamprius, affessoribus salaria instituit: & foemininum in usu receptū affessit. Ferocissimos populos. Germanis, quos feritate: ferociasq; & corporum animorumq; p̄santia in bello p̄ualere testatur Strabo: Tacitus: Solinus. Pomponius insup tradit Germanos animis: & corporibus imanes: ad insitam feritatem uaste utraq; exercere: bellādo animos: corpora ad cōsuetudinis laborum maxime: & Dionysius Germanosq; corpora sunt a natura bellicosa: gratissima illa laus eorum cōfage habet: quæ suscepra uidentur a uiris foretibus cū labore & periculo ipsorū: nam habent ad laudandū uberrimā copiam, ea n. deniq; uirtus esse uidet p̄santis uiri, quæ est fructuosa alius: ipsi aut laboriosa: aut periculosa, hzc M. Tullius de oratore: quare merito laudat Traianus: qui Germanis fortissimis hyeme sæuēte reseruit.

Ipso tempore glaciali hyemali. Amicissimū, maxie cōmodū & oportunū. Danubius. Hic iter alio noie appellat: olim Matias si Stepho credimus nauigabilis fluuius: q̄ cū ad orientē uertit: multis aliis infusis fluminibus cōualefcens (p̄mofus tandē & obiectus caligine prope quē p̄ quinq; ingentes al uos i Euuinū pripiū qua se ad boreā reflectit: multas ac uarias natiōes irrigat quousq; ad ostiū pueni rit: Maxonidis paludis nā germanos primū perlabens: Sarmatas deinde secantū uero Getas: ac Baſtarnas inūdans: qui ad oceanū sunt uerſi: Dacis facultatē adaugēt: neq; minus Alanos & Cauros p̄terflūs of- bus nauigadi facultatē p̄ſtat, ſed de oſtiis aliqua inter authores diſſenſio: nā Tacito referētē Danubius molli ac clāmētē edito mōtis Arbonæ iugo efluſus plures po- pulos adit: donec i ponticū mare ſex mea tibus erumpit, ſeptimum. n. os paludibus hauriſ: & Dionyſius cū Strabōe cōueniēs ex authoritate Ephori memorat iſtrū qn- que oſtiis ſe exonerare: at Mella totidem quot Nilus oſtiis: ſed tribus reuētib: reli- quis nauigabilibus efluere, Vibius Seque ſter in pontū decurrere per ſeptem oſtia. Herodorus lib. iiii. iſter omniū quoq; noui mus fluuiorū maximus ſemp ſibiſipi par- tā æſtate q̄ hyeme: ſluit ab heſpero prim⁹ omniū qui ſunt i Scythia. Philoſtratus li- bro. iiii. recitat Danubiū eſſe maximū flu- uiorū Europæ: iquaq; regnatorum: & pri- mū poſt Nilum Auſonius decantat. Sene- ca iſtoꝝ opinionem falſam redarguit: qui Danubiū menſibus æſtius abundare: & fontes eius ignotos tradiderunt: mediūq;

eo ipſo tempore: qd̄ amiciffimū illis: difficiſſimū nobis: cū Danubius rippas gelu iūgit: duratūq; glacie ingētia tergo bella trāſportat: cū ſeræ gē- tes nō telis magiſq; ſuo cælo: ſuo ſydere armant. Sed ubi in pximo tu: nō ſecus ac ſi mutat: tēpo- rū uices eēnt: illi quidē latibulis ſuis clauſi tene- bant: noſtra agmina pcurſare rippas: & aliena oc- caſione ſi permitteres uti: ultroq; hyemē ſuā bar- baris inferre gaudebāt. Hæc tibi apud hoſtes ue- neratio. quid apud milites: q̄ admirationē: quē- admodū in comparatiſcum tecū inediā: tecū ferrent ſitims: cū in illa meditatione cāpeſtrū mili- taribus tutmis ſperatorū puluerē: ſudorēq; mi- ſceres: niſi al cæteris niſi robore ac p̄ſtantia diſſe- rēs: cū libero matte: nūc cōinus tela libares: nūc uibrata ſuſcipes: alacer uirtute militū: & lætus:

teſtatur inter pacatā & hoſtilia fluere: Germanos auidā belli gentē repellentē, de illo Applanus in eo li- bro: cui titulus illuſtrio. Rippas gelu iūgit ita congelat ut perpetua glacies uirāq; rippā nectat. Dion i Antonino philoſopho tradit lazyges uictos a romanis dū per iſtrū congelatū retroſugunt. Ingētia bella: multa Germanoꝝ miſta. Transportant: tranſmittit: traducit. Tergo glaciata ſuperficie. Feræ. i. manes: truces. Telis. ſcribit Tacitus penurā ferri eſſe apud Germanos. Suo cælo. æſtis rigore. Suo frigore. nam natos fluminibus durant: q; ad Italos poeta tranſtulit. Durū a ſtirpe genus: natos ad flumi- na primū Deſerimus: ſiquoq; gelu duramus & undis geſta Traianū luenaſis uidet iſti tegiſſe. Matur⁹ bello Armeniæ: Syriæq; tuēdis Annibis & Rheno atq; iſtro: quæ loca Traianus domuit: circūſerit etiā ſuo ſydere in cundē ſenſum: quo ſuo cælo. Vbi eras. Tempore. ac ſi æſtas addeſſet iā ſoluto gelu Da- nubio. Latibulis. ſpelūcis. caſulis. Aliena. qua urebant prius barbari. Si permitteret: tanq; cohiberet milites ab inuaſiōe Germanoꝝ: contentus reſpreſiſſe. Inferre hyemē ſuā barbaris. Inuadere germanos ex occaſione gelu Danubii: qua prius in noſtros barbari urebant. Veneratio. metus ut nō auderet Da- nubio tranſcurrere. Inediā. famē. Tecū. exemplo Catonis uticēſis oñditor quanto ardore milites incedant ad ſuſtinēdā incōmodā: cū uideat ſperatorē ſuū quæcūq; munia fortiter ſubire. ille. n. galeā ſi- tientiū cūctis aqua plenē ſibi porrexit & ſtudit: romes i calamitate & dux ſiſ effectus. Meditatione. p̄exercitationē. præheliōe ſolebat n. ſmpatores priuſq; i uerā deſcenderēt pugnā milites exercere ad inſtate ueræ pugnæ: ne cū hoſtibus cōgreſſi ueſe ſolē & puluerē formidaret. nā neq; lōgitudo ætatis: nec anno- ri numerus artē bellicæ tradit: ſed cōtinua exercitationis meditatio p̄pterea ſine trepiditatē i acie facie- bā: qd̄ ludēs i cāpo ſecerant: quæ admodū. n. bñ exercitatus miles præliū cupit: ita formidat iſdoctus. poſtremo ſcēdū i pugna uſum ampliū p̄deſſe q̄ uitres. hic a Tranq. Galba laudat: q; ueteranū ac tyronē multitē ope aſſiduo corroborat. Turmis. Vegetius ex lib. ii. cui⁹ ſupiora rectauim⁹: quæ admodū ſiquit iter pedites cōtinent: uel manipulos appellat: ita iter eqtes turma dicit: una it turma eqtes. xxii. hēctiue q; præſt decurio noiā. Aclūſ uero turmā totā cōſumati q̄nib⁹. cxlii. credidit: & turmā ex uerſantib⁹ i ouī ſpecie fieri docet: & q̄ ſit altera pte longior. Feſto authore turma equitū dicta q̄ſi ternia: qd̄ terde- ni eqtes ex tribus tribubus tactenſiū: thammenſiū: lucoꝝ ſiebat. itaq; primi ſingulaꝝ decuriæ decurio- nes dicit: q; ex eo ſingulis turmis præſunt: & nūc trinſiſia hæc mutuatus eſt Feſtus a Varro: niſi in q̄rū hic tradit a terina turmam dictam mutatione e in u. Libero matre. Libera pugna: quando licet uni- cuiq; aggredi quēlibet. Nunc cōinus. compar graue: q; conſtat ex pari ſere numero ſyllabarum: quale illud. in prælio mortem pater appetebat: domi filius nuptias comparabat. Suſciperes. ſcutō exciperes & declinares. Alacer & lætus. Peditanus exponens Tullianū illud: alacri atq; læto ex ſcēdo

Turma.

Alacer.

Lætus.

Verrinarum: alacer inquit siue alacris dicitur is: qui ingreditur sensibus uniuersis: quod est indicij erecti animi: atque sublimis: nam et cōtrario lacer dicitur: amputatis corpore sensu membris: hoc est auribus oculis uerque ad animū sepe trāfferunt: ut plerumque afflicto animo sensibus nō utamur erectis: sic alacer dicitur is: cui ois sensus in loco suo quicquid degat: uisu & auditu intentus: ut uultu indicet adesse animum nō syncære sensibus suis: quæ re cognita illud quoque intelligit aliud esse alacritatis lætum. Sunt qui alacritate festinant: & prope dici putant: quasi alis acrem: tanta autē seruabatur exercendi milites cura: ut non solum tribuni uel præpositi cōubernales sibi creditos sub oculis suis haberent quotidie meditari: sed etiā ipsi armorum arte cæteros ad dimicationem proprio cohortarent exemplo. Laudabas, solet enim laus militis generosum ad uirtutem incitare. Arma componeres, arma res, docet Vegetius milites armados: & re la præfectis inspicienda cum sepe euenisset: ut temp. inermes pdisissent. Durius grauius telum. Accipienti, militi te præbente. Quid mirer. Aegris opem ferres, annotauimus apud Dionem in bello dacico concidisse propetiam uestem Traianū ad colligenda militum uulnera: pertinebat ad præfectū: castorū medicos ægris adhibere: ut uulnera ac morbos diligenter curarent: quod nouo quodam humanitatis genere quāuis imperator in se transfe rebat: sic arma omnium militum propriū præfecti legionis officium. Nisi post omnes: de Annibale. Liuius princeps prælii inibat: ultimus cōfecto prælio excedebat. Talis: ram diligens rei militaris custos. Ardor amoris ipetus. Accenderet imitatione sui incitaret: sed tu inquit Mart. sub principe duro: Temporebusque malis ausus es esse bonus. A manibus ab usu: a fortitudine. Ad oculos, ad pompam: & spectaculum. Ad uoluptatem, ad delicias. A labore: ab exercitatione: a rebus gerendis. Veteranorum, centurionū: uel militum muralis corona: quæ donabatur ab imperatore eiq; pri mus murum subisset inque hostiū oppidum per uim ascendisset: iccirco quasi muri pinnis decorata erat. ciuica uero corona appellatur: quā ciuis ciui a quo seruatus est in prælio testem uita: salutisq; perceptor dat. ea fir e fronte quæna: quoniā cibus uictusq; antiquissimus e quercu capi solitus fir fir etiam ex illic quod genus superiori proximum. Græculus magister. armoe instructor græcus. nec aliud quicquid græcis feruiturum ac molliciem ac tulisse putant romani: quam gymnasia & palestra: quibus reliquæ sicut adolescentium animi: ut penitus efformarentur. hinc puerorum amores gigni: hinc somno: & deambulationibus iuuenum corpora corrupti: hinc saltationibus: & motu composito: & certo: & delicato cibi genere debilitari: quibus de causis ab armis se delapsos esse non intellexerunt: contentiq; pro stre nuis ac fortibus militibus se bonos palestras: & athletas dici: & haberi ad somnū: molliciemq; deflare runt auctore Plutarcho hæc igitur si quis effugere studet: in puluere prodire: & sub diuo manere oportet. græci enim referente Curtio profectiōem honestarum artium malis moribus corruerunt: i quos Pl. senior acerrime inuehitur: genitores omnium uiciorum: & omnium corruptores appellans. meminisse apud quendā græcū latios appellasse græcos ignominie causa: quanto magis græculos: ut apud Iuuenalem Græculus eforsiens. Ex omnibus ex numero oium. extra ceterorum aleam. Patrio more. romana militi. Sine exēplo. nouo. Enam ueterum plura adhuc extant. Secū certare. se imitari: niti ad uirtutem exemplo suo: & se sibi æmulandum proponere. Solum in cōparabilem. Incunabula. principia a teneris unguiculis fuerunt. Rudimenta. tyrocinia. Soidas recitat Traianum trasigisse iuuentem tanta prudētia: ut neq; audacia periclitaret: & senectutē eo animi robore: ut ocio nō marcesceret. Parthica lauro. laura pro gestis contra Parthos. neq; intelligenda illa Traiani expeditio. qua Parthos superauit ut Dion & alii græcorum meminere: unde illi Parthico cognomen indidit: sed cum iuuenis

Corona muralis.
Corona ciuica.

Parthorum incurſiones reſſiſſit: quod uideſ Mart. ibi reſpicere. Parthoꝝ proceres: duceſq; Scitū dum, Mart. loc⁹
iſta & quæ ſequunt in cōmendationē Traiani Scribit. Gloriā, triumphalem. Nomē cognomē. Ma
gno terrore. illi decernebat ouatios qui ſine ſanguine ſed ſolo terrore: hoſtes domuiſſet: & equo albo co
ronatus lauro urbē ingrediebatur. Rhenū. Germanos ſuperans. Rhenus Germaniæ fluui⁹ Belgas a Ger
Rhenus.
manis ſegregans: theſicage alpiū in acceſſor: ac præcipiti uertice ortus: modo flexu in occidentē uerſus
ſecundū Tacitū ſeptentrionali oceano miſceſ: ut inquit Appianus Rhenus & liſter potiſſimū romanis

gloriā patris augens: nomenq; germanici iā tū
merere: cum ſerociam: ſuperbiamq; parthorum
ex pxiō auditis magno terrore cohiberes: Rhe
numq; & Euphratē admirationis tuæ fama cō
iungeres: cum orbem terrarū non pedibus ma
gis: q̄ laudibus pagrares. apud eos ſemp maior:
& clarior: quibus poſtea contigiſſes: & nec dum
imperator: nec dum dei filius eras: Germaniamq;
cum plurimā gentes: ac prope infinita uarietas
interiacentis ſoli: cum pyrenæus: alpes: immēſq;

occidētē ſi ſumen Moſam ſe ſpigit. Euphratē. Parthos: nā ſiſ fluuius Babyloā mediā ſecar: cui iſperabāt Euphrates
Parthi. poſt Gangē flumina totius Aſiæ nobiliora Auphrates & Tygris ex armicæ mōribus fontes hēnt.
diſtant ār iter ſe ſtadiis mile & gngentis: delatq; p Mediā & Paretanos deſcendūt in Meſopotamiam:
quā undiq; circūdantes regioni nomē indiſiderūt: deinde p Babylonā fluentiā i mare rubrum deſerunt.
hæc ſumpſiſſimus ex Diodoro: Herodoto: Strabone: cū alibi: tū lib. xi. Euphrates aut a Boreali Tauri fa
tere exorietis priō p Armeniā fluit occidētē uerſus: deinde ad auſtrū flexus inter Armenios & Cappa
docas & Cōmagenos Taurē recidit: grefſus uero cū prope Syriā peruenierit: ad hemalem ortus reuertit:
uſq; Babylonā & ad Tygrim Meſopotamiā efficit: ambo in perſū ſinū ſiniunt: horū Euphrates ma
ior eſt: & plus regionis flexus alueo pcurrit: Plī. oriſ Euphrates i præſectura Armeniæ maioris Carātidet
uē uidere qui primē adierunt: Domitius Corbulo i mōte Abi: Lucinius Mutianus ſub radicibus mō
ris: quē Capoten adierunt: ſupra Cymrā. xii. mil. pa. initio Pixirates notatus: & quæ latius ſequunt li
bro. v. cap. xliiii. Philoſtratus lib. i. ſunt qui dicant quandā partē maximā Euphratis dilabi ita: ut ad ma
re nō perueniat: ſed in terra curſus ſui ſinē recipiat: quidā & audacius de eo loquētes aſſerunt: ipſum cū
diutius ſub terra fluuierit: uſq; i Aegypto apparere: & Nilo cōpleri: p Rhenū & Euphratē uoluit ſigni
ficaiſſe nā ſorē orientis & occidentis. Pedibus. qbus incedebat. Quā laudibus Xenophō de laudibus
Ageſilauꝝ tolerantia antecellit ubi la borā: ſi ſit tēpus: & robore: ubi fortitudinis ſit. ppoſitū: & mēte ubi
conſiliū opus adiſſit: hic præſentia uideſ mihi iure optimo uir bonus apprimē pbandus. Maior. in diē cre
ſcente uirtute. Contigiſſes. perueniſſes. Nec dum imperator. eras. Dei. Neruæ. Germaniā. ois Ger
mania a Gallis Rheniſq; & Pannoniis Rheno & danubio fluminibꝫ: a Sarmatis: Daciſq; mutuo metu
aut montibus ſeparat: cætera oceanus ambit: latos ſinos & inſulage imenſa ſpacia cōplectens. Pōponi⁹
Germaniā inquit hic rippis Rheni uſq; ad Alpes: a meridie ipſis alpiſ ab oriente Sarmaticage conſi
nio gentiūq; a ſeptentrione ſpectat oceanico littore obducta eſt: omitto quæ a Ptolemæo: & Plinio di
cunt: quog; ille in terminatione ieiunior: hic nō totā ſibi cognitā prouinciā fateſ. Infinita uarietas. imē
ſum ſpaciū & ſolitudo: eſt. n. imenſa Germaniā: & in multis locis deſerta: quā terrā informē: aſperam
oculo: ſpaciū culta: aſpectu: ſcribit Tacitus. Pyrenæus. mons in Britanniā pcurrens oceanū: tū inter
terras frōte cōuerſus Hiſpaniā irrupit: & minore ei⁹ pte ad dextrā exreſa trahit ppetua latera cōtinu⁹
p oēm donec p uinciā longo limite imiſſus i eā littora: q̄ occidētī ſunt aduerſa: pueniat. hæc Pōponius.
ad Diodoroſ Pyrenæi q̄ uocant montes altitudine: & magnitudine longe alios excellūt: nā a mari qd ad
meridiū iacet: uſq; ad oceanū ferme ad ardōs ſitū Galatiā ab Hiſpaniā diſtans: p Celtiberiā quog; præ
dunt ſtadiis tribus milibus. ſerunt olim igne a paſtoribus iniecto montanas oēs regiones cōbuſtas: quæ
ex re mōtes aiunt cognominatos pyrenæos: aut Gallias Germaniā cōnectit: aut decipiſ ſecūdus i deſerti
piciō Germaniā: nō. n. pyrenæus Germaniā a Gallis diſterminat: & Hiſpaniā a Gallis ſecūdū oium
quos legerim deſcriptionē: quāuis unas Dionyſius diſſentire uideat: ſequit inquit Pyrenes mons: poſt
hunc eſt Celtica tellus Eridani ſontis contigens reuca fluuenta. Alpes. a meridie recludūt germaniā
a Italia: ſicut ab occaſu Gallias: uerū quæ Germaniā diſtingunt prim pœnæ: prim græcæ dictæ a cādore
nium Feſtus appellat: ut putat mutatiōe deſect: aſpirat: nā q̄ nos albi: græci αλβον dicūt ſiue ſecūdū
ſcriptores græcos ab Alpe ibi iſter ſectio: aut a multitudine albae niſis: ut ab alto alpes q̄ ſūt emiſerēs

Legio.

Alii montes, quales Abn obti: & Sarmatici. Nisi his cōpararentur, nā cōparatione Pyrenæi & Alpium minores sunt. Legiones: pedites: quia fere tota pedibus cōstitebat legio quod Servius & Vegetius testantur: primo legionem triū milium fuisse prodit Varro, unde milites dictos, Plutarchus tamen in Romulo sex milium peditū: & sexcentorum equitū compleuisse numerū. Lilius refert legionem plerumque scribi solitam quinīs milibus peditū: equitibus in suas legiones trecentis: nono tamen belli punico legio nem fena milia ducentos pedites: & trecentos equites habuisse. in bello macedonico memorat: quina milia ducentos pedites & trecentos equites: Ser-

uius sex milia peditum: & trecentos equites. Eutropius uero tantum sex milia: uerum Pompei⁹ meminit sex milium & ducentorum hominū primum. C. Marium legionem descripsisse: cum ante quattuor milium fuisset unde etiā quadrata appellabatur, satis constat militum numerum i legione modo auctum: modo imminutū pro imperatorum iudicio, Gellius auctor i una quaq; legiōe fuisse centenas. lx. manipulos. xxx. cohortes. x. ar Modestinus epturiones. lxxi. erant autem ipsi pedites in duas diuisi partes in legiones & auxilia, legiones non nisi de ro. militibus die b inf. auxilia proprie ad cōfcedatos referēbatur, romana autem uirtus præcipue in legionum ordinatione excellebat, dicta legio ab eligendo: q. oocabulum eorum desyderat fidem: atq; diligētiā quibus milites probantur. Raperes, historicorum uerbum: qui cum celeriter ductum exercitum uolunt significare raptum ag. non inquitant. Non uehiculum nota uir Domitianum dum Traianum admiratur: illam enim Suetonius Tranqui. commemorat i expeditione & agmine equo ratiussed ita assidue uetum: nec minus notanda Casti

inconstantia: qui bellum Britanicum confecit modo tam festinanter & rapidē ut prætorianæ cohortes contra morem signa iumentis imponere: & ita subsequi cogerentur: interdum ita segniter: & delicater ut octophoro uehēretur: atq; a propinquarum urbium plebe oerri sibi tias: & conspergi propter puluerem exigeret. Respexisti. curasti. ascendisti. Dion incedebar Traianus semper cum toto exercitu pedibus: flumina uero quæcūq; milites pedibus pariter ipse uadebat. Leuis. agilis: Hic. equos non ut te ueherens sed ut honestate subsequebatur. Et cum cæteris. sic legefi. & cum subsequebatur nullum habet sensum. Vfus. necessitas. Statiuorum. castrorum quando scilicet munitis castris statua habebant: & per tempus ibi permanebant. Vegetius libro tertio docet quomodo statua castra uel hyeme uel hoste vicino firmanda ordinandaq; sint. Campum. planiciem. Attolles. excites. equites non solum in planis: sed etiam in abruptis: & fossarum hiatu difficilissimis fectis: Seq; & equos suos exerceri uoluerunt rei militaris periti: ut nihil iis in necessitate prælii accidere posset incognitum: nam & quotidiana armorum exercitia: plus ad famitatem militum putauerunt prodesse q̄ med. cos: & in confli. chu posse præstare uictoriam. Iniriua laboris. dubitatio: cum quæere uideatur utrum de duobus dicat. Perseuerasti. in laboribus. Plus tamen. maioris fortitudinis indicium est. Ille Domitianus. ordo est ille conceperit. & reitqua. Illa. immania. admiratiue dictum. Ab Hispania. ubi militabat Traianus. Vt ualidissimum præsidium. tanquam te fortissimum defensorē sui aduersus germanicos tumultus. Iners. def. tim. idus. Virtutibus. uiris bonis. Tunc. eo tempore. Timore. ne libi imperium auferret. Ille genitus loue. Hercules ex Alcmena. nota fabula. Dura. ardua. periculosa: comparat Traiani gesta Heraclei laboribus. Regi suo. Eurystheo saeuo tyranno: cui in omnibus parebat lunone cogente. Indomitus. inuictus Hercules. Referebat. oculis monstris. Inueniteris. experimentis comprobassēs. Alius super alias. pluribus. Expeditionibus. prouincis: bellis: ab eo q̄ præcedit ad id q̄ sequitur. nā expeditio est militaris apparatus: cū se explēant a cæteris negotiis belli ad eundē gsa. Alio munire. hōstioni expeditiōe. Tribun⁹. militaris. de quo alibi copiose. Diuissimiss. remotissimas. lōge distantes. Terras. Parthiā & Hispaniā ac Germaniā. in diuersis orbis partibus suas. Firmitate. robore

alii mōtes: nisi his cōpararent: muniūt: dirimūt: que: p hoc oē spatiū cō legiones duceres: fere potius. cāta uelocitas erat: raperes: nō uehiculū unq;: nō equū respexisti. leuis hic: nō subsidiū itinēris: sed decus: & cū cæteris subsequebat: ut cuius nullus tibi uis: nisi cū die statiuor: proximū cāpum alacritate: discursu: puluere attolleret: Initiū laboris mirer: an finē multū est qd perseuerasti: plus tñ qd nō timuisti ne pscueras: nō posses. Nec dubito quin ille: q te iter illa germaniz bella ab Hispania usq; ut ualidissimū p̄sidū exciuerat: iners ipse alienis uirtutibus tūc quoq; iudus iperator: cū ope eaq; indigeret: tantā admirationē tui nō sine quodā timore cōceperit: quātā ille genitus loue post labores: durāq; iperia regi suo idomitus sp̄s idesulq; referebat: cū aliis sup alias expeditiōibus mūere alio dignus iueneris Tribunus uero diuincissimas terras teneris ad huc annis uiri firmitate iultrasti. iā tūc p̄monen-

Fortuna.laudat a præcedentibus. Penitus.optime. Præcipere.imperator creatus. Cōtentus.fuisti. Prosperiſſe.tū procul uidiſſe:& factū militæ candidatū. Aegliſti tribunū.te in tribunatu geſtiſti:& tanta pſtanta obiſti. Dux.imperator. Poſſes.deberes. Tpe docēdi.cū alius ppoſitus eſſes. Stipēdia decē.decē militias decē annos:nā stipēdiū nō ſolū ſemelſtre:ſed annuū militū ſalariū dicebaſ auctore Var rone:dictū a ſiue nūmo ſignato:q p ſtipēs ſecūdū Vlp.i.p modica æra colligaſ. Mores gentiū.Vlyſſes habitus prudēs cognitiōe multarū gentiū:& diuertiōe morū.

Stipendiū.

te fortūa: ut diū penitus pdiſceres: quæ mox pci pere deberes. neq.n. proſperiſſe caſtra: breuēq militiā quali traliſſe cōtentus ita egiſti tribunū: ut eſſe ſtatim dux poſſes: nihiſq diſcēdū haberes tempore docēdi. Cognouiſti p ſtipendia decem: mores gentiū: regiōnū ſitus: opportunitates locorū:& diuerſam aquarū: caliq temperiē: ut patrios fontes:patriūq ſydus ferre conſueſti:quoties equos:quoties emerita arma mutaſti. Veniet ergo tēpus:quo poſteri uiſere:uiſendū tradere minoribus ſuis geſtienti:q ſudores tuos hauſerit cāpus:quæ reſectiōes tuas arbores:q ſomnū ſaxa præterint:q dēniq tectū magnus hoſpes iſpleuerit:ut tūc ipſi tibi ingentium ducū ſacra ueſtigia uiſde i locis mōſtrabant. Verū hæc olim:impræſentia quidē quiſquis paulo uetultiſior miles: hic te cōmilitone cenſet. quotus.n. quiſq: cuius tu non ante cōmilito q Imperator: inde eſt: qd prope oēs nomīne appellaſ: quod ſingulorū fortia facta commemorata nec habent adnumeranda tibi pro repu.uulnera: quibus ſtatim laudator:& reſtiſtis cōgiſti. Sed magis p dīcāda moderatio tua: quod inuictus bellicis laudibus pacē amas: nec

etia. Veniet. laudat a futuris. Sudores. labores: meditationes. Reſectiōes. reparationes: prandia. Quæ ſaxa. quæ antra ſaxoſa: & ſpecus. Præterint. cooperuerint. Magnos hoſpes. magnus uir ho ſpino ſuſceptus. ſic ſaxatit Euander apud Virg. Herculem: ubi Cacus interfeciſſet: & illius exemplo hortatur ut ingrediatu domum ſuam: hæc inquit limina uictor Alcides ſubiit. Impleueris. uel alluſit ad magnitudinem: nam ſuit Traianus proceræ ſtatutz: uel ad amplitudinem maietatis. Tunc. cū priuatus militares. Ipſi tibi. tibi ipſi. Ingentium ducum. magnorum imperatorum. Sacra. ueneranda. Veſtigia. ubi illi conſitiſſent. Olim. in futurum ſient. olim tria denotat tempora præſens: præteritū. futurum. Impræſentia. nunc dicitur impræſentia & ipreſentiarū a locupletiffimis authoribus. Hic. ueteranus. Cenſetur. numeratur. ſuit tibi cōmilito. Quotus. quis eſt tam inſimilis: & obſcuræ fortis.

Non ante fueris. Nomine appellaſ. imprimis debet iperator ſuos milites cognofcere: legimus enim multas ſæpe clades accidiſſe romāis propterea quod annua uel ſemelſtria tantū imperia ducibus cōmittebantur: quo breui tēporis ſpacio: ut ſuis militibus aſſueſcebant. Cōmemoras. teſtiſ ſcilicet uirtutis uniufcuiuſq. Nec habent. tranſitio adornatio: cū breuiter oſtenditur quid dictū ſit: & quod confequatur: hucufq: enim laudauit a rebus bellicis: nunc ad earum moderationē tranſitum facit. Habent adnumeranda illi poſſunt milites referre. Moderatio. quæ ē in animo cōtinens modēſtia cupiditatū. Sunt qui inter ſe diſſerte putant: moderationem & modēſtiam: quod illa ſit morum: hæc uultus probi taria quæ modēſtus: qui utriq præditus ſit. laudandū initium a uirtutibus animi ſumit: in quibus conſiderandum ſi quid iuſteſti: quid fortiter: aliud honeſte: aliud prudenter fecerit. Quod inuictus. frequentatio: cum ſcilicet res diſperſæ coguntur in unum locum: quo grauior ſit oratio. hic enim laudes bellicas: penes: adoptionē laureæ ex Pannonia ſimul collegit. Quod inuictus bellicis. artibus pariter

Moderatō

Statins. Mixta notis bellis: placidâq; grētia pacē. Pater. fuit. Adoptionis die. eo die quo fuisti adoptatus a Nerua iam n. dixerat: allata erat ex Pannonia lautea id agentibus diis ut inuicti imperatoris exortu uictoriae insignē decoraret: hāc imperator Nerua in gremio louis collocarati: cū repente solito maior & augustior aduocata hominū concione: deorūq; re filiū sibi hoc est unicū auxiliū fessis rebus assumptis. Ex occasione omni quæris triūphos. uerū tamē Dion tradit sumpsisse Traianū expeditionē aduersum Armenios: & Parthos sub prætorū quidēq; Armenioq; rex diadema nō a se sed a rege Parthoq; coepisse: re autē uera cupidine gloriæ. Nec prouocas. nec hostē incitas ad bellū. Magnū. magnæ moderationis argumentum.

Stare. cū exercitu. Si trāseas. certus eras si Danubiū trāsisset se superaturū hostes: & de eis triūphaturū: tu tñ noluisse cōferre manus: cū reculantibus. Alterū. stare i rippis Danubiū cōtra gentē imanē. Alterū. nō audiū triūphi cohibere se: nō dissimile Mart. illud: q uirū putat dū pōt scribere uersus disertos nec scribat. & M. Tul. li. ii. de oratore. dicere autē Enniū facilius a sapiente siliam ore i ardētī opprimi: q bona dicta tenere: unū merito laudandus ē Traianus: q rebus bellicis & laudibus in. nutritus contentus fuerit hostē repressisse dū posset uincere. Hostes tui q nolunt

quā: uel p̄ tibi triūphalis: uel adoptionis tuæ die dicata capitolio loui laurus: iocirco ex occasione oī qris triūphos. nō times bella: nec puocas. Magnū est ip̄ator Auguste: magnū ē stare i Danubii ripa: si trāseas certū triūphū: nec decertare cupere cū reculantibus: quoq; altēq; fortitudine alterū moderatiōe efficit. nā ut ip̄e nolis pugna re moderatio: fortitudo tua p̄stat: ut neq; hostes tui uelint. Accipiet ergo aliqui capitolii non inanes currus: nec falsa simulachra uictoriæ: sed sp̄atore uerā: ac solidā gloriā reportāte trāquillitatē & tñ confessa hostium obsequia: ut uincēdus ne

Domitiani triumphi.

pugnare uerentes fortitudinē tuam. Capitolii. in qd triūphantes curru uehebant. Inanes. non solidā gloriā: & uerū triūphū reportantes. Nec falsa. Domitiani falsos triūphos mōstrat: e quos Germanicū notat Tacitus in uita Agricolæ. inerat Domitiano conscientia: densi fuisse super falsum & Germaniā triūphū: emptis p cōmercia: quoq; habitus & crines i capituōq; specie formarent: q i libello de moribus Germanoq; obscuris tergit: q ut statim p se conici possit: ide iquit. primis rēporib⁹ Cymbri maris triūphat q uicti sunt. Dion. Domitianus expeditionē sumēs i germanos & nūq; bellū intuitus rediit. nā expeditiōnes p̄tim sponte suscepit: p̄tim necessarij: sponte in Catos: necessarij unā i Sarmatas legione cū legato simul cæsar in Dacos duas primā Oppio Sabino consulari oppresso: secūdā Cornelio Fusco præfecto cohortiū prætorianarū: cui belli summā cōmiserat. de Cætris Dacisq; post uaria prælia duplicem agit triūphū: de Sarmatis laureā modo Capitolino loui retulit. eadē fere scribit Eutropius. at Paulus sub nomine inquit superatorū hostium de extinctis legionib⁹ triumphauit. Dion. bellum ad uersus Dacos sumpsit: nunq; tamē cū hoste congressus: falso in urbē scriptis se illos superasse: senatus tamē tot ei decreuit: ut fere totus orbis romanis subiectus imaginibus: & statuis Domitiani argenteis autēisq; impleret. uerum Iulius Frontinus lib. i. stratagematicōn suoy; siue illud opus sub Domitiano fuerit editum: & ideo non ausus ultra progredi: Imp. iquit Cæsar Domitianus Augustus Germanicus: cū Germanos: qui in armis erant uellet opprimere: nec ignoraret maiore bellū molitione inuituros: si aduentū tanti ducis p̄sensissent: p̄fectionē suam sensu obtexuit Galliæ sub quibus inopinātō bello affusus contusa immaniū ferocia nationū provinciis consuluit: & paulo post. Imperator Cæsar Domitianus Augustus cū Germani more suo & saltibus & obscuris latebris subide impugnarent nostros: turūq; regressum i. pfunda syluay; haberēt: militibus p. c. xx. milia passuū adit: nō mutauit tantū belli statum: sed & subditi ditioni suæ hostes: quorū refugia nudauerat. huius expeditiōis Mart. & Papius inde cū adulationē meminere: & Germanici triūphi Eusebius. ad hæc græcorū quidā scribere q i Gallā intrēs: & socios quædā depopulatus: admodū elatū tanq; magnū aliquod fecisset: quare militibus duplex stipendii dedisse. Iosephus lib. vii. Domitianus Cæsar audita Germanoq; defectione q̄q; iuuenis tantā rei magnitudinem suscipere nō detrectauit: illi autē expeditionis fama percussū se ei dederunt: sed hæc gesta uidēt adhuc uersipilano uiuo. Non falsa. Tacitus libro. xv. de Nerone ubi narrat Cæseniū. Perū cū suis uictum a Parthis: at Romæ inquit trophæa de Parthis: arcusq; medio Capitolini montis sistebantur. Simulachra uictoriæ. in triumphis producebantur machinæ: delatæ pet feruos in tabulatis: in quibus præliorū simulachra reddebant: cernere erat uincentes romanos: cadentes cæsosq; hostes una: fugientes alia hostes: insequentēq; Quiritēs: oppugnare urbes: defendiq; alia: alia capiti: utiq; excidit: & singulis i machinis: & rebus: quæ gererēt primariū hostiū duces simulati eodē erant uestiū hitu: in quo post ueri ante currū uicti sequebantur. nā & Appianus libro. ii. ubi explicat triūphos a Cæsare duetos summoy; uiroy; imagines uel occisoy; uel fugatorū solitas in pompā triūphi de ferri monstrat. quinimo regionū: urbiū: castellorū simulachra p̄ducebant. Sed. ordo est: sed accipiet tranquillitatē ip̄atore Traiano reportatē uerā & solidā gloriā. Obsequia. parēt hostes ip̄eris nostris: & sp̄ote faciunt imperata:

ut non opus fuerit eos vincere:ideo monstraſt ouationē duxiſſe Traianū. Hoc, oratio: vincere hoſtes ſine cæde:alibi de Spurinna. offēſatorq; bello ſeroeciſſimā gentē(qd ē pulcherrimū uictorie genus):terrore pdomuit. Niſi ex contemptu. niſi cō hoſtes parere ſperis noſtris reculaſſent. Barbarus. Decibalū deſignabat Dacord regē iam tunc bellū parantē. Inſolentia: ſupbia. Næ. certe. ſi diphthongæ affirmatiſ aduerbiū:qd etiā Diomedes ſcripſit næ certe & ualde ſignificare memorā: hoc deſpēdēs i prima apud Terentiū comœdia:& Secūdus nō multo poſt ſcripſit næ ille in tā breui tpe effaceret: & alibi: næ ſuſtra-

Næ

mo fuerit. pulchrius hoc oībus triūphis: neq; nūq; niſi ex contemptu imperii noſtri factū eſt: ut uincere mus. Q uod ſi quis barbarus rex eo. iſolētia: furorilq; pcelleret: ut irā tuā: indignationeq; mereat: in ille ſiue interfuſo mari: ſeu flumini: bus immenſis: ſeu præcipiti mōte defendit: omnia hæc tam prona: tāq; cedentia uirtutibus tuis ſentiet: ut ſubſidiſſe montes: flumina: exaruiſſe: interceptū mare illataſq; ſibi nō claſſes noſtras: ſz terras ipſas arbitret. Videor iā cernere nō ſpoliis puſciā: & extorto ſociis auro: ſed hoſtilibus armis: captorūq; regū catenis triūphū graueſ. Videor ingētia ducū noīa: nec ideo cora noībus cor pora uocitare. Videor itueri i manibus ſequentē mox ipſū te ſublimē: iſtantēq; curru domitar: gētū tergo: aſn curtū autē clipeos: quos ipſe pto deris. Nec tibi opima deſuerint: ſi quis regū ueni-

cū exercitu pconſule romanis legibus parebat: ac ueſtigalia pendebat. Extorto: ablato: dirrepto. reſpicit Domitianū. Hoſtilibus. ſi legē hoſtibus erit articulus: & diſunctim pferem hoſtibus: armis. ſi uero (qd magis pbo) hoſtilibꝫ armis erit cōſētio: ut hoſtilia arma opponatꝫ puſciāq; ſpoliis: & captoꝝ regū catenæ: extorto ſociis auro. hoc dicēdi mō Naſo dū Liuiū ſolaſ ē uſus. Aſpicia regū luſcia colla catenis: Duray p ſz uas uincula nexa manus. Regū catenis. nā captiui reges cū a portis uſq; ad forū: triūphantū curruſ honēſt aſſent: ſimul atq; in Capitolū ſedeſſe coepert imperator: abrepti catenis: qbus curruſ deuincti fuerāt: & in carcerē tracti nec abun: reſtis eſt ille quicunq; panagyricū Cōſtantino Cōſtantū dixit. Graue. reſpexit ad nomeꝝ ingentē captiuoꝝ & ſpolioꝝ. uates nimis ſunt plerunq; rege ſcriptores: nā non ſolū hac ofone ſtimulatus eſt Traianus cōtra Decibalū: ſed ſere ſingula pōxit: quæ i Dacico triūpho geſta poſtmodū fuisse. Ingētia ducū noīa. an reſpexit ingentia Decibali ſacta: an ſicut indicat ſequentiā ad ſonū horrendū barbaroꝝ nominū: q audientibus horrore incutit. Nec inde. cora. ingentia. paria. Videor. ordo & ſenſus uideor intueri mox ipſum te ſublimē ſequentē i manibus hoc eſt hoſtes ligatos manus: & curru iſtantē tergo domitarū gentium. quantum ex Plur. in triūpho. Aemylī liet cognoscere: prio arma: & uniuerſa rerū præda procedebat i triūpho: deinde captiui: quos imperator purpura & auro cōſerta ueſte idutus: & lauri ramū dextra gerens curru ſublimis pone ſequē batur: circa quē milites partim iocos: partim Imperatoris laudes cōcinebant. Currū. uideor intueri cly peos hoſtiles. Opima. ſpolia: quæ dux duci detrahitis: trunco ſiquidē mōſtræ quæruſ abſciſſo: & i trophæi modū fabricato affixa quæq; uerſum ſpolia impendebat ornate plurimū ac decore diſpoſita: mox accedente populi frequentia Imperator tollebat in currū: conſequēbatur exercitus deo ac ipſatori in condita carmina canens: inde pcedens & ad Feretriū louis templū aſcēdens: ea ſiſti ſolemnī dedicatione ſuſpēdebat: primus Romulus ab Acrone Ceminienſi rege detracta ſpolia opima retulit: extructo templo in uertice Capitolini colliſ: ſedus. A. Cornelius Coſſus Tolūnio heſtrico: tertio & poſtremꝫ. M. Clau dius Marcellus Galloꝝ rege Viſidomaro: ſiue Briomato: ut interdū legimꝫ. nec multitudine commotū eius doni uulgata laus eſt. Feretriū autē louem appellat: quod trophæa feretro ueſta. ideſt e feretro trophæa ferantur: alii q; fulmine feriāt: cæteri q; in bello ferri ſoleat. ſi quis inquit Diomysius uelit tropeuchonitue ut quidā ſentit. ſeyphorū: ſiue q; oēs excellit: oēmq; i circuitu eſpræhēdit naturā rerū: & motū: hyperphēterē: nō aberrabit a uero. maubias eōſ ſpolia: priuſtas opima uocitant. Numā tū Pōpi liū i cōmentariis. prima: ſecūda & tertia memoraiſſe opima traditū ē: primaq; capta loui Feretriū: ſecūda

Opima.
ſpolia.

Feretrius
lupiter

Optimare.

Martii: tertia Quirino consecrari iussit: primo asses recentos: secundo, lxx. tertio, e. præmiū esse constituit. Festis opima dicta credit magnificat: & ampla spolia ab opesicut opimas hostias pingues: inde uerbū optimare q̃ est pinguem facere deductū: quo Apuleius & Columella uti sunt. uerū Flavius Vopiscus in Tacito optimare usurpauit: p̃ abunde honorarem: sensim inquit suam nunq̃ nisi agrestibus optimauit. Coniectū, asperdū: repulsionē. Oppositū, uera lectio uel dicatur coniectū oppositū. Proxima, cū cōtentus fuisse repulsiſſe Germanor. Vicisse, bellum gessisse: & per id uicisse, cupidius, uincere: ut triumphares. Quia uiceris, quia cōtēgerit uincere: cōtrariū illi ex prio epistolari libro: nō ideo p̃dicare q̃a fecerit: sed ut p̃dicerent fecisse credunt, cōtētio color. Castrorū, militariē, nam Dio scribete Traianus milites sub disciplina cōstituit: ut neq̃ insolescerēt: ne cōtra se auderent insurgere: sed quieti imperia facerēt. Refouisti, reparasti, resuscitasti, emendasti. Malo, inobedientia: supbia. Inertia, imperatoris. Cōrumacia, insolentia militū: q̃ designabant parere suis ducibus. Tutū, repetitio. Reuerentiā, honorē cū timore. Charitatem, amorē. Quisq̃, est: q̃ aut nō timet amari. Qui certus ē amari a militib⁹. Aut timet amariq̃ amef. Offensā, cū dubitant de amote militū. Gratiz, cū certi sunt amari.

Securi, imperatoris fidē militū nō uerētes. Operibus bellicis, Exercitationibus, meditationibus sterfune cāpestrib⁹, similiter cadēs. Aprē, adiunctio, cū uerbū postpositū: qd̃ superiores p̃es ofonis cōprehēdit. Is est uere, Imminete, milites in p̃niciē suā ip̃endete. Intēdi, machinari: struere insidias: uimul piculū. Persuasio, q̃ milites sibi mala struerēt. Illoq̃, imperatoris. Hostilia, iniqua, crudelia. Timebant, hostilia. Studia, artes. Corpora, quæ nō exerceant. Languescere, uilesceere: infirmari: insitū robur p̃dere. Incuria, firmitate neglecta. Hebetari, obscurari, obturari, explanatio ex propriis & uisitatīs uerbis consistens. Porro, certe, Cæterorū, hostiliū. Principū, optimatū. Validorū, exortū, maiore sydere eleuatio ad nostrū hemispherium: ut exoriente sole lunæ splendor obscuratur illa lucente cæterarū fulgor stellarum hebetatur. E autem similitudo: quæ sumitur ante oculos negocii ponendi causa. Aduentu, adueniente imperatore ad exercitum. Legatorum, qui uicarias uices absente imperatore gerunt: & illius imperio parent. Inumbratur, obscuratur: minuitur. Eras, in exercitu. Villos, dignitatis alicuius. Quisq̃, cū imperio: & magistratu. Ex eo, ex p̃sentia tua. Reuerentiā accesserat, te p̃sente magis obseruabant. Sumis, militibus in honore cōstituit. Infimis, priuatis: gregariis, laudat Adrianus Traiani successor a Dione: q̃ milites ad oēm pugnam specie exercebat: hos honore afficeret: illos officii admoneret: ut exēplo suo meliores ac fortiores redderet. Sic imperatorē cōmilitonēq̃ miscueras, sic imperatori grauitatem & militarem comitatem oportune retinebas, magna Traiani laus: qui duas res diu diſiunctas ita coniunxerat: ut nullum reprehensionis locum relinqueret: sic Tacitus Neroam cōmendauit: quod res olim diſsociabiles miscuisset principatū & libertatem. sic Macrinū uxor a Secūdo ce-

re i manus audeat: nec modo telorum tuoq̃: sed etiam oculorū: minarumq̃ coniectum toto campo: totoq̃ exercitu oppositum perhorrescat. Meruisti proxima moderatione: ut quando cunq̃ te uel inferre: uel propulsare bellum coegerit imperii dignitas: nō ideo uicisse uidearis: ut triumphares: sed triūphares: quia uiceris. Aliud ex alio mihi occurrit, quā speciosum est quod disciplinam castrorū lapsam: extinctamq̃ refouisti: depulso prioris seculi maloni inertia: & cōtumacia: & dedignatione parendi. Tutum est reuerentiā: tutum charitatē mereri, nec ducū quisquā: aut nō amari a militibus: aut amari timet: & inde offensæ gratiaq̃ pariter, securi instant operibus: ad sunt exercitationibus: arma: mœnia: uiros aptat, quippe non is princeps: qui sibi imminere: sibi intēdi putet: quod in hostes paretur, quæ persuasio fuit illorum: qui hostilia cum facerent: timebant. Eodem ergo tempore, militaria studia: nec animos mō: sed & corpora ipsa languescere: gladios etiā incuria hebetari: retundique gaudeban. Duces porro nostri non tam regum cæterorum: q̃ suorum principum insidias: nec tam hostium: q̃ commilitonum manus: ferrumq̃ metuebant. Est hæc natura syderibus: ut parua: & exilia ualidorum exortus obscuret, similiter imperatoris aduentu legatorū dignitas inumbratur, tu tamē maior omnibus quidem eras: sed sine ullius diminutiōe maior: eandem authoritatē præſente re quiseque: quam absente retinebat, quin etiam pleriq̃ ex eo reuerentia accesserat: qd̃ tu quoq̃ illos reuererere. Itaq̃ perinde summis: atq̃ infimis carus: sic imperatorem: commilitonemque miscueras: ut flu-

Reuerentiā accesserat, te p̃sente magis obseruabant. Sumis, militibus in honore cōstituit. Infimis, priuatis: gregariis, laudat Adrianus Traiani successor a Dione: q̃ milites ad oēm pugnam specie exercebat: hos honore afficeret: illos officii admoneret: ut exēplo suo meliores ac fortiores redderet. Sic imperatorē cōmilitonēq̃ miscueras, sic imperatori grauitatem & militarem comitatem oportune retinebas, magna Traiani laus: qui duas res diu diſiunctas ita coniunxerat: ut nullum reprehensionis locum relinqueret: sic Tacitus Neroam cōmendauit: quod res olim diſsociabiles miscuisset principatū & libertatem. sic Macrinū uxor a Secūdo ce-

Pacatus in panagyrice Theodosius duas inquit res diuersissimas sanxī metū & temeritatem. Exactor, censor. Intenderes, augeres. Releuares, leuiorem faceres cū te uiderint operum participem. Confite-
cuti sunt, hoc etiam amplius a te milites habēt. Quā tibi, q. optime illos noueras. Reuocabāt, in urbē
ab exercitu, urdinē rei exeq. Castrorū, militū. Iter, tuū fuit ab exercitu ad urbē. Nec uero ego, occu-
patior: cū dicimus nulle dicere: quod tūc maxie dicimus. In laudibus tuis, in numero tuarū laudū. Ad
uentū, hospitū. Nō pater, ac liberorū stuprator, intellectus exornatio: cū res tuta de parte cognoscitur:

dium omnīū laboremq; & tanq̃ exactor intende-
res: & tanq̃ particeps: locūq; releuares, Felices
illos: quorū fides: & industria nō per Iternūcios:
& interpretes: sed ab ipso te: nec auribus tuis: sed
oculis: pbanē. cōsecuti sunt: ut absens quoq; de
absentibus nemini magis: q̃ tibi crederes. Iā te ci-
uium desideria reuocabāt: amorēq; castrorū supā-
bat charitas patriæ: iter idē placidū: modestū
ut plane a pace redeūtis. Nec uero ego in laudi-
bus tuis ponā quod aduētū tuū: nō pater quisq;
non maritus: expauit. affectata aliis castitas: tibi
ingēita: & inata: iterq; ea: quæ imputare nō possis.
Nullus in exigēdis uehiculis tumultus: nullū ei-
ca hospitā fastidiū. annonā: quæ exteris. ad hoc
comitatus accinctus: & parēs. dīceres magnū alī
quē ducē: ac te potissimū ad exercitus ire. adeo
nihil: aut certe parū itererat iter ipatorē factū: &
breui futūq;. quā dissimiliū nup̃ alterius pricipis
trāsitus: si tū trāsitus illē: non populatio fuit: cū
abactus hospitum exerceat: solaq; dextra: leuaq;
pusta: & attrita: ut si uis aliq; uel ipsi illi barbari:

quos tradat Dīs Traianum pectorū ama-
torem fuisse citra tamen aliquid inuasiā.

Maritus, ne uxores suam ut raperes, me-
morat Tacitus Vitellium apud senatum
dixisse se a parentibus audiuisse: ipsos ui-
disse: arripit coniuges ad libita Caesarum.
ut alios priores omittam: q̃ aliās uxores
sibi usurparūt: Domitianus contra dātis
multorū uxoribus Domitiam Longinam
Aelio Lamie nup̃ in matrimonium ab-
duxit: & Iuliam fratris filiam alii colloca-
tā corripit. ad hæc Paulus Diaconus refert
Constantinū iperatiorem adeo socios affli-
xisse: ut uxores a maritis: filii a parentibus
separerentur. Affectata, comparata con-
tra sui naturam: simulata. Castitas, quæ
refertur non solū ad uirginitatem: sed et
ad oīum turpiū obsecrarūq; rerū abstīnē-
tiam. Ingenita, inrita, naturalis. Interq;
ea, bona castitas est cōnumerāda: quæ nō
possis tibi ipsi ascribere: sed deo innata. n.
fuerat: non cōparata abstīnētia. Imputa-
re, ascribere. Vehiculis, ad uehenda milit-
rū impedimēta. Fastidiū, ambigū ē an
q̃ hospitā uisita nō fastidiret: an q̃ nō eēt
fastidio suscipientibus se in hospitium.

Annona, ciborū, uisū erat tibi par cete-
ris. Spatūsiā liberet Adriānus cibis castris
bus i ppatulo utebas: hoc ē laudat: cafeo:

Castitas

Annona.

posca: exēplo Scipiiūs Amyliū: & Metelli: & authoris sui Traiā: duro, n. & alpo uisū cōtēros sic rē mi-
litarē cōstituit ut p multū tps ab eo facta p lege & militari iūstituto haberēt. annonā aut p copia frugū
Martius ad mūcipales usurpat: nō debet scribēs decuriones uilius p̃stare frumētū cibis suis q̃ anno
na exigūt. sic Valēt. de administratiōe rerū ad ciuitatē pertinentiū. satis constat annonā p commeatu, i.
ōmni poculento & esculento usurpari, nam Varro libro. ii. rei rusticæ & Trang. in Tiberio annonam
Macellū: Columella uini ac musti annonā libro quarto: tertio Vegetius pro omni commeatu posueret
ut pabula inq̃ frumētū. ceteraq; annonarū species: quas a prouincialibus consuetudo deposcit: matu-
rius exigant. Iuuenalis satyra. ix. ueneni annumam etiā dixit. sed commodius ad frugem refertur. nam
Iulius Cæsar libro primo belli ciuiliū annonam creuisse: & militū uires inopia frumenti diminutas affe-
rit: & Columella regiōis annonam ubi de pastinato solo agit. Pl. libro. xviii. & Columella. viii. posterū
annonam: pro uilitate frugū & abundantia, apud Vegetium & Lampridium lego duplicem annonam
pro duplo frumenti dari militibus. annonariam legē tulit. P. Clodius tr. pl. qua frumentū populo gratis
daretur. Ad hoc, præterea. Accinctus, paratus: expeditus: promptus. Te potissimum, te principem
modestissimum. oratio uenusta. Ire, tanto ordine redibat. Factum, inter te iam creatum. Et breui
futurū, tanta moderatione incedebas: nam postq̃ facti sunt imperatores solent insolescere ppter furtu-
nam: futuri uero modestiam prætere: ut inde fauorem hominū acciperent. Quam dissimilis. arti-
ficiosio hoc, nam Aphthonius in suis præexercitamentis iubet cūparatione uti debere in laudationibus
q̃ nūc Secundus obseruat: pessimi principis iter & optimi inter se committens. Nuper, pauci ante an-
nis. Principis. Domitiani. Transitus, per Italiam dum redit ab expeditione. Si tamen, dubitatio.

Abactus, ab itatione hospitū per uim a sedibus suis. Perusta, trāslatio ab igne. Attrita, cōculcata.
Dextra leuaq;. hinc inde undiq;. Vt. tanq̃. Vis, belli furor. Barbari, Getæ: Sarmatæ: Germani.
faciunt hic ex oratione Pompeiana, M. Tulli uerba illa: propter auariciā imperatorū quantas calamita-
tes: quocūq; uenit sit uestri exercitus ferant: quis ignorat: itinera quæ per hosce annos in Italia p agros:

atq; oppida ciuium Ro. nostri imperatores fecerunt: recordamini: utrum plates arbitramini per hosce annos militum uestrorum armis hostium urbes: an hybernis sociorum esse deletas: neq; enim potest exercitus is continere imperator: qui se ipsum non continet. Quos fugiebat. supra monstrauius plures clades perpeſſum Domitianum per barbaros. Domitiani. crudeliſſimi & auariſſimi tyranni. Nō principis: cuius eſt curare ciues tanquam filios. Pro tua gloria. reſpectu gloriæ tuæ ſcilicet q̄ hoc per tineret ad tuam gloriam. Edicto. a te facto poſt reditum in urbem de ratione expenſarum. Quid in utruq; uestrum quid expendiſſet in expeditione ſua Domitianus in Germanos & quid tu. nam longe minora Traianus impenderat ſua moſteſtia. Cum imperio. cum exercitu. Calculum ponere. eō putare. expenſarum rationem facere. Tāquam. nam ante occupatam temp. ab imperatoribus ſolebant duces rationem impendii reddere: ſic boni principes deberent expenſi curam tenere: tanq̄ ſi populo eſſent reſtituri rationem. Edicat. edicto oſtendere: & declarare. Ita. ſi omnibus pronunciabat. Quod pudeat. maximos theſaurus. notat Domitianum: qui militibus ſtipendia duplicauit. Conſtat. refert. Duobus. Domitiani & Traiani.

Coniecturam. cognitionem per ſigna nam coniectura eſt directio quædam rationis per ſigna ad ueritatem: dicta a coniectura: unde etiam ſomniorum: atq; omniū interpretes coniectores uocantur auctore Fabio libro. iiii. Hoc. Traiani exemplum. Vel illud Domitiani: qui nullam impenſam ſuæ expeditionis edixit. Non ne. multum illa ornam ſecundum Cic. de oratore habiti honores: decreta uirtutis præmia. Nouos. repetitio. Titulos. ſplendida cognomina. Patris patriæ. primum Romulum patrem patriæ conditoremq; alterum urbis haud uanis laudibus: milites inter iocos Camillum de Gallicis triūphantē appellauere: ſed ex decreto patrū omniū primus Cicero deſecta cōiuratione Catilinæ dictus eſt referēte Plut. me minere huius rei luue. ſatyra. viii. Pli. ſenior libro. vii. Appianus libro. ii. poſtea mulri hoc cognomen rē recepe ſiue adulatioe: ſeu merito: ideo dicti patres patriæ q̄ eā quā patres in filios poteſtate: ipſi in ciues haberēt: an potius hoc inſtitutū honoris q̄ ipſi cauſa: ut ipſi tāq; p̄ces ſubiectos admonerēt ac amaret ut filios: & ciues principes tāq; parētes obſeruariet. Seneca libro. i. de Clemētia patrē qdē patriæ appellamus principē: ut ſciat datā ſibi patrē patriæ quæ eſt tēperatiſſima liberis cōſulens: ſuaq; poſt illos reponēs. & Simonides apud Xenophontē præcipit ut princeps exiſtmet ciuitatem ſuam propriam eſſe domū: ciues uero p̄p̄inquoſi amicos autem filios: & filios uelut animā propriam: & hos omnes obligare nitatur officio. Pugna. contentio fuit ut aſſumeres cognomen tū patrī patriæ. Victimus. obtinuimus. Primo ſtatī die. ut Cæſar dictator. recepit & Auguſtus: ſed uix a patribus expugnatus. Aſtimator. iudeus. Te mereri. beneficiis tuis in patriam collatis: cuius exemplum poſtea ſecutus eſt Antoninus Pius. Eſſes. affectu patrio & amore in ciues: ſicut iubet Xenophon. Fieres. cognomen tū a ſenatu acciperes. Nec publicæ pietatis. nihil referebat ad amorem publicum quo nomine uocareris. nam & ſi Cæſarē te dicebant: parentē tamen patriæ iutelligebant: ſed tua beneficia hoc uerbo uoluerunt exprimere: ne ingrati uiderentur: ſi te non appellaffent hoc cognomine: cū uerus pater eſſes patriæ. Ingrata. patria. Quod quidē nomen. ſi quā agis te parentē benigniſſimū & indulgentiſſimū. Vt. quomō. Agnoſcis. tuos ciues tāq; unus ex illis. Eoſdē. tibi pares & cōfortes. Par. hūanitate

Cōiectura

Pater patriæ

Maior illa uera maiestas imperatoris: & diis proxima sibi ueneratione comparare uirtutibus egregiis. Ingressus pedibus. Inuehi equo. Importari ceruicibus seruorum. Non dico. Interpretatio. Al-
bentibus. candidis. nequis traheretur triumphantium currus. Arrogantius. superbius. Proceritate. alti-
tudine. prædiximus Traianum fuisse itatura proceram. Sed de superbia. contrarium color. Triumphasti quia
tua humanitas uiceris priorum imperatorum superbiam. non. ut illi in urbem es importatus noctis humi-
lis: sed pedibus introisti. Actas. senjū: & pueritia. Infolito spectaculo. quia imperator ab exercitu uenies
in urbem pedibus iret. Te paruuli no-

tusque urbem tuam ingressus es. Iam hoc ipsum:
quod ingressus es: quod mirum: lætumque: nam prio-
res inuehi: & importari solebant: non dico qua-
driugo curru: & albenibus equis: sed humeris
hoiū: quod arrogatius erat. tu sola corporis pe-
eritate elatior aliis: & excellior: non de patientia
nostra quendam triumphū: sed de superbia prin-
cipum egisti. Ergo non ætas quæquā: non ualutudo:
non sexus retardatū: quo minus oculis isolito spe-
taculo impleat. Te paruuli noscere: ostētare iu-
uenes: mirari senes: ægri quoque neglecto medicū
imperio ad conspectū tui: quasi ad salutē: sanita-
tēque prorepere. Inde alii se satis uiuissē te uiso: te
recepto: alii nunc magis esse uiuendum prædica-
bant. Feminas etiam tunc fecunditatis suæ ma-
xima uoluptas subiit: cui cerneret: cui principii ci-
ues: imperatori milites pepissent. Videres referta
tectis: ac laboratā: ac ne eum quidē uacatē locū:
qui non nisi suspensum: & instabile uestigiū caperet.
oppletas undique uias: angustūque tramitē relictum
tibi: alacri hinc atque inde populū: ubique par gau-
dium: parēque clamorē. itaque æqualiter ab omnibus
ex aduentu tuo læticia percepta est. quæ omnibus
uenisti: quæ tamen ipsa cum ingressu tuo creuit:
ac prope in singulos gradus adaucta est: gratū erat
cunctis: quod senatū osculo excipies: ut dimissus
osculo fueras: gratū quod equestri ordinis decora
honore noīum sine monitore signares: gratū quod
tantumnum ultero clientibus salutatis: quasdam
familiaritatis notas adderes: gratius tū quod sen-

scere. distributio: eorum in plures res: aut per-
sonas negocia quædam dispartimur: pos-
ta autem sunt infinita pro præteritis im-
perfectis indicatiui. hic etiam (non enim
uerborum ne lectoribus: sed salubrio: & si-
licet modo profum) comprehenditur dis-
solutio: quæ coniunctionibus uerborum
et medio sublati: partibus sepeatis effec-
tur: uidetur iuuenes & senes. esse similiter
cadens. Sanitateque. quæ facillē Vespasi-
anum locupletissimū auctorem prodide-
re: qui excremento oris resperit genas: et
ei & oculorum orbis: & statim illi dies et
luxit. alium manu ægrum pede suo calca-
tum morbo soluit: quin & Spartianus me-
morat mulierem oculis captam receptisse
lumen: quod Genua Adriani fuisse exor-
sculata. Prorepere. quæ de pedes ite more
serpentum. Inde ahi. ethopœia pul-
chra: de qua Aphthōus. ethopœia ē quæ
personam habet cognitam. morem uero
tantum fingit. hic romā sunt persona co-
gnita: fingit autem quæ dicere possent. Sa-
tis uiuissē. se mori felicē. sic Cornelius Ru-
fus optabat superuolere Domitianū: ut mo-
riturus post illius tyranni nec liber si ri-
pisset successori bene cōmissus. Magis
esse uiuēdū. fruēdū diu felicitate tēporum
sub optimo principe. Fecunditatis suæ.
copiæ filioque suoque. Videres. descriptio:
quæ rerū consequentiū cōtinet perspicuā
& dilucidā cū grauitate expositionē. Re-
ferta. plena spectationibus. pariter Claudia
nus de triumpho Honoritiquū licet con-
surgere tectis. Vna replet turbæ facies: un-
dare uideres ima uisus altas effulgere ma-
tribus ædes. Tecta. quia Traiano erat tri-
seundū. Laborantia. uix sufficere la hone-
ri. Suspensū. ambigū. piculofus. erat. n.
occupata loca: ubi nemo poterat firmite

stare. nec nisi cū discrimine. Tramitē. uiam. a transuerso dictū opinatur Varro. Quæ omnibus. æquali-
ter uenisti. In singulos gradus. per singulos passus. an per singulos coniugū liberorūque cœtus per sexū
& ætate dispositos: refert Tacitus factū in Nerōis ingressu. Osculo excipies. at Nero si Trans. credi-
mus: neque adueniens: neque proficiscens quæquā osculo impartuit: ac ne salutatiōe quē. ipsa certe uirtus. M. Tul-
lio de oratore tradente in eam rerū usu ac moderatione maxime cernit. tradenda in laudatiōibus etiā
hæc sunt naturæ & fortunæ bonæ: in quibus est summa laus non extulisse se in potestate: non fuisse insolentē
propter abundantiam fortunæ: & copiæ: non superbæ ac libidinis: sed bonitati ac moderatiōis facultatē: & ma-
teriam dedisse. Ut dimissus. ut deosculatus fuerat senatores ab urbe proficiscēs. Equis ordis decora. i. eq-
tes. circūto color. decora dictis respexit ad auri fulgorē: quo eques illustrabatur. Gratū. repetitio: & distri-
butio. Honore noīum. noīabas cū honore. Sine monitore. sine nomēclatore: quod suggerere solet noīa ne-
scientibus. Tantū. et. sup. quia dictū ē in præcedētibus plura. Clientibus. Dionysius tradit & Plut. Ro.

Client.

Patronus.

mulum patronatum uocasse susceperunt pauperum humiliumque patrocinium & officia instituisse utriusque: clientibus & patronis percommoda: beniuolas ciuilescq; actiones eorum facillè, enarrare oportebat patronos clientibus suis legitimarumque noticiam non habuissent: presentibusque ipsi siue absentibus pariter omnia perficere quæque faciunt pro filiis patres, pecuniarum quoque: & qui circa eas uersantur contrahunt rationem explicare causasque ipsos pro clientibus iniuste oppressis suscipere: ac si quis etiam actionis aliquis nomine læderetur: accusantibus respondere: denique omnem eis quietem

Lictor.

Capitolium.

sim: & placide: & quantum respectantium turba pateretur incederes: quod occurrantium populus te quoque: te immo maxime astaret: quod primo statim die latus tuum crederes omnibus: neque enim stipatus satellitum manu: sed circumfusus undique: nunc senatus: nunc equestris ordinis flore: prout alterutrum frequentia: genus inuasisset: silentes: quietosque lictores tuos sublequare. nam milites nihil a plebe habitu: tranquillitate modestia differebant. Vbi uero coepisti Capitolium ascendere: quod lata omnibus adoptionis tæ recordatio: quod peculiare gaudiū eorum: qui te primi eodem loco salutauerunt imperatorē. quæ etiā deū ipsum tuū precipua uoluptatē opis sui coepisse crediderim. Vt quidē hisce uestigiis instisti: quibus parens tuus ingens illud deorum platurus arcanum: quæ circumstantiū gaudia: quæ recess clamor: quæ similis illi dies: quæ hūc genuit die: ut ple

treum primum: postea patronum proximum nomen hēre: quæ Massurius scribat: in officiis apud maiores ita obseruari eē: primum tutelæ: deinde hospitii: deinde clientii: cognato: postea affini locū fuisse. Respectantiū. remoratiū. Populus. multitudo. Te quoque te. repetitio. Immo maxime. correctio. Altaret. ad hæreret. stiparet. Latus. uitam. nam solēt principes latus suū monire satellitibus: unde etiā latrones dicti lateris custodes. Circumfusus. circumdatus. Flore. primoribus. Inuasisset. creuisset: ualidior inuasisset: ut modo senatorū: modo equitū caterua medius prout altera horū maior unda circumstantes sub mouisset. Lictores suos. ministros publicos. xii. lictores cōsulem præcedebant cū securibus & uirgarū fascibus: siue lora gerentes auctore Plutarcho: qui iussu principis continuo cōprehensos uincirent: unde a ligato lictores dictos multi crediderunt: quæ Tyro libertus referēte Gellio uel a lino uel a licio appellatos scribat. Habitu: tranquillitate: modestia. articulus: cū singula uerba interualis distinguunt cæsa oratiōe. Capitolium. collem Saturninum: duplex in urbe fuit Capitolium uetus & nouum: auctore. P. Victor: ubi omnium deorum simulachra celebrabantur in octaua regione at uetus in sexta fuit & alibi ut Capua: & Pausanias super theatro Corinthiaco meminit fuisse templū Iouis Capitolini. romanū igitur Capitolium Tarpeium a Tarpeia uocatum: deinde iussu Tatquini Superbi dum loci templi fundamenta aperiretur inuentum eē caput nuper occisi hominis: faciemque habens uiuis similē: & a capite manentē sanguinem calidū adhuc & recentem: quæ uisa species haud per ambages artem eam imperii: caputque rerū fore portendebat: idque ita cecidere uatesque: in urbe erant: quoque ob eam rem consulendū ex Etruria accurrant. Dionysius ut est Licio copiosior: romanos uates non intellexisse ostendit: tradit: & missos in Etruriam legatos uatem cōsulturos: quibus prius a iuuenē uatis filio instructis ne deciperent a patre: responsū in hæc uerba. uiri romani dicite uestris ciuibz fato dari: caput totius Italiz fore hūc locū: in quo caput eē reperit: ex eo Capitolium ab inuento capite uocatur. Adoptionis turæ. commoratoriū: in loco firmissimo diutius manet & eodem sæpius reditur. Primum. dum magna uoce adoptaris a Nerua. an quæ magis placet: dū ad exercitū iturus Capitolium ascendisses cōsultatus est imperator optimus. i. a. n. dixit ois quæ limē Capitolii infederat ad ingressum tuū foribus reclusis: ut docuit euerus te cōsultauit imperatorē: nec alter a cūctis omen acceptū est. Deū ipsum tuū. potius intellige Iouē: quæ Neruam: illū. n. asserit huius adoptionis auctore: hūc uero ministrū. Operis sui. adoptionis. nam præduxerat: deorū hoc opus fuisse, hisce uestigiis. eodē loci. Parens. Nerua. Illud arcanū. adoptionē tuā.

humanitatem ut pote ducta ex bono & a quo: & a nobis constituta: quibus nisi bonus princeps non subest. Ut honor. excellit. Quæ. imperatoris dignitates. Aequalitatis metu. ne nobis uiderentur æquales. Vsum. pedum amiserant. non gradiebantur. circuitio color. Humeri: ceruicæq. nam hexaphoro. uel octophoro uehebantur. Super ora nostra. eminentiores. luuialis. satyra. in turba cedente uehetur. Dices: & ingenti curret super ora liburno. Seneca. quos supra capita hominum: supraq. turbam delicatos lectica suspendit. Humus. mortales homines. Communia. nobiscum: quia pedibus incedunt: sed excellunt gloria. Nec

uereor. licet interdum in media oratione pri exordio: & facere attentos auditores q. hic usurpat ab eius persona de quo loquitur. Ea. beneficia. uirtutes. Reuerentius. magis admirabile. Illibata. a me intacta. Carptim. modice. Perstringi. degustari. Sequitur. accidit: suppressit aliam partem. scilicet quæ uero dicuntur: tanta quanta dicuntur dumtaxat esse uideantur: nam non semper omnia dicenda sed aliqua suppressenda: quæ possit auditor per se intelligere. Leuiter. breuibus. Locupletatas tribus. triginta quinque tribus in urbe fuisse satis constat. hunc locum ut alia multa Claudianus in laudibus Honorii secutus inquit. tecum præclara uocauit Ditandis ad dona tribus. Congiarium. munus quod populo. sicut donatiuum: quod militibus dabatur. Tacitus additum nomine Neronis donatiuum militi: congiarium pilibus congiarium dictum a congio mensuræ genere: cuius meminit Varro libro secundum de re rustica: laedis inquit duos congios addunt: Fabius Sexto incusans angustiam congiariorum: quæ amicis dabantur: exitum Hemerianam dixit Maximus: nam congiario commune liberalitatis atque mensuræ. Paulus. ff. xxi. pro uase uinario usurpat. & Nouello Mediolanensi tricongio a tribus congis epotis uno speru spectate miraculi gratia Tiberio princeps cognomine fuit: ut scribit Plinius. lib. xxi. p. liber. silitate Tacitus: plebiq. congiariorum quadraginti nummi uirum dati. Tranquillus. in Augusto. congiaria populo frequenter dedit: sed diuersæ fere sumæ: modo quadragenos: modo tricenos: nonnunquam ducentos: quinquagenosq. nummos: ac ne minores quidam pueros præterit: quis non nisi ab. x. ætatis anno accipere consueverent. nostrorum quidam tradidere: ignotari unde deduceretur congiarium. sed uerbum sola consuetudine sibi notum: & nullam habens præter latinitatis originem: cum multorum testimonio probetur congium esse uasis genus: & inde ad uaria deductum. Totum. integrum.

Donatiui muneris. Milites. ostendit Traiani animi magnitudinem: quia donamus his: quibus nullo beneficio sumus obnoxii. Repræsentare. donare: munerare Tranquillus in Vitellio p. subito inferre. uerba inquit: & plagas saepe uulnera: nonnunquam necem repræsentantes aduersantibus. Marcellus iuriscōsultus p. numerationem congiariorum subita. ff. xxxv. posuit repræsentationem. interdum repræsentare significat ostendere. idem: sed hæc uerba uident repræsentare fidei cōmissum. Papinianus. ff. xxxvi. absolute pro reddere. Quibus popularibus. Diuersitate. q. populus plus: miles accepit minus. Aequati. in hoc quod priores accepissent: & si tantum donatiui partem: populus æquatus est militibus: q. si posterior in accipiendo munere fuit tamē integrum accepit: ita ut q. fuerat in honore miles cōsecutus maius: id populus munere minore liberalitate adæquauerit. Statim. postq. promissum fuit: non sero datum. Edictum tuum. congiarii pronuntiationem. Erasorū. delectorū & numero eorum qui accipiebant congiarium. erasere. n. delere. Tranquillus

cellis: ut honor: ut potestas: quæ super homines quidem: hominum sunt tamen. ante te principes fastidio nostri: & quodam æqualitatis metu usque pedum amiserant: illos ergo humeri: ceruicæq. seruatorum super ora nostra: te fama: te gloria: te ciuium pietas: super ipsos principes uehūt: te ad sidera tollit humus: ita cōia: & confusa principis uestigia. Nec uereor. P. C. ne longior uidear: cum sit maxime optandum: ut ea pro quibus aguntur principi gratiæ multa sint: quæ quidem reuerentius fuerit integra: illibataq. cogitationibus uestris referuari: quam carptim breuiterq. perstringi: quia fere sequitur ut illa quidem: de quibus taceas: tanta quanta sunt: esse uideatur. Nisi uero leuiter attingi placeat: locupletatas: tribus: datūq. congiarium populo: & datum totum: cum donatiui partem milites accepissent. An in mediocri animi est his potius replere: quibus magis negari potest: quæ in hac quoq. diuersitate æqualitatis rō seruata: æquati sunt. n. populo milites eorūq. partem: & priores populus militibus: quod posterior: sed totum statim accepit. n. uero q. benignitate diuisū est: quate curæ tibi fuit: ne quæ ex liberalitatis tuæ fieret? Datum est his: qui post edictum tuum in locum erasorū

Congiarium

Repræsentare.

Eraseret.

in Domitiano refert equitem ro. et alium iudicum albo. Subditi, substituti: a scripti. Illi, subditi post edictum. Aequati sunt ceteris, par congiarium acceperunt. Fluminibus auctis, ne posset venire in urbem. Distinebatur, detinebatur: impediatur. Veniret, ad congiarium, repetitio. Tuum, tibi conueniens. Munificentia ingenio, subtili inuentione liberalitatis. Contrahere, coniungere. In tercedere, opem ferre, oratio casus. Hominem humanis casibus subiectum: ut pote absentem non participare congiarium. Quam ciuem, q. participem congiarii.

subditi fuerant: æquatiq. sunt cæteris illi etiam: quibus non erat promissum. Negociis aliquis: ualitudine alius: hic mari: ille fluminibus distinebatur. expectatum est prouisumq. ne quis æger, ne quis occupatus: ne quis deniq. longe fuisset: ueniret quisq. cum uellet: ueniret quilibet: uel posset. Magnificus Cæsar: & tuū disūctissimas terras munificentia: ingenio uelut ad mouere immensasq. spacia liberalitate cōtraheret: intercedere casibus: occurrere fortunæ: atq. omni ope adniti ne quis e plebe romana dāre congiarium: te hominem magis sentiret se fuisse: q. ciuem. Aduentante congiarii die obseruare principis egressum i. publicum: insidere examina infantū: futurūq. populus solebat. labor parentibus erat ostēdare paruulos: impositosq. ceruicibus adulantia uerba: blandasq. uoces edocere. reddebant illi quæ monebantur: ac platiq. irritis pēibus surdas picipis aures ad strepēdā: signatūq. quid rogassent: quid nō impetrasent: donec plane scirent: differebātur. Tu ne rogari quidem sustinuisti. Et quanquam lætissimum oculis tuis esset conspectu romanæ sobolis impleri: omnes tamen anteq. te uiderent adirent: recipi: incidi iussisti: ut iam inde ab infantia parentem publicum munere educationis experirentur. crescerent de tuo: qui crescerent tibi: alimētisq. tuis ad stipendia tua peruenirēt: tantūq. omnes uni tibi: q. tum parentibus suis quisque deberet. Recte Cæsar quod spem Romani nominis sumptibus tuis suscipis. nullum est. n. magno principi immortalitatemque mericuro impedii genus dignius: q. quod erogatur in posteros. Locupletes ad tollendos liberos ingentia p̄mia: &

summa palatio. Examina. uerbum opportune translatum. pro multitudine nouæ prolis instar apum: q. Columella libro primo etiam de aliis animalibus examina duxit: & infestis inquit aculeis armata gignit animalia: quæ in nos densissimis examimbus inuolant: culices præsertim itelligens. Insidere, occupare, sedendo expectare. Futurus populus, uelut mox futuri homines & populus. Ostentare, principi. Paruulos, filios suos demonstrare, exornatio, dabatur autem congiarium parentibus ad alendos filios. Edocere, instruere uerba precantia patres suos filios solebant. Illi, pueri. Reddebant, dicebant. Monebantur, dictabantur: fugerebantur a patribus. Platiq. filii, non. n. omnes qui petebant congiarium accipiebant. Surdas, similes: tergiversantes, Irris, quibus nihil essent accepturi. Ignari, quia pueri & non intelligentes quid peterent. Plane scirent, iam adultis cognoscerent se præteritos. Conspectu ro. sobolis. intuitu paruulorum. Soboles, de uitibus & alis arboribus dicitur pululibus præsertim ab radice: transferuntur etiam ad animata: nam idem de equis sobolem pullos filios dixit: & de hominibus frequentius. Recipi, adnumerari. Incidi, in res notari, inferius. n. & quāto maiorem infantium turbam iterum atq. iterū uidebis incididabis congiaria si uoles: nā non scripti pueri ab imperatore publicis sumptibus non aiebantur. Parentem publicum, te patrem patriæ. Crescerent, traductio. Tibi, i. usum tuum siue ad pacē siue ad bellum. Stipēdia, militaria. Omnes, paulo minus quinque milia ingenuorum deberent. Spem, pueros in quibus spes laudati potest. Nullum est. n. sentētia.

Examini

Soboles.

Erogatur, distribuitur. In posteros, in eos qui post te uisuri sunt. Ingētia præmia. Tranq. cū Augustus legē de maritanis ordinibus: quā. Q. Metellus auctore L. Iulio iduxerat: se uerius q. cæteras emēdas: præ tumultu recusantiū perferre non potuit: nisi adēpta demū lenitate parte p̄mā: & uacatione triennii data: auctisq. præmiis: sic quoq. abolitionē eius publico spectaculo principiter postulantē equite accitos Germanici liberos: receptosq. partim ad se p̄tim in patris gremiū ostēdauit manu uultuq. significans ne grauerent imitari iuuenis exēplū. inde abbreviator L. Iulii. Q. inquit Metellus censor censuit ut ducere uxores omnes egerent omniū liberorū creandorū causa: exrat oratio eius: quam Augustus Cæsar cū de maritandis ordinibus ageret uelut eo tēpore scriptam in senatu recitauit. Tacitus libro. xv. memorat patres habuisse ius petendi magistratus: & sortiendi puincias: ac hæreditates usurpādi: & quæ

sibi subsequuntur. Vipi. respondet. legibus cautum : ut singuli anni per singulos liberos remittantur ad honores: & in panagyrico Constantini & Maximiani scribitur: leges hæc: quæ multa calibes notaue-
runt: parentes præmiis honoratur vere dicuntur esse fundamenta reipub. quia seminarium iuuentu-
ris: & quasi fontem humani corporis semper romanis exercitibus ministrarunt: & reliqua. Pares. in-
gentes. Ratio. uia. Bonus. liberalis. Occasum. deficientibus ciuibus. est autem reperitio. Defe-
ctum corpore. sine membris & thorace positum eo modo defectum a Secundo: quo a Martiale Dulcia
defecta modulatur carmina lingua: pro
eo quod deficit. Tuetur. se & imperium
suum. Parentum: liberorum. articulus
grauis. Excipiet. applauderet tibi ad-
uenienti. Ne rogarent. nam gratia quæ
sit non rogata gratior est. Tollere. ha-
bere. Expediat. sit utile. Nisi uices hu-
manæ fragilitatis. nisi casus mortalium
præsertim mortem. circuitio. Insanabi-
les. incurabiles: desperatos. Principis
ira. qua solebant absumi interdum filii.

In spem congiariorum. repetitio & si-
militer cadens. Adeo certe. expletiva
dictio interdum multum significans utra-
que significatione apud Terentium & Vir-
gilium. inuenies. Nihil. traductio. Lar-
giatur: auferat: aliat: occidat. contrarium
exornatio. Concupiscant. tollere. Cõ-
tra. non inueniuntur qui filios concupi-
scant si imperator largiatur & auferat. ul-
detur notasse Domitianum: qui initio li-
beraliteras experimenta dedit: omnes circa
se largissime profecutus: congiarium
populo nummorum. ccc. ter distribuit: epu-
lum equiti: senatusque panariis plebei-
que sportellis cum obsonio distribuit: omne
genus rerum missilia sparsit: sed conuer-
sus ad rapinas nihil pensi habuit: quin
prædaretur omni modo bona uiuorum
& mortuorum: neque in clementiæ teno-
re permansit fuisse enim non solum ma-
gnæ: sed & calidæ inopinatzque sæuitiæ.

Næ. certe. Ille. Domitianus. Bre-
ui. an quia sero dissimulatam sæuitiam
patet fecit. Effecerit. sua sæuitia. De
tuo. de rebus imperialibus: non ui & con-
tra fas a ciuibus extortis. Ut serarum
catuli. similitudo per breuitatem. San-
guine & cædibus. bonis occisorum. Quod
nemini est ereptum. Dion in hanc senten-
tiam pedibus iuit. Traianus inquit a pecu-
niis alienis & iniustis cædibus abstinit.

Quamquam. correctio. Hunc. Traia-
num factum esse pauperem. Alio autē.
correctio per interrogationem. Profu-
disti. dilargitus es. Flagitii. sceleris. In
seclatione eius. taxatione. infamia. hoc fa-
cisse Neronē post britanni funus legitur
apud Tacitū largitione potissimum quæq;
amicorum iungentem: nec defuerunt qui
arguerent uiros grauitatem asseuerantes:
quod domos uilissq; id temporis quasi prædas diuississent: alii necessitatē adhibita credebant a principe

pares pœnæ cohortantur: pauperibus educan-
dis una ratio est bonus princeps. Hic fiducia sui
procreatos nisi larga manu fouet: augeat: ample-
ctitur. occasum imperii: occasum: reipu. accele-
rat. frustra princeps plebe neglecta ut defectum
corpore caput: nutaturumq; instabili pondere
tuetur. Facile est coniectare: quod perceperis
gaudium cum te parentum: liberorum: senum:
infantium: puerorum clamor exciperet. Hæc pri-
ma paruulorum ciuium uox aures tuas imbu-
it: quibus tu daturus alimenta hoc maximum præ-
stitisti: ne rogarent. Super omnia est tamē: quod
talis es: ut sub te liberos tollere libeat: expediat.
nemo iam parens filio nisi fragilitatis humanæ
uices horret: nec inter insanabiles morbos prin-
cipis ira numeratur. Magnum quidem est edu-
candi incitamentum: tollere liberos in spem ali-
mentorum: in spem congiariorum: maius tamen
in spem libertatis: in spem securitatis. Atq; adeo
nihil largiatur princeps: dum nihil auferat: non
aliat: dum non occidat: nec deerrunt qui filios cõ-
cupiscant. Contra largiatur: & auferat: aliat: &
occidat. næ ille tam breui tempore effecerit: ut
omnes non posteriorum modo: sed sui parentumq;
pœniteat. Quo circa nihil magis in tua tota li-
beralitate laudauerim: q̃ quod congiariū das de
tuo: alimenta de tuo: neq; a te liberi ciuium: ut se-
rarum catuli sanguine: & cædibus nutriuntur:
quodq; gratissimum est accipientibus: scilicet da-
ri sibi: quod nemini est ereptū: locupletatq; tā
multis pauperiorem esse factū principem tantū:
q̃q; nec hunc quidem. nam cuius est quicquid est
omnium: tantum ipse: q̃rum omnes habet. Alio-
me uocat numerosa gloria tua: alio autem: quasi
uero iam satis ueneratus: miratusq; sim: quod tā-
tam pecuniā profudisti: non ut Flagitii tibi
consciis ab infectione eius auerteres famam:
nec ut tristes hominum: moestosque sermões læ-

Adeo;

sceleris sibi cōficio: & ueniam sperante: si largitionibus ualidissimum quēq; obstrictū sit. ad hęc tradēte Dione. post necem matris Agrippinæ prætorianis Nero argentum distribuit: deinde multis editis spectacula missa spartit in populum: eduliam: equos: seruos: currus: aurum: argentum: uellem uariarum per tesseras dedit. Detineres. occupares. diuerteres. delictares. Alimenti. nam præter congiarium enam promissi dedit: alimenta. Nullam culpam redemisti. adiuncto color. non absoluit te ab ulla culpa & crudelitate: cum omni crimine careret. Impendio. liberalitate. Non uenia. antireton. Tribunali. fug

tio: materia detineres: nullam cōgiario culpā: nullam alimentis crudelitatem redemisti: nec tibi bene faciendi fuit causa: ut quæ male faceras: imputare faciles: amor impendio isto: non uenia qua estita est. p. q. ro. obligatus a tribunali tuo: nō exoratus recellit. Obtulisti enim congiariū gaudentibus gaudens: securusq; securis: quodq; ante principes ad odium sui leniendum tumentibus plebis animis obieciabant: id tu tam innocens populo dedisti: quam populus accepit. Paulo minus. P. C. quinque milia ingenuorum fuerunt: quæ liberalitas principis nostri cōquisiuit: inuenit: adsciuit. hi subsidium bellorum: ornamentum pacis publicis sumptibus aluntur: patriam: que non ut patriam tantū: uerum ut altricē amare condisunt. Ex his castrat ex his tribus replebuntur: ex his quando pascuntur: quibus alimentis opus non sit. Dedit tibi Cæsar aratem diu: quam mereris: seruētq; animū: quem dederunt: & quanto maiorem infantium turbā iterum: atque iterum subebis incidit: augetur enim quotidie: & crescit non quia cariores parentibus liberis: sed quia principi ciues dabis congiaria si uoles: illi tamen propter te nascuntur. Instar ego perpetui congiarii reor adfuentiam annonæ: huius alii quando cura Pompeio non minus addidit gloriæ: q̄ pulsus ambitus campo: exactus hostis

gestu. loco editor: sede. Exoratus. placatus. Gaudenibus gaudens. traductio. Principes præterea scimus Neronē post detectam coniurationem Pisoni a nam bi na nummum milia uiritum manipularib; diuississe & sine precio frumentum addidisse. Tumentibus. iratis. Obieciabant. tanquam offum Cerbaro. Populus. qui nō excedecebat: sed quiescat. Ingenuorum. libero rum. Adsciuit. sibi affumpsit nutriendos. Spartianus querit ac puellis quibus etiam Traianus alimenta detulerat: incrementum liberalitatis Adrianus adiecit. solum dari frumentum liberis testatur Capitolinus. pueros narrat & puellas nouorum hominum frumentariæ præceptioni præceperunt ascribi. Subsidium: suppetiæ loco militum deficientum articulus grauis. Patriam. traductio. Ex his. quinq; milibus paulominus. Tribus. urbanæ. Ex his. repetitio. Nascuntur. diuites. Quim longissimam. Quem. liberalem. incidi. ascribi. notari in ære.

Non. iocico augetur. Ciues. cariores sunt quam ipsi parentibus. Propter re. propter liberalitatem tuam. Adfuentiā annonæ. copiam frugum. laudar ab ætēdentibus. Hostis cura cōstituti erāt præfecti frumento diuidendo in populum siue donaretur siue minimo distraheretur non tam tributum q̄ uiritum: ut æquam portionem quisque caperet. hoc officii genus excogitauit Augustus: qui in difficulraribus annonæ grans plerūq; uel leuifimo precio frumentum dimensus est: & i magna sterilitate uenialitas & lausilarum familiaris: peregrinosq; ois exceptis medi

eis & præceptoribus: & parte seruicij: urbe expulsi: quo facto annona consuluit. dicere solebat. Autē nanus nihil po. ro. saturo letius. at cōtra immanis ille Caius nonnunq; horreis publicis præclusis populo famem indixit. Pompeio. Appianus lib. ii. bellorum civilium. Romani assidua fame diuini uexati Pompeium annonæ ois præfectum & prouisorum elegere: idemq; ut in piratico bello uiginti senatorii ordinis uiros addideret: quos ille uicissim per provincias partitus est: ipse nationes undiq; percurrentes urbem frumento: ceterisq; ad uictum necessariis repleuit: quia ex causa ad ampliorem adhuc gloriam petuerit ac potestatem. abbreviator Liti. Gn. Pompeio per quinquennium annonæ cura mandata est. sed uberius in uita Pompeii Plur. Cicero inquit pro lege orans frumentaria quodam modo iterum ois rationisq; pelagi po. ro. subiecti potestatem Pompeio integram dedit: & portus omnes: negotiorum conuentus: frugū dispensationes. & unico nomine oia nautica atq; terrestria Pompeio subdita. Clodius legē hanc a senatu p̄dusse ob annonæ caritatē aiebat: sed angustia annonæ emanasse: ut lex p̄mols aret: ueluti nō ferente Pōpeio potennā suā extinguisset ex nouo quodā magistratu excitare eā semp q̄ritate. alii dicūt hoc cōsulē Spinterē machinatū esse conātē ad maiore magistratū pmouere Pōpeū ut ipse ad regē Prolemzū restitutu dū mitteret. designat itaq; Pōpeū rei frumentariæ durū diuersa loca legatos amicosq; mittit: i Sicilia ipse atq; Sardinia deinde i Africa nauigans uī p̄ magnā frumētī cōpauit. repetiturus

ital.

Pomp. annona.

Romam cum mare procelis infestaretur: & gubernatores se alto committere timerent: primus nauem i grallus solui iussit anchoram clauitans nauigare est necesse: uiuere necesse non est. hac audacia & animo usus laeta cum fortuna omne fove frumento: & omne mare nauibus impleuit: unde & cæteris extra urbem incolis hic apparatus superabundans fuit ueluti a fonte quodam inensa frumenti copia manasset.

Non minus non fuit minus gloriosum. Pulsus ambitus camporum a petentibus magistratusque dabantur in campo Martio exclusa ambitio: & corruptella. Litui abbreviator. coniuratio eorumque in petito

marioriens triumphis: occiditque iussitque. Ne cuero ille ciuiliusque parens noster: auctoritate: consilio: fide reclusit uias: portus pacifici: itinera terris: lictoribus mare: littora mari reddidit: diuersasque gentes ira commercio miscuit: ut quod genitum esset usque: id apud omnes natum esse uideretur. Nonne cernere das: ut sine ullius iniuria omnis usibus nostris annus exuberet: quippe non ut ex hostico rapta: perituraque in hortis messes nequicquam querantibus sociis auferunt. deuehunt ipsi quod terra genuit: quod sydus aluit: quod annus tulit: nec nouis indictionibus pressi

sam: ita ut neque consilium per singulos annos exercitum ducerent bellum gerere fas esset. Hostis. pirata Cicerone cum pluribus hoc bellum Plut. in Pompeio: & Dion patiter: nec non Appianus: ac M. Tullius pro impatore elogendo. pluresque alii tradant: ut Lium compendia: rem tamen totam commodius. L. Florus uidetur expressisse: cuius hæc peroratio: quid prius in hac miser uictoria: uelocitatem: quod quadragesimo die paræsan perpetuam: quod amplius pirata non fuerunt. Oriens triumphus superatis Mitridate: Tygrane: Albanis: Iberis: Arabibus. Occidentis iussit. Domitium in Africa reliquis exercitibus Marti colligentem uicit & occidit. Iarbam cepit. omne uero belli Africanum tempus: uictoria: ex quo domitis hostibus subægit regionem: quadraginta dierum fuit: pro quo Magnus a Sylla cognominatus ante tempus triumphauit. in Hispania Herennium: Perpernam: Sertorium uicte: demum Syriam occupare concepit: atque per Arabiam mare rubrum attingere: ut undique qui orbem cingit oceanus trophæis suis impleteretur: etenim primus in Libya usque & æterius progressus est pelagus in Hispania apud atlanticum mare fines romæ imperii protendit. tertio Albanos prosequens ferme ad Hircanum pelagus progressus est. Iudea subacta regem eius Aristobolus cepit. memorantur hæc & plura ab antedictis scriptoribus. Ille: Pompeius. Ciuilis. humanus. popularis. Parens. Traianus pater patriæ. Vitis. annonæ: compar graue. Patefecit. prælitit ut tuto adiri possent.

Reddidit. liberauit ab omni incurfione. totum orbem latibundis purgavit. Littonbus littora: mare maritraductio. Commercio. facultate contributandarum mercium: qui usus maxime ex tota nauigatione comparatur. Natum. quia abunde omnia quocunque terrarum importantur. Vilius. sociorum: maxime fuculorum decimas populo romano persoluentium. hoc uberissime tradit. M. Tullius in Verinis. Exuberet. fertilis sit. largiter satifaciat. Ut. tanquam. Hostico. hostili terra. hosticam gloriam dixit Spartianus in Pescennio Nigro: & Vegetius hosticas naues: unde Hostum Hostilium a matre uocitatum petissimam uetustatis referunt: primus esset in hostico procreatus. Perituraque in hortis. nulli usus futuræ in hortis publicis. inueniuntur hodie in priuatis quas dominorum auaritia corrumpit longius reconditas: quod frugum imbecillitas patitur. Nequicquam querantibus. frustra querentibus apud magistratus pro rapina Annonæ: quam non sunt recepturi. Deuehunt. sua sponte ad nos transportant. Ipsi. socii. Quod sydus aluit. possunt hic notari tres exornationes. disiectio: repetitio: compar. sydus autem pro temperie cæli positum est. Nouis. insolitis. Indictionibus. tribus: quæ singulis tribus lictus patrimoniis indicabantur: unde etiam mansit apud quosdam consuetudo numerandorum annorum ab indictionibus. a. a spacio. xv. annorum. indicbantur provinciis primo lustro auri tributa: argenti secundo: æris tertio: ut in authenticis: & x. codicis de annorum & tributa: post quod sequitur aliud caput de indictionibus: ubi describit Diochianus indictiones non personis: sed rebus indici solere: & ideo ne ultra modum earundem possessionum quas possides contumacis Praefes provincie prospiciet. indicere enim iubere significat: & Sertius super illud templis indicit honorem inui indictiones fuisse extraordinarias. Ad. præter: uel in. Fiscus. imperatoria pecunia. Vide.

Hosticum

ut ostendit
L. Florus

Indictio.

tur, ad usum publicum satis. Licentem, ementem. Pl. libro. xliii. tunc audiū matronam oculi licentur, Apuleius secundo. si quis mortuum seruare uellent de precio licentis. dicitur etiam licitari. Pl. libro. vii. Aristidis thebanis pichoris unam tabulam centum talentis rex Atralus licitatus est. & licitatio emptio: conductio. Paulus de publicanis. licitatio uedigalium quæ calore licitantis ultra modum solitæ conductionis inflauit: ita demum admittenda est: si fideiussores (dones: & cautionem is: qui licitatione uicerit offerre paratus sit. licitatores uedigalium ad iterandam conductionē: antequam superiori condictioni satisfacta: admittendi non sunt.

Liceri.
Licitari.

ad uetera tributa deficiunt. Emit fiscus quicquid uidetur emergere: inde copiat: inde annonæ: de qua inter licentem: uendentemque coueniat: inde hic facietas: nec fames usquam. Aegyptus alendis: augendisq; seminibus ita gloriata est: ut nihil hymbribus celo: p; deberet: si quidē proprio semper amne perfusa: nec alio genere aquarum solita pinguefcere: quam quas ipse deuexerat: tantis

Conueniat. facile sint concordēs precii uilitate. Hic in urbe. Aegyptus, excessus pulcherrimus repetens rem alius. Aegyptus terra ex his hymbribus: mire tamen fertilis: & hominum: aliorumque animalium fecunda generatrix: difficilis accessu marique importuosa: & ab occidente quidē secūdum Iosephum libro quinto aridam Libyam habet obiectam. a meridie uero limitem: qui Syenæ ab Aethiopia diimitit: nauibusq; inuis Nili fluminis catacactas. itemq; ab oriente mare rubrum ad

Aegyptus.

Cosoton ciuitatem usq; diffusum: septentrionale uero munimentum habet terram usq; Syriam: & qd dicitur Aegyptium pelagus totum portibus carens. Strabo. xlii. antiqui id solum Aegyptum uocauerunt: quod habitat & a Nilo irrigata: locis Syene proximis incipientis usq; ad mare: posteriores uero ad hoc usq; tempore: quibus Hærodotus: oēs fere orientales partes assumpserunt: quæ iter arabici sinum atq; Nilū: ab occidente uero loca usq; ad Abasim: in ora maritimā ab ostio canopico: usq; ad eū locū: qui Carabathmus dicitur: & ea quæ Cyrenæi tenent: nā Ptolemæi reges: qui Cyrenæicam tenuerunt: adeo quondā poluerunt: eam ab Aegypto Cyproq; sepeuerant. Romani qui postea successerunt illorum: puinciam Aegyptū iudicantes i fidei sinib; seruauere. lege plura apud Diodorū lib. i. & Mellam. dicit Aegyptus si Himmonio credimus ab Aegypto rege Beli filio: aut ab Aegypto Nili. nā prius Nilus dicebatur. aut quasi αἰγυπτος ὀν ἀγρὸς τοῦ ὕδατος iuxta caprā: quam Aegypti colunt. aut quia nutriat pingues capras: aut fecundū Orum thebanum αἰγυπτιοῦ ἀγρὸς τοῦ ὕδατος αἰγυπτιοῦ. tanquam propinqua potui aut fluuiū aut τῷ πατρὶ οἰκιστὴς: ὡς. Lab ardendo & comburendo: nā in Aegypto uiri adulti sunt ex uehementi solis ardore. Gloriosa. sunt enim ægyptii uentofididites: secūndū: inde noua sæpe molebatantur. authores habeo Vopiscum: & Tacitum. Nihil hymbribus celoq; deberet. hæc Claudianus uidet ad unguem expresse in Nili descriptione. Felix qui pharias profcindit uomere terras: Nubila non sperat tenebris condennia cœlum: Nec grauiet flantes pluuiā frigore chotos Inuocat: aut atq; uariata luce rubentē. Aegyptus sine nube ferax: hymbresq; serenos Sola tenet secūra poli: nō idiga uenti. Gaudet aquis quas ipsa uehit: Nilosq; reddat. Isocrates i Busiride. hymbrib; & siccitatis: quoq; aliis gētibus luppi ter dispensator est: horū quisq; ægyptius est dominus. Amne. Nilo. q annū in nostrū mare pmeantiū maximus totam Aegyptū irrigat: qui uere secūdum Athenæū dici potest trahere arenas auteas: nam cū segere uberrima uehit aratū icorruptum rute excultū: ut cunctis satisfaciat hominibus instat Triptolemi missi in unioctam terram: quare Parmenon Bizantiū poeta Aegyptiū Iouem Nilū appellauit. cæteræ enim puincie nisi plouia iuuant steriles cū: Aegyptus uero sola Nili inundatione contentatā: alios alitris fluuijs iouat agros duob; ex causis quod inūdāt & oblinat: q turbidus quicq; pingue scilicet tuit siccis agris superinducit. nō ortū caniculæ auget medis æstibus ultra æquinoctiū: secūdū Diodorū incrementū nili a solstitio icipiens æstiuo usq; ad æquinoctiū: semper nouū limū secū qrens rigat cultas regiones: ut incultas qto tēpore uelint agricolæ: aquā. nleniter fluentē facile paruis aggeribus arcent iducitq; cōmodo terræ tantā uero fertilitatē infert: & agei colendi facilitat: ut cū sauerit aut oues introducat in cāpos ad conculcanda iacta sœmina: aut aratro leui terrā subducant: neq; nisi qrtuor: aut quinq; exactis mensib; ad messē redeūtes breuē tēpore uberrimos fructū: absq; ulla impensa aut damno reportet. uincet quoq; eodē rigatæ modo uino abūdāt. terra inculta pecori ad pulū relicta adeo exuberat herbis: ut oues bis f anno pariant: bisq; pbeāt lanā: nimirū ista fertilitas ēt ad hoies pcessit: nā geminipras familiares ac pene solēnes ægyptijs sūt incrementū nili aspicientib; uidet admirabile: incredibile audiētib; sol. p. n. æstiat i imēssū exuberat: hyeme minuit: & qm pluriā cura molestiaq; urgebat agricolæ nili inūdatio: excogitata ē i Memphi qdā incrementū mēsurandi a regibus obseruatio: itaq; qubus id negotij demādat: erat p eplās urbis uicisq; significabāt: quotue cubitus: quotue digitis fluuius auct; ēēt: & simul quo tpe capisset decrefcere: quō uacuis reddebāt ea solitudine pplius: incrementū magnitudine decrefcere: q notis: ubertatē futuram e uestigio ab inūdationis mō notatis prioribus: tēporibus. agnoscebāt. ad hæc lege Strabonē lib. xlii. Pl. y. cap. ix. Diodorū primo: Senecā quarto & vi. nautalium

Nilus.

Nili incre-
mentum

& Mellam. Proprio suo. uel etiā si Diodoro: Stephāo: & Hammonio credimus q. Nilus dictus sit Aegyptus a rege Aegypto. Induebatur. contegebatur. uestiebatur. Feracissimis: Sicilia: Africa: Italia. Ad iniuriā sterilitatis. Plī. scribit iustum incrementū esse cubitorum. xvi. minores aquas nō omnia rigare: ampliores detinere tardius recedendos: nam hęc ferendi tempora absumunt solo madente: illę nō dant si tiente: utrunq. reputat prouinela in. xii. cubitis famem sentiri: in. xlii. etiā efurit. xliii. cubita hilaritatē affert. xv. securitatem. xvi. delicias. maximū incrementum ad hoc aui fuit cubitorum. xviii. Claudio principi minimūq. pharalico bello: beluti necem Pompeii magni prodigio quodā flumine auersante: & quōdam fame pressam Aegyptum tradit Diodorus libro. ii. & per nouennium Nili inundationem cohibita testatur Ouidius in arte ubi docet solitū irritari ad incrementa imolata hostia hūana. utitur autem Secundus amplificatiōe res niloricas iminuens: & Traiani augens. nam ut inquit Cicero libro. iiii. de oratore summa laus eloquentiæ est amplificari rē ornando. q. ualet non solum ad augendū aliquid: & tollendū altius dicendo: sed etiam ad extenuandū atq. abiciendū. id autem desyderatur cū explanamus alt. quid: nihil enim ad exaggerandū & amplificandam orationem est accommodatius q. laudare & uituperare cumulatissime: & amplificatio igitur una laus oratoris est & propria. Quia piger Nilus. descriptio. Nilus ex monte Atlante procul dubio oritur: qui mons in Macennitide iuxta oceanum ad uesperam longe super ceteros erigitur: unde poetæ coeli columnā uocant. nemo enim unquam totum descendit: neq. uerticem uidit: ideo semper nubibus tectus & magna uis aquarū inde defluit in æstus: insuper circa radices totus est paludibus obstitus: tunc igitur magis repletur: inde Nilum tempore certo auget. fons eius gignit crocodilos & cætera animalia quæ Nilus: neq. miratur aliquis si ignota præcis græcis inquit Dion inuenimus: nam Macennitæ iuxta inferiorem Mauritaniam habitant: & multi illinc milites ad Atlanta perueniunt: quem montē assiduis nubibus & aqua seantem testatur Virg. in. iiii. tamq. uolans apicem & latera ardua cernit Atlantis duri: cælum qui uertice fulcit: Atlantis: cinctum assidue: cui nubibus atris Pinniferum caput: & uento pulsaf. & hymbri Nix humeros insula tegit: tum flumina mento præcipitant senis: & glacie riget horrida barba. Pausanias tamen libro primo memorans aquā defluentem ab Atlante nullum fluium emittere quamuis ibi crocodilus nascatur: sed arenis absorberi: & non multo procul ab Arena Nili fontem ebullire: ar. ii. idem refert Euphratem absorberi: & rursus apud Aethiopas scaturientem ostendit. Seneca. vi. naturalium uero proximiora: alii alia de ortu Nili: ut Mella & Strabo. Diodorus: Ptolemæus: Iosephus. Solinus. Vitruuius: Tibullus. Piger. minor solito. Cunctanter. uix. segniter. Extulerat. creuerat: exierat. Tūc. quāuis minus excreuisset. maximus enim fluuiorum: qui in nostrum mare exonerantur. Mergit. contegit. Palanti. Effuso & uago: in quam significationem Liliū usurpasse: cuius Secundus studiosus exitit inuenies. nam palare secundum Nilum errare significat: & palos plantare apud Colimellam Philiūq. Ineanduit. aruit. quicquid enim Nilus non adiuuit sterile ac squalidum facit. Frustra. quia illic non solet plueret: quare dixerat Seneca in Aegypto nemo aratorum aspiciet cælum. Parens. Nilus. Contra ditor & exilior. idem Seneca in naturalibus. proinde Sterilis annus aut fertilis est prout Nilus magnus infusus: aut parior. ordo & sensus est: cum ipse parens fecunditatis contractioni: & exilior cohibuisset ubertatem eius anni isdem angustis quibus cohibuisset abundantiam suam. i. tantū excreuisset in. xii. cubitis: quibus auctore Plī. famem sentit Aegyptus. Expādit. expāciat. effusor. Intra usurpata collum. ad incrementum consuētumq. ut diximus dignoscebat quādam ratione in Memphi a regi-bus excogitata: cūq. Aegyptus sit plana & campestris: urbes: uici: agricolarū mapalia aggeribus munita: aquæ inundationem repellunt: & tanquā cyclades intuentibus apparent. Semper. ut plurimum. iam. n. annotauimus Aegyptū fame pressam. Abstulerat se refugum. refugerat. Supino. molli. luenalis. & multū referens de Mæcenate supino. Vel supino solo. eleuato. Apuleius si. Floridorum. alibi camporum supinam planiciem coegit. aliquid supinum significat pigrum. idem in fine sui asini supinā procrastinationem. Martialis libro. vi. supinam aurem: Venuleius. ff. xliii. resupinam existimationem dixerunt. interdum superbum significat. Martialis quinto. Hęc & alia dum refert supinus: interdum detectū ut non multo post. & supinare ac resupinare pro erigere uulū ad cælum frequenter usurpant

Nili origo

Supinum.

eruditi. Detinenti. sicco non satis irrigato. Non placido. uehementi. rapido. Terras humentes addiderat. super induxerat limum. Id est ubertate. interpretatio color: nam ab inundatione sequitur ubertas. Regio. Aegyptus. Sic. precibustanto desyderio. Nec longius. non est passa Aegyptus famem nisi per illud spacium: quo Traianum certiores facit. Accincta. prompta: parata. Trillius aliquod. infelicitatem aliquam. Tuo saeculo. te tuus. Ut scias. tantummodo ut cognoscas mala: nam statim rebus fessis subuenis. Statim. conditionem famem. ad multa refertur: ut status rerum: status temporum. Fortunam. deum. Vigilantiam. diligentiam: prouidentiam. Cadat accidat. Campi. copiam. translatio. Prosterne. praeberi. aliusit ad planiciem. est autem interrogatio grauis. Secunda felices. si recte fortunam suam ferre nouerint: nam sine ratione errant: qui prosperis rebus omnes fortunae impetus fugisse putant. Aduersa magnos probent. in aduersitatibus uirorum magnanimitas cognoscitur: si fortiter pati & prudenter prouidere squerint. Percrebuerat. inualuerat fama. Tacitus lib. xii. ubi famē sub Claudio narrat. at hercule olim Italiae & regionibus longinquas in provincias commeatu portabant: nec nunc in hoc cunditate laboratur: sed Africam Potius & Aegyptum exercemus: nauibusque & castris uita. po. ro. permilla est. Urbem nostram. Romam. denominatio. Opibus. frugibus. Tranqui. refert augustinum Aegyptum in prouincia formam redactam: ut feraciorum: habilioremque annonae urbe redderet: fossas omnes quas Nilus aestuare oblimatas longa uetustate: militario opere deferuisse: & Aegyptum inter romanorum horrea numeratam: inde enim ueni frumentum in urbem solitum: iratumque sub Nerone populum: alexandrina nauis puluerem palestinitis: non annonae famelicis importasset. Ventosa. ifolens: uana. nam Vopiscus & Adriani epistola testantur. Aegyptios leue & otiosum genus hominum. Ad hoc. scribendum iniuriosum: seditiosum. Victorem. romanum. Manibus. arbitrio. Effer. adiunctorio. Refudimus. reddidimus. ὡς παρὰ τοὺς ἴδιους. Suas. proprias. quas nobis. miserat. Reuexit. ab urbe in Aegyptum. Tributa. nā Cicero monstrat Auletae patri Cleopatras quotannis duodenū missum & quinque talentorum tributum afferre solitum Aegyptum regnū: quare cū is qui pessime: & segnissime regnum administrabat tantos redditus haberet: quantā putanda

detinenti solo non placido se: molliq; lapsu regum abstulerat: nec dum satis humentes terras addiderat arētib; . Igitur inundatiōe id est ubertate regio fraudata: sic opem Caesaris inuocauit: ut solet amnem suum. nec longius illi aduersorū fuit spacium: quā dum nūciat. Tam uelox Caesar potentia tua est: tamque in omnia pariter intenta bonitas: & accincta: ut tristius aliquod saeculo tuo passis ad remedium salutemq; sufficiat: ut scias. Omnibus equidem gentibus fertiles: annos grataque terras praecor. crediderim tamen per hunc aegypti statum tuas fortunam uires experiri: tuamque uigilantiam expectare uoluisse. nam cum omnia ubiq; secunda merearis: nonne manifestum est: si quod aduersi cadat: tuis laudibus: tuisque uirtutibus materiem: campumque prosterne: cum secunda felices: aduersa magnos probent. Percrebuerat antiquitus urbem nostrā nisi opibus aegypti ali: sustentarique non posse. superbiebat uentosa: & insolens natio: quod uictorem quidem populum pasceret tamen: quod que in suo flumine: in suis manibus uel abundantia nostra: uel fames esset. Refudimus Nilo suas copias. recepit frumenta quae miserat. deportataq; menses reuexit. Discat igitur aegyptus: creataq; experimento. nō alimenta se nobis sed tributa prestare. sciat se non esse. P. R. necessariam: & tamen seruati. Post haec si uolet nilus amet alueum suum: & fluminis modum seruet. nihil hoc ad urbem ac ne ad aegyptum quidem nisi ut inde nauigia inania: & uacua: & similia redeuntibus: hinc plena: & onusta: & qualia solent uenire: mittantur: conuersoque munere maris hinc potius

sunt quae romanis praestabantur tributa cum tanta diligentia exigeretur. Seruiat. subiecta sit romano imperio: nulla illius necessitate. Amet alueum suum. contentus sit non inundare: & se tippis suis continere. amare pro contentum esse latinū usurpant ad graecorum imitationem: apud quos in hoc sensu datuo iungitur: apud nos uero semper accusatiuo. Fluminis modum mensuram ceterorum fluminum se suo alueo cohibentium. Hoc. pertinet. Ad aegyptum. cum omnino luxuriet fertilitate ab urbe missa. Similia redeuntibus. exhausta: qualia prius solebat redire a nobis. Solent. prius. Venire. ab Alexandria. Contrarium. exornatio: inania & uacua: plena & onusta. Conuersoque munere. mutata uice: contrariis uotis. sicut enim solebant romani optare celerem nauigationem nauium alexandrinae: ad urbem

sic nunc Alexandrinæ ceterum ab urbe reditum ad se uoto poscebatur. Mirum non est mirū si Aegyptus laborauit penuria: per hoc enim declaratum est non posse uiuere sine nostro auxilio. mirum quidē fuisse si Nilus inundasset: non enim cognitum esset: non posse carere nobis. Urbis annona. copiosissime in horreis publicis recondita: & ad uictū nostrum: & Aegyptiorū, an potior sensus ē mirū uideri debuit: si penuria romana annona nō sentiret Aegypto sterili ppter suppressas Nili aquas. nūc uero q̄ro mirabilis est: q̄ Aegypti sterilitatē urbis annona nō mō nō sensit: quia ppter ea nō est facta carior. sed Aegyptiorū etiā necessitatibus sufficit. tua. n. cura illuc usq; redūdauit. Actū erat, intererat fonditus Aegyptus. desperatōis sūmā uerbū est: actū est nā de intre translatū dē in ea re de qua iā lata sit snia: qua cauetur ne quis re acta apud iudices eam repetat.

Fecundissima. Socrates meminit plurimā & multiplicia bona Aegyptum producere. Libera. sui iuris: non romanæ ditionis. Erubescere, exponere famem suam tibi. Stupebant agricolæ. ethiopiarū fingit morem personæ. Agricola. Bafuris si fides præstanda est: Socrati diuisit Aegyptios in tres partes in sacerdotes: in opifices in quibus agricolas inclusit: & in milites. at Diodorus inquit fructus partim sacerdotibus partim regibus partim militibus ascriptis: eorum temp. i tria hominum genera partitus i pastores: agricolas: opifices: agricolæ parua quadā mercede a sacerdotibus regē aut militibus agros mercati per omnem ætatem ab ipsa puericia rei rusticæ sine intermissione uacabant: quo factum est ut agriculturæ ceteris: tum ob doctrinam a parentibus perceptam: tum ob cōtinuum usum præstent. Referissent. replessent. Amnis. Nilus: qui replessit horrea. Maligna sterilis uisa est Aegyptus. Et Nilus sæpe fluxit obsequens Aegypto. sæpe inundauit Aegyptum. Nunquam fluxit largior. nūquam fuit benignior. præbuit enim materiam ut possemus gloriarī aluisse nostris frugibus Aegyptum unde solebamus petere annonam. Ditionem. imperiū. Phocas in usu tantum in ablatiuo & accusatiuo singulari ditionem prout: nos tñ præronque in genitiuo notauimus præsertim apud iureconsultos. Diemptam. diuisam Aegyptum ab Italia. Mari. mediterraneo: ut adriatico: libyco: ægyptio. Vt. tanquam. Benignitas. frugum largitas fuit. Simul. uno anno. Vberet. fecundet. actiuum est: cuius passiuum. xi. Palladius protulit. hoc comitū inquit steriles arbores uberantur: prius etiā participio uberato fuerat usus. Mala sterilitatis. famē. Hic. repetitio. Bona fecunditatis. copiam annonæ. Orientem: occidentemque. uel in genere de omnibus dixit: & erit superlatio: uel respexit ad Alexandriam magis orientalem: & Italiam occidentaliorem. Feruntur. producantur. Expetuntur. desiderantur ut bona. Inuicem capiant. pariter per commercia suscipiant. Er discant. & cognoscant. quid quæque ferat regio. Libertate discordi. sere cacozelon. melius esse uni principi seruire. quam sine principe suam temp. discordem habere. Discretis. quod sit in repu. discordi. Sua cuiusque mala. pertinent ad singulos. Sociatis. bonis omnium: ut sub bono principe mala singulorum pertinent ad neminem nam leuantur participatione aliorum: cum sint omnibus communia. Sed siue terris. digressio. Genius. deus est:

uenti ferentes: & breuis cursus optent. Mirū Casar uidere si de sidē Aegyptū: cessantēq; Nilum nō sensisset urbis annona: q̄ tuis opibus: tua cura usq; illuc redūdauit: ut simul probaretur: & nos ægypto posse: & nobis ægyptū carere nō posse: Actū erat de fecundissima gēte: si libera fuisset: pudebat sterilitatis isolitæ: nec minus erubescere fame: q̄ torquebat: cū pariter a te necessitatibus eius: pudoriq; subuentū ē. Stupebat agricolæ plena horrea: quæ nō ipsi referissent: quibus de cāpis illa subuecta messis: quæ i ægypti pte alius amnis. Ita bñficio tuo: nec maligna tellus: & obsequens nilus ægypto quidem sæpe: sed gloria nra nunq; largior fluxit. Quā nūc iuuat puicias oēs in fidē nostrā: ditionēq; uenisse: postq; cōtingit princeps terrarū: qui fecunditatem: nūc huc: nūc illuc ut tps: & necessitas posceret: trāfferret: referretq; qui dirēptā mari gerere: ut parte aliquā populi: plebīq; romanæ aleret: ac tueret. Et cælo quidē nunq; benignitas tanta: ut oēs simul terras uberet: foueatq; hic oibus pariter: si nō sterilitatē: at mala sterilitatis exturbat. hic si nō fecunditatem: at bōa fecunditatis iportat: hic æternis cōmeatibus orientē: occidentēq; cōnectit: ut q̄ ubiq; ferunt: quæq; expetunt: oēs gentes inuicē capiāt: & discant quanto libertate discordi seruiētibus sit utilius unum esse eui seruiāt quippe discretis quidē bonis oīum sua cuiusq; ad singulos mala: sociatis autē atq; permixtis singulorum mala ad neminē: ad omnes omnia bona pertinent. Sed siue terris diuinitas quædā: siue aliquis annibus genius: &

Ditionem.

Genius.

in tutela cuius: quod quisque natus est: sive etiam quod ut generamus curat: sive quod una gignitur nobiscum: sive etiam quod nos genitos suscipiat ac tueatur. certe a gignendo genius appellatur. eundem esse Genium & Larcm multi veteres tradiderunt: inter quos. C. Flaccus: hunc in nos maximam immo omnem habere potestatem creditum est. nonnulli binos genios in his dumtaxat domibus: quae essent maritae: colendos putauerunt: alii duplicem omnibus genium dicunt appositum. ita nobis genius appositus est assiduus obsequator: ut ne puncto quidem temporis longius abscedat: sed ab utero matris acceptos ad extremum vitae diem comitetur. haec Censorinus. at de deo Socratis Apuleius deum bonum scribit suo periculo posse uocari genium: quoniam is deus: qui est animus sui cuiusque: qui sit immortalis: tamen quodammodo cum homine gignitur: ut ex precibus: quibus genium precamur ad coniunctionem nostram: geminos & lares ministros deorum arbitrantur custodisque hominum: & interpretes: siquid a diis uelint. Seneca tradit singulis genium: & lunonem daram: Plut. in quaestionibus genium tantum. Genium ubique scribit Sertius esse. hinc Virg. dixisse: genium ne loci. notat Dionysius inter diuinum & humanum genus tertiam quendam ex parte naturam: quae hominum natio continetur: quandoque hominibus: quandoque diis admixta: ex qua fabulare illud heroum genus esse ortu aiunt. Festo tradente Genium appellabant deum: qui uim obtineret rerum omnium generum.

solum illud: & flumen ipsum precor: ut hac principis benignitate contentum molli gremio semina recondat: multiplicata restituat. non equidem reposcimus foenus: putet tamen esse soluendum: fallacemque unius anni fidem omnibus annis: omnibusque postea saeculis tanto magis: quia non exigimus: excuset. Satisfactum: quia ciuiumque sociorum utilitatibus. Visum est spectaculum: inde non eneruet fluxum: nec quod animos uirorum molli ret: & frangeret: sed quod ad pulchra uulnera: contemptum: que mortis accenderet: cum in seruorum etiam: noxiorumque corporibus amor laudis: & cupido uictoriae cerneretur. Quam deinde in edendo liberalitatem: quam iusticia exhibuit omni affectione: aut

darum. genius est deorum filius & parens hominum: & propterea gentis meus nominatur: quia me genuit. aliter genium esse putant uniuscuiusque loci deum. geniales deos dixerunt elementa & semina rerum. quae graeci γένεαι οὐρανός uocant. duodecim quoque signa: & lunam & solem & hos computabat.

Illud solum. aegyptiacam terram. Contentum. ut in posterum redundet. Semina recondat. eruberet. nam dicitur recondere semina molli gramio cum represso diluuiio recedit ad tempus non rapido cursu & repropere: sed mollior ac sensim: sic. n. q. corni inuenerat non secum refert. Multiplicata. semina in duplum reddat nobis. Foenus. hic conuenit illorum sententia qui opinatur foenus proprie dici naturalem terrae foetum: & quod a sorte extrinsecus regitur. Putet. Nilus. Quia non exigimus. quia mode sit fumus & uerecundineque repetimus: quae praestitimus: tanto magis debes esse singulis annis foecundus.

Excuset. expurgat per deprecationem: cum. peccasse constitit reus: tamen sibi pro maioribus beneficiis ignosci postulat. Satisfactum. a te est. Quia. dum eis alimenta praestas. Sociorum. dum famelicis succurris. est autem transitio colorum: nam parat ad alia transire. Spectaculum. gladiatorum: Dione memorante Traianus in Theatro gladiatores commisit: namque his oblectabatur. Iulius Capitolinus in Maximo & Galbiano scribit proficiatibus ad bellum uenationes & munera dari solita ab imperatoribus more inde ortos de uisus romanos ad bellum sturos: pugnas uidere: & uulnera: & ferrum: ac nudas inter se cohortes: ne dimicantes in bello armatos hostes timerent: aut uulnera & sanguine perhorrescerent. sic Anibal priusquam cum Scipione apud Ticinum congrederetur rebus magis quam uerbis adhortandos milites ratus: circumdato ad spectaculum exercitu captiuos montanos uinctos in medio constituit: armisque gallicis ante pedes eorum profectis interrogare interpretem iussit: quis si uinculis leuaretur armaque & equum uideret acciperet. decertare ferro uellet: cum ad unum omnes ferrum pugnamque posceret: ut cuiusque fors acciderat alacer inter gratulantes gaudio exultans raptim arma capiebat: ubi uero dimicaretis habitus animorum non inter eiusdem modo conditionis homines erat: sed etiam inter spectantes uulgo: ut non uincientium magis: quam bene morientium fortuna laudaretur. Noxiorumque damnatorum uirorum. Amor laudis. cupiditas gloriae. M. Tullius Thufculanarum secundo. gladiatores: quas plagas perferunt: quam saepe apparet nihil eos malle: quod uel domino satisfactum: uel populo: quis mediocri gladiatore igemuit: quis uultu mutauit: quis non modo stetit: uerum etiam decubuit turpiter: quis cum decubisset: ferrum recipere iussus collum contraxit: tantum exercitatio: meditari consuetudo ualet. Edendo. muncere gladiatorio. Liberalitatem. multa paria. Liberalitatem. spectacula. c. xxiii. Traianus fecit: in quibus mille fere: inter dum innumeratae confectae sunt: similiter infinitus gladiatorum numerus decertauit. haec tradunt a Dione. Iustitiam. ut uictores meritis praemiis afficeret. Affectione. animi motu. uicio. M. Tullius affectiones sunt animi motus qui secundum stultos non cadunt in sapientem graeci ταραχαι. passionem uocant: de qui-

Gladiatores.

Mart. locus

bus diuus Augustinus multa libro. ix. cap. iij. Intactus purus Maior. superior. Quod. par gladiatorum. x. iij. tunc Mart. illud tetraſtichon dictum in commendationem Traiani. Cum peteret pars hæc Myrinum: pars illa Triumphum: Promisit pariter Cæſar utraq. manu. Non potuit melius litem finire locofam: O dulce inuicti principis ingenium. Poſtulabatur. a populo. immo etiam oblatum: q. non poſtulabatur. conuerſo color. Inſtitit. Traianus: ut ſpectaremus plura q. rogauſſemus. ſic Titus: qui propoſito gladiatorio munere: non ad ſuum: ſed ad ſpectantium arbitrium editurum ſe profeſſus eſt: & plane ita fecit: nam neque negauit quicq. petentibus: & ut quæ ocllent: peterent ultro adhortatus eſt. Vitro. non rogatus. Sic. ultro monens. Plura. ſpectacula præſtitit. Plura. repetitio. Studia. fauores. Libera. ut unusquisq. faueret illi: qui ſibi non imperatori placuiſſet.

Securus. ſine diſcrimine. Vt ſolebat. multos honeſti ordinis deformatos prius ſtygmatur notis ad metalla. & munitio. nes uiarum: aut ad beſtias condemnatos: aut beſtiarum more quadrupedes caeca cohercitos: aut medios ſerra diſſectos a Caſo ſcribunt Tranqui. & Dion. q. male de munere ſuo opinati eſſent. Vitellius etiam quodſa de plebe ob id ipſum: quod Venetæ factioni clare maledixerant interemit contemptu ſui: & noua ſpe id auſos opinatus. Impietas. crudelitas: in principem. Nerua a Domitiano impietatis damnatos abſoluit. Spectaculum. ocl ſeris obiectus: uel coactus digladiare. C. Caligulam tradidit iuſſiſſe Proculum patre primi pilari & ob egregiam corporis amplitudinem: & ſpectem coſoſeron dictum e ſpectaculis detrabi repperit: & in arenam deductum thraciac mox opomacho comparat: biſq. uictorem conſtringi ſine mora iuſſiſſe: & pannis obtutum uicem circumducti: ac mulieribus oſtendi. deinde ſingulari. Puteolis dedicatione pontis: quem excogitauerat: cum multos e littore inuiſaſſet ad ſerpente omnes præcipit: aut quoſdam gubernacula apprehendentes conchis remiſſos in mare: ſed & Domitianus: quem puto imprimis reſpexiſſe: patreſq. familias: quod thracem miſiſſioni parem: munerario imparem dixerat: detractum e ſpectaculum in arenam canibus obiectum cum hoc titulo: impie locutus parmuſarius. Vnco & ignibus. tractus in arenam onco: & ignibus per obſcena immiſſis: quod nouum quaſtioniſ genus primum adinueniſſe Domitianum author eſt Traqui. nam antea in carcere necatos uncis quibuſdam magnis trahi ſolitos: a carnifice in forum: deinde in fluuium teſtatur Dion. Voſcatius Gallicanus inquit milites in crucem ſublatoſ ut ſtipitem grandem poneret Audiuiſſe pedum octoginta & centum: & a ſumo mo uſq. ad imum damnatoſ ligaret: ab imoq. ſocum ſubderet: in cenſiſq. aliis: a lios ſumi cruciati: nimo re etiam necaret. & Lampridius tradit Voconium Turin in foro tranſitorio ad ſtipitem ligari ſuſſiſſe: & ſumo appoſito: quem ex ſtipular: atq. humidis lignis fieri imperatū fuerat: necatum. Seneca: ut omittam quæ ab eodem libro. iij. epuloſarū referuntur: tertio de ira: oſtendenda eſt rabies iræ effrenatæ: & attonitæ: apparatusque illi reddendus eſt: fuſus: coleus & fudicæ: & ergaſtula: & cruceſ: & circumdanti de offis corporibus ignes: & cadauera quoq. trahentis uncus. Iuuenalis ſatira prima. foeda lucebis in illa: Qua ſtantes ardent: qui fixo gutture fumant: Et latum media ſulcum deducit arena. Ille. Domitianus. Colligebat. captabat. Crimina maiſtatis. diminutionem dignitatis: aut amplitudinis: aut poſteſtatis imperiſ romani: de qua maiſtate non multo poſt longe plura commodius explicabuntur. In illis. gladiatoribus: ſi improbarentur a ſpectatoribus. Suum numen. nam dici dominus deusq. uoluit: unde exiit illud a Mart. Edictū domini deiq. noſtri: tulitq. granater Alcides appellat: & ſub eius imagine colit: quod multis carminibus Mart. confirmat: ut libro. ix. Appia quā ſimili uenerandus in Hercule Cæſar Conſecrat. & ſtatim Hercules in magni uultus deſcendere Cæſar Dignatus. item. Alcide lato nō agnoſcende tonātī Poſtq. pulchra dei Cæſaris ora oides. quare apud Iuue. ſatira quarta Iur ad Aridē: ubi ſane Domitianum intelligit. contendere legendū Iur ad Alciden: ut ironia ſatyrice cum appellatione Alciden. qui pro Romi coſtione tanquam proletrnea combuſtione ſenatores in cōſiliū uocaſſet nulla ratio: cur Atriden uocauerit: non enim ſoit Domitianus parenticida. Se. deos. illo. Domitiani. Execrabili. pphano. impio. Spectaculū. dū ſenatores pelluntur ab urbe. Iudiciū. ſe pnuiciāſſe in

Iuue. locus

Iuue. locus

exilium delatores. Graffatorum, latronum ex improbo uitatores adorientium: & necantium. Latronum, qui a lateribus uiarum crassantur, in alia significatio pro custodibus laterum. Solitudinem, loca deserta. sub Domitiano Iuuenalis meminit littora etiam a delatoribus obfessa. Forum, romanum intelligit in quo erant rostra: & templum Iulii Caesaris: quis, P. Victor adem Victorie: & eius statuas in templo Iouis, opt. max. locet, fora autem in urbe, xvii. romanum: quod dicitur magnum: Caesaris: Augusti: Boarium transitium: olitorium: piscatorium: Traiani: Aenobarbi: Suarium: Archemorium: Dioclitiani: Gallorum: Rusticorum: Cupe-

graffatorum: quasi latronum: non solitudinem illi nouiter: sed templum: sed forum infederat. nulla iam testamenta secuta: nullus status certus. non orbitas: non liberi proderant. Auxerat hoc malum principum auaritia. Aduertisti oculos: atque ut ante castris: ita postea pacem foro reddidisti: excidisti intestinum malum: & puia seueritate cauitiue fundata legibus ciuitas: euerfa legibus uideretur, licet ergo cum fortuita: tum liberalitas tua uisenda nobis prebuerit: ut pbuit: nunc Igertia robora uirosum: & pares animos: nunc immanitatem ferarum: nunc mansuetudinem incognitam: nunc secretas illas: & arcanas: ac sub te primum coes opes: nihil tam gratius: nihil saeculo dignius: quod contigit de super intueri delatorum lupina ora: retortasque ceruices. agnoscebamus: & fruebamur: cum uelut piaculares publice sollicitudinis uictima: supra sanguinem noxiarum ad leta supplicia: grauioreque poenas ducerentur. Congesti sunt in nauigia rapim coquisita: ac tempestatibus detritabirent: fugeritque uastatas delationibus terras: ac si quem fluctus: ac procelles scopulis referuissent: hic nuda saxa: & inhospitale litus incoleret: ageret duram: & anxiam uitam: relictaque post tergum totius generis humani: securitate

Dioclitiani: Gallorum: Rusticorum: Cupe-
cenis: piscarium: Salusti. Infederat. tan-
quam hostes in insidiis locati. Testame-
ta. hoc Traqui. Secundi contubernalis
declarauit. nihil inquit peni Domitianus
habuit: quin praedaretur omni modo bona
uiuorum: ac mortuorum: usquequaque
quolibet & accusatore: & crimine corripie-
bantur: satis erat obici quaecumque factu
dictumque aduersus maiestatem principis:
confiscabantur alienigenae hereditates:
uel existente uoo: qui diceret audiuisse se
ex defuncto cum uiuere heredem sibi Ca-
sarem esse. Nullus status. quorumcum-
que hominum conditio. Non. repetitio.

Hoc malum, delatores: quos qui non
castigat irritati ipse Domitianus dicere
solebat: sed simulate. Aduertisti oculos,
uidisti hoc malum. Castris, praetorianis
feditiosis contra Neruam. Fori, ciuium
urbanis. Intestinum malum, delatores.

Legibus, traditio. Euerfa legibus,
priuata legibus euerteretur, uel potius le-
gibus nimio seueris excisa. Licet, quod
uis, Fortuna, felicitas. Nunc, paulo-
ante. Ingentia robora, uirosum fortissi-
mos gladiatores, circuitu. Pares, constan-
tantes. Nunc immanitatem ferarum:
nunc mansuetudinem incognitam. haec
poto ad uerbum a Dione in suam histo-
riam traslati: ubi enim de spectaculis Tra-
iani mentionem facit: in quibus inquit im-
manes ferae: & mansuetae mille interdum:
quandoque innumere confectae sunt. Il-
las opes, Domitiani: quas ille tyrannicus si-

bi soli reseruabat: eas Traianus publicauit partim ciuibus: partim diis distributas: onde, xii. Mart. Quic-
quid parthasia nitebat aula Donatum est oculis: deisque nostris: Omnes cum loue nunc fumus beati: At
noper podet: ar poder fateri: Omnes cum loue pauperes eramus. Saeculo, tuo, Supina, detecta. Re
tortas, reflexas: quod sit in resupinatione, Traqui. Vitellii supplicia narrans tractum scribit religatis
post tergum manibus: in medio ceruicibus laqueo: ueste discissa: seminuadu per totum uiae sacrae spaciū redu-
cta coma a capite ceu noxii solent: atque et mento mucrone gladii subiecto: ut uisenda preberet faciem
ue submitteret: sic legitur apud eundem, C. Caligula pter pedes suos trassectu matronarum facie mano al-
lau assenti: quae pudore submitteret: ut eas diligenter intueret. Froebatur, tali spectaculo. Piaculares ostia
mae, date ad purgationem aliorum hoium, lib. iiii. dixerat uilissimo quoque qui piaculari dato. Publicae solici-
tudinis, quod solebat oibus terrori esse. Noxiarum, reorum, aut lege innoxiorum. Leta, grauiora. non mori quod leue
soplicitu putabat: uen Carmilii cum audiisset Tiberius mortem anticipasse exclamauit: Carmilium me ea
sit, nec temere Caius i quod non crebris & moris ictibus passus est scruire: ut se mori sentiret. Supplicia,
exilia. Rapim coquisita, ideo mala: quia sine delectu. Dediti, expositi. Vastatas delationibus terras,
Romanu ipetiu cede delatoru exhaulit: quibus Tiberius: Caius: Nero: Domitianus statim credebant. Quod,
aliquod delatoru. Scopulis: scopulis uel quibus scopulis exularer. Hic, quod reseruatus esset: uel i scopulis ut
in cycladibus. Nuda saxa, sporades: quae sane Cycladibus obscuriores si Straboni credimus. Inhospita
le, desertum: in cultum: asperum: ferum. Duram, laboriosam: egenam. Securitate, ipsis extorribus,

Mart. lo-
cus.

Memorāda facies: demōstratio color. Facies, aspectus. Coacta, clāssis est. Iratos, tumidos: undosus. A portu, hostiis. Et apud: quā uabat aspiciere multos. Clāmētia sua salua, quā uoluit eos iterficere. Cautibus, scopulis. ifulari poenae. Innocētissimus, nocētissimus, annomiatō & cōtrariū: cū meriti deportaret quo prius īmeriti, dixit Apollōius philosophus Dōitiano p delatores uiros sceleratissimos urbes fonditus iterficere: ifulas exulibus repleri: cōtinētē doloribus abūdere: exercitus formidie: senatū fupulciōibus nūq̄ carere. Delatoz turba cōpleret, facit hoc ut credā Mart. scripsisse illud i trāis laudē Turba grauis paci: placidēq̄ inimica quieti:

Mart. lo-
cus.

Quae semper miseras sollicitabat opes: Tradita Getulis: nec coepit arena nocentes: Et delatoz habet quod dabit exilium, plurima. n. ex speculaculis Mart. epigramata in cōmēdationē Traiti sunt edita. Nerua prius quosdam delatorū morte punierat: reliquos Traianus exilio. Dionis ab breuiator ut tantū rerū capita tangēs tradit solū non adhibuisse Traianū aures de latoribus. In pīs. Facitus ad praesens dixit. Indagine, inquisitione. est enim indagare scienter seras inquirere & uenari. Indago pro uenatione Apuleius: & indagāter Columella pro diligenter usi sunt. est autē grauis nomatio. Inclusos: detritos: iuxta formā iuris antiqui: ei q̄ coeperat agere: aut uindicta propōita erat: si uera detulisset: aut supplicii si fessulisset Imp. Valēs & Val. i hūc modū rescripserūt: no stris & parētū nforū cōstitutioibus cōptz hēsum ēieoz q̄ accusatiōē alienis nobis praeiūpserūt delatoz: numero esse adiciēdos: atq̄ ideo calūniōsissimū caput: & personā iudicio irrite delatiōis infamiae supplicii sequat: quo posthac singuli uerbiq̄ cognoscāt nō licere i eo: quod nō possit ostēdi iudiciū aīos cōmoueri. deinde fallaciter fscantibus maxime post exhibitionē accusati nullius iuris color uelut deriuata excusatione proficiat: nō publica abolitio: nō priuata tabulis subueniat psonis: nō specialis indulgētia: ne beneficiū q̄ de eos generale subducatur. adh. zc Honorius & Theodosius. Quisquis crimē intēdit nō ipuniti fore no. uerit licētā mētiendi: cū calūniāres ad uindictam poscat similitudo supplicii: quae uerba cōueniūt cū Se cūdo dicēte ereptū pecunias cūnt: si q̄ querēt aliena delationibus rapere: sua amittent similitudine supplicii: similiter si alicui exiliū intrēderint illi deportabūt: iniquare dixerat iure poeta epigrammarius & de lator habet q̄ dabit exiliū. sunt autē hic exornatiōes duae dissolutio: & cōtrariū. Ferreā durā: ferā. Cō uoluerandā pūctis. pūctis cauteriādo notāda stygmata: isenbēda q̄ supplicii genus uulgo bullare dicūt. allusit ad Domitiā gesta: quē lego fscales calūnias primo magna calūniatū poena repressisse. Neq̄. nā mox ad rapinas cōuerfus uel uis quēcūq̄: eria deferētū credidit. Paria pmo dāna. q̄d raptores. n. quartā delati pte solebat accipere. Metus. nisi q̄ intrēderint pbauerit par aduocati supplicii. oēs aut iudices singulare praecipit Cōstātinus iperator: iudicibus fruerit: iudicū iploratē ferro destrictā. seruū uero dñi iubēt cēsis i exēplū oīum pditore scissulimae sniae subiugari: ēt si obiecta pbauerit excepto erie maiestatis.

Titus. quē Diō testat expulisse ab urbe delatores. & Traj. iqt iter aduersa tpoz: & delatores: mādator. resq̄ erāt ex licētia ueteritimos alidūe i foro flagellis: ac fustibus castos: & nouissime traductos p amphitheatri arenā: primū subūci i seruos ac uenire iperauit: pīm i asprima ifulaz aduehi. utq̄ ēt similia qnq̄ auctores ppetuo coerceret: uenit iter cetera de eadē re pluribus agi. itaq̄ illud frōtē pūctis notatā referri pōt ad Titū: q̄ magis pbo. Profererat. cauerat meritis poenis. Ideoz nūnibus aq̄tus & ppea iter deos relatus. hic quo me uertā nescio: dicā ne p cōmodo suo alia alibi Secūdū interpretatiōē usum: fate bor necesse nō cōstare sibi: prae fertz cū hāc orōne nō auditoribus: sed leōnibus publicauerit: accusēm tāti utri indulgentiā: q̄ in cōmēdatione tanta utebāt diligentia: dixerat. n. in praecedentibus a Domitia.

no Titum caelo dicatum: ut ille dei frater uideretur: hic uero quia delatores puniuerat: nisi quis intelli-
gat sub hoc praetextu impetratum a senatu Titum Titum Domitianus intendere
illam sibi decori futuram. Quamodo post mortem: nam inter deos relatu memorat Eutropius: & Spar-
tianus inquit Traiano diuinos honores datis ad senatus litteris: & quidem accuratissimis Adrianus pos-
tulauit: & cunctis uolentibus meruit: ita ut senatus multas: quae is non postulauerat in honore Trai-
sponte decerneret. ad hunc libro. x. Gellius meminit templi Traiani: & in eo bibliotheca: secundum artem

est: sed quanto tu quandoque dignior caelo: qui tot
res illi adiecit: propter quas illum deum fecimus.
Id hoc magis arduum fuit: quod imperator Ner-
ua te filio: te successore dignissimus: per quem
magna quaedam edicto Titum astruxerat: nihilque re-
liquisse tibi uidebatur: qui tam multa excogita-
sti: ut si ante te nihil esset inuentum. Quae singula
cui tibi gratiae dispensata adiecissent: at tu simul
omnia profuisti: ut sol: & dies non pariter aliqua:
sed statim totus: nec uni aut alteri: sed omnibus
in commune profertur. Quae uiuat cernere ara-
rium silens: & quietus: & quale ante delatores erat:
nunc templum illud: nunc uere deus: non spoliari-
um cuius: cruentarumque praedarum sacrum res-
ceptaculum: ac toto in orbe terrarum adhuc locus:
unus in quo optimo principe boni malis impares
essent. Manet tamen honor legum: nihilque ex publi-
ca utilitate consilium: nec poena cuiquam remissa:
sed addita est ultio: solumque mutatum: quod iam
non delatores: sed leges timeantur. Ac fortas-
se non eadem seueritate fiscum qua aerarium con-
hibes: immo tanto maiores: quanto plus tibi licere

tractas ostendit ex comparatione plura Trai-
num praestitisse. Res. recte facta. Illi.
quam Titus fecit. t. qui longe plura gessi-
sti laudanda quam Titus. Fecimus. hinc ap-
paret Titum a senatu inter deos relatum.
Arduum. mirandum. difficile. transiit ad mo-
destiam Traiani circa res fiscales. Edi-
cto Titum. non tamen intelligendum puto edictum:
quo omnia priorum Caesarum privilegia
confirmantur: quomodo delatores puniuit
& repressissimam sequentia huius sententiae
magis conueniunt: ut scilicet plura Ner-
ua: canent quae pariter legimus poenis de-
latores cohibuisse ad imitationem: Titum quae
dum suo edicto astrueret. sed tot & tanta Trai-
anus ingesserat ad illorum castigationem:
ut ipse repertor & primus uideretur. Astru-
xerat. addiderat. Nihil. quod faceret ad
comprimendam delatorum calumniam. Ex
cogitasti. noua addidisti. Ut. tanquam. In-
uenit. a Tito & Nerua. Dispensata. di-
uersis elargitus: ut si aliquis accusatus fuisse-
ret inique: & absolutus a Traiano condemp-
nato calumniatore: quantum gratiae sibi prin-
cipulos comparasset: sic Nerua uno edicto
gratius liberalitates confirmauit: ne singul-
la se haberet in praeteritum paulo post dum tra-
dit uigilissimas remissas: postremo dixit si-
bi eripere tot beneficiorum occasiones: tam
numerosam obligandi imperandique materiam.

Simul. uno edicto. extat Traiani rescriptum
ad Aufidium Secundum in hunc modum. scio relegatorum bona auaritia superiorum temporum fisco uendita:
caras: sed aliud clementiae meae consenti: qui inter caetera: quibus innocentiam rationum meorum tempo-
rum: hoc quoque remissi exemplum. hanc Pomponius de interdictionis. Paulus de iure fisci edicto inquit diui Trai-
ani quod proposuit significatur: ut si quis ante quam causa eius ad aerarium deferatur: professus huius esse eam reme-
quam possideret: capere sibi non liceret: ex ea parte fisco inferat: parte sibi retineat. idem postea edicto si-
gnificauit: quatenus professus esset uel palam uel racte relicto sibi quod capere non posset: & pbalet
iam id ad fisco pertinere: etiam si id fisco non possideret: ex eo quod redactum esset: praefectus aerario par-
tem dimidiam ferat. Ut sol. comparatio. Profertur. elucet. Aerarium. Saturni. xdem: in qua publi-
cam pecuniam seruandam reponeretur. alibi copiosius. Silens. non inquietatur reis. nam damnatorum
pecuniae partim ad aerarium: partim ad fisco referbantur. Templum illud. Saturni. Deus. facit hic illor-
um sententia: qui scribere Saturni xdem ideo constitutam pecuniarum publicarum receptaculum: quod nul-
lum in eius finibus furtum fuerit commissum. Spoliarium. locus ubi referuntur spoliata: eadem forma qua
dicimus armarium. lego insuper in uita Commodi apud Lampriidum spoliarium esse locum ubi noxi me-
reantur. & Seneca epistolarum. tituli. non quid aliquem esse tam cupidum uitae: putes: ut iugulari in spoliario
quam in arena malit: siue spoliarium appellatur: quod uita priuarentur: siue quod ibi spoliati laeniarentur. Cruentaru-
rum. occisorum uictorum: quorum bona publicarentur. Locus. extat. Optimo princeps. sub Traiano

Spoliarium.

Honor legum. seueritas legum fiscalium. Ex publica utilitate. ex pecuniis publicis aerario inferendis:
Consilium. ceptum. Ultio. calumniatoribus: qui prius impune debacchabantur. Fiscum. ubi
principales pecuniae reconduntur fisco est: sicut aerarii ubi publice uidentur: ita qui crediderunt aeru-
rium & fiscum idem esse. non negauerim tamen interdum confundi sicut apud Claudianum Non tua
priuatis crescent aeraria damnis: quae & ibi pro publicis liceat accipere: ut exponas tua pro tui imperii.

Fiscus.

De tuo, de rebus fiscalibus, de publico, quæ referuntur in ætærum. Adori, aduocato fiscali, ipse li bro, ii, fama non unius adoris idest aduocati Vlpi, de iure fisci adores uocat procuratores. Cæsar's bo norum: caput est libro, ii, codicis de aduocato fisci: quem primus Adrianus instituit auctore Spartiano.

Procuratori, hodie quoq; fiscus habet aduocatum: & procuratore: cuius officium etiam est aliena negotia mandata domini administrare, potest autem esse unius rei, uel omnium, quod testatur Vlp, ii, iiii, & ii, Codicis titulus est de procuratoribus. In ius ueni, non tantum si fiscalia commoda occultauit: q̄um si nullo negotio existente fisci

nomine priuatis audeat calamitates com mouere, hoc imperator Constantinus cau it, & libro, xl, ff, de administratione reru ad ciuitatem pertinentium, magistratus reipubl, non dolum solummodo sed & la tam negligentiam: hoc amplius etiam di ligentiam debent. Tribunal, iudicem: nam magistratus erat constitutus a Traia no: per quem cohebantur aduocatus: & fi sci procurator: si iniuriam alicui inferret: stare legibus. Cruciatu, uexatione mo lestia: seueritate. Par cæteris, ius æque: ut in aliis ibi seruatur. Litigatoris, ad uocati: & procuratoris Cæsar's sensus est: ibi omnibus par iustitia reddi: sicut i cæteris tribunalibus: nisi quis hoc diceret ma ius: quia litigati: qui Cæsar's personam re præsentant. Sors & Vrna, hæc oia Pedia nus diligenter prosequitur, cū multa inq̄ iudices in ur̄am mitteret: fortior: ut de pluribus necessariis numerus cõfici pos set: permittebat accusatori: ac reo: ex illo numero reliquos: quos putabat sibi aut ini micos: aut ex aliqua re incõmodos fore: & Marcellus Eprius apud Tacitū memorat morem fuisse per fortem & ur̄am in quā mcebant fortes iudicandi: unde in, vi, Virg, dixit Quæritor Minos ar̄i mo uet. Relicere, iudices suspectos remouere, a iudiciis: unde relictio appellata: q̄ celebrata: mors erat & haberi in officio prætoris: & in arca reponi nomina iudicū delectorum secundum Alconiu. Hunc, iudicem. Bona sæculi, libertatem iudicibus liberam iudicandi quicquid uelint sub principe Traiano.

Fortiter, uehemēter, alibi constiter. Eodem foro, in eadem legibus. Procurator: & libertas, princeps: & liberi homines, denominatio: quæ a finitimis rebus trahit orationē, qua possit intelligi res: quæ nō suo uo cabulo sit appellata. Vincit, causa cadit. Cuius causa mala, nunq̄ iudicet aduersus fiscum. Meti tum, beneficium tuū est. Eos, tam bonos. Honora imperii, ordo: honora imperii cogeris istitui plac

taq; uectigalia ut pro utilitate cõmunita pro singulorū iniuriis, idest tam ad stipendia militū & anno nam classēq; tiendam: quæ pertinent ad publicam utilitatē: q̄ ad salariū magistratū: qui ad arce das priuatorū iniurias constituuntur nam Cæsar dictator scribente Dione dicere solebat duo maxie ne cessaria afficiantibus imperiū milites: & pecunias: & inuicem consistere: nā stipendii exercitus cõtrahit illa ex armis cõparari: sunt enim pecuniae principatus nerui sicut dicebat Mutius apud eundē authorē.

υποπαρρησιος ης δονατο ταχιστα αιτωρες σιδεα & χρυαδελφαι neruos enim principatus pecunias semp esse dicebat, & Demosthenes in orationibus dixit χρυαδελφαι αιτωρες σιδεα & χρυαδελφαι αιτωρες σιδεα & χρυαδελφαι αιτωρες σιδεα, idest opus est: opus est pecuniarū: & sine his nihil est fieri neces sariorū, solutiones autem stipendiorū fiebant aliquando a stipendiariis ciuitatibus: aliquando ex æra rio: quandoq; ex tributo Romæ imposito militibus pecuniae dabant, unde cū agitarer Nero in cuncta uectigalia omiseret fenatores imperiū eius continuisse meminit Tacitus: dissolutionē imperiū docen do: si fructus: quibus resp, sustineret diminuerentur: & Applanus in præfatione totius historię scribit: ex nonnullis ip̄eris paruisbus: atq; suppositis plus detrimēti capere romanos: q̄ utilitatis: quos licet utiles deserere cū pudeat: principatum omnem magnis copiis: magnisq; prædiis circumquaq; uallentes tū tū terræ tantumq; maris quasi fundum quendam seruasse: atq; continuisse suisq; tēporibus & quidē solis romanis ad fuisse ingentes copias: peditū ducent æquitum, xl, milia: elephantorum trecentorū bellico rum numerum: curruum ad prælia instructorū duo milia: ac armorū in supplimētum, ccc, milia, & hæc quidem terrestribus copiis: maritimis uero minorū nauisq; duo milia: tritremiū a sexcuplis in quinque re mes mille quingentarum classē: instrumentorū quoq; naualium numerū bis totidem, ad hoc naues par

de tuo: quam de publico credis. Dicitur actori: atq; etiā procuratori tuo in ius ueni: sequere ad tribunal, nam tribunal quoq; excogitatu crucia tu est par cæteris: nisi illud litigatoris amplitudi ne metiaris. Sors: & urna fisco iudicē assignat, li cet reiicere: licet exclamare hunc nolo: timidus est: & bona sæculi parū intelligit, illū nolo: quia Cæsarem fortiter amat. Eodē foro utunt̄ princi patus: & libertas. Quæ p̄cipua tua gloria est: scæ pius uincit fiscus: cuius mala causa nūq̄ ē: nisi sub bono pricipē, igens hoc meritiū: & inuis illud: qd eos pcuratores habes: ut plerūq; ciues tui nō ali os iudices malint, liberū est autē disceptati dice re: nolo eū eligeret: neq; enim ullā necessitatē mu neribus tuis addis: ut qui scias hanc esse benefi ciorum principalium summam gratiam: si illis & non uti licet. Honora imperiū placatq; uectiga

timo auto proras: partim puppes exornatas: quas rhalemegalas appellat ad belli pompā. Dion i Augusto refert aluisse romanos Viginti tres exercitus suis uero tēporibus. xix. Vigesima. uigessimam dicimus sicut quadragesima: decima: quintam. cum. s. de uigesimo: quadragesimo: decimo: quinto quoq; numero unum auferatur: siue tribui: siue poenae nomine. Tacitus de Nerone. uectigal quoq; quintae: & uicissimae uenaliū mancipioq; remissum specie magis q̄ ui. Tranqui. Caius inquit p litibus ubiq; eōceptis exegit quadragessimā summā: de qua ligaretur. & in Vespasiano meminit Sabinum publicanum quadragessimae in Asia regisse. M. Tullius ad

Vigesima

lia institui: ut p utilitate cōi: ita singulorū iniuriis cōgererūt: His uigesima reperta ē tributū tolerabile: & facile haredibus dūtaxat extraneis: domesticis graue. Itaq; illis irrogatū ē: his remissū. uidelicet qd manifestū erat q̄to cū dolore laturi: seu potius nō laturi homines eēnt: destitigi aliqd & abradī bōis. q̄ sanguine: gētilitate: sacrorū deniq; societate meruissēt: quāq; nunq. ur aliena: & speranda: sed ut sua sempq; possē: la: ac deinceps pximo cuiq; trāsmittēda cōpessent. Hāc māfuetudo legis ueteribus ciuibz seruabatur. noui seu per latū in ciuitate: seu bñficio p̄cipis uenissent: nisi simul cognatiōis iura ipetrassēt: alienissimi habebant: quibus cōiunctissimi fuerant. Ita maximū bñficiū uettebat in grauissimā iniuriā: ciuitatq;

Atticum. portoris Italiae sublati: agro cāpano diuisoq; uectigal superest domesticum: prater uicissimariū: quae uidetur una eonciuncula pedise quoq; nostrorum esse pentura. hinc Lilius. vii. secundū belli punici: scribit aurū uicissimariū. qui in sanctiore aerario ad ultimos usus referuabatur pro mi placuisse: ubi uicissimarium aurū sane intelligim⁹ collectum ex uicissimis. quāuis scia: quosdā leges censū marium: quod nō procedit: Augusti Osiū: equestris ordinis & Caesaris familiarissimū liberos de iure ciuili plurimos omne partem operis fundantes: q̄ reliquit de legibus uicissimae primus conscripsit: auctore Pomponio de origine iuris. de uicissima. quae ex re frumentaria colligebatur nō loquitur secundus: sed: quae pro hereditatibus constituta fuerat: nā peregrini & externi ē si iure Latini: uel p̄cipū liberalitate i ciuitate roma-

L. iui locus

nā uenissent: nō poterāt adire suae hereditatē: nisi prius uicissimā hereditatis p̄soluissent: quā legē prim⁹ instituit August⁹. nā Dio ingit postq; multitudinē romanorū exercitū enumerauit: pp copā legionū & equitū August⁹ multis idigēs cessūis uicissimā hereditatē & legatorūq; testamētō aliq;bus p̄ter maximā cognatiōē alitissos: & paupes relinquens cōstituit tanq; hoc uectigal i Caesaris cōmētariis scriptū fuenisset. hāc legē iniuriā Neru⁹ prius emēdauerat: s; p̄ter Traianū multū liberalitati p̄fixe addidit: Graunus i torū fustulit. Aufon⁹. n. mēcinit Traianū tributorū eōdonatū sed p̄tib⁹ retētis q̄s postea i torū Graunus remisit ubi de uicissimis itelligēdū annotam⁹ Iulius ē Capitolis recitat Antoninū Philosophū leges addidisse de uicissima hereditatē. Extraneis. nulla cognatiōe cōiunctis: uel p̄griusq; lege Papiā phibebant uti ciuitate romana. Domesticis. cōsanguineis: gētilib⁹: q̄ ex eadē domo. i. familia sūt. Illis. extraneis. Irrogatū. i. positū. His domesticis. Remissum. ablatū: eōdonatū. Seu pot⁹ nō laturi. i. pauperes passuri. correctio. Destitigi. tolli decurtari. Abradi: & destitigi. trāstata uerba. Bonis a bonis. Sanguine. cognatiōe: cuius gradus lege apud iustianū i Institutib⁹: & ff. xxxviii. Gētilitate. gētilis ē: q̄ ex eadē familia ē: uel ei⁹ dē nois: q̄si nomē familiae hēat: ab hoc gētilitas dicta: quae pprie ē multitu do ipsa uel familie uel nationis alicuius auctore Friso. uñ Varro lib. iii. rei rusticae cū Axiū libere de pa uone dicere cohortat. q; Fircellius cognomēto Pauo iā dīcesserat: si qd ingit dices de hoc: gentilitatis cā fortassis aū ē duceret ferrā: sic hēt codex uetus: uidelicet rē hāc trāterat: cū sit ex familia pauonū: nam eodē libro Fircellū Pauonē rēatinū dixerat. ferrā autē nō ē duceret. i. se strenue opponeret. ut de pauone dicere nā ferat Vergetio p̄ceptore ducit ex abundātib⁹: quae a strenuissimis dirrēda ante frontē opponit hostibus: ut turbata acies reparet. Gellius pariter tradit Serrā ē nomē ordinis i militia. insup serrula apud eundē Varronē institū est ad metēdū i extrōdō linei baculi incurui. Societate sacro rū. an q̄ aliquibus familiis ius faciendū: sacrorū peculiare fuit: ut poricis & pinariis: magis ad iura cōgnatiōis referēdū putamus: sacro. n. matrimoniu p qd multiplices sūt cognatiōes. Spera. tanq; nō suat: sed extranea. Sua. gētilicia patrimonialia. Deiceps. p gradus proximiores. Trāsmittēda. ur sub fidel cōmissio. Māfuetudo. ut gētilis succederēt absq; honore uigessimae. Veterib⁹. iā pridē i urbē receptis. Noui. ciues. Per latū. iure latiti qd q fuerat adeptus sine tributo uiuebat: solū iunone hēbat auctore Paulo de cētib⁹. ff. l. ad hoc ius petēdi magistratus. In urbe. nā Pedianus scribit: ueteribus colonis Pōpe. ius ius latiti dedit. i. ut petēdi magistratus gēta ciuitatē romanā adipiscerent. Serrabo hoc ampli⁹ addidit: ut qbus ius latiti foret eōcessum nullū cū prioribus ueniētū Roma negociū eēt. Bñficio. munere. liberalitate. priuilegio. Simul. nisi cū a p̄cipe donaret ciuitate romanā: simul ēt ipetrassent iura cognatiōis. i. posse succedere i hereditatē suorū: p ius cognatiōis. Alienissimi. extranei. tanq; illos sanguine nō eōtingētes. nā ab his uigessima exigebatur: maximū bñficiū dōtatio ciuitatis romae. In grauissimā iniuriā cū uigessi-

Aufonū locus.

Gentilis Gentilitas. Varronis locus.

Serra. Serrula.

ma auferretur bonorū relictorum tanquam non essent ciues. Instar odii, tanquā odii, dicimus instar sine ad & cum ad: quod subinde reperies apud Apuleium. Orbitatis, quæ priuaret ciues debita hæreditate. Pignora, cognationes: quæ sunt hypothecæ amoris. Salua ipsorū pietate, etiam si inter se mutuo dilexissent. Distraheret, separaret. Nostri romani. Compensari, Romanam ciuitatem, contentos esse Vigessimam soluere: & cognationum iure priuari: modo ciues romani essent. Gratuita, romana ciuitas gratis dari sine honore Viceßimæ. Tam magno precio, scilicet tributo Viceßimæ: & affinitatum priuatione. Pater tuus, Nerua. Peruenisset, siue condito testamento siue ab intestato.

Cognationum iura, Vt proximior adiret hæreditatē. Non receperunt, nō impetrasset. Eius, peculii. Ne darent, ne publicano soluerent. Immunitatē, ab honore Viceßimæ. Reductus esset i patris potestatem, dupliciter possunt filii reduci in patriā potestatem: si emancipati iterum reuertantur ad patrem: aut ab hostibus capti iure postliminii: sicut sequētia indicant: nam nisi reducti essent in patriam potestatem bona eorum pertinent ad quos pertinent: est autē postliminium ius amissæ rei recuperandæ ab extraneo in statū pristinum restituendæ moribus legibusque constitutum: quod adeptus quis esse dicitur: cū extra limina: hoc est terminos prouincie in captiuitate detentus: rursus ad propria limina reuertit: hinc Iustinianus titulo quibus modis ius patrie potestatis dissoluitur: dictum asserit postliminium a limine & postuū eū qui ab hostibus captus est: & in fines nostros postea peruenit: post liminio reuersum esse dicimus: nam limina sicut in domibus finē quēdam faciunt sic & imperii finē limē esse ueteres uoluerunt: hinc & limes dictus est: quasi finis quidam & terminus: ab eo postliminiū dictū est: quia ab eodē limine reuertebatur: quo amissus erat, plura iuriscōsulū præsertim .lil. xlix. de captiuis & postliminio reuersis & ab hostibus captis: pariter .viii. codicis.

Insolēter, superbe. His, nobis, parentū & liberorū. Publicanū publicis exactionē Viceßimæ, de publicis alibi multa. Piaculo, sceleris: monstro extraneos tanquam inter se alienos. Ille, Nerua. Hæc, nos, hoc tantum de uicissimis sanxit. Quam optimum patrem deuit. Adoptaturus te filium optimum. Hoc officium, Delibasse, tetigisse: pauca remississe, translatio a gustatoribus. Quædā, de Viceßimis. Seu potius, correctio. Demonstrasse, Traiano. Proprie, intactam, delibatam. Muneri, legi uicissimæ. Astruit, addit: translatio a strue lignorum. Filius, esset immunis in hæreditate patris. Immunis, liber ab honore Viceßimæ. Quod fuisset, bona filii quibus uidebatur fuisse pater. Egrege, fecisti. Lacrymas, orbitatem. Vedigales, obnoxias uicissimæ. Bona filii, ut militis & emancipati: quæ etiam ab intestato ad proximiores deuoluuntur. Diminutione, uicissimæ. Socium, aliquem participem. Habet socium. Nemo, publicanus, attonitam, stupidam, mentis inopem. Orbitatem, orbos parentes, denominatio. Ad computationem ad calculum

Postliminium.

hæreditatis: ut inde dematur uicellima. Inesse rationem, ratione uigellimam remissiſſe. Effuſio, prodigalitas, qua poſſumus incuſare Neronem: qui bis & uicibus mille ſextertium donationibus effuſidit. Ratio non conſtat, nulla honeſta ratio appareat. Dignum, eſt res digna. Iniurias, calamitates. Inſuper, ultra dolore, quem pariter in obitu filii. Sic, per ſe. Solus, orbis. Quid, perinde ac ſi diceret: nonne miſeritimum? Non a filio, ſed a ſiſco ut prius accidebat. Neceſſitate, honore. Congruens, conueniens. æquum. Poſteris, minoribus, ideſt filiis. Amplior, ut ſoluti eſſent a neceſſitate uigellimæ: patres uero non. Maioribus, patribus. Retro, recurreret, reſpiceret: reuertetur, ad maiores retro gradetur. Aequitas, inter ius & æquitatem hoc intereſt: ius eſt quod omnia recta & inſolubilia exigat: æq̃tas: quæ de iure multum remittit reſerente. Donato, Apuleius, ix, tradit ſiniſtrâ æquitati ſacratam, quod nulla caliditate: nulla ſolertia ſit prædita. Si modo filius in poteſtate patris, uerba iſta fuerant in ediſto Neruæ. Inuitus reſponſit. Vti inter pecudes comparatio. Valentioribus, per hoc aperte oſtenditur captos ab hoſtibus inel ligere. Abſtulſſe uigellimæ, liberaſſe ab hõere uigellimæ. Primû, pariter & filii. Cuius iſta de gradibus aſſinitatû ſcriptum: grad⁹ cognatiõis alii ſuperioris ordinis ſunt: alii inferioris: alii ex tranſuerſo ſiue a latere ſuperioris ſunt ordinis parentes: inferioris liberæ: ex tranſuerſo ſiue a latere fratres: & ſorores: liberæq̃ eorum ſed & ſuperior quidem & inferior cognatio a primo gradu incipit: ex tranſuerſo ſiue a latere nullus eſt primus gradus: & ideo incipit a ſecundo: itaque in primo gradu cognationis: ſuperioris quidem & inferioris ordinis cognati poſſunt concurrere: ex tranſuerſo uero nunquam eodem gradu: quiſquam concurrere poteſt, at in ſecundo ac tertio & deinceps in cæteris poſſunt etiam ex tranſuerſo quidem concurrere: & cum ſuperioris ordinis cognatis: primo igitur gradu ſunt ſupra pater & mater: infra filius filias: ſecundo ſunt gradu ſupra: auus auia: infra nepos neptis: ex tranſuerſo frater ſoror: & quæ illic tranſeunt latius. Secundum, fratris: & ſororis ex tranſuerſo. In fratris, bonis, tranſuſio colorum eadem uerba ſine uicio frequenter repetuntur. Illi, neptis & nepos. Immunes, liberæ a ueſtigia li uicellimæ. Per latium, iure latû. Patuiſſet, data eſſet. Idem, immunitatem uicellimæ. Conmiſiſt, coniunxit: nam intercedente uicellima uidebantur diſiuncta. More naturæ, quæ omnia pariter omnibus diſpenſat. A ſingulis, per priuilegia. Geſtiebant, uolebant: appetebant. Spiritus, magnanimitatis. Gentilitates, familias: domos. Deſerre, dare ſponte non petentibus. Eripere ſibi, priuate ſe: nam per has conſeſſiones multos

rir filius ſcire. Augeo, P. C. principis munus: cû oſtendo liberalitati eius in eſſe rationem. ambitio enim: & iactantia: & effuſio: & quid uis potius q̃ liberalitas exiſtimanda eſt: cui ratio non coſtat. Dignum ergo imperator mâluetudine tua minuire orbitatis iniurias: nec pati quenquam filio amiſſo in ſuper affici alio dolore: ſic quoque abunde miſera res eſt pater filio ſolus hæres: quid ſi cohæredem non a filio accipiar? Adde quod cum diuus Nerua ſanxiſſet: ut in paternis bonis liberi neceſſitate uigellimæ ſoluerentur: congruens erat eandem immunitatem parentes in liberorum bonis obtinere. Cui enim poſteris amplior honor: q̃ maioribus haberetur: curue non rerro quoque recurreret æquitas eadem? Tu quidem Cæſar illam exceptionem remouiſti: ſi modo fili uſi poteſtate patris fuiſſet: inuitus opinor uim: legemque naturæ: quæ ſemper in diſtione parentum eſſe liberos iuſſit: nec uſi inter pecudes: ſic inter homines poteſtatem: & imperium ualentioribus dedit. Nec uero contentus primû cognitionis gradum abſtulſſe uigellimæ: ſecundû quoque exemiſt: cauique ut in ſororis bonis frater: & contra in fratris ſoror: utque auis auia in neptis nepotiſq̃: & inuicem illi ſeruarentur immunes. His quoque quibus per latium ciuitas romana patuiſſet: idem in diſſiſ: omnibusque inrer ſe cognitionum iura commiſiſt ſimul & pariter: & more naturæ: quæ priores principes a ſingulis rogari geſtiebant: non tam præſtandi animo q̃ ne gandi. Ex quo intelligi poteſt quantæ benignitatis: quanti ſpiritus fuerit ſparſas: atque ut ita dicâ, laceras gentilitates colligere: atq̃ connectere & q̃ ſi renalcî iuberes: deſerre qd negabar: atq̃ id pſtare cuctis: qd ſæpe ſinguli nõ impetraſſent. Poſtremo ipſuſ ſibi eripere tot bñficiõq̃ occaſiões: tã numerosam obligandi: ſi putandiq̃ materiã. indignû credo ei uſum ab homie peti: qd dii dediſſent. Sorores eſtis: & frater: auus: & nepotes: qd

obligaiſſet. ſingulis ſingulas concedendo. Imputandi, ingratis uidelicet. Sorores eſtis, ſingit hæc

dici potuisse a Traiano. Vt sitis, ut fiat immunes scilicet a vigesima. Vobis estis, per vos: & sine priuilegio. Qui Traianos. Dare, concedere vigesimam per priuilegium. Auferre, iniuste ut uis: ut Domitianus consueuerat. Adite honores, municipali iure magistratus petere poterant perinde ac si ciues romani essent, hoc edictum tuum. Destituit necessitudinis, seperabit a necessitudine: uelut truncum abruptum & amputatum: tanquam a familia sua exclusum: est autem translatum sic lucretialis satyra, iii. rã quam mancus: & extincta corpus non utile dextra. Pignobus, cognationibus lata significatiõ: more suo. Honestiores, facti, uigesimæ immunitate. Ac ne remotus quidem longe, s. a cognatione: ut in v. & vi. gradu, in illo centum octoginta quatuor contineri personarum: hoc uero quadraginta octo testis est Paulus, septimum autem gradum quis excedit: quatenus ultra eum fere rerum natura cognatorum uitam cõsistere non patitur ibidem referente Modestino.

Quilibet minima cauereat præterea Traianus ut usq; ad septimum affinitatis gradum modo esset parua hæreditas omnes soluereantur onere uicesimæ. Communis omnium parens, Traianus pater patriæ circuitio. Summam magnam hæreditatē obnoxiam uigesimæ. Tota sepulchro, caput etiam in ea sanctione fuitat si quis quantumuis magnam hæreditatē funeri & sepulchro faciundo totam impenderet honore uigesimæ careret. Obseruato, custos publicanus. Cuiuscumq; modi, siue iure affinitatis: siue alio. Ea pecunia, funeri impendenda. Dicta est, edicto sancta. Periculum, honus, Opibus, magna hæreditate. Iniquitas in gratulationem, contrarium. Vt uigesimam debeat, ut sit tam ampla hæreditas, per quam debeat uigesimam. Additum, ordo: additum est i idem edicti, idest aliud caput cõtinetur in eodem tuo edicto: ut omnes: q fisco aliquid i præterito uigesimæ causa debuissent: soluereantur, est autem transgressio perturbans ordinem uerborum transiõ: quæ si rem non reddit obsecram multum proderit ad continuationes: sed maius remisit debitum Adrianus: per edictum condonando omnia: siue ea ad se pertinerent: siue ad ærarium: decennium præscribens a quo tempore debere quisquam desineret: nec postea debiturus eẽt. Eius modi, p hæreditates. Intulissent, in fiscũ.

Non inferrent, non tenerent. Subuenire emendare præterita, Annibal enim apud Liuium præterita dixit magis reprehendi, q corrigi possunt. Nec dii quidem possunt, in eandem sententiam iam scripserat Plinius senior libro secundo ubi de deo agit: nec inquit potest faceret: qui uixit non uixerit: qui honores gessit non gesserit: nullumque habere in præterita ius præterquam obliuionis. Debere, ærario uigesimam præteriti, Quod, uetustigal. Postea, in futurum in casibus prædictis. Fecisti, dum absolutus a præteritis. Ne malos principes, remittendo quæ sub malis principibus fisco debebantur. Quo ingenio: quanta diligentia, an potius, quo relatiue accipiat. Si natura pateretur, si fieri posset. Refudisses, reddidisses: restituidisses. Sanguinem, uitam trucidatis. Et bona, spoliatis a Domitiano Dionis abbreviator memorat Neronem restituisse oēs facultates quasq; i fisco comperit iniuste spoliatis a Domitiã. Non tuo sæculo, cum pondum imperares. Alius, princeps, Vt contumacibus, tanquam uis qui in tempore nõ satisfecissent,

est ergo: cur egitis: ut sitis, uobis estis. Qui pro cætera sua moderatione non minus inuidiosum putat dare hæreditatem: quam auferre. Latius ergo adite honores: capessere ciuitatem: neminem hoc necessitudinis abruptum uelut truncum amputatumq; destituit: iisdem omnibus quibus ante pignoribus: sed honestiores perfrueretur: ac ne remotus quidem: iamq; deficientis affinitatis gradus a qualibet quantitate uigesimam inferre cogetur. Statuit enim cõmunis omnium parens summam: quæ publicanum pati possit. Carebit honore uigesimæ, parua: & exilis hæreditas: & si ita gratus hæres uolet: tota sepulchro: tota funeri seruetur: nemo obseruator: nemo castigato adfistet. Cuiuscumq; modi ea pecunia ex hæreditate alicuius obuenerit: securus hæret: quiescens possideat. Ea lex uigesimæ dicta est: ut ad periculum eius perueniri nisi opibus non possit. conuersa ē iniquitas in gratulatione: iniuria in uotũ, optat hæres ut uigesimam debeat. Additum est: ut qui eiusmodi ex causis in idem edicti uigesimam deberent: nondum tamen intulissent: non inferret. At in præteritum subuenire: ne dii quidem possunt: tu tñ subuenisti cauisti: ut desineret quisq; debere: quod nõ esset postea debiturus. Idem fecisti ne malos principes habuissimus: quo ingenio si natura pateretur: quam libenter tot spoliatis: tot trucidatis sanguinem: & bona refudisses? Vetuisti exigi quod deberi nõ tuo sæculo cõperat. Alius ut cõtumacibus irascere: tarditatẽq;

Irrogatione, collatione: poena. Multaret, puniret multa propriè pecuniaria: quamvis interdum ad alia trahatur. Refferre nihil iniquitatis, eandem esse iniquitatem. Exigas, si redimis. Non oportuerit, in præteritum. Au constituas, in futurum. Feres, patienter fult uebis, est autè licentia altior: qua aliquem obiurgamus quomodo se cupit obiurgari, præterea color frequentatio: cū res in tota causa dispersæ coguntur in unum locum: quo grauior: aut actor oratio fit. Sollicitudinem consularem, curam mei consulis: cuius proprium curare publica. Collationes, extraordinaria uel superindicta tributa, xii.

Soluendi dupli: uel & quadrupli irrogatiōe multa: recte nihil referre iniquitatis ex illis: exigas quod deberi non oportuerit: an constituas: ut debeat. Feres Cæsar curam: & sollicitudinē consularem: nam mihi cogitanti eundem te collationes remisisse: donatiūm reddidisse: congiarium obtulisse: delatores abegisse: uel tigiālia temperasse: interrogandus uideris satis ne computaueris imperii redditus: an tātas uires habeat frugalitas principis: ut tot impendiis: tot erogationibus sola sufficiat, nam quid est causæ: cur aliis quidem: cum omnia raperent: & rapta retinerent: ut si nihil rapuissent: defuerint: omnia: tibi cum tam multa largiaris: & nihil auferas omnia superint? Nunquam principibus defuerunt: qui fronte graui: & tristi supercilio utilitatibus fisci contumaciter adessent: & erant principes ipsi sua sponte auidi: & rapaces: & qui magistris non egerent: plura tamen semper a nobis contra nos didicerunt: sed ad tuas aures cū cæteris omnibus: tum uel maxime auaris adulationibus obstructus est aditus. Silent ergo: & quiescunt: & postquam non est: cui suadeatur: qui suadent non sunt. quocumque: ut tibi: cum plurimum pro tuis: tum pro nostris moribus debeamus. Locupletabant: & fiscum: & ærarium non tam Voconia: & Iulia leges: q̄ maiestatis singulare: & unicum crimen

Codicis titulus est de collatione fundorum uel rei priuata: uel dominica: uel ciuitatum: uel templorum: &c. i. eiusdem de collatione donatorum uel reuatorum: aut translatorum seu adaratorum: postquam sequitur titulus de collatione æris. Congiarium obtulisse, compar graue: & similiter desinens. Imperū redditus, nam cum uel tigiālia secundum Cice. pro Cn. Pompeiorum nerui reipu. debet princeps impensas & redditus diligenter computare: ut si ingruent necessitas eas tanquam subsidia opportuna paratas habeat, alii enim principes cum largitionibus ordinarios redditus exhauserant, conuertebantur ad rapinas, pecuniarum autem in thesauris romanorum scribit Appianus ægyptiorum talentorum quattuor & septuaginta milia suis temporibus fuisse. Frugalitas, temperantia ab impensis superfluis. Sufficiat, satisficiat. q̄ scilicet donat: remittit: id frugalitate suppleat. Aliis, principibus, Domitianum imprimis notat. Omnia, hyperbole. Frōte graui, cum seueritate, sic Mart. Triste, supercilium: durique seue ra Caronis Frons. Contumaciter, superbe. Adessent, fauerent, Sua sponte, a natura. Magistris, instructoribus, monitoribus. Plura, plures rapendi uias. A nobis, a malis subornatoribus. Contra nos, in ciuium perniciem: & detrimentum, Obstructus, clausus. Silent, auari adulatores. Philostratus libro septimo recitat sub Domitiano comparatas accusationes aduersus diuissimos: q̄ immensæ diuitiæ contumeliam parent: & ceruicem supra multos extolleret: & animos erigeret: nec obtemperare legibus sinerent: alius item

accusatus est: quod Tarenti sacrificius publicis precibus non addiderat Domitianum esse Palladis filium: alius q̄ in isulam secessisset tanquam interfecta parente. Pro nostris moribus, facis enim ut uel inuito careamus adulandi morbo. Voconia, Voconius legem tulit auctore Pediano: ne quis census: hoc est pecuniosus hæredem relinqueret filiam. Gellius tamen. xix. quid inquit unius plebiscito Voconii de coercendis mulierum hæreditatibus, nam. M. Tullius pro Cor. Balbo dixerat apud maiores nostros legem tulit Quintus Voconius de mulierū hæreditatibus: & diuus Augustinus. iij. de ciuitate dei. lata est lex Voconia: ne quis hæredem feminam faceret: nec unieam filiam. Iuliaz leges, apud Iuriscōs sultos legimus multas leges appellatas Iulias, nam. ff. & Codicis titulus est ad legem Iuliam maiestatis: ad legem Iuliam de ui publicæ: item repetundarum: ad legem Iuliam de ui priuata: ad legem Iuliam de anno. na. ad legem Iuliam peculatus: ad legem Iuliam ambitus, Iuliaz legis de maritandis ordinibus meminerunt Apuleius & Tranquilius, sed imprimis monstrasse autumo legem Iuliam in adulteros & stupratos ab Augusto latam auctore Vlpiano quam Domitianus defueta reuocauerat Martialis. testimonio Iulia lex populis ex quo Faustina renata est: Atque intrare domos iussa pudicitia. Maiestatis, quamuis supra quid sit maiestas enarrauimus: addam tamen non importune maiestatem minuire esse de di-

Voconia
lex.

Iuliaz
leges.

Maiestas.

gnitate aut amplitudine: aut potestate imperii romani aliquid derogaret: crimen secundum Vlp. ad legem Iuliam maiestatis sacrilegium proximum: quod Tiberius atrociter puniuit. Nero autem instituit: ut lege maiestatis dicta factaq; omnia: quibus modo delator non deesse tenerentur: & Domitianus quodam maiestatis reos in curiam induxerat: quibus more maiorum condemnatis liberum mortis arbitrium permisit scribente Tranquillo. lege. ff. xlviii. ad legem Iuliam maiestatis: quod criminum species complectatur crimen læsæ maiestatis. Locupletabant. Paulus & Marrianus luniconsulit testantur bona reorum maiestatis læsæ etiam post mortem

fisco applicari: filios autem eorum Honorius & Arcadius constituerunt ab omnibus bonis paternis & maternis repelli: & ab omni alia quauis hæreditate: & successione: Falcidiam tantum filiabus ex bonis matris reliquant. maiestatis damnum capite plectunt. Eorum. clulom. Qui crimine uacarent. innocentium. Magnitudine. maiestatis amplitudine. Vendicabant. nisi sibi usurpabant: male enim terrore ueneratio acquiritur. at Traianus si Dionem credimus magis amari a romanis quod timeri gaudebat. Amicis fides. non amplius se inuicem reos agunt: neq; liberi patres: neq; serui dominos. Verentur & parent. lego apud Dionem: Neraum seruos atq; libertorum plures dominis & patronis insidiantes ad unum occidi imperasse: & ne serui in posterum dominos criminaretur id ictu uentris: quod etiam fecit se Traianum Mart. in laudem eius refert. libro. x. qui sua relictus spoliato iura patrono: Libertis exul nō erit ille suis. Nō enim. ordo est: non enim iam serui nostri sunt amici principis: sed nos sumus. nam Claudius libertis suis omnia credidit & idulsi sic Galba: & Suidas memorat Cæsarem sanxisse ut serui domos de quocunq; crimine possent accusare. Hermogenianus. ff. v. nō det: lege pmissū seruis i certis casibus cōtra domos cōsistere. Mancipis. seruis. Omnes. dominor. Seruile bellū. pmutatio. nam seruoque in dominos coniurationē seruile bellū uocauit: respiciens ad illud: quod in Sicilia orū cū a prætoribus optimi minime ualuisse. Cn. Fuluiο consuli mandatū est: cuius belli initium fuit Eunus seruus natione Syrus: qui cōtracta agrestium seruoque manu: & solutis ergastulis iusti exercitus nūm. iplēuit: Cleon quoq; alter seruus ad. lxx. milia seruorū contraxit: & copis hūdis contra populū romanū exercitūque eius: bellū sæpe numero gesserunt. hæc Lilius & Marcellinus. Non minus. pstitisti. Non minorē opē tulisti. Hos. dominos. Securos. a delatione seruoque. Nec fortasse. diminutio. id est ponamus q; non sint laudanda. Illum. potius intelligo Domitium: nō quā alium in quē recentē scelerum memoria gladiū oratorū distringit: cū is cuiuslibet accusatori crediderit. In capita. in perniciem. Subornantē. clanculū instruente: quid obiecturi essent est enim subornate falsum instruere aliquem semotis arbitris: & semper in malum usurpatur: Lilius qui urto belli punici militem subornantē ut Syracas perferret nunciū conuenientē eis: quæ ad Milam falso nunciata erant. Tranqui. Iulius Cæsar subornauit: qui. C. Rabirio perduellionis diē diceret. Delata. ab alio explicata: detecta. Similes principi. malos. In eodē genere. similiter laudandū. Secura. rata. libera. Claudius seruente nūisse ab ullo quā cognatos haberet se relinquere hæredē: & publicatas ab aliis imperatoribus hæreditates suis restituisse. Pertinacem uero tradit Capitolinus legē tulisse: ut testamenta priora non prius essent irrita: q̄ alia perfecta essent: ne ue ob hoc fiscus aliquando succederet: ipseq; professus est nullius se adituri hæreditatē: quæ aut adula tiōe alicuius esset delata: aut lite: aut perplexa: ut legitimi hæredes & necessarii priuarent: inde Iustinianus i institutionibus: diuini inquit Pertinax expressit nō admissurū se hæreditatē eius: q̄ hns cā principē reliquerit hæredē: neq; tabulas nō legitime factas. in quibus ipse ob eā cām hæres institutus erat. Probatū rū. nec unus oīum nūc tu es hæres: q̄ scriptus. i testō olim fuisses: & postea ultio: qd ualere debet. Præterit. sis. respexit Tiberius: q̄ ut irrita & uana putauit illogē testamētā: quos cūq; q̄ diceret hæredē Cæsare mori destinasse. nā secūdū Paulū eius bōa q̄ se iperatore factūq; hæredē iactauerat: a fisco occupari nō

eorum: qui crimine uacarent: huius tu me tū pe nitus substulisti cōtēctus magnitudie: q̄ nulli magis caruerūt: q̄ qui sibi maiestatem uindictabant. Reddita est amicis fides: liberis pietas: obsequiū seruis: uerentur: & parent: & dominos habent: nō enim iam serui principis nostri amici: sed nos sumus: nec pater patriæ alienis se micipiis chario rem: q̄ ciuibz suis credit. omnis accusatore domestico liberaisti: unoque salutis publicæ signo illud (ut sic dixerim) seruile bellū substulisti: in quo non minus seruis: q̄ dominis præstitisti. hos. n. se curos: illos bonos fecisti. nō uis interea laudari: nec fortasse laudāda sint: grata sunt tamen recordantibus principem illum in capita dominorum seruos subornantē: monstrantemq; crimina: quæ tanq̄ delata puniret. magnū: & inuitabile: ac toties cuique experiendū malum quoties quisque similes principi seruos haberet. In eodem genere ponendum est q̄ testamēta nostra secuta sunt: nec unus omniū nūc: quia scriptus hæres. nō tu

Martialis.
locus.

Subornate

posſunt: nec ex imperfecto teſtamento imperatorem hæreditatem uendicare poſſe ſæpe conſtitutum eſt. licet enim lex imperi ſolemnibus iuris imperatorem ſoluerit: nihil tamẽ tam proprium imperi eſt: q̃ legibus uiuere. Falsis. confictis. Iniquis. utpote præteritis filiis: quos hæredes inſtituere debuiſſet potius q̃ imperatorem. legimus Tiberium metu & langore ad falſitudo uicæ ægiſſe. Cn. Lentulum Augurem: cui cenſus maximus fuerat: ut ne quo: niſi ipſo hærede moreretur: Calpum uero teſtamenta primipilatumque ab initio principatus Tiberi neque illum

faſtis: non tu iniquis tabulis aduocariſ. nullius ad te iracundia: nullius impietas: nullius furor conſugit: nec quia offendit alius nuncupariſ: ſed quia ipſe meruiſti. Scriberis ab amicis: ab ignotis præteritis: nihilq̃ inter priuatum: & principẽ intereſt: niſi q̃ nunc a pluribus amariſ: nã & plures amas. Tenes Cæſar hũc curſum: & probatur experimento: ſit ne feracius: & uberius: nõ ad laudem modo: ſed ad pecuniã principis: ſi hærede illo mori homines uelint: quam ſi cogantur. Donauit pater tuus multa: & ipſe donaviſti. ceſſerit parum gratus: manent tamen ii: qui bonis eius: fruãtur: nihilq̃ ex illis ad te niſi gloria redit: nam liberalitatem iucundiorẽ debitor gratus: clariorem ingratus facit. Sed quis ante te laudem iſtam pecuniã prætulit: quos cuiſque principum ne id quidem in patrimonioſ noſtris ſuũ duxit: quod eſſet de ſuo. nõne ut regũ: ita Cæſarum munera illitos cibis hamos: oppertos pda laque

ta reſciſiſſe: Neronem demq̃ inſtituiſſet ut ingratorum in principe teſtamenta ad ſicum pertinerent: ac ne impune eſſet ſtu dios uiris. qui ſcripſiſſent: uel diſciſſent ea. ſatis conſtat leſo teſtamento Agri colæ: ſicut Tacitus in eius uita reſert: quod optima uxor: & piſſima filiz Domitianum ſcripſit: lætatum eum uelut honore iudicioque. tam cœca & corrupta mens aſſiduis adulationibus erat: ut neceſſet a bono patre: non ſcribi hæredem niſi malum principem: ubi mēda fatis obuia pro teſtamento legitur teſtimonio. Nullus iracundia conſugit ad te. nullus te duxit hæredem: quod iratus eſſet in ſuos: quod impius: dum filios præterit: q̃ furore non ratione ductus ſit. Nuncupariſ. hæres nominariſ: qua dictione iuriſ. conſulti prætuncp. utuntur. Vlp. ſi. xxviii. de teſtamentis. hæredes palam ita ut exaudiri poſſint nuncupandi ſunt: licet ita ergo teſtanti: uel hæredes nuncupare: uel ſcribere ſed ſi nuncupat: palam debet. ita ut exaudiri poſſit a teſtibus. Theodo. & Valent. Imp. libro ſexto cod. titulo de teſtamētis p nūcupationē dicit̃ hoc ē fine ſcriptura: teſtāta quoc̃ nõ aliter ualere

Taciti lo-
cus.

Nūcupare.

ſancimus: q̃ ſi ſeptẽ teſtes: & ſimul uno eodẽq̃ tẽpore collecti teſtatoris uoluntate: ut teſtamento ſine ſcriptura facientis audierint. Tacitus. nec deſuerunt: qui monerent magna ex parte hæredẽ Cæſarem nuncupare. Tranqui. etiã in Caſo opportune uſus eſt hoc uerbo. metu inquit tã & ab ignotis inter familiares: & a parentibus inter liberos palã hæres nuncuparetur: deriſores uocabat: quod poſt nūcupationẽ uiuere perſeuerabant. Quia alius offendit. te. ſ. per id putans poſſe imperatoriſ indignationẽ mitiga ri. Vitellius equitem romanũ proclamantem cũ raperetur ad poenam hæres meus exſhibere teſtamen ti tabulas coegit: utq̃ legit cohæredem ſibi libertũ eius aſcripũ: iugulati eum liberto imperauit. Meruiſti. ppter tua in illũ merita: Tranq. narrat Auguſtũ accēpiſſe uiginti annis quaterdecies milies ſext. ex teſtamentis amicorum. Præteritis. non relinqueris hæres. Priuatum. dũ nondũ eras imperator.

Curſum. uitæ ordinẽ. Sit ne feracius. ſenſus eſt experientia offēdis principĩ: qui ametur a ſuis: nõ ſolũ maiorem laudem: ſed etiam pecuniã ſibi comparare ab amicis illũ ultro hæredem relinquenti: buq̃ illos qui cogebat ciues ſe nūcupare hæredes. Pater tuus. Nerua. Donauit multa. nã quaſcũq̃ pecunias i regis theſauris cõperit reliquaſiniuſte ſpoliaris a Domitio reſtituit: pauperibus ro. decies quinquagies cõtēna milia erogauit agroſq̃ ſua pecunia cõptos præpoſitis ſenatoriũ ordinis uitiũ: illos ege nis diuiderent. nihilo ſegnius in amicos exiit: cõpluribus ingentia beneficia conferens. nã Philoſtratus in uitis Sophiſtarũ tradit Atticũ declamatoriſ Herodis patrem domi ſuæ theſaurũ ingentem eſſo diſſicã Neruæ operatori ſcripſiſſe quid placeret fieri de illo cui Cæſarẽ reſcripſiſſe inueto uti debere. uerum Atticus ſibi metuens iterũ ſcripſiſſe: ſed inuentũ excedit priuatam conditionem: ad quæ imperator reſcripſit: etiam pro arbitrio tuo abutere. Ceſſerit parum gratus. & ſi aliquis horũ inuentus eſt parũ gratus erga illũ: uel deceſſerit parũ gratus: ſi aliquis horum donatus a patre tuo deceſſit præterito te in teſtamento. Manẽ. uiuẽt ſine discrimine hæredes ingrati deſuncti. Eius. Neruæ. Illis. bonis: quæ pater tuus elargitus ē. Clariorẽ. ſuſtiorẽ. notabiliorẽ. Inla duplex. Sed q̃. interrogatio: quæ hoc agit ut neget. Prætulit laudẽ iſta pecuniã: potius uoluit laudari q̃ hũc pecuniã. Quotus q̃q̃. nullus ē q̃. in primis uſis. q̃ a maioribus & parentibus tranſmiſſus fuerat ad nos. Duxit. putauit. Quod eẽt de ſuo. quod ipſe & ſuperiores principes donaviſſent. Illitos cibis hamos. cõrectos aſca uncos: ybus piſces captiũt

sic & muneribus homines illaqueantur. Mart. captatores notans. Sic avidis fallax indulget piscibus hamus. Calida sic stultas decipit efca feras. Illitos cibis hamos. Operios præda laqueos. tres exornationes norari possunt: compar: similiter cadens: permutatio. Multiplicata. longe maiora munera. Refferent. hæredes instituti Cæsares. Priuatis. a priuatis. Quicquid attigerant. cuiuscunque aliquid donassent. Ad usum secundorum. ad felicitatem. Per aduersa. quæ faciunt ut bona melius intelligamus. nam idem dixit habet has uices conditio mortalium ut aduersa ex secundis: ex aduersis secunda noscantur. Periculatus es. nobiscum

sub Domitiano nam omnium primatum dies & horas: quibus nati erant inquirens: non paucos etiam eorum: qui desperabat aliquam potentiam consequi: interfecit. Mar. Tullius de oratore magna laus illa & admirabilis uideri solet tulisse casus sapienter aduersos: non fractum esse fortunæ: retinuisse in rebus asperis dignitatem. Qui malos facient. adulatores. circutio. Quæ. qualem principem. Quæ. Domitiani scelera. Principem geris. es princeps. Priuato iudicio. cum recte scias priuatorum iudicia de principe: uel te talem geris in principatu: qualem priuatus tibi principem optabas. Alium. principem esse. Imbuti. assueti. Quibus. nobis. Summa uotorum. summum uotum: ut nobis daretur. Melior. minus malus. Pessimus. Domitiano. Nisi optimum. tibi similem. Ignarus tui. alienus a cognatione tui. Tam ignarus sui. tam stultus. Locum ipsam. imperii habenas. Post te. post obitum tuum. affectauit: tamen imperium Adriani post mortem Traianique non destinatus: neque ab eo adoptatus: sed potissimum fauente Plotina Cæsar creatus. multum Traiano dissimilis: sed non contemnendus imperator. Possit. esse necessario. Quam uelut. quæ uoluntate cum uideat non posse tua uestigia subsequi. Molem. pondus.

Comparari tibi. quis non diffidet tuas uirtutes æquare? Bono principi. Næ uæ. Adoptari. cur non debebas adoptari a bono: cum difficile esset illum imitari. Prona. in promptu. Nemo rependit incolumitatem turpitudine. nullus imperator incolu-
 mes facit: & absoluit uiros: quod sint turpes: & probos: ut olim fiebat: nam scimus Neronem professis apud se obscenitatibus: cetera quoque concessisse delicta: ut aptius dicam: nemo cogit esse turpis: ut incolumis sit. Dignitas uitæ. quæ dignitates assequitur non flagitiis: sed uirtutibus. ppulchre Cicero dixit scripsisse Platonem: quæ in re. principes ceterosque reliquos solere esse ciues. & Theopompus referente Athenæo recitauit Philippum Alexandri patrem extitisse prodigium & lurconem: unde amicos eius talibus uicibus laborasse: nam multos illi similes: alios breui luxu corruptos ad eam uitam defluxisse. Consideratus. habetur. In tenebris. sine honore. in oclorum secessu ut faciebant sub Domitiano. Præmia. sunt constituta. Virtutibus. uiris bonis. Quæ. erant ordinata. Nec tantum ex conscientia merces benefactis. nam sapius factio-
 rum suorum conscientiam præmiū facit. In primo enim epistolarum meminimus inquit quanto maiore animo fructus honestatis in conscientia: quam in fama reponatur. sub Traiano uero non solum hoc. sed etiam honorum & diuitiarum pro uirtutibus præmium reportabant boni. sapiens enim. & si nulla re indigeat tamen auctore Seneca multis illi rebus opus est. merces notariui casus est dicta a mercedo: quiqua apud Iuriconsultos merx. per mercimonio legalis: cuius accusariū pluralis merces Ouidius in heroidibus protulit. Nec me crede fretum: merces portante carina Findere. apud Nonium sic scriptum inuenies: merx: & mercatura hoc distant: merx est species ipsa: mercatura est actus ipse: mercatus autem locus in quo

os æmulabantur: cum priuatis facultatibus uelut hausta: & multiplicata: retro secum quicquid attigerant referrent. Quam utile est ad usum secundorum per aduersa uenisse. Vixisti nobiscum. periculatus es: timuisti: quæ tunc erat innocentium uita: scis: & expertus es quantum pere detestentur malos principes etiam: qui malos faciunt. ministri quæ optare nobiscum: quæ sis queri solitus. nam priuato iudicio principem geris: meliorem imo te præstas: quam tibi alium precabare. Itaque sic imbuti sumus: ut quibus erat summa uotorum melior pessimo princeps: iam non possimus: nisi optimum ferre. Nemo est ergo: tam tui: tam ignarus sui: ut locum ipsum post te concupiscat. facilius est: ut esse aliquis successor tuus possit: quam ut uelis. quis enim curæ tuæ molem sponte subeat? quis comparari tibi non reformidet? Expertus: & ipse es: quam sit honorosum succedere bono principi: & afferrebas exultationem adoptari. An prona: parua que sunt ad æmulandum: quod nemo incolumitatem turpitudine rependit? Salua est omnibus uita: & dignitas uitæ: nec iam consideratus: ac sapiens: qui ætatem in tenebris agit. Eadem quippe sub principe uirtutibus præmia: quam i libertate: nec benefactis tamen ex conscientia: sed et præmia sunt merces. Amas conscientiam

Merces.
 Merx.

agitur mercatura. Rectos, iustos. Vt alii principes solebant. Tacitus memorat Corbulonem iam bellum Caucis Germanis parentem litteris Claudii repressum: quosdam enim dicere solitos apud principem. quicquid prospere facisset Corbulo id casurum in reipublica. damnum: formidolosum paci urum insignem: & ignaro principi pergrauem. Cum satis sit. bonis iuris. Si non nocet. esse bonis: ut fieri solebat sub malis principibus: quibus uirtus erat suspecta. His. bonis. Honores. magistratus. Sacerdotia. pontificatus. auguratus: & his similia. Prouincias. imperia. dissolutio color. Hi. bo-

ciuium: rectosq; ac uiuidos animos non ut alii contundis ac deprimis: sed foues: & attollis. Prodest bonos esse: cum sit satis abunde q; si non nocet. his honores: his sacerdotia: his puincias offeres: hi amicitia tua: hi iudicio florent: ac uirtuti isti integritatis: & industriae p̄cio. similes: dissimiles alliciuntur. nam p̄mia bonorum: malorūq; bonos: ac malos faciunt. Pauci adeo ingenio ualent: ut non turpe honestūq; prout bene ac secus cessit. expetant fugiantque: ceteri ubi laboris incertitudo: uigilantiæ somno: frugalitatis luxurię metcedat. eadem ista quibus alios artibus allectos uident. consecretantur: q̄leq; sunt illi: tales esse: & uideri uolunt: & dum uolunt fiunt: & priores qdē principes excepto patre tuo: p̄terea uno: aut altero: & nimis dixi: uitis potius ciuium: q̄ uirtutibus lætabantur: primum qd̄ in alio sua quęq; natura delectat. deinde quos patieriores seruitutis arbitrabat: quos nō deceret cēnisi seruos: & hoc

ni. Florent. illustrantur. Isti. alii. sic Antonius philosophus ex malis bonos facit: ex bonis optimos: fursque per omnia moderatissimus in hominibus detestandis a malo: inuitandis ad bonum: remunerandis copia & indulgentia liberalis.

Accuntur. ad imitationem bonorum. Precio integritatis: cum uident integros uitos & industrios remunerari. Similes. boni. Dissimiles. mali. P̄mia bonorum. quę dantur bonis a principe faciunt alios bonos: cum uident bonos esse in precio: sicut malorum p̄mia faciunt malos. Pauci adeo ingenio ualent. pauci admodum reperiuntur ea natura p̄ditur uicia: aut uirtutes pro rationibus temporum expetant: a se fugiant.

Turpe. uicium. Honestum. uirtutem. Pro ut bene cessit. si bene cūenit pro uicio aut uirtute: expetunt uel unum uel alterum: si male fugiunt. Ac secus. male cessit idest p̄ponunt utile honestos neque sequuntur honestum uirtutis causas: sed spe p̄mii. Ceteri. plarimi. Vbi merces laboris datur inertie: p̄mium quod debebatur laboriosis uinis eroga-

tur inertibus: & quod uigilantibus: datur somniculosis: & quod frugalibus: transferunt ad prodigos. Eadem ista. p̄mia. Consecretantur. conquirunt. Tacitus libro. xvi. de Nerone agens. Calio inquit Petronio dies per somnum: nox officiis & oblectamentis uite transigebatur. utque alios industria ita hunc ignauia ad famam p̄tolerat. reuolurus ad uicia: seu uiciorū imitationem inter paucos familiarū Neroni assumptus est. Quibus artibus. malis. Illi. improbi: qui munera comparant p̄ scelera. nā se cundū Mart. Nemo suos: hæc est aulæ natura potens: Sed domini mores Cæsarianus habet. Tales. ceteri. Dū uolunt. esse & uideri mali. Fiunt. tales re uera euadunt. traductio. Vno aut altero. Augusto: & Tito: quos constar fuisse bonos. unde Dion in Tito memorat Titū Augustō comparandum in diuersa ætate: huncq; si minus uisisset nonq̄ a romanis dilectū fuisse: neq; illū si plusnam Augustus crudelior in principio propter hostes & seditiones: postea longo tempore multis in populū ro. beneficiis elaruit: Titus humie ipeanus perit in robore glorię. fortassis nō uacaturus culpasi diutius uenisset: quia fortuna maiori q̄ uirtute utebat. Nimis dixi. quia duos ante Traianū principes bonos fuisse restit. Augustus enim inter initia crudelis fuit authoribus Dione: Appiano: Tranquillo. & Titus cū patre principatū administrans se incutius & uiolentius agit. si quidem suspectissimū quęq; sibi submissis: qui per theatra & castra quasi consensu ad poenam deposcerent: haud cunctanter oppressit in his Aulico Cecinam consularē uirū uocatum ad cenam. ac uixdū triclino egressum confodi iussit. Victis. Tranquillo. in Domitiano: satis constat duos solos & notioribus uenia donatos: tribunū laticlauiū: & centurionem qui se quo facilius expertis culpę ostenderent: impudicos probauerant: & ob id neq; apud duces: neq; apud milites ullius momenti esse potuisse. tribunū Dion nominat. Iulius air Caluēstr. tribunus militū accusatus q; sapiens cū Antonio Saturnino secreto congregaretur: neq; hoc diluere posset: respondit se conuenire solitū ob amore meiar enim eius ætatis & formę: qui posset amari: inde absolutus hoc solum dixit: cessabo ab iisq; consuetum. remisit igitur Domitianus crimine maiestatis læx Caluēstro: quia impudicus erat: nam & ipse in mares priuor fuit. Sua natura delectat quęque in alio. contentia idest unusquisq; delectatur cum uidet sui similem. Nisi seruos. uiciorum: qualem Crispinum l. uenalis pulsar. & ideo Domitiano gratum. uel. Nisi seruos. uitis amant: non affectantes principatum. Horū. malorū. in quos Satyrus gladium distinxit. Criminibus debent ortos: p̄toris: mentes.

Tranquil.
locus.

Omnia dona, ut Claudius Narcisso & Pallanti: Nero Polyeleto & Galba Iselo libertis. Situ, defuetudine, prauatione munerum ciuilium. Lucem, noticiam & famam. Legis, fecernis. Eos, ultros optimos. Malo principi, Domitiano. Diuersa: sunt a natura: nam dominatio: quæ tyrannis dictantur: quam dominus seruis imperat: principatus: quod regnum appellamus: tanquam pater filiis. ita principem non esse gratiorem aliis ciuibus: quam qui maxime grauentur (id est aegre patiuntur) dominum tyrannum. Hos bonos, Proceres, ad honores promoues, Exemplar, indicium. Secta, ordo: uia: modus. Non receperisti censuram, noluisse fieri censor. Non præfecturam morum, interpretatio censuræ, quæ nihil aliud est quam morum præfectura. Augustus rem ipsam sine nomine recepit: author enim Tranqui, receperisse morum & legum regimen perpetuæ sine honore censuræ. Remediis, nonis censoris. Experi, an potius beneficiis ad beneuolendum excitetur: necesse, in omnia.

Alioquin, insuper. Nescio, dubitatio: qua tamen offenditur, magis probari principem qui suos ciues patitur esse bonos, id est qui utitur clementia: quæ qui cogit uicia, scilicet seuerè reprimat admissa, latenter Domitianum monstrat qui susceptorum morum correctione multa seuerè exerceuit. Sequaces, fautores, imitatores, consecutores: unde sequaces hederæ appellamus a natura sequentes: quibus adhaeserunt. Huic, Traiano. Dissimiles, pessimi. Valus, Traiani. Constituta, comparata a natura. Vim, rem quam uis non receperis nomen censoris. Tu um propositum, tuum institutum beneuolendi & facendi optima. Obtinebunt uim, perinde erit in effectum ac si censor esses. Vita, bona. Censura, regimen morum, nam Traianus cum populo humaniter uersabatur: & cum senatoribus grauitet: cunctis quidem amabilis: metendus uero nulli: nisi hostibus, hæc Dion, quare non immerito: Xenophon tradit Agesilaum priuatorum hominum errata modeste tulisse: principum uero maxima existimasse: iudicabat enim ab illis pauca: sed ab his mala multa constitui. Nec tam imperio, sic est enim sic est: exasperat homines impetrata correctio: blandissime iubetur exemplo: auctore Pacato: In Panagyrico Theodosii, Metus est infidelis magister recti, iam dixerat libro nono timor abit si recedas Marcus Tullius asserit metum malum custodem diuturnitatis, nam longe ualentior amor ad obtinendum quicquid uolueris: unde non iniuria dixit metum infidelem magistrum recti. Exemplis docentur melius: quam præceptis, scribit enim Fabius, quantum graeci præceptis ualent: tantum romani (quod est maius) exemplis: & quidem longe probabilius est fere uirum non rebus: quæ uerbis ostendere: nihil recte sine exemplo docetur: aut discitur. Boni, usus. Approbant, re, hoc insert ut ad alia transeat. Obtinuit aliquis, qualis Tiberius quæ narrat Dion exegisse pantomimos ab urbe: & ne ea arte quis uteretur iussisse: quia mulieres corrumpebant: & tumultus excitabant, Nero pariter factios pantomimorum cum ipsis simul relegauit: sed magis hoc ad Domitianum referendum crediderim: qui scenam histriionibus interdixit: tantum intra domum exercendi

in sinum omnia congeriebant: bonos autem ocio: aut situ obstruos: & quasi sepultos non nisi delationibus: & periculis in lucem ac diem proferebant. Tu amicos ex optimis legis: & Hercule æquum est esse eos carissimos bono principi: qui inuisi malo fuerint. Scis ut sicut diuersa natura Dominatio: & principatus: ita non aliis esse principem gratiorem: quam qui maxime dominum grauentur. Hos ergo prouehis: & ostentas quasi specimen: & exemplar: quæ tibi secta uitæ: quod hominum genus placeat, ideo non censuram adhuc: non præfecturam morum receperisti: quia tibi beneficiis potius quam remediis ingenia nostra experiri placet, & alioquin nescio an plus moribus conferat princeps: qui bonos esse patitur: quam qui cogit. Flexibiles: quancumque in partem ducimur a principe: atque ut ita dicam: sequaces sumus: huic enim cari: huic probati esse cupimus: quod frustra sperauerunt dissimiles: eoque obsequii cōtinuatione peruenimus: ut prope omnes homines unus moribus uiuamus. porro non tam sinistre constitutum est: ut qui malum principem possumus: bonum non possumus imitari. Perge modo Cæsar: & uim: effectumque censuræ tuum propositum: tui actus obtinebunt, nam uita principis censura est: eaque perpetua: ad hanc dirigimur: ad hanc conuertimur: nec tam imperio nobis opus est: quam exëplo: quippe infidelis recti magister est metus, melius homines exëplis docentur: quæ iprimis hoc in se boni habent: quod approbant: quæ precipiueri non posse. Et quis terror ualuisse efficere: quod reuerentia tui effecit: obtinuit aliquis: ut spectaculum pantomi-

artem iure concessor: sed ut præceptum rhetorum ex comparatione pessimi laudando optimum, repetere quæ de pantomimis alibi annotauimus. Ut uellet, ut esset contentus populus Ro. Rogatus es, petiuit precibus a te populus: ut pantomimos tolleres. Alius, Domitiani, Beneficium, id romani probè: facio reputarunt. Necessitas, parere imperio Domitiani. Centum, conclamatione, concordia, consensu. A parte tuo, a Nerua sublata sunt pantomimorum spectacula: quæ postea Traianus in theatrum reduxit si Dionii credimus: refert enim hunc imperatorem histione Pylade non mediocriter oblectatum: in cuius laudem Boetius graecus epigramma cecinit: quo significatur illum recitasse Bacchi tragœdiam, nō omittam Dionem: quantum ex eius conspectu licet intueri: iradere Neruam impendia cōtraxisse: fustulisse multa sacrificia: equorum cursu: atq; certamina: nec minus spectacula quædam: nulla tamen de pantomimis particulariter habita mentione.

morum popu. Ro. tolli pateretur: sed non obtinuit: ut uellet, rogatus es tu quod cogebat alius: cœpitq; esse beneficium: quod necessitas fuerat, neque enim a te minore centum: ut tolleres pantomimos: quam a patre tuo: ut restitueret: exactum est. Vtrumque recte: nam: & restitui oportebat quos sustulerat malus princeps: & tolli restitutos. In his enim: quæ a malis bene fiunt: hic tenendus est modus: ut appareat authorem: displicuisse: non factum. Idem ergo populus ille aliquando scenici imperatoris spectator: & applausor: nunc in pantomimis quoque aduersatur: & damnat effeminatas artes: & indecora sæculo studia. Ex quo manifestum est principum disciplinam capere etiam uulgus: cum remissi ab uno fiat: seuerissimam fecerint omnes. Macete hac grauitatis gloria Cæsar: Qua consecutus es: ut quod antea uis: & imperium: nunc mores uocarentur. Castigauerunt uicia sua ipsi: qui castigati merebantur: idemque emendatores: qui emendandi fuerunt. Itaque nemo de se ueritate tua queritur: & liberum ē queri. Sed cū

Exadum est, postulatunt cuncti. Vtrūque recte, factum est. Malus, Domitianus. Tolli, remoueri, nam spectantium mores solum inficere pantomimi: unde merito diuus Augustinus libro: cui titulus de ciuitate dei: plerumq; ingenii acumen tendit in deperditos pantomimorum motus: & inhonestas saltationes.

Malis, hominibus. Bene, honesta. Authorem, displicuisse: non factum quia bonum. Scenici imperatoris, Nerone respicit: qui scenicis artibus imbutus primum Neapoli prodit in scenam: deinde etiam magni æstimauit cantare Romæ: insuper non dubitauit priuatis spectaculis operam inter scenicos dare: quod prætorum sextertium decies offerente, tragœdias quoq; cantauit personatus heroum deorumq;. Tranqui, author, legimus etiam Caium fuisse cantatorem & saltatorem: eoq; die quo perijt peruisgilium indixisse:

ut initium in scenam proeundi licentia temporum auspicaretur. Applausor, nam captus Nero modulatis Alexandrinorum laudationibus: plures Alexandria euocauit, nec eo segnius adolescentes equestris ordinis: & quinq; amplius milia e plebe robustissimæ iuuentutis undiq; elegit: qui diuisi in factiones plausuum genera condiscerent. Effeminatas, molles: corruptices. Sæculo, temporibus tuis.

Vulgus capere etiam disciplinam principum, sequi mores suorum principū. Rem seuerissimam, exterminationem pantomimorum a theatro. Excerint, secuti sint libenter. Ab uno, principe Traiano, Macete Cæsar, cumulate: & magis aucte hac grauitatis gloria, sacris sermo tractus referente Setuio: quoties enim aut thus: aut uinū super uictimā fondebat: dicebat macus est taurus uino uel thure, hoc est: cumulat a est hostia, & magis aucte inde ad eorū uirtute uel honoribus aucti sunt transferet. M. Tullius de rep. ferunt laudibus: maciant honoribus, i. magis augent. Seneca, ix. epistolarū, macete uirtutis esto, sanguinolentus: & ex acie redeuntibus hoc dicat. Caro tamen in re rustica macet inq; uino inferiori esto: & macete hac illace dape polluceda esto: hoc interdū aliter, coniūgi septimo casu auctores sunt Donatus & Diomedes. Martialis etiam genitiuū ascripsit, Macete animi dicens, uariari per casus mulrorū testi monio confirmat: nam Pompeius nominatiuū singularem sicut Caro protulit: macus hoc fecerō scribens: Curtius libro quarto pluralis uos quidē maci uirtute esto: sic Plinius senior libro, ii. macdi ingenio & cœli interpretes, uerū tamen apud Luitum libro, ii. ab urbe condita indeclinabile positū esse uidetur, iuberem in q; macete uirtute esse sic nō multo post Secūdum: macete uterq; in temp. merito, qua dictio ne uideat usus Aelius Nonio docente: qui multorum testimonia super hoc uerbo citat. Mores, honestum propositum tollendorum pantomimorum. Vicia, aliorū. Ipsi, ut Caius: ut Claudius: ut Nero: ut Domitianus: qui merebantur castigari, transgressi: quæ perturbat ordinem uerborum. Liberum est, licet, nec igitur mirum si ea dicendi libertate luenalis sub Traiano sit usus: quis conqueratur non esse priorum libertatem: & tamen liberrime loquatur: quod indicium fuit: maximæ libertatis.

Macete

Comparatum.confectum.constitutum. Licet.libertas concessa est. In sæculo temporibus nostris tuo principatu. Nihil est.nullā res sit. Omne.genus cuiuscunque conditionis. Boni prouehūtur.uita tute præditi dignitatus honestas. Soidas inquit Traianus nemini inuidit:neq; aliq̃e dignitate priua uit: sed meū in modum omnes bonos fuit: nec ita neminem uerebatur: neq; oderat. Claudianus de Stoll cone hūc locū: emulatus est sicut alibi in alijs plerūq;. Hinc priscæ redeū arte: scilicet iude Ingenius aperitur iter: despectaq; musæ Colla leuant: opibulq; fluens: & pauper eodē Nitē ad fructū studio: cū cernat uterq; Quod nec inops iaceat: pbi tas: nec inertia surgat Diuitis. Nec timent accusatores: cum reliqui sint boni.

Nec timentur. a bonis: quia nullam lædendi facultatem habent. Erroribus. punis malos uiros. Implorantibus. cum ploratu opem petentibus: ut medearis.

Astruis. addis: applicas. Ne coegisse uidearis. ut sua sponte boni uideantur effecti. Iuuentutis romanæ. conductis stipendio tuo rhetoribus: qui iuuenes eloquētia sua excolāt. Inter ceteros mōstrat Fabium Quintilianum: qui ad imperium Traiani peruenit: & sub eo professor est.

Dicendi magistris: rhetoribus. circuitio. nam Celfo statu publice poni iussit auctore Dione: & munibus poetas affecit dicente de eo Iuvenale. Nemo tamen studiis indignū ferre laborem Cogetur post. hac: nec ita quicūq; canoris Eloquiū uocale modis: clauumq; momordit. Sapientiæ doctoribus. iam prædiximus quēdā philosophū in curtu triūphali a Traiano honoris causa positū: addam etiam usum fuisse præceptore Plutarcho philosopho & historico gratissimo: extat adhuc eius epistola: q̃ Traianū libere monet: ut se in principatu optime gerat. Spiritū: & sanguinem. uitam nam sub Domitiano multū secūdū Dionem interfecit: quod philosophiæ operam darent: reliqui urbe puls. hunc locū Tacitus in præfatōe uitæ Agricolæ apertius exequit. legimus inquit cū Aruleno Rustico Patus Thrasea: Herennio Seneciōi Priscus Heluidius laudati cēt: capitale fuisse: neq; in ipsos modo auctores: sed in liberos quoq; eorū securū esse: delegato triumuiris ministerio: ut monumenta clarissimorum ingeniorū in comitio ac foro uerentur. scilicet illo igne uocē populi romanī: & libertatē senatus: & conscientiam generis humani aboleri arbitrabatur: expulsi insuper sapientiæ professoribus: atq; omni bonā arte in exiliū acta. ne qd unq̃ honestū occurreret. nūc demū redit animus Nerua Cæsare beatissimi sæculi ortus: res olim dissolciles miscente principatū: & libertatem: augeatq; quotidie felicitatē imperiū. Nerua Traianus: nec spē modo ac uotū: securitas publica: sed ipsius uoti fiduciam ac robur assumpserit. Patriam. Romā unde fuerunt expulsa. Studia. litterarū. & erunt adhuc: qui dissimulabunt Iuvenalē nō scripsisse hæc de Traiano satyra. vii. Et spes & ratio studiorū in Cæsare tarū: Solus. n. tristes hac respēlate camēnas respexit. ego ut supra multis argumentis cōprobauī sub Traiano scriptā Iuuenalis satyrā: ita de eo illic locutū facile contenderim: nā quis Dionis autoritate: nō fuerit Traianus exactæ doctrinæ: tamē doctos & fortis: & extulit: & ne longius recedamus: nonne Secundū oratorem excussum multis proeclatū dignitatibus imprimis carum habuit. Priorū temporū. Athenæus ait quidam Sophocles decreto eiecit omnes ab atria philosophos: & romā in omnibus optimi eosdē ab urbe expulere tanq̃ iuuetutis corruptores: nam Lucio Posthumio consule Alciū & Philēū epicureos: sic Melissenenses epicureos oēs abagerunt: priter Antiochus rex cuiuscūq; sedis regno suo steridixit: neq; scire quomodo postea a rōanis recepti fuerint. ad hæc in Tiberio Tranqui. obiectū est poetæ: quod in tragedia Agamemnonē probris lacerasset: obiectū & historicisq; Brutum & Cæsum romanorū ultimos discessisse: animaduersum statim in auctores: scriptaq; abolita: quis probarent ut etiā aliquot ante annos Augusto audiente recitata. qui bursam custodia traditis non modo studēdi solatiū ademptū: sed etiam sermonis & colloquiū usum.

Principes. Domitianus. Artes. philosophiam: nā uera philosophia est uicis carere: & uirtutum abundare. Reuerentia. timore. In complexu. in finu. Præstas. re facis q̃ philosophi præcipiūt: munera enim sapientis & non indocti hominis obibat: nihilq; olno erat: quod optime non exerceret. Quantum ab illis probaris. unde Iuuenalis hortat iuuenes doctos ad laudes Traiani. Hoc agite o Iuuenes circū ita comparatum sit: ut de nullo minus principē querantur homines: q̃ de quo maxime licet: tamē in sæculo nihil est: quo nō omne hominum genus lætetur: & gaudeat: boni prouehūtur: mali: qui est tranquillissimus status ciuitatis: nec timent: nec timentur. mederi erroribus: sed ipsorū tibus oibulq; q̃ uos bonis facis hanc altruis laudē: ne coegisse uidearis. Quid uitā? quid mores iuuetutis: q̃ principaliter formas: quē honorē dī cēdi magistris: q̃ dignitatē sapientiæ doctoribus habes: ut sub te spiritū: & sanguinem: & patriā receperūt studia: quæ priorū temporū immanitas exiliis puniebat: eum sibi uitiorū olum cōfēcis princeps inimicas uitis artes nō odio magisq; reuerentiā relegaret. At tu eas lē artes ī cōplexu oculis: auribus habes. Præstas. n. quæcūq; p̃cipiunt: raturūq; eas diligis: quantum ab illis probaris. An

ſpicit: & ſtimulat uos: Materiamq; ſibi ducis ſidulgeria querit. Studia humanitatis, qbus edocemur ut humanis moribus utamur. Admiſſionū tuarū facilitatē, tranſir bono ordine: ad faciliē aditū colloquē di cū Traiano unicuique permittim: ſic laudatur Veſpaſianus apud Tranq. ſic Ageſilaus apud Xenophon. tē: quod letaretur aditum ad ſe oibus parere: contra notat Perſage regē gloriante difficilē ad ſe prebe- re acceſſum: nec ergo Traianus ſtudio humanitatis auſcultaret: ſequēbatur eū eſſe faciliē admittere quof cunq; ad congreſſum ſul. Hoſ. Flauioſ, anteq; Domitianuſ pueheretur cū ſuis: ciuilibus bellis cōcuſſa

quiſq; ſtudia humanitatis pſeſſus: nō cū oia tua: cū uel imprimis lau- dibus terat admiſſionū tuarū facilitatē. Magno quidē animo parens tuus hāc ante hoſ principes atq; publicarū adiū noie inſcripſerat: ſeuſtra tñ: niſi adoptaſſet: qui hīcare ut ī publicis poſſet. Quā bñ cū titulo iſto moribus tuis conueniet: qd oia ſic facis: tanq; nō alius iſci pſerit. Quod. n. totū: quā tēpla tā reſerata: non capitolii uipſa. pilla adoptionis tuæ ſedes magis publica: magis oium. Nullæ obices: nulli contumelia tū graduſ: ſuperat iſq; iā mile liminibus ultra ſemp aliqua dura: & obſtācia. Magna añ te: magna poſt te: iuxta tñ maxia quies: tñ ubiq; ſilentiū: tā altus pudor: ut ad puoſ penates: & latē anguſtū ex domo pſcipis moſtē: & trāgllicitis exēpla teſerant. iſpe āt ut excipis: oēs: ut expectaſ: ut magnā pte dieq; iter tot iperū curas q ſi p ociū trāſigis. Itaq; nō ut aliaſ attoniti: nec ut

ſiat: nec acerbuſ: & duruſ: ut odium in ſe conſcit. Gradus. conditioneſ: diſſerentia: quia ſub aliſ principib; inferiores: & uſiores homineſ per cuſtodeſ contumelioſe repellēbā: ab aditu palatii. Mile liminib; immuneris oſtiſ: quib; ad Domitianum tranſcendebatur. Aliqua. limina ſupererant.

Dura. furdā: clauſa: ſiſcia aperiri. Pudor. moſtē. Paruoſ. priuatoſ: uiſorum tenulum. Auguſtum laſem. paupereſ domum. laſem pro domo uſurpati ſariſ obutuſ eſt a lanbuſ diſ traſta deno- minatione: quos Conyabant & Idæoſ dactyloſ: trefq; fuiſſe tradit Diomedes: nam auctore Seruſo maiores omneſ in ſuiſ domib; ſepellēbantur: unde ortum ut laſeſ. Colerentur in domib; quos Tertul- lianuſ ſic irridet domeſticoſ deoſ: quos laſeſ dicirſ domeſtica poteſtate traſtatiſ: pignerando: uenditū do demutādo. Céſorinuſ auctore cundē eſſe genū & laſē. Apulei⁹ de deo Socratiſ. ex lemuribuſ: poſte- rorum ſuorum curam ſortitūſ pacatoſ: & quieto numine domum poſſidet laſeſ dicirur familiaris: neq; in iuria Plur. in quæſtioneſ praſideſ: & domuſ cuſtodeſ laſeſ dixit: alieniſ formidoloſoſ: domeſticuſ mte- reſ: unde canis eiſ aſſiſtit: ipſi autem canum pellibuſ uſtiūtur: an q Chryſippuſ opinatur demonia quæ- dam mala circumire: quib; dii quaſi carniſcibuſ: & ſclerū ultoribuſ aduerſuſ inuſtoſ: & impioſ uatū- tur: ſic laſeſ ſurialeſ quidam ſunt poenitū exactoreſ uitæ & operationum ſpeculatoreſ: iccirco ſit ut ca- niniſ pellibuſ induantur: quib; & canis ideo aſſiſtit: quod ad inueſtiganda ſclera: & ulciſcendos im- probuſ ſagaceſ ſint. Pompeiuſ deoſ inferoſ putat: quib; tot pilæ ideſt effigriſ quot eſſent liberi pone- bantur: ut uiuſ pceret: & eſſent hiſ pilis & ſimulachriſ contenti: de qbuſ plura Macrobiuſ Sat. prior. Larariū Lāpridiuſ appellaſ locū in domo: in quo colebat antiquitaſ ſanctioſe aiaſ: quæ ſtatuaſ ibidē locabant. a lanbuſ umbræ laſeſ dicimur: nā diſ penateſ alii ſunt Plur. in Numa mediūſ igniſ ſedē laſeſ uocari ſeſert. laſeſ eſt uirū pſpiciuſ: cuiuſ genitiuſ laſtiſ. Exēpla reſerant. magna Traiani lauſ: uñ priuatiſ moſtē: & getiſ creūp ſumeret. Dion monumētis reliq; nō ſolū domi Traianū: uerū ē ī bello faciliē & ſine picoli metu adēntibuſ ſe pſiſtiſſe: quare parū abſuit ne a quſdā Decabali tranſugriſ dolo truci- dare: māſuetudinē Traiani Claudianiſ i panagyrico Honoriū cōmendat: uſ ſcūta ſereſ Gloria Traiani: nō tā q Tygide uictio Noſtra triūphati fuerat quincia Parthi. Alia qd inueſtuſ ſtraſtiſ Cabitolia Dacici Quā patriæ qd mitiſ erat. Ut quā hūane. Excipis. ſuſcipiſ ad te uenienteſ. Fr. qta patriæ. Quā ſi p ociū. lociſ. iucundiffimūſ ſermoniſ: & remiſſionibuſ honeſtiſſimūſ. tanq; ſi nō eſſeſ occupatuſ circa ſpecialia negocia. Ut aliaſ. ſub malis imperatorib;⁹. Attoniti. ſtupidi. Domitianiſ tēpora nota uſiſ ſic ut

Lar.

Iuue, satyra quarta de senatoribus ab eo cōuocatis mētiōē faciens: quos albanā dux magnus ī arcē Tra-
 xerat attonitos: & festinate coactos. Tarditate, si sero aduenissent, uñ exiit illud satyricū: rapta, ppera-
 bat abolla. Securi, cōtrariū exornatio. Admittēte, libētē excipiente. Interdū ē aliquid, sensus est q̄,
 uis humane nos Traianus intromittat ad se: aliqñ tñ domi nos cōtinemus tanq̄ aliquod officiū magis
 necessariū factū: q̄ ad principiē ire, laudat principis & humanitatē: & libertatē. Excusati sumus, semp
 credis nos domi fuisse honesta rōne. Excusandi, p aliū. Præstare sibi, p se niti. Ac, quia scis singulos
 contendere ut te uideant. Voluptatis
 huius, conspiciendi te. Fuga: scelerum,
 quod Domitianus solebat maxime in al-
 bana uilla ubi multum temporis contē-
 bar authores sunt Tranquī & Dion. Va-
 stitas, solitudo ut Tiberius capreis. Re-
 moramur, te detinemus. Immanissima
 bellua, crudelissimus Domitianus. Imago
 cū uituperatiōe. Propinquorum sangui-
 nē, Eutropius: confobrinos suos Domitia-
 nus interfecit. napp Flauū Sabinū alterū
 ex patruelis occidit: q̄ eū comitoge cō-
 sulariū die destinatum: perperā præco nō
 consulem ad populū: sed imperatorē pro-
 nunciasset. Deniq̄ Flauū Clāmentem al-
 terum ex patruelis contemptissimæ in-
 terit: repente ex tenuissimū suspitiōe: quo
 maxime factō maturauit sibi exitiū. alii
 etiā scriptorum prodiderunt consualis-
 se famam Titum fratrem a Domitiano
 dolo necatum, ut Philostratus lib. vi. me-
 morans lepore marino quī piscis quosdā
 humores occultos atq; mortiferos habet
 de medio sublatum: quod graue molestumq; uideretur simul cum fratre imperare: quare dixerat Tito
 Apolonius caueret a propinquissimis. Tranquī, refert correptum graui ualitudine priusquam plane
 animū esset uet pro mortuo deseri uisū. alii ægrotum sed iam consualefcentem abiici mandasse in æ-
 cam niue plenam: tanquam ad ualitudinis remedium opus esset celeri refrigeratione: sicque interisse.

Lamberet, tanquam fera tygris. Clarissimorum ciuium, Iuuenalis satyra quarta. Argue utinam
 his potius nugis rota illa dedisset Tempora sacuit: claras quibus absultu urbi illustres animas impu-
 ne: & uindice nullo. Sed perit postquam cerdonibus esse timendus Cœperat: hoc nocuit lamarum cæ-
 de madenti. Tacitus in uita Agricolæ, nō uidit armis Domitiani clausum fenarum: & eadem strage tot
 consularium cædes: tot nobilissimarum foeminarum exilia & fugas, complures enim fenarores: in his
 aliquot consulares interemit: quibus Ciuiam Cerealem in ipso Asiæ proconsulatu, Saluidienum Or-
 firum: & Aclium Glabrimonem: exilio puniuit, occidit Aclium Lamiam: Saluium Cocceanum: Metium
 Pōpōianum: Salustium Lucellum Britannicæ legatum, Iunium Rusticum: Heluidium filium: Mate-
 num declamatores: post ciuiliū belli uictoriam seuior: Xenophon de tyrannide memorat summos ui-
 ros: & uirtute præditos interfici a tyrannis: quia illos timeantiquam sententiam transiit ex icetibus
 Euripidis. Proferret, extenderet, Hortor & minæ, denominatio qualis Virgil, in sexto Vestibulum
 ante ipsum primisque in faucibus orci: Lucis & ultrices posuere cubilia curæ: Pallentesque habitant
 morbi tristisque senectus. Et metus, est autem oratio in graui figura. Par metus, pariter timebant:
 quos hilari uultu suscipiebatur: quos trucem fuit non solum magnæ: sed & calidæ inopinatæque
 sentitæ, authorem summorum pridie q̄ crucifigeret in cubiculo uocauit: assidere in toro iuxta coegit:
 hilaremque dimisit: partibus etiā de cœna dignatus est, & Aretium Clāmentem capitis condemnatur
 huius in eadem uel etiā maiore gratia habuit: quo ad nouissime simul gestanti conspecto delatore
 eius: is inquit hunc nequissimum cras audiamus: unde Iuue, satyra quarta pallorem dixit magnæ: &
 miseræ amiciciæ, amicos Domitiani designans: qui non bene crederent blandiciis illius perniciosis. Ad
 hæc, præterea. Ipse Domitianus. Visu terribilis conuenit Tacitus in uita Agricolæ cum Secun-
 do ubi de Domitiano scribens cum inquit denotādis tot hominum palloribus sufficeret seuus ille uul-
 tus & rubor: quo se contra pudorem muniebat. Ira in oculis, quod etiā in eius numismate monstra-
 tur quare Philostratus libro septimo loquitur Domitianus superbe etiā si placide mansuetq; loqui uo-
 luerit: supercilia uero oculis superiacent: genæ autē bile refertæ sunt: idq; in conspectu maxime elidunt
 n, naturæ uicia: sempiternq; eodē modo sese hñtia, nā si Dionī credimus erat audax: iracundus: insidiator:

disſimulatoꝝ. memorat Tacitus & Tranquil. fuiſſe ira præcipit: & quo obſcuroꝝ: eo leuocabiliore. p. oculos at maxie animus emanatuꝝ citra motuꝝ quoq; & hilaritate emiſcâr: & triſtitiæ quoddã nubiſu ducant: quin et lacrymas his natura mentis indices dedit: q; aut erupunt dolore: aut læticia manant: mo tu uero intenti remiſſi ſubſpectu: mites aſperii ſiut. ſuit. n. grandibus oculis: ſed acie hebetiore. Formæ neus. mollis. ipudicus. Multo tubore. uultu roboris pleno: qd refert Tranq. & libro. xx. Tacitus ignotis inq; adhibe moribus crebra oris coſuſio p. modeltia accipiebat. Secretuꝝ captant: inter initia principa

facmineus pallor i corpore: i ore ipudicia multo rubore ſuſſula. nō adire q; i nō alloq; audebat te nebras ſemp: ſecretuꝝ captant: nec unq; ex ſolitu ſine ſua p. deunt: niſi ut ſolitudinē faceret: ille tñ qbus ſibi parietibus: & muris ſalutē ſuā tue ri uidebat: dolu ſecū: & inſidias: & ultorē ſceleꝝ deū ſcluſit. dimouit: perfregit: cuſtodias poena

tus ſecretuꝝ ſibi horarum ſumere ſolebat nec quicq; ampliꝝ q; muſcas captaret: ac ſilo præcuto coſſigeret: cuiſdã interrogan ti eſſet ne quis itus: nō abſurdè rñſum ſit a Vrbio criſpo: ne muſca quidē: & nec ni ſi ſecreto atq; ſolus plæraſq; cuſtodias re ceptis quidē in manu catenis audebat authores ſunt Tranquil. Dion. Euſebius in Chronicis. Xenophon mala tyrannoruꝝ cō memorat: ait: timeo celebratū hominū: et meo ſolitudinē: timeo incoſuſtos aduꝝ

timeo ipſos cuſtodes: neq; inermes illos hñe uellē circa latus: neq; armatis multū contido. Solitudine. ſe creta. Solitudinē. cædē. uallationē. traditio color. Parietibus. tpe ſuſpectæ ſibi eadē appropinquan te ſollicitior in dies: porticuꝝ in qbus ſpaciari coſueuerat: parietes phengite lapide diſſunt: et cuius ſplē dore p. imagines quicquid a tergo fieret: uideret. Dolu & inſidias. interfecerat Dominianuꝝ clāmētē ui rō conſularē: cui ppriā ſororē matrimonio deſponderat. palā ē dixerat poſt tertiuꝝ quartuꝝ de ipſam quoq; ad uirū eſſe plecturū. Stephanuꝝ igiꝝ Domitillæ libertus: cuius nomē corona quandā lridi ſimilē circa ſolē & radiuꝝ eius ac lumē obſcuratē ſignificabat: ſiue p. interſectō Clāmētē cogitat: ſiue olum ro manq; cōditionē miſeratus: ſiue ſibi metuens qd erat interceptaq; pecuniāꝝ reuerti: nūq; iterſicere ag greſſus ē adiuuantiſq; amicis: & libertis intimis coſpiratiōē ēt Parthenii cubicularis: & Saturii decuriōis cubicularioꝝ nec nō Entelli a libellis: Clodii Corniculariū: & Maximi Parthenii liberti: neq; cōiuratiōis exps uxor eius Domitia ſuit: neq; p. rōri pfectus Norbanꝝ: neq; collega eiꝝ Petronꝝ. nā Domitia illi iul ſa morte ſibi utebat: & alii nō ultorē Domitiū ſcelera ferre poterāt: quos oꝝ dē ſuſpectos habuiſſet & pdere deſtinaſſet: & eorū noſa delata i ſcriptis habuiſſet iuxta ceruicā: q; puerulū ipudētē ſublata Do mitia legēda potceſſiletea reſ expoſita necē maturare fecerūt. Stephanuꝝ igiꝝ coſiliū opẽrāq; obulit: ac ſiniſtro brachio uelut agro lauis faſciſq; p. aliquot dies ad auertēdā ſuſpitionē obuoluto ibiq; breuēma gladiū regē: ad ipſā horā dolū iterſic: p. ſuſuſq; coſpiratiōis idiciū: & ob hoc a Parthenio tñq; cæteris robatiuꝝ admilſiſq; legenti traditū a ſe libellū: & attonito ſuſſodit inguinā: nō tñ lætaliter ſauciū ac re pugnantē adorti Clodiuꝝ & Maximuꝝ & Saturiuꝝ. & qd a gladiatorio ludo uulnẽribus ſep̄e cōtruci darūt. Philoſtratus lib. viii. teſtaſ. Stephanū Domitiū redeuntē a foro obuſuꝝ perſiſſet: & rogaliſſe ſecretū ranq; magna & admirabilis detecturū. qre i porticuꝝ: q; regie adiacebat deductū: dixiſſeq; nō ē mortuꝝ ut arbitratuſ inimiciſſimuꝝ tibi clāmēs: ſed uiuit adhuc: egoꝝ id optime ſciō: & ipſe ēq; nūc aduerſus te iteuit: clāmāris. autē ſperatoris & ob ea q; audierat perturbati Stephanū ab alligato brachio educēte ſormur plodiſſe uulnere quidē ad ſubitā mortē inferendā nō ſuſſiciēti: ſed qd diutius cruciatū ex tingueret randē poſſet cū nullis medicamentis eſſet curabile. at Domitianū ætate adhuc integra: & cor pore robuſto minime cōcidit: ſed arepro Stephano ſuperincubentē enuere oculos enitū: & faciē auro calicēq; ſorte ſacroꝝ cū aſſabat per tudillē. Palladē ut ſibi ferret auxiliū inuocantē. nō omittit q; a gra cis tradit Apolloniū Tyaneū pythagoricū philoſophū magicæ petitiſſimū nūc Epheſi multis diſſerentē aditronbuſq; Domitianuꝝ coſoſuſ ſuit: p. aliquod rēporis ſpaciū ſtetiſſe attonitū: deide exclamāſ ſe. Eugē Stephanē: pulſe: Stephanē: percutē ſcelēſuꝝ: pulſiſti uulnẽraſti. interfeciſti. Vitorē ſceleꝝ de um. louē: nā Minerā: quā ſuperſtitioſe colebat: ſomniauit excedere ſacrariuꝝ negantem ſe ultra tueri eū poſſeq; exarata eſſet a louenē præter Tranquil. Dion inquit Domitianuꝝ in informis uidit Pal ladē: cuius effigie in cubiculo habebat arma exuentē: & in curru equoꝝq; aratorū decidentē in batanni. uidit etiā per quietē Ruſſicū accedentē ad ſe cum enſe poſſemus ultorē ſclerū deum: interpretari Nemeſimꝝ: quæ diuina iuſticia dictura ē nanc petulantes: & ſuperbos ulciſcitur. Cuſtodias. carcerem: anguſtoſ adituſ. ipſos cuſtodes: & miniſtroſ. Vir. cernis cuſtodia qualiſ Veſtibuſo fedat. ſic cuſtodēlā di cebant antiqui Feſto tradente cuſtodiuꝝ: quæ ſcilicet cuſtoditin quē ſenſum plærūq; annotauimꝝ Apu leiū poſſuiſſe: interduꝝ pro ipſo carcere & ergaſtulo. Columella. xli. itaq; mancipia uincta: quæ ſunt erga ſtuli: per nomina quotidie citare debebit: atq; explorare: ut ſint cōpedibuſ diſtingent in exa. nū etiā cuſto diaz ſedes an tuta: & recte munita ſit. Celfuſ de accusationibuſ homo qui ex cuſtodia productuꝝ: plærūq; pro carcerariis: & incluſiſ. Modetiſtinuſ de publicis iudiciis cuſtodias audituruſ: tam clariſſimoſ ui roſ quam patronoſ cauſarum adhibere debet: & ſenariſ diebuſ cuſtodias audiri poſſe reſcriptum eſt.

Domitii
mors.

Caſtodia.

Custoditio

etiam in numero unius dicitur: ne quis receptam custodiā sine causa dimittat: i numero tñ plurium frequentius: ut plerumq; custodias receptis quidē in manu cathenis audiebat: itē Caius custodiāq; seriē recognoscens: custoditio uero ē opera ad custodiendū aliqd sumpta. Angustos, difficles a custodibus obfessos. Obstruēdos, munitos: septos. Inuitia incustodita. Tunc, cū obtruncatus est. Diuinitas sua, sume extrinsecus erat, nā se deū: & dicit: & credi uoluit: quā etia filius Palladis auctore Philostrato uocabatur. Longe, quia nō fuerunt arcan: in quā multi infestis macronibus irrupere. Sæui secessus, nā ibi stuebat necē innocentibus un non

Excubie.
Vigilie.

multo post Secūd⁹ alii intra cubicula sua illis ipsis cōsiliis: gbus cōsules renuncia ban: exilia: & eadē machinabā. solebat aut Domitian⁹ ad horā somni nihil aliud q̄ secreto sol⁹ ambulare. Timore, res ue ra est auctore Seneca ut q a multis timef multos timeat. Superbia, caput est apud Tranqui, de elatiōe: & eius uanagloria: & Eutropius memorat i eo superbiā excra bilē extitisse. Eadē domus, palatii. Excubitis, uigiliis tē nocturnis q̄ diurnis: sic uigiliæ tñ nocturnæ sunt. Veget⁹ libro iii, quaterni pedites: qui noctibus excubi tum faciunt: eliguntur: quem locū ad uer bum Modestus trāscripsit: & iam, ii, libro Vegetius dixerat: quotidianas etiam uigi lias in pace: item excubitis uicissim milites faciunt: ubi excubiti utrobiz excubias si gnificat. Solitudine, loco secreto, conten tio color. Custodia, quæ custodit. Calli stratus: quoties quis custodiam militū eua serit. Arx, munimentū, tutela: propugna culum: snia. Munimēto, traductio. Ter ror, custodibus armatis. Nū, interroga tio grauis. Serias partes dictū, horas dici circa res serias & graues, seriū, n, triste & sine risu dixit antiquitas. In oculis nostris, in cōspectu ciuū: sed maxime senatorū, contra dāna. Caius: qd in conspectu eius prandens uel cōmensans: saepe senæ questionēs p tormēta habere: cum miles decolādī artifex quibuscunq; a custodia capita amputabat.

Remissionibus, locis, opponunt feriis remissiones, faciunt hiciq; libro sexto de eodē scribunt: ubi se ueros inquit dies iucundissimæ remissiones sequebant: adhibebamur quotidie cōcenare: modicisq; pri cepim cogitare: interdū acromata audiebam: interdum iucundissimis sermonibus nox ducebā. Ea dem frequentia, par multitudo conuiuiarum. Dion in Traiano uenationes: conuiuia: ferias: locos frequen ter cū amicis: & familiaribus exercebat. In medio, in cōmuni in aperto. Eutropii uerba: conuiuia cum amicis indiscrete uicissim habens: q; Tranqui, tradit Augustū conuiuiant assidue: nec unq nisi recta: nō sine magno ordinū hominumq; delectu: ad aliquam Lycurgi imitationē: qui auctore Xenophonte sym posia in publicū edixit: existimans Lacedæmonios minime hoc pacto transgredi imperata posse: ac uel bum statuit: nec si nimis: neq; multus foret. Conuiū, cōuiuiū: qd nos melius q̄ græci symposium appellamus. Mutua, & tibi & nobis existit: cum malorū principū cōiuitia cōiuiis grauiā sint. Prouo cas, inuitas nos ad colloquia, paria solitū scripsit reliq; Tranqui. Augustū cōiuitia, n. nonnunq & ferius inibat: & maturius relinqbat: cū cōiuiæ & cenare iciperet priusq̄ ille discubere: & panacret digresso co: cenā temis epulis: aut cū abūdantissime senis pbebat: ut nō nimio sumptu: ita sūma comitate: nā ad cōem sermonē tacētes: et submissim fabulantes, puocabat. Frugalitas, ciborū modestia, nā alibi dixe rat: cena erat modicisq; principi cogitares, dāna. Cai⁹ q nepotius sūpn⁹ oīum pdigore: igenia supans dēstibat: aut frugi hoīem eē oportere: aut Cæsarē, auctore Athenæ⁹ malorū ex cibo uoluptatē sentire tēperatos: q̄ edaces: & apud eūdē tradit Aristō philosoph⁹ Polemonē academicū solitū admonere cōui uas curare: ut suauē portū biberet nō solū ad pns: sed & i crastinū. Cōtra hat, cōpēdiōsū & breue faci at Humāitas, cōitas. An mediū diē, an nonā diē horū: q̄ cenæ cōstituta fuerat, Mart. Impat extructos frāgere nona toros: & culpa ideo a Ioue, Marius Priscusq; ab octauā cenaret. Dissētus, Plenus, refert Tranqui, Domitianū prandere solitū ad faciendū ut nō temere super cenā pter Martianū malum: & modicā i ampolla portunculā: sed pene raptim: Claudium nunq trāditio egressum nisi dissentū ac ma dentē, Neronē e medio diē epulas ad mediā noctē ptraisse: Vitelliū trisarium interdum quadrarium

angustosq; paditus: & obstruētos nō secus ac per apertas fores: & inuitia linia irrupit: lōgeq; tūc illi diuinitas sua: lōge archana illa cubilia: sicutiq; secessus: i quos timores: & supbia: & odio hoīum agebat. Quāto nūc tutior: quāto securior eadē domus: postq nō crudelitatis: sed amoris excu biis: nō solitudine: & claustris defēdit: & qd ergo nō discimus experimēto fidissimā esse custodiam principis ipsius innocētiā: hæc arx sacellæ: hoc inexpugnabile munimentū munimēto nō egere, frustra se terrore succulerit: q̄ septus charitate nō fuerit, armis, n. arma irritant. Nū aut serias tñ ptes diēq; in oculis nostris cōtūq; cōsumis: num remissioibus tuis eadē frequentia: eadēq; illa socia litas iteret: nū tibi semp in medio cibis: sp men sa cōmunis: nū ex cōiuctū nro mutua uoluptas: nū puocas: reddisq; sermones: num ipsum tēpus epularū tuarū: cū frugalitas contrahat: extendit humanitas. Nō enim ante mediū diē distentus

epulas partitum: in tentaculis: & prandia: & cenae commensatione: facile omnibus sufficientem uonam tandi consuetudine. Solitaria: secreta: per se: sine conuiuiis. notauit Domitianu lue. Satyra quarta illo carmine tanq uocatem. Quales tunc epulas ipsum glutisse putamus Induperatorem? Spectator. deinde.

Adnotator. si quis amplius comisset. Papinius tamen mirandum in modum extollit adulando: quod interfuisset publico epulo: i quo tradente Tranqui. initium uescendi primu fecit. Et tu quin etiam: quis hoc uocaret? Quis promittere possit hoc deorum? Nobiscu socias dapes in istulam sequiquis si e inops:

beatus. Conuiuiam ducis esse gloriatur.

Immines. altis in perniciem illog. Era dani. hinc illa in Crispino: satyrica indi gnatio: magni tudaret scura palati: & rudum Vitellium fecisse legimus ex nimia tentaculi repletione. Obiciis. exprobas notando. Aegre perpeffus. quic contemgens: nam raptim se a conuiuiis subtraherebat: Superbam simulationem. contentum scilicet cum tamen simularet sodalitatem. Clandestinum ganeam. per interpretationem declarat occultu luxum. na ganea pro gula: & re lauta usurpatur. ix. ubi de furbis agit: nec alio animali numerosior materia ganeae. Sidonius: disruptam ganeam stomachum nulla res facere melius q parimonia potest: Tranq. in Nerone parabantur insignes ganeae: & in Ti-

Ganea.

Ganeum.

berio: dato xedilibus negotio popinas ganeae: usq eo inhihendi: ut ne opera quidem pistoria proponi uenalia finerent. Columella libro primomox deinde ur apti ueniamus ad ganeas quotidianam cruditam laconicis excoquimus. pro loco in neutro usurpant. Terentius: ubi illi quaram? credo obductu in ganeum aliquo. Apuleius in. ii. apologia. a magistris nunc in ganeu profugit: ganeu antiquitus dixit secundum Festum locu abditum uelut sub terra: cui aspiculatur Donatus ueteres dicens ganeu meretricum taberni dixisse a m e r i t r i o r y a a s. quod ipsa sit in terra: & ganeones appellamus gulosos catilloes. Tacitus non ganeo & profligatorum pleriq sua haurentium. Exquisita ingentia cenaru: cenae lautas ingenuose istruas. Pacius Theodosiu pariter laudat a frugalitate. lucunditatem. fuit. n. uini amator Traianus citra tunc uiciu: nam tristis mero sollicitudines expulit. unde Mart. xii. in commendationem eius scribens Catonianae hilaritati coparat. quod & Cato mero inualerit: & Adrianu recitat Spartian9 utino indulisse Traiani moribus obsequente: atq ob hac a Traiano locupletissime muneratione hac Lampridius in Alexandro testatur Traianu post secunda mensam usum potandi usq ad quintu pocula instruisse. Quando. quandoquidem. Omnia. dicta Traiani sunt. Sincera. candida aperta: non simulata: neq conficta: ut ablit cauilu: & mordacitas a conuiuiis praecipit Athenaeus multorum ueterum auctoritate. Ornata gravitate. mixta seris: non lasciuia: & petulancia. faciunt Ennii uerbanq a Gellio libro xi. recitant. Hocce locutus uocati: qui cu bene saepe libenter Mensam sermonesq suos: reruq suar. Comiter impartitur: magna cu lapsa diei Pars foret e sumis rebus: paruiq. regedis: Parte fuisset: de paruis: iu m i s q. regedis Cōsilio indusorolator: sanctoq. fenatu Cui res audacter magnas: paruasq. iocodq. Eloqueret: si quid uellet: ut oq. locaret. Quo cu multa uolup. ac gaudia: & quae sequitur. Mysteria. sacra. Per reginae suphitionis. enixe conati sunt romani semper externas religioes ab urbe exterminare auctore Li uio eo negotio triumphis a senatu de mādato: ut omittit Valeriaz Max. nam legibus cautum erat fecu dum Cicerone ne aliquis sepeperit deos haberet: neue nouos: sed ne aduenas nisi publice aduocatos priuatum coheret: quare Traquia sicut peregrinas Augustu caerimonias sicut ueteres ac pceptas reuerentissime coluisse: ita ceteras habuisse contempnui: & Tiberius laudatur: qd e externas caerimonias: aegyptios: iudaicosq. ritus compescuerit: coactis q superstitione ea tenebantur religiosas uelles cu uelimeto omni comburere. Superstitionis. superuacuae religionis. Obscena petulantia. turpis lasciuia morum: omniae dorum: meretricu. Oberrat. circue mensas. idem libro. viii. ad genitorem. quereris taedio tibi fuisse q uis launissima cenauit: quia scurracinae di: moriones mensae inerrabant. Liberales ioci. libero homine dignos: quos cu amicis & familiaribus excoquisse Dion recitat: nam si iocos & rigis: hos cu dignitate sapientiae geret: ut ne nec grauent tanq asperum: nec contemnant tanqu uilem. no erit tibi scurrilitas: sed gratia urbatas. sales tui sunt sine dentes: ioci sine uilitate. obtra notatur Vespasianus: qd super cenae: & seniper alias cum amicis fuerit dicacitatis plurimae: & sic scurrilis ac sordidus: ut ne turpibus quidem uerbis abstineret. Studiorum honor. si aliquis studiosus eloquebatur: illi plurimum reuerentiae adhibebat.

Inde. quia nos amas: & semper cupis nobiscum uersari: an magis quia frugalis: & parcus breui somno

derineris: nā crapula distenti profundiori somno premuntur: Angustius, breuius. Vt participes, tanq̃ aliqua pars illaz sit nostra. Prioribus, ueris. Omne stagnū, quīs legat Dominianū nihil p̃s habuisse quin prædaretur omni modo bona uirorū ac mortuorū: hæc tñ magis Neronis gesta respicere uidentur: cui piscinā inchoauerat a Miseno ad Auernū lacum contēdā: porticibusq; conclusam: quo quicquid totis Baīs calidaz aquarum esset committeretur, item stagnū maris instar circumseptum ædificis ad urbem specie: rura insuper aruis atq; uinetis & pascuis: syluisq; uaria cū multitudine oīs generis pecudū ac ferarum. Circumuenis, miro circumcludis. Deteruiūt, subiecta sunt, sane mō strauit auream Neronis domū: in quam uulgatum illud apud, Tranquillat; Roma domus fiet: Velos migrate quirites: Si nō, & Velos occupat una domus: & Marteam i spectaculi mordet nam post incendio absumptam priorē domum: qua palatium & Mecænatīs ortos continuauerat: alteram extruxit in qua haud perinde gēme & aurū miracule essent: q̃ arua & stagna: & in modum solitudinis: hinc syluæ de aperta spacia: & prospectus auctor Tacito. Imperiū, quia clues dicto Traiani sunt audientes, siue quod aliorū principū tam latū erat patrimonium quā imperium: nunc uero secus: qñ nō oēs imperii agros solus princeps possideret. Patriminio, ex rebus suis. In imperium, ad utilitatem publicam. Occupabit, iniuste rapiebant. Ne quis alius frueretur, ut inculta: & inutilia relinquerentur. Pares, nobiles.

Immigrant, redeunt, migrare est discedere a solita habitatione in alium locū. Lūius primo ab urbe condita: consilium migrandi a Tarquinio cepit: & dixerat, iam continens agmē migrantium impleuerat trias, Receptacula, ædes. Habitatore seruo, malos notat principes: qui ad delatores seruos dominorū enectorū domos transferebant. Vastitate, spaciofa solitudine. Procumbunt, ruunt, cadunt. Datur, licet. Deterfo situ, sublata uetustatis putredine. Reparatas, refectas: libro enī, vi, hortatur Fabarum ut uelit reficere uillam Camillianā uetustate uexatam. Siste re ruinas, reparete roētes domos. Solitudine pellere, immittere qui de feras incolant, rem ipsam ppositam tractat. Eodem, ingenti. Aia carentia, sine sensu: & rōne uocesq; nā secundū Diogenē lib. vii. p̃tes aīæ octo sunt, quinq; sensus: & quæ nobis sunt seminales rationes: uocalisq; & rationalis pars. Niteant, splendent: reparata: & superinducta noua superficie. Domini, possessoris: patrisfamilias. Tabula ingens, nomina multarum uell non rata in tabula: quas Traianus uenales pposuerat: sic Nerva liberalitatem pecuniaz inops uestes primū: & uasa aurea atq; argentea: preciosam præterea suppellectilem siue sua etiam siue imperialia auctioni subiecit auctore Dione, & Capitolinus refert Antoninū philosophū ne in bello Marcomanico iam exhausto ætario extraordinē provincialibus aliquid imperaret in foro diui Traiani auctionē ornamentoꝝ imperialiū fecisse: uendi dissey aurea pocula: & cristallina: & myrrinaz uasa etiā regia: & uellē uxoriā ferica: & auratā: gēmasq; ēt quas multas i repositorio sanctiore adriani repererat: & p duos qdē menses hāc uenditionē celebratāt: tantūq; auri redactū: ut reliquias belli Marcomasici ex snia profectus postea dederit prætem emptoribus: ut si quis uellet emptā reddere: atq; aurū suum recipere liceret: nec molestus illi fuitq; uel nō reddidit emptā: uel reddidit. Quod sit, qua re detestari potest, Illius, Domitius.

Tam multa, traductio color. Superuacua, non necessaria, ille, n. auarus est: qui superuacua querit & cōsparat. Extialis, exitiū cū. Laxior, pulchrior latior. Amoenior uilla, ædificiū i p̃diis lauius extructū q studioꝝ honor. Inde tibi pcus: & breuis somnus: nullūq; amore nostri angustius tēpus: quā quod sine nobis agis. Sed cū tuis ut participes perfruar: quæ habemus ipsi: quā ppria: quā nra sunt. nō, n. exturbatis prioribus dñis omne stagnū omnem lacum: omnē etiā saltum immensa possessio ne circūuenis: nec unius oculis flumina: fontes: Maria deseruiūt. Et quid exar nō suū uidet: tandemq; imperiū principis: quā patrimonium maius est, multa, n. ex patrimonio refert in imperiū: quæ priores principes occupabant: nō ut ipsi fruerentur: sed ne quis alius. Ergo in uestigia: sedesq; nobiliū immigrāt pares dñi: nec iam clarissimorū uirorū receptacula habitatore seruo terulē: aut foda uastitate procumbunt. Datur intueri pulcherrimas ædes deterfo situ auctas: ac uigētes. Magnū hoc tuū nō erga homines mō: sed erga recta ipsa meritū: sistere ruinas: solitudinē pellere: ingenaria opera eodē quo extructa sunt animo ab interitu uendicare: muta quidē illa: & aīa carētia: sentire rñ: & laxari uident: qd niteant: qd frequentent: quod aliquando cœperint esse domini nō seruientis. Circūferē sub nomine Cæsaris tabula ingens rerum uenaliū: quod sit detestanda auaricia illius: qui tam multa concupiscebat: cū haberet superuacua rā multa: rñ exitialis erat apud principem huic laxior domus: illi amoenior uilla, nūc

maius cretude quo Mart. x. Armorum nitidique fator pulcherrime mundi: Publica quem primum uota preceſſe canunt. Peruius exiguos habitabas ante penates: Plurima qua medium Roma terebat iter: Nunc tua Cæſareis cinguntur limina donis: Et fora tot numeras lane quot ora geris. At tu ſanctæ pater tanto pro munere gratus Ferrea perpetua clauſtra tuere ſera. Occulta celeritate. de repente: ex improſo. Conſumata. perfectæ ab ipſis fundamentis. Cõmutata. reparata: ſeſſeſſa. q. celerius fit. Immenſum latus Circi. ex lapide naumachiz: quam Domitianus fabricauerat per Traianum maximus circus aduſtus utriusq. lateribus extructus eſt: Di-

Circus.

on inquit Circum collapsam ampliorem atq. etiam elegantiorẽ Traianus reſtituit: quod ideo ſe facille inſenſit: ut populum romanum capere poſſet. tres in urbe Circi fuerunt: unus ad templum Floræ ſexta urbis regiõẽ alius nona: qui dictus eſt Flaminius: tertius undecima. cognomẽto maximus q. capiebat loca. ccc. lxxv. Mil. iiii. portæ. nam & Auſonius monſtrat a ſingulis lateribus ſex portæ habuiſſe: præter oſtium: quod patebat ad medium ſtadium. Oſtia quoq. pro parte aperit ſtridentia Circus: excepto mediũ quod patet a ſtadium. Circum ergo Max. nunc Secundus intelligit. Latus protenditur. n. in longitudinem: & hinc inde parietibus manitur: in quibus extructa ad ſpectandum loca. Prouocat. imitatur. Populo. romano. Viſtore gentium. & hercle ſi omnes hiſtorias diſcutiamus: nullam gentẽ inuenimus: q. tot uictoris claruerit: ac ſines l. perii tã late prulenti: tãq. diu tẽuerit. Viſenda. admirãda. cõteplãda. Quæ. ſpecta-

occulta celeritate pperant: ut nõ conſumata: ſed tantũ cõmutata uideant: hinc imenſum latus circi tẽporũ pulchritudinẽ puocat: digna populo uictore gẽtiũ ſedes: nec minus ipã uiſenda: q. quẽ ex illa ſpectabunt: uiſenda autẽ cũ cẽtera ſpecies: tũ quod. equatus plebis ac principis locus. Si qdẽ per omne ſpaciũ una facies: omnia cõtĩnua & paria: nec magis. pprius ſpectãdi cẽlaris ſuggeſtus: q. ppria: quæ ſpectet. licebit ergo ciuibz tuis ſuicẽ cõtueri. dabit nõ cubiculũ principis: ſed ipm principẽ cernere in publico: in populo ſedẽtẽ: populo cui loco: quinq. milia adieciſti. auxeras. n. numerũ eius cõgiarii facilitate: maioremq. in poſterum ſuſcipi liberalitatis tuæ fide iuſſeras. hõz unũ ſi præſticiſſet aliũ eidẽ iam dudũ radiatũ caput & media iter deos ſedes auro ſtaretat: ut eborẽ: auguſtoribzq. aris: & grandioribus uictimis

eula: ludi pſertim Circẽſes: neq. tamẽ me fugit alia ludorũ genera teſtimõio Tranq. exhiberi ſolita i Cieco. Ex illa. fede & loco. Viſenda. epanalepis. Specie. facie. forma. Acquatus. par eſt. Omne ſpaciũ cuneorum longitudinẽ. Vna facies. eadem apparentia: cũ anteq. exiretetur diſtincta eſſent loca nam per quingentos & quinquaginta octo annos ſenatus populo mixtus ſpectaculo ludoz iter ſuit: ſed hanc morem. Atilius Seranus & Lucius Scribonius adiles: ludos matri deũ faciẽtes poſterioris Africã ſententiam ſecuti diſcretis ſenatus populuz locis ſoluerunt: ea q. res auertit uulgi animũ: & fauorẽ Scipionis magnopere quaſſauit. Continua. coniuncta: & ſimilia. Magis proprius. decentior: auguſtor. Suggeſtus. pulpitum ſedes excellit. Propria. ſui & non alterius. nam ſpectacula erant cõmuna. In uicem. mutua uice te inſpicere ſicut tu illos. cõtra Nero primũ accubans parui ſoramini: bsz de toto podio ad aperto ſpectauit: Auguſtũ recitat Tranq. Circẽſes ex amicorũ ſere: libertorũq. cornaculis ſpectaſſe: interdum e puluinar. unde ſequitur cubiculũ: quod imprimis reſecti poteſt ad Nerone: quẽ accubãtem. i. in lecto iacentem ſpectaſſe diximus. In populo. inter populũ romanum par ſede. Populo. repetitio. Locorum. ſedilium. Adieciſti. addidiſti ad ueterem circi numerum. Eius populũ. paulo. n. minus: ſupra teſtatur eſt: quinq. milia ingenuoz de publico alẽdos ſuſcepſiſſe. Cõgiarii facilitate. liberalitate in præbendis alimentis. Maiorem. numerum filiorum. iuſſeras. incitaueras. hortatus fueras. Suſcipi. tolli. generari a parentibus. Fide. ſub ſpe quibus. ſ. daturus eſſes alimenta. Vnum. munus.

Horum. tot: quæ tu præſtiſti. Alius. Imperator. Radiatũ. radiis diſtinctum. argentea. n. imperatorum numiſmata radiis diſtincta uidiſmus: quo modo nunc beator non dũ tamẽ cõſecratos pingũ. noui mus Caium diuinam maietate ſibi aſſeruiſſe dato negotio ut ſimulachra numinũ religione & arte præ clara inter quæ olympiaci lous apportaret: egregia: quibus capite dempto ſuũ imponeretur: & cõſiſſet ſapius iſet fratres deos mediũ adorandum ſe aduentibus exhibuiſſe: & quẽdam eũ latialem louem cõſalutauſſe: templum etiam numini ſuo propriũ: & ſacerdotes: & excoꝑatiſſimas hoſtias iſtutuiſſe: in templo ſimulachrum aureum iconiũ ſteſiſſe. iſta tamen potius ad Domitianũ referẽda: ſicut indicat cõſequentia: nam ei ſacnicatũ largo cruore Mart. meminit: & quidaz ſcripſere ſe deũ ſcripo & ſermõẽ appellari uoluiſſe poſt trucidatos duce Flaco Naſamones: p quibus adeo elatũ: ut in ſenatu iactauerit: q. illos ab humanis ſuſtulſſet: itaq. dignũ ſe deum dici. Media inter deos. poſita i medio deorũ: Domitianus. n. auctore Tranq. ſtatuas ſibi in Capitolio non niſi aureas: & argẽteas poni pmiſit: ac pãdẽs certi. Auguſtoribus. nobilioribus: & cũ maiori maietate. Grandioribus. bobus albis cũ auratis cornibus.

Hoſtiæ maiores.

nam hae dleebant maiores hostiae: & deorum honori imolabantur: de quibus Athenaeus libro. ix. nō
mēda est in ordine librorum: in qua ubi deorum pompas enarrat. ibat tauri duo milia eiusdem co-
lor is auratis cornibus & frontibus coronati: Plu. libro. xxxiii. deorum honori in facris nihil aliud exco-
gitatum est: q̃ ut auratis cornibus hostie maiores dūtaxat imolaretur: eas Liviū ab urbe cōdita opimas
appellat. P. iquit Decium cōsul ceterū bobus: ximioq; uno albo opimo auras cornibus dñavit: quem
Publius Marti. imolavit. hostiarum duo genera didicit Macrobius libro. iij. Sar. ubi plura q̃ hae tra-
fuerunt.

inuocares. tu delubra nō nisi adoraturus intras:
tibi maxius honor excubare p̄ tēplis: postibusq;
p̄texi. Sic fit: ut dei summū iter hoīes fastigiū ser
uēt: cū deorū ipse nō adeptus. itaq; tuā statuā i ue
stibulo iouis optimi maximi unā alterāue & hāc
areā cernimus. at paulo ante aditus oēs: oēs gra
dus: totaq; area hinc auro: hic argēto relucebat:
seu potius polluebat: cū incesti pricipis (statuis p
mixta deorū simulachra sorderent. Ergo istā qdē
areā: & pauca manēt: manebūtq; quādiu tēplū
ip̄m: illē cū aureq; & innumerabiles (stragē: & ruina
publico gaudio litauerūt. iuuabat illidere solo su
pbillimos uultus: istare ferro: scuire securibus: ut
si singulos ictus sanguis dolorq; seq̄ret̄. nemo tā
tēperatus gaudiū seraq; læticiā: qn̄ istat ulcioni
uideretur cernere laceros artus: trūcata mēbra:
postremo truces: horrendaq; imagines abiecta

cerat Vitelliano bello incensum sub titulo suo trinitae fine alla pristini auctoris memoria. novam isuper
adde excauit in Capitolio custodi locut. Area: templi locus Capitolini. Plauti, in publicola Dicitur ut notas ut
no la in reg Sylve in Capitolio extruxerit aurea tibi oia te cupis. Seu potius, correctio. Polluebatur,
pphanabat, deturbabat. Incelli principis, Dicitur anteq fratris Titi filia Iulia alii collocata corrupti: mox
patre alio orbatu ardentissimo patris inlicitus et ei mortis exiterit coacta coepta a se ab gre. ut
exire illa idignato fatyrice cuo rot abortitus fecundia Julia uulsa Solerit: et patris similes effuderit of
fas. Simulachra, deos eligens que sensu saepe offendes apud Traj. Sorderet, ignaretur. Iste aree,
tux et aree. Templi ipso Capitolini louis monebitis Oratus augurq sua carmina uictura: q diu ipe
ritu romanu, sed hic ut mira sua scripsit ipa attentu fice Mart. aeterna templo flauia getis q diuersa fo
ne, Iste et ture: Eusebii f Chrysost Dicitur non nulla bini aurea q argentea statua poni in Capitolio
pallus et. Dicitur uero inq i Daos dixisset: nihil tu morabile geris i urbe scriptis tanq uictis: qne
tot honores illi decreuit uniuersis orbis romaee ditiosis statuis repleret. Ide secutus iure innume
rabiles appllaui: quas polt nec odio i eu ciues: coe collatune: Eusebii atinque i et imagies Dwi
tiani ubiq p urbe i terra funt delectae: a populo p ignominia publice funt coeclatae: ex quib secudu
Dione i Nerua uis inges pecunie coepata sunt. Traj. pterea: fenatus morte eius adeo laetatus fuit reple
ta certatim turia no teparit: quo mortu coemulio sismo: atq acerbissimo acclamationi genere lace
rare: calas ihermitycope: et imagies ei coa detrahi: et ibid fola affligi iubere: nouissime eradidit
ubiq titulos: abolendos q: memoria decerneret. Latuerut, fatisieret: uina no ois q facifice: iherit: p
crificat fit uia pete: iherit uero ppiat: et uoru iherat. Plaut? i penolus i herde istuc unq fadu et: nu me
lupiter faciat: ut p facifice, neq unq iher: Macro, fun illud Virg. aliq iherit argolicalare dicit et fa
cificio fado placare numis legimus: qd litare sola no pot omentis iher deos facieret are maibus appre
hedit: de dicitu litare a pibus qz grazi a iher uocat, coemulit igid dicitu iher et ihermicio itatage
pessimi principis iherat gaudio publico: qd. i illage facificio fit iherat a diis publicu gaudiu. I illidit co
cutit. I illat ferore, ferit et ipaz radat p aplicandoz et p descriptioe an oculis pot. Vt f. iher et ex fin
gulis iheris dorlo fermit iherat: et saguis maneat. Iher, i itatage. Iur at ar corpis ptes iher iherat
coexae: dicitu art? qd iher fer ardentis: iher a iher ou appou auctore Felto. Mcbra, septe illa p iheri: q in
apto funt: intelligit: caput: p iher: brachia: tibias: et podedu iher: que Macrobius lib. i. de somnio Scipio
nis numerat ihera hominem funt: pterioribus adiungit p iherat: uas: manus: pedes. Truces, iherat

Litare.

Domitiani multū: de quo ita dixerat: supbia in fronte ira in oculis. Excoctasq; flammis liquēfacta igni & trāformata in aliū usum: cui rei uidet iuuēnalis simile illud satyra. x. descēdūt itatuz: testēq; sequūt. Ipsas deinde rotas bigarū: ipacta securis Cædūt & imeritis frāgūt crura caballū. Iā stridūt ignes: ita solibus: atq; caminis Ardet odoratū populo caput: & crepat ingēs Scianus: deinde ex facie toto orbe scda Fīūt uireoli pelues: tartaron patellæ. Ex illo terrore. e metuēdo & sauo tyrāno. Mutantē. imagines. In usūq; hominū. i uasa & istrumēta ad usūq; & uoluptatē humanā. Geniū. statūq; deū: i cuius tutela uiuīs postq; genitus es. Bonitati tuæ. pro uirtutibus tuis. Illi. loui. pateris nos debere: quicquid tibi debemus: & sane oē bonūq; p quēcūq; nostrum sit ad deū referēdū est. Qui te dedit. nobis imperatorem nō in sinu louis præfatus est Traianum factū principem.

Per capitolinū iter. p uiam quæ ducit ad Capitolium. Intercepti. ablati: per diuercicula. n. ducebant ad collem Tarpeiū cum recta uia nō posset simul oēs capere.

Domit. Domitiani. Tāto cruore. quod etiam testatur Mart. Ante celebratis uotis & sanguine largo Maiorem Alciden: nūc minor iste coluit: hunc magnas rogat alter opes: rogat alter honores: illi securus uota minora facit. Eo pertinent. ad id tendunt: & spectant. Parens noster. Traianus. Alioquin. in super. Nihil. non etiā.

Parum grate. indegēter: inculte: cū puo decore. pter artem cum Aphthoniū piciat ex compatione laudandū colligendo maius esse quod laudat: q̄ quod trahit in cōparationē. Laudat. Traianus. Piorū. bonorū. Dissimiles. malos. Neq; n. cōtentio. Satis. traductio. Turū est. hinc & trahitur cōiectura Iuuenalem satyram suam: & excidit & publicare ausum sub Traiano: libertate sæculi permittēte. Ne ro Domitiani sanguinariū qualis Nero: unde caluū Neronem Iuuenalis appellauit. Cum jam seminimen laceraret Flauia orbem Vltimus: & caluo seruaret Roma Neroni. placet tamen magis ut simpliciter intelligatur. Modo uindicatus Nero. quia paulo ante q̄ moretetur Domitianiū supplicetū sumptit de Epaphroditō i uidiā Nerōis tradēte Dico Domitia nū Neronis Epaphroditū prius expulisset: deinde iugulasse: quod Nerōnē in nece ita uisisset ut ex huius supplicio suos libertos deterret: ne quid tale unq; in se auderet.

Permitteret. libertatē daret Domitianus. admiror: qui assenserūt Iuuenalē ausum scribere satyrā uiuo Domitiano: cū hic locus Secūdi apte repugnet. Mortē. Neronis. arguētū a minori ad maius. Ut in se dicta. tanq̄ quæ de Nerone dicuntur: de Domitiano intelligerent. nā si Heluidiū filiū occidit: quod quāi fœnico exodio sub psona Paridis & Oenones diuortii suum cum uxore Domitia trāstasset: quanto magis ulcisceret: qui scitūtiā Neronis & Iperatoris & sibi simillimi damnaret. Muneribus tuis omnibus: cōparo te omnibus. I. tu solus æquasti si tuis omnia beneficia cōputantur: omnium Iperatorū munerā: multorum uero superasti. Muneribus munus tripliciter sumitur: secūdam iustitiam: aut pro donis: aut p onere: a quo imunitas uacatio ab oneribus: tertio pro officio. unde municipes deducti ad officia capiedis cū populo ro. Omnibus. Iperatoribus. In præteritum. quia iam fuerunt. Manes. animæ. Execrationibus. imprecationibus. omnis enim. execratio tristis auctore Plotarcho: & maximā uim habet. scriptū est apud Appianum:

excoctasq; flāmīs: ut ex illo terrore: & minis i usū hominū: ac uoluptates ignibus mutarent. Simili reuerētia Cæsar nō apud geniū tuū bonitati tuæ grās agis: sed apud numē louis optimi maximi patris. Illi debere nos q̄cqd debeamus: illius qd bene facias muneris eē: q̄ te dedit. ante quidē igētes hostiarū greges per capitolinū iter magna sui pte uelut intercepti diuertere uia cōgebant: tū scilicet: si mi dñi atrocissima effigies tāto uictimaq; cruore coleret: q̄ tū ipe humani sanguinis p fundebat. Omnia. P. C. q̄ de aliis principibus a me: aut dictū tur: aut dicta sunt eo p̄tinēt: ut onidā q̄ lōga cōsuetudine corruptos: deprauatosq; mores principatus parens noster reformet: & corrigat: alioquin nihil nō parū grate sine cōparatione laudat. Præterea hoc primū erga optimū Iperatorē p̄ior: cuius officii est i sequi dissimile: neq; enim satis amarint bonos principes: q̄ malos satis nō oderint. Adice q̄ Iperatoris nostri nō aliud amplius: ac diffusius meriti est: q̄ quod i seclari malos principes tutū ē. An excidit dolori nostro modo uindicatus Nero: permitteret credo famā uitāq; eius carpi: q̄ morte ulcisceretur: nec ut in se dicta interpretaret: quæ de simillimo dicerent. Quare ego te Cæsar muneribus oibus tuis: oibus cōparo: multis ante pono: qd licet nobis: & in præteritū de malis Iperatoribus quotidie uindicari: & futuros sub exemplo p̄mōere: nullū locū: nullū eē tēpus quo furestorū principū manes a posterorū execrationibus cōquiescāt. Quo cōstantius. P. C. & dolores nros:

Etus. Neronis. quāto diligētius intueor: eo illoq; indiligētiā admiror: qui assenserūt Iuuenalē ausum scribere satyrā uiuo Domitiano: cū hic locus Secūdi apte repugnet. Mortē. Neronis. arguētū a minori ad maius. Ut in se dicta. tanq̄ quæ de Nerone dicuntur: de Domitiano intelligerent. nā si Heluidiū filiū occidit: quod quāi fœnico exodio sub psona Paridis & Oenones diuortii suum cum uxore Domitia trāstasset: quanto magis ulcisceret: qui scitūtiā Neronis & Iperatoris & sibi simillimi damnaret. Muneribus tuis omnibus: cōparo te omnibus. I. tu solus æquasti si tuis omnia beneficia cōputantur: omnium Iperatorū munerā: multorum uero superasti. Muneribus munus tripliciter sumitur: secūdam iustitiam: aut pro donis: aut p onere: a quo imunitas uacatio ab oneribus: tertio pro officio. unde municipes deducti ad officia capiedis cū populo ro. Omnibus. Iperatoribus. In præteritum. quia iam fuerunt. Manes. animæ. Execrationibus. imprecationibus. omnis enim. execratio tristis auctore Plotarcho: & maximā uim habet. scriptū est apud Appianum:

Anreū tribunū cū nō posset obfistere Crasso, pfecturo ad bellū parthiōū fūdē igne torrētē ante posuissē lanuæ obulo Crasso: & delibatis auidē sacris execrationē diras & horrendas extulisse: fæua quædā nūmina & immania inuocasset:q; in eū imprecatur, has qdē execrationes romani cōdī solitas: & antiquas profert: talē quoq; habere potest:atē ut nemini fas sit: qui in eas incident effugere: pessime tñ operari his utentē: nō a conuenientibus & a multis excident. meminir Plut. in Aristide alterius generis execrationis: quæ solet fieri in perfidos, Illis, malis. Patiebamur, sub Domitiano. Simul, & dolores & gaudia perferre. Hoc, repetitio. Incolumen, uiuum, superstitem. Secus meriti, mali. Eadem, reprehendenda. Præsentem, uiuum principem. Et quis iam locus, in summum locum processerat adlatio temporibus Domitiani: quod aperte ostēdit luuēnalis satyra quarta, ubi intro-

& gaudia proferamus: ingemiscamus illis: quæ patiebamur. Simul utrunq; faciendū est sub bono principe. Hoc secreta nostra: hoc sermones: hoc ipsæ gratiarū actiones agāt. meminirinq; sic maxime laudari incolumem imperatorē: si priores se cuius meriti reprehendātur. Nā cū de malo principe posteri tacent: manifestū est eadē facere præsentem. Et quis iā locus miseræ adulationis manebat: cū laudes imperatoris ludis eria: & comestationibus celebrarent: saltareturq; atq; in omne ludibrium effeminatis uocibus: modis: gestibus frāgeretur: sed illud idignū: quod eodē rēpore in senatu: & in scena ab hīltriōis: & a cōsule laudabatur. Tu procul a tui cultu ludicras artes remouisti. seria ergo te carmina: honorq; æternus annaliū: nō hæc breuis: & pudēda p̄dicatio colit: quæ iā tā maiore cōsensu in uenerationē tui theatra ipsa confluent: quanto magis de te scenæ silebunt. Sed quid ego istud admiror? cum eos quoq; honores: q; tibi a nobis offerūtur: aut delibare par-

ducit piscatorem imperatori blādentem. Et tua seruatum cōsue in sæcula R. hō. b. m. p. se capere uoluit: quid apertius: & tamen illi Surgebant cōpse: nihil est: quod credere de te Nō possint: cum laudatū diis æqua potestas. Ludis, multa apud Mart. epigrammata sunt: quibus applaudit ludis & muneribus Domitiā: & Statius ep̄m luc publicum uersiculis celebrat. Comestationibus, caput extat apud Traquē. de potu. & comestatiōis Tiberi: ubi natus est princeps q; admodum bibiculus noctem continuūq; biduum epulando potandoq; consumpsit, unum de multis ep̄grāma Mart. recitabo: i quo more suo a dulido cœnam Domitiani imprints cōmēdat. Ad cœnā si me diuersa uocaret in astra Hic iuitor Cæsaris fide locis: Astra licet p̄pius: palatia longius eēt: Responsa ad superos hæc referenda darent: Quæ rite qui malit fieri cōiui tonāris: me me-

us in terris iupiter ecce tenet. comestatio autē cibis quacūq; hora extra ordinē sumptus: p̄prie tamen qui post cœnā capitur: dicta comestatio αρωτησις αρωτησις. a uicō: prius enim in uicis habitabant: quibus in locis alii alios inuitabant: nō negauerim tamē deduci posse αρωτησις αρωτησις. lasciuia & festo ebrietas ac intemperatū. Saltarenturq; per p̄tōmimos: quos supra memorauimus in theatro cursitasse: exultasse: obstituisse: ac deinde singulos dominorū gestus cum canticis reddidisse. In omne ludibrium. in omne genus ludi. pariter Augustinus pantomimorū ludos ludibria appellat. Effeminatis, mollibus, lasciuis, libidinosis. Modis, gestibus, dissolutio color, Frangerent, fracta uoce pronunciarent. emolli- rentur: enervate agerent. Scenā, ubi hīltriōnes saltabant, in senatū, a consule laudabam principes.

Cultu, laude. Ludicras artes, uiles: infames. Iulianus & Vulp. si. i. q. artis ludicræ, p̄nunciandi ut eausa in scenā p̄dierit infamis est: ubi iunx cōsulti athletas: xysticos: & multos alios fecerūt ab arte ludicra. Pegasus autē eos qui quæstus causa in certamina descendunt: a p̄tōmimis in scenā p̄deuntē famosos esse & filius Nerua rēspōderūt. Seria carmina, continentia res graues: & gesta Traiani admiranda. hæc tamen cū cæteris intercidere. Annalium, historiā. annales sunt ueluti historiā argumenta: res gestæ plurū annorū: quæ obseruato cuiusq; anni ordine deinceps conscribunt, unde is Lilius qui romanoq; gesta. xviii. libris complexus est annales inscripsit: quod fere singulorū annorū actus continerent. at ep̄m p̄ior singulorūq; dierū acta declarat: qualia sunt Taciti: & a nobis diuinales actus uocati, nec me præterit Macrobiū dicere pontificibus p̄missam potestatem cōferendi memoriæ rerum gestarū in tabulas: & hos annales maximorūq; a p̄tōmimis magnis: appellatos. & Seruiū scripsisse annales esse annorū & temporū: quæ ætas nostra non uidit: quā opinionem tanq; falsam Verrius Flac- cus reprehēdit auctore Gellio: apud quē libro. v. multa sup hoc diligētius disputata iuenies: monumē tis nero literarū: uti Traiā apud nos mādare Mart. Max. Fab. Marcellius, Aureli. Verus, Statio Valēs. Diō apud græcos: p̄dior dolor mī cōpēdia admodū breuissima ad māus n̄as p̄fere. Hæc, p̄ hīltriōes, Prædicatio, laudatio scēica, Breuis, mortificatio, cito iteritura. Pudēda, lasciuia, Ip̄a theatra, ip̄i spectatores, Scēæ, hīltriōes, istud, qd sp̄as p̄ hīltriōes p̄bati, occupatio, Nobis, scēatorib, Delibaf,

Comestatio.

Ludicra ars.

Annales

deceperet: partē eorū: & leuiter degustare: præstruit quæ dicturus sit. Recusare. q. cōsultatū, & cēsurā recusauerit. Quibusq; senatoribus. Censendi. sententiā dicēdi. De ampliato gladiatorū numero. Tranq. in Iulio Cæsare cautū inq. a senatoribus de numero gladiatorū: quo ne maiore cuiq; habere Romæ liceret: cū multiplici undiq; familia cōparata cæsar inimicos extenuasset. & Tacitus mēnit senatuscōsulū pmissū ciuitati Syracusanorū egredi numeꝝ edendis gladiatoribus finitū: & Petū Thraecam cōtradixisse: materiāq; p̄buisse obrektoribus arguendæ sententiæ: sed hic aperte de Domitiano loquitur.

Collegio fabrorum. caput est apud Vergilium de officio præfecti fabrorum: nā legio habebat fabros lignarios: structores: carpentarios: ferrarios: pictores: reliquosq; artifices ad hybernorum ædificia fabricanda: ad machinis: turresq; ligneas cæteraq; quibus: uel oppugnātur aduersatorum ciuitates, uel defenduntur propria: præparatos: etiam qui arma: uellicula: cæteraq; formetoreꝝ genera formabāt: horum omnium iudex proprius erat præfectus fabrorum. Quasi prolatis. tanq; subacta imperio Ro. Germania: & Dacia cum turpiter cecisset. Ingens arcus. triumphales. recitauimus Domitianū in numeros lanos arcusq; cū quadrigis & insignibus triumphorum per regiones urbis struxisse. maximū omnium Mart. carmine celebrat iuxta templū fortunæ reductis: Grande loci meritum testant & altera dona: Strut facer edomitis gentibus arcus ouans: Hic gemini currus numerant elephanta frequenter. Sufficit inædis aureus ipse iugis Hæc est digna tuis Germanicæ porta triumphis: Hos aditus urbē Martis habere decet.

Excessus titulos. arcus cū inscriptionibus honorum tantæ altitudinis ut templorū uerticem traſcenderet. Vel titulos. inæſos & supra ueritatē ne. f. secundū Dionē si modica decreuissent senatores existimasset Domitianus sua facta notari. Mēſes. septēbrē & octobrē. Domitianus. n. Germanici cognomine affumpto septēbrē mēſem & octobrē ex appellationibus suis Germanicū Domitianūq; trāſno mit nauit:q; altero suscepisset iperū: altero natus eēt. hic li. x. Mart. asseruit duratūq; tēplū gētis Flauie: dū lanus hyemes: Domitianus autūnos: Augustus annis cōmodabit æſtates: Dū grande famuli nomen asseret. Rhami Germanicæq; magna lux ealendage. Patiebant illi. uirtute ipsa nō tā multi præditi esse q̄ uideri uolūt: hos delectat ambitio: his fictus ad eorū uoluptatē sermo cū adhibetur orationē illā uanā reſtimoniū esse laudū suarū purant. nemo tamē secundū Cic. apte adulantē nō uidet: nisi q̄ admodū ē excoꝝ.

Isti. nam præter Domitianū Nero aprilē in Neroneū cōmutauit: & postea Cōmodus Augustū in Cōmodū: septēbrē in Herculeū. Octobrē in inuictū. nouēbrē in exuperatoriū: decēbrē in amazoniū. Quis nostrū cōsumūtur. uetus dicēdi modus: pro q̄ senatores cōterunt. p̄ptie nanq; ueteres q̄ & aliquis: & q̄ nō obſeruariūt quo genere: aut quo numero declināret. q̄re Terētiū in adelphis dixit aperite aliqui actū tū ostiū: & Paulus de uerbisq; fig. uerbū hoc fig. q̄ tā masculos q̄ foemias cōplectit Tacitus. xix. eo ſulſura gio turbidū ſilimes q̄ſq; delecti. & statim: optimus quicq; adſciti. cuius obſeruationis qdā rudes lectioē peruertūt ſcribēdo apud Secundū cōſumit. Officiū cēſendi. dicēdi ſententiā de eo quod relatū fuerat.

Principis honore. in laudibus principis. Pacarus in Panagyrico Theodofionē. n. iā coacta laudari: & ex preſſæ metu uoces petulicū ſilentiū redimunt. fugerit abſeritq; triſtiſta illa faciūdiæ ancillānis neceſſitas: cū truceſ dominū auras omnes: plaufū publicorū uentofa popularitate caprantem: mendax aſſentatio titillabat: iā gratias agebāt dolentes: & tyrānū nō p̄dicāſſet: tyrānidis accuſatio uocabat. Hæc laus eſt.

Tux moderationis. qd nō uis extra ordinē laudari. Noſtræ cōſtitutiō: laus eſt qui libertate cenſendi apte utimur. Tibi obſequimur. facimus iperū tuū. In curiā. i. ſenatū. Ad certamē adulationē. ut inuicē cōtendamus q̄ melius laudet iperatoreē. Simplicitati. ſinceritati. bonitati: quā expōit dū ſubiūgit ut credamus te uelle: q̄ oſtēdis uelle: & nolle: q̄ dicis nolle: Domitianū notabiliter taxat: quē memorant hiftorici fuiſſe ſummū ſimularorē & diſſimularorē: cū poteſtatē regiā ſecūdū Ageſilauū apud Xenophōtē oporteat nō uerſutia inſignē eſſe: ſed probitate. Inde. a. re quæ proponit in cōſultationē. Alio. maior ſub quo opus erat porare i laudibus eius. Alii. priſcipes. ut Tiberius: ex plurimis maximiq; honoribus

Quis.
Aliquis.
Quicq;

præter paucos & modicos nō recepit. & Claudius nimios honores recusauit. Vespasianus tribunitiam præci: & pñs patriæ appellationē nulli sero recepit. hæc sumpta ex Traj. Nemo. ipator. An. se pcessit. Tātus. tātū ai & uirtutis. Noluissē decerni. sed p hūc cōtēptū sibi famā qñsē. Quod. simpliciter recipere honores. Titulis. laudibus. Nō trahibis: aut saxis. edificis: q cōstant lapidū cōgerie: & lignorū cōsignatōe. circūfio color. Monumētis æternæ laudis. hiloris & carminibus. Ibi i sæcula. durabit in ppetuū. Florēt. grato. uictori. Incolūm. uiuēt. Nulli honores quis merito. Certare. cōcedere enī?

nemo aū tātus fuit: ut crederet noluissē decerni. Quod ego titulis oibus spaciōsius reor: qñ non trahib: aut saxis nomē tuū: sed monumētis æternæ laudis incidit. Ibi i sæcula fuisse picipē: cui florēt: & incolūm nunq̃ nisi modici honores: & pñs nulli decerneret. Et sane si uelimus cū priōrū tempore necessitate certare: uincemur. ingeniosior ē. n. ad excogitā. dū simulatio ueritate: set uirtus libertate: metus amote. Simul cū iā pridē nouitas oīs adulationē cōsumpta sit: nō alius erga te nouus honor supest: q si aliqñ de te tacere audeamus. Age si qñ pietas nra silentiū rupit: & uerecūdiā tuā uicit: q: qualiaq̃ decernimus nos: tu nō reculas: ut appeat nō supbia: & fastidio te amplissimos honores tepudiare: q minores nō dederis. Pulchri? hoc Cæsaris: quā si reculas oēs: nā reculas oēs ambitionis: & moderatiōis ē eligere peissimos. Quo tēperamēto: & nobis: & ærario pdes? quo supribus eius adhibes modū: q exhaustū nō sis inocetiū bonis repleturus. Srāt igit̃ effigies tuæ qles olim ob egregia i rēpu. merita priuatis dicabant. uisunt eadē e materia Cæsaris statuae: q Brutorū: q Camilloq̃. Nec discrepat cā. illi. n. reges hostēq̃ uictorē in cēnibus depulerūt. hic regnū ipsū: quēq̃ alia captiuitas gignit: areet: ac submouet: sedēq̃ obtinet pñcipis: ne sit dñō locus. ac mihi itueti sapiētia tuā min⁹ mirū uidet: qd̃ mortales istos: eaduoq̃ rēculos: aut depectis

laudare Traianū q̃ Domitianū fecerant.

Ingeniosior. subtilior: ac uirtutis diligētor.

Ad excogitandū. ad inueniendū noua. Senec: adulationē nō itū imitat amicitia: sed uincit & pterit. Simulatio ueritate. cōuenio. Simul ē. Liuius. i. belli punici: simul cōquistoribus i ciuitates missis. quattuor milia descripta iuentures. Cæsaris. i. belli gallici. simul qd̃ q̃rū in se facinus admittē. sent intelligebat. nō ipso tñ si legat sed quæ scriptura melius procedit. Nouitas. oīs. oīs honoy inuenio inuitata. Consumpta. ab aliis pōcupata: & pcepta. De te tacere. desistere a laudibus suis. at tyrānus secundū Xenophonē oēs q̃ tacent de se male sentie parat. Silentiū rupit. incipit fari de te. Quā. i. q. quāuis minimos honores. Amplissimos. quæ pagis patriæ cognomē: & cōsulatus. Hoc. recipere minores. Ambitionis ē. est oīstū ambitio si: & hoc exigit ambitio. Quo tēperamēto. qā rēperat? es: neq̃ finis igentes arcus rēpla: statuas aureas tibi extrui. hæc. n. de publica pecuniā fiebat. Nobis. dū nō repleas ætariū ex bonis inocetiū. Acario. dū sumptibus eius modū adhibes. Effigies. statuae te effigies: & reddētes. Priuatis. post exactos reges sine ipso: cū resp. uigeret. nō n. oīno itelligit illos nō habuissē iperium: sed subiectos legibus & reipus. hic ergo priuātū opponit picipi: q nullis legibus subiacet. Eadē e materia. ænea. Brutorū. triū pferim. L. Brutū: q Tarquios expulit. M. Brutū Cæsaris interfectionis. L. Brutū statuae meminit Pl. li. xxi. & Plut. i. Vita. M. Brutū. illū iquit pñci romanorū in Capitolio ex ære fixerūt mediū inter reges ensem strictū extērent: q cōstantissimē Tarquios euerteret: ille uelut quædam fulmine ensis acies durum & inexorabile ingenium nactus adeo animi intēperantis aduersus tyrānos fuit: ut tanquam infano impetu uictus: usq̃ i liberorum suorum eadem saeuierit. ibi etiā leges subscriptum fuisse illius statuae paulo anteq̃ Cæsar interficeretur utinam Brute nunc uiueres: & nunc Brutus essem. M. uero Brutū statuam extisse Mediolani ibidem Plut. & Tranqu. de claris oratoribus testantur. Camillorum. M. Furium Camillū imprimis respexit: qui urbem captā a Gallis seruauit: & seruatiā in bello patriam: iterum in pace haud dubie ptegit phibens migrare Vehios. notior historia q̃ ut a nobis latior dicatur. recitat Pl. libro. xxi. Camillū statuam in rostris sine tunica. Nec discrepat causa. eadem cā posita. sunt nbi statuae: quæ Brutis & Camillis. Illi. Brutū & Camillū. Reges. nā. L. Brutus Tarquios eiecit. D. Brutus Cæsarem: qui regnū affectabat: occidit. Hostemq̃ uictorē. Gallū. nā Camillū designat. Hic. Traianus. Regnū. improprie p tyrannide: nam regnū proprie est quando optimus tēgnat æquo iure: & areet ac submouet alia malā quæ captiuitas gignit. regnū igit̃ Tarquios respicit: & captiuitas Gallos. ut illud Domitianū: hoc milites in Neruū insurgentes. Sedē. uicē. Domino. tyrāno. cōtraria sunt princeps & dominus. Istos. scenicos: & marmoreos. Depictis. refutes. amoliaris. aret

Simul.

dam fulmine ensis acies durum & inexorabile ingenium nactus adeo animi intēperantis aduersus tyrānos fuit: ut tanquam infano impetu uictus: usq̃ i liberorum suorum eadem saeuierit. ibi etiā leges subscriptum fuisse illius statuae paulo anteq̃ Cæsar interficeretur utinam Brute nunc uiueres: & nunc Brutus essem. M. uero Brutū statuam extisse Mediolani ibidem Plut. & Tranqu. de claris oratoribus testantur. Camillorum. M. Furium Camillū imprimis respexit: qui urbem captā a Gallis seruauit: & seruatiā in bello patriam: iterum in pace haud dubie ptegit phibens migrare Vehios. notior historia q̃ ut a nobis latior dicatur. recitat Pl. libro. xxi. Camillū statuam in rostris sine tunica. Nec discrepat causa. eadem cā posita. sunt nbi statuae: quæ Brutis & Camillis. Illi. Brutū & Camillū. Reges. nā. L. Brutus Tarquios eiecit. D. Brutus Cæsarem: qui regnū affectabat: occidit. Hostemq̃ uictorē. Gallū. nā Camillū designat. Hic. Traianus. Regnū. improprie p tyrannide: nam regnū proprie est quando optimus tēgnat æquo iure: & areet ac submouet alia malā quæ captiuitas gignit. regnū igit̃ Tarquios respicit: & captiuitas Gallos. ut illud Domitianū: hoc milites in Neruū insurgentes. Sedē. uicē. Domino. tyrāno. cōtraria sunt princeps & dominus. Istos. scenicos: & marmoreos. Depictis. refutes. amoliaris. aret

tas prece adhibita:uel quo alio mō. Ouidi⁹ Sæpe pcor mortē:mortē quoq; d pcor idē. Virg. merui: nec deprecor. M. Tullius de rep. nō mō in inuidia pari nō erāt: sed ēt Claudii inuidia Gracchi charitas deprecabaf. Idē p Aulo Licinio: nō ne cōcedas iterdū: ut excusatiōe sūmā stulticia: summæ pbitatis odiū deprecet. Iustinas. cōtra Phocentū legati adhibitis Lacedæmonis: & Atheniensibus bellū deprecabant. aliq; pū purgare & excusare figur apud græcos τραπεζοῦσαι signat. ut. M. Tullius i Verre qd faciet Hor rēlus auaritiæ ne cūa: fugalitatis laude deprecabif: iterdū ipetari. Catullus Lesbia mi dicit sp males nec tacet unq; De mei dispereā me nisi Lesbia amat: Cui ego quasi eadē totidē mox deprecor illi Assidue: uerū dispereā mi amo. nonnunq; ualde precor: tūc. n. de præposio rio ad augendū & cumulādū nalet. Cicero p Syllā: quā multōrum hic uitā a Sylla deprecatus est. Cæsar. i. belli gallici: dixerūt unū petere: & deprecari. lege quēdā super hoc uerbo apud Gellii lib. vi. Tēperes. modicos recipias. Honores. uirtutis dignitates. Nihil. si quis. sic credidit Ouidi us futuræ operi suo igeniosissimū: in fine metamorph. iamq; opus exagigq; nec lo uis irat: nec ignes: Nec poterit ferrum: nec edax uiolare uetustas. Successoribus. maioriū. n. uirtutes nō tradunt p successione: ut cætera: sed eius manent: cuius sunt: et siuge ergo Canino scripsit: aliqd & excu de qd sit ppetuo tuū: nā reliqua reje tuaz post te aliū atq; aliū dominū fortitē: hoc nunq; tuū desinet cē si semel experit. quare nō i merito laue. gladiū distinxit i eos: q; tū maloz imagibus nitunt. Statuas. Xenophō author Agefilaū uetuisse statuas sibi ponitū hoc qdā honoris cā face rent: sed ai dotes nunq; elaborare destitit: se: putabat. n. statuarioz illud: hoc suū ē opus. Demolif. diruit. nam Mors ēt fa xis nominibusq; uenit. Obscurat. abradit. situ obducit. titulus priuat. Carpit. ta xat tanq; superba. Cōtra contemptor. snia color: sed tū illa habet ofo uiciosa cuius distiōes ab eadē syllaba incipiunt: ut hic cōtra cōtēptor. Florescit. magis illustrat. Quibus minime necesse est. a posterisq; nullo bñficio erit affecti. Pacatus in panagyrico Theodosii: neminē magis laudare ipatorē decet: quā quē minus necesse est. Perpetua fama. mala. f. nā & pessimoz fama interdū durat: sed in eoz con temprū & ludibriū. Neroni fuit æternitatis cupido. sed inconscia: si Tranq. credimus. Inuitū manet. uelut: nolir: duratura est. pessimi. n. æque ut optimi nominant. hi ut nobis recte uiuendū sint exēplo at ut p illos que fugienda sunt discamus. Ea. bona. Prorogaf. diffusidit ad posteror. Leuiorē hac. mē noris faciendā: quia sunt fortunæ bona. Figurā similitudinē. imaginē. oris. liniamēta. Aurum. aureæ statuz. Fautor. amor. Exprimat. effingat. Nazarius. hic uultus uniuersorū pectoribus infixus est: nec cōmēdatione cæra: aut pigmentoz succis reuinit. sed de syderio efflorescit animorum. Cumulat. lar ge & abunde. Latissima facies. decorē uultus cum grauitate in Traiano cōmēdat Dion. Amabilis. idem author amabilem cunctis fuisse. Iamduū. a principio orationis dicitur etiam iamduū de mul tis diebus contra opinioē Laurentii Vallenfis. Apuleius libro. y. sui asinit: iamduūq; sciam: fidei atq; parci loquo meo perpenditū documēta. sed apertius. x. nec fuit nox una: uel quies aliqua usq; dēz mo minuzq; ieiuna: sed crebris imperiis sacris suis me iamduū destinātū: nunc saltem censebat mitari. Te rentius in Eunuchoz. iamduū te amat. iamduū te amat. iamduū illi facile sit quod dolet. Virg. in Georgicis: & iam dudū. supra principē est. Mali. unus nobis Tranqui. hic satisfacet qui. xii. Cæsarum uitas complexus nullū describit sine aliquo laudabili factio præfuisse rebus. Ipse: princeps quisquis fuerit. Laudari. uera assi ci laude. Optimus. omnibus uirtutibus præditus: cognomento enim optimi plurimum Traianus la tatus. Nihil uelaudū. nullū tuū factum: dissimulandū: sed omnia tua dicenda: cum omnia sint

Iamduū.

admiranda. Prædicatio laus. Trāfilire, omittere: dissimulare. Momentū, breue spaciū. Plī, senior lib. ii. Mercurij stationes breuiori momēto: q̄ ut deprehēdi possit. Tranq̄ in Vespasiano: ea momēta domestici ad aliq̄d petendū magnopere captabant: & momētariū uirū, breuissimā: pariter momētariū maritū: momētariā salutē: momētariū uenēnū. i. subitū & præsentaneū dixit Apuleius: sic Papinianus de alimētis momētariā curā p̄ breui: & p̄rit. Aut bñficio sterile, ad imitationē Titi: q̄ quōdā recordatus super coenā: q̄ nihil cuiq̄ toto die p̄stulisset: memorabilē illā: mentoq̄ laudandā uocē edidit: amici hodie diem perdidit. Eiusmodi, sunt beneficiū uel laude plena. Narrauerit, res tuas gestas sine artificio dixit. Fidelissime, sincere: sine adulatione & amplificatiōe.

tu tuos: q̄d cū usq̄ p̄dicatio uel trāfilire: uel præteruēhi debeat: quod momentū: quod imo temporis punctū: aut bñficio sterile: aut uacū laudef: nū omnia eiūsmodi: & ut is optime te laudasse uideatur: qui narrauerit fidelissime. Quo fit ut ppe in imensum diffundatur oratio mea: & nec dum de biennio loquor. Quā multa dixi de moderatione: & quāto plura adhuc restant: ut illud quod secundū cōsulatū recepisti: q̄a princeps: & pater deferebat. At postq̄ ad te Iperij summā: & cū omniū rerū: tum etiā tui p̄tatem dīi transtulerint: tertiū cōsulatū recusasti: cū agere tam bonum cōsulē posses. Magnū est differre honorē: gloriā maius. Gestū cōsulatū mirer: an nō recte p̄tū: gestus nō i hoc urbis ocio: & intimo sinu pacis: sed iuxta barbaras gentes: ut illi solebant: quibus erat moris paludamēto mutare p̄textā: ignotasq̄ terras uictoria seq̄. pulchrū imperio: gloriosum tibi: cū te socii: atq̄ amici sua in patria: suis i sedibus adierunt. Decora facies cōsulis: multa p̄tē sacula tribunal uiridi cespite exstructū: nec fascium tantum: sed pilosq̄ signorūq̄ honore circū

iudiciis constat: claritas bonorum, at Cicero sic illam describit: gloria est frequens de aliquo fama cum laude. Mirer, dubitatio utrum de duobus eligat. Gestus, est a te secundus cōsulatus. Non in hoc ocio urbis, non in urbe Roma ubi quies a bello. Barbaras, germanas. Illi, ueteres cōsules. Mutare prætextam paludamento, pro prætextā uestis cōsulari induere paludamentū uestem imperatorum euntium in expeditionem. Lijuius libro. i. belli punici refert Flaminiū cōsulem ad provinciam iussisse paludatum anteq̄ cōsulatū iniret: sumptuū p̄textam in diuersorio hospitālī: q̄ apud penates suos, inuenies apud Tranq̄. Cæsare in oppugnatione pontis alexandrinī narrando paludamētū mordicus transiisse: spolio potuerit hostis. & M. Antonius eodem scribente recitat Augustū pro prætorem in primo bello munneni fugisse: ac sine paludamento: quoq̄ post biduū demum apparuisse: & Vitellius paludatos: ferocē succedens ad clāsicū quoq̄ urbē introiit, unde luuenalis duces paludatos appellauit: & Claudius togæ paludamentū opposuit: alterū pro pace: alterq̄ pro bello utsupra in laudibus Honorij. duci bus circūspata togas lura paludatæ iam curia militat auxil. & alius historicus paludamentū Curiatū dixit: cū trī milēs: nō autē imperator is foret: quia secundū Festū oīa militaria ornāmēta paludamēta uocantur antiqui. Adierunt, ut ius redderes, sæcula, tēpora. Tribunal, sedes cōsulis ius dicentis.

Cespites, herbida terra: autē cespes terra in modū lateris cæsa cū herba siue frutex recisus: uel truncatus auctore Festo. Fasciū, licetorū. Pilorū, missilia: nubus urebatur pedestris exercitus pila uocabatur: ferro subnili trigono præfixa: nouē unciarū siue pedali: quæ i scuro fixa nō possint abscidi: & lorici scietæ: ac fortiter directæ facile præterpungi: hoc libro priore Vegetius: ut secundo inquit missile maius ferro triangulo uncia: nouē basile pedū quinque & semis: quod pilum uocabant: nunc spiculum dicitur: ad

Gloria
Paludamē
tum.

Pilum.

cuius scdm exercebāt praeipue milites: qđ artes: & uirtute directū: & scūtorū pedites: & loricatorē equi-
tes saepe transfuerbat. mēdā addubito esse in superioribus: si utraq; scripturā pensaueris: nā & Mo-
destus dicit misile maius ferro triāgulo unciae nouē: hastili pedū quinq; semis: quod pilū uocabāt &c.
pariter. L. iulius. ix. ab urbe pilum memorat haud paulo q̄ hasta uehemētus ictuerāt & pila mutata tor-
mētis excussa: qđ docet Curtius. xii. Diuersi hitus. diuersa gētes hitu distinctae. Diffonae. uarietate lin-
guarū. Postulātiō. ius. Sine iterp̄r p se clara & intellecta. Quid hostib⁹. pinde ac si diceret magnificē
tius est? Certā fori pacē. reddere ius in fo-

ro ubi ē certa pax. Immās. isēssos a feris:
& barbaris natiōibus cōtrariū exornatio.
Sella curruli. i. curruli sella maiores magnā
tus ius dicturi sedebant: ut cōsultor p̄ior.

Victoris. ubi tu uiceras hostes. Rippis.
Danubii. Minacibus. infestis ultra a ger-
manis atrocibus. Spernere. parūpēdere.

Togae ostentatiōe. pacis forma dū ius i
cōspēctū hostiū sociis reddit. Imagines.
consuls: cuius effigie gestabant milites in
uallibus: ēt si nō adēssēt: mō legiones dicto
illius parerēt: prima cohors in legiōe ima-
gines imperatoris suscipit: has. n. tanq̄ diui-
na & praesentia signa singuli uenerant: q
illas ferunt imaginarij uel imaginiferi di-
cuntur sicut q̄ aquilā aquiliferi. auctores
habeo Vegeriū & Modestū. Nomē. triū-
phatoris. Contemp̄tis. cū aduētū suo in
latibula repulisset. pulchrius. n. hoc oībus
triūphis: nunq̄ factū ē ut romani uincerēt
nisi ex cōtemptu iperit. Illa. laus est. Di-
lati cōsultus. referuati in aliud tēpus. Ini-
tio principatus. inter initia tui iperit. Ex-
cusatus honoribus. qui in eam: & excusa-
tionē tuā: quod nō receperis tertium cō-
sulatū adducebas repentinos alios hono-
res in unū tibi collatos: nā simul factus i-
peratoris fili⁹: simul C. Caesaris: mox iperator:
& cōsors tribunitiae p̄tāris: & oīa pariter:
& statim. Noui. statim in principio tui i-
peritis. Destinātū. designatū. inde designa-
ri cōss. in sequentes annos destinati & or-
dinati. Fuit etiā. aliquis iperator. Domitianū notat: q̄ Aciliū Glabronē Traiano in cōsulatū collegam
interfecit: quod cum feris pugnaret: uera propter inuidiū robur. cui se cōsulem succedit: multa au-
tem in cōsulatū Traiani & Acilii signa apparuerunt: quibus Traiano imperium: mors Acilio protende-
batur: auctore Dione. In fine tui principatus. nam paulo post occisus est. Extorqueret. iniuste & per-
uim in se traxisset. Incipientes. dum ineunt cōsulatū. Priuatis. hominibus non imperantibus.

Ociofo. cōsulatū nemini destinato. Tertius. si respicimus ad duos cōsulatū: quos iā priuatus ges-
serat: hic tertius: primus erat postq̄ princeps creatus fuerat. Secundum. cōsulatū. Imperator quidem.
nō imp̄ratiōis romani princeps: sed exercitus germanici dux. Sub imperatore. Nerua. Imp̄ratiōis. reprahē
di. obtici. Vel honori. quod non fuerit honestissimus ut pote cum imperio. Vel exemplo quod non
ita te gesseris in eo: ut non possis esse posteris exemplo. Nisi obsequium. nisi quod eras sub alieno im-
perio: & tuo imperatori paruissimū tamen hoc imputandū est: & non potius laudandū. Ita uero. an ne.

Quinquies. L. iulius Fabiū Maximū tradit qui tui cōsulatū gessisse cū. Qu. Flacco. Fuluiō: & pariter. M.
Marcellū cū. Qu. Crispino: ut numeret cōsulatū: quē uicio creatus non gessit: cui stipulatur Valerius
Max. Aetrij quoq; in tabula repertū est. Qu. F. Maximū dictatōre bis. cos. v. quinquies etiā. M. Furnius di-
clator consul fuit si L. iulio & Plutarcho credimus. Sexies. M. Valerius coruinus centum annos imple-
uit: cuius inter primum & sextū cōsulatū. xl. & sex anni fuere: idem sella curruli semel ac uicies sedet:
quoties nemo alius. auctores habeo Ph. libro. vii. cap. xlyiii. M. Tullium in Carone. Valerium Max. libro
viii. Aufonium ad Gratianum. cum magis demonstrasse quam Manum crediderim: quia sequitur non
illos. qui expirante iam libertate per uim ac tumultum creabantur: ubi sane. C. Mariū possūmus

condatū: augebāt maiestātē p̄sidentis diuersi pos-
sulantium habitus: ac diffonae uoces: raraq; sine
interprete oīo. Magnificū ē: ciuib⁹ iura: qđ ho-
stibus reddere: speciosum certā fori pacē: qđ im-
manes cāpos sella curruli: uictorib⁹ uestigio pre-
mere: imminere minacibus rippis tutū quietūq;
qđ spernere barbaros fremitus: hostilēq; terrorē
nō armōq; magniq; togāq; ostētationē cōpescere:
Itaq; nō te apud imagines: sed ipsum p̄ntem: au-
dientēq; cōsalurabant imperatōrē: nomenq; qđ
alii domitis hostibus tu cōtēptis merebare. hac
laus acti cōsultus: illa dilati: qđ adhuc initio p̄ci-
patus ut iam excusatus honoribus: & expletus
cōsulatū recusasti: quē noui imperatoris destina-
tū aliis in se transferebāt. Fuit etiā qui i p̄ncipi-
patus sui fine cōsulatū: quē dederat ipse magna
ex parte iā gestū extorq̄ret: & raperet: hoc ergo
honore: quē: & incipientes p̄cipes: & definētes:
adeo cōcupiscūt ut auferant: tu ociofo ac uacatē
priuatis cellisti. Inuidiosus ne erat aut tibi tertius
us cōsultus: aut p̄icipi prius: nā secūdū Impe-
rator qđ sub Impatore tñ inisti: nihilq; iputari i
eo uel honori pōt: uel exēplo: nisi obsequiū. Ita
uero quā ciuitas quāquies: atq; ēt sexies consules

Intelligere: quæ memorant histori septimū consulatū sibi arripuisse cū Cinna. hoc scribunt Aufonius. Plutarchus: Iulianus. M. Tullius. & Aretius i tabula reperit fuit. C. Mariū. C. F. Cos. vii. mēda apud Appianū in primō belloz civilū ubi legist Mariū o ches functū consulatū: pro septies: pter superioze testimoniu: ut ex augurio septē pullosz aquilaz: satis obuia: qd ab eodē sicut a Plu. statū subiicit. Per uim abbreviator Luiti ēt refert Mariū sextū consulatū p tribus sparsa pecunia emisse: utriū qdē si examinaretur cū circuibz uiciis haud facile dictū utrū bello meliorē: an pace pncipio horē: adeo quā rēp. armatus

uident: nō illos qui expirāte iā libertate p uim ac tumultū creabant: sed quibz sepositis: & absentibus i rura sua cōsulatus ferebāt. i hac ciuitate tertiū consulatū princeps generis humani ut per grauē reculasti: Tāto ne Papyrius etiā: & Quintus moderator: Augustus: & Cæsar: & pater patriæ: At illos resp. ciebat. qd te nō eadē resp. non senatus: nō cōsulatus ipse: q sibi tuis humeris attolli: & augere uideē. Nō te ad exemplar eius uoco: qui cōtinuis cōsulatibz fecerat longū quendā: & sine discrimine annū: his te cōfero: quos certū est: quoties: cōsules fuerunt non sibi pstitisse. Erat in senatu ter consul: cū tu tertiū cōsulatū recusabas. Onerosum nescio quid uerecundia: tuæ consensus noster indixerat: ut princeps toties cōsul esses: quoties senator tuus. nimia modestia istud ēt priuatus recusasses. An consularis uiri triūphalisq filius cū tertio consul creat alcēdit nō debitu hoc illi: nō uel sola generis claritate pmeritu? Cōtingit ergo priuatis aperire annū:

seruauit: eā primo togatus oī genere frau dispo: ltermo armis euerit. Expirante, moriēte. In rura sua. aperte designat. L. Quintiū Cincinatū. quē trāsyberim quat tuor iugerū colentē agrū: seu fossam fodiēte palo innixū: seu arantē: operi certet id quod constat: intentum: legati a. po. ro. missi dictatore saluauerunt: qui insignibus sumptis. Qu. Minutiū consulem obidione liberauit & Volscorū ac Sabinorū duce in deditiōm accepit: sexto decimo die dictaturā deposuit: & ad agriculturā reuersus: iterū post. xx. annos dictator dictus est. uide insuper quæ de eo tradūtur a Valerio Max. li. iiii. cap. de paupate. Patatus rē sine noie teigit. agrestes Curii ueteres: Corūcanti: noia reuerēda Fabricii cū inducē bella suspēdebant: inter angustia uebāt. accepimus datos securibus falcēs: & missas in currilibz suis p rura palmatas: agricolas consules: pastores trabatos: dictatores iter armita uelitos: & Claudianus i cōsulatu Manlii Theodori Attamen inuitā blādē uellegat: & ultro Ambib honorū docuit toties a rure pfectus lior: & in mediis cōsul quæstus aratris. Quintū Seranū nominat idem in Rusinū. Su-

dabatqz grauī consul Seranus aratro: qz Plu. scripserat: Serentē inuenere dati honores Seranū. uñ cognomē aranti quattuor sua iugera i uaticano: quæ prata Quintia appellant: Cincinato uiator attulit dicta turā: & quidē ut tradit Norbanus: nudo plenoz puluere: nū ēt ore. Tāto ne Papyrius. sensus ē fuisse ne Papyrius & Quintus ita moderati: ut nō recepissent tertiū cōsulatū si uterqz extitisset Augustus: & Cæsar. & pē patriæ qlis Traianus: uel dicat: tāto ne Papyrius: & Quintus moderator Augustus: & Cæsar. & pē patriæ. sp. uuit ne fieri ut Traianus rerū dñs extitit modestior i recipiēdis honoribus pscis illis admirāti: plurimos lego Papyrios illustres: sed pserit. L. Papyriū Cursorē patrē uirū haud dubie dignū oī bellia laudem: nō alī solū uigore sed ēt corporis uiribus excellentē: pcpia pedū pncitas inerat: quæ cognomē ēt dedit uiciorē: cur suū oīum ætatis suæ fuisse serū: seu uirū uis: seu exercitatiōē mul taciū uinū: eundē capacissimū: nec cū ullo asperiorē: qz ipse inuictū ad laborē corporis ēēt: fuisse militiā pediti pariter equitū. Quintus. Cincinatus. Resp. pinde ac si diceret: uerū Papyrius & Quintus p romanos liberos creabant consules. Eadē resp. uocat: libera. n. resp. & senatus sicut aī Cæsares tuo auxilio idiget nō minus quā oī Papyrii & Cincinati. Tuis hūeris attolli. dignior effici te gerere. Eius. Domitianū apud Tacitū ēt uidimus post deleta p Corbulonē Artaxara Neroni supplicatiōē decretast: statuatqz arcus & cōtinuos cōsulatus. Voco. ad cōsulatū suscipiēdū. Cōtinuis cōsulatibus. deē ut septē: sed ex his quosdā aī principatū Domitianus suscepēat. Annū longū. quindecim annoz uidebatur is unū annū fecisse: cū fere toto illo spacio quo regnauit cōsul fuisset, allusit autē ad cōsuetudinē cōsulatus: qz annū magistratus erat. His antiquis. Nō sibi. nō sua cāsed ad utilitatē publicā. Ter. consul. Virginiū Rufum possumus intelligere: quē alibi notauimus gessisse tertiū consulatū cū Nerva imperatore & destinatū a Traiaio: qzto iterū. Cōsensus noster. cōcordia senatoz. Indixerat. denunciae ratimposuerat. Nescio qd honorosum. nō facile excusandū: graue tuz modēstz. Toties. tertio. Seruator. Virginiū. Illud. recipe tertiū cōsulatū. Priuatus. nondū pfectus ad pncipatū. Fisi cōsularis & triūphalis uiri. m. 3. trauerat iā Traiani patrē extitisse patriū: cōsularē: triūphalē. Nō hoc debitu illi. excedit cōditiōē suā respexit Virginiū trī ex familia equestris: ppe ignoto. Generis claritate. Eutropius mēinit Traianū antiqz familia natū magisqz clara: ut pote i q pē eius primū cōsul fuit. Promeritū.

honore debitu. Aperire annu. Inire consulatu i principio anni: annos. n. a consulib⁹ numerabāt romani. Pacatus: cōsul creaf hitorus ē nomē annus. Ianuario. n. mēse cōsulatū inibātq anno picipiū dat: & tūc annus aperiri dicebāt: Quidius. Ergo ubi lane biceps longū referaueris annū: Pulsus & a sacro mēse decēber erit. Referare fastos. dare picipiū anno. fasti. n. libri: qbus & noia cōsulū: & dies festos senbebāt p ordinē mēsiū a Ianuario pcedētes: un Nāso suos libros Fastos appellauit: qbus. f. festos dies totius anni cōplexus fuerat: sunt aut dies fasti teste Macrobio: qbus licet san piori tria uerba solēnia do: dico: ad dico: his cōtrariū sūt nefasti: q Ouidi⁹ duo bus carminibus cōplexus ē. & Cēsare tradunt adiectos oēs a se dies fastos notasse: ut maiorē daret actionibus libertatē Cn. Fuluius auctoribus L. iūio & Pli. fastos circa forū i albo pposuit: ut qn lege agi posset sciret: Numa fastos isefstosq: quos alii qui pfectos. i. a festiuitate uacuos dicūt: se. cit. Pōpēius inq: fastosq: libri appellauit qbus totius anni sit descriptio: fasti. n. dies fasti sunt: festis diebt: iucōda san licebat: nefasti qdā nō fari licebat. fasti ergo p annis ponunt. Aufonius ignota aeternae ne sint tibi tēpora Romae Regibus & patrū ducta sub Iperis Digefsi fastos. Indiciū. fuit. Liber annus. libere creati sunt cōsules expulsi ab urbe Targinti. Olim. idē p duos: sasan olim. i. paulo an Domitiano cōsultos: & libertate restituta per Neruū & Traianū. Induxit. ascripsit. Miseros ambitionis. sume extrifecunditā oēs. Cōsules semp erāt. Vitellius comitū i decē annos ordinauit: se ut ppetuū cōsulē auctorē Tranq. & Diō refert Domitianū cōsultus decē cōtinuos gessisse. Oēs annos possidere. sibi uēdicare cōsulatū oī anno: Sū mōq: illud purpurae decus. cōsulatū. nā p ptextā purpureā: q induebant cōsules ipsā dignitatē circūscribit. Praeriprū. phbatū. Praefloratū. ptractatū. Trāsmittēre. i. aliū trāssere. Domitian⁹ ex. xviij. cōsulatib⁹: quos coepat. septē medios cōtinuauit si Tranq. credimus: oēs uere pene titulo tenus gessit: nec qū ultra cal. Man. plures ad idus usq: Ianuariis. Cēsar dictator tētiū: & qitū cōsulatū titulo tenus: binos. n. cōsules substituit sibi i ternos nouissimos mēses August⁹ uerū: qncq: cōsules cōsulatus a. viij. ad. xi. annuos gessit. ceteros āt aut sex: aut qtuorū aut trib⁹ exeruit mēse sibus sedm paucissimis horis: nā die cal. Ian. cū mār p aede louis Cap. paululū curuli sella pē disset: honore abire: fuisse alio i locū suū: & Claud⁹ ex qtuor cōsulatib⁹ semestrē nouissimū: bimestres ceteros gessit. Nero pariter qtuor: primū bimestrē: secūdū ac nouissimū semestres: uertū qdriemestrē. Expetito. exoptato ab aliis ipatorib⁹. Tuū uero. dubitatio. qrit. n. qd potissimū de multis dicat. Modestia. cōtinētia cupiditatis. nā q cōtinēs ē circūcidit supflua. Benignitas. liberalitas. Frui. cōsulatu. Per alios. gerētib⁹ aliis. Te pstare ipsi cōsulatu. te accommodare ad gerēdū cōsulatū. Maiorē. digniorē. maioris amplitudinis faepe. n. p gerētiū maiestate illustrioris fuit magistratus. Ambigua. suspecta. Minorē. q te deceat: recitat Appian⁹ Syll⁹ dictatōrē sub dissimulatōe specimē quoddā resp. tenuisse: ac denuo cū Metello Pio cōsulatū inisse. hoc igit fortasse exēplo: nūc romāoye Iperio pfdēt cōsules declarātes: nō nūq cōsulatū & ipsi assūperē: nō idecog: existimātes cū maiore dignitate cōsulatū gerere. Et nō recū sauens. recipias. f. Trophæa. colūnas tuage uictoriae: idices spolia tñ hostiū afixa supitib⁹ pprie trophæa dñsdici trophæa αρω τρω τρω. i. a fuga: qd ubi hostes cōuersi fuerāt i fugā solētē trophæa statuēta: at mō p colūnas: mō p statuas designabāt: iterdū ē. crectis turrib⁹: & armis hostib⁹ supimpositis: græcis hic mos frequēs extitit: ide tractū ē: ut trophæa: quoq: i urbib⁹ figerent arcubus ad hoc exstructis. Vir. trophæū Aeneae de Mezēto mire expluit. Depcam. abnuis. Tibi. i. honore tuū: & tñ tua cūta tñ ex pthica uictoria tradēre Diōe postmodū tēcepit. Docēs. exēplo si. Inertia renūciare. rēp. administrare i cōsulatu. Delittas. regias: picipales. Sōno. ocio. Excitatos. desopitos. pstat i metaphora. Inducere ptextā. recipe cōsulatū: a toga ptexta erat cōsulū idumētū. Quā. ptextā. Occupant.

Trophæū.

sibi cōtinuo usurparint. Dare possent, priuato, nā ipatores suffragia cōsularia: quæ olim ī manu populi fuerāt: ad se transferant: qd iure uellicar. Currulé, sella in qua cōsules: & reliqui maiores magnifratu sedebāt. Cn. Baſſus Gellio referēte senatores uocat: q currulé magistratū gessissent: & curru solitus honoris grā ī curiā uenit: quo sella eſſet ſupra quā cōiiderēt: quæ ob eā cauſam currulis appellaret: cui ſonāz althupiaſ Pōpceus, aſcendere igit currulé ſellā quā detineant, i. gerere cōſulis officiū: qd pōpū erat in curruli ſella p tribunali pollulantibus ius dicere: nec tantū titulo tenus cōſulē agere. Eſſe, re uera cōſulatū gerere perſiciendo oſa cōſulis

occupari: aſcendere currulé: q detineāt: eē deniq: qd cōcupierunt: nec ideo tñ uelle cōſules fieri: ut fuerint, geſſiſti alter: cōſulatū ſcio: illū ex cōſulibus illū prouinciū: illū etiā ceteris gētib: poteris iputare: nō potes nobis, audiuiſus qd te oē munus cōſulis obuiſeſſe audiuiſus, diceas iuſtitiuſus: hūaniliſus: patiētiliſus fuiſſe: ſed dicetis: æquū ē aliqn nos iudicio noſtro: nſis oculis: nō ſamē ſpē: & rumoribus credere. Quouſq: abſentes de abſente gau debimur? liceat experi ri: an aliqd ſupbia ribi ille ipſe ſedus cōſulatus attulerit, multū ī cōmutandis moribus hominū mediū annus ualet: ī principū plus, dicimus qdē: cui uirtus aliqua cōtingat: oēs ieſſe: cupimus tñ experi ri: an nūc quoq: una: eadēq: res ſit bonus cōſul: & bonus princeps. nā prater id: qd eſt arduū: diuſus: eaſq: ſimul capere prates ſūmas: tū ineſt utriq: nōnulla diuerſitas: iēū principē q diſſimiliſimū cōſulū deceat. Atq: ego uideo, pximo anno cōſulatus recuſandi hāc prācipuā fuiſſe rationē: qd cum abſens gerere nō poterat: ſed iam urbi: uotiſq: publicis redditus: qd eſt ī quo magiſis approbaturus: quæ: qtaq: fuerint: quæ de ſiderabamus? Parū eſt ut ī curiā uenias: niſi & cō uocas: ut ſerſis ſenatuī: niſi & pſides: ut cēſentes audias: niſi & proges. uis illud auguſtiſimū cōſul aliqn tribunal maiſtati ſuæ reddere: aſcēde, tuis cōſtare reuerētiā magiſtratibus: legibus authoritatē: modēſtiā petulantiis: adi. Qd n. iter eēt reip. ſi priuatus eſſes cōſulē te hēſt tñ: an & ſe

munia. Quod cōcupierunt, quandoquidē aſcēderunt eſſe cōſules. Vt fuerint, modo titulo tenus fuerint. ut tantūmodo dicantur fuiſſe cōſules: & tamen munia cōſuluro nō ſint exercuti. Alterg, ſecundū. Ceteris, barbaris, externis. Imputare, aſcribere, opponere in excuſationē tuam. Nobis romanis, nam procul a nobis illud geſſiſti. Munus, officiū. Sed audiuiſus. ſed tantū auditu non uſuſ: quod maius eſt percepiſus. Fuiſſe, ī tuo ſecundo cōſulatu. Sed dicetis, ſed hoc tū um ab aliis aſſeritur. Nos, romanorū. Rumoribus, ſamis ſine certo auctore: nā ſama certum habet authorē. Quouſq: petinde ac ſi diceret ſemper neq: Abſentes per auditū: nec intuenſo te cōſilem.

De abſente, de te gerente cōſulatū procul a nobis. Medius annus, annus uoſus: qui fluxit poſt adūm a te ſecundū cōſulatū. In principum plus, plus ualet annus in cōmutandis moribus principū: nā in prouerbis receptum eſt honores mutare mores, quod apparuit in Caiog: inſtitio principatus bonus: mox ad uicia deſcendit. Dicimus, ex philoſophoꝝ ſententiis: qui poſit oēs uirtutes ineſſe: cui una uirtus pſectē ſit. Experiæ ipſa cognoſceat: reip: plus eſt q prāceptis inſtitū. Dux poteſtates, cōſulatū & principatū. Cum principem deceat quam diſſimiliſimū cōſulū, cum conueniat principi ſacere diuerſa a cōſule: non enim idem principatus & cōſulatus: hic legibus ſubiact: ille nequaquam: hic reip: cauſa conſtitutus ut iuri dicundo præſit: ille ut omnibus, cōſilem decet p tribunali petentibus ius reddere: & totum diem litigantes audire: principem uero non pati diſceptantium obliquis orationes: non palam repræhendi.

Proximo, præterito. Abſens, procul ab

urbe. Gerere, ius dicere. Votis publicis, memorat libro. x. Mart. quanto deſyderio Traianus expectaretur a romanis. Quid eſt, niſi optatiſ q cōſulatus. Quæ, qualitatē rerum notat. Conuocatus, cōſul poterat conuocare ſenatu: quod monſtrauiſus ex teſtimonio Quidii Gellii. Tranquilli, Præſides, nam ſine præſidentia cōſulis aliqua res in ſenatu agi non poterat. uñ ubi Marū Præſci accuſationē reſtulit: princeps inquit pſidebat: et a. cōſul. Cēſentes, ſenatores ſniam dicentes. Prorogas, diſſeras in aliū diē rem de qua agiſ. hoc n. ī cōſulis prate, uel magis roges. ſ. iniam: qd erat officiū cōſulis. Reddere maiſtati ſuæ, reſtituere cōdignū: & prater authoritatē pſidēdo, Auguſtiſimū, nobiliſimū, maiſtatis plenū. Aſcēde, illud tribunal. cōſul ſias. Cōſtare reuerētiā, ieſſe reſpectū & timorē. Magiſtrū, cōſulatu pſectim. Legibus, qd cōſul ſus reddebat. Adi, aſcēde tribunal cōſul. Quod, n. ſenſus ē tñ diſſere te cē principē, & nō cōſulē: qñ ſi abſq: ipſo cēs ſolū cōſul: & nō ſenator: qd quidē dedecere: & prater

consuetudinem fieret. Nostri. Traiani. Cessit. tertium consulatum recepit: cuius libro. xi. mentio fit a Mart. Et qui purpureis iam tertia nomina fastis lane refert Neruæ: uos prætor ore pio Hunc omnes scrutate ducentes: seruate senatum: Moribus hic uiuat principis ille suis. Non ut faceret se parem priuatis. non ut dimitteret aliquid de maiestate imperatoria: & æquaret priuatis in numero consulatus. Pa- res. tertium consules quemadmodum se. Vt daretur alios faceret pariter tertium consules. Pudorẽ. senatorum. qui iam fuerant secundum consules. Tertio. tertio consul est tertio loco creatus. & duos ante factos significat: tertium uero cõsul

tempus adsignificat & ter ante factũ cõsulem fuisse: uerbi cã. P. Valeriũ Publico- lam dicemus tertio cõsulẽ fuisse: cũ pri- mo fuerit. L. Brutus secundo. L. Tarquini- us tertio Publecola: sed tertiu cõsulẽ di- cemus Fabiũ ur qui tres consulatus gesse- rit: huius rei lōga disputatio apud Gelliu lib. ix. ex autoritate Varonis sed hic ter- tio indifferẽter accipit. Cum ter cõsulẽ: cũ Traiano ter cõsulẽ. ceteri ur Liuuius cũ tertiu cõsulẽ dixissent: sed & hoc plinia- num nõ absurdũ: nam sicut idem dixit ite- rum cõsulẽ: & alii bis cõsulẽ pro secu- dum cõsulẽ: quid prohibet ter cõsulẽm dicere pro tertio cõsulẽ? Istud. tertius cõ- sularum. Olim. uigente rep. Sociis bello- rum. ur magistris equitũ. Parce. taro: nõ .n. inuenies passim tertium cõsulatũ ade- ptos apud ueteres sed rarenter: nisi sol- uerentur legibus: non poterant alterũ cõ- sulum petere: nisi interposuissent decennio.

Singularibus uiris. Frontonem possum? intelligere propter sequentia: nam mox dicit uterq; nuper consulatum gesserat a patre tuo: & Dion Frontonem unum ex his recitat: alterum adhuc querimus: nã Arrium Antoninum uirum similem anti- quis sanctitate: uerecundia: ætate scimus tantum bis cõsulẽm fuisse. Quod. tertiu cõsularum: tu præstitisti singularibus ui- ris: ac de te quidem bene & fortiter meri- tis: sed i toga idest tibi beneficiis: circa res ciuiles. perturbauit ordinem uerborum: quod si prudenter fiat: multum ornatus affert orationi. Vtriusq; uiri: scilicet debes his duobus: quos elegisti consules propter curam: & diligentiam: qua uis sunt in re- bus tuis. Vt se poter obligarum. ur cre- dat debere ciuibz: a quibus beneficiũ ac- cepit: nã alii principes quantumuis obligati: tñ se nihil suis debere credunt. Amet cõtrẽtus sit: ample- ctatur: gratias referat. non oderit. Ter consules. tertiu illos singulares uiros. Non. ideo. Non ingratus. ur q; debitu beneficiũ p̃soluis. Fortunæ tuæ uiribus. q̃a magna retribuis: nã potes: cũ si ip̃era- tor: & sic quæ elues tibi p̃stiteret: quis puarẽspẽdu tñ tuæ remuneratõis magna uideat. Nisi obligeris. ur alii in te bñficia cõferant: ut tu illis maiora retribuas: quibus tibi decicias. Expediat. illis uile sit. Ti- bi debere bñficiũ a te sumere. An præstitisse. an in te cõtulisse: nã longe maiora recipiunt. Antiquũ. ante imperatores: cũ resp̃staret. Assidente. iuxta se in pari sella currali: præstidebat enim Traianus ass̃s- debat eius collega. Tertio cõsulẽ. Secundus est secutus Cæliũ: qui in principio libri idem dixit. & Q. y. Claudium libro. xix. dicentem. C. Marium creatum septimo cõsulẽm: & Gellius ad hæc ait Romæ do- ctum uirum dicere solitum tertio & quarto cõsulẽm: non tertiu quartumq;. Rogari sniam. cõsulẽs rogabã primũ designatos cõsulẽs: ac deinceps alios senatores. Illi. ter cõsulẽs. Quãtus. quã magnus: & cõspiciuus: p̃stidebat. n. Admota. cõparata. Decrescat. minora uideant. Fastigu tui. Ip̃satoris maie-

natorem: hoc nũc scito interesse principẽ re ha- beat tñ an: & cõsulẽ: his tot tantiq; rationibus q̃q; multũ reluctata uerecundia principis nostri tandẽ tñ cessit. At quemadmodũ cessit: non se ut priuatis: sed ut priuatos pares sibi faceret: & Re- cepit. n. tertiu cõsulatũ: ut daret: nouerat mo- derationem hoĩum: nouerat pudorẽ: qui nõ su- stinerent tertio consules esse: nisi cũ ter cõsulẽ. Bellos: istud sociis olim: periculoꝝ consortibus parce tñ tribuebat: qd tu singularibus uiris ac de te quidẽ bñ ac fortiter præstitisti: sed in toga meritis utriusq; cura: utriusq; uigilantia obsta- ctus es Cæsar. Sed i principe rarũ ac ppe insolitu- tum est: ut se putet obligatũ: aut si putet: amet. Debes ergo Cæsar: & soluis: sed cũ ter cõsulẽs fa- cis: nõ tibi magnus princeps: sed nõ ingratus ami- cus uideris: i quinetiã per q̃ modica quadã ciuiũ merita fortunæ tuæ uiribus in maius extollis: efficias. n. ut tñ tibi quisq; præstitisse uideat: quã- tũ a te recepit. Quid illi benignitati precer. ni- si ut semper obliges: obligeris: incertũq; facias: utrũ magis expediat ciuibz tuis debere tibi: an p̃stittisse. Equidẽ illũ antiquũ senatũ contueri ui- debar: cũ ter cõsulẽ assidente tertio cõsulẽ de- signatum rogari sententiam cernerem. Quanti tunc illi: quantumq; tu. Accidit quidem ut corpo- ra quamlibet ardua: & excelsa procerioribus ad- mota decrescant: item ut altissimæ ciuium digni- tates collatione fastigij tui quasi deprimantur:

statis. Quinque propius, & quo fuerint maiores. A sua insita magnitudine. Illos, ter consules.

Æquare, parem dignitatem tribuere, nam regnum non capit duos. Cum uelles, cum optares tibi æquare. In edito in altissimam dignitatem. Cæteros, senatores: tanto enim intervallo superabant reliquos dignitate præditos: quanto ipsi superabantur ab imperatoria maiestate. Si unus, argumentum a minori ad maius id est si tertium consulatum contulisses eo anno: quo tu eundem accepisti: magnam mihi fuisset argumentum: sed tertium consulatum duobus eodem anno conferre hoc maius. Velle

quantum propius ad magnitudinem tuam ascenderint: tanto etiam a sua descendisse uideantur. illos tamen tu quæquam non potuisti tibi æquare cum uelles: adeo in edito collocasti: ut tantum super cæteros: quantum infra te cernerentur. Si unus tertium consulatum eundem annum, in quem tuum consulatus: ingentis a se speciem haberetur, ut. n. felicitatis est quantum uelis posse: sic magnitudinis uelle quamuis possis, laudandus quidem: & ille qui tertium consulatum meruit: sed magis sub quo meruit: magnus memorandusque qui tantum primum cepit: sed maior qui capiendi dedit. quid? quod duos pariter tertio consulatu collegas tui scitare decorasti? ut sit nemini dubium hæc tibi præcipua causa fuisse extendendi consulatus tui: ut duorum consulatus amplecterer: & collegæ re uni daret. Vterque nuper consularum alterum gesserat a patre tuo. i. quo minus quam a te datus: utriusque adhuc oculis paulatim dimissis facies oberrabat: utriusque solennis ille lictor: & primum clamor auribus infederat: cum rursus eurrulis: rursusque purpura: ut olim cum hostis in proximo: & in summum discrimen adducta res. experitum honoribus uirum posceret: non consulatus hominibus iisdem: sed iidem homines consulatibus reddebantur. Tanta tibi benefaciendi uis: ut indulgentiam tuam necessitas æmuletur. modo prætextas exuerant: resumant. modo lictores abire iusserat: reuocent. modo gratulantes amici recederant: reuertantur. homines istud ingenium est: homines præterea renouare gaudia: redintegrare læticiam: nullamque re gratulationis dare: neque alia repetendis consulatibus interualla prmittere nisi dum finiunt. Facias ista semper: nec unquam in hoc opere aut animus tuus: aut fortuna lascescat. des quam plurimis tertios consulatus: & cum plurimis tertios consulatus dederis: semper tamen plures: quibus debeas dare supersint. Osum quod beneficiorum quam merentibus tribuuntur non ad ipsos gau-

quantum possis, extendere magnanimitatem suam: quantum liceat. Sed magis, laudandus est Traianus. Maior, imperator. Quid, dicam. Duos, collegas, creauerat Traianus se & alterum collegam tertium consules in sex menses: alium uero tertium designauerat consulem in posteriores sex menses ut suo consulatu duos tertium consules faceret: uni uero semper collega exstitit: nam per totum annum duos collegas habuit. Ideo ut utroque complecteretur protulit suum consulatum usque in finem anni: quem tantum semel fecisset. Collegam perpetuum, per totum annum. Vni, priori. Vterque, quos tu tertium consules facisti. Alterum, secundum. A patre tuo. Nerva: a quo Frontonem factum consulem legimus apud Dionem. nam Virginitum alterum intelligere non licet: quia si Nerva creatum: quia iam gesserat tertium consulatum ante imperium Traiani. Id est interpretatio. Quanto minus, dicit Secundus horum consulatum fuisse minoris dignitatis: quod accepissent a Nerua quam tertium: quod accepissent a Traiano qui maior erat patre Nerua. Dimissi fasces, deposti consulatus: quem designat per fasces: quos lictores coll. præferebant. Prænuncius, nuntiatus adesse consules: ut populus uia discederet, præcedebant. n. lictores: ad quod respicit Ouidius dixit iamque noui præcunt fasces, Currulis, sella. Solennis, annuus celeberrimus. Purpura, toga prætexta oblata est. In proximo, esset iuxta urbem ut Annibal. Posceret, exigeret ad tutelam sui. Vtrum expertum honoribus, iam multoties factum consulem. ut Fabium Max. Sed iidem homines consulatibus reddebantur, sed consularum indigebat talibus hominibus: non autem ipsi consularum: quare consulatus restituebatur tanquam ipsum defensuri. Necessitas, ut olim necessario creabatur etiam præter leges: quibus intra decennium ne more poterat iterum creari consul. Gratulantes, ob susceptum consulatum. Reuertantur, gratulatum. Homines ne istud ingenium est: agat hoc interrogatio ut consistamus non esse istud humanum: sed diuinum.

Nulla requirit, nulla intermissione: sed continuare consulatibus. Ista, continuare consulatus. Aut animus tuus, sis semper eodem animo. Aut fortuna, utas semper in imperio. Quibus debeas dare,

tinuare consulatum, ut amplificatione. Nisi dum finiunt, nisi finitis tertius consulatibus. Ista, continuare consulatus. Aut animus tuus, sis semper eodem animo. Aut fortuna, utas semper in imperio. Quibus debeas dare,

qui digni sint tertio consulatu. Similes bonos benemerentes. Horum duorum. Publicis sumptibus minuendis temporibus Nerue hoc fecit factū: qui Dione scribente: ut impendia publica cōtraheret: sacri ficta non pauca: quorū cursus atq; certamina nec minus spectacula quazdā fustulit. Primos. p̄cipuos

Hoc est. repetitio. i. quia iudicio senatus tanq̄ optimi electi fuerant. Insinuauit. la tēter conciliāuit. Profit. si bonos est p̄iceps. Noceat. si malus. Paulo ante. sub Domitiano. Nos. senatores: oderamus.

Quos ille. malos quos Dōtrianus amabar. Nūc iter. senfus est & princeps & senatus amāt effusissime uiros optimos: ac i amore cōtendūt: quis eorū magis diligit.

Demonstramus. dignissimos. Inuicem. & senatus & princeps. Dign. Traianus bonos & studiosos honorib; & dignitate auxit. Fauete. bonis. Aperte. libere. sine periculo. Non iam amor est dissimulādus. nō opus est fingere illos odisse quos amamus: ne id nobis nocimento sit: quod solebat euenire sub Domitiano: ut q̄ bonos amarent & laudarent pariter periclitarentur. P̄mendum. i. cendum celandum.

Odiū. aduersus malos. Vt hoc premere odiū nobis utilitati cēdat. Probat. bona. Improbat. mala. Vos. senatori. Absentes. nam consulebat senatores per litteras si absens erat de eo: q̄ facturus erat: fuit enī senatus dilectus & carus: quē iucunde & honorifice appellabat. In cōsilio habet. consulit. Hoc ordine. ut quē priorem in sumptibus minuendis uos elegatis: eundem priorē & ipse tertiu cōsiliē renūciauerit. Vterq; uidetur. cōuertit orationem ad illos tertium consules magis tñ placet ut legat: magnū utrūq; uidetur referat ad illa duo q̄ statim subsequūtur: & sit sensus: siue Traianus eos re uera maxie amet: quos a senatu amari intelligit: siue illis: quos senatus amat neminē senatus reuerētia p̄fert: quis alios hēat sibi cariores: magnū utrūq; ut illis neminē p̄fert uis quos a senatu diligere nō ignorat. p̄fert.

Siue. rōnes cur magni sint. Nobis. senatorib;. Illis. uobis. a feda p̄sona ad tertiū uertit orōnē. P̄zert. dignitate: mgfatu.

Seniorib;. hic colligit. fuisse grādeuos. Domos. optimorū uiroꝝ. Ad. āt. frēqn tēt. respiciūt illa supiora nō iā dissimulādū est amor. Suscipit. tuēdos: an magis. Suspicit. i. admirat & colit. Promerēt. obligat. Accrescere. addit. Quod. honoris.

Cuiq; bono. Pōit. putat ēē. Maximā. maxia cōsequēntē senatores. Maior. uide cōparatūū q̄q; habere maiorē uim suplatiōis sicut alibi notauimus. Fama. certa gloria. Clandestinas. paucorum. Existimationes. op̄iniones. famam. Sufurros. delatores tacite obmurmurantes. Iuena.

lis: scilicet illo Pōpēius tenui iugulos ap̄ire susurro: sed delatoribus aures clauit Traianus. Nemo oēs.

diū maius q̄ ad similes redūdat: p̄cipue tamen ex horū cōsultatu nō ad partē aliq̄ senatus: sed ad totū senatū tāta laticitia peruenit: ut eundē honorē oēs sibi: & dedisse: & accepisse uideant. Nēpe. n. hī sunt: quos senatus cū publicis sumptibus minuēdis optimū quenq; p̄ficeret: elegit equidē p̄rimos. hoc est igit: hoc est quod penitus illos aīo Cāsaris insinuauit. An parū sepe expti sumus: hīc esse rerū cōditionē: ut senatus fauor apud p̄ncipē: aut p̄lit: aut noceat? Nonne paulo ante nihil magis exitiale erat quā illa p̄ncipis cogitatio: hūc senatus p̄bat: hic senatui carus ē. oderat quos nos amaremus: sed & nos quos ille. nūc iter p̄ncipē senatūq; dignissimū cuiusq; charitate certat. de mōstramus inuicē: credimus inuicē: quodq; maximū amoris mutui signū est: eisdē amamus p̄inde. P. C. fauete apte: diligite cōstāter. Nō iā dissimulādus est amor: ne noceat: nō premēdū odiū: ut prosit. eadem Cāsar quā senatus probat: i probatq; uos ille p̄sentes: uos etiā absentes in cōsilio habet. tertio cōsules fecit: quos uos elegatis: & fecit hoc ordine: quo electi a uobis erant. Magnus uterq; ut siue eosdē maxie diligit: quos scit uobis ēē carissimos: siue illis neminē p̄fert: q̄ uis aliq̄ue magis amet. Proposita sunt senioribus p̄mia: iuuenibus exēpla. adeant: frēquētent securas tandē ac parētes domos. quisq; p̄batos senatui uiros suscipit: hic maxie p̄ncipē p̄meret: sibi enī accrescere putat: quod cuiq; adstruat: nullāq; in eo gloriā ponit: quod sit omnibus maior: nisi maximi fuerit quibus maior ē. Persta Cāsar in ista ratiōe p̄positi: talesq; nos crede: q̄lis fama cuiusq; est. huic aures: huic oculos intēde. ne respexeris clādestinas existimatiōes: nullisq; magis quā audientibus insidiantes susurros. melius omnibus quā singulis creditur singuli enim decipere: & decipi possunt: nemo omnes: neminem omnes sefellunt. reuertor iam ad cōsultatū tuū:

sefellit. sententia Aristotelis qui tertio politicorum inquit in multitudine difficile est omnes laudare. Omnes. quia inopabile est non esse aliquos bonos: qui non solent fallere. Ante consulatum. ordine procedit & secundum artem: ut anteq rem attingamus de qua dicturi sumus: exponamus quae praecesserint. Ante consulatum tamen. ista tamen praecesserunt tuum consulatum. Imprimis. laudauerim. Comitibus tuis. quibus tu fuisti renunciatus tertium consul. Non tantum candidatus consulatus. non tantum ueste candida indutus consulatum petisti.

& si sunt quaedam ad consulatum quidem pertinentia: ante consulatum tamen: imprimis quod cõitiis tuis interfuisti candidatus non cõsulatus tamen: sed immortalitatis: & gloriae: & exẽpli quod sequerentur boni principes: mali miraretur. Vidit te. P. R. in illa uetere potestatis suae sede. perperus es longũ illud carmen comitiorũ: nec iam irridendã morã: cõsul- p sic factus es: ut unus ex nobis: quos facis cõsules. Quotus qũq; principũ antecedentiũ honore istũ aut cõsulari habuit: aut populo: nõ alii matidi somno: hesternaq; cœna redũdantes comitiorũ suorũ nũcios oppiebãt: alii sane puigiles: & iñones: sed itra cubilia sua illis ipsi cõsulibus: & qbus cõsules renũciabãt: exilia: & cẽdẽ machinabãt. o praua: & iñcia uer̃ maiestatis ambitio: cõcupisces honore: quẽ dedigneris: dedit gnari quẽ cõcupisces: cũq; ex proximis ortis cãpũ: & comitia. p̃spectes: sic illis abesse tanq danubio rheoq; dirrãre. auerferis te honori tuo spata suffragia: renunciarique te consulem iussisse contẽtus liberae ciuitati ne simulatiõem quidẽ ferues

mani dignatus esset prodire in comitiis candidatus consulatus more priuatorũ. In illa ueteri sede. in comitio. Potestatis suae. cum haberet in manu sua te cõsulem declarare. Longum illud carmẽ. longum uerborum ordinem: quo in comitiis utebantur. usurpauit carmen: praeter aliorum consuetudinem: qui uolueret quicquid pedibus constaret carmen esse. Mart. in distichis pro libro posuit carmẽ. Carmina Nasonis quinq; decetq; gerit interdum tamen pro soluta oratione ut hic Secundus: item in fine huius orationis: nũtro nostris comitiis praesidere: tu nobis sanctissimum illud carmen praetere dignatus es. & Lilius quinto belli pontice: huius Marti duobus carminibus & reliqua. Censorinus inquit: carmen est modus uocibus iunctus: cuius discrimina cantus: modus: motus. Irridendam moram. simulatam. nam anteq haberentur comitia sciebant imperatorem consulem renunciantum: quare illa comitiorum mora merito ab omnibus irridebatur. Nobis. feneratoribus priuatis. Sic eo modo. Honorem illum. petendi consulatũ ut p̃dideret in comitiis. Populo. ut ab illo suffragia peteret. Alii. imperatores. Hesternaq; cœna redũdantes. Neronẽ possumus accl-

Carmen.

perere: cuius crapulã iuuenilis pulsar noctesq; Neronis iam medias: aliamq; famem scribens: & Tranq. ait epulas e medio die ad mediam noctem protraherat. Redundantes. nimium repleti: crapula distenti.

Peruigiles & infomes. Caius Caligula nõ plusq; tribus nocturnis horis quiescebat: ac ne his qdẽ placida gesseret pauida miris rerũ imaginibus: ideoq; magnã parte noctis uigilia: cubãdiq; tœdio nũc toto residens: nũc per longissimas porticus uagus inuocare frequenter atq; expedire lucẽ cõsulerat: sed imprimis Domitianũ respicit: q; multũ de nocte solus ambulabat: saeuosq; secessus incolebat: ibi clarissimis uiris necẽ struens. Quibus cõsules renunciabant: per quos ipi declarabantur cõsules: i Tiberiũ recitat Dion omnes suis in cõsularibus collegas uolẽter interfecisse: unde cõ Drusus simul hũc interfecit honores: statim cunctos necem illi iudicasse. Tranq. author Domitianũ aliquot cõsulares interemisse.

O praua. exclamatio opportuna: a graecis epiphonema dicitur secundũ Hermogenem nõ rem gestam narrans: sed acclamans. Honorem. consulatũ. Proximis ortis. ab ortis imperatoris uicinis cãpo Martiorũ: ubi comitia habebant. campũ martis. P. Victor in nona regione locat: inter urbem & Tiberim in eo fuit uilla publica ubi primũ populi census est actus: olim fuit Tarquiniorũ: mox adepta libertate sacru Marti fecere: ne quis prãstui uenibus se ad bellicas meditationes exercens: ludũ opportunissimũ auctores habeo Liliũ & Dionysiũ. Gellius tamen libro. vi. tradit in. xii. tabulis scriptũ fuisse Caiam Terratiam campũ Tyberinum siue Martiũ po. ro. condonasse. plura de Campo Martio Strabo libro. v. per cãpũ igit & comitia interpretatur cãpũ martiũ ubi declarabãt cõsules cõitiis cẽturiatis. nã & paulopost dicit sacra cãpũ fuisse cõitiore locũ: & M. Tulliũ p̃ domo sua cõstat. n. nullis unq; comitiis cãpũ martiũ tãta celebritate: itãto splendore ois generis hominũ: etatũ ordinũ floruisse & Lilius: cõsul i cãpo Martio comitiis priuĩ cẽturiis i suffragiũ mitteret. Trãq. i Casare dictatõr. illũ cãpo p̃ comitia tribũ ad suffragia uocãtẽ p̃tibũ diuersis ex p̃te ut diceret: itaq; exceptũ trucidarẽ cogitasse: Mamertinũ. illic p̃fiscis p̃tibũ malore ambitu fuit cãpũ isamensis de comitio q; i foro fuit uĩ p̃dixus. Abẽ. afo & cogitatio. Auertis. oderis. maximã uĩ obiect hæc iterogatio. Iussisse. ipi uerbũ. Ne simulatiõẽ qdẽ ferues.

Campũ Martius.

Abrogari.

aperte ostendat: fuit enim Domitianus maximus simulator: & dissimulator. Libere civitati, quæ suis legibus vivit, quæ cæteris imperat. Abstineas comitiis. ne ortis ea despicias. Abstrusus. remotus, seclusus in cubiculo. Illic, in comitiis. Abrogetur, tollatur si interis comitiis: nam abrogare est tollere. Linius libro quarto belli punico. M. Fundanius & L. Valerius tribuni pl. ad plebem tulerant de Oppia lege abroganda. M. T. C. Tullius tribuni pl. eam legem tuebantur neq; se abrogari passuros aiebant. Tranquili, epius legis Papie a Tiberio Cæsare quasi sexagenarij generare non possent: dictio abrogavit: & in Caio Consulibus oblitus de natali suo edicere abrogavit magistratum fuit, quæ per triduum sine summa potestate respublici. Modestinus de uerig. derogatur legi cum pars detrahitur. abrogatur lex cum profus tollitur. Festus tamen ait abrogare esse infirmare. Quid. ciuile.

Tanquam senatores, perinde ac si ipsi fuissent senatores: si descendissent in campum candidati consulatus. Plætiq; principum. Quam metus duos præsertim monitrat: Caius: & Domitianus: quorum ille libidinosissimus tres imprimis sorores incestauit hic Iulianus fratris filiam: ultro corruptus fuit enim nimia libidinis in mulieres & pueros si Diomi credimus. Stuprum. pro adulterio & ut cicio stuprum promiscue ponunt. Plautus in amphitryone stupro dedecoris a uiro arguit a meo: & Salustius: ac statim fugit. ut contra præceptum ducis rapere ad stuprum potuerunt uirgines maritonasque: & pro turpitudine antiqui dixerunt: auctore Festo: ut foede stupreque castigator quotidie. inter stuprum & adulterium secundum Iuriconsultos hoc interesse quidam putant: quod adulterij in nuptam: stuprum in uirginem & uiduam committitur: sed lex Iulia de adulteriis hoc uerbo indifferenter utitur. Auspicia. auguria prospera: quæ captabat antiquitas: eum comitia esset habitura. Sacratum quæ campum. Marti consecratum. Spaciosa sedes. in spacio campi martis diffuso: nam amplissimum fuisse memorat Strabo libro quinto. Deorum. in eo nãque multa diis constructa delabra: & statuarum illustribus erectæ. Alii. principum uel priuatorum meruerunt. Dum accipis. propter humanitatem tuam: qui dignatus es es candidari munia sustinere. Solènia. ordo consuetus. Si principem cogitates. si respiceres conditionem principis: qui non cogebatur iurare in uerba: si uero priuatum: nondum erant expleta. Commoueat. a suo loco subsecutura principem. Consul. ordinarij. secundum Appianum libro primo bellorum ciuiliu: Comitum consul: qui magistratus finisset. pponere solebat: quod si forte creatio consulis non successisset: interim rex aliqui consulari tamẽ electione creabatur. in uerba. quod legibus statet: & paret: in sedens consul stanti Traiano iurandum præbuit: ille iurauit: exprælit: explanauitq; uerba: quibus caput suum: domum suam: si scienter sefellisset: deorũ iræ consecrabit. Principibus ignota. non consuea iurari a principibus. Alios. cõsules designatos. Istud. iurasse in uerba. Necdũ satis. adhuc ambigõ an Traianus iurauerit: nam hoc uidetur excedere bonitatem omnium principũ. Idemdem. frequenter. Pont. max. in epistolis ad Traianum aperte monstratur fuisse pontifex max. Inturbatus. hoc non tantum ad laudem consulis q̃ principis pertinet: cuius

Stuprum.

fiducia consul audenter iusiurandum obtulit. Domū suam suos domesticos: & cognatos. Cōsecraret. deuoueret: obnoxia faceret. Tertio. hic aperte ut supra interdū refertur illa Gellii opinio: tertium. n. si ei credimus dicendū fuit: tertio igitur consul dum imperator eras: primo autem dū priuatus. Idem. iurasse iurba. Sub iperatore. Dōitiano a Nerua. Pulchrius laudabilius. Istud. p. illud posuit qđ pri cept legibus te alitruisti in comitis. Præcite nullo. exēplo nullius præteriti iperitoris. Alio præcite. quod alius imperator tibi dederit exemplū iurandi: in rostris pariasque in comitis iuraueras. Reli-

gione. sacramēto. In rostris. in foro ubi ius eras dicturus. Te legibus subieisti. Pacatus pro Theodosio. tantum tibi per te licet: quātum per leges licebat: ius summum facultate & copia commodandi nō securitate peccandi expeitis. Legibus Cæsar. te subieisti. cum admiratione repetitio interrogatiua. Nemo legislator: iurifconsultus. Scriptis. condidit. Dion in Augustio: iperitores adepti sunt: quod nulli romanorū olim unquā concessum fuerat: soluti enīz sunt omnibus legibus: nullique scriptis tenentur: hinc. si. primo Vlpia. princeps legibus solutus est. uoluntate tamen sua sensum subiecit: eadem Paulus. si. xxvii. & imperator Alexander libro sexto Codicis: ac Iustinianus in institutionibus: sed apertius in codice. digna inquit uox est maiestate regnantis legibus alligatum: se principem profiteri: adeo de autoritate iuris nostra pendet autoritas: ut uera manus imperio est submittere legibus principatum: & oculo presentis edicit: quod nobis licere non partemur: indicamus. quare Apollonius Vespasiano præcepit: legem imperatoris dominari debere: quia in illis ferendis erit modeltior: h. eas non contempserit. Nobis. priuatus licet. Velimus. licere plusq. licet. Non est princeps. quia ipse pariter nobiscum legibus pareat. Sunt leges. omnes reguntur legibus. Attendentibus. audientibus. Obseruantibus. uidentibus. senatoribus. Alioquin. insuper. Quam. sibi principi. Abiturus. depositurus. Præstitisti. longe enim maius obseruare promissa: q. tantum polliceri. Toties. Claudium Traquillum meministi consulens: & extra hunc. honorem ius laboriosissime dāisse: etiam suis suorūq. diebus solentibus: nōnūq. festis quoq. antiquis & religiosis. Inascentiam. nūquā ab aliis superbis principibus assummat ius publice dicerent. Domitianum

Princeps nullis legibus.

out

tamen scribit Traquilius diligenter & industrie dixisse plerūq. & in foro pro tribunali: & extra ordinē. Hic. in rostris. Immo non gestum. sed tantum titulo tenus: & non re ipsa. correctio color. Hoc. significasti. Ipsi. Traianus & collega. Alii. priores: qui morem consulum non fuerant executi. Non transiuit. quia iam de consularis depositione locutus fuerat: dicit nō ideo transiisse quæ in eo gesta fuerint: hoc dicendi genus reficit auditorem & magis attentum facit. Eundem in locū. in unum. ut per species rerum procederet. Speciem laudis. iusiurandi cæteris inieceram. Deducere. protrahere. est enim oratoris rei amplificare uel minuere pro commodo suorum: quod quis Secundus facit: tamen arte dissimulat: cū præcipua ars sit dissimulare arte præsertim in iudiciali & deliberatiuo genere: in demonstratiuo iterdū.

Spargere, diuersis locis tractare. Idēdem, frequenter: quod solet fieri: ubi materia exilis est: & per amplificationem eandem tractando uarie & diuersimode eam augere conamur: sed hic ubi inquit materia supercurrit nō opus est eloqui ea ratioe. Primus dies, calēda Ianuarii. Cōsularis tui, tertii. Curia, senatus. Singulos, senatores. Resumere, respicit: quā diu p tyrānos dep̄ssa fuerat. Quasi cōis, p̄inde ac si ipsi principes foret ip̄i. Insurgere, itēdēdē dīgēt̄iā. Oēs, principes. Creditū ē, quā credebāt simulata dici. Erāt sub oculis, ad auertēbāt, cōsiderabāt. Naufragia, picula. Cades, trāsīlato. Turbo, tēpestas. p̄lat i metaphorā. Inuidiosa trāgllit̄ate, ex secessu, qđ p̄cipes iudicēt illoz: qet̄i, an melior erit lectio iūdiōsa q̄ iudiciōsa: qā blāde p̄uecti rep̄tē cōciderūt. Prouectos, honoribus auctos. Infidū, cui nō sit credēdū, cōparatio. Quā blādiciz p̄cipū, i p̄mis respexit Tiberiū & Domitiani: q̄ a se iterficiēdis maxime blandiebant: auctoribus Tranq. & Dione. Lenitas, clāmēt̄ia simulatio. Facilius, melius. Sequitur quo uocas, facimus qđ iubet. Liberos, libere loqui: & libertatē defendere. Promere in medium, dicere palā. Adhuc, in præteritum. Inlito torpore, natia pigritia. Mi sera prudentia, p̄ miseria cōparata. Ex periculis, nostrorū & aliorū. Monebat, nos ne libera aī: ut inquit satyricus: uerba proferremus: & ultā, p̄ uero i penderemus.

Erāt iurē, correctio, ubi tyrāni dominātur nulla resp̄, est. Dextera, auxilio. Diutina seruitute, Domitiani quindecim annos imperantis. Frenatam, cohibitam, tentam. Tales, liberos i dicēda snia. Fucatus, falsum dissimulatū, teētū, fucus, n. auctore Seruio genus est herba: qua uestes tingunt: & fucū posuit Terētius in Eunucho, p̄ infidiis & fraude, fucū inquit factū molierī, sic ad. Qu, fratrē cicero, iā illud te neto diligēter: eū q̄ tibi p̄misit focum (ut dicit) facere uelle senseris ut te id audis: sicut scisse dissimules: n. 3 fucus bestiola ex eq̄ nascēs sine aculeo tanq̄ ap̄is i p̄fecta mel lussipit apibus: uñ a Variōe dī fucus fuit: & fuculus falsa dī quasi focata: auctor Pompeio. Deniq, nihil est. Nō sine piculo fallentis, nā q̄ fallit p̄teritūq̄ fallit.

Neq, n. snia. Ipse, qualis Domitianus. Hūc sensum, talē & uerā sniam. Parētis, publici. Traiā p̄is, p̄iā. Exhortatioe, cū nos ad bonū publicū prouocaret.

Serētiāz, qđ spargebat p̄ orōne suā: an magis i sentētis dicēdis. Inaffectata, facili: naturalis: apta, ueritas, n. caret fūco: & p̄textu uerborū. Tenebit, et̄i semper in hac snia ut p̄ utilitate resp̄, libere loq̄mur.

Sibi parere, facere qđ iusserit. Si fidelitate tēporū, si cōsidim⁹ suis t̄pibus. Quos, senatores. Aliter, tacitos, obsequētes uoluntati Domitiani: & si diuersa sensissent.

Nuncupare uota, p̄ferat exēplo docēs posse oēs libere loqui. Propter illos, non p̄pter nos. Pro aeternitate ip̄i, ut roma,

spargere: atq; idētm̄dem tractate debemus. Illuxerat primus cōsularatus tui dies: quo tu curiam ingressus nunc singulos: nunc uniuersos adhortatus es resumere libertatem: capessere quasi communis impetii curas: inuigilare publicis utilitatibus: & insurgere. Omnes ante te eadem ista dixerunt: nemini tamen ante te creditum est. Erant sub oculis naufragia multorum: quos inuidiosa tranquillitate prouectos improuissus turbo perculerat. Quod, n. tam infidum mare: q̄ blādiciz principum illorum: quibus tanta lenitas: tanta fraus: ut facilius esset iratos: quam p̄topitios habere: te uero securi: & alacres quo uocas sequi: iubes eē liberos: erimus, iubes: quē sentimus promete in mediū: proferemus. Neq, n. adhuc igna uia quadā: & inlito torpore cellauimus. Terrore & metus: & misera illa ex periculis facta prudentia monebat: ut a rep. Cerat autem omnino nulla resp̄. Oculos: aures: animos auerteremus. at nūc tua dextera tuisq̄ p̄misilis freti: & innixi obsepta diutina seruitute ora referamus: frenatamq; tor malis linguā relouimus. Vis enī tales esse nos: quales iubes: nihilq; exhortationibus tuis fucatum: nihil subdolum: deniq; quod credentem fallere paret non sine periculo fallentis: neq; enim unq̄ decēptus est princeps: nisi qui prius ipse decēpit. Equidem hunc parentis publici sensum cum exhortatiōe eius: cum pronuntiatiōe resp̄xisse uideor. Quæ enim illa grauitas sentētia: quam inaffectata ueritas uerborum: quæ ad seue ratio in uoce: quæ affirmatio in uultu: quāta in oculis: habitu: gestu: toto deniq; corpore fides: tenebit ergo semper quod iusserit: cietq; nos quoties libertatē quam dedit experiemur tibi parere: nec uerendum est ne incautos putet si fidelitate temporum cōstanter utamur: quos meminit sub malo p̄cipie aliter uixisse. nūcupare uota, p̄ternitate ip̄erit: & p̄ salute ciuiū: imo p̄ salute p̄cipū: ac p̄ illos & p̄ aeternitate ip̄erit solebamus.

num imperium semper floretet in epistolis ad Traianum noua inquit uota suscepiamus precati deos ut te rempubl. q. florentem & incolumem ea benignitate seruarent: quam super magnas plurimasq. uirtutes p.icipua sanctitate consequi deorum honore meruisti. Hæc. uota. suscepta sunt. Pro imperio nostro. ut dii romanum imperium tueantur. Si bene. cum hac condicione nūcupauimus. Aggit. p.icta est: conuenit. Si tu cæteros præstitisses. si tuos incolumes seruasses. Si contra. faciles id est: male tractasses. Illi. dū. Votis. imprecationibus. execrationibus. Non palam. secreto propter metum. Superstites reipubli. oppressæ republi. Notionem notat: qui cum in sermone quodam diceretur εμου εανοντοσ γαια μει χητωνων. id est me mortuo. terra miscetur igni: immo inquit εμου γωντοσ. id est me uiuente. q. plane fictis se recitat Suetonius. Optantibus. ciuib. bus. Omnibusque annis. nam singulis annis uota suscepiant pro salute imperatoris non solum consules: sed & prouinciarum prædites cum militibus: & prouincialibus. In consiliis. facis ut dii de te: consulant an dignus sis esse sospes. Mutent. te perdant. Qualis. optimus. Ingenti. restitima: & sanctissima fretus.

Hæc pro imperio nostro in quæ sint uerba suscepit opera: precium est adnotare: si bene tempus & ex utilitate omnium rexeris. Digna uota: quæ semper suscipiantur: semperq. soluantur. Egit cū diis ipso te authore Cæsar respu. ut te sospitem: incolumemq. præstarent: si tu cæteros præstitisses: si cōtras illi quoq. a custodia tui corporis oculos dimouerent: teq. relinquerent uotis: quæ nō palam susceperentur. Alii se superstites reipubli. optabant: faciebantq. tibi salus tua inuisa est: si non sit cum reipubli. salute coniuncta: nihil pro te pateris optari: nisi expedit optantibus: omnibusq. annis in cōsiliū de te deos mittiste: xigisq. ut sententiam suam mutant: si talis esse desieris: qualis electus es. Sed ingenti conscientia Cæsar pacisceris cum diis: ut te si mereberis seruente: cum scias an mercaris neminem magis q. deos scire. Nonne uobis. P. C. hæc diebus ac noctibus agitare secum uidetur: ego quidem in meis omnium utilitas iam posceret etiam præfecti manum a maius: sed ne deorum quidem: aut iram: aut negligentiam deprecor: quæso immo: & obtestor: ne unq. pro me uota respu. inuita suscipiat: aut si suscepit inuira ne debeat. Capis ergo Cæsar salutis tuæ gloriosissimum fructum: ex consensu deorum: nam cum excipias ut ita demum te dei seruent: si bene rempubli. & ex utilitate omnium rexeris: certus es te bene rempubli. gerere cū seruent. Ita. p. securus tibi: & latus dies erit: qui prius cipes alios: cura: & metu distinebat: cum suspensi:

Prædicti manum armam. rem rangit: nunquam satis laudatam cuius Dion & alii grecorum meminere: nam cum præfectum prætorio quem creauerat circumdatus esset ense: quem nudum illi porrexerat: cape hunc dixit si quidem bene speraui pro me hoc uteres: si male aduersus me: quauis qui Traiani uitam ex Dione transtulit aliter latinitate hunc locum donauit. quinetiam scribens cum tribunitium militum ei traderet parazonium: quo pro dignitate accingendus erat nudum ei porrexit. at talis inquit enslem accipe: quem p. me ita demum sitin xeris: si iuste imperaui: quod si perperam quicquam p. me fieri cognoueris: eo in p. nicti mei utaris uelim: at græce sic scriptus est. αλλαναιος πρωτων των ηελλων της των λορυφορων επαρειντο ερισος παρ εβανυσσας αυτοσ χρινωρ εβανυσσας εβανυσσας αυτοσ και αναεινασ εφελ. αβελ του το ερισος: ινα αν μεν ηελωσ αρχω: υπερ εμου: αν δε ηελωσ: παρ μου χριση: quæ sic translati possit uidentur: quinetiam quando primum futuro hastatis præfesset: enslem: quo

Dionis loc.

cingi ipsum opus erat: porrexit: nudauitque eum: & extendens dixit: cape hunc enslem: ut si quidem bene imperaui: opto me fin autem male contra me utaris. ille igitur tribunum: nos præfectum prætorii intelligimus: qui hastatis præerat: nam Suidas λορυφορος custodes regum armatos interpretatur: quibus præfectus uocabatur prætorio Præfectus: pro magistro equitum ab imperatoribus constitutus: & Dion ab Augusto memorat primum creatos αυωσ παρχωνσ των λορυφορων. id est duos præfectos prætorianorum: & Suidas quem τω αρχωντων λορυφορων uocat: scilicet præfectū hastatorum: alibi παρχωντων υπε τωριων. id est præfectum prætorianorum appellat. Præfecti. prætori nomie Suræ. Ne deprecor. nullis precibus auerto. Inuita. me male imperante. Ne debeat. ne teneat perfoluere. Gloriosissimū fructum salutis tuæ. quod saluus es quia optime temp. regis: est enim cū gloria fructus. Seruent. te incolumē præsent. Dies. primus & interdum sequentes dies Ianuariis: quibus pro uinciarū uota pro salute imperatoris suscepiant: & milites solēnt iurando se in fidē eius astringebat

maii igitur imperatores anxii expectabant nuncium talium rerum:uerentes ne aliqui exercitus & prouinciae defecissent a se:& in altissimi uerba iurassent. Patientia nostra,nostrium senatorum:qui in urbe eramus:& iugum patiebamur praestantes iusiurandum principi:& uota suscipientes: ac fidem nostram obligantes. Hinc atq; inde,ex diuersis prouinciis imperio Ro.subiectis. Publicae feruitus,dum uni uersi se tyranno astringerent sacramento. Aliquos,nuncios horum uocorum:& fidei. Flumina,ex crescentia supra modum. Nives,ingentes:quod assolet in locis frigidioribus. Ventu,aduersu nauigantibus. Illud,defectionem,provincia rum & exercituum. Merebantur, suis scelibus. Vltum discrimen pauoris, quia omnes praefectos pariter metuebant.

Propterea,cum quisquis est dignor timentur a malo principe tanq; fururus ei successor in imperio. Cum sit nemo no dignior, omnes illo digniores cum sint: merito ab illo omnes timentur. Non differt tuam securitatem, quia semper es securus. Iurari tibi,in tuam fidem & salutem. Ubique,per omnes prouincias, iuraueris omnibus, q; diu non aliter te seruent:nisi pro commodo omnium temporu,rexeris. Nemo hoc non praestat tibi, idest omnis iurat pro salute tua: quia uidet hoc tibi utile esse. Tamen facimus istud non amore tui sed nostri, sed utilitate nostra,nam amamus te: q; uide, fides. quia sumus obstricti sic facere, sensus est: nunquam fiat ut pro te uota nuncupemus fide iureiurandi astricti: & non utilitate nostra,perinde ac si diceret: semper bene regas:& ideo pro communi omnium utilitate uota faciamus: neque unquam eueniatur male regas: & persoluamus uota pro fide sacramentisq; fuerimus deuincti. est autem fides secundum Senecam sanctissimum homani pectoris bonum: ea nulla necessitate ad fallendum cogitur: nullo corrumpitur premio. Turpis est. Imputari, ascendi ut aliquid tutelae faciat tantum respectu sui:ut scilicet se tueatur utilitate propria & non omnium. Querit libet,iuuat conqueri. No inquirant in secreta nostra, non perscrutantur & extorquent quid de illis secreto, idest uere sentiamus. Nisi mali & crudelis: nam boni sua conscientia contenti sunt. Eadem cura, perquirendi nostra secreta. Ubique,apud omne hominum genus. Quos, admirabiles. Domesticis aris priuam,in laudibus. Parci,abstinere a maledicentia tui. Molissimum illis,tuis mitissimis. Alioquin,insuper,

Perquam simile,in libertate:non re ipsa: nam sunt dissimilia. Ibi,secreto & priuatis. Affectus, amoris. Alii,candidati. Cum laetitia, quia fuerant designati consules. Alii com. spe, quod promissis honoraueras. Multis,adeptis consulatum. Consulandus,quod praeteritus esset. Circumfrent consulatum. M. Tullius ad. Qu, fratrem de petitione consulatus scribens hunc locum declarat: monet enim necesse esse omnem rationem & curam: laborem: diligentiam in petitione magistratuum esse adhibendam:inibiq; hoc res diffuse tractatur, Opus,erat. Imitarentur,qui senatus supplicaueras:

& attoniti:parumq; consili patientia nostra hinc atq; inde publicae seruitutis nuncios expectaret: ac si forte aliquos flumina:nives: ueti praepedissent:statim hoc illud esse credebant: quod merebantur:nec erat discrimen ullum pauoris:propterea quod cum a malo principe tanq; successor rimearur:quisquis e dignior:cu sit nemo no dignior:omnes timentur. Tuam securitate no mora nuncioru:no litteraru tarditas differt, scis tibi ubiq; iurari:cu ipse iuraueris omnibus. Nemo hoc tibi no praestat:amamus quide te inq; tu mereris:istud tamen non tui facimus amore:sed nostri:nec unq; illucescat dies: quo pro te nuncupet uota no utilitas nostra:sed fides Caesar. Turpis tutela principis cui potest imputari. Q ueri libet quod in secreta nostra no inquirat principes:nisi quos odimus.na si ead cura bonis quae malis essetq; ubiq; admiratione tui:quod gaudiu:exultationeq; deprehenderes:quos omnium cum coniugibus:ac liberis: quos etiam cum domesticis aris:focisq; sermone scires molissimis istis auribus parci. & alioquin cum sint odium amorq; contraria:hoc perquam simile habent: q; ibi intemperantius amamus bonos principes:tibi liberius malos odimus. Capi si tamen:& affectus nostri:& iudicii experimetur quu maximu plens capere potuisti illo die:quo solitudini:pudoriq; candidatoru ita consuluisti: ne ullius gaudiu alterius tristitia turbaret.alii cu letitia:alii cu spe recesserunt:multis gratuladu:nemo consuladu fuit.Nec ideo legnui iuuenes npos exhortatus es consulatu circuire: senatus supplicaret:atq; ita a principe speraret honores:si a senatu perissent. Quo quide in loco:si quibus opus ex plo:adiicisti ut te imitaretur.Arduu Caesar ex

& pp uirtutes carus eras. Reuerētiō fenatus. q maiorē fenatū reuerētiā p̄stiterit. Quo iudicas, quo cēses q̄s candid iuge dignor esset cōsularū cōsequi. Senatus reuerētia. an quā Traianū fenatū hēbat an quā candidat iuuenes. Iuuenibus. Candidū & Quādratū possumus intelligere: q̄ uerū cōsules a Traiano creati fuerūt auctore Spartiāno. Genet. familia. maioribus. Anteq̄ deberet. añ tps legibus p̄mit tum lege. n. dabat cōsularis uiris. q. xxx. annū explesent. Obscurat. deprimis. Dion. oibus apud Nero ne publicū crimē erat uirtutis genē diuitiaz qbus p̄diti aut se ipsos interfecerūt: aut ab aliis trucidati sunt:

plū: & qd̄ imitari nō magis quicq̄ candidator: q̄ principū possit. Quis. n. uel nouo die reuerētiō: tior se natus cādidas: q̄ tu: cū oī uirtutū illo ipso t̄pet: quo iudicas de cādidas? An aliud a te q̄ senat⁹ reuerētiā obtinuit: ut iuuenibus clarissimā gētis debitū generi honorē: sed anteq̄ deberet: offer res? Tandē ergo nobilitas nō obscurat: sed illustrat a principē: radē illos ingētū uiroz nepores: illos posteros libertatis: nec terret Caesar: nec pa uet: quīnimo festiatis honoribus amplificat: atq̄ auget: & maiorib⁹ suis reddit: siqd̄ usq̄ stirpis an tiquē: siqd̄ residuā claritatis: hoc amplexat: & refouet: & i usū reip. p̄mit. sunt i honore hoīum: & i hono famā: magna noīa ex tenebris obliuio nis indulgētia Magna noīa: cuius ē ut nobiles: & cōser uet: & efficiat. p̄fuerat puiciā q̄stor unus ex cād idatis: i quē ea ciuitas amplissima redditus egre gia cōstitutiōe fundauerat. hoc senatū allegādū putasti. Cur. n. te p̄cipe: q̄ generis tui claritatē uirtute supasti: deterior eēt cōditio eoz: q̄ poste ros hīc nobiles mereret: q̄ eoz: q̄ parētes habuiss ent? O te dignū q̄ de magnatibus nr̄is semp hāc nūciēs: nec p̄pnis maloz: sed bonoz: p̄miis bo nos facias: accensa est iuuentus: crexitq̄ aīos ad æmulādū: qd̄ laudari uidebat: nec fuit quīq̄: quē nō hāc cogitatio subiret: cū sciret quicqd̄ a quo quē i puiciis bñficeret: oīa te scire. Vtile est Ca sar: & salutare p̄sidibus puiciāz hanc hīc fidu ciā: paratā esse sanctitati: industriā suā maximū p̄mīum iudiciū principis: suffragiū princi

iprimis tū notat Domitianū: sub quo no biles dep̄mebant: & monstrū erat in no bilitate senectus: nā principū multū ueren tur aliq̄e suoz fieri p̄latore f. Postē ros libertatis: reuētuos ad hoc liberū se culū. an magis respicit: qd̄ Quadrat⁹ fuit ex gente Cailla: ex qua Cassius libertatis cā in Iulio Caesarē cōtrauit: & Nero Cal siū Longinū iuriconsultū interfecit: q̄ in ueteri gētū sēmate. C. Cassi percuissoris Caesaris imagines retinuit: & Traiq̄. au thot quēdā historici interfectū q̄ Cassiū & Brutū ultimos romanoz dirixit. Fe stinatis. nondū ætate legitima: Reddit. æquat data pari dignitate: q̄ maiores fue rant illustrat. Scrips. domus: nā multaz familie olim clarissimaz penitus iterierāt.

In usum reip. ad publicos magistratus. lib. iiii. Secūdus uarietinas cōsules a Traia de claratos futuros quales maxime oportet. Magna noīa. magnoz uiroz nepo tes. Ex tenebris obliuionis. qui penitus erāt ab admīstratiōe reip. seclūsi: in ob scuro iacebāt: sub Domitiano. n. cōsidera tus & sapiens habebat: q̄ ætate i tenebris agebat. Cuius officiū: & p̄pū. Efficiat. uel iute annulo: uel alia rōne: cū in ma nu principis sit ex obscuris patenitibusno bilē facere: & libertinū natalibus restituere. Præfuerat quāstor. quāstura gesserat summa cum industria Candidus. Ea ci uitas amplissima. eius puincia maxia ci uitas i qua fuerat q̄stor. In quē fondaue rat reddit⁹. p̄ quē firmos certoz collige bat puentus publicos. Egreia cōstitutiōe. ob singularē ordinationē ab eo fa ctā. Hoc. hāc cōstitutionē. Allegandū. cōnumerandū. nā candidatoz recte facti numerabāt i comitiis laudatores: & testes eoz: pducēbāt. Genetis claritatē. dixim⁹

Traianū fuisse ex familia magis antiqua q̄ clara: qua pater eius primū cōsul extitit: a Traianus clarissimā magnitudine fortunæ: & rerū gestaz p̄stiter. Qui uirtute sua. colligimus at̄ hūc de quo agit fuisse reb⁹ gestis supiorē patri suoz sit. p̄posi tus ad cōfirmādū qd̄ Traianus nobiles efficiat. Habere posteros nobiles. illustrare suā familiā. Qui pa rētes hūissent. q̄ nō uirtute p̄pria: sed magnoz fulgerēt: ita ut duo ḡna. promoueret ad dignitates: & gentis clarissimæ & uirtutis exatissimæ. O te dignū. dicā sicut paulopost o nos felices. M. Tullī⁹ o te miserū o te infelicē. q̄ exclamatio ad oēm affectū euenit ut miseratōis ut indignatōis: uel exulatōis. Nazarius. o tuā sp̄ritor nō uictoria m̄gisq̄ elamētā p̄dicādā. Hæc. talia. Facias bonos. iētes ceteros ad bonū. Bo noz p̄miis. dū bonos p̄miis p̄sequeris. supra latius hāc rē tractauit. bonis honores: sacerdotia: puicias offeris: hi amicitia tua: iudicio florēt: ac uisū isti integritas: & industriā p̄cio: similes: dissimiles alie hīc. nā p̄mia bonoz: malozq̄ bonos: ac malos faciūt. Laudari. industriā. A quoq̄. magratu. ut ēē sollecis mus: cū pluralē oīazq̄q̄ singularis respiciat: qd̄ tū apud ueteres pluralis nūeri uim obtinebat. Sāctitati.

Integritati. Quilibet, ualidissime, maxie. Detorq̄bat, deuīabat ab itinere uirtutis. Hētabat, retunde-
bat, obfcurabar. Reputatio, illa cōsideratio malorū principūq̄ idignis p̄mia cōferebat. Vides, ethopoe-
ia: q̄ morē effingit dicētis: & ſedm Aphthoniū notā hēt p̄sona: uerba āt ficta: ſ; q̄ ueriffimū dici poterāt.
Bñfecero, ſub malis principib; testimoniū bñ geſtoꝝ. Seu negligētia, dubitat quo noīe eā appellet.
Male cōſultis, malū cōſiliū p̄bentib; illos, malos. A laude, a reb; laudādis. Nūc, ſub Traiāo, Cāpus
ſpaciū, reſpexit ad cāpū martiū: ubi magfatus creabant, ſibi, ſuæ uirtuti, Aſſecutus, fact⁹ uoti cōpos.

Remiſiſti metū, liberali a metu. Inſuria
rū, q̄a boni p̄ſuturi ſūt, puiciū. Accuſādi
neceſſitate remiſiſti, unū depēdet ab al-
tro: nā ſi boni p̄erūt nō opus erit eos accu-
ſare repetūdā. i. epiſ ad Traiānū ſic dixe-
rat remiſiſti mihi neceſſitatē. Quib; grās
agerit boni: q̄bus ſolet, puiciā grās agere
p̄ bñ admiſtrata rep. Alioq̄n, ad hoc, Pro-
deſſe, nouim⁹. Quā pactos optie, q̄ quos
p̄n⁹ bñ geſſerit: hos, n. i. petitiōe ceterorū
exponēbat. Magfatus magfatu, p̄ gradus
a minorib; ad maiores puenit: p̄ferri ſi cō-
ſtat i. antea cōtis integritas. Codicillos, epiſ.

Vrbana cōiuratiōe, cōſp̄ratiōe quorūdā
ciuiū. Eblāditas p̄ces, blādis p̄cibus ſpe-
rata teſtimōia: q̄, ſalig fautores: & ſtudio
ſi illius p̄būdis ſpetrauerit a q̄būdā ſuis p̄-
cibus ſeas: q̄bus teſtent illū p̄ſuiſſe, puiciā
ireḡtrime, M. Tullī p̄ Plāco i. eundē ſen-
ſum dixit eblādita ſuitragia. Tici⁹ libro
.xv. laus falſa: & p̄cibus exp̄ſa pinde cohi-
beatur: q̄ malicia q̄ crudelitas: & auctore
pr̄cipe Nerōe ſaxerūt ſenatores ne q̄s ad
cōciliū ſociorū referret: agēdas apud ſena-
tū p̄p̄toribus p̄ue cōſulibus grates: neu q̄s
ea legatiōe fungeret. Decreta coloniāꝝ,
publicū teſtimoniū factū p̄ decurionē: qui
tanq̄ ſenatores i. urbe p̄erat colōſū & mu-
nicipiis: nā decretū ē qd̄ p̄iceps uel ſena-
tus p̄ oibus cōſtituēt: ſiue ciuitates p̄ ſin-
gulis, M. Tullius, p. P. Sextio hūc morē ex-
preſſit: nō recito decretū officio aliquo ex-
p̄ſūz uicinitatis: aut cliētela: aut hoſpitiū
publici: aut ambitionis i. aut cōmoditatis
grās: recito mēoriū p̄ſunchi piculi: p̄di-
cationē ampliſſimi beneficii: uicem officiū
p̄rit: teſtimoniū p̄eriti t̄pis. Nā, certe.
Cōſulariū ſuſfragiis q̄ p̄ cōſulatu ſiunt.

Vrbes, iudicia urbū. Gētes, nationes:
p̄uiciā. Inferunt, miſcent. Grās age-
re, populos, quos bñ rexit candidatis publice grās agere. Aſſenſu, concordia. Deuex, p̄nuſ: deſcen-
dens e tribunali. Vnus, parihumilis. Te, humanitatē tuam. Illos, ſuperbos principes. Iſtud, tuam ſa-
ctum, Affixi, unde declinare nō poſſent. Currulibus, ſedibus. Cūctanter, ſuperbe: cū deſpectu oſcu-
lantium. Promerent, extenderent: porrigerent. Manū, deoſculandam. iam de Traiano dixerat: nō tu
ciuiū amplexus ad pedes tuos deprimis: nec oſculū manu reddis, notatur Domitianus quod Cenidi pa-
tris Veſpaſiani cōcubinae ex Hiſtria reuerſae: oſculumq̄ ut aſſueuerat offerenti manu praeberit. In-
ſolita facies, inſueta res uſu. Candidatus equitis, petens equitrem dignitatem, ſed melior ſcriptura
aequales: & ſimul ſtantes: ut intelligamus illū: qui Traiano equatus loco fuit candi datum conſulatus:
non equetris dignitatis extitſſe. Simul: æquo loco cum imperatore ſtans. Intueri, repete contigit.

Qui dabat honorem, Traianum qui dignitatem equitrem dandi poteſtatē habebat. Parē, ſtantē
pedibus pariter illis: qui dignitates ab eo accipiebant: Acclamatione, laude cū clamore & alta uoce pla-
ta: quae ſtatim ſequit̄ tanto maior: tanto auguſtior eſt, cum te deprimis, Cui, ut Traiano, qui maximus

ofum erat. Submittat humiliauerit huane se gesserit. Secur⁹ magnitudinis. Sive. satis scies se esse magnū. Quā ab humilitate. nō ē timēdū ut p̄cipies icidat in humilitate: cū ite coe cōditio altissima. In tēto. p̄fectior diligēs cura. Ofonituz. Cōmodares. applicares. cōcordares sedm oratoe p̄cepta. Oculos uocēmanū. de qbus abūde p̄notatū ex soia Fabii. Vi. tanq̄. Alii. priuatoe q̄ obsequetē libi. Nūe. ros. grad⁹. species. Eutropi⁹. honorib⁹ auxit Traianos: quos mediocri familiaritate cognouisset. Comitat. hūanitat. facilitatis. Suffragatoe. q̄ dabat suū suffragiū cōditi. Excipiens. approbarent a sena torib⁹ cōsuetū honore: & laude. Inter ex cipiētes. in nūero laudantiū. Senatus assensus. quo tunc senatores i suffragis.

hil ad augēdū fastigiū supest: hic uno mō ctesce re pōt si le ipse submittat: securus magnitudinis su. xine. p. n. ab ullo piculo fortuna principū longius abest: q̄ ab humilitate. Mihi qdē nō tā hūanitas tua: quā incētio eius admirabilis uidebat. Q. uippe cū orationi oculos: uocē: manū cōmōdatus: ut si aliū eadē ista mandāles oēs comitatis numeros obibas. atq̄ etiā cū suffragatoe nōmina honore: quo solent: exciperentur: tu quoq̄ inter excipientes etas: & ex ore principis ille senatorius assensus audiebatur: quodque apud principē perhibere testimoniū merentibus gaudebamus: perhibebat a p̄ncipē. faciebas ergo eum diceret optimos. nec ipsoe mō uita a te sed iudiciū senatus cōprobabat: ornariq̄ se nō illos magis: quos laudabas: letabat. nam quod praetatus es: ut illa ipsa ordinatio comitiorū bñ ac feliciter euenerit nobis: reip. nonne tibi tale est: ut nos hūc ordinē uotoe cōuerrere debeamus: deos deniq̄ obsecraret ut oia quae facis: quaeq̄ facies prospere cedat tibi: reip. nobis: uel si breuius sit optandum: ut uni tibi: in quo: & resp. & nos furus. Fuit tempus: ac nimīū diu fuit: quo alia a uersa: alia secunda principi: & nobis: nunc cōmuni tibi nobiscū tā letat: tristia: nec magis sine te nos esse felices: q̄ tu sine nobis potes. An si posses: si sine uotoe adiecisses: ut ita p̄cibus tuis diū annueret: si iudiciū nūq̄ mereri p̄seuerasses: Adeo nihil tibi amore ciuiū antiquus: ut a nō bis: deide a diis: atq̄ ita ab illis amari uelis: si a nobis amaris. Et sane priore p̄cipū exitus docuit: ne a diis qdē amari: nisi quos hoies ament. arduū erat has p̄cationes tuas laudibus adaequare: adaequauimus tñ. q̄ amoris ardor: q̄ stimulis: q̄ facies: illas nobis acclamationes subiecerunt. Nō nōstri Caelarigeni: sed tuū uirtutis: tuorūq̄ merito rū uoces fuerūt: quas nulla unquā adulatio inuenit. nullus cuiusq̄ terror expulit. Quē sic timuimus ut hae fingeremus: quē sic amauimus ut hae faceremur. Nō si necessitatem seruitutis: qū simi-

Gaudebamus. alias. Meretibus. bonis. Perhibebat a p̄ncipē. ipse Traianus erat testis integritatis uniusculiusq̄. Faciebas. illos optimos: tanti putat iudiciū Traianū ut dum dicit eos optimos faciat optimos. Iudiciū senatus. a quo tā fūrit probati. Letabatur. senat⁹. Se ornari. iudiciū suū cōprobati. Illos. cōditi. datus. Nā qd̄ praecatus es. M. Tullius p̄ Murem: q̄ cepit. Inq̄ a diis imortaliū sum cōsal mote in futurūq̄ maiordm illo die quo suspicatio comitiorū cōmunitatis. L. Murem cōsalu rēdū ciam ut ea res mihi magistratuūq̄ meo populo plebiq̄ totū inae bñ atq̄ feliciter eue niret: & mox. qd̄ si illa solēis comitiorū p̄catio cōsalu inbus auspiciis cōsecrata tan tā hēt se uim: & n̄ h̄gonē: q̄ tā resp. dignitas expolluit. Illa ipsa ordinatio comitiorū. aut ḡmāter accipiedū ē p̄ creatioe magistratū p̄comitatur q̄ magis p̄ho tā git ordinē comitiorū a Traiano imutatu re uocata lege tabelianus uel ne mēit lib. Atepla ad Mellium Maximū. Bñ ac feliciter. i primis comitis bñ cessit: sed i sequētibz multa ioculana ac feda sunt facta: quod ē lib. iiii. refert. Tale. etia gñis. Vni tibi. oia p̄spere cedāt. In quo. a quo dependet reip. salus & n̄sa. Nimīū diu. q̄ Domitianus fixus nimīū diu fuit i iperio. Quo. p̄cabamur. Alla aduersa alia secūda. nā si bona malo p̄cipi p̄cabamur nobis mala ip̄cabamur: q̄ n. p̄spere tyranno sunt ea ciuibz aduersa. Nunc cōsa. nunc uero & secūda: & aduersa etiā nobis cōsa sunt: q̄ bonus es: & tanq̄ nostrum unus: bonūq̄ publicū amas. Nos. possumus esse felices. Potes. ēē felix: quia doles oī oīum calamitate. Si posses. esse felix sine nobis. Ita. hac cōditiōne. Mereri iudiciū nūm. cōprobari ab unioe: so senatu. Antiquius. carius acceptus potius. Exitus. mors uolētas: qualis. Caris Claudii: Neronis: Galbae: Orthonis: Vitellii: Domitiani. Adaequim⁹. n̄is acclamationib⁹. Ardor: stimuli: facies. trāslata uerba p̄ scitā mētis. Voces. acclamationes. laudes. Nullus terror cuiusq̄. nulli unq̄ principū diū fuerūt ob metū. Hae. q̄ia tibi acclamauimus. Seruitutis. sub Domitiano: cui

oēs aduli rei cogebant. Dixisti nā & Traianus erat ex senatoribus: imo cōsularis. Excogitat noua fingit: id ē alibi. Ingeniosior ē ad excogitādū simulatio ueritate: senius libertate: metus amore. Quæ sita inuenta ab eo qd pcessit. Aliud dīuersum. Neutrū simulatiōes explesit: pōt simulatiōes tristitia & gaudiū fingere: sed nequāq; exprimere. Sua, ppria cōueniētia miseris. Tristitia: nā cū sit oīo maxia cordis p̄mūcia: difficile ē quoq; oīo nō osidere uerbis affectus ai. Pacatus: fingit qdē timor gaudiū: sed ita inī mor mētis affectus p̄dior uultus enūciat: ut ī speculo frōtū imago extat aīorū. Sua felices lætaenul. tātū. lā maxie. q̄ plurimū. Ab utriq;.

Habitus.

miseris & felicibus. Dicunt. cōsuetia sint dici. Hītus: remāsit. ē & hītus corpis qualitas: nō natura: sed idūstria cōparata: maxime p̄mōēs adigēti siue trīstē siue hilarē

Habitu

hīrudo uero bona mēbrope cōpactio: Apollenis cōtinuatio hīti laboris hīrudinē ceuuar dicit. Asini oēm Fotidis hīrudinē scribit dīhēter explorasse: nono utrunq; cōplexus est: qdā unq; p̄cerus: & ut idicabat hītus: atq; hīrudo mēles. Trētus ī Eunuchis: quæ hīrudo corpis. at Macrobius: sed tota Daretis fatigatio hīru depingit. asī ē lā fidi aq̄es & reliqua. Extulerat. a domo sua ī curiā. Vestigio loco. Inest gaudio: gaudiū cogit hoies facere: quz nō intendit: est. nā passio: Vñ Gellius lib. ii. cap. xy. tradit multos inspirato gaudio expitasse. Et. nostro gaudio. Tūa modestia. quz nos iubebat iponeere sinē acclamationibus. Exarismus. tanto magis: sume extinguerat. An gaudēdum. bñ regēdo. In quāru. ad quāta mēsurā gaudēdum. Nec in nostra. est: cū in gaudio sit uis īperit. Fidē. quod cēt utq;. Lactyma: tu arū ueritate. q̄ia tuīs lacrymis: q̄ gaudio erupēbant credidisti nīas acclamationes eē ueras. Sanguinis ī ore. ruboris in facie: nihil aliud ē rubor: q̄ color sanguinis: q̄ gaudent ideo rubescunt: q̄a gaudiū extrinsecus cōtingit: ad hoc aīo cur su natura festinat: quā sanguis comitandū quā alacritate integritatis suæ cōpōtē tingit curē: & inde similis color nascit. hāc Macrobius in Satur. sequentia rī indīcant rubuisse Traianū pudore: nā rubor ex ai pudore nascit: uiculus hāc cā natura cū quid ei occurrat honesto p̄dore dignū sūū petendo penetrat sanguinē: quo cōmōto atq; diffusio cutis tingitur: & inde nascitur rubor. deum & physici: quod natura pudore tacta ita sanguinem ante pro uelamento tendat: ut uidemus quēq; erubescētem manum sibi ante facie frequenter opponere. Ne quando nō. ut saepe daretur. Hoc ipsum ordo est: ut interrogaremus: has sedes quasi nobis responsuras hoc ipsum. a. totidē uoces per echo saltē reddiduras: uiderini ne unq; principis lachrymas: p̄inde ac si diceret nemo īperato rū unq; tam tenere & praz pudore in senatu lacrymas cōfudit: quibus scribas Traian. Tibenū in senatu fleuisse: sed alia de cā. est autē species idolopoeiæ cū sensum mutæ personæ dare conetur. At senatus. lacrymas. Posteros. senatores. Eadem. quā tu praz caru es p salute oīum. Quod nō audiam. easdē acclamationes: quas intelligēte Traiano dīctas. Animū docēs animi. Veta felicitas. Plato felicitatem quinq; p̄tā dīstīnt: primā eius parrē bñ cōsulete: secundā sensibus & bona ualitudine corporis utgete: tertiā in tebus gerēdis fortunatū eē: quartā gloria & claudine apud hoies excellere: quintā pecunias rebusq; ceteris ad oēs usus humanitas affluere: primū illud ex eruditōe: multarūq; rerū p̄tā: & exprimēto cōtingere: sequēs ex corpis mēbris accideret: ut si qs uidet oculis. audit aurib⁹. nārū p̄tēa & oris cōsu

Felicitas.

le aliqd audisti: & qn dixisti. Multa qdē excogitat multis: sed q̄ appareat q̄sita ab iuitis aliud solī cōstudinis: aliud securitatis īgeniū ē: alia trīstīū ī uentionis: alia gaudētiū. neutrū simulatiōes explesit. hūc sua uerba miseris: sua uerba felices: ut q̄ iā maxie ab utriq; dicant. Testis ipse es: q̄ i oīu ore laticia. nō amictus cuiq; nō habitus: quē mō extulerat: idē resulcācia uocibus testāminilp̄ tātis clamoribus satis clausū. Quis tūc nō ē uestigio suo exiliuit: q̄s exiliuū ē senatē? Multa fecimus spōte: plura īstinctu quodā: & īperio. Nā gaudio quoq; cogēdi uis est. Nū ergo modū ē ī tua saltē modestia īposuisti: nā q̄to magis a te reprimebatē: exarismus nō cōtumacia Cælar: sed ut ī tua p̄tate ē au gaudeamus: ita īq̄rū: nec ī nra. Cōprobasti & īple acclamationū nrarū fidē lacrymar: tuarū ueritate. uīdimus humescētes oculos tuos: demilī sup̄ gaudio uultū: nūq; sanguinis ī ore: quātū ī aīo pudoris. Atq; hoc magis īcensū sumus: ut p̄ca remut: ne qn tibi nō eadē cā lacrymar: utq; non nunq; frōtē tuā abstergeres. hoc ipsum: has sedes nobis q̄si r̄suras interrogemus: uiderint ne unq; p̄cipis lacrymas: at senatus sape uiderūt. One rasti futuros p̄cipies: sed & posteros nostros. nā & hī a p̄cipibus suis exigēt: ut eadē audire mereantē: & illi qd nō audīāt: idignabunt. Nihil magis possum pprie dicere q̄ qd dīctū ē a cūcto senatu: o te felice: qd cū diceremus: nō opes tuas: sed animū mirabamur: est. n. demū uera felicitas

uiget:& integritate mēbtoni:quæ sensuū instrumēta sunt:tertū ide poenitēti q̄s qd̄ agere intendit:ra
agerit ut decet sapientē & strenuū uirū:grū illud.f.gloriæ celebritatē ex opinioe bonitatis manare:po
sternū rerū affluētia eliciū cui ad uitæ usū ita suppeditat pecuniæq; copias: ut & amicos fouere bñfi
cio:& large ac liberaliter cuncta necessaria subministrare ualeat:hæc cui suppetant ofiēti pfecte feliciē
ac beatū esse. Videri dignū felicitate.existimari bonū:ita ut merearis esse felix. Illo die. quo tibi accla
mamus. Crede nobis, crede nro testimoniore felici eē. crede tē tuo q nō crederes te felici nisi esses.

felicitate dignū uideri. Sed cum multa illo die di
cta sunt sapienter & grauter: tum uel imprimis
hoc: crede nobis: crede tibi. Magna hoc fiducia
nostrū maiore tamen tui diximus. alius enim for
tasse alium: ipsum se nemo decēperit: introspi
ciat modo uitam: & seque quid mereatur interro
get. Proinde dabat uocibus nostris fidem apud
optimum principem: quod apud malos detrahe
bat: quamuis enim faceremus: quæ amantes so
lent: illi tamen non amari se credebant sibi. Su
per hæc precati sumus: ut sic te amarent dii: quē
admodum tu nos: Quis hoc aut de se: aut prin
cipi diceret mediocriter amanti? Pro nobis ipsis
quidem hæc fuit summa uotorū: ut nos sic ama
rent dii quomodo tu. Est ne uerū quod inter
ista clamauius. Onos felices. Quid enim fe
licius nobis: quibus non iam illud oprandū est
ut nos diligat princeps: sed ut quemadmodum
princeps: Cuius religionis dedita: semperq;
deorum indulgentiam pie merita nihil felicita
tis suæ putat altrui polleñsi ut dii Cæsarem imi
tentur. Sed quid singula confector: & colligo: q̄
si ueto aut oratione complecti: aut memoria cō
sequi possim: quæ uos. P. C. ne qua interciperet
obliuio: & in publica acta mītenda: & incidenda
in ære censuisti. Ante orationes principū tantū
eiusmodi genere monumentorum mandari æter
nitati solebant: acclamatiōes quidem nostræ pa
rietibus curiæ claudebantur: erant enim quibus
nec senatus gloriati: nec princeps possent. has ue
ro & in singulis exire & postetis prodi cū ex uti
litatē: tum ex dignitate publica fuit: primum ut
orbis terrarum pietatis nostræ adhiberetur te
stis & conscius: deinde ut manifestum esset aude
re nos de bonis malisq; principibus: non tantum
post ipsos iudicare: postremo ut experimento co
gnosceret: & ante nos gratos: sed miseros fuille:
quibus esse nos gratos probare antea non licuit.
At qua cōtentione: quo nisi: quibus clamoribus
expostulatū ē: ne affectus nostros: ne tua merita

Hoc. te feliciē crede nobis & tibi. Aliū.
decēperit dum uirtutem simulat malos.
Nemo se ipsum. ut q se intus & icute no
uerit. Mō. dūmodo. Introspectet. recte
examinet: & discutiat. Vitā. suā. Quid.
cōscientia principis de se boni bona. mali
mala. Illi. mali. Sibi. intra se. De se. ut
dū sic se amaret sicut ille deos. Mediocri
ter amati. peccati sumus hoc qa certo sc
mus: te nos amare plurimū. Tu. amare
nos. Inter ista. inter p̄candū sup̄iora. nā
quædā cōsueuerāt peculiaria uerba p̄cib⁹
iterponere dū acclamaret imperatoribus:
qualia sunt apud Lampridiū in acclama
tionibus Alexandri: dū te seruent: pariter
apud Volcatii i Asidius: & Lampridiū in
Cōmodo exaudi Cæsar. Cuius religio
nis dedita. M. Tullius de tñsis & x̄p̄i
cū: deo q; numine hoc tñ imperij natura
est & auctum: & retentū nec enim nume
ro hispanos: nec robore gallos: nec calidi
tate p̄nos: nec artibus græcos: sed p̄cta
te & religio: atq; hæc una sapiētiā: q; deo
rū immortalū numie oīa regi gubernariq;
p̄p̄etimus oēs gentes nationesq; sup̄au
imus. lege plata de religioibus romanorū
libro. i. apud Maximū. Pie merita. qā in
deos extulisset pia & religio. Altrui. ad
di. Imittentur. ita nos amet: sicut Traianus.
Singula. tua dicta. Quæ. quas acclama
tiōes. Ne qua interciperet obliuio. ne for
te deperirent & intercidēt. In publica
acta. in tabulis: in qbus publica acta inci
debant relege p̄notata. Ofones princ
pū. a principibus hitas: an principibus di
ctas. qd̄ magis placet. Eiusmodi gñe mo
numentoy. in acta publica. Parietibus
curiæ. tñ in senatu dicebant. Erāt. eius
modi. i. falsæ: adulatoriæ. In singulis. tra
dere unicuiq; uñ multi postmodū hoc se
cuti sunt. Nō tñ post ipsos. sed et dum
uiuūt. Gratos fuille. nō principes bonos
hūi semus: qbus deberem⁹ tales dicere ac
clamatiōes. Antea. ex directo tpa Domi
tiani notat: nā satis cōstat Tito uiuēt mul
tas acclamatiōes dictas: & mortuo tās te
natū gras laudesq; ægisse: q̄ntas cōgessit:
nec uno unq; nec p̄rit. Nō licuit. qā p̄
cipex erāt pessimi. Gratos. traductio co
lor. Expostulatū. a te expectū cō uelles
pori modū. altas cōquestū. Affectū. alacri
tatē. gaudiū. Tua merita. laudes & b merita

quæ in nos cõsũlũst. Exẽplo. ut hoc nũm factũ posteri imitarent tanq̃ formulã: & indicẽ. Habeatq; muneris tui. hoc acceptũ tibi referat. Instruẽdũ. ẽ parãdũ: in situẽdũ. Nõ deferendũ. a te iã acceptũ.

Nõ sub mouẽda adulario. cui Traianus aures obstruxerat: de Mart. i cõmendationẽ illius Fultura blã dicia uenit: ad me Attritis miserabiles labellis. Q. y. bona. Si faciãt. mō illa faciãt. Oculis. cũ prẽ nimio gaudio fassũ. Ames illũ diẽ. libetẽ recorderis illius diẽ. Vincas. maiora facias. Noua. iustia tos honore: quare ad Severũ se cõsulẽtẽ qd cõsul designat: i honore p̃cipis cẽseter dixerat arcetia opa

maximi p̃cipis p̃bẽt facultatẽ noua: magna: uera cẽsẽdũ. Nisi ob eadẽ facta: nisi similia feteris. Iã q̃ antiquũ. laudabile: antiq; simile. trãsit ad iudiciũ Marti. Prĩciq; repetũdũ: reus dãnatus ẽ iterũdicta ei Ita. lianquod latius ep̃la ex lib. si. narrat: ubi ferme eadẽ: quæ hic dicunt: scripta offẽdes iã. hoc ip̃m pulchrũ & antiquũ sena tũ nocte dimitti: triduo reuocari: triduo cõtineri: cõsido nũc nõ loquutorq; audejẽ negare luuenalẽ nõ c̃ripissẽ satyrã suam sub Traiano: cũ ep̃ssẽ p̃ Secũdũ colligãt iudiciũ illud Marti: cuius i p̃ria satyra fit metio: factũ sub Traianõ: & p̃riẽ eo. Con sulare. cõsulũs p̃p̃riũ: & ad officiũ cõsulũs p̃riõserat. n. cõsul nũc Traianus & p̃sẽdebat. Tridũ torũ. supra recitauerat occu patũ tendũ i hac r̃m Marti & sociorũ ei⁹ accusatiõẽ: & cõdẽnanõẽ. Sub exẽplo tui. ad imitationẽ tuẽ p̃sẽdẽt: Sedẽt. fuit in cõsilio. Præter cõsulẽ. p̃ter officiũ cõsulũs: & nõ p̃riõp̃is. Quisq; senator. Dissẽtĩtẽ: discedere licuit: nã cũ Tertullus censuisset septingẽta milia q̃ Afris Marius ex toserat: arano iferenda: Mario urbe Ita. lianq; iterũdicta: Martiũ hoc ampli⁹ Afr̃ carões allẽsere usq; ad Põpẽũ Callẽgĩq; & septingẽta milia aratio iferẽda: & Martiã i quinquẽmũ relegẽdũ: Martiũ repetũdũ: poenã: quã iã passus esset censuit relinqũdũ. erãt in utraq; snia multi: fortasse et plures i hac uel solutiore uel molliore: nã qdã ex illis quocq; q̃ Cornuto uidebant assẽtĩ: hũc q̃ post illos cẽsuarat se quebant: sed rō fuerat dissẽssio. q̃ sellis consulũ aliterant: Cornuti sniam tre cõcep̃runt: illi q̃ se Collegæ annumerari patiebant: i diuersum trãserũt: Collega cũ paucis relictus ẽ: & li. bro. vi. Traianũ laudã: malis inq; hic optimus separi nõ alio magis poterat q̃ diuersitate cẽsẽdũ. Tacitus ẽt memorat sub ip̃atore Traiano licuisse sentire quẽlles: & q̃ sentires dicere. Et copĩã iudiciũ sui reip. facere. dicere sniam suã p̃ bono reip. Dinumerati. q̃a nõ poterat fieri ullũ senatus cõsultũ nisi ma ior ps senatorq; iteruisset: an cũ dissẽtĩrẽt numeram sunt utra i pte plures essent. Nõ p̃ria. nõ q̃a p̃rias sunt. n. p̃rias fẽd q̃a melior iũ Cornuti snia obtinuit. Quis. senator. antea. q̃a Domitĩci: cũ nemo poterat libere loq̃. Miseros. q̃a metu mortis cõgebãt sentire: q̃ ip̃ator uolebat. Ceteri. senatores. Sedẽtariã necessitatẽ. assẽsũ necessariũ sedẽdo. m. a. uidebãt cõtradice solũ. q̃ tanq̃ ad sedẽdũ cõuocari assẽtĩebãt p̃ria snia ueluti ex ore ip̃atoris plarz. sedẽtaria igit a sedẽdo dicta. Apuleius i prio limie sui añnuat ẽt fatigatõẽz sedẽtariã iessũs uegetatiõẽ discuterẽ. Columella li. xiii. neq; n. sedẽtaria eius opa est.

Vn⁹ cõsul. designat⁹: q̃ id decernebat: qd sentiebat ip̃atorẽ uelle. Oẽs ip̃robaret. q̃a inuultũ erat. Ipse. cõsul designat⁹. Sic fũt. sine ulla cõtronestia: & nemine dissẽtĩtẽ. nã illa iusto decernũt: id ẽt fit sub tyrãno. Fortasse. aliqñ. Imp̃ator. Domitianus siue alius. Eius senatus. Cõponebat. l. e. d. i. c. a. deferebat. turpẽdebat. Egressus. e. curia. In p̃ncipẽ. i. qualitatẽ & p̃sonã p̃cipis. Cõsulatĩa officia. reddẽdũ ius: locandi publicos redditus. sup̃us rẽperandĩ. de rebus dubis cõsulatĩa. hic Ouidius ad Sex. Põpẽũ scrip̃it: Aut teget ille suos dicendo iura Quirites Consilicũ signis cũ p̃met alius ebur. Aut populi reditus

Sedentaria

posita cōponet ad hāc: Et minui magnæ nō sinet urbis opes. Aut ut erūt patres i Julia tēpla uocati. De tāto dignis cōsule reb⁹ ager. Aut feret augusto solitū: natoq; salutē: Deq; page noto cōsulet officio. Cōtēnere. q; ualidissimū fuit in fine locauit. maius. n. est cōtēnere: q; abigere q; multos: ut dixit: cōsularis titulo tenus gessit Dōnatus. Ille. Traianus: q; de absente lo-qrur: an magis respectu ad tertiu cōsulariū: quod sū functus erat: uel hāc scriberet. Ita cōsul. ita cōsulariū gessit. Tāru cōsul. & nō pnceps. tārū cōsulatū gerēs: & nō simul pnciparū. Nihil putabat. sensus ē solū se cōsulib⁹ parē existimabat & nihilo supra. sed hoc p contrariū dixit. Arrogantia principalis. pōpa qua solent uti pncipes. Præcursorū. anteaambulorum. Detineret. moraretur. Nullus repetitū. Secundo familiaris: cum ab eodē uerbo i rebus similibus & diuersis principia sumuntur. In limine. in ingressu palatii. Consulare aues. captare auguria. Numinu; monitus. idē per diuersa: nā auguris credidit antiquitas quæ faciendā uitandaue hōib⁹ deos indicāre. monita autē d: orū & in numero multitudinis neutri ac masculini gñs Virg. ille louis monitis imota tenebat Lomina. Persius hos pueris monitus patres infundere lippos. monemus consilio: & ante dē. Perturbabatur. a uia.

abigere: negligere: cōtēnere solebat. Ille uero ita conuul: ut si tantū cōsul foret: nihil infra se putabat: nisi q; infra cōsulē eēt: ac primū ita domo pgredebatur: ut illū nullus apparatus arrogātiæ principalis: nullus pcursoꝝ tumultus detineret: una erat in limine mora cōsulare aues: reuerentiq; numinū monitus: nemo pturbabat nemo submo uebat. tāta uiatoribus gestatūs pudor fascibus: ut plerūq; aliena turba subsistere & cōsulē: & pncipē cogere: nīplius quidē officiū tā modicū: tam tempatū: ut antiquus: aliq;sq; magnas conuul sub bono pncipe incedere uideret. uter illi sapius in forū: frequēter tamen & in cāpū: nā comitia consulū obibat ipsetātū ex renūciatiōe eoz; uoluptatis: quātum prius ex destīnatiōe capiebat. Stabāt candidati ante curulem principis: ut ipse ante cōsules steterat: adigebatq; in uerba: in quæ paulo ante ipse iurauerat pncipes: qui tantū putat esse in iure iurando: ut illud & ab aliis exigat. reliqua pars diei tribunali dabat. ibi uero quanta religio & quitatis: quāta legū reuerētia. Adibat aliquis ut pncipē: rādebat se cōsulē eise. Nullius ab eo magistratus ius: nullius auctoritas immi-

boni pncipis alicuius. Illi. Traiō erat. In forū. ad ius dicēdū pōlo. In cāpū. martiū ubi renūciabant cōsules a senatu designati. Comitia cōsulū: q; cōruiata dicebat. Renūciatiōe. declaratiōe. i fine eadē fere tractat. Notū fuit ius iudicō cōsules factū: ita uoce renūciati: sumus ut idē honoribus nris mātigator in curia i cāpo declinator existeret. renūciare alioq; in dicitis eā rē: quæ in placito & pmissioe uenit auctore Pediano: Agrestius autē sic diffinit nūciat de lōgiquo: denūciat de pñenti: annūciat de futuro: renūciat tū de excusando & tepudiando: uel renūciare est quāsi secretū narrare: nā illud re supusatum est: Cicerō renūciat mihi. Secundus postq; renūciatū fuit Terentius in Andriadē hic ubi renūcio future.

Ipse. Traianus candidatus. Ante. sellā curulem: quod iā latius tractauit. Imperator ergo & Cæsar & Augustus pont. max. stent ante gremiū cōsulis: sed itq; cōsul pncipe ante se stant: & sedit inturbatus: interitus: & tūq; fieri solet: quin et si sedens præbuit iustitiam: & ille iuratus: exple sunt expianauitq; uerba: q;bus caput suum: domum suā: uel scienter scēlissimē: deorum ita cōsecraret. Adigebant. a consule cogebant iurare. Tārum putat. tātum fidei & religioni tribuit. Tribunali. iudicando. Augustū pariter i tranquillū laudat q; ius dixit assidū & in nocte: nonnunq; si parum ualeret corpore: leuica pro tribunali posita: uel etiā domi cubans. Aq; tatis. clare. mentis: multicia: benignitas: fides: fortitudo in periculis cōmunibus: secundū est auditu in laudatiōibus: & quoniā singularium uirtutum sunt certa quædā officia ac manerā: & si cuiq; uirtuti laus pproba debet: sent explicatū in laude iusticia: q; nūc obseruat Secundus ex præcepto Cic. qd cum fidei qd cum æquitate. quid cū eiusmodi aliquo officio i q; laudabitur fuerit. Legum. fuit enim iustissimas Traianus: q; Mart. testat hōdecasyllabo senatore omnium iustissimum appellando: secundum Eutropium militare gloriā ciuitate & mōderatione pspuit.

Ve pncipem. qui maius sperum habet obus magistratibus. quicq; mingere & itēdere leges pōt. Se cōsulē. se legibus stare: quod ē cōsulis. Ius. arbitriū: pncipiū oīa suis magistratibus cognoscēda remittebati

VIROR.

Renūciare

Prætor
cos.colle
ga.

Dignatio.

at Claudius auctore Tacito cuncta legū ac magistratū munia i se trahebat. Plætaq; ad cōsulē p̄tētiāz cōsules.n.& p̄tores iter ceteros magistratus hēbant facultatē in urbe dicēdi ius. Collegas.p̄tores appa-
tu pene pares cōsulib; erāt nā uirgas secūtib; alligatas mox cōsulū p sex lictores t̄m p̄ferebāt:nec mige-
q;pe cōsulibus collegæ dati iisdē auspiciis q̄uis ip̄io miores creabāz: unde si q; minor p̄torē uidisset
equo desiliebat honoris cā:caput ad ap̄iebat:semita cadebat.creatus aut̄ p̄tor primū cū cōsules auoca-
rent a bellis finitimis:neq; eēt q; in urbe ius reddere posset. Populate.id ēst populo gratū. Sētiebat.ne

te credebatur sibi collegas. Dignatiōis ho-
noris. dignitatis. authoritatis. Tacitus li-
bro.xii. sed ope Senecæ dignationēz Bur-
ro retentam: & libro. xvi. illi authoritatē
senatus:hic dignationem Cæsaris latorus
erat.Apuleius: nam maiorem domum di-
gnatione tui faceret.Plut. lib. xxxv. digna-
tio aut̄ p̄cipua Romæ incrementū p̄cturæ a
M.Valerio Maxi. consule. nā dignatū est
dignum existimare honore aliquo. Apule-
ius.xi. suo ille uenerat: me dignatus affa-
me. Columella libro.xii. uellet aliis quoq;
honoribus dignari. Virg. haud eēdem ta-
li me dignor honore. In ip̄so honore.
p̄turæ.f. Amplius. supra maius. Quod.
cur. Affidius. diutius sedebas. Sudoris.
laboris ab eo quod sequitur. Deseruit.
uacat. Ceteris. sine ip̄erio. Fortunæ in
dignum. fortunam rem indignam fecisse.

Doceat. exemplo sui cōsules instituatq;
cōsules facturus sit iterū. n. repete cōsules:
sificiūtur cōsules doceat cōsules. Ama-
plissimū. cōsulatum. Quid situlim eius.
Illi. consules. ded. rati a bono principe.

Quo. iccirco: qā ita fuerat exp̄i q̄ro osui
oibus fuisse tertius cōsulatus. Quartū
cōsulatū. Spartianus in Adriano refert
Traianū gessisse quartum cōsulatū cū Ar-
ticuleio qbus cōs. Adrianus quæstor fuit.

Imperii hoc uerbum. fuit. s. iubere quod
pertinet ad maiores. Nō adulationis. non
id iussit senatus ut quartū cōsulatū susci-
peres qā hoc blandū fore tibi existimaret
q;. Imperatorū iubere posset senatus: sed
re uera q; tū illi parere soles. Quod. ob-
sequiū. Alia in re. q; accipiedis cōsulati-
bus. Ceteroz; priuatoz; snia prius ab
Horatio usurpata mortem oibus cōem.

Optimū. principē. Post se. exēplo suo: m̄
tū. n. post Traianū secuti sunt laudabiles
principes. Monumētis. mēoria. Quæ
prima. ip̄imis moderationē & iusticiā. Sta-
tuere. erigere. extorere. Libertatē. signat
hūisse i aio Traianū restituere romāos in
pristinā libertatē: deponito ip̄erio: id quod
agitalle prius Augustū. Trans. mēminit.

Quē ergo honorē. illa iqt Cicerō cōcina ē interrogatio. q; cū numerata sunt necessaria cōfirmat ofonē
superiorē: ut hoc loco. Quod primū inuenit recuperata libertas. satis cōstat post exactos reges: & rēp.
in libertatē uidicari: creatos cōsules annuū magistratū & duoz; t̄m. Cio. humanū. gratū. Et cōsulē
q; t̄m cōsulē. traductio color. Verecūdia collegæ. tuoz; ut q; tertū cōsulatū panter ac tu gesserit ab
sollus a uerecūdiaq; tibi pares i cōsulatu fuerit. redimes at̄ si q̄rtū cōsulatū receperit. Collegæ. re-
positio. Cōsulē. q̄ro. Priuatis. sine ip̄erio. Quod. tertius cōsulatus. Annus. recipias q̄rtū cōsulatū

nata est: aucta etiam: siquidem plæraq; ad præto-
res remittebat: atq; ita ut collegas uocaret: non
quā populare: gratumq; audientibus: sed quia
ita sentiebat. Tantum dignationis in ip̄o honore
ponebat: ut nō amplius eēcēferet: qd̄ aliq; colle-
ga appellaret a princepi: q; quod p̄tor eēt ad hęc
tā aliūduis i tribūali: ut labore refici: ac reparari
uideret. Q uis nīm idē curat idē sudoris sumit:
qs adeo expeditis honoribus aut deseruit: aut suf-
ficat. Et sanē æquū ē t̄m ceteris p̄stare cōsulibus
ip̄m: q; cōsules facis: quippe ēt fortūz uidebat in
dignū si posset honores dare: q; gerere nō posset
facturus cōsules doceat: accipitūq; amplissimū
honore p̄suadeat scire se qd̄ sit qd̄ daturus sit: si-
fic ut illi quoq; sciat qd̄ acceperint. Q uo iustius
senatus ut susciperes quartū cōsulatū & rogauit
& iussit. Imperii hoc uerbum: nō adulationis ē: ob-
sequio tuo crede: qd̄ nō alia in re magis: aut sena-
tus exigere a te: aut tu p̄stare senatui debes: ut. n.
ceteroz; hāum: ita principū illoz; ofum: quā diū si-
bi uideat: æuū oē & breue: & fragile ē. Itaq; opti-
mū quēq; niti & cōtēdere decet: ut post se quoq;
reip. p̄sit. moderatiōis. s. iustitiæq; monumētis: q;
prima statuere eos. potest. Hæc nēpe intēctio tua
ut libertatē reuocēs: ac reducas. Q uē ergo hono-
rē magis amare: quod nomē usurpare sapius de-
bes: quā quod primū inuenit recuperata libera-
tas: Nō est minus ciuile & principē esse pariter:
& cōsulē: quā tantū cōsulē. Habes etiam ratio-
nē uerecūdia collegarū ruorum: Collegarum
ip̄quā ita enim & ip̄se loqueris: & nos loqui uis:
onerosa erit modestiā illorū tertij cōsulatus sui
recondario: donec te cōsulē uideāt. neq; enī p̄t nō
nīmū esse priuatis: qd̄ principi satis est. Annus

Quibusq; ordo & scſus & ipe facias nos cōpotes uotoꝝ: quozq; potes. I. accipias q̄rū cōſularū: p qb⁹ nobis cōſueuisti eē cōpos apud deos: uidelicet cōſecutus es a diis q̄cūq; optabamus: an magis qb⁹ uotis tu cōſueuisti eē cōpos apud deos: nā q̄cūq; a diis exis cōſeq̄ris. Tāto minus. ob modēſtiā tuā: q̄ incita mur ut ſapius cōſul fias. Ille. tertius cōſulatus tuus. Remiſſius. lenius. frigidius. Scirem⁹ ex p̄i cēmus. Expimētū tui. quo ſumus exp̄i quātū eo honore p̄ſtares. Vſum. utilitatē ū cogitā. Quis p̄xime. redidit ambigū an de uotoꝝ nūcupatiōe: an de acclamanōib⁹ ſeſſigat⁹ nō multo. n. ante dixerat uota p Traiano ſuſcepta ſi bñ tēpū. & ex uti litate oꝝum reſiſſet: & ipeſum obreſtarum ne unq̄ pro ſe reſp. uota ſuſciperet inuita: aut ſi inuita ſuſcepſiſſet: non teneretur: & acclamarum illi ab oī ſenatu. Traianūq; ſenatorū ardore cōnatū reprimere: an per hac monſtrauit inſiurandū a cōſule datū & a Traiano ſuſceptūq; ſe ſuſq; deorum irā deuouēre ſi ſciēter feſeſſiſſet. Gaudiū. tādū nobis ex hoc. Præſtēbit. princeps erit ſenatus nūq; ep̄iſolis dixerat. Lætiā publicā. omnib⁹ ſenatoribus lætis illius cōſulatu. Aſſidū. nſos. acclamationes ob inmodēſtiā gaudiū. Nec poterit. nam dixerat: quāto magis a te reprimēbimur eo plus exarſimus non cōtū macia Cæſar ſed ut i tua p̄tate eſt an gau deamus: ita nec in nſa in quāto gaudeamus. Pietati. ordo eſt felix ſpecioſumq; certamen fuit pietati ſenatus cū modēſtia principis: ſeu illa pietas fuerit p̄ſta. i. ex ceſſent imperiū principis: ſeu uicerit. non poſſunt cōhiberi a laudibus Traiani.

Præſumo. p̄uideo: nā & a futuris laudat licet: ab ap̄e adis argumentando: Inco gnit⁹. admirat⁹: inaudit⁹. Proxī. quā ex tertio tuo cōſulatu coepimus. Sapius. ex penētia. n. & uſus extolit hominū moreſ. Alius. imperator. Si nō dedidiſſet. ſi non omne tēpū ſui cōſulatu qd laborib⁹ occupare debuiffet uoluptatibus cōſumpſiſſet. Octo. interpoſito: quo uires aī & corporis reſciunt. Hic. Traianus. Cōſulatu curis exolut⁹. depoſito cōſulatu. P̄icipales. ad p̄cipē p̄nētes. Tā diſtēſ tē peramēti. tāta uſus tēperātia. Princeps. dū tū gereret p̄ſonā p̄cipis. Prouiciāq; deſyderis. libellis. puiciliū: & legatiōibus audiēdis. Occurrat. ſatiſſiciat. Cuiatū p̄ſidiū. q. p̄ſidio eē ciuitatē: miſſis i eas milib⁹ ne ab hoſtibus iſſentent: & qd p̄uidebat ne ciuitates afficerent iniuria a p̄ſidiis romāoꝝ. In audiēdo. I. audiēdo Traianū: ut quæ poſtulatē audiret. Statim. cōuerſio coloris quē ad poſtremū uerbū cōtinēter tueri mur: uxoratio ſane repetitioni cōtraria. Tandēq; poſtquā hoc diuerſum diu ſub Dōſtriano uidimus: Obſidet. ambit. occupat. Miſis ſeuēritas. hæc eſt p̄cipua laus diuerſas uirtutes i unū miſcerenq; ad ſummū aliquid p̄cedere: ſed alterius aſperitatē cum manuſuetudine alterius condire. Non diſſoluta. non remiſſa: non indulgent. Clementia. neq; enim quicq; eſt q. imperatorē romanū melius commen det genibus q. clementia: hæc Cæſarē deū fecit: hæc Auguſtū ſanctuarū: hæc Antōniū Pii cognomine ornauit. eſt autē tēperantia animi in poteſtate uſcendi: ſeu lenitas ſuperioris aduerſus inferiorē in poenis conſtituendis & quæ ſequit apud Senecā libro. ii. de clementia at Cicero in rhetoricis. Claz. mētia eſt p q. animi temere in odiū aliquid concitati comitate retinēt: uirū clazmēs eſtq; de iuſto mul tū remittit dict⁹ qd colat mēti ſuā: nec eā uexat ita ſcēdo. Sedes. occupat⁹: eſt: itē. Fiſco. i. p̄cipalib⁹ reddit rib⁹. Sniat. tuæ. quā p̄nūciat i reb⁹ ambiguis: nullū tibi emolūmū q. ſuſtinet laudis. Fortūis. reb⁹: de qbus contēdūt. Exiſtimatione. op̄inione: qualem de eis habeas. Cauſa. lite. O uerū principis officiū.

Clementia.

Accumulas ciuitates. cōtēdētes inter se de finibus uel dignitate. Tumētes iratos discordes. Imperio, principali prāte. Intercedere, occurrere, puidere. Iniquitatibus magistratū. Mariū. n. Priscū. p̄cōsulē africanū. & Ceciliū classicū Bethycæ quīs defunctū p̄lūsus ē reperū dare dānari. & lulū balli Bethyniæ. p̄cōsulē actū referendū atq; a senatu uis oibus de qbus ille aliq̄ cōstituit. ex integro agēdi dūtaxat. p̄ biē nūiūde statū subiuūnt tēdūg; reddere. q̄quid fieri nō oportuerit. iſtū igitur. p̄ nō factū. Velocissimū syderis. fulsū diebus singulis orbē percurrentis. Velut. nō. n. præsentiā; sed potētia potēat suis opē ferre subito. Allistere. patrocinati. Talia. talis prouidentia. Temperat. regit.

Nutu. Iouis in consensu nutum principum poetarum Hom. & Virg. assignare. Miesē Tullius Iouis nutu omnia regē p̄didit. & Mamertinus pro consulari poetæ inquit serunt altissimū illum & cuncta potestate cohibentem deū: qui diuine perpetua diuini atq; humanae moderatur. cum de spiciat i terras habitu omis tempestatū icēta mutare eius nutu mundum remisserent. huius inuitate i urbes ab ignibus fugati: nūiūntia per orbem serena resūdi. Si quādo oculos demit in terras. si aliqui di uertit curā suā a coelestibus ad humanas: falso tñ finit antiquitas p̄. uersa illa deū mortalia curaret ut Virg. post Aeneas nutu fragium cum Iupiter. æthere summo Despicit mare uel uolunt: terrarū iacētes, hic locus non caret adulatione. Inter diuina. ad suā curam pertinētia. Per te. te idē curante. Liber. ad ammissionione regē humanarū. Cælo tantū uacat. solū occupatū cetera regimē coelestis. Sufficit mandātis. satisfacies ipso Ioui. Cōdāt. p̄. finit. Excessu paria. fāstū coelestis: oſiūcū tuū exēcutus es: & par ei fūsi: sic alibi diuerat. Inſuētibus. occurrētib;.

Quæ. n. remissio. transit ad bona corporis: & laudat a uenatione: cuius studio Adrianus eius successor in imperio usq; ad infamiam & periculū detentus est: & Claudius Silicionem a uenatione cōmēdās cecinit. Quis Stalioe prior ferro penetrare leones Cōtinuus: aut longe uirga transfigere ceruicū. Salus quos agros non colebant. pp̄ syluas: aut id genus ubi possit pascē & possidebant ab usu suo salus aurore Varrōe domini inſiēde Virg. Sal. tibus in uacuis pascūt. Excutere. excitare canibus odoris. Supare imēsa: ac deinceps uerbū grauitate orationis monstrā: quæ constat. iux. uerbū grauiū magna & ornata cōstructionē. Gradū inferre. ingredī. Xenophon in libello de uenatiōe oportet uenatoriæ rei studiosum statuta eē agiliē & ualidiū: aio uero patientiē: laboris uictor te ipsa lætē. Nullus. præducis ministris. Inter hæc. inter uenandū. Lucos. religioni cōsecratos: quos cadere nefas erat. Numinibus. diis p̄ſtri. si iustitibus: ut fauns: satyris: Dianæ. nā Xenophon in libello præmemorato refert uenationis p̄ceptorū suorum memores dei cultores fieri & pios: bonos in parentes: in patriam amicos: in oēs ciues. Hæc experientia iuuentutis in uenatione iuuentus experiebat suā uirtutem: uenationis. n. studiosi ferūtur Cephalus: Aesculapius: Milanio: Nestor: Theſeus: Hippolytus: Palamedes: Vlisses: Mneſtheus: Diomedes: Castor: Pollux: Machab: Podalirtus: Antilochus: Aeneas: Achilles. Fortun duces. recitat Xenophon ex uenatione bonā ualitudinem cōparatū ad bellū optie inſtruit: hinc bonos milites: & patres iperatores quaduc. Fugacibus. ciuis: dāmis: leponibus. Audacibus. urſis: leōibus. Callidis. uulpib; . Cāpis. fūgib; . nā ciuib; uenatores utiles idē est author: seranū intermicionē: exēplo Calidoni apti: qui scribēte Ouidio in metamorph. fata uallabat

is: sed de tua existimatione solliciti: nec tam uentur cur quid de causa sua: quam quid de moribus sentias. Oueri principis: atq; etiam consulis reconciliare. amulas ciuitates: tumentesq; populos nō imperio magis: q̄ ratione compescere: intercēdere iniquitatibus magistratuum: insectumq; reddere quicquid fieri nō oportuerit: postremo uelocissimi sideris more oīa inuisere: oīa audire: & undecūq; inuocatū statim uelut hūmē adesse: & allistere. Talia esse crediderim: quæ ipse mundi p̄rēs tēperat nutu: si qñ oculos demisit in terras: & facta mortaliū inter diuina op̄ra. numerare dignatus est: quibus nūc per te libera solutus ē. & lō tantū uacat. postquā te dedit: q̄ erga omne hominum genus uice sua fungereris:ungeris. n. sūf ficiēq; mādati: cū tibi dices oīs summa cū utilitate nostratē tua laude condatur. Quod si quando eūm influentibus hegocitis paria fecisti: instar refectionis existimas uocationem laboris. Quæ enim remissio tibi nisi lustrare saltus: excutere cubilibus feras: supare imēsa moriūm iuga: & horrentibus scopulis gradū in erre: nullius manus: nullius uestigio adiutorum: atq; inter hæc pia mente adire lucos: & occurra de numinibus: olis hæc experientia iuuentutis: hæc uoluntas erat: his artibus futuri duces imbuebantur: certare cum fugacibus feris cursu: cū audacibus robore: cū calidis astu: nec mediocre pacis decus habebatur submotā cāpis irruptio feras: & ol sidioe quadā

& agros. Labor agrestiu. fruges. sata. Gloriā. uenandi. Illi. conueniunt Tranq. uerba laboris inquit Domitianus impatiens p urbē pedibus nō temere ambulauit: in expeditionē & agmine equo rariu: lectica assidue uictus est: armosq; nullo sagittarū uel p̄cipuo studio tenebatur: centenas uarij generis ferās sæpe in albo secessu cōficiētē spectare: pleriq; atq; et ex industria ita quarundā capita figentē: ut duobus ictibus quasi cornua efficeret: nōnunq; in pueri procul siantis p̄bentisq; pro scopo disparatam dextræ manus palmam sagittas tanta arte direxit: ut omnes per interualla digitorum innocue euaderent. Lamprius & Herodianus pariter

liberatus agrestiu labor. Vsurpabat gloriā istam illi quoq; p̄cipes qui obire nō poterāt: usurpāt autē ut domitas fractasq; claustris ferās: ac deinde in ipsos quidē ludibriū emissas mētita sagacitate colligerēt. huic par capiēdi: querendiq; sudor: sūmus. p̄: & idē gratissimus labor iuenire. Eni uero si qñ placuit idē corpis robur i maria p̄ferre: non ille fluitatū uela: aut oculis sequitur: aut māibus: sed nūc gubernaculis assidet: nūc cū ualētissimo quoq; fodaliū certat frāgere fluctus: domitat uētos reluctātes: remisq; trāsfretare obstācia freta. quātū dissimilis illi qui nō albā lac^o ocū: baiāq; torporē: & silētū ferē: nō pulsū saltē fragorēq; remosq; p̄peti poterat: quā ad singulos ictū turpi formidē horresceret. itaq; p̄cul ab oī sono i cōculsus ip̄e: & imor^o: religato reuictōq; nauigio n̄ sec^o ac p̄iaculū aliqd trahebat. fœda facies cū. P. R. spator alienū cursū: alienūq; rectorē uelut capta nauē seq̄ret. nec d̄formitate ista saltē flūina carebāt: atq; amnes: dāubius: ac rhen^o tñ illd̄ n̄i dedecoris uehes gaudebat: nō min^o cū pudor ip̄ius: qd hęc romana aq̄le: romana signa deniq; ripa:

Commodi summā in sagittando peritiā: tradiderit. Obire. eam assequi. Fractas claustris. assuetas cauea: & ideo deposita feritate. Ipsorum. imperatorum. Ludibriū. derisionem. Mentita sagacitate. falsa industria: quia utebantur scopo in sagittando. Colligerent. p̄tulerent: conducerent. Huic. Traiano. Sudor. labor: exercitationis plerūq; finis esse debet sudor: aut certe lassitudo: quæ citra fatigationem sit. In maria p̄ferre. experiri nauigatione: gestationum: leuissima est nauis: uel in portu: uel in flumine: uehementior in alto: atq; hæc ipsa intendi uel leniri possunt: Traianus intendebat: Domitianus lenibat. Sequitur uela. nauigat secūdo uento. Manibus. contrahendo tantū nimum tumida. nulla aut res æque adiuuat cursū nauis q̄ summa pars uelut illine maxime nauis urget: itaq; quoties uentus increuit: maior est q̄ expedit: antena sub mittit: minusq; habet uirtū status. Assidet. regit nauē. Valentiſſimo. robustissimo. Frangere fluctus. niti cōtra uentos. Trāsfretare. trāſire. Illi. Dōitiano. Albani lacus. lacus albanus in nemore albanō a tumulis circūiacētib; iclufus bello tñ aduersus ueios aditus p̄ fossas emissus: satisfecit & uati uētū: & delphico oraculo

quæ res latius li. v. ab urbe cōdita narraa a Licio: delectatū secessu albā Dōitiani: luena. satyra. liii. & Mart. li. xi. ac Tranq. cum Diōe meminere in uita et uel dēierat autē albanum sub mōte albanorū: unde etiā appellationē accepit: ueluti arx quædā. Ocium. secessum. Baiani. Baiarum portum in Campāia post Misenum locat Plī. & Strabo libro primo post Misenum: nec minus libro. v. deinde dicēs p̄fundū littus reductū i sinū baias aptatq; calidas & ad uoluptatē & ad sanādos morbos habet accōmodissimas. ob hoc deuitādos ille locus secūdū Senecāq; habet quasdā naturales dotes: qb^o illū sibi celebrādū luxuria sumptib; Horatius illaq; luxuriū libro. l. epistolay. pariter notat. Mart. xi. multis laudat: ibi Littus beatæ Veneris aureū Baias: Baias sup̄be blāda dona Minētur. denominatiōe traxit a Baio Vilius socio testā Strabo: & Seruius. Torporē. trāq̄llitatē. Incōculsus. stabilis: getus: quod fieri nō potuisset si huc & illuc fluctib; agitaret. Religato. ad mai^o nauigiū: ut & p̄cedēs fluct^o si q̄ forte fieret frāgeret: & sub sequēs nullo remosq; pulsu cōtēret. P̄iaculū. p̄litis: cōtānatio. Fœda facies. turpe p̄iaculū. Alie nū rectorē. p̄cedētis nauis gubernatorē. Velut capta nauē. tanq̄ nauis q̄ Dōitiano trahebat ab hostibus capta foret. Deformitate ista. turpi aspectu ac idecoro. Flumina: atq; amnes flumē dictū qd fluat: a quo stillicidia flumina: q̄ ut ita fluat: cadūt: q; amnis id flumē qd circūat aliqd: nā ab ambitu amnis author Varrōe deducit: ut astipulā Pōpelus: amnis inq; p̄prie dicit a circūandorē: græca p̄positiōe au qd ē circū tractū. & nare fluct. Seneca. iii. naturalū quæ: lionū: flumē ē fluēs aq; & p̄ fluxu Virg. usus ē: aut r̄pidus m̄stano flumē torrēs Plī. li. xxii. reciproci æstus inenarrabilē uim mare in flumen uersum dixit. amnis autē incerto genere fuit apud antiquos authoribus Fello & Seruio. Tantū illud n̄i dedecoris. Domitianū romanis ingēs opprobriū: qd acis annua tributa p̄debat. Danubius & Rhenus. sumptis expeditionibus i Sarmatas & Getas: de qbus Mart. lib. ix. Cornua sarmatici ter perſida cōtudit histri: Sūdantē getica ter niue lauit equū. Hæc talia uisu deformia. Domitianum trahi nauigio religato. Romanæ aq̄le exercitus romanus: repetitio & cōpar. Romana n̄ppa: inſcisa a romanis: & dittoni nostræ

Baias.

Fluuium
Amnis.

subiecta. Quis quod hostiū. q̄ quod signa & hostiū rippā: hæc p̄speraret. Hostiū. germanosq; alterius rippæ dñorū: refumit idē uerbū p̄ repetitionē. Illa. Danubiū & Rhenū. Nūc. iterdū. Cāpis supflua. excrefcentia: indūctia. Lipida. defecata: quod solet cūire decrefcentibus fluminibus. Deserētia. cāpos: & in suū alueū redeūtia. Nādoq; supare. imo cōcreta pedibus transire. Per se. solā. sine prudētia: fortuna inquit Xenophon de uenatione corporis & animi fortitudinē comitat: tūgit autē Domitianū: q̄ fecū dū Dionē fuit corpore robusto & audaci aiosed has dotes nimio luxu debilitauerat. Duriciē. robur.

Validior. fortior. fortitudo. n. animi est: nam nec oībus q̄ fuerunt uiri manu p̄mpti fortis nomē cōcesserim: quia sine uirtute intelligi non pōt fortitudo: cuius contrarium ignauia p̄fert Gellius: illa auctor Seneca de beneficiis est pericula iuxta contēnens: aut scientia repellendos: excipiendo: prouocando: & ac timendorum contēptrix: terribilia: & sub iugum libertatē nostrā timentia despiciet. puocat. frangit: cuius perpelio patientia: & tolerantia rami sunt: illic est prudentia sine qua nulum inuenitur consiliū: quæ suadet. quod effugere non possis constantissime ferre: illic est constantia: quæ deici loco nō pōt: & propositum nulla uī extorquere dimittit: fortitudo q̄dem circumfistit: hic audacia: inde. timiditate. audacia confidentia sit abundantia: metus uicium deficientis audacia. hæc sumpta ex Apuleio. Indulgentia fortunæ. rerum copia: imperiales luxus. bona fortunæ: quæ maxime sunt in principibus. Molliat. emergentē debilitet: delicis. n. platurq; corporis & ai tobur fragis: quare in præfatōe totius opis Lucretius nupet inquit diuitiæ auaritiæ. & abundātes uoluptates desiderii p̄ luxū atq; libidinē p̄reūdi p̄ndendi q̄ oīa inuexere. diuitiæ secundū Senecā inflant aīos: superbū & arrogantiā pariunt: inuidiā trahūt: corpus emolliunt. Lætū. bona habitudinis. Maritos deage. qualis fuit Pelæus: q̄ ob fortitudinē Thetidis nuptias meruit: Cephalus a dea raptus: & Hippolytus ob uenationē Deianæ carus. Deage liberos. q̄les nouimus Theseum: Castorē: Pollucē: & alios plures. Dignitate nuptiæ. claritate p̄ritū: & nataliū. His artibus uenatione. Simul. ē. Ista. uenatio: gestatio: exercitatio. Auocamētū. solatiū. delinimentū: p̄prie tñ cū uocibus attrahimur. Apuleius in Apologia. reputo posse animū humanū: & puerilē p̄sertim: simpliciq; seu carminū auocamēto: seu odore delinimēto soporari. libro tñ. ix. Secundū aduocamētū dixit: ubi plura inuenies. Huius. Traiani. Illæ. administratiōes publicæ. rēp̄e sunt. Voluptates serice & stercē. hyp̄baton: nā mutauit ordinē uerbos: sensus est ex rebus grauibz uoluptates q̄cē sentit Traianus: sed serice & sūmas. at ē aliud uoluptatis genus cū aīus remittit: & oblectat lūibus: & hōstis corporis & exercitatiōibz uoluptatē. n. ponere solemus ad demonstrādā ai hilarē affectiōnē: aut se cūdū Senecā nō illa leuis & fugax: & subide reficēda: sed stabilis: & certa: sūma uoluptas. posse. Cape ex horridis uoluptatē. & ad id se reduxisse: qd eripe nulla fortunæ iniquitas possit. Apuleius lib. de philosophia duplicē uoluptatē dicebat: ē ip̄imis laudās: quæ gloriōsis actibus ueniat: q̄ sit hōsta: ut p̄ aliq̄ p̄clara administratiōe suscep̄ta: lege plura apud Gellii cū abhūit lib. viii. ubi de uoluptate diuerfæ philosophorū s̄næ recitant. itē Laertii: & Athenæū lib. xi. Recipit. refouet: remittit se Traianus. In tale oculū. uenationē & gestationē res laodabiles: pulcherrimū. n. & hūanissimū i uita se ueritatē comitatēq; miscere: ne illa in tristitia: hæc i perulatiā excidat: nā authos Seneca i declamatiōibz: oībz q̄ p̄dest aiuz relaxat: exercitat. n. gete ulgor. Sūt. n. uoluptates. secundū Apulei s̄niam q̄ eas existimat uoluptates: & appetibiles: q̄ uere sūt circa honestos actus. Credit. credit: cognoscit Traianus. Cuiusq; cadi datis: senatoris: litigatis. lā. p̄terea. Quis. p̄cipū fuit. Occupatiōibz. administratiōibz. Species. forma. nā Dōitānus: quē p̄cipuū respicit: plura se uere fecit: ferēā histriōibz iter dixit: caltrati mares uentit: ius diligētē & iudicē dixit: nōmaris iudices cū suo quēq; cōsilio notauit: magistratibz quoq; urbicis: puicariūq; p̄idibz coerecdis tñ curæ adhibuit: neq; modestiores unq; neq; iustiores extiterit. Ocio delidia. paulatī efformat aīus: atq; i similitudinē oculi sui & pigritiæ i q̄ iacet soluiū neq; imerito scdm Columellā maiores nri cō fuerūt tā oculi q̄ negotiū reddēdā rōnē. P̄teriq; mlti. ut alios omittā Augustū i plurimis laudatū p̄cipē

a coepimus alea: stupris: & luxu oblectari: q̄q̄ scio iprimis Domitianū mōstrant: quē recitat Trāg. quoti-
es oclū eēt alea solitū auocari. ēt p̄ festis diebus matutinisq̄ homin: libidinis at̄ nimis: affūditi cōcubi-
tus uelut exercitatiois genus clinopale uocasse: famāq̄ fuisse q̄i cōcubinas ipse diuelleret: nateq̄q̄ ite-
uulgatissimas meretrices. Alea, genus ludicū species uetitas & cōcessas iuriscōsultus enūerat: alea stu-
diosissime hūit Claudī: de cuius arte librū quocq̄ emissū trāslatiue ad alia trāssēt. Mart. i distichis Alea
pua nūces & nō dīnoia uidet: Sape tñ pueris abstulit illa nares. Liur. Lab urbe cōditā: dubiā iperit. Ite-
uitiq̄q̄ alea imus. Cū seriage, sensus ē: cū
si q̄i a rebus feris animū relaxat̄ luxu-
ria & ignauia idē t̄pis absumēt. Cōte-
tiōe, oppositiōe, opponunt, n. uicia feris.
Hēt hoc primū. Inia color. Magna fortuna
na, maḡatus, op̄tates: p̄cipies. Quod nī
hīl teclū, nō usq̄ quaq̄ dissimile luue, illū
oē ai uiciū tāto cōspēctus i se crimen hēt
q̄to maior: q̄i peccat hētur. P̄cipū uero
domos. Claudianū i panagyrico Honō-
rii. Hic te p̄terea c̄rybro sermōe monebot
Vt te totius medio telluris i orbe Viue-
cognosces: cūctis tua gētib⁹ eē facta palā:
nec posse dari regalib⁹ usq̄. Secretū uiciū
nā lux altissima fati oculatū nihil eē finit:
latebrasq̄ p̄ oēs intrat: & obstrufos explo-
rat fama recessus. Accomodatius, p̄p̄r:
cōuēniētus. Gloria tuā. Penitus, itime, in-
troitus. Limine, domi secreto. Tuos, do-
mesticos more boni patris familie, laudat
a bōis externis scdm̄ p̄cepta: ut eoz: cūm
extitisse Traianū argumētet. Alios p̄sta-
re, bonos facere. Circa te, familiares: iu-
licos, sic Trāg. de Domitiōe, oēs circa se
largissime p̄secutus. Similes tui, optios.
Multis dedecor fuit, q̄lis Pompeia Tertia
Cæsari dictatori uxoriq̄ nō inuitā Clo-
diū amauit: lulla Tiberio: adulteris fla-
geat: s̄simolata ē: fuit Sēproia t̄q̄ marito

idē t̄ps i alea: supra: luxū cōferebat⁹: cū seriage: la-
xamēta cura:q̄ uitio:q̄ cōtēctiōe supplerēt. hēt hoc
primū magna fortūa: q̄ nihil teclū: nihil occultū
eē patiē: p̄cipū uero nō mō domos: s̄z cubicula
ip̄la: sitimolq̄ secessus recludit: oiaq̄ arcana noscē
da fama p̄p̄oit: atq̄ explicat. Sed tibi cæsar nihil
accōmo: tati⁹ fuerit ad gloriā: q̄ p̄ctus ispici, sunt
qdē p̄clara: q̄ i publicū p̄fersi: sed nō minora ea: q̄
limle tenes. Est magnificū qdē te ab oī cogitatiōe
uitio:q̄ reprimis ac reuocas: sed magnificētus q̄
tuos. Quāto, n. magis arduū ē alios p̄stare q̄ se:
tāto laudabilius: q̄ cū ipse sis optus: oēs circa te
similes tui effecisti. m̄tis illustrib⁹ dedecori fuit:
aut icōsulti⁹ uxor assūpta: aut retēta patiēti⁹: ita
foris claros dōestica destruebat isfamia: & ne ma-
ximi ciues hērēt hoc efficiebat: q̄ mariti miores
erāt: tibi uxor i decus: & gloriā cedit: qd. n. illa s̄ā
ctius qd̄ antiquis. Nōne i p̄ticipi maxio deligē
da sit cōiunx: aut hāc: aut similē (ubi ē at̄ similis)
elegit: q̄ illa nihil sibi ex fortūa tua nisi gaudiū
uendicat: q̄ constanter nō potentiā tuam: sed ip̄-
sum te reueretur. Idem estis inuicē: i quod fuistis

.P. Scipio Africō uenemū porrexisset. q̄re Euripides i Iphigēia mādāt domi sapiētī mulierē: p̄bā: & bo-
nā habēdā: aut nī habēdā. χαρὶ δὲ ναυαμολεῖν ἢ ἀναστρέφειν ὁποῦντες ἴπῃ ἢ ὑπὸ νηὶ χερσὶν ἢ ὑπὸ νηὶ
ἢ ὑπὸ νηὶ ἢ ὑπὸ νηὶ. inōsultus, si exalta pri⁹ eius pudicitia. qd̄ iprimis fecit. M. Anto, sup̄inducta Clepatra
& Caius: quē nō facile ē discernere an m̄mōia turpi⁹ cōteraxerit, an dimiserit: an tenuerit. & Claudī p̄re-
cepta i m̄mōniū Agrippia Germāci fr̄is sui filia: pellec⁹ i amorē p̄ ius oculi & blādicia: occasiōes
M. Cato Cēforin⁹ hūit uxorē Aethiā Pauli hūiti loco natā: uiolētā: m̄ris ipotē. & q̄ nēo possēt crede-
re Catō sup̄bā: mēinit diu⁹ Hiero. Retēta patiēti⁹, sicut idē Claud⁹ primū retēta ip̄mū Messallinas
deide Agrippia fera & uenescia: quā demū iterit: & Cicerōis Tertiūm male de pudicitia audiuissē ac
coepim⁹: Socratē a suis uxorib⁹ male affectū. satis cōstat autho: diuo Hiero. Sylla ut hoc uere felice
nō fuisset: qd̄ Metellā uxore palā ip̄diciā hūerit: addit ēd̄ Pōpeio Mutiā uxore adulterā. Philippū Macedo-
nū regē ex mo: cubiculū itroēdēt uxore exclusit irata: exclusus tacuit: & sui inuiciā uersu tragico solat⁹
ē: Dōitā: demūq̄ ex p̄fessio flagellat Dōitiā Lōgini Aelio Lamiæ nupti i m̄mōniū a b̄duxit: eide
Paridis hūitūis amore dep̄dita repudiāuit: itaq̄ breue t̄ps ip̄atiē desidiū: q̄ efflagiētē p̄p̄lo reduxit.
Foris, circa publica. Claros, illustres pp̄ res gestas. Dōestica isfamia uoris hibidēs. Destruebat, denigra-
bat: p̄mebat. Mariti miores, isfelices i m̄mōiis: & iō felicionb⁹ miores. Vxor, Plotia: quā Sedus i epis
s̄simā uocat hāc autho: Diōe primū palatiū igressa ē gradib⁹ ad p̄p̄m cōuersatilis igne: hoc igredior
q̄lis egredi uoluit: atq̄ p̄ oēm p̄ciparū ita se gessit: ut nullā meruerit rep̄hēsiōe: Traiāo at̄ sup̄iuit au-
thorib⁹ Spuriō: lunig iuriscōsulto: Diōe græco. Antiquis, grau⁹ modēstī: antiq̄ illas cōditate referēs. lau-
dat a p̄p̄is: quos. M. T. iter bōa fortūa: nūerat: s̄z d̄m̄ Sedus p̄bare Traianū suos fecisse imitatioē sui
bonos: qd̄ sane laudabil⁹: cū ai bōa lōge p̄cedāt fortūa: m̄era. Pont. max. Traiāo: quē alibi s̄ignatim⁹
fuisse Pont. max. Hāc, Plotia: ubi ē at̄ s̄is pinde ac si cūctas uirtutibus excelleret. Quā, certe: qd̄ uer-
iterdū græce dī. Fortūa tua, ip̄io. Nisi gaudiū, nisi qd̄ lartior ē: gaudet, n. tuis bonis. Te ipsum, tua
ai bōa: & q̄a maritus es. Idē estis inuicē, p̄ter uos mutuo amatis i magna fortūa: ac faciebatis i priuata.

Probatu ex quo, multo laudatis uos. Felicitas ipatoria dignitas. Quā bñ. q̄ modelle: & iēpate. Ea dē. Plotia: Cultu. uestitu: mōdo muliebrī. Cui' i'cessu. dēfīto ultu: cōtra taxat' iole apud Ouidiū: qd' ela ta facie p' dicit: Duxit unū p'p'o sublie sub Hercule uictō. grāmatici obseruāt i'cessū p' tēfē ad nobiliores.

Hoc opus. hōz cā Traiāz ē. Obsequiū gl'ia. satis ē gl'ia Plotiaz ē obsequiū mariti mōris. Null' ter ror. nulli satellites terrore stuētibz faciētes: hoc refert ad comitatū: abītio ad cultū & i'cessū. In q̄rū pa tiē sexus. q̄rū licet mulieriq̄ naturā debilitat' ē. & saltē p' urbē. Decuerit hoc illā. i'cedere pedibz: Plotiaz

probatis ex quo: nihilq̄ uobis felicitas addidit: nisi q̄ scire coepistis quā bñ uterq̄ uīm felicitatē ferat. Eadē quā modica cultu: quā p'ca coīratu: quā ciuīlis i'cessu: mariti hoc opus: q̄ ita i'buīta i'flicuit. nā uxori sufficit obsequiū gl'ia. An cū ui deat quā te null' terror: nulla cōitē abītio: nō: & ipsa cū filētio i'cedat: i'grediētēq̄ pedibz matitū i' q̄rū patiē sexus imiteē? Decuerit hoc illā ē si di uerla tu facias. Sub hac uero modelia uiri q̄ra 3 debet uerecūdiā uxor matito: scēma sibi. Soror at tua ut se sororē eē mēinir: ut i' illa tua simplici tas: tua uetitas: tuus cādor agnoscat' ut i' q̄s eā uxori tuā cōferat: dubitat' cogat: ut sic efficacē us ad te cōte uiuēdū bñ i'flicui: aut felicitate nasci. Nihil ē tā p'nū ad similitates quā xmulatio i'fē minis p'senti: ea potro maxie nascit' ex cōiūctiōe: alit' aq̄lirate: exardefcit inuidia: cui' finis ē odiū. Quo qdē admirabili existimādū ē q̄rū mulieribz duabz i' una domo i'p'q̄ fortūa nullū certam: nula cōtētio ē. suspiciūt i' uicē: i' uicē eēdūt: cumq̄ te utraq̄ effusisse diligit nihil sua putat i' tēte: utrā tu magis ames. Idēq̄ utraq̄ p'positū: idē tēor uite: nihil q̄ ex quo sentias duas eēte. n. imitari: te sub seq̄ studēt: iō utraq̄ mores eōlēt: ga utraq̄ tuos hēt. Inde moderatōis idē p'petua securitas. neq̄ in. unq̄ picitabūt eē p'uiata: q̄ nō desierūt. Ob tulerat illi senat' cognom' Augustaz: qd' certat' depēcat' sūt q̄ diu appellationē p'ris p'fiaz tu recu sasses: seu qd' plus eē i' eo iudicabāt: i' uxore & so roe tua: q̄ i' Augustaz diceēt. S3 q̄ cūq̄ illis rō i' tā modelia i'ualit. hoc magis digna sunt qd' i' ais nris: & sint: & hēant' Augustaz: q̄ nō uocat'. Q uid n. laudabili' fēminis quā si ueg' honotē: n. i' splē dor titulos: s3 i' iudiciis hōiū reponāt' magniq̄ noibus pes se faciāt: et dū reculat' i'ā ē: & in pri uatoz: ais exoleuerat p'fiscū mortaliū bonū ami

Amicitia.

Amicitia. q̄ ē olum diuinae hūanitatē re rō cū uentulētia & charitate sūma cōfē sio: & nihil aliud q̄ diligere i'p'm quē ames: nulla i'dulgētia: nulla utilitate req̄lita. Seneca amare i'q̄t & amicū eē iter se disierūt: Imo dissimilia sūt: q̄ amicus ē amatoz amato nō utiq̄ amic' ē. itaq̄ amicitia sp' p'dest: amor aliq̄n ē nocet q̄re Donatus dixit amic' ai ē: amator uero corpus. at alibi amator ad t'p'a: amic' i' p'petuū. Paulus. de uet. sig. amicos appel late oēs debem' nō leui noticia cōiūctos: sed q̄bus fuerit iura cū patre. hōis. familiaritatis q̄ sita rōi bus. lege alia aficiat' gēntē apud Apulēiū lib. de phiā. P'fiscū mortaliū bonū. frequēs apud p'fiscos cū

moder. Vñ te. Multos tuos amicos. Tāta facultas obligādi, pp̄ impit fortunā bñficiēdi copiam large p̄stas. Lellius tñ apud Cic. a Sodo discrepare videt̄: q̄ asserit cōtrahi amicitia uerā nō bñficiōje, cā: uerū tñ dē author amorē cōfirm an bñficio acceptos: & studio p̄fecto cōsuetudie adiūcta. Tormētū, passionē: tristitiā. Amico Licinio Surā. Dimisiſti. a p̄fectura p̄roni. Optimū uirū tibiq̄ amicissimū, de quo uide i p̄cedēbus addi tñ Adriānū suūragate Sara ad pleniorē Traiani amicitia puenisse: quo ēt se idopatiū cōp̄sillit: mortuo sepulchrū fieri: & statuā de publico Traianū mādauit quē: uirū cū mul ti fūmularēt: nunq̄ tñ is ipator adduci po tuit: ut quicq̄ mali ab eo timeret. Desy derio, absentia. Vincens. illi morē iuitus geris. Diuerſas, tu uolebas ut p̄fecturā p̄ tori suscep̄ta gereret: ille sceſſū op̄ta bat. O rē exclamatio oportūa post rē ex plicatā: ale qdā hāc exornationē uſurpāt ante q̄ uñ sint amplificatū: i p̄cipio ſtati locū: uincens ipſa p̄s ē: & nō ſolū poſſit in ſe lucubrari: sed ēt letare admirāda. Lēis, historiā. P̄fectū p̄roni. alibi oſidimus Licinū Surā a Traiano declaratū p̄fectū p̄ toriorū: cū enſe nudū quo erat accingen dus traderet: ſume dixit nūc & ſi uile ipa uero, p me uereſſis minus cōtra me. Ex i gerētibus, ex nūero q̄eritū: & ambiētū honores. Ex ſubtrahētibus, ex iis q̄ ocū amant: & dignitates reſugiant. Reddere ocio, ex authorare: dimittere a p̄fectura. Si milē panter nulli p̄fectore: Sed m iuitū ex cētū: nō ab Adriāo Dñō recitat accepisse p̄fecturā: quā deinde depoſuit, uix tñ ipetra ta uacatiō: i agro ſepē ānos: qd uix ei⁹ reliquū ſuit, ocio: & q̄eti dedit: atq̄ moriēs ſepulchro hac iſcribi uulſit. Silis hic iacet: cuius ætas qdē multoꝝ annoꝝ fuit: ſepē tñ dūtaxat annos uiuit. Diſſētus, occupa tus. Laborioſa iſta ſtatūe, p̄ſenātia ad miniſtrādū ipeſit. Excita, iquēta: & ſane multū debemus p̄cipi: cuius opera bellū remouet: & impendū ſollicitat. Ociū, uacatio ab adminiſtratiōe rerū publicoꝝ: q̄ cū aliis cōcedat: ut res optia: tibi tñ nihil indulget nec abſtines a publica cura. Cō ſuſione, dolorē: ai p̄urbationē. Digrediē te, ſecedēte Surā. Proſequeretis, comita tens, honoris & officiū grā. In illa amici cie ſpectula, i p̄patulo & cūctis intucibus Cæſar maximū amicitie ſignū oſtendit. Maria per quā nauigaturus erat Surā. Recuſū, reditū i urbē. Si tñ ipe uoluſ ſet, ſi aliqñ p̄centuiſſet ocū, nec n̄ ſuſſiuit ēt atq̄ ēi p̄ſeq̄ recedēt uotis & lacrymis. Ii reſeſſu p ſalutē illius multū uouit: multū ſleuit. De libe ralitate taceo, occupatio: docet, n. Traianū p̄fecturā Surā abeūtē multis mūenb⁹. Cura, q̄ uſus es i ami cū. Nimū fortis, obſtānus dū ſoix tuæ repugnat. Durus, ruſtic⁹: uicio daſ. Agitauerit, tractauerit poſſit ſi ſoluerat. Gubernacula retorq̄ret, rediret ad te uictus tot officiis. Et ſeciſſet, & renauigaliſſet. Deſyderare, deſyderiū ē regē abſentiū, ſenſus ergo: iucūdi⁹ ſere ē amicū p̄cipē deſyderio q̄erere: q̄ p̄ſte frui, ille, Surā. Fruat⁹ ſuſcepti, an p̄fecturā, an magis ocū: quo tūc fruebaſ. Depoſiti officiū, p̄fecturā: p̄torū: n. minus glorioſū aſſeq̄ meritis honores: q̄ cōſecutus honeſte dep̄dere. Facilitate iſta, indulgētia: q̄ p̄miſi Surā abire a magiſtratu. Retire, i officio eſſe. Cuſule, hūanū. Parēti publico, ſibi: cui appella tionē p̄ſis p̄ſix i diſim⁹. Parēti, dignitatē. Dep̄dere op̄e n̄b⁹ bōis uiris. Requē, ſeciſſū: a publicis offi ciis: quē ſexagēariū iure ipetrauāt. Relinq̄, deſerit: ſp̄ni. Qui ſp̄. repete dign⁹ es. Ex ocio reuocet, ex ſe.

huc tñ ardētius diligaris: primū: q̄a faciū ē unū amare q̄ mīcos: deinde q̄a tibi a mīcos tuos obligā di a deſt facultas tāta: ut nō poſſit te niſi ingratus nō magis amare. Opetā: p̄ciū ē referre qd tot mētū tibi iniunxeris: ne qd amico negares. dimi ſiſti optimū uirū tibiq̄ carillimū iuitus: & tristiſ: & q̄li retinere nō poſſes: q̄tū amares eū deſiderio exp̄tus es: diſtact⁹ ſepatufq̄ dū cedis: & uiceris: lēa qd ſando iauditiū: cū p̄ciēps: & p̄ciēpis ami cus diuerſa uelleris: id potius factū ē qd amicus uolebat. O rē mēoria: ſed ex ſubtrahētibus legere: eundēq̄ ocio: quē p̄ſnacerit amet: reddere: cū p̄ ſis ipſe diſtētus ipeſui curis: nō q̄etis gloriā cuiq̄ iuidere. Intelligimus Cæſar q̄tu tibi p̄ laborioſa iſta ſtatūe: & exercita debeamus: cū ocū a te tā q̄ res optia: & petat⁹ & deſt. Quā ego audio cōſu ſionē tuā ſuiſſe: cū digrediētē p̄ſequeris: p̄ſecutus .n. nec tēperaſti tibi quominus exeunti in littore amplexus oſculū fetres. Stetit Cæſar i illa amici cia ſpectula: p̄catufq̄ Matia: celeſtēq̄ ſi tñ ipſe uo luſſet: reuolu: nec ſuſſiuit recedētē n̄ ēt atq̄ etiā uotiſ: lacrymīs ſeq̄. nā de liberalitate taceo: q̄b⁹ .n. muneris aq̄ri hac cura p̄cipiſ: hæc patiē tia pōt⁹ q̄ meruiſti: ut ille ſibi nimū fortis: ac po pe durus uideret. Nec dubito qn agitauet ſecū an gubernacula retorq̄ret: & ſeciſſet: niſi qd pe ne ipſo cōtubetnio p̄cipiſ felicius: iucundiuſq̄ eſt deſiderare p̄cipē. Et ille quidē ut maxia fru ctus ſuſcepti: ita maioſ depoſiti officiū glia fruiſ: tu autem faciū iſta cōſecutus eſ ne quem re tinere uideatis inuitū. Ciuille hoc erat: & parēti

cessu ad dignitates p'moveas. Ocio reddas, ex magistratib⁹. Vos, cōuertit ofonē ad senatores p'ntes. Fo
uet. *apleclit*. Iudiciū ei⁹ qd hic hēt de uobis. d bñ sentiat de uobis ut sitis bōi ē labor i māu usā: nā q
to magis eritis bōi tāto ēr canores illi eritis, laborate igit ut optimi ac p hoc carissimi p'ncipi sius, ul po
tius leg. *is*. fouet iudiciū eius qd de uobis hēt. i. p'fuerate i aīcia: quā credit ēē mutū. hic ut labor ē:
ut eū ametis si. n. sec⁹ faceretis: id cederet uobis honori. Probat. experiri⁹ dedit. In uno, i aliquo ut
i Suiā. Se scire amare, qd amat bñ de se meritis. Vacat clpa. n. ē clpā⁹. Si min⁹ alios amat, ut pote mi
n⁹ bonos: nā q unū recte amauerit: idicari
& alios se posse amare: mō bñ meriti sint.

publico cōuenientissimū nihil cogere: semp⁹ me
minisse nullā tantā p'tatē cuiq⁹ dari posse: ut non
sit gratior p'tate libertas. Dignus es Cæsar q offi
cia mādēs deponere optātibus: q petētibus uaca
tionē iuitus qd ē: sed tñ tribuas: q ab amicis orā
tibus requiē nō te relinq⁹ putes: qui sp iuenias: &
quos ex ocio reuoces: & quos ocio reddas. Vos
quoq⁹ quos pens nō familiariter inspicere dignat⁹:
fouet: iudiciū eius: qd de uobis hēt hic: ut labor
ē. p'ncips. n. cū i uno p'bauit amare se scire: uacat
culpa i alios minus amat. Ipsum quidē quis me
diocriter diligit: cū leges amādī nō det: sed acci
piat: hic pens: ille mauult absens amari: uterq⁹
amet: ut mauult: nēo i cōdiū p'ntia: nēo i obliuio
nē absentia uēiat. tenet quis locū: quē sp meruit:
facilius p ē ut oculis eius ultus absentis: q ut aīo
charitas excidat. Plēriq⁹ p'ncipes cū essent ciuiū
dñi libertoz⁹ erāt serui: horum cōsiliis: hoz⁹ nutu
regeban⁹: ip hos audiebant: ip hos loquebāt: per
hos p'turā ēt: & sacerdotia: & cōsulatus imo & ab
his peteban⁹. Tu libertis tuis sumū qdē honorē:
sed tanq⁹ libertis hēs: ab uēq⁹ sufficere his credis:
si p'bi: & frugi existient⁹. Scis. n. p'cipuū ēē indī
cium nō magni p'ncipis magnos libertos. Ac pri
mū nēnē i usu hēs: nisi aut tibi: aut patri tuo: aut
optio cuiq⁹ p'ncipū dilectū: statiq⁹ hos ipsos quo
tidie: deide ita formas: ut se nō tua fortūa: sed sua
metiant⁹: & tanto magis digni: quibus honor oīs

Sed accipiat: sed cedat amico. Hic, aliq⁹
amic⁹ Traiani. P'ns. i cōubernio ipsius: i
urbe: i magistratu. Absens. i ocio & secessu.
Vterq⁹ amet ut mauult, uide libertatē cō
cessā aīcis a Traiāo: ut & p'ntes & absētes
amicici p'ncipis sp tererēt. Vterq⁹ utri
usq⁹ grūs: & absentia & q p'ntia malet. In
tōdiū. nimia interdū familiaritas sacula
tē & tōdiū p'ntisq⁹ absētia abluōnē. se
cus tñ i Traiāo eueiebat. Locū. gradū &
cōdirionē amoris. Ut uultus absentis ex
cidat oculis eius. ut elonget amicus & cō
spectu Traiāi. Absētes. amici. Eius: Tra
iani. Charitas amor. Plēriq⁹ p'ncipes, ut
Claud⁹ & Galba: q're Apollō⁹. Vespasiū
p'cepit ut libertis & seruis, quibus iperū
cōcesserat: delicias auferret: eo hūil⁹ ipfos
seruire assuefaciēs: quo maiori dño subdi
ti ēnt. Horū cōsiliis: horū nutu regebāt.
cōpēdio libertinoz⁹ ul ē studio ac libidie
honores exerceit: ipūitates: supplicia largi
t⁹ ē Claud⁹ & qdē inficiē plēriq⁹ ac igna
r⁹. Galba duoz⁹ arbitrio rapere oīa p'mitt
Pōpeni Demetri⁹ Pōpei Magni libertus
pecūnis suis extruxit i urbe teatū postea
sub noīe Pōpei magni dicatū: ne uidetē
libert⁹ ei⁹ tñ pecūniāe cumulasse ut suffi
ceret ad ipēm tāti opis author Diō. Per
hos p'turā. Facit laue. illd ex satyra. vii. de
pide. Ille & militiāe militi s largit honorē:
Semeltri uatū digitos circūligat auro. qd
nō dāt p'eres: dabit histrio: & q sequunt⁹.
nō abfōnū hoc loco qd Traiāi Domitiano
refert. p oē gladiatoroz⁹ spectaculū ante pe
des ei⁹ stabat puerul⁹ cocciatos portētofo

puoz⁹ capite: cū quo plrimū fabulabat: nōnūq⁹ serio audit⁹ ē certe dū ex eo qrit: & qd sciret: & qd sibi
uīdē ēt: oradiāde p'xi p'ficet Aegyptio Metū Rufū. Pratura. aut i urbe: aut extra urbē ut i puicis
Sicilia: atq⁹ Hispania. q're nō displicet i legal p'fecturā. Sacerdotia. p'ntificat⁹. augurat⁹ flāmūq⁹. Ab
his. tāq⁹ ipi liberti forēt dñi rege. Tāq⁹ libertis. p cōditōe libertoz⁹ uñ cū Eurythm⁹ Traiāi libertis & p
curator erāt salū tēsti substitutū: & hēdes qū reuerētia Eurythmo rēitterēt accusationē: pulcherrie
dixerat Traiāus nec ille Polyclet⁹: nec ego Nero. Frugi. epithetō bonoz⁹ seruoq⁹ & libertoz⁹. Magnos
libertos ēē p'cipuū idiciū nō magni p'ri. si. n. fieri pōt: ut q pri. obscuris hoibus oīa tribuat: sit magnanim⁹.
q' & generosū: nā q uiles extollūt oñdū fōrdidis delectat: & illustres uereri. In usu hēs. uteris i tuis reb⁹
car⁹: & accept⁹ ē libertoz⁹ aliq⁹. P'ri tuo. Neruz. Opēo cuiq⁹ ut Vespasiāo & Titō. Tua fortūa. qd sint
ipatoris liberti. Sua. qd sint libertiā cōditōis. A nobis senatorib⁹. Quia nō ē necesse. qā hē cogimur. Iu
stis. tor: & cātis. Optimi cognōm. Diō refert post deuictos armēos i honorē Traiāi milita scātū decreuī
setatq⁹ illd i primis ut optius appellaret: uñ mox mībi: & bacris potit⁹ Parthi⁹ ēt appellat⁹: ē: nihil tñ eū
magis q cognōmē optimi oblectauit: hui⁹ tñ mēoriz delatū ē: ut p mīta scīa pōt i aliter i senatu p'ri
cipi⁹ acclamaret: sis felicio Augustū. melior Traiāo: adeo i eo glia bōitatis obeliuit: ut assētorib⁹
bus u' nre laudatib⁹ occasione magnificētissimi p'stiterit exēplū: Pōponi⁹ tñ de origie iuris optimi co
gnōmētū a senatu. C. Scipione m: cruisse testat⁹: & Traiā. Caiū appellationē optimi & maximi sumpsisse.

Paratū, facile. In medio, i postulo oībus norū. Nouū tñ, nōdū alicui pīcipū a fēnatu iditū: Scipio .n., nō hūc pīcipat? hēnas & Caiū sibi ūfupauit. Nēnīc, ipatogē, nullū dignū fuisse cognomē optīmī. Excozīrādū ē difficultate rēqdū. An fat ī fuit fēlicē trāctat p āpīcātiōnē oportet .n. ex pōcē. pro. M. T. ī dēmōstrātiōis oībō? crebas & breues āpīcātiōnē interpretē. Fēlicē, rēspīcīt Syllā cogno mēto fēlicē: nā cū paul? a nutrice ferret mulier obuiā fēuē īgt puer tibi & resp. ruē fēlix. Mario filio p nēte ī tēfēto fēlicē fē edhō? appellauit. Plut. tradit cū rēz gēfage rōnē redderet dīctatūrā deposuit.

Sylla felix.

i potest felicitē annū appellari iustitē. Appia
 i bellis ciuib⁹ mēnit imaginē Syllae auzre
 iscriptū fuisse Cor. Syllae ipatori fortidato.
 sic. n. illū adulatorē i hostes felicitio pugnatē
 uocare cōsueuerat. q̄ adula-
 tio stabile tadē nomē obtinuit. q̄re Plut. Seni
 or. li. vii. un⁹ iqt hōiū ad hoc aui felicitis
 sibi cognomē asseruit. L. Syllae ciui. li. nemp-
 pē fāguet. ac p̄faze oppugnatōe adoptat⁹
 & q̄busdā idu. q̄ felicitatis argumētis: q̄ p
 scribere tot milia hōiū ac tredecidare po-
 tuisset. o p̄ia tēpōrē q̄ futuro tēpōre iselxi
 fuit at si Appiō credim⁹ ad oīa felicitissim⁹
 usq̄ ad finē: & quēdamodū cognōinat⁹ ē:
 sic felix hitus: ut p̄p̄ratiss q̄tū cōcupierat
 assecut⁹: q̄uis diuus Hic. et i m̄mōnio tñ
 felicitē recitēdū: p̄terea Syllae authorib⁹
 Plut. & A. Venut⁹: qd nomē nō isecūent-
 ens uidet⁹ ex quo Faust⁹ cognōinat⁹: n. n.
 iōge a Felici & Fausto: Vēuit nō distat.
 ac Plut. filiū Faustū: & filiam Faustā appel-
 lasse scribit. Forēdaz dātū ē iditū ē Syllae
 felicitis cognōmē: q̄ fuerit fortidat⁹: n. ē bo-
 nis morib⁹ p̄ditus. nā felicitatē ac fortū ē
 fauorē libet⁹ admittit: & i mai⁹ extulit: si-
 ue factāia qdā: siue ita dedis sentiret: & n.
 i suis cōmētariis iscriptū reliq̄ cōsultat
 ferq̄ cōtra ai sui sniam. p̄ tpe ad ier⁹ ag-
 grediēda eēnt: fecūdiora iibi euēisse: rur⁹
 cū se ad fortūitū qd ad bellū meli⁹ nā i
 Attitū eē dicit: p̄ fortūdz ut⁹ q̄ utriti tri-
 buisse & oīo seip⁹ i fortūdz p̄tate fecisse. si-
 lix ergo for. et ut alibi mōstrauim⁹. Sati⁹
 Magnū meli⁹ ne fuit re magnū appellare:
 ad iūctōē q̄ dicit⁹: n. q̄ felix & magni

Pompeius
Magnus.

apparentes i meo tunc. Magni cognom
Popei idnt ali ab alis icripere: n Appii: & Plut. i uita illi: rda dā tota i ditionē Africa tradit i ue
be reuerf i gēti uoc Magnū a Sylla cōfalarund: quē idē i Crafo recitat Magni cognomē ultro a ciui
bus delatū: alii dnt hoc priu idnt i Africa ab uniuerso exercitu deide ut aq cōfuetudinē ex Syllae ali
matōie hūiſſe Popei⁹ fane mltō poſt pōſul i Iberia aduerſus Sertoriū milis ſe i eplis ſuis actiſq Ma
gnū Popeiū iſcripſit: iā ex cōfuetudine id cognomē iudiā earet. Pulehritudinis. honoris. laudis. Op
tus pri. Nerua morib⁹ optimis. In ſuū i ſuā appellatōne optimi⁹ piter eſt cognom⁹ optimi: an i ſuū
i. Ner. did⁹ n. Traiāſ ē Nerua ab adoptatē. plz poſterior ſni: a q ſeq: hoc cognom⁹ optimi tā ē tibi p
priū pp opas uirtutes: q pmiū: qd relictū ē tibi a pfe Traiō. Diſtictē. appoſite: ad uocē. Deſignat. de
ſinit: deferbit. Optimū. q appellat⁹ ad mltos & nūe durat. optim⁹ i. ipſorē cū dicim⁹ Traiani⁹ itelli
gim⁹. Frugalitate Pſcoſ. a pſcoſo dei ſūt Pſcoſes authore Plu. l. viii. frugi gē cognoinati ſū: n q a abſt
nētes cēſit: qd a uilis mltis. i. fruſtuōſi: n frugalitas dci Fabio referēt: q q idē a uoc utat⁹ p abſtinē
tia tibi ſupacū ſcdm Philoſtrāt⁹ frugalitas ſapiētē & ueritatis magia ē: & frugi hoiz dci mltū hēt
laudis. recitat. M. T. qd frugi n ſolū utilis ſit: ſz moderat⁹ & tēpans: & pūs dicaſ: qd cognom⁹ i. L. P. ma

Pifones.

Lælius Ca.
piens.

xie laudari⁹ Val. Seneca⁹ brūi mēorari⁹ et pictura viri robri⁹ lege ptear⁹ de alpinum Pitone
 recit⁹ a Val. Max. lib. iiii. cap. de abſtētia. Sapientia Laelli. C. L. Scipio amicu⁹ iprimis designat⁹ q⁹ legi
 agraria succurre⁹ iſtitui⁹ſſi⁹ aduerſa locupletu⁹ factio⁹ uerit⁹ p⁹turbatione⁹ atq⁹ ciuitatis diſcordia ab i
 cepto definitio⁹ ea⁹ rē auth⁹ Plu. ſapies poſtea uocit⁹ q⁹re. M. T. p. Murē⁹ q⁹ uero legi⁹ E. L. comior⁹
 q⁹ iucūdo⁹ſ⁹ q⁹ ſilo grauio⁹ſ⁹ q⁹ ſapientio⁹ſ⁹ uit. n. i. dicēdo illuſtri⁹ſ⁹ agēdo ſapies. eodē de clari⁹ orat. recit⁹
 re. Pietate. Meret. dūo p⁹ſenti mōſtat⁹ La. C. M. q⁹ p⁹ i deos extitit ſeruato ab ſcēdio palla. d. quo Plu. ſe. li.

Metellus
pars.

vii. diffule piter Diōy. li. ii. suae antiquitatē & Qu. Metel. piū nūidici filiū: piū iquāq; p̄ez lacrymis & p̄ cib⁹ alidius ab exilio reuocauit: nā s. d. m. Apoi. lib. i. belloz ciuiliū interfecto a tribūis Apu. S. po. q. ro. una uoce clam if occipiūt Metel. eē reuocādū. ca. tege. P. Furi⁹ tri. pl. libertio p̄te gēit⁹ audacter admodū ac cōlāter illis resistē: barut neq; Metel. filii p̄cib⁹ i cōsp̄ctu ppli supliciter: & ad pedes ei⁹ p uoluti lacrymāntiq; flecti poruerit: q̄ ex cā puer idē ab huiusmōi p̄sp̄ctu p̄i subide cognōnat⁹: ēi seq̄n

uides: & eē optiuz: & dici: quē tāz optiuz elegisti. q̄ lētū tibi qd cōparatus filio tuo uiceris. neq. n. alio magis approbat ai tui magnitudo: q̄ qd opti mus ipe nō tuiisti eligez meliorē. sed: & tu p̄ Tra iāenā tu quoq; si nō lydera: p̄ximā tñ siderib⁹ ob ties sedē: quātā p̄cipis uoluptatē: cū illū tribunū: illū militē tuū: tñ ipatorē: tñ p̄cipē cernis: cū q̄ eo q a doptauit amicisime cōrēdis: pulchri⁹ fu ille gēuissē talē: an elegissē. macte uterq; igēti i rē pu. merito: cui hoc tñ bōi cōsulistis: licet alteri uisū filii uir⁹ triūphalia: cōclū alteri dederit: nō mior tñ uisū laus: qd ista p filiū quā si ipi meruissē tis. scio. P. C. cū cēteros ciues: tū p̄cipue cōsules oportet sic affici: ut se publice magisq; puati obli gatos putēt. ut. n. malos p̄cipes recti⁹: pulchri⁹ utq; ē ex cōmūib⁹ iniuriis dōisse q̄. p̄p̄tis: ita bōi specios⁹ amāz: ob ea: q̄ generi hūano q̄ q hoib⁹ p̄ stāt: q̄ tñ i cōsuetudine uenit: ut cōsules publica ḡrāz actiōe plata: suo quoq; noie quātū debeāt p̄cipit: p̄iteat: cōcedite me nō p me magis mūe re istoz: q̄ p collega meo cornuto Tertullo. C. V. fūgi. cur. n. nō p illo quoq; ḡras agāz: p quo nō mi nō debeo: p̄ferti cū idūlgētillim⁹ ipator i cōcordia nra ea p̄stiterit ambob⁹: q̄ si tñ i altere cōtulisset: ābos tñ eq̄litez obligasset. utrūq; nfm ille optimi cuiusq; spoliator: & carnifex stragib⁹ amicorū: & i pxiuz iactō fulmie affluerāt: iisdē. n. aicis gliaba mur: cōsēdē aīllos lugebam⁹: ac sicut nūc spes: gau diū. p̄ta tūc cois no. do. & me. erat. hūerat hūc honorē p̄iclis nris diu⁹ Ner. ut nos: & si min⁹ ut

cōparatiū mas signare q̄ suplatiū. P̄ traie. p̄ scdm nāz: nerua. n. p adoptiōez p̄ fuit: q̄ imitat nām. Sydera cōsecratōez. referri i nūe deoz. Proxiāz. iter heroas: triūphalia. n. ornāta pp res p̄clat i bel lo iudicio gēstas meruit. Tribunū. militū. tēdit ad epilogū. colligit. n. q̄ sperat p uincit⁹ a orōnē. Mil itē tuū. gētiē militiā auspiciis tuis & disciplina. Eo. nerua. Aicisime. placido certāne. q̄tis studiis. Ge nuisse. refer ad traiūz p̄ez nālē. Elegisse. ad neruā adoptiū cui⁹. maiori laudi: fili⁹ sit. Maē. laudabi liter. Hoc tñ bōi. traiūz optiuz nō ḡnando: ali⁹ adoptādo. Alteri utz. p̄traiaū. Filii utz. traiāz bōi tas. Triūphalia. ornāta. q̄b⁹ utēbāz q̄ uultū triūphū meruissēt: p̄lāz q̄ ipatoz facilitas sine triūpho i dignis stult. Alteri. nerua: gēx fēatūcō. iter diuos ilar⁹ ē p̄eure traiso. Ilas. illos honores. Per filiū. p traiūz optiuz. lpi. uult. Prācipue fules. q̄ resp. ḡtia i stituōf. Affici. dispōi. Publice. utilitatib⁹ publice cā. Priuati sua. p̄p̄ta. Bōi. p̄cipes. Speciosi⁹. hōclit⁹. Gnti hūano. ad oīz rez cōseruatōez. Hoib⁹. sin glis p̄iculat. Pro collega meo cornuto. uito egregio: & p ueritate firmisio: qd. n. illo meli⁹ qd fātū: qd i oī ḡne laudis ad exēplar āntratis exp̄lū: li. v. mēit sibi cornutū fuisse collegā i p̄fectura ararū & cōsa lato. Cōsulari uiro. q̄ tā altez cōsulatū gēsserat. In cōcordia. i aicicia. suspexit. n. cornutū & dilexit mīz l. modū. Ea p̄fecturā ararū: & cōsulatū. Ille spoliator & cañifex dōitān⁹ rapax & crudelis. Stragib⁹ aicorū. occisū senectū: iustico: heluidio. flegatis maurico: arthēidoro: granillar: arafania. In pxiuz iactō fulmie. p̄iclat⁹ ē scdus sub illo i mediocriter: q̄ i epi. mēorat fēz iisdē uer. post cōnuerās aicorū fuoz calāitates.

tot scit cetera me factis fulmib⁹ qñ abul⁹: mihi quoq; ip̄edere idē exitiū certis qbusdā notis auguraret. Affluerat. flāma strixerat nā q fulmie strigūf afflati. pprie dñr. hīdē. n. amicis gliabūr. sic alibi. una dilexim⁹ fere oēsqueos ætas nā æmulādos i utroq; sexu tulit: q societas amicitiaq; arcūissima nos familiaritate cōiūxit. Nūc. sub Traiāo: tādē. n. sub eo nā p̄cula ut prius: sed ad honores uirtute homines perueniebāt. Tūc. sub Domitiō. Habuerat. retulerat. Periculis nris. q̄ passi fueram⁹ sub Domitiō.

Et si minus. & si nō bonos. mōdē de Tertullo: q̄ una de se loquitur: subtrahū est tamē: nā sequebāt: ut cū dixisset & si minus: subiūgeret tamē ut bonos: id qd etiā facit Tacitus libro. xi. ubi inq; nā Parthi q̄q; uictores lōgiquā militiā aspebāt. Promouē. & tollet ad maiores magfāt. Mutati scilicet. trāstāti ip̄i a malo p̄cipe ad bonū. Et. iter cetera. Florerēt. bōi hōēstātē. An. ip̄ate Dōitiō. Vt mōnē p̄cipis elaborē: ut sui Dōitiā⁹ obliuiscerē.

ut si recordat⁹ bonos fuisse: illis uitæ piculū imiebat. In officio laboriosissimo. i p̄fectura ærarij: q̄ h. i. p̄ hęc designat. distrigor officio ut maxio sic molestissimo: sed eo p̄ tribuāli: obnoro libellos: officio tabulas: scribō plimas: q̄ illiteratissimas lras. d̄ p̄fectura ærarij alibi plā discutus. Sūmū honorē. cōsulat⁹: q̄ fēt i oib⁹ par regie dignitatē & p̄tati erat: nili qd. ii. & ānuī magfāt cōstituti. rōnēq; rege a se gestas reddē cogebāt. sic ergo lū. sūmū honorē p̄la saty. dixit. Glia celeritatis: ut statī p̄fectura ærarij cōsulat⁹ sine intermissione exciperet. Ex difficultate. qd reddbāt se difficiles ad p̄stādū qd rogabāt. Caprabāt. q̄rebāt. aucupabāt.

Tædū. rogādi: sollicitū. Sitis repulsa. ignōminiosa. Notā. opprobriū. ignōminiosa: mīa. dedec⁹. Vtrecūdia. pudor nī. dēcet. n. apd notos se laudat. Testimonio. elogio laude. Recti. iustitiz. Priscis. optimis: q̄ les fuerūt antiq cōsules. Nec ne. an i merito nos laudaueris. Derogāt. cōtradicere. detrahet. Hōerosū. iprobū. i solēs. Magnifica. honorifica. Possit. uerē. ista. talia: tā magnifica. Tribuas ueniā. cōcede hoc amicitia nra. Rursus. i cōsulatu: cū pri⁹ fuisse⁹ i p̄fectura ærarij. Tēor uitæ. p̄positū & institutū uiuēdi: cū uterq; eisdē amaret & p̄ eadē studia p̄cederet: studia in quā iustitiz: utilitatis similes. Vt morū similitudo. cū igit uiuāt iisdē morib⁹: qd solēt cōciliāt alicui⁹ mō uidet multū gl̄iosū: si tā bñ cōcūm⁹: qd id i usq; ad se oīes refert ad uirtutē nra: q̄ qd i p̄uerbio sit morū similitudo dinē pare cōcordiā. A collega. ab altero.

Ac si a seipso dissētiat. uidet fere ip̄osibiles ut aliq; a seipso discordet: p̄ hęc igit mō strāt uerā alicui⁹: cū p̄p̄riū ē idē uelle: & idē nolle. tāq; una aia i duob⁹ corpib⁹: ut ē i p̄uerbio apd gr̄ecos μίτροχνη ἰσαοῖν ἰσομαθῖν. Triariū. recēs: mōtū tanē: breue. Tāq; itez: suo. i. duplex uterq; nrm p̄ cōsulatu gaudiū accēptim⁹. & respectu sui: & collegæ: neq; n. alter min⁹ lætat⁹ ē cōsulatu collegæ: q̄ suo p̄prio. Rursus. sedo. S; diuersis rēib⁹. n. n. fieri poterat ut un⁹ p̄iter & simul duos cōsules⁹ gereret: q̄ diuersis aīs. Si mul. eodē tpe. Alterq; i altero cōsul. uterq; hēt duos cōsules⁹: cū uterq; sentiat i se esse cōsulatū: q̄ in altero ē. Itēz. bis cōsules. Pariter. collegæ. Anteq; successorē priusq; substituētes nobis alios i p̄fectura. Dignitate. cōsulatu. Gēinat⁹. ut simul cēmus & p̄fecti ærario & cōsules. P̄tatis alter⁹. p̄fectura.

bonos promouere uellet: quia mutati sæculi signū & hoc esset quod florerent: quorum præcipuū uotum ante fuerat: ut memoriæ præcipis elaberet. Nōdum biēniū cōpleramus in officio laboriosissimo: & maximo: cum tu nobis optime præcipum: fortissime imperatorum cōsulatum obtulisti: ut ad summum honorē gloria celeritatis accederet. tātum iter te: & illos præcipes interest: q̄ beneficiis suis cōmendationē ex difficultate captabāt: gratioresq; accēpiētibus honores arbitrabāt: si prius illos desp̄tati: & tadium: & similis refulsē mora i notā quādā: pudoreq; uertissent. obstat uerecūdia: quomius p̄cēseamus: quo utrūq; nrm testimonio ornaris: ut amore recti: amore reip. præcis illis cōsulibus æq̄ueris: merito nec ne: neurā in partē decernere audeāus: quia nec fas est affirmatiōi tuæ derogare: & honorosum cōstituti uera esse: quæ de nobis p̄sertim: tā magnifica dixisti. tu tamē dignus es: qui eos cōsules facias: de quibus possis ista p̄dicare. Tribuas ueniā: quod iter hęc beneficiis tua gratissim⁹ est nobis: quod nos rursus collegas esse uoluisti: ita charitas mutua: ita cōgruens tenor uitæ: ita una eadēq; ratio p̄positi postulabat: cuius ea uis: ut morū similitudo cōcordiæ nostræ gloriā minuat: ac perinde sit mixt⁹: si alter nostrū a collega ac si a se ipso dissētiat. nō ergo tēporariū & subitū est: quod uterq; collegæ cōsulatu tanquam iterum suo gaudet: nisi quod tamen: qui rursus cōsules fiunt: bis quidē: sed tēporibus diuersis obligāt. nos duos cōsulatus accēpimus simul: simul gerius: alterq; i altero Cōs sed iterum: & pariter sumus. Illud uero q̄ insigne: quod nobis præfectis ærario cōsulatu: anteqā successorem dedisti. Aucta est dignitas dignitate: neque continuatus tantum: sed geminatus est honor: finemque potestatis alterius tanquam

Præcūct. honor cōſu atus pōccupauit. Excipe. ſinitā dignitatē dignitate ſulciremā excipiunt eadē. tia. Nō dubitares. p certo haberes. Maximū officiū. pfecturā æranū. Priuatos. ſine magiſtarū. Quid dicā. Eūdē in annū cōſularū tuū ac noſtrū cōſuliſti. ru geſſiſti cōſularū per quosdā mēſes : & reliquā anni partē noſtro cōſularū reliquiſti. Non alia. eadē. Nos accipiet. noſtra nomia ſcribenſ. Faſtis. libris in qbus cōſulū nomia norabanſ. Præſcriberis. pponens: quia priorē anni partē tuo cōſularū præſcripſeras. Comitius noſtris. cōtūtiatis: quibus cōſules declarati ſumus. Prædicere. præſeſerāt. n.

parū eſſet exciperi puenit. tāta tibi itegritatis nra fiducia fuit: ut nō dubitares te ſalua diligētē tuę rōne eē facturū: ſi nos poſt maximū officiū priuatos eē nō ſineres. qd qd eūdē i annū cōſularū nrm cōſuliſti: ergo nō alia nos pagina: quā te cōſulē accipiet: & nra quoq; noia addēt faſtis: qbus ipſe pſcriberis. tu comitiis nris pſidere: tu nobis ſanctiſſimū illud carmē pſire dignatus es: tuo iudicio cōſules faſtiſti: tua uoce renūciati ſumus: ut idē honoribus nris ſuffragator i curiā cāpo declarator exiſteres. nā qd eū poſſiſimū menſem attribuiſti: quē tuus natalis exornat: quā pulchrū nobis qbus edictor: qbus ſpectaculo celebraſ cōtinget diē illū triplici gaudio latuſ qui pſcipē abſtulit peſ ſimū: dedit optimū: meliorē optio gēuit: nos ſub oculis tuis auguſtior ſolito curru accipiet: nos iter ſcda oia: & uota certantia: q pſenti tibi cōſerēt: tu uehemur alacres: & incerti ex utra pte maior auriſus nris accidat clamor. Sup oia tñ pōdicādū uidet: q pateris cōſules eē: quos ſeſiſti: qppe nul lū piculū: nullus ex pſcipe metus cōſulares alios debilitat: & fragit: nihil iuitis audiēdū: nihil coactis decernēdū erit. manet: māebitq; honorū ueneratio ſua: nec ſecuritatē authoritatē pdemus. ac ſi qd forte ex cōſularis faſtigio fuerit diminutū: nra hæc erit culpa: nō ſæculi: ſicet. n. quātū ad pſci pē: licet tales cōſules agere: quales ante pſcipes erāt. Vllā ne tibi p beneficiis reſerre gratiā parē poſſumus: niſi tñ illā ut ſemp nos meminetimus cōſules fuiſſe: & cōſules tuos. Ea ſentiamus: ea cenſeamus: quæ cōſularibus digna ſunt. Ita uer ſemur in republī. ut credamus eſſe republī. nō cōſiliū noſtrum: non operam ſubtrahamus: nec

Traianus tūc cōſul. Sanctiſſimū illud carmē. ordinē illorum comitorum uenerandum: alibi dixerat perſeſus ex longū illud carmen comitorium. Tua uoce. qui præ fidebar comitiis cōſularibus cōſul declaratos cōſules populo renūciabat. In euria. in ſenatu: ubi ſenatores primū cōſules deſtinabant: idem ſupra: tantum ex renūciatione cōſulū uoluptratis: quantum prius ex deſtinatione capiebat. reſpicit: & illud: tuo iudicio cōſules faſti. Renūciati. M. Tullius p. Plancio breuiter ordinem ſuſfragiorum rāgnū uocat: tribus: latum ſuſfragiū: deſcriptæ: renūciatæ. In cāpo. marnio: ubi poſtea declarabanſ. Declara tor exiſteres. quod dixerat tua uoce renūciati ſumus. Quæ tuus natalis exornat. quo tu natus es: ex ſequentibus colligitur fuiſſe quattuor decimum calē. Octobris. ſi idem quo Domitianus occiſus fuit: nam Tranqui. monumentis reliquit obtruncatum. xlii. calend. Octobris. C. Valente. C. Anniſtio coſſeſerente. Iſione. Edictor. quē populo iudicemus ſuſtitit: & ſpectaculum in honorem natalis tui: & recuperatæ libertatis. Peſſimum. Domitianū.

Optimum. Neruam. Meliorem. Traianum. Sub oculis tuis. te aſſante. Auguſtior. maior. uenerabilior. Curru. curralis ſella: quā uehemur in Capitolium publice uota nuncupari. Secunda omnia. quia nihil publice magiſtratus aggre diebantur: niſi aues addixiſſent. Vota certantia. certantia a cunctis ſuſcepta.

Incerti. erimus. Ex utraq; parte. a dextra an a ſiniſtra. excitabit eniq; par clamor utriusq;. Cōſules eſſe. libere officiū cōſulū exercere. Inuitis. contra ſententiā ſuam. nam ſub malis pſcripſibus unus decernebat: quod alii frequenter. inde Domitianum notans dixerat in præcedentibus: quis ante loquū: quis hiſcere audebat: præter miſeros illos: qui primi interrogabantur: cæteri quidem de ſixi & atto

niti ipſam illam moram ac ſedentariā aſſentiendi neceſſitatē: in quo cum dolore animi: & quo cum totius corporis horrore patebamur. unus ſoluſq; cenſebat quod ſequerentur omnes: & omnes improbarent: imprimis ipſeq; cenſuerat. Honori. cōſulari. Sua. debira idēſ maxima. Nec perdemus ſe: currare authoritate. nec picilrabimur: quia ſumus magna authoritate apod ſenatū: & popolū: ſecus ſub Domitiano ſadum legimus: ſub quo uir priuati & obſcure ſecare inuebant. Faſtigio. ſumma dignitate: & prære. Sæculi. pſpectoris Traiā. quātū pmitit a pſcipe. Tales. liberos. ſummos. Agere. fuiſſe. nec. eē. Ante pſcipes. ante rēp. oppreſſam: prius q; unus ipſeno oia ſubucereſ. Pro bñficiis. in utraq; noſtrū collatis. Tuos. p reuuo beneficio: uberæ pſitis. Cōſularibus digna. quæ cōueniāt bonis cōſulibus. Eſſe rēp. eſſe libertatem: & bonū publicū curari a pſcipe. Subtrahamus. ab utilitate publica.

Dū hūc tōs cōsūlatu. umbra trīn cōsūlū p se ferētēs: & nō uerē cōsūles, Dimissos. solutos. Teneāus eū dē locū laboris: & curāe. fulmineus labores: & cōsūlāres curas: quidē ut cōsūles uenerānt. In fine ofo-
nīs demōstratū: qd scdm h theog. pcepta uoto ac pēbus termīnā debet: & pēlicitatē ipām fī. M. Tul-
lio credēdus deo: Imortālū iudicio tribui laudatōis ē. i. pōtatōe aūr idē mōet cōsūlōtibus breuib:
uēdū: quā rōnē apprimē Sedūs obseruat. Præfides & custodes ipī deos pferri. m. illos a Trāq. designa-
tos. Sexq. deos uidit Quāla sexq. deas: & ab Ouidio li. vi. Bux flex coelestis medio loue sedib' altis Augu-
sta grauitate sedēt: Quosq. noia libat. belli
pūcipi a Latio referunt: hī aut sunt. Iuppiter.
ter. Iuno: Neptunus: Mīnera: Mars: Ven'z
Apollō: Diana: Vulcan'z: Vesta: Mercuri'z.
Apuleius eōsdē trīn mutato ordīe libro de
deō Socratis ex auctoritate enūti recet. q
quos piter grācos coluissē itēpō apollōi
cōmūcat. Δις. Ἥρα. Ποσειδων. Ἀφροδι-
τη. Ἄρης. Ἡφαιστος. Ἄσκληπιος. Ἀθηνᾶ. Ἑρμῆς.
ἀφ' ἧς καὶ ἡμεῖς ἀποκαταστήσομεθα. ἀπὸ τῶν
ἀνθρώπων. Præfides. tutores. fautores. Ca-
pitoline Iuppiter. q coleris i Capitolio: nā
aliis ē appellatōibus i urbe colēbā. Be-
neficiis tuis. Traisio ipī ortū i tuo gremio
adopsit. Perperuitatē. extermitatē. Au-
disti. exaudisti dū illū facis a te confode-

Milo principi, Dōstiano, Dissimillimo, Traiano optimo, Distingimus aeternamque
citadine vorbis fatigamus, Salus principis
est simplex auriolum norū ē cōplexū cū,
Et illa quo scilicet pacē cōfōrmiū secuti
catēpōs: honores abūde cōsequimur. Tu,
Iuppiter, illū Traianū. Prædōs audidim
mī. Dōstiani mīrā crudelitātī. Altiſſi
ma quæq; oēs viri clarissimi. Quotēſ
aliſſimē morte exilio. Exēſſior, il
luſſior, diēſior. Incēſſit, ut nō illuſſus

ducia illde illis uotis: qipe pro le nupari iubet
oro: & obtestor. si bñ rep. si ex utilitate oīū regit

Tu clare iudicii tui, cū sturus ad exerci-
tū Traiani Capitolini locis tēplū figede-
re, et iū populus romūis ipatoris cōsulatū
ui, res ista latius tractata in principio ora-
tionis. • Tuo nōfe. ipatoris: nā luppter
cognomēto regis & ipatoris omāf ab Or-
pheo. • Voce ipatoris. Nertu: nā quāz de
Traiō cum eum adēptaret prāfatus est:

te authore locutus est. Illi Nervae supra dixerat, ubi dei gloriam illam adoptandi pendicantur: horum opus horum illud imperium Nervae tamen minister fuit. Parentem vero affectu patrio non tantum patris patriae appellatione. Tibi pontificem maximum fecisti Traianum pontificem max. ut religionem curaret: & res divinas tractaret, erant enim omnia sacra in manu pontificis max. Tibi tua causa, ipse Traianus. Nuncupati nominari, fuscipi publice. Si bene rempubli. dictum est nuncupati publica vota pro salute Traiani modo bene rempubli. & ex utilitate omnium restitit: si fecus fecisset nullum de dii feruarent. Nepotibus nostris, filiis nostrorum liberorum: eos iunior consulat in secundum loco ponit. Pronepotibus, nepotum filius in tertio cognationis gradu existitibus secundum Calum. Quem genuerit, decessit tamen Traianus sine liberis naturalibus. Formauerit, influerit. Adoptato, electo, imperator omnibus eligi debet ex omnibus. Hoc, fuscipere filios. In consilio si eligenti, consulat: quem eligere debeat. In Capitolio, a diis & per id optimum: qualis est Traianus: curus adoptatio perfecta est ante pulvinar Iouis optimi. Aufonius meminit Traianum adoptasse Adrianum, uerum Spartianus: Eutropius: Dion: & alii grecorum recitant Adrianum creatum principem praeter sententiam & adoptionero Traiani: sed operam dante Plotina, saepeuens opinio fuit Traianum iam habuisse ut Neratius Priscus successore relinqueret: multis amicis i hoc contentum uisus esse: ut Prisco aliquando dixerit, comodo tibi pulcinius: si quid mihi fatale cogitauerit scribis fensile Traianumque

exēplo Alexandri macedōis sine certo succēssore moreretur: multi ad senatū eū orōnē uoluisse mittere peti-
turū: ut si qd sibi euenisset principē romāe rep. senatus daret: additis dūtaxat nominibusex qbus opta-
mū idē senatus eligeret: nec desunt: q factōe Plōriæ mortuo iā Traiāo Adrianū in adōptionē adeptū eē
p diderūt: suppositos: q p Traiō fēsta uoce loqretur: & mortē Traiāi aliquot dies iō occultat: ut adoptio eē
cederet: q res deinde ex litteris eius ad senatū patuit: nā eplis nō ipse: sed Plōria subscriptis id qd i nullo ali-
o facerat. Publicis mōmētis. tabulis areis. senatus cōsultis. In tribūaru. plebis. Quieris. cū multi

publicis etiā mōmētis cōtineat. uos mihi i tribu
natu quietis: in p̄tura modestiæ: uos in istis offi-
ciis: et quæ e studiis nr̄is circa tuēdos locios inui-
xeratis: cūcti constātiæ antiquissimū testimoniū
phibuiſtis. Vos proxime destinationē cōsultatus
mei his acclamationibus approbauistis: ut intel-
ligā etiā atq; etiā enitendū mihi: ut hunc consen-
sum uestrum cōplectar: & teneā: & in dies augeā.
Et enim meminī tūc uerissimē iudicari: meruerit
quis honorē: necne: cū adeptus est. Vos modo fa-
ucte hūc p̄posito: & credite: si cursu quodā pue-
ctus ab illo infiduosissimo principe anteq̄ p̄fiteretur
odiu bonorū: postq̄ p̄fessus ē: substitui: cū uide-
rem: quæ ad honores cōpēdia paterēt: lōgius iter
malui: si malis tēporib; iter mōstros: & pauētes:
bonis iter securos: gaudētēsq; numeror: si deniq;
in. tantū diligo optimū principē: in quantum in-
uis p̄fissimū fui. Ego reuerentia uestre sic sem-
per inſeruiam: non ut me consulem: & mox con-
sulare: sed ut candidatum cōsultatus putem.

rudo pulcherriarū: ponimus si p̄cūlā cū indicatuo nō tā dubitātes q̄ rē gēstā significātes: ut apd. M. Tul-
liū: si illustri: si erupūt oia: & Quidū hoc dūce si dixi felicia sacula p quo Cæsar thura pia cæsarib; q;
dediū fuit hic aius nobis: ita p̄cite dui. Infidiosissimo. Dōitiano crudelitatis callidæ. Profutere. pub-
ce & passim oñderet: q̄ p̄fertim facit post uictoriā ciuiliſ belli: nā iter initia usq; adeo ab oi cæde abhor-
rebat: ut absente adhuc p̄fē recordatus Virg. uersum Impia quā cæcis gēs ē epulata iuuenis: edicere desti-
nauit ne boues imolarēt. Substiti. a cursu. recessi ab illo icepto gerēdo: p̄ magratū. Cōpēdia. uias
breuiore: p̄ adulationē & malas artes. Lōgus iter malui. acitādo cās: & p̄solādo meliora rpa. Malis
tpib; sub Dōitiano. sic Mart. sed tu sub p̄cipe duro: tpib; usq; malis ausus es eē bōus Dōitiani rpa carpes.
Mōstros. bonos. Bōis. tpib; Traiani. Inuis p̄fissimū. Secūdu odio fuisse Domitiano: & iterdum de-
larare calūniis p̄cilitatū legimus in epistolis. Inſeruiam reuerentia uestre. colā uos senatores. Cōsula-
rē. itam p̄eracō cōsultatū. hi. n. cōsulares dicebantur: qui consules fuerant. Candidatum cōsultatus.
uobis supplicem: nam candidati in omne genus se submittēbant suffragatoribus.

FINIS.

REGISTRVM HVIVS OPERIS.

a iiii b iiii c iiii d iiii e iiii f iiii g iiii h iiii i iiii k iiii l iiii m
iii n iiii o iiii p iiii q iiii r iiii s iiii t iiii u iiii x iiii y iiii z iiii
& iiii p iiii q iiii r iiii s iiii t iiii u iiii x iiii y iiii z iiii.

Impressum Venetiis Per Ioannem Et Bernardinum Fratres De Lissona Verellenſes Anno Domini Ab
Incarnatione .M. CCCC. X. Die Decimoquarto Mensis Decembris.

一、二、三、四、五、六、七、八、九、十、十一、十二、十三、十四、十五、十六、十七、十八、十九、二十、二十一、二十二、二十三、二十四、二十五、二十六、二十七、二十八、二十九、三十、三十一、三十二、三十三、三十四、三十五、三十六、三十七、三十八、三十九、四十、四十一、四十二、四十三、四十四、四十五、四十六、四十七、四十八、四十九、五十、五十一、五十二、五十三、五十四、五十五、五十六、五十七、五十八、五十九、六十、六十一、六十二、六十三、六十四、六十五、六十六、六十七、六十八、六十九、七十、七十一、七十二、七十三、七十四、七十五、七十六、七十七、七十八、七十九、八十、八十一、八十二、八十三、八十四、八十五、八十六、八十七、八十八、八十九、九十、九十一、九十二、九十三、九十四、九十五、九十六、九十七、九十八、九十九、一百。